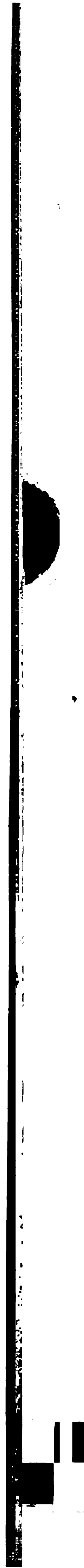

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN V

FASCICVLVS ALTER

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIII

INSCRIPTIONES
LACONIAE MESSENIAE ARCADIAE

FASCICVLVS ALTER

INSCRIPTIONES ARCADIAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

ACCEDVNT TABVLAE OCTO

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMXIII

Printed in Germany

PRAEFATIO.

Corpus inscriptionum graecarum Peloponnesiacum cum mense Februario anni MDCCCXCV ab Academia Regia condendum suscepisset MAXIMILIANUS FRAENKEL, ipse schedis totius peninsulae diligenter collectis, itineribus duobus, quibus Argolidem peragravit, insequente anno confectis, corporis denique volumine primo, quod nunc Inscriptionum graecarum quartum appellamus, eandem regionem amplexo pro parte virili absoluto, postero anno mortem obiit; cui viro rerum potius quam lapidum gnaro librorumque peritissimo ea quoque quae incohata vel praeparata reliquit volumina non pauca debent. Fourmonti notas iam excusserat, ectypis lapidum Mantineae a FOUGÈRESIO effossorum, ab hoc ipso viro strenuo et felici transmissis operam dederat; tesseras Mantineae inventas Athenis exscripserat itinerum socius CAROLUS FREDRICH. FRAENKELIO successit qui opus eius multifariam adiuverat, IOANNES DE PROTT, vir de Atticae quoque et Prienae lapidibus bene meritus, sed iam eodem anno MCMIII, antequam unum ex his operibus ad finem perduceret, lugubri fato consumptus. Laconiam et Messeniam tum sortitus est GUALTERUS KOLBE, cuius thesauro iam exaedificato gaudemus; reliqua cum insulae, Ionia, Attica propter titulorum nuper inventorum copiam et pondus editorum munus multo magis sibi deposcerent, ad serius aevum superstites rettulerunt. Absolutis vero Cycladibus, cum de Sporadibus quoque et insulis Asiae orae vicinis vixdum timendum esset, ne docti deficerent patroni, Arcadia ab Academia Regia mihi est concessa, terra propter relligionis fabularumque priscum illum colorem et unicum Pausaniae librum diu a me dilecta, ante viginti tres annos DOERPFELDIO duce una cum eo, qui nunc corpori huic praeest, cursim permeata. Quam anno huius saeculi decimo rursus adii. Musea post Atticum Tegeae, Megalopoli, Lycosurae, Demitsanae, dispersa per vicos et montes monumenta vidimus. Nec defuit socius situs et murorum studiosus, dimensurandi, delineandi, lucis ope imagines conficiendi artium omnisque operis sibi delati peritus HENRICUS LATTERMANN. Quae huius viri studiis debeantur, et peculiare opusculum academicum ante duos annos una cum eo editum et corporis nostri lemmata sat multa clamitant, tabula geographica fasciculo adiecta insuper testatur. Necnon iis, qui iter nostrum amoenissimum, non tam titulorum inventorum copia quam silvarum montium aquarum deliciis incomparabile secuti sunt nec raro me ipso plura ad propositum nostrum scita et prompta benevolentia et industria contulerunt, gratam ad dies vitae memoriam fore speramus.

Multa etiam praeter ea, quae iam a FRAENKELIO aliisque beneficia recepimus profiteri licet et in itinere et postea in opus nostrum collata. Graecorum magistratus et viri liberalium artium vinculo nobiscum coniuncti ea, qua solent, humanitate quamlibet facultatem nobis fecerunt, antiquitatum copias aperuerunt consiliis doctrinaque sua adiuverunt, libris a semet ipsis scriptis et nobiscum statim communicatis editionis quoque nobiles partes sibi vindicaverunt. Qua in re quod in corpore edendo gratissimum est enuntiare lubet, non stimulari nos vana primae editionis gloriola, sed unice id agi, ut inscriptionum textus vel sexcenties editarum ad artis philologicae quae et grammaticam et archaeologiam et historiam quas vocamus comprehendit, normas exigantur. Idem doctorum Graecorum animus est, minime quidem curiosus, utrum mihi an ipsis prima editio lapidum a se inventorum casu obtigerit. Quorum nomina nemo nescit, et saepe relata sunt; multi Arcadiam profitentur patriam. LEONARDUS Lycosurae et Magnae urbis ectypa, ROMAEUS lapidum tegeaticarum, OEKONOMUS Thisoae decretorum ineditorum, quae ipse effosserat, Ar-

cadiae tunc ephorus, mox Thessalonicae, ARBANITOPULLUS Thessalus, nunc Perraebus Maenali et Tegeae titulos, KURUNIOTES Lycaei, MICHAEL KRISPI Parius Naxiusque hospes Orchomenios Mantineae Tegeaeque, KOSMOPULUS equorum et operarum magister incomparabilis Cletoriorum miserunt; in Museo tegeatico NICOLAUM GRIMANEM ut olim Theraei, ita nunc recentis studii fautorem inveni.

Ectypa Musei Britannici A. SMITH, Uppsaliensis E. LOEFSTEDT, L. KJELLBERG, S. WIDE, Lebasiana Universitatis Parisiensis CHATELAIN per Haussoullierum miserunt, HAUSSOULLIER ipse in uno titulo nobiscum restituendo plus studii doctrinae oculorum aciei quam alii in libro condendo consumpsit; idem denique et A. PLASSART cum duo praeclara sermonis et locorum arcadicorum monumenta Delphis reperta suis curis restituta manibus tenerent, tali decore librum nostrum egere non passi sunt. Institutorum et austriaci et germanici sodales et moderatores docto et benevolo officio, quod iam totiens experti sumus, hoc opus auxerunt et ornaverunt. Alia aliorum humanitati debemus, quae suis locis honoris causa commemorare iuvabit. Denique in hoc quoque corpore typis exprimendo, corrigendo, supplendo UDALRICUM DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF et OTTONEM KERN socios expertus sum benevolos et attentos, et partis plagularum LATTERMANNIUM. Quamquam multa eaque non leviora capita ita comparata esse constat, ut nemo nisi ipse auctor totum in se periculum recipere possit.

Denique typos quos epigraphicos sive maiusculos vocamus aut retineri aut abiectos esse moneo, prout aut utiles aut certe non sine damno omittendi, aut e contrario fallaces et periculosi esse videbantur. Sane concedendum erit, corpora haec nisi peritorum in usum non condi, neque ignorari a viris doctis, imagines quoque photographicas, ut de delineationibus taceam, non semper id efficere ut verus et genuinus rerum status reddatur. Interdum lapis ipse male scriptus et male habitus modo hanc modo illam speciem nobis offert, prout lux hinc sive illinc affulsit aut vera falsave de argumento formisque litterarum notio animis nostris informata est. Iis vero viris doctis, quibus lectionis nostrae fundamenta quam accuratissime perpendere in animo erit, si non lapides ipsos in Museis depositos, at certe ectypa examinandi facultas dabitur; quae ectypa in Academiae thesauro epigraphico adservata reperiuntur.

Scribebam mense Martio anni MCMXIII.

FRIDERICUS HILLER DE GAERTRINGEN.

PROLEGOMENA

DE ARCADIAE VNIVERSAE REBVS.

I. DE ARCADIAE NOMINE GENTIBVS SERMONE.

δοκεῖ δὲ παλαιότατα ἔθνη τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά, Ἀζᾶνές τε καὶ Παρράσιοι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι.

Strabo VIII 388.

Ἀρκαδίας terrae nomen ab incolis derivatum est, qui Ἀρκάδες vocantur. Illa in navium catalogo (Ἀρκαδίη B 603), hi septimo Iliadis libro H 134 primo occurrunt. Inter primitiva quae dicit nomina ethnica habet Dittenberger *Herm.* XLI 1906, 167, qui alio loco (XLII 1907, 14) de cteticis Ἀρκαδική, Μαντινική mulieribus additis agit. Ἀρκ-άδες cum ad similitudinem appellativorum λογάδες, μιγάδες, νομάδες formatum sit, iis refragari nolo, qui verbi ἀρκεῖν i. e. arcere notionem inesse putaverunt, ut Ἀρκάδες sint *Wehrmänner*, sicut illi electi, mixti, vagantes, a verbis λέγειν, μειγνύναι (μιγῆναι), νέμειν (cf. Angermann apud Grasbergerum *Stud. griech. Ortsn.* 103) derivati. Ad eandem stirpem arces mari appositas revoco Carpathiorum Ἀρκάσειαν (IG XII 1, p. 158), Amorgiorum Ἀρκεσίνην, appellativum ἄρκεσιν. Ipsis vero Arcadibus et ceteris Graecis cum ursa (ἄρκτος) nomen coniungere praeplacuit, cum Arcadum mater Callisto sive Themisto in ursam mutata peperisset Arcadem heroem, et Dianam quoque deam sub ursae specie cultam servae eius puellae ab Atheniensibus ἄρκτοι appellatae docerent. Arcadiam olim ut luporum, ita ursorum plenam fuisse constat et Pausaniae testimonio (VIII 23, 9) et, si quid huic tribuis, vel hodierno vici nomine Ἀρκουδόρρευμα in Maenali faucibus siti. Certa quoque est et antiqua religio illa, nec deest simile nomen Ἀρκτᾶνες ὡς Αἰνιᾶνες, ἔθνος Ἠπειρωτικόν, a Rhiano ap. Steph. Byz. commemoratum. Nihilo minus illam quam antea indicavimus vim priorem fuisse contendo. Milites semper fuerunt strenui, ὡς ἐπικούρων ὁπότε δεηθεῖέν τινες, οὐδένας ᾑροῦντο ἀντ' Ἀρκάδων (Xen. Hell. VII 1, 23).

Arcades hi Graeci fuerunt cum iis cognati, qui ante Dorum Boeotorum Thessalorum Eleorum adventum Graeciam mediam et Peloponnesum tenebant. Documento sunt sermonis prisci et nominum reliquiae cultusque deorum, imprimis Neptuni et Cereris equestrium Mercuriique. Proprie arcadicus fuit Pan. Postea accesserunt Iuppiter et Minerva, deinde serus Apollo; Aesculapium certe iam catalogi noverunt hesiodei. Formam cultus minus commutaverat poëtarum et sculptorum ars; remanebant simulacra a figura humana aliena, capita equina, arietina, asinaria, pilae sive Hermae.

Barbarorum quos olim totam Graeciam incoluisse apud Graecos constabat, nomina pauca geographica apud Arcades remanserunt, multo certe pauciora quam apud Athenienses Boeotosque. Ἐρύμανθος Φάλανθος asianum prae se ferunt colorem; dubia sunt quamquam pleraque graeca esse videntur nomina illa in -έα, velut Ἀλέα (p. 1_{08}), Ἀσέα, Μαντινέα (et -ίνεια), Τεγέα, Λουσέα, cf. vicina Τενέα et Μιδέα; graeca sunt nomina in -άσιοι, ut Ἐλισφάσιοι (Ἐλίσφα cf. Ἐνίσπη B 600), Ὀρεσθάσιον i. q. Ὀρέστειον, Παρράσιοι (veteres comparabant insulam Πάρον nominis certe barbari). Dianae quod credebant nomen Ἡμερασία potius feriarum est, v. Lusis p. 93_{12}; sed notum Καρνειάσιον Messeniorum a dis Carneis dictum. Nominum formis quas soli Pausaniae codices testantur nimiam fidem habere nolumus; nota oppidulorum catalogum Magna urbe haustorum, qui per tot rivulos e titulo fluxerit (VIII 27), a ceterorum capitum scriptura saepe discrepare. Quae Fick *Vorgr. Ortsn.* 1905, 92 sqq. protulit, non omnia arrident; sed difficile est substituere meliora. Iones quidem maris studiosi montium fluviorumque nomina propria retinebant a barbaris incolis relicta; Arcades vero, ut postea slavicae gentes, cum essent pastores, silvosos clivos et cacumina summa ascendebant, valles prataque implebant, rura omnia pascuis idonea sua lingua denominabant. Quare Brilettos Ardettos, Ilisos Cephisos in Arcadia quaerere noli.

Postquam Dores Argolidem, Laconicam, Messeniam, Aetoli Elidem occupaverunt, incolas priores mari propiores aut subegerunt aut expulerunt, Arcades interiorem Peloponnesi partem retinebant. Nec tamen constabat sibi per omnia saecula Arcadiae nomen, sed hic illic usque ad maria processit, ad montium iuga recessit, prout aut Arcades aut vicini Dores Elei Achaei praevalebant. Quare ne mireris, quod Arcades audis aliquo tempore Triphylos Elidis, Pellenenses Tritaeensesque Achaeos, Phliasios Cleonaeos Cynurios (qui et Iones) Argolidis, Sciritas Aegytasque Laconiae, haud aliter atque Ceos et Tegeatas Ionumque Magnetes novimus Aetolos, Megalopolitas Corinthios Messeniosque Achaeos. Arcades igitur communis rei publicae nomen erat, aut certe esse poterat, quo tempore Arcadibus adscribi operae pretium esse videbatur.

Arcades cum Magnam urbem condere instituerent, Thebanorum victoria hostiumque communium clade freti, in partes duas divisi erant, e quibus una urbes vel oppida continebat, altera gentes. Aliquae vero urbes tunc vixdum e συστήμασι δήμων contrahi inceperant, Mantinea inde ab Hagesipolidis bello in quinque pagos distracta non multum differebat ab Eutresiorum gente; sed restituebat iam moenium orbem. Gentes tunc dicuntur Παρράσιοι, Μαινάλιοι, Εὐτρήσιοι, Κυνούριοι. Paullo post gentes remanebant Μαινάλιοι et Κυνούριοι (n. 1); deinde hi quoque publicas agere partes desierunt. Hauserat igitur Magna urbs gentium arcadicarum reliquias. Sed eo clarius fit gentes (ἔθνη), non urbes (πόλεις) rerum arcadicarum quasi principium esse, nec melius exemplum ad eam doctrinam inveniri posse, quam nuper Wilamowitzius (*Staat und Gesellschaft der Griechen und Römer* 1910, 42) de rei publicae graecae origine probavit[1].

[1]) Cf. B. Keil *Gr. Staatsaltert.* Gercke-Norden *Einl.* 1912, III 297 sqq.; Swoboda *Staatsaltert.* I 3[6] 1913, 3 sqq.; de Arcadia Hiller v. Gaertringen *Ark. Forsch.* 1911, 12.

Sed antequam de singulis gentibus agamus, pauca de Arcadiae partibus praemittendum est, quibus cave ne nimium tribuas pondus. Carmen Hesiodeum cum multos Lycaonis filios enumerasset, a quibus urbes populosque denominatos esse probat Pallas Pallantii eponymus, Eumelus Elatum et Aphidantem dixit Arcadis filios; Eumelumque secutus Apollodorus. Aphidas quin κλῆρον Ἀφειδάντειον, Tegeaticam terram, sortitus sit, nemo unquam dubitavit; Elatus igitur reliquam repraesentat Arcadiam. Filio eius Aepyto Elationidae Phaesanam arcadicam prope Alpheum (et Olympiam) dedit Pindarus; Ischyn vero Elationidem iam Homeri in Apollinem hymnus (209) Apollinis fecit aemulum, cum Ἀζαντίδα κούρην, nempe Coronidem, appeteret. Tertium Azanem. quem et Hippolytae nuptiae Centaurorumque pugna peloponnesiaca (Diod. IV 33) et ludi funebres in eius honorem instituti (Paus. V 1, 8, schol. Pind. Ol. 3, 22) nobilem reddebant, num iam Pherecydes addiderit, dubitatur[1]); vix novit Hellanicus, qui Maenalum Arcadis filium fecerit, sed habet iam donarium Delphicum (a. 368), quod his tribus alios addit a deterioribus matribus natos. Elementa antiquiora iam Hecataeo vel aequali dare vix dubito; testimonia componere satis habens.

[1]) Stemma memorabile quod exhibet schol. Eur. Or. 1646 pugna Leuctrica haud dubie antiquius, quia Dorum eponymo insignem tribuit locum, cum Pherecyde Ceteum Callistus patrem habet communem, sed totum Pherecydi attribui non potest (E. Meyer *Forsch.* I 63 sq., 3). Primo argivam exhibet originem; Ἴασος — Ἀρέστωρ — Πελασγὸς ὁ Ἀργεῖος (πόλιν Παρρασίαν condit) ⌣ Κυλλήνη — Λυκάων ⌣ Ὀρθωσία — Νύκτιμος, sub quo κατακλυσμός (sicut apud Apollodorum, Pausaniam, cf. Ovidium). Deinde doricum stemma:

Εἰκάδιος ⌣ Κορωνεία
(Ἰκάριος Wil.) |
Δωριεὺς ⌣ Ἀργεία
βασιλεύς |
Παρθίων ⌣ Ὀρσιλόχη
(Πορθάων Schwartz) |
Στίλβη ⌣ Κητεύς — Πάρος (Parus insula, Parrasii)
|
Ζεύς ⌣ Καλλιστώ
|
Ἀρκάς ⌣ Λεάνειρα (Ἀμύκλαντος Apd. III 7, 1)
Ἔλατος Ἀφείδας Ἀζάν.

Hoc stemma paucis mutatis a. 368 ipsi adhibuerunt Arcades.

1) Eudoxus ἐν ἕκτῃ γῆς περιόδου ap. Steph. Byz. Ἀζανία: ʽἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας᾿ etc. ea scilicet quae Lusis oritur (p. 93_{80}).

2) Stephanus ibidem: ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία. διῄρηται δὲ εἰς τρία, Παρρασίους Ἀζᾶνας Τραπεζουντίους. καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις ἑπτακαίδεκα, ἃς ἔλαχεν Ἀζήν. Ultima tria verba fortasse poëtae esse adnotavit Meineke.

3) Schol. Dion. P. 415 (C. Mueller Geogr. gr. II 447): μετὰ τὸν Ἀρκάδος θάνατον οἱ παῖδες αὐτοῦ τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο τὴν ἀρχήν. Ἔλατος μὲν ἔλαχε μοῖραν Ὀρομενόν, Μαντίνειαν καὶ τὴν Κυνουρικήν, ἥτις Θυρέα καὶ Ἀνθήνη καὶ τὰ περὶ τοὺς καλουμένους Πραίους¹)· Ἀφείδας δὲ Τεγέαν καὶ τὰ περὶ Μαιναλίαν²)· Ἀζὰν δὲ καὶ τὴν ἀφ᾿ ἑαυτοῦ Ἀζανίαν (lacuna) τὸν διὰ παρρησίαν³), ἐν ᾧ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν εἰς τὰς κοινὰς εἰσόδους εἴασαν⁴).

¹) Πρασίους? [Ἀν]ιγραίους? (C. Mueller). ²) περὶ μὲν ἄλλης ms.; emend. Meineke. ³) Ἀζανίαν [καλουμένην καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Λυκάονος παρανομίας εἰς] τὸν Δία Παρβασίαν, collato Steph. Byz. Παρρασία· Νικάνωρ δὲ Παρβασίαν φησὶ διὰ τὴν Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν, Meineke Anal. Alex. 160. ⁴) εἴλασαν ms.

4) Herodotus inter Agaristae procos VI 127: Ἀμίαντος Λυκούργου Ἀρκὰς ἐκ Τραπεζοῦντος καὶ Ἀζὴν ἐκ Παίου πόλιος Λαφάνης Εὐφορίωνος τοῦ δεξαμένου τε, ὡς λόγος ἐν Ἀρκαδίῃ λέγεται, τοὺς Διοσκούρους οἰκίοισι καὶ ἀπὸ τούτου ξεινοδοκέοντος πάντας ἀνθρώπους. Trapezuntius Arcas opponi poterat Azani e Paeo, si Azanes proprie dicti cum Trapezuntiis et Parrasiis Azaniam totam efficiebant.

5) Achaeus poëta saeculo quinto fabulam composuit Ἀζᾶνες dictam, quo chorus Lycaonem obtestatus esse videtur, ut ab sacrificio aut Nyctimi aut Arcadis absistat. Meineke Anal. Al. 161. Nauck fragm. trag.² 746, 2. Azanes igitur latiore sensu dicti, qui Lycaeum (vel Trapezuntem?) includebant.

6) Euripides Oreste 1645 sqq. a. 408 de Oresteo oppido ab Oreste condito (eodem nempe quod Oresthasium est, nisi de Orestea Megalopolis parte cogitamus) Παρράσιον δάπεδον. deinde Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ᾿, de quo doctum vide scholion.

7) addo varia testimonia: Euphorio ap. Apuleium de orthogr. 51 (Meineke Anal. Al. 159 CLXVI ʽAzania est pars Arcadiae, ubi natum Iovem tradit Euphorion᾿, i. e. Lycaeum (cf. Callim. hymn. I). — Polyb. IV 70, 3 ἡ δὲ Ψωφὶς ἔστι μὲν ὁμολογούμενον καὶ παλαιὸν Ἀρκάδων κτίσμα τῆς Ἀζανίδος. — oraculum ap. Paus. VIII 42, 6: Ἀρκάδες Ἀζᾶνες βαλανηφάγοι, οἳ Φιγάλειαν νάσσασθ᾿. — Steph. Byz. Φενεός· ἔστι δ᾿ ἡ πόλις τῆς Ἀζανίας. Callimachus hymn. in Dianam 235 οὔρεα circa Lusos sitos Ἀζήνια vocat. Quae omnia non praesentem rerum statum, qualis auctorum aetate erat, sed reconditam doctrinam prae se ferunt e libris haustam.

8) Proprium studium requirit Ἀζὰν ἐκ Πελλάνας: Paus. VI 8, 5 ἀθλητῶν Ἀρκάδων εἰκόνες ... καὶ Ἀζὰν ἐκ Πελλάνας Φίλιππος κρατήσας πυγμῇ παῖδας ... Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀζᾶνος Μύρων τὴν εἰκόνα ἐποίησε. Haec ad titulum ipsum redire nemo negabit. Myronem aut celeberrimum quinti saeculi statuarium aut seriorem nescio quem esse posse non nego; Azanem vero ἐκ Πελλάνας quarto et insequenti saeculo vix excogitari potuisse apparet. At inventa est in Altide tabula aenea carmine eleganti inscripta *Inschr. Olymp.* 174.

ὧδε στὰς ὁ Πελασγὸς ἐπ᾿ Ἀλφειῶι ποκα πύκτας
  τὸμ Πολυδεύκειογ χερσὶν ἔφανε νόμον
ἆμος ἐκαρύχθη νικαφόρος· ἀλλά, πάτερ Ζεῦ,
  καὶ πάλιν Ἀρκαδίαι καλὸν ἄμειβε κλέος,
τίμασον δὲ Φίλιππον, ὃς ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ νάσων
  τέσσαρας εὐθείαι παῖδας ἔκλινε μάχαι.

Carmen secundum litterarum formas artemque poëticam ineunti tertio aut extremo quarto a. Chr. n. saeculo adiudicavit Dittenberger, ad unum eundemque hominem spectare ratus, quem Myro aliquis a celebri quinti saeculi artifice diversus effinxisset. Philippum exhibet Pelasgum i. e. Arcadem, puerum pugilem. Oblocuti sunt cum alii tum Hyde Olympionic. stat. 39 sqq., vs. 1—3*a* ad priscum nobilissimi Myronis aequalem, 3*b*—6 ad seriorem homonymum pertinere rati. Alii de statua quinti saeculi postea restituta cogitaverunt, quae interpretatio eo commendatur, quod carmen non ut mos est ipsi basi, sed tabulae seorsum confectae inscriptum est. Quae argumenta docte prolata perpendere nolo. Mihi Ἀζὰν ἐκ Πελλάνας Myronis, non diadochorum aevum, cuius titulus est, spirare videtur. Sed etiamsi eum sero illi tempori adscribere cogeremur, non ex eius usu appellatus esset, sed e libro aliquo haustus, quali usus Polybius illa de Psophide Azaniae scripserat. Illud contendo, ante foedus achaicum restauratum, quod Pellene post demum annum 275 amplexa est, causam fuisse posse, cur Arcades (Azanes) quam Achaei vocari mallent Pellenenses, haud raro illi quidem diversam a vicinis urbibus factionem secuti.

Azanum igitur nomen primo tempore septentrionalem fere et occidentalem Arcadiae partem comprehendisse, deinde etiam ad eam, quae potius meridiem et occidentem inter sita est, spectasse videtur, olim latius diffusum, postea Arcadum communi denominatione fere substitutum, denique obsoletum. Alia nomina gentium erant, de quibus nunc agendum erit.

ΠΑΡΡΑΣΙΟΙ Lycaei montis accolae. Falsis grammaticorum veriloquiis et coniecturis debentur Parrasii Parum incolentes et Parrasii apud Ἀναριάκας Hyrcaniae οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους Strab. XI 508.

c. 600. Navium catalogus B 608: Παρρασίην ἐνέμοντο. Regio an oppidum fuerit, non indicatur.

468. ...ημος Παρράσ[ιος παίδων πάλην] Olympiae vicit Oxyr. Pap. Robert *Herm.* XXXV 1900, 141 sqq. 168. Diels *Herm.* 1901, 75 cum tabula.

468. Pind. Ol. IX Ἐφαρμόστῳ Ὀπουντίῳ παλαιστῇ. Antea Lycaea vicerat: 95 τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου (annus: pap. Oxyr. l. l.).

c. 450—400. Nummi argentei (Head² 451): caput Apollinis; caput barbatum; deus stans pedem rupi imponens — Γ; ꟼ Α Π et maius Γ; ꟼ Α Π : oboli.

Ante 421. Parrasii Μαντινέων ὑπήκοοι, castellum Κύψελα in eorum agro conditum. Thuc. V 33.

421 aestate Parrasiorum πόλεις a Lacedaemoniis liberatae et αὐτόνομοι factae. Κύψελα ab iis diruta Thuc. l. l. cf. Niciam ἐν Ἀρκαδικοῖς FHG IV 463 de Cypselo πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν, εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίων τινὰς ... (p. 128_{90}).

Saec. V. Fabulam de Demaeneto Parrasio v. p. 140_{64}.

Saec. V. Euenor Ephesius filium appellavit Παρράσιον, qui postea celebris fuit pictor. Overbeck *Schriftquellen* 1692 sqq.

408. Eur. Or. 1645 sqq. Ὀρέστειον intra Παρράσιον δάπεδον.

401/400. Καλλίμαχος Παρράσιος λοχαγός Xen. anab. IV 1, 27; 7, 8 etc. — Ἀρηξίων Παρράσιος μάντις ibid. VI 5, 2; cf. c. 4, 13. Nomen Tegeae recurrit n. 35_{14}. — Ξενίας Παρράσιος ὁπλιτῶν τριακοσίων ἄρχων I 1, 2; λαβὼν ὁπλίτας εἰς τετρακισχιλίους I 2, 3; Peltis τὰ Λύκαια ἔθυσε καὶ ἀγῶνα ἔθηκε I 2, 10; domum aufugit I 4, 7.

370. Παρρασίων Ποσσικράτης, Θεόξενος οἰκισταὶ Megalopolis ab Arcadibus electi. Paus. VIII 27.

370—367. Παρρασίων (δαμιοργούς) enumeravit Arcadum decretum n. 2, desunt iam n. 1 (362/1).

369. Decretum foederis: Παρρασίων πόλεις Megalopoli attributae Paus. VIII 27, 4: Λυκοσουρεῖς, Θωκνεῖς, Τραπεζούντιοι, Προσεῖς¹), Ἀκακήσιον, Ἀκόντιον, Μακαρία, Δασέα.

¹) Προσ(υμν)εῖς? cf. Bursian II 241, 1: ʽ*vielleicht* Πρόσυμνα᾿ cf. n. 495.

367. Xen. Hell. VII 1, 28. Archidamus rex εἰς Παρρασίαν τῆς Ἀρκαδίας profectus ἐδῄου τὴν χώραν. Diod. XV 72 eodem anno refert Megalopolim conditam post ἄδακρυν μάχην. Ἀρκάδες .. συρρίψαντες εἰς αὐτὴν κώμας εἴκοσι τῶν ὀνομαζομένων Μαιναλίων καὶ Παρρασίων Ἀρκάδων.

361. Pammenes Thebanus Parrasios rebelles Megalopolitanis subiecit. Trapezus deleta, Lycosurae incolae propter religionem clementius tractati. Paus. VIII 27; v. p. 132_{37}. Finis Parrasiorum gentis. Quam cum ignorarent, iam oppidum Parrasiam excogitaverunt, a Pelasgo conditum (Charax fr. 25 ap. Steph. Byz. Παρρασία), quod Nicanor [ἐν μετωνομασίαις Steph. l. l. = FHG III 633, 9] dixit Παρβασίαν κεκλῆσθαι διὰ τὴν Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν. Cf. p. VII_{112}.

c. 280. Callimachus in Iovem I 10 ἐν δέ σε Παρρασίῃ ʽΡείη τέκεν Hinc poëtae romani adiectivo Παρράσιος fusius utuntur ad res fabulasque arcadicas indicandas; locos habes apud Pape-Bens. *Gr. Eigenn.* Παρρασία. Imprimis Callisto et ursa maior, nec non Euander et Carmenta domusque ab imperatoribus romanis in Palatino exstructae Parrasiorum nomen apud poetas romanos clarum fecerunt.

Saec. II p. Chr. Megalopolitani φυλὴν Παρρασίων habent: n. 452.

ΜΑΙΝΑΛΙΟΙ Aphidantis regno i. e. Tegeatidi adiecti secundum schol. Dion. P. 415 Ἀφείδας (ἔλαχε) Τεγέαν καὶ τὰ περὶ Μαιναλίαν (περὶ μὲν ἄλλης ms., emend. Meineke), id quod sexto certe saeculo convenire videtur. Hellanicus Maenalum Arcadis facit filium (FHG I 53_{60}); alii Lycaonis.

472. Τέλλων Δαήμονος Μαινάλιος (Ἀρκὰς Ὀρεσθάσιος) Olympionica p. 144_{34}.

468. Pindarus Ol. IX 57 sqq. Iovis et Protogeniae, Opuntis filii, nuptias Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς factas esse fingit; natum Opuntem minorem, Locrorum Opuntiorum eponymum, quem adoptaverit Locrus.

Ante 467. Φόρμις Ἀρκὰς Μαινάλιος postquam in Sicilia apud Gelonem (a. 476 mortuum) et Hieronem (476—467) stipendia meruit, Delphis et Olympiae donaria dedicavit; Olympicorum artifices Διονύσιος Ἀργεῖος et Σίμων Αἰγινήτης. In equi latere versus: Φόρμις ἀνέθηκεν Ἀρκὰς Μαινάλιος, νῦν δὲ Συρακόσιος. Paus. V 27; Preger 55.

464 = Ol. 78. Ἐφουδίων Μαινάλιος παγκράτιον Olympia vicit. Cf. Aristoph. Vesp. 1191. 1382 sqq. (Ὀλυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ [1383] Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς [1384] ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν [1385] ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον). Cf. schol. 1191: ὁ ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσι φερόμενος Ἐφουδίων Μαινάλιος οθ'. Cf. Hesych. Ἐφωδίων· Ἐρατοσθένης (chron. fr. 24 Mueller) διὰ τοῦ τ̄ Ἐφωτίων ἀναγράφει, Μαινάλιον περιοδονίκην παγκρατιαστήν· ὁ δὲ Πολέμων (FHG III 131, 52) διὰ τοῦ δ̄. Foerster *Sieger* 221.

c. 440. Olympionica Γνάθων Διπαιεὺς τᾶς Μαιναλίων χώρας Paus. VI 7, 9; v. p. 131_{50}.

420 (et 416?) Νικοδάμου δὲ ἔργον τοῦ Μαιναλίου παγκρατιαστής ἐστιν ἐκ Μαινάλου, δύο νίκας ἐν ἀνδράσιν ἀνελόμενος, Ἀνδροσθένης Λοχαίου. Paus. VI 6, 1. Cf. Thuc. V 49: Ὀλύμπια - - οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα. Foerster *Sieger* 267. 272. Hyde 8, 51.

418. Lacedaemonii ἐχώρουν ἐς Ὀρέσθειον τᾶς Μαιναλίας, inde Tegeam Thuc. V 64, 2. 3. Μαινάλιοι ad Mantineam Lacedaemoniorum socii Thuc. V 67.

± 400. Εὐθυμένης ἐκ Μαινάλου παῖδας, deinde ἄνδρας πάλην νικήσας Olympiae Paus. VI 8, 5 (Alypi statua, qui Lysandri anathematis Delphici anni 404 particeps erat) Foerster 290.

c. 392? *Inschr. Olymp.* 164. Ξενοκλῆς : Εὐθύφρονος Μαινάλιος ... Πολύκλειτος ἐποί(η)σε.

Μαινάλιος Ξενοκλῆς νίκασα Εὐθύφρονος υἱὸς
ἀπτὴς μονοπαλᾶν τέσαρα σώμαθ' ἑλών.

Paus. VI 9, 2 Ξενοκλῆς τε Μαινάλιος ἕστηκε παλαιστὰς καταβαλὼν παῖδας ... Ξενοκλέος δὲ τὸν ἀνδριάντα Πολύκλειτός ἐστιν εἰργασμένος. Iure suo Robert (*Herm.* XXXV 1900, 187 sqq.) et Hyde inter priora iunioris quam inter recentiora prioris Polycleti opera collocant; vide Polycleti prioris titulum: Foucart *Rev. phil.* XXVI 1902, 213 (ͱ argivum).

384? Foerster; 400—380? Hyde. Δαμοξενίδας Μαινάλιος πύκτης Olympionica; statuam fecit Nicodamus ὁ πλάστης ὁ ἐκ Μαινάλου Paus. VI 6, 3. *Inschr. Olymp.* 158: Νικόδαμος ἐποίησε. Δαμοξε[νίδ]ας Μαινάλιος Foerster *Sieger* 319. Aetas statuae paullo antiquior fuisse potest, cum Nicodamus iam a. 420 aut 416 statuam Olympiae fecerit (v. supra 420).

370. ἐκ Μαινάλου Εὐκαμπίδας, Ἱερώνυμος οἰκισταὶ Μεγάλης πόλεως αἱρεθέντες ὑπὸ Ἀρκάδων Paus. VIII 27, 2. Utrumque nomen Demosthenes inter Arcadum proditores habet; v. sub a. 338.

369. Arcadum decreto ἐκ Μαινάλου Megalopoli condendae attributae: Ἀλέα (corr. Ἀσέα), Παλλάντιον, Εὐταία, Σουμάτειον, Ἰασαία (hoc retinendum; cf. Ἴασον Atalantes patrem), Περαιθεῖς, Ἑλισσών, Ὀρεσθάσιον, Δίπαια, Λύκαια. Paus. VIII 27, 3.

368/7. Diod. XV 72 v. s. Parrasiis.

362. Aseatae et Pallantienses ad Mantineam seorsum pugnant, Xen. Hell. VII 5, 5.

362/1. E quinquaginta Arcadum δαμιοργοῖς tres sunt Μαινάλιοι n. 1.

361 vere Pallantium adhuc exstat; v. p. 45_{39}.

361. Pammenes Thebanus (Maenalios), inter eos Λυκαιάτας, ad id tempus rebelles cogit ut Megalopolitanis obtemperent. Paus. VIII 27, 5. Cessavit deinde Maenaliorum gens; Maenalum oppidum testatur Pausanias; v. p. 131_{61}; montem Μαίναλον iam Theocritus I 124. — Poëtis nomen summopere placuit graecis et romanis; notissimi Maenalii illi versus quos repetit octava Vergilii ecloga. Maenalus Lycaonis filius sceleratus propter Maenaliorum rebellionem fictus? Apd. III 98.

Saec. II p. Chr. Megalopolitanorum φυλὴ Μαιναλίων n. 463.

ΕΥΤΡΗΣΙΟΙ. Ante c. 420: Hesych. Εὔτρη· πόλις Ἀρκαδίας. Εὐτρήϊους τοὺς ἀπὸ Εὔτρης τῆς πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. δωρικῶς δὲ εἴρηκε Τηλεκλείδης (Fr. Com. I 223, 57 Kock)· θέλει γὰρ εἰπεῖν Εὐτρησίους.

369/7. Εὐτρησίων Τρικόλωνοι Ζοίτιον Χαρισία Πτολέδερμα Κναῦσον Παρώρεια Megalopoli attributi Paus. VIII 27, 3.

367. Xen. Hell. VII 1, 29 ἐν τῇ ἐπ' Εὐτρησίους ἐκτροπῇ ... χωρίον ἐπίπεδον ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐτρησίων καὶ τῆς ἐπὶ Μηδέας ὁδοῦ.

362/1. In Phylarchi decreto n. 1 non commemorantur.

361. Pammenes Tricolonenses subegit Paus. VIII 27, 5.

ΚΥΝΟΥΡΙΟΙ. Κυνόσουρα· Steph. Byz. ἄκρα Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυνοσούρου τοῦ Ἑρμοῦ· τὸ ἐθνικὸν Κυνοσουρεὺς καὶ Κυνοσουρὶς θηλυκόν. Aesculapius ἐν τοῖς Κυνοσουρίδος ὁρίοις (i. e. Gortyne) sepultus: p. XVII_{129}. Callimachus III 94 canes novit Κυνοσουρίδας. De Cynuria argiva olim sive arcadica sive ionica v. p. VIII_{9}. Nominis forma duplex pari Λυκοσούρας sive Λυκούρας explicatur.

369 sqq. Megalopoli condendae attributi ἐκ δὲ Κυνουραίων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Γόρτυς καὶ Θισόα ἡ πρὸς Λυκαίῳ καὶ Λυκαιᾶται καὶ Ἀλίφηρα.

362/1. Κυνούριοι δαμιοργοὶ quinque Phylarchum honoraverunt: n. 1.

361. Cynurii esse desierunt.

Alia quoque nomina arcadica gentium fuisse possunt, velut Ἀφείδαντες Tegeaticae, Ἡραιεῖς s. Ἐρϝαοῖοι, Ἐλισφάσιοι (v. res annorum 207. 189/8), Ὀρέσται; confer Αἰγύτας et Σκιρίτας, de quibus Arcades cum Lacedaemoniis litigabant.

Gentium vera nomina, Maenaliorum Parrasiorum reliqua, consulto neglexit foedus Arcadicum, cum anno 368 victoria de Spartanis parta heroum statuas Delphos mitteret. Immo ad Elatum Aphidantem Azanem tres illos genuinos Arcadis ex Eratone filios ἐν Ἀρκαδίᾳ genitos rediit; sed cum iam maior factus esset Arcadiae ambitus, Triphylum, Laodamiae Amyclantis filiae filium et Erasum Amilonis, Gongyli filiae assumpsit; illum Triphyliae eponymum, alterum, cum Amilus terrae sit Orchomeniae, et huius heroëm et vicini Stymphaliorum agri, ubi Erasinus oritur fluvius.[1]) Postea Triphylus, quem e libris novit Polybius, oblivione haustus est; neglexit stemma in Pausaniae Arcadicorum praefatione propositum, mirum illud quidem sed alio loco tractandum.

[1]) Alius νόθος Αὐτόλαος Thelphusiorum Paus. VIII 25, 11. Adde Ψωφῖδα (τὴν) Ξάνθου τοῦ Ἐρυμάνθου τοῦ Ἀρκάδος VIII 24, 1, et Διομένειαν Ἀρκάδος Mantineae VIII 9, 9.

Sed iam ad Arcadum nomen revertamus, cuius fata Arcadiae ipsius historiam aequant. Universa notemus, singula infra tractaturi. Arcades Arcadiamque septimo certe saeculo exstitisse Iliadis partes seriores quidem illae nec tamen spernendae docuerant; Arcades cum Pyliis pugnant. Sexto et quinto saeculo, imprimis quo tempore contra Lacedaemonios certabant, nummos Ἀρκαδικοῦ nomine insignes fecerunt, quae invitis doctis quibusdam interpretibus foederi attribuere non vereor. Victores Olympiae renuntiati sunt Stymphalii Heraeenses Mantinienses Maenalii Parrasii alii (v. Oxyr. Pap. l. l., imprimis sub anno 480, quo Arcades clari evaserunt); sed Maenalium victorem anni 420 etiam Arcadem dicere potuit Thucydides (V 49, coll. Paus. VI, 6, 1). Arcadum nomine etiam Pherecydes et Herodotus et Xenopho in anabasi saepe usi sunt, nec non Lacedaemoniorum magistratus, cum a. 377/6 duas exercitus partes appellarent Ἀρκάδας. Arcas heros iam in Epimenidis qui fertur libro c. a. 510 edito Panis est frater. Anno 364 Arcades multi in rationibus delphicis non ab urbibus sed simpliciter Ἀρκάδες appellantur, alii Φιγαλεῖς Ἀρκάδες, Μεγαλοπολῖται ἐξ Ἀρκαδίας (v. infra sub hoc anno). Arcadis heroïs ossa Mantinienses e Maenalo in forum urbis renovatae transportaverunt (oraculum apud Paus. VIII 9, 3. 4); imaginem a Mercurio portati nummis pulcherrimis impresserunt Pheneatae, cum Orchomenii eum Orchomeni sui filium dicerent, homines minime de Arcadia tota meriti (Duris FHG II 475, 26 ap. schol. Ap. Rh. IV 264). Foedus (κοινὸν) Arcadum annis 370—322 magnam certe addidit nomini gravitatem. Lycaeorum vero ludorum victores ultimis fere viginti saeculi quarti annis quot Arcades erant, hoc sub nomine omissis urbibus proclamabantur (n. 549 sq.). Item Delphis et quarto et tertio saeculo non pauci Arcades aut Soteriorum victores aut proxenia donati hoc nomine aut solo aut urbe adiecta usi sunt. Notabilis certe sed criticorum dubitationi nimiae obnoxia est Arcadum illa mentio in subscriptione Megalopolitanorum decreti anni 205, etiamsi scribae modo placuit Magneti Maeandri accolae. Iam tum Achaei facti erant Arcades, quod nomen usque ad Corinthum deletam retinebant, prisci haud immemores. Sero per Hadrianum imperatorem remotae antiquitatis studiosum et Mantineam in deliciis habentem Ἀρκάδων κοινόν feriarum gratia Antinoi in honorem celebrandarum revixit. Iam Pausanias qui ultimis Marci imperatoris annis scripsit, cum Ἀργολικὸν (VI 12, 9) συνέδριον commemoret, Ἀρκαδικόν quoque postulare videtur; paullo ante eum maior Peloponnesi pars Achaeorum κοινοῦ fuerat. Pausanias Aleam et Stymphalum ipse quidem sub Arcadia tractavit, sed sua aetate Argolidis fuisse testatur. Tertio saeculo Olympiae ager a Philostrato Arcadiae attribuitur, sexto Hierocles Elidem caput dicit Arcadiae; ac Cyparissia Messeniae occidentalis oppidum Nedae vicinum medio aevo nomen gerebat Arcadiae[1]).

[1]) Sed Stephani Ἀρκαδία παραθαλάσσιος πόλις Diodori XV 45, 3 χωρίον ὀχυρὸν παρὰ θάλασσαν, ὃ προσηγόρευον Ἀρκαδίαν Zacynthi insulae esse docuit Pinedo.

Nos Pausaniam sequimur, Arcadiam totam et singularum urbium vel oppidulorum fines cum eo qui unicum in hisce rebus fundamentum est circumscribimus. Quare Pallantium et Alipheram ut proprias tractamus urbes, sine fructu quidem, cum monumentis epigraphicis careant; Lasionem Andaniam Sciritidem alia excludimus et ea mehercule titulorum copia non abundantia.

Arcades quinto maxime et quarto saeculo etiamsi Doriensium et Argivorum et Lacedaemoniorum vim perpessi erant αὐτόχθονες esse credebantur. Argivorum dominii vestigia restant Iunonis cultus et Herculis fabula per plerasque Arcadiae partes propagata, iam octavo a. Chr. saeculo ut putant carmine argivo celebrata. Sed quae priores viri doctissimi de ipsius migrationis doricae vestigiis arcadiciis Clitore (p. 85_{52}) Mantineae (47_{28}) Tegeae (2_{3}) obviis acute disseruerunt, nunc ut sera aetate in Spartanorum regum gloriam a Sosibio aliisque scriptoribus excogitata vel contaminata existimantur. Lacedaemonii cum primo a Tegeatis victi essent, deinde vicissent et Croesi fere aetate foedus peloponnesiacum stabilivissent, tamen singularum civitatium tribuumque leges institutaque fere intacta reliquerunt, nisi quod reges tyrannosque, si qui erant, expulerunt. Ac remanebat sermo ille arcadicus, Cypriorum dialecti similis, quae colonia ex Arcadia in Cyprum, imprimis Paphum, deducta explicabatur. Cuius sermonis, quem 'aeolicum' appellabant grammatici, monumenta satis speciosa exhibent tituli Tegeatici, Mantineae, Orchomeni, Stymphalii, Lusiatarum, Heraeae, Lycaei, aliorum locorum, saeculis quinto quarto, tertio (pauca secundo ineunte) compositi. Ac vel Alexandrinorum grammaticorum principi, Zenodotum dico, libri ab Arcadibus, et unus certe a Clitorio aliquo quarto saeculo sermone vernaculo conscriptus, in manus inciderant, unde ad illustrandum Homeri usum glossas aliquas excerpsit, hic illic nobis traditas. Sed cum post pugnam Leuctricam foedus arcadicum constitueretur, Atheniensem attico honorabant sermone (n. 1), qui etiam tertio saeculo Tegeatis placuit, cum de Thessalo honorando ageretur (n. 11); aliquantulum vel Aetolorum dialectum, sicut rei publicae instituta, apud Tegeatas paullo ante bellum Cleomeneum valuisse decreta quaedam (n. 10—13) demonstrant. Post Cleomenis mortem Tegeae quidem per aliquot annos sermo revixit arcadicus (n. 16). Sed iam quinto saeculo Xuthias Philachaei f. peregrinus sua lingua apud Tegeatas usus est (n. 159); ac mixto sermone quarto et tertio saeculo Lusiatae ut Achaeorum vicini, nec non Stymphalii in pacto cum urbe nescio qua sive arcadica sive achaica (n. 357, iam 351) usi sunt, antequam in Achaeorum foedus transirent, cuius altero saeculo Philopoemenis et Lycortae Megalopolitarum auctoritate decus columenque erant. Iam igitur volgata illa dorica dialecto tituli certe conscripti sunt, quam Iuliorum quoque et Claudiorum aetate Lycosurae aliisque locis invenimus. Quae si nobiscum reputaverimus, haud perperam iudicasse videbitur grammaticus ille a Strabone VIII 333 adhibitus, qui cum de priscis Peloponnesi incolis, aeolicis i. e. Achaeis et doricis, qui expulsis Ionibus remanerent, fusius disputasset, ita pergit: ὅσοι μὲν οὖν ἧττον τοῖς Δωριεῦσιν ἐπεπλέκοντο (καθάπερ συνέβη τοῖς τε Ἀρκάσι καὶ τοῖς Ἠλείοις, τοῖς μὲν ὀρεινοῖς τελέως οὖσι καὶ οὐκ ἐμπεπτωκόσιν εἰς τὸν κλῆρον, τοῖς δ' ἱεροῖς νομισθεῖσι ...) οὗτοι αἰολιστὶ διελέχθησαν, οἱ δ' ἄλλοι μικτῇ τινι ἐχρήσαντο ἐξ ἀμφοῖν, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δ' ἧττον αἰολίζοντες et suae aetatis res ita describit σχεδὸν δέ τι καὶ νῦν κατὰ πόλεις ἄλλοι ἄλλως διαλέγονται, δοκοῦσι δὲ δωρίζειν ἅπαντες διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐπικράτειαν.

Quare in indice quoque grammatico arcadicas cum doricis formas coniunctas quidem dabimus, sed notulis distinctas, eas quoque indicantes, quae proprie laconici sermonis vestigia quae se ferunt.

II. DE REBVS PVGNA LEVCTRICA ANTERIORIBVS. LACEDAEMONIORVM PRINCIPATVS.

A. DE FONTIBVS RERVM ARCADICARVM ANTIQVIORIBVS.

Rerum arcadicarum cum carmina epica fontes sint antiquissimi, de iis pauca quamvis caute monenda erunt; totum argumentum peritioribus relinquimus.

Cypriorum carmen totum in Cypridis deae laude versari cum Welckerus (*Ep. Cycl.* 154) censuisset, nihilominus vero ne iusto plures res Cypri insulae proprias in illo carmine quaereremus praemonuisset, tamen summi momenti fore elucet, si bellum Teuthrantium, Telephi et Achillis pugnam, cui parvae Iliadis Eurypylus Neoptolemusque respondent, apud Cyprios vel a poëta Cyprio primum cantata esse probaretur. Cyprii igitur et maxime Paphii Agapenorem Ancaei filium Tegeatam, qui in Cypriis inter Helenae procos et in Nostis et ex iis etiam in Iliadis navium catalogo apparet, regiae Paphiorum stirpis auctorem, cuius et Laodice fuit ex anathemate tegeatico (p. 2_{23}) nota, et Telephi res, quae etiam cum Orestae fabula argiva et arcadica coniunctae sunt, tractasse videntur; neque ex Arcadia inculta illa rudique terra, sed e Cypria urbe Telephi nomen et fabula ad Caïcum translata est, ubi Teuthraniae domini eam receperunt. E carminibus illis Arcades ipsi postea suas res didicerunt; hinc sive ex Euripide Scopas Parius pugnam ad Caïcum commissam, Telephi et Auges fata in fastigio metopisque templi tegeatici anaglyphis expressit[1]).

[1]) Cypriis etiam Agamemnonis et Teuthidis res narratas fuisse olim credebant; sed vide infra de Callimacho.

Telegonia secundum Proclum τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέαν continebat, quae Ulixes in Elide apud Polyxenum audivisse videtur. Fabula hic elea, a posterioribus etiam Stymphalum et Mantineam translata; cf. Characem. Welcker *Ep. Cycl.* II 305.

Difficilius est de Thebaide, Epigonis aliisque carminibus quae ad Thebas spectant ita agere, ut arcadicas fabulas heroësque inveniamus, cum et Arionis equi patria utrum iam tum Thelphusa Arcadiae oppidum an Boeotia fuerit et Parthenopaeus Atalantae filius Argivusne an Arcas tunc habendus sit dubitetur.

Eo certius vero affirmare licebit, poëmata epica quae de Argonautis et de venatione Calydonia agebant, unde logographi et seriores poëtae Apollonii aliique pendebant, heroum tegeaticorum meminisse eorumque stemma, cuius origines iam Ilias Cypriaque exhibebant, auxisse; quo factum est, ut Tegeatae iam potiorem in genealogiis arcadicis quas Apollodorus, Pausanias, alii praebent, locum obtinerent.

Cum haec carmina originem asianam prae se ferant, in ipsam Peloponnesum deducimur Heracleïde prisca in Argolide fortasse iam octavo saeculo composita, qua heros Tirynthius dicitur aprum Erymanthium sive Psophidium, avesque Stymphalias domuisse. Quando alia facinora addita sint, hoc loco quaerere nolumus. Phenei traditur bellum Eleum parasse, in Pholoë monte centauros trucidasse, Tegeae Auge Alei filia compressa Telephum genuisse. Serioribus mythographis (Herodoro Matridi aliis) qui fabularum miram varietatem in unum certumque ordinem redigere studebant, Arcades fidelissimi erant Herculis socii, quales Tegeatae iam apud Alcaeum contra Lacedaemonios traduntur. Haec Argivorum maxime bella referre videntur. Quando Heraclidarum reditus fabulis exornabatur, Tegeatarum rex dicebatur Hyllum Herculis filium certamine singulari superasse[1]), eam nimirum ob causam, quia Tegeatae Spartanis diu fortiter restiterunt.

[1]) Cf. iam Herodotum IX 26, ubi Echemus ὁ Ἠερόπου τοῦ Φηγέος στρατηγός τε ἐὼν καὶ βασιλεὺς (Τεγεητῶν) dicitur.

Nec Nestoris proelia quae contra Epeos et Arcades commisisse fertur procul a Peloponneso ceperunt originem, etiamsi carmina illa, quae in Iliadem (VIII. XI) transierunt, apud Nelidas Milesios et Colophonios declamata esse sumimus. Quae carmina Herculem Nelidarum hostem iam noverunt (Λ 691). Fabulae rebus gestis respondere videntur; saepe in Triphylia quae postea dicebatur inter orae maritimae accolas et montium vicinorum gentes pugnatum esse posteriora saecula docent.

Fabularum vero farraginem genalogicum quod et Hesiodeum vocamus epos composuit atque digessit. Hesiodeus poëta Pelasgi hominis primitivi, quem Argivorum fabulae celebraverant, filium fecit Lycaonem, Iovis Lycaei montisque homonymi (et Lycaonum tribus si qua Parrasiae montes incolebat) nomen referentis, Lycaonisque filios enarravit, inter eos Pallantem (fr. 43. 44 Rz. 1902), quem posteri

certe, si non ipse, cum Pallantii oppidi eponymo composuerunt. Hesiodi num quinquaginta filiorum caterva fuerit apud Apollodorum obvia, inter quos et arcadicarum urbium et peregrinarum gentium eponymi et nomina mere poëtica inveniuntur ita enumerata, ut ordine non mutato facillime hexametros restituere possis, iam alio loco quaesivimus (p. 140_{22}). Hesiodus igitur seriorum auctorum hariolationibus, quas de Pelasgis ex Arcadia ortis commentiti sunt, ansam praebuit. Callistonis quoque quae nondum Lycaonis filia sed nympha dicitur, et Arcadis eponymi fabula Hesiodo placuisse, sed catasterismus postea demum adiectus esse videtur. Eoeis et Coronidis Aesculapiique, ubi Ἴσχυς Εἰλατίδης referebatur Thessalus (v. Wilamowitz *Isyllos* 60) sive ut apud Pindarum (Ol. VI) aliosque Arcas [1]) Apollinis aemulus inducebatur, (et Orestae herois arcadici? cf. p. 144) fata in Delphici dei honorem declamata esse, nec non Echemum Tegeatam a Timandra Clytaemestrae Helenaeque sorore turpiter derelictum — Phyleum enim Dulichii regem praetulerat — novimus. De Cyllene vero sive Atlante monte Atlantisque filiis, gentium et peloponnesiacarum et boeoticarum auctoribus, iam alio loco egimus [2]). Etiam Aepytum 'τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων', qui Tlesenorem Pirithoumque genuisset (fr. 113), Cyllenes accolam commemoravit, ut ab eo Βοιωτίαν homericam pendere coniceres. Atalanten vero heroinam, quam posteri inter principes Arcadum habebant, Schoenei, non Iasi filiam boeotiamque fecit Hesiodus (fr. 20—22; Robert *Herm.* XXII 445 sqq.).

[1]) Hymn. Homeri in Apoll. 210 Ἀζαντίδα κούρην (Ἀτλαντίδα cod.) dicit ab Apolline simul cum Ἴσχυι Ἐλατιονίδῃ amatam. [2]) Τηϋγέτη Lacedaemonem, Ἠλέκτρη Dardani mater Troadem, Ἀλκυόνη Hyriei mater et Κελαινὼ Lyci mater Boeotiam, Ἀστερόπη (— Στερόπη) Oenomai mater Elidem, Μερόπη Sisyphi mater Corinthum indicant; Μαῖα Mercurii dei Cyllenii mater est; ipsius Arcadiae postea demum apud Tegeatas et Mantinienses addita Μαῖρα; de Calypsone aliisque cf. Wernicke *Realenc.* I² 2122.

Ex similibus poëtis Asius quidem Samius Pelasgum autochthonem in montibus (Arcadiae, ut recte censuit Meyer *Forsch. alten Gesch.* I 54) natum, et Callistonem Nyctei filiam, i. e. Lycaonis neptem (fr. 2 ap. Apd. III 100) novit, Eumelus Lycaonis filiam Callistonem fr. 14; cum de Elato et Aphidante ex Chrysopeleae filiis [fr. 15] dubitetur). Quibus Epimenidis, qui circa annum 510 scripsit, de Pane Arcadeque geminis Iovis et Callistus filiis testimonium (Diels *Vorsokr.* II³ 192, 16) addo. De Melampodia vero iam ad Lusorum nec non Psophidis res verba fecimus (p. 93_{73} et 99_{65}).

Arcadiae situm, qualis fere septimo ineunte vel medio aevo fuerit, navium catalogus edocet, qui fontem geographicum (cf. Niese *Der homer. Schiffskatalog* 1873, Nilsson Κατάπλοι, *Rhein. Mus.* LX 1905, 161 sqq.) et excerpta ex Iliade, Cypriis aliisque carminibus epicis facta composuit. Ipse redactor Graeciam totam parum, Arcadiam omnino non novisse videtur. Saeculi septimi parti priori adscripsit Nilsson.

B 603 sqq.: οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ. [604] Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί, [605] οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον [606] Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην, [607] καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν, [608] Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο, [609] τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ [610] ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ [611] Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν. [612] αὐτὸς γάρ σφιν δῶκε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων [613] νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, [614] Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

[603] De Cyllene et Aepyto v. supra. || [604] spurius? Nauck sine probabili causa. || Cf. schol. Ε 785 τινὲς δὲ Ἀρκάδα φασὶν εἶναι τὸν Στέντορα καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ πλάττουσι περὶ αὐτοῦ στίχους. || [605] Ὀ. πολύμηλον. hinc oraculi illa de Argivis οἳ τὸ μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου Anth. Pal. XIV 73 (Hendess Orac. gr. 178). || [606] Strab. (= Apd.) VIII 388 τῶν δ' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων· ''Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην' εὑρεῖν τε χαλεπόν, καὶ εὑροῦσιν οὐδὲν ὄφελος διὰ τὴν ἐρημίαν. Paus. VIII 25, 12 οἱ δὲ ἥγηνται τὴν Ἐνίσπην καὶ Στρατίην τε καὶ Ῥίπην τὰς ὑπὸ Ὁμήρου κατειλεγμένας γενέσθαι νήσους ποτὲ ἐν τῷ Λάδωνι ὑπὸ ἀνθρώπων οἰκουμένας, ἃ οἱ πεπιστευκότες μάταια ἴστωσαν· οὐ γὰρ ἄν ποτε οὐδὲ νηῒ παρισουμένας πορθμίδι παράσχοιτο ὁ Λάδων νήσους etc. Steph. Byz. Ἐνίσπη, πόλις Ἀρκαδίας 'καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην'. νῦν δ' οὐκ ἔστι. φασὶ δὲ ἢ τῆς Κλειτορίας γῆς εἶναι ἢ τῆς Ψωφῖδος etc. id. Ῥίπη· Ἀρκαδικὴ πόλις. βαρύτονον. id. Στρατία· βαρυτόνως, Ἀρκαδικὴ πόλις. Ὅμηρος· Ῥίπην — Ἐνίσπην. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Φενεοῦ. || Desunt Clitor Psophis Thelphusa Heraea, ut de minoribus taceam; neglecti Maenalii aliaeque gentes. Agapenor e Cypriis Nostisve fluxit. || Locos hic commemoratos non urbes moenibus cinctas, sed συστήματα δήμων fuisse iam ad Tegeam Mantineamque monuimus (p. 1_{23}. 47_{19}). Arces parvas profugis refugium praebuisse consentaneum est, velut φυλακτρίδα et ἔρυμα Tegeatarum, πτόλιν Mantiniensium, Aleam, alias; circa eas vici plus minus large patebant. Arx maior fuit Orchomenus, cuius reges secundum Heraclidem Ponticum σχεδὸν πάσης Ἀρκαδίας ἦρξαν (v. infra). || [612–614] Ζηνόδοτος ἠθέτηκε, defendit schol. ut necessarios.

Sera aetate Homerus dicebatur in Arcadia apud Creophylum esse mortuum (Tzetz. Chil. XIII 658), quae cum Atlante Homeri et Hesiodi proavo (Suid. Ἡσίοδος), Atlante Hesiodi praeceptore (Tzetz. Chil. XII 175), Orpheo Arcade (Suid. Ὀρφεύς, cui adde Bacidem: p. 66_{81}), Stesichoro Pallantino deinde Catanam emigrante (Suid. Στησίχορος, v. Wilamowitz *Sappho u. Simonides* 236 sq.) composuit Welcker *Ep. Cycl.* I 226 sq.

De hymnis qui sub Homeri nomine feruntur in Mercurium et Panem compositis iam ad Cyllenen paucis egimus (p. 82_{127}. 83_{14}). Quibus Alcmanis hymnum Iovi Lycaeo dedicatum et parthenium iam ad Heracleidem commemoratum addimus. Quinti saeculi poëtas lyricos, Pindarum et qui fertur Simonidem, cum ad sui maxime aevi res saepissime adhibiti sint, hoc loco terere nolo.

Poëtas genealogicos secuti logographi et alii auctores pedestri sermone fabulas retractaverunt. Hecataeus Auges Telephique res (fr. 345), Herculisque certamina (fr. 344 de apro Erymanthio) narravit; idem Ἀρκαδικὸν δεῖπνον describens lib. III γενεαλογιῶν fr. 356 μάζας φησὶν εἶναι καὶ ὕεια κρέα, et urbem Μαντίνην commemoravit (fr. 93). Pherecydes Atheniensis περὶ τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ βασιλευσάντων [1]) a Dionysio Halicarnassensi I 13 citatur: 'Πελασγοῦ καὶ Δηιανείρης γίνεται Λυκάων· οὗτος γαμεῖ Κυλλήνην, Νηΐδα νύμφην, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος ἡ Κυλλήνη καλεῖται'. ἔπειτα τοὺς ἐκ τούτων γεννηθέντας διεξιὼν καὶ τίνας ἕκαστοι τόπους ᾤκησαν, Οἰνώτρου καὶ Πευκετίου μιμνήσκεται etc. Quibuscum c. 11 dubitanter coniungit E. Meyer *Forsch.* I 64 adn. 3: Φορωνέως μὲν γὰρ Νιόβη γίνεται· ταύτης δὲ υἱὸς καὶ Διός, ὥς λέγεται, Πελασγός· Αἰζειοῦ δὲ υἱὸς Λυκάων· τούτου δὲ Δηϊάνειρα θυγάτηρ· ἐκ δὲ Δηϊανείρας καὶ Πελασγοῦ Λυκάων ἕτερος· τούτου δὲ Οἴνωτρος, ἑπτακαίδεκα γενεαῖς πρότερον τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων.

Ita fabulae argivae coniunguntur cum arcadicis. Filiorum nomina potius cum Apollodori bibliotheca (et Hesiodo?) quam cum Pausania (VIII 3) congruere censeo; (contra Vollgraff De Ovidii mythopoeia 29 sqq.). Quot alios reges arcadicos noverit Pherecydes, ignoramus. Fabularum arcadicarum et laconicarum copiam similiter atque Hesiodus et postea Apollodorus duobus locis, partem a Pelasgo, partem ab Atlante incipiens tractavisse videtur (Mueller FHG I 92. 93: lib. IX. X). Callistoni, quam Cetei dixit filiam (fr. 86), prolem iam supra vidimus, et quatenus cum stemmate ab Euripidis scholiasta (Or. 1646) congruat quaesivimus. Arcadiae fines latius circumscripsit, cum Phrixam urbem ab Olympia non multo distantem (fr. 117; v. Wilamowitz *Isyllos* 176), Oechaliam (fr. 34, ubi ἐν Θούλῃ τῆς Ἀρκαδίας corruptum; Ἰθώμῃ Clavier) arcadicas appellaret. De Oreste et Oresteo v. p. 144.

[1]) Librorum titulis illa aetate parum tribuendum est: v. Wilamowitz *Herm.* XIX 1884, 443.

Proximus est Hellanicus, cuius liber περὶ Ἀρκαδίας semel citatur (fr. 59 de Cepheo, cf. Jacoby *Realenc.*² VIII 132_{32}). Hic Maenalum novit Lycaonis filium (f. 60), Atalantam Iasi filiam Milanionis uxorem arcadicam praedicat (schol. Ap. Rh. I 769), Parthenopaeum horum filium; Milanio dicitur Ἀμφιδάμαντος τοῦ Ἐπόχου τοῦ Ἀργήπου (an Ἀερόπου? sed cf. Ἄληθπος, Μέθαπος) τοῦ Κηφέως τοῦ Ποσειδῶνος (schol. Eur. Phoen. 150). Proprios Ἀτλαντικῶν libros composuit, quibus Hesiodi stemma exornavit; cf. schol. Σ 486, Hunt Oxyr. Pap. VIII 71 sq., 1084.

Addo Hippyn Rheginum qui Arcades προσελήνους dixisse dicitur a Suida s. v. Ἀρκαδία, quam observationem Wilamowitzius cum in doctissimo Apollonii scholio IV 264, ubi tot auctores, Eudoxus, Theodorus, Aristeas, Dionysius, Mnaseas, Aristoteles Duris, ἔνιοι, Xenagoras enumerati essent, desideraretur, haud sine probabilitate cum ceteris fragmentis pro ficticia habuit (*Herm.* XIX 1884, 447), ne quis vetustam ibi profundamque doctrinam desideraret.

Nec prorsus ab his divelli potest Herodotus rerum priscarum auctor, qui multa a poëtis epicis et ab Hecataeo aliisque fontibus, velut Delphorum sacerdotibus et interpretibus (cf. Tegeatarum res p. 2_{84} sqq.), quaedam Pitanae a Tisameni vatis posteris acceperat (IX 35, v. Wilamowitz *Isyllos* 181). Arcades dicit Pelasgos: I 146 Ἀρκάδες Πελασγοὶ coloniae ionicae participes (cf. Πελασγήους φυλῆς Βεμβινέων *Brit. Mus.* III p. 71) et αὐτόχθονας (VIII 73 οἰκέει δὲ τὴν Πελοπόννησον ἔθνεα ἑπτά, τούτων δὲ τὰ μὲν δύο αὐτόχθονα ἐόντα κατὰ χώρην ἵδρυται νῦν τε καὶ τὸ πάλαι [οἴκεον], Ἀρκάδες τε καὶ Κυνούριοι. Cum igitur Cereris sacra ex Aegypto attulissent Danai filiae (II 171) διδάξασαι τὰς Πελασγιώτιδας γυναῖκας, μετὰ δὲ ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων ἐξαπώλετο ἡ τελετή, οἱ δὲ ὑπολειφθέντες Πελοποννησίων καὶ οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες διέσῳζον αὐτὴν μοῦνοι. De Heraclidarum reditu Echemoque Tegeata iam supra egimus.

A poëtis epicis tragici quoque pendent, quamquam hic illic traditas priscorum fabulas mutaverunt. Aeschylus Μυσοῖς non solum Caïcum Teuthraniaeque res, sed etiam Tegeaticae Telephi patriae vicos velut Οἶον commemoravit; Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας Parthenopaeum Ἀρκάδ', Ἀταλάντης γόνον (527), Ἀταλάντῃ ipsam matrem eius induxit. — Sophocles Ἀλεάδαις Auges et Telephi infantis fata (Alcidamas Ulixe 185), Μυσοῖς posteras Telephi res seriores (Hygin. fab. 99. 100; cf. Robert *Jahrb.* II 1887, 246; III 53), Τηλέφῳ σατυρικῷ (IG XII 1, 125) faceto stilo enarravit, iuvenis Αἴαντι et Ἰχνευταῖς σατύροις Panis et Mercurii deorum Cylleniorum meminit (p. 82sq.), senex Oedipode Coloneo 1320 Parthenopaeum sicut Aeschylus Arcadem novit; Ἀλκμέωνι heroem Psophidium. — Euripides Ἀλκμέωνι διὰ Ψωφῖδος et Τηλέφῳ a. 438 simul actis duo argumenta arcadica tractavit; hac heroëm fecit volneratum, Graecos adeuntem, Orestem rapientem, Achillis pilo sanatum, Graecis iter monstrantem; Αὔγῃ (post a. 415) huius et Herculis nuptias Telephique partum; Electra (a. 413) et Oresta (a. 408) Oresteum oppidum ab Oresta in Arcadia conditum (p. 144). Nec parvi momenti Atalante (ante a. 415) fuisse videtur, qua arcadica virgo aliique heroës arcadici, velut Ancaeus, venationis Calydoniae partem cepisse ferebantur; summam enim Euripidis apud posteros auctoritatem Scopas quoque in templo Minervae Aleae exornando secutus esse videtur. Phoenissis (a. 411—409) Atalantae filius diserte Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος dicitur; quod contra alios scriptores poëtasque, inter eos etiam Arcadem ipsum, Aristarchum Tegeatam (Spiro Eur. Phoen. 28sqq.), dixisse putatur.

Multas et alias tragoedias novimus et comoedias ex arcadicis fabulis haustas, velut Achaei Eretriensis, Sophoclis fere aequalis, Azanes, quibus Iovis Lycaei cultus Lycaonisque scelus, et Alphesiboeam, Alcmeonis uxorum illustravit; Astydamas tragicus Παρθενοπαῖον et [Λυκά]ονα a. 341/0 docuit (IG II 973, Wilhelm *Urk. dram. Auff.* 40 etc.); Amphis comicus Callistonem composuit, alii alia. Pauca ex his novimus, nec veri est simile ad mythographos multa ex horum pervenisse memoria, cum Euripidis argumenta, etiam deperditis fabulis ipsis, cetera omnia longe superassent. Ipsi Arcades Tegeae, Mantineae, Phigaleae, Megalopoli theatra condiderunt, nec deest histrionis donarium Tegeatae (n. 118).

B. RES ANNORVM FERE 550–371 A. CHR.

Spartani cum Arcadiam aggrederentur, primo a Tegeatis victi sunt, deinde vicerunt, sed ita, ut superatis honores concederent. Quo tempore Croesus cum Lacedaemoniis ut Graeciae principibus foedus quaerebat (c. a. 554), Arcades iam foedere Peloponnesiaco iuncti erant. Nec tamen certi et fideles erant socii, cum oppida et ἔθνη montibus divisa inter se certarent, et, nisi summa pericula externa imminebant, semper vicinus vicino inimicus esset, Tegeatae cum Mantiniensibus, Mantinienses cum Orchomeniis, omnes cum gentibus qui montes Maenalios Parrasiosque incolebant aut de aquis aut aliis de rebus rixas diuturnas haberent. Temporibus pugnae Marathoniae cum Messenii Aristomene duce seditionem contra Spartanos movissent, Hiram arcem in monte alto sitam per viginti duos annos defenderent, ab Arcadibus adiuti esse videntur; quos Cleomeni regi e Thessalia reduci (c. a. 489) ut contra patriam suam convocaret iam erat in animo (p. 83_{71}).

Restat lubrica de bello Aristomeneo et Aristocrate rege sive Orchomenio sive Trapezuntio quaestio, quam post Schwartzii de Tyrtaeo iudicium (*Herm.* XXXIV 1899, 428sqq.) et Wilamowitzium (*Textgesch. gr. Lyr.* 1900) et tot alios nos quoque (*Hira und Andania* 1911, 9sqq.) attigimus. Cum enim Plato Legibus III 692. 698 bellum Messenium causam fuisse dixisset, cur Lacedaemoniorum auxilio destituti essent Athenienses in pugna Marathonia, huc referre placuit bellum Aristomeneum a Callisthene apud Polybium IV 33 commemoratum, a Rhiano tertii saeculi poëta decantatum, quod Pausaniae auctor Rhiano recentior ad bellum alterum septimo saeculo gestum rettulerat, consentiens quidem cum (Apollodoro) Strabonis (VIII 362) fonte, sed plane contrarius Rhiano, quem de Aristomenis familia vera tradere divinaverat Schwartz, demonstravisse videntur Wilamowitz et Hiller. Stemma Aristomenis sicut Rhianum accepisse arbitror hic propono in paucis emendatum, cum libri mei p. 12 error irrepserit (cf. Paus. IV 14, 7. 24, 1).

Νικομήδης ⌣ Νικοτέλεια

- Ἀριστομένης post a. 490 Hira expulsus
  - Γόργος Anaxila rege (494—476) Rhegium profectus
  - filia × Δαμοθοίδας[1]) Λεπρεάτης
  - filia × Δαμάγητος Ἰαλύσιος
    - Διαγόρας vicit Olympiae a. 464, antea Lycaea Pind. Ol. VII
      - Δαμάγητος vicit a. 452. 448
      - Ἀκουσίλαος vicit a. 448
      - Δωριεύς vicit a. 432. 428. 424. † 395
  - filia × Θεόπομπος Ἡραιεύς Olympiae vicit a. 504. 500
- Ἁγναγόρα × 1) Εὐεργετίδας × 2) Θᾶρυξ Φιγαλεύς v. p. 106_{83} et n. 419_{7} (c. a. 240)

Δαμάρατος Ἡραιεύς Olympiae vicit a. 520. 516
- Θεόπομπος Ἡραιεύς Olympiae vicit a. 504. 500
  - Θεόπομπος Ἡραιεύς Olympiae vicit a. 484. 480

[1]) Δἄμό-θοος ut Δἄμό-λας? cf. Bechtel-Fick *GP* 90.

Hoc igitur bello Aristomeneo, quo Hira arx per viginti duos annos obsessa denique a Leutichida Spartanorum rege (mortuo a. 476) expugnata est, pugna fuit ad Μέγαν Τάφρον, qua Callisthene auctore Aristocrates rex Messenios prodidit: Polyb. IV 33 Ἀρκάδες ἀναζητήσαντες τὴν Ἀριστοκράτους τοῦ βασιλέως προδοσίαν ἐν τῇ μάχῃ τῇ καλουμένῃ περὶ Τάφρον αὐτόν τ' ἀνεῖλον καὶ τὸ γένος αὐτοῦ πᾶν ἠφάνισαν, stelamque in Lycaeo dedicaverunt, cuius epigramma regem proditorem dixit, nomen patriamque reticuit (p. 140_{33}sqq.). Praeterea Messenios profugos ὁμεστίους ἐποιήσαντο καὶ πολίτας, ἀλλὰ καὶ τὰς θυγατέρας ἐψηφίσαντο τοῖς ἐν ἡλικίᾳ διδόναι τῶν Μεσσηνίων. Regem illum Aristocratem nominaverunt fontes duo inter se diversi; alter Trapezuntium (Paus., fortasse iam Ephorus, cf. p. 128_{34}), alter Orchomenium: (Apollodorus apud) Strab. VIII 362 de Spartanis et Messeniis: τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν φησι Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι· τὴν δὲ δευτέραν (καθ' ἣν ἑλόμενοι συμμάχους Ἀργείους τε καὶ Ἠλείους [? desideratur καὶ Ἀρκάδας] καὶ Πισάτας ἀπέστησαν, Ἀρκάδων μὲν Ἀριστοκράτην τὸν Ὀρχομενοῦ βασιλέα παρεχομένων στρατηγόν, Πισατῶν δὲ Πανταλέοντα τὸν Ὀμφαλίωνος), ἡνίκα φησὶν αὐτὸς στρατηγῆσαι τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις. Ubi ea quae nos uncis inclusimus cum Tyrtaei esse censuisset C. O. Mueller *Dorier* I 149, 3, nunc Busolt *Gr. Gesch.* I² 606, 5 et Wilamowitz *Textgesch. gr. Lyr.* 104 ab eo aliena esse ducunt nec quarto saeculo anteriora. Re vera Aristocrates quidam Orchomeniorum rex septimo saeculo traditur ab Heraclide Pontico apud Diog. L. I 94 vixisse, cuius stemma hic subieci:

Ἀριστοκράτης Ὀρχομενοῦ τύραννος
- Ἐρισθένεια
- Ἀριστόδημος hic et pater: σχεδὸν πάσης Ἀρκαδίας ἐπῆρξαν

Κύψελος, Κορίνθου τύραννος c. 657—627
- Περίανδρος c. 627—586 ⌣ Λυσιδίκη (Μέλισσα)

Προκλῆς Ἐπιδαύρου τύραννος ⌣ Ἐρισθένεια
- Λυσιδίκη (Μέλισσα)

Sed huic Aristocrati filius successit, nec sepulcri honore privatus est, cuius tumulum ipse Pausanias commemorat (p. 68_{23}). Num hoc proditorem sapit cum stirpe tota excisum? Minime hoc quidem; sed seriori aevo μισοτυράννῳ huius ut Periandri aliorumque memoriam calumniis carpere placuit[1]). Si quis autem coniecerit Aristocratis illius posteros usque ad quinti saeculi initium Orchomeni regnasse ac tunc demum non sine Spartanorum auxilio eiectos esse, non refragor. Epigramma vero aut quinto saeculo ineunte aut post Magnam urbem conditum est.

[1]) Alia de tyrannis Orchomeniis commenta habes p. 68_{45}; de aetate dubitare licet.

480. Thermopylis Σπαρτιητέων τε τριηκόσιοι ὁπλῖται καὶ Τεγεητέων καὶ Μαντινέων χίλιοι, ἡμίσεες ἑκατέρων, ἐξ Ὀρχομενοῦ τε τῆς Ἀρκαδίης εἴκοσι καὶ ἑκατόν, καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς Ἀρκαδίης χίλιοι· τοσοῦτοι μὲν Ἀρκάδων. Hdt. VII 202. — Deinde inter eos, qui ad Isthmum erant βοηθήσαντες πανδημεί, enumerantur Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Ἀρκάδες πάντες aliique VIII 72. Praeterea

transfugae aliqui apud Xerxem erant: VIII 26. Arcades multi Olympiae vicerunt: Dromeus Stymphalius, Theopompus et ...φάνης Heraeenses, Dromeus Mantiniensis. Pap. Oxyr.

479. Pugna ad Plataeas. Hdt. IX 28. τὸ μὲν δεξιὸν κέρας εἶχον Λακεδαιμονίων μύριοι ... προσεχέας δὲ σφίσι εἵλοντο ἑστάναι οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεήτας καὶ τιμῆς εἵνεκα καὶ ἀρετῆς· τούτων δ' ἦσαν ὁπλῖται χίλιοι καὶ πεντακόσιοι ... (post alios) Ἀρκάδες Ὀρχομένιοι ἑξακόσιοι ... (post alios) Λεπρεητῶν διηκόσιοι. — c. 77: Μαντινῆς (p. 47_{94}) sero post victoriam venerunt. — In anathemate delphico (IGA 70) enumerantur Τεγεᾶται (quarto loco), Ἐρχομένιοι Λεπρεᾶται. Item in basi Iovis Olympiae dedicata (Paus. V 23, 1 sqq.): ἀνέθεσαν δὲ Ἑλλήνων ὅσοι Πλαταιᾶσιν ἐμαχέσαντο ἐναντία Μαρδονίου τε καὶ Μήδων ... Ἀρκάδων δὲ Τεγεᾶταί τε καὶ Ὀρχομένιοι ... Λεπρεᾶται μὲν τῶν ἐκ τῆς Τριφυλίας μόνοι.

Post 479. Synoecismi (Apollodorus ap.) Strab. VIII 336: Ἦλις δὲ ἡ νῦν πόλις οὔπω ἔκτιστο καθ' Ὅμηρον, ἀλλ' ἡ χώρα κωμηδὸν ᾠκεῖτο ... ὀψὲ δέ ποτε συνῆλθον εἰς τὴν νῦν πόλιν Ἦλιν, μετὰ τὰ Περσικά, ἐκ πολλῶν δήμων. σχεδὸν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους τοὺς κατὰ Πελοπόννησον πλὴν ὀλίγων, οὓς κατέλεξεν ὁ ποιητής, οὐ πόλεις, ἀλλὰ χώρας ὀνομάζει, συστήματα δήμων ἐχούσας ἑκάστην πλείω, ἐξ ὧν ὕστερον αἱ γνωριζόμεναι πόλεις συνῳκίσθησαν, οἷον τῆς Ἀρκαδίας Μαντίνεια μὲν ἐκ πέντε δήμων, Τεγέα δ' ἐξ ἐννέα, ἐκ τοσούτων δὲ καὶ Ἡραία ὑπὸ Κλεομβρότου ἢ ὑπὸ Κλεωνύμου· ὡς δ' αὔτως Αἴγιον ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ δήμων συνεπολίσθη, Δύμη δὲ ἐξ ὀκτώ· οὕτω δὲ καὶ ἡ Ἦλις ἐκ τῶν περιοικίδων συνεπολίσθη ... E quibus Elis anno 471, Mantinea annis ante 459, Heraea aut 371 aut postea contractae sunt; Tegeam inter annos 479 et 473, ante Arcadum contra Spartanos bellum, conditam esse probabile est. Cf. sub singulis urbibus.

Tegeae synoecismum omnes quantum scio priori aetate attribuerunt; Mantineae quoque sexto saeculo tribuit Beloch I 1^2 335_4. Neque quisquam nescit, quid sexto saeculo utraque civitas praestiterit; quaeritur quantum apud Arcades intersit inter ἔθνος et σύστημα δήμων et συνοικισθεῖσαν πόλιν, et quando quaeque civitas ex una in alteram condicionem transierit. Cf. p. 1 sq.

472. Unus Arcas Olympiae vicit Τέλλων Ὀρεσθάσιος p. 144_{34}.

c. 472/1. Lacedaemoniorum victoriae, quibus Tisamenus Iamides vates intererat: 1) ὁ ἐν Τεγέῃ πρὸς Τεγεήτας τε καὶ Ἀργείους γενόμενος (ἀγών), 2) μετὰ δὲ ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας πλὴν Μαντινέων (sequitur ὁ Μεσσηνίων ὁ πρὸς Ἰθώμῃ). Hdt. IX 35 quam rem auxit orator Isocrates VI 99: ἀναμνήσθητε δὲ τῶν ἐν Διπαίᾳ πρὸς Ἀρκάδας ἀγωνισαμένων, οὕς φασιν ἐπὶ μιᾶς ἀσπίδος παραταξαμένους τρόπαιον στῆσαι πολλῶν μυριάδων.

468 aestate. -ημος Παρράσιος Olympia vicit: pap. Oxyr. Pindari carmen Olympicum VI in honorem Hagesiae Syracusani Iamidae compositum demonstrat, Iamidas Stymphalios tunc originem affectasse lacedaemoniam. v. Wilamowitz *Isyllos* 162 sqq.; Meyer *Gesch.* III § 285 adn.[1]). Tegeatae (nisi Teneatae substituendi sunt: p. 3_{32}) cum Argivis et Cleonaeis Mycenas debellaverunt: Strab. VIII 377.

[1]) Arcadiae fines versus Olympiam latius tunc patebant. Φαισάνα ad Alpheum sita, Aepyti Elatidae (Εἰλατίδα) sedes (Pind. l. l. 33), eadem quae Φαιστός ... ἡ πρότερον Φρίξα καλουμένη (Steph. Byz. Φαιστός, v. Wilamowitz *Isyllos* 176), ἡ δὲ Φρίξα κεῖται μὲν τῆς Ὀλυμπίας ἀπέχουσα στάδια λ', Φερεκύδης δὲ Ἀρκαδίας αὐτὴν γράφει (Steph. Byz. Φρίξα).

468/7. ἄρχοντος Θεαγενίδου terrae motus Spartam devastavit, Messenii belli causa. (Philochorus? ap.) schol. Ar. Lys. 1144. v. Wilamowitz *Aristoteles* II 295. Diodorus XI 63 sq. rem iam sub archonte Phaeone (immo Apsephione) a. 469/8 refert. Bellum δεκάτῳ ἔτει (Thuc. I 103; Diod. XI 64 ἐπὶ δ' ἔτη δέκα) dissolutum. Arcades hoc bello Messeniis opem tulerunt: Strab. VIII 355: τῶν Ἀρκάδων συμπολεμησάντων τοῖς Μεσσηνίοις, exceptis certe Mantiniensibus (Xen. Hell. V 1, 3).

Ante 468. 467. 464. Lycaea (p. 140_{45}) vicerunt quos Pindari carmina Olympica VII. IX. XIII, Nemeum X celebrant. De Ἀρκαδικοῦ nummis a nonnullis ad Lycaea relatis v. p. 140_{55}.

464. Olympia vicerunt Ephudio Maenalius; Pytharchus Mantiniensis. Robert *Herm.* XXXV 1900, 141 sqq.

c. 460. Elei et Lacedaemonii Minyarum oppida in Triphylia sita vastaverunt, Pylum εἰς τὸ Λέπρεον συνῴκισαν. Hdt. IV 148. Xen. Hell. III 2, 23. Strab. VIII 355. Niese *Genethliakon Robert* 6. Qua re Arcades, quorum bella contra Pylios gesta iam Iliadis carmina noverant (p. X_{110}), mari prorsus exclusi sunt.

Post 460? Ante 431. Thuc. V 31 πολέμου γάρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις καὶ Ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς καὶ καταλυσάντων τὸν πόλεμον, Ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔταξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον.

464—459. Mantineae συνοικισμὸς ab Argivis contra Spartanos adiutus p. 47_{101}.

459. Belli Messenii exitus, Messeniis Naupactus ab Atheniensibus concessa, Spartanorum principatus restitutus. Cf. 468/7.

450. Argivorum et Spartanorum foedus. Peloponnesiorum et Atheniensium foedus quinquennale. Thuc. I 112.

445—427. Lycaeum Plistoanactis Spartae regis refugium p. 140_{79}.

438. Euripidis Ἀλκμέων διὰ Ψωφῖδος, ubi Phegeus Psophidis rex filiique proditores sunt, et Τήλεφος.

431—421. Arcades sicut reliqui Peloponnesii praeter Argivos et Achaeos Lacedaemoniorum contra Athenienses socii. Pallenenses soli ex Achaeis statim a Lacedaemoniorum partibus stant, ceteri Achaei inde ab anno demum 418. Thuc. II 9; V 82, 1.

c. 425—423. Mantinienses Parrasios subegerunt. Thuc. V 33.

423. Hieme Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων ξυνέβαλον ἐν Λαοδοκ(ε)ίῳ τῆς Ὀρεσθίδος. Thuc. IV 134 p. 47_{144} sqq. 48.

421. Hieme exeunte Lacedaemoniorum et Atheniensium sociorumque pax a Nicia denominata. Thuc. V 17 sqq. — c. 29: Mantinienses et socii cum Argivis pacti, cum ambo δημοκρατούμενοι essent (p. 48_{13}).

Aestate: c. 32: Corinthii et Argivi frustra Tegeatas lacessiverunt, ut a Lacedaemoniis deficerent. 33: Spartani Plistoanacte duce Cypsela Mantiniensium castellum capiunt, Parrasios Mantiniensium dominio liberant.

420. Athenienses, Argivi, Mantinienses (p. 48_{33}), Elei σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη. Thuc. V 47. Sequuntur (49) Olympia οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα. — Qui Androsthenes fuit Μαινάλιος: Paus. VI 6, 1.

419. Thuc. V 54 ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ... πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθορίας πρὸς τὸ Λύκαιον, Ἄγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλέως ἡγουμένου, sed propter mala auspicia redierunt. 55 ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνῆλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων ... ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας, καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν.

Ante 418. Phigalienses templum magnificum architecto Atheniensi aedificandum permittunt p. 106_{103}.

418. θέρους μεσοῦντος (Thuc. V 57) Agis Spartae rex contra Argivos bellum gerit. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶταί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. 58 Iis Argivi, Μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, alii ad Μεθύδριον obviam ierunt; sed Agis incolumis Phliuntem abiit. 60 Indutiae Agidis et Argivorum. 61 Athenienses advenerunt et Alcibiades legatus; iam Argivi bellum redintegrant. Socii Orchomenum aggressi sunt, ubi ὅμηροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν ... ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι· Orchomenii se dederunt ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦσι καὶ οὓς κατέθεντο Λακεδαιμόνιοι παραδοῦναι. 64 Lacedaemonii ἐς Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας profecti, inde Tegeam. 65—73 Lacedaemonii et socii (ex Arcadibus Ἡραιῆς, Μαινάλιοι καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι) ad Mantineam cum hostibus congressi, inter quos 67 Μαντινῆς et οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδων. Lacedaemonii vicerunt.

418. χειμῶνος ἀρχομένου statim post Carnea (Thuc. V 76, 1) Lacedaemoniorum et Argivorum pax; Argivi τὼς παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ τὼς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις καὶ τὼς ἄνδρας τὼς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις redderent; τὰς δὲ πόλιας τὰς ἐν Πελοποννάσῳ καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας αὐτονόμως εἶμεν πάσας καττὰ πάτρια. 79 Paullo post (οὐ πολλῷ ὕστερον) Lacedaemoniorum et Argivorum σπονδαὶ καὶ ξυμμαχία ... ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν Πελοποννάσῳ κοινανεόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶς ξυμμαχίας αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες τὰν αὐτῶν ἔχοντες, καττὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. ... αἱ δέ τινι τᾶν πολίων ᾖ ἀμφίλογα, ἢ τᾶν ἐντὸς ἢ τᾶν ἐκτὸς Πελοποννάσω, αἴτε περὶ ὅρων αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἱ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλι ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν, ἅντινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πολίεσσι δοκείοι· τὼς δὲ ἔτας καττὰ πάτρια δικάζεσθαι. 81 μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τῶν πόλεων.

Plat. Symp. 193a νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Quae alii ad Mantineae διοικισμὸν anni 385, Wilamowitzius *Textgesch. gr. Lyr.* 103 adn. 1 ad quintum saeculum rettulerunt. Agatho Lenaeis anni 417/6 (Εὐφήμου ἄρχοντος) vicit. Certe a. 418/7 Mantiniensium foedus dissolutum, singula oppida omnia αὐτόνομα facta sunt.

401/400. Inter Cyri μυρίους ὑπὲρ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ erant (Xen. anab. VI 2, 10). Eorum numerus πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι (§ 15). Cf. sub Stymphalo (Agasias Sophaenetus); Parrasiis (Arexio, Callimachus, Xenias)

Lusis (Eurylochus). Arcades: Ἀγίας (II 5, 31. 6, 1. 6). Ἀρύστας φαγεῖν δεινός (VII 3, 23). Βασίας (IV 1, 18) Ἡγήσανδρος Ἀρκάδων στρατηγός (VI 3, 5); Νίκαρχος λοχαγός (II 5, 33; III 3, 5) Πυρρίας (VI 5, 11); Σμίκρης Ἀρκάδων στρατηγός (gen. -ητος VI 3, 4. 5); Σοφαίνετος (I 2, 9; cf. p. 75_{14}). Xenopho, qui Anabasim ante restitutum foedus arcadicum scripsit (opiniones virorum doctorum v. Christ-Schmid *Gesch. gr. Litt.* I⁶ 475, 4), Arcades non habebat in deliciis; VI 2, 9sqq. eorum temeritatem increpat.

401 s. 400 a. Chr. [Herodes] περὶ πολιτείας 28 (Meyer *Theopomp.* 206sqq.) inter ἐλευθέρους enumerat Ἠλείους δὲ καὶ Τεγεάτας καὶ τοὺς ἄλλους Ἀρκάδας ἀστυγείτονας ὄντας (scil. Λακεδαιμονίων).

401/400. Agis Lacedaemoniorum rex contra Eleos bellum gerit. Xen. Hell. III 2, 23. Tum demum Triphyliorum nomen ortum esse censuit Niese *Genethliakon Robert* 13, cum oppida illa Eleorum partes reliquissent.

399. Elei τὰς Τριφυλίδας πόλεις ἀφεῖναι concesserunt, inter eas Phrixam et Epitalium et Λασίωνα τὸν ὑπ' Ἀρκάδων ἀντιλεγόμενον. Xen. Hell. III 2, 30; p. 100_{61}.

394 sqq. Tegeatae Mantinienses Triphylii Lasionii alii Lacedaemoniorum socii Xen. Hell. IV 2, 10sqq.

393. Xen. Hell. IV 4, 16 Iphicrates cum peltastis πολλαχόσε καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες ἐλεηλάτουν τε καὶ προσέβαλλον πρὸς τὰ τείχη· ἔξω γὰρ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὁπλῖται παντάπασιν οὐκ ἀντεξῄεσαν· οὕτω τοὺς πελταστὰς ἐπεφόβηντο.

392 = Ol. 97. Ἀγήτωρ Ἀρκὰς πύκτης ab Eupolo Thessalo corruptus 'Ζᾶνα' damnatus dedicat, Cleonis Sicyonii opus. Paus. V 21, 3.

386. Pax ab Antialcida appellata.

385. Mantineae διοικισμός (p. 48_{67}) Lacedaemoniorum principatum confirmat.

378. Orchomeniorum et Clitoriorum bellum. Xen. Hell. V 4, 36. 37.

377/6. Foedus Peloponnesium. Diod. XV 31: Lacedaemonii τὴν διάταξιν καὶ τὴν διαίρεσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ λειτουργιῶν περιττότερον ἐξειργάσαντο. τάς τε γὰρ πόλεις καὶ τοὺς καταλεγομένους στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον διεῖλον εἰς δέκα μέρη· τούτων δὲ πρώτην ἐπεῖχον μερίδα Λακεδαιμόνιοι, δευτέραν δὲ καὶ τρίτην Ἀρκάδες, τετάρτην δ' Ἠλεῖοι, πέμπτην δ' Ἀχαιοί· καὶ τὴν μὲν ἕκτην ἐπλήρουν Κορίνθιοι καὶ Μεγαρεῖς, τὴν δ' ἑβδόμην Σικυώνιοι καὶ Φλειάσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην οἰκοῦντες· reliqui extra Peloponnesum erant. ... τοιαύτης δὲ τῆς συντάξεως οὔσης, ἡγεῖτο τῆς στρατιᾶς Ἀγησίλαος ὁ βασιλεύς. Cf. B. Keil ap. Gercke-Norden *Einl. Altertumsw.* III 371: '*eine Kreiseinteilung*'.

III. DE REBVS CAPTA CORINTHO ANTIQVIORIBVS. FOEDERA ARCADICA ET AETOICA. DOMINIVM MACEDONICVM.

A. DE AVCTORIBVS PEREGRINIS ET ARCADICIS.

Xenopho res annorum 371—362 perscripsit.

Inter oratores Demosthenes commemorandus, qui a 352 pro Megalopolitanis verba fecit (or. XVI).

Ephorus historiis res universas usque ad annum 341/0 perscripsit. Libro XX si Μαντινέων διοικισμόν (fr. 138: a. 385), XXV pugnam ad Mantineam commissam (fr. 146*a*: a. 362) narravit, ἐπαρίτας (fr. 139 non ante a. 370) vix iam vicesimo habuit. — De Ephori geographicis et Scymno cf. Dopp *Geogr. Studien des Ephoros* Rostock 1908, 15sq., fr. 52 (Arcades autochthones), 53 (Arcades Pelasgi), 54 (Arcadum reges tricenorum annorum), 55 (Νεστανία). — Ephoro usus esse videtur Nicolaus Damascenus (cf. p. 128_{84}), imprimis in Cresphontis et Aepyti filii rebus fr. 39; si Cypselus Trapezuntius quoque ex Ephoro fluxit, iam tum, paullo post excisam Trapezuntem (a. 361), regum Trapezuntiorum stemma excogitatum esse sequitur, a Pausaniae auctore exornatum. Nicolaus fr. 42 de Arcadia eadem qua Pelasgia, 43 de Lycaone, 44 de Botachidis Tegeae vico et de Botacho Iocriti f., Lycurgi n. egit; et haec Ephorum sapiunt.

Theopompus Philippicis Philippi res fusius nec sine amplis excursibus enarravit. Commemorantur libro VI Εὔα πόλις Ἀρκαδίας et Εὐαίμων πόλις Ὀρχομενίων (p. 69_{4}); XXXII Νοστία κώμη Ἀρκαδίας (= Νεστάνη, p. 46_{41}. 49_{70}); XXXVI Arcadum convivia; LIII pugna ad Chaeroneam commissa, LV Καρύαι Λακωνικῆς, LVI Ἀλέα πόλις, Εὔγεια (i. e. Εὐτέα? p. 144_{61}). Λύκαια πόλις Ἀρκαδίας. De Lycaei religione egit: Polyb. XVI 12, 7.

Aristoteles cum aliarum urbium tum Tegeatarum rem publicam descripsit, horum et Lacedaemoniorum documentum nobile, quinti (vel sexti, ut plerique viri docti autumant saeculi documentum; cf. p. 3_{27}) στήλην ἐπ' Ἀλφειῷ κοινὴν ἐν ᾗ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται ... (fr. 592 Rose³) laudavit, sed etiam cur προσέληνοι dicti sint Arcades explicat (fr. 591 ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν, ab Arcadibus πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην fugati). Etiam Mantineae in republica meminit (p. 47_{168}); plura dedit Aristoxenus. Imprimis autem Ἀρκάδων, sicut Θετταλῶν, κοινῇ πολιτείᾳ operam dedisse videtur: fr. 483 de μυρίοις, ac suspicari licet, decretum (sive decreta duo) de condenda Megalopoli a Pausania VIII 27 adhibitum non fugisse Aristotelem. Cf. resp. II 1261*a*. Πέπλος Aristoteleus (fr. 637) ludorum seriem constituit, Lycaeis quartum locum tribuens.

Praeceptoris monita et exemplum secuti sunt discipuli. Aristoxenus qui Mantineae musicae operam dederat τὰ Μαντινέων ἔθη scripsit: p. 49_{81}; Dicaearchus Cyllenes montis altitudinem dimensuravit et καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὀρῶν scripsit: p. 83_{22}; ipse Cicerone (ad Att. VI 2, 3) auctore in Peloponneso vixerat. 'Arcadiae censebat esse Lepreon quoddam maritimum, Tenea autem et Aliphera et Tritia νεόκτιστα ei videbantur, idque τῷ τῶν νεῶν καταλόγῳ confirmabat, ubi mentio non fit istorum.' Theophrastus de Lycaei cultu victimisque humanis, quae iam Platoni cordi fuerant egit: Porphyr. abst. II 27; multa de Arcadiae plantis tradidit:

IV 13, 2 τὴν ἐν Καφύαις τῆς Ἀρκαδίας πλάτανον, cf. p. 73_{11} (citantur αἱ παραδεδομέναι φῆμαι παρὰ τῶν μυθολόγων). I 9, 3 inter ἄγρια λείφυλλα habet: καὶ ἣν Ἀρκάδες καλοῦσι φελλόδρυν. IX 13, 4 γίνονται δέ τινες τῶν γλυκειῶν (ῥιζῶν) αἱ μὲν ἐκστατικαὶ καθάπερ ἡ ὁμοία τῷ σκολύμῳ περὶ Τεγέαν, ἣν καὶ Πάνδειος ὁ ἀνδριαντοποιὸς φαγὼν ἐργαζόμενος ἐν τῷ ἱερῷ ἐξέστη. IX 15, 6 φύεται δὲ καὶ ὁ σίκυος ὁ ἄγριος ἐξ οὗ τὸ ἐλατήριον συντίθεται· καὶ ὁ τιθύμαλλος ἐξ οὗ τὸ ἱπποφαές· ἄριστον δὲ τοῦτο περὶ Τεγέαν κἀκεῖνο μάλιστα σπουδάζεται· φύεται δ' ἐκεῖ ἐπὶ πλέον· πλεῖστον δὲ καὶ κάλλιστον φύεται περὶ τὴν Κλειτορίαν. 7 ἡ δὲ πανάκεια γίνεται κατὰ τὸ πετραῖον περὶ Ψωφῖδα καὶ πλείστη καὶ ἀρίστη, τὸ δὲ μῶλυ περὶ Φενεὸν καὶ ἐν τῇ Κυλλήνῃ. φασὶ δ' εἶναι καὶ ὅμοιον ᾧ ὁ Ὅμηρος εἴρηκε, τὴν μὲν ῥίζαν ἔχον στρογγύλην προσεμφερῆ κρομύῳ, τὸ δὲ φύλλον ὅμοιον σκίλλῃ· χρῆσθαι δὲ αὐτῷ πρός τε τὰ ἀλεξιφάρμακα καὶ τὰς μαγείας· οὐ μὴν ὀρύττειν γ' εἶναι χαλεπὸν ὡς Ὅμηρός φησι. 8 τὸ δὲ κώνειον ἄριστον περὶ Λοῦσα (Σοῦσα cod.) καὶ ἐν τοῖς ψυχροτάτοις τόποις (sequuntur Laconicae et Achaiae loci). V 4, 6 ἐλάτην ... ἐν Φενεῷ τῆς Ἀρκαδίας ... φραχθέντος τοῦ βερέθρου. IX 18, 10 de Heraeae vino: p. 103_{11}. Etiam de lapidibus egit Theophrastus, οἷον τὸ ἀνθράκιον τὸ ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Ἀρκαδίας (περὶ λίθων 33, Plin. n. h. XXXVII 97).

Heraclides Ponticus VIII Παρίων πολιτεία (FHG II 214): Πάρον τὴν νῆσον ᾤκισε Πάρος, ἐξ Ἀρκαδίας λαὸν ἄγων· cf. sub Callimacho, Apollonio Rhodio. XIV Λεπρεατῶν (mos quem Λεπρεεῖς habent).

Callisthenes Hellenicis libris decem res inde ab Antialcidae pace (386) usque ad Phocicum bellum (a. 357) narravit, in his Cromni res (a. 364, p. 128_{116}) et Epaminondae (fr. 14 Mueller ap. Plut. Ages. 34, a. 362). Idem de columna in Lycaeo dedicata et de bello Aristomeneo egit: fr. 11 Mueller, Plut. ser. num. vind. p. 548*f*; p. XII_{92}.

Duris Samius res annorum 370—281 a. Chr. scripsit, a Diodoro in diadochorum historia adhibitus; libro XV τῶν Μακεδονικῶν, quo Orchomenum a Cassandro a. 315 obsessam commemoravisse videtur, Arcadem Orchomeni dixerat filium (FHG II 475, 26).

Aratus Sicyonius Achaici foederis instaurator huius res usque ad pugnam ad Sellasiam commissam tractavit. Eo usi sunt Polybius et Plutarchus Arati vita.

Phylarchus Cleomenis sectator, res annorum 228—221 huic favens scripsit, ab Arato valde dissentiens. Beloch III 2, 8.

De Polybio Megalopolitano infra agitur.

De his pauca dixi, cum quicumque Graeciae rebus operam dederunt, fusius de iis egerint; quae magis a solita via remota sunt Arcadiaeque propria, ea hoc loco praeferenda esse ratus.

De Arcadiae situ fusius egisse Polemonem Iliensem (a. 177/6 Delphorum proxenum) ex fragmento 24 ap. Clem. Al. Protr. 31 P conclusit Preller, negavit Kalkmann *Paus.* 125. — Sed iam diadochorum aetate libellos (ὑπομνήματα), quibus oppida viaeque et quot stadiis inter se distarent indicatum esset, ducibus militaribus regibusque in manibus fuisse per se probabile est, unde a. 218 Philippus (p. 5_{3}), a. 200 Philopoemen (p. 5_{26}: ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων) sociis tempus quo ex suis patriis abirent, ut Tegeam convenirent, accuratissime praescribere poterant; unde etiam in Pausaniae Arcadicis stadia plerumque vel in secundi ordinis viis indicata reperiuntur.

Aliis Homeri carmina ansam dederunt, ut in Arcadiae locos inquirerent; inter quos Demetrium Scepsium refero et Apollodorum a Strabone adhibitos; cf. quae iam de Homero diximus et quae ad titulum Olympicum annorum 181 sqq. adnotabimus.

Atthidum scriptores fabulas arcadicas cum atticis contaminasse exempla sat multa praesto sunt; cf. Kirchner Attica et Peloponnesiaca; Toepffer *Att. Gen.* 102 sq.; Immerwahr *Ark. Kulte* 122. Exempla affero Lycaonem et Cecropem eorumque inventa et sacra. Lycaea et Athenaea (Panathenaea) quando instituta sint (Vollgraff De Ovidii mythopoeia 32 sqq.; v. sub Aristotele) [1]); Arcas Μετανείρας τῆς Κρόκωνος Apd. III 102, a Triptolemo frumentum accipit Paus. VIII 4, 1; Cepheus et Caphyiensium origines atticae p. 73_{72}; Echemus Tegeata cum Aphidnae et Academiae fabula compositus: Plut. Thes. 32, Steph. Byz. Ἑκαδήμεια; Cercyonis fabulam arcadicam et atticam (v. sub Callimacho).

[1]) Alii suae aetatis res scripserunt, velut Androtio; cf. Ἐπαρίτας (fr. 54) Δελφουσία πόλις Ἀρκαδίας (ἐν β´ Ἀτθίδος fr. 2) potius nominis causa quam propter res ad Thelphusam a. 352 gestas (p. 101_{85}) commemorata esse videtur. Res arcadicas Ister Callimachius tractavit: Wellmann de Istro 108 sq. Lycaea: Marm. Par. ep. 17 ἀφ' οὗ [ἐ]ν Ἐλευσῖνι ὁ γυμνικὸς [ἀγὼν - -] Α Φ (?) Ο Υ - - | - - Α Ι . . τὰ Λύκαια ἐν Ἀρκαδίαι ἐγένετο καὶ Λ . . Κ Κ Ε . . . . . Λυκάονος ἐδόθησαν . . . τοῖς Ἑλλ[η]σι[ν ἔτ]η . . Ν . . βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος, cf. Jacobyi editionem p. 80. 143, qui C. Muelleri supplementum αἱ ἐκεχειρίαι ὑπὸ Λυκάονος ἐδόθησαν eo defendit, quod Plin. n. h. VII 202 'inducias Lycaon' (invenit), cf. Schol. Lycophr. 481 de Lycaonis filiorumque supplicio: ἕως ἡ Γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία τὴν χεῖρα ἐξέτεινε, διό φασι πρῶτον παρ' Ἀρκάσιν ἐκεχειρίαν γενέσθαι. — De 'rebus divinis' (Serv. Verg. Aen. VIII 352 Hygin. fab. 225) vix agi censet idem Jacoby. Eusebius a. Abr. 875 = 1142/1 ὁ τῶν Λυκ[α]ίων ἀγὼν πρῶτος ἐτέθη. Aliter Paus. VIII 2, 1, qui Lycaea pro antiquissimo certamine habuit (Jacoby p. 144).

Ipsi quoque Arcades suas res scribere coeperunt; sed libri perierunt, nomina auctorum pauca aetatem tulerunt; adhibiti sunt a poëtis mythographisque, qui ipsi saepe per tot rivulos acceperant. Neque aetas certo explorari potest nec quid quisque praestiterit. Harmodii Lepreatae περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων opus quarto vel tertio saeculo compositum iam citavimus (p. 107_{4} sqq.). Architimus Ἀρκαδικὰ scripsit semel a Plutarcho allatus quaest. gr. 39, FHG IV 317. Cydippus Mantiniensis sicut Ephorus Aristoteles Theophrastus Philostephanus alii multi περὶ εὑρημάτων scripsisse fertur: Clem. Al. Strom. I 16, 77, 1, et hoc quidem ante Mantineae excidium a. 222 a. Chr. Ariaethus Tegeates (FHG IV 318) Nestoris et Ereuthalionis pugnam Homericam enarravit, qua Πύλιοι καὶ Ἀρκάδες περὶ γῆς ὅρων dimicavissent, Arcades quamvis necato Ereuthalione vicissent.[1]) Alia quae de Aeneae fabulis Orchomeniis sive Caphyiaticis tradidit

[1]) Rem diverse tradunt scholia Δ 319, sed utrumque subscribit ἱστορεῖ Ἀρίαιθος. Locus in Veneto A τὸ καλούμενον ὄρος Ἀρκαῖον, in Townleyano περὶ τὸν Ἀκίδαντα ποταμόν, Ereuthalio Xanthippi filius (T) aut Ἱππομέδοντος ἢ ὥς ἔνιοι Ἀφείδαντος (A; hoc Tegeatam decet); epigramma est (Preger 229):

ἐνθάδ' Ἐρευθαλίωνι φίλοι περὶ τύμβον ἔθηκαν
Ἀρκαδίης βασιλῆς, γένος ἔξοχον Ἀμφιδάμαντος,
οἵ ποτε Νέστορα καὶ λαοὺς πολέμῳ δαμάσαντο.

Vs. 1 Ἐρευθαλίωνα *A* φίλοι περὶ *BT* φίλους τ' ἐπὶ *L*. Eust., φίλοις τ' ἐπὶ Preg. || 2 Ἱππομέδοντος *A*.

(p. 73_{21}), paullo seriorem produnt aetatem; sed scripsit certe ante Apollodorum (Kalkmann *Paus.* 126)[1]). Non Callistonem, sed Megistonem Cetei filiam Lycaonis neptem novit (fr. 1). De Cyrenes raptu (fr. 4) nec non de filii Aristaei cultu arcadico fusius egisse videtur: Malten *Kyrene* 81 sq., adn. 14. Panem Αἰθέρος καὶ νύμφης Οἰνόης (corr. Σινόης, cf. p. 46_{103}) dixit: fr. 5 schol. Vat. Eur. Rhes. 36, ubi Ἄρηθος dicitur. Nomen Ἀρί-αιθος probum neque ex attico Ἄραιθος (IG I 433) corrigendum esse similia apud Bechtel-Fick *GP* 67 allata demonstrant. — Nicias ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς (FHG IV 463) de Cypseli urbe (nempe Βασιλίδι, cf. p. 128_{90}) Parrasiisque eo deductis egit. Ex hoc fortasse iam Ephorus (v. supra p. XIV_{34}) sua de Trapezunte habuit. Iam tum enim reges Trapezuntios excogitatos esse sumpsimus. Qua re ad intricatam de regibus arcadicis quaestionem deducimur. Stemmata priora iam respeximus (p. VII); haec cum novis miscet epigramma delphicum a 368 dedicatum;

```
Λυκάων
   |
Καλλιστώ ⌣ Ζεύς                        Ἀμύκλας        Γόργυλος
        |                                 |               |
      Ἀρκάς ⌣ a) Ἐρατώ          b) Λαοδάμεια      c) Ἀμιλώ
```

a) ἐν Ἀρκαδίᾳ nati: Ἔλατος, Ἀφείδας, Ἀζάν *b*) Τρίφυλος *c*) Ἔρασος

ubi mater laconica (*b*) a quinti saeculi auctore tradita, sed secundo loco donata est. Clarissimi iam inde a Cypriis fuerunt heroës Tegeatae[2]). Tum vero cum non Tegeae, sed in Magna urbe foederis caput esset, novi reges post Troiam conditam addendi erant. Stymphali nomen Pelopis praebet fabula (Apd. III 102. 166; v. p. 75_{6} sqq.). Eius filius dicebatur Agamedes, qui ab Epicaste Cercyonem γνήσιον habebat, praeter huius mulieris σκότιον Τροφώνιον. Cercyo Athenas aufugit, Trophonius Lebadeam. Rem Charax (FHG III 637, 6) cf. schol. Dion. P. 348 tradit, sed laudat Callimachum (fr. 143); totius elementa iam Callimachus non ἀμάρτυρα recepisse videtur, nempe ex fonte antiquiore arcadico, qui vix non fuit Stymphalius[3]); quem repperit sed immutavit Pausaniae de regibus auctor. — Alium auctorem quamvis anonymum Zenodotus poscit Cleitorium, cum glossas refert Κλειτορίων, hominem qui arcadica dialecto eaque a colore poëtico non multum remota scripsit; eidem, si non ali eiusdem urbis civi, fabulas quasdam innovatas, Clitorem regem Lycosurae dominantem Clitoris conditorem (p. 86_{15}) tribuas. — De Aristippi Ἀρκαδικοῖς vel περὶ Ἀρκαδίας (FHG IV 327), quae alteri, si non anteriori saeculo a. Chr. tribuit Schwartz *Realenc.* II 902, parum scimus. Aristomenes apud schol. Ap. Rhod. I 164 propter Lycurgi παρὰ Ἀρκάσιν cultum citatus et coniecturis vexatus (FHG IV 336) prorsus remanet obscurus. — Addo Aenesiam (Αἰνησίας an Αἰνεσίας?) Megalopolitanum, Theophrasti discipulum, et Acestodorum qui περὶ πόλεων scripsit, quantum quidem videmus fabulosa (FHG II 464, Schwartz *Realenc.*[2] I 1116), ab Herennio Philone apud Stephanum s. v. Μεγάλη πόλις ante Polybium commemorati. Neque hoc loco qui praetereatur dignus est Cercidas poëta et legum lator Megalopolitanus; sed de eo sicut de Polybio infra videbimus.

[1]) Paullo post a. 370? Schwartz *Realenc.* II[2] 374; c. a. 200 a. Chr. n.? Gruppe *Myth.* 193, collato Woernero De Ariaetho et Agathyllo 1893. [2]) Tegeatarum heroes ornamenta templi medio fere saeculo quarto (p. 4_{61}) aedificata demonstrant; venatio Calydonia, in ea Atalanta, Ancaeus et Epochus, Hippothous. Nomina adscripsit Scopas (n. 78. 79); non adscripsit patres avosque; scripsit Ἱππόθοος, sed ὁ Κερκυόνος τοῦ Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφήλου Pausaniae (VIII 45, 7) propria sunt. — Praeterea Telephi contra Achillem pugna efficta erat in aëtomate altero; alia exhibebant metopae. [3]) Nolo Aeneam nominare: p. 75_{23}, Schwartz *Realenc.*[2] I 1021.

Fontem tegeaticum adhibuit Dinias Argivus, Arati Achaeorum praetoris fere aequalis, qui cladem Lacedaemoniorum ita definivit: Περιμήδας ἐν Τεγέᾳ δυναστευούσης, ἣν οἱ πλεῖστοι καλοῦσι Χοῖραν (v. p. 2_{56}); unde ordinem chronologicum apud Tegeatas ex Minervae Aleae sacerdotibus constitutum esse sequitur, sicut Argis Iunonis illae iam Hellanico fundamentum praebuerunt.

Epigrammata quae Simonidis nomine tradita sive ad bella Persica sive ad Tegeatarum contra Lacedaemonios certamina (p. 2_{159}) rettulerant viri docti, cum tegeaticis illis virorum ad Mantineam a. 362 occisorum epitaphiis n. 173 comparavit et ad eandem rem spectare censuit Wilamowitz *Sappho u. Simonides* 215. His antiquius fuit prius illud carmen Lusis ad fontem dedicatum, iam ab Eudoxo anno fere 368 lectum: p. 93_{92} sqq., postea restitutum, auctum, depravatum. Circa a. 300 Anyte Tegeatica vixit: p. 4_{99}, de cuius fontibus iam paullo aliter iudicandum esse videtur, quam adhuc fecerunt Boas *Rhein. Mus.* LXII 1907, 61 sqq. alii. Paullo post Leonidas Tarentinus Panem Lycaeum memorat Anth. Pal. VI 188; epigramma Cnidium probum quidem et satis antiquum, nec tamen ad Antigonum Gonatam spectans (p. 82_{14}) Panis Mercuriique Pheneatici cultum eo translatum celebrat.

Arcadica nomina multa adhibuit Antipater (Sidonius?), velut Anth. Pal. VI 109 (cf. p. 69_{99} ad Orchomenum), VI 111 (cf. p. 100_{86} ad Lasionem). — Archias (an Antiochenus, Ciceronis amicus?) Anth.

Pal. VI 179. 180. 181 tria carmina fratrum Κλείτορος, Πίγρητος, Δάμιδος in Panis honorem composuit; eadem tria nomina amplexi sunt Alexander Magnes (182) et rursus ter Zosimus Thasius (183—185), nec non Iulius Diocles (186) et Alpheus Mytilenaeus (187). — Glaucus IX 341 Theocriti Daphnidis imitator, ipse aemulum habuit Diodorum qui et Zonas (IX 556), Strabonis amicum; cf. Stadtmuelleri editionem et Knaakium ap. Susemihlium *Gesch. Lit. Al.* II 497, 154*d*. Nonnulla ex his carmina suis locis commemoravi, non ignorans nomina ficta videri. Megalopolitanum in Stephanum recepit Philippus Antiphanem IX 258 (et XI 348. 118, IX 409?). Reitzenstein *Realenc.* I[2] 2521.

Arcadicis auctoribus, quibus seriores quoque et incertae aetatis aliquos adiecimus occasione sponte oblata usi, permulta debent nobiles grammatici Alexandrini, fontium illi reconditorum cupidissimi. Inter eos Zenodotus iam primo Ptolemaeo regnante γλώσσας Ὁμηρικὰς conlegisse et dialectorum usu, qui etiamtum valebat, confirmasse videtur. Arcadicas voces ex nescio quo libro sive libris sumpsit, Cletorias eum auctori illi, de quo iam egimus, debere coniecimus. Zenodotum citat schol. Ap. Rh. II 1005: στυφελήν· τραχεῖαν καὶ σκληράν. οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν Γλώσσαις· Κυρηναῖοι δὲ τὴν χέρσον — ab eo pendere suspicor alias Cletoriorum glossas a grammatico Bekkeriano (Anecd. III 1094/6 adn.) collectas, quae Hoffmannum (*Dial.* I 100 sqq.) secutus hoc loco desiderari nolui:

Ἀρκάδων· ἆορ· ξίφος. θήγει· ἀκονᾷ. ἶς· ἰσχύς. λέκτρον· κλίνη. λυκάβας· ἐνιαυτός. ξυνόν· κοινόν. οἶος· μόνος.

Κλειτορίων· ἆηται· ἄνεμοι. αὐδή· φωνή. δέδορκεν· ὁρᾷ. ἔστιοι· νεκροί. ἐσθλόν· ἀγαθόν. λεύσει· ὁρᾷ (cf. Tegeae n. 16_{10}). πάροιθεν· ἔμπροσθεν. χηλός· κιβωτός. ὦκα· ταχέως. ὠλέναι· βραχίονες.

Quibus alias glossas arcadicas adicio ex Hesychio, nisi alium fontem indicavimus, petitas; pauca iis quae Hoffmann l. l. collegit addere licuit.

ἀμφιδεκάτη· ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα, παρὰ Ἀρκάσιν, ubi iam L. Dindorf δεκάδα postulaverat, probante Bischoffio *Leipz. Stud.* X 1887, 306 sq.

ἄρμωλα· ἀρτύματα. Ἀρκάδες. καὶ ἀρμώμαλα.

βερβίνια· ξύλα καθηλωμένα, ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμουν. οἱ δὲ γένος τι ἀρκαδικὸν τοὺς Βερβενίους (cf. agrum Βελ(ε)μινᾶτιν).

δάριν· σπιθαμήν. Ἀρκάδες.

Ἑκατόμβαιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ Ζεὺς ἐν Γορτύνῃ καὶ παρ' Ἀρκάσι καὶ Κρησίν.

Ἐλουσία· Δημήτηρ παρὰ [Θ]ελφουσίοις.

ἐπαρόητοι· τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον, καὶ οἱ παρὰ Ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες.

ἐπεζάρησαν Eustath. M 346 τὸ δὲ ἐπέβρισαν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἐπεζάρησαν οἱ Ἀρκάδες φασίν.

ἐρινύειν Et. M. κατὰ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι. Paus. VIII 25, 6 τῷ θυμῷ χρῆσθαι καλοῦσιν ἐρινύειν οἱ Ἀρκάδες.

ζέρεθρα Eratosthenes ap. Strab. VIII 389 βερέθρων, ἃ καλοῦσιν οἱ Ἀρκάδες ζέρεθρα.

θύρδα· ἔξω. Ἀρκάδες (cf. θύσθεν n. 3_{23}).

κάθιδοι· ὑδρίαι. Ἀρκάδες. Hoffm.: κάθυδροι s. κάθυδοι.

Κυβήβη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. καὶ ὑποδήματα παρὰ Ἀρκάσιν etc.

ληναί· βάκχαι. Ἀρκάδες (non apud Bekkerum).

μωρίαι· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρκάδων.

οὖνει· δεῦρο. δράμε. Ἀρκάδες.

Πανεῖα· ὄνομα Πελοποννήσιον καὶ μάλιστα Ἀρκαδικόν. Aen. Tact. 27.

πέσσεται· ὀπτᾶται. Ἀρκάδες ὀπτήσει.

φελλόδρυς Theophr. h. pl. I 9, 3, v. p. XIV_{93}.

χραισμεῖν· schol. Ap. Rh. II 218 χραίσμετέ μοι· βοηθεῖτέ μοι. τὸ γὰρ χραισμεῖν Κλειτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν.

Callimachum permulta scriptoribus arcadicis debere identidem monuit Wilamowitz, imprimis *Gr. Lit. Gesch.*[3] 210. Primo hymno in Iovem fabulam arcadicam de Iovis gentiliciis et fluviis olim occultis[a]), et tertio qua Dianam laudat, huius cum Pane colloquium (v. 87 sqq.), Atalantes praedam Calydoniam Tegeae conservatam, Hylaeum et Rhoecum a dea in Maenalo occisos, templa deae aliasque res refert[b]). Idem Callimachus Cercyonem novit ex Arcadia in Atticam confugisse (fr. 143), hymno in Dianam 143 Mercurium dicit Ἀκακήσιον (schol.: ἀπὸ ὄρους Ἀρκαδίας, ἢ ὁ μηδενὸς κακοῦ παραίτιος ὤν).

a) [4] πῶς καί μιν, Δικταῖον ἀείσομεν ἠὲ Λυκαῖον; [5] ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον. [6] Ζεῦ σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι, [7] Ζεῦ σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο; [8] Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο [9] Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἐσσὶ γὰρ αἰεί. [10] ἐν δέ σε Παρρασίῃ Ῥείη τέκεν, ἧχι μάλιστα [11] ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπὲς (ἔνθεν ὁ χῶρος [12] ἱερός, οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης [13] ἑρπετὸν οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται, ἀλλά ἑ Ῥείης [14] ὠγύγιον καλέουσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες)· [15] ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, [16] αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος ᾧ κε τόκοιο [17] λύματα χυτλώσαιτο τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι. [18] Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν οὐδ' Ἐρύμανθος, λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα [20] Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι [21] αὖθις· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην, [22] ἦ πολλὰς ἐφύπερθε Σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων [23] ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤκχησεν ἀμάξας, [24] πολλὰ δὲ Καρίωνος (an Καρν(ε)ίωνος? cf. Paus. VIII 34_5) ἄνω διεροῦ περ ἐόντος [25] ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνὴρ [26] πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε πολύστιόν τε Μετώπην [27] διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο. [28] καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη· [29] Γαῖα φίλη τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί'. [30] εἶπε καὶ ἀντανύσασα θεὴ μέγαν ὑψόθι πῆχυν [31] πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δὲ οἱ δίχα πουλὺ διέστη, [32] ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα· τόθι χρόα φαιδρύνασα [33] ὦνα τεὸν σπείρωσε, Νέδῃ δέ σε δῶκε κομίζειν [34] κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο, [35] πρεσβυτάτῃ Νυμφέων, [36] πρωτίστη γενεὴ μετά γε Στύγα τε Φιλύρην τε. [37] οὐδ' ἁλίην ἀπέτεισε θεὴ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα [38] κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μέν ποθι πουλὺ κατ' αὐτὸ [39] Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται, [40] συμφέρεται Νηρῆι, παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ [41] υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο. [42] εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν ἐπὶ Κνωσοῖο φέρουσα...

A Callimacho pendet Dionysius Periegeta 415—417. ‖ Ἀπιδανῆες cf. Ap. Rh. IV 263. ‖ 22 Ἰάων i. q. Alpheus (Meineke, Bursian II 288, 1); cf. Νυμφῶν Ἰωνίδων fanum Paus. VI 22, 7. ‖ 23 Μέλας ignotus nisi Achaiae prope Olenum; cf. Strab. VIII 386: εἶτ' Ὤλενος, παρ' ὃν ⟦Πεῖρος⟧ ποταμὸς μέγας *Μέλας* (ita Kramer; Πεῖρος eiecit Meineke); cf. Bursian II 311, 2. ‖ 26 Κρᾶθιν Achaiae, cf. 22 Μέλας. ‖ Μετώπης Stymphali, u. v.

b) Atalante: Call. III [215] ᾔνησας (Ἄρτεμι) δ' ἔτι πάγχυ ποδορρώρην Ἀταλάντην, [216] κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο (nomen ex dissimilatione litterae σ a δ insequente ortum, scilicet pro Ἀρκαδίδης, ut Ἀπυσεδομίν[ος] ex Ἀπυδεδ- censet Kretschmer epistula m. Sept. a 1911 data). καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας. [218] οὔ μιν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες [219] μέμφονται κάπροιο· τὰ γὰρ σημήϊα νίκης [220] Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας· [221] οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖκον ἔολπα [222] οὐδέπερ ἐχθαίροντας ἐν Ἄϊδι μωμήσασθαι [223] τοξότιν· οὔ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται, [224] τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια. Praefert igitur arcadicam fabulam boeotiae ab Hesiodo enarratae. — [233] ἦ μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθίσσατο νηούς [234] ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας [235] οὔρεα πλαζομένας Ἀζήνια, τὸν δ' ἐνὶ Λούσοις [236] Ἡμέρῃ, οὕνεκα θυμὸν ἐπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.

Callimachi carmen aetiologicum latet apud Paus. VIII 28, 4 de Teuthide, quo iam Polemo usus erat fr. 24 Preller ap. Clem. Al. p. 31 P.: Πολ. δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ὑπὸ Ὀρνύτου τρωθῆναι λέγει. Dicit Paus.: ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἰλίῳ ἰδίᾳ παρείχοντο οἱ ἐνταῦθα ἡγεμόνα· ὄνομα δὲ αὐτῷ Τεῦθιν, οἱ δὲ Ὄρνυτόν φασιν εἶναι (hic dissensus ex grammatico fluxisse videtur). Aulide ἀφίκετο ὁ Τεῦθις Ἀγαμέμνονι ἐς ἀπέχθειαν, καὶ ὀπίσω τοὺς Ἀρκάδας ὧν ἦρχεν ἀπάξειν ἔμελλεν. ἐνταῦθα Ἀθηνᾶν λέγουσι Μέλανι τῷ Ὤπος εἰκασμένην ἀποτρέπειν τῆς ὁδοῦ Τεῦθιν τῆς οἴκαδε· ὁ δὲ ... παίει τὴν θεὸν τῷ δόρατι ἐς τὸν μηρόν, ἀπήγαγε δὲ καὶ ἐκ τῆς Αὐλίδος ὀπίσω τὸν στρατόν. somnium, morbus, oraculum Dodonaeum, καὶ ἄγαλμα ἐποιήσαντο Ἀθηνᾶς ἔχον τραῦμα ἐπὶ τοῦ μηροῦ. Callimachum auctorem testatur scholion (Spiro *Herm.* XXIX 1894, 149; v. Wilamowitz ibid. 244): ὅτι φησὶν οὗτος (= Παυσ.) ἑωρακέναι τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἐν Τεύθιδι τελαμῶνι κατ[ει]λ[η]μμένον. καὶ ἢ Καλλίμαχος ἢ οὗτος ψεύδεται· ὁ μὲν γὰρ παλαίτερ[ος] ὢν φησὶ λῆξαι τοῦ τραύματος τὴν θεραπείαν, ὁ δὲ ἑωρακέναι φησὶν ἔτι ὥσπερ ἐπιδούμενον καὶ θεραπευόμενον.

Argumenta alia aut certo dantur Callimacho aut ad eius αἴτια probabili ratione referri possunt; alia si non eius, at certe similium poëtarum sunt, quorum exempla commemorare licebit. Dianae Ἀπαγχομένης cultus et fabula Caphyiatica: p. 73_{15}, Paus. VIII 23, 5, Clem. Al. Protr. 32 (Callim. fr. 3). Scephri et Limonis Tegeatae filiorum fata, cultus αἴτιον, Cydonia Gortyna Catrea Cretae a Tegeatae filiis condita: Paus. VIII 53. — Herculis et Phialus Alcimedontis filiae res, quae ad Mantineam et Phigaleam spectant, fons ab ave κίσσα denominata: p. 106_{53}. — Daphnae Ladonis et Telluris filiae et Leucippi Oenomai filii amores, Apollinis aemulatio, a Diodoro Elaïta et Phylarcho historico exornati, iam ante Statium IV 289 ad Arcadiam relati esse videntur; cf. Paus. VIII 20. — De Atalanta carmen Alexandrinum ex Ovidii arte amat. II 185 sqq., Propertii I 1, 9 sqq., Musaeo 154 sqq. restituit Maass *Herm.* XXIV 1889, 523 sqq., cf. Apd. bibl. III 105—109; Philitae non esse docens; multa cum Callimacho conveniunt. — Lycaonis scelus cum diluvio Deucalioneo coniunctum, αἴτιον nominis Τραπεζοῦντος: (in Eratosthenis catasterismis deest diluvium); Apd. III 99; schol. Lyc. 481 Ov. Met. I; Vollgraff De Ovidii mythopoeia 17. — Herculis signum Tegeaticum, πεποίηται δέ οἱ ἐπὶ τοῦ μηροῦ τραῦμα, causa est pugna contra Hippocoontidas commissa: Paus. VIII 53, 9. — Addo Parum a Paro Parrasii filio Arcade denominatam Call. fr. 368 ap. Steph. Byz. Πάρος et Bathyclem Arcadem προυσέληνον ex Iambis nuper repertis (Oxyr. Pap. VII 31, 103. 121).

Lycophronis Alexandra de Cypro ab Arcadibus condita Arcadumque fabulis [479] ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης μολών, [480] χερσαῖος, αὐτόδαιτος, ἐκγόνων δρυὸς [481] λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων, [482] τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν [483] σπληδῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρός, [484] χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει [485] βῶλον, δικέλλῃ πᾶν μεταλλεύων γνύθος. [486] οὗ φῖτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ [487] βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλίξας δέμας. [488] ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος, [489] ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν [490] μέσῳ κυλοίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν.

479 Agapenor Arcas. ‖ 480 αὐτόδαιτος cf. βαλανηφάγος oraculi. ‖ Arcas Hamadryadis f. ἢ ἐπειδὴ Ἀγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος υἱός. ‖ 482 προσελήνων. ‖ 483 βαλανηφάγοι orac. apud Herod. I 66. ‖ [483] σποδῷ ‖ τὰς δὲ βαλάνους ἥσθιον οἱ Ἀρκάδες ὀπτῶντες πυρί. ‖ 484 metalla Cypria. ‖ 486 Agapenoris patrem Calydonius aper necavit Ancaeum.

Idem Lycophro aliqua deorum nomina arcadica, vs. 400 (Iovis) Κυναιθεύς, 212 (Bacchi) Φιγαλεύς, 1040 (Cereris Erinyis) Τελφουσία Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ novit.

Theocritus I 123 sqq. Arcadiae locos respicit:

ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον αἰπύ τε σᾶμα[1])
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

[1]) i. e. Αἰπύτιος τύμβος B 604.

Id. VII 106:

κεἰ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦν Πὰν φίλε, μήτι τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμως
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη etc.

Wilamowitz *Textgesch. gr. Bukol.* 111 haec quoque, ut Callimachea, ex Ἀρκαδικοῖς quibusdam fluxisse censet; poesin Arcadum bucolicam unquam fuisse praeter pastorum musicam volgarem negat. Vergilio censet arcadicam bucolicae artis originem e doctis prolegomenis innotuisse; Vergilium denique ipsum id effecisse, ut ursorum et luporum patria fieret pastorum quasi paradisus. Cuius rei indicia apud Graecos pauca esse; Erycii Anth. Pal. VI 96 Ἀρκάδες ἀμφότεροι e Vergilio hausta. Aliter iudicaverat Reitzenstein *Epigr. u. Skolion* 131, 1; *Realenc.*[2] V 565 s. v. *Erykios*.

Apollonius Rhodius Argonauticis I 161: καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν, [162]οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον, [163]υἷε δύω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ' ἰοῦσιν [164]Ἀγκαῖος, τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπεν, [165]τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη [166]γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἂμ πόλιν, ὄφρα κομίζοι, [167]παῖδα δ' ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσεν. [168]βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρας ἀμφίτομόν τε [169]δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν· ἔντεα γάρ οἱ [170]πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ, [171]αἴ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι. De Ancaeo cf. I 398 II 118. — II 519 sqq. de Aristaeo Apollinis et Cyrenes filio: λίπεν δ' ὅγε πατρὸς ἐφετμῇ [520]Φθίην, ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας [521]Παρράσιον, τοί πέρ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης. II 382 sqq. 1046 sqq. de Stymphalidibus: p. 75_1. Arcades πρόσθε σεληναίης vixerunt: IV 263.

Callimachus quantopere rebus arcadicis operam dederit iam supra vidimus; Philostephanus discipulus de Cyllene monte proprium librum composuit (FHG III 30 ap. schol. Pind. Ol. VI 144), alio περὶ ποταμῶν παραδόξων piscium in Aroanio (vulgo Aorno) cantantium meminit (fr. 20 ap. Ath. VIII 331*d*). Eratosthenes sicut iam Theophrastus (p. XIV_{107}) miram Arcadiae naturam, imprimis ζέρεθρα illa quae hodie καταβόθρας appellant, descripsit (Strab. VIII 389). De libro qui ad fabulas arcadicas velut Lycaonis Callistusque diiudicandas magni est momenti, καταστερισμοὶ inscripto discrepantes virorum doctorum opiniones discussit Knaack *Realenc.* VI 377 sqq. Nostrum non est neque astronomiam quae dicitur Hesiodeam neque Arati carmen neque ingentem doctrinam in commentariis Arateis collectam attingere.

Eratosthenis discipulus fuit Mnaseas Patrensis (FHG III 149 sqq.), qui fr. 4 de Arcadum rege Proseleno, 6 de Clitoris fluvii piscibus (p. 85_{22}), 7 de Bucolione Panis filio, 8 ineptissime de Stymphalidibus, 15 de Callistone Ulixis sorore egit.

Rhianus Benaeus Cres, Eratosthenis aequalis, bellum Aristomeneum sub Leutichide rege (498/7—476/5) narravit; incipiens a pugna ad fossam magnam commissa, qua Aristocrates Arcadum rex prodidit Messenios, cum ceteri Arcades probi essent socii. Non dubito, quin iam apud eum Trapezuntius fuerit Aristocrates, ut est apud Pausaniam IV 17, qui Rhiani carmen non ipsum, sed iam ab auctore Andaniae res sacras respiciente retractatum adhibuisse videtur. Cf. Hiller *Hira und Andania*. Arcadiae urbes enarravit, velut Γόρτυν' Ἡραιάν τε πολυδρύμους τε Μελαινάς Steph. Byz. Μελαιναί, Meineke Anal. Al. — Simili modo Menelaus Aegaeus Thebaïde sive alio epico carmine (cf. Suid. s. v.) Arcadiae Εὐτρησίνδε et Λύκαιθα πόλις habet, ignotae quidem aetatis: Susemihl I 406_{481}. Ac posteris quoque poëtis placuit Arcadiae situm explicare, nominibus multis partim ex Βοιωτίᾳ homerica, partim ab Alexandrinis congestis, velut Papinio Statio in Thebaide IV 246 sqq., Nonno.

Sosibius Laco ab homonymo grammatico Homerico diversus (Wachsmuth *Einl. alt. Gesch.* 137, Schwartz *Königslisten* 68 sqq.). Eratosthene recentior χρόνων ἀναγραφῇ (FHG II 625) regum laconicorum (et messeniorum?) stemma tractavit. Sosibius bellorum messeniorum historiam ex Myrone Rhiano aliis redegisse videtur Immerwahrio (*Lakonika des Pausanias*) et Wachsmuthio (l. l. 138). Ei vel simili auctori narrationes illae apud Polyaenum Pausaniamque obviae debentur, quae inter Spartae reges antiquissimos et Arcades gestae esse dicuntur, et quae primo obtutu veritatis summae speciem prae se ferunt, ut ex iis vel doricae migrationis meliorem notionem hauriri posse viris doctissimis olim placuerit.

Apollodorus Pergami annis fere 146—138 sive 133 catalogum homericum commentatus esse videtur (Jacoby *Apollodorus Chronik* 8_{15}, collato Nieseo *Rhein. Mus.* XXXII 1877, 307. 291). Usus est Demetrio Scepsio velut in iis quae de Andania arcadica scripsit. — Apollodorus Cyllenes montis altitudinem indicavit, Dicaearchum corrigens; v. p. 83_{36}. — Libro περὶ θεῶν amplissimo etiam arcadica sacra narravit, velut Ἀρκάδια quae Cereri sacrificia post segetem primam obtulerunt homines (Steph. Byz. Ἀρκαδία).

Huic subiungo auctorem deorum cognominum indicis quem saec. II a. Chr. Rhodi vixisse putat Michaelis De origine indicis deorum cognominum 1898. Arcadiae quoque rationem habuit. Cf. Ciceronem nat. deor. III 53 sqq. Qui habet Ioves — primum et secundum natos in Arcadia, alterum patre Aethere, ex quo etiam Proserpinam natam ferunt et Liberum, alterum patre Caelo, qui genuisse Minervam dicitur, quam principem et inventricem belli ferunt ... 56 Mercurius ... alter Valentis et Coronidis filius, is qui sub terris habetur idem Trophonius, tertius Iove tertio natus et Maia, ex quo et Penelopa Pana natum ferunt ... quintus, quem colunt Pheneatae, qui Argum dicitur interemisse[1]) ob eamque causam in Aegyptum profugisse atque Aegyptiis leges et litteras tradidisse, hunc Aegyptii Theuth appellant. 57 Aesculapiorum primus Apollinis, quem Arcades colunt, qui specillum invenisse primusque volnus dicitur obligavisse; secundus secundi Mercurii frater; is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosuris[2]) tertius Arsippi et Arsinoae, qui primus purgationem alvi dentisque evolsionem, ut ferunt, invenit, cuius in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur. Apollinum ... quartus in Arcadia, quem Arcades Νόμιον appellant, quod ab eo se leges ferunt accepisse (sic!) ... 59 Minerva ... quarta Iove nata et Coryphe, Oceani filia, quam Arcades Κορίαν nominant, et quadrigarum inventricem ferunt (p. 85_9), quinta Pallantis ...

[1]) Hunc Mercurium 'Iovis et Cyllenes' dicit Serv. Verg. Aen. I 297; sed id. ad IV 577 'quartum Cyllenii filium, cuius mater non proditur'.
[2]) Staphylus Naucratita, auctor Strabone antiquior ἐν τῷ περὶ Ἀρκάδων (FHG IV 506, 8) Aesculapium κεκεραυνῶσθαι dixit, ὅτι Ἱππόλυτον ἐθεράπευσε. — Lydus de mens. IV 90 Ἀσκλήπιοι τρεῖς λέγονται γενέσθαι· πρῶτος Ἀπόλλωνος τοῦ Ἡφαίστου ὃς ἐξεῦρε μήλην, δεύτερος Ἴσχυος τοῦ Ἐλάτου καὶ Κορωνίδος, ὃς ἐν τοῖς Κυνοσουρίδος ὁρίοις ἐτάφη· τρίτος Ἀρσίππου καὶ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου. οὗτος εὗρε τιμὴν καὶ ὀδοντάγραν καὶ τάφος αὐτῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ.

B. RERVM GESTARVM TABVLA A. 371–146 A. CHR.

Res eas quae ad singulas civitates spectant, quantum quidem fieri poterat sub iis tractavimus; potiora hic resumenda erant.

371 aestate: ἄρχοντος Φρασικλείδου, die V m. Hecatombaeonis: Thebani ad Leuctra Lacedaemonios devicerunt. Plut. Ages. 28. [Falso dicit Pausanias VIII 27, 8 eodem anno paucis mensibus post pugnam Megalopolin esse conditam] — Archidamus Agesilai regis filius cum sociis, inter quos et Tegeatae et Mantinienses erant, victos recepit. Xen. Hell. VI 4, 17—26. — Athenienses pacem Artaxerxis (anni 386) confirmaverunt; soli Elei exclusi, quia Triphylios aliosque αὐτονόμους ποιεῖν nolebant. Xen. l. l. 5, 1—3. Swoboda *Rhein. Mus.* XLIX 1894, 321 sqq.

370. Peloponnesi res turbatae (Huc referunt res a Diodoro XV 40 sub a. 375/4 de Phialensibus et Heraea relatas: v. p. 103_{108}. 106_{121}.) Mantinienses unam urbem moenibus cinctam condunt Xen. VI 5, 3—5, p. 48_{114}.

Foedus arcadicum. 1) Tegeatae Callibius et Proxenus συνῆγον ἐπὶ τὸ συνιέναι τε πᾶν τὸ Ἀρκαδικόν, καὶ ὅτι νικῴη ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι καὶ (κατὰ Wendland) τῶν πόλεων, cum Stasippi factio suaderet ἐᾶν τε κατὰ χώραν τὴν πόλιν καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι. Xen. VI 5, 6. 2) Lycomedes (Mantiniensis, non Tegeates!) ἔπεισε τοὺς Ἀρκάδας εἰς μίαν συντέλειαν ταχθῆναι καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον συνεστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. Diod. XV 59, 1. v. Scala *Staatsvertr.* 146, 150. Stasippi factio victa, Tegeatarum exules cum Spartanis Mantineam aggressi. Orchomenii, Heraeenses (modo a Spartanis in unam urbem contracti?), Lepreatae Spartanos se-

cuti, οἱ ἄλλοι Ἀρκάδες εἰς Ἀσέαν συνελέγοντο. Agesilaus Eutaeam cepit, τοὺς δὲ ἐν τῇ στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ οἰχομένους εἰς τὸ Ἀρκαδικὸν invenit. Xen. VI 5, 10—12. Iam tum decretum esse videtur, novam urbem esse condendam, Paus. VIII 27, 2: ᾑρέθησαν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων οἰκισταὶ Λυκομήδης καὶ [Ὁ] Πολέας[1]) καὶ Τίμων τε καὶ Πρόξενος[2]), οὗτοι μὲν ἐκ Τεγέας, Λυκομήδης[3]) δὲ καὶ [Ὁ] Πολέας Μαντινεῖς, Κλειτορίων δὲ Κλεόλαος καὶ Ἀκρίφιος[4]), Εὐκαμπίδας δὲ καὶ Ἱερώνυμος ἐκ Μαινάλου[5]), Παρρασίων δὲ Ποσσικράτης τε καὶ Θεόξενος[6]) — desunt enim earum civitatium legati, quae nondum ad foedus accesserant. Lycomedes Orchomenum aggreditur (p. 68_{94}), Agesilaus cum iam hiems esset Mantineam (p. 48_{133}). Arcades Heraeensium agrum populantur (103_{131}).

[1]) Nomina per figuram rhetoricam infra repetita. Πολέας nomen arcadicum. [2]) Hunc Niese et Meyer a Proxeno Xenophonteo diversum esse sumunt, qui iam ante Epaminondae adventum obierit, sed eundem atque legatum, de quo Megalopolitarum decretum (v. a. 205): Πρόξενος Ἄγις Ἀριστοπάμων ad Magnetes ad Maeandrum venerunt, qui ἔδωκαν ἐν τὸν τειχισμὸν τᾶς πόλιος δαρεικὸς τριακοσίος. Kern *Inschr. Magn.* 38_{36}. Cf. Magnetem in titulo a. 364 Olympiae proposito p. XIX_{71}. [3]) v. p. XVII_{133}. [4]) Ἀκρί[ς]ιος? [5]) Hos Demosthenes proditores dicit, v. p. XXI_{21}. [6]) Cf. foederis arcadici nummos quibus Πο. et Θε. inscriptum est.

Hieme 370/69. Boeotorum et Arcadum foedus. Diod. XV 62, 3, Demosth. XXVII p. 209, v. Scala *Staatsvertr.* 147/152. Epaminondas primum in Peloponnesum profectus. Xen. Hell. VI 5, 22sqq., Diod. XV 62, Plut. Ages. 32, Pelop. 24. Arcades Οἰὸν τᾶς Σκιρίτιδος ceperunt, Thebani Caryas; coniuncti Sellasiam devastaverunt, deinde aliqua oppida ἀτείχιστα. — Athenienses qui Arcadum foedus spreverant Spartanis auxilio miserunt Iphicratem, qui locos aliquot aggressus est (Stymphalum: 75_{74}). — Arcades tunc iam omnes unitos fuisse probabile est. Xen. Ages. II 24 Ἀρκάδων τε πάντων, Niese *Herm.* XXXIV 1899, 511. Epaminondas Messenae et Magnae urbis condendarum auctor (Preger Inscr. metr. 161 basi statuae Epaminondae in Cadmea positae inscriptum), cf. Meyer *Gesch.* V 953 adn.

ἁμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὴ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θήβης δ' ὅπλοισιν Μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
αὐτόνομος δ' Ἑλλὰς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

Cf. Paus. VIII 27, 2 de Pammene ab Epaminonda cum mille Θηβαίων λογάσι misso ἀμύνειν τοῖς Ἀρκάσιν, εἰ κωλύειν πειρῶνται οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκισμόν, quae ab altera eiusdem Pammenis expeditione (a. 361) diversa esse videntur.

Tum demum decretum ab Arcadibus est, quot oppida in Magnam urbem convenire deberent; excerptum a Pausania VIII 27, 3. 4 (v. infra), citatum VI 12, 8 γενόμενον τότε ὑπὸ τοῦ Ἀρκάδων κοινοῦ δόγμα et iam a Polybio apud Liv. XXXII 5 de Aliphera: 'quia una esset ex iis quae ad condendam Megalen polin ex concilio Arcadum contributae forent' (p. 105_{60}). Titulus ita dispositus esse videtur, ut primo loco decretum ipsum poneretur, secundo gentes et sub iis oppida, per columnas (duas?) sicut in decreto n. 1. paullo recentiore digesta. Paus. VIII 27, 3:

πόλεις δὲ τοσαίδε ἦσαν ὁπόσας ὑπό τε προθυμίας καὶ διὰ τὸ ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων πατρίδας σφίσιν οὔσας ἐκλιπεῖν ἐπείθοντο οἱ Ἀρκάδες·

Ἀ[σ]έα[1]), Παλλάντιον, Εὐταία, Σουμάτειον, Ἰασαία[2]), Περαιθεῖς, Ἑλισσών, Ὀρεσθάσιον, Δίπαια, Λύκαια· ταύτας μὲν ἐκ Μαινάλου·

ἐκ δὲ Εὐτρησίων Τρικόλωνοι καὶ Ζοίτ(ε)ιον καὶ Χαρισία καὶ Πτολέδερμα καὶ Κναῦσον καὶ Παρώρεια·

παρὰ δὲ Αἰγυτῶν καὶ Σκιριτῶν (Ο)ἶον[3]) καὶ Μαλ(έ)α[4]) καὶ Κρῶμ(ν)οι[5]) καὶ Βελεμίνα[6]) καὶ Λεῦκτρον·

Παρρασίων δὲ Λυκοσουρεῖς, Θωκνεῖς, Τραπεζούντιοι, Προ(σ)(υμν)εῖς[7]), Ἀκακήσιον, Ἀκόντι(ον), Μακαρία, Δασέα·

ἐκ δὲ Κυνουρέων[8]) τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Γόρτυς καὶ Θισόα[9]) ἡ πρὸς Λυκαίῳ καὶ Λυκαιᾶται[10]) καὶ Ἀλίφηρα·

ἐκ δὲ τῶν συντελούντων ἐς Ὀρχομενόν· Θισόα[9]), Μεθύδριον, Τεῦθις·

προσεγένετο δὲ καὶ Τρίπολις ὀνομαζομένη· Καλλία καὶ Δίποινα καὶ Νώνακρις.

[1]) Ἀλίαν s. Ἀλέαν codd.; corr. Bursian. [2]) Ita codd., Ἀσέα καὶ Σκιρτώνιον codd., Steph. Byz. s. v., corr. (prius Palmer), Niese *Herm.* XXXIV 1899, 540, 1. [3]) Αἰγυπτίων Sylburg. Cf. Iasum Atalantae Maenaliae patrem. [4]) Μαλαία codd. Μαλέα Krueger ad Clinton Fast. Hell. II 411*b*. [5]) Κρῶμοι codd. [6]) Βλένινα. [7]) Προσεῖς codd., corr. Bursian ex titulo n. 495. [8]) Κυνουρέων *Pa.* Sylburg; quod probum est. [9]) Pausaniam pro sua aetate Θεισόα, ut Εἶρα Εἰλισσὸς alia scripsisse probabile est; librorum pars Θι- praebet, quod tituli exhibent; cf. p. 127_{1}. [10]) Ita Clavier; quamquam codices Λυκόται (Λυκόρται) exhibent, unde Λυκοᾶται probabilius.

Urbs, quam Magnam appellabant, ut reliquis Arcadiae πόλεσιν praeponeretur, sicut μέγας βασιλεὺς subiectis βασιλεῦσι — etiam Rhodus in titulo serioris aetatis IG XII 1, 839 dicitur ἐν τᾷ μεγάλᾳ πόλει Ῥόδῳ', ut a minoribus Lindo Ialyso Camiro distingueretur — anni 369 aestate condi coepta (370/69 aut 369/8 marmor Parium, ep. 73, p. 19. 121. 187 Jacoby), nec tamen uno die condita est; cf. annos 368. 364. 361; neque enim illis annis pacis rebus vacabant Arcades.

De Ἀρκάδων κοινῇ πολιτείᾳ v. p. XIV_{16} sub Aristotele. Aristonymum a Platone missum διακοσμήσοντα τὴν πολιτείαν tradit Plut. adv. Colotem 32.

369 sqq. [Panticapaei Latychev IPEux. II 4 (Dittenb. Syll.[3] 126 etc.): ἔδοξεν τοῖς Ἀρκάσιν Λεύκωνα [τὸν Σατ]ύρο Παντικαπαΐταν . . . Cur Arcades Cretensium civitatem cum Foucarto *Bull. Hell.* XIII 1889, 183 intelligamus, nulla idonea causa esse videtur Dittenbergero. Nec tamen Arcadum foedus, sed mercennarios in censum venire mihi probatur.]

— Arcadum nummi (Head[2] 445) argentei:

Caput Iovis Lycaei — Pan in rupe sedens et pedum tenens; Æ i. e. Ἀρκ(άδων), in rupe Ο Λ Υ Μ (quid sit dubitatur: artifex? mons Olympus i. q. Lycaeum cf. p. 140_{8}? an propter Olympia a. 364 ab Arcadibus moderata?) aut Χ Α Ρ Ι (de Charisiorum feriis ceteroquin intra Arcadiam ignotis, vel de Charisia oppido Eutresiorum a Megalopolitanis hausto non satis probabiliter cogitat Head; de artifice *Cat. Brit. Mus.*). stater.

Caput Panis — Ἀρκ (ut supra), syrinx, obolus.

aenei:

idem — idem, ΠΟ(σσικράτης?) et ΘΕ(όξενος?) i. e. οἰκισταὶ Παρρασίων ad Megalopolin condendam electi? Paus. VIII 27, 2, unde quam arcte nummi cum Lycaeo Parrhasiorum monte coniungendi sint apparet 65.

Caput Iovis Lycaei — idem;

syrinx et fulmen, idem — Pan in rupe sedens; Ἀρκ (ut supra) triobolum.

369 aestate: Epaminondas iterum in Peloponnesum profectus. Arcades aliique Thebanorum socii frustra Phliasios aggressi Xen. VII 2, 5—9. Lycomedes Arcadum dux Argivos a Chabria inclusos Epidauri liberat, ad Asinen Laconiae Gelanorem Spartiatam polemarchum vicit et Asinaeorum suburbium vastat Xen. VII 1, 25. Cum Argivis Sicyone Euphronem aliosque praetores eligendos curant, e quibus Euphro brevi post tyrannus fit. Xen. VII 2, 45sq., Diod. XV 70, 3 sub a. 369/8; Meyer V § 960. Cum iisdem Phliasios iterum aggressi sunt: Xen. VII 2, 5—9.

369/8. Victorias de Lacedaemoniis annis 370 et 369 reportatas celebrat donarium Pythio oblatum, quod Delphis vidit et descripsit Pausanias X 9, 5sqq., falsa interpretatione de causa dedicationis adiecta. De statuariis dicit: οἱ δὲ εἰργασμένοι τὰ ἀγάλματα Παυσανίας ἐστὶν Ἀπολλωνιάτης, οὗτος μὲν τόν τε Ἀπόλλωνα καὶ Καλλιστώ, τὴν δὲ Νίκην καὶ τοῦ Ἀρκάδος ⟨τὴν⟩ εἰκόνα ὁ Σικυώνιος Δαίδαλος. Ἀντιφάνης δὲ Ἀργεῖος καὶ Σαμόλας Ἀρκάς, οὗτος μὲν τὸν Τρίφυλον καὶ Ἀζᾶνα, Ἔλατον δὲ καὶ Ἀφείδαντά τε καὶ Ἔρασον ὁ Ἀργεῖος.

Denuo basim invenit Pomtow, cf. *Beitr. Topogr. Delphi* 1889, 54sq. et *Ath. Mitt.* XIV 1889, 15sqq.; XXXI 1906, 461sqq.; Bourguet *Fouilles de Delphes* III, I 4sqq.

Πύθι' Ἄπολλον [ἄ]ναξ, τάδ' [ἀγάλματ' ἔ]δω[κεν ἀπαρχὰς]
αὐτόχθων ἱερᾶς λαὸς ἀ[π' Ἀρκαδ]ίας·
Νίκην Καλλιστώ τε Λυκάον[ιδ]α, τᾶι πο[τ'] ἐμείχθη]
Ζεύς, ἱεροῦ δὲ γένους Ἀρκ[ά]δ' ἔφυσε κό[ρον].
ἐκ τοῦ δ' ἦν Ἔλατος καὶ Ἀφε[ί]δας ἠδὲ κα[ὶ Ἀζάν],
τοὺς δ' Ἐρατὼ νύμφα γείνατ' ἐν Ἀρκαδί[αι]·
Λαοδάμεια δ' ἔτικτε Τρίφυλον, παῖς Ἀ[μύκλαντος],
Γογγύλου ἐκ κούρας δ' ἦν Ἀμιλοῦς Ἔρα[σος].
τῶνδε σοι ἐκγενέται Λακεδαίμονα δηι[ώσαντες]
Ἀρκάδες ἔστησαν μνῆμ' ἐπιγινομένοις.

Καλλιστώ. Παυσανίας ἐποίησε Ἀπολλωνιάτας.
[Νίκ]α - - - - - - - - - - - -
Ἀρκὰς τούσδ' ἐτέκνωσ', οἱ τούτων [δ' ἐκγεγαῶτες] ἔστασαν ἐρείψαντες γᾶν Λακεδα[ιμονίων]. } [Δαίδαλος ἐποίησε Σικυώνιος]
Ἀφείδα[ς]. } [Ἔ]λατος } Ἀντιφάνης ἐπο[ίη]σε Ἀργεῖος.
Ἀζάν. [Σαμ]όλας ἐποίησε Ἀρκάς.
Τρ[ίφ]υλος } [Ἔρασος] } Ἀντιφάν[ης ἐποίησε Ἀργεῖος].

Alia donaria delphica: Pomtow Delphica II 1909, 40sq. (Croenert *Jahresh.* XII 1909, 152). 1) in duobus lapidibus: Θέμις et Καλλιστώ. 2) in basi eiusdem fere aetatis: Ἑταίριχος ⁝ Θή[ρων?]ος [1] Ἀρκὰς ⁝ πρόξεν[ος] [2] ἔγγονος ⁝ Πετήλο ⁝ ἀνέθηκε. [3] Νικόδαμος ἐποίησε. Nicodemus iam a. 420 statuam fecit; hanc vix ante annum 370 sculpsisse videtur; interpunctio velut in stela tegeatica n. 1, anni 362/1.

368. Archidamus Caryas delevit, Parrasiam vastavit, ad Maleam (v. p. 129,) Arcades devicit Xen. VII 1, 28—32. Diod. XV 72 (368/7): ἄδακρυς μάχη. Plut. Ages. 23. Res Spartanorum in gloriam ab Arcadum inimicis exaggerata est, ut pugnae Leuctricae ignominia deleretur. Tum demum Megalopolin conditam esse tradit Diodorus l. l.: μετὰ δὲ τὴν μάχην οἱ Ἀρκάδες, φοβηθέντες τὰς τῶν Λακεδαιμονίων εἰσβολάς, ἔκτισαν ἐπί τινος ἐπικαίρου τόπου τὴν ὀνομαζομένην Μεγάλην πόλιν, συρρίψαντες εἰς αὐτὴν κώμας εἴκοσι (μ′ Parisinus, cf. Paus. VIII 27) τῶν ὀνομαζομένων Μαιναλίων καὶ Παρρασίων Ἀρκάδων. Diodoro fidem habuit Niese *Herm.* XXXIV 1899, 527 sqq.; improbat Meyer § 953 adn.; defendit Niese *Herm.* XXXIX 1904, 121 sqq. Clade multos in urbis moenia, si quae iam tunc exstructa erant, compulsos esse per se veri simile est; sed confer annos 363—361.

367 auctumno: Meyer V § 959 adn. Antiochus Lepreates ὁ παγκρατιαστής, cuius statuam Olympiae fecit Nicodemus Maenalius (Paus. VI 3, 9), cum Pelopida Thebano, Eleis, Argivis, Atheniensibus, Lacedaemoniis ad Persarum regem legatus, sed ὅτι ἠλαττοῦτο τὸ Ἀρκαδικόν, nuntiavit πρὸς τοὺς μυρίους regis opes esse spernendas. Concilio Graecarum Thebis habito Lycomedes Arcas et πάντες οἱ ἐξ Ἀρκαδίας πρέσβεις discordes abierunt; Thebani frustra legatos ἐπὶ τὰς πόλεις miserunt. Xen. VII 1, 33—39. De pacto ipso v. Scala l. l. 155, 161.

Antiochus num idem qui n. 450?

366. Αἰνέας Στυμφάλιος στρατηγὸς τῶν Ἀρκάδων γεγενημένος, Sicyoniorum arcem occupat, Euphronem expellit Xen. VII 3, 1. Euphro cum Charete Atheniensi portum Sicyonium retinet; sed revocato Charete (c. 4, 1) portus a Sicyoniis et Arcadibus capitur.

Λυκομήδης ... πείθει τοὺς μυρίους πράττειν περὶ συμμαχίας πρὸς (Ἀθηναίους). Ipse Athenas missus foedus atticum pepigit, quo Athenienses τοῖς Ἀρκάσι πέμπειν ἠναγκάζοντο τοὺς ἱππέας ἐπικούρους διὰ τὴν συμμαχίαν, εἴ τις στρατεύοιτο ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν· τῆς δὲ Λακωνικῆς οὐκ ἐπέβαινον ἐπὶ πολέμῳ (v. Scala l. l. 157, 164). Navi rediens in portu ab exulibus necatur Lycomedes; foedus integrum mansit. Xen. VII 4, 2—6.

366 s. 365 initio? Dionysius alter Syracusanus Lacedaemoniis auxilia misit, quae Sellasiam συνεξαιρεῖ αὐτοῖς (ad id tempus ab Arcadibus captam). Xen. VII 4, 12.

366 s. 364? Lysistratus cum copiis ab Atheniensibus auxilio ad Arcades missus. Xen. πόροι 3, 7: ὡς πολλὰ μὲν εἰσήνεγκεν ἡ πόλις ὅτε Ἀρκάσιν ἐβοήθει ἐπὶ Λυσιστράτου ἡγουμένου, πολλὰ δὲ ἐπὶ Ἡγησίλεω (v. 362). Kirchner Prosop. 9598: 'hoc factum est a. 366, Xen. Hell. VII 4, 6 aut a. 364, Xen. Hell. VII 4, 29. Schaefer *Dem.* I[2] 112, 4'.

365. Bellum Eleum: καταλαμβάνουσιν οἱ Ἠλεῖοι Λασιῶνα τὸ μὲν παλαιὸν ἑαυτῶν ὄντα, ἐν δὲ τῷ παρόντι συντελοῦντα εἰς τὸ Ἀρκαδικόν (13). Hinc Eleorum et Arcadum bellum; Elei victi. (14) Arcades ἐπορεύοντο ἐπὶ τὰς τῶν Ἀκρωρείων πόλεις. λαβόντες δὲ ταύτας πλὴν Θραύστου ἀφικνοῦνται εἰς Ὀλυμπίαν, καὶ περισταυρώσαντες τὸ Κρόνιον ἐνταῦθα ἐφρούριον καὶ ἐκράτουν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ὄρους· ἔλαβον δὲ καὶ Μαργανέας ... Eleorum populares Elide expulsi cum Arcadibus Πύλον occupaverunt (Diod. XV 77. Κυπαρισσίαν καὶ Κορυφάσιον). Achaei Elidem ipsam contra Arcades defendunt. Arcades Ὄλουρον capiunt; postea expulsi. Xen. VII 4, 12—18.

364. Elei propre Cyllenen portum ab Arcadibus victi. Archidamus Cromnum cepit, Arcades castellum recuperaverunt (p. 128_{70}). Arcades cum Pisatis Olympiorum διετίθεσαν τὴν πανήγυριν (Diod. XV 78: τὴν ὀλυμπιάδα ταύτην ὕστερον οὐκ ἀνέγραψαν Ἠλεῖοι). Inter ludos Elei cum sociis aggressi in ipsa Altide primo vicerunt, tamen Elidem abierunt; Arcades Olympiam retinuerunt. Xen. Hell. VII 19—32, cf. Paus. VI 4, 2; 8, 3; 22, 3.

— Arcadum decretum Olympiae propositum (*Inschr. Olymp.* 31) Formae Α Β Γ ⊕ Ν Λ Ρ Σ V.

[Ἀρκάδες τοῖσδε ἔ]δōκαν, οἳ τὸ χρύσ[ε]ον
[..... ἐπεσκεύ]ασαν τὸ ℎιερὸν τō Διός,
[τιμάν(?), ὥστε ἔ]ναι αὐτὸς καὶ γενεὰν
[Ἀρκάδōν προ]ξένōς καὶ εὐεργέτας·
........πος Θεοδότō Μάγνης
.... ἔν Θēβαῖος
.... ς Συρακόσιος
.... Σεκυό[νι]ος
.... ς Ἀργεῖος
.... κλέος καὶ Ὀλυμπιοδό-
[ρō ℎαλλαν]οδικόντοιν.

Vs. 5 ἀπὸ Μαιάνδρου intelligit Kern *Inschr. Magn.* p. XX; cf. p. XVIII_{20}.

— proxenia Olympica (*Inschr. Olymp.* 36, Dittenb. Syll.[2] 98; Weil *Z. Numism.* XXII 1900, 7): θεός. Τύχα ⁝ πρό[ξ]ενοι [2] θεαροδόκοι ⁝ Κλέανδρος [3] Σωκ[λῆς] ⁝ Πισατᾶν ⁝ αὐτο[4]ὶ κα[ὶ γέ]νος ⁝ Σεκυώνιοι, [5] ὑπὸ ἑλ[λα]νοδ[ι]κᾶν ⁝ Ἀγιάδ[6]ας ⁝ Φίλ[ων Λ]υκομή[δ]εος, [7] Βάθυλ[λος Κλ]εομ[ά]χω. Hellanodicae Arcades fuisse videntur; cf. p. 49_{18}.

363. Mantiniensium et foederis discordia Xen. VII 4, 33 χρωμένων δὲ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι τῶν ἐν τοῖς Ἀρκάσιν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ τούτων τοὺς ἐπαρίτους τρεφόντων, πρῶτον Μαντινεῖς ἀπεψηφίσαντο μὴ χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι (nummi aurei Γ Ι Σ Α Weil *Z. Numism.* XXII 1900, 10). καὶ αὐτοὶ τὸ γιγνόμενον μέρος εἰς τοὺς ἐπαρίτους (de ἐπαρίτοις cf. Hesych. ἐπαρόητοι· τάγμα Ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον καὶ οἱ παρὰ Ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες, et Stephani B. s. v. Ἐπαρῖται nugas, qui Xenophontem, Ephorum, Androtionem affert) ἐκ τῆς πόλεως ἐκπορίσαντες ἀπέπεμψαν τοῖς ἄρχουσιν. οἱ δὲ ἄρχοντες φάσκοντες αὐτοὺς λυμαίνεσθαι τὸ Ἀρκαδικόν, ἀνεκαλοῦντο εἰς τοὺς μυρίους τοὺς προστάτας αὐτῶν· καὶ ἐπεὶ οὐχ ὑπήκουον, κατεδίκασαν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐπαρίτους ἔπεμπον ὡς ἄξοντας τοὺς κατακεκριμένους. οἱ μὲν οὖν Μαντινεῖς κλείσαντες τὰς πύλας οὐκ ἐδέχοντο αὐτοὺς εἴσω. 34 ἐκ δὲ τούτου τάχα δὴ καὶ ἄλλοι τινὲς ἔλεγον ἐν τοῖς μυρίοις ὡς οὐ χρὴ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι χρῆσθαι οὐδὲ καταλιπεῖν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον τοῖς παισὶν ἔγκλημα τοῦτο πρὸς τοὺς θεούς. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι, ταχὺ δὴ οἱ μὲν οὐκ ἂν δυνάμενοι ἄνευ μισθοῦ τῶν ἐπαρίτων εἶναι διεχέοντο, οἱ δὲ δυνάμενοι παρακελευσάμενοι αὐτοῖς καθίσταντο εἰς τοὺς ἐπαρίτους ..., γνόντες δὲ οἱ τῶν ἀρχόντων διακεχειρικότες τὰ ἱερὰ χρήματα ὅτι εἰ δώσοιεν εὐθύνας, κινδυνεύσοιεν ἀπολέσθαι, πέμπουσιν εἰς Θήβας καὶ διδάσκουσι τοὺς Θηβαίους, ὡς, εἰ μὴ στρατεύσοιεν, κινδυνεύσοιεν οἱ Ἀρκάδες πάλιν λακωνίσαι. 35 καὶ οἱ μὲν παρεσκευάζοντο ὡς στρατευσόμενοι· οἱ δὲ τὰ κράτιστα τῇ Πελοποννήσῳ βουλευόμενοι ἔπεισαν τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων πέμψαντες πρέσβεις εἰπεῖν τοῖς Θηβαίοις μὴ ἰέναι σὺν ὅπλοις εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰ μή τι καλοῖεν. Ipsi Iovi Olympio pecuniam reddiderunt, pacem cum Eleis pepigerunt. 36 γενομένων δὲ τῶν ὅρκων, καὶ ὀμοσάντων τῶν τε ἄλλων ἁπάντων καὶ τῶν Τεγεατῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Θηβαίου, ὃς ἐτύγχανεν ἐν Τεγέᾳ ἔχων τριακοσίους ὁπλίτας τῶν Βοιωτῶν, Arcades Tegeae pacem celebrabant; Thebanus vero σὺν τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς ὁμογνώμοσι τῶν ἐπαρίτων ... συνελάμβανον τοὺς βελτίστους. ἅτε δὲ ἐκ πασῶν τῶν πόλεων παρόντων τῶν Ἀρκάδων, multi erant praeter Mantinienses qui domum abierant. Mantinienses effecerunt ut omnes dimitterentur, quod improbavit Epaminondas. 39. 40 cf. Diod. XV 82 sqq. (363/2, inclusa pugna ad Mantineam commissa). § 2: γενομένων οὖν δυεῖν ἑταιριῶν, συνέβαινε τῆς μὲν τοὺς Τεγεάτας, τῆς δὲ τοὺς Μαντινεῖς ἡγεῖσθαι. Nota Megalopolim non commemorari, omniaque Tegeae agi, unde apparet, nondum constitutam nec satis munitam tunc fuisse magnam urbem.

362. Arcades discordes. Μαντινεῖς τε καὶ τῶν ἄλλων Ἀρκάδων οἱ κηδόμενοι τῆς Πελοποννήσου, ut Xenopho dicit maligne, et Elei Achaeique, legatos et Athenas et Spartam miserunt, ut auxilium peterent; sed dum haec agebantur, Thebani venerunt: Xen. VII 5, 1—3. Nihil igitur ante pugnam pactum erat.

— Epaminondas in Peloponnesum profectus. Socii Arcadum Τεγεᾶται καὶ Μεγαλοπολῖται καὶ Ἀσεᾶται καὶ Παλλαντιεῖς καὶ εἴτινες δὴ πόλεις διὰ τὸ μικραί τε εἶναι καὶ ἐν μέσαις ταύταις οἰκεῖν ἠναγκάζοντο. Xen. VII 5, 4. 5 Mantinea Atheniensium equites comiter accipit. Athenienses equites ad Mantineam vincunt[1]).

[1]) Equitum certamen fuit σίτου συγκομιδῆς οὔσης, quam inter diem XX m. Iunii et finem m. Iulii Mantinensium in campo hodieque fieri testis est oculatus Fougères *Mantinée* 56; unde temporum rationem recte definivit Foucart *Rev. arch.* 1898 II 313 sqq.

— in. Scirophorionis die XII, die XXVI m. Iunii. Pugna ad Mantineam commissa. Kromayer *Schlachtf.* I 100 sqq. 113.

— Non ante diem XXVI m. Iulii ἐπὶ Μόλωνος ἄρχοντος συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν καὶ Ἠλείων καὶ Φλειασίων. IG II [1]112 = [2]112. Foucart *Rev. arch.* 1898 II 313 sqq.

363 vere. Arcadum foedus testatur tit. delphicus: Bourguet *Bull. Hell.* XXVII 1903, 14 sqq. 23. I [1] ἐπὶ Αἰσ[χύλου (= 364/3) ἄ]ρχοντος [2] τᾶς [ἠ]ρινᾶς πυλαίας τρίτας [3] καὶ δ[ε]κ[ά]τας sequuntur primo urbes, deinde privati qui delphico deo stipes attulerunt: I [42] Σάραυκος Ἀρκὰς δραχμὰς δύο, [43] Κότταβος Ἀρκὰς δραχμὰς τρεῖς, [48] Ἐπίχαρμος Ἀρκὰς δραχμάν. Cf. Pomtow *Klio* VIII 1908, 193.

363 auctumno. Bourguet l. l. II [30] ἐπὶ Μ[να]σιμάχου [31] ἄρχον[τ]ος (363/2), τᾶς ὀπω[32]ρινᾶς πυλαίας, τετάρτας [κα]ὶ [34] δεκάτας ... III [1] [τάδε πόλεις] κα[ὶ] ἰδιῶται ἐπάρ[2]ξαντο ταύται τᾶι πυλαίαι· [5] Ὀβαλὸς Ἀρκὰς [6] δραχμάν. [7] Ἀλέξιππος [8] Ἀρκὰς δραχμάν ... [45] Φιγαλεῖς Ἀρκάδες [46] δραχμὰς [47] ἑβδεμήκοντα. [50] Μεγαλοπολῖται [51] ἐξ Ἀρκαδίας [52] δραχμὰς διακοσίας, [53] ἤνικεν Νικόλοχος [54] Προξένου. [55] Νικόλοχος [56] Προξένου [57] δραχμάν, qui Proxenus pater a Tegeata Megalopolis conditore non diversus fuisse videtur (Bourguet). [58] Καλλίδαμος Ἀρκὰς δραχμὰς δύο.

362/1. Pax Graecorum omnium. Polyb. IV 33, 8. 9: ἐπὶ τοσοῦτο διέσπευσαν Μεγαλοπολῖται καὶ πάντες οἱ κοινωνοῦντες Ἀρκάδων τῆς αὐτῶν συμμαχίας ὥστε Μεσσηνίους μὲν ὑπὸ τῶν συμμάχων προσδεχθῆναι καὶ μετασχεῖν τῶν ὅρκων καὶ διαλύσεων, Λακεδαιμονίους δὲ μόνους ἐκσπόνδους γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων Diod. XV 85. 94. v. Scala *Staatsvertr.* 175.

— Post Atheniensium et Arcadum foedus Tegeae, nondum Megalopoli, Arcadum βουλή, i. e. L δαμιοργοί, et μύριοι Phylarchum Lysicratis f. Atheniensem honoraverunt. Damiurgi: Tegeatae 5, Maenalii 3, Lepreatae 2, Megalopolitae 10, Mantinienses 5, Cynurii 5, Orchomenii 5, Cletorii 5, Heraeenses 5, Thelphusii 5. Desunt Stymphalii Aleatae Pheneatae Psophidii Phigalienses. — Cf. Tegeatarum nummos, quibus inscriptum Ἀρκ(αδικόν). Head[2] 455.

362sqq. Pheneatarum, Stymphaliorum, aliorum stateres denuo cusi. Head l. l. 445.

362/1 sqq. Cleonaeorum arbitrio τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων et ἁ πόλις τῶν Στυμφαλίων multas (καταδίκας) solverunt [ἐ]κ τοῦ ἀγῶνος. Ad pecuniam sacram Iovi Olympio redditam pertinere censuit Fraenkel *SB. Ak. Berl.* 1898, 635sqq., assensus est Niese *Herm.* XXXIV 1899, 525 adn. 3; propter auri copiam ad Alexandri aetatem rettulit Weil *Z. Numism.* XXII 1900, 13sqq. (probaverunt Meyer § 969 adn. Beloch alii), de Nemeis agi ratus prope Cleonas actis. Sed credibile non duxit Fraenkel (a. 1902 ad IG IV 616) saeculo quarto sicut Olympiae etiam Nemeae laesis ludis Arcades permagna contraxisse debita eiusque rei plane intercidisse memoriam; neque putandum esse pecunias debitas solvendas fuisse auro; sic autem eas potuisse computari vix negari posse, cum de nummis aureis tum Olympiae effectis constaret ex ipsius Weilii sententia. — Nec facere possum, quin Fraenkelii sententiam probem. Enumerantur in hoc catalogo, cuius finis deest, octo καταδίκαι, quas τὸ κοινὸν Ἀρκάδων solvit, prima quaeque ἱα(ρά), altera quaeque τι(μά). 1) vs. 4: Θ, .. 2) vs. 6: Θ, Χ χρ(υσοῖ). 3) vs. 8: Θ, [Χ... χρ.]. 4) vs. 10: [Θ, Χ χ]ρ. 5) vs. 12: Θ, [.. χρ.]. 6) vs. 13 Θ, Χ [Θ] Θ [Θ] Θ χρ. 7) vs. 17: [Θ, Χ] Χ χρ. 8) vs. 19: [Θ], Θ Θ Θ Ο Ο Ο [... χρ.] unde efficiuntur ἱα(ραί) 800 χρ(υσοῖ), τι(μαί) plus 8000 χρ(υσοῖ). — ἁ πόλις Στυμφαλίων solvit 1) vs. 6: Θ, Χ. 2) vs. 11: Θ, Χ Θ Θ Θ Θ. 3) vs. 15: [Θ, Χ Χ Χ.] Θ Θ Θ Θ Γ Ο :::: ☰ ☰. 4) vs. 20 ..? unde efficiuntur ἱα(ραί) 400?, τι(μαί) plus 6000? Totum additis lacunis Fraenkelius 20000 fere χρυσῶν, 400000 fere drachmarum computat. Quae post pugnam Mantiniensem demum annuis (vel semenstribus, sicut a Phocensibus: Dittenberger Syll.[2] 141sqq.) intervallis plus octo soluta esse videntur.

361 vere. Titulus Delphicus discordiae testimonium. Bourguet *Bull. Hell.* XXVII 1903, 21 B (ἐαρινᾶς πυλαίας ἑβδόμας καὶ δεκάτας? cf. p. 22 vs. 21 sqq.) Ἀργυρολόγοι II [4]..... τος Μαντινεὺς [5][δραχμ]άν. [21]..... τος Παλλαντεὺς [δύο ὀδ]ελούς. [22]..... λης Θισοαῖος [ἐκ Μεγ]άλας πόλιος [23][δραχμ]ὰς δύο. Sequuntur decem alii Μεγαλοπολῖται in his .... ίδαμος, ... μβροτος, ... κλείδας, ... σος, ... ας, ... δας, ... ας.

361 aestate. Magnae urbis συνοικισμὸς perfectus est. Diod. XV 94. κατὰ δὲ τὴν Πελοπόννησον τοῖς Ἀρκάσι γενομένης εἰρήνης κοινῆς μετὰ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, ἐνιαυτὸν μόνον ἐμμείναντες τοῖς ὅρκοις πάλιν κατέστησαν εἰς πόλεμον. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ὅρκοις ἦν γεγραμμένον ἑκάστους εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀπιέναι πατρίδα μετὰ τὴν μάχην, εἰς δὲ τὴν Μεγάλην πόλιν ὑπῆρχον αἱ περιοικοῦσαι πόλεις μετῳκισμέναι καὶ δυσχερῶς φέρουσαι τὴν ἐκ τῆς πατρίδος μετάστασιν. διόπερ αὐτῶν ἐπανελθόντων εἰς τὰς προγεγενημένας πόλεις, οἱ Μεγαλοπολῖται συνηνάγκαζον ἐκλιπεῖν τὰς πατρίδας. διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν γενομένης διαφορᾶς, οἱ μὲν ἐκ τῶν πολισμάτων ἠξίουν αὐτοῖς βοηθεῖν Μαντινεῖς καὶ τῶν ἄλλων Ἀρκάδων ...., ἔτι δὲ Ἠλείους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μετεσχηκότας (ἔτι δὲ τῶν ἄ. Ἀ-δων τοὺς μ-ότας Vogel) τοῖς Μαντινεῦσι συμμαχίας· οἱ δὲ Μεγαλοπολῖται τοὺς Θηβαίους παρεκάλουν συμμαχεῖν. οἳ ἀπέστειλαν συντόμως ὁπλίτας μὲν τρισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, ὧν τὴν στρατηγίαν εἶχε Παμμένης. οὗτος δὲ παρελθὼν εἰς Μεγάλην πόλιν, καὶ τῶν πολισμάτων ἃ μὲν ἐκπορθήσας, ἃ δὲ καταπληξάμενος, συνηνάγκασεν εἰς τὴν Μεγάλην πόλιν μετοικῆσαι. Paus. VIII 27, 5. τὸ μὲν δὴ ἄλλο Ἀρκαδικὸν οὔτε τι παρέλυε τοῦ κοινοῦ δόγματος καὶ συνελέγοντο ἐς τὴν Μεγάλην πόλιν σπουδῇ· Λυκαιᾶται δὲ καὶ Τρικολωνεῖς καὶ Λυκοσουρεῖς τε καὶ Τραπεζούντιοι μετεβάλοντο Ἀρκάδων μόνοι, καὶ — οὐ γὰρ συνεχώρουν ἔτι τὰ ἄστη τὰ ἀρχαῖα ἐκλιπεῖν — οἱ μὲν αὐτῶν καὶ ἄκοντες ἀνάγκῃ κατήγοντο ἐς τὴν Μεγάλην πόλιν, Τραπεζούντιοι δὲ ἐκ Πελοποννήσου τὸ παράπαν ἐξεχώρησαν (v. p. 128_{25}). Λυκοσουρεῦσι δὲ καὶ ἀπειθήσασιν ἐγένετο ὅμως παρὰ τῶν Ἀρκάδων αἰδὼς Δήμητρός τε ἕνεκα καὶ Δεσποίνης ἐλθοῦσιν ἐς τὸ ἱερόν. 7 τῶν δὲ ἄλλων τῶν κατειλεγμένων πόλεων αἱ μὲν ἐς ἅπαν εἰσὶν ἐφ' ἡμῶν ἔρημοι, τὰς δὲ ἔχουσιν οἱ Μεγαλοπολῖται κώμας, Γόρτυνα Διποίνας Θισόαν τὴν πρὸς Ὀρχομενῷ Μεθύδριον Τεῦθιν Καλλιὰς Ἑλισσόντα (addita de Alipheris et Pallantio urbibus ad seriora tempora spectant).

360? Ξένων Καλλιτέλους ἐκ Λεπρέου τοῦ ἐν τῇ Τριφυλίᾳ παῖς σταδιοδρόμος Olympiae vicit; statuam fecit Πυριλάμπης Μεσσήνιος Paus. VI 15, 1; Hyde Olympionicae 31 et 18, 141.

353/2. (ἐπὶ Θουδήμου Dionys. ad Amm. I 4). Lacedaemonii et Arcades Athenas legatos miserunt, ut sibi quique socios conciliarent Athenienses. Demosthenis or. XVI ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν. Dicit (§ 16) Lacedaemonios velle Ἠλείους μὲν τῆς Τριφυλίας τινὰ κομίσασθαι, Φλιασίους δὲ τὸ Τρικάρανον, ἄλλους δέ τινας τῶν Ἀρκάδων τὴν αὐτῶν (scilicet ut Megalopolim relinquerent oppidula sua petituri). § 4: Λακεδαιμονίους δ' εἰ ποιήσονται τὴν Ἀρκαδίαν ὑφ' ἑαυτοῖς καὶ Μεγάλην πόλιν αἱρήσουσι, cf. 30 τοὺς Μεγαλοπολίτας, ἐὰν μὲν ἀναιρεθῶσι καὶ διοικισθῶσιν 28 Megalopolitae et Thebani etiamnunc foedere coniuncti. Demosthenes Athenienses admonet ne neutris nimis faveant, Megalopolitis nisi foedus Thebanis renuntiarent, Lacedaemoniis nisi pacem agerent et Megalopolitas incolumes sinerent (§ 27 sqq.). — Res a Diodoro (v. infra) narratae demonstrant neque Athenienses neque Arcades neque Lacedaemonios Demostheni adsensos esse.

352. Arcadum et Lacedaemoniorum bellum. Diod. XVI 39 Λακεδαιμόνιοι πρὸς Μεγαλοπολίτας διαφερόμενοι τὴν χώραν αὐτῶν κατέδραμον Ἀρχιδάμου τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντος· οἱ δὲ Μεγαλοπολῖται ... παρὰ τῶν συμμάχων μετεπέμψαντο βοήθειαν. Ἀργεῖοι μὲν οὖν καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεσσήνιοι πανδημεὶ κατὰ τάχος ἐβοήθησαν, Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππεῖς δὲ πεντακοσίους, στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Κηφισίωνα. Μεγαλοπολῖται μὲν οὖν μετὰ τῶν συμμάχων ἐκστρατεύσαντες κατεστρατοπέδευσαν περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τρισχιλίους μὲν πεζοὺς παρὰ Φωκέων προσελάβοντο, ἱππεῖς δὲ ... κατεστρατοπέδευσαν περὶ Μαντίνειαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ πόλιν Ὀρνεὰς τῆς Ἀργείας καταντήσαντες ἔφθασαν αὐτὴν ἐκπολιορκήσαντες πρὸ τῆς τῶν πολεμίων παρουσίας, οὖσαν σύμμαχον τῶν Μεγαλοπολιτῶν. ... Λακεδαιμόνιοι δ' εἰς τὴν Ἀρκαδίαν ἐμβαλόντες καὶ πόλιν Ἑλισσοῦντα κατὰ κράτος ἑλόντες καὶ διαρπάσαντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σπάρτην. μετὰ δέ τινα χρόνον οἱ Θηβαῖοι μετὰ τῶν συμμάχων ἐνίκησαν τοὺς πολεμίους περὶ Τέλφουσαν ... μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον ἄλλαις δυσὶ μάχαις προετέρησαν καὶ τῶν ἐναντίων οὐκ ὀλίγους κατέβαλον. — τὸ δὲ τελευταῖον τῶν Λακεδαιμονίων ἀξιολόγῳ μάχῃ νικησάντων, αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων εἰς τὰς οἰκείας πόλεις ἐπανῆλθον. ἔπειτα τῶν Λακεδαιμονίων ποιησαμένων ἀνοχὰς πρὸς τοὺς Μεγαλοπολίτας ἐπανῆλθον εἰς τὴν Βοιωτίαν οἱ Θηβαῖοι. Easdem res attigit Pausanias VIII 27, 9. 10.

348/7 hieme. Aeschines in Arcadiam legatus. Aesch. parapr. 79 τὴν ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν ... ἐγὼ δ' ἐν μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατός, Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον [1]). Demosth. XIX 10 διαφθείροντά τινας (Αἰσχίνην) τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεστηκότων ... 11 καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ' ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει πρὸς Ἱερώνυμον [2]) τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγονθ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι ... 261 Arcades Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι, καὶ τὸ τελευταῖον, ἂν εἰς Πελοπόννησον ἴῃ, δέχεσθαι ταῖς πόλεσιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 303 Ἴσχανδρος Arcas. 305 Ἀτρεστίδας [3]) Arcas.

[1]) Haec partem modo Arcadum spectare censet Niese *Herm.* XXXIV 1899, 526. [2]) Idem atque Maenalius Megalopoleos κτίστης? Herthum p. 72; Isocratis discipulus: schol. Demosth. 344, 8. 13. [3]) Idem n. 1_{27}?

c. 347 a. Chr. Ps. Scylax 43 παράπλους δὲ τῆς Ἠλείων χώρας ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν ... (lacuna) ... στάδια υ'. 44 Ἀρκαδία. μετὰ δὲ Ἦλιν Ἀρκαδία ἔθνος ἐστί. καθήκει δὲ ἡ Ἀρκαδία ἐπὶ θάλατταν κατὰ Λέπρεον ἐκ μεσογείας. εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις ἐν μεσογείᾳ αἱ μεγάλαι αἵδε· Τεγέα, Μαντίνεια, Ἡραία, Ὀρχομενός, Στύμφαλος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας στάδια ρ' [1]).

Megalopolin excidisse per errorem dixerat Clausen, 'cum paullo ante eius locum dictum sit πόλεις αἱ μεγάλαι'. Dicaearch. ap. Cic. ad Att. VI 2: 'Arcadiae censebant esse Lepreon quoddam maritimum'.

[1]) i. e. fere a Nedae ostio usque ad Samicum.

346. Diod. XVI 63 Phocensium superstites cum Eleorum exulibus contra Eleos pugnaverunt. Ἀρκάδων δὲ συναγωνισαμένων τοῖς Ἠλείοις καὶ μάχῃ νικησάντων τοὺς φυγάδας etc.

346 aut insequentibus annis Amphictiones Megalopolitis et Messeniis εὐεργεσίας honorem decernunt; sed recusasse videntur, ne reciperentur in amphictioniam. *Didymus* ed. Diels-Schubart 1904, 15 c. 4, 1; cf. Foucart *Études sur Didymos* 1906, 89sqq; Croenert *Rhein. Mus.* LXII 1907, 381 (cf. Kahrstaedt *Forschungen* 90). [- - εὐεργέτης τοῦ θεοῦ καὶ τῶν Ἀ]μφικτυόνων καὶ μετασχὼν τῆς Ἀ[μ]φικτυονείας [κατὰ] ψήφισμα τόδε· ἔδοξε τοῖς Ἀμφικτύοσιν· ἐπει[δ]ὴ Μεγαλοπολῖται καὶ Μεσσήνιοι ἠξίωσαν εὐ[ε]ρ[γέτ]α[ι] τοῦ

θεοῦ καὶ τῶν Ἀμφικτυ[ό]νων ἀναγραφῆνα[ι] καὶ [κληθῆν]αι [1]) Ἀμφικτύονες, ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς, [ὅτι] περὶ μὲν τῆς Ἀμφικτυονείας ἐπανενεγ[κόντες] εἰς τὰς πόλεις ἕκαστοι βουλεύσον[τ]αι καὶ εἰ[ς τὴν] ἐ[ρ]χομένην πυλαίαν ἀποκρινοῦνται [αὐτ]οῖς ὑπὲρ τούτων· εὐεργέτας δὲ τοῦ θεοῦ καὶ [τ]ῶν Ἀμφικτυόνων δεδόχθ[α]ι αὐ[τ]ούς· ἀποκρίνασθαι δὲ [[καὶ τοῖς?] Ἠλίοις [2]), ὅτι ἀ[ρ]κεῖ τοῖς Ἀμφικτύοσιν ἀ[ναγραφῆν]αι αὐτοὺς εὐε[ργ]έτας τοῦ θεοῦ καὶ [τ]ῶν [Ἀμφικτυ]όνων, καθάπερ [αἰτ]οῦνται.

[1]) [κληθῆ]ναι D.-S., ꓶ i. e. π sive ς Cr. [2]) [καὶ .....]ς̣τοις D.-S., [καὶ Ἀργ]είοις Arnim,]Ἠ̣λ̣ίοις ὅτι α Cr., quare ἀ[ρ]κεῖ, non δ[ο]κεῖ scripsi.

343/2. Arcadum bipartitorum et Atheniensium contra Philippum foedus: schol. Aesch. III 83. Ἀθηναῖοι ἐπὶ Πυθοδότου ἄρχοντος τῷ β′ ἔτει τῆς ρθ′ Ὀλυμπιάδος Φιλίππου βασιλεύοντος ἔτος ιη′ ὑποπτευομένης λυθήσεσθαι τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης ἔπεμψαν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος πρεσβείας περὶ συμμαχίας ... ἐγένοντο μὲν οὖν αὐτοῖς τότε σύμμαχοι Ἀχαιοί, Ἀρκάδες οἱ μετὰ Μαντινέων, Ἀργεῖοι, Μεγαλοπολῖται, Μεσσήνιοι. Cf. Niese *Herm.* XXXIV 1899, 526, 3. Stelae caput: IG II² 225.

338. Arcades, imprimis Megalopolitae, quorum duces Κερκίδας [1]), Ἱερώνυμος (v. iam sub a. 347), Εὐκαμπίδας (cf. n. 349_1, a. 320?), Macedonibus favent. Demosth. XVIII 295. Philippus ipse in Arcadiam venit (Paus. VIII 7, 4, p. 49_{69}), in Magna urbe στοὰν Φιλίππειον dedicat: VIII 30, 6. 'Ex decreto vetere Achaeorum' immo Graecorum Megalopolitis 'ager Belbinates restitutus' Liv. XXXVIII 34, 8, alia Tegeatis. Polyb. XVIII 14; *Inschr. Olymp.* 47_{10}: αἵ τ' ἐν τοῖς Ἕλλησιν καὶ συμμάχοις γεγενημέναι πρότερον κρίσεις.

De Spartae et Messenae rebus inde ab hoc anno gestis ad Kolbii prolegomena, IG V 1, relego.

[1]) Nomen etiam apud Iones occurrit Κ. Νικοφάντου Σερίφιος πρόξενος Δηλίων Roussel IG XI 639. Contra dubium Herodiani testimonium quod Κερκιδᾶς postulare videtur (Meineke Anal. Al. 388 adn. 1), probabiliorem scriptionem Κερκίδας restitui (cf. Bechtel-Fick *GP* 161, contra Bechtel *Spitzn.* 33_3); hypocoristica in -ᾶς ab Arcadia aliena esse Wilamowitzius monet.

336/5. Ἄρχοντος Δίωνος (I) Pomtow per epistulam. Φιλόξενος Φιλοξενίδα Ἀρκὰς Μεγαλοπολίτας Delphorum proxenus. Supra decretum compendium Ꝛ i. e. Ἀρκάδων. Scriptio στοιχηδόν. Homolle *Bull. Hell.* XXIII 1899, 376.

335. Arcades quidam Thebanis contra Alexandrum Philippi opem ferre ausi ad Isthmum modo venerunt; Thebis dirutis reos morte puniverunt. Niese I 57 adn. 7. Aeschin. III 240 (πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων). Dinarch. in Demosth. 18. Arr. I 10, 1. Schaefer *Demosth.*² III 133 sq.

332/1. Agidis contra Antipatrum bellum. Aesch. in Ctes. 165 Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ καὶ διέφθειραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας, Ἠλεῖοι δ' αὐτοῖς συμμετεβάλοντο (συνεπελάβοντο *Flor.*) καὶ Ἀχαιοὶ πάντες πλὴν Πελληναίων καὶ Ἀρκαδία πᾶσα πλὴν Μεγάλης πόλεως, αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι.

331. Postquam Agis ad Megalopolin ab Antipatro victus cecidit, Antipater (Curtius VI 1, 19) 'Graecorum concilium, quid fieri placeret, consuluit. A quo ... Megalopolitanis, quorum urbs obsessa erat a defectionis sociis, Achaei et Elei centum XX talenta dare iussi sunt'. De tempore Niese I 106 sq. 497 sqq.

331 sqq. Alexandri cultus. Paus. VIII 32, 1 prope theatrum οἰκίαν ἰδιώτου κατ' ἐμὲ κτῆμα ἀνδρός, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐποίησαν· ἔστι δὲ ἄγαλμα Ἄμμωνος πρὸς τῇ οἰκίᾳ, τοῖς τετραγώνοις Ἑρμαῖς εἰκασμένον, κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχον κριοῦ (cf. *Inschr. Priene* 108_{78} τ'Ἀλεξανδρείου).

324 (Olympiis). Alexander Philippi τοὺς κοινοὺς συλλόγους Ἀχαιῶν τε καὶ Ἀρκάδων καὶ Βοιωτῶν dissolvi iussit Hyperid. in Demosth. 18. Niese I 177.

323. Demosthenis legatio ad excitandos Arcades: Phylarch. fr. 65 (FHG I 354, 65 ap. Plut. Demosth. 27). Pytheas pro Macedonibus, Demosthenes pro Atheniensibus ἐν ἐκκλησίᾳ verba fecit. Schaefer *Demosth.*² III 369.

323/2. Bellum Lamiense Paus. VIII 27, 10 περὶ Θεσσαλίαν τοῦ ἀγῶνος οὐ μετέσχον οἱ Ἀρκάδες, cf. 6, 2. Diod. XIX 35 Megalopoli ὀλιγαρχία ab Antipatro constituta; v. 318.

Inde ab 323? Nummi Alexandri, in quibus syrinx symbolum est et Με(γαλοπολιτᾶν) inscriptum, cusi: Weil *Z. Numism.* IX 38 adn.; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 545 adn. 3.

319. Polypercho ὁ τῶν βασιλέων ἐπιμελητής ut Cassandri partes diminueret edicto (διαγράμματι) Graecorum urbes liberat. Diod. XVIII 55 sq. Exules in patrias redire iussit; (56, 5) μὴ κατιέναι δὲ μηδὲ Μεγαλοπολιτῶν τοὺς μετὰ Πολυαινέτου ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντας etc. Cf. Beloch III 2, 368 sqq.

319 (—316). Ἄρχοντος Διοκλέος Delphi Orchomenio honores dederunt; supra incisum Ꝛ i. e. Ἀρ(κάδων). Foedus igitur iam tunc instauratum erat. Misit Pomtow.

318. Polyperchontis contra Cassandrum bellum. Diod. XVIII 68 (Πολυπέρχων) παρῆλθεν εἰς Πελοπόννησον, συναναγκάσων τοὺς Μεγαλοπολίτας πειθαρχεῖν τοῖς βασιλεῦσιν, οἳ ἐτύγχανον μὲν τὰ Κασάνδρου φρονοῦντες καὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀντιπάτρου καθεσταμένης ὀλιγαρχίας διοικούμενοι. 69 ... Πολυπέρχων δὲ βουλόμενος τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον διοικῆσαι συμφερόντως παρῆλθε καὶ συναγαγὼν ἐκ τῶν πόλεων συνέδρους διελέχθη περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν συμμαχίας. ἐξέπεμψε δὲ καὶ πρὸς τὰς πόλεις πρεσβευτὰς προστάττων τοὺς μὲν δι' Ἀντιπάτρου καθεσταμένους ἄρχοντας ἐπὶ τῆς ὀλιγαρχίας θανατῶσαι, τοῖς δὲ δήμοις ἀποδοῦναι τὴν αὐτονομίαν ... μόνων δὲ τῶν Μεγαλοπολιτῶν διατηρούντων τὴν πρὸς Κάσανδρον φιλίαν ἔκρινε πολιορκῆσαι τὴν πόλιν αὐτῶν. 70 οἱ δὲ Μεγαλοπολῖται γνόντες τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ Πολυπέρχοντος ἐψηφίσαντο τὰ μὲν ἀπὸ τῆς χώρας κατάγειν εἰς τὴν πόλιν, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ ξένων καὶ δούλων ἀριθμὸν ποιησάμενοι μυρίους καὶ πεντακισχιλίους εὗρον τοὺς δυναμένους παρέχεσθαι τὰς πολεμικὰς χρείας ... τινὲς δὲ τὰ πεπονηκότα τῶν τειχῶν κατεσκεύαζον. Polypercho machinas admovit et διὰ τῶν μεταλλευόντων ὑπορύξας τὰ τείχη καὶ τὰς στήριγγας ἐμπρήσας κατέβαλε τρεῖς πύργους τοὺς μεγίστους καὶ μεσοπύργια τὰ ἴσα. Sed Megalopolitae interiora moenia exstruxerunt, milites et vel elephantes repulerunt Δάμιδος ἡγουμένου. 72 Polypercho parte exercitus relicta abiit.

317 (Beloch). Tegea a Cassandro obsessa. Cassander pace facta abiit. Alexander Polyperchontis f. cum exercitu Peloponneso imminet (ἐφήδρευσε). Diod. XIX 35 (sub 316).

316 (Beloch III 2, 369). Diod. XIX 54 (sub 315) Cassander in Peloponnesum profectus cum alia oppida tum τὰς ἐν τῇ Μεσσήνῃ πόλεις προσηγάγετο πλὴν Ἰθώμης.

315. Antigonus contra Cassandrum bellum gerens Aristodemum Milesium in Peloponnesum misit συνθέσθαι φιλίαν πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Πολυπέρχοντα καὶ ξενολογήσοντα. Diod. XIX 57. Ptolemaeus quoque Cassandri socius Menelaum fratrem τὸν πάντων στρατηγόν, Polycletum cum navibus, Polyperchontem in Peloponnesum misit. XIX 62. Apollonides Cassandri praetor Stymphalum, Cassander ipse Orchomenum (p. 69_{18}) capit, Δᾶμιν ἐπιμελητὴν τῆς (Μεγάλης addit Niese) πόλεως reliquit. XIX 63. 64 ante Nemea Hecatombaeonis. — Alexander cum Aristodemo ex urbibus Peloponnesiacis praesidia Cassandri expellere studet, libertatem se redditurum professus; sed Cassander Prepelao misso pacem offert; Alexander συμμαχίαν ποιησάμενος ἀπεδείχθη στρατηγὸς Πελοποννήσου (Diodorus Duridem sequitur, FHG II 475, 26).

313. Antigonus Telesphorum cum L navibus in Peloponnesum misit, qui urbes Alexandri (314 mortui: XIX 67) dominio liberavit, exceptis Sicyone et Corinthi a Polyperchonte occupatis. Diod. XIX 74. 75, 7. Peloponnesii tunc foedus fecisse videntur Belochio III 2, 372, cf. Πελοποννησίους Diod. XX 28, 4; 37, 2; Polyaen. IV 14, annis 309 et 308.

309. Diod. XX 28. Cassandri et Polyperchontis foedus, Polypercho Peloponnesi στρατηγός. Sed cum Peloponnesum peteret, ὑπὸ Βοιωτῶν καὶ Πελοποννεσίων κωλυθεὶς ἀνέστρεψε cf. Polyaen. IV 14.

308. Diod. XX 37 Ptolemaeus Andrum liberat, Σικυῶνα καὶ Κόρινθον παρέλαβεν παρὰ Κρατησιπόλεως ... ἐπεβάλετο μὲν οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἑλληνίδας πόλεις Πτολεμαῖος ἐλευθεροῦν ... ἐπεὶ δὲ οἱ Πελοποννήσιοι συνταξάμενοι χορηγήσειν σῖτον καὶ χρήματα τῶν ὡμολογημένων οὐδὲν συνετέλουν, ἀγανακτήσας ὁ δυνάστης πρὸς μὲν Κάσανδρον εἰρήνην ἐποιήσατο, καθ' ἣν ἑκατέρους ἔδει κυριεύειν τῶν πόλεων ὧν εἶχον, τὴν δὲ Σικυῶνα καὶ Κόρινθον ἀσφαλισάμενος φρουρᾷ διῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον. — Lagus Ptolemaei f. συνωρίδι, Epaenetus Silani f. Macedo τελέῳ τεθρίππῳ Lycaea vincunt n. 550_8.

c. 308. Ἄρχοντος Δαμοκράτεος Delphi Ἀρκάδι ἐ[ξ Ἐρχομενο]ῦ ignoto proxeniam dederunt; v. p. 69_{22}. Lycaeorum victores omnes Arcades appellantur (iam inde ab a. 320?) n. 549. 550.

307—304. Polypercho Peloponnesi maiorem partem recuperat. Beloch III 2, 373.

303. Demetrius Poliorcetes Arcadiam liberat, una Mantinea resistente. Niese I 337. Diod. XX 103, 5 μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπερχόμενος (pro ἐπ' Ὀρχομενόν aut ἐπ' Ἐρχομενὸν) τῆς Ἀρκαδίας ἠλευθέρου τὰς πόλεις. Plut. Demetr. 25 Δημήτριος δὲ ... προσηγάγετο τήν τε καλουμένην Ἀκτὴν καὶ Ἀρκαδίαν πλὴν Μαντινείας. Deinde maior Arcadiae pars Demetrio et Antigono Gonatae filio eius parebat: Niese *Herm.* XXXIV 1899, 546. Vide adn. 273; cf. v. Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 265 adn. 1.

c. 300. Pellene alias Achaiae urbs cum Arcadia coniuncta? v. p. VIII_{72}. Paus. VI 8, 5, *Inschr. Olymp.* 179 v. p. VIII_{72}.

350—300 (?). Pagasis. Arbanitopullus Θεσσ. Μνημεῖα 176. Κλευγένης Περιάνδρο[υ] Ἀρκάς.

c. 300? ...μων Ἀρκὰς mercennarius (?) Atticus IG II 964_{20}.

Saec. IV. Ἐ[ρ]άσι[π]πος Εὐθ[ία Μεγαλο]πολίτας πρόξενος Ἐπιδαυρίων IG IV 925_{31}. Ἀναξίδαμος Εὐ[στρ]άτου Μεγα[λο]πολίτα[ς] θεαροδόκος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ καὶ πρόξενος Ἐπιδαυρίων; ibid. vs. 26; alius vs. 59.

Ἀπολλοφάνης Ἀρκάς. Delphis oraculum accipit de Aesculapio Epidaurio non Messenio Paus. II 26, 7 (contra Hesiodum qui Messenias fabulas praetulerat).

Titulus Samius Syram, deinde Athenas transportatus. Miserunt M. Krispi et N. Polites. Α Γ Σ Κρίθων Ἀρχεπόλιος Ἀρκάς. Πραξίτας Πραξιδάμου Ἀρκάς (Α Ξ Σ Γ) Athenis mortuus IG II 2834.

294—283. Ἀριστόδαμος Μεγαλοπολίτης mercennarius atticus IG II 5, $614b_{104}$.

295. Demetrius Poliorcetes Messenen aggressus volnus accepit; redux πόλεις τινὰς ἀφεστώσας προσαγαγόμενος. Plut. Dem. 33. Beloch III 2, 223. — Athenis captis ad Mantineam Archidamum regem vicit (p. 49_{101}) et Laconiam aggressus est. Plut. ibid. 35.

291 s. 287. Ἄρχοντος Δεξίππου [Μ]έ[ν]ανδ[ρος] Μενεστράτου et . . . εοι . . . (an [Κλ]εόλ[ας]?) Ἀνδρία Ἀρκάδες Μεγαλοπολῖται πρόξενοι Δελφῶν *SGDI* 2795/6 Bourguet *Delphes* III 44/5. — Item Κ[α]λλίερος Δαμοξένου Ἀρκὰς Μαντινεύς tunc Delphorum proxenus renuntiatur. *SGDI* 2794 = Bourguet 43. Cf. Pomtow *Klio* VIII 1908, 193 adn. 1 et *GGA* 1913.

Annos archontibus Delphicis eos adscripsimus, quas Pomtow-Ruesch *GGA* 1913 m. Martio in censura libri (Walek *Die Delph. Amphiktyonie in der Zeit ätol. Herrschaft* 1911) probabilissimos indicaverunt, quorum libellum antequam ederetur inspicere nobis licuit.

287. Ἄρχοντος Ἡρακλείδα Κλειτόριοι aliqui et unus ἐκ Φενεοῦ ab Amphictionibus multa puniti (v. sub his urbibus). Bourguet *Delphis* III 83. — Πύρρανθος Ἀρί[στων]ος [Ἀρκὰς] Μεγαλοπολίτας πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2797. Bourguet III 46 (c. 267?).

285/4? Antigonus Gonatas Megalopolitanos 'pulsos ab Lacedaemoniis restituerat in patriam' Liv. XXXII 22; annum dat Euseb. Abr. 1731 (II p. 118 Schoene); 282/1 sive 281/0 Hieronymus. v. Wilamowitz *Antig. Karyst.* 258 sq.; Beloch III 2, 304.

281/0[1]). Achaeorum civitates cum ante hoc tempus per Macedones divisae essent et tyrannis pleraeque paruissent, iam Δυμαῖοι, Πατρεῖς, Τριταιεῖς, Φαραιεῖς novum foedus fecerunt Polyb. II 41, 12. — Hagesarchus igitur Tritaeensis aut ante a. 280 Arcas nominatus est, aut post a. 219 (u. v.).

[1]) De annis cf. Niese *Herm.* XXXV 1900, 58 sqq.; Beloch III 2, 520 sqq. Rerum Achaicarum fons Polybius, qui imprimis Arati Sicyonii librum adhibuit.

c. 280 (Kolbe). Ἐράτων Ἀρκὰς ἐδίδασκεν Athenis Sosistrato archonte (c. 280 Kolbe) IG II 1295 cf. 1296. Kirchner Prosop. 13283: 280—270.

278—275. Deli IG XI 2, $199B_{14}$ [φι]άλη λεία τὸν αὐτὸν ἔχουσα ῥυθμὸν = (καρυωτὴν ἔκτυπον) ἐπιδόντων θεωρῶν τῶν ἐγ Μεγάλης πόλεως ὧν ἀρχεθέωρος Ἀφθόνητος cf. $203B_{38}$. $219B_{25}$. $280b_{6}$. $287B_{43}$. Nondum commemoratur in catalogo integro anni 279 (n. $161B_{66-102}$); annorum 278 et 276 catalogi = n. 162. 164 mutili sunt [F. Dürrbach per litteras].

276/5. Aegienses foederis achaici participes Polyb. II 41, 12; secuti Burienses et Carynenses.

273. Plut. Pyrrh. 26. Pyrrhus cum exercitu Peloponnesum petiit, Lacedaemonii ad eum Megalopolim legatos miserunt. 'ἔφη γὰρ ἐλευθερώσων τὰς ὑπ' Ἀντιγόνῳ πόλεις ἀφῖχθαι'. Niese II 56, *Herm.* XXXIV 1899, 546. Paullo post Pyrrhi mortem Megalopolis in Antigoni amicitiam rediit.

Arcadum θεωροί quos Persaeus Citiensis ap. Ath. XIII 607 *a* ut testis oculatus refert ad Antigonum venisse, non ante a. 276 missi sunt, quo Persaeus ille Stoicus ad regem vocatus esset. Susemihl *Gesch. Lit. Al.* I 68 sq.

271/0. Ἄρχοντος Στράτωνος Delphi Ἀρκάδι Στυμφαλίωι proxeniam dederunt; v. p. 75_{105}.

— (Πυθάρατος ἦρχεν). Λύσιππος Ἀρκὰς ἐδίδασκεν Athenis drama IG II 1293. Idem XXII_{128}.

270/69 s. 269/8 (Ruesch-Pomtow). Ἄρχοντος Καλλικλεῦς· Ἐπήρατος Ἀλκίνου Μεγαλοπολίτας πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2776 = Bourguet *Delphes* III 21.

268/7. ἐπὶ Ἀρισταγόρα (II) Πολύμνηστος Ἀλεξάνδρου Ἀρκάς, Κλειτόριος Ἀριστείδου Ἀρκὰς ῥαψωιδοὶ Delphis Soteria vicerunt. *SGDI* 2563; Ruesch-Pomtow *GGA* 1913, 152.

— . . . . . . λτων (?) Ἀρκάδο(ς) . . . . ει . . . . πρεσβε(υτοῦ) '*Hadravese*' Alexandriae Pomtow *Berl. phil. Woch.* 1910, die XX m. Aug. Nomen in - - λίων desiisse videtur.

267/6. ἐπὶ Ἐμμενίδα. Soteria Delphis vicerunt *SGDI* 2564 Κλειτόριος Ἀριστείδου Ἀρκὰς ῥαψωιδός, Νικάτας (testatur Pomtow) Νικάδα Ἀρκὰς αὐλητής, Ἐπήρατος Ἀλκίνου et Καλλισθένης Ἄρχωνος et Θεόχ[α]ρις Ἱε[ροκλ]έους et Καλλικράτης Ἀριστοξένου et Νικαγόρας Αἰχμέου Ἀρκάδες παῖδες χορευταί, Νέων Ἀπολλ[. . . . . Ἀρ]κὰς et . . . . . ας Κα[λλίο]υ Τεγεάτης et Γ. Ιων [Ἱ]ππία Ἀρκὰς ἄνδρες χορευταί, Ἀπολλογένης Ὀρθαγόρα Ἀρκὰς διδάσκαλος, Ἀλεξίας Ἀσκλαπίχου Ἀρκὰς αὐλητής, Μοσχίων Ἐπαινέτου Ἀρκὰς διδάσκαλος.

Eodem archonte Δαμόνικος Ἰασιδάμου Μεγαλοπολίτας πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2778; Bourguet *Delphes* III 26.

266. ἐπὶ Νικοδάμου. Soteriorum victores: *SGDI* 2565. Ὕμνος Δεινοκράτου Ἀρκὰς et Κ -11—12- λίου Τεγεάτης ἄνδρες χορευταί.

Ante 266 — c. 255. Aristodamus Φιγαλεὺς μὲν γένος καὶ υἱὸς Ἀρτύλα, ποιησαμένου δὲ αὐτὸν Τριταίου τῶν οὐκ ἀδυνάτων ἐν Μεγάλῃ πόλει, tyrannus, cognomine Χρηστός, Macedonum partes secutus; Megalopoli. Dianae Agroterae et prope urbem Σκιάτιδος templa aedificavit Paus. VIII 27, 11. 30, 7; 32, 4; 35, 5; Niese II 241. Eius aetati nummi attribuuntur (Weil *Z. Numism.* IX 1882, 38. *Brit. Mus. Pel.* 188; Head[2] 450): triobola argentea: caput Iovis Lycaei — Μεγ. Pan in rupe sedens, aquila, magistratuum compendia (?); aenei: caput Iovis — Pan aut aquila aut fulmen intra coronam querceam.

266—261. Bellum Chremonideum.

266 aestate (Beloch III 1, 606 adn. 2). ἐπὶ Πειθιδήμου ἄρχοντος IG II 332 Athenienses Chremonide suadente foedus cum Lacedaemoniis eorumque sociis comprobant, factum illud contra libertatis hostes, i. e. Macedones, confirmatum regis Ptolemaei sororisque benevolentia, quibuscum et Athenienses et Lacedaemonii iam antea foedera icerant. Lacedaemoniorum socii sunt Elei, Achaei, Tegeatae, Mantinienses, Orchomenii, Phialenses, Caphyenses et Κρηταέων ὅσοι εἰσὶν ἐν τεῖ συμμαχίαι τεῖ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀρέως καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. — Exclusi igitur Megalopolitae et urbes occidentales septentrionalesque, Heraeenses Thelphusii Psophidii Cletorii Pheneatae Stymphalii Aleatae, qui si non omnes, at certe plerique cum Megalopolitis et Macedonibus coniuncti fuisse videntur.

Commune Stymphaliorum et Megalopolitanorum bellum, quod n. 351 commemoratur, ad has res referri potest; corona M drachmanum ad Aristodemum tyrannum. Sed etiam de Aetolorum rapinis anni 240 (aut de rebus anni 219/8?) cogitari potest.

265. ἐπὶ Κλεώνδα. Soteriorum victores: Κλειτόριος Ἀριστείδου Ἀρκὰς ῥαψωιδός, Λύσιππος Ξενοτίμου Ἀρκὰς διδάσκαλος αὐλητῶν (= p. XXII_{66}), Ξεννίας Ἀρχετίμου et Ξένων Σατύρου et Φιλινίων Γόργου Ἀρκάδες et Κλειτίας Καλλίου Κλειτόριος et Μικύλος Ἱππάκου Κυναιθεὺς et Ἀλκίας Δαϊφάντου Κλειτόριος et Τίμαρχος Ἀνδροίτα Κλειτόριος et Ἀλέξιππος Δεινομένου Κυναιθεὺς παῖδες χορευταί, Ἀμφαρείδας Δεινία Κλειτόριος χορευτὴς ἀνδρῶν, Πειθίας Ἐξαινέτου Ἀρκὰς διδάσκαλος (= p. 49_{93}), Ἱερότιμος Ἱεροκλέους Τεγεάτης κωμωιδός, Φιλόξενος Ἕλλανος Τεγεάτης αὐλητής, Πραξίας Κρατέου Τεγεάτης διδάσκαλος. *SGDI* 2566.

264. Areus ad Corinthum pugnans cecidit Plut. Ag. 3; Iust. prol. XXVI.

263 s. 262? (Kolbe). Acrotatus Arei f. Spartae rex ab Aristodemo tyranno περὶ Μεγάλην πόλιν victus cecidit. Megalopolitani ἀπὸ λαφύρων dedicant στοὰν Μυρόπωλιν. Plut. Ag. 3, Paus. VIII 27, 11.

263. [ἐπὶ Ἀρχεδάμα] sequitur Ἐλπίνης ἄρχων· Νικόλοχος Ἀρκὰς κωμωιδὸς et Ἀνδρέας Τεγεάτης Deli vicerunt. IG XI 2, $113_{22.\,25}$.

262/1 (ἄρχοντος Ἀντιπάτρου). Athenae ab Antigono Gonata captae. Finis belli Chremonidei. Apollodorus p. 375 (Jacoby). Beloch III 2, 424; Kolbe *Archonten* 40.

c. 255. Ἔκδημος et Δημοφάνης (Polyb. X 22, 2, s. Ἔκδημος et Μεγαλοφάνης Plut. Philop. 1; sed Ἔκδηλος Plut. Arat. 5; s. Ἔκδηλος et Μεγαλοφάνης Paus. VIII 49, 2) Μεγαλοπολῖται Arcesilai discipuli Aristodemum necaverunt. Iidem Cyrenaeis leges dedere, Philopoemenem educaverunt. His libertatis annis nummos attribuunt aeneos (Weil l. l., Head l. l.): caput Iovis — compendium Ἀρκ(άδων), Syrinx corona quercea cincta; caput Minervae — Ἀρκ. intra coronam oleagineam; tum foedus Arcadum restitutum esse sumitur.

254? (256—246). Ἄρχοντος Ξαριξένου. -16- Λ Ι Λ Α [. . . Ἀρκὰς Μεγα]λοπολίτας πρόξενος Δελφῶν. Bourguet *Delphes* III 12.

c. 249? Pugna ad Mantineam commissa?

Agis Eudamidae f. Megalopolitas pugna vicisse, moenia urbis aggressus aquilonis vi impeditus, Pellene ab Arato eiectus (Paus. VIII 27, 13), denique ad Mantineam victus esse dicitur (VIII 10, 5). Commemoratur τρόπαιον ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἄγιδος, describitur acies: in sinistro cornu Mantinienses, quibus adest vates Thrasybulus Aeneae f. Iamides, homo notus et Olympiae statua honoratus (VI 2, 4, ab eodem Pyrrhi statua Olympiae dedicata: VI 14, 9); in cornu dextro πᾶν τὸ ἄλλο Ἀρκαδικὸν ἐτάσσοντο, ἄρχοντες δὲ κατὰ πόλεις τε ἦσαν καὶ Μεγαλοπολιτῶν Λυδιάδης καὶ Λεωκύδης, medium tenebant Sicyonii et Achaei duce Arato. Neptunus ipse Hippius Arcades adiuvit. De Leocydis avis historiola narratur, quam sub Lycosura vidimus (p. 132_{65}); Podaris nomen saepe redit (a. 362: p. 49_{61}; post Chr. 50_{68}). Toti pugnae fidem derogaverunt Manso et Niese II 308 sq., cf. Fougères *Mant.* 487; oblocutus est Beloch *Herm.* XXXV 1900, 259 sqq., *Gesch.* III 2, 440. Agis rex ex Plutarchi vita notus utique tollendus nec per homonymum, qui rex non fuerit, substituendus est; quo sublato tota res cadit.

c. 250—235. Lydiades (Eudami f.: n. 534) Megalopolitarum tyrannus. Falso Paus. VIII 27, 12: μετὰ δὲ Ἀριστόδημον τελευτήσαντα δύο μάλιστα ὕστερον γενεαῖς ἐτυράννησε Λυδιάδης.

c. 245. Polyb. IV 77 τὴν τῶν Ἀλιφειρέων πόλιν, οὖσαν ἐξ ἀρχῆς ὑπ' Ἀρκαδίαν καὶ Μεγάλην πόλιν, Λυδιάδου τοῦ Μεγαλοπολίτου κατὰ τὴν τυραννίδα πρός τινας ἰδίας πράξεις ἀλλαγὴν δόντος τοῖς Ἠλείοις cf. 219. Antea igitur Triphylia in Eleorum potestatem cessisse videtur, et Psophis cum iis coniuncta esse. Niese *Genethl. Robert.* 16 sq. Cf. p. 99_{92}. 105_{39}.

Ante 240. Ἀπολ[λώνιο]ς καὶ Δημοσθένης [Με]γαλοπολῖται Arcesilai Platonici discipuli. Acad. philos. ind. Herc. XX p. 74 ed. Mekler.

240/39. Timaeus Aetolus Dianae fanum Lusis vastat. Eodem fere tempore (? p. 49_{137}) Neptuni quod Mantineae erat fanum diripiunt. Polyb. IX 34. — Phigalienses iam antea Aetolorum amici illa aetate Aetolis faventibus cum Messeniis amicitiam inierunt: n. 419. Quando Aetoli cum Tegeatis Mantiniensibus Orchomeniis primum pacti sint, dubitatur. Niese II 258 sqq. 271; *Herm.* XXXIV 1899, 546; Beloch III 1, 719.

c. 237/6. ἄ. Εὐκλέος· Ξενίας Προαγόρου Μεγαλ[οπολίτας] *SGDI* 2771 = Bourguet *Delphes* III 17.

id. Σάκων Ν[. . . . . . Μεγαλο]πολίτας *SGDI* 2774 = Bourguet 19.

id.? ἄ. Εὐκλέους· Λυσικλῆς Π[ολυμ]νάστου Μεγαλοπολίτας *SGDI* 2798 = Bourguet 27.

236 aut paullo antea Heraeam Dioetas Achaeorum praetor cepit: p. 104_{17}.

235. Leonidae Spartanorum regi mortuo Cleomenes successit. Aratus ἐβούλετο μὲν ἐξ ἀρχῆς εἰς μίαν σύνταξιν ἀγαγεῖν Πελοποννησίους . . . ἐπεὶ δὲ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων αὐτῷ προσγεγονότων ἀπελείποντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἠλεῖοι καὶ ὅσοι Λακεδαιμονίοις Ἀρκάδων προσεῖχον, ἅμα τῷ τὸν Λεωνίδαν ἀποθανεῖν παρηνώχλει τοῖς Ἀρκάσι καὶ περιέκοπτεν μάλιστα τοὺς τοῖς Ἀχαιοῖς ὁμοροῦντας. Plut. Cleom. 3.

235 (non 272). ἄρχοντος Εὐδόκου (III) Mantinienses tres Delphorum proxeni non dicuntur Arcades *SGDI* 2781. 2783/4. Ruesch-Pomtow *GGA* 1913, 133. Cf. p. 49_{129}.

235/4. Megalopolis ad Achaeos transiit postquam Lydiadas tyrannide se abdicavit. Polyb. II 44, 5 Λυδιάδας μὲν οὖν ὁ Μεγαλοπολίτης ἔτι ζῶντος Δημητρίου (mortui a. 229) κατὰ τὴν αὑτοῦ προαίρεσιν, πάνυ πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, ἀπετέθειτο τὴν τυραννίδα καὶ μετεσχήκει τῆς ἐθνικῆς συμπολιτείας. [Hinc aeram megalopolitanam initium cepisse vix suo iure coniecit Th. Reinach *Bull. Hell.* 1904, 12 sqq. (Swoboda *Klio* XII 1912, 32 sq. adn. 8)]. Foedus Achaeorum Polyb. II 37: νόμοις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς καὶ σταθμοῖς καὶ μέτροις καὶ νομίσμασι, πρὸς δὲ τούτοις ἄρχουσι βουλευταῖς δικασταῖς τοῖς αὐτοῖς. Nummi (Head.[2] 418) argentei (symbola: syrinx, pedum, fulmen) et aenei Ἀχαιῶν Μεγαλοπολιτῶν. (*Brit. Mus.* 14, 166 Παντισοκνης [immo: Παντισθένης] — Ἀχαιῶν Μεγαλο ΠΑΝΑΓΙΩ, immo Μεγαλοπ[ολ]ιτῶ[ν]). Weil *Z. Numism.* IX 1882, 199 sqq.; Swoboda *Klio* XII 1912, 30.

Quare Stymphaliorum συμβολά n. 357, qua multae Aegineticis drachmis definiuntur, foedere achaico antiquior esse visa est (sed cf. p. XXIV_{114}).

Mensium nomina a numeris ordinalibus deprompta addit Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 353 ex titulo Messenio, alia exempla sat multa Arcadia praebuit.

Constitutio singularum civitatium aequalis: συνέδριον, γερουσία, ἄρχοντες, in his δαμιοργός, γραμματεὺς συνέδρων. Cf. Orchomenum, Megalopolim, Mantineam.

234/3. 232/1. 230/29. Lydiades Megalopolitanus Achaeorum praetor, alternis cum Arato vicibus summo munere functus. Plut. Arat. 30 μέχρι μὲν οὖν τρίτης στρατηγίας ὁ Λυδιάδης εὖ φερόμενος διετέλει καὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἦρχεν ἐναλλὰξ τῷ Ἀράτῳ στρατηγῶν. Iam a. 234 Lacedaemonios aggredi volebat, sed ab Arato impeditus est: Plut. l. l.

233/2. (Ruesch-Pomtow) ἄρχοντος Δαμαίου· Φενικοὶ Delphorum proxeni non vocantur Arcades *SGDI* 2770; p. 82_{9}.

229. Post Demetrii regis Macedoniae mortem et Athenas liberatas προσεχώρησαν δ' εὐθὺς Αἰγινῆται καὶ Ἑρμιονεῖς τοῖς Ἀχαιοῖς, ἥ τε πλείστη τῆς Ἀρκαδίας αὐτοῖς συνετέλει (i. e. iam antea foedus acceperat). Plut. Arat. 34, cf. Dittenberger *Herm.* XVI 1881, 34. — Tegea Mantinea Orchomenus foederis aetolici participes (συμπολιτευόμενοι) p. 4_{126}.

228/7 (Beloch III 1, 719 sqq., 2, 526) s. 227 (Kromayer *Schlachtf.* II 199 sq.). Cleomenis et Achaeorum bellum. Plut. Cleom. 4. Cleomenes τὸ περὶ τὴν Βέλβιναν Ἀθήναιον cepit. ἐμβολὴ δὲ τῆς Λακωνικῆς τὸ χωρίον ἐστί, καὶ τότε πρὸς τοὺς Μεγαλοπολίτας ἦν ἐπίδικον. Quod munivit (τειχίσαντος). — Aratus frustra ἐπεχείρησε Τεγεάταις καὶ Ὀρχομενίοις, τῶν προδοτῶν ἀποδειλιασάντων. — Cleomenes iussu ephororum Arcadiam reliquit. — Aratus Καφύας ἔλαβεν. — Cleomenes denuo missus, Μεθύδριον cepit, Argolidem invasit. Aristomachus praetor Achaeorum Cleomenem περὶ Παλλάντιον aggredi studens, Arati secessione impeditus. Plut. Cleom. 4.

Fontes belli Cleomenei Polybius, qui Aratum et Phylarchum adhibuit; Plutarchi vitae Arati et Cleomenis (in hac Phylarchum maxime sequitur).

227 (Beloch) 226 (Kromayer). Plut. Cleom. 4. Cleomenes Achaeos περὶ τὸ Λύκαιον vicit. Aratus praetor clam abiit, Mantineam (p. 49_{149}) cepit. — 6. Cleomenes καταλαμβάνει τῆς Μεγαλοπολίτιδος χωρίον Λεῦκτρα. Aratus praetor primo vicit, nec tamen hostes insecutus est; Lydiades hipparchus συνεξώρμησε τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς καὶ διώκων εἰς χωρίον ἀμπέλων καὶ τάφρων καὶ τειχῶν μεστὸν cecidit; Achaei victi, cf. Plut. Arat. 37. Locum Polyb. II 51, 3 dicit ἐν τοῖς Λαδοκείοις καλουμένοις τῆς Μεγαλοπολίτιδος. — Plut. Cleom. 7: Cleomenes Ἡραίαν καὶ Ἀλσαίαν (Ἀλέαν Xylander; Ἀσέαν Beloch) τὰς πόλεις ταττομένας ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς εἷλε, καὶ σῖτον εἰσήγαγεν Ὀρχομενίοις, καὶ Μαντινείᾳ παρεστρατοπέδευσε, Lacedaemonios complures in Arcadia reliquit, ipse Spartam profectus ephororum potestatem abolivit.

226 initio? (Beloch). Aratus ad Orchomenum Megistonum Cleomenis patruum devicit. Plut. Arat. 38. — Cleomenes Mantineam Achaeorum praesidio liberavit, Tegeam abiit; postea Achaiam intravit, Hyperbatam praetorem et Aratum ἐν Δύμαις περὶ τὸ Ἑκατόμβαιον vicit, Lasionem (Λάγγωνι codd., corr. Manso, cf. Niese II 319, 6) captam Eleis reddidit. Plut. Cleom. 14, Polyb. II 51, 3.

224 (ἄρχοντος Εὐαγόρα) Thelphusius Delphorum proxenus non dicitur Ἀρκάς *SGDI* 2628; p. 101_{100}.

223. Polyb. II 48 εἰδὼς (Ἄρατος) τοὺς Μεγαλοπολίτας κακοπαθοῦντας μὲν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παρακειμένους τῇ Λακεδαίμονι προπολεμεῖν τῶν ἄλλων . . . κοινολογηθεὶς οὖν δι' ἀπορρήτων περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς Νικοφάνει καὶ Κερκίδᾳ τοῖς Μεγαλοπολίταις, οἵτινες ἦσαν αὐτοῦ πατρικοὶ ξένοι καὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν εὐφυεῖς, ῥᾳδίως διὰ τούτων ὁρμὴν παρέστησε τοῖς Μεγαλοπολίταις εἰς τὸ πρεσβεύειν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ παρακαλεῖν πέμπειν πρὸς τὸν Ἀντίγονον ὑπὲρ βοηθείας. οἱ μὲν οὖν Μεγαλοπολῖται κατέστησαν αὐτοὺς τοὺς περὶ τὸν Νικοφάνη καὶ τὸν Κερκίδαν πρεσβευτὰς πρός τε τοὺς Ἀχαιοὺς κἀκεῖθεν εὐθέως πρὸς τὸν Ἀντίγονον, ἂν αὐτοῖς συγκατάθηται τὸ ἔθνος· οἱ δ' Ἀχαιοὶ συνεχώρησαν πρεσβεύειν τοῖς Μεγαλοπολίταις. σπουδῇ δὲ συμμείξαντες οἱ περὶ τὸν Νικοφάνη τῷ βασιλεῖ διελέγοντο . . . 50 ὁ μὲν οὖν Ἀντίγονος — ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς Μεγαλοπολίταις ἐπαγγελλόμενος βοηθήσειν, ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ. τῶν δὲ περὶ Νικοφάνη καὶ Κερκίδαν ἐπανελθόντων εἰς οἶκον, καὶ τάς τε παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀποδόντων καὶ τὴν λοιπὴν εὔνοιαν αὐτοῦ καὶ προθυμίαν διασαφούντων, μετεωρισθέντες οἱ Μεγαλοπολῖται προθύμως ἔσχον ἰέναι πρὸς τὴν σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν καὶ παρακαλεῖν ἐπισπάσασθαι τὸν Ἀντίγονον . . .

Κερκίδας Μεγαλοπολίτης. Steph. Byz. Μεγαλόπολις . . . ἀφ' ἧς Κερκίδας ἄριστος νομοθέτης καὶ μελιάμβων ποιητής. Unde videtur legum a Prytanide datarum partem suscepisse; v. ad a. 221. Poëtam, cuius fragmenta nonnulla iam exstabant, alia in papyro a. 1906 inventa, 1911 ab Huntio edita sunt (*Oxyrh. Pap.* VIII), potius cum hoc quam cum Demosthenis aequali componendum esse iam Leo *Herm.* XLI 1906, 444 viderat; nunc demonstravit Hunt argumentis ex reliquiis petitis. Δαμόνομος Cercidae amicus et ἀκρασίων πενητυλίδας Ξένων aliunde non innotuerunt. Nomen saepe a nobis ut perispomenum scriptum esse piget.

223. Polyb. II 54 Antigonus Acrocorintho capta, ὡς ἐπ' Ἀρκαδίας profectus est. ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικοδομηθέντων χωρίων (v. 228/7) ὑπὸ Κλεομένους κατά τε τὴν Αἰγῦτιν καὶ Βελμινᾶτιν χώραν, καὶ παραδοὺς τὰ φρούρια Μεγαλοπολίταις.

c. 223/2. ἄρχοντος Ἀλεξάρχου· Καλλίμαχος Κάλλωνος Μεγαλοπολίτας πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2777.

222 initio. Antigonus (Polyb. II 54) ex hiberniis tertio die Tegeam aggressus brevi obsessione in dicionem recepit et (praesidio) munivit. Inde Laconiam petiit, sed redux τὸν Ὀρχομενὸν ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος εἷλε, μετὰ δὲ ταῦτα περιστρατοπεδεύσας τὴν τῶν Μαντινέων ἐπολιόρκει πόλιν ταχὺ δὲ καὶ ταύτην καταπληξαμένων τῶν Μακεδόνων καὶ λαβόντων ὑποχείριον (v. p. 50_{3}), ἀναζεύξας προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας καὶ Τελφούσης. παραλαβὼν δὲ καὶ ταύτας τὰς πόλεις, ἐθελοντὴν προσχωρησάντων αὐτῷ τῶν κατοικούντων, οὕτως ἤδη συνάπτοντος τοῦ χειμῶνος παρῆν εἰς Αἴγιον.

— Megalopolis a Cleomene capta et devastata. Plut. Cleom. 23. τοῦ δὲ Ἀντιγόνου Τεγέαν μὲν παραλαβόντος, Ὀρχομενὸν δὲ καὶ Μαντίνειαν διαρπάσαντος Cleomenes Megalopolim aggressus est. Polyb. II 55 τὴν πόλιν εἰδὼς δυσφύλακτον οὖσαν διὰ τὸ

μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν. Primo frustra: κατὰ τὸν Κωλαιὸν προσαγορευόμενον τόπον τῆς πόλεως; tribus mensibus post (auctumno 222 Beloch III 1, 740) denuo: γενόμενος δ' ἐγκρατὴς οὕτως αὐτὴν πικρῶς διέφθειρε καὶ δυσμενῶς ὥστε μηδ' ἐλπίσαι μηδένα διότι δύναιτ' ἂν συνοικισθῆναι πάλιν (Polyb. l. l.). — Plut. Cleom. 23—25: Cleomenes primo Sellasiam profectus, inde καταβὰς ἐπὶ τὴν Μεγαλοπολιτικὴν καὶ δειπνοποιησάμενος περὶ τὸ Ῥοίτειον εὐθὺς ἐπορεύετο τὴν δι' Ἑλικοῦντος ἐπὶ τὴν πόλιν. Panteas μεσοπύργιον ὃ τῶν τειχῶν ἐρημότατον εἶναι τοῖς Μεγαλοπολίταις ἐπυνθάνετο occupare iussus οὐ μόνον ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ πολὺ μέρος τοῦ τείχους ἀφύλακτον repperit καὶ τὰ μὲν καθαιροῦντος εὐθύς, τὰ δὲ διασκάπτοντος ... intravit urbem. Cives plurimi Messenen aufugerunt; Λυσανδρίδας τε καὶ Θεαρίδας ἄνδρες ἔνδοξοι καὶ δυνατοὶ μάλιστα τῶν Μεγαλοπολιτῶν capti. Qui a Cleomene Messenen missi pacem offerebant, urbs civibus reddita ἐπὶ τῷ συμμάχους εἶναι καὶ φίλους ἀποστάντας Ἀχαιῶν. Resistente vero Philopoemene Cleomenes iratus urbem diripuit, ἀνδριάντας δὲ καὶ γραφὰς ἀπέστειλεν εἰς Σπάρτην, τῆς δὲ πόλεως τὰ πλεῖστα καὶ μέγιστα μέρη κατασκάψας καὶ διαφθείρας domum rediit [1]).

[1]) In hoc maxime tempus comici dictum quadrat: ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις Strab. XVI 738; VIII 388. Ita Meineke; oblocutus Kock Com. att. fr. III 449, 211.

Cf. Paus. VIII 28, 7 κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Γόρτυνος ἐς Μεγάλην πόλιν πεποίηται μνῆμα τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐν τῇ πρὸς Κλεομένην μάχῃ, τὸ δὲ μνῆμα τοῦτο ὀνομάζουσιν οἱ Μεγαλοπολῖται Παραιβάσιον, ὅτι ἐς αὐτοὺς παρεσπόνδησεν ὁ Κλεομένης.

Philopoemen Craugidis (Κραύγιος) filius Megalopolita. Vitam tribus libris perscripsit Polybius (cf. eius X 21); deinde Plutarchus; cf. Paus. VIII 49—51 et aliis locis. Natus est a. 253/2, mortuus septuagenarius a. 183. Educavit Κλέανδρος nobilis Mantiniensis qui exul Megalopolin venerat ad Craugidem, postquam hic occubuit; deinde Arcesilai discipuli illi (p. XXII$_{120}$). Iam adulescens (Plut. Philop. 4) ἐν ταῖς πολιτικαῖς στρατείαις ἃς ἐποιοῦντο κλωπείας ἕνεκα καὶ λεηλασίας εἰς τὴν Λακωνικὴν ἐμβάλλοντες interfuit. Cum XXX esset annorum (c. 5), Megalopolis a Cleomene vastata est.

— Tegea et Antigonea foederis achaici participes factae. Megalopolitanis Prytanis philosophus peripateticus Antigoni iussu leges scripsit. Polyb. V 93, 8; v. ad a. 218.

222 (Holleaux; 221 Beloch) aestate Antigonus cum Achaeis Cleomenem ad Sellasiam defecit; eodem anno moritur. Pugnae interfuit Philopoemen inter equites Megalopolitanos, sub Alexandro duce; hostes aggrediendi optimo temporis momento auctor fuit; ab Antigono laudatur. Volnus per crura accepit. Plut. Phil. 6. Polyb. II 67 sqq. Habuit Antigonus etiam Μεγαλοπολίτας χιλίους εἰς τὸν Μακεδονικὸν τρόπον καθωπλισμένους, ὧν ἡγεῖτο Κερκίδας Μεγαλοπολίτης. Polyb. II 65, 3.

Philopoemen paullo post in Cretam abiit, cuius multae urbes cum Antigono foedera inierant, ut in insula bellis intestinis vastata stipendia mereretur. Plut. 7. Paus. VIII 49, 7.

220—217. ὁ συμμαχικὸς πόλεμος (Polyb. IV 13, 6) Aetolorum, Achaeorum et sociorum.

Polybius libris IV, V res annorum 220—216 enarrat. De fonte nihil constat '*Primärquelle aber ist P. für diese Zeit nicht*' Beloch III 2, 8.

220. Aetoli ἐν μέσῃ τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρᾳ κατέσχον τὸ καλούμενον ὀχύρωμα Κλάριον, ᾧ λαφυροπωλείῳ χρησάμενοι διῆγον ἐν τούτῳ πρὸς τὰς ἁρπαγάς. Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν Τιμόξενος ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγός [1]), παραλαβὼν Ταυρίωνα τὸν ἐπὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ βασιλικῶν πραγμάτων ὑπ' Ἀντιγόνου καταλελειμμένον, ἐξεπολιόρκησε τελέως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Polyb. IV 6, 3. 4.

Dorimachus et Scopas Aetoli Phigaliam (p. 107$_{38}$) venerunt, Messeniam terram quamvis sociam vastaverunt. Achaei (c. 9) contra eos exercitum Megalopolim convocant. Aetoli primo Olympiam versus, deinde in Arcadiam περὶ τὸ Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος profecti; Achaei ἀναστρέψαντες ἐκ τῆς Κλειτορίας κατεστρατοπέδευσαν περὶ Καφύας (p. 73$_{37}$). Ubi (c. 11—13) Achaei ab Aetolis victi; partem fugientium Orchomenus et Caphyae recepere. 13 οἱ δὲ Μεγαλοπολῖται post cladem advenerunt (ante exitum Olympiadis 221/0: c. 15). Cf. Polyb. VI 25.

[1]) 221/0 tertium, 223/2 secundum praetor, Beloch III 2, 177.

— aestate Aetoli Cynaetham vastant p. 98$_{45}$.

c. 220 (220—218) ἄρχοντος Ξενοκλέους Σῖμος [Καλ]λισθένευς Ἀρκὰς Μεγαλοπολίτας πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2787 = Bourguet 36, complures Φενικοί v. p. 82$_{28}$.

c. 218 (220—218) ἄρχοντες Πεισίλα unus Φενικὸς πρόξενος Δελφῶν p. 82$_{32}$.

219. Polyb. IV 59. 60. Aetoli Achaeorum urbes aggressi Aegiris expulsi. Δυμαῖοι, Φαραιεῖς, Τριταιεῖς ab Arato praetore derelicti συνεφρόνησαν ἀλλήλοις εἰς τὸ τὰς μὲν κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς μὴ τελεῖν, ἰδίᾳ δὲ συστήσασθαι μισθοφόρους, vituperati πονηρᾶς γὰρ ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἐδόκουν ἀρχηγοὶ καὶ καθηγεμόνες γεγονέναι.

Tunc igitur Ἀγήσαρχος Αἰμοστράτου Τριταιεὺς πύκτης qui Olympia Nemea Pythia Isthmia vicerat Arcadem se nominavit. Paus. VI 12, 8: Ἀρκάδας δὲ τοὺς Τριταιεῖς εἶναι τοῦ ἐλεγείου λέγοντος. Qui Hagesarchus cum Chrysippi stoici a. 207 mortui fuerit aequalis aut natu maior (Zeller apud Robertum *Herm.* XIX 1884, 306), Olympiades 216. 212. 208 in censum veniunt; nam post Philopoemenis initam praeturam victoriamque mantiniensem haec Achaeorum discordia cessit.

— Polyb. IV 60 Lycurgus Spartae rex εἷλε τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν Ἀθήναιον.

(hieme) Philippus rex in Peloponnesum venit. Polyb. IV 67 sqq. Euripidas Aetolus cum Eleis ἐκ Ψωφῖδος διὰ τῆς Φενικῆς καὶ Στυμφαλίας versus Sicyoniam profectus, Philippus παρ' αὐτὸν τὸν Στύμφαλον ὡς ἐπὶ τὰς Καφύας. In Apelauro monte congressus Eleos [1]) vicit; Euripidas Psophidem aufugit. 70 Philippus Caphyas venit, ubi Achaeorum auxilia recepit; inde per Clitoriam Psophidem (p. 99$_{107}$) petiit. Psophis capta (70—72). Lasionem et Stratum (v. supra) ab Eleis occupata cepit; illum Achaeis, hanc Thelphusiis dedit (73). Inde per Elidem Thelphusam et Heraeam (77) venit, ut Triphyliam aggrederetur. Primo Alipheram (p. 105$_{42}$) cepit (c. 78), deinde Typaneas et Hypanam; post has se dederunt Phigalenses (p. 107$_{51}$, c. 79) Lepreatae (80) alii. Postquam sex diebus Triphyliam totam subegit, Megalopolin rediit rex μέσου χειμῶνος. Inde διὰ Τεγέας Argos (82) venit.

[1]) Finget quispiam, decretum Stymphalium n. 351 (et n. 352) ad pugnam Stymphaliam referendum esse, vs. 6 [Ϝαλε]ίοις supplendum, coll. 7 Ϝαλόντ[οις], et pactum n. 357 annorum 218—207 esse, quibus foederis achaici tam exigua fuerit potestas, ut paciscentes legem de nummis achaicis latam spernerent. Cui argumentationi aliquam verisimilitudinis speciem inesse non nego.

218 aestate. Polyb. V 17. Lycurgus Messeniam invasit, deinde cum nihil egisset, Tegeae urbem cepit, ab arce repulsus est, p. 4$_{154}$; n. 16. c. 18 Philippus rex Tegea Laconiam petiit, quo post bellum (c. 24) revertit.

217. Polyb. V 91. Aratus praetor Achaeorum exercitum constituit, inter eos Μεγαλοπολίτας μὲν χαλκάσπιδας πεζοὺς μὲν πεντακοσίους, ἱππεῖς δὲ πεντήκοντα. 92 Lycurgus Messeniam invasit, Aratus Megalopolin petit παραβοηθήσων τοῖς Μεσσηνίοις. Andaniam frustra aggressus Lycurgus Spartam rediit. 95 Aetoli Tritaeam aggrediuntur, Achaei cum Dymaeis, Patrensibus, Pharaeensibus Elidem invadunt. Pax Philippi et Aetolorum c. 103: ὥστ' ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσιν. Niese II 460: Achaei Psophidem et Lasionem tenuerunt.

Peloponnesii iam sacra abolita redintegrant Polyb. V 106. ἀνεκτῶντο μὲν τοὺς ἰδίους βίους, ἐθεράπευον δὲ τὴν χώραν, ἀνενεοῦντο δὲ τὰς πατρίους θυσίας καὶ πανηγύρεις καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς παρ' ἑκάστοις ὑπάρχοντα νόμιμα (Magnarum Dearum cultus Lycosurae et Megalopoli tunc auctus, arcessitis sacris Eleusiniis? Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 128 sqq.).

Leges Megalopolitarum Polyb. V 93 Aratus Achaeorum praetor διέλυε τοὺς Μεγαλοπολίτας πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν δόγμα. συνέβαινε γὰρ τούτους προσφάτως ὑπὸ Κλεομένους ἐπταικότας τῇ πατρίδι ... πρῶτον μὲν οὖν ἠμφισβήτουν ὑπὲρ τοῦ τειχισμοῦ τῆς πόλεως, φάσκοντες οἱ μὲν συνάγειν αὐτὴν δεῖν καὶ ποιεῖν τηλικαύτην ἡλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται καὶ φυλάττειν καιροῦ περιστάντος δυνήσονται· καὶ γὰρ νῦν παρὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς καὶ τὴν ἐρημίαν ἐσφάλθαι. πρὸς δὲ τούτοις εἰσφέρειν ᾤοντο δεῖν τοὺς κτηματικοὺς τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν. οἱ δ' οὔτε τὴν πόλιν ἐλάττω ποιεῖν ὑπέμενον οὔτε τὸ τρίτον τῶν κτήσεων εὐδόκουν εἰσφέρειν μέρος, μάλιστα (τε) τῶν νόμων ὑπὸ Πρυτάνιδος γεγραμμένων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν (v. s. a. 222) ... τοιαύτης δ' οὔσης τῆς ἀμφισβητήσεως ποιησάμενος Ἄρατος τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν κατέπαυσε τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν. ἐφ' οἷς δ' ἔληξαν τῆς πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς, γράψαντες εἰς στήλην παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας ἀνέθεσαν βωμὸν ἐν Ὁμαρίῳ. Niese II 454 sqq. De τειχισμῷ v. a. 171 et catalogos stipum n. 438—431, quorum annos ad aeram Corinthiam, non ad τειχοποιίας tempora (cf. Wilamowitz ad n. 439) rettulimus.

212. Aetolorum et Romanorum foedus. Niese II 477.

211. Spartani Aetolorum socii. Niese II 483.

211/10 (Niese II 483, 5) Euryleo Achaeorum praetor, vir ἄτολμος. Incipit ab eo Philopoemenis laus apud Polyb. X 21.

210. [Aetoli Heraeam cepisse, Philippus recuperasse videntur.] Niese II 483. — Machanidas Tegeam occupavit.

210/9 aestate Machanidas tyrannus finitimos agros vastat; Philippus succurrit. Post Nemea Philippus et Achaei Cycliada Achaeo praetore ad Larisum fluvium prope Dymen Eleos Aetolosque vincunt; Philopoemen hipparchus Damophantum Eleorum hipparchum propria manu necat. Liv. XXVII 29—31. Plut. Philop. 7. Paus. VIII 49, 7. Niese II 487.

208/7. Philopoemen primum Achaeorum praetor.

207 aestate. Machanidas Lacedaemoniorum tyrannus Tegeam tenuit, ab Achaeis ad Mantineam vincitur et a Philopoemene ipso necatur (p. 50_{20}). Cf. Niese *Herm.* XXXIV 1899, 549 sqq.

De Πολυβίῳ Μεγαλοπολίτῃ Polyb. XI 15, 5 cf. Hultsch in editione p. 1400, ubi Πολύβῳ conicitur, melius Πολυαίνῳ Buettner-Wobst propter c. 18, 2, ubi distingui videtur Κυπαριϲϲεὺϲ Πολύαινοϲ ab alio.

— Philopoemenis statua Delphis dedicata: [τὸ] κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν Φι[λο]ποίμενα Κραύγιοϲ Μεγαλοπολίταν ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ α[ὐ]τούϲ. In basi postea annis 165 et c. 160 Delphorum decreta in honorem alius Megalopolitani et duorum Aegiratarum incisa sunt. Statuas describit Plut. Philop. 10 ὁ Φιλοποίμην ἀπαντήϲαϲ τῷ Μαχανίδᾳ καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ μετεωρίζοντα τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ ϲώματοϲ ὁρῶν μικρὸν ἐνέκλινε τὸν ἴδιον, καὶ διαλαβὼν τὸ ξυϲτὸν ἐκ χειρὸϲ ὠθεῖ καὶ περιτρέπει τὸν ἄνδρα ϲυνεπερείϲαϲ. τοῦτο ἔχων τὸ ϲχῆμα ἕϲτηκεν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν θαυμαϲάντων μάλιϲτα καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ τὴν ϲτρατηγίαν ἐκείνην. Bourguet *Delphes* III 47; Pomtow *Klio* IX 1909, 160 sqq.

ἄρχοντοϲ Ἀλεξέα· Μελανκόμαϲ [. . . . . Μ]εγαλοπολίταϲ ἰατρὸϲ Delphis honoratur *SGDI* 2632. Pomtow *GGA* 1913, 144.

206/5. Philopoemen alterum Achaeorum praetor. Plut. Philop. 11, Niese II 567 adn. 3. — Philippus et Achaei cum Aetolis sociisque, Eleis Messeniis Lacedaemoniis aliis, pacem fecerunt. Niese II 501.

205. Belli macedonici finis, Philippi et Romanorum sociorumque pax. Niese II 502. Philippus Heraeam et Orchomenum retinet. — aestate Philopoemen Nemeis celebratur; Pylades (Μεγαλοπολίτηϲ Paus. VIII 50, 3) citharoedus Timothei Persas cantat. Plut. Philop. 11. Pace restituta usi Magnetes ad Maeandrum, qui a. 207/6 (an 208/7, si primus inter quattuordecim inclusus est) Leucophryenorum ludis praemia proposuerant, legatos ad reges et civitates miserunt. Kern *Inschr. Magn.* et *Herm.* XXXVI 1901, 491 sqq.; Dittenberger Syll.² 256 sqq., in Peloponnesum tres legati missi (Kern *Herm.* l. l. 501): Megalopolin et in permulta 'Arcadiae' oppida n. 38 (v. infra); ad Achaeorum concilium, quibus adsensi sunt Elei, antea hostes qui fuerant: n. 39; ad hos unus modo ex legatis profectus; ad Argivos, qui κοινᾶι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν sacra facere decreverunt, legati tres: n. 40; ad Sicyonios, quibus ignota civitas et [Κα]λλιϲταιεῖϲ adsensi sunt, legati duo: n. 41; ad Corinthios legatus unus: n. 42; ad Messenios legati tres: n. 43.

Decretum Megalopolitarum in Magnetum ad Maeandrum habitantium honorem factum. Edd. Kern *Inschr. Magn.* 38 (Dittenberger Syll.² 258; Fick *Bezzenb. Beitr.* XXVI 1901, 283 sqq.). Cf. Niese *Herm.* XXXIV 1899, 549 sqq.; Kern ibid. XXXVI 1901, 501; Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, *Beibl.* 25. Dialectum a scriba ionico non satis intellectam corrigere nolui, nisi ubi necessarium videbatur.

πρεϲβευτᾶν καὶ θεα[ρῶν π]α[ρ]αγεγο[νότων] π[αρὰ τοῖ δάμοι] 2 τῶμ Μαγνήτων τῶν ἐπὶ Μαιάνδρου(!) Φιλίϲκ[ωι τῶι Πυθα] 3 γόρωι(!), Κόνωνοϲ τῶι Διονυϲίωι(!), Λαμπέτωι τῶ[ι Πυθαγό] 4 ραι(!) καὶ ἀποδόντων τὸ ψάφιϲμα, ἰν οἷ κατακεχ[ώριϲτο] 5 ὁ χρηϲμὸϲ ὁ γεγονὼϲ ὑπὸ τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ ἰν Δε[λφοῖϲ], 6 λώϊον ἶμεν(!) καὶ ἄμεινον τοῖϲ ϲεβομένοιϲ Ἄρτεμιν 7 Λευκοφρυηνὰν καὶ τὰν πόλιν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ 8 ἄϲυλον νομίζοϲιν, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν πάνϲιν (πάντων Wilh.) διαλε 9 χθέϲϲι, καθὰ εἶχον ταϲ ἰντολὰϲ παρὰ τᾶι ἰδίαι πό 10 λι, [κ]αὶ ἁρμοζόντοιϲ (-ωϲ F.) τοῖϲ ἰν τοῖ[[ϲ]] ψαφίϲματι γεγραμ 11 μένοιϲ, ἰνιφάνιζον δὲ καὶ τὰν τᾶϲ θεᾶϲ ἐπιφάνειαν 12 καὶ τὰν γεγονῶϲαν ὑπὸ τοῖϲ προγόνοιϲ ἰν τοὶϲ(!) Ἕλλα 13 ναϲ εὐχρηϲτίαϲ(!) καὶ παρακαλέντωϲ(!), ὡϲ ἀποδέχη 14 ται ἁ πόλιϲ τὰν πανάγυριν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ τὸν ἀγῶ 15 να ϲτεφανίταν ἰϲοπύθι[ο]ν τόν τε μου[ϲικ]ὸν καὶ γυμνι 16 κὸν καὶ ἱππικόν, τὸν τιθεῖ τᾶι Ἀρτέμιδι τᾶι Λευκοφρυηνᾶι 17 ὁ δᾶμοϲ τῶμ Μαγνήτων, καὶ τὰν πόλιν καὶ τὰν χώραν 18 αὐτῶν ἱερὰν καὶ ἄϲυλον εἶναι, τᾶι δὲ πόλι τᾶι ἁμετέραι 19 πάτριόν ἐϲτιν μάλιϲτα μὲν τὰϲ τᾶν θεᾶν τιμὰϲ ϲυν[α]ύ 20 ξειν, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺϲ ϲυγγενέαϲ καὶ φίλοϲ ἀντευερ 21 γετῆν ἰν τὸ ἀπροφαϲίϲτοϲ φαίνεϲθαι εἶναι φίλοϲ πρὸϲ 22 πάνταϲ τὸϲ καὶ ἁμὲ ἐαρημένοϲ, τῶν δὲ Μαγνήτων τῶν 23 ἀπὸ Μαιάνδροι ἐκ παλαιῶν μὲν χρόνωϲ(!) ἔχοντεϲ (-ντων F.) εὐνόωϲ 24 πρὸϲ ἄμμε, ϲυμφανὲϲ δὲ ποιηϲάντων τὰν ἔχοιεν ἐκτέ 25 νειαν καὶ αἵρεϲιν, ἀνάκα(!) παρεγένετο (-οντο F.) πὸϲ αὐτὸϲ πρεϲβεύ 26 οντεϲ Πρόξενοϲ Ἆγιϲ Ἀριϲτοπάμων· εὐνόωϲ τε γὰρ ποϲ[ε] 27 δέξαντο οἱ Μάγνητεϲ καὶ ἔδωκαν ἰν τὸν τειχιϲμὸν τᾶϲ 28 πόλιοϲ Δαρεικὸϲ τριακοϲίοϲ, τὸϲ ἐκόμιϲεν Ἀγαμήϲ 29 τωρ, διὸ ἁ πόλιϲ μεμναμένα τᾶϲ τε ϲυγγενείαϲ καὶ 30 φιλίαϲ καὶ πάντων τῶν γεγονότων εὐγνωμό 31 νων ὑπὸ τᾶι πόλι τᾶι Μαγνήτων ἀποδέχεται τὰ[ϲ] 32 θυϲίαϲ τᾶϲ Ἀρτέμιδοϲ τᾶϲ Λευκοφρυηνᾶϲ καὶ τὰν ἐκε 33 χηρίαν καὶ τὸϲ ἀγῶναϲ ϲτεφανίταϲ ἰϲοπυθίοϲ τόν τε 34 μουϲικὸν καὶ γυμνικὸν καὶ ἱππικόν, τὸν ποιένϲι οἱ Μά 35 γνητεϲ, δικαίαν ἀποδιδόντεϲ χάριν τᾶι εὐεργέτιδι καὶ 36 καθαγεμόνι τᾶϲ πόλιοϲ, καὶ τὰν πόλιν καὶ τὰν χώραν 37 εἶναι αὐτῶν ἱεράν, καθὼϲ ὁ θεὸϲ ἔχρηϲεν καὶ ἀξιόϲι[ν] 38 οἱ παραγεγονότεϲ πρεϲβευταὶ καὶ θεωροί, τοῖϲ θεωροῖϲ 39 τοῖϲ ἐπαγγέλλοϲι τὰν θυϲίαν καὶ ἐκεχηρίαν τᾶϲ Ἀρτέ 40 μιδοϲ τᾶϲ Λευκοφρυηνᾶϲ δότω Ϲθενόλαϲ ὁ ταμίαϲ 41 - - 20 - - ϲυμφόροιϲ(?) ἰνίϲ[τιον], καὶ τὰ 42 [ἰν τοῖϲ ν]όμο[ιϲ γεγρα]μμένα ἦν δίδοϲθαι, τὰ ἴϲα γρα 43 [ψάτω ἰν τ]ὰν θεωρίαν, ἰν δὲ τὸ λοιπὸν τί δεῖ δίδοϲθαι 44 ταινὶ τᾶι θεαρίαι ἰνίϲ[τ]ιον ἐνεκέχειρον, 45 οἱ νομογράφοι οἱ ἰν τᾶι ἐπὶ Λυκίν[οι] ἐτείαι γράψαν 46 τεϲ ἐπιδειξάντων τᾶι πόλει, ὡϲ οἱ πολῖται βωλεύ 47 ϲανται(!) περὶ τοινί· χωραϲάντων δὲ οἱ νομογράφοι 48 ἰν τοὶϲ(!) νόμοϲ καὶ τάννυν(!) τὰ[ν ἐ]κεχειρίαν, καὶ τὸϲ 49 ἀγῶναϲ τόϲνυν(!) γραψάντων πὸϲ τὸϲ ἄλλοϲ 50 ϲτεφανίταϲ, ὡϲ ϲυμφανὲϲ γίνητα[ι τ]οῖϲ Μάγνη 51 ϲιν, ὅτι ἁ πόλιϲ τάϲ τε τῶν θεῶν θυϲίαϲ ϲυναύξει 52 καὶ τὰ ὑπὸ τοῖϲ ϲυγγενέϲι καὶ φίλοιϲ καὶ [εὐ]νοίοιϲ 53 ἀξιωμένα ὑπακούει. θεαροδόκοϲ κατεϲτάθη 54 Νικήρατοϲ Ἀρκεϲίλου. ἐδόθη τοῖϲ θεαροῖϲ ἐπὶ 55 τὰν κοινὰν ἱϲτίαν τᾶϲ πόλιοϲ θῦϲαι δίϲ, καὶ τᾶι 56 θεοῖ ὅϲον καὶ αὐτοὶ διδοῦϲι, καὶ ξένια τοῖϲ θεαροῖϲ 57 τὰ ἐκ τῶν νόμων αὐθαμέραν.

Subscriptio scribae Magnetis:

58 ἀκολούθωϲ δὲ ἔδοξεν ψηφίϲαϲθαι
59 καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Ἀρκάϲιν·

60 Τεγεάταιϲ	69 Ὀρχομενίοιϲ
Μεθυδριεῦϲιν	70 Καφυιεῦϲιν
Ϲτυμφαλίοιϲ	Φλεαϲίοιϲ
Κλειτορίοιϲ	Φενεάταιϲ
Πελλανεῦϲιν	Φιαλεῦϲιν
65 Ἡραιεῦϲιν	Ἀλεάταιϲ
Ψωφιδίοιϲ	75 Κυναιθεῦϲιν
Θελφουϲίοιϲ	Καρυννεῦϲιν
Λουϲιάταιϲ	Τριταιεῦϲιν.

Desunt Ἀντιγονεῖϲ ex Arcadiae urbibus. Achaeis plerumque adscribebantur Πελλανεῖϲ Καρυννεῖϲ (cf. n. 357_{178}) Τριταιεῖϲ, hi fortasse per aliquot annos foederi Achaico contributionem non solverant (v. p. XXIV_{80}). Desunt Ἀλιφειρεῖϲ quos Philippus tenuit usque ad a. 196: at tenuit quoque Ἡραιεῖϲ Ὀρχομενίουϲ ac vel Corinthios, quorum proprium habemus decretum. Sed commemorantur Μεθυδριεῖϲ, de quibus cf. p. 130_{127}, et (Kern n. 41) Καλλιϲταιεῖϲ, quos per Philopoemenem demum autonomos factos esse credunt. Quare de annis 188 sqq. cogitavit Niese; prius tempus retinet Kern *Herm.* l. l. Nota Eleos inde ab a. 191 Achaeorum foederis fuisse: hic Achaeorum decreto (n. 39 Kern) subscriptos. Omnia haec argumenta non nimis premenda esse videntur, ac satis vel sub regibus nec non sub foederibus remansisse urbibus oppidulisque libertatis facile concedo. ‖ 19 τᾶν θεᾶν scil. Μεγαλᾶν. ‖ 24 Πρόξενοϲ etc. v. a. 370 sqq. ‖ 48. 49 τάννυν, τόϲνυν· ν perperam adiectum. ‖ 71 de Phliasiis: Paus. II 12, 3 ὅτι μὲν Ἀρκάϲι Φλιάϲιοι προϲήκουϲιν οὐδὲν Homeri catalogo probari, unde sequitur esse eos aliquando Arcades dictos (Kern).

204. Nabidis tyranni et Megalopolitarum rixae. Nabis ἤλαυνε τὰ Προαγόρου (Megalopolitae) θρέμματα καί τινων ἑτέρων. ἐξ ὧν ἐγένετο ἀρχὴ τοῦ πολέμου. Polyb. XIII 8, Niese II 565. — Hoc diuturno bello insignis Διοφάνηϲ Μεγαλοπολίτηϲ. Polyb. XXI 9 μεγάλην ἕξιν εἶχεν ἐν τοῖϲ πολεμικοῖϲ διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονότοϲ τοῦ πρὸϲ Νάβιν πολέμου τοῖϲ Μεγαλοπολίταιϲ ἀϲτυγείτονοϲ πάντα ϲυνεχῶϲ τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλοποίμενα τεταγμένοϲ τριβὴν ἐϲχηκέναι τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων etc.

202 (Polyb. XV 25, 14) et 197 (XVIII 55, 6. 8). Πτολεμαῖοϲ Ἀγηϲάρχου Μεγαλοπολίταϲ non est Cypri praefectus: Dittenberger ad Orient. 117.

201. Philopoemen Messenen, quam Nabis iam praeter Ithomen ceperat, cum deficeret Lysippus Achaeorum praetor, adventu suo liberat. Niese II 565 sq.

201/0. Philopoemen tertium Achaeorum praetor. Niese II 566.

200. Philopoemen Achaeorum copiis omnibus Tegeam convocatis Laconiam invadit, Nabidis mercennarios vincit. Polyb. XVI 36 sq.

Saec. III s. II a. Chr. Βότριχοϲ Arcas mercennariorum sub tyrannis dux Spartae sepultus. IG V 1, 724.

Rhodi sepultus: Ἀπολλώνιε Ἀρκάϲ. *Bull. Hell.* XXXIV 1910, 247 sq., 40.

Saec. II a. Chr. ineuntis. Olympiae. Loewy *Bildh.* 271, Dittenb. *Inschr. Olymp.* 396. Α Θ Π Σ.

[- - - - - - - - - - *ethnicum in* - -]
ταν Μεγα[λοπολιτᾶν ἁ βουλὰ καὶ ὁ δᾶμοϲ ἀνέ]-
θηκαν ἀρετᾶ[ϲ ἕνεκα καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ]
αὐτούϲ.
Ἀριϲτέαϲ Νικάνδρου
Μεγαλοπολίταϲ ἐπόηϲε.

200/199. Cycliadas Achaeorum praetor alterum (Philopoemenis successor: Liv. XXXI 25).

200. Auctumno Philopoemen rursus in Cretam abiit, ut Gortyniorum esset praetor; domi (Plut. 13) διαβολὴν ἔϲχεν, ὅτι τῆϲ πατρίδοϲ αὐτοῦ πολεμουμένηϲ ὑπὸ Νάβιδοϲ ἀπῆν φυγομαχῶν ἢ φιλοτιμούμενοϲ ἀκαίρωϲ πρὸϲ ἑτέρουϲ. καίτοι ϲυντόνωϲ οὕτωϲ ἐπολεμήθηϲαν Μεγαλοπολῖται κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, ὥϲτε τοῖϲ μὲν τείχεϲιν

ἐνοικεῖν, σπείρειν δὲ τοὺς στενωποὺς περικεκομμένους τῆς χώρας καὶ τῶν πολεμίων σχεδὸν ἐν ταῖς πύλαις στρατοπεδευόντων ... v. p. 198.

199. Philippus rex in 'Achaiam legatos misit, simul qui iusiurandum — ita enim pepigerant, quotannis iuraturos in verba Philippi — exigerent, simul qui redderent Achaeis Orchomenon et Heraean et Triphylian, Megalopolitis Alipheran, contendentibus numquam eam urbem fuisse ex Triphylia, sed sibi debere restitui, quia una esset ex iis quae ad condendam Megalen polin ex concilio Arcadum contributae forent. Et cum Achaeis quidem per haec societatem firmabat.' Liv. XXXII 5.

198. Aristaenus Megalopolites primum Achaeorum praetor id agit, ut Achaeorum gens a Philippi regis amicitia ad Romanos transeat, post quem Cycliadas (praetor 209. 200) princeps factionis ad Philippum trahentium expulsus est. Liv. XXXII 19. Foederis consilium Sicyone habitum, Aristaenus foedus Romanum suasit; quod probatum; Megalopolitani et alii quidam antea propter Philippi beneficia concilium reliquerant. Liv. c. 20—22. Cf. Polyb. XVIII 13, 8. Tamen Aristaenus impedivit, quominus (absens) damnaretur Philopoemen: χαλεπῶς δ' οὖν οἱ Μεγαλοπολῖται φέροντες ἐπὶ τούτῳ καὶ προδεδόσθαι νομίζοντες ἐπεχείρησαν ἀποξενοῦν αὐτόν· οἱ δ' Ἀχαιοὶ διεκώλυσαν Ἀρίσταινον πέμψαντες εἰς Μεγάλην πόλιν στρατηγόν, ὃς καίπερ ὢν διάφορος τῷ Φιλοποίμενι περὶ τὴν πολιτείαν, οὐκ εἴασε τελεσθῆναι τὴν καταδίκην (Plut. Philop. 13) — quae etiam a. 195 accidisse possunt.

197. Philippus ad Cynoscephalas, Androsthenes a Nicostrato Achaeorum praetore ad Nemeam devicti; convenerant Achaei Apelaurum Stymphaliae terrae locum. Liv. XXXIII 14sq.

196. Flaminius Achaeis favens Corinthum Triphyliam Heraeam (quae omnes Philippi fuerant) reddidit. Liv. XXXIII 34, cf. Polyb. XVIII 47; Niese II 652 cf. 655.

— Polyb. XVII 42. Senatus decemviros in Graeciam misit τοὺς χειριοῦντας τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου καὶ βεβαιώσοντας τοῖς Ἕλλησι τὴν ἐλευθερίαν. ἐποιήσαντο δὲ λόγους ἐν τῇ συγκλήτῳ καὶ περὶ τῆς συμμαχίας οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις, ... γενομένης δ' ἀντιρρήσεως κατὰ τὸ παρὸν διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον Ἠλείους μὲν ἀμφισβητεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπὲρ τῆς Τριφυλίας, ... Αἰτωλοὺς δὲ περὶ τῆς Ἡραιῶν πόλεως, ὑπέρθεσιν ἔλαβε τὸ διαβούλιον ἐπὶ τοὺς δέκα.

195. Aristaenus alterum Achaeorum praetor fortasse tunc demum impedivit, ne damnaretur Philopoemen (v. a. 198/7).

193/2. Philopoemen e Creta rediit. Plut. 14: ἀνακομισθεὶς εἰς Πελοπόννησον εὗρε τὸν μὲν Φίλιππον ὑπὸ τοῦ Τίτου καταπεπολεμημένον, τὸν δὲ Νάβιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν Ῥωμαίων πολεμούμενον. ἐφ' ὃν εὐθὺς αἱρεθεὶς ἄρχων (auctumno a. 193 quartum Achaeorum praetor).

192. Philopoemen a Nabide pugna navali ad Gytheum victus (Plut., Liv. XXXV 26); sed cum exercitu Laconiam intrat; c. 29: 'Tripolim Laconici agri, qui proximus finem Megalopolitarum est', depopulavit, deinde Tegeam abiit, concilioque eodem et Achaeis et sociis indicto, Laconiam invadere statuit. 'Ad Caryas primum in hostium terra posuit castra'. Nabis devictus. — Lycortas Megalopolitanus tunc ἵππαρχος: equitibus praeerat Liv. XXXV 29. Mantinienses victoriae participes Mantineae donarium dedicaverunt: n. 293.

Nabis ab Aetolis necatus. 'Philopoemen audita caede tyranni profectus Lacedaemonem ... societati Achaeorum Lacedaemonios adiunxit'. Liv. XXXV 37; Plut. 15; Paus. VIII 40, 10.

Philopoemenis et Flaminii aemulatio Liv. XXXV 47.

192. Achaei T. Quinctio Flaminio praesente Aegii in concilii Antiochi Magni foedus spernunt. Liv. XXXV 48. — Messenii et Elei Antiochi socii, nec non Amynander Athamaniae rex, qui 'uxorem Apamiam, filiam Alexandri cuiusdam Megalopolitani, habebat, qui se oriundum a magno Alexandro ferens filiis duobus Philippum atque Alexandrum et filiae Apamiam nomina imposuerat; quam regiis inclutam nuptiis maior ex fratribus Philippus secutus in Athamaniam fuerat'. Id. c. 47. —'Amynander Philippum Megalopolitanum' (Zacyntho) 'insulae praefecit; postea per bellum, quo se Antiocho adversus Romanos coniunxit Philippo ad munera belli revocato' ... Liv. XXXVI 31.

post a. 192, quo ad Achaeorum foedus Boeoti redierunt (Swoboda *Gr. Staatsaltert.* 274). Decretum megaricum IG VII 11 ἐπὶ βασιλέος Πασιάδα, quo Μένανδρος Καλλικράτεος Μεγαλοπολίτας proxenus factus est: ΑΘΠΠΣΩ.

191. Antiochus ad Thermopylas devictus. Diophanes praetor Messenen aggressus a T. Quinctio Flaminio revocatur. Liv. XXXVI 31. Flaminius Messeniis imperavit ut exsules reducerent et Achaeorum concilii essent. Corinthi Achaeorum concilium habitum; deinde Aegii; ibi Elei quoque foederi conciliati sunt.

Flaminius et Diophanes praetor cum Spartani non obtemperarent ἤλαυνον ἐπὶ Λακεδαίμονα, Philopoemen καίπερ ἐν τῷ παρόντι ἰδιώτης ὤν, ἀπέκλεισεν ὅμως ἐπιοῦσιν αὐτοῖς τὰς πύλας. Paus. VIII 50; Plut. 16; Niese II 715sq.

— Diophanis statua: Paus. VIII 30, 5 Megalopoli in foro: ἐλεγεῖον δὲ ἐπὶ ἑνὸς γεγραμμένον τῶν βάθρων Διοφάνους φησὶν εἶναι τὴν εἰκόνα, Διαίου μὲν υἱοῦ, συντάξαντος δὲ ἀνδρὸς πρώτου Πελοπόννησον τὴν πᾶσαν ἐς τὸν ὀνομασθέντα Ἀχαϊκὸν σύλλογον. VIII 51, 1.

190. Polyb. XXIV 9. Diophanes cum MC militibus Achaeorum ab Achaeis in Asiam Eumeni auxilio missus. Polyb. XXI 9, 1. 2; eius laus § 3.

Inter hos 'νεανίσκους' Polybium fuisse coniecerat Mommsen *Röm. Gesch.* II[6] 448 (Susemihl *Gesch. Lit. Al.* II 82, 5), qui ut testis oculatus Antiochi bellum et Manlii adversus Galatas expeditionem descripsisset; sed alius potius testis commentarios a Polybio esse adhibitos praefert Cuntz *Polyb.* 76.

189. Philopoemen quintum praetor Achaeorum (190/89) 'legem parabat ferre, ut in omnibus civitatibus, quae Achaici concilii essent, in vicem conventus agerentur; et sub adventum consulis damiurgis civitatium, qui summus est magistratus, Aegium evocantibus ... Argos conventum edixit'. Liv. XXXVIII 30. Lacedaemonii foedus achaicum renuntiant, Romanis se dedunt. Consul Achaeos Elin convocat. Diophanes et Lycortas Megalopolitani Romam legati (c. 32).

189/8. Auctumno 'Philopoemeni continuatur magistratus' (sextum praetor).

188. Vere Philopoemen Lacones coegit muros diruere Lycurgi leges moresque abrogare Achaeorum legibus institutisque adsuescere. Concilium Tegeae habitum. Achaeorum decretum. 'Porticus ex ea pecunia Megalopoli permissu Achaeorum refecta est, quam Lacedaemonii diruerant, et ager Belbinates, quem iniuria tyranni Lacedaemoniorum possederant, restitutus eidem civitati ex decreto vetere Achaeorum, quod factum erat Philippo Amyntae filio regnante' Liv. XXXVIII 34. Cf. Plut. Phil. 16.

Philopoemenis lateres n. 469_7. Eandem porticum Philippus Amyntae f. rex dedicaverat: *Excav. Megalop.* 66. 104; Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 126. Tota urbs tunc ornata. theatrum alia aedificia aucta. *Excav. Megalop.* 53. 59; Dickins 127. Huic aevo Damophontis opera attribuit Dickins.

189 s. 188? Huc refert Niese III 37 rem a Philopoemene gestam, quam Plut. Phil. 13 post Creticam expeditionem alteram et Aristaeni interventionem (cf. a. 200. 198. 195) rettulit: 'ἐκ δὲ τούτου παρορώμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὁ Φιλοποίμην ἀπέστησε πολλὰς τῶν περιοικίδων κωμῶν, λέγειν διδάξας, ὡς οὐ συνετέλουν οὐδὲ ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ἐκείνων, καὶ λεγούσαις ταῦτα φανερῶς συνηγωνίσατο καὶ συγκατεστασίασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν Ἀχαιῶν. ταῦτα μὲν οὖν ὕστερον. ἐν δὲ τῇ Κρήτῃ etc. Cf. Swoboda *Klio* XII 1912, 36.

(Huc Magnetum decretum propter Methydrii mentionem rettulit Niese; v. ad a. 205.) Nummi aenei, quibus post Ἀχαιῶν commune nomen inscriptum est (Head[2] 418 ad a. 194, a nobis sub singulis oppidis anno 191 attributi): Ἀλιφειρέων, Ἀσεατᾶν (vel -ῶν), Διπαιέων, Ἑλισφασίων[1]), Θισοαίων (-αιέων), Καλλιστατᾶν, Κορτυνίων, Μεθυδριέων, Παλλαντέων, Τευθιδᾶν.

[1]) In Maenalo monte prope Mantineam: p. 50_{38}; cf. ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην p. $XI_{68.\ 72}$.

188. Ἀρκεσίλαος Μεγαλοπολίτης Olympiae στάδιον vicit. Africanus ap. Eus. p. 210 Schoene, Kirchner et Wilcken *Realenc.* II 1164, 13. 15. Idem? v. 168. 160.

187 s. 188/7. Archo (Aegirates? Polyb. XXIX 25) Achaeorum praetor.

187/6. Philopoemen praetor septimum. Lycortas Polybii pater Achaeorum ad Ptolemaeum legatus. Pol. XXII 3, 6.

186/5. Aristaenus Achaeorum praetor. 185 ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς συνόδου τῶν Ἀχαιῶν ὑπαρχούσης Eumenis regis dona reiciuntur; legati ad Ptolemaeum anno praeterito missi et Seleuci regis legati audiuntur Polyb. XXII 10—12. Concilium Achaeorum Argis habitum, τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης (non Nemeorum, an Heraeorum? Niese III 47, 3). Aristaenus praeses, Q. Metellus Achaeorum contra Lacedaemonios severitatem vituperat; Diophanes Megalopolites et ipse in Philopoemenem invectus, hic et Lycortas se defendunt.

184. Lycortas primum praetor (185/4) Clitore in Achaeorum concilio ante Appium Claudium contra Lacedaemonios verba facit. Liv. XXXIX 35sq.; Niese III 48.

184/3. Philopoemen praetor Achaeorum octavum, annum agens septuagesimum. (183) Messenii a foedere defecerunt, Lycortas pro aegrotante praetore missus nihil agit. Philopoemen uno die Argis Megalopolim venit, cum equitibus electis Messeniam petiit, sed ipse captus et Dinocratis iussu veneno absumptus est. Lycortas pro eo tertium Achaeorum praetor suffectus.

Niese III 51sqq.: Philopoemenem ante exitum anni Olympici 184/3 occisum, hieme 183/2 bellum praeparatum (huc transposito Polyb. XXIII 12), vere anni 182 bellum gestum esse censet.

182. Vere demum Lycortas Achaeorum praetor Messenios punivisse videtur Niesio; sed cf. Plut. Phil. 21, qui post Philopoemenis mortem dicit Achaeos Megalopolim convenisse, οὐδ' ἡντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας, ἀλλ' ἑλόμενοι στρατηγὸν Λυκόρταν εἰς τὴν Μεσσήνην ἐνέβαλον καὶ κακῶς ἐποίουν τὴν χώραν, ἄχρι οὗ συμφρονήσαντες ἐδέξαντο τοὺς Ἀχαιούς. — Polyb. XXIII 16 ὅτι ὁ Λυκόρτας ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς τοὺς Μεσσηνίους καταπληξάμενος τῷ πολέμῳ ... Messenes arx ab Achaeis occupata. § 12 συνέβαινε τότε πάλιν συνάγεσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς Μεγάλην πόλιν ἐπὶ τὴν δευτέραν σύνοδον. — Polyb. XXIII 17 Messenii denuo in Achaeorum foedus recepti; sed ἡ δ' Ἀβία καὶ Θουρία καὶ Φαραὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπὸ μὲν τῆς Μεσσήνης ἐχωρίσθησαν, ἰδίᾳ δὲ θέμενοι στήλην ἑκάστη μετεῖχε τῆς κοινῆς πολιτείας. Megalopolitanis Andania data esse videtur; v. infra p. XXVII_{144}. Concilio Sicyone habito Lycortas etiam Lacedaemonios Achaeis adiecit (c. 18), qui invicem statuam eius Epidauri posuerunt IG IV 1421 (v. Wilamowitz *Isyllos* 4 adn., v. Scala *Polybios* I 15 sqq.); ἁ πόλις ἁ τῶν Λακεδαιμονίων Λυκόρταν Θεαρίδα Μεγαλοπολίταν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν. — Ibidem Polybii fratrem Epidaurii honoraverunt, cuius tunc in ordinandis Messeniorum rebus aliquae videntur partes fuisse (*Inschr. Olymp.* 46_6); IG IV 1422: Θεαρίδαν Λυκόρτα Μεγαλοπολίταν ἁ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς αὐτάν, cf. de eo sub a. 158 et 146.

Philopoemenis honores: n. 432. Urnam (ὑδρίαν) portavit ὁ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀχαιῶν παῖς Πολύβιος. Magna urbs sibi visa συναποβεβληκέναι τὸ πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς. Plut. Philop. 21.

181/0. Lycortas praetor quartum. Polyb. XXIV 6 Achaei ad Ptolemaeum (quintum, Epiphanem) qui donum magnificum promiserat legatos mittere decreverunt Λυκόρταν, Πολύβιον νεώτερον ὄντα τῆς κατὰ τοὺς νόμους ἡλικίας, Ἄρατον Ἀράτου Σικυώνιον. Sed mortuo rege (7. X 181—7. X 180 Strack *Dynastie Ptolemäer* 183) legatio non est perfecta.

Ad a. 180 retulit Cuntz *Polyb.* 75, colligens eum tunc plus 18, minus 30 annis agisse. || Polybius ante se ipsum tradit (XXXVII 4) μηδένα μέχρι γε τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν ταὐτὸν ἡμῖν ὄνομα κεκληρονομηκέναι κυρίως, ὅσον γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι.

181—168. Megalopolitae cum Thuriensibus et Messeniis de finibus agrorum in Messenia sitorum disputant. Dittenberger *Inschr. Olymp.* 46, cf. similem titulum IG V 1, 1429 (Messeniorum et Megalopolitarum).

Latus A, fragmenta a, b, e, f. Megalopolitae et Thurienses.

\- - - - - - - - - - - - - - - ἀπε[γρ]α[ψάμεθα]
[τ]ῶν [- - - - - - - - - - ἐν οἷς γ]εγράφαμεν
γράμ[μασι κατὰ τὸ ἐπ' Ἀριστομέ]νεος γραπτὸν - -1—8- -
τοῖς μ[ὲν ἥκουσιν ἀπὸ τᾶς πόλιο]ς τῶμ Μεγαλο[πολιτᾶν]
Διοφάν[ει Διαίου, τῶι δεῖνι Λί]χα, Δαμέαι Θε[αρίδα?],
Θεαρίδα[ι Λυκόρτα, τῶι δεῖνι -]ένεος, Πολυβίω[ι Λυκόρτα],
Ποσειδίπ[πωι τοῦ δεῖνος, - -]ωι Πασίππου καὶ Φιλί[ωι]
Δαμαίνου, [τοῖς δὲ παραγενομ]ένοις ἀπὸ τᾶ[ς] πόλιος
τῶν Θουρ[ιέων τῶι δεῖνι τοῦ δεῖνος, Σ]ωκράτει Ἀ[γ]αθία,
Τρι[- - τοῦ δεῖνος, περὶ τᾶς χ]ώρας τᾶς ἀμφιλλεγομέ-
νας [- - - - - κα?]ιρῶ, ἃν εὐδόκησαν οἱ
Θο[υρ]ιέες [- - - - - τ]ὰν χώ[ρα]ν κατά τε τὰν
[κ]ρίσιν ἃν [- - - - ἔδω]καν [οἱ] περὶ
Ἀριστομ[ένη - - - - - - ἔδ]ωκαν οἱ Μεγαλο-
πολῖτα[ι - - - - - - - - οἱ Μεγ]αλοπολῖται
ἀποστ[είλαντες - - - - - - τῶ]ν χρόνων
ἐκ τᾶν - - - - - - - - - - καὶ τοὺς ὅρους
οὓ[ς ὥρισαν - - - - - - - - - -] αἱ πόλεις
ἑκ[άτεραι ἐν τῶι ἐπὶ - - - - - - - ἐ]νιαυτῶι,
ὡ[ς ἐκ τῶν - - - - - - - - - - -]την γεγενη-
μ[εν - - - - - - - - - - - - - γι]νώσκετε
\- - - - - - - - - - - - - - - - -εσ[α]ν

Fragmenta c, d. Post trium versuum reliquias.

26 [τ]οῖς Μεγαλοπολίτ[αις - - - - - - - - - τᾶς]
ὁδοῦ, ᾶι ἁ [δ]ιάβασις ἁ κατα [- - - τᾶι ὁδῶι τᾶι ἀρ]-
χαίαι, ᾶι εἰς τὸ διατείχι[σμα τὸ Φορβαῖον, καὶ ἀπὸ τῶ]
[Φ]ορβαίω εἰς τὸ ἱερὸν τῶ Λ[υκαίω Διός, ἀπὸ δὲ τῶ ἱερῶ]
ἐπὶ Κοίλαι Δέραι ἐπὶ τὰ[ν Φάλακριν κατὰ τοὺς τεθέντας ὑπὸ]
Εὐφάμω ὅρους ἀπελπι [- - - - - - - - Μεγαλοπολι]-
τᾶν τοῖς δαμιο[ρ]γοῖς [- - - - - - - - - -, ἀπὸ δὲ]
τᾶς Φαλάκριος ἐ[π' ε]ὐθε[ίας εἰς τὰν περιβολὰν τὰν - -]·
ἀπὸ δὲ τᾶς περιβο[λ]ᾶς [εἰς τὸν - - λόφον· ἀπὸ δὲ τοῦ]
λόφου εἰς τὸ τοῦ Δ[ιὸς ἱερὸν καὶ τὸν (πευκώδη)λόφον· ἀπὸ δὲ τοῦ]
πευκώδεος λόφου [- - - - - - - - - - - - ἐπ' εὐ]-
θείας εἰς τὸ τοῦ Δι[ὸς ἱερὸν - - - - - - - - - -]
ὑφ' ᾶι ἐστι ὁ λάκκο[ς - - - - - - - - - - - -]
...... ρ . ς αὐτοι - - - - - - - - - - - -
\- - - - -τι ε- - - - - - - - - - - - -

Latus B, fragmenta a, b, e, f. Megalopolitarum et Messeniorum.

[...... Μεγαλο]πολι[τα - - - - - - - - - - -]
............ι ἐπ' εὐθε[ίας - - - - - - - - - -]
[....... Παρ]θενίαι εὐθέ[ως - - - - - - - -]
........λεστις καὶ Θο[υριέων - - - - - - - -]
.......ιακατοιω [πο]ταμο[ῦ - - - - - - - - - -]ν
.....ησαν αἰεί τε Μεσσα[νι - - - - - - - καὶ ἀ]πὸ
[πρ]α[ό]νος τοῦ Π[α]λισκίου ἐ[- - - - - - ὁ ὁρισμ?]ὸς
τᾶς χώρας τᾶς ὑπὲρ τὸ ἐν - - - - - - - - - - -ν,
εἶμεν [δὲ κα]ὶ [ἐ]πὶ ἐκκλησί[αν - - - - - - - κατ]ὰ
πόλιμ Μεσανί[ω]ν προ . κ - - - - - - - - - - -ων
ὑπερβάντ[ε]ς το[.. κ]αὶ ει . νε ε - - - - - - - - εχω-
τατον, ὡς ε ι λ ι τ .. ατε - - - - - - - - - -θέω-
μεν κατὰ τὸν νόμον - - - - - - - - - - -ι κα[ὶ]
Με[σ]σ[ανίων πόλ]ις? - - - - - - - - - - καὶ
οἱ Μεσσάνιοι τα . τα - - - - - - - - - -σαν κὰτ
[τ]ὸ γραπτόν, ὃ ἔθε[σαν οἱ Ἀχαιοὶ [- - ἐ]ν τᾶι ἐν [Σι]-
κυῶνι συνόδω[ι, Μεγαλοπολιτᾶν εἶμεν τὰν χώρα]μ πλὰ[ν]
τὰν Δωρίδα [- - ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ] Ἀνάπου [τ]ο[ῦ]
ἐξ Αἰγυνέ[ας ῥέοντος - - - - - - - - -] τᾶς χώρας
τᾶς Μεσσ[ανίων - - - - - - - - - - - κ]αὶ ποτὶ
τὰν ὁδὸν τ[ὰν - - - - - - - - - - - -] ἐστιν
τᾶς Δωρίδ[ος - - - - - - - -]εγον *etc.* (2 *vss.*)

Fragmenta c, d.

\-ρα-
\-σ]υντε[λ-
\- οἱ περὶ Ἀρι]στομέν[ν]η καὶ ἁ π[όλις]
\-διων ἐπὶ τᾶς ζαμία[ς]
\- τ]οῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου
\- ἐναν]τίον τοῦ ὑλοῦ λόφου
\- ἱ]ερὸν εἰς τὸ τῶ Διὸς
\-πὸτ] ἄρκτον, τούτω δὲ εἰς τὰν
\- τούτω δὲ εἰς τὸν ποτα]μὸν τὸν Ἑλίσοντα
\- - τ]ῶ ἱερῶ τῶ Ἀπόλλωνος
\- τᾶι ὁδῶι τᾶι ἀρχαίαι
\-νε Γ Ρ Ι Ι ου, ἀπὸ δὲ τοῦ
\- ἀπὸ] δὲ τοῦ λευροῦ τοῦ
\- ἐπὶ τὸ [ἱε]ρὸν τᾶς Ἀρτέμιτος
\- το]ύτω δὲ ἐπὶ τὸ τῶ
-, τούτω δὲ εἰς Πο]τείδειαν, τούτω δὲ
\- ἐ]ν ἄκρωι τῶι ὄρει
\-τ]ωι ἐπὶ ταύ[ται] *etc.*

Dialecti diversitatem, genetivos in -ω et -ου, ex prioribus documentis explicat Ditt. || 3. 14. 67 De Aristomenis illius fabularis ficto documento agi suspicatur Ditt. || 5 Διοφάνης Διαίου praetor Achaeorum a. 191 (u. v.), in Asiam missus a. 190 etc. Ditt. || 6 Θεαρίδας si idem est atque Polybii frater maior, annis 158 et 146 Romam legatus ivit. Ditt. || Πολύβιος nobilis est historicus; anno 181/0 νεώτερος τῆς κατὰ τοὺς νόμους ἡλικίας. || 26 [τᾶι ὁδῶι τᾶι ἀρ]χαίαι ex vs. 75 Ditt. || 29 Λ[υκαίω Διός ex vs. 69 supplevi; non est celebre fanum. || 30 supplevi. || Κοίλαι Δέραι cf. κατὰ Δέραν ... κατὰ τὸ κοῖλον V 1, 1429, hic quoque in Megalopolitarum et Messeniorum finibus, ut de eadem re agi crederes. || 31 ὅρους ἀπ' Ἑλπι- Ditt. || 47 Π[α]λισκίου ex homonymo Arcadiae loco (Paus. VIII 36_7) restitui. || 56 synodus Sicyonia anni 182 Ditt. || 58 Δωρίδα cf. Paus. IV 33, 7 πόλεως ἐρείπια Δωρίου, Strab. (Artemid.) VIII 350: Δώριον δ' οἱ μὲν ὄρος, οἱ δὲ πεδίον φασίν, οὐδὲν δὲ νῦν δείκνυται· ὅμως δ' ἔνιοι τὴν νῦν Ὀλουριν ἢ Ὀλουραν ἐν τῷ καλουμένῳ Αὐλῶνι τῆς Μεσσηνίας κειμένην Δώριον λέγουσιν. Planities est prope Σουλιμᾶν vicum hodiernum et σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ἀετόν. Frazer (et Woodhouse) ad Paus. l. l. Haec regio igitur Messeniis, vicina planities inclusa Andania Megalopolitis data (Ἀνδανία πολίχνιον Ἀρκαδικόν Demetr. Sceps. et Apollod. ap. Strab. VIII 350 alias, Hiller *Hira und Andania* 6). || 73 Ἑλίσοντα non arcadicum qui prope Megalopolim est. Ditt. || 75 cf. 27. || 77 λευροῦ ad planitiem spectat, cf. oraculum Hdt. I 67 de Tegeae situ. || 78 De Ἀρτέμιδος [Ἑ]λείας ἱερῷ τῆς ὑπὸ τοῖς Ἀρκάσιν, quod Strabo l. l. (VIII 350) ante Dorii mentionem commemorat, agi potest. || 81 termini ex planitie ad montes redeunt.

180/79 (Nissen; Niese III 59). Hyperbatus Achaeorum praetor. In concilio rixae eius et Callicratis Leontesii cum Lycortae factione de exulibus spartanis. Legati Romam missi Callicrates, Λυδιάδας Μεγαλοπολίτης[1]), Aratus Sicyonius Pol. XXIV 10.

[1]) Quem non recte eundem esse crediderunt atque Eudami filium n. 534.

179/8. Callicrates Leontesius Achaeorum praetor Lacedaemoniorum exules reducit, leges Lycurgeas restituit. Niese III 60. Pol. XXIV 12, 10: ἀρχὴ τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐγένετο μεταβολῆς. Cf. Paus. VII 9.

174 (Antiochus Epiphanes). 'Megalopolitanis in Arcadia murum se circumdaturum urbi est pollicitus, maioremque partem pecuniae dedit' Liv. XLI 20 (174 a. Chr.). Sequitur: 'et alia multa in aliis locis pollicitus, quia perbreve tempus regni eius fuit, non perfecit'. Antiochum non Perseum esse docet Pol. XXVI 1, 11. XXVIII

22, 3; hic ubi res anni 169 enarrantur legati dicuntur cum CL talentis missi esse, e quibus πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν χρημάτων εἰς δωρεάν τισι τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων.

Foucart ad Le Bas III 331*c* inde ab anno 171, quo Antiochus pecuniam dedisset, novam in huius regis honorem constitutam esse censet aeram; v. ad n. 440/1.

Ante annum 170. Κάσσανδρος Μενεσθέως (idem qui Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας Δελφῶν πρόξενος ἄρχοντος Θεοξένου = 166/5: Dittenberger Syll.[2] 268_{39}, Pomtow) honoratur: Dittenberger Syll.[2] 291; Pomtow *Herm.* XLI 1906, 359 sq. Ibi referuntur cum alii tum: τὸ κοινὸν τὸ Ἀχαιῶν, ἁ πόλις ἁ Ἀργείων, ἁ πόλις ἁ Μεσσηνίων, ἁ πόλις ἁ Μεγαλο[πολιτᾶν], ἁ πόλις ἁ [Τε]γεατᾶν, ἁ πόλις ἁ Φλειασίων, ἁ πόλις ἁ Κλεων[αίων], ἁ πόλις ἁ Ἡραιέων. (Pro Φιλλέων Nikitsky substituit Παλέων.) Honores urbium: χρυσῶι στεφάνωι.

171 initium belli tertii macedonici.

170/69. οἱ περὶ τὸν Λυκόρταν καὶ τὸν Ἄρχωνα καὶ τὸν Πολύβιον in priore concilio Achaeorum Romanis suspecti Polyb. XXVIII 3, 7. Achaeorum alterum concilium Polyb. XXVIII 6. Lycortas nec Perseo nec Romanis suasit ut faverent; Arcesilaus Aristo Megalopolitae aliique potius cum Romanis faciebant. Qui Archone suadente vicerunt. Archo ipse (tertium) praetor electus, Polybius hipparchus. Niese III 137 sq.

169. Polybio rogante Eumenis honores ab Achaeis restituti. Polyb. XXVIII 7, 8. — Achaei decernunt ut totus exercitus Romanis auxilio in Thessaliam mitteretur; legatos ad Marcium Philippum consulem miserunt, Polybium alios, qui ad Perraebos profecti τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον τὴν εἰς Μακεδονίαν κινδύνων μετέσχον. Polybius retentus μετεῖχε τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων. Pol. XXVIII 12. 13.

168 (Niese). Aemilius Paullus post victoriam ad Pydnam paratam nobiles Graeciae locos, Peloponnesi Corinthum, Sicyonem, Argos, Epidaurum, Lacedaemonem ac Pallantium adiit; unde per Megalopolim Olympiam escendit Liv. XLV 28.

— Polyb. XXIX 25 Archo Aegirates, Arcesilaus et Aristo Megalopolitae ab Achaeis legati, ut Ptolemaeum et Antiochum conciliarent; Polybius antea e concilio abierat. Ptolemaei legati petierunt, ut Lycortam et Polybium ἐπὶ τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον Achaei mitterent; quod factum esse non constat: Niese III 150, 5. 183, 4.

168/7 a. Chr. Ἀγαμήστωρ δὲ μετὰ τὴν Περσέως ἅλωσιν, Ἀρκάς, υἱὸς ὢν Πολυξένου, ἐπὶ Ξενοκλέους τὴν ἀπόλυσιν τοῦ βίου ἐποιήσατο. Mekler Acad. philos. ind. Herc. 96 col. XXVIII et p. 119; cf. XXVII 32.

167/6. Achaeorum obsides in Italiam missi, in iis Polybius, qui Aemilii Paulli filiorum Fabii et Scipionis Aemiliani amicus sociusque factus usque ad annum 150 Romae mansit. Cuntz *Polyb.* 51.

c. 165. ἄρχοντος Πύρρου. Νίκων Νικία Μεγαλοπολίτας τραγωιδὸς ... ἐνδαμήσας ἀξιωθεὶς ἐπέδωκε τῶι θεῶι ἁμέραν καὶ ἀγωνίξατο καὶ εὐδοκίμησε. Ei proxenia a Delphis in Philopoemenis statua inscribitur. *SGDI* 2799 = Bourguet *Delphes* III 48. Idem Nico *SGDI* 2581_{307}.

164. Romanorum legati Megalopolitis et Lacedaemoniis missi διευκρινήσοντες περὶ τᾶς ἀντιλεγομένης χώρας Polyb. XXXI 9, 7. Romani Megalopolitis agrum adiudicaverunt. — Aliquot annis post arbitrium civitatis doricae *Inschr. Olymp.* 47 (Dittenberger Syll.[2] 304).

162. Polybius Demetrium (Syriae postea regem) adiuvit, ut Roma in patriam rediret. Polyb. XXXIII 19 sqq. Niese III 245.

158. Polyb. XXXII 17 παρὰ τῶν Ἀχαιῶν οἱ περὶ Θεαρίδαν καὶ Στέφανον pro Deliis profugis quibus Achaei civitatem dederant Romam missi; sed nihil ibi contra Atheniensium legatos profecerunt. Cf. ad 148.

150. Menalcidas Spartanus Achaeorum praetor Paus. VII 12, 3. — Auctumno Achaei ex Italia in patriam dimissi, inter eos Polybius, qui ipse senatum rogaverat, ὅπως ἃς πρότερον εἶχον ἐν Ἀχαΐᾳ τιμὰς οἱ φυγάδες ἀναλάβοιεν Polyb. XXXV 6.

149. Diaeus Megalopolitanus (Diophanis f? Diaei n? quia Diophanis, qui Philopoemenis adversarius erat, pater nominatur Diaeus: Paus. VIII 51, 1, Niese III 339, 4) Achaeorum primum praetor Menalcidae successor: Paus. VII 12, 3. — Polybius Manilii consulis iussu in Africam venit; Masinissam moribundum vidit Cuntz *Polyb.* 51. 54.

149? Paus. VII 12, 4 Λακεδαιμόνιοι περὶ ἀμφισβητησίμου χώρας καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλήν· καταφεύγουσι δὲ αὐτοῖς προεῖπεν ἡ βουλὴ δικάζεσθαι τὰ ἄλλα πλὴν ψυχῆς ἐν συνεδρίῳ τῷ Ἀχαιῶν. Quam terram ad Belminatidem refert Swoboda *Klio* XII 1912, 33, 5.

148/7. Damocritus Achaeorum praetor (149/8) bellum contra Spartanos gerit.

148 aestate? Polybius a Scipione res in Africa gerente cum classe scrutandi illius orbis gratia circumvectus oram infra et extra Herculis columnas perscrutatus est. Plin. hist. V 9 cf. VI 199 de extrema Mauretania. Cuntz l. l. 52—54. — Diaeus pro Damocrito denuo Achaeorum praetor. Metellus bellum macedonicum quartum confecit. Aerae macedonicae initium, Kubitschek *Realenc.*[3] I 636, XXVI; Brandis ibid. 192; quam in Arcadia non valuisse demonstravit Wilhelm.

147. Polybius Scipionem in obsidenda Carthagine adiuvit; Ammian. XXIV 2, 16. L. Aurelius Orestes Romanorum legatus Corinthum venit, senatus consultum ferens de Achaeorum foedere (Paus. VII 14, 1) μήτε Λακεδαιμονίους τελεῖν ἐς τὸ Ἀχαϊκὸν μήτε αὐτὴν Κόρινθον, ἀφεῖσθαι δὲ καὶ Ἄργος καὶ Ἡράκλειαν τὴν πρὸς Οἴτῃ καὶ Ὀρχομενίους Ἀρκάδας συνεδρίου τοῦ Ἀχαιῶν· γένους τε γὰρ αὐτοῖς οὐδὲν τοῦ Ἀχαιῶν μετεῖναι καὶ ὕστερον τὰς πόλεις προσχωρῆσαι ταύτας πρὸς τὸ Ἀχαϊκόν.

146. Thearidas Lycortae f. Polybii frater Romam legatus. Metellus Critolaum praetorem ad Scarpheam devicit, Critolaus moritur. Metellus mille Arcades, qui post pugnam ad Scarpheam commissam Elateam advenerant, inde reduces ad Chaeroneam delevit Paus. VII 15, 5. 6. Victus in Isthmo et Megalopolim profectus se ipsum occidit.

Critolao suffectus Diaeus ἔγραψε ταῖς πόλεσι πάσαις (Polyb. XXXIX 8), servos armare iussit et ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι συνηνάγκαζε καὶ κατ' ἰδίαν εἰσφέρειν τοὺς εὐπόρους, οὐ μόνον τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τὰς γυναῖκας. Huc catalogum Trozenium IG IV 757[1]) rettulit Fraenkel, cum Mylonas de bello Cleomeneo (Plut. Cleom. 19) cogitasset; Fraenkelio assensus est Frickenhaus *Ath. Mitth.* XXXVI 1911, 31. Catalogos Megalopolitanos, quos ipse ad eandem rem pertinere conieceram, propter aeram seriori aevo attribui; v. n. 438—442. Corinthus deleta.

[1]) IG IV 757*B* Arcades Trozene habitant: vs. 20: ἔδοξε τοῖς πατ[ριώταις τοῖς ἐγκτη]μένοις Ἀρκάσι δόμεν τὰγ γᾶν τὰν ἔσσαν αὐτοῖς κοινὰν ἐς τὸν διατειχ[ισμὸν τᾶς πόλ]ι[ος· ἀ]νήνικε Πάντις Καλλιμαχίδας (!), Νίκαν[δρ]ος Πεισικράτεος.

IV. ARCADIA ROMANA.

A. FONTES.

Sicut epicorum carminum aevo fabulae non ab Arcadibus ipsis nec sua sponte nec poëtarum indole creatae, sed extrinsecus illatae sunt et posteris quoque saeculis communis illa de Pelasgorum origine opinio montium et silvarum gloriam augebat, ita iam cum primum Romanorum arma Graeci sensissent, extrinsecus novas cum veteribus mixtas fabulas Arcadiae reddiderunt. Graecorum vero de Aenea, Euandro, Pallante Arcadibus commentis assensi sunt poetae rerumque scriptores Romani, Ennius Fabiusque Pictor et Varro et qui Augusti aetate antiquitatum romanarum thesaurum condidit Dionysius Halicarnassensis, falsae eruditionis specimen Euemeroque dignum. Iam imperator ille Romanus qui ad Pydnam exercitum macedonicum vicerat, Pallantium ut Palatii Romani exemplar adiit. Livius et Vergilius et Ovidius res arcadicas in Romanae gentis gloriam exornaverunt. Inter auctores Graecos Agathyllum Arcadem nominavimus. Auxit Arcadiae gloriam cultus Antinoi, quem Hadriani imperatoris doctissimi pietas instituit, cum Aezanos Bithynorum et oblitteratam Azanum Arcadicorum gentem priscae migrationis fictione coniungere placuisset. Revixit Mantineae nomen et Arcadum foedus, ac libertas reddita Pallantio; crevit etiam pastorum arcadicorum apud poëtas gloria.

Quae primis post Corinthum deletam annis ipse praestitisset, Polybius ultimo libro historiarum enarravit. Inter Romanos Varro Arcadum superstitionem qua homines in lupos mutati esse credebantur, Demaenetique exemplar (p. 140_{78}) ad Lupercorum ritus explicandos adhibuit (August. civ. dei XVIII 17). Similia ii quos iam dixi auctores permulta exhibent; quibus Servii et interpolatoris eius de Chorico et de Phineo Arcadibus fabulas (ad Verg. Aen. VIII 138 et III 209) addere liceat (alteri fortasse nimium tribui in dissertatione de Graecorum fabulis ad Thraces pertinentibus, 67, ubi regem Harpyiasque ad Arcadiam Stymphalidasque rettuli).

Nicolai Damasceni Arcadica iam Ephori gratia commemoravimus (p. 140_{78}).

Strabo, qui ante a. 15 p. Chr. scripsit, Graeciae interioris parum fuit gnarus, sed Eratosthenis Demetrii Scepsii Apollodori exquisitam nobiscum doctrinam communicavit.

Pomponius Mela qui a. 40/1 p. Chr. librum edidit, II 43 pauca ex eodem libro, quo Plinius usus est, excerpsit. Cf. Detlefsen *Anordnung der geogr. Bücher des Plinius* 53 sq.

Plinius historiam naturalem mortis anno (79 p. Chr.) nondum finiverat. In geographicis Agrippa et Augusto auctoribus usus est.

Saec. I p. Chr.? Antonius Diogenes τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων Photius bibl. 166, Erotici ed. Hirschig p. 507 sqq. Ibi inducuntur Δεινίας et Κύμβας ἐξ Ἀρκαδίας πατρίδος, ὃν στείλειε τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ἐς Τύρον αἰτούμενοι Δεινίαν πρὸς αὐτούς τε καὶ πατρίδα ἀναζεῦξαι; porro Μαντινίας et Δερκυλλίς. Auctor Flaviorum aetate, si non antea adhibitus esse videtur Wilamowitzio *Griech. Lit.*[2] 189, cf. Schmid *Realenc.*[2] I 2616. Cum Arcadum commune non ante Hadrianum restitutum sit, sequitur, ut hoc quoque, sicut Balagri de Alexandro Magno epistula, ex aliqua quarti saeculi memoria fluxerit.

Hermae patris apostolici Pastor saec. II p. Chr. (130—140? Lietzmann *Realenc.*[2] VIII 725) scriptus παραβολῇ θ' de angelo dicit: καὶ ἀπήγαγέ με εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς ὄρος τι μαστῶδες, καὶ ἐκάθισέ με ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους, καὶ ἔδειξέ μοι πεδίον μέγα, κύκλῳ δὲ τοῦ πεδίου ὄρη δώδεκα, quorum varia natura accurate describitur. Pastor pastorum patriam elegit, loci ficti; si montem idoneum requireres, Orchomeniae arcis inter duos campos situs montibus altis cinctus in censum veniret.

Cf. Harnack *Mission u. Ausbreitung des Christentums* II[2] 199: '*Arcadien ist hier lediglich eine aus dem Heidentum stammende apokalyptische Staffage*'. Wendland *Hellenist.-röm. Kultur*[2] 387: Arcadia Mercurii, Hermeticorum scriptorum qui auctor ferebatur, patria.

Pausaniae Arcadica cum locorum nominum memorabilium rerum copiam uberrimam praebeant, iam in singulis civitatibus describendis ubicunque adhibuimus; hic quantum breviter fieri poterit absolvemus. Primo loco unicus est fons ad situm Arcadiae explorandum, quo omisso maior vicorum fanorum fluviorum montium pars nominibus careret. Quantum suis ipse oculis auctor, quantum libris debeat, saepe disputatum est. Certe Arcadiam talem intelligit, qualem sua aetate non iam fuisse ipse dicit, cum Aleam et Stymphalum, urbes Argolico synedrio adiectas, nihilominus hoc libro describat. Quod facili negotio explicaretur, si urbes illae quo tempore Argolica scripsit Pausanias, etiamtum arcadicae fuissent; sed etiam librorum antiquiorum auctoritatem sequi poterat. Locos vero ita describit, ut potiorum αὐτόπτης fuisse videatur, qua in re ad Heberdeyi librum relegare satis habeo. Stadia non ipsum emensum esse, sed ex compendio aliquo sive tabula geographica, Peutingerianae quidem simili sed maiore modulo exarata, deprompsisse quivis concedet, imprimis in illa regione Magnam urbem inter et Methydrium sita, quam vix ipse adiit (p. 130_1). Maiores urbes non semper stricto ordine geographico, sed secundum artis cuiusdam rhetoricae, si hoc vocabulo uti licet, leges sive locos communes ab eo descriptas esse demonstravit Robert (*Pausanias als Schriftsteller* 1909); idem monuit, ne nimium tribueremus flosculis quibusdem rhetoricis ex Herodoti (cf. iam Wernickii librum De Pausaniae Periegetae studiis Herodoteis 1884) maxime imitatione dispersis. Sed quo diligentius omnia haec ornamenta ad iustam normam redigerimus, eo melius reliquis quae de Arcadiae natura monumentisque tradit utemur. — Ad historiam totius Arcadiae et singularum urbium enarrandam variis fontibus usus esse videtur. Plutarchi vitas Philopoemenis (Wachsmuth *Leipz. Stud.* X 1887, 281 adn. 1) et Epaminondae in excursibus adhibuit. Reges arcadicos ex auctore Megalopolitano fluxisse puto, qui fani Magnis Deabus Lycosurae dedicati honorem augeret, et hoc fere altero a. Chr. saeculo, Damophontis aetate (p. 132_{54}). Cuius opus ex antiquioribus auctoribus Arcadicis conflatum erat; sunt quae auctori Clitorio (p. 86_{15}), alia quae Stymphalio (75_6 sqq.), sed cuius stemma immutaverit, debeantur. Quaeritur quid de Mantineae rebus iudicandum sit, ubi Antinoi cultus, Epaminondae instaurata memoria, Neptuni Equestris templum summa cum relligione restauratum debentur Hadriano, pugna illa quam anno fere 249 tribuunt rursus ad Lycosurae quasdam fabulas revocat. Cum Podaris Mantiniensis nomen et in hac pugna et in Epaminondae victoria nec non in rebus aevi imperatorum habeat Pausanias, certe cogitari possit, Podarem (tertium sive quartum) Mantineae res Hadriano vel Antonino Pio regnante scripsisse, et iam priore libro megalopolitano usum esse.

Reges arcadici.

I Carmina epica
|
II Scriptores genealogici
} Reges Tegeatici

III Auctores arcadici saec. IV:

auctor Stymphalius — auctor Clitorius — auctor Megalopolitanus (Trapezuntii reges) ab Ephoro (Nic. Dam.) adhibitus?

IV auctor Megalopolitanus saec. II a. Chr. (Lycosura) [1]
|
V auctor Mantiniensis (Podares?) post a. 125 p. Chr.
|
VI Pausanias
VIII 43, 6 ante a. 175 (v. Premerstein *Klio* 1912, 151)
VIII—X post a. 177 (Heberdey, Robert, Premerstein).

[1]) Supparis aetatis fontem Pausanias in Megaricis adhibuisse videtur: Seeliger *Alkathoos und die megarische Königsliste, Festschr. Overbeck* 1893, 27 sqq., cf. Hitzig-Bluemner *Paus.* I p. 360; recentiorem, initii saeculi I a. Chr., de Andania Messeniaque: Hiller *Hira und Andania*; paullo antiquiorem, nempe Sosibium, Cleomenis qui aequalis fuisse videtur, in Laconicis (Immerwahr *Lakonika des Paus.*), conferas Callippi Corinthii ἐς Ὀρχομενίους συγγραφήν Paus. IX 29, 2. 38, 10 (Robert Comm. Momms. 145, Hitzig-Bluemner ad l. l.); Argolica quae ὁ τῶν ἐπιχωρίων ἐξηγητὴς Λυκέας ἐν ἔπεσιν scripserat (Paus. I 13, 8; II 19, 5 etc., Gurlitt *Paus.* 191, v. Wilamowitz *Textgesch. Lyriker* 104, 5) etc.

Sed non solum ipsius Pausaniae fontes, sed primarii auctores unde haec illa fluxerint quaerendi erunt, neque in auctorum fide

acquiescendum, sed rerum ipsarum veritas sive probabilitas excutienda, imprimis in iis narrationibus, quas unico debemus Pausaniae. — Denique moneo, de scripturae vitiis, itacismis similibus, quae codices nostri saeculo XV non antiquiores offerunt, satis disputasse Spironem aliosque editores; nomina propria in Stephani Byzantii ethnicis, quae Pausaniae plurima debent, melius legi non semel vidimus.

Charax Pergamenus patriae originis memor quarto Ἑλληνικῶν libro quae saeculo altero aut tertio p. Chr. scripsit, multa de regibus protulit eaque quantum quidem videmus e fontibus non spernendis, velut Callimacho; cf. FHG III 636sqq.; Schwartz *Realenc.* III 2123; fr. 6 de Stymphalo (adde schol. Dion. P. 348), 7 de Psophide. Idem Χρονικῶν libro primo 25 Pelasgi Argis in Parrasiam transgressi vel annos quot rexerit accurate indicat.

De reliquis auctoribus quos adhibuimus suis temporibus, quae illustrant, dicendum erit; poëtas vero et mythographos, qui ab Alexandrinis pendent, tractare a nostro proposito alienum est.

Arcadiae reges secundum Apollodorum III 96sqq.

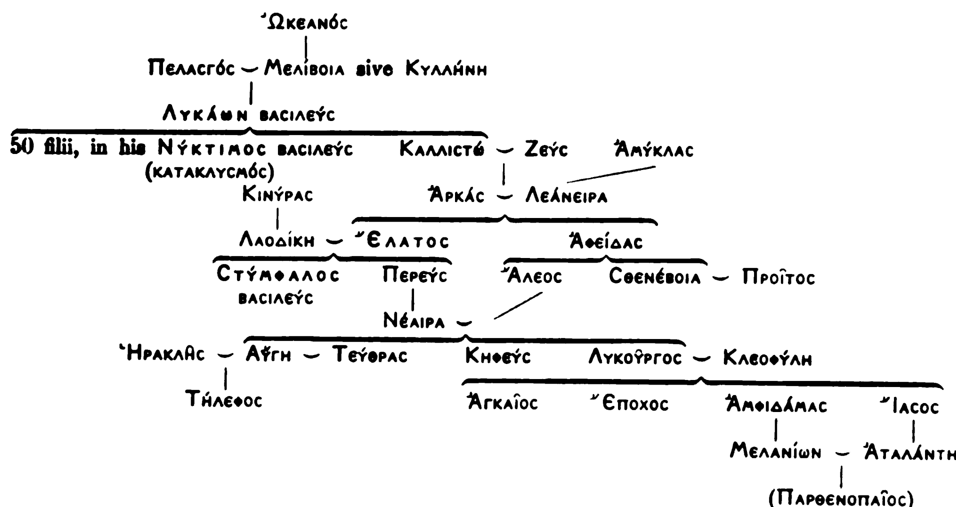

Arcadiae reges secundum Pausaniam VIII.

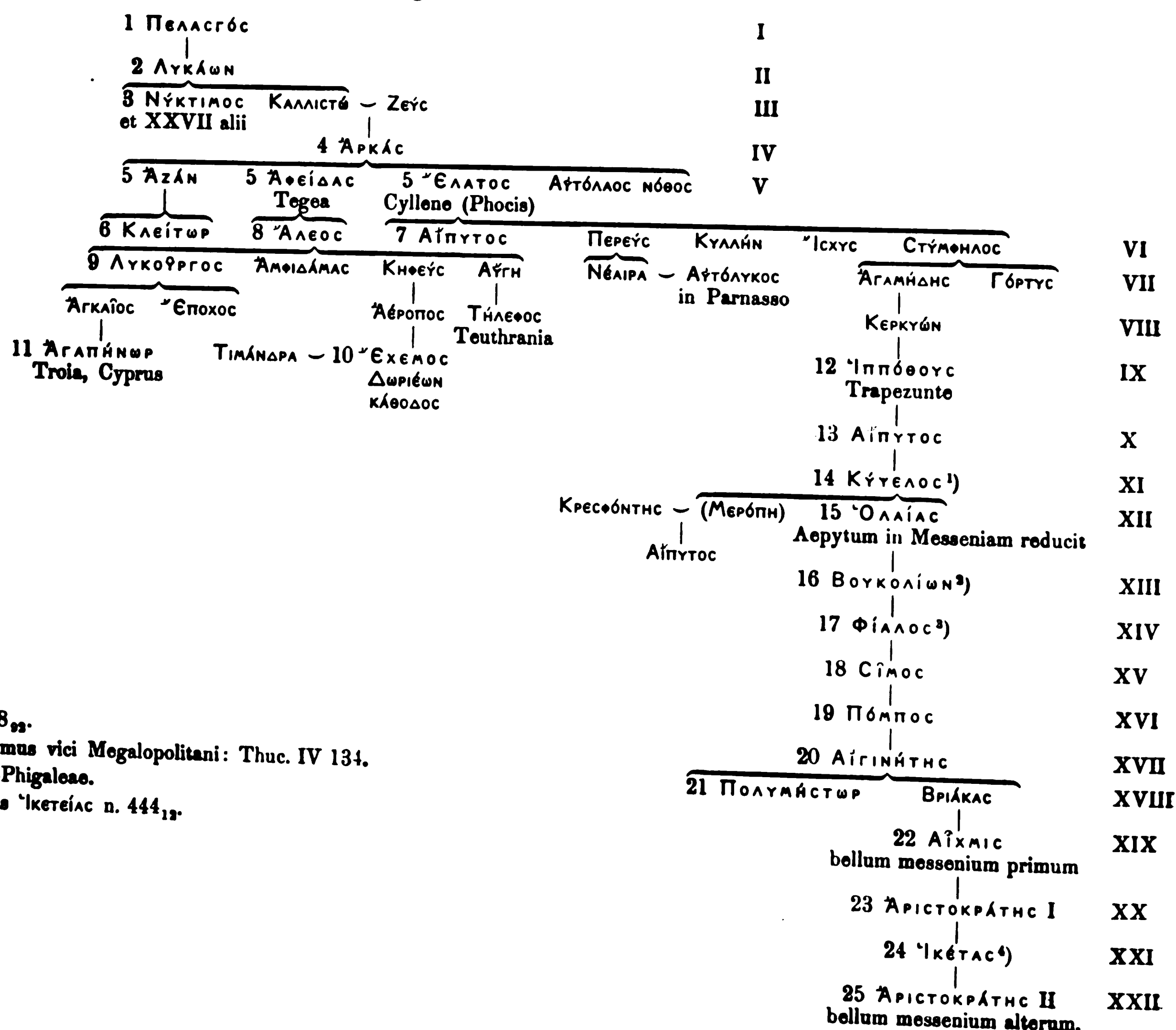

[1]) Κύψελος v. p. 128_{22}.
[2]) Βουκολίων eponymus vici Megalopolitani: Thuc. IV 134.
[3]) Φίαλος Phialeae-Phigaleae.
[4]) Ἱκέτας eponymus Ἱκετείας n. 444_{13}.

B. CONSPECTVS RERVM CORINTHO DELETA RECENTIORVM.

146. Corintho deleta Mummius ὡς ἀφίκοντο οἱ σὺν αὐτῷ βουλευσάμενοι, ἐνταῦθα δημοκρατίας μὲν κατέπαυε, καθίστα δὲ ἀπὸ τιμημάτων τὰς ἀρχάς· καὶ φόρος τε ἐτάχθη τῇ Ἑλλάδι καὶ οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες ἐκωλύοντο ἐν τῇ ὑπερορίᾳ κτᾶσθαι· συνέδριά τε κατὰ ἔθνος τὰ ἑκάστων, Ἀχαιῶν καὶ τὸ ἐν Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ ἑτέρωθί που τῆς Ἑλλάδος, κατελέλυτο ὁμοίως πάντα. Paus. VII 16, 9; Marquardt *Röm. Staatsv.* I² 327. Achaia tota iam tum cum Macedonia provincia unita, aera corinthiaca anni 146 apud Graecos introducta. Sed iam Mummius (Zonaras IX 31) ἐλευθέρους πάντας καὶ αὐτονόμους πλὴν τῶν Κορινθίων ἀφῆκε ... ἐκήρυξε τήν τε τῶν ἄλλων ἐλευθερίαν καὶ τὴν τῶν Κορινθίων δούλωσιν). Arcadiae urbs nulla, excepta Neronis proclamatione, usque ad Antoninum Pium (u. v.) libera fuit (Marquardt l. l. 328). Mummii donarium tegeaticum n. 77. Carthago deleta; Polybius (XXXIX 6) testis oculatus, qui apud Mummium et legatos impetraverat, ne Philopoemenis statuae ut Romanorum adversarii delerentur. Plut. Philop. 21.

Post 146. Paus. VII 16, 10. ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὕστερον (quam a. 146) ἐτράποντο ἐς ἔλεον Ῥωμαῖοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ συνέδριά τε κατὰ ἔθνος ἀποδιδόασιν ἑκάστοις τὰ ἀρχαῖα καὶ τὸ ἐν τῇ ὑπερορίᾳ κτᾶσθαι, ἀφῆκαν δὲ καὶ ὅσοις ἐπιβεβλήκει Μόμμιος ζημίαν· Βοιωτούς τε γὰρ Ἡρακλεώταις καὶ Εὐβοεῦσι τάλαντα ἑκατὸν καὶ Ἀχαιοὺς Λακεδαιμονίοις διακόσια ἐκέλευσεν ἐκτεῖσαι ..., ἡγεμὼν δὲ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἀπεστέλλετο· καλοῦσι δὲ οὐχ Ἑλλάδος, ἀλλὰ Ἀχαΐας ἡγεμόνα οἱ Ῥωμαῖοι, διότι ἐχειρώσαντο Ἕλληνας δι' Ἀχαιῶν τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ προεστηκότων.

145sqq. Polyb. XXXIX, 5 *B-W*, immo Polybii admirator: decemviri Romani abeuntes ἐνετείλαντο δὲ τῷ Πολυβίῳ χωριζόμενοι τὰς πόλεις ἐπιπορευθῆναι, καὶ περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφισβάλλωσι διευκρινῆσαι, μέχρις οὗ συνήθειαν ἔχωσι τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς νόμοις. ὃ δὴ καὶ μετά τινα χρόνον ἐποίησε πρὸς λόγον τοὺς ἀνθρώπους στέρξαι τὴν δεδομένην πολιτείαν καὶ μηδὲν ἀπόρημα μήτε κατ' ἰδίαν μήτε κατὰ κοινὸν ἐκ τῶν νόμων γενέσθαι περὶ μηδενός. διὸ καὶ καθόλου μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀποδεχόμενοι καὶ τιμῶντες τὸν ἄνδρα περὶ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς καὶ τὰς προειρημένας πράξεις εὐδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον ταῖς μεγίσταις τιμαῖς ἐτίμησαν αὐτὸν κατὰ πόλεις καὶ ζῶντα καὶ μεταλλάξαντα (haec decreti verba esse patet).

Polybius Paus. VIII 30, 8 Megalopoli in foro pone Iovis Lycaei templum ἀνὴρ ἐπειργασμένος ἐπὶ στήλῃ, Πολύβιος Λυκόρτα· γέγραπται δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἐπ' αὐτῷ λέγοντα ὡς ἐπὶ γῆν καὶ θάλασσαν πᾶσαν πλανηθείη, καὶ ὅτι σύμμαχος γένοιτο Ῥωμαίων καὶ παύσειεν αὐτοὺς ὀργῆς ⟨τῆς⟩ ἐς τὸ Ἑλληνικόν. 9 Ἑλλήνων δὲ ὁπόσαι πόλεις ἐς τὸ Ἀχαϊκὸν συνετέλουν, παρὰ Ῥωμαίων εὕραντο αὐταῖ Πολύβιόν σφισι πολιτείας τε καταστήσασθαι καὶ νόμους θεῖναι. Cf. sub a. 117/6.

Ἀχαιῶν κοινόν multo minoribus finibus quam provinciam Achaiam circumscriptum fuisse Brandis (*Realenc.*² I 196) exposuit. Exclusi Graeciae septentrionalis populi, Boeoti, Locri, Phocenses, exclusa Euboea, exclusi Eleutherolacones; inclusi fuisse videntur Achaei proprie ita dicti, Argivi, Elei, Arcades; sed Arcadibus quoque altero certe p. Chr. saeculo κοινοῦ iura data esse novimus. Antea tamen usque ad Hadriani tempora Achaeorum decreta Lycosurae proposita n. 517—519 Achaeorum potissimum foederi vindicare videntur Arcadiam.

Urbium singularum agri ab Romanis ita fere constituti esse videntur, quales exhibet Pausaniae descriptio, qua in re quae iam altero a. Chr. saeculo, quae Augusti aetate ordinata sint, distinguere nolimus. Megalopolis oppidula a Philopoemene seiuncta obtinuit, Alipheram et Beleminatidem amisit; Mantinea Elisphasiorum agrum accepisse videtur; Triphylia Elidi data; Andaniam et viciniam recuperavit Messene.

143/2 catalogus Delius: Plassart *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 414sq. Vs. 29: Νίκωνα Μεγαλοπολίτην. 40: Ἀριστόνικ[ος Με]γαλοπ[ολίτης] (ἐφηβεύσας). 58: Ἀριστόνι?]κος Μεγαλοπολίτης [ἔφηβος?].

134—132. Polybius Scipionem in Hispaniam secutus belli Numantini particeps, quod libro peculiari enarravisse dicitur (Cic. fam. V 12, 2), capta urbe (a. 133) Hispaniam Galliam meridionalem Alpes adiit. Cuntz 56—64.

c. 117/6. Πολύβιος ὁ Λυκόρτα Μεγαλοπολίτης ἀγρόθεν ἀνελθὼν ἀφ' ἵππου κατέπεσε καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Luc. Macrob. 22; Cuntz *Polyb.* 26. 75. 77. Viam Domitiam in provincia Narbonensi c. a. 120 munitam novit (Cuntz 26). Fortasse tum demum anaglypha multa in Polybii honorem dedicata sunt; cf. sub Mantinea n. 304, Clitore n. 370, Lycosura n. 537, quae Damophonti attribuit Studniczka. Cf. Olympiae n. 302: ἡ πόλις ἡ τῶν Ἠλείων Πολύβιον Λυκόρτα Μεγαλοπολείτην.

Ad annos 129—125 rediit Gercke *Rhein. Mus.* LXII 1907, 117 adn., causa non addita. Cuntzii rationes probant v. Wilamowitz *Gr. Litteraturgesch.*³ 173; Studniczka *SB. Sächs. Ges.* 1911, 10.

Saec. I a. Chr. (Fraenkel); post a. 150 (Kabbadias). IG IV 1434 Asclepiei Epidauriorum: [Φι]λοκλῆς Καλλικράτευς Μεγαλοπολίτας ἐποίησε Megarensium iussu Laphantae Euanthei f. Epidaurii statuam.

Saec. II s. I a. Chr. Νομωνία Μεγαλοπολῖτις i. e. Numonia Cleonis sepulta. IG IV 491.

92 (LV aerae Corinthiae). Messeniorum de Andaniae mysteriis lex (IG V 1, 1390 cum Kolbii nota) restituti Messenae urbis dominii, nec non cultus documentum nobilissimum.

Paullo ante 90 a. Chr. τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν Q. Ancharium Q. f. pro quaestore πάτρωνα καὶ εὐεργέταν Olympiae (*Inschr.* 328) honoravit. De hominis aetate cf. Dittenberger Syll.³ 330; Kolbe ad IG V 1 1146.

81. Hecatae Stratonicensis asyliam approbaverunt Arcadiae urbes (*Bull. Hell.* IX 1885, 450): Ἡραια, Μεγαλήπολις, Τεγέα, Ἀντιγονίη. In alio fragmento denuo nominantur (p. 451): Τεγέα. Minime constat omnes urbes Arcadiae quae decreto subscriptae erant exstare.

77/6 (LXX aerae Corinthiae). Foederis achaici documento sunt manumissiones Orchomeniae (γραμματεὺς τῶν συνέδρων δαμιοργοί, aera menses, συμμαχικὸν ἀργύριον) n. 345.

31 a. Chr. Paus. VIII 8, 12 Αὐγούστου πρὸς τῇ ἄκρᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου ναυμαχήσειν μέλλοντος Μαντινεῖς ἐμαχέσαντο ὁμοῦ Ῥωμαίοις, τὸ δὲ ἄλλο Ἀρκαδικὸν συνετάχθησαν Ἀντωνίῳ. Verba auctorem aevi Hadrianei sapiunt. — Paus. VIII 9, 6: Ἀφροδίτης Συμμαχίας templum apud Mantinienses. Tegeatae puniti: p. 5_{90}. Aerae Actiacae initium: m. Sept. 32 (v. Premerstein).

40—27 a. Chr. τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ υἱὸν Olympiae honoravit. *Inschr. Olymp.* 367. Augusti aetate aut paullo antea: n. 420.

27 a. Chr. Provinciae inter senatum et principem divisae; inter senatorias a Dione LIII 12, 4 referuntur ... ἥ τε Ἀσία καὶ ἡ Ἑλλὰς μετὰ τῆς Ἠπείρου, καὶ τὸ Δελματικὸν τό τε Μακεδονικὸν καὶ Σικελία, Κρήτη τε μετὰ Λιβύης τῆς περὶ Κυρήνην etc. Strabo XVII p. 840 inter senatorias habet: ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων καί τινων Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο. Tunc igitur Achaia propria facta est provincia. De proconsulibus senatoriis cf. decretum Antigoneae n. 268_{30} (v. s. a. 15 p. Chr.).

11 (10/11 Premerstein *Jahresh.* XII) p. Chr. Initium aerae κατὰ τὸν Σεβαστόν, v. ad Lycosurae n. 516. Certe haud multo post Claudium vel Neronem abolita est (sicut Augusti aera Aegyptiaca: Wilcken *Papyruskunde* I, LVIII), cum Hadriani aetate non iam respiceretur; v. n. 51.

Ante 15 p. Chr. Strabo VIII 388 Ἀρκαδία δ' ἐστὶν ἐν μέσῳ μὲν τῆς Πελοποννήσου, πλείστην δὲ χώραν ὀρεινὴν ἀποτέμνεται. μέγιστον δ' ὄρος ἐν αὐτῇ Κυλλήνη (p. 83_{88}) ... δοκεῖ δὲ παλαιότατα ἔθνη τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὰ Ἀρκαδικά, Ἀζᾶνές τε καὶ Παρράσιοι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι. διὰ δὲ τὴν τῆς χώρας παντελῆ κάκωσιν οὐκ ἂν προσήκοι μακρολογεῖν περὶ αὐτῶν· αἵ τε γὰρ πόλεις ὑπὸ τῶν συνεχῶν πολέμων ἠφανίσθησαν, ἔνδοξοι γενόμεναι πρότερον, τήν τε χώραν οἱ γεωργήσαντες ἐκλελοίπασιν ἐξ ἐκείνων ἔτι τῶν χρόνων, ἐξ ὧν εἰς τὴν προσαγορευθεῖσαν Μεγάλην πόλιν αἱ πλεῖσται συνῳκίσθησαν, νυνὶ δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Μεγάλη πόλις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε, καὶ ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις· βοσκήμασι δ' εἰσὶ νομαὶ δαψιλεῖς, καὶ μάλιστα ἵπποις καὶ ὄνοις τοῖς ἱπποβάτοις· ἔστι δὲ καὶ τὸ γένος τῶν ἵππων ἄριστον τὸ Ἀρκαδικόν ... Μαντίνειαν[1]) μὲν οὖν ἐποίησεν ἔνδοξον Ἐπαμεινώνδας ... καὶ αὐτὴ δὲ καὶ Ὀρχομενὸς καὶ Ἡραια καὶ Κλείτωρ καὶ Φενεὸς καὶ Στύμφαλος καὶ Μαίναλος καὶ Μεθύδριον καὶ Καφυεῖς καὶ Κύναιθα ἢ οὐκέτ' εἰσίν, ἢ μόλις αὐτῶν ἴχνη φαίνεται καὶ σημεῖα. Τεγέα δ' ἔτι μετρίως συμμένει, καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς· τιμᾶται δ' ἐπὶ μικρὸν καὶ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν κατὰ τὸ Λύκαιον [καλούμενον?[2])] ὄρος.

[1]) Quod non Antigoneam dicit, geographum non loqui docet sed rhetorem. [2]) supplevi; μέγιστον? Kramer. — Iustam Strabonis censuram ut miseriem Arcadiae propter ignorantiam exaggerantis habes apud Gurlittium *Pausanias* 227.

15 p. Chr. Achaia cum Macedonia coniuncta imperatori reddita (v. a. 27 a. Chr., 44 p. Chr.). Tac. Ann. I 76 'Achaiam ac Macedoniam onera deprecantis levari in praesens proconsulari imperio tradique Caesari placuit'. Cf. Dio Cass. LX 24 (v. s. a. 44). — Incertum est inde a quo anno Λύκαια (καὶ) Καισάρηα Megalopoli celebrata sint, v. n. 515_{31}.

37 p. Chr. IG VII 2711 [στρατηγὸς Ἀχαιῶ]ν καὶ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν καὶ Εὐβοέων καὶ [Φωκέων . . . . . .]ς Διοδότου Ἀργεῖος, unus igitur homo omnium horum foederum communis est praetor.

44 p. Chr. Suet. Claud. 25: 'provincias Achaiam et Macedoniam, quas Tiberius ad curam suam transtulerat, senatui reddidit.' Dio Cass. LX 24, 1.

67 auctumno Isthmiis Nero Achaiae libertatem reddidit. Marquardt *Staatsverw.* I 331 laudans Suet. Ner. 24. Plut. Flamin. 12. Plin. n. h. IV 22. Dio Cass. LXIII 11. Paus. VII 17, 3. Adde Neronis orationem a. d. Kal. Dec. habitam (tit. Acraephiensis IG VII 2713): πάντες οἱ τὴν Ἀχαΐαν καὶ τὴν ἕως νῦν Πελοπόννησον κατοικοῦντες Ἕλληνες λάβετ' ἐλευθερίαν ἀνισφορίαν ... πόλεις μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι ἠλευθέρωσαν ἡγεμόνες, [Νέρων δὲ ὅλην] ἐπαρχίαν. Cf. Epaminondae ἀρχιερέως Augustorum legem insequentem: 'ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῆς αὐτονομίας καὶ ἐλευθερίας, προσθεὶς τῇ μεγάλῃ καὶ ἀπροσδοκήτῳ δωρεᾷ καὶ ἀνεισφορίαν, ἣν οὐδεὶς τῶν πρότερον Σεβαστῶν ὁλοτελῆ ἔδωκεν.

Ante 79 p. Chr. Arcadia secundum Plinii n. h. IV. 12 'Achaiae nomen provinciae[1]) ab Isthmo incipit. 23: Ab Isthmi augustiis Hellas incipit, nostris Graecia appellata. 20 mediterranea eius Arcadia maxime tenet undique a mari remota, initio Drymodes, mox Pelasgis appellata. Oppida eius Psophis[3]), Mantinea[2]), Stymphalum[3]), Tegea[3]), Antigonea[3]), Orchomenum[3]), Pheneum[3]), Pallantium[4])[5]) unde Palatium Romae, Megalepolis[3]), Gortyna[5]), Bucolium[5]), Carnion[6]), Parrhasie, Thelpusa[3]) Melaenae[7]), Heraea[3]), Pylae[8]), Pallene[9]), Agrae[10]), Epium[11]), Cynaethae[3]), Lepreon[11]), Arcadiae, Parthenium[12]), Alea[3]), Methydrium[5]), Enispe[16]), Macistum[11]), Lampia[13]), Clitorium[3]), Cleonae[14]), inter quae duo oppida regio Nemea est, et Bembinadia[15]) vocitata. 21 montes in Arcadia Pholoe cum oppido, item Cyllene, Lycaeus in quo Lycaei Iovis delubrum, Maenalus, Artemisius, Parthenius[12]), Lampeus[13]), Nonacris, praeterque ignobiles VIII. amnes Ladon e paludibus Phenei, Erymanthus e monte eiusdem nominis in Alpheum defluens. 22 reliquae civitates in Achaia dicendae[17]) Alipheraei[3]), Abeatae (lacuna), Pyrgenses, Paroreatae, Pharygenitae, Tortuni, Typanei, Thriusi, Tritienses. Universae Achaiae libertatem Domitius Nero dedit.'

[1]) 'provinciae' Vespasiani aetatem demonstrat, quanquam liberatio a Nerone facta paullo post quasi nondum abrogata commemoratur. [2]) Mantinea falso ex historia addita; sequitur iustum nomen Antigonea. [3]) urbes quas novimus ex Pausania. [4]) v. sub Antonino Pio. [5]) Megalopolis vici. [6]) rivus (p. XVI_{87}) falso inter oppida receptus. [7]) i. e. Μελανέαι Heraeae Paus. VIII 26, 8. [8]) ignoro. [9]) Pellana Achaiae. [10]) ignoro. [11]) Epium, Lepreon Arcadiae, Macistum Triphyliae, Elidi redditae. [12]) [13]) Parthenium, Lampia montes, v. Parthenius, Lampeius. [14]) Cleonae Argolidis. [15]) Βέμβινα κώμη Nemeae argolicae: Strab. VIII 337. [16]) Homerica; sed cf. Elisphasios Mantineae vicinos. [17]) ex Agrippae catalogo alphabetico: Cuntz *Agrippa und Augustus* 512. Alipheraei Abeatae Messeniae, Trit[ae]enses Achaiae, Alipheraei Arcadiae (antea saepe Elidis), ceterae quatenus novimus Elidis. Has civitates conventum iuridicum effecisse coniecit Cuntz. Argolidem Spartanos Eleutherolacones huic conventui fortasse adiectos fuisse iudicat idem; haud scio an recte. Lacunam indicat Detlefsen *Die Anordnung der geogr. B. des Plin.* 49.

c. 74[1]). Vespasianus Graecos ὑποτελεῖς τε αὖθις ... εἶναι φόρων καὶ ἀκούειν ἐκέλευσεν ἡγεμόνος, ἀπομεμαθηκέναι φήσας τὴν ἐλευθερίαν τὸ Ἑλληνικόν, quia ἐς ἐμφύλιον στάσιν προήχθησαν. Paus. VII 17, 4; cf. Philostr. v. Apoll. V 41. Anno 74 attribuit Hieronymus a. Abs. 2090: 'Achaia Lycia Rhodus Byzantium Samus Thracia Cilicia Commagene quae liberae antea et sub regibus amicis erant in provincias redactae.'

[1]) 73 Goyau, 70—72 Zumpt; cf. Hertzberg *Gesch. Griech. u. d. R.* II 127 sqq.; aliquot annis ante a. 78 Kolbe *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 378.

93 s. 94 p. Chr. Domitianus imp. Megalopolitanis porticum restituit n. 457.

Initio saec. II p. Chr. Arcadia deserta: Dio or. XXXIII (Tarsica prior) 24 de hominibus naturae ubertate male usis: εἰ γὰρ ταῦτα δύναται ποιεῖν ἀνθρώπους μακαρίους, ποταμὸς ἢ κρᾶσις ἀέρος ἢ τόπος γῆς ἢ καὶ θαλάττης [[λιμένες]] ἢ ναὸς ἢ τεῖχος, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσων λείπεσθε ... 25 οὐχ ὁ Πηνειὸς δι' ἐρήμου ῥεῖ Θετταλίας; οὐχ ὁ Λάδων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἀναστάτου γενομένης; Cf. comicum ignotum de Megalopoli et Strabonem. Rhetorica sunt, non geographica. Verum rei statum unus docet Pausanias.

124. Hadrianus Arcadiam peragrat, v. sub Cynaetha Mantinea, Tegea Lycosura. De Hadriani aera egit v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, primum annum a m. Sept. 123 incipere ratus.

130. Antinoi mors; Mantineae cultus eius ludique Ἀντινόεια instituta (cf. p. 50_{83}); iidem ludi Argis. Mantinea novi foederis Ἀρκάδων caput; cf. nummos aeneos (Head[2]) 445 sq. et 419:

Mantineae: Βετούριος Antinoi imago — τοῖς Ἀρκάσι equus.

Corinthi: Ὁστίλιος Μάρκελλος ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀντινόου Antinoi imago — τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνέθηκεν. Antinous Hermes *leaning on terminal figure*, aut ut Bellerophon Pegasum domans.

Idem Κορινθίων ἀνέθηκεν — Sol in biga.

Tum igitur Arcades ab Achaeorum κοινῷ divisi esse, sed Alea et Stymphalus Argolidi attributae esse videntur. — De Neptuni Hippii fano et Epaminondae monumento v. sub Mantinea l. l.

Fabula Phrygiae urbis tunc demum orta? Paus. VIII 4, 3 παρὰ (Ἀζάνων) δὲ ἀποικισθῆναι λέγουσιν ὅσοι περὶ τὸ ἄντρον ἐν Φρυγίᾳ τὸ καλούμενον Στεῦνος καὶ Πέγκαλαν (var.: Πάγκαλαν) ποταμὸν οἰκοῦσιν. X 32, 3 Φρύγες οἱ ἐπὶ ποταμῷ Πεγκάλᾳ, τὰ δὲ ἄνωθεν ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Ἀζάνων ἐς ταύτην ἀφικόμενοι τὴν χώραν, δεικνύουσιν ἄντρον καλούμενον Στεῦνος ... Μητρός δέ ἐστιν ἱερόν ... Donarium edidit Buresch *Lydien* 159: Διῒ καὶ Μητρὶ θεῶν Στευνηνῇ Ἀρτεμίδωρος Δημητρίου Αἰζανείτης ἱερεὺς κτίστης ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν. Antrum exploravit Wiegand *Ath. Mitt.* XXXVI 1911, 302 sqq. Aezanorum nomen, cum inde a Panhelleniis ab imperatore Hadriano a. 132 celebratis (Weber *Hadrian* 272) multae Asiae urbes id agerent, ut graecam suam originem coloniarum deductarum memoria demonstrarent, ansam dedit ut urbs illa, quae tunc templum egregium dedicabat atque etiam Antonini Pii tempore inter Panhellenes titulis refertur (A. Koerte *Das Alter des Zeustempels von Aizanoi. Festschr. Benndorf* 219 sqq. 213), ad Azanum gentem diu oblitteratam (p. VIII) provocaret. — Eodem tempore quia γένος ἦν ὁ Ἀντίνους ἐκ Βιθυνίου τῆς ὑπὲρ Σαγγαρίου ποταμοῦ, origo arcadica ficta est: οἱ δὲ Βιθυνιεῖς Ἀρκάδες τέ εἰσι καὶ Μαντινεῖς τὰ ἄνωθεν (Paus. VIII 9, 7).

Inde ab 130. Polybii posteri ex titulis olympicis noti: Τ. Φλ. Πολύβιος (*Ol.* 449. 450) Μεσσήνιος, στρατη[γὸς] τῶν Ἀχαιῶν, ἀ[γωνο]θ[έτης] Ἀντιν[οείω]ν etc. (450), a Messeniorum urbe (449) et Achaeorum communi (450) honoratus; epigramma adscriptum: τοῦτο Λυκόρτα παιδὶ πόλις περικαλλὲς ἄγαλμα ἀντὶ καλῶν ἔργων ἵσατο Πουλυβίῳ (449) vel στῆ[σατο Π]ολυβίου (450) ab historico depromptum esse titulus Clitorius quamvis mutilus (n. 370) docet.

138 p. Chr. ante d. X m. Iulii. Faustinam iuniorem Olympiae τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ στρατηγοῦ καὶ ἑλλαδάρχου Λ. Γελλίου Ἀρέτωνος honoravit. *Inschr. Olymp.* 382.

138—161. Antoninus Pius πόλιν ἀντὶ κώμης ἐποίησε Παλλάντιον καὶ σφισιν ἐλευθερίαν καὶ ἀτέλειαν ἔδωκεν εἶναι φόρων, v. p. 45_{78}.

161—180? Ptol. III 14, 35. ὄρη δέ ἐστιν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ· ἥ τε Φολόη (τὸ νῦν Ἄστρον add. A; alia adnotavit Mueller). καὶ ὁ Στύμφαλος ὄρος (ἡ Ζηρεία τὸ αὐτὸ καὶ Κυλλήνους ὄρος add. ADOMΞ) ... § 40: Ἀρκαδίας. Ἡραία. Φιάλεια. Τεγέα. Ψωφίς. Λυσιάς[1]). Ἀντιγόνεια ἡ καὶ Μαντίνεια[2]). Στύμφαλος[3]). Κλείτωρ. Λίλαια[4]). Μεγάλη Πόλις.

[1]) i. e. Λουσοί? [2]) ἡ περὶ τὰ Τζεπιανὰ παλαιόπολις codd. multi. Antigoneae mentio ad tempus Hadriano anterius reducit, quo μετωνομασία facta est. [3]) ἡ Ζαρακά codd. multi. [4]) Ἀλέα C. O. Mueller (Δίπαια C. Mueller).

c. 175. Arcadiae conditio, qualem descripsit Pausanias: Hertzberg *Gesch. Griech.* II 447 sqq.; Gurlitt *Paus.* 226 sqq. A quo inter locos aut desertos aut a paucis habitatos recensentur: Αἱμονιαί, Ἀκακήσιον, Ἀλίφηρα (τὰ πλείω ἐρήμη), Ἀσέα, Βασιλίς (Δίπαια), Βρένθη, Ζοιτία, Θέλπουσα (τὰ πλείω ἐφ' ἡμῶν ἐρήμη), Θύραιον, Θωκνία, Καοῦς, Κρῶμοι, Λουσοί, (Λύκαια), Λυκόσουρα (οἰκήτορες ἔνεισιν οὐ πολλοί), Μαίναλος, Μαῖρα, Μαντίνεια ἡ ἀρχαία, Μακαρέαι, Μελαινέαι, Νεστάνη, Νώνακρις, Ὀρεσθάσιον, Πάος, Παρωρία, Περαιθεῖς, Σουμητία, Στύμφηλος ἡ ἀρχαία, Τραπεζοῦς, Τρικόλωνος, Φάλανθος, Χαρισιαί. Praeterea permulta templa aliaque aedificia publica perhibentur ut ruina hausta; imprimis Megalopoli. Contra Imperatorum erga Mantinienses Pallantienses alios beneficia laudibus extolluntur.

193—222. Severi et insequentium imperatorum nummi (Head[2])

Ἡραιέων	Severus, Caracalla
Θελπουσίων	Severus — Geta.
Καφυιατῶν	Severus — Geta
Κλειτορίων	Severus, Domna, Plautilla
Κυναιθέων	Caracalla
Μαντινέων	Severus — Caracalla
Μεγαλοπολειτῶν	Severus — Elagabalus
Ὀρχομενίων	Severus — Geta
Τεγεατᾶν	Severus, Domna, Caracalla, Geta
Φενεατῶν	Severus — Geta
Φιαλέων	Severus — Geta
Ψωφ(ε)ιδίων	Severus — Geta

In Megalopolitarum nummis: Pan, Diana, Apollo, Hercules, Iuppiter sedens, Λύκαια vel Λύκεα.

212/3. Olympiae honoratur Claudia Tyche, ἱέρεια Δήμητρος καὶ ἀρχιέρεια διὰ βίου τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ κοινοῦ

τῶν Ἀχαιῶν [1]), καὶ Ἑστία διὰ βίου τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀρκάδων ἐπὶ τῆς σμζ´ Ὀλυμπιάδος. *Inschr. Olymp.* 473.

[1]) Annis fere 210—220 *Inschr. Olymp.* 477 Λ. Πομπήϊον Κράτερον Κασσιανὸν στρατηγήσαντα τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν.

Ante a. 217. Philostratus in Apollonii vita Iuliae Domnae iussu scripta Olympiam in Arcadia fuisse testatur (I 35: εἰ μὲν Ὀλυμπία ἀγωνίζοιτο καὶ ἐς Ἀρκαδίαν ἴοι, V 8 ὅτι ἐν Ἀρκαδίᾳ τις εἴη ἀγών = Ὀλυμπία. Congruit Philostrati Gymnasticus [1]) 11 κοίλη Ἀρκαδία i. q. Ὀλυμπία; congruunt Imagines 32; ὁ μὲν χῶρος [Ἀρκαδία καὶ] τὸ κάλλιστον Ἀρκαδίας καὶ ᾧ μάλιστα ὁ Ζεὺς χαίρει — Ὀλυμπίαν αὐτὸ ὀνομάζομεν. Sed etiam ἐκ Μεσσήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ dicit v. Apoll. VII 41, Juethner *Philostr. über Gymnastik* 194. Confer Hieroclem de Elide s. a. 535.

[1]) Scriptus post vitas Sophistarum, quae annis 229/30—238 confectae esse videntur? Juethner *Philostr. über Gymnastik* 89.

257. Polybii posteri. *Inschr. Olymp.* 486 ἡ πόλις ἡ Μεσσηνίων Τ. Φλά. Πολύβιον ἱερέα θεᾶς [Ῥ]ώμης, Μεσσήνιον καὶ Λακεδαιμόνιον, [λ]αβόντα τὰς τῆς ἀριστοπολειτείας τειμὰς κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῆς σνθ´ Ὀλ. etc. et 487 τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ στρατηγοῦ Ἰουλίου Ἀγρίππα Τίτον Φλάβιον Πολύβιον Μεσσήνιον καὶ Λακεδαιμόνιον ἱερέα θεᾶς Ῥώμης, τὸν ὄντως Ἡρακλείδην ... cf. titulum Messenium IG V 1, 1456.

301. Edicti Diocletiani fragmenta huc non rettuli. Sunt haec: 1) Megalopolitanum: ed. Loring *Journ. hell. stud.* XI 1890, 299 sqq. (CIL III s. p. 1920 sq.; Mommsen-Bluemner *Maximaltarif des Diocletian* p. VII 22). Vidi Megalopoli in Museo. *Ect.* 2) Cletorium: p. 86_{84}. 3) Tegeatica: p. 5_{141}.

344. Martyrius episcopus Megalopolitanus? Le Quien (Gams Series episcoporum 430).

395. Alaricus Gothorum rex Arcadiam devastat. Zos. V 6, 8, 9. Claudian. in Ruf. 188 sqq., b. Goth. 191. 575 sq., de IV. cons. Honorii 467 sqq. Hertzberg *Gesch.* III 395 sqq. Rufi laudes: n. 153 huc refert v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912.

396. Stilicho Gothos in Pholoë monte inclusit; sed evadendi facultatem fecit. Hertzberg 403 sq.

457—474? Timotheus Megalopoleos episcopus epistolae synodi provinciae Corinthi ad Leonem imperatorem de nece S. Proterii Alexandrini subscripsit: Herthum Megalop. 107. Episcopatus Megalopolitanus sub Corintho metropoli erat. Cf. Le Quien (Gams Series episcoporum 430).

Ante 535. Hieroclis Synecdemus. 643 ἐπαρχία Ἑλλάδος ἤτοι Ἀχαΐας ὑπὸ ἀνθύπατον, πόλεις οθ´. 646_7 Κόρινθος ... μητρόπολις πάσης Ἑλλάδος. 647_5 Τέγεα $_6$ Θάλπουσα $_7$ Μαντίνα $_8$ Λακεδαίμων μητρόπολις τῆς Λακωνικῆς $_{13}$ Φιάλεα. 648_1 Κυπαρισσία $_2$ Ἦλις μητρόπολις Ἀρκαδίας.

Saec. VII? Cosmographus Ravennas ut tabula Peutingeriana formam exhibet 'Megalopili'. Herthum p. 107.

Saec. VII exeunte episcopi Μεδάρας, Ἑδίου, Ἑδίρας Τεδέας, Μεδάλας, Κλήτου, Θιελπούσης, Φιαλίας commemorantur, i. e. Μεγάρας, Αἰγίου, Αἰγίρας, Τεγέας, Μεγάλας πόλεως, Κλήτορος, Θελπούσης, Φιγαλείας. Gelzer *Z. wiss. Theol.* XXXV 1892, 419 sqq.; Herthum p. 108, ex codice Parisino 1555 A saeculi XIV: τάξις προκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν etc.; unde corrigenda quae Hopf (*Ersch. u. Gruber Griechenland* VII 116) e Le Quienio de episcopatibus Megalopolitano et Tegeatico iam diu abolitis dixerat.

(578. 587 sqq.) Slavi Peloponnesum intrant, restant, incolunt, victi quoque in multis partibus remanent. In maius auxit rem Constantinus Porphyrog. de themat. II 6 ἐσθλαβώθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα καὶ γέγονε βάρβαρος (Hopf p. 96). Cf. Gelzer *Z. wiss. Theol.* XXXV 1892, 431 sqq. Hinc magna Arcadiae pars slavica exhibet vicorum, rivorum, montium nomina, quorum indicem plenum sine ira et studio a viro linguarum peritissimo confectum desideramus; cf. Fougères *Mantinée* 597. Notabiles sunt eae regiones, quibus prisca nomina graeca non decimo nono demum aevo publice restituta sunt, sed manserunt ab ipsis incolis conservata; cuius exempla Φονιά et Λυκούρια = Φενεός et Λυκουρία, Κλειτορία (Curtius *Pelop.* I 88); minus certum Καρύταινα = Κόρτυς (Γόρτυς). Alia nomina a Graecis emigrantibus in locos mari vicinos translata sunt, velut Mantinea in Messeniam; Arcadia ipsa pro Cyparissia Messeniae substituta est. Sed rursus graeca nomina a Graecis pastoribus montibus tribui Thisoae docet exemplum, cf. Lattermann *Ark. Forsch.* 38. Rem lubricam esse Tripolis urbis hodiernae nomen demonstrat, quod graecum esse videtur et a tribus πόλεσι Tegea, Mantinea, Pallantio derivari solet, sed ab aliis pro slavico (Droboglitza: Fougères 599) habetur [1]). Praeterea Francorum, Albanorum, Turcarum nomina, e quibus turcica in campis fere fertilibus Tegeatidis Mantinices Megalopolitidis remanent, ab eis viris doctis, qui totum ponere studebunt, non minus diligenter quam Atticae illa in -ηττος similiaque Graecis antiquiora ut saeculorum quamvis obscurorum testes colligenda et interpretanda erunt.

[1]) Slavica nomina testatur Papazapheiropulus Μεθυδριάς 80 et aliis locis; detestat et graeca pro iis substituenda esse censet Papandreu Ἀζανιάς 92.

Post 1827. Arcadia Graecorum regni provincia (νομός) quattuor habet partes (ἐπαρχίας), Μαντίνειαν, Γορτυνίαν, Κυνουρίαν, Μεγαλόπολιν. E quibus Cynuria praeter agri Tegeatici particulas extra Arcadiae antiquae, nisi ad fabularum memoriam accedimus, fines est; Mantinea et antiquae urbis cognominis et Tegeaticae partem nec non Maenali occupat; Gortynia Clitorem (v. infra) Thelpusam Heraeam agri Megalopolitani partem; Megalopolis prisco Magnae urbis dominio multo minor est. — Neque vero exigua Arcadiae antiquae pars aliis provinciis nunc adiecta est; Alea Argolidi, Stymphalus et Pheneus Corinthiae, Cynaetha Clitoria (vide supra) Nonacris Lusi Psophidia Achaiae, Aliphera Phigalia Triphyliae (Ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1907). Quae distributio quamquam recentioris aevi necessitati respondet, tamen cum antiquiore rerum condicione apte comparari potest, cum pars agri nunc ab Arcadia separata iam pridem per multa saecula cum finitimis gentibus coniuncta fuerit.

V. LIBRI ET ITINERA.

Libros et itinera quae ad singulos locos pertinent, sub iis enumeravi.

1730. Fourmont Arcadiam peragrat: Omont *Missions arch. franç. en Orient aux XVII et XVIII siècles* I 591.

c. 1799—1805. F. C. H. L. Pouqueville in Peloponneso degit, a. 1805 priorem librum edidit.

1820. Pouqueville *Voyage dans la Grèce* I—V. Inscriptiones ab J. Cartwright Britanniae proxeno acceptas edidit V 275 sq.

1801. 1805. 1806. Dodwell,

1806—1808. Leake, Gell Arcadiam peragrant.

1813. Thos. Smart Hughes Arcadiam adiit, v. 1820.

1819. E. Dodwell *Classical and topographical tour through Greece* I. II.

1820. Hughes *Travels in Sicily, Greece and Albania* I (repetit Cockerelli de Phigalia narrationem p. 190 sqq.; ipse Cynaetham Mantineam Tegeam adiit).

1824. K. O. Mueller *Die Dorier* II 438—450 de Arcadiae situ agit.

c. 1828. *Expédition de Morée.* Inscriptiones editae libro: *Expédition scientifique de Morée* ... edidit Blouet, adiuverunt Ravoisié, Poirot, Trézel, de Gournay I 1831. II 1833. III 1838. Haec volumina magnifica quae in paucorum manibus essent plerumque non citavi, cum inscriptiones et commentarii in commodiorem librum translata essent:

Ph. Le Bas *Inscriptions grecques et latines recueillies en Grèce par la commission de Morée* I 1835 (Messeniae et Arcadiae) [= Le Bas *Inscr. gr. et lat.*, sequitur numerus].

1829—1831. Exercitus francogallici tribuni Peloponnesum dimensurant.

1831. W. Gell *Probestücke von Städtemauern des alten Griechenlands (a. d. Englischen übersetzt).*

1832. *Carte de la Morée rédigée et gravée au dépot de la guerre ... par les officiers de l'État-Major attachés au corps d'occupation. Sous la direction de Mr. le Lieutenant-Général* Pelet.

1834. L. Ross Inscriptiones graecae ineditae I; Arcadicae: n. 1—12.
E. Dodwell *Views and descriptions of cyclopian, or pelasgic remains in Greece and Italy, with constructions of a later period.* 141 tabulae lithographicae post mortem Dodwelli qui ipse imagines delineaverat editae.

1840. L. Ross: v. *Griech. Königsreisen* I 1848, 174 sqq.
C. O. Mueller cum E. Curtio; v. O. *u.* E. Kern, C. O. Mueller *Lebensbild in Briefen* 1908, 351 sqq.

1842. F. G. Welcker: v. *Tagebuch einer griech. Reise* I 1865.

1848. Ch. Th. Schwab et v. Prokesch-Osten.

1849. Schwab iterum; v. 1851.

1850. Beulé (et Bertrand) Arcadiam adeunt. Radet *École franç.* 287 sq.

1851. E. Curtius *Peloponnesos* I.
Id. *Einige Bemerkungen über arkadische Münzen.* — Pinder und Friedländer *Beiträge zur älteren Münzkunde* I 85—92.

1852. Chr. Th. Schwab *Arkadien. Seine Natur, seine Geschichte, seine Einwohner, seine Altertümer. Stuttgart und Tübingen.*
Carte de la Grèce 1 : 200000.

1853. Ph. Le Bas *Voyage archéologique en Grèce et en Asie mineure* II *section* VI *Arcadie* p. 69—75, n. 327—359.
W. Vischer Arcadiam peragrat: *Erinnerungen und Eindrücke aus Griechenland.* 1857.

1854. F. Aldenhoven *Itinéraire descriptif de l'Attique et du Péloponnèse, avec cartes et plans géographiques. Athènes.*
Delacoulonche iter facit; cf. *Arch. des miss.* VII 1858, 83—268; Radet *École* 290 adn. 3.
Bursian, v. 1872.

1855. W. Vischer *Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland* Basel 1855: p. 37 sqq. Arcadia; n. 39: Mantinea, p. 39 sqq. Tegea, p. 41 sq. Megalopolis (Eadem habet *Kleine Schriften* II 1878, 56 sqq.).
E. Beulé *Études sur le Péloponnèse.*

1857. Rangabé *Souvenirs d'une excursion en Arcadie.* — *Mém. Ac. inscr.* I, V, L, 279—423.
Heuzey, Thenon, Hinstin Peloponnesum adeunt. Radet l. l. p. 288 adn. 5.

1858. W. G. Clark *Peloponnesus: notes of study and travel.* London.

1859. A. Bertrand De fabulis Arcadiae antiquissimis diss. Paris.

1860. Aristides Kyprianos Ἀρκαδία Ἀρ. 137 [n. 6].
Th. Bergk De titulo arcadico, ind. lect. Halens. 1860/1.
A. Conze et A. Michaelis Arcadiam explorant: v. 1861.

1861. A. Michaelis *Fleckeisens Jahrb.* 83, 585 sqq.
A. Conze et A. Michaelis *Rapporto d' un viaggio fatto nella Grecia nel* 1860. *Ann. Inst.* XXXIII. Arcadia: p. 27—32.

1865. R. Schillbach *Zwei Reisebilder aus Arkadien.* Jena (de Styge). Xuthiae titulus n. 153 inventus.

1868. P. Foucart Arcadiam peragrat (Radet 288).

1871. Anonymus graecus antrum in Cyllene monte invenit: p. 83.

1872. C. Bursian *Geographie von Griechenland* II *Peloponnesos und Inseln.* Cf. 1854.

1876/7. E. Loefstedt: p. 6_{48} et n. 1.

1877. Foucart(-Le Bas) *Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure* (usque ad n. 353).
Commentarios (*explications*) unus scripsit Foucart; idem Addenda (II p. 529—544, n. 331 *a*—352 *q*) quae ipse (a. 1868) aliique collegerant addidit.
M. Klatt *Forschungen zur Geschichte des achäischen Bundes.* I *Quellen und Chronologie des Kleomenischen Krieges.* Berlin.
J. Martha Arcadiam explorat (v. s. Heraea, Tegea, Phigalia, Stymphalo).

1878. G. Busolt *Die Lakedaimonier und ihre Bundesgenossen. I. Bis zur Begründung der athenischen Seehegemonie* p. 111 sqq.

1879. A. Milchhoefer *Antikenbericht aus dem Peloponnes, Ath. Mitt.* IV 122—176. De Arcadia agit p. 127—147. Templum Minervae Aleae: p. 6.

1880. A. Furtwaengler *Aus der Umgebung Olympias, Karlsruher Z.* 2880, *Lit. Beil.* = *Kleine Schriften* I 227 sqq.
L. Gurlitt et A. Milchhoefer de Polybii statua et titulis Clitoriis: p. 86.

1881/2 m. Dec. Ian. Jernstedt Tegeam venit, qui apographa sua Prottio dedit; accepi a Kolbio et in addendis adhibui.

1882. R. Weil *Arkadische Münzen, Z. Numismatik* IX 18 sqq.

1883. M. Klatt *Chronologische Beiträge zur Geschichte des achäischen Bundes.* Progr. Berlin.
J. Spitzer *Lautlehre des arkadischen Dialektes.* Diss. Kiel.
P. Cauer Delectus inscriptionum graecarum propter dialectum memorabilium[2] Lipsiae.
Hoehle *Arkadien vor den Perserkriegen.* Progr. Meerane.

1884. F. Bechtel *Die inschriftlichen Denkmäler des arkadischen Dialekts, Bezzenberger Beitr. zur Kunde der indogermanischen Sprachen* VIII 301—327.
Id. *Sammlung griechischer Dialektinschriften* (= *SGDI*) I p. 337—361, n. 1181—1258.

1885. M. Dubois *Les ligues étolienne et achéenne,* Paris p. 217 sqq.: *Recueil des principaux textes épigraphiques cités.*

1886. G. Papandreas (καθηγητὴς τοῦ ἐν Πύργῳ γυμνασίου) Ἀζανιάς, ἐν Πύργῳ. Psophidiam, Thelphusiam, Clitoriam, Cynaethiam describit (mecum communicavit Preuner).
Kalkmann *Pausanias der Perieget* p. 125—127.

1887. H. W. Smyth *The Arcado-Cyprian dialect.* — *Transactions of the American Philol. Association* 59—133.
P. Gardner et R. S. Poole *Catalogue of Greek coins. British Museum. Peloponnesus.* Foedus achaicum, Arcadia [= *Brit. Mus.*].

1887—1890. A. Philippsonii itinera: *Der Peloponnesos, Versuch einer Landeskunde auf geologischer Grundlage* cum tabulis 1 : 300000. 1892.

1887. H. Pomtow Arcadum monumentum Delphis invenit: p. XVIII_{127} sqq.

1887/8. Fougères et Mantineam (u. v.) et viciniam explorat.

1888/9. Bérard v. s. Tegea, Mantinea.

1889. H. Pomtow *Ein arkadisches Weihgeschenk zu Delphi. Ath. Mitt.* XIV 15—40, cf. eiusdem *Beitr. zur Topographie von Delphi* 55 sqq. et 114.

1889 sqq. Graeci Lycosuram explorant: p. 132.

1890/1. Angli Magnae urbis situm effodiunt.

1890. F. Hiller von Gaertringen *Zur arkadischen Königsliste des Pausanias* — *Festschr. des Gymnas. in Jauer* 53 sqq.
R. Franz De Callistus fabula, *Leipziger Studien* XII.
W. Gurlitt *Über Pausanias.*

1891. W. Immerwahr *Die Kulte und Mythen Arkadiens.* I *Die arkadischen Kulte.*
O. Hoffmann *Die griechischen Dialekte.* I *Der südachäische Dialekt.* Göttingen.

1891/2. G. H. Foerster *Die olympischen Sieger* ... Progr. Gymn. Zwickau I. II [*Sieger*].

1892. E. A. Gardner, W. Loring, G. C. Richards, W. J. Woodhouse Excavations at Megalopolis 1890—1891. *With an architectural description by* R. W. Schultz (*Society for the promotion of Hellenic studies, supplementary papers* I). Reliqua v. p. 110.
E. Meyer *Forschungen zur alten Geschichte* I cap. III *Pelasgos in Arkadien. Die Lykaonsagen* 53—66.

1893 G. Busolt *Griech. Gesch.* I[2] imprimis p. 701 sqq.

1894. V. Bérard *De l'origine des cultes arcadiennes.*
R. Heberdey *Die Reisen des Pausanias in Griechenland.*
P. Herthum De Megalopolitarum rebus gestis et de communi Arcadum republica — commentationes philologae Ienenses V 49—108.

1895. W. Loring *Some ancient routes in the Peloponnese Journ. Hell. stud.* XV 25—89, tab. I—III.
Frazer Arcadiam peragravit, v. 1898.
G. Busolt *Griech. Gesch.* II[2].

1897. G. Busolt *Griech. Gesch.* III 1; imprimis p. 126 sqq. (a. 473 sqq.).

1898. I. G. Frazer *Pausanias's description of Greece translated with a commentary, vol. IV commentary on books VI—VIII.*

1898/9. W. Reichel et A. Wilhelm Dianae fanum Lusis explorant; v. p. 94.

1899. B. Niese *Beiträge zur Geschichte Arkadiens, Herm.* XXXIV 520 sqq.
E. Schwartz *Tyrtaeos Herm.* XXXIV 428 sqq.

1900. P. Komnenos Ἀρκαδικὰ Προομήρεια καὶ χωρογραφία προϊστορικῆς Ἀρκαδίας. Α' ἐν Ἀθήναις.
G. A. Karamanos Τὰ Ἀρκαδικά. Tripoli.

1900. U. v. Wilamowitz-Moellendorff *Textgeschichte der griechischen Lyriker* 10. *Tyrtaios Abh. Gött. Ges.* 1900, 97 sqq. (de Messeniis et Arcadibus saec. VIII—V a. Chr.).
C. Robert *Die Ordnung der olympischen Spiele und die Sieger der 75. bis 83. Olympiade, Herm.* XXXV 141 sqq.; de papyro Oxyrynchi reperta.

1901. W. Vollgraff De Ovidii mythopoeia diss. Berol. caput I De fabula Lycaonis.
G. Radet *L'histoire et l'œuvre de l'École française d'Athènes* libros et itinera enumerat.

1901. E. Szanto *Die griechischen Phylen* (*SB Ak. Wien* CXLIV, V, 29—35 = *Ausg. Abh.* 242—248) de tribubus arcadicis.

1902. O. Cuntz *Polybius und sein Werk* p. 77 sq. Polybii vita.

1902 sqq. Kuruniotes Lycaeum explorat p. 141.

1904. B. Niese *Chronologische und historische Beiträge zur griechischen Geschichte der Jahre 370—364. Herm.* XXXIX 1904, 84—132.

1906. O. Gruppe *Griechische Mythologie und Religionsgeschichte* I: *Die wichtigsten Kultstätten*: *Arkadien* p. 193—207.
Cercidae papyrus inventa: v. 1911.
Lex Orchomenia n. 343 inventa: p. 69.

1907. Romaeus Tegeae: p. 6.
F. Solmsen *Vorgriechisches in Lakonien Rhein. Mus.* LXII 329 ff.
H. Hitzig et H. Bluemner Pausaniae Graeciae descriptio III 2 lib. VIII, IX, quorum commentarius res topographicas accurate persequitur.
E. Babelon *Traité des monnaies grecques et romaines* II 1 *Les monnaies grecques depuis les origines jusqu'aux guerres médiques.*

1909. C. D. Buck *Introduction to the study of the Greek dialects. — Arcadian Inscriptions*: p. 174—180.
A. v. Premerstein Arcadiam adiit; p. 69.
C. Robert *Pausanias als Schriftsteller.*
A. Wilhelm *Beiträge zur griechischen Inschriftenkunde* (*Sonderschrift öst. arch. Inst.* VII). [= *Beitr.*] v. indicem locorum p. 329 sub IG V *Arkadien.*

1910. B. Niese *Drei Kapitel eleischer Geschichte. — Genethliakon für Robert,* 1 sqq.

1910/2. Dugas Tegeae: p. 6.

1911. B. V. Head Historia Nummorum^{2} Arcadia: p. 444—456; foedus Achaicum: 418. Hunc plerumque secutus sum.
F. Studniczka *Polybios und Damophon* I *Ber. Sächs. Ges.* LXIII.
A. S. Hunt *Cercidas Meliambi. — The Oxyrhynchus Papyri* VIII, 20—59, n. 1082 et tab. II.
N. K. Alexopulus Ἀρκαδικὰ σύμμεικτα. Athenis (cf. *Berl. phil. Woch.* 1911, 1166).
A. S. Hunt *The Oxyrhynchus Papyri* part VIII n. 1082 Κερκίδα κυνὸς μελίαμβοι, cf. P. Maas *Berl. phil. Woch.* 1213 sqq. 1011—1016; K. F. W. Schmidt *GGA* 1912, 633 sqq.; A. Körte *Arch. Papyrusf.* V 553; alii.
F. Hiller v. Gaertringen und H. Lattermann *Arkadische Forschungen. Abh. Ak. Berlin.* [= *Ark. Forsch.*].
R. Weil *Nochmals das arkadische Gemeinwesen Z. Numism.* 139—146.

1912. H. Swoboda *Studien zu den griechischen Bänden.* 3. *Die Städte im achäischen Bunde. Klio* XII 17—50.
K. J. Beloch *Griechische Geschichte* I 1^{2} (quo tempore hic liber editus est, pars huius corporis iam typis expressa erat).
Loefstedti scrinia (cf. p. 6. 7) Uppsalae conservata nobiscum per Lennartium Kjellberg communicata.

1913. A. v. Premerstein *Griechisch-Römisches aus Arkadien. — Jahresh.* XV 1912 (m. Martio nondum editum; sed plagulas auctoris humanitati debeo).
H. Swoboda *K. F. Hermanns Lehrbuch der griechischen Antiquitäten.* I. *Staatsaltertümer III. Abt.*^{6}. § 1 *Stammstaat und Stadtstaat* p. 3 sqq.; § 26 *Arkadien* p. 219 sqq. (ubi alii libri qui de civitatibus graecis agunt enumerantur).
H. Pomtow *GGA* 143 sqq. in appendice ad Rueschii censuram libri: Walek *Die delphische Amphiktyonie in der Zeit der ätolischen Herrschaft* 1911 archontum Delphicorum seriem et tempora quae tertio a. Chr. saeculo fuerint denuo examinat; quem libellum cum iam antequam ederetur auctorum liberalitate accepissem, in prolegomenis maxime adhibui.

COROLLARIVM DELPHICVM

Cum Bernardus Haussoullier certiores nos fecisset Delphis repertos esse titulos duos, qui summi momenti essent ad Arcadum res et sermonem melius exploranda, A. Plassart qui edendi nobile officium susceperat exemplaria sua, nec non prioris ectypa et imagines nobiscum communicavit. Quibus quamquam pro viribus usi sumus tamen huius quoque editionis laudem Plassartio deberi grato animo profiteri lubet.

D I. Tegeatarum lex de exulibus restituendis a. 324 pronuntiata.

Diod. XVIII 8. διόπερ ὑπογύων ὄντων τῶν Ὀλυμπίων (Ἀλέξανδρος) ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα Νικάνορα τὸν Σταγειρίτην, δοὺς ἐπιστολὴν περὶ τῆς καθόδου· ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει διὰ τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι τοῖς πλήθεσιν ... 'βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τοῖς ἐκ τῶν ἑλληνίδων πόλεων φυγάσι. τοῦ μὲν φεύγειν ὑμᾶς οὐχ ἡμεῖς αἴτιοι γεγόναμεν, τοῦ δὲ κατελθεῖν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας ἡμεῖς ἐσόμεθα πλὴν τῶν ἐναγῶν. γεγράφαμεν δὲ Ἀντιπάτρῳ περὶ τούτων, ὅπως τὰς μὴ βουλομένας τῶν πόλεων κατάγειν ἀναγκάσῃ.' Pridik De Alex. M. epist. commercio 36, 17. Niese I 176.

'In Museo Delphico stela conservatur calcarii lapidis leucophaei albisque maculis distincti, superne mutila ... Inventa est anni 1895 m. Iulio, cum Delphos investigaret Gallica quae est Athenis schola, in fossa ad orientem sacri Apollinis saepti perducta. A. m. 0,90, l. 0,45—0,48, cr. 0,21—0,225. Litterae (40) στοιχηδὸν dispositae, a. 0,008. Lapidem a viro Delphicorum epigrammatum peritissimo Aemilio Bourguet diligentiae meae benigne designatum nuperrime exscripsi; inscriptionis non nusquam lectu difficilis, de qua in *Bull. Hell.* XXXVII plura dicam, in singulis locis confirmandis auxilio mihi fuit optimi magistri B. Haussoullier cura doctrinaque.' Plassart. *Ectypum* et imagines photographicas contulerunt Hiller et Wilamowitz, ubi non omnia dispicere contigit, quae in lapide ipso lecta erant.

\- - - - - -29- - - - - ση[- 5 - βασι]-
[λεὺς Ἀλέξ]α̣νδρος, τὸ διάγ̣ρ̣[α]μ̣μα γραφῆναι κατὺ τὰ ἐ̣-
[πανορ]θ̣ώσατυ ἁ πόλις τὰ ἰν τοῖ διαγράμματι ἀντιλ-
§ ε̣γόμενα. τὸς φυγάδας τὸς κατενθόντας τὰ πατρῷια
κομίζεσθαι, ἐς τοῖς ἔφευγον, καὶ τὰ ματρῷια, ὅσαι ἀ-
νέσδοτοι τὰ πάματα κατῆχον καὶ οὐκ ἐτύνχανον ἀδ-
ελφεὸς πεπαμέναι· εἰ δέ τινι ἐσδοθένσαι συνέπεσ̣-
ε τὸν ἀδελφεὸν καὶ αὐτὸν καὶ τὰν γενεὰν ἀπολέσθα-
§ ι, καὶ τανὶ ματρῷια ἦναι, ἀνώτερον δὲ μηκέτι ἦναι. ἐ-
πὲς δὲ ταῖς οἰκίαις μίαν ἕκαστον ἔχεν κατὺ τὸ διά-
γραμμα· εἰ δέ τις ἔχει οἰκία κᾶπ̣ον [π]ὸς αὐτᾶι, ἄ̣λ̣λον μ-
ὴ λαμβανέτω· εἰ δὲ πὸς τᾶι οἰκίαι μὴ πό(σ)εστι κᾶπος, ἐ-
ξαντίαι δ' ἔστι ἰσόθι πλέθρω, λαμβανέτω τὸν κᾶπον·
εἰ δὲ πλέον ἀπέχων ὁ κᾶπός ἐστι πλέθρω, τωνὶ τὸ ἡμί-
σεον λαμβανέτω, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων γέγρα-
πται. τᾶν δὲ οἰκιᾶν τιμὰν κομιζέσθω τῶ οἴκω ἑκάστ-
ω δύο μνᾶς, τὰν δὲ τιμασίαν ἦναι τᾶν οἰκιᾶ̣ν κατάπε-
ρ ἁ πόλις νομίζει· τῶν δὲ κάπων διπλάσιον τὸ τίμαμ-
α κομίζεσθαι ἢ ἐς τοῖ νόμοι, τὰ δὲ χρήματα ἀφεῶσθα-
ι τὰν πόλιν καὶ μὴ ἀπυλιῶσαι μήτε τοῖς φυγάσι μήτ-
§ ε τοῖς πρότερον οἴκοι πολιτεύονσι. ἐπὲς δὲ ταῖς π-
αναγορίαις, ταῖς ἐσλελοίπασι οἱ φυγάδες, τὰν πόλ-
ιν βωλεύσασθαι, ὅ,τι δ' ἂν βωλεύσητοι ἁ πόλις, κύριο-
§ ν ἔστω. τὸ δὲ δικαστήριον τὸ ξενικὸν δικάζεν ἑξήκ-
οντα ἁμερᾶν· ὅσοι δ' ἂν ἰν ταῖς ἑξήκοντα ἁμέραις μὴ
διαδικάσωντοι, μὴ ἦναι αὐτοῖς δικάσασθαι ἐπὲς τ-
οῖς πάμασι ἰν τοῖ ξενικοῖ δικαστηρίοι, ἀλλ' ἰν τοῖ
πολιτικοῖ αἰ· εἰ δ' ἄν τι ὕστερον ἐφευρίσκωνσι, ἰν ἁ-
μέραις ἑξήκοντα ἀπὺ τᾶι ἂν ἁμέρα̣ι τὸ δικαστήριο-
ν καθιστᾶ· εἰ δ' ἂν μηδ' ἰν ταῖννυ διαδικάσητοι, μηκέ-
τι ἐξέστω αὐτῶι (!) δικάσασθαι· εἰ δ' ἄν τινες ὕστερον
κατένθωνσι, τῶ δικαστηρίω τῶ ξενικῶ [μ]ηκέτι ἐόντ-
ος, ἀπυγραφέσθω πὸς τὸς στραταγὸς τὰ [π]άματα ἰν ἁμ-
έραις ἑξήκοντα, καὶ εἴκ ἄν τι αὐτοῖς ἐ̣[π]απύλογον ἦ-
ι, δικαστήριον ἦναι Μαντινέαν· εἰ δ' [ἂν μὴ] διαδικάσ-
ητοι ἰν ταινὶν (!) ταῖς ἁμέραις, μηκέτ[ι] ἦναι αὐτοῖ δι-
§ κάσασθαι. ἐπὲς δὲ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι Ν Ọ Λ Ω Ν σὺν τ-
οῖς ọφẹιλήμασι τὰ μὲμ πὸς τὰν θεὸν ἁ πόλις διορθώ-
σατυ, ὁ ἔχων τὸ πᾶμα ἀπυδότω τῶι κατηνθηκότι τὸ ἡμ-
ίσεον κατάπερ οἱ ἄλλοι· ὅσοι δὲ αὐτοὶ ὤφηλον τᾶι θ-
εοῖ συνινγύας ἢ ἄλλως, εἰ μὲν ἂν φαίνητοι ὁ ἔχων τὸ
πᾶμα διορθωμένος τᾶι θεοῖ τὸ χρέος, ἀπυδότω τὸ ἡμ-
ίσεον τῶι κατιόντι, κατάπερ οἱ ἄλλοι, μηδὲν παρέλ-
[κ]ων· εἰ δ' ἂν μὴ φαίνητοι ἀπυδεδωκὼς τᾶι θεοῖ, ἀπυδό-
τω τοῖ κατιόντι τὸ ἡμίσεον τῶ πάματος, ἐς δὲ τοῖ ἡμ-
ισέοι α̣ὐτὸς τὸ χρέος διαλυέτω· εἰ δ' ἂν μὴ βόλητοι δ-
ιαλῦσαι, ἀπυδότω τοῖ κατιόντι τὸ πᾶμα ὅλον, ὁ δὲ κο-
§ μισάμενος διαλυσάτω τὸ χρέος τᾶι θεοῖ πᾶν. ὅσαι δ-
ὲ γυναῖκες τῶν φυγάδων ἢ θυγατέρες οἴκοι μίνονσ-
αι ἐγά[μ]αντυ, (ἢ) ἔφυγον καὶ ὕστερον ἐγάμαντυ [ἰ]ν Τεγέ-
αν κα[ὶ] ἐπίλυσιν ὠ̣νήσαντυ οἴκοι μίνονσαι, τανὶ μ-
ὴ τὰ χ[ρέα κ]ομίζεσθαι τὰ πατρῷια μήτε τὰ ματρῷια π-
ράσι[μα] τὸς υἱός, ὅσοι μὴ ὕστερον ἔφυγον δι' ἀνάγκα-
σ̣ καὶ ἰν τοῖ νῦν ἐόντι καιροῖ καθέρπονσι ἢ αὐταὶ ἢ
παῖδες τανní, δοκιμάζεσθαι καὶ αὐτὰς καὶ τὸς ἐς τ̣-
Α Ι . . Ι Ι Ο Σ . . Ν . Σ τὰ πατρῷια καὶ τὰ ματρῷια κὰ τὸ διά-
§ γραμμα. ὀμνύω Δία Ἀθάναν Ἀπόλλωνα Ποσειδᾶνα, εὐν-
οή̣σω τοῖς κατηνθηκόσι τοῖς ἔδοξε τᾶι πόλι κατυδ-
έχεσθαι, καὶ οὐ μνασικακήσω τῶννυ οὐ̣δε̣ν̣[ὶ] τ[ὰ] ἂν Α Γ
Ͱ < ἰση̣ ἀπὺ τᾶι ἁμέραι τᾶι τὸν ὅρκον ὤμοσα, οὔτε δια-
κωλύσω τὰν τῶν κατηνθηκότων σωτηρίαν, οὔτε ἰν τα-
ῖ[νν]υ̣ φ̣υλαῖσ̣ οὔτε ἰν τοῖ κοινοῖ τᾶς πόλιος γενόμ[ε]-
[νο]ς, καὶ Σ . . Λ Ị Λ̣ Κ ^ Τ Ρ̣ Α Ν Μ Α Ι Ι . ^ Ι πὸς τὸς κατηνθηκό-
[τας . .] Η Τ Ε Ι . Λ Λ Ι Ο Κ Ι τᾶι πόλ[ι] ας τε . . . . τα εκ . . . τ[ὰ]
. . . . . . ια [τ]ὰ ἰν τοῖ διαγρά[μμ]ατι γεγραμμένα τὰ ἐ̣ς
Ν . . Λ . Λ . Ρ Γ Λ Ι Ι . Ι Ν α̣ρ̣[άσω (?) οὐ]δὲ β̣ω[λ]ε̣ύσω πὸς οὐδένα. *v*

vacat

Vs. 9 τανὶ primus legit Haussoullier; i. q. ταδί Wil. || 11 Κ Α Ν Ο Ν Τ Ο Σ, Α Μ Ο Ν (Μ *pro* Λ Λ) || 12 πό(σ)εστι Wil. || 12. 13 ἐξαντίαι, ut 31 ἐξέστω Pl. || 20 ἀπυλιῶσαι; i. q. ἀπολειαίνειν 'nomen delere' Boeotorum (Herwerden Lex. gr.[2] s. v.) Hauss. || 28 Α Ρ Pl., αἰ Wil. || 31 αὐτῶι pro -οῖ || 34 ἐ[π]απύλογον Wil. || 36 Τ Α Ι Ν Ι Ν scriba delphicus pro Τ Α Ι Ν Ν Ι = ταισνί Pl. || 43 τῶι non τοι || παρέλ|[κ]ων Wil., idem iam Pl. || 50 ἢ omissum postulamus. || 51

ταννὶ = ταϲνί || 55/6 τὸϲ ἐϲ τ̣|ᾶν̣[νυ] π̣[αομέ]ν[ο]ϲ cum Foucarto temptaveramus; sed vestigia obstare videntur. Hiller. || 57 dei phylarum tegeaticarum || 59 extr. Τ.ΛΝ (vel Ρ? Κ?) ΑΓ Pl. || 60 in. Ͱ (an Ε? Η?) < (an Χ? Κ?) ΙΣΩ (an !!?). Quibus vestigiis neque τ[ὰ] ἀν[έ]π|[ειϲεν], quod Hauss. dubitanter proposuerat, nec τ[ὰ] ἂν ἀπ(υ)|[τε]ίϲη respondet. || 63 κ̣α̣ὶ (?) τ̣ᾶν ματ̣έ̣[ρ]ων̣? Sed sententia obscura est.

D II. Delphorum thearodoci (addubitaverunt Nikitsky et Boesch Θεωρόϲ 36) ex ordine geographico descripti.

Nova fragmenta catalogi *SGDI* 2580, exscripsit et revisit A. Plassart.

col. II vss. 57—60 Aegium. 61/2 Callistae (cf. [Κα]λλιϲταιεῖϲ *Inschr. Magn.* 41_{20}, quos ab Ἀχαιοῖϲ Καλλιϲτάταιϲ nummorum non diversos fuisse iam Kernius coniecerat, Sicyoniorum decreto subscriptos. Hinc corrigas p. 130_{57}). 63/4 Aschium.

65 ἐν Κυναίθαι· Ἀριϲτομέδα Δαμαγίδαϲ.
Εὐατέαϲ. Ϲάτυροϲ Πελοπίδα.
Ϲάτυροϲ Θευξένου.
ἐν Λούϲοιϲ· Ἀλκέταϲ Ἀγίωνοϲ. | Πειϲίαϲ
ἐν Κλείτορι· Ἀγίαϲ Ἀνάξιπποϲ | Νικέα
70 Λ̣αμίου Ἄγηϲ. Ἀλείου.
Δείναρχοϲ Δεξιλόχου
ἐν Παίοιϲ· Ἀριϲτόβουλοϲ
ἐν Θελφούϲϲαι· Φίλων Μοιϲέα
Θραϲύβουλοϲ Λαττύπου
75 Τιμογένηϲ Λάμπου
ἐν Ἡραίαι· Ἱεροκλῆϲ Διογένεοϲ. Νικόμαχοϲ
(77 Hypana. 78/9 Typaneae.)
80 ἐν Ἀλιφείραι· Εὐθύδαμοϲ Ξενοκράτεοϲ
81 (Lepreum.)
ἐν Φιαλείαι· Κλείξενοϲ Κλεινομάχου.
Δεινόβιοϲ Πολυαίνου
(84 ἐν Δουρέωι. 85 Plataeae. 86/7 Phrixa. 88/9 Samicum.
90 Cypariss[iae]. 91—105 mutili.)
106 [ἐν . . . .]θ̣αι· [Φ]ίλων Ϲωτίμου
. . . . αϲ Μοιϲύα (!)
. . υ̣ροϲ Ἱππία
[ἐν . .]τέα· Ἀγηϲίλοχοϲ | Ἀμφιδάμου |
110 [Ἀγ]ηϲιϲθένεοϲ. Ἱπποκράτηϲ Ἐχίππου
Ἀ̣ϲ̣[τ]οφάνηϲ Ἀγηϲιϲθέν[ε]ο[ϲ]
ἐν Τε[γέ]αι· Ἀντιφάνηϲ
ἐν Μαν[τι]νέαι Τιμοκράτηϲ. Νικόϲτρατοϲ.
ἐν Ἐρχομ[ε]νῶι· Κλεόμαντιϲ Τιμοδάμου.
115 Θραϲυμ[έ]νηϲ Πανανδρίου.
ἐν Ϲτυμφάλ[ω]ι· Τηλεφάνηϲ. Ϲέανθοϲ.
Ἔργιπποϲ Ἀ[ρ]έτωνοϲ.
ἐν Φενεῶι· Ἄριϲ[τ]οϲ Ἀριώλου (!)
Φίλαιοϲ Πλειϲτ[ί]ου
120 ἐν Καφύαιϲ· Κάλλιϲτοϲ. Πάτρων
Ἀμεραίου.
ἐν Τορουνείωι· Εὐρυμα[χί]δαϲ Κρατυίου (!)
Εὐρύδικοϲ Δαμονίκου
ἐν Ψωφῖδι· Δεινολέων. Τ[ι]ϲαμενόϲ (!)
125 [Ϲ]θενολάου.
ἐν Λαϲιῶνι· Ἵεριϲ Ἀγελ[ό]χου
Ϲφαῖροϲ Πομπαίου
ἐν Ὀφιοῦντι· Φ[ρ]οῦροϲ Φιλιϲτίωνοϲ
ἐν Τριτέαι· [Ξ]ενοπείθη[ϲ - -]

col. III 1—3 mutili.
4 ἐν Π[αρ]ωρ[ία]ι· - -
5 ἐν Θιϲόαι· ΔΗ̣ - -
άρχου. Κληϲ - -
ἐ[ν Πα]λ[λαντ]είωι· - -
ξενοϲ Ἐπηρ[άτου.]
ἐν Ἀϲέωι (!)· Δαμοτέληϲ Δα[μ - -]

II 68. 69 Πειϲίαϲ|Νικέα postea addita. || 109 Ἀμφιδάμου in rasura; cf. genetivum vs. 110. Pl. || 107 ΜΟΙΣΥΑ pro ΜΑΡΣΥΑ incisum? Hiller || 122 ΚΡΑΤΥΙΟΥ pro ΚΡΑΤΙΝΟΥ incisum? Hiller. || 123 'cf. *Fouilles de Delphes* III 2, 193, proxeniam et thearodociam instauratam Εὐρυ[δίκω]ι Δαμονίκου Ἀρκάδι ἐκ Τορ|[ουνείο]υ, quod supplementum a me propositum in huius voluminis indice (et addendis p. 193) indicatum est.' Pl.

Catalogus ille delphicus iis quae iam Haussoullier *Bull. Hell.* VI 1883, 190 exposuit, anni fere 175 a. Chr. esse demonstratur. Mirum igitur est tunc reperiri Μαντινέαι pro Ἀντιγονείαι, scriptionem priscam Ἐρχομενῶι, cum Boeotiae urbs *SGDI* 2580 A II_{24} (= col. II, 149; cf. II, 23) Ὀρχομενῶι scripta sit, locorum nomina quae iam diu oblitteratae memoriae fuisse videbantur, velut Παῖα (p. 85_{108}). Τορούνειον adhuc praeter illud testimonium (v. supra) ignotum. Π[αρ]ωρ[ία] agri Megalopolitani p. 130_{40} et n. 537.

HOC FASCICVLO CONTINENTVR

I.

TEGEA.

Tegeae situm et historiam quatenus e re esse videbatur hic enarravi et potiora praeter titulos ipsos documenta protuli; quae totius Arcadiae communia sunt, in prolegomenis huic fasciculo praemissis exponemus.

Tegea urbs. Paus. VIII 45, 4 (Robert *Pausanias* 92, 163 sqq.) Τεγεάταις δὲ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀλέας τὸ ἱερόν - - 47, 4 τοῦ ναοῦ δὲ οὐ πόρρω στάδιον χῶμα γῆς ἐστι, ubi Ἀλεαῖα et Ἁλώτια aguntur . . . ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τοῦ ναοῦ κρήνη, καὶ ἐπὶ ταύτῃ βιασθῆναι τῇ κρήνῃ φασὶν Αὔγην ὑπὸ Ἡρακλέους . . ἀπωτέρω δὲ τῆς κρήνης ὅσον σταδίοις τρισίν ἐστιν Ἑρμοῦ ναὸς Αἰπύτου. 5 ἱερὸν Ἀθηνᾶς Πολιάτιδος quod Ἔρυμα[1]) dicunt (Cephei fabula, Medusae capilli). 6 ἱερὸν Ἀρτέμιδος Ἡγεμόνης[2]), quod Χρόνιος Aristomelida tyranno Orchomeniorum necato condidisse fertur. 48, 1 τῆς ἀγορᾶς δὲ μάλιστα ἐοικυίας πλίνθῳ κατὰ τὸ σχῆμα, Ἀφροδίτης ἐστὶν ἐν αὐτῇ ναὸς καλούμενος ἐν πλινθίῳ καὶ ἄγαλμα λίθου. στήλαις . . . δὲ ἐπειργασμένοι τῇ μὲν Ἀντιφάνης ἐστὶ καὶ Κρῖσος καὶ Τυρωνίδας τε καὶ Πυρρίας, οἳ νόμους Τεγεάταις θέμενοι τιμὰς καὶ ἐς τόδε παρ᾽ αὐτῶν ἔχουσιν· in altera Ἰάσιος Olympionica fabulosus . . . 4 ἔστι δὲ καὶ Ἄρεως ἄγαλμα ἐν τῇ Τεγεατῶν ἀγορᾷ . . Γυναικοθοίναν δὲ ὀνομάζουσιν αὐτόν. (Marpessae fabula cum colle Phylactride coniuncta.) 6 Διὸς Τελείου βωμὸς καὶ ἄγαλμα τετράγωνον. περισσῶς γὰρ δή τι τῷ σχήματι τούτῳ φαίνονταί μοι χαίρειν οἱ Ἀρκάδες. Tegeatae et Macrae μνήματα. 7 τὴν δὲ Εἰλείθυιαν οἱ Τεγεᾶται — καὶ γὰρ ταύτης ἔχουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ναὸν καὶ ἄγαλμα — ἐπονομάζουσιν Αὔγην ἐν γόνασι (Telephi fabula). 8 πρὸς δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Εἰλειθυίας ἐστὶ Γῆς βωμός, ἔχεται δὲ τοῦ βωμοῦ . . στήλη . . Πολύβιος . . . καὶ ἐπὶ ἑτέρᾳ στήλῃ τῶν παίδων τῶν Ἀρκάδος Ἔλατος . . . 49, 1 οὐ πόρρω δὲ τῆς ἀγορᾶς θέατρόν τε ἐστὶ καὶ πρὸς αὐτῷ βάθρα . . Φιλοποίμενος. 53, 1 τῷ Ἀπόλλωνι οἱ Τεγεᾶται τῷ Ἀγυιεῖ τὰ ἀγάλματα ἐπ᾽ αἰτίᾳ φασὶν ἱδρύσασθαι τοιᾷδε (fabula) . . 6 Τεγεάταις δὲ τοῦ Ἀγυιέως τὰ ἀγάλματα τέσσαρά εἰσιν ἀριθμόν, ὑπὸ φυλῆς ἐν ἑκάστης ἱδρυμένον. ὀνόματα δὲ αἱ φυλαὶ παρέχονται Κλαρεῶτις Ἱπποθοῖτις Ἀπολλωνιᾶτις Ἀθανεᾶτις (agnoscis titulum). 7 ἔστι[3]) καὶ Δήμητρος ἐν Τεγέᾳ καὶ Κόρης ναός, ἃς ἐπονομάζουσι Καρποφόρους, πλησίον δὲ Ἀφροδίτης καλουμένης Παφίας (Laodice) . . . τούτου δέ ἐστιν οὐ πόρρω Διονύσου τε ἱερὰ δύο καὶ Κόρης βωμὸς καὶ Ἀπόλλωνος ναὸς καὶ ἄγαλμα ἐπίχρυσον[4]) et Χειρισόφου statua . . . 9 καλοῦσι δὲ οἱ Τεγεᾶται καὶ ἑστίαν Ἀρκάδων κοινήν· ἐνταῦθά ἐστιν ἄγαλμα Ἡρακλέους . . τὸ δὲ χωρίον τὸ ὑψηλόν, ἐφ᾽ οὗ καὶ οἱ βωμοὶ Τεγεάταις οἱ πολλοί, καλεῖται μὲν Διὸς Κλαρίου . . .[5]) ἐθεασάμην δὲ καὶ ἄλλα ἐν Τεγέᾳ τοσάδε, Ἀλέου οἰκίαν καὶ Ἐχέμου μνῆμα . . .

[1]) Arcem indicari docuit Robert. Quam a Φυλακτρίδι (Paus. VIII 48, 4) et a colle S. Sostis non diversam esse censet idem. [2]) Ante arcis introitum? Robert. [3]) De horum templorum loco nihil tradit Pausanias. Fanum Cereris ἐν Ἀρβανιτοκερασιᾷ fuisse multa 'κορῶν' simulacra docent eorum similia quae ad S. Sostem inventa sunt. Romaeus Πρακτ. 1907, 121 sq. [4]) Restitutio: n. 83. [5]) v. p. 2_{100}.

Tegea viae. 1) T. — κρήνη Λευκώνιος — Κρήσιον ὄρος οὐ μέγα ad sinistram viae, ubi ἱερὸν τοῦ Ἀφνειοῦ (Ἄρεως) — πεδίον τὸ Μανθουρικόν a sinistra (L stadia a Tegea) — Χῶμα, ubi ὅροι Μεγαλοπολίταις πρὸς Τεγεάτας καὶ Παλλαντιεῖς — Βόρειον ὄρος (— Ἀσέα — Μεγαλόπολις). Paus. VIII 44, 4. 7. 8.

2) ἐς τὴν Λακωνικήν Paus. VIII 53, 11. (II stadia ἀπωτέρω τοῦ τείχους) βωμὸς ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ Πανός, ἔστι δὲ καὶ Λυκαίου Διός, λείπεται δὲ καὶ θεμέλια ἱερῶν . . . (VII st.) ἱερὸν Ἀρτέμιδος Λιμνάτιδος[1]) καὶ ἄγαλμα ἐβένου ξύλου . . . (X st.) Ἀρτέμιδος Κνακεάτιδος ναοῦ τὰ ἐρείπια . . . 54, 1 Λακεδαιμονίοις καὶ Τεγεάταις ὅροι τῆς γῆς ὁ ποταμός ἐστιν ὁ Ἀλφειός. Inde Paus. III 10, 6: Ἑρμαῖ — Σκοτίτας (inde X stad. sinistrorsum ἱερὸν Σκοτίτα Διός) — (a sinistra) ἄγαλμα Ἡρακλέους καὶ τρόπαιον — (a dextra) ἐς Καρύας ἄγει καὶ ἐς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος — Σελλασία — Θόρναξ — Σπάρτη.

Cf. Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 52 sqq. Ad hanc viam templum prope Μαυρίκι doricum saec. VI exeuntis. Dianae fuisse videtur propter donaria fictilia. Kuruniotes Πρακτ. 1907, 120 sq.

[1]) Huc refert n. 74 Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 378.

3) ἡ εὐθεῖα ἡ ἐπὶ Θυρέαν . . . Paus. VIII 54, 4: Ὀρέστου μνῆμα . . καθ᾽ ἡμᾶς δὲ οὐκέτι πυλῶν ἐντὸς ἐγίνετο ὁ τάφος. ῥεῖ δὲ καὶ Γαράτης ποταμὸς κατὰ τὴν ὁδόν· διαβάντι δὲ τὸν Γαράτην καὶ προελθόντι σταδίους δέκα Πανός ἐστιν ἱερόν . .

4) λεωφόρος Argiva. Paus. VIII 54, 5: ναὸς καὶ ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ (inde ἐκτραπεῖσιν ἐς ἀριστερὰ ὅσον στάδιον Ἀπόλλωνος Πυθίου ἱερὸν[1]) καὶ ἐρείπια ἐς ἅπαν) . . . δρῦς πολλαί . . . Δήμητρος ναὸς[2]) ἐν Κορυθεῦσι[3]) . . . πλησίον δὲ ἄλλο ἱερὸν Διονύσου Μύστου. 6 τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἄρχεται τὸ ὄρος τὸ Παρθένιον . . τέμενος Τηλέφου . . ἀπωτέρω δὲ ὀλίγον Πανός ἐστιν ἱερόν (v. ad n. 490) . . . . ὑπερβαλόντι δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἐστὶν ἐν τοῖς ἤδη γεωργουμένοις Τεγεατῶν ὅρος καὶ Ἀργείων κατὰ Ὑσιὰς τὰς ἐν τῇ Ἀργολίδι. Reliqua v. II 24, 5 sqq.

[1]) Prope vicum Λιθοβούνια? Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 358 ad n. 107. [2]) Statua mulieris sedentis (Cereris ἐν Κορυθεῦσι?) artis antiquioris: Bérard *Bull. Hell.* XIV 1890, 382 sqq., tab. XI; Kabbadias Γλυπτά I 57; inventa ad ecclesiam S. Trinitatis, mediam fere inter vicum Hagiorgitica et χάνι *'sur la vieille route du Parthénion'* ab *Expéd. de Morée* indicatum. — Hermes ibi inventus n. 61, Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 150 sqq. [3]) Hinc βουκόλοι τινὲς Κορύθου τοῦ βασιλέως, qui Telephum expositum in Parthenio monte inveniunt: Diod. IV 33, 11, cf. Apd. III 104.

5) T. — Mantinea via ab exercitibus tritissima, velut Xen. Hell. VI 5, 8; inde a Σκοπῇ Paus. VIII 11.

Τεγέα nomen sicut priores ad τέγος, tectum, traxit Fick *Vorgr. Ortsn.* 39. 94; non ad asianum Τεγησσόν Cypri (Steph. Byz.); sed dubia est origo.

Tegea antiquitus non una urbs moenibus cincta, sed δήμων σύστημα fuit exigua arce (ἐρύματι) sive (?) castello (φυλακτρίδι) munitum. Moenia sexto saeculo nondum fuisse res de Spartanorum bellis narratae produnt. Fanum potissimum erat Minervae Aleae, quod vel posterioribus temporibus refugium profugis praebebat, sicut pellis caprina ὑετοῦ ἀλέην (Hes. Opp. 545). Eadem dea per Laconiam et Mantineae colebatur; Alea urbs Arcadiae — Ἀλέα ut Τεγέα — utrum a dea an quia totius vallis incolis receptaculum erat ita appellata sit non liquet. Deae naturam bellicosam iam imagines satis antiquae probant. Herodianus quidem ap. Steph. Byz. dicit: ἀλέα ἐπὶ τῆς θερμασίας καὶ ὁπότε δηλοῖ τὴν φυγὴν βαρύνεται, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὀξύνεται, unde nomen Ἀλεά et eponymus Ἀλεός efficitur, sicut multi scribunt, et veriloquium aliud commendatur comparatis homericis φρένας ἠλεέ et ἀλαός, cui oppositum Αὔγης sacerdotis nomen, Τηλέφου i. e. Τηλεφάνους matris. Quae disceptare hoc loco non licet. Scriptionem asperam Ἡαλέα habes n. 30. Minervae sacra extra urbem celebrata esse disertis verbis dicit Frontinus III 2, 8: 'Aristippus Lacedaemonius festo die Tegeatarum, quo omnis multitudo ad celebrandum Minervae sacrum urbe egressa erat, iumenta saccis frumentariis palea refertis onusta Tegeam misit, agentibus ea militibus, qui negotiatorum specie inobservati portas aperuerunt suis.' Haec ad Lycurgi expeditionem anni 218 rettulit Bérard, sed cum irrita fuisset, minus probabiliter, ut iure suo observavit Niese II 448, 4.

Doriensium et Tegeatarum bella pristina fabulae Herodoto notae (IX 26) et Echemi monumento tegeatico (Paus. VIII 53, 10) celebratae memorant, quibus Hyllus Herculis f. dicebatur ab Echemo Tegeata interfectus esse; quae iam ante Lacedaemoniorum cladem sexto saeculo tribuendam carminibus enarrata esse possunt, praesertim cum iam Hesiodus Echemi personam nuptiasque funestas noverit.

Praeterea tenendum est Tegeam Agapenoris et Telephi patriam in Paphiorum Cypriorum et postea Pergamenorum quoque fabulis partes egisse haud spernendas, sed ita, ut Arcades res et heroës a poëtis Graeciae asianae celebratos, a tragicis atticis (et tegeatico Aristarcho!) et postea recentioribus quoque aetatis hellenisticae quam vocamus poëtis decantatos tum demum reciperent. Quae quatenus quidem huc faciunt in prolegomenis perstringemus.

[Tegeatarum et Psophidiorum bellum fabulosum an ab Euripide (Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφῖδος a. 438 acta) enarratum? Apd. III 93.]

[Saec. IX Charillus Spartae rex a Tegeatis victus: Paus. VIII 5, 9; 45, 3 etc.; fabula ficta.]

[a. 669/8? Spartani ab Argivis ad Hysias victi. [Sosibius?] ap. Paus. II 24, 7. Busolt I[2] 596, 1 de dubia temporum ratione. Ante hanc expeditionem Tegeam a Lacedaemoniis captam esse censuit Unger *Philol.* XXVI 1867, 372; XXIX 1870, 268; Busolt I[2] 663, 4; cf. Polyaen. I 11 (Ephorum?): Ἀκούης Λακεδαιμονίων Τεγέαν προδοσίᾳ νύκτωρ καταλαβομένων, τοῖς ἰδίοις ὁπλίταις ἔδωκε σύνθημα, κτείνειν τοὺς τὸ σύνθημα ἐρωτῶντας. οἱ μὲν δὴ Ἀρκάδες οὐκ ἐπηρώτων· οἱ δὲ Σπαρτιᾶται, ὡς ἐν νυκτὶ ἀγνοοῦντες, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶντες, ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἀνῃροῦντο. Hunc Ἀκούην eundem esse censuit Unger atque Ἀκοὸν Aristodamidae patrem, Carani [et Phidonis fratris eius] avum (Satyrus fr. 21, FHG III 165), et regem Argivorum anonymum ap. Diod. VII, 13, 2: ὅτι Ἀργεῖοι πολλὰ κακοπαθήσαντες ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους μετὰ τοῦ ἑαυτῶν βασιλέως, καὶ τοῖς Ἀρκάσι τὰς πατρίδας ἀποκαταστήσαντες, ἐμέμφοντο τὸν βασιλέα διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἀποδεδωκέναι τοῖς φυγάσιν, ἀλλὰ μὴ σφίσι κατακληρουχῆσαι. συστάντος δ' ἐπ' αὐτὸν τοῦ δήμου, καὶ τὰς χεῖρας ἀπονενοημένως προσφέροντος, ἔφυγεν εἰς Τεγέαν κἀκεῖ διετέλεσε τιμώμενος ὑπὸ τῶν εὖ παθόντων. Busoltius utrumque reiecit (I[2] 603, 4). Omnia haec valde incerta.]

Saec. VII, VI? Tegeae. Paus. VIII 5, 3 (in regum enarratione). χρόνῳ δὲ ὕστερον Λαοδίκη γεγονυῖα ἀπὸ Ἀγαπήνορος ἔπεμψεν εἰς Τεγέαν τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀλέᾳ πέπλον· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ ἀναθήματι ἐπίγραμμα καὶ αὐτῆς Λαοδίκης ἅμα ἐδήλου τὸ γένος (Preger IG metr. 64)·

Λαοδίκης ὅδε πέπλος· Ἀλέᾳ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾷ
πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας.

1 ἐᾷ codd.; Ἀλέᾳ Spengel.

c. 600. Navium catalogus B 607: Τεγέην.

Saec. VI initio (septem sapientium aevo). Schol. Eur. Hippol. 264. τὸ 'μηδὲν ἄγαν' οἱ μὲν Χίλωνι τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας, οἱ δὲ Σωδάμῳ, ὡς τὸ ἐν Τεγέᾳ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

ταῦτα ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν·
μηδὴν ἄγαν, καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.

Cf. Clem. Al. strom. I 14 p. 351 P: πάλιν αὖ Χίλωνι τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀναφέρουσι τὸ 'μηδὲν ἄγαν'· Στράτων δὲ ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων [FHG II 369] Στρατοδήμῳ τῷ Τεγεάτῃ προσάπτει τὸ ἀπόφθεγμα. Wilamowitz comm. gramm. II 6, Preger IG metr. 65, Schwartz ad schol. Eur. l. l.

Saec. VI parte priore. Hdt. I 66 Lacedaemonii post Lycurgum viribus aucti καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσι ἐπὶ πάσῃ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ. ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τάδε·

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα μ' αἰτεῖς· οὔ τοι δώσω.
πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
οἵ σ' ἀποκωλύσουσιν· ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω.
δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι
καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.

ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἀρκάδων μὲν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο, οἱ δὲ πέδας φερόμενοι ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο, χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι, ὡς δὴ ἐξανδραποδιούμενοι τοὺς Τεγεήτας. ἑσσωθέντες δὲ τῇ συμβολῇ, ὅσοι αὐτῶν ἐζωγρήθησαν, πέδας τε ἔχοντες τὰς ἐφέροντο αὐτοὶ καὶ σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τὸ Τεγεητέων ἐργάζοντο· αἱ δὲ πέδαι αὗται ἐν τῇσι ἐδεδέατο ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν σόαι ἐν Τεγέῃ, περὶ τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης κρεμάμεναι.

Cf. Δεινίαν ἐν τοῖς Ἀργολικοῖς (FHG III 26, 8) ap. Herodian. περὶ μον. λέξ. 8: λέγεται δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους, καθ' ὃν ἐν Τεγέᾳ χρόνον ἦσαν αἰχμάλωτοι, δεδεμένους ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πεδίου τὸν Λαχᾶν ποταμόν, Περιμήδας ἐν Τεγέᾳ δυναστευούσης, ἣν οἱ πλεῖστοι καλοῦσι Χοῖραν.

Paus. VIII 48, 4 (cf. III 7, 3. VIII 5, 9); ad Martis Γυναικοθοίνα in foro cultum narrat historiolam de Charillo Lacedaemoniorum rege per mulierum virtutem victo. λαβοῦσαι αἱ γυναῖκές σφισιν ὅπλα ἐλόχων ὑπὸ τὸν λόφον ὃν Φυλακτρίδα ἐφ' ἡμῶν ὀνομάζουσι. συνελθόντων δὲ τῶν στρατοπέδων . . . οὕτω φασὶν ἐπιφανῆναί σφισι τὰς γυναῖκας et vicisse, Μάρπησσαν δὲ τὴν Χοῖραν reliquas virtute superasse. Marpessae imago picta in Aleae templo: de vinculorum reliquiis c. 47, 2. Fabula procul dubio ex Herodoto efficta; Sosibii similisve Laconum fautoris ingenio tempori remoto adiecta. Idem de Polyaeni historiola (I 8) affirmare non dubito, cum in oraculum illud 'δώσω τοι' etc. desinat; Arcadum rex ΕΛΝΗΣ (Ἄλνης codd. *DE*, Ἄλεος perperam Maasvicius, Ἀλήτης C. O. Mueller; an ΦΑΝΗΣ?). Ubi senes et pueri πρὸ τῆς πόλεως noctu ignem faciunt, viri κατὰ κορυφῆς aggrediuntur. Huius victoriae in memoriam Ἁλώτια celebrata esse dicit Paus. VIII 47, 4; alias ferias ad Iovis Clarii in colle (χωρίῳ ὑψηλῷ) actas ad Lacedaemoniorum cladem hieme illatam refert Paus. VIII 53, 10; ibi quoque ignis Arcadibus opportuna est. Fabulae vera falsaque miscent; ex singulis multas, e multis singulas pugnas efficiunt; colles manent, Φυλακτρὶς i. e. Ἅγιος Σώστης qui nunc est, et alter prope Μερτσαοῦσι, κορυφὴ Polyaeni eadem atque Iovis Clarii χωρίον ὑψηλὸν Pausaniae. Cf. Bérard *Bull. Hell.* XVI 541 et tab. XIII, Robert *Pausanias* 165; ἄκραν sub anno 219/8.

VI. saec. medio. Hdt. I 67 κατὰ μὲν δὴ τὸν πρότερον πόλεμον συνεχέως αἰεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας. κατὰ δὲ τὸν κατὰ Κροῖσον χρόνον καὶ τὴν Ἀναξανδρίδεώ[1]) τε καὶ Ἀρίστωνος βασιληίην ἐν Λακεδαίμονι ἤδη οἱ Σπαρτιῆται κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγεγόνεσαν. Lichas enim ex oraculi delphici responso Orestae Agamemnonis filii ossa dolo Tegeâ Spartam abduxit καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου, ὅκως πειρῴατο ἀλλήλων, πολλῷ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἤδη δέ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη. Tamen γέρεα retinebant Tegeatae cum alia tum τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου αἰεὶ ἡγεμονεύειν κοινῆς ἐξόδου γινομένης (Hdt. IX 26 ante pugnam Plataeensem).

[1]) c. a. 516 mortui: Busolt I[2] 704 adn. 4.

Saec. VI exeunte Endoeus Minervae Aleae ἄγαλμα fecit ἐλέφαντος διὰ παντὸς πεποιημένον τέχνη δὲ Ἐνδοίου. Paus. VIII 46, 5. Robert *Realenc.* V 2554. Conferas parvum simulacrum aeneum quod edidit Dugas *CRAc. inscr.* 1911, 264. Eadem fere aetate Χειρίσοφος Κρὴς et Apollinis ἄγαλμα ἐπίχρυσον (ξόανον) et suum ex lapide fecisse videtur. Paus. VIII 53, 7; Robert *Realenc.* III 2221.

a. 490. Φιλιππίδης (vulgo Φειδιππίδης) Ἀθηναῖος ἡμεροδρόμης Spartam missus ut auxilium contra Medos peteret περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης Panem audivit. Athenienses deinde propter dei beneficia Panis cultum in arcis clivo septentrionali instituerunt. Hdt. VI 105. 106. Kirchner Prosop. att. II 14349. Simonides fr. 133 (PLG[4]):

τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

Ante bellum Persicum Tegeatae et Lacedaemonii rursus discordes erant: Hdt. IX 37: Ἡγησίστρατος vates Eleus καταφεύγει ἐς Τεγέην ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι τοῦτον τὸν χρόνον.

a. 480 ad Thermopylas D Tegeatae erant: Hdt. VII 202.

a. 479. Χίλεος ἀνὴρ Τεγεήτης δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστον ξείνων ephoros hortatur ut contra Persas proficiscerentur Spartani. Hdt. IX 9, cf. Plut. Them. 6 Χείλεων τὸν Ἀρκάδα; Plut. de Hdt. malign. 16 p. 871 sq., Polyaen. V 30 (Χίλιος Ἀρκάς).

— Ante pugnam Plataicam Herodotus IX 26 sqq. Tegeatas et Athenienses de primo in acie loco luctantes fecit; Athenienses praeferuntur. Tegeatae 1500 ὁπλίτας miserant qui pugnae adfuerunt (c. 28). In ipsa pugna (c. 70) πρῶτοι δὲ ἐσῆλθον οἱ Τεγεῆται ἐς τὸ τεῖχος, καὶ τὴν σκηνὴν τὴν Μαρδονίου οὗτοι ἦσαν οἱ διαρπάσαντες, τά τε ἄλλα ἐξ αὐτῆς καὶ τὴν φάτνην τῶν ἵππων ἐοῦσαν χαλκέην πᾶσαν καὶ θέης ἀξίην, quam ἀνέθεσαν ἐς τὸν νηὸν τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης Τεγεῆται. Mortui Τεγεητέων ἑκκαίδεκα.

c. a. 476. Hdt. VI 72 Leotychides Spartae rex post expeditionem thessalicam damnatus ἔφυγε ἐς Τεγέην καὶ ἐτελεύτησε ἐν ταύτῃ. Paus. III 7, 10: καὶ ὁ μὲν αὐτόθι τὴν Ἀθηνᾶν τὴν Ἀλέαν ἱκέτευε.

a. 478—473? Tegeae συνοικισμός, a Strabone (ex Apollodoro) VIII 337 una cum Elidis illo (a. 471) et Mantineae (ante a. 450) commemoratus, ab auctoribus hodiernis priori aevo attributus (etiam Busolt III 1, 121, coll. I[2] 702 adn. 4). Cf. prolegomena.

Pagorum novem nomina exhibet Paus. VIII 45, 1: sub Tegeate Lycaonis f. τοῖς . . . ἀνθρώποις κατὰ δήμους εἶναι τὰς οἰκήσεις, Γαρεάτας[1]) καὶ Φυλακεῖς[2]) καὶ Καρυάτας[3]) τε καὶ Κορυθεῖς[4]), ἔτι δὲ Πωταχίδας[5]) καὶ Οἰάτας[6]) Μανθυρεῖς[7]) τε καὶ Ἐχευηθεῖς[8])· ἐπὶ δὲ Ἀφείδαντος βασιλεύοντος καὶ ἔνατός σφισι δῆμος προσεγένετο Ἀφειδάντες·[9]) τῆς δὲ ἐφ' ἡμῶν πόλεως οἰκιστὴς ἐγένετο Ἄλεος.

[1]) v. viam Thyreaticam p. 1. [2]) Alphei (eius quem fingebant, hodie Σαρανταποτάμου) ὕδωρ ἄρχεται μὲν ἐν Φυλάκῃ Paus. VIII 54, 1. [3]) Caryas antiquitus Arcadiae fuisse testatur Photius: Καρυάτεια· ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας Ἀρκάδων οὔσας ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι. Oppidum cum Persis contra Graeciam conspirasse ideoque communi Graecorum consilio captum esse dicit Vitruvius I 1, 5, qui inde Caryatidum ornamentum explicat [e Vitruvio ficta inscriptio anaglyphi (genuini?) IG XIV *59 τῇ Ἑλλάδι τὸ τρόπαιον ἐστάθη κατανικηθέντων τῶν Καρυατῶν]. Singula commenticia sunt; tempus fere convenit; cf. Prellerum *Ausg. Aufs.* 142 (a Schwedlero p. 269 sq. vituperatum). Caryenses puniti a Lacedaemoniis, quia Tegeae συνοικισμὸν adiuverant. Cf. infra res annorum 419. 370 sqq. 338. 195; Kolbe IG V 1, p. 172, tituli 922—925. [4]) v. viam quartam. [5]) Nicol. ε' ap. Steph. B. Βωταχίδαι· Ἰοκρίτου δὲ τοῦ Λυκούργου Βώταχος, ἀφ' οὗ ὁ τόπος Βωταχίδαι ἐν Τεγέᾳ ἐκλήθη. [6]) Οἶον τῆς Σκιρίτιδος v. s. 370/69. [7]) v. viam primam. [8]) Ἐχευήθεις Mus.; locus ignotus; sed haud scio an non ad Echemum nobilissimum heroëm referendus sit. [9]) cf. κλῆρον Ἀφειδάντειον Ap. Rh. I 162.

a. 473/2 (Busolt III 1, 120 sqq., cf. Meyer III 515 A) Lacedaemonii ἐν Τεγέῃ πρὸς Τεγεήτας τε καὶ Ἀργείους victoriam reportaverunt. Hdt. IX 35. [Hinc pars rerum sub a. 669/8 relatarum conflata esse potest.] Belli causa fuisse videtur Tegeae συνοικισμός. Huc potius quam ad pugnam Plataicam Simonidis quae ferebantur epigrammata cum Schneidewino refero; cf. Kaibel *Rhein. Mus.* XXVIII 457 et priorum opiniones a Busoltio, Stadtmuellero in anthologiae editione aliisque enumeratas.

1) Anth. Pal. VII 512 'Σιμωνίδου' 'εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς τὴν Τεγέαν ἐλευθέραν ποιήσαντας'

τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιομένας εὐρυχόρου Τεγέας,
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Lemmati ne iusto maiorem fidem habeas. Carmen ad ipsos cives spectat, qui urbem a periculo proxime imminente defenderant.

2) Anth. Pal. VII 442 'Σιμωνίδου. εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ πεσόντας ἀριστῆς Ἀθηναίους' (sic!)

εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

πρὸ πόληος apte ad pugnam apud Tegeam commissam refertur; socii sunt, nec tamen Athenienses, quos lemma dicit, sed Argivi.

c. 470. Archidamus Spartanorum rex ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας πλὴν Μαντινέων vicit: Hdt. IX 35, Isocr. VI 99. Tegea tunc a Lacedaemoniis non tam capta quam conciliata esse videtur. — Spartanorum dux fuit Cleandridas, Gylippi Atheniensium victoris (414/3: Thuc. VI 93) pater, a. 446 Sparta expulsus: Plut. Per. 22. Cleandridae rationem describit Polyaen. II 10, 3 Κλεανδρίδας τοὺς ἀρίστους Τεγεατῶν λακωνίζειν ὑποπτευόμενος ἐποίησεν ὑποπτοτέρους, τὰ τούτων χωρία μόνον μὴ δῃώσας, τὰ δὲ τῶν ἄλλων λυμηνάμενος. οἱ μὲν οὖν Τεγεᾶται σὺν πολλῇ ὀργῇ τοὺς ἄνδρας ἐς δίκην προδοσίας ὑπήγαγον· οἱ δέ, ἁλῶναι δείσαντες, τὴν ψῆφον προλαβόντες προέδωκαν τὴν πόλιν, τὴν ψευδῆ ὑπονοίαν ἀληθῆ ποιῆσαι φόβῳ βιασθέντες. Huc Polyaeni narrationem (II 26) de Sthenippo Lacone, qui Aristoclem Tegeatarum archontem dolo necaverit, referre dubito (annis 386—371 tribuit Schwedler p. 290; sed tunc fideles Lacedaemoniorum socii erant Tegeatae).

[a. 468/7 (ἄρχοντος Θεαγενείδου Diod. XI 65). μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Ἀργεῖοι μετὰ Κλεωναίων καὶ Τεγεατῶν ἐπελθόντες ἄρδην τὰς Μυκήνας ἀνεῖλον καὶ τὴν χώραν διενείμαντο Strab. VIII 377 (ubi Τενεατῶν restitui potest, cum Teneatae Cleonaeorum et Mycenaeorum vicini fuerint).]

a. 468. Belli messenii quarti initium (cf. prolegg.). Tunc foedus cum Tegeatis fecerunt Lacedaemonii. Plut. quaest. gr. 5. τίνες οἱ παρ' Ἀρκάσι καὶ Λακεδαιμονίοις χρηστοί; Λακεδαιμόνιοι Τεγεάταις διαλλαγέντες ἐποιήσαντο συνθήκας καὶ στήλην ἐπ' Ἀλφειῷ κοινὴν ἀνέστησαν, ἐν ᾗ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται Μεσσηνίους ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας καὶ μὴ ἐξεῖναι χρηστοὺς ποιεῖν. ἐξηγούμενος οὖν ὁ Ἀριστοτέλης (fr. 592 Rose[3]) τοῦτό φησι δύνασθαι τὸ μὴ ἀποκτιννύναι βοηθείας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν. Cf. Plut. quaest. rom. 52. (sexto saeculo tribuit Busolt I[2] 710). Novae amicitiae documentum ducunt qui ad Tegeam referunt Posidonii testimonium ap. Ath. VI 233 Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰσφέρειν εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος (FHG III 274, 48), καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσόν, ἐκτῶντο μὲν οὐδὲν ἧττον, παρακατετίθεντο δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρκάσιν· εἶτα πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων, ὅπως ἀνυπεύθυνον τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν γένηται. Haec Xuthiae titulo n. 159 illustravit Kirchhoff; cf. Sauppe Tit. Tegeat. 3.

Νικολάδας Κορίνθιος bis ἐν Λυκαίῳ, semel Τεγέᾳ vicit. Simonides fr. 155 (PLG[4] II 500) ap. Anth. Pal. XIII 19.

Post a. 467 [Μίκυθος ὁ Χοίρου Ῥηγῖνος καὶ Μεσσέ]νιος, Ϝοικέων ἐν Τεγέει *Inschr. Olymp.* 267. Hdt. VII 170 ὁ δὲ Μίκυθος οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω ἐπίτροπος Ῥηγίου κατελέλειπτο, οὗτος ὅς περ ἐκπεσὼν ἐκ Ῥηγίου καὶ Τεγέην τὴν Ἀρκάδων οἰκήσας ἀνέθηκε ἐν Ὀλυμπίῃ τοὺς πολλοὺς ἀνδριάντας. Cf. Paus. V 26. Diod. XI 66.

Non ante annum 460. Θεαῖος Ἀργεῖος παλαιστὴς Tegeae vicit: Pind. Nem. X 47 coll. IG IV 510.

Saec. V. Aristarchus Τεγεάτης poëta tragicus v. prolegg.

a. 423. [Iunonis Argivae templum combustum, sacerdos Chrysis Tegeam aufugit ad Minervam Aleam, teste Pausania II 17, 7. III 5, 6; sed aliter Thuc. IV 133.]

a. 423 Nov. Mantiniensium et Tegeatarum pugna aequo Marte commissa ἐν Λαοδ[ο]κ[ε]ίῳ Thuc. IV 134; v. s. Mantinea.

a. 421 aestate. Corinthii frustra Tegeatas lacessiverunt ut a Lacedaemoniis deficerent Thuc. V 32, 3. 4.

c. a. 420—370. Nummi (Head[2] 454) argentei:
T caput gorgoneum — E E E trihemiobolium.
caput feminae laureatum; galea — T obolus.
ulula; caput Minervae Aleae — E hemiobolium; T E Γ E ulula in ramo oleagineo: triobolum.
aenei: caput Minervae — Τεγε., ulula in ramo ol.
ferrei: Gorgonis caput — T E Γ E (?) ulula. Cf. Koehler *Ath. Mitt.* VII 1882, 379.

a. 419. Καρύαι intra Lacedaemoniorum fines: Thuc. V 55.

a. 418. Thuc. V 62 Μαντινῆς ἐπὶ Τεγέαν ire volebant, καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι.. Elei abierunt, οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαντινείᾳ ὡς ἐπὶ Τεγέαν ἰόντες. καί τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν [τῶν] Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα ... 64 Lacedaemoniis nuntiatur παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τεγέα πρὸς Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. Lacedaemonii τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέρους οὖσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖσιν ἰέναι κατὰ πόδας αὐτῶν εἰς Τεγέαν, ipsi primo Orestheum, inde Tegam venerunt; inde ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικήν... 65 Agis se recepit καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικήν, περὶ οὗπερ ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται πολεμοῦσιν ... 67 Denique pugnatur. Lacedaemoniorum ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι ... 74 Post victoriam recuperatam Lacedaemonii Tegeam reversi, ubi eorum νεκροὶ ἐτάφησαν.. Exercitus Lacedaemoniorum Tegeae aliquod tempus remansit; cf. c. 78.

Saec. V (vel IV). Tegeae sive Olympiae initio epigrammatis quod Olympionicam celebrabat (Arist. rhet. I 7, p. 1365*a*; I 9, 1367*b* etc., Preger IG metr. 144):

πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον - -

sequebatur victoriae Olympicae gloria. A Simonide alienum diserte tradit Aristoteles, cum (I 9) pergat: καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου, Simonidi qui ex ipso Aristotele hauserit temere attribuit Aristophanes Byzantius aut qui eum excerpsit Eustathius Od. 1761_{25}.

Saec. IV. (Fraenkel, quia στοιχηδόν scriptus est titulus) IG IV 727 *B* inter Hermionensium θεαροδόκους est Ἀριστόξενος Ἀριστ[ο]γείτονος Τεγεάτ[ας].

a. 395. Xen. Hell. III 5, 7. 25. Pausanias Spartae rex ab ephoris missus ἐπεὶ τὰ διαβατήρια ἐγένετο αὐτῷ, καθεζόμενος ἐν Τεγέᾳ τούς τε ξεναγοὺς διέπεμπε καὶ τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων στρατιώτας περιέμενεν. Lysandro ad Haliartum mortuo cum ipse nihil fecisset, capitis damnatus ἔφυγεν εἰς Τεγέαν, καὶ ἐτελεύτησε μέντοι ἐκεῖ νόσῳ.. Cf. Paus. III 5, 6: Τεγεᾶται δὲ αὐτὸν ἱκέτην ἐδέξαντο τῆς Ἀλέας. ἦν δὲ ἄρα τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐκ παλαιοῦ Πελοποννησίοις πᾶσιν αἰδέσιμον, καὶ τοῖς αὐτόθι ἱκετεύουσιν ἀσφάλειαν μάλιστα παρείχετο.

a. 395/4. (Διοφάντου παρ' Ἀθηναίοις ἄρχοντος. Paus. VIII 45, 4. Ol. 96, 2) Minervae Aleae templum incendio consumptum. Endoei imago incolumis mansisse videtur (v. saec. VI et 30 a. Chr.).

a. 394. Bello Corinthio Tegeatae et Mantinienses Lacedaemoniorum socii pugnaverunt. Xen. Hell. IV 2, 13 sqq.

a. 387. Agesilaus rex ἀφικόμενος εἰς τὴν Τεγέαν διέπεμπε τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τοὺς περιοίκους ἐπισπεύσοντας, διέπεμπε δὲ καὶ ξεναγοὺς εἰς τὰς πόλεις. Xen. Hell. V 1, 33 (cf. a. 395).

a. 371. Post pugnam Leuctricam Spartani Archidamum Agesilai filium cum exercitu miserunt. Xen. Hell. VI 4, 18: προθύμως δ' αὐτῷ συνεστρατεύοντο Τεγεᾶται· ἔτι γὰρ ἔζων οἱ περὶ Στάσιππον, λακωνίζοντες καὶ οὐκ ἐλάχιστον δυνάμενοι ἐν τῇ πόλει.

a. 370. τῶν δὲ Τεγεατῶν οἱ μὲν περὶ τὸν Καλλίβιον καὶ Πρόξενον συνῆγον ἐπὶ τὸ συνιέναι τε πᾶν τὸ Ἀρκαδικόν, καὶ ὅ,τι νικῴη ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι καὶ τῶν πόλεων· οἱ δὲ περὶ τὸν Στάσιππον ἔπραττον ἐᾶν τε κατὰ χώραν τὴν πόλιν καὶ τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι. ἡττώμενοι δὲ οἱ περὶ τὸν Πρόξενον καὶ Καλλίβιον ἐν τοῖς θεαροῖς, νομίσαντες, εἰ συνέλθοι ὁ δῆμος, πολὺ ἂν τῷ πλήθει κρατῆσαι, ἐκφέρονται τὰ ὅπλα. Sed vicit altera factio; Proxenus necatus; Callibius et alii se receperunt ὑπὸ τὸ πρὸς Μαντίνειαν τεῖχος καὶ τὰς πύλας. Mantinienses auxilio venerunt, Tegeatae ἀνοίγουσι τὰς πύλας αὐτοῖς. Stasippi factio ἐκπίπτουσι κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ Παλλάντιον φερούσας πύλας, inde εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεὼν confugerunt; οἱ δὲ μεταδιώξαντες ἐχθροὶ αὐτῶν ἀναβάντες ἐπὶ τὸν νεὼν καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες ἔπαιον ταῖς κεραμίσιν. Inde capti et abacti Tegeam ibique supplicio affecti. Xen. Hell. VI 5, 6—9. Stasippus cum asseclis fere DCCC Spartam confugit, unde Agesilaus auxilio missus (§ 15 ἐν τῇ Τεγεάτιδι). — Stasippi laus: Val. Max. IV 1 ext. 5.

a. 370? Paus. VIII 27, 2 ᾑρέθησαν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων οἰκισταὶ ad condendam Megalopolim: ἐκ Τεγέας· Τίμων Πρόξενος. E quibus cum Proxenus iam a. 370 (Xen. Hell. VI 5, 7, v. supra) obierit, decretum eo anno recentius esse non potest (Pomtow *Ath. Mitt.* XIV 1879, 20), nisi alter Proxenus est (ita E. Meyer), qui et legatus Magnesiam ad Maeandrum ivit. Alia quae suadent ut iam de anno 370 cogitemus, v. in prolegomenis. Condita est Megalopolis aliquot annis post primum illud consilium Aseae habitum.

Post a. 370? Populus in tribus quattuor divisus: Szanto *Aufs.* 243, quae gentiliciae esse videntur Francottio *La polis grecque* 118. Exemplum haud scio an non dederit Megalopolis tributim descripta. Nomina dicit Pausanias (VIII 53, 6), quocum conferas titulos:

1) Κλαρεῶτις (ἀπὸ τοῦ κλήρου ὃν τοῖς παισὶν Ἀρκὰς ἐποίησεν ὑπὲρ τῆς χώρας, confer 53, 9 Διὸς Κλαρίου ubi eadem interpretatio).

2) Ἱπποθοῖτις (ἀπὸ Ἱππόθου τοῦ Κερκύονος(?), qui etiam venationi Calydoniae in aëtomate templi assistebat).

3) Ἀπολλωνιᾶτις (cf. templum et ἄγαλμα Apollinis p. 1_{30}).

4) Ἀθανεᾶτις ad Minervae Aleae templum spectat.

a. 370—? Nummi (Head² 455) argentei:

caput Minervae Aleae — Τεγεατᾶν Cepheus(?) armatus aggreditur, inter pedes hasta, Ἀρκ(αδικόν); triobolum. Ad foedus arcadicum spectant, v. infra.

aenei:

idem — Τεγεα. Cepheus(?) item; inter pedes Ἀρκ(αδικόν).
caput(?); idem galea corinthia tectum — Τεγεατᾶν, Τεγεα.
caput Minervae — Ἀθάνας Ἀλέας. ulula in ara.
caput Ilithyiae(?) facem gerentis — Τεγα. Minerva Medusae crinem offert, Sterope urna recipit.
caput Minervae — gallus.

a. 373—368. (Pomtow *Klio* XII 1912, 45.) Cur Epidaurii in rationibus Asclepiei IG IV 1484 *B* I_{176} sq. scripserint: ἀνγέλωι ἐς [Τε]γέ[αν], | ἐς Τεγέα[ν], ἐς [Ἑρμι]όνα· non liquet. Nomen vs. 173 deletum.

a. 370/69 hieme. Thebani κατὰ Καρύας, Arcades κατὰ Οἶον τᾶς Σκιρίτιδος Laconiam invadunt. Ibi erat Ischolaus Spartiates ἔχων νεοδαμώδεις τε φρουροὺς καὶ τῶν Τεγεατῶν φυγάδων τοὺς νεωτάτους περὶ τετρακοσίους. Arcades hoc praesidium expugnant. Xen. Hell. VI 5, 24 sqq. Tum demum decretum factum esse potest, quo Sciritarum oppidula Magnae urbi attribuebantur Paus. VIII 27, 4.

a. 368. Archidamus rex Spartae Arcades vicit (ἄδακρυς μάχη), Caryas evertit.

a. 363. Urbs Boeotorum praesidio firmata; Arcades ibi conveniunt, ut pacem factam celebrent. Thebanus δὲ ἐτύγχανεν ἐν Τεγέᾳ ἔχων τριακοσίους ὁπλίτας τῶν Βοιωτῶν multos Arcades capit, deinde postulantibus Mantiniensibus liberat. Xen. Hell. VII 4, 36—40. Tunc temporis igitur non Megalopolim sed Tegeam convenere Arcades, cum Thersilium nondum exstructum esset et tota illa urbs nondum securitatem praeberet, quam belli turbae exigebant. Decreta foederis quae tenemus, Tegeae non Megalopoli facta: n. 1. 2, cf. sub a. 362/1 et nummos (v. supra), nec non κοινὴν Ἀρκάδων ἑστίαν Paus. VIII 53, 9.

Arcadum discordias v. sub Mantinea et in prolegomenis. Diod. XV 82, 2 (363) γενομένων οὖν δυεῖν ἑταιριῶν, συνέβαινε τὰς μὲν τοὺς Τεγεάτας, τὰς δὲ τοὺς Μαντινεῖς ἡγεῖσθαι.

a. 362 aestate. Tegeatae Epaminondae socii, qui intra urbem castra ponit. Xen. Hell. VII 5, 5. 6.

a. 362/1 hieme. Tegeae proposita tabula in Phylarchi Atheniensis honorem, βουλᾶς et μυρίων decretum n. 1. Primo ibi loco inter L δαμιοργοὺς ante decem Megalopolitanos referuntur quinque Τεγεᾶται. Tempus post pugnam mantiniensem et insequens Atheniensium Arcadumque foedus, sed ante turbas megalopolitanas aestate 361 exortas et adiuvantibus Thebanis magno cum Megalopolitanorum successu confectas definivi *Ath. Mitt.* XXXVII 1911, 349 *sqq.* Cf. prolegomena.

a. 360—330. Tholi rationes Epidauriorum in Asclepieo exstructae. IG IV 1485 B_{44} ἐργώναις ἀφικομένοις χρέμωνι: Νικοστράτωι: Δόρκωνι: Ἀργείοις, Ἀντιγένει:· Τεγεά(τ)αι. B_{52} ἐργώναις ἀφικ[54]ομένοις octo[54] Ἀργείοις, Στεφάνωι: Καλλιστράτωι: Τεγεάταιν. De tempore post B. Keilium egit Pomtow *Klio* XII 2, 1912, 45 (editionis separatae) qui p. 44 adn. 1 in titulo delphico auctumni 338 dubitanter [Δόρκωνι Ἀρ]γείωι supplevit.

Saec. IV parte priore. Θεοίτης Τελέσωνος Τεγεάτας Piraei sepultus IG II 3385.

Λίσας Τεγεάτης Deceleae sepultus IG II 3386.

Post a. 349? Scopas Parius novi Minervae Aleae templi ἀρχιτέκτων. Paus. VIII 45, 5. Idem Aesculapii et Hygieae statuas fecit, quae prope Endoei Minervam in eo templo positae erant c. 47, 1 (Σκόπα ἔργα Παρίου). Pausanias alia quoque memorabilia et plura de templi ipsius ornamentis et cultu refert. Ara quae Iovis et Nympharum cultum testatur cum Melampodi adscribatur, ex antiquiore templo translata esse videtur.

Quot annis post templum dirutum novum exstructum sit, non constat. Scopae duo fuerunt: Klein *AEMÖst.* IV 1880, 22 sqq.; alter Phidiae aequalis, alter c. a. 350 Maussolei exornandi particeps. Hunc Paus. 45, 5 architectum indicat. Σκόπαν ... τὸν Πάριον, ὃς καὶ ἀγάλματα πολλαχοῦ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίαν τε καὶ Καρίαν ἐποίησε. Ceterum cf. Robert *Arch. Märchen* 46; Brunn *SB. Bayr. Ak.* 1880, 456 sqq.; Overbeck *Plastik* II⁴ 14 sqq. 34 adn. 1; Collignon *Sculpt.* II 232 sqq. Spartanorum principatui (ante a. 371) templum attribuit E. Meyer *Gesch.* V 903; sed etiam de annis post Maussoleum a Scopa sociisque aedificatum et exornatum (a. 351—349) insequentibus cogitare potest; cf. Foucartum ad n. 89. Tale opus inter bella cottidiana incohari nec tamen augeri et absolvi posse, neque uno die perfici certum est et, si similia exempla requiruntur, tholus epidauria, templum Apollinis delphicum aliaque aedificia maiora docent. Annos qui inter pugnam Mantineae (362) et certamen Chaeronense (338) intercedunt satis idoneos esse nemo negabit; a. 343/2 foedus cum Atheniensibus inierunt Arcades (v. prolegomena), nec magnae tunc Peloponnesum tenebant turbae.

a. 338. Philippus Macedo Tegeatis Laconiae partem attribuit Polyb. IX 28, 7: ἀποτεμόμενος καὶ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν (Λακεδαιμονίων) προσένειμε τὴν μὲν Ἀργείοις, τὴν δὲ Τεγεάταις καὶ Μεγαλοπολίταις. Tegeatis Caryae maxime obtigisse videntur.

a. 331. Tegeatae cum ceteris Arcadibus praeter Megalopolitas Agidem Lacedaemonium contra Antipatrum adiuverunt. Num hoc anno catalogus n. 34 qui multos Lacedaemonios et Argivos enarrat scriptus est?

a. 316. Diod. XIX 35. Κάσανδρος μὲν ἐν Πελοποννήσῳ Τεγέαν πολιορκῶν καὶ πυθόμενος ... πρὸς μὲν τοὺς Τεγεάτας διελύσατο, τὴν δὲ δύναμιν ἀναλαβὼν προῆγεν ἐπὶ Μακεδονίαν ...

a. 308. Olympiae Ἀπολλωνίδης Τεγεάτης ἐνίκα στάδιον. Diod. XX 37; erravit Africanus. Foerster *Sieger* 407.

Saec. IV a. Chr. [- Τ]εγεάτας Spartae sepultus IG V 1, 719.

c. a. 300 (Tegeae). Ἀνύτης. Anth. Pal. VI 153:

βουχανδὴς ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Ἐριασπίδα υἱὸς
Κλεύβοτος· ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τἀθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον· Ἀριστοτέλης δ' ἐπόησεν
Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

2 κεύβοτος Suid. βουχανδής, κεύματ[ος] Suid. V. Κλεύβοτος nomen probum (Bechtel-Fick *GP* 81) est; si non esset, Κλεύμβροτος in promptu. Steph. B. Τεγέα· ἦν δὲ καὶ μελοποιὸς Ἀνύτη Τεγεᾶτις, cf. Poll. V 48. Aetatem ex carminum eius imitationibus, quas multas fuisse autumat definire studet Reitzenstein *Realenc.*² s. v.; cf. Susemihl *Alex. Litt.* II 529. Quodsi Tatianus adv. Graec. p. 34_{13} Schwartz ab Euthycrate et Cephisodoto dicit imaginem eius effictam, commenticium quidem esse demonstravit Kalkmann *Rhein. Mus.* XLII 1887, 490 sqq., sed tempus idem fere argueret. De Simonidis imitatione: Boas *Rhein. Mus.* LXII 1907, 61 sqq.

a. 266/5. Tegeatae Mantinienses alii cum Atheniensibus foedus ineunt contra Macedones (desunt Megalopolitae) IG II 332.

a. 258/7. ἐπὶ Νικοδάμου ἄρχοντος. Delphis Soteria vicit Κ-[11—12] -λίου Τεγεάτης ἀνὴρ χορευτὴς *SGDI* 2565_{41}.

a. 256/5. ἄρχοντος Κλεώνδα Soteria vicerunt Ἱερότιμος Ἱεροκλέους Τεγεάτης κωμῳδός, Φιλόξενος Ἕλλανος Τεγεάτης αὐλητής, Πραξίας Κρατέου Τεγεάτης διδάσκαλος *SGDI* 2566_{64-70}.

c. a. 253. ἄρχοντος Αἰσχριώνδα· Θεόδωρος Ἀνδροβίου Τεγεάτης πρόξενος Δελφῶν. *SGDI* 2789 = Bourguet *Fouilles de Delphes* III 37.

a. 241 (Beloch III 2, 116). Plut. Ag. 12: Leonidas ab Agide adiutus Tegeam venit; c. 16 ἐκ Τεγέας ἀναφανδὸν τὸν Λεωνίδαν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κατήγαγον. Tegea solitum asylum praebuisse videtur.

Iam ante a. 235/4? Tegea sicut Mantinea et Orchomenus foederis aetolici particeps; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 546. Huius aetatis sunt decreta n. 10—15, e quibus n. 11. Scotussaeum laudat, quia Scotussa tunc Aetolorum socia erat. Constitutio, magistratus aetolicorum similes; vel sermo immutatus est; cf. ad a. 222.

a. 229/8. Tegeatae Aristomachum Argivum honorant, qui tyrannide se abdicaverat n. 9.

a. 228. Polyb. II 46 Τεγέαν Μαντίνειαν Ὀρχομενὸν τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίδας ὑπαρχούσας ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας τότε πόλεις Cleomenes cepit.

a. 227. Τεγεάταις Aratus frustra νυκτὸς ἐκστρατεύσας ἐπεχείρησε Plut. Cleom. 4; eo ἀπῆλθεν Cleomenes ibid. 14, cf. 17.

a. 222 vere. Polyb. II 54, cf. Plut. Cleom. 23. Antigonus τῆς εἰαρινῆς ὥρας ἐνισταμένης e Sicyonia et Corinthia τριταῖος πρὸς τὴν τῶν Τεγεατῶν πόλιν venit cum sociis, τῶν δὲ Μακεδόνων ἐνεργῶς χρωμένων τῇ τε λοιπῇ πολιορκίᾳ καὶ τοῖς ὀρύγμασι, ταχέως ἀπελπίσαντες οἱ Τεγεᾶται τὴν σωτηρίαν παρέδοσαν αὑτούς· ὁ δ' Ἀντίγονος ἀσφαλισάμενος τὰ κατὰ τὴν πόλιν ... Polyb. II 70: rex Tegeatis τὴν πάτριον πολιτείαν reddit. — Tegeatae iam data opera arcadicum sermonem restituunt; cf. decreta n. 16. 17.

Inde ab a. 222 foederis Achaici socii; cf. nummos argenteos Τε, aeneos Ἀχαιῶν Τεγεατᾶν; magistratus: Θρασέας, ΤΙΜΝΑΣ(?) Head² 418; *Brit. Mus.* 15, 171 sqq.

a. 220. Polyb. IV 23. Philippus rex περὶ τὸ Παρθένιον Lacedaemoniorum legatos recepit; deinde Tegeae συνέδριον facit; inde Corinthum rediit.

a. 218 (initio) hieme Philippus Megalopoli Tegeam, inde Argos venit, ubi τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ χειμῶνος διέτριβε. Pol. IV 82, 1.

a. 218. Polyb. V 17. (Λυκοῦργος) ὁρμήσας ἐκ Λακεδαίμονος κατελάβετο τὴν τῶν Τεγεατῶν πόλιν. τῶν δὲ σωμάτων ἀποχωρησάντων εἰς τὴν ἄκραν, ἐπεβάλετο πολιορκεῖν ταύτην. οὐδαμῶς δὲ δυνα-

μενος ἀνύειν οὐδὲν αὖτις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Σπάρτην. Huc Bérard refert n. 16.

Philippus rex Lechaeo scripsit πρὸς τὰς ἐν Πελοποννήσῳ συμμαχίδας πόλεις, δηλῶν τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ δεήσει πάντας μετὰ τῶν ὅπλων κοιταίους ἐν τῇ τῶν Τεγεατῶν γίνεσθαι πόλει. 18 Ipse cum exercitu ποιησάμενος τὴν πορείαν δι' Ἄργους ἧκε δευτεραῖος εἰς Τεγέαν. προσαναλαβὼν δὲ τοὺς ἠθροισμένους τῶν Ἀχαιῶν προῆγε διὰ τῆς ὀρεινῆς, σπουδάζων λαθεῖν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν. περιελθὼν δὲ ταῖς ἐρημίαις τεταρταῖος ἐπέβαλε τοῖς καταντικρὺ τῆς (Σπάρτης) πόλεως λόφοις. 24 Tegeam redux, ibi λαφυροπωλήσας Argos abiit.

a. 210. Machanidas Tegeam cepit: Niese II 483; v. 207.

a. 207. Lacedaemonii urbem tenent Polyb. XI 11, 2: παρακαλέσας ἐν Τεγέᾳ τοὺς Λακεδαιμονίους. Post victoriam Philopoemen cum Achaeis urbem capit ibid. 18, 8: τῆς μὲν Τεγέας ἐξ ἐφόδου κύριοι κατέστησαν.

c. a. 205. Τεγεᾶται decreto Megalopolitarum in Magnetum honorem facto subscripti: *Inschr. Magn.* 38$_{60}$.

Saec. III exeunte Epidauriorum in Asclepieo: Ἀρχέπολις Τεγεάτας Λυσίξενον τὸν ὑὸν statua honoravit. IG IV 1118.

Saec. III a. Chr. vix recentior (Fraenkel). Epidauriorum ex Asclepieo. IG IV 1217. Ἀριστόπολις | (rasura) Τεγεᾶτις [Ἀ]σκλαπι[ῶι].

Saec. III. -ης Φιλίππου Τεγεάτας πρόξενος Ἐπιδαυρίων IG IV 925$_{62}$.

a. 200. Polyb. XVI 36. Philopoemen epistulis scite missis id effecit, ut omnium achaicarum urbium milites simul Tegeam convenirent: ἅμα πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κατὰ πάσας τὰς πύλας εἰς τὴν Τεγέαν εἰσπορεύεσθαι. Hinc (37) νυκτοπορήσας ἐνεργῶς περὶ τὴν ἑωθινὴν ἐνεκάθισε τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκοτίταν προσαγορευομένοις τόποις, ὅς ἐστι μεταξὺ τῆς Τεγέας καὶ τῆς Λακεδαίμονος . . .

a. 195. T. Quinctius Flamininus Argis profectus 'et Parthenio superato monte praeter Tegeam tertio die ad Caryas posuit castra', ut Spartam aggrederetur. Liv. XXXIV 26. Unde Caryas etiamtunc Tegeatidis fuisse conclusit Schwedler 270.

a. 192. Philopoemen a Tripoli Laconici agri, qui proximus finem Megalopolitarum est, Tegeam venit, concilioque eodem et Achaeis et sociis indicto statuit Lacedaemonem ducere. Liv. XXXV 27.

a. 189. Decretum Tegeae in concilio communi Achaeorum . . . factum est. Liv. XXXVIII 34.

Post a. 183? Philopoemenis statua Paus. VIII 49, 1 apud theatrum βάθρα εἰκόνων χαλκῶν, αὐταὶ δὲ οὐκ εἰσὶν ἔτι αἱ εἰκόνες (Romani abduxisse videntur)· ἐλεγεῖον δὲ ἐφ' ἑνὶ τῶν βάθρων ἐστὶ Φιλοποίμενος τὸν ἀνδριάντα εἶναι. 52, 6. τὸ δὲ ἐπίγραμμά ἐστιν ἐπὶ τῷ Φιλοποίμενι τὸ ἐν Τεγέᾳ [Preger 148]·

τοῦδ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ἑλλάδα, πολλὰ μὲν ἀλκαῖς,
πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένου,
Ἀρκάδος αἰχμητᾶ Φιλοποίμενος, ᾧ μέγα κῦδος
ἕσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ δούρατος ἁγεμόνι.
μανύει δὲ τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων
Σπάρτας· αὐξομέναν δ' ἄρατο δουλοσύναν.
ὧν ἕνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγι[δα]ος υἱὸν
στᾶσεν, ἀμωμήτου κράντορ' ἐλευθερίας.

a. 174. (Perseus) 'Tegeae theatrum magnificum e marmore facere instituit' Liv. XLI 20; sequitur: 'et alia multa in aliis locis pollicitus, quia perbreve tempus regni eius fuit, non perfecit'. Pars murorum etiamnunc sub ipsa ecclesia Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς ad forum sita conspicitur.

Ante a. 170. ἁ πόλις ἁ [Τε]γεατῶν χρυσῶι στεφάνωι — Κάσσανδρον Μενεσθέως, qui Τρὼς ἀπὸ Ἀλεξανδρείας fuit, ἐτίμησεν. Pomtow *Herm.* XLI 1906, 359; cf. prolegg.

Ante a. 157. Eumenis mortem? *Inschr. Perg.* 156 Tegeatae Pergamenis πολιτείαν (5), [π]ρο[ε]δρίαν το[ῖ]ς Ἀλε[αίοις] alios honores cum decrevissent, Pergamenis placitum est Tegeatarum δᾶμον [στεφανῶσαι] χρυσῶι στεφάνωι, iisque permittere πολιτε[ύε]σθαι ἐν Περ[γ]άμωι τοῖς βο[υ]λομένοις Τεγεάτ[αις] et stelam dedicare εἰς τὸ ἱερὸ[ν τᾶς] Ἀθηνᾶς, [ἃ]ν ἱδρύσατο Αὔγη. De Telephi et Auges fabula Pergami recepta cf. Aristid. περὶ ὁμονοίας I 722, Paus. I 4, 6.

a. 147. Sex. Iulius Caesar Romanorum legatus Lacedaemonios Tegeam convocat. Polyb. XXXVIII 8, 11$_9$ etc. Niese III 344, adn. 1—3.

a. 146. Sciritidis pars (Caryae) quae inde ab anno 338 Tegeatidis fuisse videtur Lacedaemoniis reddita est, quorum vel Pausaniae aetate erat. Schwedler 272; cf. sub Megalopoli (Aegytide).

L. Mummius consul Minervae et Herculis basim usurpat: n. 77.

Post a. 146. Ad Telluris aram est λίθου λευκοῦ στήλη· ἐπὶ δὲ αὐτῆς Πολύβιος ὁ Λυκόρτα . . . ἐστιν εἰργασμένος (anaglyphum igitur erat sicut Clitorium). Paus. VIII 48, 8.

a. 146sqq. Nummi (Head^2 455) aenei:
caput Ilithyiae facem ferentis. — Τεγεατᾶν Minerva Steropae Medusae crinem dat.
ΑΛΕΟΣ caput Alei barbatum et galeatum; Minerva, Sterope ut supra, Cepheus armatus.

a. 113—95? (Pomtow coll. *SGDI* 2291) Delphorum: CIG 1936 Γελέᾳ Δαμοκρίτου Τεγεάτ[ῃ].

Saec. II s. I. Σωκράτης Σωκράτεος τοῦ Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριος Ἀλεαῖα δίαυλον vicit: IG IV 1136 (Epidauri).

a. 81. Τεγέαι (!) Hecatae Stratonicensis asyliam approbant. *Bull. Hell.* IX 1885, 450 M 2 et fragm. incerto p. 451.

a. 31 d. II m. Sept. pugna Actiaca, initium aerae novae v. n. 51.

Post a. 30 a. Chr. Paus. VIII 46, 1. τῆς δὲ Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀλέας τὸ ἀρχαῖον, σὺν δὲ αὐτῷ καὶ ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου τοὺς ὀδόντας ἔλαβεν ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς Αὔγουστος, Ἀντώνιον πολέμῳ καὶ τὸ Ἀντωνίου νικήσας συμμαχικόν, ἐν ᾧ καὶ οἱ Ἀρκάδες πλὴν Μαντινέων ἦσαν οἱ ἄλλοι . . . . (4) Ῥωμαίοις δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀλέας ἐς τὴν ἀγορὰν τὴν ὑπὸ Αὐγούστου ποιηθεῖσαν, ἐς ταύτην ἐστὶν ἰόντι . . . 47, 1. Tegeatae deinde Minervae Hippiae ἄγαλμα ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων allatum prope Scopae statuas in templo posuerunt.

Post a. 30 a. Chr. Τεγέα δ' ἔτι μετρίως συμμένει, καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς Strab. VIII 388.

a. 49/50 p. Chr. Claudii imperatoris edictum. Olim Piali in casa. Ed. Mommsen Ephem. ep. V 187 et CIL III S. 7251 ex Loewyi et Purgoldii schedis ectypoque. Ectypum Fougèresio debemus.

T[i]. Claudius Caesar Aug. [2]*G[erm]anicus pontif. max.* [3]*trib. potest. VIIII imp. XVI p. p.* [4]*dicit:* [5]*cu[m] et colonias et municipia non solum* [6]*Ita[lia]e, verum etiam provinciarum, item* [7]*civita[ti]um* (corr. civitates) *cuiusque provinciae lebare oneribu[s]* [8]*veh[iculor]um praebendorum saepe tem[ptaviss]em* [9]*[e]t c[um sati]s multa remedia invenisse m[ihi viderer],* [10]*p]otu[it ta]men nequitiae hominum [non satis per ea occurri]* - - [11]*cras[. . . . . . . ve?]rum aut falso n(?)o* - - - [12]*ius d* - - - - - - - [13]*turo* - - - - - - - [14]*a P*

[10]Post *hominum* lacunam sumpsit Hirschfeld *Verwaltungsbeamte*^{2} 191 adn. 1, qui ex hoc edicto vehiculationis onus gravissimum provinciis maxime incumbens illustravit.

a. 78. Epheborum catalogus; tempus aerae actiacae anno definitur n. 49.

a. 124. Hadrianus urbem adiit, cum Tegea Spartam proficisceretur. Weber *Hadrianus* 188 v. n. 50. Annus novam incipit aeram. Balneae restitutae.

a. 150. Epheborum catalogus n. 51 annos CLXXXI ab aera actiaca, XXVII ab aera Hadriana.

a. 192/3 = a. 68 aerae Hadrianeae: catalogus n. 52.

a. 192—218. Nummi (Head^2 455) Severi-Caracallae Τεγεατᾶν (Є). Atalante aprum Calydonium volnerans; Minerva; Herculis hermes; Cepheus(?) armatus.

a. 235/6. Maximinus (Thrax) imp. statua honoratur.

a. 276. Imp. Floriani miliarium ad viam quae Megalopolim fert.

a. 276—282. Imp. Probi nomen Imp. Floriani miliaro inscriptum: Tegeae in Museo, olim *Stringu*. Miliarium cylindratum superne et infra mutilum, a. m. 0,45, dm. 0,22.

I
Λ I
II FLORIAN
IMPCAES PFAVC
MAVRPROBO
PFAVG
MP
II

I *[Imp. Caes. M.]* [2]*An[nio]* [3]*Florian[o]* [4]*P. F. Aug.*

II *Imp. Caes.* [2]*M. Aur. Probo* [3]*P. F. Aug.* [4]*m. p.* [5]*II.*

P(io) F(elice). || De Floriano cf. P. v. Rohden *Realenc.* I 2266.

a. 284—305. Diocletiani imp. basis.

a. 301 p. Chr. Edicti Diocletianei de pretiis rerum venalium fragmenta Tegeae inventa sunt 1) praefationis exiguum frustulum, olim *Ibrahim effendi*, nunc Tegeae in Museo; ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 23sq., 28 (CIL III suppl. p. 2209 TT, cf. Arbanitopullus Ἀθηνᾶ XVIII 1905, 4 ed. sep. Vidi. *Ect.*

2) capitis XXXII (Mommsen-Bluemner p. 50) fragmentum ed. Arbanitopullus Ἀθηνᾶ XVIII 1905, 3 sqq., addito commentario locuplete. Unde fragmenta Geronthris (IG V 1, 1115) et Trozene (IV 836) inventa supplentur. Vidi. *Ect.*

a. 292—305. Constantii Caesaris basis.

a. 306—308. Constantini Caesaris basis.

a. 337—350. Imp. Constantis basis.

Tegeae tituli christiani: Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 281, 33. 34; Bérard *Bull. Hell.* XVI 1892, 542 (inter S. Sostem et *Mertsaust*); Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 119 *E.*

a. 451. Ophelimus Tegeae episcopus. Gams Series episcoporum 430. Alexopulus Ἀρκαδικὰ σύμμεικτα 28 eius epitaphium commemorat.

Ante a. 535. Τέγεα ab Hierocle 647, commemoratur; praeter eam Θάλπουσα Μαντίνα, Φιάλεα.

Saec. VII exeunte Τεγέας (!) episcopus: Herthum Megalop. 108.

Saec. XIII de urbe Νίκαι a Gulielmo II Villhardouino condita egit Dragumes Ἀθηνᾶ XXIII 1912, 396 sqq.

Libri et itinera.

Quae ad totam Arcadiam pertinent pleraque in prolegomenis notabuntur. De Scopa libros enarrat Frazer *Pausanias* IV 428.

c. 1806. Dodwell *Class. tour.* II 418 sqq. Gell *Itinerary* 140. Leake *Morea* I 87 sqq.

1836. Boblaye *Recherches* 145 sq.

1834. K. G. Chrysides quinque titulos Tegeaticos invenit; v. 1855.

1838. L. Ross (decretum n. 22) *Allg. Litt. Z.* 323. 324.

1842. Welcker *Tagebuch* I 201 sq.

1843. (Guil. Koner Commentationis de rebus Tegeatarum capita priora. Diss. Berol.)

1853. W. Vischer *Erinnerungen und Eindrücke aus Griechenland* 1857, 353 sq. et *Epigr. und archäol. Beitr. aus Griechenland* 1855, 39 sqq. = *Kl. Schriften* II 59 sqq.

1854. C. Bursian *Arch. Anz.* XII 478 sq. et *Geogr.* II 216 sqq.

1855. K. S. Pittakis titulos tegeaticos a Chryside (v. 1834) inventos edidit Ἐφ. Ἀρχ. 2633—2637.

1860. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 30 sqq.

1860. Bergk de titulo arcadico, ind. schol. Hal. 1860/1. Fanum in colle Ἅγιος Σώστης dicto innotuit.

1862. Π. Κουπιτώρης, Δ. Λ. Σαλαμανός, Θ. Κ. Πετμεζᾶς in colle S. Sostis thesaurum artis fictilis inveniunt Ἐφ. Ἀρχ. 241 sqq.; Pervanoglu *Mem. Inst.* II 72 sqq.; Julius (v. a. 1878).

1865. Xuthiae titulus n. 159 inventus. Εὐστρατιάδης Ἐφ. Ἀρχ. 1869, 341, 410.

1868. P. Foucart Tegeae lapides exscripsit; Lebasiania in Explicationibus passim auxit et correxit (1877). Cf. etiam sub 1911.

1870. P. Foucart *Mémoire sur un décret inédit en l'honneur de l'Athénien Phylarchos* — *Mém. Ac. inscr.* VIII 2, 1.

a. 1876/7. Einar Loefstedt Uppsaliensis Tegeae Phylarchi decretum vidit ectypumque fecit, postea filii benevolentia nobiscum communicatum.

1876. H. Sauppe De titulis tegeaticis. Ind. lect. Gotting. 1876/7. H. Roehl *Ath. Mitt.* I 229. 230.

1878. L. Julius *Zwei peloponnesische Bronzen. Ath. Mitt.* III 14 sqq. et tab. I, 1 (Ἅγιος Σώστης).

1879. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 131 sqq. Idem templum Minervae Aleae explorare coepit.

— M. Collignon *Inscriptions de Tégée en l'honneur de personnages romains. Bull. Hell.* III 271—274.

1880. A. Milchhoefer *Untersuchungsausgrabungen in Tegea. Ath. Mitt.* V 52—69.

1881. J. Schmidt *Ath. Mitt.* VI 358, 60. 61.

1883. W. Doerpfeld *Der Tempel der Athena in Tegea. Ath. Mitt.* VIII 274—283 et tab. XIII. XIV.

1887. (G. J. Schwedler De rebus Tegeaticis — *Leipz. Studien* IX 263—336.)

1888/9. V. Bérard Tegeae solum effodit.

1889. R. Meister *Tempelrecht von Alea: Ber. Sächs. Ges.* 71—97.

1889. Bérard *Inscription archaïque de Tégée. Bull. Hell.* XIII 281—293.

1890. Bérard *Statue archaïque de Tégée* (Κορυθεῖς) *Bull. Hell.* XIV 382—384. tab. XI. Fougères *Bas-relief de Tégée représentant une lionne. Bull. Hell.* XIV 512—515. tab. XII. Frazer; v. 1895.

1891. Fougères *Bas-relief de Tégée représentant un taureau. Bull. Hell.* XV 321—327. 440 (imaginem p. 323 misit A. Conze).

1892/3. Bérard *Tégée et la Tégéatide. Bull. Hell.* XVI 529—549. tab. XIII (forma urbis). XVII 1—24.

1895. Frazer *Pausanias* IV 421 sqq.

1897. Cahen *Bull. Hell.* XXI 148.

1899. (M. Vysoky Philol. LVIII 498 sqq.)

1900. Perdrizet *Inscription de Tégée. Bull. Hell.* XXIV 285—288.

1900/2. G. Mendel templum Minervae Aleae denuo explorat v. 1901.

1901. (R. Herzog *Ein Athlet als Schauspieler.* Philol. LX 440—445.) Mendel *Fouilles de Tégée. Bull. Hell.* XXV 241—281. tab. III—VIII.

1902. v. Prott apud Fraenkelium *Rhein. Mus.* LVII 535 lapidem olim Tegeae attributum CIG 1511 = IG V 1, 1 in Laconiae ecclesia S. Basilii denuo invenit; hinc iam hic et CIG 1532 ibidem conditus Arcadiae abiudicati sunt.

1904. A. Wilhelm *Epigramm aus Tegea. Ath. Mitt.* XXIX 108. 109.

1905. Ἀ. Σ. Ἀρβανιτόπουλλος Τοῦ Διοκλητιανείου διαγράμματος νέον ἐκ Τεγέας ἀπόσπασμα. Ἀθηνᾶ XVIII 3—20.

1906. A. Wilhelm *Inschrift aus Tegea. Ath. Mitt.* XXXI 228—230.

1906/7. Ἀ. Σ. Ἀρβανιτόπουλλος Ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ καὶ πλαστικὰ μνημεῖα Τεγέας. Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 23—26 et tab. 3; 1907, 105—122. Idem v. d. ectypa notas imagines photographicas liberaliter nobiscum communicavit.

1907. Κ. Ἀ. Ῥωμαῖος Ἀνασκαφαὶ ἐν Τεγέᾳ. Πρακτ. Ἀρχ. ἑτ. 120—122. 317 sq. Fanum in colle Ἁγ. Σώστου denuo (cf. 1860) exploratum. Museum Tegeaticum in vicum Πιαλή translatum.

1908. Societas archaeologica graeca moderante Romaeo templum effodere pergit: Πρακτικά 1909, 303—323. tab. Ε'.

1909. Robert *Pausanias als Schriftsteller* 163 sqq.

1910. Dugas templum explorat.

1911. Ch. Dugas *Les fouilles de Tégée* (1910) — *CRAc. inscr.* 257—268. Idem templum Minervae Σωτείρας denuo examinat.

1912. Στ. Δραγούμης Χρονικῶν Μορέως τοπωνυμικά. Α'. Ἵδρυσις καὶ τύχαι φραγκικῆς πόλεως ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πελοποννήσου.

Κ. Ἀ. Ῥωμαῖος Τεγεατικαὶ ἐπιγραφαί. *Bull. Hell.* XXXVI 353—386. Idem Ἀρκαδικοὶ Ἑρμαῖ. Ἀρχ. Ἐφ. 1911, 149—159.

SECTIO PRIMA.

DECRETA. LEGES. CATALOGI.

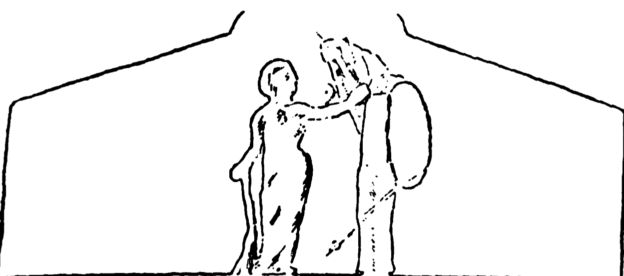

1. 2 DECRETA FOEDERIS ARCADICI SAEC. IV A. CHR.

1 Prope Piali in muro ecclesiae Μεταμορφώϲεωϲ abscondita, olim (1868) in casa privata C fere passibus a Minervae Aleae templo. Stela a. c. 0,89, cr. 0,265, anaglypho tropaei quod Fortuna (vs. 1: Τύχη) dextra tangit ornata; sinistra deae gubernaculum tenet humo impositum. Edd. Foucart *Mém. Ac. inscr.* VIII 2, 1, 1870 et Foucart(-Le Bas) II 340*a* (Dittenberger Syll.[1] 167 et p. 661, ubi tempus recte definivit; Bechtel *SGDI* 1181; Hicks *Manual* 171; Cauer[2] 444; Dubois *Ligues ét. et ach.* 229 XII; Hoffmann *Dial.* I 16, 1; Michel 193; Dittenberger Syll.[3] 106 et de Niesii sententia p. 810sq.); Hiller *Ath. Mitt.* XXXVI 1911, 343sqq. ex Loefstedtii ectypis. Cf. Droysen *Hellenismus* III 2, [2]131 adn. 1; Klatt *Forsch. Gesch. ach. Bundes* I 1877, 93sqq.; Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 133, 9 (21); Weil *Z. Numism.* IX 1882, 38sqq.; Swoboda *Rhein. Mus.* XLIX 1894, 337 adn. 2; Fraenkel *SB. Berl. Akad.* 1898, 640 adn. 1; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 542sqq.; Beloch *Griech. Gesch.* II 261 adn. 1, III 2, 442; Hiller *Ark. Forsch.* 1911, 13.

Θεόϲ: Τύχη·
ἔδοξεν τῆι βουλῆι τῶν
Ἀρκάδων: καὶ τοῖϲ
μυρίοιϲ: φύλαρχον
Λυϲικράτουϲ: Ἀθηναῖον
πρόξενον: καὶ εὐεργέτην
εἶναι Ἀρκάδων πάντων
αὐτὸν: καὶ γένοϲ·
δαμιοργοὶ οἵδε ἦϲαν·
Τεγεᾶται·
Φαιδρέαϲ
Ἀριϲτοκράτηϲ
Νίκαρχοϲ
Ξενοπείθηϲ
Δαμοκρατίδαϲ,
Μαινάλιοι·
Ἀγίαϲ
Εὐγειτονίδαϲ
Ξενοφῶν,
Λεπρεᾶται·
Ἱππίαϲ
Γάδωροϲ,
Μεγαλοπολῖται·
Ἀρίϲτων
Βλύαϲ
Ἀρχέψιοϲ
Ἀτρεϲτίδαϲ
Γοργέαϲ
Σμίνθιϲ
Πλειϲτίεροϲ
Νῖκιϲ
Λάαρχοϲ
Πολυχάρηϲ,
Μαντινῆϲ·
Φαῖδροϲ
Ϝᾶχοϲ
Εὐδαμίδαϲ
Δαΐϲτρατοϲ
Χαρείδαϲ,
Κυνούριοι·
Τιμοκράτηϲ
Καλλικλῆϲ
Λαφάνηϲ
Σάϊϲ
Σάϊϲ,
Ὀρχομένιοι·
Εὐγείτων
Ἀμύνταϲ
Πάμφιλοϲ
Παυϲανίαϲ
Καλλίαϲ,
Κλητόριοι·
Τηλίμαχοϲ
Ἀλκμᾶν
Αἰϲχύτηϲ
Δαμάγητοϲ
Πρόξενοϲ,
Ἡραῆϲ·
Ἀλεξικράτηϲ
Σιμίαϲ
Θεόπομποϲ
Ἀγίαϲ
Ἱπποϲθένηϲ,
Θελφούϲιοι·
Πολέαϲ
Ἀλεξίαϲ
Ἐχίαϲ
Παυϲανίαϲ
Λύκιοϲ.

Quarto a. Chr. saeculo propter μυρίων institutum et nomen Atrestidae (Demosth. XIX 305) Dittenberger dedit; tertii annis iis qui inter Aristodemi et Lysiadae dominia erant rursus Niese *Herm.* l. l. Beloch; quarto denuo Dittenberger Syll.[3] add. l. l.; item Fraenkel et Swoboda.

2 Tegeae in museo. Stela undique mutila, l. m. 0,32, a. m. 0,18, cr. m. 0,15. Litterae bonae a. c. 0,01, ϲτοιχηδόν. Edd. Sauppe Tit. Teg. 1876, 11 sq. ex Deffneri ectypo; Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 269, 5; Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1907, 118 sq., Δ. Vidi. *Ect. Tab.*

- - - . ϲ, Ὀρχο[μένιοι· . . . - -]
- - - . ạρχοϲ, Ε ι . . . . - - -]
- - - οι· Ἀλκαίνẹ[τοϲ . . - - -]
- - - . ων, Ἀλεξομ ι . . . . - -
- - - . τᾶϲ, Ὀρίνταϲ, ι . . - -
- - - . ϲίαϲ, Παρράϲιο[ι· - -]
- - - . . Παντέαϲ, Δειṇ . - - -
- - - . . οι· Φạινẹ́αϲ, Αἰ . - -

Ad (quinorum vel trinorum, cf. n. 1) δαμιοργῶν catalogum qui quarto saeculo foederis arcadici fuerint sagaciter refert Arb. Nec dubito, quin sub simili decreto atque n. 1 fuerit et eo quidem antiquiore, quia Parrhasii nondum in Magnam urbem transierunt. Quare de annis 370—367 fere cogites.

3—6 LEGES TEGEATARVM SAEC. IV A. CHR.

3 Tegeae in museo. Stela infra fracta, olim aëtomate ornata, a. 1888 prope templum Minervae CC fere passus septentrionem versus inventa; l. 0,565, a. m. 0,615, cr. 0,155. Litterae a. 0,01; nota 8 = *h*, R, F, Ξ et X more ionico usurpatas; ϲτοιχηδόν. Edd. Bérard *Bull. Hell.* XIII 1889, 281 sqq. (Meister *B. Sächs. Ges.* 1889, 71 sqq.; Danielsson Epigr. 1890, 28 sqq.; Hoffmann *Dial.* I 23, 29; Roehl Imag.[3] 107, 13; Michel 695; Ziehen Legg. sacr. II 62; Solmsen IG sel.[3] 1; Buck *Gr. Dial.* 176, 17. Cf. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 1 sqq.; Solmsen *Kuhns Zeitschr.* XXXIV 1900, 437 sqq. et *Rhein. Mus.* LXII 1907, 332; Ziehen *Rhein. Mus.* LX 1905, 454 sqq.; Hatzidakis Ἐπιϲτ. ἐπετηρίϲ 1905/6, 62 sqq., 384. Vidimus, contulit Lattermann. *Ect. Phot. Tab.*

I τὸν Ͱιερὲν πέντε καὶ εἴκοϲι οἶϲ νέμεν καὶ ζεῦγο-
ϲ καὶ αἶγα· εἰ δ' ἂν καταλλάϲϲε, ἰνφορβιϲμὸν ἦναι· τ-
ὸν Ͱιερομνάμονα ἰνφορβίεν· εἰ δ' ἂν λευτὸν μὲ ἰνφ-
ορβίε, *h*εκοτὸν δαρχμὰϲ ὀφλὲν ἰν δᾶμον καὶ κάταρ-
II Fον ἦναι ⁞ τὸν Ͱιεροθύταν νέμεν ἰν Ἀλέαι ὅ,τι ἂν ἀ-
ϲκεθὲϲ ἦ, τὰ δ' ἀναϲκεθέα ἰνφορβίεν, μὲ δ' ἐϲπερᾶϲα-
ι πὰρ ἂν λέγε Ͱιεροθυτέϲ· εἰ δ' ἂν ἐϲπεράϲε, δυόδεκ-
III ο δαρχμὰϲ ὀφλὲν ἰν δᾶμον. ⁞ τᾶϲ τριπαναγόρϲιοϲ τ-
ᾶϲ ὑϲτέραϲ τρῖϲ ἀμέραϲ νέμ̣εν ὅτι Ͱὰν βόλετοι ὃϲ
μὲ ἰν τοῖ περιχόροι· εἰ δ' ἂν ἰν τοῖ περιχόροι, ἰνφο-
IV ρβίεν ⁞ ἰν Ἀλέαι μὲ νέμεν μέτε ξένον μέτε Fαϲτὸν
εἰ μὲ ἐπὶ θοίναν Ͱίκοντα, τοῖ δὲ ξένοι καταγομέν-
οι ἐξῆναι ἀμέραν καὶ νύκτα νέμεν ἐπιζύγιον· εἰ δ'
ἂν πὰρ τάνυ νέμε, τὸ μὲν μέζον πρόβατον δαρχμὰν ὀ-
V φλέν, τὸ δὲ μεῖον ἰνφορβίεν ⁞ τὰ Ͱιερὰ πρόβατα μὲ
νέμεν ἰν Ἀλέαι πλὸϲ ἀμέραυ καὶ νυκτόϲ, εἰκ ἂν διε-
λαυνόμενα τύχε· εἰ δ' ἂν νέμε, δαρχμὰν ὀφλὲν τὸ πρό-
βατον Fέκαϲτον τὸ μέζον, τῶν δὲ μειόνων προβάτο-
ν ὀδελὸν Fεκάϲτον, τᾶν ϲυῶν δαρχμὰν Fεκάϲταυ, ε[ἰ]
μὲ παρͰεταξάμενοϲ τὸϲ πεντέκοντα ἒ τὸϲ τριακạ-
VI ϲίοϲ. ⁞ εἰκ ἐπὶ δῶμα πῦρ ἐποίϲε, δυόδεκο δαρχμὰϲ̣
ὀφλέν, τὸ μὲν ἕμιϲυ τᾶι θεοῖ, τὸ δ' ἕμιϲυ τοῖϲ̣ Ͱιερ[ο]-
VII μνάμονϲι ⁞ εἰκ ἂν παραμαξεύε θύϲθεν τᾶϲ κελε[ύθ]-
ο τᾶϲ κακειμέναυ κατ' Ἀλέαν, τρῖϲ ὀδελὸϲ ὀφλὲ[ν ἄν]-
τὶ Fεκάϲταυ, τὸ μὲν Ͱέμιϲυ τᾶι θεοῖ, τὸ δ' ἕμιϲ[υ τοῖ]-
VIII ϲ Ͱιερομνάμονϲι ⁞ τᾶι παναγόρϲι τὸϲ Ͱιερ[ομνάμ]-
IX οναϲ ἀρτύεν τὰ ἰν ταῖϲ ἰνπολαῖϲ πάντα τὰ[λλα (?) ⁞ τ]-
ὸϲ δαμιοργὸϲϲ̣ τὸν κόπρον τὸν ἀπυδόϲμ[ιον ἐξάγε]-
[ν] τᾶι Ͱεβδόμαι τõ Λεϲχανακίο μενόϲ· [εἰ δὲ μέ, δαρχ]-
X [μὰ]ν ὀφλέν ⁞ τὸν Παναγόρϲιον μῆνα τὸṇ . . . .[9]. . . .
. . . ạζεν τοῖϲ ξένοιϲ, εἰκ ἂν ἰόṇτα ι ʌ . . . .[9]. . . .
. .[5]. . εἰ δ' ἀπιόντα ει ʌ . . . .[21]. . . . .
. . .[6]. . . ṇ δάμοι ἐφαγ . . . . [23]. . . . .
. . . .[8]. . . . αι τὸϲ ι . . . .[25]. . . . .
. . . .[9]. . . . νον . . . .[27]. . . . .

reliqua desunt

Lex Tegeatarum aliquantum ante foederis arcadici tempora, i. e. circa annum 390 facta esse videtur. || 1 ζεῦγοϲ scil. βοῶν. || 2 εἰ δ' ἂν καταλλάϲϲε intrans. 'si deflexerit' (a lege). || 3 λευτόν i. q. λυτόν Meister; λεύτων scil. participium i. q. germ. '*lottrig*' antea Solmsen, qui postea *Rhein. Mus.* ad Λευτ-υχίδην Spartanum provocavit. || 1 ἰνφορβιϲμόν, ἰνφορβίεν multa est minor quam quae vs. 14 ovi destinatur (δραχμή). 'capistro (φορβειᾷ) alligare' Danielsson; 'scripturam exigere' Ziehen. || 4 κάταρFον i. q. κατάρατον. || 5 Ἀλέα regio cuius pars Aleae Minervae περίχωροϲ (fem.) i. e. περίβολοϲ, τέμενοϲ. || 5. 6 ἀϲκηθήϲ 'sine vitio', ἀναϲκηθήϲ 'vitiosus'. || 6 ἐϲπεράω i. e. ἐκπεράω 'excedere'. || 7 ἱεροθυτέϲ participium, cf. τιθείϲ. || 8 τριπανάγορϲιϲ feriae sollemniores (trietericae? Wil.) quam πανάγορϲιϲ vs. 26. || 9 Ͱάν perperam pro ἄν. || 11 Fαϲτόν docet Tegeatarum esse legem, non foederis arcadici (quod illa aetate nondum restitutum erat). Ziehen. || 16 πλόϲ s. πλõϲ c. q. πλέοϲ, πλέον, 'plus'. || εἰκ : εἰ = οὐκ : οὐ (W. Schulze *Berl. phil. Woch.* 1890, 1502; sed cf. Solmsen *Rhein. Mus.* LXIII 1908, 334). || 20 παρ*h*εταξάμενοϲ cf. ἐξ-ετάζω 'nisi persuasit' magistratuum collegiis. πεντήκοντα non sunt foederis arcadici damiorgi. || 21 πῦρ propter incendium a. 395/4? Danielsson. Post ἐποίϲε spatium unius litterae, quia laesus erat lapis. || 23 θύϲθεν i. e. θύρθεν i. q. ἔξωθεν τᾶϲ ὁδοῦ, non θύϲθην ut inf. aor. pass. a θύω, cf. Hesych. θύρδα ἔξω Ἀρκάδεϲ. Boelte apud Ziehenium; Hatzidakis. || 28 ἐξάγεν dubitanter Ziehen. || 27 ἐμπολαί 'merces', hic (Wil.) forum ubi merces prostant. || extr. Τ Λ̣ certa. Interpunximus sicut Ziehen. || 28 ἀπυδόϲμ[ιον] Ziehen, ab ἀπυδοϲμῷ̣ i. e. venditione. || 30 velut τὸν [κοιτῶνα ἐτ[31] οιμ]άζειν τοῖϲ ξένοιϲ. || 31 εἰ ΚΑΤΑΓΟΙΤΑΙ Bér., prius Ν restituit Latt. || 33 extr. Γ non Ͳ Latt., potest Ν secutum esse. An [εἰ δ' ἀπυθναίϲκοι ἰ]ν δάμοι, ἐφαγṇ[ίζεν]?

4 Tegeae in museo (1210). Tabula infra fracta; a ceteris lateribus margo; a sinistra alium lapidem fuisse patet. L. m. 0,455, a. m. 0,575, cr. 0,125, litterae a. c. 0,01, saeculi IV (non III). Commemoraverunt Romaeus Ἀθηνᾶ XX 1908, 633; v. Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 253 sq.; ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 362 sqq., 4. Romaei et Premersteinii schedis uti licuit. Vidimus. *Ect.*

vacat

. Ε Ρ Ο Ι Ε Ξ Ι Ε Ν Τ Ο Δ Ι Ε Ρ Ο Γ Κ Α Θ Α Ρ Α Ι
\ Δ Ε Υ Σ Τ Ε Ρ Α Ι Ι Μ Π Λ Α Τ Ι Α Ι Ι Λ Α Σ Κ Ε Σ Θ Α Ι
Ι Α Ι Ο . Ν Ι . . . Ι . Ι Τ Α Ι Δ Ε Τ Ρ Ι Τ Α Ι
Λ Ε Ο Ν Ο Σ . . . . \ Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Α Ι Τ Ι Ι ///
Α Ν Υ Ε Ρ . . . . Ε Π Η . . Χ Ο Α Ι //////////
Τ Ο Ν Α Ρ Σ Ε Ν Α . . . . Η Ι . Ο Σ Θ Η Λ Ε Α Ι
Α Ρ Ω Ν Κ Α Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Ν Ι . . . . Ρ Ο Μ Ν Α Μ Ο Ν Ω Ν
Η Δ Ε Ν Α Π Ε Χ Ε Ν Τ Ο Σ Ο Ρ . . Σ Τ Α Σ
. Μ Η Δ Ε Α Υ Τ Ο . . . . Ι . . . . Ρ Ο Ν
L Τ Ο Ι Τ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Ρ . . . . . Ν Τ ////////
. Μ Α Ι Τ Ο Ν Δ Ε Ι Ο Ν Τ Α . . . . . Ι Ν Γ /////////
Μ Ε Σ Τ Α Ν Α Ε Λ Ι Ο Σ Ο Ν ////////////////////////////////
Θ Ι Ξ Ε Τ Ο Ι Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Ι . . . . Ε . Τ C //////////
Α Κ Α Θ Α Ρ Ο Ν Η Ν Α Ι   Ε Ι Τ . . . Θ Λ Ι Ο ///////
Τ Ε Ο Ν Α Ο Τ Ο Σ Ε Π Ε Ρ Ο . . . . Ν   Ε Ι
. Τ Ο Ν Α Ν Ο Ρ Ω Π Ο Ν Δ Ι Λ Ι Λ . . . Ε Ι Α Π Υ
Κ Α Θ Α Ρ Ο Ν Η Ν Α Ι Ι Λ . . . . . . Λ Ι Ο Τ Ι
. Γ Ε Ι Κ Α Σ Τ Α Ο Ι Σ Λ Ι . Ι . \ Ε Κ Ω Ν
\ Ρ Ο Σ Τ Ο Ι Χ Λ . Ο Ι Ε Ι Λ Ι Ο Χ Λ Ε Ο Σ   Τ Ο Ι
. Λ . . . . . . Α Ρ Ο Ν Η Ν Α Ι   Ε Ι Λ Ε Λ Α Θ Ϲ
\ Ε Ι Τ Ε Ι Ν Ι Ε Ρ Ο Ι Ε Ι Τ Ε Ι Ν Ο Σ Ι Ο Ι
. Σ Τ Ε Ξ Α Τ Ο Ν Ε Ο Ι Α Μ Ο Ι Ν Α   Λ //////////
////// Ι Γ //////

vacat

[- - - - - - ἐς τοῖ ἱ]εροῖ ἐξίεν· τὸ δ' ἱερὸγ καθᾶραι
[- - - - - - - - τ]ᾶ δὲ ὑστέραι ἰμπλατίαι ἰλάσκεσθαι
- - - - - - - - - - - - - - - - τᾶι δὲ τρίται
[- - - - - - - - π]λέονος . . . . Ἀπόλλωνος αἰτη-
[- - - - - - - - τ]ᾶνυ ἐρ . . . . ἐπη . . χοαι
- - - - - - - - - τον ἄρσενα [εἴ τις ἂν] ἦι [π]ὸς θηλέαι
[- - - - - - - - θε]αρῶν καὶ ἱερέων κ[αὶ ἱε]ρομναμόνων
[- - - - - - - - μ]ηδὲν ἀπέχεν τὸς ὀρ[χη]στὰς
- - - - - - - - - - . μηδὲ αὐτὸ[ν ἦνα]ι [καθα]ρὸν
[μηδὲ - - · εἰ δὲ -]ἐτοι τις τῶν ὀρ[χηστᾶ]ν τ[ῶν]
- - - - - - - - - - . μαι, τὸν δὲ ἰόντα . . . . . ιν Γ - -
- - - - - - - - - - μέστ' ἂν ἀέλιος ὀν[τέλλοι?]
[- - εἰ δὲ - - κα]θίξετοι ἄνθρωπον . . . . ε[ἴ]τε - -
- - - - - - - - - - α καθαρὸν ἦναι, εἴτ[ε κα]θαρὸ .
- - - - - - - - - - τεθναότος ἐπερο . . . . ν. εἰ
- - - - - - - - - - . τὸν ἄνθρωπον δι Λ Ι Λ . . . ει, ἀπὺ
- - - - - - - - - - καθαρὸν ἦναι Ι Λ . . . . . . αι, ὅτι
[- - - - - - - - τά] τε ἱκαστὰ οἶσαι. [ε]ἰ [δ'] ἀέκων
- - - - - - - - - - \ ρος τοῖ χλ[έ]οι. εἰ δὲ ὁ χλέος τοῖ
- - - - - - - - - - Λ [. . . καθ]αρὸν ἦναι. εἰ λέλαθε
- - - - - - - - - - α εἴτε ἰν ἱεροῖ εἴτε ἰν ὀσίοι
[- - - - - - - - μέ]στε ζατὸν ἔοι ἀμοινα Λ

reliqua desunt

Multa et lectionis et interpretationis dubia remanent. || 1 Si quid portentum (mors?) in fano acciderit, omnes subito ἐξιέναι. || 2 ἰμπλατία cf. Hes. ἐπίπλατορ· πλακοῦντος εἶδος. Rom. || 3 Ν \ \ . C / Ι Ι Τ Α Ι Pr. velut [- π]όλιν; Rom.: Ν Λ Ε Ι Ο Λ - - Τ Α Ι Nihil audeo. || 5 Ε Π Ι Γ Χ Ο Α Ι Pr., Ε Π Η Ι Χ Ο Α Ι Rom.; temptavi ἐπην[ί]χθαι cf. Kuehner-Blass II 561. χοαὶ quod in promptu est Rom. || 6 i. e. θηλή, mamma. Victimam intellegit, εἴ τις restituit Wil. Ο Ρ Σ in Α Ρ Σ correctum aut vice versa. || 8 ὀρχηστάς cf. 10 suppl. Pr. || 9 suppl. Rom. || 10 non -ατοι. || 12 ὀν[τέλλῃ] Pr. *Ath. Mitt.*, qui Ο Ν 4—6 Γ Ι legit. In fine nihil certi dispexi. || 13 in. Θ certum dicit Rom., qui [εἰ θάνατος κα]θίξεται ἄνθρωπον interpretatur. || 15 Ε Π Ε Ρ Ο Ρ Rom. || 18 in. Γ (sive Τ) non F . . || 18 Ϝ Ε Κ Ω Ν Pr. velut ϝεκών. || 19 [καθα]ρὸς τοῖ χλ[έ]οι, εἰ ἀποχλεόστοι Rom., ubi χλέος i. q. Harpocr. χλῆδος . . σωρός τις . . μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων; quae cum lectione mea conveniunt. || 22 ζατόν cf. Phot. ζητόρων· ζητητῶν, verbum *ζάω unde ζατεῖν = ζητεῖν derivatum (O. Hoffmann suasit coll. Prellwitz *Et. Wört.*[2] s. ζητέω).

Lex est sacra de lustrationibus; commemorantur mortui; conferas igitur legem Ceam IG XII 5, 593 aetate supparem similesque. Dimidia fere pars a sinistra in alio lapide scripta periit, quare supplendi spes exigua est, cum vel conservatae partis lectio interdum ambigua sit. Versus secundum verba integra divisi sunt, sicut n. 6 et in iudicio Mantiniensium.

---

5 Tegeae in museo. Stela superne cymatio ornata (capitulum pilae?), l. 0,65, a. m. 0,28; infra alius lapis fuit. Litterae bonae saec. IV a. Chr., a. 0,022. Α Ε Μ Ο Π Σ Inventa ubi Apollinis ara, in ecclesia byzantina (basilica antiqua?) ad fori latus orientale. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 12, 18 (Michel 696). Vidi. *Ect.*

νόμος ἱερὸς ἰν ἄματα πάντα.

octo fere versus evanuerunt litteris minoribus perscripti.

6—8 LEX DE OPERIBVS PVBLICIS. RATIONES.

6 Athenis in museo. Tabula opisthographa l. 0,84, a. 0,90, cr. 0,22. Litterae (*A*) bonae saec. IV a. Chr. a. 0,007. Spatia maiora et paragraphi lapidi respondent; syllabae, plerumque verba tota sedulo divisa ut inaequales versus evadant efficiunt. Edd. *A* Kyprianus Ἀρκαδία 19. III 1860 et Ἀθηνᾶ 30. III 1860 (Bergk *Arch. Zeit.* 1860, 63* et De titulo arcadico Halis 1860); Michaelis *Jahrb. Phil.* 83, 1861, 585 sqq., Rangabé *Mém. Ac. inscr.* VI 2; Foucart(-Le Bas) 340 *e* (Cauer[2] 457); Bechtel *Bezzenb. Beitr.* VIII 1884, 302, 6 et *SGDI* 1222 ex R. Foersteri (a. 1869) ectypo (Hoffmann *Gr. Dial.* I 25, 30; Michel 585; Buck *Gr. Dial.* 178, 18); Solmsen IG dial.[3] 3 collato Fabricii ectypo. Cf. Dareste *Ann. Ass. Ét. gr.* 1877, 107 sq.; Choisy *Ét. ép. arch. gr.* 225; Blass *Jahrb. Phil.* 125, 1882, 526; Michaelis e diario exemplar adhibuit Fraenkel. Contulit Lattermann. *Ect. Tab.*

B Litterarum reliquias commemoravit Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1898, 254, adn. 2. Post primas Romaei curas vidi; accuratissime delineavit Lattermann; lapidem Romaeus, ectypa Lattermann, Wilamowitz, Hiller identidem reviserunt. Minutias Romaeus cum Lattermanno in ephemeride arch. persequetur.

I περὶ τε̣̣ - - - - - - - - - - - φι.λ̣ο (*vac.?*)
εἴκ ἂν τι γίνητοι τοῖϲ ἐργώναιϲ τοῖϲ ἰν τοῖ αὐτοῖ
II ἔργοι, ὅϲα περὶ τὸ ἔργον. ἀπυέϲθω δὲ ὁ ἀδικημένοϲ
τὸν ἀδικέντα ἰν ἀμέραιϲ τριϲὶ ἀπὺ τᾶι ἂν τὸ ἀδί-
κημα γένητοι, ὕϲτερον δὲ μή, καὶ ὅ,τι ἂγ κ[ρ]ίνωνϲι
III οἱ ἐϲδοτῆρεϲ, κύριον ἔϲτω. εἰ δὲ πόλεμοϲ δια-
-N κωλύϲει τι τῶν ἔργων τῶν ἐϲδοθέντων ἢ̣ τῶν
-P ἠργαϲμένων τι φθέραι, οἱ τριακάϲιοι διαγ̣νόντω
τί δεῖ γίνεϲθαι· οἱ δὲ ϲτραταγοὶ πόϲοδομ ποέντω,
εἴκ ἂν δέατοί ϲφειϲ πόλεμοϲ ἦναι ὁ κωλύω̣ν ἢ ἐ-
φθορκὼϲ τὰ ἔργα, λαφυροπωλίου ἐόντοϲ κ̣ατὺ τᾶϲ
πόλιοϲ· εἰ δέ τι ἐργωνήϲαϲ μὴ ἰγκεχηρήκοι τοῖϲ
ἔργοιϲ, ὁ δὲ πόλεμοϲ διακωλύοι, ἀπυδόαϲ τ̣ὸ ἀργύριον,
-I τὸ ἂν λελαβηκὼϲ τυγχάνη, ἀφεώϲθω τῶ ἔργω,
εἴκ ἂν κελεύωνϲι οἱ ἐϲδοτῆρεϲ· εἰ δ' ἄ[ν] τιϲ ἐπι-
ϲυνίϲτατοι ταῖϲ ἐϲδόϲεϲι τῶν ἔργων ἢ̣ λυμαίνη-
τοι κατ' εἰ δέ τινα τρόπον φθήρων, ζαμιόντω
οἱ ἐϲδοτῆρεϲ, ὅϲαι ἂν δέατοί ϲφειϲ ζ̣αμίαι, καὶ
-N ἀγκαρυϲ̣[ϲόν]τ̣ω̣ ἰ̣ν ἐπίκριϲιν καὶ ἰναγόντω
ἰν δικαϲτήριον τὸ γινόμενον τοῖ πλήθι τᾶϲ
IV ζαμίαυ. μὴ ἐξέϲτω δὲ μηδὲ κοινᾶναϲ γενέϲθαι
-NH- πλέον ἢ δύο ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἔργων· εἰ δὲ μή, ὀ̣φλέτω
ἕκαϲτοϲ πεντήκοντα δαρχμάϲ, ἐπελαϲ̣άϲθων
δὲ οἱ ἁλιαϲταί, ἰμφαίνεν δὲ τὸμ βολόμενον ἐ̣πὶ τοῖ
ἡμίϲϲοι τᾶϲ ζαμίαυ, κὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ εἴκ ἂ̣ν τ̣ιϲ
-IC πλέον ἢ δύο ἔργα ἔχη τῶν ἱερῶν ἢ τῶν δαμ[ο]ϲίων
-C κατ' εἰ δέ τινα τρόπον, ὅ,τινι ἂμ μὴ οἱ ἁλιαϲτα[ὶ]
παρετάξωνϲι ὁμοθυμαδὸν πάντεϲ, ζαμιώ[ϲ]θ̣ω
καθ' ἕκαϲτον τῶν πλεόνων ἔργων κατὺ μῆνα̣
-ΤΩΝ πεντήκοντα δαρχμαῖϲ, μέϲτ' ἂν ἐ̣πιϲ[χῆ πάντα]
V τὰ ἔργα τὰ πλέονα. εἰ δ̣' ἄν τιϲ̣ [ἐϲδ]ικῆτοι τῶν
περὶ τὰ ἔργα ϲ ˇ ‾ . . . . ι . . κατ' εἰ δέ τι, μὴ
. . . . ε̣κ̣ . . . . υ· εἰ δὲ μή, μή οἱ ἔϲτω ἰνδικον
μηδέποθι ἀλλ' ἢ ἰν Τεγέαι· εἰ δ' ἂν ἰνδικάζητοι,
ἀπυτειϲάτω τὸ χρέοϲ δ̣ιπλάϲιον, τὸ ἂν δικάζητοι,
ἔϲτω δὲ καὶ τωνὶ τῶ ἐπιζαμίω ὁ αὐτὸϲ ἴγγυοϲ ὅπερ
VI καὶ τῶ ἔργω ἧϲ ἰν ἔϲτειϲιν. εἰ δ' ἄν τιϲ ἐργωνήϲαϲ
ἔργον τι ποϲκατυβλάψη τι ἄλλυ τῶ̣ν ὑπαρχόντων
ἔργων εἴτε ἱερὸν εἴτε δαμόϲιον εἴτε ἴδιον
-ΦΟΝ πὰρ τὰν ϲύγγραφον τᾶϲ ἐϲδοκαῦ, ἀπυκαθιϲτάτω
-N τὸ κατυ̣βλαφθὲν τοῖϲ ἰδίοιϲ ἀναλώμαϲιν μὴ ἧϲϲον
VII ἢ ὑπᾶρχε ἰν τοῖ χρόνοι τᾶϲ ἐργωνίαυ· εἰ δ' ἂμ μὴ
κατυϲτάϲη, τὰ ἐπιζάμια ἀπυτειέτω, κατάπερ
ἐπὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ ἔργοιϲ τοῖϲ ὑπεραμέ̣ροιϲ τέτακτοι.
VIII εἰ δ' ἄν τιϲ τῶν ἐργωνᾶν ἢ τῶν ἐργαζ̣ομένων
-ΤΕϹ ἐπηρε̣ιάζεν δέατοι ἰν τὰ ἔργα ἢ ἀπειθῆναι τοῖϲ̣
ἐπιμελομένοιϲ ἢ κατυφρονῆναι τῶν ἐπιζαμίων
τῶν τεταγμένων, κύριοι ἐόντω οἱ ἐϲδοτῆρεϲ
τὸμ μὲν ἐργάταν ἐϲδέλλοντεϲ ἐϲ τοῖ ἔργοι,
τὸν δὲ ἐργώναν ζαμιόντεϲ ἰν ἐπίκριϲιγ, κατάπερ
τὸϲ ἐπιϲυνιϲταμένοϲ ταῖϲ ἐϲδοκαῖϲ γέγραπ̣τ̣ο̣[ι]·
ὅ,τι δ' ἂν ἐϲδοθῆ ἔργον εἴτε ἱερὸν εἴτε δαμόϲι[ον],
ὑπάρχεν τὰγ κοινὰν ϲύγγραφο̣ν ταν[ν]ὶ κυρί[αν]
π̣ὸϲ τᾶ̣ι ἐ̣πὲϲ τοῖ ἔργοι γεγραμμ[έναι ϲ]υ̣γγράφ[οι].

Litteras Michaelis aevo romano utique antiquiores esse dicit; quarti potius quam tertii saeculi esse Wilhelm *Beitr.* 21, 12 iudicat; mihi nihil certius esse videtur quam quarto saeculo haec esse tribuenda, quo templum Minervae restitutum optimam certe praebet ansam (v. p. 4_{61}). Columnae sinistrae, cuius maior pars in alio lapide erat, pauca vestigia in margine remanserunt.

Litterae tam accurate incisae sunt, ut vel de mutilarum minimis reliquiis dubitatio vix ulla sit. Vs. 1 ut Mich.; T Λ̣ Μ̣ I I et Φ I Λ O Le Bas, — φι.λο Fouc.; Γ (non T!) . P I I et I (non Φ!) . Λ̣ ∪ Latt. An [ἀμ]φι-[λ]ο[γον]|? || 8 φθέραι pro φθέρϲαι opt. aor. || 12 K O I ex K O N correctum. τι retinet Wil. || 20 πλήθι cf. ἔτι in latere postico Hoffmann *D. Litt. Z.* 1910, 3164. E postea additum (Solmsen *Rhein. Mus.* LXII 1907, 329 adn. 1) non esse nobis videtur. || 30 ἐ̣πιϲ[χῆ] Wil., prima litt. ‾ = ϵ sive Λ̣ (?), quarta certa: ˊ i. e. Σ, non T; ἐπιτ̣[ελέϲη] Hoffmann *D. Litt. Z.* 1910, 3164. || 31 E I K A N F., εἰ [δ'] ἂν Bechtel. [- δ]ίκητοι iam Fraenkel. || 32 ϲυγ̣[γεγραμμέ]ν̣[ων]? cf. ἁ ϲύγγραφοϲ vs. 53. || 37 ἧϲ i. e. ἦν. || 40 i. e. τᾶϲ ἐκδοχᾶϲ.

- - - - - - - - - - - - - - - - - - ! Ε̣ - - τυ *B I col. sinistra*
- - - - - - - - - - - - - - - - τον Ἀριϲτοκλέοϲ τῶ
- - - - - - - - - Δ[Δ]ΔΔΓ<Ε Πλ̣α̣τίαυ ΜΜΔΙ[Ι]ΙΙΧ
- - - - - - - - ταῦ Ϲακλείδαυ̣ 𐅄ΔΓ<<< Ϲταϲίαυ̣
- - - - - - - - ΧΧ ἐφ' ἱερῆ Ϲαϊτίοι· ταμίαι ϲτρα-
[ταγῶν τῶν περὶ -]εξίαϲ Θραϲυ[κ]λῆϲ Ἐπιτέληϲ
[- ἀπέδωκαν τᾶι ἐ]π̣ιετείαι τᾶι ἐφ' ἱερῆ Λίϲωνι τοῖϲδε
[ἔπαθλα· - - -]έωνοϲ ΜΜΜΔ̣ΔΔ<<<<ΙΕ [Ἀϲ]τυκλέοϲ
- - - - - - - παίδων ΔΔ<<ΙΙΙΙΤ Ἱ̣εροκλέοϲ ΔΔΔ<
- - - - - - - Μ𐅄Γ<<<<ΙΙ!! Λεοντία[υ] 𐅄Γ<<[<]ΙΙΕ
- - - - - - - - Ἀ̣ριϲτοδάμω ΜΔΔ<<<ΙΙΙ Λεοντίχω
- - - - - - - - - α̣υ ΜΔΔΔΔ<<<<ΙΕΧ Ἀ̣ριϲτοκ̣λέοϲ
- - - - - - - - - νοϲ ΔΔ<<<ΙΙΙ[.] Κλέωνοϲ ΜΔ̣ΔΙΕ
[- - - - - - - - Ἀ]ριϲταίω Μ̣ΜΔΔΔ<ΙΙΕ Ἀγαθοκλέοϲ
- - - - - - - - - ἄμω̣ 𐅄Γ<ΙΙΕΤ Ἀγέαυ ΜΜΜΔ<<<ΙΙ[Ι]ΙΕ
[- - - - - - ταμίαι ϲτρ]αταγῶν τῶν περὶ Γοργιά̣δα̣[ν]
[- - - ὁ δεῖνα, - -]ίμων, Εὐρυβιάδαϲ ἀπέδωκ[αν]
[τᾶι ἐπιετείαι τᾶι ἐ]φ' ἱερῆ Ϲαϊτίοι τοῖϲδε ἔπαθλα·
- - - - - - - - Δ̣ΓΙΙΤΧΧ Μεγακαῖ Δ<<ΙΕ Γοργύθοι Γ
[- - - - - - - - τ]αῦ Κλεοϲτράτοι ΜΜΜΔ<ΙΙΙΙΙ Τιμ-
- - - - - - - - - ιδάμοι Δ<ΙΙΙΙΙ Ἀντιβόλοι ΜΜΜΜ𐅄Δ̣
- - - - - - - - \ΙΙ νιο̣ι̣ (?) 𐅄̣Δ𐅄<ΙΙΙΙΕ Προξένωι ΔΙΕ
- - - - - - - - - - - - - λλαι ΤΜΤ <ΙΕ̣Ι_ΜΜΜΜΓ<Ι
- - - - - - - <<<<ΙΙΙΙ Πολυκρέτι ΔΔΔΔ<<ΙΙΕΤ
- - - - - - - - ὀγδόαυ· Ἀριϲταίωι ΔΔ<<ΙΙΕ Τιμι-
- - - - - - - - υμέδοντι ΜΜ̣Μ<ΙΙΕ Μαντίαι Γ̣ΙΙ
- - - - - - - - - - ΙΕΙΩΤΑΙ...ΓΕ [Ὀ]ν̣αϲίμω Ι
- - - - - - - - ἀπέδωκαν[[ϲ̣ι̣?]]· Εὐφάηϲ *vac.*
- - - - - - - μω ἐπ' Ἀθαναίαν ἐβ̣δ̣ό̣μ̣αυ· !!! ΑΞ̣Τ̣Ι
- - - - - - - <ΧΧ Κλεαινέτω [Μ]Δ<<ΙΙΙΙΙΤ Πεδιο-
- - - - : - <̣<̣!Τ Ἀγα̣θο̣κ̣λέ[ο]ϲ ΜΔΔ<<<ΙΙΙΙΕ Πλα[τίαυ]
- - - - - - - Γοργίλω ΜΜΔΔΔΔ<<<ΙΕ δευτέρα[υ]·
[- - - - Πλ]ειϲτέαυ 𐅄Γ<ΙΙΙΙ Μα̣ρ- - -
haec pars defracta est

'Ε ΤΙΙΙΤΥ///
ΤΟΝΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣΤΩ
Δ///ΔΔΠ<ΕΠ/ΑΤΙΑΥ ΜΜΔΙ.ιΧ
ΤΑΥΣΑΚΛΕΙΔΑΥ𐅅ΔΠ<<<ΣΤΑΣΙΑΥ
ΧΧ ΕΦΙΕΡΙΣΑΙΤΙΟΙΤΑΜΙΑΙΣΤΡΑ
ΕΞΙΑΣΟΡΑΣΥ///ΛΙΙΣΕΠΙΤΕΛΗΣ
ΠΙΕΤΕΙΑΙΤΑΙΕΦΙΕΡΙΑΙΣΩΝΙΤΟΙΣΔΕ
ΕΩΝΟΣΜΜΜΔΔΔ<\<<ΙΕ//ΤΥΚΛΕΟΣ
ΠΑΙΔΩΝΔΔ<<ΙΙΙΠ/////ΙΞΡΟΚΛΕΟΣΔΔΔ<
Μ𐅅Π<<<<ΙΙ''ΛΕΟΝΤΙΑ///𐅅Π<<//ΙΙΕ
\ΡΙΣΤΟΔΑΜΩΜΔΔ<<<ΙΙΙ//\ΕΟΝΤΙΧΩ
\ΥΜΔΔΔΔ<<<<ΙΕΧ\ΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΝΟΣΔΔ<<<ΙΙΙ//ΚΛΕΩΝΟΣΜΔΔΙΕ
///ΡΙΣΤΑΙΩ ΙΙΜΔΔΔ<ΙΙΕ//ΑΓΑΘΟΚΛΕ<Σ
\Μ𐅅Π<ΙΙΕΤ ΑΓΕΑΥΜΜΜΔ<<\ΙΙ.ΙΕ
ΑΤΑΓΩΝΤΩΝΠΕΡΙΓΟΡΓΙΛΔΑ
ΙΜΩΝΕΥΡΥΒΙΑΔΑΣΑΠΕΔΩ<
ΦΙΕΡΙΣΑΙΤΙΟΙΤΟΙΣΔΕΕΠΛΟΛΟΛ
\ΠΙΙΤΧΧΜΕΓΑΚΛΙΔ<<ΙΕΓΟΡΓΥΟΟΙΠ
ΑΥΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΙΜΜΜΜΔΟΙΙΙΙ ΤΙΜ
ΙΔΑΜΟΙΔ<ΙΙΙΙΙΑΝΤΙΒΟΛΟΙ ΜΜΜΜΓΙΔ
\ΙΙΝΙΟΙΔ𐅅<ιιΙΕΠΡΟ¯ΕΝΩΙ ΔΙΕ
////////ΛΛΑΙΤ𐅅Τ<ΙΕΙΜΜΜΜΠ<Ι
<<<<ΙΙΙΙΠΟΛΥΚΡΕΤΙΔΔΔΔ<<ΙΙΕΤ
ΟΓΔΟΑΥΑΡΙΣΤΑΙΩΙΔΔ<<ΙιΕΤ.ΜΙ
///ΥΜΕΔΟΝΤΙΜΜΜ<ΙΙΕ ΜΑΝΤΙΑΙΤΙΙ
//////////////ΙΕΙΩΤΑΙ///////ΙΙΕ.ΝΑΣΙΜΩΙ
ΑΠΕΔΩΚΑΝΣΙΕΥΦΑΗΣ
ΜΩΕΠΑΘΑΝΑΙΑΝΕΒΟΜΑΥι''ΑΣΤΙ
/////<ΧΧΚΛΕΑΙΝΕΤΩ///Δ<<ΙΙ''ΙΙΤΠΕΔΙΟ
<ΣΙΤΑΓΑΟΟ'ΛΕ//ΣΜΔΔ<<<ΙΙΙΙΕΠΛΛ
ΓΟΡΓΙΛΩΜΜΔΔΔΔ<<<ΙΕ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΕΙΣΤΕΑΥ𐅅Π<Ι.ΙΙΜ/Ρ////////////////

ΚΛΗΣ////////ΚΑΛΛΙΑΣ_/ //////////
ΦΥΛΑΙ//////////ΙΕΠΑΘΑΝΑΙΑΝΕ////////// **B**
////ΙΑΜΦ////////ΡΩΤΑΥΛΥΩΝΙΔΔΙΙΙΙΙΠΟ////////////////////////\<<<ΕΤ¯ΑΘΙ
ΛΩΙ𐅅//////ΙΤΔΑΜΟΦΑΩΝΟΣΔΔ<<<ΙΙΤΤΕΛ--.ΑΙΙΩΤΕΛΕΣΤΑΥΠΙ
𐅅ΔΤΕΛΕΣΤΑΥΔΔΔΠΤΕΛΕΣΤΑΥ𐅅<<ΕΛΥΣΙΚΛΗΣΔΥΩΝΟΣΓ
Δ<<ΙΙΟΙΞΡΩΝΟΣΒΡΑΧΥΛΩ<<<ΕΤΕΛΕΣΤΑΥΔΔΔΔ<ΕΔΕΥΤΕΡΑΥΑΡΙ vac.
ΣΤΕΙΑΙ///Μ𐅅Δ<ΙΕΑΠΥΤΟΙΣΑΙΣΚΩΟΣΩΠΟΣΕΔΕΟΜΕΘΑΜΜΔΔΔΔ
Π<<<ΙΕ///ΟΛΛΙΔΟΣ ΜΜΜ|///
ΕΡΗΣΑ.ΤΥΛΛΟΣΤΩΤΑΛΑΝΤΩΤΩΑΠΟΛΙΣΑΠΥΔΙΕΙ
ΑΠΥΔΩΣΟΝΣΙΤΩΕΤΕΟΣΤΩΕΠΙΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΙ
ΙΕ//////////<ΑΣΤΗΡΙΟΝΤΑΜΙΑΙΕΥΔΑΜΟΣΤΙΜΟΚΡΕΤΕΟΣ
///ΔΕΟΜΕΘΑΤΩΕΣΤΟΙΕΤΙΤΟΙΕΠΙΔΑΜΟΣΤΡΑ
////ΩΣΟΝΣΙΔΕΕΦΙΕΡΙΑΣΤΥΛΛΟΙΤΟΙΣΔΕ
//////ΤΩΝΤΡΙΤΑΥ ΝΙΚΑΡΕΤΑΥΜΜΔΔ<<ΙΙΠΔ
/////ΜΜΜΜΔ<ΙΙΙΙΤΧΧΠΑΝΤΟΚΛΕΟΣΔΔΠΙΙΙΙΙΙ
ΚΛΕΟΣΜΜ𐅅Δ<<<\ΕΤΤΙΛΕΙΑΥ//////ΜΜΔΔ.ΗΑ
ΤΟΚΡΑΤΕΟΣΔΔΔΔΙΙΙΙΤΕΤΟΡΤΑΥΕΠΑΙΝΙΑΙ
ΑΙΣ.Ρ.ΩΝΟΣΜΜ𐅅Λ¯ ////////// ---ΛΕΟΣΔΔΙ
////////////ΜΔΔΔΠ<<<¯ //////////
<<<ΙΙΙΙΕΕΣΦΑΝΤΩΜΔ/////// Α/
ΣΕΔΕΟΜΕΘΑΜΜΜΠ<<<///////////// <ΟΣ ΜΜΜ𐅅Δ
////////ΣΤΡΑΤΑΙΟΙΟΙΠΕΡΙΣΑΚΛΗΝΣΩΠΟΛΙΣ
//////ΛΗΣΜΜΜΜΔ<<ΙΙΙΧΧ//ΝΙΚΑΣΙΑΣΜΜΕΠΙ
///ΔΔΔ<<ΙΙΙΤΣΩΔΑΜΩΜΜΜΜΠ<ΙΙΕΕΚ//ΤΩ
///////////ΣΤΑΙΩΔ<<ΙΙΙΕΛΙΣΩΝΟΣΤΩΔΑΜΙΝΑΥ
ΑΥΠΑΝΤΟΚΛΕΟΣΔΔΔ\<<<ΙΙΙΙΙΕΝΕΩΜΜ𐅅Π<<<
////ΡΧΩΔΔΠ<<<ΔΕΞΩΝΟΣΜΠ<ΑΙΝΗΣΩΔ<ΙΕ
ΛΕΟΣΜΜΔΙΙΙΕΣΑΩΝΟΣΔ<<<ΙΙΝΙΚΑΣΙΑΥΜΜ
Δ<<<ΙΙΙΑΠΥΤΟΙΑΜΦΙΚΛΕΟΣΟΣΩΠΟΣΕΔΕΟ.Ε
ΔΛΑΣΙΩΜΜ Δ<<ΑΛΕ///////////////////////////////

B II col. dextra

κλῆς [..] Καλλίας Ε/ -
φυλᾶι [τᾶ]ι ἐπ' Ἀθαναίαν Ε- - - - - - - - - - - - - - - - - - -
.ι Ἀμφ[..π]ρώταυ· Λύωνι ΔΔΙΙΙΙΙ Πο- - -c.11- - - -<<<<ΕΤΤ Ἀθι-
λωι 𐅅..ΙΤ Δαμοφάωνος ΔΔ<<<ΙΙΤ Τελέσ[τα]υ τῶ Τελέσταυ ΠΙ
𐅅Δ Τελέσταυ ΔΔΔΠ Τελέσταυ 𐅅<<Ε Λυσικλῆς Δύωνος Γ///
Δ<<ΙΙ Θίβρωνος Βραχύλλω <<<Ε Τελέσταυ ΔΔΔΔ<Ε δευτέραυ· Ἀρι-
στείαι Μ𐅅<ΙΕ ἀπὺ τοῖ Σαίσκω ὅσω ποσεδεόμεθα ΜΜΔΔΔΔ
Π<<<ΙΕ [Π]όλλιδος ΜΜΜ[- - - - - - - *erasa* - - - - - - -]
(ἱ)ερῆς Ἄ[σ]τυλλος· τῶ ταλάντω τῶ ἁ πόλις ἀπυδίει,
ἀπυδώσονσι τῶ ἔτεος τῶ ἐπὶ Δαμοστράτοι (τοὶ)
πὲ [τὸ δι]καστήριον ταμίαι· Εὔδαμος Τιμοκρέτεος
[ὅσω ποσε]δεόμεθα τῶ ἐς τοῖ ἔτι τοῖ ἐπὶ Δαμοστρά-
[τοι, ἀπυδ]ώσονσι δὲ ἐφ' ἱερῖ Ἀστύλλοι τοῖσδε
[- - - αὐ]τῶν· τρίταυ· Νικαρέταυ ΜΜΔΔ<<ΙΙΠΔ
- - - ΜΜΜΜΔ<ΙΙΙΙΤΧΧ Παντοκλέος ΔΔΠΙΙΙΙΙ
- - - κλέος ΜΜ𐅅Δ<<<<ΕΤ Τιλείαυ ...ΜΜΔΔ[Η]ΗΑ
- - - τοκράτεος ΔΔΔΔΙΙΙΙ τετόρταυ ἐπ' Αἰνίαι·
- - - Αἰσ[χ]ρ[ί]ωνος ΜΜ𐅅Δ¯ [Ἀρισ]τ[ο]τέλεος ΔΔΙ
- - - - -ΜΔΔΔΠ<<<¯ - - - - - - - -
- - - <<<ΙΙΙΙΕ Ἐσφάντω ΜΔ.......Α
[ὅσω πο]σεδεόμεθα ΜΜΜΠ<<< ......κος ΜΜΜ𐅅Δ
[ἐπὶ.....]· στραταγοὶ οἱ περὶ Σακλῆν· Σώπολις
- -8- - -λῆς ΜΜΜΜΔ<<ΙΙΙΧΧ Νικασίας ΜΜ Ἐπι-
- -7- -ΔΔΔ<<ΙΙΙΤ Σωδάμω ΜΜΜΜΠ<ΙΙΕ Ἐκ[ά]τω
[- -7- Ἀρι]σταίω Δ<<ΙΙΙΕ Λίσωνος τῶ Δαμίναυ
[δευτέρ?]αυ· Παντοκλέος ΔΔΔ<<<<ΙΙΙΙΙΕ Νέω· ΜΜ𐅅Π<<<
- 6 - -ἄρχω ΔΔΠ<<< Δέξωνος Π< Αἰνης(ιδάμ)ω <ΙΕ
- 4 - λέος ΜΜΔΙΙΙΕ Σάωνος Δ<<<ΙΙ Νικασίαυ ΜΜ
- 5 - Δ<<<ΙΙΙ[.] ἀπὺ τοῖ Ἀμφικλέος ὅσω ποσεδεό[μ]ε[θα]
- 4 - Δ Λασίω ΜΜΔ<< Ἀλ[ε]ξάν[δρω(?) - - - - - -]

maior lapidis pars detrita

Romaei Lattermanni meas lectiones supplementaque non distinxi; 94. 116 verbum legit, 114 nomen restituit Wil.

Compendia Μ = μνᾶ, ΜΜΜ = 3, 𐅄 = 5, Μ̂ = 10 μναῖ, < = δραχμή, 𐅄 s. Γ = 5, Δ = 10 δραχμαί, Ι = ὀβολός, quorum seni drachmam aequare videntur, cum plus quinis non reperiantur. Ε = ἡμιωβέλιον (ut in nummis Mantiniensium), Τ = τεταρτημόριον = $^1/_4$ ὀβολός, Χ = χαλκοῦς. Nota ΧΧ = duo χαλκοῖ demonstrat non minus quam trium χαλκῶν fuisse τεταρτημόριον, duodecim χαλκῶν ὀβολόν; num plurium fuerit, non liquet. Cf. B. Keil ad *Inschr. Priene* 174. Formae variant: Γ Γ Π saepe vix distinguendae. Notae πρώταυ, τρίταυ, ἑβδόμαυ etc. ad stipes repetitas (scilicet δόσιος), quales exhibet catalogus donatorum IG XII 3, 327 (coll. suppl. p. 283), referri possunt.

Vs. 59 ἱερῖ et similia ut supra vs. 20 πλήθι. || Σαῖτιος cf. Σάϊς (n. 1, Bechtel-Fick *GP*² 259); Ἀθηνᾶ Σαῖτις prope Lernam *Paus.* II 36, 8. || 61 [ἐ]πιετείαι potius quam [Ἀμ]φιετείαι Ro.; indicatur totus sacerdotis eponymi annus. || 62 suppl. ex vs. 72. || 77 ΝΕΜΑΙ i. e. -νέμαι Latt. || 82 formam ex aoristo et perfecto mixtam ἀπεδώκανς̣ι recipere vereor. || 83 ἐπ' Ἀθαναίαν tribus; deinde ἑορταῦ et vestigia quae ἰ̣ν̣ ἄστι legi possunt La.; ἑβδόμαυ Ro.; Δ potius supra additum? Hi. || *B* 88 sqq. A dextra versus plerique integri esse videntur. || 94 ἀπυδίει = ἀποδέει. || 101 ΕΟΡΤΑΥ ut 83 Latt.; at ΤΡΙΤΑΥ legi posse mihi videtur.

Ad eandem rem pertinent n. 7—8.

7 Olim Achuriae apud Antonium Dascalum. Tabula l. 0,27, a. 0,30, cr. 0,08. Numeri optime scripti saec. IV a. Chr. Nota paragraphos. Habemus ectypum ex Fougèresii schedis, a Graeco aliquo scite factum.

ΔΔΔ𐅄<<<ΙΙ
ΕΞ
/////////////////// ΑΥ
ΔΔΔ<
ΔΔΔ𐅄
𐅄ΔΔΔ𐅄 Ι// <
ΕΤΟΡΤΑΥ
ΔΔ<<<<
Δ𐅄<<<
𐅄𐅄<
//////////
𐅄𐅄<
/////////////////// 𐅄Δ𐅄<<<
ΔΔΔΔ<
ΔΔΔΔ<

Vs. 2 εξ- quid sit, dubium. || 3 [τρίτ]αυ? || 8 τ̣ετόρταυ. Ante et post numeros nihil scriptum. An ideo quod nemo inveniebatur qui hanc pecuniam ἐπηγγείλατο?

8 Tegeae in museo. A dextra et infra integrum. Nunc pars exstat dextra, l. 0,16, a. 0,12, cr. 0,095. Litterae a. 0,01 saec. IV a. Chr. Ed. Foucart(-Le Bas) II 341 *e*. Frustulum vidi. *Ect.*

ΑΞ
[- τὸ πᾶ]ν : ΥΥΒΒΒΒ𐅄 Ι̣Ι̣Ι̣Ι
[- τὸ πᾶ]ν : 𐅄 ▲ Μ Μ̣ Μ̣ Δ̣ Ξ̣ Ξ̣ Ξ̣ <̣ Ι̣ Ι̣ Ι̣ Ι̣
[- - τὸ] πᾶν : 𐅄 ▲ Μ Μ Μ̣ Ξ̣ Ξ̣ Ξ̣ <̣ Ι̣ Ι̣ Ι̣ Ι̣
[- - - γ]ραφής·
- - - - . . σθένης

Υ = 1000 δραχμαί, 𐅄 = 5 talenta, Δ cui Μ inscriptum = 10 minae, Ξ = stater, < = drachma, Ι = obolus.

9 ARISTOMACHUS ARGIVUS A. 229/8 A. CHR. Tegeae in museo. Stela infra fracta, superne cymatio ornata. Sub litteris anaglyphi pars superior, equo insidens homo (Aristomachus ipse?), hasta dextram nisus. L. 0,59, a. m. 0,60, cr. 0,13. Litterae bonae saec. III a. Chr. Α (curvatum) Μ Ν Ξ Ο Π Σ Ω a. c. 0,013. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 374 sqq., 7. Exscripsi. *Ect.*

incerta litterarum vestigia
ἔδοξε τᾶι πόλι τῶν Τε̣γ̣εα̣τᾶ̣[ν τιμᾶσαι]
Ἀριστόμαχον Ἀριστομάχω Ἀργεῖον πανοπλ[ίαι]
καὶ ἰσοπολιτείαι ε̣ὐν[οί]α̣[υ ἕν]εκα καὶ εὐε̣ρ̣γ̣ε̣σ̣[ί]-
αυ τᾶς ἰν τὰν πόλιν *vac.*

Vs. 1 versus erasus? . . . . περι Ro. || 3 extr. correxi. || Nota dialectum arcadicam, ut n. 16. Aristomachus alter, prioris Aristomachi et Aristippi successor, annis 234—229 Argivorum tyrannus, quo anno tyrannide se abdicavit; 227 Achaeorum praetor, 223 mortuus; idem Ἀριστόμαχος Ἀριστο[μάχου] Ἀργεῖος in basi Epidauria IG IV 1111; Niese II 271. 778; Wilhelm *Beitr.* 110, 95; Romaeus l. l.

10—15 DECRETA AEVI AETOLICI 240—235? 229/8 A. CHR.

10 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornate ornata, l. 0,34, a. 0,87 cr. 0,11. Litterae bonae saec. III a. Chr. Α Ε (Ε) Ν Ξ Ο Π Σ Ω a. c. 0,009. Edd. Foucart *Bull. éc. franç.* I 1868, 10, 12; Foucart(-Le Bas) II 340 *b* (Cauer² 461; Sauppe Tit. Tegeat. 5; Michel 191). Vidi. *Ect.*

Θ ε ό ς.
ἐπὶ Σωστράτωι ἱερεῖ ἔδοξε τῶι δάμωι τῶν Τεγεατᾶν· Δαμάτριον Δαματρίω Αἰτωλὸν πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέταν εἶναι αὐτὸν καὶ ἐκγόνοις(!)· εἶναι δὲ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις γᾶς καὶ οἰκίας (ἔμπασιν), ἐπινομίαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν καὶ αὐτῶι καὶ χρήμασιν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰράναι. ἐπὶ στραταγοῖς τοῖς περὶ Χρέμωνα.

Vitia lapicidae: vs. 4 εἶναι alterum pro καί, ubi εἶναι καί falso Fouc. || 4. 5 ἐκγόνοις propter insequens ἐ-οις pro ἐ-ους. || 6 ἔμπασιν omissum propter simile ἐπινομίαν (Fouc., Sauppe).

11 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, infra fracta; l. 0,43, a. m. 0,64, cr. 0,07; litterae bonae, στοιχηδόν (vss. 2—19: 23 litt., vs. 20: 24), a. c. 0,009, interdum curvatae. Α Ε Ε Ν Ν Ξ Π Σ Υ Ω. Sub litteris tripus anaglypho expressus. Edd. Sauppe Tit. Tegeat. 1876, 4 ectypo usus (Dittenberger Syll.² 476; *SGDI* 1234; Michel 189); cf. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 140 *f*; Schwedler reb. Teg. 331 adn. 3; Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 1891, 348 sq. adn. 4 et *Jahresh.* IV 1901, 66 adn. 43.

[Θ] ε ό ς· Τ ύ χ η.
ἔδοξε τῆι πόλει τῶν Τεγεατῶν Ἀγήσανδρον Νικοστράτου Θεσσαλὸν ἐξ Σκοτούσσης Τεγεατῶν πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτῶι ὡς εὐεργέτηι ὄντι ἰσοπολιτείαν καὶ ἔμπασιν οἰκίας καὶ γῆς, ἐπινομίαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν, ἀσφάλειαν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰρήνηι καὶ αὐτῶι καὶ γένει. προστάτας (*corr.* -αι) τοῦ δάμου· Λύκιος, Θεόκριτος, Ἀλέξανδρος, στραταγοί· Οἴκιος, Δυαῖος, Κάμπας, Κλεαίνετος, Φιλέας, Εὐδοξίδας, Ξενοκλῆς, Ἱππίας, Κλεόκριτος, Ὑλαῖος, Αὐτοκλῆς, Ἵππαρχος· Τείσανδρος, γραμματεύς· Ἀγέας, ἱερεὺς τᾶς Ἀθηνᾶς· Εὐαίνετος.

Vs. 1 Sub litteris ΤΥΧΗ vestigia litterarum erasarum ΓΑΘΗ i. e. [Τύχη] Ἀγαθή.

Sermone volgari scribunt exceptis magistratuum muneribus, sicut decretum arcadicum a. 362/1 (n. 1), et atticum imitantur litterarum ordinem (στοι-

χηδόν). Litterarum pars quartum, pars tertium redolet saeculum. Δυαῖος praetor, Ἁγέας scriba hic sicut n. 13. || 13 Θεόκριτος an idem qui n. 16? προστάτας τοῦ δάμου conicias ad exemplum Aetolorum creatos esse, cf. eorum προστάτας τοῦ συνεδρίου duos IG IX 2, 205$_{33}$. Hinc de temporibus quibus Aetoli fuerint Tegeatae cogites anno 228 ante Chr. anterioribus. Ad ipsum annum 229/8 referas, si probas Belochii disputationem (*Gr. Gesch.* III 2, 339—344), qui Thessaliotidem (cuius vicina erat Scotussa) tunc Aetolorum factam esse evincere studuit.

Tripus illa aetate Scotussaeorum ἐπίσημον fuisse videtur; non reperiri eum in Scotussaeorum nummis, sed in Adaei tyranni (Imhoof-Blumer *Monnaies gr.* 112, Head hist. num.² 244 sq.), cuius nummi Scotussaeorum similes essent, monuit Wilhelm *Jahresh.* l. l. Sed Scotussaei hi Macedoniae sunt, Hagesander Thessalus est. Immo tripodem ad Delphos Aetolosque Delphorum patronos quodammodo spectare suspicor. De signorum illorum more cf. quae Wilhelm *SB. Wien. Akad.* 1911 VI 49 sq., *Beitr. gr. Inschr.* 11 aliis locis collegit.

---

12 Tegeae in museo; inventa ante Minervae templum. Stela undique mutila; l. m. 0,30, a. m. 0,29, cr. m. 0,19. Litterae bonae saec. III a. Chr., a. 0,01, Α (media linea curvata) Μ Ν Ο Σ Ω lineolae transversae s. malleoli. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1906, 55, 14. Vidi. *Ect.* (Arbanitopulli et meum.)

[. . . . . ἀσυ]λ̣ίαν̣ [καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰράναι].
[προστ]ά̣ται τῶ δάμ[ω· — — — c. 21? — — —]
. . . . . ς̣· Σιμίας, στραταγ̣[οί· — — c. 15? — —]
. . . . . ς̣, Πρόκριτος, Ἰσχόμ[αχος, — — c. 12? —],
. . . . . Φ/Φ} άνης, Ἄρχανδρος, γ[ραφής· — — c. 11? —]
[ἰαρή]ς· Κλεόμαχος. *vac.*

A sinistra marginem sumpsi ex versibus 1. 6. || 1 \ Ι Α Ι || 2—6 suppl. Arb.; ἵππαρχον non commemoratum esse docet idem. || 2 προστάται quattuor? || 3—5 praetores octo vel novem vel decem.

---

13 Athenis in museo. Stela a sinistra integra; l. m. 0,156, a. m. 0,20, cr. m. 0,065. Litterae saec. III a. Chr. a. c. 0,007. Edd. Foucart ap. Le Bas II 340 *d* (Cauer² 462, cf. Bechtel *SGDI* 1235). Vidi. *Ect. Phot. Tab.*

τὸν Ι[— — — — — — — — εἶναι δὲ]
αὐτῶ[ι καὶ ἐκγόνοις — — — — — —]
ἀσφάλε̣ι̣[αν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἐμ πολέ]-
μωι καὶ ἐν ε̣ἰ̣ρ̣[άναι, καὶ ἀτέλειαν καὶ εἰς]-
αγόντοις κα[ὶ ἐξαγόντοις καὶ ἐπινομί]-
αν καὶ ἰσοπολιτ[είαν καὶ ἔμπασιν γᾶς καὶ]
οἰκίας καὶ τἆλ[λα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις]
προξένοις. στρατα̣[γοί· — — — c. 14 — — —]
Δυαῖος, προστάτας [τῶ δάμω· — c. 6 — γραφής·]
Ἁγέας, ἱαρής· Δαμ— —.
vacat

Dialectus aevum aetolicum arguit. Δυαῖος στραταγός, Ἁγέας γραμματεύς v. n. 11$_{15.19}$.

Vs. 9 extr. Σ certum. || 9 προστάτας τᾶς προξενίας Fouc.

---

14 Olim *Steno* in ecclesia. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 145; cf. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1906, 62.

ΓΕΤ
ΙΕ
Α
ΓΑ ΣΙ
ΑΝΑ . . . ΛΙΑ
ΟΛΕΜΩΙΚΑ
ΗΙΓΡΟΣ

Ad ceterorum decretorum exemplum restituere conatus est Arbanitopullus, sed neque de formulis nec de dialecto constat. Vs. 1 [πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ]γέτ[αν] || 2. 3 fortasse [εἶναι καὶ αὐτὸν κα]ὶ ἐ[κ]γόνους - || 4 [ἔμ]πα[σιν γᾶ]ς si per exemplar Milchhoeferianum licet. || 5 [- ἀτέλει]αν, ἀ[συ]λία[ν], || 6. 7 [ἀσφάλειαν καὶ ἐμ π]ολέμωι κα[ὶ | ἐν εἰράναι - - || 7. 8 προσ|[τάται τῶ δάμω etc.

---

15 Olim Tegeae. Fragmentum. Ed. Le Bas II 349; cf. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1906, 60, adn. 2, Η′.

ΕΤΟΣ
ΙΕΡΗ
\ΙΛ

Finis decreti Arbanitopullo esse videtur; enumerantur στραταγοί, in iis nomen in -ετος aliique, sequitur ἱερή[ς]· - -

---

16—28 DECRETA TEGEATARVM ANNO 221 A. CHR. RECENTIORA.

16 Olim (1888) ad *Ibrahim effendi.* Stela l. c. 0,41. Litterae bonae saec. III; nota Ω. Edd. Bérard *Bull. Hell.* XVI 1892, 543 sq., 4 (Michel 190; Dittenberger Syll.² 465). *Ectypo* Fougèresii optimo utor. *Tab.*

ὁπότε Θεόκριτος καὶ Ἀμφάλκης τῶν πολεμίω̣ν
ἐπιβάντων ἐπὶ τὰ τείχεα ἄνδρες ἀγαθοὶ
ἐγένοντο μαχόμενοι ὑπὲρ τᾶι τᾶς πόλιο̣[ς]
ἐλευθερίαι, καὶ ἀπεδείξαντο τὰν εὔνοιαν
ἀξίως τῶ προκειμένω κινδύνω, δεδόχθαι
τᾶι πόλι ἀνκαρῦ̣ξ̣αι αὐτὸς ἀνδραγαθίαυ
κατὸν νόμον, καὶ ἀνγράψαντας τὸ ψάφισμα
τόδ̣ε τὸς στραταγὸς τὸς περὶ Στρατέαν
εἰς στάλαν ἀνθῆναι ἰν τὰν ἀγοράν, ὅπως καὶ
οἱ λοιποὶ λεύ̣σ̣οντες τὰν τᾶς πόλιος ε[ὐ]-
χαριστίαν ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνωνται· γρά-
ψ̣αι δὲ ἰν τὰν σ̣τ̣ά̣λαν τὰν αὐτάν, ὅθι̣ καὶ οἱ
[π]ερ̣ὶ Θεόκριτον, Σιμίδαν *v* Νικίαν *v* Ξένιππον
Ἀρχέαν Ἐπιτέλην.

Notabilis est dialectus arcadicae usus, qui volgares doricas sive aetolicas formas substituit. Vs. 1 Θεόκριτος an idem qui 11$_{13}$? || 2 ΕΓΙΒ ex ΕΓΙΕ corr. || 6 extr. αυ certum. || 7 ΚΑΤΟΝ nisi Τ minus insertum est; sed linea ‾ fallax esse videtur. || 9 ΚΙΑ quo ΚΑΙ. || 10 verbum poëticum, apud Arcades ut similia conservatum. De σ simplici aut duplici Kuehner-Blass *Gr. Gr.* II 477. [ἰδ]όντες Foug.-Bér. || 10 extr. ΕΑ primo incisum erat. || 12. 13 correxi. || 13 spatia unius litterae.

Rem ad Lycurgum (v. annum 218) retulit Bérard; ad bellum Aetolorum et Lacedaemoniorum ante a. 240 gestum Niese II 262, 5 coll. 448, 4. Ac vel de Arati impetu irrito (Pent. Cleom. 4) anni 228 cogitari potest. Sed primum illud praeferendum, quia Spartani repulsi sunt, postquam urbem intraverunt (cf. ἐπιβάντων ἐπὶ τὰ τειχία).

---

17 Olim *Piali.* Litterae ΑΜΝΟΓΣ (Le Bas). Edd. Foucart(-Le Bas) II 340 *c* (Cauer² 458; *SGDI* 1233; Hoffmann *Dial.* I 27, 31).

[. . . . . κ]ατὸν νόμον·
ε̣ἶναι δὲ αὐτοῖ ἰνπα-
σιν γαῦ, οἰκίαυ, ἐπινομί-
αν, ἀσυλίαν, ἀσφάλει-
αν καὶ ἰν πολέμοι καὶ ἐ(?)-
ν ἰράναι καὶ αὐτοῖ καὶ ἐγ-
γόνοις καὶ χρήμασι.

Vs. 1 \ΤΟΝ || 2 ΙΙΝΑΙ || 5 extr. Ε Fouc.

Eiusdem fere aetatis esse videtur cuius n. 16, si forma Σ recte se habet. Utrimque genetivi in -αυ, praepositiones ἰν (modo ἰν modo ἐν scriptum esse difficile credas) et κα.

18 Tegeae in museo. Fragmentum l. m. 0,14, a. m. 0,17, cr. m. 0,07. Litterae s. II a. Chr. a. c. 0,012 Α Ε, ⊧ = κ, Μ Ν Ο (minimum) Σ. Exscripsi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

- - - . . ν̣· εἶνα[ι δὲ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις]
[καὶ ἀτέ]λειαν καὶ ἔ̣[μπασιν γᾶς καὶ οἰκίας]
[καὶ ἐπιν]ομίαν καὶ [τὰ ἄλλα πάντα ὅσαπερ]
[καὶ τοῖς ἄ]λλοις π̣[ροξένοις. - - - - -]
- - - α̣ις τ - - - - - - - - - -
- - - -ο¯- - - - - - - - - - -

Vs. 2 an γαῦ καὶ οἰκίαυ?

19 Tegeae in museo. Stela superne et infra fracta; l. 0,445, a. m. 0,25, cr. 0,13. Litterae bonae a. c. 0,01, saec. II a. Chr. partis prioris; Α et Α Ε Θ Ν Π Σ Ω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVI 1892, 544 sqq., 5. Exscripsi. *Ectypa* Fougèresii, Arbanitopulli, meum.

Καλλικράτεος τοῦ Εὐθρασέος· ὁπότε Τιμοκλῆς
Ἀπολλωνίου Μεγαλοπολίτας παραγενόμενος ε[ἰς]
τὰν πόλιν καὶ ἐν̣πολιτεύσας ἔτη καὶ πλείω τάν
[τ]ε̣ ἀναστροφὰν ἐποιήσατο καὶ τὰν λοιπὰν εὐταξίαν̣
[κοσμίως καὶ ἀξίω]ς̣ τῶν τε Τεγεατᾶν καὶ τᾶς ἰδίας
[πόλιος - - - - - -c. 22- - - - - -]α̣ς τὰς
- - - - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 Nihil deest; intelligendum γνώμα. || ὁπότε cf. n. 16. || 6 ante -α̣στας vestigia incerta; an δ̣ι̣κ̣αστάς?

20 Tegeae in museo, olim Tripoli. Stela a dextra integra; l. m. 0,48, a. m. 0,53, cr. 0,16. Litterae detritae a. c. 0,013, malleolis ornatae, Α Ε Ν Π Σ Ω; ad primum imperatorum rom. saeculum refert Ross; sed iam ineuntis primi a. Chr. saeculi esse possunt. Edd. Ross Inscr. Gr ined. 1834, 1; Le Bas *Inscr. gr. et rom.* I 16 ex C. Lenormantii apographo, cf. C. Keil Anal. epigr. et onomat. 64; Le Bas-Foucart II 341 ex illius apographo et ectypo parum claro. Vidimus; vs. 1—16 exscripsit Lattermann, qui ipse Premersteinii apographum contulerat. *Ect.*

incerta versus vestigia

[- - - - - - - - - - - - - - - - - - ἀ̣π̣ὸ ν̣[εό]τ̣ατος εὐσχημ̣[ο]-
[να - - - - - - - - - - - - - - πεποίη]τ[α]ι ἀξίαν̣ [α]ὑσαυτοῦ τε κα̣[ὶ]
[τᾶς πόλεως - - - - - - - - - - ἀπο]δ̣ε̣[ιχ]θεὶς δὲ καὶ ἱερεὺς τᾶς
[Ἀθάνας τᾶς Ἀλέας - - -c. 16- - - τ]οὺς ἔτας̣ π̣άντας τοὺς ἐν τᾶι
[πόλει - - - - - - - - - - - - - -] τῶ̣ι ἐ̣ς̣χ̣ά̣τωι, τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἁ γ[υ]-
[νὰ αὐτοῦ - - - - - - - - - - - - - - -] ἐ̣π̣οίη̣σεν τὰ αὐτὰ φι-
[λοτίμως - - - - - - - - - - - - - - - - -] εὔκολον ἁμῶν
- πλεονάκι ἔν τε τοῖς
- αν̣ ποιούμ̣[εν]ος . .
- κ̣α̣τεχομε̣[ν . . . . . .]
- - -c. 16- - - - - -ι ἐφ' οἷς εὐχαριστοῦσα αὐτῶι ἅ τ̣ε̣ π̣όλ̣[ις καὶ]
- - - -c. 17- - - - τ̣ας καταξίω̣ς τιμάσασα· π̣α̣ρ̣εὶς δὲ εὐ . .
[- - -c. 16- - - - αὐτ]ὸς δὲ ὑπέρκειται εὐεργετῶν διὰ παντ̣ό̣[ς]
- - -c. 16- - - -ε ἔν τε τᾶι κοινᾶι στασιάσει ἀνεστράφη φιλαν-
[θρώπως - -c. 17- - - - γ]ενομένας γὰρ πλεονάκι ἐπιταγᾶς̣
[- -c. 8- καὶ τῶν σωμάτων δι]α̣ρπαζομένων τῶν ἐν τᾶι πόλει καὶ τᾶ[ι]
[χώραι, καὶ πολλῶν ἐμβαλλομ]ε̣νων εἰ̣ς̣ δεσμούς, καὶ ἐν τούτοις ἄτ[ρ]υ[τον]
[αὐτὸν παρεσκεύασε καὶ] ἀπρόσκοπον καὶ μᾶλλον τὸν ἴδιον βίον̣ [προ]-
[ῆκεν ἢ τὸ κοινῆι συμφέρο]ν· ἀγοράσας γὰρ τοὺς ἐπιβάλλοντας [αὐτ]ῶ[ι]
- - - - -c. 21- - - - -υτους παρέδωκε· ποιοῦντες δὲ καὶ
[- - - -c. 20- - - - - ὁ] ἐκυρὸς Πετάλιος αὐτός τε καὶ ἁ γυν[ὰ]
[αὐτοῦ - - - -c. 18- - - - ἐκ]ά̣λεσαν εἰς τοὺς γάμους τοὺ[ς]

multa desunt

Pars detrita multa litterarum vestigia offert sed tam dubia, ut de iis iudicare vix quisquam possit, nisi de supplementis necessariis certam habeat notionem. Incertiora in textum non recepi. Qui lacunas supplere conabitur, lapidem ipsum aut ectypa adeat necesse est. Vs. 11 haec fere dispiciuntur: Γ.Ι..ΞΥΤΑ̣.ΛΟΙΠ̣Λ̣; sed π̣[ρ]ε̣[σβ]ευτα et λοιπὰ transcribere vereor. || 14 ὑπέρκειται 'superat' LXX. || 15 Ad Sullam refert Wil. || 16 ἐπιταγᾶς de tributis romanis a. 190: Polyb. XXI 6, 1 οἱ δὲ Φωκαιεῖς -- τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες ἐστασίαζον, cf. Gythei IG V 1, 1146_{25}. || 19 ἀπρόσκοπον i. e. inoffensus, qui non προσ-κόπτεται. || 21 velut [ἄρτους (sive μεδίμνους - -) δωρεὰν καὶ το]ύτους παρέδωκε. || 23 Cf. *Inschr. Priene* 109_{163}.

21 Hauniae, in museo nationali (*AB b* 121); Tegea attulit Falbe. Stela(?) superne cymatio ornata, undique mutila; l. m. 0,22, a. m. 0,14, cr. 0,085. Litterae crassae saec. I a. Chr. Α Γ Ε Η Σ Ω. Ed. Ussing *Indskrifter* 1854, 5, 8 (IG II 5, 552 *c* inter attica). *Ectypa* apographa notas misit Blinkenberg Kirchnero et nobis.

- - - -έων στρατηγοὶ καὶ ἁ̣ [βουλὴ Τεγεατᾶν τῆ βουλῆ καὶ]
[τῷ δήμῳ χ]αίρειν. τῶν ἐψ̣[ηφισμένων - - - - - - - - -]
[. . αἰτοῦ]σ̣ι δικαστ̣[ήριον - - - - - - - - - - - -]

Vs. 1 extr. '' = ἁ. || 2 F' || 3 in. ¯ι.

22 Olim in vico Βερζοβᾶ δήμου Κορυθίου, quamquam Tegeae advecta esse videtur. Litterae Α Θ Σ Ω (Milchh.) Π Ω Le Bas. Edd. Ross *Int. Bl. Allg. Litt. Z.* 1838, 323, 4 (= *Arch. Aufs.* II 668 sq.); Foucart(-Le Bas) II 341 *b*; vs. 12: Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 145 sq., *b*; cf. Bergk Tit. arc. XII.

........σ.ς καταθυ ι ι ν α - - _16_ - -
[... τ]οὺς ἐν τᾶι πόλει πάντας καὶ τοὺς δούλους
[καὶ τὰ]ς δούλας καὶ τοὺς παρεπιδαμοῦντας
[ξέν]ους· ὅπως οὖν φανερὰ ἦι ἁ σύνοδος ἁμῶν
[τιμῶσ]α τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ὡς πρέπον ἐσ-
[τίν, ἔ]δοξε τᾶι συνόδωι τῶν γερόντων ἐπαιν[έ]-
[σαι Α]ἰσαγένη Βαθυκλέος ἐπὶ πᾶσι τοῖς προγε-
[γραμμ]ένοις, καρῦξαι δὲ καὶ ἐν τῶι ἀγῶνι τῶν Ἀλ[ε]-
[αίω]ν, ὅτι ἁ σύνοδος τῶν γερόντων στεφανοῖ
[Αἰσαγ]ένη Βαθυκλέος χρυσῶι στεφάνωι καὶ εἰκ[όνι]
[χαλκ]έαι ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἇς ἔχ[ων δια]-
[τελεῖ] εἰς αὐτάν· καθιστανέτωσαν δὲ οἱ σ.....

Decretum gerusiae saeculi (II aut) I a. Chr. Vs. 1 unus Fouc. legit. Vix καταθύ[ει]ν (Fouc.) erat; an [ὅπως -- γένηται πᾶσι --] καταθύμια? Deinde [ἐκάλεσε καὶ τοὺς πολί²τας τ]οὺς ἐν τᾶι πόλει πάντας etc. exspectes. Reliqua supplementa pleraque Rossii aut Foucarti; [Α]ἰσαγένη quam Ἰσαγ. malui. De γέρουσι cf. Miller *Realenc.* VII 1267; similia Megalopoli et Mantineae; exemplum dedit foedus achaïcum (Polyb. XXXVIII 11, 1 iam a. 147).

---

23 Tegeae in museo. Stela undique mutila, l. m. 0,23, a. m. 0,32, cr. m. 0,15. Litterae rudes a. 0,01—0,018 saec. I (?) a. Chr., Α Ε Ν Π. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1907, 109, 25. Vidi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

Ι Α Μ Π Ρ Ο Γ Ε Ι Ι Α Λ
Ι Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Τ Ο Δ Ε Τ Ο
vacat
- - τὰμ προγεγραμ[μέναν - -]
- ἀναγράψαι τόδε τὸ [ψάφισμα -]

---

24 Tegeae in museo, olim *Ibrahim effendi*. Stela superne fracta; l. 0,46, a. m. 0,53, cr. 0,11. Litterae saec. I a. Chr. aut recentiores, Α Ε Μ Ν Ο Π Σ Ω. Ed. Le Bas et Foucart II 341 *a*. Cf. Swoboda *Volksbeschl.* 237; Ziebarth *Vereinsw.* 64, 16; Poland *Vereinsw.* 336 *** 553 *B* 22 *A*. Vidi partem superstitem (vs. 4 partem maiorem, 5). *Ect.*

...ετω ι - - _19_ - -
στεφανούτω δὲ α[ὐτοὺς ὁ ἐπιμε]-
λητὰς διὰ τοῦ κάρυκος ἐν τοῖς δε[ί]-
πνοις, γραψάτωσαν δὲ καὶ οἱ νομο-
γράφοι νόμον περὶ τούτων.

Num de sodalicio privato agatur (Foucart, Ziebarth), dubium (Swoboda). Immo homines δαμοθοινίαν fecisse ob eamque causam populi scito honorati esse videntur. Cf. n. 20.

---

25 Tegeae in museo. Stela undique fracta; l. m. 0,32, a. m. 0,18, cr. 0,15; litterae elegantes et apicatae Α Ε Μ Ξ Ν Ο Π Σ Ω a. c. 0,01. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 274 sq., 11. Exscripsi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

multa desunt
[... πρ]εσβείας πρὸς Α[ὐτοκράτορα]
[Καίσα]ρα Σεβαστὸν καὶ ε[ὐεργέτη]-
[κε π]άνπολλα τὰν πόλιν [ἁμῶν, καὶ πά]-
[σας] ἀρχὰς τετέλεκεν καλ[ῶς καὶ]
[ἐνδό]ξως καὶ ἀξίως αὑτοῦ τε κ[αὶ τᾶς]
[πόλεως]· ἐφ' οἷς ἁ πόλις μεμα[θηκυῖα]
..............σ ἄρχει Ν.........
[...............ἐπ]αιν..........

Vs. 1 Augustus. || 7 extr. Μ s. Ν fuit.

26 Tegeae in museo. Stela a dextra integra, l. m. 0,245, a. m. 0,17, cr. 0,16. Litterae bonae a. c. 0,015, saec. fere Augusteae Α Ε Η Κ Μ Ο Π Ρ Σ Φ Ω. Exscripsi. *Ect.*

[- - _c. 12_ - ἐπαινέσαι μὲν] Γάϊον Ἀσίνιον Φήλει[κα]
[ἐπί τε τᾳ ἀρετᾳ καὶ εὐνοίᾳ αὐτ]οῦ ᾳ ἔχων διετέλεσεν
[εἰς - - - - _c. 21_ - - -]ας, ἄγειν δὲ αὐτοῦ κα[ὶ]
[τὴν γενέθλιον ἡμέραν κατ' ἐνιαυ]τὸν ἐν τοῖς ῥόδοις κα[ὶ]
[- - - - - _c. 24_ - - - - - τ]ὰ γέρα· στεφανοῦσ-
[θαι δὲ καὶ ἀνθινοῖς στεφάνοις τ]ὸ μνημεῖον ὑπὸ τοῦ
[- - (*magistratus*) - - τοῦ καθ'] ἔτος ἀντιτυνχάνον-
[τος - - - - _c. 20_ - - - - τ]ῶν ἐν τᾳ συνόδῳ
- - - - - - - _c. 28_ - - - - - - ο δὲ τᾶς πόλε-
[ως - - - - - - - - -] *etc.*

Decretum collegii de C. Asinii Felicis defuncti honoribus sempiternis. Homo ignotus.

Vs. 1 extr. Ι. || 5 Cf. Rosaria romana Preller-Jordan *R. Myth.* 433,4. Morem collegiorum romanorum illustrant tituli: Wilmanns Exempla 308. 313 alii; Graecorum ῥοδισμόν Poland *Vereinsw.* 511. 513.

---

27 Tegeae in museo. Stela undique fracta; l. m. 0,14, a. m. 0,16, cr. 0,12. Litterae saec. II p. Chr. angustae Α Δ Ε Ε Θ Κ Ν Ο Π Σ Ω Υ. Exscripsi. *Ect.*

multa desunt
.......!! ἰδίων ἐπισ[κευα - - -]
.... παραδιδόναι τ[ᾳ πόλει τῶν]
[Τεγεατῶ]ν· τά τε σταθμὰ [γίνεσθαι]
[τῷ αὐτ]οῦ κινδύνῳ· εἰ δ[ὲ δόξει τὸ ψήφισμα,]
[ἀναγράφ]εσθαι αὐτὸ ὑπ[ὸ τῶν - - - -]
.......ν < ἐψηφίσθη β[ουλᾳ καὶ δήμῳ].
vacat

Vs. 1 in. !!, non Ν. || 2 [ἐπηγγείλατο]? || 3 interpunctio Ν. || 4 'eius periculo'. || 5 εἰ· velut Ξ Ι scriptum. || 6 extr. Β aut Ε fuit. Cum hoc decreto sicut in titulo n. 125 agatur de aedificio restituto et de ponderibus, nec tempus diversum esse videatur, hic quoque P. Memmium Agathoclem laudari probabile est.

---

28 Hauniae, *Prinsens Palais* (*AB b* 120), olim Tripoli. Lapis undique mutilus, nisi forte marginis sinistri particula superest; l. m. 0,16, a. m. 0,15, cr. 0,05. Litterae saec. II s. III p. Chr. a. 0,008. *Ectypum* apographumque misit Blinkenberg.

Σ Κ	- .... σκ - - - -
. Σ Μ Ο Υ Σ Η Σ Τ Η Σ	- ..σ Μούσης τᾶς - - - -
. Τ Η Σ Β Ε Ν Α Υ Τ Η Ε Π	- . τᾶς β' ἐν αὐτᾳ ἐπ[ιδημίας -]
. Ν Ω Α Ξ Ι Ο Λ Ο Γ Ω Τ Α	- . νῳ ἀξιολογωτα[τ - - - -]
Σ Κ Α Τ Ο Ι Χ Ο Μ Ε Ν Η Σ /	[- ᾶ]ς κατοιχομένης - - - -
Ο Ι Κ Τ Ο Σ Τ Η Π Ο Λ Ε Ι Δ Ι Η Σ	- οἶκτος τᾳ πόλει δ' ᾶς - -

Decretum consolatorium. || Vs. 3 ad Hadrianum a. 128/9 spectare videtur (Bl.). || 4 [παρθέ]νῳ ἀξιολογωτάτῃ proponit idem.

---

29 Tegeae in museo, olim in regione gymnasii. Fragmenta duo l. m. 0,24 et 0,18, a. 0,45 et 0,29. Litterae c. 0,03 saec. III p. Chr., Α Ε Σ Μ Π; versuum locos lineis indicaverat quadratarius. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 23, 27 (= *A*). Vidi. *Ect.*

A	*B*
vac.	8 - - κα.
- - απι - - -	- - ων *vac.*
- - γυμ[νασι -]	- - ατου
- - εισαν - -	- - σε *vac.*
- - ει Αὐρ. - -	- - αι τῶ[ν]
- - ου ὅστ - -	- - ων
- - - ρα ἑ - -	
- - - λιαν - -	

Vs. 4 ΑΥΡ. || 10 [παρ]ὰ τοῦ [11]-- Σε[12][βαστοῦ -- κ]αὶ τῶ[ν [13]--]ων? Neque enim simplex catalogus erat.

30 Olim Achuriae apud Demetrium Antonopulum; l. 0,23, a. 0,37. Litterae a. c. 0,006 saec. III a. Chr. Habemus Graeci nescio cuius *ectypum* per Fougèresium Fraenkelio traditum.

////////////////////////////////////Η Σ Φ Ι Λ Ο Σ
////Ο Τ . . . Γ . Θ Α Ρ Χ Ω
Λ Κ Λ Ε Ι Τ . Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α Υ
Χ Ι Δ Η Σ Λ Σ Κ Λ Α Π Ι Α Δ Λ Υ
Η . Ι Μ Ο _ Ω Φ Π Λ Ι Ω Ν Ο Σ
Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ Λ Υ Σ Ι Π Π Ω
Ρ Λ ‾ Λ Ι Π Ρ Α Ξ Ι Τ Ε Λ Η Σ Σ Ι Μ Ι Α/////
Ο Δ Α Μ Ω Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Κ Ε Ρ Κ
Ο Ρ Λ Σ Ι Η Π Ω
Φ Ρ . Τ Τ Ω
Κ Λ . Λ Ι Κ Ρ Ε Τ Ε Ο Σ
Ξ Κ Λ Λ Λ Ι Λ Υ
Ν Ι Κ Ο Δ Λ Μ Ω
Ι Α Ν Τ Ι Χ Ω
Ι Κ Λ Ε Ο
Τ Ο Τ Ε Λ Ε Ο Σ
Λ Π Ι Λ Ο Χ Ω
Κ Ρ Ε Ο
Υ Λ Ν Δ Ρ Ω
Ι . . Ο Κ Λ Ε Ο Σ
Ε Υ Π Λ Ο Ε//////
Κ Υ Λ Α Υ
Λ Ν Θ Ι Δ Α Υ
Ο Ι Ω Ν Ο Τ
Λ Ο Ι Ρ Ε Τ Ε Ο Σ
Ι Μ . Δ Λ Υ
Φ Λ Ν Τ Ω

..........ης Φίλος-
.....οτ[ος Ἀ]γ[α]θάρχω.
..ἀκλειτ[ο]ς Εὐτυχίδαυ.
...χίδης Ἀσκλαπιάδαυ.
[Χρ]ήσιμος Ὠφ[ε]λίωνος.
[Ἀρι]στοκλῆς Λυσίππω.
....(?) Πραξιτέλης Σιμία[υ]
............οδάμω. Ἡρακλείδας Κερκ-
.............Θρασίππω.
..............φρ[ά]στω.
..........Κα[λ]λικρέτεος
...........ς Καλλίαυ.
..........Νικοδάμω.
..........Παντίχω.
........ικλέο[ς].
.......τοτέλεος.
........Ἀμφιλόχω.
..........κρέ[τε]ο[ς].
[.......Ε]ὐάνδρω.
[.......Ἀρ]ι[στ]οκλέος.
..........Εὐμαθέ[ος].
.........Κύδαυ.
..........ανθίδαυ.
.........ο..ίωνος.
..........λοκρέτεος.
............ιμ[ί]δαυ.
..........φάντω.

Var. lect. Vs. 5 Π pro Ε incisum. || 7 in. litterae fere erasae? || 9 prius Π ex Ν correctum. || 10 suppl. Wil.

31 *Ibrahim effendi* in muro casae Marinopuli. Tabula superne et infra mutila; l. 0,23, a. m. 0,29. Litterae bonae saec. IV Α Μ Ν Ξ et Ξ Ο Π Σ Ω Χ (minus) a. c. 0,01. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 138 sq., *a* (Cauer[2] 459, Bechtel *Bezzenb. Beitr.* VIII 1884, 314, 19 et *SGDI* 1248; Hoffmann *Dial.* I 32, 36). Vidi. *Ect.*

[Δ]ᾶμος - - - - -
Ἀριστοκλῆ[ς - - - -]
Ἀριστοπάμων Ξενοκλέο[ς].
Εὐκράτης Ἀμφία *vac.*
Λυσίνικος Ξενοκράτεος.
Φιλόξενος Φιλοξένω.
Ἱέρων Σίκωνος.
Δαμόκριτος Δαματρίω.
Ἀριστίων Ἐχεμένεος.
Παντῖνος Παντοκλέος.
Ἀριστομήδης Σαστράτω.
Νικόστρατος Ὀνασίμω.

Prioris exemplaris vitia certa lectione sublata sunt. Vs. 1. 2 nunc deleti. || 4 in rasura.

32 Olim *Ibrahim effendi* in Marinopuli horto. Tabula marmorea superne mutila; litterae a. c. 0,02 saec. IV s. III a. Chr. Α Ε Θ Μ Ν, Ο Π Σ. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 139, *b* (Cauer[2] 460; Bechtel *SGDI* 1249; Hoffmann *Dial.* I 32, 37).

[....10.....:] Παντοκλῆς.
[....8....:] Ἀριστοτέλης.
....8....ων : Πολυχάρης.
.....ίχαλος : Ἁρμόδιος.
[Π]λήσταρχος : [Ξ]ανθίας.
Αἰσχρίων : Τέταρτος.
Δαμάρετος : Πειθίας.
Εὐμαχίδας : Δαμοκράτης.
Θεοπείθης : Πολυχάρης.
Θράσιππος : Ἀντιγένης.
Πληστίερος : Ἀγρέας.

Vs. 1 Ι Α Ν || 4 ....ίδαμος Wil. || 5 [Π]λήσταρχος cf. 11 Πληστίερος; sed n. 1_{30} Πλειστίερος Μεγαλοπολίτας. || 5 Χ Α Ν Θ Ι Α Σ lapsus typothetae, nam 3 Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Η Σ est, nec quidquam adnotavit Milchhoefer. || 6 Τέταρτος cf. laterem Thersilii Megalopolitani.

33 Tegeae in museo (1520), olim Achuriae. Lapis a sinistra fractus, l. m. 0,36, a. 0,24, litterae bonae saec. III A Σ. Edd. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 274, 10; plenius Romaeus ibid. XXXVI 1912, 358sqq., 3 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

- - - - . . Νεοκλῆ[ς - -]
- - - \ *vac.*
[- - τὰ]ν στοιβὰ[ν - - -]
[- πρώ]τα ἔφοδος : Δ Δ (*vestigia dubia*)
- - - αἶοι : I I I I
- - - ⁎ κάτω ἔ[φοδος : - -]
[- δευτ]έρα ἔφοδος : Β Δ Δ Δ Δ Π Σ
- - - αἶοι : I I I I
[- - τρίτ]α ἔφοδος [: - -]
- - - αἶοι : I I I I
[- - τετ]όρτα ἔφ[οδος : - -]
- - - - αἶοι : I I I I
[- - πεμ]πότα [ἔφοδος· - -]
- - - - I αἶοι : I I
[- - - ἔ]σω (?) ἔ[φοδος : - -]

Vs. 6 Ψ? R.; immo ⁎ i. e. Ψ arcadicum est. Numeros aliaque multa praeclare dispexit Romaeus. Neoclem hieropoeum vel curatorem esse, ἔφοδον idem quod nunc στρῶμα λίθων; '*Schicht*' Lattermann. Aedificium esse magnum patet; de Minervae aede illustrissima agi non potest. Vs. 5. 8. 10. 12. 14 [γων]ιαῖοι probabiliter Latt.

34 Olim *Piali* apud Basilium Heliopulum. Stela l. 0,30, a. 0,50, cr. 0,12; litterae parvae '*de bonne époque*'. Α Μ Σ Ω. Edd. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 510sq., 1 (Meister *Gr. Dial.* 78).

- - - - - - - - - - -
- - . . Λακεδαιμόνιος
- - . άκεος Με[γ]αλοπ[ολίτας]
[- - . . Λακ]εδαιμό[ν]ιος
- - . . . . δαυ Κυθήριο[ς]
[- - Ν - *s.* Ὀλ]ξιος
- - . . άτεος Ἀ[ρ]γεῖο[ς]
- - . . . Ἀργεῖος
- - ιος Λακεδαιμόνιος
- - . Ι Γ Ι Χ Ο Σ
- - . . Ο - - - -
- - . . Ἀργεῖος
- - των[ος .] Γ Μ Υ Ο Σ
- - . Ὀρχομένιος
- - . . υμ . (.) Ι . εύς
- - - - - - - -
- - . . Φωκεύς - -
- - . . . λαυ Ὀρχομένιος
[- - . . . Σε]κυ[ώ]νιος
- - . . . . . νιος
- - . . . ους Μυλασεύς
- - . . . . Δίωνος Ἀργεῖος
- - . . ω Λακεδαιμόνιος
- - . . . . Μαντιν Ι Ι ς
- - . . . . μένεος Ἀργεῖος
- - Α Ω Λ [. α]υ Ἀργεῖος
- - . . . . ω Ῥιθύμνιος
- - . . . . όλαυ Ἀργεῖος
[- - . . α]υ Ἀργεῖος
- - . Ἀριστονόω Ἀργεῖο[ς]
[- - . . Ν?]αυσικράτεος [Ἀ]ργεῖο[ς]
[- - . α]νδρος Νεμονείου ᵛ Κ[νώσιος?]
- - . . . σύνιος

De militibus quam de proxenis cogitare maluit Dürrbach, cum Lacedaemoniorum et Argivorum multitudinem spectaret. Catalogus a. 222 quo Antigonea dicta est Mantinea (vs. 23) antiquior. Propter Lacedaemonios ad Agidis bellum anni 331 referas, nisi de paucis mensibus cogitas, quibus Cleomenes Argos tenebat (224/3). A bello Chremonideo Argivi afuere (Dittenb. Syll.² 214).

Vs. 4 Κ Υ Θ Ι Ι Ι Ι Ο Σ cf. IG V 1 p. 176. || 12 - των[ος Δ]ελφός? || 14 An [Κ]υν[α]ιθεύς? || 18 < Υ || 19 Ι Ι Ι Ο Σ || 23 Μαντιν[εύ]ς D. || 30 an Λυσικ-? || 30 extr. . Ρ Ι Ι Ι Ο || 31 Νεμονείου cf. *Inschr. Magn.* 273 c. add. Νεμονῆς et Νεμονήους, Latonis creticae *SGDI* 5079 [τ]ῶ Νεμονήιω (Schulze Quaest. ep. 524 ad p. 247₄); νεμονήιαι i. q. νεομηνίαι Dreri *SGDI* 4952 D₃₀. Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, *Beibl.* 36. Unde Cretem et hunc fuisse probabile, nec scio an Νεμονείου[ς] corrigere liceat. || 31/2 Κ[ρῆς | - τ]ύνιος Wilhelm l. l. sed cf. vs. 26 Ῥιθύμνιος, ubi Κρής additum non est.

35 Olim prope Παλαιὰν Ἐπισκοπήν, septentrionem versus, in regione gymnasii antiqui. Litterae Α Θ Μ Γ et Π, Σ Ω Ξ (vs. 4 Ξ error typothetae?); saeculi igitur (IV s.) III a. Chr. esse videntur. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 17sq., 22 cum Homollii notis.

	Δᾶμ[ι]ς Δαμαρίστω		Ἀρχ-
	. . . σίας Ἐπικρέτεος		Καλ - -
	[Πει]θιάδας Πεισάνδρω		Θεο - -
	[Π - *s.* Ε]ὐθίας Ἀρηξίωνος		Θρα - -
	Μελισσίων Πύθωνος		Σώπ[ατρος -]
	Ἀλκαῖος Δαμαγήτω		Στ - -
	Ἀρίσταρχος Θεοδώρω		Κλε - -
	Σαωνίδας Σάωνος		Τιμ - -
	Καλλίστρατος Σαιθίωνος		Σιμ - -
	Μένανδρος Πραξίαυ		Αγ - -
	Νικόλας Κλέωνος		Δει - -
	Καλλίας Ἀρχαγόραυ		Δαφ[ν - -]
- ος	Ἀρισταῖος Ἀριστίωνος		Ἐχ - -
	Δαμότιμος [Εὐδ]άμω		Ι
[- - Δι]ον[υ]σίω	Σῖμος Κλεοφάν[ε]ος		Ἀν - -
	Εὐθύ[λ]λος Εὐρυμένεος		
ω	Λακράτης Καλλίαυ	Πλειστίας	
- νος	Μένων Μικίωνος	Φιλομβρότω	
- τίωνος	Σωτέλης Σωτέλεος		Ὀν - -
- ρίω	Μενέας Ἀριστομένεος		Λαμ - -
[- Ἡ]ρακλείδαυ	Ἀριστίων Τολμ[ίδαυ]		Νικ - -
[- - - - ο]ς	Εὐρύτιμος Πρατ[ολά]ω		Μικ - -
- νεος	Ἔσφαντος Ἀριστοκλέος		Θεο - -
- μω	Μένιππος Μενεκράτεος		
Ι	Πεδάριτος Στιλπίωνος		

Hunc catalogum secundum dispositionem, dialectum, nominum rationem, fortasse etiam litterarum indolem cum titulis n. 36 sqq. composuit Homolle; sed tribuum, sacerdotum nomina rubricasque similia hic desiderari bene monuit Fraenkel. Vs. 2 Ο Ν Ι Σ Ι Ω || 14 Ἀρηξίων cf. Xen. Ann. VI 4, 13: Ἀρηξίων Ἀρκὰς μάντις; idem Παρράσιος VI 5, 2. || 19 cf. Σαιθίδας Kolbe ad IG V 1, 1412. || 25 Κ Λ Ε Ο Φ Α Ν Τ Ο Σ corr. Hom. || 26 Ε Υ Θ Υ . . Λ Ο Σ || 32 Γ Ρ Α Ι . . . Ω

36—42 CATALOGI CIVVM TRIBVTIM DISPOSITI. Diversis manibus neque omnes eadem sollertia scripti haud eiusdem aetatis esse videntur, si litterarum indolem spectas; rursus re ipsa ordine formis grammaticis congruunt. Partem quarto, partem tertio saeculo adscribere malim.

36 *Londini* in museo Britannico, olim *Palaeo-episcope*, deinde Zacynthi. Tabula marmoris albi undique fracta, a dextra propemodum integra; l. m. 0,55, a. m. 0,775. Litterae variae: col. III sacerdote Philodamo bene incisae, quales fere in decreto n. 16 (218 a. Chr.), Α Κ Μ Ν Ξ Ο Γ Σ Φ Ω; a. c. 0,009; sacerdote Socrate: saepe Σ, Μ, Π, Ω. Nec male col. II sacerdotis prioris inscripta, minoribus quidem litteris (c. 0,006); nota Γ et Π, Μ Σ Ω, Φ peraltum. Multo negligentius Damostrati anno scriptum est; nec meliores sinistrae columnae sunt reliquiae. Omnia tertio saeculo adscribas. Edd. Corsini Notae Graecorum IV 1749, LXVIII ex anonymi schedis qui a. 1747 exscripserat, admixto titulo ut mihi quidem persuasum habeo alieno n. 37; Leake *Morea* III tab. ep. 1, cf. I 89; Boeckh CIG 1513. 1514 (= vs. 43—46) adhibitis Corsini et Gellii apographis; Ussing *Graeske og Latinske Indskr. i Kjöbenhavn* 1854, 26sqq. ex Broendstedii schedis (Foucart[-Le Bas] II 338*b*; Cauer² 454); Newton *Brit. Mus.* II 1883, CLVI; Bechtel *SGDI* 1231 ectypo usus (Hoffmann *Dial.* I 27, 33). Pauca excerpserant Turner Itin. I 269 et Pouqueville *Voy.* IV 275 ex Cartwrightii exemplari. *Ectypum* misit A. Smith.

I

- - ΝΕΟϹ
- - ΑΥ
- - δίκω
- - ι[οϲ]
- - άχω
[- - Θρ]αϲυμήδεοϲ
- - εϲίαυ
- - ϲ Δαμοφάντω
- - - - - εινίαυ
[- - - ϲ]ιϲτάτω
- - κλέοϲ
- -λέοϲ
- - οκλέοϲ
- - μνάϲταυ
. . . Ἱπποθοῖται· πολῖται·
- - γων[ο]ϲ
- - έτω
- - κόλαυ
- - Π[ε]ρίλα[υ]
- - λωνίδαυ
- - λίαυ
[- Κ]αλλινβρότω
[Ἱ]πποϲθένεοϲ
- ϲοϲ Ἀλκίαυ
[Κραριῶτα]ι· πολῖται·
- ΝΥ - -

II

[ἱερὴϲ - - - - - - ·]
[ἐπ' Ἀθαναίαν· πολῖται·]
- - - - - - ϲ
- - - - - ίδαυ
- - - Φίλωνοϲ
- - - - οϲ
- - - Ϲωτέλεοϲ
- - ηϲ Νικέοϲ.
[Κραρι]ῶται· πολῖται·
[Ἀπο]λλᾶϲ Πυθαγγέλω
[Ξ]ενόφαντοϲ Ἀριϲτίωνοϲ
Νικίαϲ Νικοδάμω
Ἰϲόδαμοϲ Θερϲίαυ
Καλλίαϲ Ἀρίϲτωνοϲ.
[μ]έτοικοι·
Δαμάτριοϲ Ἀπολλωνίδαυ
Πιϲτοκλῆϲ Φιλίαυ
Ϲωϲικλῆϲ Μόϲχω
Ὀνάϲιμοϲ Καλλίαυ.
Χαρμίων Ξένωνοϲ
Ἀγέμαχοϲ Ἀγίαυ.
Ἀπολλωνιᾶται· πολῖται·
Ϲιμίδαϲ Θίβρωνοϲ
Ἰμπεδοκλῆϲ Θεοτίμω
Ἵππιχοϲ Ἀλεξιάδαυ
Δαμαίνετοϲ Εὐρυτίμω.
μέτοικοι·
////////////////
Ἀριϲτόβιοϲ Εὐπράκταυ.
Ἱπποθοῖται· πολῖται·
Θεοκλείδαϲ Θεοκλέοϲ
Μεγαλίαϲ Μεγαλίαυ
Εὐρυκρέτηϲ Πολέαυ.
ἱερὴϲ Δαμόϲτρατοϲ·
Κραριῶται· πολῖται·
Ἀλκιϲθένηϲ Λυϲιϲτράτω
Ἐπαίνετοϲ Γοργιππίδαυ
Δαμαίνετοϲ Ἀγαθίαυ.
μέτοικοι·
Ἀρίϲτων Ἀρίϲτωνοϲ
Ϲεύθαϲ Ϲωϲάν[δρω?].
Ἀπολλωνιᾶται· πολῖται·
Δεξίαϲ Ϲωτέλεοϲ.
Ἱπποθοῖται· πολῖται·
Ἀριϲταῖοϲ Τιμοϲτράτω
Εὔδοξοϲ Κλεαινέτ[ω].
μέ[τ]οι[κοι]·
Νικάϲιπποϲ Ἀϲφα[λίω].
ἐπ' Ἀθαναίαν· π[ολῖτ]αι·
[Ἵπ]παρχοϲ Διοφάντω
. . . . Τ . ΤΑΤΑΥ

III

ἱερή[ϲ] Ϲωκρέτη[ϲ]·
Ἱπποθοῖται· πολῖται·
Περίλαοϲ Ϲίμωνοϲ
Δεξίαϲ Μναϲιϲτράτω
Δαμόϲτρατοϲ Ἀριϲτόλα[υ].
Ἐπ' Ἀθαναίαν· πολῖται·
Ἀριϲτοπάμων Ἀντιφάεοϲ
Ἀγαθοκλῆϲ Ἐπιτέλεοϲ.
Κραριῶται· πολῖται·
Λίϲων Μικίωνοϲ
Ἀγαϲέαϲ Ἀριϲτοφάνεοϲ·
Γόργιπποϲ Γόργιοϲ
Ἱέρων Ἵππωνοϲ
Τελέϲταϲ Πάχων[οϲ]
Ὀδαῖοϲ Ἐργονίκω.
μέτοικοι·
Θεόδωροϲ Πραξιδάμω
Λάμιχοϲ Ὑπεράνθεοϲ.
Ἀπολλωνιᾶται· π(ολῖται)·
Θραϲέαϲ Φίλωνοϲ
Πατροκλείδαϲ Ξενοφάνεοϲ
Ξενότιμοϲ Εὐμηλίδαυ
Τιμοκλῆϲ ΤιμοκΡΕΟΣ (!)
Μικίων Γόργω
Παντιάδαϲ Φιλοκλέοϲ
Δαμοκλῆϲ Ἀπολλωνίδαυ
μέτοικοι·
|//////////////////|
Δαμοκλῆϲ.
ἱερὴϲ Φιλόδαμοϲ·
ἐπ' Ἀθαναίαν· πολῖτ[αι]·
Δαμέαϲ Φυτίω
Φίλων Ἀριϲτοτέλεο[ϲ]
Καλλίϲτρατοϲ Ἱπα-
μέτοικοι·
Ὀλυνπιόδωροϲ Ὀλυ[νπι -]
Δεξικράτηϲ Δεξι- -
Ἀριϲτείδαϲ Δίωνο[ϲ].
Κραριῶται· πολῖται·
Κλέαϲ Θραϲέα[υ]
Δυοκλῆϲ Ἐπάλκε[οϲ]
Νικαϲίαϲ Λακριτ[ω]
Δαμαίνετοϲ Δει- -
Νεοκλῆϲ Θεοχάρ[εοϲ]
Νικίαϲ Ἀλκιϲθέν[εοϲ]
Καλλιπάταϲ Ἱερο- -
Καράνιοϲ Αἰϲχρω[ν- -].
μέτοικοι·
Φιλιϲτίδαϲ Εὐφρα- -
Ϲωϲικράτηϲ Καλλι[αυ]·
ἱερὴϲ Τιμοκρέτη[ϲ]
Κραριῶ[ται· π]ολῖται·
ϹΘΕΝ . . . . . . ΙΑΥ
. . . . ΑΥ

Tribus iusto ordine sequi docuit Fouc., ita ut insequenti quoque anno alia primum locum obtinuerit: ἐπ' Ἀθαναίαν Κραριῶται Ἀπολλωνιᾶται Ἱπποθοῖται — Κρ. Ἀπ. Ἱππ. ἐπ' Ἀθ. etc. Inter columnas II et III deest annus, quo Ἀπολλωνιᾶται ducunt. Sacerdotes annui erant.

col. II ἱερὴϲ - -	πολῖται 19,	μέτοικοι 7 (1 erasus)	= 26
» Δαμόϲτρατοϲ	» 8 + x,	» 3	= 11 + x
III » Ϲώκρέτηϲ	» 18,	» 3 (1 »)	= 21
» Φιλόδαμοϲ	» 11,	» 5	= 16

Quid voluerit catalogus totus, dubitatur, si caput illud Corsinianum pro alieno habemus. Fortasse ἔλαχον αἶϲαν, sicut n. 39—41.

Var. lect. Vs. 50 ΘΕΣΙΩΝΟΣ Newt., ΘΕΣ.ΩΝΟΣ Becht., ΘΙΞΩΝΟΣ Broend. || 67 patronymicum dubium Ϲω . . . ω Becht. || 87 non Λιϲάν! || 92 Ὀδαῖοϲ non Θάλιοϲ. || 100 ΡΕΟΣ multo maioribus litteris addita compendium indicant. An Τιμοκρέ(οντ)οϲ, s. Τιμοκρέ(τε)οϲ voluerit?

37 In capite tituli 36 (ubi libri in lemmate enumerantur) Corsini auctor haec tradit, quae nemo alius vidit:

ΕΝΑΓΟΣΙΤΟΙΣΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙΣ
ΤΩΜΕΓΙΣΤΩΚΑΙΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΩΔΙΙ
ΑΝΑΤΕΤΘΕΙΜΕΝΟΙΣ
ΕΚΟΜΙΣΑΝΤΟΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΥΣ

[οἵδε νικήσαντες ἐν Τεγέᾳ]
ἐν (τοῖς) ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπιακοῖς [τοῖς]
τῷ μεγίστῳ καὶ κεραυνοβόλῳ Διῒ
ἀνατεθειμένοις
ἐκόμισαντο τοὺς στεφάν(ο)υς.

quorum et dialectus et cetera indoles seriorem imperatorum romanorum aetatem arguunt. Olympia Tegeae celebrata Olympium sapiunt Hadrianum. Cf. quae iam Krause apud Pauly *Realenc.*^{1} V 912, 915, 23 disseruit, in eo errans, quod hanc inscriptionem cum nominibus civium et metoecorum (n. 36) composuit.

De Hadriano Olympio inde ab a. 131/2 Athenis et per totam Graeciam culto, Olympiadibus et Olympiis novis v. Weber *Hadrian* 208sqq.

38 Olim Achuriae. Tabula undique mutila; deerat corona superior, in qua tituli caput incisum erat. Litterae bonae ΑΜΞΠϟΘΟΩ saec. IV s. III a. Chr. Edd. Foucart(-Le Bas) II 338*c* (Cauer^{2} 455; Bechtel *SGDI* 1246; Hoffmann *Dial.* I 30, 34).

[ἱερὴς ὁ δεῖνα·]
[ἐπ' Ἀθ]αναίαν·
[. . . . σ]θένης Τιμοστράτω
. . . . ας Ἀριστοδάμω
Διονύσιος
. . . . . Ἀρχέαυ
Σωκλείδαυ
. . . . της Διοδώρω
. . . . ΙΙ . ις[τέ?]αυ
. . . . δώρω
. . . . Τιμοξένω
. . . . Ἑρμαίω
. . . . ηρίδα[υ]
. . . . Ἀστέαυ
[. . . . . Δ]αμοσθένεος
[. . . . . γ]όραυ
. . . ισίας Φαΰλλω
[Ἀρι]στόμαχος Μιλτιάδαυ
[Καλ]λίας Στιλπύρω
. . . ρις Δαμοπείθεος
. . . . . . ας Ἀριστομάχω
. . . . Ἀπολλωνίω

Εὐτυχίδας Θεοτέλεος

Νέων Νεοκλέος
Τιμίων Καλλικρέτεος

Δάμων Χαρ[ι]κλέος

Σφοδροκλῆς Σφοδρίωνος
Γόργιππος Ἀρχέαυ
Ἀπολλωνιᾶται·
Φιλοκλῆς Ἀριστίωνος
Λάαρχος Φαιδιμίδαυ
Ἀριστο[κλ]ῆς Ἀριστόλαυ
Θεοκλῆ[ς] Φιλ[οκ]ράτεος
Τιμόσ[τρατος] Ξενοκλέος
vac.
Καλλικρέτης Ἱέρωνος
Θεότιμος Θεοτίμω
Παντισθένης Ἐπισθένεος
Ξενόκριτος Ἰναισίμω
Ἀλκιθο[ΐδα]ς Νικοστράτω
[Β]αθυκλῆς . . . . ίδαυ

Φιλέας Δαμοκλέος

Σαώτας Σαωνίδαυ
Δαμέας Μεν[ε]κλέος

Ἀριστόμαχος Ἀμφιστράτω

Καλλιας Δαμοφίλω
Δεινίας Δεινάρχω
Δεξιφάνης Δεξίαυ
Φερέας Φιλοκλέος
Τιμοκρέτης Ἀρισταίω
Φιλόξενος Φιλωνίδαυ
Ἑτέαρχος Νικασίαυ
vac.
Δαμόξενος Ὠφελίωνος
Κύμβαλος Ἀρίστωνος
Φαυΐδας Εὐνόστω

ἐπ' Ἀθαναίαν·
Δαμέας Ἀριστοδάμω

. ραν - -

Προκλ - -
Ξενοκ - -

Δαμαι - -

Ἀρχέας - -
Μειλίχω[ν - -]
Καλλίας - -
Φάρος Φα - -
Μενεκρ[έτης - -]
Οἰκοτέλ[ης - -]
vac.
Εὔδαμος - -
Νεοκράτη[ς - -]
Αὐτοκρέτ[ης - -]
Δᾶμις Θυμ - -
Σάιττος Λυ - -
Ἄρχιππος - -

Infra multa (in alio lapide scripta?) deesse argumentum docet. Nam columna I tribum ἐπ' Ἀθαναίαν continet, II maior pars inferior Ἀπολλωνιάτας, inter quos Κραριῶται nominandi erant (cf. adn. 36); secuti in col. III Ἱπποθοῖται. Sacerdotis nomen num in initio scriptum fuerit incertum. Vs. 38 cf. Bechtel-Fick *Gr. Pers.* 53. || 70 An Σαΐτιος? cf. n. 6_{58}.

39 Olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Tabula opisthographa. Litterae bonae saec. IV a. Chr. a. 0,007. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 270sq., 8. *Ectypa* Arbanitopulli.

A

- - Δ Ι ι . . αυ,
- - ς Δαμοκρίτω,
- - Σοΐλω,
- - ας Ἀντίαυ.
- - ίας Δαμαινέτ[ω],
- - νετος Δαμοφ[ίλω],
- - λης Πυθοδώρ[ω],
- - ων Πυτιάρχω.
[Ἱπποθ]οῖται· Δείνω[ν]
- - Δαμοτίμ[ω]
- - ικης Θρας -

B

- - - - - - - ς. Κλεοδ - -

[οἵδε ἔλαχον αἶσ]αν ἐφ' ἱερεῖ - -
[Κρα]ριῶται· πολ[ῖται]·
- - - - - - Πασιτέλεο[ς]
vacat

Num hoc frustulum cum n. 40 coniungi possit, incertum. || Vs. 6 velut [Δαμαί]νετος Δαμοφ[ίλω]. || 13 cf. ad 40_{43}.

40 Olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν, deinde Achuriae. Marmor opisthographum, postea in columnae caput ionicum mutatum. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 141 sqq., *l*; Bechtel *Bezz. Beitr.* VIII 1884, 311, 18 adhibito novo Milchhoeferi exemplari a. 1879 facto, et *SGDI* 1247 (Hoffmann *Dial.* I 31, 35).

a

Σ

ΛΕΟΣ
ΙΣΤΩΝΟΣ
ΕΥΑΡΥΩ
ΑΥ
ΟΦΙΛΩ

ΤΟΤΕΛΕΟΣ
ΑΡΧΩ

ΑΡΙΩΤΑΙ
ΑΝΩ
ΣΑΔΑΥ
ΑΣΘΕΝΕΟΣ

Μ Ε L Ι . Ο . . Ο Ι . . . . . Ν Δ Ρ Ο Σ Σ Ι
Ο Κ Λ Ε Ο Σ
Ν Ο Η Σ Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε . Σ
Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ
Ν Ι Κ Α Ρ Α Τ Ο Σ Κ Λ Ε Ο . Η Δ Ε Ο Σ
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ Κ Λ Ε Ο Δ Ω Ρ Ω

Δ Ε Ξ Ι Λ Α Ο Σ Τ Ο Ξ Ο . Α Υ
Ε Π Ι Φ Ι Λ Ο Κ Α Ι Ι Π Π Ο . Ο Ι Γ Α Ι
Ι Μ Π Ε Κ Ρ Ι Τ Ο Σ Π . Δ Α Ρ Ι Τ Ω
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ Φ Α Ι Δ Ρ Ω
Θ Ε Ο Κ Λ Η Σ . Ω Κ Λ Ε Ο Σ
Κ Ρ Α Ρ Ι Ω Τ Α Ι //// Μ Ο Λ Α Σ Ν Ι Κ Ι Α Υ
Α Ν Δ Ρ Ι Α Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ε Ι Τ Ο Ν Ο Σ
Μ Α Λ Α Γ Κ Ο Μ Α Σ Κ Ι Λ Λ Ω Ν Ο Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Η Σ Π Ε Ρ Ι Κ Λ Ε Ο Σ
Δ Ι Α Ι Ν Ε Τ Ο Σ Δ Ι Α Ι Ν Ε Τ Ω
Ε Π Α Θ Α Ν Α Ι Α Ν
Κ Α Λ Λ Ι Φ Α Ν Η Σ Ξ Ε Ν
Κ Α Λ Λ Ι Α Σ Ε Υ Α
Σ Ω Τ Ι

Δ Α Σ Ε . Ι Σ

b

Α Γ Α Θ Ι Α Σ Α Ι
//////////////////////////////////
Θ Η Ρ Ι Ν Α Σ Ε Τ Ε Ο Κ Λ Ε Ο Σ
Θ Ε Ω Ν Κ Λ Ε Ο Δ Ω Ρ Ω
Α Γ Ε Μ Α Χ Ο Σ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Μ Ο
Ξ Ε Ν Ο Τ Ι Μ Ο Σ Φ Α Λ Α Ρ Ω
Τ Ε Ι Σ Ι Μ Ο Σ Τ Ε Ι Σ Ι Μ Α Χ
Κ Λ Ε Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Π Π Ο
Λ Ε Α Σ Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ Ε Ρ Μ Α Ι Ο
Δ Ε Δ Α Χ Ο Ν Α Ι Σ Α Ν Ε Φ Ι Ε Ρ?
Α Γ Α Ο' Α Σ
//////////////////////////////////
Ν Ε Α Τ Α Ι Κ Α Ν

a *latus adversum*

- - c

[- - κ]λέος
[- Ἀρ]ίστωνος
- - Εὐάρχω
- - αυ
- - οφίλω

- - τοτέλεος
- - άρχω

[Κρ]αριῶται·
- - άνω
- - σάδαυ
- ασθένεος

Μελι.ο..ο[. . . . . α]νδρος Στ[ρα]-
[τ]οκλέος
[Εὐά]νθης Δαμοκλέ[ο]ς
[Ἀ]πολλωνίδας
Νικάρατος Κλεο[μ]ήδεος
Φιλοκλῆς Κλεοδώρω

Δεξίλαος Τοξό[τ]αυ.
ἐπὶ Φιλόκαι· Ἱππο[θ]οί[τ]αι·
Ἰμπε[δό]κριτος Π[ε]δαρίτω
Φιλοκλῆς Φαίδρω
Θεοκλῆς [Σ]ωκλέος
Κραριῶται· . . μόλας Νικίαυ
Ἀνδρίας Ἀριστογείτονος
Μ[ε]λαγκόμας Κίλλωνος
Ἀριστοτέλης Περικλέος
Διαίνετος Διαινέτω.
ἐπ' Ἀθαναίαν·
Καλλιφάνης Ξεν-
Καλλίας Εὐα-
Σωτι-

- δας Ἐ. ις-

b *latus posticum*

Ἀγαθίας Ἀι
- - - - - - - - - - -
Θηρίνας Ἐτεοκλέος
Θέων Κλεοδώρω
Ἀγέμαχος Κλεωνόμω
Ξενότιμος Φαλάρω
Τείσιμος Τεισιμάχ[ω]
Κλεόστρατος Καλλίππω
[Κ]λέας Φίλωνος, Ἑρμαῖο[ς - -]
[οἳ] δ' ἔλαχον αἶσαν ἐφ' ἱερ[εῖ - -]·
Κραριῶται· Ἀγαθίας
//////////////////////////////////
[Ἀπολλω]νιᾶται· καν

Vs. 4. 15. 21. 24. 26. 36. 46 restituit Bechtel. || 43 explicuit Hoffmann, collato decreto sacerdotum Mantiniensium (i. qu. ἀπέθανον esse putat Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 115). Honores vel dona a republica distributa erant, similia atque ἔπαθλα n. 6₇₂. || 43 extr. — 46 Milchhoefer 1879.

41 Tegeae in museo (1294), inventum in vico Ντεμίριον (turcice *Demir*), sed aliunde (ex urbe) eo translatum. Fragmentum tabulae opisthographae a sinistra integrae l. m. 0,46; a. m. 0,635; cr. 0,22. Litterae saec. IV. Partis superioris lateris *A* apographum Lattermannianum apposui, quia lectio non ubique constat. Descripsit Lattermann. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 370 sqq., 6 cum imagine lateris *A*. *Ectypum* revisi. *Phot.* (*A*).

A 1—20

\ ∩
Ο Ν
\ Ω
\ Δ Α Υ
◡ Σ
Σ ////// Σ̣
: Τ Ρ Α Τ Ω
) Σ Ξ̣ Ε Ν Ο Κ Λ Ε̣
Σ̣ Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ∩
∩ Σ Θ Α̣ Λ Λ∩ Υ
∩ Ν Υ Μ ∩
Α̣ Ρ Ι Σ Τ Ε' // Α Υ
Ο Ο Η̣ Ρ̣
Σ̣ Σ̣ Α̣ Α Ν̣ Δ Ρ ∩
Τ̣
Ω Ν /// Σ Λ̣ ? Υ̣ ////////////////////////// Ι Ε
Ε Α . Δ Ο Ω̣ Ν Ο Σ //////////////// Ι Ε Ρ ◡
Α̣ Ι Σ̣ Α Ν Ε Φ Ι Ε Ρ Ε Ρ
Α Θ Α Ν Α Ι Α Ν̣ Γ̣ Ο Λ Ι Τ Α Ι
Λ̣ Λ Ι Α Υ ! Τ (
∩ Ε̣ Ο Μ Α Ν Γ
Λ Λ ///// Α Λ Ε Ξ Λ Ρ

A

-Λ̣ ω̣ -
- ον -
- χ̣ω
- άδαυ
- ος
- ς . . ς̣ . . .
- ς̣τράτω
- ος Ξενοκλέ[ος]
- ς Νικομάχω
- ος Θάλλο̣υ̣
- ω̣νύμω̣
- Ἀριστεί[δ]αυ
- οθήρω
- ς̣ Ϲ̣αάνδρω
- ων Ϲάου (?)
- ! Ἀ[γ]λ̣θωνος.

Τε
Ἱερο

[οἵδ' ἔλαχον] αἶσαν ἐφ' ἱερεῖ
[- - ἐπ'] Ἀθαναίαν· πολῖται·
[- - Κα]λλίαυ
- - Κλεομάν[δρω]
- - - - ος
- - - - οφάνεος
- - - - ς̣θένεος
- - άτης Ϲωκράτεος
[- Ἀ]ν̣δρέαυ Πολε-
- - ος Καλλιστράτω
- - ιφάνεος
- - χος Εὐθυμάχω
- - \ ος Ἀλκισθένεος.

- - - - - - - -
. . . . . . λα[ς] Ἀλεξάρ[χω]
Καλλίστρατος Τελαςα.
Καλλίας Ἐπιτέλεος
Εὐθύδ̣[α]μος Ἀγησίαυ
Πρόξενος Μύλλωνος
Κλεόδαμος Πάχ̣ωνος
Δαμέας Τείσιος
Αὐτόπας Λάκ̣ω[νος]
Εὐμηλίδας Ξενοτίμω̣.

B

- - - ταΙ
- - - λέας
Κραριῶται·
Γυλλίας Προ - -
Ἄνδρων Ἀνδρος[θένεος]
Πόλλιχος Ζωσίμω
Ϲακλῆς Δίω̣[νος]
Ἀρι̣ς̣τοκρέτης Δαμο - -
Τιλεί[α]ς Πολυξέ[νω]
Ϲωτελίδας Ϲωτελ-
Ἀγ̣α̣λλία̣ς̣ Κάλλιο̣ς̣
Μέ[ν]ετος Π - - -
[Ἀγέ]σστρατος Λα-

. . . . τ̣όνικ̣[ος] Ἀρχίππ̣[ω]
. . . . τ̣ό̣λ̣ας Δαμ - -
. . . . Καλλικλ̣[έος]
. . . . ιος Ἀγ Λ

Θ̣ - - - - - - -
Τιμο - - - - - -
Δαμοκλ̣ - - - - -
Ὀνατορ̣[ίδας - - -]
Ἀρίστιππο̣[ς - - -]

Περιμη - - - - -
Ἡρακλε̣ίδ̣ - - - -

Vs. 20 Κλ ex Romaeo. || 47 cf. 6_{103}.

42 Tegeae in museo. Fragmentum tabulae opisthographae; l. m. 0,19; a. m. 0,165; cr. 0,23; litterae *a*: a. 0,008—0,01, *b*: 0,006 bonae saec. III a. Chr. Α Ν Ο Σ Φ Ω. Edd. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1906, 53sq., 12. 13. Vidi. *Ect.*

a

Αἰα̣ - - - - - -
Ἀρις[τ - - - - -]
Ἱέρων Ἱερ̣ - - - -
Φλέγων Εὐ - - -
[Βα]θυκλῆς - - -
[Ἀρι]στόδαμ̣[ος - -]
[Ἀρ]ιςτ̣όφιλ[ος - -]
. . . έων Ε
. . η̣τορί[δας - -]

b

- - κε . τεος
- - ίδαυ
- - ωνος
[- Με]νάλκεο̣[ς]
- - . χονα - -
- - . στο ' - -

9 [Ἀγ]? [Κλ]?

43—58 EPHEBORVM CATALOGI. Cf. Homolle ad *Bull. Hell.* XVII 1893, 22, adn. 3; Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1906, 52, adn. 1.

43 Tegeae in museo, inventa in regione 'gymnasii'. Tabula a dextra et infra fracta. Litterae minutae Α (Α) Ε Ο Θ Μ Μ Ν et Ν, Γ Π Σ Ω saec. II a. Chr. n. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 16sq., 21, cum Homollii nota. *Ectypum* Arbanitopullo debemus.

[ἱ]ερής· Πάχων, γραμμ[ατεύς· -],
[γ]υμνασίαρχος Ἀμφα -,
ἔφηβοι·
Νίκαρχος Νικάρχου
Καλλίμαχος Δαμέ[α]
Τιμόστρατος Ἀριςτ̣ -
Πασιτέλης Ἀγναγ[όρα]
Νικασίας Πειθία
[Π]α̣ντίας Πειθία
Π̣ε̣ισίας Ἰσοδάμου
Νικόστρατος Πολ - -
Ἀγαθοκλῆς Ὀλυμ[π - -]
Σίπομπος Ἀριςτ̣ - -
Θράσων Δαμο̣ - -
Σαώτας - -
Δεινίας - -

Vs. 10 ⌐ Ι Σ || 13 Laco.

44 Tegeae in museo, olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Marmor a sinistra integrum, l. max. 0,23, a. max. 0,19; litterae a. 0,005; saec. II a. Chr. n. Α Ε Θ Κ Μ Ξ Ο Π Π Σ Ω Ω. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 270sqq., 7, cf. Arbanitopullus Ἐφ. ἀρχ. 1907, 119sq., Ϛ'. Vidi. *Ect.*

. . . ν πε̣ - - - - - - - - - - - -
vac. συν[έφηβοι]·
Ἐτέ[[λ]]αρχος Α - -
Ἀριστοφάνης Βιαίου
Πολίας Θέωνος
Ξενότιμος Ξενίαυ
Κλέανδρος Νικίαυ
Χαρέας Κλέωνος
Σῖμος Ἰναισίμ̣[ου]
Δάων Εὐαρείδα̣υ̣
Εὔϊδος Φλέγ[οντος]
Τελέστας Πο[λίαυ]
Ἀσκλάπων Σα̣[ώ]τ̣αυ
Ἱέρων Ἵππωνος
Ἀρίστων Νίκιος
Ἵππων Θήριος
Ἀλκισθένης Εὐξενίδ[αυ]
Καλλίμαχος Ἀγαθί-
Βάκχιος Νικόλα̣[υ]
Νικασία̣[ς - -]

- - - - - - - -
- - - - - - - -
Θρα - - - - -
Παυσία[ς - - -]
Φιλωνίδα̣[ς - - -]
[Τε]ισίας Ι - - -
Ἀγάθαρχο̣[ς - -]
Δαμοκρά[της - -]
Φίλιππ̣[ος - - -]
Εὐ - - - - - -
Κ - - - - - -

Vs. 5 Πολίαν Θέωνος ex n. 143 suppl. Arb. || 24 Α prius ex Ο correctum.

45 Tegeae in museo, olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Stela a dextra et sinistra integra; l. 0,24; a. m. 0,21, cr. 0,12. Litterae saec. I a. Chr. n. Α Ε Ζ Η Θ Ξ Π Σ Ω. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 50 sq., 11. Vidi. *Ect.*

ἔφηβ[οι]·
. λ̣ίων, *vac.*
[Ἀγ]άθων,
Διονυσόδωρος,
Νίκανδρος,
Αἰσαγένης,

Καλλίδαμος, *vac.*
Ἀγαθοκλῆς,
Ζωπυρίων,
Πραξικράτης,
Νικάνωρ, *vac.*
. . . . ς.

---

46 Tegeae in museo. Stela superne et a dextra fracta; l. m. 0,10, a. m. 0,11; cr. 0,11. Litterae a. 0,008 saec. I p. Chr. n. Α Ε Ν Σ (12 C) Ω. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 140 sq., *h* (Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 52). *Ect.* Eiusdem lapidis fuisse videtur:

47 Tegeae in museo. Fragmentum l. et cr. 0,11, a. m. 0,45. Litterae a. c. 0,008 Α Ε Ι Ν Ξ Π Σ Ω saec. fere I p. Chr. n. Ed. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1886, 511 sq., 2. Vidi. *Ect.*

(46)

[γυμν]α̣σίαρχ[ος]·
Σ̣τρατόνικο̣[ς]
Ζ̣ήνωνος. ὑ[πο]-
γ̣υμνασίαρ-
χ̣ος Νικάνω̣[ρ]
[Ἀ]πολλωνίο[υ].
ἔφηβο̣ι·
Ἐπικρ̣άτης̣,
Ἐπίστρατος,
Κ̣έρδων,
Ζ̣ήνων,
Ν̣ικίας,
Σ̣υνέρως,
[Π]οσειδώνιο̣[ς],
[Θε]όφιλο[ς],
vestigia dubia
lacuna

(47)

[Π]α̣σ̣ι̣κ̣λ̣ῆ̣ς̣,
Ζωπυρίων.
κυναγός·
Χαρίτων.
ἐλαιοπάρο-
χος· Ζ̣ή̣ν̣ων.
[πα]λαιστρο-
[φύ]λ̣αξ·
[Ἀρ]τ̣έμων.
[φ]οινεικοφό-
[ρο]ς· Ἐπαφρᾶς.
vac.

46. Vs. 2 ‗Τ non Π. || 3 Ξ. || 9 ΕΠΙ testatur Milchh.

47. Vs. 1 vestigia dispiciuntur. 1. 2 ephebi, cf. 46. || Publici gymnasii, non sodalicii ministros (Ziebarth *Vereinsw.* 117, 3) esse similes tituli docent.

48 Tabula marmorea. Litteras Antoninorum aevo attribuit Foucart; sed videas ne Hadriano antiquiores sint. Α Ε Θ Μ Π Σ Ω̣. Ed. Foucart(-Le Bas) II 341 *c*. Loefstedtii exemplari usi sumus.

Ἄτταλο̣[ς - -]
Βλάστ[ος - -]
Ἀντίοχ[ος - -]
Πλόκ[αμος - -]
Μαίων - -
Ὀνησᾶ̣ς - -
Ἀρίστων - -
Λούκιο[ς - -]
Πάμφ - - -
Ἕσπε[ρος - -]
Ἀρέσ[κων - -]
Ὀνησᾶ̣[ς - -]
Πανθή[ρας - -]
Πρείμο̣[ς - -]
Ἐπαφρ - - -

Ἐπαφρ - - -
Ἀσκληπ - - -
Πανθήρ[ας - -]
Φίλων - -
Ἐλευθε[ρ - - -]
Σωτηρ - - -
Ἀντίγον[ος - -]
Ἐπίγον[ος - -]
Κλεῖτο[ς - -]
κυνηγός· - -
κουρεύς· - -
ἐλαιοπάρο̣[χος· - -]
παλαιστρ[οφύλαξ· - -]
σινδονοφό[ρος· - -]
φοινεικοφ[όρος· - -]

Catalogus epheborum et ministrorum gymnasii et balnearum (σινδονοφόρος) cum eo coniunctarum. || Vs. 1. 4. 5. ubi Ω Ρ Fouc., Ω Ν? L., ex Loefstedtio correxi.

49 Tegeae in museo, inventus in regione gymnasio adscripta. Hermes cuius caput defractum, basis infra mutilata; l. 0,215, a. m. 0,31, cr. 0,13. Litterae angustae Α Δ Ε Θ Η Μ Ο Π Σ Ω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 18 sq., 23 cum Homollii nota. Vidi. *Ect.*

ἔ̣τους ρ̄ καὶ θ̄ — *78 p. Chr.*
ἱερεύς·
Ἄτταλος Ἀνθεσφόρου,
ὑφιερεύς·
Τιβ. Κλαύδιος Πρῶτος,
γυμνασίαρχος·
Σωτηρίων Πλοκάμου̣,
ὑπογυμνασίαρχ[ος]·
[Ἡ]ρόδοτο̣ς - - *etc.*

Aera Actiaca esse videtur, quae vel anno 150 p. Chr. n. commemorata sit (n. 51), cum Hadriana annum efficeret 232, prae litterarum indole et nominum ratione nimis serum.

---

50 Tegeae in museo, olim in regione gymnasio attributa. Lapis qui muri fuisse videtur, l. 0,69, a. 0,83, cr. 0,35. Litterae vs. 1—5 c. 0,015, 6 sqq., c. 0,01, accurate incisae, 1 sqq.: Α Δ Ε Θ Μ Π Σ Φ Ω, 6 sqq.: Α Ε Ζ Μ Ξ C. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 20 sqq., 24 cum Homollii notis.

[*Textum vide pag.* 23.]

Vs. 2 ΣΣΩΠ in rasura. || 74 Βουλᾶς corrigere nolo; cf. Minervam Βούδειαν, Βουδίδας Aeginetarum; n. 55$_{62}$. || 49 Ἀπὸ libertum indicat (Homolle). || ad 25. 26 Numerus ΠΑ = 81 quid sibi velit computus demonstrat: ephebi sunt 71, accedunt ministri 7, antecedunt gymnasiarchus, hypogymnasiarchus, archephebus = 3, 71 + 7 + 3 = 81. Numerus epheborum tegeaticorum haud parvus, cum eadem aetate Athenis plerumque nonaginta fuerint ephebi civibus atticis orti; unde quattuor fere milia civium locupletum numerum fuisse computavit Beloch *Bevölkerung* 71. || 83 σπαδεικοφόρος = φοινεικοφόρος (n. 47. 48); 'σπάδικα enim δωριστὶ vocant avulsum e palma termitem cum fructu' (Gell. noct. att. II 26). Munus palmae imagine illustratur. Quare cum Sborono Νομισμ. ἐφ. V 1902, 291 de organo musico cogitare nolim.

ἔτους μβ ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἀδριανοῦ ἰς τὴν Ἑλλάδα παρουσί-
ας, ἱερέως δὲ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς Σωτηρᾶ τοῦ Μάρκου, γυμνασιαρχή-
σας Τιβ < Κλαύδιος Ἄμυκος ἀνέγραψεν ὑπογυμνασίαρχον Γ. Ἰούλι-
ον Εὐδαίμονα, ἀρχέφηβον Δαμακίωνα Ἀμύκου,
ἐφήβους·

155/6 p. Chr.

Ἀφροδίσιον Φορτουνάτου,
Πολύευκτον Ὀνησᾶ,
Λήμνον <,
Σωτᾶν <,
Ἐπικτᾶν Ῥούφου,
Εὐφρόσυνον Τυχικοῦ,
Εὔτυχον Τυχικοῦ,
Ἀπολλώνιον Ἀγεμάχου,
Ἄμυκον Ἀλέου,
Ἀλέξανδρον Θεογίτονος,
Ὀκτάβιον Παπύλου,
Ἄμυκον Ὀριβάτου,
Εὐδαίμονα <,
Μᾶρκον Σωσικράτους,
Ἀρτεμᾶν <,
Σωτήριχον <,
Σεκοῦνδον Σωτηρίχου,
Φοῖβον Μόσχου,
Δεῖον Ἡρᾶ,
ΠΑ Ἀριστίδην Ἀριστίωνος,
Ζώσιμον <,
Νίκωνα Σωτηρίχου,
Ζώσιμον Στρατέα,
Εὐτύχην Ζωσίμου,
Ὀνησιφόρον <,
Ξένωνα Χρυσέρωτος,
Χρυσέρωτα <,
Εὔτυχον Εὐτύχους,
Δάμωνα Ἐπικτᾶ,
Βάριον Σωτηρᾶν.

Ὀφίλλιον Παρδαλᾶν,
Διογένην Ἀφροδᾶ,
Ἀφροδᾶν Ἀπολλοῦ,
Ὑγεῖνον <,
Σωτήριχον <,
Ἐπαφρῦν <,
Διόφαντον <,
Φιλοκράτην Διδύμου
Τέρτιον Ἀφροδᾶ,
Σωτηρᾶν Ἀφροδᾶ,
Ἑρμῆν Ἐφήβου,
Ζώπυρον Ἑλένου,
Ἵππωνα Φιλομούσου,
Δαμύλον ἀπὸ Ἡρακλίδου,
Πακώνιον Ζώσιμον,
Ἑρμείαν <,
Ἀριστοκλέα Ἀλεξάνδρου,
Στράτυλλον Ἱλάρου,
Θρέπτον <,
Ζώσιμον <,
Ἄρχιππον Εὐτυχᾶ,
Ζώσιμον <,
Τρύφερον Ὠφελίμου,
Ἀριστίωνα <,
Παράμονον Ὀνησιφόρου,
Μέμμιον Ἵλαρον,
Θάλλον Ζωπύρου,
Πάνθηρον <,
Αὐτόλυκον Ἀλεξάνδρου,
Εὔτυχον Λεοντομένους,

Σωτήριχον <,
Λεωνᾶν Πανθηρᾶ,
Ἐπαφρῦν Ἀμεθύστου,
Ἀμίαντον <,
Εἰσίδωρον Ὥρου,
Καλλιστίωνα Ἐπαφρῦ
Ἀμίαντον Ἀντιόχου,
Θεόφιλον <,
Βουδᾶν Ἀριστίωνος,
Πλόκαμον Μουσαίου,
Φλάβιον Ἡρακλείδαν,

ἐλαιοθέτην· Σουλπίκιον Ἀριστίωνα,
γραμματέα· Μ̄. Ἀντώνιον Ὀνήσιμον,
ἰατρόν· Ἐπίκτητον Ἀλεξάνδρου,
κουρέα· Ζώσιμον Μυστίκου,
παιδοτρίβην· Κλαύδιον Σύμφορον,
καμινίωνα· Καλλίβιον Ἔρωτος,
σπαδεικοφόρον· Ἀγαθήμερον *palmae ramus*

51 Tegeae in museo. Hermes capite carens; baseos dextra parte defracta; l. m. 0,11, a. m. 0,27, cr. 0,15. Litterae Α Δ Є Ζ Η Μ Ν Ο C Ω. Exscripsi. *Ect.*

[ἐπ]ὶ Αὐτοκρά[τορος Τ.]
Αἰλίου Ἀδρια[νοῦ Ἀν]-
[τ]ωνείνου Σ[εβαστοῦ]
[Ε]ὐσεβοῦς, ἀπ[ὸ μὲν τῆς]
ἐν Ἀκτίῳ ν[αυμαχίας] *2. IX 31 a. Chr.*
[ἔτ]ους ρπα - ἔτ[ους δὲ] *150/1 p. Chr.*
κζ ἀπὸ τῆς θ[εοῦ]
[Ἀ]δριανοῦ ἰς τ[ὴν Ἑλ]-
λάδα τὸ πρῶ[τον ἐ]- *124/5 p. Chr.*
πιδημί[α]ς, ἱερ[έως δὲ]
τῆς · ΙΙ - - - - - -
litterarum vestigia

52 Tegeae in museo, apud Ἐπισκοπὴν inventus. Herculis Herma, capite carens, a. 1,44; basis l. 0,44—0,34 (infra). Litterae pro aetate bonae, a. c. 0,02; Α Λ, Є C Ω, Θ Ο, Η Μ Ξ Π. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 275, 12. Vidimus Lattermann et Hiller. *Ect.*

ἔτους ξθ ἀπὸ τῆς θεοῦ Ἀδρι- *191/2 p. Chr.*
ανοῦ τὸ πρῶτον ἰς τὴν Ἑλλάδα
παρουσίας· γυμνασίαρχος·
Π. Σύλλιος Διονύσιος, ὑπο-
γυμνασίαρχος· Κλαύ. Ἄλυ-
πος, ἀρχέφηβοι·
Ξένων < Ἰούλι. Ἡρώδης,
Ὀφίλλιος
ἔφηβοι·
vacat

Vs. 1 supra ΞΘ circuli parvi numeros indicant. Supra litteras: 4 Π prius, 5 Υ medium, 7 Ι Ο et Υ singulae lineolae curvatae ◡. || 5 ΚΛΑΥ lapis; nec tamen cum Mendelio Κλ(αύδιος) Αὐ(ρήλιος) lego. || 6 ἀρχέφηβοι, ἐφήβαρχος cf. Oehler *Realenc.*[2] V 2735 sq.

53 Olim *Ibrahim effendi.* Litterae a. c. 0,02 Α Є C Π. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 139 sq., *e.*

Ἥρας Κ - - - - -,
ἐλαιοπάρ[οχος· - -]
ὁ καὶ Ἐπι - - - -
κυνηγό[ς· - - -]
κουρεύς· - - - -
παλαιστ[ροφύλαξ· - -],
[σπ]αδεικο[φόρος· - -].

Vs. 2 ΠΑΙ || 3 ΕΙ.Ι || 6 ΠΑΛΑΙΣΤΗ

54 Olim in Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ. Lapis superne mutilus. Habet Fourmont cod. 571 *B* p. 188 (CIG 1533); Fourmontium exscripsit Fraenkel.

```
. . . . . . . .
. . . . . . . . C
. O . . . Ω Ν >
. . Τ Ι Λ . . Ι Ι
. . Α Φ Ι Ο Ν . . Ι
. ⁻ Π Ω Ν Ο Ε Ο Ι
C Α Λ Β Ι C
. Ι Γ Ο Ι Ο C
C Ν Ο Ρ Ο C
C Ω Τ Η Ρ Ι Χ Ο C
C Ο Μ Α Ι Ο C
Ν Α Ρ Κ Ι C C Ο C Ο Ν Η C Α
. . . . . . C . .
Ι . . . . . . . . .
C . . Ι Ο Α Π Ο C >
Ο . Ο . . C Α >
Θ Ι . . Ν
Α Π Ο Λ Λ Ο Υ C
Κ Ρ Α Τ Ι Π Π Ο C
Π . . Ι Ω Ν
Ε . . . Λ Ρ Ο Χ Ο C Ο Υ Α Ρ Ι C
. . . . . . . C Θ Η Ρ Ι C
. . . . Φ Η Λ Ι Κ Ι Ω Ν
Γι / - - Ν Π Τ Ο C
Ε Υ Ε Λ Π Ι C Τ Ο C
```
vacat

Multa incerta et suspectae fidei; haec fere probabilia: Vs. 3 .Ο(Θ)...ωνλ || 5 [Ἐπ]αφρόδ[ει]τ[ος]. || 6 [Ἵ]ππων Θεοι || 7 Cάλβις. || 8 [Ε]ὔπορος. || 9 Cπόρος. || 10 Cωτήριχος. || 12 Νάρκισσος Ὀνησᾶ. || 15 Ε[ὔ]μολπος>. || 17 Θή[ρω]ν. || 18 Ἀπολλοῦς. || 19 Κράτιππος. || 20 Π[ωλ]ίων. || 21 ἐ[λαιοπ]ά-ροχος· Οὐάρις. || 22 [κυναγό]ς (?) Θῆρις. || 23 [ἰατρός?] Φηλικίων. || 24 πα[λ. Ἀμε]νπτος. || 25 Εὐέλπιστος.

Ex certo versus 21 supplemento concludere licet insequentes collegii ministros fuisse. 24 πα[λ(αιστροφύλαξ)]?

8. 9. 20 corr. Wil.

55 Tegeae in museo. Columnae spondylus octo striis ornatae, cuius parte excavata striae duae et duarum maior pars perierunt. Litterae saec. II p. Chr. n.: Α Ε Ζ Η Θ Μ Ξ Π C Ω, a. c. 0,015—0,02. Ed. Foucart(-Le Bas) II 341 *d*. Vidi. *Ect.*

I

—
- ου,
- ου,
- ου,
vac.
- ου,
- ουϲ,
- ου,
- τα,
- οϲ,
- ου,
vac.
[- ο]υϲ,
- ου,
- ου,
- α,
- ου,
- ου,
- ίου,
- ϲ,
vac.
υ,

II

Βήδιοϲ Λεωνᾶϲ,
Κλέανδροϲ Καρπίωνοϲ,
Cωτήριχοϲ Διονυϲίου,
Ἐπαφρόδειτοϲ Ἀθηνοδώρου
Cπένδων Ἐπικτᾶ,
Ἰούλιοϲ Διονύϲιοϲ
Ζώϲιμοϲ *v* Ἀλεξάνδρου,
Ἕλενοϲ Μιλτιάδου,
Ἰοῦλιϲ Ἰουλίου,
Διογένηϲ <,
vac. Cτόλοϲ Γερμανοῦ,
Εὐφρόϲυνοϲ Cωϲικράτου,
Ἄνθοϲ Ἔρωτοϲ,
Ἐπήρατοϲ Λεοντᾶ,
Κάλλιϲτοϲ Φιλλοῦ,
Ἀφροδεῖϲιϲ Δαματρίου,
Ζώϲιμοϲ Τιτιανοῦ,
Θεόδοτοϲ Ἐπικτο. (!)
Ἀφροδίων Ἀφροδᾶ,
Καλλᾶϲ Cωϲικράτου,
Ἧροϲ Δημητρίου,
Δημῆτριϲ Δημητρ-
Cωτᾶϲ Cωτᾶ,

III

. . . . . ηϲ Εὐκάρπ[ου],
Cώτηροϲ Ἑλενιανοῦ,
Ὀνηϲᾶϲ Ὀνηϲᾶ,
Ξένων Εὐτυχίωνοϲ,
Ὀνήϲιμοϲ Διοφάντου,
Κορνήλιοϲ Ἐπαφρόδειτοϲ,
Ἀκμάζων Ζωϲίμου,
Cτράτυλλοϲ Ἀμύκου,
Πρεῖμοϲ Δάφνου,
Νείκιπποϲ Δαμακίωνοϲ,
Ἀγαθοκλῆϲ Ὀνηϲύλου,
Ἀφροδᾶϲ Λουκᾶ,
Ἑρμογένηϲ Ἑρμέρωτοϲ,
Νείκων Ἀρίϲτωνοϲ,
Φιλέρωϲ Φιλέρωτοϲ,
Ἀφροδᾶϲ Εὐφροϲύνου,
Εὐτυχιανὸϲ Βουδᾶ,
Εὐτύχηϲ *v* Φαυϲίωνοϲ,
Ζωϲιμᾶϲ Ἐπεικτᾶ,
Λουκᾶϲ Ἐπεικτᾶ,
Νείκων Τειμαν. *vac.*
Γλύκων Γλύκονοϲ (!),

IV

Λέων Ἐλευθέρου,
Ἀπολλῶνιϲ Ἀλκίμου,
Ὀφίλιοϲ Ὀνηϲιφόροϲ,
Διομήδηϲ Ὀρβανοῦ,
Δαμάτριοϲ Ὀρβανοῦ,
Ἐπίγονοϲ Ὀρβανοῦ,
Ὀνηϲιφόροϲ Πανέρωτοϲ,
Ὀφίλλιοϲ Διονύϲιοϲ,
Cωτήριχοϲ Ὀνηϲιφόρου,
Κοκκαίειοϲ,
Ἀντῶνιϲ Ἡρακλᾶ,
Ζώϲιμοϲ Λιβυρνοῦ,
Εὐτύχηϲ Παραμόνου,
Πρῖμοϲ Πρίμου,
Ἀντέρωϲ Τυχέου,
Ἱέρων Ὀνηϲιφόρου,
Cωτηρᾶϲ Cωτηρᾶ,
Cωτήριχοϲ Καλλιϲτου,
Εὐήμεροϲ Ὀνηϲιφόρου,
Ἐπαφρόδειτοϲ <,

V

Διονύϲιοϲ Δαματρίου,
Ἡρακλείδηϲ Λύκου,
Ἀφροδᾶϲ Ὀνηϲᾶ,
Χρυϲῆϲ Ἀρτεμᾶ,
Εἰϲᾶϲ Φρονιμᾶ,
Ἐπίγονοϲ Ὀρβανοῦ,

Ἐπάγαθοϲ Ὀρβανοῦ,
Εὐτυχᾶϲ Εὐτυχᾶ,
Cῶϲοϲ Μάρωνοϲ,

VI

Ἰϲ- -
Λο- -
Δο- -
Κα- -
Οἰ- -
Β- -

Vs. 23 ⊃Η. || 24 C prius postea insertum. || 27 ΕΠΕΝ || 51 ΝΗ || 52 parvum Μ inter Κ et Α insertum. || 63 ΦΑΥCΙΩᴺΟC, cf. Λ 578 Φαυσιάδην. || 62 ΒΟΥΔΑ non ΒΟΥΛΛ, cf. n. 50_{74}. || 69 ΝΙ ex Μ corr. || 74 ΟC iam in stria dextra. || 87 ultimae litterae obiter incisae.

De nominum indole nonnulla bene observavit editor.

56. 57 Tegeae in museo, olim in regione gymnasii. Fragmentum duarum striarum columnae octo striis ornatae. Litterae a. c. 0,02 Λ Ε Θ Ω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 23, 26. Vidi. *Ect.*

I

- - - - - -
[Αὐρ. - - -]ωνᾶ,
[Αὐρ. Cωτή]ριχον <.
[Αὐρ. - - Ἀ]γαθία,
[Αὐρ. - - -]ρίου
- - - - - -
- - - - - -
- - - - - -

II

- - - - - -
- - - - - -
Αὐρ. Ιυ- - -
Αὐρ. Εὐτ[υχ- - -]
Αὐρ. Νεικ- -
Αὐρ. Παρ- - -
Αὐρ. Cυμ- - -
[Αὐρ.] Ἀφ- - *etc.*

Inde ab a. 212 p. Chr. n. 15 Μ potius quam Λ erat.

58 Tegeae in museo. Fragmentum, superne margo. L. m. 0,11, a. m. 0,085, cr. 0,08. Vidi. *Ect.*

```
\ Υ Ρ Λ Γ Λ Θ
' Τ Ι Ο Υ Τ
Ш Τ Λ
```

[Μ?] Αὐρ. Ἀγαθ- -
. . τίου τ[οῦ -]
. . ωτᾳ.

SECTIO SECVNDA.

RES SACRAE.

59—66 Pilae in pyramides desinentes. Addo unam Tegeae in museo (221) depositam, l. 0,08, cr. 0,06, quae supra florem anaglypho expressam nihil continet nisi X magnum (a. 0,04); quam cum imagine ed. Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 153, 8. De Hermis arcadicis egit Pausanias VIII 48, 6: ἄγαλμα τετράγωνον· περισσῶς γὰρ δή τι τῷ σχήματι τούτῳ φαίνονταί μοι χαίρειν οἱ Ἀρκάδες. Ibi commemorat 'Διὸς Τελείου' ἄγαλμα τετράγωνον. Alia: 53, 6 τοῦ Ἀγυιέως τὰ ἀγάλματα τέσσαρα. Plura v. sub Megalopoli. Ad cultum privatum apte retulit Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 156, collatis aris in Theraeorum casis inventis. Vide libros infra laudandos, et eos quos Romaeus l. l. 157 adn. 3 affert. Ectypa complura misit Arbanitopullus.

59 Tegae in museo (225), inventa in templo prope Doliana. Pila, a. max. 0,21, infra mutila. Litterae saec. III a. Chr. Μ Σ Θ Ο. Ed. Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 151, 2 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

Δαίμων
Ἀγαθός.

---

60 Tegeae in museo (220). Pila infra defracta, l. et cr. 0,07, a. m. 0,27. Litterae minutae a. c. 0,006 Α Ε Θ Ο Σ. Edd. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 65 sq., 17; Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 152, 6 cum imagine phot. Exscripsi. *Ect.*

Κλεοίτας
Ἀγαθοῖ θεο[ῖ]
ἀνέθηκε.

---

61 ΚΟΡΥΘΕΙΣ. Tegeae in museo, olim in fano Dianae sub Parthenii radicibus. Pila, l. 0,10, a. 0,35, cr. 0,08. Litterae saec. III a. Chr. n. Α Ε (Ε) Θ Μ Ν Σ Σ, *a*) in latere adverso, *b*) in latere dextro. Edd. Kastriotes Δελτίον 1888, 116 (S. Reinach *Rev. arch.* 1888, 218); Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 149, 15 et *Mantinée* 388 *i*. 539; Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 151 sq., 4 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

a Ἄρτεμ- ις.	*b* Κληνίας ἀνέθηκε.

---

62 Tegeae in museo (224). Pila, infra mutila, l. cr. 0,09, a. m. 0,25. Litterae saec. III a. Chr. Α (curv.), Γ Σ Ω. Ed. Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 152, 7 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

Διὸς Πα-
σίω.

Idem Iuppiter qui alibi Κτήσιος audit; sicut ἔμπασις i. q. ἔγκτησις est (Rom.).

---

63 Tegeae in museo, olim in ecclesia diruta inter *Piali* et *Ibrahim effendi* sita. Pila l. 0,09, cr. 0,08, a. m. 0,40. Litterae non malae, Α Π C Ω; num Hadriano recentiores sint, dubito. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 24, 29; Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 152, 9 cum imagine phot. Vidi. *Ectypa* Fougèresii et meum.

Ἀντίο-
χος κα[ὶ]
Δαμό-
στρατος
5 Διῒ Πα- *vac.*
τρώιῳ.

64 Tegeae in museo (n. 217). Pila marmoris albi, l. 0,105, a. 0,67, cr. 0,09. Litterae saec. V a. Chr. Edd. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 63 sqq., 16, Romaeus ibid. 1911, 150, 1 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

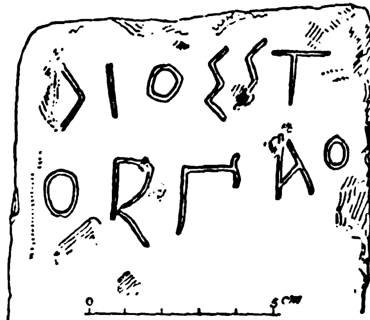

Διὸς Στ-
οργπάο.

Hesych. στοργάν (στοργίαν codd.)· τὴν ἀστραπήν, et: στροπά· ἀστραπή. Πάφιοι. Bergk Tit. Arc. XIII.

---

65 Tegeae in museo (228), ad forum inventa. Pilae tres coniunctae lineis modo divisae quae in pyramides finiebant; l. 0,26, a. 0,47, cr. 0,10. Edd. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 276, 14; Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 154 sq., 11 cum imagine phot. Vidi. *Ect. Phot.*

| Ν Υ | Μ Φ | Α Ν | Νυμφᾶν.

---

66 Tegeae in museo (218). Pila, l. 0,10, a. 0,25, cr. 0,09. Litterae saec. IV a. Chr. Ε Θ Μ Ν Σ Σ. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 141 *k* (*SGDI* 1228); Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 279, 22; Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 151, 3 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

Ἀριστομα-
χίδας
ἀνέθηκε.

67—74 Pilae quae in capita humana desinunt.

67 Hermes marmoris albi, capite barbato satis rudi, a. 0,20, c. a. 1892 a Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ 4—500 m. septentrionem versus inventus. Litterae rudes. Edd. Sabbopullus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 506, Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 43 sq., 10 et p. 35 fig. 1, 1. Vidi. *Ect. Phot.*

ΑΓΑΘΟΣ ΘΕΟΣ	Ἀγαθὸς θεός.

---

68 Tegeae in museo, olim *Ibrahim effendi*. Pila in caput femininum desinens, infra mutila. l. et cr. 0,08, a. m. 0,22. Litterarum formae miro modo mixtae, saec. II a. Chr. vix recentiores. Edd. Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 91, 3; Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 379 sq., 10 cum imagine phot. Vidi. *Ect.*

ΜΕΓΙΣ ΤΩΑΡ ΤΕΜΙCΩ ΤΕΙΡΑΙ!// 5 ΝΟΚΙΑ//	Μεγισ- τῶι Ἀρ- τέμι Σω- τείραι Ἐ- 5 νο(ι)κία[ι].

Dea casam privatam dedicantis servat. Cf. Hes. Ἐποικιδία· Δημήτηρ ἐν Κορίνθῳ.

69. 70 Tegeae in museo, olim *Ibrahim effendi*. Hermae Veneris capite ornatae, a. 0,24 et 0,20. Litterae saec. II et I a. Chr. Edd. Sabbopullus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 506; Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 36, 8 cum imagine phot. Vidi. *Ect. Phot.*

(69)	(70)	(69)	(70)
Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Λ Υ Ο Λ Υ Ν Π Ι Α Υ	Σ Α Σ Τ Ρ Α Τ Α Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ι	Ἀφροδ- ίταυ Ὀ- λυνπί- αυ.	Σαστρά- τα Ἀφρο- δίται.

71 Olim Tegeae. Herma in caput muliebre exiens. ΑΕΘΜ. Edd. Foucart(-Le Bas) II 337*d* (Bechtel *SGDI* 1227; Hoffmann *Dial.* I 33, 46); Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 46 adn. 3.

Ἐρεμένα
ἀνέθηκε.

Nomen ex Hesychii ἐρετή· ἐπιθυμητή explicat Bechtel.

72 Tegeae in museo, olim *Piali* ante S. Nicolai ecclesiam. Sex pilae coniunctae, quibus singula capita barbata imposita sunt, l. 0,715, a. 0,70, cr. 0,20. Litterae evanidae. Edd. Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 1855, n. 42 et tab. V 5 (Foucart[-Le Bas] II Expl. 337*f*); Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 47 sqq. addita imagine photographica; cf. Bursian *Arch. Anz.* 1854, 479; Studniczka apud Hillerum *Thera* III 262. Vidi. *Ect.*

I	II	III	IV	V	VI
		ΑΝΕΘ	ΗΚ̣Ε		- - - ἀνέθηκε.

. . Ι . ΘΕ̣Ο . Ξ Vischer in tab.; [Πᾶς]ι θεο[ῖ]ς Fouc., [Ὁρίο]ι[ς] θεο[ῖ]ς Arb.

73 Tegeae in museo, olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Basis communis trium Hermarum, a dextra fracta, superne mutila, l. m. 0,22, a. plus 0,20, cr. m. 0,14. Litterae saec. III a. Chr.; singula nomina lineis divisa. Ed. Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 156 sq. cum imagine phot. Exscripsi. *Ect.*

///Ξ Υ Σ	ΠΟΣΕΙ ΔΑΝ	Δ Α Μ/// ΤΗΡ

Ζεύς. Ποσει|δάν. Δαμ[ά]|τηρ.

74 Tegeae in museo. Hermes inventus in regione Ἀσπέλλ prope Kerasitsam vicum, capite carens, infra mutilus; l. 0,16, a. plus 1,08, cr. 0,14. Litterae bonae saec. IV/III a. Chr.: ΑΕΘΝΝΞΣΛ. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 377 sq., 8. Exscripsi. *Ect.*

Ξεναγίς,
Ἀριστῶ
ἀνεθέταν.

Ad Dianae Limnatidis fanum refert Romaeus; cf. p. 1[50].

75 Tegeae in museo (1310). Fragmentum lapidis Maenalii l. m. 0,37, a. 0,13, cr. 0,16. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 268, 2 (cf. Ziehen Leg. sacr. II 190 adn. 5); Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912 353 sqq., 1 cum imagine phot. Delineavit Lattermann (M. Luebke). *Ect. Phot.*

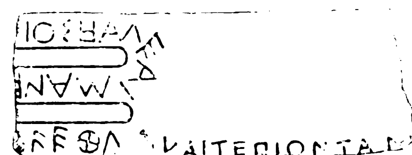

[σεμνὰ λαβὼν Χρόμ]ιος Θαλέαι μ' ἀνέ[θεκεν ἀ]Ϝεθλα·
καὶ τέπιόντα δ[ὸς λαβε͂ν].

Suppl. Wil.; hexametri finem iam Ro. Metrum pythiambicum minus, cf. Archil. PLG⁴ II 407, 84.

76 Olim Tegeae, deinde Athenis in museo societatis arch. (Roehl). '*Statuetta di metallo*' a. 0,10, 'rappresenta *Minerva con elmo e lunga vesta*'; in basi quadrata titulus. Edd. Pervanoglu *Bull. Inst.* 1865, 131 (Foucart-[Le Bas] II 335*b*; Roehl IGA 4); cf. Kirchhoff *MB. Berl. Ak.* 1870, 57. Non habet de Ridder *Bronzes*.

ΑΝΕΘΕΚΕΝΤΑΘΕΝΑΙΑΙ

[ὁ δεῖνα] ἀνέθεκεν τἀθεναίαι.

Sermo atticus.

77 Tegeae in museo, antea Tripoli. Edd. *a*) Boeckh CIG 1520 ex Fourmonti et Miltiadis schedis; Leake *Morea* III tab. ep., 51 cf. II 48; Le Bas *Inscr. gr. et lat.* 18; id. *Voy.* 339 et tab. VI 17 (Roehl IGA 96 = Imag.³ 106, 7; Cauer² 452; Roberts I 278; *SGDI* 1218; Hoffmann *Dial.* I 22, 26). *b*) Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 268, 3 (Roehl Imag.³ 106, 6); ectypum misit Krispi. Composuit de Premerstein; edet *Jahresh.* . . . . . Delineavit Luebke. Vidi. *Ect.*

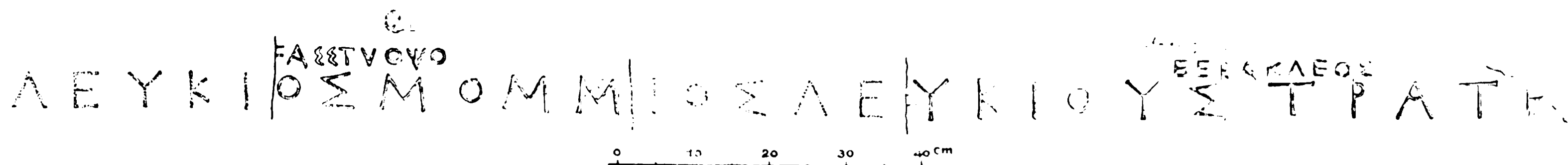

	a	*b*	[*c*]	[*d*]
I	[- ἀνέ]θεκε . α - Ϝασστυόχο.	Ϝερακλέος	- - -	- - -

II Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου στρατη[γὸς ὕπατος Ῥωμαίων Ἀθηνᾶι Πολιάδι]. *a. 146 a. Chr.*

I 1 ΘΕΚΕ.Α Le B. Voy.
II ΛΕΥΚΙΟΣΜΟΜΜΙΟΣΛΕ Fourm.

Cf. Dessau Inscr. lat. sel. ad n. 8768.

Hanc basim in fano Ἀθηνᾶς Πολιάτιδος, Ἔρυμα dicto (Paus. VIII 47, 5), collocatam fuisse Ἀσστυόχου nomen docet. Herculis solius statuam Paus. VIII 53, 9 ad ἑστίαν Ἀρκάδων κοινήν commemorat.

Totam basim perlongam fuisse supplementum tituli Mummiani docet ex basi Olympica (Dittenberger *Ol.* 278) haustum: Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου υἱὸς | στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων | Διὶ Ὀλυμπίωι, cum Tegeatica dedicatio uno versu scripta sit. Hinc concludere licet plures figuras in basi fuisse, velut Steropen et Cepheum; conferas nummos alterius a. Chr. saeculi, quibus insunt Minerva, Sterope, Cepheus. Apte additus Hercules, quem in bellum secutus sit Cepheus.

78. 79 *a*) Epistylium Minervae Aleae a sinistra dextraque fractum; l. m. 1,365, a. 0,88, cr. 0,615. Litterae elegantes saec. IV a. Chr., a. 0,025. Ed. Romaeus Πρακτικὰ 1909, 310, tab. VII 1. *b*) Epistylium simile, et hoc utrimque laesum, l. m. 1,48, a. 0,885, cr. 0,68. In margine superiore regula cum guttis. Litteratura eadem; Σ. Utrumque ed. Dugas *CRAc. inscr.* 1911, 259. Delineavit Lattermann. *Ect.* *Phot.*

a Καφεῖδαι. *b* Τήλεφος.
Αὔγα.

b) / i. e. Ἀ[λεος] addere conatus est Dugas.

Nomina ad singulas metopas pertinere videntur: Καφεῖδαι i. e. Cephei filii cum patre et Hercule contra Hippocoontem et filios profecti ceciderunt. Apd. II 143—145, Paus. VIII 47, 5 alii. Rem iam Alcman attigisse videtur; cf. PLG III[4] fr. 72 ab H. Neumanno apud Robertum (Erat. Catast. 246 adn. 17) emendatum: ἆσκέ τις[[ς]] Καφεὺς ἀνάσσων.

---

80 Tegeae in museo. Fragmentum, l. m. 0,19, a. 0,065, cr. m. 0,11. Superior pars media excavata. Litterae magnae saec. II/III p. Chr. Exscripsi.

//ϡ Γ Α Ϲ Α// [-Α]ὔγας(?) Ἀ -

---

81 Athenis in museo. Tabula superne cymatio ornata, infra mutila, l. 0,19, a. m. 0,38, cr. 0,17; Α Δ Ε Η Θ Κ Μ Ν Π C saec. I s. II p. Chr. Edd. Ross Inscr. Gr. ined. I 1834, 2; Le Bas I 156, inter attica loci incerti; Foucart(-Le Bas) II 337 *i*. Cf. K. Keil *Philol.* VII 1852, 201. Vidi. *Phot.*

ἐπὶ ἱερέος	γυνή, ἱερασα-
Ἡρακλείδα	μένα Ἀλέα̣
Κλεοπάτρα	Ἀθάνα̣ καὶ
Σεκούνδου,	Δάματρι.
Πολυεύκτου	

Duo sunt sacerdotia, nec simul gesta. De Cerere v. Paus. VIII 53, 7.

---

82 Tegeae in museo. Ara cylindrata a. 0,78, dm. 0,60, litteris a. 0,03—0,05, saec. I p. Chr. Α Λ Ο Ο Π Σ. Ed. Arbanitopullos Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 62 sq., 15. Vidi. *Ect.*

Ἁλίου
καὶ Ἀσκλαπιοῦ.

---

83 Tegeae in museo, olim ad forum. Ara cylindrata superne cymatio ornata, infra mutila; dm. 0,59, a. m. 0,66. Litterae bonae aevi fere Augustei. Α Β Ξ Ξ Θ Μ Π Σ Ω a. 0,015—0,02. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 12, 17 (Michel 1093).

Φιλοκράτης Δαμονίκ[ου]
ὑπὲρ τὸν υἱὸν Δαμόνικ̣[ον]
ἀνέθηκε *v* τὸν βω[μὸν]
καὶ ἐχρύσωσε τὸ ἄ[γαλμα]
τοῦ Ἀπόλλων̣[ος].

Cf. Paus. VIII 53, 7; supra p. 1_{36}.

---

84 Tegeae in museo, olim *Ibrahim effendi.* Statua muliebris, quae face aram incendit; sinistra aquilam tenet. Litterae Ε C Δ Μ [Ω] *a*) in ara, *b*) in basi statuae. Exscripsi. *Phot.* Lattermanni. *Ect.*

a Ἡδύ̣μ-
[η Ἐ]πικ-
τήτο-
υ
b [ἱ]ερατεύσασα Ἀ̣ρ̣τ̣έ̣μιδι Σω-
τείρῃ ἀνέθηκεν ἔτους ΝΘ.

Si aera Hadriana est, efficitur annus 182 p. Chr.; si Actiaca, 28 p. Chr. Prius probo.

---

85 Tegeae in museo. Tabula rudis a dextra sinistraque mutila, l. m. 0,195, a. 0,15, cr. 0,08. Litterae saec. I aut II p. Chr. Α Ε Μ Ο Ω. Exscripsi. *Ect.*

Ὀνασικράτιν
ἱερασαμένη̣
Ἀρτέμι Σωτεί[ρα̣].

Vs. 1 Α alterum postmodo intrusum.

---

86 Tegeae in museo; ad Minervae Aleae templum inventa. Basis cylindrata infra mutila, a. m. 0,35, dm. 0,15. Anaglyphi medium tenent deae, Minerva scilicet et Diana, quae arctissime coniunctae stant; a sinistra mulier accedit, a dextra mulieres duae, e quibus una stans peplum (?) manibus gestat, altera sedens ad eam spectat. Latus superum excavatum, ut reciperet donarium. Super deis titulus serae aetatis: Α Ε Θ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 137, 34 (Immerwahr *Kulte Ark.* 152 vitiose). Vidi. Delineavit Lattermann. *Ect.*

Θαλλ̣[ὼ τοῦ δεῖνος ἀνέθηκεν]
ἐφ' ἱερεῖ Τει - -
Ἄρτεμιν › Ἀθηνα̣ί̣α̣[ν].

Vs. 3 interpunctio antiqua.

---

87 Olim Achuriis apud Athanasem Dascalum. Ara parva. Litterae saec. I/II p. Chr. Α Ω. Inter vs. 2 et 3 rosa. *Ectypum* misit Fougères.

Φλάβιος̣ Σωσικ̣ρ̣ά-
του υὸς Μεγάλῃ
Μητρὶ τὸν βωμόν.

---

88 Tegeae in museo, olim *Ibrahim effendi.* Marmor a sinistra dextraque fractum; l. m. 0,29, a. 0,165, cr. 0,17. Litterae bonae saec. IV a. Chr., a. 0,015 (Σ Α), spatiis magnis divisae. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 139 *c* (Bechtel *Bezzenb. Beitr.* VIII 1884, 306, 7 et *SGDI* I 1223).

[ὁ δεῖνα Ϝι - *s.* Ἑ]στίαι ⁝ χα[ριστήριον].

[Ϝι] Bechtel coll. inscr. Mantineae n. 270. Oppugnavit Solmsen *Unters. gr. Laut. u. Versl.* 213 sqq., cf. *Beitr. gr. Wortf.* I 214.

---

89 ‘*En France dans une collection privée*’, a. 1868 *Piali* in casa prope Minervae Aleae templum. Stela marmoris albi infra mutila; l. 0,43, a. m. 0,28 excepto aëtomate, cr. 0,11, anaglypho ornata Iovis Labrayndii; a dextra eius Ada, a sinistra Idrieus adorantes. Iuppiter dextra bipennem, sinistra hastam fert. Supra anaglyphum litterae saec. IV a. Chr. Ed. Foucart *Mon. Piot* XVIII 1910, 145 sqq. (Schaefer De Iove apud Cares culto 1912, 353).

Ι Ε Υ Σ
Α Δ Α Ι Δ Ρ Ι Ε Υ Σ
anaglyphum
[*deest dedicantis nomen*]

Anaglyphum a Care aliquo Scopae socio post Maussolleum conditum dedicatum esse videtur Foucarto, qui basim delphicam composuit (Homolle *Bull. Hell.* XXIII 1899, 384, 631): [1] Μιλήσιοι ἀνέθεν Ἀπόλλωνι Πυθίωι. [2] Ἰδριεὺς Ἑκατόμνω. Ἄδα Ἑκατόμνω. [3] [Σ]άτυρος Ἰσοτίμου ἐποίησε Πάριος. Idrieus a. 351—344, Ada 344—340 et 334—c. 323 Cariam moderabant.

---

90 Olim Tegeae. Α Ε Θ Μ Σ. Edd. Le Bas-Foucart II 337 ex anonymi schedis (Cauer[2] 464; Michel 1092; Hoffmann *Dial.* I 33, 49).

Διὶ Μειλιχί-
ωι Μικύλο-
ς ἀνέθηκε.

Forma Α et dativus in -ωι alterius, sed Μελ- pro Μειλ quarti potius saeculi a. Chr. esse videtur.

91 Olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Anaglyphum Herculis. Ed. Pouqueville *Voy.* IV 1820, 276 ex Cartwrightii schedis (CIG 1531).

. . . . Θ Η Π . . . .
. . . . Ο Ε Α Ι . . . . Θ
. . . . Ν Ε Ν Ο Μ Α Ν . . . .
. . . . Π Ε Κ Ε Τ Υ Τ Ο . . . .
. . . . Τ Η Μ Ο Ν . . . . Ν
. . . . . . Ρ Α Τ Ε Ι Τ Α Ι Ε . . . . Β
. . . . Λ Ι Ν Β Ο Υ
Λ Α Ι Σ Η Ρ Α
Κ Λ Ε Σ Θ Η
Ρ Ο Κ Τ Ο Ν Ε

Litteras singulares in dextra varias lectiones esse intellexit Boeckh. Hinc efficitur 2 θεαι, 3 -νεν ὁ μάν[τις? -], 4 [-ἐ]πέκει[ν]το? - 5 τᾶνον, 6 -ατρι-? Num 7. 8 βου|λαῖς laudandum sit, dubito; praefero 8—10 [χ]αῖ[ρε] Ἥρακλες θηροκτόνε, cf. Archil. fr. 119 χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες. 1—7 hexametri fuisse videntur.

93 Tegeae in museo (olim in museo Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς). Ara cylindrata a. 0,40, dm. 0,38, cymatio superne ornata. Litterae saec. II p. Chr.; ΑΕΘΗΛΟΟΠΣ, a sinistra earum pedum. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 276sq., 17. Vidi. *Ect.*

Πανὸς	προκαθη-
Λυκείου	γέτου.

Cf. Paus. VIII 53, 11: ἐκ Τεγέας δὲ ἰόντι ἐς τὴν Λακωνικὴν ἔστι μὲν βωμὸς ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ Πανός, ἔστι δὲ καὶ Λυκαίου Διός.... σταδίοις δύο ἀπωτέρω τοῦ τείχους. Nota Λύκειον non Λυκαῖον dici deum.

94 Tegeae in museo, c. a. 1906 fere 100 metra a foro orientem versus inventus. Hermes capite carens, infra mutilus, l. et cr. 0,11, a. m. 0,60. Sub titulo ephebus nudus lineis obiter incisis haud male delineatus, imberbis, ad dextram stans, dextra manu suspensa aryballum, sinistra rem incertam velut spongiam tenens. Litterae saec. III a. Chr. malleolis ornatae: ΑΕΟΠΣ. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 378sq., 9 cum imagine phot. Exscripsi. *Ect.*

Καλλῖνος
Ποσειδᾶνι.

92 Tegeae in museo. Effodit Ross a. 1834 inter *Piali* et Achuriam. Stela l. 0,49, a. m. 1,365, cr. 0,30; aëtomate ornata et anaglypho Panis, qui inter duas arbores stans dextra pedum tenet, sinistra syringem; a dextra haedus. Sub aëtomate versus unus (*a*), in basi litterae evanidae. Ed. Ross Inscr. Gr. ined. I 3 et tab., cf. *Peloponnes* 70; attigerunt K. Keil *Fleck. Jahrb.* 40, 1844, 263; Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 31; Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 132. Accurate examinavit Lattermann, cuius apographum sequimur. In ectypo et imagine photographica nihil discipicitur.

a ΑΓΑΡΗΤ\Τ..ΡΑΝΙ

Latt.:	*Ross*:
Λ..ΙΙΥΙΝΨ/...Λ...\Ι	
Ο ΟΙ	⊥
Ν..ΑΝ Ο ΛΟ../	ЄΟΝ ∩
Γ.‹/ ΙΙ.ΕΣΛ	ΗCΑC Τ
Ι \ ΩΙΝ/	ΗΠΤΙΟΝ.Ι
ΝΟΛΥΡΟΙΙΛ..ΛΟΡΙΛΙΟ..ΣΣΛ	ΑΥΡΟΠΛ.Τ.Τ
ΟΙΙ‾ ΡΛ...Ι ΤΕΡΓΟΝ	ΝΤΑΤΙ.CΑ⊥ΚλC
ΜΥΟ ΙΙ Λ	ΙCΟΗ..λλ
Χ..ΔΛΟ.ΙΙ.Ι ΝΙ	Γ ΙΙΝ Ρ
ΑΛΛ..ΣΟΛ..Η ΓΟΛ/	ΛΤΙΛΟ
Μ...ΛΥΩ.Ο...Λ	Ο.ΟЄΛΙC
ΕΜΟΣΟΥΛΝΛ	CΚΝΟCΟΥ
ΡΟ ΓΛΧΝ.Λ..ΜΙ.Γ	- - - (*nihil*) - -
ΛΓ.ΛΙΜΕΝΟΡΩΣΜΟΝ...Μ	- - - - - - -
Ε Ν	- - - - - - -

Pauca enucleamus, velut vs. 1 Ἀγαπήτα τ[ῶι] Πανί. Alia, quae ex apographo Rossiano restitui posse videbantur, velut 6 [-σκ]ῆπτρον-, 7 [καλ]αύροπα (Arb.), 13 ἐκ νόσου etc., nova lectione refelli videntur. Quare desperandum est; titulus tacet, anaglyphum ex Panis templo (v. ad n. 93) oriundum videtur. Saeculo IV a. Chr. attribut Latt.

95 Olim Neochorii ad radices montis Artemisii, in Proph. Eliae ecclesia. Marmor l. fere 0,80 (2 1/2'), a. c. 0,21. "Litterae valde exesae attritaeque, ut propemodum dedita opera obscuratae esse videantur." Edd. Ross Inscr. Gr. ined. I 1834, 7 et tab. I (Rangabé *Ant.* 2238; Foucart[-Le Bas] II *Expl.* 335*a*); Roehl IGA 94 = Imag.[3] 105, 4 ex Rossii diario (Cauer[2] 451; Roberts I 276; Bechtel *SGDI* 1217; Hoffmann *Dial.* 22, 25). Cf. Ahrens *Philol.* XXIII 1866, 19sq.; Kirchhoff *Stud.*[4] 158; Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 232.

Ι ΙΟΣΟΙΔΑΝΟΣ ΘΕΡΜ. . . . Σ ΘΕΡΑΚΛΕΣ
ΧΑΡΤ

Ποσοιδᾶνο|ς. Θερμᾶ[νο]ς. Θερακλέ(ο)ς
Χαρτ-

Ad nomen Ποσοιδᾶνο|ς de littera Σ cum Rossius quaesierit, cur subter versum scriberetur, hoc ideo factum esse conicio, quia triplex erat pila (lineolis divisa?), ubi primum nomen non cepit spatium; cf. n. 73. Ἑρμᾶ[νο]ς Fouc. Ἡρακλέ(ο)ς Roehl. || 2 Χάρ[ι]τ[ες] Kirchh.; Τραχ[ίνιοι] sinistrorsum Roehl *Mitt.*; Χαρ[ί]τ[ων] id. IGA. An nomen dedicantis Χάρτ[ας] s. [Ἀγλώ]χαρτ[ος] et [ἀνέθεκε]? Tertia littera num revera Ρ = R fuisse non possit (Hoffmann), ab exemplaris Rossiani fide pendet, quam examinandi potestas nobis adempta est. Compendia adhibita esse Ross et Fick (ap. Hoffm.) falso putaverunt.

96 Tegeae in museo. Stela anaglypho ornata, quo quinque homines expressi sunt: 1) deus barbatus, 2) vir deum adorans, 3) matrona, 4. 5) serva puerum nudum tenens. Vs. 1 supra matronae caput, a. 0,008; vs. 2 0,015. Litterae aetatis dubiae; an saec. II a. Chr.? Exscripsi. *Ect.*

////////////// Κ Υ Ρ Ε Τ Ε Ι //////////////
/////////////// Ε Ο ///////////////

[Ποσοιδᾶνι] Κυρετεί[οι ὁ δεῖνα]
[ἀ ν] έ θ [η κ ε]

Vs. 1 Lectio certa. Κυρετιαί Perrhaeborum urbs, Κυρήτειος Neptunus Camirensium (IG XII 1, 705$_{22}$), Κυρήτα παρὰ Κνιδίοις ἡ Δημήτηρ Et. M. 548$_8$ ex Lycophrone (Al. 1392), ubi Κυρίτα mss. potiora, Κυρήτα Scheer, dubitat Holzinger.

97 Tegeae in museo. Stela rudis, superne et infra mutila, l. 0,13, a. 0,18. Litterae neglegentius incisae, sed saeculi III potius quam II; ⊧ Θ Ο. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 276, 16; cf. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 116 sq., Γ΄. Vidi. *Ect.*

Ἀγησίω[ν]
ἀνέθηκε
Ποσειδᾶν[ι],
τυχὼν τῶ
θεῶ.

Vs. 2 extr. Ε non Α. || 4. 5 explicuit Arb., coll. Arist. Plut. 636 (Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών) aliis locis; adde Aesch. Suppl. 161: μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων, IG V 1, 1363. || Sub vs. 5 tres versus a barbaro aliquo hodierno additi.

98 Tegeae in museo, olim ad S. Ioannem. L. 0,26, a. 0,37, cr. 0,14 Α Θ. Exscripsi.

[Τ]ύχα Ἀγαθᾶ.

99 Fragmentum stelae aëtomate ornatae. Α Θ. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 266.

Ἀγαθᾶ Τύχα.

100 Tegeae in museo. Basis statuae. Litterae saec. II p. Chr. a. 0,02, Α Ε Θ C. Vidi. *Phot.* Arbanitopulli. *Ect.*

Σ[εμ]νό[ν] ἄγαλ[μα Τύ]¹χης ἀνέθηκε Τ ⏑ – ⏑⏑ – ⏓

101 Tegeae in museo. Fragmentum vasis(?) marmorei; cuius in ore litterae, l. m. 0,18, a. m. 0,17, cr. 0,13. Delineaverunt Lattermann (et Luebke).

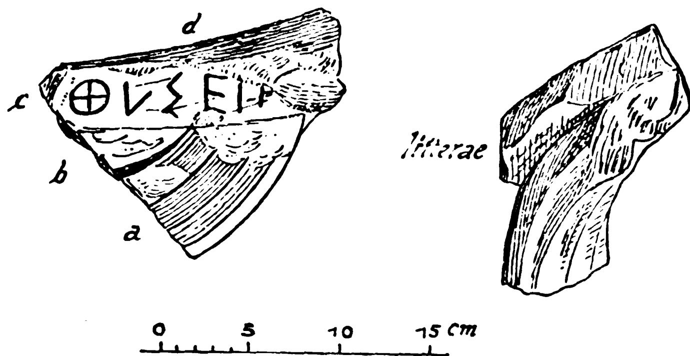

– – θύσει | – –

Ultima littera dubia.

102 Tegeae in museo. Discus aereus, cuius dm. 0,135. Delineavit Lattermann.

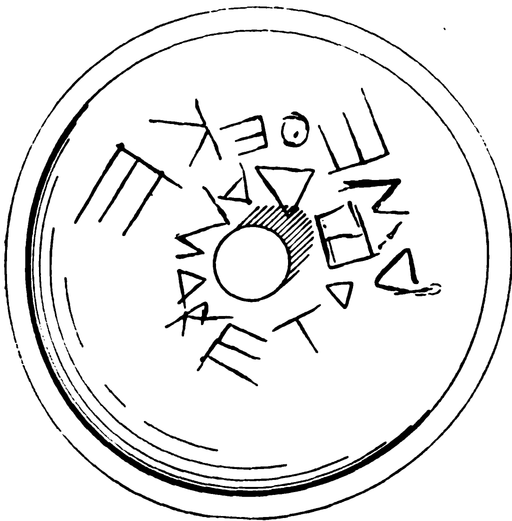

Δαμαρέτα ἀνέθεκε.

103 Olim Achuriae. Α Ε Θ Μ Ξ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143 *n* (Bechtel *SGDI* 1226).

Δαμοσθένης ἀνέθηκε.

104 Olim prope templum Minervae Aleae. Fragmentum epistylii litteris permagnis inscriptum. Reliqua tituli pars in aliis epistylii lapidibus fuisse videtur. Α Ε Θ Σ. Ed. Foucart(-Le Bas) II 337 *a* (Bechtel *SGDI* 1224; Hoffmann *Dial.* I 33, 42).

Θερσίας | – –

105 Olim Στρίγκου prope Tegeam in ecclesia. Tabula τραπεζοειδής, litterae bonae a. 0,017 saec. IV a. Chr. Α Θ Μ Ν Ξ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 106 sq., 20; idem *ectypa* duo misit.

Ν Α Ι Ξ Ι Μ Ο Ξ Α Ν Ε Θ Ε Κ Ε   [Ὀ]ναίσιμος ἀνέθεκε.

106 Olim *Piali.* Stela l. 0,30, a. 0,87, cr. 0,23, anaglypho ornata, in quo duo homines dextrorsum eunt (ut sacra faciant?), ante eos puer cum cane(?), post eos alius puer cum simili bestia. Edd. Bursian *Arch. Anz.* XII 1854, 481; Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 1855, 40, 41 et tab. V, 4 (Foucart[-Le Bas] II 337 *e*, Bechtel *SGDI* 1229; Hoffmann *Dial.* I 33, 47); Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 31.

Νέων, Νεοκλῆ[ς]
ἀνέθεν.

Α Θ Visch., Α Θ et vs. 1 extr. Η C Burs; Ω uterque; ΝΙΚΩΝ ΝΙΚΟΚΛΗ . . ¹nihil C.-M. || 2 in. lacunam indicat Burs.

107 FANUM ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΠΥΘΙΟΥ? (Paus. VIII 54, 4)? Tegeae in museo (1584). Basis cylindrata aenea; a. 1908 prope vicum Lithobunia a probis scholae tegeaticae discipulis inventa; a. 0,093; dm. 0,042 et (infra) 0,093; saec. V a. Chr. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 356 sqq., 2 cum imagine. Delineavit Lattermann.

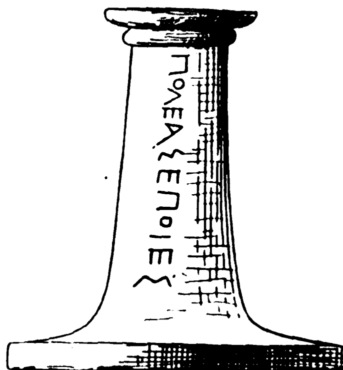

Πολέας ἐποίε(ε).

Ultimam litteram nunquam scriptam esse testantur Latt., R.; hic tertiam singularis imperfecti intelligit; sed in dorico ἦς (= erat) littera ς radicis est. Eodem loco Apollinis fanum fuisse suspicatur Romaeus, qui ibi vasculi fragmentum Β Ι Ε Ρ . Ν i. e. ἱερ[ό]ν inscriptum aliaque frustula invenit.

108 Tegeae in museo, olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Tabula superne et infra rudis; l. 0,235, a. m. 0,215, cr. 0,17. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 269, 4 (Roehl Imag.³ 106, 11). Vidi. *Ect.* Delineavit Luebke.

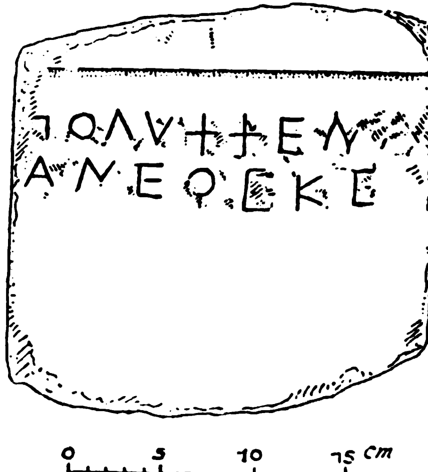

Πολυξσένα
ἀνέθεκε.

109 Olim Tripoli. Α Ε Θ, Ϲ maius. Ed. Leake Morea III tab., 50 (Foucart[-Le Bas] II 337*b*; Bechtel *SGDI* 1225; Hoffmann *Dial.* I 33, 44).

ϹΤΑϹΊΑϹ
ἈΝΈΘΗΚΕ.

110 Olim Tegeae. Anaglyphum a sinistra mutilum. Vir pone aram stat, cui a dextra duae feminae appropinquant; a sinistra duo homines minores. Α Ε Θ Ν Ϲ. Ed. Foucart(-Le Bas) II 337*c* (Hoffmann *Dial.* I 33, 45).

- ΚΛῆϹ ἈΝΈΘΗΚΕ.

111 Tegeae in museo. Basis donarii, quod nomina dedicantium (et dei?) continebat, l. 0,51, a. m. 0,27, cr. 0,13. Litterae saec. IV ineuntis. Inferior pars defracta est. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 276, 15. Formam delineavi.

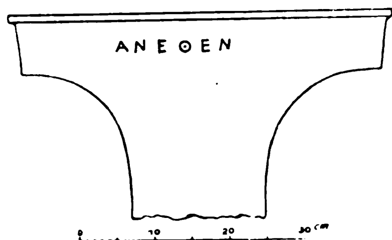

[οἱ δεῖνες *s.* ΤεγεᾶΤΑΙ]
ἈΝΈΘΕΝ.

112 Anaglyphum marmoreum artis bonae a sinistra et superne fractum; l. m. 0,14, a. m. 0,28, cr. 0,01. Vir stans et mulier stans invicem se amplectuntur. Inscriptio supra capita. Ε Θ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 107sq., 21.

[ὁ δεῖνα ἀ]-
ν[έ]θηκ-
ε. *vacat*

Augen et Herculem anaglypho esse exhibitos (Arb.) vix credam; nec tamen probabiliora proferre possum.

113 Tegeae in museo. Pila l. 0,33, a. 0,78, cr. 0,25; *a*) in latere adverso, a sinistra ad dextram, *b*) in latere postico ab inferiore ad superiorem partem scripta. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 267sq., 1 (cf. Wilhelm *Ath. Mitt.* XXXI 1906, 228sq. et *Beitr.* 8sqq., 5). Cf. Meister *SB. Ak. Berl.* 1910, 162sq. Vidi. *Ect.* Delineavit Luebke.

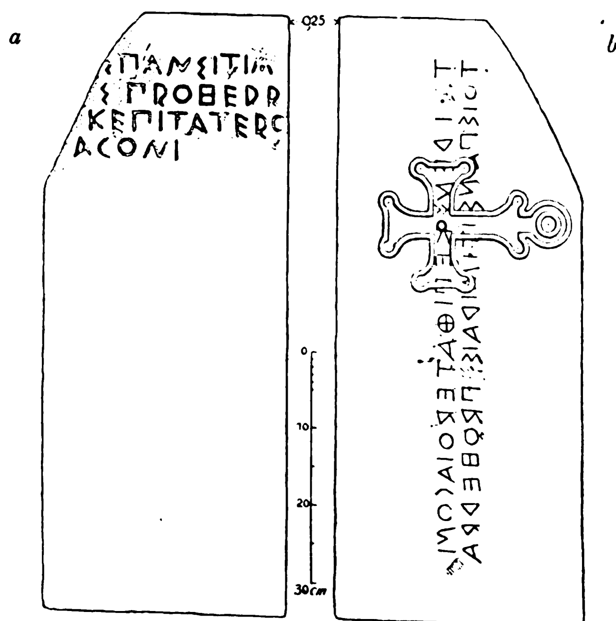

a [τοῖ]ς Πανσιτιμ-
[ίδαι]ς προθέδρ-
[α] κἠπὶ τἀτέρο-
[ι] ἀγῶνι.

b 2 τ[ε]ῖδέ νυ κἠπὶ θἀτέροι ἀγῶνι.
1 τοῖς Πανσιτιμίδαις ⁝ προθέδρα

b restituit Wilhelm; νυ Wil. *a* in formam prorsus eandem redigi non posse lapis docet. πάνσι τιμίδαις Meister; gentem Πανσιτιμίδαις Wilhelm.

114 Tegeae in museo, olim Tripoli. Lapis l. 0,54, a. 0,29, cr. 0,21, cui a sinistra similis erat appositus. Litterae a. c. 0,02, στοιχηδόν, saec. IV a. Chr. In superiore parte scala incisa versum primum hausit. Edd. Le Bas *Inscr. gr. lat.* I 1835, 19 ex Trézelii exemplari. Exscripsi. *Ectypa* Krispii et meum.

Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Α Ε Ι
Ο Τ Α Ι Ε Ι Ϲ Τ Ε Θ Ε Ο Υ Ϲ Γ Α ////
Π Ε Τ Α Ι Α Θ Α Ν Α Τ Ο Ϲ

– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
[– ⏑⏑ – ⏑⏑ – εἰς ἐ]νιαυτὸν ἀεί·
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – οται· εἴς τε θεοὺς γὰ[ρ]
[ἀνθρώπους τε χάρις λεί]πεται ἀθάνατος.

Vs. 2 cf. Therae epigramma (XII 3, 1340): [ἡρῶις]σαι καρπὸν νέον εἰς ἐνιαυτὸν ἄγουσιν. || 3 Ι ex V correctum.

115 Tegeae in museo. Epistylium duplex, cuius inferior pars in duas fascias divisa est. L. 1,57, a. 0,42, cr. 0,59. A sinistra angulus, a dextra olim alius erat lapis. Litterae magnificae saec. IV aut III incipientis (a. c. 0,03): Α Ε (et Ε!) Μ Ξ Π Ϲ Ω. Vs. 1 in parte superiore, 2 in fascia superiore. Ed. Sabbopullus Ἀθηνᾶ XIV 1902, 506, 1; cf. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 60sq., adn. 2Θ΄. Vidi. *Ectypa* Fougèresii et meum.

Ἀγησίδαμος Ἀγησιστράτω ἱερὴς γενόμεν[ος - ± 30 -]
τὰν πόλιν πάνσαν καὶ πρόξενος καὶ εὐερ[γέτας ± 27 -].

Dimidiam fere tituli partem desideramus.

116 Basis in plures partes fracta; sinistra nunc Tegeae in museo conservata, l. m. 0,25, a. 0,33, cr. m. 0,27, margine sinistro integra; dextra olim *Piali.* Litterae bonae saec. III a. Chr.; Α Ε Μ Ν Ν Π Σ Ο, a. c. 0,013. Edd. Foucart *Bull. éc. franç.* I 1868, 9, 10 et ap. Le Bas II 338*a*; Sauppe Tit. Tegeat. 6 ex Deffneri apographo (Bechtel *SGDI* 1230; Hoffmann *Dial.* I 27, 32; Michel 1091). *Ectypa* Fougèresii, Arbanitopulli, meum.

στρα[τ]αγοὶ ἀνέθεν·
Εὔαρχος Κλέωνο[ς], Δαμέας Φίντωνος,
Ἴμπεδις Ἀνταγ[ό]ρω, Φίλιος Φίλωνος,
Ἐπισθένης Λυσι[δ]άμω, Ἀριστίων Ἰσχομάχω,
Φίλιππος Ἀγαθ[οκ]λέος,
ἵππαρχος· Γόργ[ω]ν Γοργίππω,
γραφής· Εὐάρε[το]ς Σακλέος.

Vs. 7 Εὐάρε[το]ς potius quam Εὐάρε[στο]ς.

117 Tegeae in museo (non vidi). Basis superne cymatio ornata, a sinistra et infra mutila, l. m. 0,18, a. m. 0,225. Litterae bonae a. 0,01; saec. IV a. Chr. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 105, 19; idem ectypum misit.

Ν Ε Θ Ε Ν
Θ Ι Ο Ϲ
Ο Ϲ
Α Ϲ

Vs. 1 [στραταγοὶ ἀ]νέθεν Arb.

118 Tegeae in museo, inventa prope theatrum, ubi olim proposita esse videtur. Pila marmoris Dolianorum, l. 0,49, a. 0,755, cr. 0,36. In parte adversa coronae sex singulos titulos cingunt; in dextra lyra est partim sculpta, partim picta, cuius picturae documentum remanet clarior marmoris color. A postico latere alius olim lapis erat. Litterae a. c. 0,01, saec. II a. Chr. vix antiquiores. Α Π Σ. Edd. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 14 sqq., 20 (Dittenberger Syll.[2] 700; Wysoky *Philol.* LVIII 1899, 498); Perdrizet *Bull. Hell.* XXIV 1900, 285 sqq. et tab. VIII (Herzog *Philol.* LX 1901, 440 sqq.; Crusius *Festschr. Gomperz* 1902, 381 sqq.). Vidi: examinavit, imaginem photographicam fecit Lattermann. *Ect.*

I corona hederacea:

Διονύσια
[τὰ] μεγάλα
[ἐν] Ἀθήναις
[Ὀρ]έστηι
[Εὐ]ριπίδου.

II corona laurea:

[Σωτ]ήρια
[ἐν] Δελφοῖς
Ἡρακλεῖ
[Εὐ]ριπίδου,
[Ἀν]ταίωι
Ἀρχεστράτου.

III corona olivae silvaticae:

[Πτο]λεμαῖα
[ἐν Ἀλε]ξανδρείαι
[ἄν]δρας
[πυ]γμήν.

IV corona hederacea:

Ἡραῖα
Ἡ[ρ]ακλεῖ
Εὐριπίδου,
Ἀρχελάωι
Εὐριπίδου.

V corona quercea:

Νάϊα
ἐν Δωδώνηι
Ἀρχελάωι
Εὐριπίδου,
Ἀχιλλεῖ
Χαιρήμονος.

VI corona hederacea:

καὶ τοὺς κατὰ
πόλεις ἀγῶνας
σκηνικοὺς
Διονύσια καὶ εἴ τι-
νας ἄλλας ἑορτὰς
αἱ πόλεις ἤγοσαν
ὀγδοήκοντα
ὀκτώ.

Archestratus quinti, Chaeremo quinti et quarti saeculi poëta. Archelaum Euripideam Argis et Dodonae florentibus regum Macedonicorum rebus actam esse probabile est. Dodona cum a. 219 ab Aetolis vastata sit (Polyb. IV 67), victoriam ibi partam annis proxime antecedentibus adscribas. Tegeatas qui Delphis Soteria vicerunt, sed κωμωιδόν, αὐλητήν, διδάσκαλον habes in praefatione p. 4 sub anno 256/5.

---

119 *Piali* in muro ecclesiae S. Nicolai. Litterae Α Ε Θ Μ Ν Σ. Edd. Pouqueville *Voy.* 1820, IV 276 ex Cartwrightii schedis (CIG 1517); Le Bas[-Foucart] II 336; cf. Ross Inscr. Gr. ined. I 1834, p. 3. *Ectypum* nobis misit Dugas.

Νικίας Κλεάνδρου
γυμνασιαρχήσας
ἀνέθηκε *vac.*

Vs. 1 Νικιας Cartwr., etiamnunc fere certum.

---

120 Olim Tegeae apud G. Basilakum. Fragmenta duo lapidis superne cymatio ornati; l. 1,00. A sinistra alius fuerat lapis. Α Σ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 139*d*.

- - - | χαριστήρια ἀν[έθηκ - -].

---

121 Olim *Piali*. Lapis 5 fere pedes longus, septem versibus sera aetate inscriptus. *'Da sie sehr schwer leserlich war, erlaubte mir die Zeit nicht, sie zu kopieren.'* Α Ε C Μ. Nihil nisi versus 7 initium exhibet Vischer *Epigr. Beitr.* 1855 p. 39.

τὴν ἑτοιμασμένην - -

---

122 Tegeae in museo. Tabula superne cymatio ornata. Litterae prope marginem superiorem. Dextra pars nunc deest. A. plus 0,62, cr. 0,21. Litterae a. 0,022 Α Є Μ Π C Ω saec. II p. Chr.(?) Edd. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 7, 9; Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 108 sq., 23(*a*). Vidi *a*. *Ect.*

a | *b*
[Ὀ]λυμπιόδ[ωρος Καλλωνος
Μεγαλοπολ[ίτας ἐποίησε.

---

123 Tegeae in museo; inventum ad forum. Lapis oblongus, l. 0,42, a. 0,26, cr. m. 0,12. Litterae a. 0,014 saec. II p. Chr. Α Ε Κ Μ Ο Π C. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 3 sq., 6. Vidi. *Ect.*

Ἀγχίαλος καὶ Καλλικράτης | ὕαςαν τες (!) μεσοστύλια τοῦ
ἀγορανομοῦντες ἐπεσκε- | μακέλλου ἐκ τοῦ ἰδίου.

Lectio certa. Vs. 3 τες pro τὰ propter verbi antecedentis exitum incuriose incisum est. || 3 μεσοστύλια non modo intercolumnia sunt, sed 'tabernae in intercolumniis exstructae' (Thesaurus s. v. μεσόστυλον ex Ducangio, qui Basilic. 56, 10, 4; 58, 11, 11 laudat).

---

124 Tegeae in museo, olim in regione gymnasii. Tabula marmorea superne cymatio simplici ornata, infra et a sinistra mutila; l. m. 0,265, a. m. 0,23, cr. 0,07. Litterae angustae; a. 0,02, vs. 6 sq. 0,012; Α Ε Є Θ Ο C, Μ Ν Υ. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 22, 25. Vidi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum. Habeo etiam Premersteinii exemplar.

[ὑπὲρ τῆς - - - - θ]εοῦ Τραϊανοῦ ἐν Μυ-
[σίᾳ νείκης (?) - - Πό. Μέ]μμιος Ἀγαθοκλῆς
[- - - - - - - τ]οῖς ὑπ' αὐτοῦ ἀνατε-
[θειμένοις - - - - -]ήσουσιν δὲ τὴν
- - - - - - - - - *vac.*
- - - - - - - - - -σίου λ C λ... *vac.*
- - - - - - - - - - -ίου Με̣γ̣.

Vs. 1 [ἀρχιερεὺς]? Verba ἐν Μυ- ad mysteria cum Fraenkelio referre non audeo; immo ad Traiani bella Dacica pertinere videtur, quibus per aliquod tempus ἐν Μυσίᾳ i. e. Moesia remanserit. || 2 suppl. Fraenkel, cf. n. 125 ubi idem homo ἀγορανομήσας dicitur. || 3. 4 scil. χρήμασιν. || 4 ante Η C fuerit Χ (non Υ). || 6 extr. λ aut Δ? Sed linea inferior fissura esse videtur. || 7 Dubia lectio: Τ Є Ι Ο Υ Λ C Ͱ Ber., Μ Є̣ Μ Τ Latt. Cum Premersteinio facio.

---

125 Tegeae in museo, olim ad fori porticum. Lapis in duas partes fractus, a dextra mutilus; olim alius lapis suprapositus erat. L. m. 1,32, a. 0,25, cr. 0,21. Litterae a. 0,035: Α Λ Η Ε (vs. 3 Κ Є) Θ Ο Μ Ν Σ Ω (et Ш) Υ. Edd. *B*) Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 140*g*, *B* Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 4 sq., 7; coniunxit Homolle ad Bérardum p. 4 adn. 2. Exscripsi. *Ect.*

A | *B*
Πό. Μέμμιος Ἀγαθοκλῆς ἀγορανομήσας ἀνέθηκεν Π[άντων θε]-
ῶν τὸν οἶκον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σταθμὰ χαλκᾶ < ς[ὺν]
καὶ ἔλλ(ει)ον < λί. < ν̄ <. Ἀταλάντην < λί. κ̆ε̆ < ἀστράγαλον [λί. α̅?]
ἄλλον < λί. < α̅ < οὐν̄ < θ̄ < ἄλλον < λί < β̄ < ἄλλον < λί[<]α̣[<]˘Ἔρωτα[< - -].

Vs. 1 Π. Homo notus, v. n. 124; Traiani vel Hadriani aetate vixit; nomen romanum ortum est a P. Memmio Regulo cos. suff. a. 31 p. Chr., Achaiae moderatore a. 35 et rursus sub finem regni Gaiani et tertium sub Claudio (Prosop. R. II 364, 342). || Libra romana (λίτρας, λιτρῶν) duodecim uncias (οὐγκιῶν) et 327 grammata quae nos vocamus aequat. Pondera aut lecta aut propter ordinem restituta sunt librarum 50, 25, [1], $1^3/_4$, 2, [4? superest summa pars litterae Λ]. || 1 extr. 2 extr. legi et supplevi.

Compendiorum notae modo lineolis ¯ modo uncis ˘ superpositis expressae, et superpositae sunt modo singulis litteris modo duobus (λ̅ῑ sive λ̅ι̅). Verba compendiose scripta et numeri hamis (<) cincta.

Decreti frustulo n. 27 eaedem res commemorari videntur.

---

126 Tegeae in museo, olim Achuriae. Fragmenta duo stelae(?) undique fractae, cr. 0,11—0,13. Litterae a. 0,06. Exscripsi. *Ect.* partis maioris.

a //Ι C Ͱ// *b* //Є Δ Α Ι Ш Ç - ισ[- Λακ]εδαιμό[νιος -].

SECTIO TERTIA.

TITVLI HONORARII. VARIA.

127 Olim in muro ecclesiae S. Euthymii prope vicum Thanam. Α Ε Η Π Σ Ω. Edd. CIG 1521 ex Miltiadis schedis; Leake *Morea* III tab., 54 coll. II 48; Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 21; ex Trézelii apographo; (Duerr *Reisen Hadr.* 118, 111; Weber *Hadrian* 188).

[Αὐτοκράτορι Καίϲαρι Τρ]αϊανῷ Ἁδριανῷ
[Σεβαϲτῷ Ὀλυμπίῳ Πυθίῳ] Πανελληνίωι
\- - - - - - - - - καὶ Οὐαλερία Σ -
\- - - - - - - - - - τὸ βαλανεῖ[ον]
[καὶ - - - - - - κ]αὶ τὴν ϲτοὰν
[- - - ἐκ τῶν ἰδίων κ]ατεϲκεύαϲα[ν].

Leakii textum secutus sum a Trézelio non multo diversum. Vs. 2 exempli gratia supplevi ex titulis Megaricis (Weber l. l. 180). || 4 Ι . . . ΤΟ Miltiades, cui ceteroquin nimium tribuit Le Bas.

---

128 Olim in Παλαιᾷ Ἐπιϲκοπῇ. Α Λ Π C Ω. Edd. Ross Inscr. Gr. ined. I 4 et tab. I (Duerr *Reisen Hadr.* 119, 112); Le Bas(-Foucart) II 340, quem sequimur; Clark Peloponnesus 149.

129 Tegea in museo. Lapis a dextro latere cymatio ornatus, olim videlicet alium in usum destinatus, a. 0,20, l. 0,305. Λ Δ Λ Σ Ω. Vidi. *Ect.*

(128)
[Σ]ωτῆρι καὶ
[κ]τίϲτῃ Αὐτο-
[κ]ράτορι Ἁδρι-
ανῷ Ὀλυμ-
πίῳ.

(129)
Σωτῆρι
καὶ κτίϲτῃ
Αὐτοκράτορι
Ἁδριανῷ
Ὀλυμπίῳ.

---

130 Olim in planitie inter Tripolin et vicum Στενό, haud procul a Tegea. Ed. Leake *Morea* III tab., 64, cf. C. Keil Anal. epigr. 94 adn.

[Αὐτοκράτορα Καίϲαρα]
[Τ. Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνεῖ]-
[νον Σεβαϲτὸν Εὐ]ϲεβῆ ϲωτῆρα
[καὶ κτίϲτην τῆϲ ο]ἰκουμένηϲ
[ἡ πόλιϲ Τεγεατ]ῶν. ❦

Vs. 3 C O I H P A.

---

131 Ad vicum Doliana in posti ecclesiae. Pila l. 0,26, a. 0,76, cr. 0,31; litterae saec. II p. Chr. (una columna). Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 386, 14.

ἡ πόλιϲ ἐ[κ]
τῶν ἰδίω[ν]
τοὺϲ κείο-
ναϲ ἀνέϲ[τη]-
ϲεν ἐπιμ[ε]-
ληθέντω[ν]

τῶν ἀρχό[ν]-
των Μ. Ἀντ[ω]-
νίου Λυγκέ[ωϲ]
καὶ Ἀφρο[δειϲί]-
ου τοῦ - -

---

132 Tegeae in museo. Basis cymatiis carens, l. 0,58, a. plus 0,65, cr. 0,53; bis inscripta. Litterae magnae 2) Λ Ε C Ш Π Υ V Ω 1) Λ Ε Μ Ο Π C Ω. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 384 sqq., 13. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

1) [Αὐτοκράτορα Καίϲαρα Τ. Αἴλιον Ἁδριανὸν Ἀντωνεῖνον Σεβαϲτὸν Εὐϲεβῆ]
τὸν κτίϲτην τῆϲ
πόλεωϲ καὶ ϲω-
τῆρα τῆϲ οἰκου-
μένηϲ ἡ Τεγεα-
τῶν βουλή.

Haec basis postea inversa est, ut inscriberetur titulus 2.

2) Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀγαθοκλ[ῆ]
Ὀνηϲίμου τὸν ἀξιολογώτα-
τον δεκάπρωτον καὶ ἀρ-
χιερέα τοῦ οἴκου
τῶν Σεβαϲτῶν καὶ
τῶν προγόνων αὐτῶν,
ἀρκαδάρχην, ἡ Τεγε-
ατῶν πόλιϲ τὸν ἑαυ-
τῆϲ εὐεργέτην, προϲ-
δεξαμένηϲ τὸ ἀνά-
λωμα τῆϲ ἀξιολογωτά-
τηϲ γυναικὸϲ αὐτοῦ
Αὐρηλίαϲ Τερτίαϲ.

Titulus post constitutionem Antoninianam basi Antonini Pii in adverso latere adscriptus. Vs. 7 ἀρκαδάρχηϲ commune arcadicum restitutum postulat; v. prolegomena.

---

133 Tegeae in museo, olim ad Παλαιὰν Ἐπιϲκοπήν. Basis cymatiis carens, l. 0,55, a. 0,40, cr. 0,53. Litterae bonae a. 0,04, Α Ε Μ Ο Π Σ Ω, interpunctio; vs. 1 in cymatio fuerat. Ed. Cahen *Bull. Hell.* XXI 1897, 148. Vidi. *Ect.*

[Αὐτοκράτορα Και]- *161—163/4 p. Chr.*
ϲαρα · Μ · Αὐρήλιον
Ἀντωνεῖνον · Σε-
βαϲτὸν × ἡ πόλιϲ.

---

134 Tegeae in museo. Basis cymatiis carens, l. et cr. 0,62, a. 0,52. Α Ε Ε Θ Μ Ν Ξ Ο C. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1905, 276, 13. Exscripsi. *Ect.*

τὸν μέγιϲτον καὶ θειό- *235/6 p. Chr.*
τατον Αὐτοκράτορα Καί-
ϲαρα Γάϊον Ἰούλιον Οὐῆ-
ρον Μαξιμεῖνον Εὐϲε-
βῆ Εὐτυχῆ Σεβαϲτὸν ἡ πό-
λιϲ.

Litterarum pars consulto deformata, cum Maximini memoria a. 238 damnaretur; sed omnium reliquiae servantur plus minus perspicuae.

---

135 Tegeae in museo. Α Ε Σ. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 10, 13. Vidi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

[Αὐτοκράτορα Καίϲ]αρα Γάϊον Ο[ὐαλέ]-
[ριον Διοκλητιανὸν] Εὐϲεβῆ [Εὐτυχῆ]
[Σεβαϲτὸν ἡ] π[όλιϲ].

Versuum distributio dubia.

136. 137 Olim Tegeae. In basi duarum statuarum vestigia. ΑΕΜΠϹ. Ed. Boeckh CIG 1522 ex schedis Fourmonti (f. 219 v. cf. cod. 571 *B* p. 168 imaginem inde delineatam).

(136) *a. 292—305 p. Chr.*
Τὸν ἐπιφανέ-
στατον Καίσα-
ρα Βαλέριον (!)
Οὐαλέριον
Κοσστάντιον
ἡ πόλις.

(137) *a. 308—337 p. Chr.*
Τὸν μέγιστον
καὶ θειότατον
Αὐτοκράτορα
Φλάβιον Οὐα-
λέριον Κωνς-
ταντεῖνον
Εὐσεβῆ Εὐτυ-
χῆ Σεβαστὸν
ἡ πόλις.

Vs. 3 Φλάβιον postulat Boeckh.

Dexter cum Constantinus Magnus sit, qui annis 308—337 Augustus fuit, sinister vero M. Flavius Valerius Constantius (ita Boeckh), Chlorus denominatus, Caesar annis 292—305, Augustus 305—306, sequitur diversis temporibus statuas esse dedicatas. Alter enim Constantius, qui postea etiam imperavit, annis 323—337 Caesar, non Valerius sed Flavius Iulius (Claudius) appellabatur; ac vix licebit errorem scribae sumere, qui imperatoris nomen (Οὐαλέριον) falso Caesari attribuerit.

---

138 Olim in foro. ΑΕΠϹ. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 10, 12.

a. 292—305 p. Chr.
Τὸν ἐπιφανέστατον
Καίσαρα Φλαούϊον
Οὐαλέριον Κοσστάντιον
ἡ πόλις.

Cf. n. 136. Verba eadem, versuum distributio diversa, nec coniunctus titulus Constantini. Duas igitur Constantii Chlori statuas positas esse cum Fraenkelio contra Berardum censeo.

---

139 In Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς horto; ibidem i. e. ad forum inventa. Basis septangula, a. 1,25. Litterae ΛΕΠϹω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 10, 11. Vidi. *Ect.*

306/7 p. Chr.
Τὸν ἀνδρειότατον
καὶ ἐπιφανέστατον
Καίσαρα Φλάβιον
Οὐαλέριον Κωνσταντεῖνον
ἡ Τεγεατᾶν πόλις.

Constantinus Magnus antequam Augustus appellaretur.

---

140 Olim Tegeae in ecclesiae alicuius tabula sacra. Ed. Boeckh CIG 1523 ex Fourmonti schedis, quas accuratius exscripsit Fraenkel.

Τ Ο Ν Μ Ε Γ Ι Ϲ Τ Ο Ν Κ Α Ι Θ Ε Ι Ο Τ Α Τ Ο Ν
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Λ Ε Ι Λ Ι Α
Φ Λ Α Β Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν
Κ Ο Ι Ν Τ Α Ν Τ Α Ε Υ . . .
. . . .

337—350 p. Chr.
Τὸν μέγιστον καὶ θειότατον
Αὐτοκράτορα Κα[ί]ϲ[[ι]]αρα
Φλάβιον Ἰούλιον
Κό[[ι]]ν(σ)ταντα Εὐ[σεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστὸν]
[ἡ πόλις].

---

141 Olim in muro prioris ecclesiae Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Litterae exiles saec. fere II a. Chr., a. plus 0,02. Edd. Le Bas II 338; Foucart *Expl.* ad l. l. ex eius ectypo; Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143, *m*; J. Schmidt ibid. VI 1881, 358, 61 (*SGDI* 1238). Vidi ectypum Le Basii.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Ο Η Ρ Ι Ο Σ
Β Α Θ Υ Κ Λ Ε Ο Σ Τ Ο Ν Α Ν

Ἀριστοκράτει Θήριος [ὁ δεῖνα]
Βαθυκλέος τὸν ἀν[δριάντα ἀνέστησεν].

Schmidtium recte legisse ectypum etiamnunc demonstrat.

---

142 *a*) Olim Tegeae in tabula sancta ecclesiae dirutae. *b*) Olim in ecclesia S. Demetrii. — *a*) basis, quam exscripsit Fourmont, *b*) ed. Corsini Not. gr. diss. IV 71 sq. (CIG 1515 ex ambobus; Bechtel *SGDI* 1232 [*a*]). Ex Fourmonti schedis (f. 219) descripsit Fraenkel (*a*); formas exhibet: Α et Α, Ε Θ, Μ et Μ(?), Π et Γ, Σ. Cf. Foerster *Sieger . . olymp. Spielen* II 813 sq.; Kirchner *Realenc.* IV 2052, Damatrios 8.

a
Δαμάτριος Ἀριστίππου
Ὀλύμπια παῖδας
στάδιον,
Νέμεα παῖδας δόλιχον,
Ἀσκλαπίεια παῖδας δόλιχον,
Ἀλέαια παῖδας δόλιχον.
Λύκαια ἄνδρας δόλιχον,
Νέμεα ἄνδρας δόλιχον,
Ἑκοτόνβοια ἄνδρας δόλι-
χον ἵππιον,
Ἴσθμια ἄνδρας δόλιχον,
Ἀλέαια ἄνδρας δόλιχον,
Πύθια ἄνδρας δόλιχον,
Ὀλύμπια ἄνδρας δόλιχον,
Βασίλεια ἄνδρας δόλιχον,
Ἴσθμια ἄνδρας δόλιχον,
Νέμεα ἄνδρας δόλιχον,
Λύκαια (ἄ)νδρας δόλιχον,
Ἀλέ(αι)α ἄνδρας δόλιχον,
Νέμεα ἄνδρας δόλιχον,
Λύκαια ἄνδρας δόλιχον,
Ἀλέαια ἄνδρας δόλιχον,
Ἑκοτόμβοια ἄνδρας δόλιχον ἵππιον,
Ἴσθμια ἄνδρας δόλιχον,
[Λύκαια ἄνδρας δόλιχον],
[Πύθια ἄνδρας δόλιχον],
[Βασίλεια ἄνδρας δόλιχον]

b
Δαμάτριος Ἀριστίππου
Ὀλύμπια παῖδας στάδιον,
Νέμεα παῖδας δόλιχον,
Ἀσκληπίεια παῖδας δόλιχον,
Ἀλέαια παῖδας δόλιχον,
Λύκαια ἄνδρας δόλιχον τετράκις,
Νέμεα ἄνδρας δόλιχον τρίς,
Ἑκατόμβοια ἄνδρας δόλιχον ἵππιον δίς,
Ἴσθμια ἄνδρας δόλιχον δίς (!),
Ἀλέαια ἄνδρας δόλιχον τρίς,
Πύθια ἄνδρας δόλιχον δίς,
Ὀλύμπια ἄνδρας δόλιχον ἅπαξ,
Βασίλεια ἄνδρας δόλιχον δίς.

Tempus propter scripturae indolem, quatenus ex indiciis quibusdam divinari potest, et formam dialecticam adhuc servatam (Ἑκοτόμβοια *a*, sed Ἑκατ- *b*) a tertii a. Chr. saec. exitu vix multum abesse censebimus. || 25—27 ex *b* adieci, ubi 36 δίς pro τρίς legitur; contra fictum esse *b* a Corsinii auctore censuit Boeckh.

---

143 Tegae in museo, olim in foro. Basis marmoris albi, cymatiis carens, l. 0,78, a. 0,42, cr. m. 0,79; litterae magnificae et elegantes saec. II a. Chr., altae vs. 1: 0,03, vs. 2: 0,025, vs. 3: 0,01; Α, Ε et Σ perlonga, Ι Ξ Π, Ο Ω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 6 sq., 8 cum Homollii nota (p. 7, 2). Vidi. *Ect.*

πόλις Τεγεατᾶν
Πολίαν Θέωνος.

[Ζεύξιππος καὶ Φιλέ]ας Ζευξίππου Μεγαλοπολῖται
[ἐποίησαν].

Vs. 2 Πολίας Θέωνος· eadem nomina in catalogo n. 44_5. || 3 Restituit Homolle ex basi Hermionica Loewy *Bildh.* 141 (IG IV 745): Φιλέας καὶ Ζεύξιππος ³Φιλέα ἐποίησαν.

144 Olim Tegeae in foro. *'Autre dédicace illisible, quatre ou cinq noms enchevêtrés, et d'écritures différentes.* Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 11, 15.

Η Τ Ε Γ Ε Α Τ Ω Ν	ἁ Τεγεατᾶν
Π Ο Λ Ι Σ	πόλις
Τ Ο Σ Α Π Η Δ Ι Ο Υ	[Θ]έῳ[ν]α Π[ο]λίου
Ο Υ Σ Ω Σ Τ Ι Α Τ Ο Υ	[τ]οῦ Σωστράτου.

Vs. 3 ex n. 143 restitui.

145 Tegeae in museo, olim ad forum. Exedrae lapis medius, l. 1,71, cr. 0,51; cymatio insuper ornatus. In latere superiore foramina statuis destinata. Litterae saec. II a. Chr.: Α et Α Ε, Θ Ο Ω paullo minora; extremae partes multo largiores. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 11, 16. Vidi. *Ect.*

Πολίας Τιμοκρέτεος Ἀγασὼν τὰν γυναῖκα
ἀνέθηκε.

146 Prope *Piali* meridiem versus, in muro ecclesiae Panagiae. Litterae magnae et bonae saec. I a. Chr. a. 0,035—0,04; Α Ε Π Σ Ω. Ed. Foucart(-Le Bas) II 339a. Vidit Dugas a. 1910 et ectypum donavit.

πόλις Τεγεατᾶν
Κόιντον Βαίβιον Κοΐν-
του υἱὸν Ῥωμαῖον,
τὸν αὑτᾶς πάτρωνα
καὶ εὐεργέταν.

147 Olim *Piali* apud demarchum. Lapis undique fractus; l. 0,38, a. 0,19; litterae bonae: Α Π Σ Ω. Ed. Collignon *Bull. Hell.* III 1879, 271 sq., 1.

[πόλις]
[Τεγεα]τᾶν Κόϊντον . . c. 6 . .
[Κοΐ]ντου υἱόν, ἀντι[ταμίαν],
[τὸν α]ὑτᾶς πάτρω[να καὶ]
[εὐεργέταν].

Vs. 2 [Βαίβιον?] Coll., coll. n. 146; homines diversos fuisse ipse intellexit. || 3 de proquaestoribus cf. Mommsen *Staatsr.* II 1³ 259 adn. 1; Magie De Romanor. iur. publ. voc. 97.

148 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, a sinistra et infra mutila; a. m. 0,24, l. m. 0,12. Litterae mediocres a. 0,012, saec. a. Chr. Α Ε Κ Μ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 109 sq., 26. Dugasii ectypo utor.

vacat	
Ε Γ Ε Α Τ Α	[πόλις Τ]εγεατᾶ[ν τὸν δεῖνα]
Ν Ι Κ Ο Υ Σ Ι	. . . . . νίκου Σι[νωπέα?]
Γ Ι Μ Ε Ν Ο	. . . . . ειμενο[ν - -]
Δ Ι Κ Α Σ Τ	. . . . . . δικαστ[ὰν - -]
Λ Ι	*reliqua incerta.*

149 Olim Tripoli ad fontem. Edd. Pouqueville *Voy.* IV 275 ex Cartwrightii schedis (*a*) [CIG 1516]; Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 88, 17, C. Lenormantii exemplari usus (*b*). Cf. n. 157.

a) ΘΗΡΙΝ. . . . . ΗΠΠΟΝΟΣ ΠΟΛΙΣ ΤΕΓΕΑΤΩΝ ΑΡΕΤΑΣ
ΕΝΕΚΕΝ

b) ΟΗΡΙΝ ΠΟΛΙΣ ΤΕ
ΙΠΠΩΝΟΣ

Duae inscriptiones erant, si qua fides Carolo Lenormantio viro probo; 1) - Θῆριν Ἵππωνος 2) πόλις Τεγεατᾶν. Utri laus ἀρετᾶς ἕνεκεν danda sit, nec explorari potest nec refert.

150 Tegeae in museo. Lapis a dextra integer. L. m. 0,20, a. m. 0,27, cr. m. 0,09. Litterae magnae (a. 0,035) saec. fere I p. Chr.

// Ο Ν //////////	[πόλις Τεγεατᾶν?]
Δ Ι Ο Ν Π Ο	- - - - ομ. .
Ε Τ Η Σ '	[- - τὸν ἴ]διον πο-
Σ Χ Α Ρ Ι Ν	[λείτην πάσης ἀρ]ετῆς '
	[καὶ εὐνοία]ς χάριν.

151 Tegeae in museo; *a* olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. Fragmenta duo *a*) summa pars baseos, a dextra mutila, l. 0,36, a. 0,31, cr. 0,275, cuius mediam fere partem cymatium dividit, ita ut vs. 1. 2 supra cymatium, 3—5 infra id scripti sint. *b*) inferior pars l. 0,47, a. 0,59, cr. 0,16. Litterae requisitae elegantiae a. 0,025; formae fere: Α Ε Η Θ Λ Ο Π Σ Υ Ω. *a*) exscripsit Premerstein; vidi. *b*) ed. Collignon *Bull. Hell.* III 1879, 272 sqq., 2 (Prosop. imp. R. III 497, 15). Cf. Prosop. imp. R. III 68, 475. Vidi et composui; cf. *Ark. Forsch.* 6. Coniuncta edet v. Premerstein *Jahresh.* XIV 1912.

a [Μ.] Πομπήϊο[ν νέον Θεοφάνην Κυ]-
[ρί]να · Μακρεῖν[ον, τεσσάρων ἀν]-
δρῶν · ταμίαν καὶ ἀν[τιστρά]-
τηγον Πόντου καὶ [Βειθυνίας],
δήμαρχον, στρατη[γὸν Ῥώμης],
b ἐπιμελητὴν Λατείνης · ἡγε-
μόνα · λεγιῶνος ἕκτης νεικηφό-
ρου · πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστρά-
τηγον Αὐτοκράτορος Καίσαρος
Τραϊανοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ *116—117 p. Chr.*
Παρθικοῦ ἐπαρχείας Κιλικίας,
ἀνθύπατον Σικελίας · ὕπατον,
ἱερέα ἐν τοῖς Αὐγουσταλίοις,
ἱερέα ἐν τοῖς · ιε · ἀνδράσιν,
ἀνθύπατον Ἀφρικος(!) - Μ. Πομ-
πήϊος Εἰσᾶς Αἰλιανὸς τὸν ἴδι-
[ο]ν φίλον Υ. Β.

Vs. 1—6. 8 cf. basim Mitylenaeam IG XII 2, 235: [Μ. Π]ομπήϊον Μακρεῖ[νο]ν νέον Θεοφάνην, κυαιττορούιρον, ταμίαν καὶ ἀντιστράτ[η]γον Πόντου καὶ Βειθυνίας, δήμαρχον, στρατηγὸν δήμου Ῥωμαί[ω]ν, ἐπιμελητὴν ὁδοῦ [Λατεί]νης, πρεσβε[υτὴν - -].

152 Tegeae in museo, olim in foro. Basis l. 0,62, a. 0,12, cr. 0,28, in cuius latere superiore pedes duo statuae defractae. Litterae saec. III p. Chr. Α Λ Ε Μ Ξ Ο Π Σ Ω. Versuum loci lineis incisis indicati. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 8, 10. Vidi. *Ect.* Arbanitopulli et meum.

Πόπ. Αἰλ. Λεωνείδην Πλο[κάμ]ου τὸν ἀξιολογώτα-
τον δεκάπρωτον πάσης ἀρετῆς κεκοσμημένον ἐν
⟦ἐν⟧ τε ταῖς ἄλλαις πολειτείαις καὶ λογιστεύσαντα ἀκατα-
γνόστως(!) ἡ Τεγεατῶν βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἀδριάντι (!) τὸν ἥ-
ρω[α], προσδεξαμένης τὸ ἀνάλωμα τῆς ἀξ. γυναικὸς αὐτ[οῦ]
- _5-6_ - ημν - _9_ - - μοι . . Γ - _c. 18_ -

Vs. 1 Πλο[κάμ]ου nomen Tegeae ea aetate solitum; reliquiae incertae litterae Κ exstare videntur. || 2 δεκάπρωτον · unicum in Achaia provincia (nam Amorgus Asiae erat) exemplum: Liebenam *Städteverwaltung* 552. || 3 debebat ἀκαταγνώστως. Adiectivum: Paul. ad Tit. 2_8 etc. || 4 ἀδριάντι · Dietrich *Unters. gr. Spr.* 112. || 5 ἀξ(ιολογωτάτης).

153 Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς in horto. Basis marmorea a. 1,34, l. 0,67, cr. 0,64. Litterae crassae Α Λ Ε Θ Λ Μ Ν Ο Π Σ Ω Φ. Edd. K. Sabbopulos Μωρέα (Τριπόλεως) 1906 Ἀρ. 242; Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 27 sqq. Vidi. *Ect.*

¹Ἠπιε καρτερόθυμε σαόπτολι ὕπατε ²Ῥοῦφε
³ἄντεχε σῆς Τεγέης μένος, ὄβριμε, ⁴ἄντεχε πᾶσιν
⁵δυσμενέσιν· δώρῳ δ' ἐπαγάλλεο, ⁶ᾧ βασιλεύς σοι
⁷ἄντ' ἀρετῆς δῶκεν, στῆσαν δὲ ⁸πόληος ἄριστοι.

Rufus consul incertus saec. IV (Wil.) p. Chr., πόληος ἄριστοι decuriones s. δεκάπρωτοι (Wil.). δυσμενέες barbari. Vs. 5 Α Λ Λ Ε Ο.

154 In horto Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Basis marmorea taeniis ornata, a sinistra, infra et a postica parte mutila. A. max. 0,29, l. max. 0,39, cr. 0,47. Litterae a. 0,03—0,005; vs. 1 in rasura saec. II p. Chr. || 2 antiquioris tituli. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 108, 22. Vidi.

Ο Υ Φ Ε Ι Ν Ο Ν
Ξ Τ Α Ν

[πόλις Τεγεατῶν - - Ῥ]ουφεῖνον
[τὸν πάτρωνα καὶ εὐεργ]έταν.

Cf. quae de titulis erasis disputavit Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 8sq.

---

155 Olim in foro. Α Ε Θ Π Ϲ Ω. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVII 1893, 11, 14.

Μ Α Π Π Α Λ Η Ν Ο Ν
Ρ Η Τ Ο Ρ Α Κ Α Θ Α Ρ Ο Ν Λ Ο   Τ Η Ν Η Τ Ε Γ Ε Α Τ Ω Ν
Π Ο Λ Ι Ϲ   Ψ Β

Μ. Ἀππαληνὸν [τὸν ἀξιολογώτατον]
ῥήτορα, καθαρὸν λο[γισ]τήν, ἡ Τεγεατῶν
πόλις *vac.* Ψ. Β. *vac.*

Appaleni nomen Barii occurrit CIL IX 288sqq.; W. Schulze *Lat. Eigenn.* 346. Vs. 3 ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς).

---

156 Tegeae in museo. Lapis Dolianorum, l. 0,73, a. 0,27, cr. 0,47. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 23sqq., l. Α Λ Ε Θ Λ Μ Η Π Ϲ Ω Ψ, εἴσθεσις πενταμέτρων, saec. III s. IV? Arbanit. Vidi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

Χρυσείης Ἀλέου γενέθλης ἔτι λείψανον ἐσθλόν,
ἀνέρα μητιέτην, υἱὸν Ἀριστομένους,
Εὔτυχον ἡ κρατερὴ Τεγέης πόλις, ὧν χάριν αὐτὴ[ν]
ὤρθωσεν βουλαῖς καὶ κτεάνοις σφετέροι[ς],
εἵσατο καλὸν ἄγαλμα καὶ ἐσσομένοις μερόπεσσ[ι]
κηρύσσουσα πρόφρων ἀνδρὸς Ἀριστονό[ου].
Ψ. Β.   Ψ. Β.

Vs. 3 ὧν χάριν i. q. οὕνεκα, 'quia'. || 5 Ε Ϲ Ο, Π Ε Ϲ minora Ϲ superscripta. || 6 suppl. Wil.; Ἀριστόνο[ιαν] Arb.

---

157 Olim Tripoli. Basis postea in sarcophagum infantis(?) mutata. Ed. Leake *Morea* II 48.

πόλις Τε[γεατῶν - -].

Fragmentum a Lenormantii n. 149*b* πόλις Τε- vix diversum.

---

158 Tegeae in museo. Frustula duo epistylii duabus striis ornati. L. m. 0,20 et 0,155; a. 0,25, cr. 0,23. Litterae in stria superiore. Vidi. *Ect.*

a) Κορνη[λιο -]   *b*) [- ο]υ γ -

---

159 Athenis in museo; inventa a. 1865 prope *Piali* in regione "Αγιος Ἰωάννης'. Tabula aenea opisthographa, l. 0,21, a. 0,12, cr. 0,02. Edd. Eustratiades Ἐφ. Ἀρχ. 1869, 341, 410 et tab. 50 *a*, *b* (G. Curtius *Stud.* II 450sqq.; Kirchhoff *MB. Berl. Akad.* 1870, 51sqq.; Muellensiefen De tit. Lac. dial. 144, 21; Roehl IGA 68, cuius imagines repetimus, et Imag. 121sq., 1; Cauer[2] 10; Païs *Osservazioni intorno ad una iscrizione scoperta a Tegea* 1885; Roberts 257 et p. 357sqq.); R. Meister *B. Sächs. Ges.* 1896, 266sqq. addita imagine phototypa et *SGDI* III 1905, 4598; *Inscr. jur.* II 1898 XXIII, *B*; Michel 1343; Solmsen[3] 29; Buck *Gr. Dial.* 226, 65. Cf. Fick *Bezzenb. Beitr.* V 1880, 324sq.; Pischel ibid. VII 1883, 335sq.; Kirchhoff *Stud.*[4] 1887, 150 adn.; Boisacq *Dial. dor.* 12sq.; R. Meister *Dorer und Achäer* I 190, 7sqq.; Thumb *Gr. Dial.* § 86 etc. Vidimus. Pauca adnotavit Lattermann. *Tab.* (*B*)

[*Textum vide pag. 36.*]

A

Ξουθίαι τοῖ Φιλαχαίο διακάτι-
αι μναῖ· αἰ κ' αὐτὸς ἔ̣ι̣, ἴτō ἀνελέσ-
θο· αἰ δέ κ' ἀποθάνει, τôν τέκνōν
ἔ̂μεν, ἐπεί κα πέντε Fέτεα
ℎεβôντι· αἰ δέ κα μὲ γένετ̣α-
ι τέκνα, τôν ἐπιδικατôν ἔ̂μεν,
διαγνόμεν δὲ τὸς Τεγεάτα[ς]
κὰ τὸν θεθμόν.

B

Ξουθίαι παρκαθέκα τοῖ Φιλαχα-
ίο τζετρακάτιαι μναῖ ἀργυρίο. εἰ μ-
ὲν κα ζόε, αὐτός ἀνελέσθο, αἰ δέ κ-
α μὲ ζόε, τοὶ υἱοὶ ἀνελόσθο τοὶ γνέ-
σιοι, ἐπεί κα ἐβάσοντι πέντε Fέτε-
α· εἰ δέ κα μὲ ζôντι, ταὶ θυγατέρες
[ἀ]νελόσθο ταὶ γνέσιαι· αἰ δέ κα μὲ
ζôντι, τοὶ νόθοι ἀνελόσθο· εἰ δέ κα
μὲ νόθοι ζôντι, τοὶ 'ς ἄσιστα πόθικ-
ες ἀνελόσθο· εἰ δέ κ' ἀνφιλέγοντ-
οι, Τεγεᾶται διαγνόντο κὰ τὸν
θεθμόν.

A consulto laesum, cum *B* incideretur, ut *A* aboliretur. Vs. 2 εἶ, ἴτο Meister (Solmsen); ζόε postulavit Kirchhoff, Η Ι Τ Ο i. e. Η Ι Ξ Ο ordine inverso pro Ξ Ο Η Ι Pischel. || 6 τέκνα Meister, Γ Ε Τ Ν Ε Τ Ο Ν Eustr., Γ Ε Ν Ε Τ Ο Ν Latt. || ἐπιδικατôν Meister, activo pro passivo adhibito, velut οἷς ἐπιδικάζεται. || 10 τζετρακάτιαι consulto a quadratario arcadico incisum esse R. Meister censet; alii lapsum sumunt. || 17 Τ Ο Ι Σ Α Σ Ι Σ Τ Α Π Ο Θ Ι | Κ Ε Σ ποθί(κοντ)ες Eustr. Kirchh.; τοὶς ἄσιστα pro τοὶ ἄσσιστα transpositum Pischel, τοὶ 'ς ἄσιστα B. Keil *GGA* 1889, 148; Meister. || 18sq. κἀνφιλέγοντ[ι, τ]οὶ Solmsen cum prioribus praefert; traditum textum defendit K. Meister *Indog. Forsch.* 1906, 200.

Laconibus attribuit Kirchhoff ut quos Posidonius testaretur pecuniam apud Arcades deposuisse; Arcadibus Pais, Achaeis Fick, Pischel; Achaeo sed uni ex perioecis lacedaemoniis Meister; dialecto doricae Peloponnesi quae definiri non posset Solmsen.

Arcadum dialectum nisi in minoribus quibusdam scribendi modis (K. Meister alii) in censum non venire iam constat.

A

ΧΟΥΘΙΑΙ:ΤΟΙΦΙΛΑΧΑΙΟ·ΔΙΑΚΑΤΙ
ΑΙΜΝΑΙ:ΑΙΚΑΥΤΟΣΗΙΤΟΑΝΕΛΕΣ
ΘΟ·ΑΙΔΕΚΑΠΟΘΑΝΕΙ:ΤΟΝΤΕΚΝΟΝ
ΕΜΕΝ:ΕΠΕΙΚΑΠΕΝΤΕϜΕΤΕΑ:
ΗΕΒΟΝΤΙ·ΑΙΔΕΚΑΜΕΓΕΝΕ·Α
ΙΠΕΤΡΝΕΤΟΝΕΠΙΔΙΚΑΤΟΝΕΜΕΝ
ΔΙΑΓΝΟΜΕΝΔΕ:ΤΟΣΤΕΓΕΑΤΑ
ΚΑΤΟΝΘΕΘΜΟΝ

B

ΧΟΥΘΙΑΙΠΑΡΚΑΘΕΚΑΤΟΙΦΙΛΑΧΑ
ΙΟΤΖΕΤΡΑΚΑΤΙΑΙΜΝΑΙΑΡΓΥΡΙΟ·ΕΙΜ
ΕΝΚΑΖΟΕΑΥΤΟΣΑΝΕΛΕΣΘΟ·ΑΙΔΕΚ
ΑΜΕΖΟΕΤΟΙΥΙΟΙΑΝΕΛΟΣΘΟΤΟΙΓΝΕ
ΣΙΟΙΕΠΕΙΚΑΕΒΑΣΟΝΤΙΠΕΝΤΕϜΕΤΕ
ΑΕΙΔΕΚΑΜΕΖΟΝΤΙΤΑΙΘΥΓΑΤΕΡΕΣ
ΝΕΛΟΣΘΟΤΑΙΓΝΕΣΙΑΙ·ΕΙΔΕΚΑΜΕ
ΝΤΙΤΟΙΝΟΘΟΙΑΝΕΛΟΣΘΟ·ΕΙΔΕΚΑ
ΜΕΝΟΘΟΙΖΟΝΤΙΤΟΙΣΑΣΙΣΤΑ·ΠΟΘΙΚ
ΕΣΑΝΕΛΟΣΘΟ·ϜΙΔΕΚΑΝΦΙΛΕΓΟΝΤ
ΟΙΤΕΓΕΑΤΑΙΔΙΑΓΝΟΝΤΟΚΑΤΟΝ
ΘΕΘΜΟΝ

160 Olim *Piali* in muro casae. Margo sinister integer fuisse videtur; de ceteris non edocemur. ΛΕΘΟΠϹΨ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 141 *i*.

Στρ[α- -]	Σωσι- -
Ἀγα- -	5 Κοσ- -
Ὀρε- -	Περ- -

Non est cur cum Milchhoefero ad exemplum tituli multo vetustioris vs. 1 στρ[ατηγοὶ etc.] suppleamus. Nomina quid significent, ignoramus.

161 Tegeae in museo. Fragmentum, l. m. 0,18, a. m. 0,12, cr. m. 0,04. Infra margo. Litterae bonae saec. III a. Chr. a. 0,015. Vidi. *Ect.*

ΦΑΙΝΙΓ — Φαινιπ[π-
vac.

162 Olim in ecclesia Παλαιᾶ Ἐπισκοπῇ. Exscripserunt Fourmont f. 221; Le Bas II 351; Vischer *Epigr. Beitr.* 40.

Fourm.: ΟΙΑΝΙΟΙ

Le Bas: ΟΙΑΝΙΙ...Ο
ΗΙ

Vischer: ΟΙΛΑ

163—168 NOMINA PER LVDIBRIVM EXARATA.

163 Olim *Piali*. Nomina variis manibus inter rasuras scripta. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143 *r* (*SGDI* 1241).

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΓ	Ἀγαθοκλῆς ΑΓ(?)
ΖΗΝΩΝ	Ζήνων
ΝΙΚΟΔΡΟΜΑΣ	Νικοδρόμας.

Vs. 1 ΑΓ ligatae.

164 Tegeae in museo. L. 0,83, a. 0,68, cr. 0,09. Exscripsi.

ΩΝΟϹ	- ωνος(?)
ΔΑΜΟΣ	Δαμός-
ΛΤΟΣ	[τρ]ατος.
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣ	Ἀριστόδαμος C -
5 ΔΙΟΓΕΝΗΣ	5 Διογένης
ΕΥΑΜΕΡ//Ν ΙΣ	Εὐαμερ.ν..ς(?)

Non catalogus publicus, sed nomina a pueris vel ephebis saec. fere I a. Chr. exarata.

165 *Piali*. Pars dextra in museo Tegeatico, et ea quidem tabula cuius l. 0,43, a. plus 0,65, cr. plus 0,12. Continet nomina diversis manibus temporibusque scripta. Edd. Foucart(-Le Bas) II 341 *g*, correxit Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143 *q* (Bechtel *SGDI* 1240; Hoffmann *Dial.* I 33, 51). Denuo ut novum ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 279 sq., 23. Partem vidi; ectypum pravum feci.

1 ΦΙΛΟΝΙΚΟΣΚ (vertically)
2 ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΓΑ (vertically)
3 ΗΚΛΕΟΔΑΜΟΣΚΡΑΤΕΑΥ (retrograde)
4 ΑΡΙΣΤΩΝΔ
5 ΚΑΙΑΙΙ|
6 ΚΑΛΛΙΚΡΙΤΟΣΚ
7 ΑΣΚΛΑΠΙΑ Δ ΑΣ
8 ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΗ

[1] Φιλόνικος κ(αὶ) [2] Ἀριστόδαμος Γα(ΐου)? [3] Η(?). Κλεόδαμος Κρατέαυ. [4] Ἀρίστων (ligatura ex litteris ΑΔΙ, quarum ordo non constat) [5] καὶ Ἀμφ(?) - [6] Καλλίκριτος κα(ί) [7] Ἀσκλαπιάδας. [8] Σώστρατος Η.

Textus ex variis auctoribus componendus, suspicione non omni absolvitur.

Vs. 1 Κ dubium addit Milchh. || 2 Ligaturam testantur Fouc. Milchh. || 3 Η sensu cassum non habet Fouc. || 4. 5 non vidit Fouc., ΑΡΙΣΤΩΝΔ (*wie es scheint Ligatur aus* ΑΔΙ) Milchh., qui 5 non vidit; //ΤΩΝ [5] Χ ΑΙΡΕ unus Mendel; ego ΚΑΙΑΙΙ| multo minoribus litteris quam vs. 4. || 6 ligaturam vidi, quae καὶ esse solet. || 7 Η parvum addit Milchh., non video in ectypo.

Lapidem audivit Foucart super sepulcro fuisse, in eoque plus decem capita humana. Hinc conclusit nomina esse eorum, qui ibi sepulti essent; Milchhoefer compendia ad mortuorum aetatem retulit, probantibus Bechtelio Hoffmanno. Foucarti sententiam nova Mendelii lectio [5] χαῖρε prosbaret, nisi falsa esset. Contra si paria copula coniuncta quid velint spectamus, ad puerorum et epheborum vana ludibria revocamur Therae, Prienae, Naxi aliis locis nota. Gymnasii igitur fuerat lapis, sera demum aetate abductus et sepulcro iniectus.

166 Tegeae in museo. Tabula rudis, l. m. 0,18, a. m. 0,14, cr. 0,17. Nomina diversis manibus scripta, vs. 1 a. 0,02, vs. 2 0,035. Α, Σ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 34 sq., 7. Vidi. *Ect.*

- - τοτέλης. [2]- - αντι / - -

167 Tegeae in museo. Tabula a dextra modo integra, a. m. 0,13, l. 0,20, cr. plus 0,21. Litterae bonae saec. I a. Chr.? ΕΘΣ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 105, 18. Vidi. *Ect.*

Κλεοσθέ [2]νη[ς...]ο [3]- - -

168 Tegeae in museo. Fragmentum, l. m. 0,26, a. m. 0,23, cr. 0,18. Exscripsi. *Ect.*

ΥΘΟΝ	[Π]υθόν[ικος]
ΠΥΘΟΓΕΙ	Πυθογέν -
ΔΙΟΙ	Διο -

169 Aevo byzantino opus musivum attribuit Bérard, qui in aedificio prope forum invenit et post alios (Athenaeum n. 3235, 567; *Woch. kl. Phil.* 1890, 77; *Rev. arch.* XV 1890, 270 sq., cf. Drexler *Myth. Lex.* II 897 s. v. Καιροί) descripsit *Bull. Hell.* XVII 1893, 13 sq., 19.

ΚΑΛ	ΚΑΙ	
ΟΙ	ΡΟ	καλοὶ καιροί.
	Ι	

ΓΕΩΝΦΙϹΩΝ ad deum qui cornucopiae fert; scilicet paradisi flumina Γηών et Φεισών. Gen. 2, 11. 13; Haupt Opusc. II 413 sqq. (Wil.) Mensium nomina: Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος (Martis imago); [Ἀ]πρήλιος, Μάϊος cui nota addita: καλὸς καιρός. Reliqui menses desunt.

170 Lateres cocti. Plerosque in museo tegeatico exscripsit Lattermann. *Ect.*

1) ΔΑΜΟΣΙΟΣ litteris optimis saec. IV [ant III] a. Chr. complures vidit Lattermann in museo Tegeatico.
2) |ΔΑΜΟΣΙΟΝ| δαμόσιον, cf. 6.
3) ΔΑΜΟΣ// ed. Bérard *Bull. Hell.* XVI 1892, 548, 3.
4) ΔΑΜΟΣΙΟΣ saec. fere II a. Chr., cf. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 144 *u*.
5) //ΑΔ|
6) ΑΤΗΣΔΑΜΟΣΙΟΝ Le Bas-Foucart II 341 *f*: nomen in -άτης.
7) ΙΕ } ἱερός.
8) ΙΕΡΟΣ
9) ϽΟΙϘΤΑΜΑ [Δ]αμάτριος.
10) ΑΡΙϹΤΑΙ Ἀρισται.
11) ...ϲΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤ ...ς Ἀριστοκριτ- ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 266.
12) ΕΠΙΓΑΙ Ἐπι- ΕΠΙΝΑΙΤ Latt.
13) ΕΥΤΕΛΗΣ Εὐτέλης.
14) ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ Εὐαίνετος.
15) |ΤΞϘΧΣΙΘΞΙ| dubium.
16) ΣΙΜ|ΟΣ Σῖμος Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 109, 24.
17) ΦΙΛΟΞΕΝΙΔ Φιλοξενίδ[ας]. ed. Mendel l. l.
18) |ΙΛΤΩΝ Φίλτων.
19) //ΡΕΤΟϹ
20) ΥΟΤΑΤ\ [Ἐκ]αταίου?
21) (Κορυθεῖς) |ΒΟΡΕΙ| Βορεῖ.

171 Tegeae in museo. Tabula ad forum effossa, marmoris rubri, l. et a. 0,14, cr. 0,03. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 382sqq., 12. Vidimus. *Ect.*

Ἐπηράτωι Βάκχι.

Βάκχι patris nomen, velut Βάκχι(δος) Βακχί(ου s. -δου).

***172** Olim Tripoli. Ed. Pouqueville *Voy.* IV 275 (CIG 1519).

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝΝΙΚΑΣ Ἀγαμέμνων Νίκας
ΕΚΧΡΥΣΟΥΦΕΡΕΙ ἐκ χρυσοῦ φέρει.

'Intellige aureas Victorias ... Fortasse haec explicandae imagini cuidam adscripta erant' Boeckh. Desidero numerum velut δοιάς. At toti titulo diffido.

SECTIO QVARTA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

173—175 ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΑ.

173 Tegeae in museo. *a*, *c—j* in colle Ἅγιος Σώστης, *b* in Basilaki qui *Ibrahim effendi* habitat agro inventa. Indidem *k*. Fragmenta *a—d* cymatii duplicis; a. 0,41, l.: *a—d* plus 1,01; *e*, *f* infra cymatium simplex l. m. 0,20, *k* undique fractum, l. m. 0,13, a. m. 0,27, cr. m. 0,27; *l* undique fractum, l. m. 0,13, a. m. 0,10, cr. m. 0,08, litteris aliis atque *g*, *h*, *j*; *o* undique mutilum, paullo convexum. Litterae in superiore cymatii parte curvata sunt; a. c. 0,015 et minores saec. IV a. Chr. Edd. *b* Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 90 I; *a*, *c—j* adiecto *b* Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 271sqq., 9; *k* Loring l. l. 91 II. Cf. Wilhelm *Ath. Mitt.* XXIX 1904, 108sq. et *Beitr.* 114, 97; Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 368sq. *Ectypa* Arbanitopulli et mea.

a *b* *b*¹ *c* *e* *d*

ΕΥΑΡΧ ΔΑΣ
ΝΤΕΓΕΑ ΑΙΑΡΚΑΣΙΝΕΞΕΤ Τ ΛΟΥ ΠΕΔΑΡ.ΤΟΣ
ΠΑΡΧΑΙΩΝΠΕΠΤΑΤΑΙΑΓΕΜΟΝ *vac.* ΑΝΟΙΣΤΟΣ
ΙΓΟΜΕΝΟΙΠΑΤΕΡΩΝΚΛΕΟΣΙΣΟΝ ΣΘΑΙ ΑΠΟ ΩΝΙΑ
ΑΙΑΝΑΜΦΙΕΣΑΝΤΟΚΟΝΙΝ *vac.* ΙΣ *vac.*
ΧΙ . . ΡΡ
Τ
Α
Ε

ef

ΑΡΙΩΤΑΙ
ΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΝΟΜΟΣ
ΤΛ

j

ΕΡΟΙΔΕ
ΑΡΤΑΣ
ΛΟΝ
Ν

g h

ΝΑΝΤΙΑΒΑ
ΑΣΙΛΓ
ΚΑΦΕ
ΠΟ

k

Φ
ΔΑ
ΘΡΑ
ΔΕΙΙ
ΕΥΧ
ΔΑΜ
ΑΡΙΣ
ΜΕΝΙ
ΞΕΝΟ
ΚΑΛΛ
ΜΕΝ
ΘΕΟ
vac.

l

ΘΑΙ
ΤΙΠΟΛΙ
ΟΝΙΑ
////////////

m

ΟΘΟΙΤ
ΤΕΑΣ *vac.*
ΛΙΑΣ

n

Α

o

Δ
ΕΟ
ΟΡΓ
ΥΘΕ
vac.

a—d

[Ἀθάνατο]ν Τεγέα[ι τε κ]αὶ Ἀρκάϲιν ἐξέτ[ι] τ[η]λοῦ
[κῦδοϲ ἀ]π' ἀρχαίων πέπταται ἁγεμόν[ων],
[οἵδε δ' ἐπε]ιγόμενοι πατέρων κλέοϲ ἶϲον [ἀρέ]ϲθαι
4 [γυίοιϲ . .]γαίαν ἀμφιέϲαντο κόνιν.

c d

5 Εὐαρχ[ί]δαϲ
Πεδάριτοϲ
Ἄνοιϲ̣τοϲ
Ἀπο[λλ]ωνιᾶ[ται]·
Ἰϲ[αῖοϲ?]
10 Χη̣[ρι]κ̣ρ[έτηϲ]
Τ -
Α -
Εὐ̣ -

o . . . Δ - -
15 [Κλ]εο - -
[Γ]οργ - -
Ε̣ὐθε - -

lacuna

k Φ
Δα
20 Θρα -
Δει Ι
Εὐχ -
Δαμ -
Ἀριϲ -
25 Μενι -
Ξενο -
Καλλ -
Μεν -
Θεο -
vac.

e f

30 [Κρ]αριῶται·
[Ἀρι]ϲτοφάνηϲ
. . . . νομοϲ
. . . . . . ταϲ

m

34 [Ἱππ]οθοῖτ[αι].
[Ἀϲ]τέαϲ
. . . . λίαϲ.

j + g h

37 [γᾶϲ ὕπ]ερ οἵδε | [φίλαϲ βίον ὤλεϲα]|ν ἀντία βά[ντεϲ]
[τοῖϲ Ϲπ]άρταϲ | [δάιοιϲ ἀνδράϲι καὶ | β]αϲιλε̣[ῖ]
λον | | . Καφέ[οϲ ἄϲτυ]
ν | | . πο - -

Vs. 1. 2. 3 suppl. Wilhelm. || 37 sqq. Nostri milites qui hic sepulti sunt hostibus obviam ierunt, Spartae reges non paventes; virtute sua Cephei urbem servaverunt. Haec anno 362 apte tribuas. || 4 in. Γ certum, hasta laesa: loci nomen propter Aeschyli qui fertur versus (Anth. Pal. VII 255: οἵ ποτε γυίοιϲ τλήμονεϲ Ὀϲϲαίαν ἀμφιέϲαντο κόνιν) frustra quaesiverat, deinde [λυ]γαίαν scripsit Wilhelm; denuo postulat Wilamowitz. [Αὐ] γαίαν (idem iam Wilam.) finxi, Tegeaticam intelligens; coll. Call. IV 70 ὄροϲ ἱερὸν Αὔγηϲ Παρθένιον. || 37. 38 suppl. Wil. || 39 supplevi. Καφεύϲ unus e numero τῶν ἀρχαίων ἁγεμόνων (2).

Eidem pugnae Mantiniensis monumento attribuere non dubitat Wilamowitzius Simonidis illa quae feruntur epigrammata; vide p. 3_{1-14}.

174 Tegeae in museo (1246), inventum inter fundamenta sepulcri rectanguli, quod septem capita continebat, prope S. Cyriacae ecclesiam. Ibi corpus hominis repertum est sagitta necati, ectypo gypseo in museo conservatum et epigramma n. 173 *b. k*. Stela superne cymatio ornata, l. 0,325, a. 0,82, cr. 0,12, lapidis calcarii, qualis Mantineae saepe adhibitus est, bis inscripta: *a*) litteris bonis saec. IV a. Chr., ϲτοιχηδόν Α Μ Ν Π Ϲ, Θ Ο Ω paullo minora *b*) seriore aetate et obiter, litteris magnis. Ed. Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 367 sqq., 5 cum imagine delineata. Vidi. *Ect.* Habeo etiam Premersteinii apographum.

a [Ἀ]π̣ολλωνιᾶτα[ι]·
Νίκανδροϲ,
Τιμοκλῆϲ,
Τιμίων,
5 Λίϲων.
vac.
ἐπ' Ἀθαναίαν·
Λάνομοϲ
Ἀντιλαΐδαϲ
Λίϲων
10 Δυοτέληϲ.
vac.

b χαῖρε.
Εὐκρίτα
(inscriptio *b* inverse impressa)

Vs. 5. 9 ΛΙΣΩΝ, non ΑΙΣΩΝ. || 10 ΔΥ, non ΛΥ.

Monumentum publicum esse et titulus et ossa demonstrant; quod par est mortuorum Apolloniatarum et Minervae tribus numerus, casu accidit.

175 Olim ad Παλαιὰν Ἐπιϲκοπήν. Α Ε Λ Π R Σ Gell, Α (et semel Α!) Ͱ et Λ, Π Leake. Edd. Rose Inscr. gr. vet. 1825 p. (VII) 1 et Boeckh CIG 1512 ex Gellio; Leake *Morea* III tab., 2 (Roehl IGA 102; Cauer[2] 453; Bechtel *SGDI* 1220; Roberts I 282; O. Hoffmann *Dial.* I 22, 28).

Κλέον | 5 Ϲοϲίαϲ
Ἀρκοίαϲ | Κλε̄τέαϲ
Δαμοκλε̂ϲ | Λαμπετί -
Ἐπιτέλεϲ |

Ο = ο, ω, Ε = ε, η. Gellium (apud Boeckhium) sequimur, formis diffisi. Vs. 1 maioribus litteris Leake. || 2 ΑΛΚ id. || 5 ΚΛΕΤΙΑΣ id. Ἀρκ-οίαϲ cf. Ἐρ-οιάδαι δᾶμοϲ Ἀθηναίων, Χαρ-οιάδηϲ Kirchner Prosop. att. 15528—30 (C. Keil Anal. epigr. 75).

Primum nomen num plenum sit, num magistratum indicet, necnon num sepultorum, donatorum, alium catalogum teneamus, ignoramus.

176 Tegeae in museo. Tabula longa a dextra fracta, superne laesa; l. m. 0,88, a. m. 0,10, cr. 0,20. Litterae saec. II a. Chr. a. 0,015; Α (et Α) Ε Θ Μ Π Σ Ω. Ed. Dürrbach *Bull. Hell.* IX 1885, 512, 3. Vidi. *Ect.*

1 [– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ν]ε̣κρ̣ῶναϲ̣ ὑπ' ο[ἴ]κοιϲ
ο ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
2 Ἄϊδοϲ εἰϲ εὐνὰϲ ὁ Λάκων δόλωι ἔφθιϲεν Ἄρηϲ
λα ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
3 αὐτὸϲ δ' εἷλε μόροϲ καὶ ϲύγγονον, ἡνίκα Κρήτην
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
4 ἄγγχον δ' ἐϲορᾶν Ἀνδροϲθένεοϲ καὶ ὁμαίμου
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

Si pro pentametris hexametros praefers, nihil obstat. || 1 ΙΙΕ̣ΙΙΩΙΙΛ̣Σ cf. Palladam Anth. Pal. VII 610_4. || Laconem hostem (2) et Cretam (3) ad Philopoemenis bella apte referas.

177 Tegeae in museo. Stela superne mutila, l. 0,27, a. m. 0,42, cr. c. 0,20. Litterae saec. II/I a. Chr. a. 0,02. Exscripsi. *Ect.*

| ////////////////// L Ι Μ̣ ///////
| . . Μ̣ Ε Τ Η Δ Ε Κ Ᾱ
vac.

Vs. 2 . . μ' ἔτη δέκα.

178 Achuriae in Pappasini porta. Lapis l. 1,18, cr. 0,18, a. 0,50. Anaglypho homo stans et alius homo sedens expressi. Vs. 7 ed. Foucart (-Le Bas) II 345 *i*; totum Roehl *Jahrb. Philol.* CXVII 1878, 600 (Kaibel *Rhein. Mus.* XXXIV 1879, 186, 479*a*); Romaeus *Bull. Hell.* XXXVI 1912, 380 sqq., 11 cum imagine.

Ϲ Ω Τ Η Ρ Ω Ι Χ Λ Ι Ρ Є
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι ϑ Χ Α Ι Ρ Є
Π Α Ν Τ Ω Ν Μ Α Ζ Ω Ν Ω Ν Μ Є Δ Ι Α Κ Ρ Є Ι Τ Ο Ν Η Є Є Ϲ Ι Κ Λ
Κ Α Λ Λ Є Ι Μ Ο Ι Ρ Є Π Є Δ Η Ϲ Є Λ Υ Γ Ρ Α . Є . Λ Η Τ ///// Є Π Є Μ
Π Α Τ Ρ Ι Η Κ Ο Ν Ι Ϲ Є Ι Μ Ι Δ Є Μ Η Τ Ρ Ο Ϲ Ϲ Ϲ Ω Τ Η Ρ Ι Ϲ̣ Θ Ν Η Ϲ Ω Δ Є Ν
Λ Ι Λ Ι Δ Є Κ Є Τ Η Ϲ

In inferiore parte: Α Γ Α Θ Ο Π Ο Υ Χ Α Ι Ρ Є

Ϲωτηρῶι χαῖρε,
Ἀπολλῶνι ϑ χαῖρε.
[3]πάντων μαζώνων με διακρειτὸν ἤθεϲι κα(ὶ νῷ)
(– ⏑⏑ καὶ) [4]κάλλει μοῖρ' ἐπέδηϲε λυγρά·
[β]έ[β]λητ[αι] δ' ἐπ' ἐμ[οὶ] [5]πατρίη κόνιϲ· εἰμὶ δὲ μητρὸϲ[ϲ]
Ϲωτηρ[ῶ]ϲ· θνῄϲ(κ)ω δ' ἐν [6][νε]ακαιδεκέτηϲ.

Ἀγαθόπου χαῖρε.

Vs. 2 voc. masculini (Ἀπολλῶνιϲ pro -ιοϲ). || 3 μαζώνων· ad Harmodium Lepreatam ap. Ath. IV 149 apte relegat Rom.; v. sub Phigalea. Hexametri primi finem alterius initium per negligentiam omisit quadratarius, qui a litteris Κ Α statim ad insequentes Κ Α Λ Λ Є Ι aberraret. || 5 Θ Ν Η Κ Ω Roehl. Patet pro Θ Ν Η Ι Ϲ Ι Ϲ Ω = θνήιϲκω quasi per haplographiam Θ Ν Η Ϲ Ω (sive Θ Ν Η Ι Ϲ Ω?) scriptum esse.

---

179 Tegeae in museo. Stela anaglypho et aëtomate ornata, a. 1,74, l. 0,56—0,63. Litterae pessimae Α Є et Є Θ Ξ Ϲ Ω. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 277 sq., 18. Vidi.

Intra aëtoma:

1 Ἀφρεδῶ
ἐξεχώρηϲε
ληνὸν ἔγηον
Εἰουλιανῷ κρατίϲτῳ.

In epistylio:

[- ἔ]δωκε· εἰ δέ τιϲ ἐνοχλ[ήϲη̣, δώϲει -].

Sub anaglypho:

6 ϲῆμ' ἐϲορᾷϲ, ὦ ξε[ῖν]ε̣, κατ' Ἄϊδοϲ οἰχομένοιο
πρὶν γλυκεροῦ γήρωϲ οὔνομ' Ὀναϲικλέοϲ·
ἀλλ' αἶνοϲ τῶν πρόϲθεν ἐ̣[ρ]ε̣ῖ· φίλοϲ ἀθανάτοιϲι̣ν̣
κεῖνοϲ, ὃϲ ἡβήϲαϲ ἦλθε μ̣ε̣τὰ φθιμένουϲ.
Ὀναϲικλῆ νέε *vacat* χαῖρε.

Vs. 1 volebat aut dedebat Ἀφροδῶ. Wil. || 3 Λ Η Η Ο Ν, ubi Η pro Ν. || Є Γ Η Ο Ν i. q. ἔγγαιον s. ἔγγειον. Velut saepe scribitur ἔγονοϲ pro ἔγγονοϲ. || 6 Ω Ξ Є Ν Є Mend. Lectio dubia; mihi Ω Ξ Є Ξ Є incisum esse videtur. || 8 ἐ̣[ρ]ε̣ῖ fut. pro praesente: Radermacher *Neutest. Gramm.* 77.

---

180 Olim *Piali* in Rhepae casa muro inserta. Stela aëtomate ornata a dextra fracta. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143 sq., *s*.

Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ L
Ο Υ Χ Η Λ Π Ι Ϲ Ο Ν Є Γ Ω
Δ Υ Ϲ Μ Ο Ρ Ο Ϲ Α Λ Λ Α Η Є
Η Λ Α Ϲ Є Ν Є Ι Ϲ Є Ρ Є Β Ο Ϲ Ζ Ϲ
Μ Η Τ Η Ρ Δ Є Ν Μ Є Λ Α Θ Ρ Ο
Δ Υ Ϲ Μ Ο Ρ Ο Ν Η Λ Ι Κ Ι Η Ν Η Ι

Εὐτύχου ἐ̣[νθα ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑]
οὐχ ἤλπι̣ζον ἐγὼ [μνημόϲυνον τελέϲειν]
δύϲμοροϲ, ἀλλά μ̣ε [– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ δαίμων]
ἤλαϲεν εἰϲ Ἔρεβοϲ, ζῷ̣[ντοϲ ⏑ – πατέροϲ]·
μήτηρ δ' ἐν μελάθρο[ιϲ ⏑⏑ – ⏑ , – ⏑⏑ – ⏓]
δύϲμορον ἡλικίην Η Ι ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑

---

181 Hortus Παλαιᾶϲ Ἐπιϲκοπῆϲ. Stela aëtomate ornata, a. 0,75, l. 0,35, cr. 0,16. Subest dens. Litterae saec. II p. Chr.; Λ Δ Є Θ Μ Π Ϲ Ω, vs. 3 Α · Ι · Δ. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 278, 19. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

μηδενὶ χάρμα λιποῦϲ' ἔθα[2]νον ἐκκαίδεκ' ἐνιαυτῶν
[3]πένθοϲ δ' ἀΐδιον τοῖϲ [4]ἰδίοιϲ γενέταιϲ.
[5]βαιὸν ἰδοῦϲα χρόν(ον) λαμ[6]πρὸν φάοϲ ἠελίοιο
[7]ἐν νέκυϲιν κεῖμαι [8]οὔνομα Νεικόπολιϲ.

[1]ΟΥϹ'ЄΘ [2]ΔЄΚ'Є || 2 ἐνιαυτῶν = ⏑ – – || 3 Δ'Λ·Ι·Δ || 5 ΧΡΟΝΛΛ.

Quadratarius apostrophos et puncta diremptionis qualia scriba in charta dederat in lapide repetivit; usus scribendi saeculo II exeunti convenit. Wil.

---

182 Tegae in museo. Stela l. 0,42, a. m. 0,51, cr. 0,105, infra fracta. Litterae saec. III p. Chr. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 278 sq., 21. Vidi. *Ect.*

In aëtomatis parte inferiore:

Χ Λ Ι Ρ Є Κ Α Λ Η Ϲ Ω Φ Ρ Ω Ν Κ Λ Є Α Ρ Ω

A dextra et a sinistra feminae stantis anaglypho expressae:

φ Ι Λ̣ Ο Τ Є		Κ Ν Є φ Ι
Λ Λ Ν		Δ Ρ Є Π Λ Ϲ Ι
Θ Є Ο		Ι Ϲ Θ Υ Ϲ Λ Ϲ Λ
Κ Λ Ι	*anaglyphum*	Π Λ Ϲ Ι Β Ρ Ο
Τ Ο Ι Ϲ		Λ Ρ Є
Ϲ Λ Ϲ Λ		Ι Ϲ Μ Λ Κ Λ Ρ Є
Ϲ Κ Є Ι		Μ Λ Ι Є Υ Ϲ Є
Β Ι Η Ϲ		Є Ν Є Κ Є Ν
Μ Η Τ Ρ Ι		Δ Є Κ Λ Ι Γ Є Ν
Є Τ Η Π		Є Ν ///////////////
Ϲ . . Ω		//////////////////////////

χαῖρε καλὴ ϲώφρων Κλεαρῶ φιλότεκνε φίλανδρε·
πᾶϲι θεοῖϲ θύϲαϲα καὶ πᾶϲι βροτοῖϲ ἀρέϲαϲα
ἰϲ μάκαρεϲ κεῖμαι εὐϲεβίηϲ ἕνεκεν,
μητρὶ δὲ καὶ γενέτῃ πέν[θο]ϲ ἔ[δ]ω[κα βαρύ].

---

183 Ed. Le Bas(-Foucart) II 348.

Λ Ε Θ Λ Ω Ν Κ
Ω Κ Υ Μ Ο
Γ Ι Ο Υ \

- - ἀ̣έθλων κ -
- - . ὠκυμο[ρ -]
- - . Γιου \ -

---

184 Tegeae in museo. Undique mutilum, l. m. 0,15, a. m. 0,14, cr. m. 0,075. Litterae malae saec. II/III p. Chr. Exscripsi. *Ectypa* Arbanitopulli et meum.

vac.
′ φ Ο Ν L Ι Π Λ Ϲ̣
Ρ Ο Τ Ε Θ Α Μ̣
Ο Ι Μ Ε Ν Ω Ν̣
Α Μ Α Ρ
› Ι Ϲ Τ

Vs. 1 - φον εἴπαϲ (Wil.). || 2 [- π]ροτεθαμ[μ -]. || 3 [- φ]θιμένων - || 4 [- δ]άμαρ - vel (Wil.) ἆμαρ. || 5 [- ἀ]ρ̣ιϲτ -

185 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, l. 0,43, a. c. 1,30, cr. 0,21. Litterae saec. II s. III p. Chr.; pars dextera deleta. Λ Є Ϲ Ω. Exscripsi. *Ect.* Fougèresii et meum.

ἈΡΓῼ ΙϹ . . Χ - -	ἈΝΈΘΡΕΥ[ΑΝ - -]
ἈΪΔΙΟΝ - -	ΛΟΝ ἌΝΘ[ΟϹ - -]
ΘΝΗΤ - -	ΚΑῚ ϹΕΜΝῊΝ - -
Ἰουλ|ία - - Єὐ|-	ΜΗΤΈΡΑ Τ - -
ΦΡΟϹΎΝΗ . . . ΛΚΙ - -	❦
ΚΑῚ ΓᾺΡ ΓΑ - -	Vs. 8 suppl. Kern.

186 Stela inventa inter vicos Ἅγιον Ϲώϲτην et Ὀμερτϲαοῦϲι, litteris malis Α Ο Σ. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVI 1892, 542, 2.

ἈΓΗϹΙϹΤΡΆΤΟΥ.

187 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, l. 0,26, a. 0,615, cr. 0,09. Intra aëtoma Christi monogramma ⳩ (sero additum?). Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 281, 32. Vidi. *Ect.*

Λ Λ Ε	*mulieris* *anaglyphum*	Λ Γ Λ	
Ξ Λ Ν		Θ Ο	ἈΛΕΞΆΝΔΡΑ
Δ Ρ Λ		Κ Λ Ι	ἈΓΑΘΟΚΛΊΑϹ.
		Λ Ϲ	

188 Tegeae in museo. Stela infra fracta. Litterae sub aëtomate satis clarae. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 112, 30. Vidi. *Ect.*

ΑΛЄΞΙ
ΩΛΑϹΡ *vac.*
Є

Cum Ἀλεξι sive Ἀλεξίων χαῖρε incidere deberet, litteras sensu cassas lapidi inscripsit quadratarius. Nihil enim deest neque ulla de lectione dubitatio relinquitur.

189 Olim in ecclesia Παλαιᾷ Ἐπιϲκοπῇ. Stela excepto latere superiore integra (Conze), a. m. 0,34, l. 0,56. Edd. Leake *Morea* III tab., 3; Le Bas(-Foucart) II 352; Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* p. 40. Conzii diarium a Fraenkelio adhibitum sequimur.

| ΔΕΙ-ϹΙΑ |

'*Auf dem Stein stand weiter nichts*' Conze. Lineolam hic et Vischer testantur. ΔЄΙϹΙΑ Le Bas, ΔЄΙϹΙΑ Leake, [Ἀφρο]δειϲία C. Keil Anal. epigr. et onomat. 70 adn. 1, probabiliter, si liceret.

190 Tegeae in museo; inventa in regione Μάρμαρα '*beinahe 1 km südwestlich des Dorfes Lithobuni und gegen 1½ km südlich des Dorfes Magula*' (Krisp.). Tabula undique mutila. Θ Σ. Vidi. *Ect.* M. Krispis et meum.

[Β]όηθοϲ.

191 Tegeae in museo. Stela a dextro sinistroque superiore latere desecta. Mensa cibis repleta, infra mensam serpens magna convoluta caput barbatum tollens; inter mensam et serpentem nomen, litteris elegantibus saec. III/II a. Chr. Vidi. *Ect.*

Β Ο Τ Ρ Υ Σ   Βότρυϲ.

192 Achuriis. Stela a sinistra fracta. Litterae bonae saec. IV aut III a. Chr. *Ect.* misit Arbanitopullus.

Λ Α Τ Ρ Ι Ο Σ   [Δα]μάτριοϲ s. Μάτριοϲ.

193 Ed. Le Bas(-Foucart) II 350.

Ε Μ Π Ε Δ Ϲ   Ἐμπεδο - s. Ἐμπεδῴ.

194 Olim Tegeae in ecclesia diruta. Nomen aëtomati stelae in qua homo anaglypho expressus est inscriptum. Α Σ. Ed. CIG 1525 ex Fourmonti schedis (Bechtel *SGDI* 1239).

Καλλικρα-
τίδαϲ.

195 Olim prope Thanam in ecclesia diruta S. Theodori. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143*o* (Roehl IGA 103).

Κ Λ Ε Ο Ν   Κλέōν s. Κλεον - s. Κλεομ -

Num integer sit titulus ignoramus, nec de aetate quidquam constat. Vix idem est atque n. 175,1.

196 *Omertsausi* inventa tabula marmorea, l. 0,40, a. 0,20, litteris malis. Α Є Π. Ed. Bérard *Bull. Hell.* XVI 541, 1.

Κλεοπάτρα.

197 Achuriis in muro coemeterii. Marmor l. 0,25, a. 0,15, saec. II s. I a. Chr.? Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 33, 5.

Νικηφόρε.

Dubium, num [2][χαῖρε] secutum sit. Arb.

198 Tegeae in museo. Stela superne cymatio ornata, paullo infra litteras desecta, l. 0,45, a. m. 0,23. Titulus I a. (?) Chr. saec., fortasse non integer. Λ Ε Σ. Vidi. *Ect.*

Ὀναϲίκλεια.

199 *Ibrahim effendi* in Stephanopuli casa muro inserta. Stela l. 0,28, a. m. 0,21. Saec. II a. Chr. Α Ε Θ Ο. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 143*p* (Bechtel *SGDI* 1243; Hoffmann *Dial.* I 33, 48). Vidi.

Ἀγαθοκλῆ
χαῖρε.

200 Olim in horto Παλαιᾶϲ Ἐπιϲκοπῆϲ. Α Σ Ε. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 110, 27.

Ἀγαϲῶ
χαῖρε.

201 Tegeae in museo. Stela. Saec. I a. (?) Chr. Α Ε. Vidi. *Ect.*

Ἀμυνόμα-
χε
χαῖρε.

202 Tegeae in museo. Stela. Α Ε. Vidi. *Ect.* Arbanitopulli et meum.

Ἀνταῖε
χαῖρε.

203 Olim in ecclesia Eliae prope Neochorium (cf. n. 205, 2). Cippus (i. e. stela) Α Ξ Σ Ω. Ed. Ross Inscr. gr. ined. I 6 et tab. I (Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I ad n. 15; Foucart[-Le Bas] 345*i*); cf. C. Keil *Jahrb. Philol.* XL 1844, 263; Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 146*c*.

Ἀριϲτίων χαῖρε.

204 Olim in ecclesia Tripolin inter et Tegeam. Vs. 3. 4 litteris minoribus. Ed. Le Bas(-Foucart) II 345. [Non habet *Expéd. Morée* II 87.]

ΑΡΙCΤΩ	Ἀριστῷ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.
Π\Ι.ΤΕΑ	Παντέα
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε.

205 Ad eundem lapidem referenda: 1) in muro ecclesiae ad viam quae Mantinea Tripolim ducit. ΑΕΣΩ. Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 15 ex Lenormantii exemplari. 2) *Neochori* ante aram ecclesiae Παναγίας Κοίμησις. ΑΕΣΩ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 146*c*, qui diversa esse mavult. Cf. n. 203.

Ἀρίστων
χαῖρε.

206 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, in quo patera umbilicata(?). Saec. I s. II p. Chr. ΑΔΕ. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 30. Vidi. *Ect.*

Ἀρκαδία
χαῖρε. ❦

207 Tegeae in museo. Stela (s. tabula) l. 0,35, a. 0,32, cr. 0,11. Litterae malae saec. II p. Chr. ΑΕC. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 28. Vidi. *Ect.*

Ἀφροδίσι
χαῖρε.

208 Olim Tegeae apud demogerontem. Cippus (i. e. stela). ΑΕΠCΩ. Edd. Ross Inscr. gr. ined. I 5 (Foucart-[Le Bas] II 345*g*).

Ἀφροδῶ χαῖ[ρε].
Φειλοδέσποτ[ε]
χαῖρε.

209 Tegeae in museo. Stela l. 0,38, a. 0,49, saec. I a. Chr. ΑΕΜ. Sub litteris corona oleaginea. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 32, 4. Vidi. *Ect.* Arbanitopulli et meum.

Δαμάτριε
χαῖρε.

210 Olim in vico Ἁγία Κυριακῇ (cf. lemma n. 240). ΑΕΠΣ. Ed. Foucart(-Le Bas) II 347*b*.

Δεῖε χαῖρε
χρηστὲ καὶ ἄλυπε.

211 *Piali* in Kanellopulli casa inaedificata. Stela aëtomate ornata, a dextra fracta, l. 0,23, a. 0,25. ΑΕΣ. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 33, 6; idem *ectypum* misit.

Δεινίας
χαῖρε.

Vs. 1 post Σ vix littera fuit; C i. e. (Δεινίαυ)? Arb.

212 Tegeae in museo. Stela l. 0,32, a. 0,28, cr. 0,20. ΑΔΕΝ saec. II? a. Chr. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 111, 28. Vidi. *Ect.*

Διόφαντε
χαῖρε.

213 Tegeae in museo. Stela marmorea l. 0,31, a. 0,71, cr. 0,18 cui dens subest, anaglypho infantis, viri et uxoris ornata. Litterae saec. I p. (?) Chr. ΑΕΣ. Vs. 1 (a. 0,018) supra, 2 (a. 0,04) infra anaglyphum. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 111 sq., 29. Vidi. *Ect.*

[Π]λόκαμε, Ἐπίκτησι
χαίρετε.

214 In vico Σβωλεΐκα. *Ect.* apographum misit, formam delineavit Dugas.

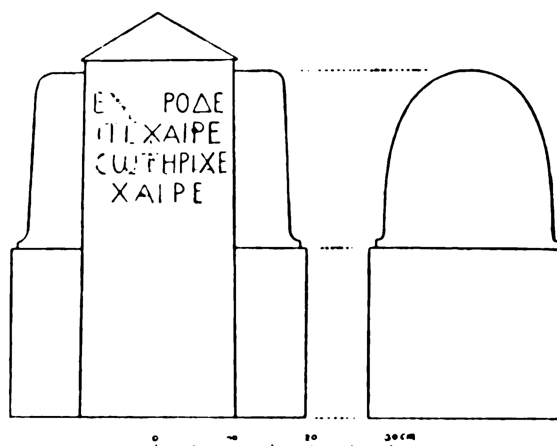

Ἐ[παφ]ροδε-
ιτε χαῖρε.
Σωτήριχε
χαῖρε.

215 Tegeae in museo. Stela aëtomate et anaglypho ornata, cuius pars maior deest; exstat homo dextram versus aram porrigens. Litterae malae. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 138, 38. Vidi. *Ect.*

a) in epistylio (ΑΕΗΜ): Λῆμνε *vac.* χαῖρε.

b) in parte excavata super anaglypho:

ΕΠΙΚΤΑ	Ἐπικτᾶ
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε,
ΛΗΜΝΕ	Λῆμνε
ΧΑΙΡΕ	χαῖρε

216 Tegeae in museo. Stela l. 0,31, a. 0,49, cr. 0,21, saec. I p. (?) Chr. ΑΕΠ. Vidi. *Ect.*

Ἐπιτί-
με
χαῖρε.

217 Tegeae in museo. Stela a. c. 0,60, saec. II p. Chr.. ЄΑΜ. Ed. Foucart(-Le Bas) II 345*e*. Vidi. *Ect.*

Ἑρμῆ
χαῖρε ❦

218 *Piali* apud Athanasium Moraitem. Stela cymatio ornata l. 0,59. a. plus 1,30, cr. 0,18. ΑΕΜΠΣΩ. Vs. 4. 5 peioribus litteris additi. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 278, 20. Vidi. *Ect.*

Εὔνοῦσα χαῖρε,
σεμνοτάτη σὺ γυνή.
Καλλικρατῷ χαῖρε. ❦
Ἐπικτῷ χαῖρε.
5 Ἀντωνία χαῖρε.

219 Olim *Ibrahim effendi* apud Kaburam. Stela infra mutila l. 0,44; a. 0,40. ΑΕΞ. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 25.

Εὐξενίδα
χαῖρε.

220 Tegeae in museo. Stela l. 0,21, a. 0,45, cr. 0,24, saec. I a.(?) Chr. Α Ε Ζ Ω. Vidi. *Ect.*

Ζήνων
χαῖρε.

---

221 *Ibrahim effendi* apud Constantinum Lenacum in muro casae. Stela l. 0,24, a. 0,48, cr. 0,25. Litterae consulto deletae. Α Є Π C Ѡ. Ed. Le Bas(-Foucart) II 347. Exscripsi (vs. 2—4). *Ect.*

Ζωσίμη χαῖρε,
Εὐτυχίδα χαῖρε
πασίφιλε κἀγαθέ,
ἔτη βιώσας λη΄.

---

222 Olim *Ibrahim effendi* apud l. Kaburam. Stela l. 0,27, a. 0,30. Α Ε Θ Ω. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 24.

Θεόδωρε
χαῖρε.

---

223 Olim *Piali*. Α Ε Σ. Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 14 ex C. Lenormantii schedis (Le Bas-Foucart II 342).

χαίρετε
[Θε?]όκριτε, Ἁγησίστρατε.

---

224 Olim ad Παλαιὰν Ἐπισκοπήν. 'Cippus'. Α Ε Θ C. Ed. Pouqueville *Voy.* IV 275 (CIG 1529).

Θεόφιλος χαῖρε

---

225 Tegeae in museo. Stela l. 0,18, a. 0,28, cr. 0,07, saec. I a. Chr. Α Ε Θ Σ. Vidi. *Ect.*

Θρασύλε
χαῖρε.

Vs. 1 Σ ex Ε correctum.

---

226 Tegeae in museo. Stela superne rotunda. Saec. I p.(?) Chr. Α Ε Π Ω. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 31. Vidi. *Ect.*

Ἵππων
χαῖρε.

---

227 In muro Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς hodiernae. Stela aëtomate ornata, l. 0,41, a. 0,67, cr. 0,19. Anaglyphum mulieris stantis. Α Є Ѡ. Edd. Pouqueville *Voy.* IV 275 ex Cartwrightii schedis (CIG 1527); Ross Inscr. gr. ined. p. 3; Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 13 ex C. Lenormantii exemplari; Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* p. 40; cf. Conze-Michaëlis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 32; Le Bas-Foucart II 346; I. Schmidt *Ath. Mitt.* VI 1881, 358, 60 (Bechtel *SGDI* 1244). *Ect.* summa cum difficultate fecit Lattermann.

In aëtomate: Καλλικὼ
χαῖρε.

In epistylio: Ν . . C C Γ Ε Ι Ḳ Τ Λ Μ C

Vs. 3 C Α Є Τ Η Le Bas, Ọ Λ̣ Ι . Γ Ι Ι Ι Α Schmidt. Coniecturis abstineo.

---

228 Olim Tripoli. Stela anaglypho mulieris sedentis ornata. Ed. Foucart(-Le Bas) II 347 *a*.

Κ Α Λ Ι Τ Υ Χ Η Χ Α Ι Ρ Ε Ζ Η C Α C Α — Καλιτύχη χαῖρε, ζήσασα
Є Τ Η Є Ι Κ Ο C Ι Π Є Τ Є — ἔτη εἴκοσι πέ(ν)τε.

---

229 Olim Tripoli. Cippus (i. e. stela). Α Ε(?). Ed. Pouqueville *Voy.* IV 275 (CIG 1526, Bechtel *SGDI* 1242; Meister *Dial.* II 86, 1, Hoffmann *Dial.* I 32, 40).

Κλέανδρε, Α Μ Η Ν Ε Α Σ Φ Ι Λ Ε ἐνθάδε (?) χαίρετε.

Ἀμ[ει]νέας Becht., Ἀμ[ύ]ντας Fraenkel. πασ(ί)φιλε Kern.

---

230 Tegeae in museo. Stela infra et a dextra fracta, l. m. 0,30, a. m. 0,27, cr. 0,15. Litterae magnificae, saec. I a.(?) Chr. Α Ε. Vidi. *Ect.*

Κλεόδα[με]
χαῖρ[ε].

---

231 Tegeae in museo. Stela s. tabula, l. 0,34, a. m. 0,40, cr. 0,10, saec. I p.(?) Chr. Α Ε Ω. Vidi. *Ect.*

Κλεωνὶ
| *nomen erasum* |
χαῖρε.

---

232 Olim *Achuriis*. Ed. Foucart(-Le Bas) II 345*f* (Bechtel *SGDI* 1245; Hoffmann *Dial.* II 33, 50).

Λ Α Λ Ι Κ Α Χ Α Ι Ρ Ε — Λαδίκα χαῖρε.

---

233 Tegeae in museo. Stela l. 0,42, a. m. 0,58. Vs. 1 litteris minoribus, et serioris aetatis (Α Ε Ѡ) quam vs. 2 (Α Ε). Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 29. Vidi. *Ect.*

II Λυκῶρι χαῖρε
I |//////////////////////|
I χαῖρε.

---

234 Α Ε Μ Ξ. Ed. Le Bas(-Foucart) II 344.

Ξενότιμε,
Ξενία
χαίρετε.

---

235 Tegeae in museo. Tabula superne integra. Vidi. *Ect.* Arbanitopulli et meum.

vac. Ο Ν Α Σ — Ὀνασ- -
///// Χ Α — [??] χα[ῖρε]
///////‾ Α — [ἀ]γα[θέ].

Vs. 3 Cf. n. 221.

---

236 Tegeae in museo. Stelae pars superior. Infra litteras, quae saec. II p. Chr. esse videntur, caput hominis; reliquum anaglyphum periit. L. m. 0,20, a. m. 0,175. Vidi. *Ect.*

Ι Ν Θ Η Ρ Λ C — [Π]ανθήρας
Χ Λ Ι Ρ Ε — χαῖρε.

---

237 Tegeae in museo. Tabula deformis. Litterae saec. II p. Chr. accurate incisae Λ Ε Η Π C. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 112sq., 31. Vidi. *Ect.*

Πασινόα
χαῖρε.

---

238 Olim *Ibrahim effendi* apud Kaburam. Stela l. 0,27, a. 0,30. Α Ε Π Ω. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 26.

Πολλί-
ων χαῖρε.

---

239 Olim *Piali*. Ed. Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 40, 40 et tab. V 3 (Foucart[-Le Bas] II 345*h*).

Π · C Ε Ι Μ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Vischer: Π(οπλία)[!] Σεῖμα ²χαῖρε, '*die beiden Querstriche des Sigma sind aber auffallend kurz*'; Fouc.: Π(όπλιε) Σειμᾶ ²χ. An Πρεῖμα?

---

240 Olim in ecclesia Ἁγ. Κυριακῆς, inter *Piali* et *Ibrahim effendi*. Stela aëtomate et anaglypho viri ornata, artis malae. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 138, 37.

Γ Ο Ο Τ Ι Χ Α Ι Ρ Ε — Προτίων (!) χαῖρε.
Ѡ Ν

6*

241 Olim *Piali* apud P. Bobotem. Stela l. 0,30, a. 0,22. Α et Λ, Є C. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 280, 27. *Ect.* Arbanitopulli.

Στράτ[ει]α
χαῖρε.

242 Tegeae in museo. Tabula rudis. Α Ε Σ Ω. Vidi. *Ect.*

Σωσικλῆ
χαῖρε.

243 Tegeae in museo. Stela aëtomate ornata, infra fracta. Litterae malae; superior titulus erasus. *a*) Σ Ω, *b*) Є C ω. Vidi. *Ect.*

Σωσικράτη[ς]
Σωτηρὶ χαῖρε.

244 Olim *Achuriis.* Α Є C. Ed. Foucart(-Le Bas) II 345*j*.

Σωτηρᾶ χαῖρε.

245 Tegeae in museo. Stela l. 0,27, a. 0,50, cr. 0,14. Α C Ε Η Ω. Vidi. *Ect.*

Σωτῆρι-
χε
χαῖρε.

246 Tegeae in museo, olim inter *Piali* et Achuria in S. Ioannis ecclesia. Coperculum sepulcri(?) superne rotundum, l. 0,49, a. 54, cr. 1,16. Litterae magnae (0,04) saec. I a.(?) Chr. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 32, 3. Vidi. *Ect.* Fougèresii, Arbanitopulli, meum.

Τελέστα
χαῖρε.

Simillimum lapidem ante ecclesiam Panagiae Κοιμήσεως Neochorii vidimus.

247 In ecclesiae Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς muro. Stela cui dens subest, l. 0,27, a. 0,44. Litterae magnae saec. I p. Chr., Α Ε. Notavit Lattermann. *Ect.*

Φίλεια
χαῖρε.

248 Tegeae in museo. Caena heroica: vir in lecto recumbat, uxor ante lectum sedet; inter mensae pedes titulus, litteris quae saec. III a. Chr. esse possunt. Vidi. *Ect.* Arbanitopulli et meum.

Δ Ε Ρ Κ Ε Τ Υ	Δερκετῦ
Η Ρ Ω Ο Σ *vac.*	ἥρωος
vac.? Τ Ω Υ *vac.*?	τῶ Ὑ.

Vs. 1 cf. Kretschmer *Glotta* IV 205 (Διονῦς); Ἐπαφρῦν n, 50_{68} etc. || 3 ante Τ dubia vestigia, non Ε; post Υ nihil fuisse videtur. An τῶ Υ(ιῶ)?

249 Olim in Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ. Ed. Leake *Morea* tab. 4.

Δ Α Μ Α Ι Ν Ε	Δαμαίνε[τ-]
Κ Ω	Κω-

Cous sive Coa, nom. sive genetivus.

250 Olim in Παλαιᾷ Ἐπισκοπῇ deinde Achuriis in muro ecclesiae. Stela a. c. 0,32 duorum virorum, unius feminae infantisque anaglypho ornata. Litterae super anaglypho Ε Σ (Roehl). Edd. Pouqueville *Voy.* IV 275 ex Cartwrightii schedis (CIG 1524); Bursian *Arch. Anz.* 1854, 479; Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* p. 39; Roehl *Ath. Mitt.* I 1876, 229 (Bechtel *SGDI* 1237; Hoffmann *Dial.* I 32, 41).

Πολυκρέτεια Ἀριστω-
Νεοκλ- - - - -

Vs. 1 Lectioni Cartwrightii Κ et Ω ex Vischero addidi. || 2 ....Ε.Ο Visch., ...Ο Υ Roehl.

251 Hauniae in museo nationali (AB *b* 119), olim *Piali*, unde attulit Falbe. Stela marmoris nigricantis a sinistra et infra fracta, l. m. 0,21, a. m. 0,20, cr. 0,08. In media stelae parte excavata anaglyphum erat; superest caput. Litterae saec. II a. Chr. a. 0,02. Ed. Ussing *Graeske og lat. Indskr. i Kjøbenhavn* 1854, 8, 6 (Kirchhoff *SB. Berl. Akad.* 1887, 990, 7). Apographum ectypumque misit, descripsit Blinkenberg.

ΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΩΙ	-ης ἐμ πολέμωι.
caput	

Laconem esse demonstravit Kirchhoff, qui morem ex Plutarchi locis (Lyc. 27; Inst. Lac. VIII 252) illustravit. || -ΣΙΣ Uss.

252 (Manthyreae?) In vico Μπεσέρι (Μπισίρι), in ara ecclesiae S. Georgii. Stela lapidis Dolianorum, l. 0,53, a. 0,75, cr. 0,135, anaglypho mulieris sedentis ornata. Α, Σ = Є, Ζ Κ Μ C ω saec. fere II p. Chr. Duo tituli diversae aetatis. Ed. Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 29 sqq., 2. Habeo et huius viri docti et M. Krispis ectypa apographaque.

I ζῶντες Ἀριστίων καὶ (*uxor*)
ἑαυτοῖς καὶ τοῖς τέκν[οις αὐτῶν κατε]-
σκεύασαν. II ❦ Ἀρτεμῶ ❦ χαῖρε

253 Olim in muro Παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς. Tabula l. 1,53, a. 0,75, cr. 0,24. Α Ε Π Σ et C (vs. 5). Edd. Pouqueville *Voy.* IV 275 ex Cartwrightii schedis (CIG 1528); Leake *Morea* III tab., 5 [vs. 2—4]; Ross Inscr. gr. ined. I p. 3, qui plura habet in diario; Le Bas *Inscr. gr. et lat.* 12 ex C. Lenormantii apographo; Le Bas(-Foucart) II 343. Cf. C. Keil *Jahrb. Philol.* XL 1844, 263; Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1906, 31; Rossii et Michaëlis (1860) exemplaria adhibuit Fraenkel.

Φιλόλογος - - -
ἑαυτοῖς.
Οὐρβανὲ χαῖρε.
Εὐφρόσυνε χαῖρε.
5 Στέπτε χαῖρε.

Vs. 1 post nomen ΙΛΙ Le Bas, unde καὶ Fouc.; ...ι Mich., ΙΙ' (velut ΙΠ) Ross. Desideratur nomen uxoris; ἐποίησαν (s. κατεσκεύασαν, ut Arb.) secundum Michaëlis exemplar primo modo versu fuisse potest; praefero omnino non fuisse, sed mente supplendum. || 3—5 liberi eorum. || 4 Ν Ε Ross, Len., Mich., Ν Η Le B. || 5 C Τ Le B., R., M., Ο Γ Len., unde Θρέπτε Le B. inscr., Fouc.

254 Olim Thanae, fortasse Tegea advectum. Ed. Leake *Morea* III tab., 53; cf. II 48.

Γ Α C Ι Φ Ι Λ Η Τ Ε	Πασιφίλητε.

255—259 (ΚΟΡΥΘΕΙΣ?) Olim (a. 1834) in vico Στενόν. Formis traditis Α Ε Θ Γ vix fides habenda. Edd. Pittakis Ἐφ. Ἀρχ. 1855, 2633—2637 ex Chrysidae schedis (Foucart[-Le Bas] II 341 *h*; 345 *d*; 345 *c*; 347 *c*; 345 *b*).

(255) Κλεαινέτα Βραχύλλου
(256) Ἀνίκητε χαῖρε.
(257) Κάρπε ²χαῖρε.
(258) Πρεποντίων ²Ἀγαθὲ χαῖρε.
(259) Χρωτῶ ²χαῖρε.

II.
PALLANTIVM.

Situs. Paus. VIII 44, 5. ἐν δὲ Παλλαντίωι ναόϲ τε καὶ ἀγάλματα . . . Πάλλαντοϲ, . . . Εὐάνδρου· καὶ Κόρηϲ τε τῆϲ Δήμητροϲ ἱερὸν καὶ οὐ πολὺ ἀπωτέρω Πολυβίου ϲφίϲιν ἀνδριάϲ ἐϲτιν. τῷ λόφῳ δὲ τῷ ὑπὲρ τῆϲ πόλεωϲ ὅϲα ἀκροπόλει τὸ ἀρχαῖον ἐχρῶντο· λείπεται δὲ καὶ ἐϲ ἡμᾶϲ ἔτι ἐπὶ κορυφῇ τοῦ λόφου θεῶν ἱερόν (Καθαρῶν).

Viae. 1) Π. — Tegea: τὰϲ ἐπὶ τὸ Παλλάντιον φερούϲαϲ πύλαϲ Tegeatarum a. 370 refert Xen. Hell. VI 5, 9.

2) Π. — Μεγαλόπολιϲ· Paus. VIII 44: Π. — a dextra τὸ Παλλαντικὸν πεδίον — τὸ ὀνομαζόμενον Χῶμα ὅροι Μεγαλοπολίταιϲ τῆϲ γῆϲ πρὸϲ Τεγεάταϲ καὶ Παλλαντιεῖϲ — Βόρειον — Ἀϲέα etc. Cf. Paulli iter a. 167.

3) Π. — Μαντίνεια Paus. VIII 11, 5 λεωφόροϲ. Viam ipsam a Πελάγει usque ad Pallantium non describit.

4) Π. — Τεγέα (cf. p. 1_{51}) Paus. VIII 44, 7.

Paus. praef. Elidis V 1, 8. Ἄπιν γὰρ τὸν Ἰάϲονοϲ ἐκ Παλλαντίου τοῦ Ἀρκάδων ἀπέκτεινεν Αἰτωλὸϲ ἐπελάϲαϲ τὸ ἅρμα τεθέντων ἐπὶ Ἀζᾶνι ἄθλων.

Saec. VII Παλλάντιον (St. B.) πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ, ἀπὸ Πάλλαντοϲ, ἑνὸϲ τῶν Λυκάονοϲ παίδων, ὡϲ Ἡϲίοδοϲ. τὸ ἐθνικὸν Παλλαντιεύϲ. τινὲϲ δὲ Παλλαντιάδα καλοῦϲιν, ὡϲ ἐν τῷ περὶ Ἑϲτιαίαϲ εἴρηται.

Saec. VI Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ Στηϲίχοροϲ ὁ Ἱμεραῖοϲ ἐν Γηρυονηίδι ἐποιήϲατο μνήμην (PLG III[4] 209, 9 ap. Paus. VIII 3, 2).

Hinc fabula orta de Stesichoro Pallantio: Suid. Στηϲίχοροϲ. οἱ δὲ ἀπὸ Παλλαντίου τῆϲ Ἀρκαδίαϲ φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φαϲὶν εἰϲ Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆϲαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆϲ πύληϲ ἥτιϲ ἐξ αὐτοῦ Στηϲιχόρειοϲ προϲηγόρευται.

c. 400 a. Chr. hemiobolium argenteum (Head[2] 451): caput iuvenis — ΛΑΠ, magnum E.

a. 370. Tegeatarum rixae. Factio laconica expulsa, ἐκπίπτουϲι κατὰ τὰϲ ἐπὶ τὸ Παλλάντιον φερούϲαϲ πύλαϲ, καὶ φθάνουϲι πρὶν καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν διωκόντων εἰϲ τὸν τῆϲ Ἀρτέμιδοϲ νεὼν καταφυγόντεϲ, ubi necantur. Xen. Hell. VI 5, 9; mutavit (Ephor. ap.) Diod. XV 59: . . ἔφυγον . . οἱ δ' εἰϲ τὸ Παλλάντιον. οὗτοι μὲν οὖν ἐκδοθέντεϲ ὑπὸ τῶν Παλλαντίων ὑπὸ τῶν νενικηκότων ἐϲφαγιάϲθηϲαν.

a. 369. Arcadum decreto Παλλάντιον πόλιϲ ἐκ Μαινάλου Megalopoli condendae attributa: Paus. VIII 27, 3; sed v. annum 362.

a. 362. Παλλαντιεῖϲ (sicut Τεγεᾶται Μεγαλοπολῖται alii) Epaminondae socii Xen. Hell. VII 5, 5.

a. 361 vere Αἰϲχ[ύλου ἄρχοντοϲ] inter ἀργυρολόγουϲ Delphos missus est . . . . . τοϲ Παλλαντεύϲ. *Bull. Hell.* XXVII 1903, 21 *B.*

— aestate inter eos fuisse videntur Pallantienses, quos Pammenes Thebanus Megalopolitanas partes sequi coegit.

a. 228. Cleomenes περὶ Παλλάντιον Arato frustra pugnam obtulit Plut. Cleom. 4. Arat. 35.

[a. 221 Mantinea capta Pallantium agri mantiniensis partem accepisse et tridentem Mantiniensium nummis argenteis, ΠΑΛ inscriptis, imposuisse videtur Weilio *Z. Numism.* IX 1882, 215; Niese III 37 adn. 3. Quamquam ager ille vix unquam Mantineae, sed aut Megalopoleos aut Tegeae fuerat. Cf. s. 189/8. Nec nominatur P. in subscriptione decreti Megalopolitanorum a. 205.]

Saec. III a. Chr. exeunte. Pallantium nomen dedisse Palatio sive Palatino colli romano fabula est iam a Fabio Pictore (Peter Hist. rom. rell. I p. LXXI et 9 fr. 5*b* ex Dionys. Hal. ant. rom. I 79) commemorata; coloniam deduxisse fertur Εὔανδροϲ, quem Sibyllae Italicae filium dicit Eratosthenes schol. Plat. Phaedr. 244*b* (Ε. ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πανὸϲ ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίϲαϲ), Ἑρμοῦ . . καὶ νύμφηϲ τινὸϲ Ἀρκάϲιν ἐπιχωρίαϲ (Ladonis filiae addit Paus. VIII 43, 2) ἣν οἱ μὲν Ἕλληνεϲ Θέμιν εἶναι λέγουϲι καὶ θεοφόρητον ἀποφαίνουϲιν, Romani Carmentam. Qui haec fusius tradit Dionysius (I 31), capite insequente contra quosdem scripsit ὧν ἐϲτι καὶ Πολύβιοϲ ὁ Μεγαλοπολίτηϲ, qui in Palatino tumulum dicit Pallantis, filii Herculis et Launae (= Laviniae), Euandri filiae; ipse Dionysius sacra Romanorum multa ex Arcadia derivat. Idem fecere Romanorum poëtae, quos missos facimus. Locos enumerat Escher *Realenc.* VI 839 sqq. Unicum rei fundamentum est nominum similitudo Pallantii et Palatii, quae fortasse iam Diocli Peparethio vel ali cuipiam Graeculo ansam fabulae excogitandae dedit. Quare dubito ex iis quae Dionysius velut arcadica rettulit, Minervae nempe et Neptuni relligione, quidquam priscis attribuere Pallantii incolis.

a. 189/8? Pallantium per Philopoemenem restitutum. Nummi aenei (Head[2] 418): Ἀχαιῶν Παλλαντέων. Magistratus: Ἵππαρχοϲ (*Cat. Brit. Mus. Pelop.* 14, 167).

a. 167. Aemilius Paullus Graeciam peragrans Lacedaemone Pallantium, inde Megalopolim et Olympiam profectus, haud dubie romanarum antiquitatum gratia. Liv. XLV 28.

Post a. 146. Πολυβίου ἀνδριάϲ dedicatus. Paus. VIII 44, 5. Postea rursus Megalopoli aut Tegeae oppidum attributum est.

a. 138—161 p. Chr. Paus. VIII 43, 1 βαϲιλεὺϲ Ἀντωνῖνοϲ ὁ πρότεροϲ πόλιν τε ἀντὶ κώμηϲ ἐποίηϲε Παλλάντιον καὶ ϲφίϲιν ἐλευθερίαν καὶ ἀτέλειαν ἔδωκεν εἶναι φόρων.

Inde ab a. 192 p. Chr. cum multae Arcadiae urbes ius nummos cudendi acceperint, de Pallantii nummis nihil adhuc constat.

Libri et itinera.

[Falso in vico hod. Thanae collocavit Gell *Itinerary* 136, cf. Leake *Morea* III 36.]

1831 sqq. Boblaye *Recherches* 146.

1834. Ross *Peloponn.* 58 sqq.

1840. Idem *Königsreisen* I 223 sq. Curtius *Pelop.* I 263 sq. 274.

c. 1848. E. Gandar Pallantii humum effodit (eius *Lettres et souvenirs* I 399—400 laudat Radet *École franç.* 91, cf. 287 adn. 1).

1909. (Robert *Pausanias* 266 sqq.)

---

260 'Pallantium' Landron ΑΕΘ. Edd. Le Bas-Foucart II 335 ex schedis Landron; nec tamen quidquam de monumenti neque indole nec loco inter Lebasii notas invenit Foucart (Cauer[2] 463; Bechtel *SGDI* 1258; Hoffmann *Dial.* I 33, 43).

Τεγεᾶται
ἀνέθεν.

Pallantii nomen, cuius situs Lebasii aetate iam constabat, effictum esse improbabile est.

III.

MANTINEA.

Urbs. Paus. VIII 9, 1 ναὸς διπλοῦς μάλιστά που κατὰ μέσον τοίχῳ διειργόμενος· τοῦ ναοῦ δὲ τῇ μὲν ἄγαλμά ἐστιν Ἀσκληπιοῦ . . . (Alcamenes), τὸ δὲ ἕτερον Λητοῦς ἐστιν ἱερὸν καὶ τῶν παίδων . . . (Praxiteles) ἐνταῦθα Polybii anaglyphum (v. sub a. 146). 2 Μαντινεῦσι δέ ἐστι καὶ ἄλλα ἱερά, τὸ μὲν Σωτῆρος Διός, τὸ δὲ Ἐπιδώτου καλουμένου . . . ἔστι δὲ καὶ Διοσκούρων καὶ ἑτέρωθι Δήμητρος καὶ Κόρης ἱερόν . . . καὶ Ἥρας πρὸς τῷ θεάτρῳ ναὸν ἐθεασάμην (Praxiteles) . . . πρὸς δὲ τῆς Ἥρας τῷ βωμῷ καὶ Ἀρκάδος τάφος . . . 4 . . τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἔνθα ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀρκάδος, καλοῦσιν Ἡλίου βωμούς. 5 τοῦ θεάτρου δὲ οὐ πόρρω μνήματα . . . τὸ μὲν Ἑστία καλουμένη κοινή, περιφερὲς σχῆμα ἔχουσα [1]). Ἀντινόην δὲ αὐτόθι ἐλέγετο κεῖσθαι τὴν Κηφέως [2])· τῷ δὲ στήλη τε ἐφέστηκε (Grylus Xenophontis f.) [3]). 6 τοῦ θεάτρου δὲ ὄπισθεν ναοῦ τε Ἀφροδίτης ἐπίκλησιν Συμμαχίας ἐρείπια . . . καὶ ἱερόν τε καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἐστιν Ἀλέας αὐτοῖς. 7 . . . τῶν δὲ ἐν Μαντινείᾳ νεώτατός ἐστιν ὁ τοῦ Ἀντίνου ναός . . . 8 . . . οἶκος δέ ἐστιν ἐν τῷ γυμνασίῳ Μαντινεῦσιν ἀγάλματα ἔχων Ἀντινόου καὶ ἐς τἄλλα θέας ἄξιος λίθων ἕνεκα οἷς κεκόσμηται καὶ ἀπιδόντι ἐς τὰς γραφάς (Antinous [4]); τῆς ἐν Κεραμεικῷ γραφῆς, ἣ τὸ ἔργον εἶχε τὸ Ἀθηναίων ἐν Μαντινείᾳ . . . μίμημα). 9 Μαντινεῦσι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ γυναικός τε εἰκὼν χαλκῆ — [καὶ] Μαντινεῖς καλοῦσι Διομένειαν Ἀρκάδος — καὶ ἡρῷόν ἐστι Ποδάρου [5].

[1]) Fougères *Mant.* 193 sq.; Pomtow *Die gr. Tholos Klio* XII 1912, 52 ed. sep. [2]) Paus. VIII 3, 4 (Reg.) Μαντινεὺς (Λυκάονος) Μαντίνειαν condidit. cf. 8, 4 Μαντινεὺς μὲν οὖν ὁ Λυκάονος ἑτέρωθι φαίνεται οἰκίσας τὴν πόλιν, ἣν ὀνομάζουσι καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι Πτόλιν οἱ Ἀρκάδες (v. viam septimam)· ἐκεῖθεν δὲ Ἀντινόη Κηφέως τοῦ Ἀλέου θυγάτηρ κατὰ μάντευμα ἀναστήσασα τοὺς ἀνθρώπους ἤγαγεν ἐς τοῦτο τὸ χωρίον, ὄφιν . . . ἡγεμόνα ποιησαμένη τῆς ὁδοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ὁ παρὰ τὴν πόλιν ῥέων τὴν νῦν ποταμὸς Ὄφις ὄνομα ἔσχηκεν. [3]) v. s. a. 362 a. Chr. [4]) v. s. a. 130 p. Chr. [5]) v. s. a. 362 a., 60 p. Chr.

Viae (cf. Fougères *Mant.* 73 sqq.): 1) Μ. — Ἄργος διὰ Πρίνου. Incipit Argis Paus. II 25 ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν πρὸς τῇ Δειράδι — ἱερὸν Ἀφροδίτης et Ἄρεως — Χάραδρος ποταμός — Οἰνόη — Ἀρτεμίσιον ὄρος (ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ κορυφῇ τοῦ ὄρους, αἱ πηγαὶ τοῦ Ἰνάχου) — VIII 6, 6 τοῦτό (i. e. Ἀρτεμίσιον) ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὅρος τῆς χώρας — 7, 1 πεδίον . . . Ἀργὸν καλούμενον, καθάπερ γε καὶ ἔστι· τὸ γὰρ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ κατερχόμενον ἐς αὐτὸ ἐκ τῶν ὀρῶν ἀργὸν εἶναι τὸ πεδίον ποιεῖ, ἐκώλυέ τε οὐδὲν ἂν τὸ πεδίον τοῦτο εἶναι λίμνην, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ ἠφανίζετο ἐς χάσμα γῆς . . . 4 τοῦ δὲ . . . Ἀργοῦ πεδίου . . ὄρος ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ, σκηνῆς τε Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου [1]) καὶ κώμης ἐρείπια ἔχον Νεστάνης [2]) . . . 8, 1 μετὰ δὲ τὰ ἐρείπια τῆς Νεστάνης ἱερὸν Δήμητρός ἐστιν ἅγιον, καὶ αὐτῇ καὶ ἑορτὴν ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄγουσιν οἱ Μαντινεῖς [3]). καὶ κατὰ τὴν Νεστάνην ὑπόκειται μάλιστα (*lacuna*), μοῖρα μὲν καὶ αὐτὴ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀργοῦ, χορὸς δὲ ὀνομάζεται Μαίρας. τοῦ πεδίου δέ ἐστιν ἡ διέξοδος τοῦ Ἀργοῦ σταδίων δέκα. ὑπερβὰς δὲ οὐ πολὺ ἐς ἕτερον καταβήσῃ πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τὴν λεωφόρον ἐστὶν Ἄρνη καλουμένη κρήνη (Neptuni Ἱππίου partus. Cf. p. 46_{86} sqq.) — 4 (X stad.) Μαντινέων ἡ πόλις.

[1]) v. s. a. 338 a. Chr.; et n. 342. [2]) tractabit Lattermann; v. p. 51_{87}. [3]) Huc num spectant decreta Coragorum intra urbem inventa n. 265/6?

2) Μ. — Ἄργος διὰ Κλίμακος. Incipit Argis Paus. II 25, 4 ἀπὸ τῶν πυλῶν τῶν πρὸς τῇ Δειράδι — (LX stad.) Λύρκεια (hinc Pausaniae descriptio Orneas deflectit). VIII 6, 4 . . διὰ Κλίμακος. αὕτη δὲ εὐρυτέρα τέ ἐστι καὶ ἡ κάθοδος εἶχεν αὐτῇ βασμίδας ποτὲ ἐμπεποιημένας· ὑπερβαλόντων δὲ τὴν Κλίμακα χωρίον ἐστὶν ὀνομαζόμενον Μελαγγεῖα, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτόθεν τὸ πότιμον Μαντινεῦσι κάτεισιν ἐς τὴν πόλιν — 5 κρήνη καλουμένη Μελιαστῶν [1]) (Διονύσου ὄργια, μέγαρον, ἱερὸν Ἀφροδίτης Μελαινίδος) — (VII stad.) Μαντίνεια.

[1]) Fougères *Mant.* 86 fig. 10 (forma). Collegium sacrum est; ab iis viris doctis qui de sodaliciis egerunt neglectum.

3) M. — Tegea: Paus. VIII 10, 1 Μ. — ἐν ἀριστερᾷ τῆς λεωφόρου παρὰ τοῖς Μαντινέων τείχεσι χωρίον ἐς τῶν ἵππων τὸν δρόμον, καὶ οὐ πόρρω τούτου στάδιον . . . ὑπὲρ δὲ τοῦ σταδίου τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ Ἀλήσιον, διὰ τὴν ἄλην ὥς φασι καλούμενον τὴν Ῥέας, καὶ Δήμητρος ἄλσος ἐν τῷ ὄρει (cf. n. 286) — 2 παρὰ δὲ τοῦ ὄρους τὰ ἔσχατα τοῦ Ποσειδῶνός ἐστι τοῦ Ἱππίου τὸ ἱερόν, οὐ πρόσω [1]) σταδίου Μαντινείας. 5 πέραν δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος τρόπαιόν ἐστι λίθου πεποιημένον ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἄγιδος — 11 μετὰ δὲ τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος χωρίον ὑποδέξεταί σε δρυῶν πλῆρες καλούμενον Πέλαγος, καὶ ἐκ Μαντινείας ἡ ἐς Τεγέαν ὁδὸς φέρει διὰ τῶν δρυῶν. Μαντινεῦσι δὲ ὅροι πρὸς Τεγεάτας εἰσὶν ὁ περιφερὴς ἐν τῇ λεωφόρῳ βωμός. (— Τεγέα, non describitur).

[1]) οὐ πρόσω ς σταδίων Schaefer *Demosth.*[1] III 2, 12; οὐ πρόσω ἑπταςταδίου Bursian II 216, coll. Polybio IX 8, 11: πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν, ὃ κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις. Fougères *Mant.* 103. Fabula de templo antiquiore Paus. VIII 10, 2: τὰ δὲ ἐξ ἀρχῆς τῷ Ποσειδῶνι τὸ ἱερὸν τοῦτο Ἀγαμήδης λέγονται καὶ Τροφώνιος ποιῆσαι . . . cf. Agamedem Stymphali f. VIII 5, 11 (reliqua de eo v. sub Stymphalo); scelus contra deum commissum ab Aepyto Hippothoi f., Arcadiae rege VIII 5, 5. In fano manumissiones proponebantur; v. n. 274/7.

4) Paus. VIII 11, 1 Μ. — ἱερὸν Ποσειδῶνος Ἱππίου (v. 3) — ἐς ἀριστερὰν (V stad.) τάφοι τῶν Πελίου θυγατέρων — 4 (XX stad.) χωρίον ὀνομαζόμενον Φοίζων . . . ὁ δὲ Φοίζων μνῆμά ἐστι λίθου περιεχόμενον κρηπῖδι, ἀνέχον δὲ οὐ πολὺ ὑπὲρ τῆς γῆς. κατὰ τοῦτο ἥ τε ὁδὸς μάλιστα στενὴ γίνεται καὶ τὸ μνῆμα Ἀρηϊθόου λέγουσιν εἶναι [1]).

[1]) H 9 ἔνθ' ἑλέτην ὁ μὲν (i. e. Paris) υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος [10] Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης [10] γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις, cf. H 136 sqq., ubi Lycurgus Areïthoum occidisse narratur (hinc ἄγεται Μώλεια ἑορτὴ παρὰ Ἀρκάσιν, ἐπειδὴ Λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην εἷλεν Ἐρευθαλίωνα· μῶλος δὲ ἡ μάχη schol. Ap. Rh. I 164). Scholiastes H 9 Pherecydem in subscriptione afferens (FHG I 92, 87) de Arne boeotia cogitavit, unde Areïthous in Arcadiam venerit; sed fuit prope Mantineam. Cf. Paus. VIII 8, 2 Ἄρνη . . κρήνη· λέγεται δὲ καὶ τοιάδε ὑπὸ Ἀρκάδων, Ῥέα ἡνίκα Ποσειδῶνα ἔτεκε, τὸν μὲν ἐς ποίμνην καταθέσθαι δίαιταν ἐνταῦθα ἕξοντα μετὰ τῶν ἀρνῶν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀνομασθῆναι καὶ τὴν πηγήν, ὅτι περὶ αὐτὴν ἐποιμαίνοντο οἱ ἄρνες· φάναι δὲ αὐτὴν πρὸς τὸν Κρόνον τεκεῖν ἵππον καί οἱ πῶλον ἵππου καταπιεῖν ἀντὶ τοῦ παιδὸς δοῦναι. cf. schol. Lyc. 644 εἴρηται δὲ Ἄρνη ἡ νύμφη πρότερον Σινόεσσα καλουμένη, ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐκτρέφειν πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα ἀπηρνήσατο . . καὶ ἐντεῦθεν Ἄρνη ὠνομάσθη. οὕτως Θησεὺς ἐν Κορινθιακῶν γ΄. Cf. Et. M. Ἄρνη. Non de Boeotiae urbe sed de Arcadiae fonte agi docuit Wentzel Philol. L 1891, 386 sq., qui nos ad Panem Σινόεντα relegat Megalopoli cultum: Paus. VIII 30, 3; idem Pan etiam in Cotilo monte prope Phigaliam (u. v.) redit, unde Megalopolim deductus esse videtur.

5) Μ. — Pallantium: Paus. VIII 11, 5 Μ. — (XXX stad.) παρήκει κατὰ τοῦτο ἐς τὴν λεωφόρον ὁ τοῦ Πελάγους καλουμένου δρυμός — Σκοπή collis, Epaminondae τάφος — 12, 1 (I stad.) ἱερὸν Διὸς Χάρμωνος — (Παλλάντιον). Reliquam viam non describit Pausanias.

6) Μ. — Methydrium: Paus. VIII 12, 2. Μ. — (XXX stad.) πεδίον ὀνομαζόμενον Ἀλκιμέδων καὶ ὑπὲρ τοῦ πεδίου τὸ ὄρος ἐστὶν ἡ Ὀστρακίνα, ἐν δὲ αὐτῷ σπήλαιον, ἔνθα ᾤκησεν Ἀλκιμέδων, ἀνὴρ τῶν καλουμένων ἡρώων (fabula de Hercule et Phialone Alcimedontis filia, Aechmagora filio eorum, vicina πηγῇ Κισσᾳ) [1]) — 4 (XL stad.) Πετρόσακα καλούμενον χωρίον· Μεγαλοπολιτῶν δὲ καὶ Μαντινέων ὅρος ἐστὶν ἡ Πετρόσακα — (Μεθύδριον). Reliqua pars viae non descripta.

[1]) Fabula poëtam redolet alexandrinum, αἰτίων conditorem; v. sub Phigalia.

7) Μ. — Orchomenus *A*: Paus. VIII 12, 5 Μ. — Λάδα στάδιον . . . καὶ παρ' αὐτὸ ἱερὸν Ἀρτέμιδος καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ γῆς χῶμα ὑψηλόν· Πηνελόπης [2]) δὲ εἶναι τάφον φασίν . . . 7 τοῦ τάφου δὲ ἔχεται τούτου πεδίον οὐ μέγα, καὶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ ἐρείπια ἔτι Μαντινείας ἔχον τῆς ἀρχαίας· καλεῖται δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ἐφ' ἡμῶν Πτόλις. κατὰ δὲ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς προελθόντι ὁδὸν οὐ μακρὰν Ἀλαλκομενείας ἐστὶ πηγή — (XXX stad. a Ptoli) κώμης ἐρείπια καλουμένης Μαίρας (— Ὀρχομενός).

[1]) De Ladarum victoriis olympicis v. ad n. 322. [2]) Pindarus fr. 95—100 Schroeder; Hdt. II 145 Πανὶ δὲ τῷ ἐκ Πηνελόπης (ἐκ ταύτης γὰρ καὶ Ἑρμέω λέγεται γενέσθαι ὑπὸ Ἑλλήνων ὁ Πάν) - - Apd. epit. 7, 38: τινὲς δὲ Πηνελόπην ὑπὸ Ἀντινόου φθαρεῖσαν λέγουσιν ὑπὸ Ὀδυσσέως πρὸς τὸν πατέρα Ἰκάριον ἀποσταλῆναι, γενομένην δὲ τῆς Ἀρκαδίας κατὰ Μαντίνειαν (μαντείαν cod., em. Buecheler) ἐξ Ἑρμοῦ τεκεῖν Πᾶνα, cf. Paus. VIII 12, 6. Quaestionem de sepulcri et de Πτόλεως situ non tractamus; v. Pausaniae commentatores.

8) M. — Orchomenus *B*: Paus. VIII 12, 8 M. — Ἀρχισία τε ὄρος καὶ Ἀρχίσου μνῆμά ἐστιν ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῖς ποσίν . . . 9 πρὸς δὲ τοῦ Ἀρχίσου τῷ τάφῳ ἐρείπιά ἐστιν Ἀφροδίτης ἱεροῦ, καὶ Μαντινέων ὅροι πρὸς Ὀρχομενίους καὶ ἐν ταῖς Ἀρχισίαις εἰσίν. c. 13, 1 ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῇ Ὀρχομενίων, ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ Ἀρχισιῶν, ἐν ὑπτίῳ τοῦ ὄρους τὸ ἱερόν ἐστι τῆς Ὑμνίας Ἀρτέμιδος· μέτεστι δὲ αὐτοῦ καὶ Μαντινεῦσι . . . — 2 (Ὀρχομενός).

Prisca Mantinea

ante a. 370 a. Chr.

Nomen Μαντίνεια, Μαντινέα Pind. Ol. X 70 etc., Μαντινέη Hom., Μαντίνη Hecat. FHG I 7, 93 (ap. Steph. B. Ἀγάμμεια) κατὰ συναλοιφήν; ethnicum Μαντινεύς, cteticum Μαντινική et mulieris, v. sub a. 417/6, et regionis (Thuc., Xen., Paus.) et γογγυλίδος Ath. I 4 *cd*. Origo incerta. Qui Μαντίνουν i. e. Μαντίνοον eponymum faciunt velut Apd. III 97, fontem epicum secutus (Μαντινέα perperam ex Pausania Heyne), vocem μάντις inesse rati sunt; cf. μάντευμα Paus. VIII 8, 4. Alia conamina haud minus incerta examinant Grasberger *Ortsn* 279; Fougères *Mant.* 359.

Usque ad quinti saeculi συνοικισμὸν regio potius erat Mantinea, quae quinque δήμων σύστημα continebat (cf. de Tegea p. 1_{98}. 2_{134}); postea cum urbs muris cincta nomen sibi vindicasset, ager ut Μαντινικὴ distinguendus erat.

[Schol. Dion. P. 415 Ἔλατος μὲν ἔλαχε μοῖραν Ὀρχομενόν, Μαντίνειαν καὶ τὴν Κυνουρικήν.]

[Pind. Ol. X 70 (Schroeder). Olympia prima fabulosa ἵπποισι τέτρασιν [70]ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου vicit. Fougères *Mant.* 60 adn.]

[saec. XI Eurypo Spartanorum rex postquam Agidem necavissent Mantinienses, urbem dolo cepisse fertur. Polyaen. II 13.]

Saec. fere VIII Herculis fabulae Mantineam vix tangunt; sed cf. Alcimedontem p. 46_{113}.

[VII saec. a. Chr. Aristocrates Orchomeni rex Dianae Hymniae sacerdotem, cuius deae templum duabus urbibus commune erat, violasse fertur. Paus. VIII 5, 11 in praefatione historica.]

c. a. 600. Navium catalogus *B* 607. Μαντινέην ἐρατεινὴν dicit: cf. Eust. ad h. l. 607 ἐρατεινὴν δὲ αὐτὴν ὁ ποιητὴς λέγει διότι πεδιάς ἐστι καὶ πολυάμπελος.

c. a. 550. Cyrenaei Delphos miserunt Batto claudicante rege; ἡ δὲ Πυθίη ἐκέλευε ἐκ Μαντινέης τῆς Ἀρκάδων καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι - - καὶ οἱ Μαντινεῖς ἔδοσαν ἄνδρα τῶν ἀστῶν δοκιμώτατον, τῷ οὔνομα ἦν Δημῶναξ. Qui Cyrenaeos τριφύλους ἐποίησε - - τοῦτο δὲ τῷ βασιλέϊ Βάττῳ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱερωσύνας, τὰ ἄλλα πάντα τὰ πρότερον εἶχον οἱ βασιλέες ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε. Hdt. IV 161. Antea multi Peloponnesii Cyrenam emigraverant, ut una tribus Πελοποννήσιοι καὶ Κρῆτες nominaretur. Demonactis constitutio paullo post abrogata.

De ratione quae Cyrenaeis et Peloponnesiis intercessisset egerunt Studniczka *Kyrene* 15. 120 sq.; Malten *Kyrene* 116 sqq., 134 sqq. Alter iure suo id egit ut demonstraret, plurimas deorum cultus et fabularum similitudines inde explicari, quod gentes graecae cognatae Dorum migratione antiquiores Thessaliam Boeotiam Peloponnesum tenebant coloniasque deduxerunt. Tamen sexto saeculo nova satis multa admixta esse probabilissimum est. Singula hic persequi non licet.

a. 520—492? Ἀγαμήτωρ (an Ἀγαμήστωρ?) Μαντινεὺς κρατήσας πυγμῇ παῖδας, statua Olympiae Paus. VI 9, 9. Saeculo VI vel V attribuit Hyde Olympion. 42, 92 et 12, 92; olympiadibus 65—72(?) 'cum a victoribus saeculi sexti vel quinti ineuntis cingatur'.

a. 500—385. Nummi (Head[2] 449) argentei:

Ursa — M A in quadrato incuso; delphinus item; tridens, item; tres glandes (βαλανηφόροι) intra trigonum incusum; omnia haec triobola.
caput ursae — M A, glans singula: obolus.
glans — M A N, magnum M: obolus.
M A N tres glandes — T T T: tritetartemorium.
glans — M A N, E: hemiobolium.
id. — И A M, magnum E, Δ·(*Brit. Mus.* tab. XXXIV 28).

a. 492—484? (Hyde *Olympion.* 13, 101). Ἐπικράδιος Μαντινεὺς πυγμὴν Olympiae vicit; statuam fecit Πτόλιχος Αἰγινήτης Paus. VI 10, 9.

a. 484? Πρωτόλαος Διάλκους Μαντινεὺς πυγμῇ παῖδας κρατήσας Paus. VI 6, 1 (Pythagorae statua) Hyde Olympion. 8, 48. Robert *Herm.* XXXV 1900, 185: aut ante 480 aut post 448.

Ante a. 484. Praxitelis Mantinea oriundi dedicatio Olympia *Inschr. Ol.* 266:

Πραξιτέλες ἀνέθεκε Συρακόσιος τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθ' ἄρ' ἐΜαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν ἐν Ἀρκαδίαι πολυμήλο
hεσλὸς ἐών, καί ϝοι μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Vs. 2 lectio ἀρεμ certa; lapicidae errorem pro πρόσθα (cf. προσθαγενές n. 262_{33}) δὲ sumpsit Dittenberger. Textus invariatus vitium offert metricum, vituperandum quidem, sed haud scio an non pro illa et aetate et regione tolerandum, ἐΜ- pro ἐμ Μ-. In eadem basi statuariorum tituli n. 630 Athanodori Achaei et Asopodori Argivi, 631 Atoti Argivi et Argeadae Hagelaidae filii. — Camarina a. 484 destructa, cives Syracusas transpositi certum terminum ante quem basis dedicata sit Dittenbergero praebere videntur, recte quidem, si tale carmen tam accurate ad normam iuridicam interpretari licet.

a. 480 (460? 456?). Δρομεὺς ἐκ Μαντινείας παγκράτιον πρῶτος ἀκονιτὶ Olympiae vicit Paus. VI 11, 4, cf. 6, 5; Robert *Herm.* XXXV 1900, 185.

a. 480. Thermopylas D Mantiniensium hoplitae venerunt. Hdt. VII 202.

a. 479. Plataeas post victoriam ἀπίκοντο Μαντινέες ἐπ' ἐξεργασμένοισι· μαθόντες δὲ ὅτι ὕστεροι ἥκουσι τῆς συμβολῆς, συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην, ἄξιοί τε ἔφασαν εἶναι σφέας ζημιῶσαι. Lacedaemonii iis non permiserunt ut Persas insequerentur. οἱ δὲ ἀναχωρήσαντες ἐς τὴν ἑωυτῶν τοὺς ἡγεμόνας τῆς στρατιῆς ἐδίωξαν ἐκ τῆς γῆς. Hdt. IX 77.

c. a. 470. Mantinienses a Lacedaemoniorum partibus steterunt: ὁ ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας πλὴν Μαντινέων (ἀγών) Hdt. IX 35 (= Paus. VIII 8, 6).

a. 468 sqq. Mantinienses Archidamum adiuverunt cum Messenen obsideret Xen. Hell. V 1, 3 (eam ob causam Agesilaus illius filius a. 385 bellum contra Mantinienses gerendum detrectat).

a. 464—459. τῆς Ἀρκαδίας Μαντίνεια μὲν ἐκ πέντε δήμων ὑπ' Ἀργείων συνῳκίσθη Strab. VIII 337. Quod paullo post pugnam Plataeensem factum esse censuit Busolt III 1, 118; post Helotarum rebellionem (a. 465/4) et ante pacem inter Spartanos et Argivos factam (c. a. 450) B. Keil *Nachr. Gött. Ges.* 1895, 358 sq.; ante belli messenii finem (459) Fougères *Mant.* 372 sqq.

a. 464? (Robert, Hyde l. l. 9, 57) Πύθαρχος Μαντινεὺς παῖς σταδιοδρόμος Olympionica Paus. VI 7, 1.

a. 460? Πύ[κ]τας τ[όν]δ' ἀνέθεκεν ἀπ' εὐδόξοιο [Κ]υνίσκος Μαν[τ]ινέας νικôν, πατρὸς ἔχōν ὄνομα. *Inschr. Ol.* 149, Paus. VI 4, 11. Statuam fecit Polycletus maior natu vix multo post a. 450 a. Chr. (Dittenb.); a. 460? Robert *Herm.* XXXV 186.

c. a. 460? Mantinienses arbitri de Scilluntiorum (et Eleorum) rebus: v. *Inschr. Ol.* 16_{17}: ὡς ἐπέ[ε]τραπον τοὶρ Μαντινêσι. Res secundum Dittenbergerum aut c. a. 421 (v. Thuc. infra) aut seditionis tempore (Paus. V 10, 2) acta est, quando Olympiae ἐποιήθη ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα τῷ Διῒ ἀπὸ λαφύρων, ἡνίκα Πίσαν οἱ Ἠλεῖοι καὶ ὅσον τῶν περιοίκων ἄλλο συναπέστη Πισαίοις πολέμῳ καθεῖλον [de saec. VI cogitaverat Blass ad *SGDI* I 1151].

a. 431. Mantinienses bello Peloponnesiaco Lacedaemoniorum socii.

a. 426. Cum aliis Peloponnesiis et Ambraciotis in Acarnania a Demosthene Atheniense et Acarnanibus vincuntur. Thuc. III 105 sqq.; pugna ad Olpas commissa (107) Πελοποννήσιοι δὲ καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμὶξ τεταγμένοι πλὴν Μαντινέων· οὗτοι δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μᾶλλον καὶ οὐ τὸ κέρας ἄκρον ἔχοντες ἀθρόοι ἦσαν. 108 soli M. μάλιστα συντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν, cf. 110. 111: Peloponnesii leniter tractati.

a. 425/3. (Fougères *Mant.* 381). Nicodori leges. Ael. v. h. II 23. Νικόδωρος δὲ ὁ πύκτης ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις Μαντινέων γενόμενος, ἀλλὰ ὀψὲ τῆς ἡλικίας καὶ μετὰ τὴν ἄθλησιν νομοθέτης αὐτοῖς ἐγένετο, μακρῷ τοῦτο ἄμεινον πολιτευσάμενος τῇ πατρίδι τῶν κηρυγμάτων τῶν ἐν τοῖς σταδίοις. φασὶ δὲ αὐτῷ Διαγόραν τὸν Μήλιον συνθεῖναι τοὺς νόμους ἐραστὴν γενόμενον. (Aristox. ἐν τοῖς Μαντινέων ἔθεσιν ap.) Philod. π. εὐσεβ. 85 Gomp. Sext. math. IX 402 Diagorae carmen ad Nicodorum et Mantiniensium ἐγκώμιον laudat: E. Wellmann *Realenc.*[2] V 310 sq. Diagoras a. 415/4 Athenis expulsus. Diod. XIII 6, 7; cf. Ael. l. l. 22 εὐνομωτάτους γενέσθαι καὶ Μαντινέας ἀκούω οὐδὲν ἧττον Λοκρῶν οὐδὲ Κρητῶν οὐδὲ Λακεδαιμονίων αὐτῶν οὐδ' Ἀθηναίων. Ex Aristoxeno alii hausisse videntur, qui Mantiniensium leges laudant, velut Polybius VI 43: σχεδὸν δὴ πάντες οἱ συγγραφεῖς περὶ τούτων ἡμῖν τῶν πολιτευμάτων παραδεδώκασι τὴν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, περί τε τοῦ Λακεδαιμονίων καὶ Κρητῶν καὶ Μαντινέων, ἔτι δὲ Καρχηδονίων etc. — ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ - -

Prisca Mantiniensium πολιτεία· Aristot. resp. VII (VI) 1318. ἐπεὶ παρ' ἐνίοις δήμοις, κἂν μὴ μετέχωσι τῆς αἱρέσεως τῶν ἀρχῶν ἀλλὰ τινες αἱρετοὶ κατὰ μέρος ἐκ πάντων, ὥσπερ ἐν Μαντινείᾳ, τοῦ δὲ βουλεύεσθαι κύριοι ὦσιν, ἱκανῶς ἔχει τοῖς πολλοῖς. καὶ δεῖ νομίζειν καὶ τοῦτ' εἶναι σχῆμά τι δημοκρατίας, ὥσπερ ἐν Μαντινείᾳ ποτ' ἦν.

Ante a. 423 (u. v.). Ager Mantiniensium auctus.

a. 423. ἐν τῷ ἐπιόντι χειμῶνι (c. Nov.) . . . Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεᾶται καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων ξυνέβαλον ἐν Λαοδικίῳ (Λαοδοκείῳ Bursian) τῆς Ὀρεσθίδος, καὶ (ἡ) νίκη ἀμφιδήριτος ἐγένετο· κέρας γὰρ ἑκάτεροι τρέψαντες τὸ καθ' αὑτοὺς τροπαῖά τε ἀμφότεροι ἔστησαν καὶ σκῦλα ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν - - Mantinienses ἀπεχώρησαν ἐς Βουκολιῶνα Thuc. IV 134.

Huc refero: 1) donarium delphicum Paus. X 13, 6 ἐκ δὲ Μαντινείας τῆς Ἀρκάδων Ἀπόλλων χαλκοῦς ἐστιν ἀνάθημα· οὗτος οὐ πόρρω τοῦ Κορινθίων ἐστὶ θησαυροῦ. De hoc donario nihil adhuc innotuit.

2) Olympicum: Paus. V 26, 6 Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἕστηκε κράνος ἐπικειμένη καὶ αἰγίδα ἐνδεδυκυῖα· Νικόδαμος μὲν εἰργάσατο ὁ Μαινάλιος, Ἠλείων δέ ἐστιν ἀνάθημα. Παρὰ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν πεποίηται Νίκη· ταύτην Μαντινεῖς ἀνέθεσαν, τὸν πόλεμον δὲ οὐ δηλοῦσιν ἐν τῷ ἐπιγράμματι. Has statuas coniungendas esse ita, ut ad unum monumentum pertineant Eleorum et Mantiniensium commune, probabile est, praesertim cum Arcas dicatur donarii Elei statuarius. Nicodami aliud opus a. 416(?) factum: Paus. VI 6, 1: Hyde l. l. 8, 51.

a. 421. Mantinienses καὶ οἱ σύμμαχοι cum Argivis foedus faciunt contra Lacedaemonios. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν. Mantinea ut Argos πόλις δημοκρατουμένη. Thuc. V 29.

— Aestate (exeunte) Lacedaemonii ἐς Παρρασίους Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας exercitum miserunt, castellum τὸ ἐν Κυψέλοις ὃ ἐτείχισαν Μαντινῆς καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν cepere, cum Argivi Mantiniensium socii castellum et τὰς ἐν Παρρασίᾳ πόλεις defendere non possent. Lacedaemonii τούς τε Παρρασίους αὐτονόμους ποιήσαντες καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Thuc. V 33.

a. 420. Ante Olympia foedus Atheniensium, Argivorum, Mantiniensium, Eleorum. Thuc. V 47. IG I suppl. 46 *b*. - - ἐν δὲ Μαντινείᾳ (ὀμνύντων) οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ἐξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι. - - τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ τῶν ὅρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Ἀθηναίους μὲν ἐν πόλει (= IG I l. l.), - - Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπίασι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. Tractavit Kirchhoff *Thukydides und sein Urkundenmaterial* 86 sqq.

Alcamenes Atheniensis Aesculapii ἄγαλμα fecit. Paus. VIII 9, 1. Alcamenem annis 440—430 floruisse, sed unicum opus cuius tempus constet, anni 403 esse docet Robert *Realenc.* I 1507.

a. 418. Aestate Lacedaemonii Athenienses Argivos Mantinienses alios ad Mantineam vicerunt Thuc. V 64 sqq.; cf. Eupolidis Δήμους Koerte *Herm.* XLVII 1912, 283 εἰς δὲ Μαντίνε(ι)αν. Hieme ineunte Argivorum et Lacedaemoniorum pax, qua etiam de Mantiniensibus agitur. De Lacedaemoniorum et Mantiniensium σπονδαῖς τριακονταέτεσι v. ad a. 415. — Paullo post (c. 78 sq.) Argivi cum Lacedaemoniis foedus ineunt, derelictis Mantiniensibus et Eleis. (Plura v. in prolegg.)

a. 418 (Roehl). Monumentum Geronthris in Laconia positum IG V 1 1124 Εὐάλκες [2]ἐν πολέμοι [3]ἐν Μαντινέαι.

a. '417/6' (Symposii annus, Agathonis victoria). Διοτίμα Plat. Symp. 201 *d*: γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, cf. 211 *d* etc.; Dittenberger *Herm.* XLII 1907, 14; Natorp *Realenc.* V 1147; v. Wilamowitz-Moellendorff *SB. Ak. Berl.* 1912, 333. Ficticia esse putantur non solum quae schol. Aristid. vol. III p. 468 Dind. de Iovis Lycaei sacerdotio et pesti Diotimae precatione in decem annos aversa narrat, sed ipsa quoque Diotima.

a. 415. Thuc. VI 29. Alcibiadis gratia in Siciliam cum Atheniensibus οἵ τ' Ἀργεῖοι συνεστράτευον καὶ τῶν Μαντινέων τινές, cf. Paus. VIII 8, 6. — Lacedaemoniorum et Mantiniensium σπονδαὶ τριακονταετεῖς: v. s. a. 385 (nisi eas ad a. 418 referre praestat).

a. 408—395. Pausanias Spartae rex amicissimus πρὸς τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου προστάτας Xen. Hell. V 2, 3. Pausanias a. 395 exul Tegeam venit: Hell. III 5, 25.

a. 393. Xen. Hell. IV 4, 17 bello Corinthio καταφρονοῦντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν (Iphicratis) πελταστῶν, ἔτι μᾶλλον τῶν ἑαυτῶν συμμάχων κατεφρόνουν· καὶ γὰρ οἱ Μαντινεῖς βοηθήσαντές ποτε ἐπεκδραμόντες πελτασταῖς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους, ἀκοντιζόμενοι ἐνέκλινάν τε καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν φεύγοντες.

a. 392. Xen. Hell. IV 5, 18 Agesilaus deleta ab Iphicrate mora Mantineam noctu παρῆλθεν. οὕτω χαλεπῶς ἂν ἐδόκουν οἱ στρατιῶται τοὺς Μαντινέας ἐφηδομένους τῷ δυστυχήματι θεάσασθαι.

a. 385. Mantineae dioecismus Xen. Hell. V 2, 1 (οἱ Λακεδαιμόνιοι) πρῶτον μὲν οὖν πέμψαντες ὡς τοὺς Μαντινέας ἐκέλευσαν αὐτοὺς τὸ τεῖχος περιαιρεῖν - - 2 finis pacis XXX annorum (v. 415) αἰσθάνεσθαι γὰρ ἔφασαν καὶ ὡς σῖτον ἐξέπεμπον τοῖς Ἀργείοις . . . 3 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤθελον καθαιρεῖν τὰ τείχη, φρουρὰν φαίνουσιν ἐπ' αὐτούς . . . Ἀγησίπολις δὲ ἐξήγαγε τὴν φρουράν . . . ὡς δὲ ἐνέβαλε, πρῶτον μὲν τὴν γῆν ἐδῄου. 4 ἐπεὶ δὲ οὐδ' οὕτω καθῄρουν τὰ τείχη, τάφρον ὤρυττε κύκλῳ περὶ τὴν πόλιν. - - deinde ne tempus tereret ἀπέχωσε τὸν ῥέοντα ποταμὸν διὰ τῆς πόλεως μάλ' ὄντα εὐμεγέθη . . 5 ἐμφραχθείσης δὲ τῆς ἀπορροίας ᾔρετο τὸ ὕδωρ ὑπέρ τε τῶν ὑπὸ ταῖς οἰκίαις καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῷ τείχει θεμελίων. βρεχομένων δὲ τῶν κάτω πλίνθων καὶ προδιδουσῶν τὰς ἄνω, τὸ μὲν πρῶτον ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλίνετο. οἱ δὲ χρόνον μέν τινα ξύλα ἀντήρειδον καὶ ἐμηχανῶντο ὡς μὴ πίπτοι ὁ πύργος· ἐπεὶ δὲ ἡττῶντο τοῦ ὕδατος, δείσαντες μὴ πεσόντος πῃ τοῦ κύκλῳ τείχους δοριάλωτοι γένοιντο, ὡμολόγουν περιαιρήσειν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔφασαν σπείσεσθαι, εἰ μὴ καὶ διοικιοῖντο κατὰ κώμας. οἱ δ' αὖ νομίσαντες ἀνάγκην εἶναι, συνέφασαν καὶ ταῦτα ποιήσειν. 6 οἰομένων δὲ ἀποθανεῖσθαι τῶν ἀργολιζόντων καὶ τῶν τοῦ δήμου προστατῶν, διεπράξατο ὁ πατὴρ παρὰ τοῦ Ἀγησιπόλιδος ἀσφάλειαν αὐτοῖς γενέσθαι ἀπαλλαττομένοις ἐκ τῆς πόλεως, ἑξήκοντα οὖσι. - - 7 ἐκ δὲ τούτου καθῃρέθη μὲν τὸ τεῖχος, διῳκίσθη δ' ἡ Μαντίνεια τετραχῇ, καθάπερ τὸ ἀρχαῖον ᾤκουν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἤχθοντο, ὅτι τὰς μὲν ὑπαρχούσας οἰκίας ἔδει καθαιρεῖν, ἄλλας δὲ οἰκοδομεῖν· ἐπεὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας ἐγγύτερον μὲν ᾤκουν τῶν χωρίων ὄντων αὐτοῖς περὶ τὰς κώμας, ἀριστοκρατίᾳ δ' ἐχρῶντο, ἀπηλλαγμένοι δ' ἦσαν τῶν βαρέων δημαγωγῶν, ἥδοντο τοῖς πεπραγμένοις· καὶ ἔπεμπον μὲν αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ καθ' ἕνα, ἀλλὰ κατὰ κώμην ἑκάστην ξεναγόν. συνεστρατεύοντο δ' ἐκ τῶν κωμῶν πολὺ προθυμότερον ἢ ὅτε ἐδημοκρατοῦντο. καὶ τὰ μὲν δὴ περὶ Μαντινείας οὕτω διεπέπρακτο, σοφωτέρων γενομένων ταύτῃ γε τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ διὰ τειχῶν ποταμὸν ποιεῖσθαι.

Diodorus XV 5 et 12 res inter annos 386/5 et 385/4 divisit: primo anno legationes Lacedaemoniorum ad Mantinienses, Mantiniensium ad Athenienses, obsessionis initium; altero obsessionis finem. Fluvius dicitur παρὰ τὴν Μαντίνειαν praeterfluens, a Lacedaemoniis demum εἰς τὴν πόλιν immissus. Vicus quinque: c. 5 μετοικῆσαι εἰς τὰς ἀρχαίας πέντε κώμας. Platonis in Convivio locum ad a. 418 rettulit Wilamowitz; v. prolegg.

Athenienses Mantiniensibus profugis privilegia dederunt: Wilhelm *Eranos Vindob.* 1893, 248. 250; Kirchner IG II[2] 33₅ εἶ]ναι δὲ [καὶ το[6]ῖ]ς ἄλλο[ι]ς το[ῖς φεύγοσι] Θασί[ων ἐπ' Α[7][ττικισμῶι τ[ὴν ἀτέλει]αν καθά[περ Μ]αν[τ]ινε[ῦ]σιν.

Mantinea restituta

a. 370—222 a. Chr.

Vere 370 (Niese) paullo post pugnam Leuctricam urbs restituta. οἱ Μαντινεῖς ὡς ἤδη αὐτόνομοι παντάπασιν ὄντες, συνῆλθόν τε πάντες καὶ ἐψηφίσαντο μίαν πόλιν τὴν Μαντίνειαν ποιεῖν καὶ τειχίζειν τὴν πόλιν. Agesilaus missus ut rem impediret nihil agit. τοῖς δὲ Μαντινεῦσιν ἔπεμπον μὲν καὶ τῶν Ἀρκαδικῶν πόλεών τινες συντειχιοῦντας, οἱ δὲ Ἠλεῖοι καὶ ἀργυρίου τρία τάλαντα συνεβάλοντο αὐτοῖς εἰς τὴν περὶ τὸ τεῖχος δαπάνην. Xen. Hell. VI 5, 3—5. Mantinienses Tegeatarum (n. v.) factioni quae eadem volebat opem tulerunt (§ 6—9).

Mantineae συνοικισμός Epaminondae attribuitur Paus. IX 14, 4.

a. 370 exeunte Xen. Hell. VI 5, 15 Ἀγησίλαος — διαβαίνει εἰς τὴν Μαντινικὴν καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ὑπὸ τοῖς πρὸς ἑσπέραν ὄρεσι τῆς Μαντινείας - - 16 τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ μὲν Ἀγησίλαος ἀπέχων Μαντινείας ὅσον εἴκοσι σταδίους ἐστρατοπεδεύσατο· οἱ δ' ἐκ τῆς Τεγέας Ἀρκάδες ἐχόμενοι τῶν μεταξὺ Μαντινείας καὶ Τεγέας ὀρῶν παρῆσαν μάλα πολλοὶ ὁπλῖται - - 17 ἑσπέρας δ' ἐπιγιγνομένης ἔλαθε στρατοπεδευσάμενος εἰς τὸν ὄπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς[1]), μάλα σύνεγγυς καὶ κύκλῳ ὄρη ἔχοντα. 18 τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ - - ἰδὼν δὲ συλλεγομένους ἐκ τῆς τῶν Μαντινέων πόλεως ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς ὑπὲρ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος, ἔγνω ἐξακτέον εἶναι τὴν ταχίστην ἐκ τοῦ κόλπου - -· ἔκ τε τοῦ στενοῦ ἐξῆγε - - 20 ὁ Ἀγ. κατέμεινε τρεῖς ἡμέρας οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς τῶν Μαντινέων πόλεως — quarto die rediit Eutaeam.

[1]) i. e. Ἀργὸν πεδίον, cf. supra p. 46_{36}.

a. 370[1]). Μαντινεῖς Λυκομήδης, [[Ὁ]]πολέας οἰκισταὶ Megalopoleos electi: Paus. VIII 27, 2. De Lycomede Xen. Hell. VII 1, 23. ἐγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης Μαντινεύς, γένει τε οὐδενὸς ἐνδεὴς χρήμασί τε προήκων καὶ ἄλλως φιλότιμος, οὗτος ἐνέπλησε φρονήματος τοὺς Ἀρκάδας, λέγων ὡς μόνοις μὲν αὐτοῖς πατρὶς Πελοπόννησος εἴη, μόνοι γὰρ αὐτόχθονες ἐν αὐτῇ οἰκοῖεν, πλεῖστον δὲ τῶν ἑλληνικῶν φῦλον τὸ ἀρκαδικὸν εἴη καὶ σώματα ἐγκρατέστατα ἔχοι. καὶ ἀλκιμωτάτους δὲ αὐτοὺς ἀπεδείκνυε, τεκμήρια παρεχόμενος ὡς ἐπικούρων ὁπότε δεηθεῖέν τινες, οὐδένας ᾑροῦντο ἀντ' Ἀρκάδων - - 24 Arcades — ἄρχοντας ἔταττον οὕστινας ἐκεῖνος κελεύοι.

[1]) De tempore et de Lycomedis morte v. prolegg.

Mantineae tribus Ἐπαλέα, Ἐνυαλία, Ὁπλοδμία, Ποσοιδαία, Ϝανακισία ad urbis vicos rettulerunt Foucart et Szanto *Abh.* 244; gentiliciae esse videntur Francottio *Polis* 117. De dis iam Foucartus egit.

Mantinienses Arcadis herois ossa Delphici dei iussu e Maenalia in urbem transtulerunt. Paus. VIII 9, 3.

Nummi (Head[2] 449). 1) argentei:

ΜΑΝΤΙ Ulixes remum humo infigens (Sboronus *Gaz. arch.* 1888): drachme.

caput barbatum et galeatum — ΜΑΝΤΙ caput Callistonis?: id.

ΜΑΝΤΙ caput Minervae — caput femininum: triobolum; ΜΑΝΤΙΝ tridens: trihemiobolium; Μ: obolus.

2) aenei:
caput Minervae — ΜΑΝ Ulixes ut supra, vel tridens.
Ulixes; caput Neptuni, caput Minervae — ΜΑΝ; ara, Neptunus tridentem gestans, Neptunus sedens.

c. a. 366? Praxitelis opera. 1) Paus. VIII 9, 1 in duplice templo Aesculapii, cuius simulacrum fecerat Alcamenes, et Latonis καὶ τῶν παίδων Praxiteles τὰ ἀγάλματα εἰργάϲατο τρίτῃ μετὰ Ἀλκαμένην ὕϲτερον γενεᾷ. τούτων πεποιημένα ἐϲτὶν ἐπὶ τῷ βάθρῳ Μοῦϲα(ι add. Fougères) καὶ Μαρϲύαϲ αὐλῶν. Anaglypha baseos a. 1887 in ecclesiae pavimento invenit Fougères; virorum doctorum de iis opiniones valde dissentientium collegerunt idem, *Mantinée* 1898, 543 sqq., Sboronos Διεθν. ἐφ. νομ. ἀρχ. V 1902, 169 sqq., Hitzig-Bluemner Paus. III 1907, 136 sq., Thiersch *Zeitschr. Architektur* II 74 sq. alii. Cf. Kekule v. Stradonitz *Griech. Skulpt.*² 1907, 223. Cum Lycomedis legatione attica sagaciter coniunxit Fougères. 2) in Ἥραϲ templo: Πραξιτέληϲ δὲ τὰ ἀγάλματα αὐτήν τε καθημένην ἐν θρόνῳ καὶ παρεϲτώϲαϲ ἐποίηϲεν Ἀθηνᾶν καὶ Ἥβην παῖδα Ἥραϲ. Paus. VIII 9, 3.

a. 365/3. Inter Olympiae hellanodicas Φίλων Λυκομήδεοϲ fortasse nobilis Mantiniensis: *Inschr. Ol.* 36.

a. 363. Arcadum et M. discordiae. Xen. Hell. VII 4, 33 χρωμένων δὲ τοῖϲ ἱεροῖϲ χρήμαϲι (Olympiis) τῶν ἐν τοῖϲ Ἀρκάϲιν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ τούτων τοὺϲ ἐπαρίτουϲ τρεφόντων, πρῶτοι Μαντινεῖϲ ἀπεψηφίϲαντο μὴ χρῆϲθαι τοῖϲ ἱεροῖϲ χρήμαϲι. καὶ αὐτοὶ τὸ γιγνόμενον μέροϲ εἰϲ τοὺϲ ἐπαρίτουϲ ἐκ τῆϲ πόλεωϲ ἐκπορίϲαντεϲ ἀπέπεμψαν τοῖϲ ἄρχουϲιν. οἱ δὲ ἄρχοντεϲ φάϲκοντεϲ αὐτοὺϲ λυμαίνεϲθαι τὸ Ἀρκαδικόν, ἀνεκαλοῦντο εἰϲ τοὺϲ μυρίουϲ τοὺϲ προϲτάταϲ αὐτῶν· καὶ ἐπεὶ οὐχ ὑπήκουον, κατεδίκαϲαν αὐτῶν, καὶ τοὺϲ ἐπαρίτουϲ ἔπεμπον ὡϲ ἄξονταϲ τοὺϲ κατακεκριμένουϲ. οἱ μὲν οὖν Μαντινεῖϲ κλείϲαντεϲ τὰϲ πύλαϲ οὐκ ἐδέχοντο αὐτοὺϲ εἴϲω. 38 Mantinienses impetrant a Thebano Tegeae (phrurarcho), ut cives Tegeae captos liberet.

a. 362. Equitum atticorum et Thebanorum certamen: Polyb. IX 8, 9 Epaminondas Sparta reversus προϲέμιϲγε τῇ Μαντινείᾳ περὶ μέϲον ἡμέραϲ, ἐρήμῳ τελέωϲ ὑπαρχούϲῃ τῶν βοηθηϲόντων. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι . . . παρῆϲαν. 11 ἤδη δὲ τῆϲ Θηβαίων πρωτοπορείαϲ ϲυναπτούϲηϲ πρὸϲ τὸ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ ἱερόν, ὃ κεῖται πρὸ τῆϲ πόλεωϲ ἐν ἑπτὰ ϲταδίοιϲ, ὥϲπερ ἐπίτηδεϲ ϲυνεκύρηϲεν ἅμα καὶ τοὺϲ Ἀθηναίουϲ ἐπιφαίνεϲθαι κατὰ τὸν τῆϲ Μαντινείαϲ ὑπερκείμενον λόφον· εἰϲ οὓϲ ἐμβλέψαντεϲ οἱ καταλελειμμένοι τῶν Μαντινέων μόλιϲ ἐθάρρηϲαν ἐπιβῆναι τοῦ τείχουϲ καὶ κωλῦϲαι τὴν τῶν Θηβαίων ἔφοδον.

— m. Scirophorionis die XII. Pugna ad Mantineam nobilissima, Chariclidis anno (363/2); v. prolegg.

Epaminondae sepulcrum: Paus. VIII 11, 7. Epaminondam saucium ἐκκομίζουϲιν ἔτι ζῶντα ἐκ τῆϲ παρατάξεωϲ . . . καὶ ἐϲ τοὺϲ μαχομένουϲ ἀφεώρα· ὁπόθεν δὲ ἀπέβλεπεν ἐϲ αὐτούϲ, ὠνόμαζον Ϲκοπὴν οἱ ἔπειτα . . . 8 τῷ τάφῳ δὲ κίων τε ἐφέϲτηκε καὶ ἀϲπὶϲ ἐπ' αὐτῷ δράκοντα ἔχουϲα ἐπειργαϲμένον . . . ϲτῆλαι δέ εἰϲιν ἐπὶ τῷ μνήματι, ἡ μὲν ἀρχαία καὶ ἐπίγραμμα ἔχουϲα Βοιώτιον, τὴν δὲ . . (v. a. 125 p. Chr.).

Gryli et Podaris monumenta: Mantineae haud procul a theatro est μνῆμα Paus. VIII 9, 5: τῷ δὲ ϲτήλη τε ἐφέϲτηκε καὶ ἀνὴρ ἱππεὺϲ ἐπειργαϲμένοϲ ἐϲτὶν ἐπὶ τῇ ϲτήλῃ, Γρῦλοϲ[1]) ὁ Ξενοφῶντοϲ. 9 ἐν τῇ ἀγορᾷ . . . ἡρῷόν ἐϲτι Ποδάρου· φαϲὶ δὲ ἀποθανεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πρὸϲ Ἐπαμινώνδαν καὶ Θηβαίουϲ μάχῃ (v. infra). 11, 6 fabulae de Grylo ut eo qui Epaminondam vulneraverit; φαίνονται δὲ οἱ Μαντινεῖϲ Γρῦλον μὲν δημοϲίᾳ τε θάψαντεϲ καὶ ἔνθα ἔπεϲεν ἀναθέντεϲ εἰκόνα ἐπὶ ϲτήληϲ . . .

[1]) γρῦλοϲ Bechtel *Spitznamen* 54 sq., Phrynichus γρυλίζειν.

Post foedus atticum Mantiniensium demiurgi quinque honores ab Arcadum communi Phylarcho Atheniensi decretos probant: v. n. 1.

a. 361 vere . . . . . τοϲ Μαντινεὺϲ Delphos missus. *Bull. Hell.* XXVII 1903, 21 *B* II_4. De factionibus arcadicis v. p. 2 et prolegg.

a. 352. A Mantiniensibus Lacedaemonios contra Megalopolitanos adiutos esse inde sequitur, quod Mantineam socii convenerunt. Diod. XVI 39; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 526.

a. 343/2. Ἀρκάδεϲ οἱ μετὰ Μαντινέων et Μεγαλοπολῖται simul cum Achaeis, Argivis, Messeniis foedus contra Philippum cum Atheniensibus pepigerunt. schol. Aeschin. Ctes. 83.

Saec. IV a. Chr. parte priore Κλεοφαντὶϲ Ϲαώτο Μαντινική Athenis mortua IG II 3173.

a. 338 (auctumno). Paus. VIII 7, 4 πρὸϲ ταύτῃ γὰρ ϲτρατοπεδεύϲαϲθαι τῇ Νεϲτάνῃ (supra Ἀργὸν πεδίον, p. 46_{40}) Φίλιππον λέγουϲι καὶ τὴν πηγὴν αὐτόθι ὀνομάζουϲιν ἔτι ἀπὸ ἐκείνου Φιλίππ(ε)ιον. ἀφίκετο δὲ ἐϲ Ἀρκαδίαν Φίλιπποϲ οἰκειωϲόμενόϲ τε Ἀρκάδαϲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ϲφᾶϲ τοῦ ἄλλου διαϲτήϲων. Philippus igitur transiisse Mantineam et inde Laconiam petiisse videtur. Kromayer *Ant. Schlachtfelder* I 185 adn. 1. Huius rei gratia Νεϲτανίουϲ commemoravisse videtur Ephorus FHG I 248, 58, si quidem totum eius opus spectamus, quod ipse modo ad a. 340 perduxit, filius vero ad Philippi mortem usque continuavit.

Saec. IV a. Chr. Τυρταῖοϲ Μαντινεὺϲ musicus [Plut.] de mus. 21. v. Wilamowitz *Textgesch. griech. Lyriker* 117 adn. 1.

Ante a. 334. Suid. Ἀριϲτόξενοϲ υἱὸϲ Μνηϲίου τοῦ καὶ Ϲπινθάρου μουϲικοῦ, ἀπὸ Τάραντοϲ τῆϲ Ἰταλίαϲ, διατρίψαϲ δὲ ἐν Μαντινείᾳ φιλόϲοφοϲ γέγονε, καὶ μουϲικῇ (quae apud Arcades florebat) ἐπιθέμενοϲ οὐκ ἠϲτόχηϲεν, ἀκουϲτὴϲ τοῦ τε πατρὸϲ καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλοϲ Ἀριϲτοτέλουϲ. Scripsit τὰ Μαντινέων ἔθη: Philod. περὶ εὐϲεβείαϲ p. 85, 13 Gomperz. Adhibuit etiam Ps. Plutarchi de Musica libellus (cf. ad a. 425/3), Polybius, Aelianus.

a. 303. Demetrius Poliorceta Arcadiam a Polyperchonte liberat, una Mantinea resistente. Niese I 337. Diod. XX 103, 5. Plut. Demetr. 25. Δημήτριοϲ δὲ . . προϲηγάγετο τήν τε καλουμένην Ἀκτὴν καὶ Ἀρκαδίαν πλὴν Μαντινείαϲ.

Saec. IV s. III: Athenis mortui Πειθίαϲ Ἐξαινέτου Μαντινεύϲ IG II 3174, Θεαρὶϲ Ἀριϲταγόρου Μαντινική IG II 3172; Pagasis Κραтιϲτὼ Ἀντιφάνου Μαντινέωϲ γυνή Arbanitopullus Θεϲϲ. Μνημεῖα 164 (c. a. 250?).

Saec. IV? Theophilus com. ἐν Ἐπιδαυρ(ί)ῳ ap. Ath. X 417*a* (Fr. Com. II 474, 3 K.): Ἀτρεϲτίδαϲ τιϲ Μαντινεὺϲ λοχαγὸϲ ἦν ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖϲτα δυνάμενοϲ φαγεῖν. Theophilus ab Athenaeo et Polluce citatus, novae comoediae poëta, parum notus.

a. 295/4. Demetrius Poliorceta in Climace περὶ Μαντίνειαν Archidamum Spartae regem vicit. Plut. Dem. 35; Polyaen. IV 7, 9 (ubi Λύρκειον pro Λύκαιον corr. Melber); Fougères *Mant.* 475; Beloch II 1, 228.

a. 300—280 Bourguet; 287 Pomtow *Klio* VIII 1908, 193 adn. 1 ἄρχοντοϲ Δεξίππου. Κ[α]λλίεροϲ Δαμοξένου Ἀρκὰϲ Μαντινεὺϲ πρόξενοϲ Δελφῶν *SGDI* 2794 = Bourguet 43.

a. 266/5. Τεγεᾶται, Μαντινεῖϲ, Ὀρχομένιοι alii sed non Megalopolitae cum Areo et Atheniensibus (contra Macedones) foedus ineunt IG II 332.

Saec. III parte priore vel antea Ἀρίϲτανδροϲ Μαντινεύϲ Teni ἐν Γύραι praedii dominus: IG XII 5, 872_{93}. Cuius fere nepos vel pronepos Μαντινεὺϲ Ϲατύρου Τήνιοϲ πρόξενοϲ Δηλίων saec. II a. Chr. initio: *Bull. Hell.* XXXIV 1910, 381 sqq., 24.

a. 256/5. ἄρχοντοϲ Κλεώνδα· Ἐργοίταϲ Ἀνδροκλέοϲ Μαντινεύϲ πρόξενοϲ Δελφῶν *SGDI* 2775.

[c. 249? Pugna ad Mantineam commissa? v. prolegg.]

Post a. 253. Κλέανδροϲ ἦν ἐν Μαντινείᾳ γένουϲ τε πρώτου - - exul Megalopolin ad Craugidem venit, Philopoemenem post huius mortem educavit. Plut. Philop. 1; Paus. VIII 49, 2: ἐν Μεγάλῃ πόλει μετοικῶν.

a. 241/0 (Niese II 263, Beloch III 1, 653 adn. 1, cf. Fougères *Mant.* 486). Aratus et Aristippus Argorum tyrannus δίκην ἔϲχον . . . παρὰ Μαντινεῦϲιν, ἣν Ἀράτου μὴ παρόντοϲ Ἀρίϲτιπποϲ εἷλε διώκων καὶ μνῶν ἐτιμήθη τριάκοντα.

c. 240/39? Polyb. IX 34, 10 Πολύκριτοϲ (Aetolus) - - τὸ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ (scil. τέμενοϲ) ἐν Μαντινείᾳ διήρπαϲε. Ad annum 220 refert Fougères *Mant.* 506.

c. a. 235. Delphorum honores, qui facilius explicarentur, si pacto foedere aetolico decreti essent. ἄρχοντοϲ Εὐδόκου. Ἀναξίλαϲ Πολλία [Μαντι]νεὺϲ (*SGDI* 2781 = Bourguet *Fouilles de Delphes* III 30), ... δρου Μαντινεύϲ (2783 = 32), Κλεύκριτοϲ Περικλέοϲ Μαντινεύϲ (2784 = 33), Ἀλ[κιϲθέν]ηϲ? Ϲαθέου[1]) Μαν[τινεύϲ] (2786 = 35) πρόξενοι Δελφῶν.

[1]) Ϲαθέου dubium; Α pro Ω? substitutum; Ε aut Σ, deinde ΙΟΥ? Bourguet.

a. 234? Foederis achaici participes statim post Megalopolim liberatam facti esse videntur; alii de tempore iam paullo priore cogitaverunt. Polyb., v. infra. Nummi argentei quibus inest tridens: Weil *Z. Numism.* IX 1882, 214 sq.; Head Hist. N.² 418.

Paullo post a. 234. Foedus aetolicum: Μαντινεῖϲ τοίνυν τὸ μὲν πρῶτον ἐγκαταλιπόντεϲ τὴν μετὰ τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν ἐθελοντὴν Αἰτωλοῖϲ ἐνεχείριϲαν αὑτοὺϲ καὶ τὴν πατρίδα. Pol. II 57, cf. 46: Τεγέαν Μαντίνειαν Ὀρχομενὸν τὰϲ Αἰτωλοῖϲ οὐ μόνον ϲυμμαχίδαϲ ὑπαρχούϲαϲ ἀλλὰ καὶ ϲυμπολιτευομέναϲ τότε (i. e. 228) πόλειϲ. Cf. de his ad Tegeam p. 4.

a. 228. Mantinea Tegea Orchomenus a Cleomene captae Polyb. II 46, cf. 57: μετέχοντεϲ τῆϲ Λακεδαιμονίων πολιτείαϲ.

a. 226. Μαντινεῖϲ achaici, rursus laconici: Pol. II 57: ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆϲ Ἀντιγόνου παρουϲίαϲ (= 223) ἑάλωϲαν κατὰ κράτοϲ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, Ἀράτου πραξικοπήϲαντοϲ αὐτῶν τὴν πόλιν. 58 Deinde πρεϲβεύϲαντεϲ πρὸϲ τοὺϲ Ἀχαιοὺϲ ἠξίωϲαν δοῦναι παραφυλακὴν αὑτοῖϲ. οἱ δὲ πειϲθέντεϲ ἀπεκλήρωϲαν ἐξ αὑτῶν τριακοϲίουϲ ἄνδραϲ, qui τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ ϲωτηρίαν custodiebant. ϲὺν δὲ τούτοιϲ καὶ μιϲθοφόρουϲ διακοϲίουϲ ἐξέπεμψαν. (Cf. Plut. Arat. 36: Aratus φρουρὰν ἐνέβαλε καὶ τοὺϲ μετοίκουϲ πολίταϲ ἐποίηϲεν αὐτῶν) μετ' οὐ πολὺ δὲ ϲταϲιάϲαντεϲ πρὸϲ ϲφᾶϲ οἱ Μαντινεῖϲ καὶ Λακεδαιμονίουϲ ἐπιϲπαϲάμενοι τήν τε πόλιν ἐνεχείριϲαν καὶ τοὺϲ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν διατρίβονταϲ παρ' αὑτοῖϲ κατέϲφαξαν. Cf. Plut. Cleom. 14 de Cleomene: ὁ δὲ καὶ τοὺϲ νόμουϲ αὐτοῖϲ καὶ τὴν πολιτείαν ἀποδοὺϲ αὐθημερὸν ἀπῆλθεν εἰϲ Τεγέαν. Niese II 319.

Antigonea

a. 221 a. Chr. — 125 p. Chr.

a. 221. Ante pugnam ad Sellasiam commissam Antigonus Doso Mantineam obsessit ταχὺ δὲ καὶ ταύτην καταπληξαμένων τῶν Μακεδόνων καὶ λαβόντων ὑποχείριον — Pol. II 54, 11. 12 cf. (Phylarchum apud) Plut. Arat. 45 ἐδόκει δὲ καὶ τὰ περὶ Μαντίνειαν οὐχ ἑλληνικῶς διῳκῆσθαι τοῖς Ἀχαιοῖς. κρατήσαντες γὰρ αὐτῶν δι' Ἀντιγόνου τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους καὶ πρώτους ἀπέκτειναν, τῶν δ' ἄλλων τοὺς μὲν ἀπέδοντο, τοὺς δ' εἰς Μακεδονίαν ἀπέστειλαν πέδαις δεδεμένους, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραποδίσαντο, τοῦ δὲ συναχθέντος ἀργυρίου τὸ τρίτον αὐτοὶ διείλοντο, τὰς δὲ δύο μοίρας ἔνειμαν τοῖς Μακεδόσι. - - τὰ δὲ μετὰ ταῦτα - - τῶν γὰρ Ἀχαιῶν [1]) τὴν πόλιν παρ' Ἀντιγόνου δωρεὰν λαβόντων καὶ κατοικίζειν ἐγνωκότων αὐτὸς οἰκιστὴς αἱρεθεὶς (ὁ Ἄρατος) καὶ στρατηγὸς ὢν ἐψηφίσατο μηκέτι καλεῖν Μαντίνειαν, ἀλλ' Ἀντιγόνειαν, ὃ καὶ μέχρι νῦν καλεῖται. Polybius Phylarchum vituperat (II 58), quia Mantiniensium poenam exaggerasset.

[1]) Ἀργείων codd., Ἀχαιῶν Curtius *Pelop.* I 268; cf. Niese II 349 adn. 3: 'Ἀργείων, *was freilich auch richtig sein könnte*'. Argivos retinet Fougères *Mant.* 504 sqq. Emendationem Ἀχαιῶν probat οἰκιστὴς electus Aratus, non Argivus. [Falso Paus. VIII 8, 11: μετέσχον δὲ (Μαντινεῖς) καὶ πρὸς Κλεομένην τοῦ ἔργου (pugnae ad Sellasiam) τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ συγκαθεῖλον Λακεδαιμονίων τὴν ἰσχύν.]

a. 221 a. Chr. — 125. Antigonea publice appellabatur urbs; auctores velut Polybius nihilominus prisco nomine usi sunt tot pugnarum fama celebri. Nec tamen in horum annorum titulis aliisque documentis publicis cives unquam Μαντινεῖς appellati esse videntur. — Statim nummi argentei Α Ν inscripti, Patris cusi; postea aenei formae solitae Ἀχαιῶν Ἀντιγονέων, Weil *Z. Numism.* IX 215; magistratus Χ Ι.

a. 207. Pol. XI 11 Philopoemen Machanidam ad Mantineam devicit. Machanidas Tegea profectus. Philopoemen εἰς τρία μέρη διῃρηκὼς τὴν δύναμιν ἐξῆγεν ἐκ τῆς Μαντινείας, κατὰ μὲν τὴν εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερὸν φέρουσαν . . ., κατὰ δὲ τὴν ἑξῆς ὡς πρὸς τὰς δύσεις . . . ἔτι δὲ κατὰ τὴν ἐχομένην . . . τοῖς μὲν οὖν εὐζώνοις κατελάβετο πρώτοις τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὃς ἀνατείνων ἱκανὸν ὑπὲρ τὴν ὁδὸν κεῖται τὴν Ξενίδα καὶ τὸ προειρημένον ἱερόν . . . 6 . . τὴν φάλαγγα . . . ἐπέστησε παρὰ τὴν τάφρον τὴν φέρουσαν ἐπὶ τοῦ Ποσειδίου διὰ μέσου τοῦ τῶν Μαντινέων πεδίου καὶ συνάπτουσαν τοῖς ὄρεσι τοῖς συντερμονοῦσι τῇ τῶν Ἐλισφασίων χώρᾳ. Cf. Plut. Philop. 10, Kromayer *Ant. Schlachtf.* I 281 sqq., tab. 6.

c. a. 205. Deest Antigonea in subscriptione decreti *Inschr. Magn.* 38.

a. 193/2. Milites Mantinienses et Cretes ab iis mercede conducti propter bellum contra Nabidem Philopoemene praetore quartum bene gestum in patria ipsa donarium dedicant v. n. 293.

a. 146. Corinthus deleta, non Macedonia in provinciae formam redacta (a. 148) novae aerae initium? Wilhelm *Beitr.* 114.

Post a. 146. Polybii anaglyphum; v. n. 304.

Saec. II a. Chr. Σωκράτης Σωκράτεος τοῦ Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριος Ποσείδαια [καὶ] Ῥωμαῖα τὰ ἐν Ἀντιγονείαι δίαυλον vicit. IG IV 1136 (ex Asclepieo Epidauri).

a. 81 a. Chr. Ἀντιγονίη Hecatae Laginis cultae asyliam approbat. *Bull. Hell.* IX 1884, 450 *M* 2.

a. 64/3 s. 62/1 a. Chr. = a. 85. Nicippa Pasiae f. Proserpinae ferias celebrandas curavit n. 265; cf. sub a. 31.

a. 46/5 s. 44/3 a. Chr. = a. 103. Decretum sacerdotum in Phaënae Demetrii f. honorem, quae Cereris cultum auxerat; n. 266.

a. 31 a. Chr. Paus. VIII 9, 6. τοῦ θεάτρου δὲ ὄπισθεν ναοῦ τε Ἀφροδίτης ἐπίκλησιν Συμμαχίας ἐρείπια καὶ ἄγαλμα ἐλείπετο· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπὶ τῷ βάθρῳ τὴν ἀναθεῖσαν τὸ ἄγαλμα ἐδήλου θυγατέρα εἶναι Πασέου Νικίππην. (Cf. s. a. 64 sqq.) τὸ δὲ ἱερὸν κατεσκευάσαντο τοῦτο οἱ Μαντινεῖς ὑπόμνημα ἐς τοὺς ἔπειτα τῆς ὁμοῦ Ῥωμαίοις ἐπ' Ἀκτίῳ ναυμαχίας. Cf. 8, 12: ad Actium Μαντινεῖς ἐμαχέσαντο ὁμοῦ Ῥωμαίοις, τὸ δὲ ἄλλο Ἀρκαδικὸν συνετάχθησαν Ἀντωνίῳ (inepta haec, sed Hadriani aetate cur aucta sint patet).

Post a. 14 p. Chr. Μαντίνεια secundum Strabonem (VIII 388) parum quidem verum inter Arcadiae oppida quae tunc ἢ οὐκέτ' εἰσίν, ἢ μόλις αὐτῶν ἴχνη φαίνεται καὶ σημεῖα.

c. a. 80 p. Chr. Paus. VIII 9, 9 γενεαῖς δὲ τρισὶν ἐμοῦ πρότερον (i. e. C fere annis ante a. 177) Mantinienses μετέθεσαν τοῦ τάφου (Podaris qui a. 362 mortem occubuit) τὸ ἐπίγραμμα ἐς ἄνδρα ἀπόγονον μὲν ἐκείνου Ποδάρου καὶ ὁμώνυμον, γεγονότα δὲ καθ' ἡλικίαν ὡς πολιτείας ἤδη Ῥωμαίων μετειληφέναι.

Mantinea nova

inde ab a. 125 p. Chr.

a. 125. Hadrianus imperator Mantineam adiit. Weber *Unters. zur Gesch. des Kaisers Hadrianus* 185. Paus. VIII 8, 12. Ἀδριανὸς . . . ἀφελὼν Μαντινεῦσι τὸ ὄνομα τὸ ἐκ Μακεδονίας ἐπακτὸν ἀπέδωκεν αὖθις Μαντίνειαν καλεῖσθαί σφισι τὴν πόλιν. 10, 2 τὸ μὲν δὴ ἱερὸν (Ποσειδῶνος τοῦ Ἱππίου) τὸ ἐφ' ἡμῶν ᾠκοδομήσατο Ἀδριανὸς βασιλεύς. 11, 8 στῆλαι δέ εἰσιν ἐπὶ τῷ (Epaminondae) μνήματι (v. a. 362) . . τὴν δὲ αὐτήν τε ἀνέθηκεν Ἀδριανὸς βασιλεὺς καὶ ἐποίησε τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῇ.

a. 130. Antinoi honores. Weber l. l. 186 sqq. Paus. VIII 9, 7 τῶν δὲ ἐν Μαντινείᾳ νεώτατός ἐστιν ὁ τοῦ Ἀντίνου ναός. οὗτος ἐσπουδάσθη περισσῶς δή τι ὑπὸ βασιλέως Ἀδριανοῦ . . . γένος ἦν ὁ Ἀντίνους ἐκ Βιθυνίου τῆς ὑπὲρ Σαγγαρίου ποταμοῦ· οἱ δὲ Βιθυνιεῖς Ἀρκάδες τέ εἰσι καὶ Μαντινεῖς τὰ ἄνωθεν. 8 τούτων ἕνεκα ὁ βασιλεὺς κατεστήσατο αὐτῷ καὶ ἐν Μαντινείᾳ τιμάς, καὶ τελετή τε κατὰ ἔτος ἕκαστον καὶ ἀγών ἐστιν αὐτῷ διὰ ἔτους πέμπτου. οἶκος δέ ἐστιν ἐν τῷ γυμνασίῳ Μαντινεῦσιν ἀγάλματα ἔχων Ἀντίνου καὶ ἐς τἆλλα θέας ἄξιος λίθων ἕνεκα οἷς κεκόσμηται καὶ ἀπιδόντι ἐς τὰς γραφάς· αἱ δὲ Ἀντίνου εἰσὶν αἱ πολλαί, Διονύσῳ μάλιστα εἰκασμέναι etc. 10, 1 στάδιον, ἔνθα ἐπὶ τῷ Ἀντίνῳ τὸν ἀγῶνα τιθέασιν. Famam urbis tunc etiam libris auctam esse probabile est, e quibus nonnulla in Pausaniae textum defluxisse possunt. Fictae tunc Arcadum in Bithyniam coloniae (Paus. l. l. et c. 4, 3, Gruppe *Griech. Myth.* I 206), ut Arcas fieret Antinous, sicut Romanorum stirps iam diu credebatur arcadica.

a. 130—139? (sub Hadriano Fraenkel). ἁ πόλις ἁ τῶν Ἀργείων Τ. Στατίλιον Λαμπρίου υἱὸν Τιμοκράτη Μεμμιανόν, Περσέος καὶ Διοσκούρων ἀπόγονον . . . ἀγωνοθέταν . . . . καὶ Ἀντινοείων ἐν Ἄργει καὶ Ἀντινοείων ἐν Μαντινείᾳ. IG IV 590. Cf. Μεγάλα Ἀντινόεια *Inschr. Ol.* 452, scilicet argiva, quia eorum ἀγωνοθέτης idem est atque ὁ στρατηγὸς τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν.

Ptol. III 14, 40 Ἀντιγόνεια ἡ καὶ Μαντίνεια.

a. 177/8—182/3. M. Aurelius Demetrius vicit (ἀγῶνας) θεματείτας πλείονας, ἐν οἷς Εὐρύκλεια ἐν Λακεδαίμονι καὶ Μαντίνιαν καὶ ἄλλους IG XIV 1102$_{25}$ Ad accusativum Μαντίνιαν cf. infra CIG 3208.

Post a. 177. Pausaniae Arcadica scripta sunt. Regum historia quam exhibet Neptuni fanum quod instauravit Hadrianus respicit: VIII 5, 5. Novit Antinoi res, unde colonia Arcadum bithynia ficta: v. s. a. 130. Notabilis Podaris historia.

a. 192—218. Nummi (Head[2] 450) Severi-Caracallae, ΜΑΝΤΙΝΕΩΝ, Apollo, Aesculapius, Hygiea, Fortuna, Diana.

Septimii Severi aetate CIG 3208 Smyrnae. Γ. Ἀντ. Σεπτίμιος Πόπλιος Περγαμηνὸς καὶ Σμυρναῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Ἐφέσιος κιθαρῳδὸς μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἀπ' αἰῶνος νικήσας τοὺς ὑπογεγραμμένους ἀγῶνας . . . post permulta alia: Λακεδαίμονα, Μαντίνειαν· θεματικοὺς δὲ καὶ ταλαντιαίους πάντας ὅσους ἠγωνίσατο, ubi Boeckh: 'Lacedaemone videntur Eurycléa, Mantineae Antinoëa intelligenda, quae saepius memorantur.'

ante a. 212? IG VII 4151. Victor κυκ[λίων αὐλητ]ῶν Λ. Οὐεν[τίδιος Εὔφρ]όσυνος Μαντινεὺς ὁ αὐτὸς καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ υειλοῦ κιθαριστοῦ ἀγῶνα πληρώσας τὸ θέμα Γ Τ in Ptoiis.

a. 212—217. [κοινὸν Ἀρκ]άδων ἐν Μαντινείᾳ γ'. victoris statua annis 212—217 posita, victoria ipsa iam ultimis M. Aurelii annis parta esse potest. Ferias ad μεγάλα Ἀντινόεια probabiliter retulerunt Keil et Premerstein *Lydien und Aiolis*, *Denkschr. Ak. Wien* LIII 1908, 23.

Saec. II s. III p. Chr. Μαντίνια in urbium catalogo Argis exposito. IG IV 619, ubi in fine: Λεῦκτ(ρ)ον Κορώνη ΑΡΚ, [Κεφ]αλλην[ία]; cf. n. 1605, ubi Λεῦκτρον Κορώνη Κεφαλληνία Βοῖαι Κλίτωρ Μεσσήνη. 'patet urbes consilio aliquo consociatas fuisse' Fraenkel.

Ante a. 535. Μαντίνα ab Hierocle 647, commemoratur.

Post saec. VII. De Slavorum invasione, nominibus Γόριτσα et ἡ περὶ τὰ Τσεπιανὰ παλαιόπολις (scholium byzantinum Ptolemaeo III 14, 40 adscriptum), nomine Mantineae in Messeniam translato cf. Fougères *Mant.* 596 sqq.

Libri et itinera.

1804—1806. Dodwell *Class. tour.* II 421 sqq. Gell *Itinerary* 139 sq.; *Journey* 136; *Städtemauern* XXXV. Leake *Morea* I 100 sqq. II 279 sq.; *Pelop.* 380 sq.

1829 sqq. Boblaye *Recherches* 139 sq.

1834. L. Ross *Reisen* 124 sqq.

1840. E. Curtius *Pelop.* I 235 sqq.

1842. Welcker *Tagebuch* I 198 sqq.

1852? Bursian *Geogr.* II 209 sqq.

1858. W. G. Clark *Peloponnesus* cap. VIII. *Nestane and Mantinea* 125—141. tab. 3.

1859. (Anonymus) Περὶ τινῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Μαντινείᾳ καὶ περὶ τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης. Ἐφ. φιλομαθῶν VII 1044.

1860. Conze et Michaelis de Prino, Nestane, Mantinea: *Ann. Inst.* XXXIII 21—30.

1875. G. Foucart *Inscription inédite de Mantinée.* — *Annuaire pour l'encouragement des études grecques.*

1878. M. Collignon adfuit; v. *Inscriptions de Tegée en l'honneur de personnages romains Bull.* III 1879, 271—274.

1879. Π. Α. Κομνηνός Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἱππίου Ποσειδῶνος πολιούχου Μαντινείας. Ἀθήναιον VIII 269—273.

1879. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 146 sq.

1885. Dürrbach adfuit et ed. *Bull. Hell.* IX 510—512.

1887/8. G. Fougères et (1888) V. Bérard Mantineae solum ter effodiunt, viciniam explorant. Fougères *Rapport sur les fouilles de Mantinée, Bull. Hell.* XI 485—490.

1888. Fougères *Bas-reliefs de Mantinée. Apollon, Marsyas et les Muses. Bull. Hell.* XII 105—128 tab. I—III. — *Stèle de M.* ibid. 376—380 pl. IV.

1889. J. Sboronos *Études archéologiques et numismatiques* I. *Ulysse chez les Arcadiens et la Télégonie d'Eugammon — à propos des types monétaires de la ville de Mantinée.*

1890. Fougères *Fouilles de Mantinée. Bull. Hell.* XIV 65—90. 245—271. 595—601. *Réponse à M. Schliemann* 271—275.

1892. Fougères *Inscriptions archaiques de Mantinée. Bull. Hell.* XVI 568—579. tab. XIX. XX.

— Loringii itinera: *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 80 sqq.

1893. J. Baunack *Zwei archaische Inschriften aus Mantinea. SB. Sächs. Ges.* 93—128.

1895. B. Keil *Das Gottesurteil von Mantineia. Nachr. Gött. Ges.* 349—380. E. Meyer *Der Ursprung des Odysseusmythos. — Herm.* XXX 263 sqq.

1895 (et 1890). Frazer Mantineam et (1890) Nestanen adiit: *Pausanias* IV 200. 204.

1896. Fougères *Inscriptions de Mantinée. Bull. Hell.* XX 119—166.

1897. Leonardus *Bull. Hell.* XXI 574 (ad n. 268_{31}).

1898. G. Fougères *Mantinée et l'Arcadie orientale* (*Bibliothèque des écoles franç.* LXXVIII) ubi p. 596 sqq. recentiorum libri de loci natura et rebus, p. 543 ii qui de Praxitelis anaglyphis scripserunt enumerantur.

1900. Kromayer, Janke, Goeppel Mantineae viciniam explorant.

1903. J. Kromayer *Antike Schlachtfelder in Griechenland* I (de pugnis annorum 362 et 207) additis tabulis geographicis.

1909. C. Robert *Pausanias als Schriftsteller* 93 de Praxitelis basi, 191 sqq. de urbis situ.

1910. Lattermann Nestanen dimensuravit, cf. quae in soc. arch. Berolinensi m. Iulio a. 1912 exposuit.

1911. Hiller v. Gaertringen *Ark. Forsch.* 14—16. tab. XII.

1912. Meister *Das Urteil von Mantinea, SB. Sächs. Ges.* 1911, 193—210 cum tabula phot.

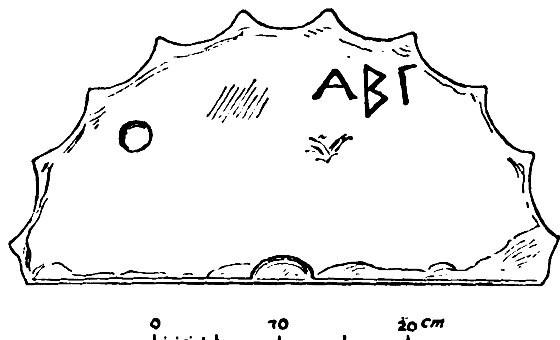

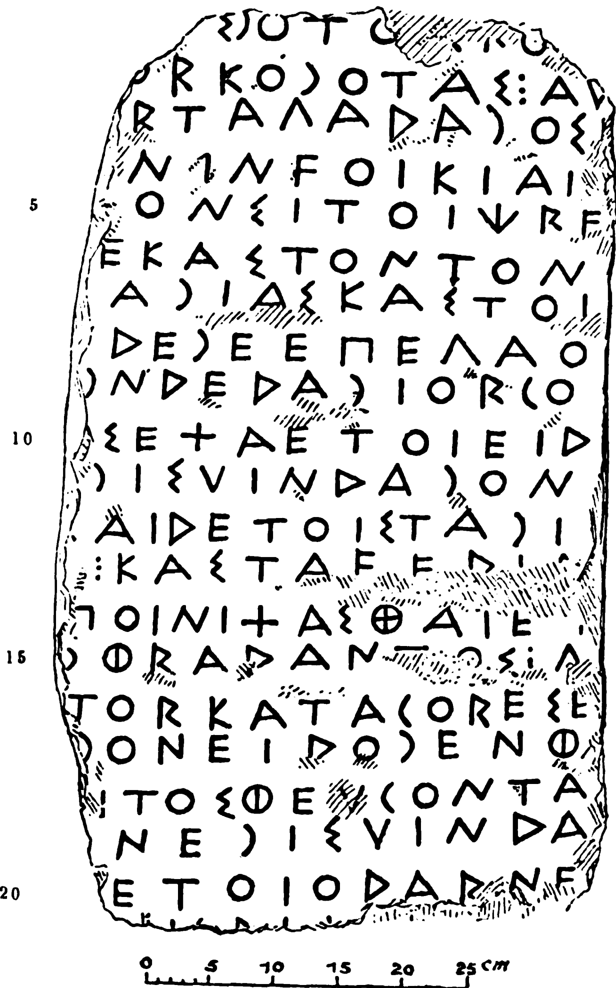

261 LEX SACRA. Tegeae in museo, inventus Mantineae in βουλευτηρίῳ. Spondylus columnae viginti olim striis ornatae, marmoris albi. Pars dimidia desecta, superior defracta. A. m. 0,44, dm. 0,425. In latere inferiore litterae ΑΒΓ (quamquam in textu ipso Γ est C). Textus intra strias ita dispositus est, ut singulae striae binos capiant versus; quot litterae ab initiis desint, ignoramus; partem spondylus infra positus continuisse videtur. Ceteroquin egregie functus est munere suo quadratarius. Litterarum a. 0,02—0,025. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XVI 1892, 576 sqq., II et tab. XX (Baunack *B. Sächs. Ges.* 1893, 105 sqq., *B*; Roehl Imag.[3] 106, 8). Vidimus. Examinavit Lattermann. *Ect. Phot.*: Hiller *Ark. Stud.* tab. XII 2 = *tab.*

I - - - - - - - - - - -
[- χρε̄?]ϲμô τô ἀκο- -
II [τὸϲ] ὀρκω̄μόταϲ ⁝ αὐ- -
- ρ τἆλλα δαμόϲι[α - -]
III - ν ἰν Ϝοικίαι - -
- ονϲι τοῖ χρε̄[ϲμοῖ (*s.* χρε̄[ϲτε̄ρίοι) - -]
IV [- Ϝ]έκαϲτον τôν [ὀρκω̄μοτᾶν·? - -]
[- ζ *s.* τ]αμίαϲ κὰϲ τὸ ἱ[ερὸν? - -]
V [- εἰ] δὲ μὲ̄ ἐπελάο[ιντο? - -],
[-, τ]ὸν δὲ δαμιοργὸ[ν - -]
VI - ϲ ἐξαέτοι?, εἰ δ[ὲ μέ̄, - - δαρχμὰϲ ὀφλέν, τὸ]
[μὲν ἔ]μιϲυ ἰν δᾶμον, [τὸ δὲ ἔμιϲυ τοῖ ἱεροῖ, -]
VII - ϲαι δὲ τοῖϲ ταμί[αιϲ - -]
- ⁝ κὰϲ τὰ Ϝέρια - -
VIII - ποινίξαϲθαι ετ[- - - - - κὰ τὰν τô]
[θε]ô φραδὰν τὸϲ ⁝ ν? - -
IX - τω̄ρ καταγορέ̄ϲε - - - -
- μον· εἰ δ' ὁ μὲν φ - -
X - ι τὸϲ φε[ύ]γονταϲ[ϲ - - - δαρχμὰϲ ὀφλέν, τὸ]
[μὲ]ν ἔμιϲυ ἰν δᾶ[μον, τὸ δ' ἔμιϲυ τοῖ ἱεροῖ· εἰ δ' ὁ μὲν]
XI - έτοι, ὁ δ' ἀρνέ[τοι - -]

incerta vestigia

Vs. 1 ϲμο non co. χρε̄ϲμόϲ i. q. 15 [θε]ô φραδά. || ΤΟΑ⁝Ι◡ Foug.; nunc pars deleta est. || 3 [κατάπε]ρ Foug. || 7 τὸ ἱ[ερὸν -] Baun. || 8 ἐπελάο[ιντο] cf. n. 6_{23} ὀφλέτω- δαρχμάϲ, ἐπελαϲάϲθωϲαν δὲ οἱ ἁλιαϲταί. Baun.: ἐπέλαον [ἦναι] velut ἐφ-ίλαον. || 10 ἔξλητοι = ἔκκλητοι Foug. ἐξ λε̄τοῖ Baun., qui ἐξάε̄τοι (ἐξάημι et ἦτοι = delph. ἧται [εἰμί]) respicit, sed reicit. || 13 ΕΕ, ϜΕ sive ΕϜ, deinde ΡΙΛ(?); non videtur Ϝέργα (ϜΕRCΑ) fuisse quod postulat Baun. || 14 ποινίζεϲθαι vox nova; [ἀ]ποινίξαϲθαι F. || cf. Archedamum Theraeum IG I 423 φραδαῖϲι Νυμφῶν τἄντρον ἐξηργάξατο F., Baun.: φράδαντοϲ ut εἴπαντοϲ, cf. ἔφραδον. || 17 φ[αίε̄]? φ[αίνοι]? || 20 - ετοι cf. 10 (sic iam Foug.).

Undeviginti versus, et cum iis tituli et caput et finis, perierunt.

262 IVDICIVM. *Mus. Piali.* Lapis a dextra et pone mutilus, l. m. 0,85, a. 0,325, cr. m. 0,695. In latere superiore pedum vestigia statuam pergrandem ibi fuisse testantur. Inventus lapis a. 1887 prope forum in ecclesia. Litterae profundae saec. V ϲτοιχηδὸν dispositae. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XVI 1892, 568sqq. et tab. XIX, cf. XI 1887, 489 (Homolle XVI 580sqq.; Baunack *B. Sächs. Ges.* 1893, 93sqq.; B. Keil *N. Gött. Ges.* 1895, 349sqq.; Roehl Imag.[3] 107, 9; cf. Bréal *Rev. phil.* XVII 1893, 159, *Mém. Soc. Ling.* VIII 252; eundem et Dareste *Bull. Hell.* XVII 202; Dittenberger *Herm.* XXVIII 1893, 472sq., Duemmler *Delphika* 1894, 27sq.; Solmsen *Z. vergl. Sprachf.* XXXIV 444sq., 448sq.; Danielsson *Eranos* II 1897, 8sqq.); melius Fougères *Mantinée* 1898, 523sqq. (Buck *Gr. Dial.* 174sqq., 16; cf. Wilhelm *Beitr.* 18); Hiller *Ark. Forsch.* 1911, 14sqq., II et tab. XII 3; Meister *B. Sächs. Ges.* 1911, 193sqq. Vidimus Lattermann et Hiller. *Phot. Ect.* Fougèresii et nostra. *Tab.*

§ 1 [Fo]φλέαϲι οἵδε ἰν Ἀλέαν·
[Ϲῖ]ϲυρνοϲ
[Ϲ]ō[κλ]ε̂ϲ
[Φ]ιλομε̄λίδαϲ
Θεό[κ]οϲϲμοϲ
Ἀριϲϲτόμαχοϲ
Δρομέαϲ
Ϲτίλπαϲ
Φᾶνιϲ
Ἄκραντοϲ
Ἀντιλαΐδαϲ
Βôθιϲ Βέϲκλαροϲ
Θέμανδροϲ.
§ 2 ὀϲέοι ἂν χρε̄ϲτέ̄ριον κακρίνε̄
ε̂ γνōϲιδίκα κριθέε̄ τôν χρε̄μάτōν,
πὲ τοῖϲ Fοικιάται τᾶϲ θεô ε̂ναι,
κὰ Fοικίαϲ δάϲαϲϲθαι τὰϲ ἂν δδ' ἐάϲαϲ.
§ 3 εἰ τοῖϲ Fοφλε̄κόϲι ἐπὶ τοῖδ' ἐδικάϲαμεϲ
ἅ τε θεὸϲ κὰϲ οἰ δικαϲϲταί, ἀπυϲεδομίν[οϲ]
τôν χρεμάτον τὸ λάχοϲ, ἀπεχομίνοϲ
κὰ τὀρρέντερον γένοϲ ε̂ναι
ἄματα πάντα ἀπὺ τοῖ ἱεροῖ, ἵλαον ε̂ναι·
εἰ δ' ἄλλα ϲι[ν]' ἐᾶτοι κὰ τôνν[υ], ἰνμενφὲϲ ε̂ναι.
§ 4 ll εὐχōλὰ [δ'] ἅδε ἔ[ϲ]ετοι τοῖ Ἀ[λιτε̄ρίοι]·
εἴ ϲιϲ ἰν τοἰεροῖ τôν τότε [ἀπυθανόντον]
φονέ̄ϲ ἐϲτι, εἴϲ' αὐτὸϲ εἴϲε [τôν ἐϲγόνον]
ϲιϲ κὰ τὀρρέντερον, εἴϲε τ[ôν ἀνδρôν]
εἴϲε τᾶϲ φαρθένο, ἰνμενφὲ[ϲ ε̂ναι κὰ]
τὸ χρεϲτέριον· εἰ δὲ μέ̄, ἵλα[ον ε̂ναι].
§ 5 εἰ Θέμανδροϲ φονέ̄ϲ ἐϲϲτι ε[ἴϲε]
τôν ἀνδρῶν εἴϲε τᾶϲ φαρθέν[ο]
τôν τότε ἀπυθανόντον ἰν το[ῖ ἱεροῖ]
κὰϲ με̄ προϲϲθαγενὲϲ τὸ Fέ[ργον]
τὸ τότε ε̂, οὗτōϲ ἰν μόνφον θε̂[ναι]·
εἰ δὲ προϲϲθαγενὲϲ τὸ Fέργ[ον τοῦτο]
κὰϲ μὲ φονέ̄ϲ, ἵλαον ε̂ναι.

Lectiones et interpretationes priorum vide apud Meisterum; pauca etiamnunc dubia subieci. ϲ pro ʌʌ posui, sicut Buck. εἴϲε = εἴτε, ὀϲέοι = ὀτέωι. Vs. 1 i. e. ὠφλήκαϲιν εἰϲ Ἀθηνᾶν Ἀλέαν. || 12 Βοῦθιϲ cf. Βουθήραϲ. || λέϲκλαροϲ i. q. ἔκκληροϲ, exsors (Bechtel, Meister) aut nomen proprium postea additum aut adiectivum quod ad nomen insequens retulit Meister. || 14 ita intellegebam: ὧι τινι (dativus arcadice pro genetivo) ἂν χρηϲτήριον κατακρίνῃ ἢ γνωϲιδίκα (κριτήριον) κριθῇ τῶν χρημάτων, (τοῦτον) μετὰ τῶν οἰκετῶν (= δούλων) τῆϲ θεοῦ εἶναι καὶ οἰκίαϲ (κὰF Fοικίαϲ pro κὰϲ F-) διαμερίϲαϲθαι (ut δημιόπρατα) τὰϲ ἂν ὧδε οὔϲαϲ (= αἳ ἂν ὧδε ὦϲιν); 'et eum, quem deae oraculum (sorte) damnaverit aut qui humano iudicio condemnatus sit, simul cum familia deae sanctum esse; domum (et bona eius cetera) quaecunque Mantineae sint divendi'. De ἂν cum participio: Kuehner-Gerth *Gr. Gr.* II 242, 2. Meister: ὀϲέōι-κακρίνε, ε̂ (= ἦ particula affirmativa, ut vs. 34) κριθέε - ε̂ναι, κaFοικίαϲ (= κατα-Fοικίαϲ) δάϲαϲθαι τὰϲ ἄνōδ' (= ἄνωδα, ἄνωθι, cf. θύρδα) ἐάϲαϲ. || 19 i. e. ἀποδεδομένουϲ med. Ad dissimilationem ϲεδ pro δεδ- Kretschmer confert Callimachi Ἀρκαϲίδαι. || 21 i. e. κατὰ τὸ ἄρρεν γένοϲ, cf. θηλύτερον. Dittenb. || 22 ἄματα πάντα ut Tegeae n. 5. || 24 ἔ[ϲ]ετοι pro ἔ[γ]εται e Meistero recepi. || ἀλ[λάξαντι] B. Keil, Solmsen, Meister 'si quis secus fecerit'. || 28 παρθένου. || 33sq. 'καὶ μὴ προγεγονὸϲ (πρότερον γεγονὸϲ) τὸ ἔργον τὸ τότε ῇ'. Meister: κὰϲ — τὸ τότε, ε̂ (i. e. ἦ, ut secundum eum etiam vs. 15). ἰν μόνφον θε̂[ναι] Meister in epistula. Notabile est litteras ϲτοιχηδὸν disponi, verba nunquam in duos versus distrahi (Wilhelm).

---

263 DECRETUM ANTIGONENSIUM. Tegeae in museo, inventa Mantineae in βουλευτηρίῳ. Stela aëtomate ornata in tres partes fracta l. 0,36, a. m. 0,35, cr. 0,07. Litterae humiditate corrosae saec. III s. II a. Chr., a. 0,008. Α Μ Ο Ϲ Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 119sqq., 1. Vidi. *Ectypa* nostra et plenius Fougèresii. *Phot.* Lattermanni.

[π]όθοδον ποηϲαμ[ένου Ἀφρο]διϲίου τοῦ Κυδίμο[υ]
[το]ῦ Ἀργείου περ[ὶ τᾶϲ ἀπ]οδόϲεωϲ τῶν φιλανθρώ-
[πω]ν καὶ εὐχρήϲτων [ἃ ἔ]ϲτιν εὐχρηϲτηκώϲ, ἔτ[ι]
δὲ ἀξιώϲαν[τοϲ καὶ τι]μὰϲ καὶ δωρεὰϲ αὐτῶ[ι]
[δο]ῦναι τὰ[ϲ καταξίο]υϲ τοὺϲ ϲυνέδρουϲ καὶ το[ὺϲ]
[. . π]ολίταϲ, καὶ [ἀπολο]γιξαμένου ὅϲα ἦν κατ[ὰ]
[τε τ]ὰν πόλιν κα[ὶ κατὰ τὸ ἄϲ]τυ καὶ καθ' ἰδίαν [πᾶϲι τοῖϲ]
[ἐντυ]γχάνουϲιν [πο]λ[ί]ταιϲ - - - - - -20- - - - -
[ο]ὐ[δ]εὶϲ θέλοι μ[- - -15- - -, αὐτὸϲ διὰ] παντὸ[ϲ]
τρόπου τὰ[ν πᾶϲαν ἐπιμέλειαν] ποεῖται, φιλοτιμίαϲ
[ο]ὐθὲν ἐλ[λ]ε[ίπων· ἵνα δὲ καὶ πᾶϲ]α ἁ πόλιϲ φαίνηται τι-
μῶϲα ταῖϲ [κα]ταξίοιϲ χάριϲι τοὺϲ εἰϲ αὐτὰν γινομέ-
νουϲ εὐεργέ[τ]αϲ καὶ καθ' ἰδίαν καὶ κατὰ κοινόν, δεδό-
χθαι τοῖϲ ϲυ[νέ]δροιϲ καὶ τοῖϲ λοιποῖϲ πολίταιϲ ἐπαι-
νέϲαι Ἀφρ[ο]δίϲιον Κυδίμου Ἀργεῖον ἀρετᾶϲ ἕνεκεν
καὶ εὐνοίαϲ ἇϲ ἔχ[ω]ν διατελεῖ εἴϲ τε τὰν πόλιν
τὰν Ἀντιγονέων κ[α]ὶ εἰϲ τοὺϲ καθ' ἰδίαν ἐντυγχά-
νονταϲ τῶν πολιτᾶν καὶ τῶν ἐμπολιτευόντων
ἐν Ἀντιγονείαι, εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ πρόξενον καὶ εὐ-
εργέταν τᾶϲ πόλεωϲ τᾶϲ Ἀντιγονέων· δεδόϲθαι δὲ
αὐτῶι [καὶ ἐκγόνοιϲ ἀϲ]φάλειαν καὶ ἀϲυλίαν
[ἐ]ν πο[λέμωι καὶ ἐν εἰρήναι καὶ] πάντα (τὰ) τίμια
[ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέται]ϲ τᾶϲ πό-
[λεωϲ δίδοται *etc.*]

Vs. 5. 6 an το[ὺ[ϲ] scriptum erat? || [ἄϲ]τυ i. q. πτόλιϲ? || 8 animo secum computabat quot bona et publica et privata temporum iniuria deleta essent; quae cum nemo curare vellet, ipse restituere suscepit. Haud inepte de tempore cogites ruinam anni 221 secuto; 8 participium velut κατεϲτραμμένα, ἀπολωλότα, ὧν etc. || 9 Ο Ε Λ Ω Ν Ι?

264 Olim Mantineae in horto prope moenia urbis septentrionalia. Marmor a. 0,25, infra integrum, litteris detritis, quas festinanter exscripsit Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 146sq., *c.*

Α Ι C
Τ Α Ι
Α Ν Ι Α Χ Ρ Ο Ν Ο Ν
Ι Ε Υ Π Ο Θ Η Κ Α Σ Λ Ι
Ι Α Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν
Α Λ Α Ι Κ Α Ι Τ Ε Τ Α Ι
Ρ Ο Ι Δ Ε Ι Σ Α Λ Λ Ο Υ
Σ Α Τ Ω Τ Α Ι Σ Υ Ν Ο Δ
Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν Δ Ι
Κ Α Ι Α Υ Τ Ω Τ Α Σ
Τ Ι Λ Λ Ε Ι Σ Ο Λ Ι
Κ Υ Ν Ε /// Ο Ν Τ Ε
Ε Ι Ω Τ Ο Ν Α Π Ο
Τ Α Ι Σ Υ Ν Ο Δ Ω Ι Κ Α Ι
Ο Δ Ι Κ Ο Ι Ε Σ Τ Ω Σ Α
Φ Ο Σ Ν Ο Μ Ο Ι Σ Α Φ
Ν Α Μ Μ Η Τ Ε Υ Α Σ
Ω Σ Ε Ι Α Κ Υ Α Λ Ι Ε Σ
Ι Ο Μ Ο Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ

duo versus deleti

Restitui nequit. [1] - αιο̣ - [2] - ται - [3] [- εἰϲ τὸν π]άντ̣α χρόνον - [4] [δεδόχθαι similia τάϲ] τ̣ε ὑποθήκαϲ δ̣ι[δόναι - [5] - ἐὰν μή τι - η]τ̣αι (?) παρὰ τὸν [νόμον, καθ' ὃν sanctum est [6] - π]άλαι καὶ τέτακ̣[ται] (sive τεταγ[μένον -] [7] - ροι δ' εἰϲ ἄλλουϲ[ϲ - [8] - ἀποτει]ϲάτω τᾶι ϲυνόδ[ωι τὰϲ - [9] - κ]ατὰ τὸν νόμον δρ̣[αχμὰϲ (numerus) - [10] - δὲ] καὶ αὐτῷ τὰϲ - [11] [- ϲ]τ̣ἑλλε[[ι]]ϲθαι - [12] - ΚΥΝΕ.ον τε - [13] - εἰω̣ τὸν ἀπο - [14] - τᾶι ϲυνόδωι καὶ - [15] [- αὗται αἱ δίκαι πρ]όδικοι ἔϲτωϲα[ν -] [16] - φοϲ (?) νόμοιϲ ἀφ - [17] - ναμ μήτε τ̣ὰϲ - [18] - ώϲει, ἄκυ(ρ)α (?) ΛΙΕΣ - [19] - ν̣όμοιϲ αὐτοὺϲ -.

Vs. 12 lectioni neque hic neque alibi confido; de κυναγῶν ϲυνόδωι cogitare — ita enim scribendum esset — vix licebit; cf. Ziebarth *Vereinsw.* 64, 17 (Poland *Vereinsw.* 553 *B* 23). An [ϲ]ύν[οδ]ον τε -? Cf. Coragos n. 265. || 15 [πρ]όδικοι et leviora suppl. Fraenkel.

265. 266 DECRETA CORAGORVM ET SACERDOTVM. Intra urbis moenia inventa Tsipiana transtulit Reveillotes demarchus; nunc servantur penes Paziotopulum.

265 Stela l. 0,335, a. m. 0,62, cr. 0,115; subest dens. Litterae simplices; media parte minores et pressae; in fine, postquam spatium sufficere vidit quadratarius, largiores. Α Ε Θ Θ Μ Ξ Ο Π Σ Ω; a. 0,005—0,01. Pars dextra nunc magis deleta est. Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*h* et *Ann. ass. encour. ét. gr.* IX 1875, 327sqq. (Immerwahr *Kulte* 100sqq., Michel 992). Cf. Fougères *Mantinée* 306sq. ad cultum; Hoffmann *Dial.* 19, 12; Wilhelm Ἐφ. ἀρχ. 1905, 234 et *Beitr.* 194sq. 253sq.; et *Jahresh.* X 1907, 21. Vidimus; vs. 1—10 nonnulla plura legit Lattermann. *Ect.*

Ἀ γ α θ ᾶ ι Τ ύ χ α ι

ἐπεὶ Νικίππα Πασία ἀπὸ προγόνων ὑπάρχουϲα φιλοδόξων καὶ αὐτὰ τειρεῖν ἐξελομένα τὰν τῶν προγόνων ἀρετάν, ἐτήρηϲεν οὐ μόνον τὰ πρὸϲ τοὺϲ ἀνθρώπουϲ δίκαια, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸϲ τοὺϲ θεούϲ, εὐϲ[εβῶ]ϲ διακειμένα καὶ τιμῶϲα πάνταϲ [θεούϲ, τὰν δὲ Κ]ό[ρ]αν ἐμ παντὶ καιρῶι θεραπεύουϲα καὶ ϲυνευκ[ο]ϲμ[οῦ]ϲα τοῖϲ ἀεὶ γινομένοιϲ ἱερεῦϲ̣ι̣ δ̣ι' ὧ[ν παρ]έχει ἑκάϲτοιϲ χρ̣ειῶν [πρ]ὸϲ τὰν τᾶϲ θεοῦ τιμὰν καὶ κ[όϲμη]ϲιν ἀπρο[φ]αϲίϲτωϲ, [ὁμοίωϲ? δὲ] κ[αὶ] ἐν τῶι πέμπτωι καὶ ὀγδοηκοϲτῶι ἔτει μηνὸϲ ὀ[γδόου], ἔ[τι] ὑπογυίου οὔϲαϲ τᾶϲ τῶν Κοραγίων θυϲίαϲ, καὶ [αὐτίκα] μελλόντων ἐπιτελεῖϲθαι τῶν περὶ τὰν θεὸν μυϲτικῶν τ̣ῶ̣ν̣ ἀ̣ρ̣(ρ)ήτων, ἐμφανιϲάντων τῶν ἱερέων, [ἐ]πεδέξατο Νικίππα τὰν λειτουργίαν ἀνεπικωλύτωϲ καὶ ἐποιήϲατο πᾶϲαν [δα]πάν[αν ἀ]φειδῶϲ καὶ ἐκ[τε]νῶϲ ἂν ἔδε[ι εἰ]ϲ τ[ε] τὰν θεὸν καὶ τὰν ϲύνοδον, ἄγαγε δὲ καὶ τὰν πομπὰν τῶν Κοραγίων ἐπιϲάμωϲ καὶ μεγαλοπρεπῶϲ καὶ ἔθυε τᾶι θε[ῶι] καὶ ἐκαλλιέρει ὑπὲρ τὰν ϲύνοδον ἀξίωϲ αὐϲαυτᾶϲ καὶ τᾶϲ ϲυνόδου, προϲεπέδωκε δὲ καὶ εἰϲ κατεπείγουϲαν χρείαν δ[ρ]αχ[μ]ὰϲ ὀγδοήκοντα, εἰϲήνε(γ)κε δὲ καὶ τᾶι θεῶι πέπλο[ν κ]αὶ ἐϲτέγαϲεν καὶ εὐϲχημόνιϲεν τὰ περὶ τὰν θεὸν ἄρρητα μυϲτήρια, [ὑ]πεδέξατο δὲ καὶ τὰν θεὸν εἰϲ τὰν ἰδίαν οἰκίαν, καθὼϲ ἐϲτιν ἔθοϲ τοῖϲ [ἀ]ε[ὶ] γινομένοιϲ ἱερεῦϲιν, ἐποίηϲε δὲ καὶ τὰ νομιζόμενα ἐν τοῖϲ τριακοϲτοῖϲ τᾶι ἀνοίξει τοῦ ναοῦ μεγαλομερῶϲ, προενοήθη δὲ καὶ ἃϲ προϲεδεῖτο ὁ ναὸϲ [ο]ἰκοδομᾶϲ· διὰ οὖν ταῦτα ἔδοξε τᾶι ϲυνόδωι τῶν Κοραγῶν· ἐπαινέϲαι Νικίππαν ἐφ' ἇι ἔχει φιλανθρωπίαι καὶ τᾶι πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲεβείαι καὶ τᾶι πρὸϲ τὰν ϲύνοδον εὐνοίαι, καλεῖν δὲ αὐτὰν καὶ ἐπὶ τὰ γέρα τοὺϲ ἀεὶ ὑποδεχομένουϲ καθὼϲ καὶ τοὺϲ λοιποὺϲ τοὺϲ τὰν ϲύνοδον τετιμακόταϲ ἐν ταῖϲ αὐταῖϲ ἁμέραιϲ, πέμπειν δὲ αὐτᾶι καὶ αἶϲαν ὡϲαύτωϲ· ε[ἰ δέ τ]ιϲ μὴ καλέϲει τῶν ὑποδεχομένων, καλ[είτω ὁ ἐπιγν]ώμα, καὶ ἐπαναγκαζέ(ϲ)θω καλεῖν [καὶ ζαμιούϲ]θω ὁ τούτων τι μὴ ποιήϲαϲ [δραχμαῖϲ πεντήκοντ]α· ἔϲτω δὲ καὶ ὑπεύθυνοϲ Νι[κίππαι ὡϲ κατ]αλύων τὰ δεδόμενα αὐτᾶι [ὑπὸ τᾶϲ ϲυνόδου] τίμια, ἵνα τούτων ϲυντελ[ουμένων φ]αίνηται ἁ ϲύ[ν]οδοϲ εὐχάριϲτοϲ οὖ[ϲα ἔχουϲά τ]ε καὶ περὶ τῶν μελλόντων ἀγαθὰϲ ἐ[λ]πίδαϲ· καταϲταϲάτωϲαν δὲ οἱ ἱερεῖϲ τοὺϲ ἀναγράψονταϲ τοῦδε τοῦ δόγματοϲ τὸ ἀντίγραφον ἐν ϲτάλαι λιθίναι καὶ ἀναθήϲονταϲ ἐν τῶι ἐπιφανεϲτάτωι τοῦ ἱεροῦ τόπωι· ὁμοίωϲ δὲ καὶ εἰϲ τὰν κοινὰν πινακίδα. κατεϲτάθεν Ἀλεξίνικοϲ Ἀλέξωνοϲ, Θυωνίδαϲ Θυωνίδα, Σιμίαϲ Ἀνθεμοκρίτου, Ἀρίϲταρχοϲ Μενίππου, Φιλήϲιοϲ Σαμίδα, Ἀλκαμένηϲ Μανδρηκίδα, Αἴθων Φιλοϲθένεοϲ, Μηνᾶϲ Μηνᾶ.

Templum urbanum esse censuerunt viri docti (Paus. VIII 9, 1): 6 suppl. Latt., similiter iam Wilh. || 8. 9 Wilh.; plura legit Latt. || 9 annus LXXXV ab a. 148 computatus est 64/3 a. Chr.; ab a. 146 = 62/1. || 11 θ. καὶ [πομπᾶϲ], F. || 12 μυϲτικῶν [τῶν ἀρρ]ήτων Sauppe apud Foucartum. Ectypo probantur praeter Ρ (non ΡΡ). || 33 ε[ἰ δέ κά τ]ιϲ Wilh. || 34 suppl. Wilh., ut iam Fraenkel in schedis. || 46 interpunxit Wilh.

266 De loco vide ante n. 265. Stela l. 0,62, a. m. 0,335, cr. 0,075. Subest dens. Litterae parvae et simplices, a. c. 0,006; cf. n. 265. Ed. Foucart(-Le Bas) II 352*i* et *Bull. éc. franç.* I 1868, 6sq., 6 (Michel 993). Cf. Wilhelm *Beitr.* 195 et *Jahresh.* X 1907, 21. Vidimus. *Ect.*

ἐπειδὴ Φ[αηνὰ Δαματρίου Ἀντιγονικὰ φι]λ̣ά̣γ̣α̣θο̣ϲ̣ [ὑπάρ]χουϲα καὶ εὐϲεβὴϲ ἀνέϲτραπταί τε καλῶϲ ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ κ[αὶ] εὐϲεβῶϲ πρὸϲ πάνταϲ μὲν τοὺϲ θεούϲ, μάλιϲτα δὲ πρόϲ τε τὰν Δάματρα καὶ τὰν Κόραν καὶ τὰϲ ἱερείαϲ τᾶϲ Δάματροϲ, φανερὰν τε πεποίηκε τὰν ἰδίαν μεγαλοψυχίαν καὶ ἐκτένειαν εἰϲ τὸ θεῖον· ἱερίτευχε γὰρ τᾷ Δάματρι μεγαλοπρεπῶϲ, οὐδένα λόγον δαπάναϲ ποιουμένα οὔτε εἰϲ αὐτὰν τὰν θεὸν οὔτε εἰϲ τὰϲ καθηκούϲαϲ ἀντ' ἐνιαυτοῦ τᾷ θεῷ λειτουργίαϲ οὔτε εἰϲ τὰϲ ἱερείαϲ, παρέϲχηται δὲ καὶ ταῖϲ ἀεὶ ἀντιτυγχανο[ύ]ϲαιϲ ἱερείαιϲ εὔχρηϲτον αὑϲαυτὰν καὶ τὸν ἴδιον̣ βίον ἀπροφ̣άϲιϲτον, ὑπηρετοῦϲα πρὸϲ πᾶϲαν λειτουργίαν καὶ δαπάναν τὰν ἀνήκουϲαν εἴϲ τε τὰν θεὸν καὶ τὰϲ ἱερείαϲ· οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοιϲ εὐεργετικῶϲ ἀνέϲτραπται, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἱεριτεῦϲαι οὐ διαλέλοιπε εὐεργετοῦϲα δείπνοιϲ τε μεγαλομερέϲι καὶ ταῖϲ ἄλλαιϲ εὐεργεϲίαιϲ τε καὶ δαπάναιϲ ταῖϲ εἰϲ τὰν θεὸν γινομέναιϲ καὶ εἰϲ τὰϲ ἱερείαϲ, εἰϲενήνεκται δὲ καὶ ἄλλαν μείζω φιλανθρωπίαν αἰώνιον εἴϲ τε τὰν θεὸν καὶ τὰϲ ἱερείαϲ· τὰϲ γὰρ ἀντ' ἐνιαυτοῦ γινο̣μέναϲ δαπάναϲ ὑ̣π̣' αὐτᾶϲ ἐντέταλται ἐπιτελεῖν ἀντ' αὑϲαυ̣τᾶϲ, ἐάν τι ἀνθρώπινον πάθῃ̣, τὰϲ ἐγγόνουϲ αὐτᾶϲ Θεοδώραν τε τὰν θυγατέρα καὶ Φαηνὰν Δαμαϲίλα τὰν τᾶϲ θυγατρὸ[ϲ] θυγατέρα, ὅπωϲ ἁ ἐκτένεια αὐτᾶϲ εἴϲ τε τὰν θεὸν καὶ τὰϲ ἱερείαϲ αἰωνίου μνείαϲ τυγχάνουϲα διατελεῖ· οὐ μόνον δ[ὲ] ἐν τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ εὐεργετήμαϲιν ἀνέϲτραπται φιλοδόξωϲ, ἀλλὰ ἐπὶ μεῖζον αὔξεϲθαι θέλουϲα τάν τε θεὸν καὶ τὰν ϲύνοδον τὰν ἱερειᾶν ἀνάκεικε (!) δραχμὰϲ ἑκατὸν εἴκοϲι εἴϲ τε τὰν τοῦ μεγάρ̣ου ἐπιϲκειὰν καὶ εἰϲ ἄλλαν χρείαν, ἃν ἂν δόξῃ̣ ταῖϲ ἱερείαιϲ ἁ ἀνατεθεῖϲα̣ ὑ̣π̣' αὐτᾶϲ δωρεὰ εὔχρηϲτοϲ εἶναι· ὅπωϲ οὖν καὶ ἁ ϲύνοδοϲ φαίνηται τᾶν ἱερειᾶν τᾶϲ Δάματροϲ εὐχάριϲτοϲ οὖϲα καὶ μναμονεύουϲα τῶν εἰϲ αὐτὰν ἀναϲτρεφομένων καλῶϲ καὶ ἐνδόξωϲ, ἔδοξε τῷ κοινῷ τᾶν ἱερειᾶν· ἐπαινέϲαι Φαηνὰν Δαματρίου Ἀντιγονικὰν ἐπί τε τᾷ καλοκαγαθίᾳ̣ καὶ εὐεργεϲίᾳ̣ τᾷ ἔϲχηκε εἴϲ τε τὰν θεὸν καὶ τὰϲ ἱερείαϲ, καλεῖν τε αὐ̣τὰν ἐπὶ τὰ γέρα διὰ παντὸϲ ἐν ταῖϲ γινομέναιϲ ἀντ' ἐ̣νιαυτοῦ θυϲίαιϲ τε καὶ ϲιταρχίαιϲ, ἀνακαλούϲαϲ τᾶϲ ἀεὶ ἀντιτυγχανούϲαϲ ἱερείαϲ τε καὶ ϲιταρχοῦϲ· ‘τὸ κοινὸν τᾶν ἱερειᾶν τᾶϲ Δάματροϲ ἐπὶ τὰ γέρα καλεῖ Φαηνὰν Δαματρίου τὰν αὐτᾶν εὐεργέτιν’, δίδοϲθαι δὲ αὐτᾷ̣ διὰ βίου γέρα τὰ εἰθιϲμένα, ἀναγράψαι τε τὸ ψάφιϲμα τοῦτο εἰϲτάλαν λιθίναν καὶ ἀναθεῖναι εἰϲ τὸ Κοράγιον, καθὼϲ ἔδοξε τοῖϲ ἄρ̣χουϲι καὶ ϲυνέδροιϲ τοῖϲ ἐν τῷ τρίτῳ καὶ ἑκατοϲτῷ ἔτ[ει]· εἰ δέ τιϲ μὴ καλέϲῃ̣ ἐπὶ τὰ γέρα εἶ μὴ δώϲει τὰ προγεγραμ̣μένα γέρα, ὑπόδικοϲ ἔϲτω καὶ ἐνδεικτὸϲ ποτὶ δραχμὰϲ̣ ἑκατὸν αὐτᾷ̣ τε καὶ τοῖϲ ἐγγόνοιϲ αὐτᾶϲ.

Decretum τοῦ κοινοῦ τᾶν ἱερειᾶν. Syllabae semper recte divisae; 30/1 et 32/3 erraverat F. Interdum lectio minus clara quam quo tempore F. vidit. Vs. 1 [φι]λ̣ά̣γ̣α̣θο̣ϲ̣ vestigia dispexi; [εὔνουϲ] F. || 6 ἱερίτευχε ut τέτευχε. Wil. || 8 de ἀντὶ temporali Guenther *Praepositionen* 1906, 71sq.; sic ut Hes. ἀνθ' ἡμέραϲ· δι' ὅληϲ τῆϲ ἡμέραϲ. || 23 i. e. διατελῆ, ut 43 εἶ = ἤ. || 26 exspectamus ἀνατέθεικε potius quam ἀνάνεικε. || 27 ἐπιϲκειάν certum. || 28 intellige (εἰϲ) ἅν. || 35 ΑΙΤΑΝ || γέρα, non ἱερά, ut 38. 39. 43 Wilh. || 37 τᾶϲ — ἱερείαϲ καὶ ϲιτάρχου⟦ϲ⟧, deleto ϲ ut falso scripto, Fraenkel; τὰϲ — -ουϲ Fouc. || 42 annus CIII inde ab a. 148 computatus est 46/5, ab a. 146 vero 44/3 a. Chr.

267 Tegeae in museo. Inventa extra Mantineae moenia septentrionem et occidentem versus. Stela, cuius margo sinister servatus est; l. m. 0,17, a. m. 0,13, cr. 0,135. Litterae angustae saec. I a. (p.?) Chr. a. 0,01; Α Ε Μ Ο Π Σ. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 131sq., 3. Vidi. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
.......Α̣Ι̣Ο̣ΙΙ/ - - - - - - - - - - - -
[π]ομπαῖϲ καὶ προε[δρίαν ἐν τοῖϲ Ἀγῶϲι, φέροντα καὶ]
ϲτέφανον, καὶ ἆθλ[α - - - - - - - - - -]
νειν, οἱ δὲ ἀγω̣[νοθέται? - - - - - - - - -]
καὶ Ἑρμαΐο̣[ιϲ - - - - - - - - - - - - - -]
τἆθλα̣ - - - - - - - - - - - - - -
Ο̣ *etc.*

Vs. 1 ΛΙΟ̣ΙΚ̣Ι i. e. [κ]αὶ οἰκία[ϲ ἔγκτηϲιν] Foug. || 5 Ο an Ω, incertum; ἀγ[ορανόμοι]? Foug.

268 EPIGONAE HONORES. Tegeae in museo; inventa Mantineae apud ‘οἶκον πλακόϲτρωτον’. *A* Tabula cymatis superne ornata, l. 0,63, a. 0,75, cr. 0,16—0,135; *B* tabula superne mutila, in quinque partes fracta; l. 0,61, a. m. 0,895, cr. 0,09. Litterae a: vs. 1—5: c. 0,04; 6sqq.: 0,015. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 124sqq., 2 et *Mantinée* 529sq., 3, cf. 177sqq. 512sqq. (*Rev. arch.* XXX 1897, 268; v. Wilamowitz-Moellendorff *Hermes* XXXV 1900, 536sqq., LX); cf. Usener *Rhein. Mus.* LV 1900, 290sq., IV. Reviserunt v. Premerstein et Lattermann. *Ect.* Fougèresii et Lattermanni. *Phot.* *Tab.*

A > ἁ πόλιϲ > τῶν Ἀντιγονέων καὶ Ῥωμαῖοι οἱ̣ π̣ραγματευόμενοι ἐν αὐτᾷ̣ Ἐπιγόνην *v* Ἀρτέμωνοϲ < τὰν ἑαυτῶν εὐεργέτ̣ιν <

ψήφιϲμα Ἀντιγονέων· ἐπειδὴ Εὐφρόϲυνοϲ Τίτου, πολίτηϲ ἡμέτεροϲ, προγονικὴν εἰϲ τὴν πατρίδα διαδεξάμενοϲ εὔνοιαν, οὐ μόνον οὐκ ἐμίωϲέν τι τῆϲ πατρῴαϲ ἀρετῆϲ, ἀλλὰ καὶ ϲυναύξηϲεν αἰεὶ καὶ καθ' ἡμέραν ἐπινοῶν τῇ πόλει πλεῖόν τι παρέχεϲθαι, τὴν μὲν ἐπείκειαν τῶν τρόπων γεγεννημένοϲ, τὴν δὲ ψυχὴν εὐγενεϲτέραν τῆϲ φύϲεωϲ πλατύναϲ, πολυτελὴϲ μὲν ἐν

vacat (a. 0. 15)

B *(lacuna aliquot versuum)*

.–.–Λ̣ΙΙΙΕ̣ΝΕΙΙ ΙΙΙΙΙ - - - - - - - - - - - - - πράττουϲιν ἀνεμεϲήτωϲ ΠΑ.ΕΙΙΕ̣Ι[- - -c. 11- - - γε]νέϲθαι, ἄξιον δ' ἔτι καὶ τοῦτο τῶν κατορθωμά[των ἐπε]νόηϲε· *v* τὴν γὰρ πρόϲοδον τῆϲ χώραϲ εἰϲ εὐθηνίαν ϲιτωνίαϲ ἐνομοθέτηϲι, *v* τὸ ἀνενδε̣[ὲ]ϲ τῆϲ τροφῆϲ αἰωνίῳ παραθέμενοϲ ἀπολαύϲει, *v* ἐνπ̣ρηϲθέντοϲ τε τοῦ ⟦κατὰ⟧ κατὰ τὸ γυμ̣νάϲιον κύκλου̣ τ̣ὰϲ εἰϲ τὴν ἰδίαν εὐχρηϲτίαν ἡτο̣ιμαϲμέναϲ ἐχαρ[ίϲα]το πλίνθουϲ, τῆϲ κατ' οἶκον ῳ̣[φε]λίαϲ τὸν δημόϲιον κόϲμον προκρείναϲ. πληρ̣[ώϲ]αϲ οὖν ποικίληϲ εὐεργ̣εϲίαϲ τὴν πόλιν ὑπερέ[β]η̣ τοὺϲ τῆϲ Ἑλλάδοϲ ὅρουϲ καὶ μέχρι τῶν Σεβαϲτείων̣ εὐπλόηϲεν χαρακτήρων, ὃν δ' οἱ παράκτιοι πλεῖν Ἀδρίαν κἂν ἅπαξ εὐλαβοῦνται, τοῦτον ὁ μεϲόγαιοϲ καὶ δεύτερον πλεύϲα̣[ϲ] κατεφρόνηϲε· θαρρεῖν γὰρ α̣ὐ̣τὸν πατρίδοϲ εὐερ̣[γε]τουμένηϲ εὐχαὶ προετρέποντο̣· δὶϲ οὖν, καὶ ταῦτα̣ [δω]ρεάν, πρεϲβεύϲαϲ ὑ̣π̣ὲρ τὴν πόλιν προϲηνὴϲ ἐγένετ̣[ο] κ̣αὶ τῇ θε̣ι̣ο̣τ̣[άτ]η̣ ϲυνκλήτῳ, μὴ κομίζων κατηγορίαν ἀ̣ν̣[θυ]π̣άτων ἀλλ' ἔπαινον. ϲυνηρμόϲθη δ' αὐτῷ καὶ γ[υν]ή, πολῖτιϲ ἀπὸ γένουϲ, Ἐπιγόνη Ἀρτέμωνοϲ [ἀ]ξ̣[ίοιϲ] γ̣άμοιϲ ϲυνκεραϲθεῖϲα· ἐζεύγνυντο γὰρ βίο̣ι̣ [βίοι]ϲ̣ [κ]αὶ ϲώμαϲιν ψυχαὶ καὶ παρ' ἀμφοτέροιϲ ἀμέρι[ϲτοϲ ὁ]μ̣όνοια. φθάνοντεϲ δ' ἀλλήλουϲ ταῖϲ εἰϲ εὐ[ποΐαϲ] ἐπινοίαιϲ ναοὺϲ μὲν ἤγειραν εἰϲ ἔδαφοϲ ἠρε̣[ιμμέν]ο̣υϲ δειπνιϲτήριά τε προϲεμήκυναν δειπνι[ϲτη]ρ̣ίοιϲ καὶ ταμεῖα ϲυνόδοιϲ ἐχαρίϲαντο, παρεχόμε[νοι] μὴ μόνον θεο̣ῖϲ εὐϲέβειαν, ἀλλὰ καὶ τόποιϲ κόϲμον· ἥ τ̣ε ϲεμνοτάτη καὶ φίλανδροϲ Ἐπιγόνη μειμηϲαμένη τὸν γαμήϲαντα καὶ αὐτή, πάϲῃ̣ θεῷ τὴν ἀνεπίτα⟦τα⟧κτον ἱερωϲύνην ἀναλαβοῦϲα μετὰ πάϲηϲ δαπάνηϲ πολυτελοῦϲ, τοὺϲ μὲν θεοὺϲ ἐθρήϲκευϲεν εὐϲεβῶϲ, τοὺϲ δ' ἀνθρώπουϲ εὐώχηϲε πανδήμωϲ. *v* ἔδει δὲ καὶ τὰ προηγούμενα τοῖϲ μετὰ ταῦτα δώροιϲ ὑπερβῆναι·

μάκελλος ἐκ θεμελίων ὑγοῦτο πολυτελής, ἐργαστη-
ρίων αὐτάρκη διαγραφόμενος καλλονήν, ἐνιδρύετο δ' αὐ-
τοῖς ἐξέδρα μέση, δυναμένη καὶ μόνη πόλεως κό-
σμος εἶναι· προσεμηκύνετο δ' αὐτοῖς καὶ βαίτης
εὔχρηστος ἀπόλαυσις χιμέριον κατάστημα νικώ-
σης, ἐπεσφραγίσατο δ' αὐτῶν τὴν πολυτέλειαν περί-
στυλον μαρμαρίνοις ἐπεριδόμενων (*corr.* ον) κείοσιν, ὧν ἡ καλ-
λονὴ καὶ τὸ λεῖπον ἔτι τᾶς ἀγορᾶς κεκόσμηκε καὶ τὰ
μέτρια δ' αὐτῶν εἶναι δοκοῦντα πρὸς σύνκρισιν

vacat

[*C*] [*tertius lapis deest*]

Vs. 1—5 Cum in hoc titulo Epigone sola nominetur, sequitur Euphrosynum tunc iam esse mortuum.
Vs. 2 Ο Π Ι pro Ο Ι Π. || 14 π̣α[ρ]έμ̣ει[νεν]? || 26 πλεῦσ[αι] F., πλεύσα̣[ς] Pr. || 29 συνκλήτῳ. Hinc sequitur senatoriam fuisse Achaiam quo tempore legatus erat Euphrosynus. Id quod in annos 27 a. Chr.—15 p. Chr. et 44 p. Chr. et insequentes quadrat, cum annis 15—44 imperatorum legatis paruerit Macedoniae adiecta. Iam generi asiano quod auctor decreti sequitur anni fere 10 a.—10 p. Chr. adaequati esse videntur Wilamowitzio, non obstante si quid video literaturae indole. Ac ne Iuliae quidem Augustae ara (n. 301) in macello ab Euphrosyno aedificato tempus aliud ut definiamus suadet. || 30 supplementum Wilamowitzii lectione probatur. || 33 suppl. Wil. l. l. || 39 Τ Ε quod Wil. postulat spatium demonstrat scriptum esse, non Γ Ε. || 35 sq. ἡρε[ιμμέν]ους Leonardus *Bull. Hell.* XXI 1897, 574; cf. IG XII 3, 326_{25} κα[τ]ηριμ[μ]ένον; XII 5, 1097. || 52 Ε Π Ι lapis.

269. 270 EUDIAE HONORES.

269 Olim intra Mantineae muros. Stela infra fracta. Litterae ornatae sed obiter incisae, in versuum 1—10 parte dextra corrosae. Α Ε et Ε Η Θ Ξ Π Σ Ω (ex Foucarti maiusculis; cf. lemma n. 270). Ed. Foucart(-Le Bas) II 352*j*. Cf. Wilhelm *Beitr.* 195. 319; Fougères *Mantinée* 310 sq.

Ἀ γ α θ ᾶ ι Τ ύ χ α ι.
ἐπειδὴ Ἰουλία Εὐ[δία Εὐτελείνου θυγάτηρ],
γυνὴ καλὴ καὶ ἀγ[α]θ[ὴ ὑπάρχο]υ[σα καὶ γο]-
νέων τῶν ἀρ̣ίστων, αὐτή τε [οὖσα μεγαλό]-
ψυχος πᾶσαν [τὴν] σ[ύ]νοδον τετε̣[ίμηκεν, συγ]-
κατατιθεμένου τ[ᾶι] α[ὐτᾶς μεγαλοψυχίαι]
καὶ Γαΐου Ἰουλίου Στροβείλου τ[ο]ῦ ἀν-
δρὸς αὐτᾶς, τ̣ο̣ . σ[- - - c. 14 - - -, ἀνα]-
τέθεικεν δὲ καὶ τοῖς ἱερε[ῦσ]ι το[ῦ Ἀσκ]λ[η]-
πιοῦ ἀμπέλων πλέθρα ἓξ [. ., οὐδὲν] ἐν-
λείπουσα τᾶς ἰδίας μεγαλ[οψυ]χίας καὶ χ[ρη]-
στότητος· δι' ἃ καὶ πάντα *v* ※ *v* δεδόχθαι τοῖ[ς]
ἱερεῦσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐπαινέσαι [Ἰου]λίαν Εὐ-
δίαν Εὐτελείνου θυγατέρα καὶ ἀναθεῖναι
αὐτᾶς εἰκόνα γραπτὴν ἐν τῶι ναῶι τοῦ Ἀσκλ[η]-
πιοῦ ἐν ὅπλωι ἐπιχρύσωι ἐπιγραφὴν ἔχουσα[ν]·
ʽοἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ Ἰουλίαν Εὐδίαν Εὐτε-
λείνου θυγατέρα τὰν ἑαυτῶν εὐεργέτιν'·
ἄγειν δὲ αὐτᾶς καὶ γενέθλιον ἡμέραν ἀεὶ τοῦ
πέμπτου μηνός, θύοντας τῶι Ἀσκληπιῶι καὶ
τᾶι Ὑγιείαι ὑπὲρ τᾶς σωτηρίας αὐτᾶς τε καὶ
Γαΐου Ἰουλίου Στροβείλου, καλεῖν δὲ αὐτὴν κα[ὶ]
ἐπὶ τὰ γέρα δι' αἰῶνος καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐ-
τᾶς, καθ' ὃ ἂν δειπνῶσι οἱ ἱερεῖς, ἔν τε τοῖς Ἰσι[α]-
κοῖς καὶ πυροφορικοῖς δείπνοις ἀποστέλ-
λειν αὐτᾶι αἶσαν, καλεῖν δὲ ἐπὶ τὰ γέρα καὶ Γάϊον
Ἰούλιον Στρόβειλον· ἐὰν δέ τις μὴ καλέσῃ εἰ μ[ὴ]
ἀποστείλῃ τὴν αἶσαν οἷς ἐπιβάλλον ἐστίν,
ὑπόδικος ἔστω δραχμαῖς πεντήκοντα αὐ-
τᾶι τε Εὐδίαι καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς ἐκγό-
νοις αὐτᾶς, τὴν ἐπιμέλειαν ἔχοντος ἀ̣εὶ
τοῦ ἐπιγνώμα· ἀναγράψαι δὲ καὶ τόδε τὸ [ψή]-
φισμα εἰς στήλην ἐνχαράξαντας, καὶ [ἀνα]-
θεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπως π̣[άν]-
[τες εἰδῶσι]ν, ὅτι καὶ ἡ σύνοδος τῶν Ἀ[σκληπιοῦ]
[ἱερέων οὖσα εὐχά]ριστος φανερὰ̣ν̣ [ποιεῖται]
[τὴν τῶν εὐεργεσιῶν μνή]μην *vac.*

Ad supplementa cf. n. 270. Vs. 4 Α Ι Ι Σ. || 5 [τὴν] pro . Ε . || τετ̣ε̣ pro Τ Ε ¯ ¯ || 10 πλέθρα ἓξ (attica) = 5260 ʽmetra' quadrata = plus duo iugera romana (= 5050 m. qu.). || 24. 25 Ἰσι[α]κοῖς in lapide fuisse posse testatur Fouc. *Expl.* p. 217. || 32 ὁ ἐπιγνώμα gen. τοῦ ἐ-α (Wilhelm); v. n. 265_{34}; cf. Theraeorum sodalicii ἐπίσσοφον IG XII 3, 330_{199}.
De Aesculapio v. p. 46_{2}.

270 Tegeae in museo, olim in vico Ῥίζαις (a Tegea orientem versus sito). Stela superne cymatio ornata, a dextra et infra fracta; l. m. 0,26, a. m. 0,39, cr. 0,10. Litterae ornatae saec. I p. Chr.; a vs. 1: 0,02, insequentis 0,015 et minores. Α Ε Η Θ Μ Ν Π Σ Ω. Exscripsit v. Premerstein a. 1909, cuius exemplar adhibui. Vidi. *Ert.*

Ἀγαθᾶ[ι Τύχαι].
Ἐπειδὴ Ἰουλία [Εὐδία Εὐτελεί]-
νου θυγάτηρ, γυ[νὴ καλὴ καὶ ἀγαθὴ]
καὶ προγόνων τ[ῶν ἀρίστων, αὐτή τε]
οὖσα μεγαλόψ̣υ̣[χος πᾶσαν τὴν σύνο]-
δον τετίμηκεν̣, [συγκατατιθεμένου τᾶι]
αὐτᾶς μεγαλ[οψυχίαι καὶ Γαΐου Ἰουλίου]
Στροβίλου τ[οῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς, ἀνα]-
τέθεικεν δὲ [καὶ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ Διὸς]
τοῦ Ἐπιδώτ[ου ἀμπέλων πλέθρα δεκατέσ]-
σαρα οὐδὲν [ἐνλείπουσα τᾶς ἰδίας]
μεγαλοψυχί[ας καὶ χρηστότητος],
δι' ἃ πάντα [δεδόχθαι τοῖς ἱερεῦσι]
τοῦ Διὸς το̣[ῦ Ἐπιδώτου, ἐπαινέσαι]
Ἰουλίαν Ε[ὐδίαν καὶ ἀναθεῖναι αὐτᾶς]
ε̣ἰκό̣[να γραπτὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διὸς τοῦ]
[Ἐπιδώτου] *etc.*

Lapidem ex Mantiniensium agro transportatum esse docet n. 269 e quo supplevimus.

Vs. 9. 10 Iovis Ἐπιδώτου ἱερόν Mantineae commemorat Paus. VIII 9, 2: Μαντινεῦσι δέ ἐστι καὶ ἄλλα ἱερά, τὸ μὲν Σωτῆρος Διός, τὸ δὲ Ἐπιδώτου καλουμένου· ἐπιδιδόναι γὰρ δὴ ἀγαθὰ αὐτὸν ἀνθρώποις. Cf. p. 46_{5}.

271 CATALOGI. Olim prope Mantineam in ripa dextra rivi Ophis, i. e. inter vias quae Pallantium et Tegeam ducebant, prope Neptuni Hippii fanum. Tabula erat magna et crassa lapidis caerulei, ad sepulcrum construendum usurpata; ibidem duae tabulae repertae sunt mensurarum earundem. Litterae magnae optime incisae, spatiis magnis divisae medio saeculo IV a. Chr. non recentiores (Fouc.). Α Ε Ϝ Θ Μ Ν Ξ Ο Γ Ρ Σ Ω. Ed. Foucart(-Le Bas) II 352*p* et *Bull. éc. franç.* I 1868, 5 sq., 5 (Cauer[2] 449; Bechtel *SGDI* 1203; Michel 614; Hoffmann *Dial.* I 18, 8). Cf. Wilhelm *GGA* 1900, 99; Solmsen *Unters. gr. Laut- u. Versl.* 214.

Ἐ π α λ έ α ς·
Εὔδοξος Ἰμπεδέα[υ]
Δαμαγόρας Ἐξίκεος
Ἄρχυλλος Γλαυκίδαυ.
Ἐ ν υ α λ ί α ς·
Σάων Σάωνος
Ἀλκίας Ἀριστοξένω
Τρίτιος Ϝικαδίω
Δαμοκλῆς Καβαίσω.
Ὀ π λ ο δ α μ ί α ς·
Θεόμαντις Θεομάντιος
Γόργων Διονυσίω
Τιμόφαντος Ἀλκίππω.
Π[ο]σ ο ι δ α ί α ς·
Εὐτέλης Ὀριπίωνος
[Σ]ακλῆς Ἐπιστράτω
[Θ]ωρακίδας Ἀγησινόω
. λυγας Ϝιστίαυ.
Ϝ α ν α κ ι σ ί α ς·
Εὐχαρίδας Πιστοξένω.

Vs. 3 Ἐξ[ά]κεος Becht., cf. 272_{3}. || 8 Ϝιστίαυ addubitat Solms. || 9 Hes. κάβαισος· ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν; cf. Ἀγόρ-αισος, Κάβων (Spartae), Κάβ-ιρος sim. || 14 Δ Λ Ι Α Σ. || 18 [Ὀ]λύγας? cf. Σολύγης λόφος (s. Σολύγειος) Polyaen. I 39; Σολόγας Laco: Dittenb. Syll.[3] 60. [Ἀ]λύγας? Hoffm.
Foucarti opinio catalogum esse militum qui pugna aliqua mortem oppetiverint, a Wilhelmo addubitata, haud improbabilis est.

272 Tegeae in museo. Stela a sinistra integra; l. m. 0,15; a. m. 0,17, cr. 0,11. Litterae negligentius incisae, nihilominus quarto saeculo ab editore tribuuntur, nec tertio recentiores sunt. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 132, 4. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Π Α Γ Κ Ρ Ε Ι L	Παγκρετέ[ας]
Π Ο Λ Υ Χ Α Ρ Ͱ	Πολυχάρη[ς]
Ε Ξ Α Κ Η C	Ἐξάκης
Α Ρ Ι C Τ Ε Ι Δ Α	Ἀριστείδα[ς]
Δ Α Μ Ω Ν	Δάμων
Α Λ Κ Ι Α C	Ἀλκίας
Τ Ε Λ Λ Ι	Τελλί[ας]
C Λ	Σα- -

273 Tegeae in museo; inventum in macello. Stela a sinistra integra, l. m. 0,17, a. m. 0,135, cr. m. 0,13. Litterae saec. III a. Chr., a. c. 0,015; Α (curv.) Ν Ο Σ Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 132, 5. Vidi. *Ect.*

.......λις
......οτος
[Ἀπολ]λώνιος
...μόστρατος
....όστρατος

274—277 MANVMISSIONES. Templum Neptuni Hippii. Cf. p. 67 n. 342*a*.

274 Tsipianae in fontis muro. Litterae satis bonae, Α Ε Ξ Θ Μ Ν Π Σ (26: Ϲ) Ω, a. c. 0,015, saec. fere I a. aut p. Chr. Edd. Vischer *Epigr. Beitr.* 1855, 37 sq., 39 (vs. 1—8); Foucart(-Le Bas) II 352*n. o* et *Bull. éc. franç.* I 1868, 8, 8 et 9, 9 (Michel 1390; Dittenberger Syll.² 840 [vs. 16—26]; *Inscr. jur.* II 305, 40). Vidi. *Ect.*

I
ἐπὶ ἱερέος τῶι (!)
Ποσιδᾶνος Ἀπ-
ολλωνίου, δεκ-
τῆρος δὲ Μάρκου
τοῦ Τίτου, ἔτους ἑ-
βδόμου καὶ τεσαρα-
κοστοῦ, διαθήκης ἀν-
αγνωσθείσης Ι μην-
ὸς Τρίτου τριακάδι Πιτ-
ύλος Ποσειδίπου ἀφῆ-
κε τὰν ἰδίαν θεράπαιν-
ναν ἐλευθέραν Σαφὼ
καὶ τὸ ἐξ ἑατᾶς (!) παιδίον
Ὀνησιφόρον μηδενὶ μη-
δὲν προσήκοντες (!).

II
ἐπὶ ἱερέος τῷ Ποσιδ-
ᾶνι Γοργίππου τὸ
ἕκτον καὶ τεσσερακος-
τὸν ἔτος ἱερατεύσαν-
τος οἱ ἀποκαρυχθέντες
ἐλεύθεροι· Πιτύλος Πο-
σειδίππου τὸν ἴδιον θρ-
επτὸν Λυκολέοντα ἀφ-
ῆκεν ἐλεύθερον παραμ-
είναντα αὐτῷ τὸν τᾶς ζ-
ωᾶς χρόνον.

Aera si macedonica est, anni 47 et 46 idem valent quod 102 et 103 a. Chr., si corinthia, 100 et 101 a. Chr., si actiaca, anni 16 et 15 p. Chr. Tertium litterarum indoli non male convenit. Τίτος idem esse potest qui Euphrosyni pater n. 268$_7$. Cf. n. 275$_{6.7}$, ubi Τίτου restituere non licet. || τῶι cf. vs. 16.

275 Athenis in museo. Tabula marmoris albi superne fracta l. 0,37, a. m. 0,30, cr. 0,11; margine altiore cincta; inest corona anaglypho altiore expressa. Seriore aetate manumissiones supra omnia incisae. Edd. Ross Inscr. gr. ined. I 1834, 9; Le Bas I 240 inter attica; Foucart (-Le Bas) II 352 *l m* (*Inscr. jur.* II 308, 42). Vidi. *Ect. Phot. Tab.*

[- - ἐγνωκὼς τοὺς Ἑ]λλή-
νων νόμους, τοῦτό-
ν τε εἶπεν μη-
δενὶ προσήκειν κατὰ
μηδένα τρόπον ἢ αὐτῇ μόνῃ.

II
ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ποσειδῶνος Ἡ-
ου Εὐφροσύνου, ἐπιγνωμονεύο-
ντος δὲ Οἰκοδεσποινιανοῦ τοῦ
Σόλωνος, Ἀρτέμων Ἀρτέμω-
νος καὶ Ἑρμείας Ἰουνίου
ἠλευθέρωσαν Διδύμην
τὴν ἰδίαν δούλην δοῦσαν
τὴν ὑπὲρ ἑαυτῆς τειμὴν
καὶ μηδὲ ἑνὶ μηδὲν προσ-
[ήκουσαν], ἐγν[ω]κὼς
[τοὺς Ἑλλήνων νόμους].

Vs. 1. 15 legi et restitui unum ex altero. || 6. 7 non Η|ΙΟΥ. Latine Heius. || 8. 9 nomina optime descripsit Ross, probante ectypo; Fouc. Κελεστινιανοῦ et Πόλωνος maluit.

276 Olim in muro ecclesiae '*Panaia Paneronesi*' (i. e. Φανερωμένης?) in trivio (*dans le carrefour*) planitiei quae Tripolin inter et Mantineam est sitae. Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 20 ex Virleti schedis.

Ο Υ Ι Γ Γ Ι Ο Υ
Ο Υ Μ Ε
Θ Ο

[ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ποσειδῶνος τ]οῦ Ἱππίου *etc.*

Manumissionibus attribuo.

277 Olim in casa infra Tsipianam sita; inventa extra urbem loco septem fere stadia ab ea distante (Komn.). Litterae anno 130 p. Chr. utique recentiores, Α Ε Θ Μ Π Ξ Σ Ω. Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*k*; Komnenus Ἀθήν. VIII 1879, 269 sq., *a* (*Inscr. jur.* II 307, 41).

[ἐπ]ὶ ἱερέως τοῦ Ποσειδῶνος
Κορνηλίου Ἐπιτυγχανί-
ωνος Εὐοδία Συμμάχου
Μαντινικὴ Ἐλπίδα τὴν
ἰδίαν θυγατέρα καὶ δού-
λην ἠλευθέρωσεν, ἐλευθέ-
ραν τε εἶναι αὐτεξούσι-
ον ἐπέτρεψεν, μηδενὶ μηδὲν
προσήκουσαν κατὰ μηδέ-
να τρόπον.

Vs. 5 Euodia Elpidem e servo conceperat; valet Platonis lex (Legg. XI p. 330*d*): ἐὰν δέ τις ἐλευθέρα δούλῳ συγγίγνηται, τοῦ δεσπότου ἔστω τὸ γιγνόμενον τοῦ δούλου (*Inscr. jur.*).

278—298 RES SACRAE.

278 *Mus. Piali.* Tabula superne mutila, l. 0,26, a. m. 0,38, cr. 0,16; litterae bonae saec. IV potius quam III a. Chr. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 133, 7 (cf. p. 166); cf. Bechtel *Herm.* XXXIV 1899, 407 adn. 2; XXXVI 1901, 423; *Z. vergl. Sprachf.* XLIV 1911, 128. Vidi. *Ect.*

Ι Η Σ Ε
\ Ν Τ Η Ι Α Ι
Α Γ Η Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
Α Θ Α Ν Ι Ω Ν
Γ Ο Ρ Γ Υ Θ Ο Σ
Π Ο Λ Ε Α Σ
Ε \ Σ Ο Ι Δ Α Σ
Α Ν Τ Ι Κ Ρ Ι Τ Ο Σ
Δ Α Ι Μ Ε Ν Η Σ
Δ Α Μ Ε Α Σ
Ε Υ Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ
Ε Υ Μ Η Λ Ο Σ
Α Ν Ε Θ Ε Α Ν

- - - - -
[- - ἐπο]ίησε
[κἀ μ]αντήιαν.
Ἀγήσανδρος
Ἀθανίων
Γόργυθος
Πολέας
Εὐσοΐδας
Ἀντίκριτος
Δαϊμένης
Δαμέας
Εὔστρατος
Εὔμηλος
ἀνέθεαν.

Quini damiorgi fuisse videntur. Vs. 1 extr. Ι quod addit F. non vidi. || 2 extr. Ν F., quod fuisse potest; vix [προμ]αντήιαι. || 7 legit Bechtel.

---

279 L. 0,30, a. 0,12. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 133, 6.

ΜΙΑΣ ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ
ΟΚΛΕΟΣ ΕΥΑΙΝΗ

[Ἑρ]μίας Ἀνδροκλῆς
[Ἀνδρ]οκλέος Εὐαινέ[τω].

Ad catalogum refert Foug., non ad sepulcrum. || 2 Εὐαινή[του] idem.

280 Pila in pyramidem desinens. Α Θ. Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*d* (Bechtel *SGDI* 1202; Hoffmann *Dial.* I 19, 11).

Ἀθαναία.

Cf. n. 59 sqq. 290.

---

281 Mantineae in ecclesia byzantina prope forum inventum. Epistylium marmoreum, Fougèresio iudice de monumento quadrato, cuius fundamenta extant prope fori portam inter meridiem et ortum solis spectantem; l. 3,00, a. 0,30, cr. 0,72; litterae magnificae versus primi fere 0,057; alterius 0,04; tertii 0,037. Α Ε Θ Μ Ν Ξ Ο Π Σ Ω. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 152 sqq., 18 (Dittenberger Syll.[2] 392); Frazer *Paus.* IV 213 (minus bene). Cf. Weber *Hadrianus* 185; Wilhelm *Beitr.* 156. Excripsit Fraenkel ex Fougèresii ectypo, cuius partem vidi.

Γ< ΙΟΥΛΙΟΣ ΕΥΡΥΚΛΗΣ ΗΡΚΛΑΝΟΣ Λ ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΟΣ ΠΕΙΟΣ < ΤΗΝ ΣΤΟΑΝ ΣΥΝ
ΤΑΙΣ ΕΝ ΑΥΤΗ ΕΞΕΔΡΑΙΣ ΤΗ ΜΑΝΤΙΝΕΩΝ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩ ΕΠΙΧΩΡΙΩ ΘΕΩ ΑΝΤΙΝΟΩ ΚΑΤ
ΣΚΕΥΑΣΕ ΔΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ❦

Γ< Ἰούλιος Εὐρυκλῆς Ἡρκλανὸς Λ. Οὐιβούλλιος Πεῖος < τὴν στοὰν σὺν
ταῖς ἐν αὐτῇ ἐξέδραις τῇ Μαντινέων πόλει καὶ τῷ ἐπιχωρίῳ θεῷ Ἀντινόῳ κατ[ε]-
σκεύασε διὰ τῶν κληρονόμων ❦

Var. lect. Vs. 3 ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ F.
Idem homo occurrit in titulo honorario Traiani Cytheris reperto annorum 116/7 (IG V 1, 380); cursum honorum discimus ex lapide IG V 1, 1172. 'Eum Laconis filium, Spartiatici fratrem fuisse opinati sunt Foucart, Weil, alii. At etsi ad illorum hominum progeniem sine dubio pertinet, tamen Euryclis illius, qui iam bello Actiaco adulta aetate fuit, nepotem post a. 130 p. Chr. etiamtum superstitem fuisse omnino incredibile est. Sane tituli (IG V 1, 1172; *Bull. Hell.* XXI 209) eandem ad verbum originis significationem Γ. Ἰουλίου Λάκωνος υἱὸν, ἔγγονον Εὐρυκλέους habent. Verum ἔγγονος neutiquam nepotem significat, ut nihil impediat quo minus multo inferiorem gradum intellegamus, Laconem vero cur hic illum potissimum Euryclis filium esse putemus non est, quoniam postea quoque complures illius familiae homines id nomen gessisse constat' (Dittenb.). || 3 'Vides Euryclem Herculanum, cum hoc aedificium exstrueretur, iam mortuum fuisse, sed a. 130 p. Chr., quo Antinous decessit, etiamtum superstitem, si quidem testamento cavit ut illi divinis honoribus affecto stoa dedicaretur' (Dittenb. Fougèresium secutus). Euryclis stemma dabit Kolbe IG V 1 add. Ad eundem pertinet n. 311.

---

282 Olim ante portam Mantineae Tegeaticam. Basis l. 1,28, a. 0,27, cr. 0,93. In latere superiore quinque foramina (statuae aheneae?). Litterae a. 0,02—0,03. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 29 sq., sub n. 13; Foucart(-Le Bas) II 352*b* (Roehl IGA 100 et Imag.[3] 106, 12; Cauer[2] 446; Bechtel *SGDI* 1198; Roberts I 281; Hoffmann *Dial.* I 18, 6). *Ect.* Fougèresii (vs. 2). Imaginem Michaelisii adhibuit Fraenkel.

\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\ ΑΠΟΛΛΟΝΙ
ΚΑΙΣΥΝΜΑΧΟΝ ΔΕΚΟΤΑΝ

0 — 50 cm

[Ἀπὺ Τεγέας] Ἀπόλλωνι
καὶ συνμάχων δεκόταν.

Ἀπὸ (immo Ἀπύ, ut Bechtel) Τεγεατᾶν praeclare Foucart, nisi spatium angustum obstat, ad pugnam anni 423 referens, cuius memoriam Delphicus quoque sensit Apollo (p. 48_1). 'Vide an perierit nomen alicuius urbis a Mantinensibus subactae (Thuc. V 29 τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο ὑπήκοον), e. g. Ἀπ' Ἀλειῶν, deletum aetate Epaminondae' minus probabiliter Roehl. Per spatium licet [Ἀπὺ Τεγέας] supplere, quod dubitanter conieceram et nunc suadet Pomtow.

283 Tegeae in museo. Pyramis fictilis l. 0,08, a. 0,125, cr. 0,075. Litterae elatae inversae sunt; si ectypi latus posticum respicimus, iustus ordo restituitur. Quare posticum latus infra expressi. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 158, 26. Vidit Lattermann. *Ectypo* utor.

ϕ Ο Ι Β Η Λ Ρ Τ Λ — Φοίβη Ἀρτά-
Μ Ι Δ Ι Λ Ν Ε Θ Η — μιδι ἀνέθη-
Κ Ε Γ — κεν.

284 Hauniae in museum attulit Listov Tripoli emptum. Taurus aheneus capite tundens. '*Die Inschrift scheint mit einem Meissel eingehauen, nicht eingeritzt zu sein; das o hat deshalb eckige Formen*' (Blink.). In dextro tauri latere titulus *a*, in sinistro *b*. Anno fere 400 a. Chr. adscripsit Blink. Litterae a. 0,004—0,009. Edd. Ussing *Graeske og latinske Indskrifter i Kjøbenhavn* 1854, 35, 2 et *Videnskabirnes Selskabs Skrifter* V, V, 171; Blinkenberg Catal. Musei III 1896, 101. Descripsit Blinkenberg.

a ΧΛΡΙΛΛΑϷΣ — Χαρίλαος
b ΙΟΙΔΛΕΧΑ — Ἀχελόιοι.

285 Olim in rivo Ophi intra urbis moenia tabula stabat calcaria, litteris crassis bene conservatis. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 146 (Roehl IGA 104; Cauer[2] 448; Bechtel *SGDI* 1199; Hoffmann *Dial.* I 18, 7). Cf. Stengel *Jahrb. Phil.* CXXV 1882, 735; CXLIII 1891, 450 sqq.

Α Ψ – Λ Ο Ι Ο — Ἀχελόιō.

– i. q. Ε, cf. n. 323₁ sqq.

286 (ALESIVM). Londini, British Museum; e vico *Pikerni* attulit Leake. Litterae malleolis ornatae saec. II a. Chr. Α Μ Ν Ϲ Ω. Edd. Boeckh CIG 1518 ex Miltiadis apographo (Arbanitopullus Ἐφ. Ἀρχ. 1907, 120 sq., c); Leake *Morea* I 111 sq. (Foucart[-Le Bas] II 352*c*; Bechtel *SGDI* 1201); Newton *Inscr. Brit. Mus.* II, CLV (Hoffmann *Dial.* I 19, 15). *Ect.* misit A. Smith v. d.

Ἀγωνὶς
Δ̣άμα-
τρι.

ΑΓΩ Milt., sed 'cave legas Ἀγωνίς' Boeckh, Χει Newt. Nihilominus Γ certo, Α satis probabilitur legitur. Ad nomen cf. Ἄλεξις ἐν Ἀγωνίδι ap. Ath. VIII 339*c* etc. || De fano Cereris cf. p. 46₆₄ (Fouc.).

287 Tegeae in museo; olim Tripoli. Basis l. 0,24, a. 0,43, cr. 0,21. Litterae bonae saec. I/II p. Chr. Λ Ε Ο Π Σ Ω. Habeo Premersteinii (1909) et iam Prottii apographa. Vidi. *Ect.*

εἱρὸν ἄγαλμα Λυαῖε̣ ²τὸ σὸν νηῷ τόδ' ἔθη̣ ³κε·
Δειογένης Μου̣ ⁴σῶν πρόσπολος ⁵οὐρανίων >
ἐπὶ ἱε ⁶ρέως Ἱερωνύμου ⁷τοῦ Πείου.

Vs. 1 extr. – || 3 ΚΕ·Δ

288 Olim Mantineae intra aut extra moenia. Tabula lapidis calcarii male levigata. Litterae crassae et profundae a. plus 0,04, medii fere V a. Chr. saeculi (Fouc.)? Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*a* et *Mon. assoc. encour. ét. gr.* IV 1875, 23 et *Bull. Hell.* II 1878, 515, 1 (Roehl IGA 101; Cauer[2] 447; Bechtel *SGDI* 1197; Michel 761; Hoffmann *Dial.* I 18, 5). Cf. Weil *Rev. arch.* 1876, 2, 50; Usener *Rhein. Mus.* LX 1905, 1.

Δ Ι Ο Ϟ — Διὸς
ΧΕΡΑΥΝΟ — Κεραυνô.

289 Mantineae inventus in βουλευτηρίῳ. Lapis calcarius l. 0,70, a. 0,30, cr. 0,69; in latere superiore foramina tria. Litterae a. 0,03, saec. IV (Foug.) vel III incipientis (Fraenkel) in cuneos largos desinunt. Β Ε Ο Ϲ (paene Σ) Ω. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 133, 8; Frazer *Pausanias* IV 209. *Ect.* Fougèresii. Lapidem vidi a. 1890.

Διὸς Εὐβωλέος.

Iovis Eubulei relligionem refutatis ceterorum erroribus exposuit Kern *Ath. Mitt.* XVI 1891, 1 sqq.; cf. Jessen *Realenc.*[2] VI 861 sqq.

290 Tegeae in museo, olim Tripoli. Pila in pyramidem exiens, l. 0,09, a. m. 0,22, cr. 0,08. Saec. III a. Chr. Lapidem non Tegeae sed Mantineae esse censet editor Romaeus Ἐφ. Ἀρχ. 1911, 150 et 152, 5 (cum imagine phot.). Exscripsi. *Ect.*

Η Ρ Ω Σ — ἥρως.

291 Olim in casa infra Meliastarum fontem et portam *D.* Stela marmoris albi anaglypho mulieris stantis ornata. Litterae *a*) erasae supra anaglyphum: Α Θ Μ Ν Ϲ, ipsae pro titulo antiquiore et eraso incisae. *b*) '*irrégulières et pourtant d'assez bonne époque*' Ε Ν Ϲ Ω infra anaglyphum. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 161 sq., 29 et *Mantinée* 554 fig. 59.

a θ̣ε̣ᾶ̣ς̣ ²Μ̣ν̣α̣μ̣ο̣σ̣ύ̣ν̣[ας]?
b Κλεωνίς.

292 Tegeae in museo. Basis superne et infra cymatiis simplicibus ornata; l. 0,12, a. 0,28, cr. 0,14. In latere superiore foramina duo, quibus coniungeretur donarium. Litterae mediocres saec. II a. Chr., vs. 1 in cymatio. Α Ε Ν Γ Ϲ. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 158, 25; cf. *Mantinée* 305; Usener *Rhein. Mus.* LV 1900, 291. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Φιλοκλῆ[ς]
Σαράπι
εὐχάν.

293 Tegeae in museo; olim Mantineae in macelli muro inaedificata. Tabula l. 0,62, a. m. 0,22, cr. 0,21, infra desecta, in tribus lateribus (II sinistrum, III dextrum indicat) inscripta. Edd. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 136 sqq., 12 et p. 166 (Dittenberger Syll.[2] 274; Michel 1095). Cf. Niese *Gesch.* II 684 sq., adn. 3; Swoboda *Klio* XII 1912, 31. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum. *Tab.*

193/2 a. Chr.

ἐπὶ στραταγοῦ τῶν Ἀχαιῶν Φιλοποίμενος τὸ τέτα[ρ]τον, ἀποτελείου δὲ τῶν πεζῶν Δαμέα, τῶν δὲ ἱππέων Σιμία, οἱ στρατευσάμενοι καὶ εἰσενέν-κ̣αντες εἰς τὸ ἀνάθεμα θεοῖς πᾶσι·

[Δ]αμ̣έας Δεξικλέος — 8 Ἀριστείδας Ἡρακλείτου — 13 Χάρης Ἀπολλωνίου
5 Ἀρίστων Σωτίωνος — Δάμων Δάμωνος — Εὐνομίδας Δείνωνος
Εὔβουλος Διφίλου — 10 Αἰσχίνας Μναϊστράτου — 15 Δόρκων Στυμφάλου
[Ἀ]λκαίνετος Εὐβούλου — Γόργος Ἑρμογ̣[ένεος?] — Λαγένης Φιλαρχίδα
[Ἀρ]ιστοκλῆς̣ - - — Εὐάν[ωρ Ἀ]λεξι- -

II ἱππεῖς·
Σιμίας Καλλικράτεος
20 Ἀριστέας Μενεδάμου
Φίλλυρος Ξενία
Λυκίσκος Λυκομήδεος
Ἀρχέδαμος Παμφάεος
Δ̣αμο̣κ̣λῆς Ἀριστομάχου
25 Σ̣α[ραπό]φιλος Ο̣[ἰ]ν̣έος

III Κρῆτες·
Ὠκυμένης Μονίτου
Δέρκετος Δαμίνου
Εὐχαρίδας Σίμου
30 Ἀριστοκράτης Δαμοκράτεος
Αὐτόλυκος Λύκωνος
Ἀριστόμαχος Πίστωνος
[Γ]ο̣ργίας Τιμοκράτ[εος].

Vs. 1 de ἀποτελείοις ab urbe, non a foedere missis v. Dittenb., Swoboda. || 10 error pro Μνασιστρ, nisi e Laconia oriundus est. || 17 Εὐάν[δρος] Ἀγγ[ενίδα] si uncos corrigimus, Foug. || 21 nec Φίλλυρος nec Φίλαγρος. || 25 ΣΑ....ΦΙΛΟΣ

De Philopoemenis quartae praeturae anno cum dubitatio nulla relinquatur, dedicationem a. 193/2 factam esse constat; causam tamen ad pugnam anni 207 revocavit Fougères, cum Dittenberger (et Niese) de ipso bello a 193/2 contra Nabidem gesto cogitarent.

294 Olim Tsipianae. Lapis longus aedificii parvi (an aediculae epistylium?). Litterae bonae aetatis. A E E Θ M Ξ O Π Σ (primo nomina) Σ. Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*e* (Cauer² 450; Bechtel *SGDI* 1204; Hoffmann *Dial.* I 19, 10).

Ἐπικράτης Ἐξακίδαυ ⁝ Θέμιστος Ἐπικράτεος.

Dedicationem patris et filii in lapide continuo fuisse censet Fouc.

---

295 Tegeae in museo; inventa Mantineae ante sacellum e lateribus exstructum, quod est prope theatrum. Basis cylindrata a. 0,81, dm. 0,28. In latere superiore T. Litterae malae A Є Π C Ш Ѡ. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 159, 27; cf. Usener *Rhein. Mus.* LV 1900, 291; Oehler *Epigr. Beitr. Gesch. Juden* (*Monatsschr.* LIII) 443, 111. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Αὐρ. Ἐλπιδᾶς
πατὴρ λαοῦ
διὰ βίου δῶρον
τὸ πρόναον
τῇ συναγωγῇ.

Quot annis constitutione Antoniniana recentior sit titulus, ignoramus.

---

296 Hermes cum phallo, superne fractus, a. m. 0,26, l. 0,17, cr. 0,18. Litterae bonae saec. I/II p. Chr. a. 0,02—0,025; A Є M N Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 157, 23. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

\- - - -
ἀγοραν(ο)-
μῶν ἐκ
τῶν ἰδί-
v ων.

---

297 Tegeae in museo; inventum in ecclesia byzantina ad forum. Capitulum columnae ionicae, l. 0,685, a. 0,20, cr. 0,415. In latere superiore foramina statuae impositae. Litterae II potius quam I a. Chr. saec. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 149, 14 et *Mantinée* 124 fig. 18 (obiter adumbrata) et p. 528sq. Delineavit Lattermann; *Ect.* eius et Fougèresii. *Phot.*

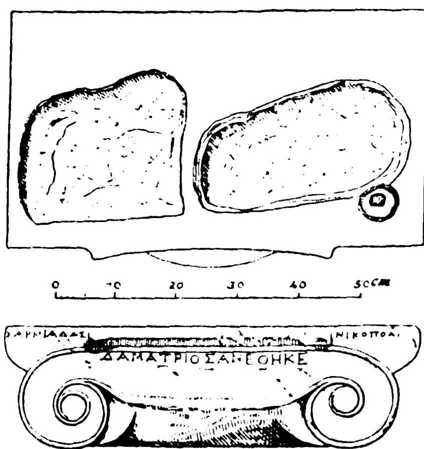

Χαρμιάδας. Νικόπολι[ς].
Δαμάτριος ἀνέθηκε.

Νικοπολί[τας] Foug., qui ad pugnam Actiacam rettulit; cf. p. 50_{16}.

---

298 Inventa in macello. Basis l. et cr. 0,08, a. 0,19. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 158, 24. *Ect.* Fougèresii.

Εὐέλπ-
ιστος
ἀνέθ[η]-
κεν
εὐχή[ν].

299—303 REGES ET IMPERATORES

299 Tegeae in museo; inventa Mantineae in muro aedificii pone theatri scaenam. Baseos marmoreae pars, l. 0,59, a. 0,65, cr. 0,21. Litterae elegantes a. 0,02; sinistra pars erasa. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 134 sqq., 9; cf. Tillyard *Ann. Br. Sch.* XI 1904/5, 111 ad n. 11; Kolbe IG V 1, 971. Vidi. *Ect.* Imaginem delineavit Luebke.

[βασιλέα Ἀντίγονον βασ]ιλέως Δημητρίου
[ἡ πόλις Ἀντιγονέων τὸν σ]ωτῆρα καὶ εὐεργέτην. *a. 221 a. Chr.*

Cf. Pol. V 9_{10} de Antigono Dosone: τοιγαροῦν οὐ μόνον ἐκρίθη παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας σωτήρ, οὐδὲ παρὰ μόνοις Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀθανάτου τέτευχε τιμῆς καὶ δόξης ἐπὶ τοῖς προειρημένοις, et titulum spartanum: βασιλέος Ἀντιγόνου Σωτῆρος (Tilly. l. l.). Cf. n. 300.

---

300 Olim Mantineae, inventum in aedificio aliquo prope theatrum. Fragmentum baseos aut epistylii, a. 0,33, l. 0,30, cr. 0,49. Litterae a. 0,046. Ed. et supplevit Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 136, 10. Exscripsit Fraenkel ex ectypo Fougèresii.

Ν Ο Σ	[Βασιλεὺς Ἀντίγο]νος
Ι Ο Υ	[βασιλέως Δημητρ]ίου.

---

301 Tegeae in museo. Ara inventa in puteo apud introitum macelli; l. 0,64, a. 0,89, cr. 405. In latere antico bucranium inter duos ramos oleagineos. A E Θ Σ. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 150, 16 cum imagine; id. *Mantinée* 319. 522 fig. 57 (phot.). Cf. v. Wilamowitz-Moellendorff *Hermes* XXXV 1900, 537. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Θεᾶς Ἰουλίας Σεβαστᾶς. *inde ab a. 14 p. Chr.*

Nomen Ἰουλίας postea insertum, litteris peioribus. Eo magis probabile non de Iulia Titi agi a patre Augusta dicta, a Domitiano consecrata, sed de Livia, quae Iuliae Augustae nomen ab Augusto testamento acceperat (Prosop. Rom. II 291, 210). Cf. ad decretum n. 268.

---

302 Tegeae in museo. Basis marmoris albi superne mutila, infra cymatio ornata; l. 0,59, a. 0,73, cr. 0,60. A E M Π Σ Ω Φ. Ed. Foucart *Bull. éc. franç.* 1868, 7, et (Le Bas) II 352*g*; Lueders *Bull. Inst.* 1873, 140 (Weber *Hadrianus* 186). Vidimus Premerstein et nos. *Ect.*

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα θεοῦ
Τρα]ιανοῦ Παρθικο[ῦ υἱ]-
όν, θεοῦ Νέρβα υἱωνόν, Τρα-
ιανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστὸν
Λ. Μαίκιος Φαῖδρος ὑπὲρ γραμ-
ματείας σὺν τῷ ναῷ ἐν τῷ
ἰδίῳ ἐνιαυτῷ ἐκ τῶν ἰδίων
ἀνιέρωσε.

Vs. 5 ὑπὲρ γραμματείας i. e. propter γραμματέως munus imperatoris favore sibi delatum. Magistratus annum inter 125 et 128 posuit Weber. || 5 extr. Ι.

---

303 Tegeae in museo. Marmor album oblongum, l. 0,78, a. 0,25, cr. 0,16. Litterae bonae. A E H M M A Σ Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 155 sq., 19. *Ect.* Fougèresii et meum.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρή[λιον] *165—169 p. Chr.*
Βῆρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Μηδικὸν [Παρθι]-
κὸν μέγιστον, δήμαρχον ἡ Μαντινέων [πόλις].

Vs. 3 δήμαρχον pro δημαρχικῆς ἐξουσίας.

304 Inventa in ecclesia prope forum. Stela mutila; l. m. 0,27, a. m. 0,25. Litterae crassae a. c. 0,01. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 147 sqq., 13. *Ect.* Fougèresii. *Tab.*

τοῦτο Λυκόρτ[α παιδὶ πόλις] [2]περικαλλ[ὲς ἄγαλμα]
[3][ἀντὶ καλῶν ἔργων [4]εἵσατο Πουλυβίωι].

Paus. VIII 9, 1: ad Aesculapii ἀνὴρ ἐπείγραπται στήλῃ Πολύβιος ὁ Λυκόρτα.

---

305 Tegeae in museo. Basis marmorea, l. 1,07, a. 0,28, cr. 0,63. Superne duorum pedum vestigia. Litterae bonae saec. II a. Chr. a. 0,03. Α Σ (lineae exteriores fere parallelae) Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 136, 11. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Σωσίστρατον
Σωσιστράτου.

---

306 Tegeae in museo. Tabula a dextra fracta; l. m. 0,60, a. m. 0,34, cr. 0.12. Litterae saec. II/III p. Chr., prima a. 0,06, insequentes c. 0,035. Α Λ Μ C. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 163 (ubi typothetae, non editoris errore cum n. 336 conglutinatum est). Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Μ. Λαίλιος Μάρ[κου υἱὸς - -].

Confer Prosop. Rom. II 261, 35: M. Laelius Maximus Aemilianus, fortasse filius M. Laelii Fulvii Maximi: cos. ord. 227 p. Chr. Baseos enim indoles nobilem decet Romanum.

---

307 Olim Tripoli. Statuae basim dixit Baumeister, epistylium Bursiani auctor. Α Ε Π Σ Ω. Edd. Baumeister Philol. IX 1854, 183; Bursian *Bull. Inst.* 1854 p. XXXV ex professoris Tripolitani schedis (Foucart [-Le Bas] II 352*f*); cf. C. Keil *Jahrb. Phil.* Suppl. II 1856/7, 370.

ἁ πόλις τῶν Ἀντιγονέ-
ων καὶ Ῥωμαῖοι οἱ πραγμα-
τευόμενοι ἐν αὐτᾷ
Εὐφρόσυνον Τίτου.

Cf. decretum n. 268.

---

308 Olim in macello. Tabula marmoris albi, l. 0,18, a. 0,11, cr. 0,19. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 157, 22. *Ect.* Fougèresii.

[ὁ δεῖνα -]ιτίου
[τὰν δεῖνα] τὰν ἰδ[ίαν - -].

---

309 Olim in ecclesia byzantina prope forum. Baseos pars l. 1,32, a. 0,15. Litterae bonae saec. I a. Chr., Α Ε Θ Ν Ο Π Σ Ω, a. 0,02. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 151 sq., 17. *Ect.* Fougèresii.

ἁ πόλις τῶν Ἀντιγονέων
Πολυκράτειαν Ποδάρεος καὶ Πόλειον Φιλονίκου θεοῖς.

Ad eius Podaris filiam refert Foug., qui tribus aevis ante Pausaniam (VIII 10, 5) vixerit. Cui aetati num litterarum simplicitas respondeat, dubito. Malo credere nomen illud, cuius tria in eadem gente exempla exstant, vel saepius occurrisse. Cf. ad n. 321.

---

310 Tegeae in museo; inventum Mantineae in porticu fori septentrionali. Capitulum columnae doricae. Litterae magnae saec. II p. Chr. Α Β Ε Δ Λ Μ Ν Σ Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 157, 21. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Μεμμία Ἀσκληπῶ τὴν ἰδί-
αν ἔγγονον ἐκ τῶν ἰδίων
ψ. β.

---

311 Tegeae in museo; an Mantineâ abductus? Lapis superior baseos marmoreae cylindratae, a dextra sinistraque fractus. Litterae a. 0,03—0,035. Exscripsi. *Ect.*

/// Ο Ν Φ Α Β Ι Α Ε Υ Ρ Υ ///
//// Β Ο Υ Λ Λ Ι Ο Ν Γ ////

[Γ. Ἰούλι]ον Φαβία Εὐρυ[κλέα Ἡρκλανὸν]
[Λ. Οὐϊ]βούλλιον Π[εῖον].

In basi ipsa cursum honorem descriptum fuisse probabile est. Vide ad n. 281.

---

312 Olim Mantineae in casa intra muros. Capitulum doricum; in abaco litterae accurate incisae. Α Ε Η Θ Μ Ξ Π Σ Ψ Ͻ Ͼ = x (vs. 3). In superiore latere foramina duo statuae aheneae. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 146*b*; Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 163, 31; cf. Wilhelm *AEMOest.* XX 1897, 74. *Ect.* Fougèresii.

Δόξης παῖδα Ἰσόχρυσον, ὃν Ἀντίνοος θεὸς αὐτὸς
ἤρατο φιλάμενος σύνθρονον ἀθανάτοις ❦
εἰκόνι χαλκείῃ τεύξας Ἐπιτύνχανος ἔνθα
παῖδα πατὴρ θῆκεν δόγματι τῆς πατρίδος.

Ἐπιτύγχανος cf. Marc. Anton. εἰς ἑαυτόν VIII 25, Stein *Realenc.* VI 225, 1? Eius et Doxae filius Isochrysus (Wilh.), ab Antinoo deo ἐπιχωρίῳ (n. 281) morte ad superos abreptus. Pater statuam non ipse fecit, sed faciendam curavit. Tempus paullo post a. 130 p. Chr.

---

313 Tegeae in museo, inventa extra Mantineam septentrionem et occidentem versus in agro. Litterae angustae et pressae saec. II p. Chr., a. c. 0,017; Α Ε Μ Ο Π C. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 156 sq., 20. Vidi. *Ect.* Fougèresii.

[ἡ β]ουλὴ τῆς λαμπροτά. - Μ[αντινέων πόλεως τὸν γραμματέα]
[τοῦ σ]υνεδρίου < Λ < Ἀντίστιον < [ἀγωνοθετήσαντα τοῦ ἰσολυμ]-
[πίο]υ καὶ πενταετηρικοῦ ἀ[γῶνος τῶν Ἀντινοείων]
. . . τοφάνεια ἡ ἀρχειέρια [- - - - - - - - - ἐκ τῶν]
[ἰδί]ων ἀνέστησεν *flos* ❦

Vs. 1 λαμπροτά(της). || 5 Flos, non B; β(ουλῆς)· [ψ(ηφίσματι)] Foug. || Ἀντινοείων mentionem iure suo desideravit Foug., cf. p. 50_{105} sqq.

---

314 Tegeae in museo; inventum Mantineae in macello. Fragmentum tabulae quales nunc σηκώματα appellant, quibus mensurae rerum liquidarum indicabantur. Litterae bonae saec. I a. (p.?) Chr. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 164, 34. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

a) ad mensuram maiorem Ν Η Μ Ι' (a. 0,035) ἡμί[εκτο]ν Foug.; sed dubito, num totum circuitum expleverint paucae litterae. An [ἓ]ν ἡμί[εκτον] *vac.*? 1 ἡμίεκτον = $^1/_{12}$ μέδιμνος = 4,912 litrae recentioris.

b) ad mensuram minorem: Υ Σ (a. 0,025). Quae [χο]ῦς supplet Foug., i. e. $^1/_{12}$ μετρητής = 3,275 litrae (Nissen *Muellers Handb. d. Alt.* I² 843).

---

315 Olim Tsipianae in ecclesia, quo Mantineâ adducta esse ferebatur. Tabula l. 0,45 a. 1,05, a sinistra striis ornata (*'scanellata'*). Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 27. Correxit Fraenkel ex huius diario.

Ϙ $\overset{\omega}{\text{Χ}}$	ὅρ(ος) χω(ρίου)
C Τ Ρ Α Ν Β ω	Στρανβω-
Ν Є Ω Ν	νέων

Cf. Στράμβαι πόλις Θρᾴκης apud Stagiram (St. Byz. ex Cratero?) cuius incolae Θραμβαῖοι in laterculis tributorum atticis (IG I 227 sqq.).

316 Olim in planitie apud vicum *Luka*. Lapis rudis. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 147 *d*.

ω
Φ Χ Α Λ ω
Κ Ι ω Ν Ο C

Corrige Φ X̊ i. e. ὅρ(ος) χω(ρίου) Ἀλωκίωνος (?). Magis placeret Ἀλωτίωνος, a feriis Tegeatarum Halotiis, si corrigere liceret (cf. nomina apud Bechtel-Fick *GP*² 298 sq.). Milchh.: ὅρ(ος) Χαλκίωνος.

---

317 Tegeae in museo, olim Mantineae. Terminus cylindratus, a. 0,82, dm. 0,31. Exscripsi.

a Φ X̊ ὅρ(ος) χω(ρίου) Ο Υ Τ Φ Ν
ΟΥ Τ̄Ν

//////
b Φ Χ ὅρ(ος) χ[ω](ρίου) Κοπρ. -
Κ ο Π̄

---

318 Tegeae in museo. Labrum ab una parte desectum et, ut Fougères tradit, in sarcophagum christianum transformatum. L. m. 1,85. Inventum in coemeterio christiano prope ecclesiam dirutam, quae ad viam hodiernam sita erat. Et margini et alveo interiori nomina diversis quidem manibus, sed complura bona aetate incisa sunt; prima fortasse iam quarto, ultima ineunte fere altero (si non prius) saeculo. Formae probae Α Α (Α) Ε Θ Μ Π Π (Φίλιππος) Σ (raro Σ) Ω. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 166, 36 et p. 165 fig. 2. Vidi. *Ect.* Fougèresii et mea. Quae non vidi, lineis subductis notavi.

In margine a sinistra versus dextram:

¹Θεύφιλος: Cάϊc. ²- - ΝΕ - - ³Ποδ[ά]ρης. ⁴- - Α Ι ⁵Ἀριστ - - ⁶[C]αμόλας. ⁷Ἡράκλειτος. ⁸Cωσικλῆc. ⁹Πασίας. ¹⁰Ἀριστόμαχος. ¹¹Χαιριγένης ¹²Ш Ο.

In interiore alvi parte:

¹³- αμος. ¹⁴- μαχος. ¹⁵Φειδίας. ¹⁶Λ Υ Τ Α Υ Κ Ο (an [Π]λ(ο)ύταρχο[ς]?) ¹⁷- ίας. ¹⁸Ο Ε . Ι . Λ Π Η ¹⁹- τας. ²⁰Φειδίας. ²¹Ἀλκίας. ²²Φειδίας. ²³Δαμαρχίδας. ²⁴Φίλιππος. ²⁵Ξένιος. ²⁶Ι Ε Ρ Δ Ι Χ Ο Σ (Ἱέραρχος F.). ²⁷Θεμιστίας. ²⁸Πυ[λ]ά[δ]ας. ²⁹Θεοξενίδας. ³⁰Ͻ Π Ι Ε Ͼ Ͻ Ι Κ Ο Η Π Ω.

Vs. 3 ΑΠΟΛΛΩΝΙ F. || 4 Φ (lacuna) ΛΗ F. || 6 ΓΑΛΛΑΣ F. Cf. Paus. X 9, 6. || 11 ΡΙΓΕ lapis. || 14. 15 ΧΟ|ΣΕΙ prius igitur nomen postea incisum. || 22 Α.

---

319 In regione templi Neptuni Hippii, prope Demetrii A. Kuretsi casam. Labrum l. 1,65, a. 0,38, cr. 0,57. Nomina in margine et in alveo scripta, saeculo maxime III, nonnulla II a. Chr. Semper Ε, nunquam Є, Ε etc.; raro C; plerumque Σ (Σ); Γ et Π; raro Π Π; nunquam ω, interdum Ο etc. *Ectypa* partis (1—32) fecit, reliquas deficiente charta exscripsit Lattermann.

¹Ἐπήρα[τος]. ²///Π Π Ι Λ Ι Ι Μ . . Π Λ Λ Λ Α Λ . Ε Σ . Β Ο Υ Γ Α Σ ³Πολύξενος. ⁴Ἐπήρατος. ⁵Ἰε - ⁶- τερίων. ⁷[Κα]φισόδωρος. ⁸Πολύξενος. ⁹Λάκριτος. ¹⁰- - Ἐπή[ρατος]. ¹¹Cτράτων. ¹²Τελέσαρχος. ¹³Є - ¹⁴Τεισικράτης. - - (*dubia*). ¹⁵- ανδρ[ος]. ¹⁶Εὐδωρ[ος]. ¹⁷Εὐαίνετ[ος]. ¹⁸Ἐρατόνομος. ¹⁹Ἀμύριος. ²⁰Φαίδιμος. ²¹Ἀν - ²²Λύκωπος. ²³Χ. ²⁴Ε Ξ Λ Ι /// ²⁵Λύκωπος. ²⁶Θρασ - ²⁷Φαίδιμ[ος]. ²⁸Ρ Α /// ²⁹Τ /// // Τ Ι. ³⁰Πίττων. ³¹Μιμνέας. ³²Νικα - ³³Φαίδιμος. ³⁴Αἰσ[χ]υ[λ-]. ³⁵Φιλλύρα[ς?]. ³⁶Ἀριστ[ο .]ένης. ³⁷Τεισικράτης. ³⁸Ἀπολλώνιος. ³⁹Ἐλ . . . ⁴⁰Νικάσιππος. ⁴¹Ἐπιτέλης. ⁴²Ἀριστίων.

Vs. 1 male scriptum. || 2 diversarum manuum. An ΒΟΥΓΑΣ i. e. βουγάϊος, ioci causa scriptum? || 3 Ε Ξ Λ ᴺΟ Γ saec. II a. Chr. || 4 Π. || 6 Ν Λ. || 7 Ο Σ Λ. || 8 Ε Ν Ξ Ο Π Σ saec. II a. || 9 Litt. permagnae; Α Ο Σ saec. III a. || 11 Α Ν Σ Ο saec. III a. || 12 Σ saec. III a. || 14 intra tabulam ovalem; Α (curv.), Ε C saec. III a.? || 18 i. q. Ἐρατώνυμος. cf. 323$_{80}$. || 19 Α Μ Υ Ρ Ι Ο Σ saec. II? per iocum scripsit, cf. Hdt. VI 127 Cιρίτης Δάμασος Ἀμύριος τοῦ σοφοῦ λεγομένου παῖς et proverbium: Ἄμυρις μαίνεται. || 22 Ο. || 23 Χ permagnum; nihil sequitur. || 25 lineolae transversae, Π Σ Λ. || 26 ante n. 25 incisum, quod ex parte supra scriptum sit. || 27 bonae litt. saec. III, Α. || 30 Π Ω. || 31 Μ Ν Σ. || 33 sqq. ex Lattermanni apographo. Semper Σ, nisi 38 ubi C, Α, modo 34 et 40 Α: Γ et Π (40); semper Ε. || 35 non femininum Φιλλύρα, Chironis mater; cf. Φίλλυρος n. 293$_{21}$. || 36 [ος] s. [ομ].

---

320 Fragmentum concavum (pelvis?); l. 0,27, a. 0,25, cr. 0,04. Litterae altitudinis diversae. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 166, 35 (CIL III S. p. 2316³⁷ n. 14203¹²).

Λ Ι	- - - -
Ο Ρ Τ Ι Ο Σ	- όρτιος -
Ι V Ο L	·[λν]ινὸυ
Ι V Ο Ш	[ɔν]ινου
ʹ Α Λ	- κ(?)αλ -

Vs. 3. 4 falso pro latinis habiti sunt.

---

321 1—3 Lateres, 4 amphorae oc. Tegeae in museo. Accurate exscripsit Lattermann. *Ect.* Ed. Fougères *Mant.* 388.

1 (*h*) Δ Α quadratum, litterae altae et angustae. δα(μόσιον).
v. l. ΛΑ ligata, i. e. Μα(ντινέων) Foug.

2 (*a*) | Π Ο Δ Α Ρ Ε Ο Σ Δ Α (*b*) Δ Α Μ Ο Σ Ι Ο Σ | Ποδάρεος δαμόσιος.
(*b*) fragmentum nominis.

Cf. Fougères *Bull. Hell.* XIV 1890, 255; *Mantinée* 191 sq., qui ad aedificium rettulit a theatri scaena septentrionem et orientem versus situm, cf. Paus. VIII 9, 9 Μαντινεῦσι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ - - καὶ ἡρῷόν ἐστι Ποδάρου. Lateres ei Podari conveniunt qui duobus aevis ante Pausaniam vixit v. p. 50$_{68}$; cf. ad n. 309.

3 (*c*) | Α Π Ο Λ Λ Ω | Ἀπολλω(νίου?).
4 (*e*) ω Ϙ Η Θ Θήρω-
Φ Ͻ Ο Ν νος.

---

322 Tegeae in museo. Testa undique fracta, l. m. 0,20, a. m. 0,225, cr. 0,023. Ed. Fougères *Mant.* 388*g*. Exscripsit Lattermann. *Ectypum* delineavit Luebke.

Ι Δ Α Σ Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Ρ

[Λά]ιδας Ὀλυμπίαι [ἐνίκα].

Υ Δ Α Σ Ο Λ Υ Μ Ι Α Ρ F., sed Π certum; ultima littera Ι fuisse videtur, laesa testa; prima Ι paullo obliquius aut Λ. Hinc dubitanter supplevi.

Λάδας Αἰγιεὺς ἐνίκα στάδιον Olympiae Ol. CXXV = 280 a. Chr. Paus. X 23, 14. Nobilior Argivus, qui Olympiae δόλιχον vicit; eius statuam Myro fecit (Foerster *Sieger* I 249). Alteri Λάδα στάδιον quod prope Mantineam Orchomenum versus commemorat Paus. VIII 12, 5 (p. 46$_{120}$), attribui solet. Cf. Studniczka *B. Sächs. Ges.* 1900, 331. Iam litterae tertio saeculo haud male convenire videntur. Inscripsit igitur nescio quis in Ladonis praesentis, Aegiensis opinor, honorem.

323 TESSERAE FICTILES. Tesserae fictiles partim in theatro, partim in Epigonae porticu effossae. Fuerunt fere ducentae; e quibus fere octoginta legit Fougères, centum septem Sboronus. Edd. Fougères *Mantinée* 530 sqq., 534 sqq. in prosopographia Mantiniensium et p. 356. 361; Sboronus Διεθν. ἐφ. νομ. ἀρχ. III 1900, 197 sqq., ab. Θ' Ι'. Exscripserunt et delineaverunt Fredrich et postea Lattermann (a Luebkio domi adiutus). Numeros Sboroni retinui.

A. Litterae antiquiores.

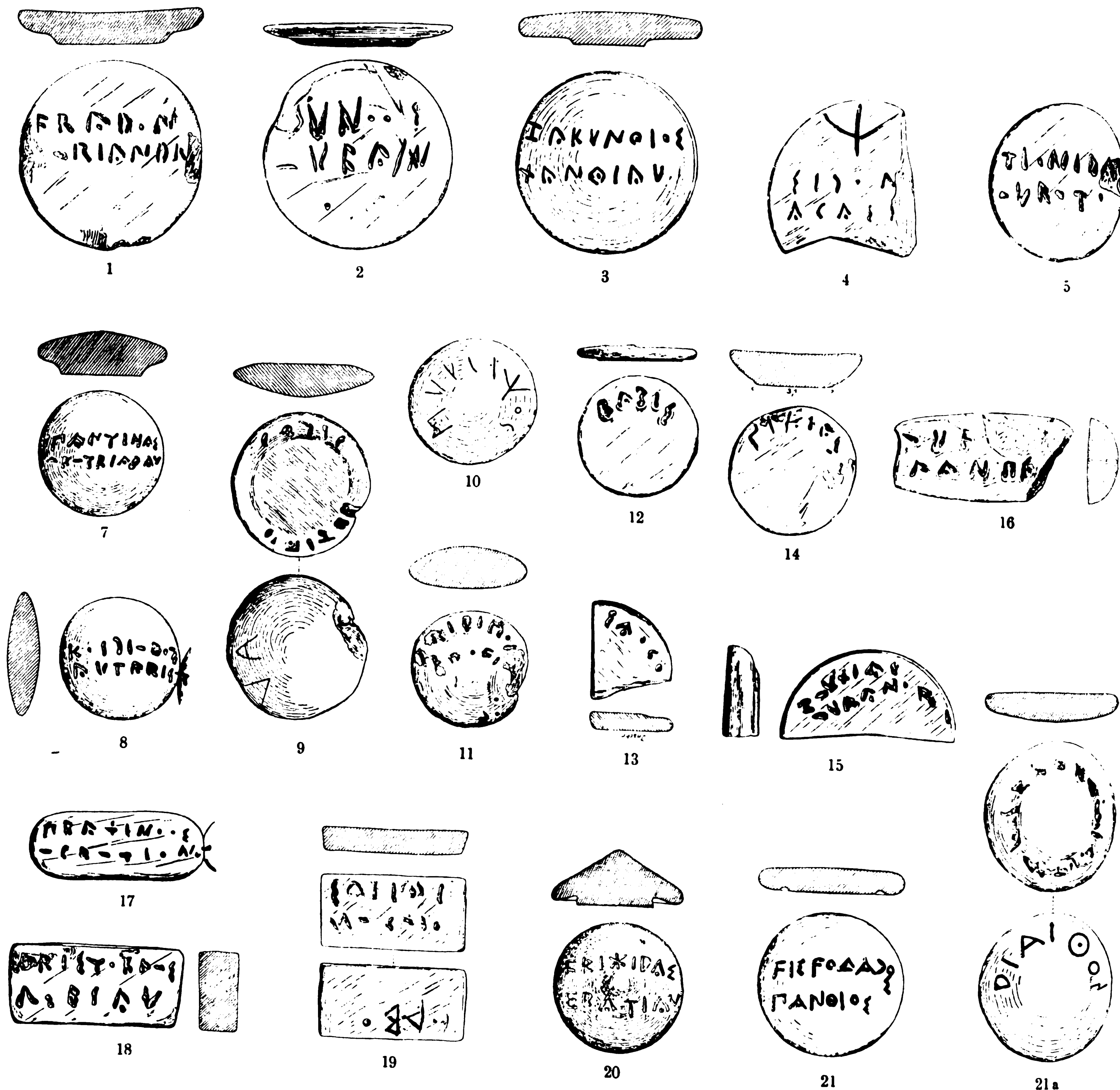

1 ϜΡΆΔŌΝ [Π]ΕΡΙΆΝΔΡ[Ō]. Cf. ΒΡΑΔΙΝΌϹ = ϜΡΑΔΙΝΌϹ Sappho, Hesych. ΒΡΆΔΩΝ ἈΔΎΝΑΤΟϹ (Bechtel).
2 [Є]ΎΝΟΟϹ ЄΎϜΑΊΝ[Ō]. Initio – i. e. ε Sbor.
3 ΖΑΚΎΝΘΙΟϹ ΞΑΝΘΊΑΥ. Sbor. tab. Θ 1.
4 Ψ ϹΊΜŌΝ ἎΓΑϹΊ[ΑΥ]. Litteram Ψ add. Latt.
5 Ϝ̣ΙŌΝΊΔ̣Α[Ϲ] ЄΎϜΕΤŌ. Sbor. dubitanter ΜΙŌΝΊΡΑϹ(?) ЄΥΡΕΤΟ Sbor. Prima litt. dubia.
6 [Ἰ]ΜΠΕΔΈΑϹ . . ΕϹΊΑΥ. Fougères *Mant.* 361, fig. 51; non vidit Latt.
7 ΠΑΝΤΊΝΑϹ Ἑ͂ΡΕΤΡΙΆΔΑΥ. Ibid. 356, fig. 50; Sbor. tab. Θ' 1 α'.
8 ΚΟϹΜΊΕΡΟϹ ΑΎΤΑΡΊϹΤ[Ō].
9 Lectio incerta; ΑΎΤΌΠΙϹ Α[Ι]ΜΎΛ[Ō] dubitanter Sbor. Cf. ΑΎΤΌΠΑϹ 41_{38}.
10 ΜΎΡΤΙΧΟϹ.
11 [Χ]ΑΊΡΙΠΟ[Ϲ] ΠΟϹΙ -
12 ΒΆΒΙϹ. Sbor. tab. Θ' 1 β'.
13 ϹΑΟϹÔ[Ν]. Sbor. ϹΑωΓΟ -
14 ΝΙΚΊΑϹ.
15 ΖΕΥΞΊΑϹ ЄΎϜΆΝΟΡ[Ο]Ϲ. Sbor. tab. Θ 2: ЄΎΆΓΝŌΝΟϹ.
16 ЄΎϜ - - ΛΑΝΠΡ - - Sbor. tab. Θ 3.
17 ΠΡΑΞΊΝΟΟϹ Ἑ͂ΓΡΕΤΙŌΝΟϹ.
18 ἎΡΙϹΤΟΚΛÊϹ ΛΟΒΊΑΥ.
19 Ϲ̣ΆΜΙΟϹ . ΕΡ̣ΈΤ̣Ō (?) in latere adverso: [Β]ΆΒŌ[Ν]? (Kern). Sbor. Θ 5.
20 ϜΡΙΥΊΔΑϹ Ἑ͂ΡΑΤΊΔΑΥ. Sbor. Θ' 6; Hiller *Ark. Stud.* 14.
21 ϜΙϹϜΌΔΑΜΟϹ ΠΆΝΘΙΟϹ. Sbor. tab. Θ' 7.
21 a ΔΊΑΙΘΟϹ. — In latere adverso nomen (consulto?) deletum.

B. Litterae volgares.

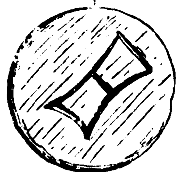

22

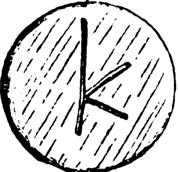

23

24

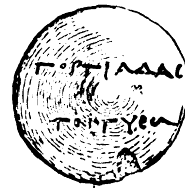
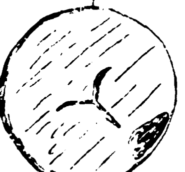

25

26

28

27

29

30

31

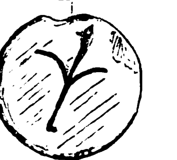

32

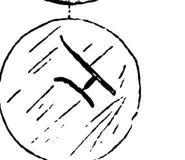

33

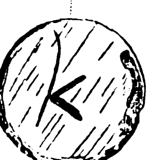

34

35

22 Θ Αἰγικλῆς Αὐτονῶ.
23 Κ Ἀλκίμαχος Ἱππαίω.
24 Ν Ἀμφίας Ἀριστοκρίτω.
25 Υ Γοργιάδας Γοργύθω.
26 ? Δαϊλέων Λισσίδαụ.
27 ? Ἐξαίνετος Κλεαινέτω.
28 Υ [Ἐ]ξα(ί)νẹτος Κλεα(ι)νέτω. Male scriptum.

29 Θ Θεοφιλίδας Αὐτίαυ. Sbor. tab. Ι′ 1 *a*.
30 Ε Θρασέας Θρασύλλαυ.
31 Κ Κλεόνικος Δαμάρχω.
32 Ψ Ξενοτέλης Νεάδαυ.
33 Ι Σαμωνίδας Καλλιμάχω.
34 Κ Σαώτας Τελεσίππω.
35 Θ Τιμ- Σταθμί[ω]. Sbor. testatur ω, sed αυ Foug.

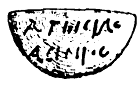

36

38

40

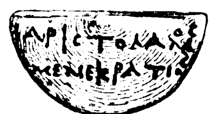

41

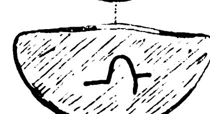

42

43

44

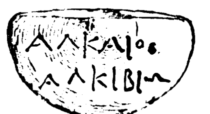

39

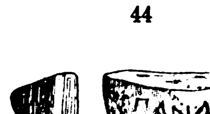

45

46

47

48

49

50

51

52

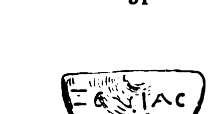

53

36 Λ Ἁγησίας Ἀσίνιος. i. e. genet. nominis Ἄ-σινις.
37 Χ Ἁγησίας Ἀλκίαυ. Sbor. tab. Ι′ 2.
38 Χ Ἁγησίας Ἀλκίαυ.
39 Ξ Ἀλκαῖος Ἀλκιβίω.
40 Ξ Ἀλκαῖος Ἀλκιβίω.
41 Α Ἀριστόδαμος Μενεκράτẹος.
42 Ω Ἀμφίστρατος Νεάρχω.
43 Β Ἀριστέας Ἀριστοδάμω.
44 ? Καλλίδαμος Καλλιφάμω.

45 Τ Λεόντιος Πολυηράτω.
46 Φ Λεύκιππος Τιμοτέλεος.
47 Θ Πολύχαρμος Πυθέαυ.
48 Σ Σάτυρος Ζευξίαυ.
49 Μ Σάτυρος Ζε[υ]ξ̣ίαυ.
50 Ο Σώπατρος Φίλωνος.
51 Ο Ἔπανδρος Ἑρμαίω.
52 Ξ Καλλίερος Θέρπιος.
53 ? Ξενίας.

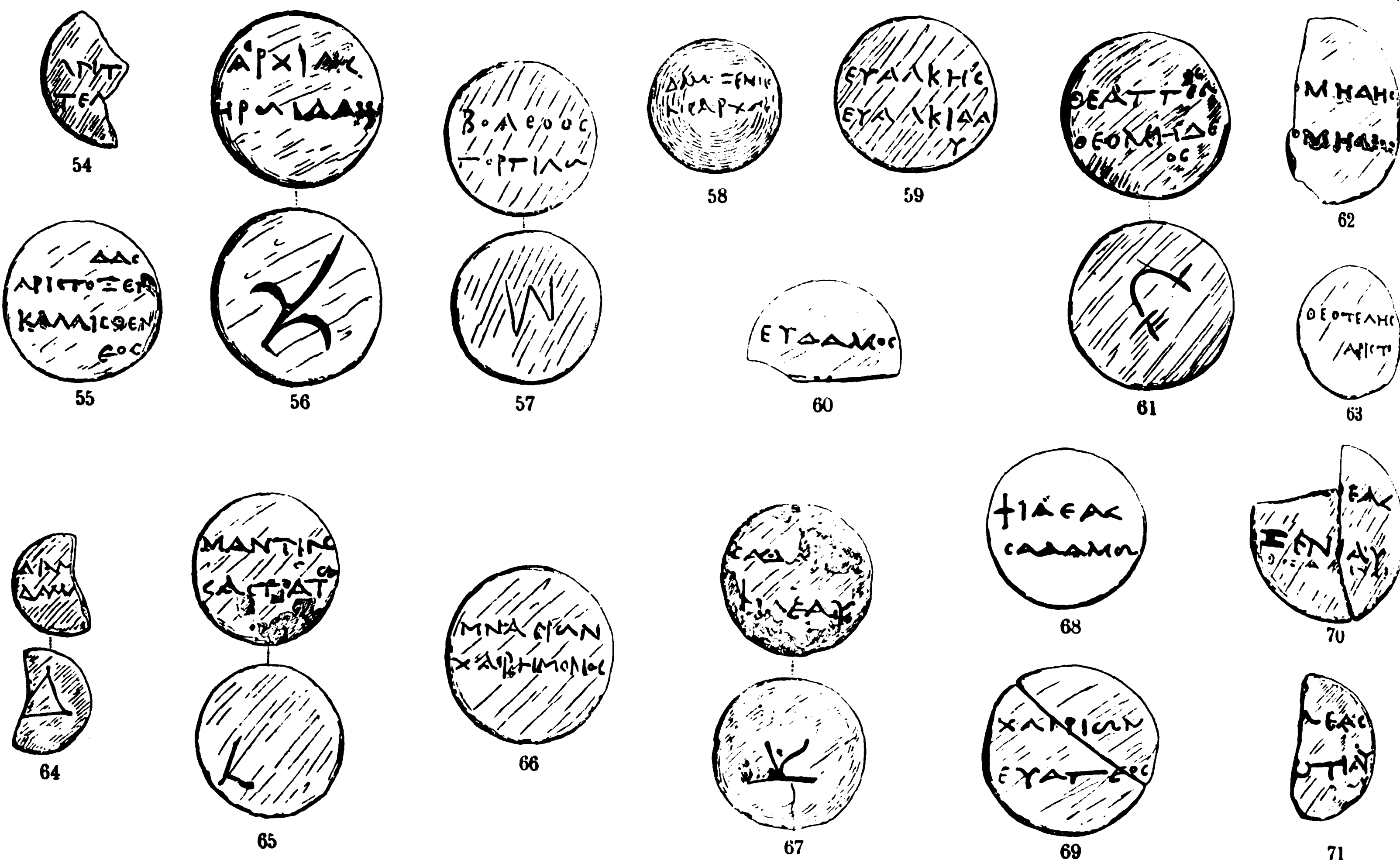

54 Γ (s. Π̣) Ἀντ[ίφαϲ] Τελ[εϲίνω]. Sbor. ex Fougèresio, quippe qui plenum vidisset.
55 Θ Ἀριϲτοξεν̣[ί]δαϲ Καλλιϲθένεοϲ.
56 Ψ Ἀρχίαϲ Ἡρώιδαυ.
57 Μ Βολθοοϲ Γοργίλω. Sbor. tab. I′ 3.
58 Δ Δαμόξενο̣ϲ Νεάρχω.
59 Ψ Εὐάλκηϲ Εὐαλκίδαυ. Sbor. tab. I′ 3*a*.
60 Β Εὔδαμοϲ.
61 Ω Θεάγγελοϲ Θεομήδεοϲ.
62 ? . . ομήδηϲ . . ομήδεοϲ.

63 ? Θεοτέληϲ Ἀριϲτο.
64 Δ Δαμ- Δαμα̣- Prius nomen Λίχα Sbor.
65 Τ Μαντίαϲ Ϲαϲτράτω.
66 Κ Μναϲίων Χαι̣ρήμονοϲ.
67 Κ Ϲάδα[μο]ϲ Φιλέαυ.
68 Κ Φιλέαϲ Ϲαδάμω.
69 Ο Χαιρίων Εὐάγεοϲ.
70 Λ [Πυ?]θ̣έαϲ Ξενίαυ.
71 Λ? Γ? [Δα]μ̣έαϲ [Ϲ]ω̣τίαυ.

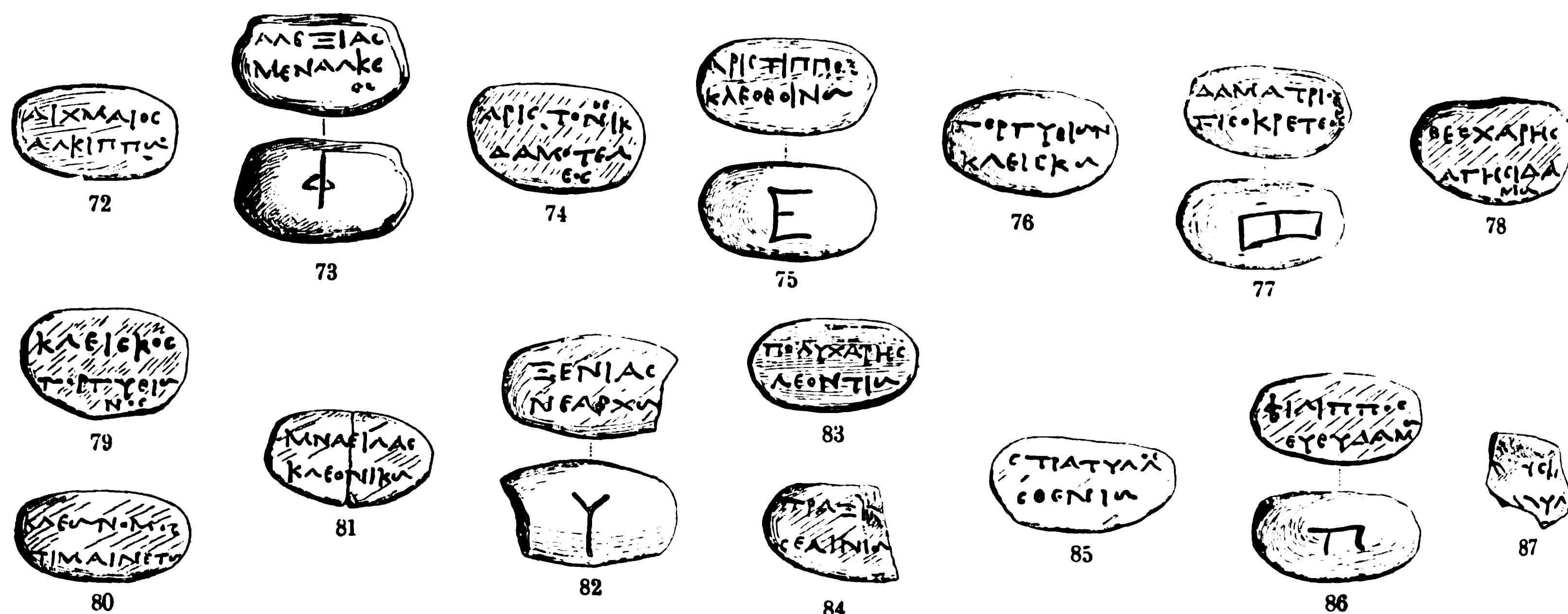

72 Β Αἰχμαῖοϲ Ἀλκίππω.
73 Φ Ἀλεξίαϲ Μενάλκεοϲ.
74 Τ Ἀριϲτόνικοϲ Δαμοτέλεοϲ.
75 Ε Ἀρίϲτιπποϲ Κλεοθοίνω.
76 ? Γοργυθίων Κλεῖϲκω.
77 Β Δαμάτριοϲ Ϝιϲοκρέτεοϲ.
78 Γ Θεοχάρηϲ Ἀγηϲιδάμω.
79 ? Κλεῖϲκοϲ Γοργυθίωνοϲ.

80 Ψ Κλεώνομοϲ Τιμαινέτω.
81 ? Μναϲίλαϲ Κλεονίκω.
82 Υ Ξενίαϲ Νεάρχω.
83 Ϲ Πολυχάρηϲ Λεοντίω.
84 Ι Πραξῖν[οϲ] Ϲελινίω.
85 Ι Ϲτράτυλλοϲ Ϲθενίω. Sbor. tab. I′ 4*a*.
86 Ϝ Φίλιπποϲ Εὐθυδάμω.
87 Ν Κ̣[λ]ε̣ῖϲκο[ϲ?] \ \ υ λ -

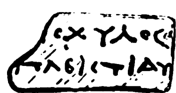
88

90

92

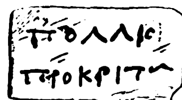

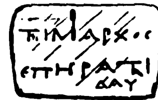

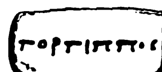
95

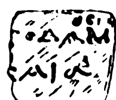
89

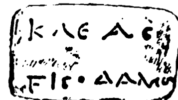
91

93 94

88 Κ [Α]ἰσχύλος Πλειστίαυ.
89 Λ [Ἀρισ]τόδαμος [Ἀρισ]ταίω. Sbor.: [Μου]σαίω.
90 ? Ἱεροκλῆς Ἱεροτίμω. Sbor. tab. I' 5.
91 ? Κλέας Fισοδάμω.

92 ? Ξεν- Σαω-
93 Ο Πόλλις Προκρίτω.
94 Ρ Τίμαρχος Ἐπηρατίδαυ.
95 ? Γόργιππος.

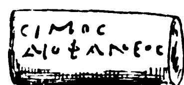
96

97

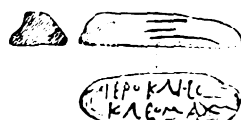
98

99

101

102

103

104

105

106

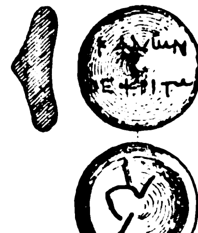
107

96 Ρ Σῖμος Διοφάνεος. Sbor. tab. I' 6.
97 Ι Μελια-- Δέρκω[νος]. Foug.: Μελίαρ[χος], propter Μελιαστῶν fontem (p. 46_{57}).
98 Ξ Ἱεροκλῆς Κλεομάχω.
99 Ι Αὐτέας Νίκιος.
100 Τ Ἀγάθαρχος [Σ]τεφάνω. Non vidit Latt.; ex Sborono.
101 Τ Ἀδάμας Αἰσαγένεος. Non Τισαμενῷ.

102 Λ Δίαιος Ἀγήμονος. Α Sbor. } ut litteras singulares.
103 Π Εὐθυγλ- | ΙΓ... αυ. Ε Sbor. } ut litteras singulares.
104 ? Πεδίαρχος Πεδιοστράτ[ω].
105 Υ Δᾶμις Ἀμάδαυ. Alterum nomen plenum videtur.
106 ? Ο[ὐλ]ίας [Π]ροκλέο[ς] s. [Ἱε]ροκλέο[ς].
107 Ω Κάμων Θεοκρίτω.

Tesseras ad illos αἱρετοὺς κατὰ μέρος ἐκ πάντων Nicodori constitutione designatos rettulerunt Fougères et Sboronus (p. 219). Aetatem igitur assignavit hic tesseris n. 1—19 annos 425—385, 20. 21 annos 371—340, 22—107 circa a. 226 a. Chr. Equidem n. 20, 21 a prioribus divellere nolo, quamquam melius scripti sunt; certe eaedem sunt litterae, cum ✱ non = ξ, sed = υ sit. Reliquae tesserae per aliquod tempus distribui debent; sed tertio saeculo et ei quidem ab initio usque ad Mantineae exitum (221), si Antigoneam excludimus, et dialectus arcadica suadet ut demus et si Wilamowitzium audimus, litterarum ductus cursivi, qui ad papyros antiquiores proxime accedant. Quare nihil obstat, quin de annis c. 300—221 cogitemus; immo ultima tempora turbulenta commode excludentur.

Rationem litterarum singularium tesseris saeculi tertii inscriptarum sagacissime interpretatus est Sboronus. Caveam in septem docet cuneos fuisse divisam; cunei medii partem anteriorem et primum ordinem προεδρίαν fuisse, reliqua secundum hunc modum disposita:

Δ	Θ	Λ	Μ	Γ	Υ	Ω
Γ	Ι	Κ	ΠΡΟΕΔΡΊΑ	Ο	Τ	Ψ
Β	F	Ι		Ξ	C	Χ
Α	Ε	Θ		Ν	Ρ	Φ
Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ί Α						
I	II	III	IV	V	VI	VII

Iam Fougèresius *Mant.* 169 in una scala notam invenerat ΜΕ Θ quam ipse Μεθ(υδριέων) fuisse putabat, Sboronus ad μέρος Θ rettulit. Rursus lapidem n. 324 γερουσίας nomine insignem proëdriae tribuendum esse patet.

Quinque vidit idem vir d. tesserarum esse formas, quas ad quinque Mantiniensium tribus revocavit ita, ut universa tribus omnium litterarum particeps, electi eius per totum theatrum dispersi essent, qua re id egisset legum lator, ne tota tribus in conciliis unita suffragia ferret universae rei publicae obnoxia. Sboroni ordinem hic apposui, haud ignorans, de nonnullis dubitari posse quo pertineant:

A B 425—385 1) circulares: 1—14; 2) semicirculares: 15; 3) ellipseos similes (ἐλλιγγοειδεῖς) rectangulas: 16; 4) proprie ellipticas: 17; 5) rectangulas: 18, 19.

C ante a. 226 1) circulares λοφοειδεῖς: 22—35; 2) semicirculares: 36—50, 51—53; 3) circulares planas (ἐπιπέδους): 54—71; 4) ellipseos similes: 72—87; 5) rectangulas planas: 88—95; praeterea novem variae formae.

324 In gradu theatri. Litteras saeculo II p. Chr. posteriores dicit Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 122, *Mant.* 342; cf. Swoboda *Klio* XII 1912, 46. Sboronus Διεθν. ἐφ. νομ. ἀρχ. III 1900, 225. Cf. ad n. 323.

ΓΕΡΟΥCΙΑC   γερουcίαc.

Ad partem προεδρίαc rettulerunt viri docti; decem vel duodecim hominibus spatium convenisse testatur Foug. Cf. ad n. 323.

325—342 MONVMENTA SEPVLCRALIA.

325 Tegeae in museo; a. 1905 Tripoli apud ecclesiam Euangelismi inventa. Stela infra mutila, templi in formam facta. Nomen (a) epistylio, carmen (b) parti excavatae inter columnas, ubi olim anaglyphum fuisse videtur, inscripta; utramque seriori lapidis usui attribuam. L. 0,44; a. m. 0,39, a. 0,15. Litterae saec. II. p. Chr. ΑΕΘΜΜΠΡϹΩ. Vidi. *Ect.* Utimur M. Krispis et Premersteinii exemplaribus.

a Cίμων χαῖρẹ.
b [2]ὁ φθονερὸc δαίμων με τριηκοcτῷ̣ [3]λυκάβαντι –
νόcφιcεν ἠελ̣ίο̣υ̣ καὶ [4]γλυκεροῦ τέκεοc *v*
πένθο̣c μ̣ὲν προ[5]λιπό[ντ]α ἀλόχῳ̣, λύπ̣ην δὲ γονῆι·
[6]ἀcτὸc Μαντινέων, οὔνομα δ' εἰμὶ [7]Cίμων.

Vs. 6 Μαντινέων· est igitur Hadriano non antiquius. Nihilominus dubitatur, sitne in Mantiniensium an in Tegeatarum agro sepultus Simo. Tegeae ut tribuamus suadet ipsum ethnicum, intra patriam sane superfluum. Sed carmen est, et nominis antiqui redintegratio ansam gloriae dedit non spernendam.

---

326 Tegeae in museo; inventa in sepulcro magnifico ad viam quae Mantinea Tegeam ducebat, CC metra a porta G. Stela aëtomate pravae artis et tribus acroteriis necnon anaglypho viri qui ramum tenet ornata. Titulus *a* in tribus epistylii fasciis, *b* infra anaglyphum; a. vs. 0,018, 2, 3: 0,008, 4: 0,016—0,02. Saec. I/II p. Chr. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 163 sq., 33. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

·Σ Ω Τ Ε Λ Η · Χ Α Ι Ρ Ε ·   *a*
ΤΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑ///ΤΗΚΑΤΑΚΛΛΥCΑΤ..ΩΠ̣Λ!Ọ Δ̣ΕΙ
ΤΛ!·CΩΤΕΛΗΝΑΓΑΘΟΝΠΑΙΔΑΤΟΝΩΦΕΛΙΜΟΥ
Ω Φ Ε Λ Ι Μ Ε · Χ Α Ι Ρ Ε   *b*

a Cωτέλη χαῖρε.
τὸν τριακονταέτη κατακλα[ύ]cατ[έ μ]ε ὦ παροδεῖ[3]ται̣
Cωτέλην ἀγαθόν, παῖδα τὸν Ὠφελίμου.

b Ὠφέλιμε χαῖρε.

---

327 Olim Tsipianae apud Epam. Iachopulum demarchum, antea Mantineae in S. Ioannis ecclesia. Litterae ΑΕΘΜΞΟΠΣΩ. Ed. Foucart (-Le Bas) II 352*g* vs. 1—8, in explicatione totum (Kaibel Epigr. p. XIII 480*a*; cf. Fougères *Mantinée* 508). Loefstedtii exemplari utor.

ΤΕΚΝΩΣΕΦΙΛΑΔΕΜΕΓΕΙ
Η̱Ρ̱ΠΡΕΙΜΟΣΔΟΥΝΟΜΑΜΟΙ
ΔΕΠ̱ΑΤΡΗ❦ΕΙΚΟΣΤΟΝΛΥΓΑ
ΟΓΔΟΟΝΟΝΟΥΚΕΤΙΠΛΗΣΑΣ
◡̱Π̱Ο̱ΓΑΜΕΤΗΠΑΙΔΑΛΙΠΩΝΙΟΛΗΝ
Α̱ΘΕΙΝΕΙΑΜΕ!ΑΧΥΣΔΡΟΜΟΣΟΥΔΕ
ΙΚΟ̱ΜΟΣ❦ΕΝΗ̱ΛΑΠΙΝΑΙΣΔΕΣΘΛΟΣ
Ε̱Π̱ΟΜΑΙΤΑΥΤΑΜΑΘΟ̱ΝΞΕΝΕΠΕΙΝ̱ΕΤ̱Ρ̱Ι̱
Ọ Ṃ ΑΖΕΜΥΡΙΖΟΥ❦ΚΟΙΝΑΓΑΡΕ̱Σ̱Τ̱Ι̱
^ΙΣΤΑΥΤΑΤΑΣΥΝΘΕΜΑΤΑ❦
ΠΡΕΙΜΕ
ΧΑΙΡΕ❦

[– ◡◡ – μ' ἐ]τέκνωcε, Φίλα δέ με γεί[2][νατο μήτ]ηρ,
Πρεῖμοc δ' οὔνομά μοι, [3][Μαντινέη] δὲ π̣άτρη ❦
εἰκοcτὸν λυγά[4][βαντα καὶ] ὄγδοον οὐκέτι πλήcαc
[5][ἥρπαcμαι], γαμετῇ̣ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.
[6][οὔτε λ]αθεῖν εἴα με ṭαχὺc δρόμοc, οὐδὲ [7][λιπέcθα]ι
κῶμοc ❦ ἐν ἠλαπίναιc δ' ἐcθλὸc [8][ἐὼν] ἕπομαι.
ταῦτα μαθόν, ξένε, πεῖνε, τρι[9][-, κ]όμαζε, μυρίζου· ❦
κοινὰ γάρ ἐcτι [10][βροτ]ο̣ῖc ταῦτα τὰ cυνθέματα ❦
[11]Πρεῖμε [12]χαῖρε. ❦

Vs. 9—12 et quae praeterea lineolis subductis notavi, ex Loefstedtio addidi aut correxi. || 11 sqq. litteris maioribus scripti.

Vs. 1 Primo loco patris nomen; deinde Φίλα ut n. pr. Fraenkel; plura supplementa Kaibelii, 3 Μαντινέη Wilamowitzii. || 7 in. ι non habet Loe. παλαίcτρηc Kaib. coll. Epigr. 663; fortasse genetivus velut αἰζηῶν. Excellebat et in gymnasio et in conviviis. || 8—10 Fouc. ex Sardanapallo (Preger 232) illustravit. || 8 an τρύ̣[φα]? τρύ̣[γα]? F.: γ[έλα] || Ο pro Ω: κῶμοc, κόμαζε, μαθόν; η pro ει: ἠλαπίναιc.

---

328 Olim Mantineae. Tabula marmorea, reperta in macello; a. 0,45, l. 0,32, cr. 0,065. ΑΕΜΩ. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 163, 30. *Ect.* huius viri d. utor.

Ἱεροτίμα
Δαματρίω.
versus erasus

---

329 Olim *Strabomyti* prope Mantineam, nunc Tripoli apud Sabopulum. Stela aëtomate cum tribus acroteriis et anaglypho ornata, infra mutila, a. m. 0,70, l. 0,42, a. 0,11. Sedet vir sinistra librum tenens; a dextra puer parvus maioris pueri manum tenet. Litterae saec. (II s.) I a. Chr. Ed. A. J. Reinach *Rev. ét. gr.* XX 1907, 63, qui delineatam et photographicam imaginem misit; habeo etiam Fougèresii (1904) exemplar, nec non Krispis imaginem et commentarium.

ΔΑΜΟΣΘΕΝΗ   Δαμοcθένη *vac.*

---

330 Tegea in museo, inventa Mantineae in ecclesia byzantina. Stela in capitulum byzantinum commutata, a sinistra dextra infra laesa; l. m. 0,51, a. m. 0,49, cr. m. 0,16. Litterae magnae (a. 0,04) saec. IV/III a. Chr. ΑΕ. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 161, 28. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Εὐκράτεọ[c].

---

331 Tegeae in museo; inventa prope Mantineae moenia occidentem et septentrionem versus in Georgii Katsulati agro, qui museo donavit. Stela l. 0,46, a. 0,90, cr. 0,10. Litterae bonae saec. IV a. Chr., ΑΕΘΜΣ. Misit Krispi. Vidi. *Ect.*

Θεότιμοc. *vac.* Ἀρχέαc.

---

332 Tegeae in museo. Stela aëtomate (cum tribus acroteriis) ornata. Infra hoc tituli, inferior erasus, sed etiamnunc clarus (ΑΕΠ); superior minus elegans (ΑΕΞΝ), prior saec. I a. Chr., alter non multo recentior. Vidi. *Ect. Phot.*

II [1]Ἀλέξανδρε [2]χαῖρε.
I [2]Ἄρχιππε χαῖρε.

---

333 Tegeae in museo. Inventa intra Mantineae moenia ad S. Athanasii. Stela anaglypho mulieris stantis et iuvenis nudi ornata; l. 0,47, a. 0,965, cr. 0,20. Imaginem dedit Fougères *Mantinée* 554 fig. 60. Descripsit Lattermann. *Ect.*

Κλεο̣μ̣ - -

334 In turri ecclesiae supra vicum Tsipianam ad montem *Gula* sitae; dicitur Mantineae esse. Stela l. plus 0,41, a. 0,81; litterae saec. I a. (p.?) Chr. Α Ε Λ Ο Π Ω. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Ἀπολλων . .
χαῖρε.

---

335 In ecclesia Charalampi, coenobii quod ad montem *Gula* supra vicum Tsipianam est; dicitur Mantineae esse. Stela l. 0,45, a. 1,15, cr. 0,09; aëtomate et tribus acroteriis ornata. Litterae saec. I a. (?) Chr. Α Ε Π. Exscripserunt Loefstedt a. 1876/7 et Lattermann. *Ect.*

Εὔιππα
χαῖρε.

---

336 Tegeae in museo; inventa Mantineae in macello. Stela l. 0,43, a. 0,82, cr. 0,12. Litterae Α Ε Μ Φ permagnum. Ed. Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 163, 32. Vidi. *Ect.* Fougèresii et meum.

Φιλημάτιον
χαῖρε.

Cf. lemma n. 306.

---

337 Olim 'in monasterio S. Nicolai, quod Βάρσαι appellatur, ad latus Artemisii montis, prope in confinio Tegeatices et Mantinices.' Mantinicae propter loci naturam attribuit Ross. Stela, in qua anaglyphum viri feminaeque. Α Ε Λ. Ed. Ross Inscr. Gr. ined. 8 (Foucart[-Le Bas] II 352*s*; Hoffmann *Dial.* I 19, 14; Bechtel *SGDI* 1205); cf. C. Keil *Jahrb. Philol.* XL 1844, 263.

Ἀτέλη χαῖρε.

Ἀτέλη Becht. Hoff., Ἀγέλη Keil.

---

338 Olim Tsipianae apud Io. Panoschierem. Stela. Α Ε Ο C, Υ maius. Ed. Foucart(-Le Bas) II 352*t*. Exscripsit Loefstedt.

Ἰουλία Κάλλουσα (!)
χαῖρε.

---

339 *Κάρσ(ι)α*. Stela tribus acroteriis et anaglypho viri stantis ornata, qui manum dextram supra aram tendit. L. 0,38, a. 0,75, cr. 0,11. Litterae saec. I p. Chr. Α Ε Η. Vidi.

| Λαῖτε χ!ιη |

Debebat χαῖρε.

340 Olim in S. Georgii ecclesia, quae semihorae iter a vico Kapsia Mantineam versus distanta. Edd. Foucart(-Le Bas) II 352*v* (Bechtel *SGDI* 1206; Hoffmann *Dial.* I 19, 13).

Πολυκλα χαῖρε.

---

341 Lapis in duas partes fractus. Utrimque '*un ornement bizarre*'. Ed. Foucart(-Le Bas) II 352*r*.

ζῶν
Γ. Ἰούλιος Δῶρος
ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις.
Δῶρε χαῖρε. Δωρὶ χαῖρε.

---

342 (NESTANE). In S. Nicolai ecclesia, prope Tsipianam. Tabula a dextra fracta; l. m. 0,25, a. 0,09, cr. 0,12. Litterae bonae saec. III a. Chr. a. 0,02—0,03. Α Ε Μ (Π). Vidimus v. Premerstein a. 1909 et ego. *Ect.*

Ἐπικ̣ράτη[ς]
Μακεδώ[ν].

Etiamsi quis ad Philippi regis castra (p. 49₆₉) referre audet, litteraturae indoles vix obstet.

342a Hic manumissionum documenta addere liceat, quae p. 56 casu exciderunt. Tsipianae penes Demetrium K. Kuretsu. Lapis a dextra integer l. m. 0,545, a. m. 0,33, cr. 0,315. Litterae saec. I s. II p. Chr., Α Ε Θ Μ Π C Ω. Exscripsi; *ectypum* pluvio impeditus feci.

versus fere deletus

[. . . . . . c. 13 . . . . . . - - τ]ούτοις δὲ καὶ ἀποκεκαρ[ύκασι]
. . . . . c. 9 . . . . όνιος Νικομάχην *v*
. . . 5 . . Ἀνφ̣ίμαχον παραμείναντα Νικ̣ε̣ι
. . . 5 . . ιγένης Ἐπανδ[ρ]ον. *v*
[ἐπὶ ἱ]ερέος τῷ Ποσειδᾶνι Εὐτελίνου, τα-
[μία] δὲ Διονυσοδώρου οἱ ἀποκαρυχθέ-
[ντες ἀ]π̣ελεύθεροι Τίμων καὶ Νικοπό-
[λεια] ἀφῆκαν τὸ ἴδιον παι[δίον]. *v?*

Vs. 6 Εὐτελεῖνος Iuliae Eudiae pater n. 269. 270.

IV.

ORCHOMENVS.

Urbs antiquior et nova: Paus. VIII 13, 2 Ὀρχομενίοιϲ δὲ ἡ προτέρα πόλιϲ ἐπὶ ὄρουϲ ἦν ἄκρᾳ τῇ κορυφῇ, καὶ ἀγορᾶϲ τε καὶ τειχῶν ἐρείπια λείπεται· τὴν δὲ ἐφ' ἡμῶν πόλιν ὑπὸ τὸν περίβολον οἰκοῦϲι τοῦ ἀρχαίου τείχουϲ. θέαϲ δὲ αὐτόθι ἄξια πηγή τε, ἀφ' ἧϲ ὑδρεύονται, καὶ Ποϲειδῶνόϲ ἐϲτι καὶ Ἀφροδίτηϲ ἱερά, λίθου δὲ τὰ ἀγάλματα. πρὸϲ δὲ τῇ πόλει ξόανόν ἐϲτιν Ἀρτέμιδοϲ· ἵδρυται δὲ ἐν κέδρῳ μεγάλῃ, καὶ τὴν θεὸν ὀνομάζουϲιν ἀπὸ τῆϲ κέδρου Κεδρεᾶτιν. 4 ἔϲτι δὲ ἀπαντικρὺ τῆϲ πόλεωϲ ὄροϲ Τραχύ. τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ διὰ χαράδραϲ ῥέον κοίληϲ μεταξὺ τῆϲ τε πόλεωϲ καὶ τοῦ Τραχέοϲ ὄρουϲ κάτειϲιν ἐϲ ἄλλο Ὀρχομένιον πεδίον, τὸ δὲ πεδίον τοῦτο μεγέθει μὲν μέγα, τὰ πλείω δέ ἐϲτιν αὐτοῦ λίμνη.

Viae: 1) Mantineam versus: *a*) Μαῖρα — Ἀλαλκομένεια — Πτόλιϲ — Πηνελόπηϲ τάφοϲ — Λάδα ϲτάδιον Paus. VIII 12, 5—7.

b) Ἀγχιϲία (ubi terminus: Μαντινέων ὅροι πρὸϲ Ὀρχομενίουϲ καὶ ἐν ταῖϲ Ἀγχιϲίαιϲ εἰϲίν) — Ἀγχίϲου μνῆμα Paus. VIII 12, 8. 9. Ad viam: 13, 1 ἐν δὲ τῇ χώρᾳ τῇ Ὀρχομενίων, ἐν ἀριϲτερᾷ τῆϲ ὁδοῦ τῆϲ ἀπὸ Ἀγχιϲιῶν, ἐν ὑπτίῳ τοῦ ὄρουϲ τὸ ἱερόν ἐϲτι τῆϲ Ὑμνίαϲ Ἀρτέμιδοϲ· μέτεϲτι δὲ αὐτοῦ καὶ Μαντινεῦϲι ** καὶ ἱέρειαν καὶ ἄνδρα ἱερέα (sequitur lex sacra, ἑορτὴ ἐπέτειοϲ).

2) Caphyias: 13, 4 παρά τε αὐτὴν τὴν χαράδραν (v. supra vs. 9) καὶ μετὰ ταύτην ἐν ἀριϲτερᾷ παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ λιμνάζον.

3) Pheneum et Stymphalum: 13, 5 διαβάντι τὸ ὕδωρ τὸ διὰ τῆϲ χαράδραϲ ῥέον ὑπὸ τὸ Τραχύ ἐϲτιν ὄροϲ. - - μνῆμα Ἀριϲτοκράτουϲ - - πηγαὶ Τενεῖαι - - VII st. Ἄμιλοϲ χωρίον. Inde:

a) 13, 6 κατὰ δὲ τὴν ἐϲ Φενεὸν ἐκδέξεταί ϲε ὄροϲ· ἐν δὲ τῷ ὄρει τούτῳ ϲυνάπτουϲιν Ὀρχομενίων καὶ Φενεατῶν τε καὶ Καφυατῶν ὅροι τῆϲ γῆϲ - -

b) [Ἄμιλοϲ — Ϲτύμφαλοϲ non describitur; v. sub Stymphalo].

Nomen ὁ Ὀρχομενόϲ, priore aetate ὁ Ἐρχομενόϲ, idem quod Boeotiae urbis (Ὀρχομενὸϲ Μινυήϊοϲ Λ 284), cuius situs inter campos plerumque inundatos, nisi ars humana intercedit, simillimus est (Bugge *Verh. der Etrusker zu den Indog.* 225 sq., hactenus recte). Veriloquia 1) Euphorionis ab ὀρχεῖϲθαι, Poll. IV 95, Meineke Anal. Al. 106, LXVI, a Gratiarum choris elegantius quam verius depromptum. 2) Suid. Ὀρχομενόϲ· [ὄνομα πόλεωϲ καὶ] ναὸϲ τῶν εἰδώλων, haud male, si fani περίβολον spectamus; v. 3. 3) Curtius *Pelop.* I 228, Pape-Benseler s. v., Grasberger *Ortsn.* 165, Prellwitz *Et. Wörterb.*² 159, variis modis recinctum esse censent, ad ὄρχοϲ, ἕρκοϲ, ἐρχατάω, ὄρχατοϲ (hortus), ὄρχοϲ referentes. Procul habendum εἴργω = ἐϝέργω, ϝέργω, cum ϝ a nomine absit: Prellw.; tamen re non differt ab Εἰρκτῇ Sicula Hamilcaris arce monti ad planitiem Panormitanam imposita. 4) Kretschmer *Einl. griech. Sprache* 420 minus probabiliter a cognomine Proserpinae quod fingit Ἐρχομέναϲ i. e. Νοϲτίαϲ. — Atticum pagum Ἐρχιάν contulit Grasberger ad Spatam in campo situm (Milchhoefer *Realenc.* s. v.).

Ἐλυμία inter Orchomenum et Mantineam: ἐν τῇ Ἐ-ᾳ Xen. Hell. VI 5, 13, ab ἐλύμῳ planta (*Hirse*; Hehn *Kulturpfl.*⁶ 458) appellata; prope Anchisiam collem, cum Ἔλυμοϲ Ἀγχίϲου νόθοϲ esset (Et. M. Ἐλυμαῖοι p. 333, 31). Hinc fabula ad Elymos Siciliae translata. Locum prope Λεβίδι hodiernum vicum posuit Curtius *Pelop.* I 223; ad fanum Dianae Hymniae Lattermann *Ark. Forsch.* 19. De Aeneae fabula v. sub Caphyiis.

[Schol. Dion. P. 415 Ἔλατοϲ μὲν ἔλαχε μοῖραν Ὀρχομενόν, Μαντίνειαν καὶ τὴν Κυνουρικήν.]

c. a. 640? Aristocrates et filius Aristodemus Orchomeni reges; v. prolegomena, Lycaeum (Megalopoleos); sepulcrum: Paus. v. supra.

De Orchomeniorum agro v. ad a. 369. Orchomenus Lycaonis f. Methydrii et Orchomeni conditor Paus. VIII 3, 3; sed Gortys ad inferiorem Ladonem sita a Gortyne Stymphali filio condita dicitur (c. 4, 8), ut opponatur Orchomeniorum Teuthidi et Thisoae ad eundem fluvium sitis. Maiorem agri partem quinto saeculo Mantinea occupasse videtur.

c. a. 600: navium catalogus homericus (*B* 605): Ὀρχομενὸν πολύμηλον.

a. 480. Thermopylis erant Orchomenii 120 (Tegeatae 500, Mantinienses 500, alii Arcades 1000), unde apparet non multum tunc valuisse Orchomenios. Hdt. VII 202.

a. 479. Plataeis pugnaverunt Tegeatae 1500, Ἀρκάδεϲ Ὀρχομένιοι 600 (Mantinenses sero venerunt, alii non venerunt). Hdt. IX 28. 31 cf. 77. Hinc Ἐρχομένιοι in columna delphica, IGA 70_{11}, et Iovis basi Olympia, Paus. V 23.

a. 418. Ὀρχομενόϲ Lacedaemoniorum socius. Thuc. V 61 Atheniensibus Alcibiade auctore suadentibus socii Mantinienses, Elei, deinde etiam Argivi, εὐθὺϲ ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν . . . καὶ προϲκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντεϲ ἐπολιόρκουν καὶ προϲβολὰϲ ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλωϲ τε προϲγενέϲθαι ϲφίϲι, καὶ ὅμηροι ἐκ τῆϲ Ἀρκαδίαϲ ἦϲαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ Ὀρχομένιοι δείϲαντεϲ τήν τε τοῦ τείχουϲ ἀϲθένειαν καὶ τοῦ ϲτρατοῦ τὸ πλῆθοϲ, καὶ ὡϲ οὐδεὶϲ αὐτοῖϲ ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβηϲαν ὥϲτε ξύμμαχοί τε εἶναι καὶ ὁμήρουϲ ϲφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦϲι καὶ οὓϲ κατέθεντο Λακεδαιμόνιοι παραδοῦναι. μετὰ δὲ τοῦτο ἔχοντεϲ ἤδη τὸν Ὀρχομενὸν ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι . . .

Postquam socii ad Mantineam a Lacedaemoniis victi sunt, exeunte anno 418, Lacedaemonii et Argivi pacti sunt; τὼϲ Ἀργείωϲ ἀποδιδόνταϲ τὼϲ παῖδαϲ (scil. obsides) τοῖϲ Ὀρχομενίοιϲ . . .

a. 401. Xen. Anab. II 5, 37 Κλεάνωρ Ὀρχομένιοϲ inter μυρίουϲ; idem Ἀρκάϲ II 1, 10.

a. 392. Xen. Hell. IV 5, 18 Agesilaus παρὰ δὲ Μαντίνειαν ἐξ Ὀρχομενοῦ ὄρθρου ἀναϲτὰϲ ἔτι ϲκοταῖοϲ παρῆλθεν.

a. 387 (et antea) Lacedaemonii Orchomenum (et Lechaeum) singulis moris custodiunt: Xen. Hell. V 1, 29, cf. IV 3, 15.

a. 378. πολεμοῦνταϲ τοὺϲ Κλειτορίουϲ τοῖϲ Ὀρχομενίοιϲ καὶ ξενικὸν τρέφονταϲ Xen. Hell. V 4, 36.

a. 370 (exeunte hieme) primo in Lacedaemoniorum fide manserunt. Xen. Hell. VI 5, 11 Ὀρχομενίων δὲ οὐκ ἐθελόντων κοινωνεῖν τοῦ Ἀρκαδικοῦ διὰ τὴν πρὸϲ Μαντινέαϲ ἔχθραν, ἀλλὰ καὶ δεδεγμένων εἰϲ τὴν πόλιν τὸ ἐν Κορίνθῳ ϲυνειλεγμένον ξενικόν, οὗ Πολύτροποϲ ἦρχεν. 12 Agesilaus Eutaeam occupat Polytropum expectans. 13 ἐν δὲ τούτῳ οἱ Μαντινεῖϲ ϲτρατεύουϲιν ἐπὶ τοὺϲ Ὀρχομενίουϲ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ τείχουϲ μάλα χαλεπῶϲ ἀπῆλθον, insecutus vero Polytropus ἐν τῇ Ἐλυμίᾳ a Mantiniensibus victus cecidit. 17 οἱ δ' ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ πελταϲταὶ ad Agesilaum veniunt. Cf. 15 οἱ ἐξ Ὀρχομενοῦ μιϲθοφόροι. Diod. XV 62: Polytropus Lacedaemoniorum praetor cum Spartanis et Argivorum Boeotorumque exulibus παρελθὼν εἰϲ Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν παρεφύλαττε τὴν πόλιν ταύτην, οἰκείωϲ διακειμένην προϲ τοὺϲ Ϲπαρτιάταϲ. Quos Lycomedes Arcadum praetor aggressus est. προαγαγόντων δὲ τὴν δύναμιν Λακεδαιμονίων ἐκ τῆϲ πόλεωϲ ἐγένετο μάχη καρτερά, καθ' ἣν ὅ τε ϲτρατηγὸϲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀνῃρέθη καὶ τῶν ἄλλων εἰϲ διακοϲίουϲ· οἱ δὲ λοιποὶ ϲυνεδιώχθηϲαν εἰϲ τὴν πόλιν.

a. 369 ex Arcadum decreto ἐκ τῶν ϲυντελούντων ἐϲ Ὀρχομενὸν Θιϲόα, Μεθύδριον, Τευθὶϲ Megalopoli condendae attributae sunt. Paus. VIII 27, 4. Tunc igitur, post Epaminondae felicem expeditionem, Orchomenii ad Arcades transierunt.

Nummi foederis ab Orchomeniis cusi: Imhoof-Blumer *Monn. gr.* 196 sqq. 202; Weil *Z. Numism.* IX 37; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 521. Head H. N.² 451. Æ.

Diana arcum tendens, canis — Ἐρχομενίων. Callisto sagitta icta, Arcas infans.
heros — Ἐρ. Diana.
femina — Ἐρ. '*armed figure*'.

a. 369/8. In donario delphico (v. prolegg.). Erasus Arcadis filius, nec tamen ex Eratone sed ex Amilone Gongyli filia natus, Orchomenios repraesentat, ut veris Arcadibus paullo peiores, sicut Triphylos. Aliter Orchomenii ipsi iudicaverunt, qui Arcadem Orchomeni filium fastu sane ridiculo finxerunt: Duris XV ap. schol. Ap. Rh. IV 264. FHG II 475, 26.

c. a. 362/1. Ὀρχομενίων δαμιοργοὶ quinque e quinquaginta decreto τᾶς βουλᾶς τῶν Ἀρκάδων καὶ τῶν μυρίων subscripti: (n. 1). Desunt Caphyiatae, Stymphalii, Aleatae, alii.

c. a. 356, cuius res Theopompus Philippicorum libro sexto tractasse videtur (Mueller FHG p. LXX), Εὐαίμων πόλις Ὀρχομενίων commemorata? Theop. FHG I 287, 64 ex Steph. Byz. Quamquam in excursu etiam res antea gestae tractari poterant. His fere annis Orchomeniorum et Euaemniorum συϝοικίαν adscribebam, de ultimis demum saeculi annis cogitavit Premerstein (v. ad a. 303); inde ab a. 350 A. J. Reinach *Rev. ét gr.* XXIV 1911, 309. Situs oppiduli incertus; ad Lebidium hodiernum referre conatur Lattermann *Ark. Stud.* 27. — Εὐαίμων Λυκάονος Apd. III 97.

a. 315. Cassander urbem cepit Diod. XIX 63 ἑξῆς δὲ τῇ τῶν Ὀρχομενίων πόλει προσβολὰς ποιησάμενος καὶ παρεισαχθεὶς ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίως ἐχόντων πρὸς Ἀλέξανδρον (Polyperchontis f.) τῆς μὲν πόλεως φυλακὴν ἀπέλιπε, τῶν δὲ φίλων τῶν Ἀλεξάνδρου καταφυγόντων εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τοῖς πολίταις ὅ βούλοιντο πρᾶξαι. οἱ μὲν οὖν Ὀρχομένιοι τοὺς ἱκέτας βιαίως ἀναστήσαντες ἅπαντας ἀνεῖλον παρὰ τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα. Rem Duridem libro XV Macedonicorum, quo huius temporis res tractatas esse constat, commemorasse demonstrat fragmentum eius de Arcade; v. supra.

c. a. 308. ἄρχοντος Δαμοκράτεος Delphi Ἀρκάδι ἐ[ξ Ἐρχομενο]ῦ ignoto proxeniam dederunt. *Bull. Hell.* XXIII 1899, 519, 5; XXVII 1903, 20, adn. 1; Pomtow *Klio* VIII 1908, 193, adn. 1.

a. 303. Diod. XX 103 Demetrius Poliorcetes ἐπ' Ὀρχομενὸν τῆς Ἀρκαδίας στρατεύσας ἐκέλευσε τῷ τῆς φρουρᾶς ἀφηγουμένῳ Στρομβίχῳ παραδοῦναι τὴν πόλιν (codicis F, cui summopere diffidit Laqueur vir librorum Diodoreorum peritissimus, lectionem: ἐπερχόμενος τῆς Ἀρκαδίας [in margine 2. m. Ἀχαΐας] ἐλευθέρου τὰς πόλεις· στρατεύσας δὲ ἐπὶ τὸ Αἴγιον περιεκάθισε τὸ τεῖχος καὶ λόγους ἐποίει πρὸς τὸν ἀφηγούμενον τῆς φρουρᾶς iam reiecit Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 266 sqq., qui n. 343, huc rettulit, Iolaum, quem ibi vs. 36 legit eundem esse ratus atque Macedonem Antigoni (et Demetrii?) σωματοφύλακα [IG II 267], cuius iussu Orchomenii et Euaemnii pactum illud fecissent. Sed alius Iollas [nomen diverso modo scribi poterat] Cassandri frater fuit ante a. 316 mortuus: Diod. XIX 35; quare non nimis huic rei tribuendum videtur). — Urbs machinis capta, Strombichus φρούραρχος necatus.

c. a. 300? Εὐδαμέα Πασίωνος Ἐρχομενίου θυγάτηρ Athenis mortua IG II 2883 ΑΘΠΣ.

Saec. IV. Delphis (inv. 2382) exscripsit Pomtow mecumque communicavit ΕΣΛ. θεὸς τύχα[2]ν ἀγαθάν. [3]Φίλων Τριτέα [4]*vac.* Ὀρχομένιος [4]Ἀρκὰς Ἀπόλλ[5]ωνι ἀνέθηκε [6]ἀκροθίνιον.

[a. 272—240? Ἀριστομηλίδας aetate ignota Orchomeniorum tyrannus a Chronio necatus Tegeam profugus Dianae ibi Ἡγεμόνης templum condidit. Paus. VIII 47, 6. Hunc Niese *Gesch.* II 226 et *Realenc. Suppl.* I 134 s. v. *Aristokleidas* eundem esse censet atque Aristoclidam Orchomeni tyrannum, qui puellam Stymphaliam amaverit (Hieron. adv. Iovin. I 41 vol. IV p. 185*f*; Patr. Lat. ed. Migne XXIII 284. Res lubrica est.)]

a. 266/5. Orchomenii, Tegeatae, Mantinienses, Phialenses, Caphyienses cum Atheniensibus foedus inierunt contra Macedones; absunt Megalopolitae. IG II 332.

Ante a. 234 aut 233? Nearchus Orchomeni tyrannus? quo tempore Lydiades Megalopolitarum. Cf. n. 344.

c. a. 234/3. Nearchus tyrannide se abdicavit sicut Lydiades? Orchomenii in foedus achaicum recepti. Beloch III 1, 655 sq.

a. 234/3 — c. a. 230. Decretum Achaeorum n. 344, ubi etiam de Methydriensibus agitur, qui Orchomenum aufugerant; u. v.

c. a. 230/29. Orchomenus foederis aetolici particeps. n. 344.

a. 228. Cleomenes cepit Τεγέαν Μαντίνειαν Ὀρχομενὸν τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίδας ὑπαρχούσας ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας τότε πόλεις. Polyb. II 46.

a. 227/26 hieme (Beloch III 1, 725, 1) Plut. Arat. 38 Aratus πρὸς Ὀρχομενὸν ἐξαγαγὼν τοὺς Ἀχαιοὺς μάχην ἔθετο πρὸς Μεγιστόνουν τὸν Κλεομένους πατρῷον, ἐν ᾗ κρατήσας τριακοσίους μὲν ἀπέκτεινε, ζῶντα δὲ τὸν Μεγιστόνουν συνέλαβεν. Sed Ὀρχομενίοις frustra νυκτὸς ἐκστρατεύσας ἐπεχείρησε Plut. Cleom. 4. Paullo post Cleomenes Ὀρχομενίοις σῖτον εἰσήγαγεν (Plut. Cleom. 7).

a. 222. Antigonus Doso cum audivisset τοὺς ἐξ Ὀρχομενοῦ στρατιώτας παραβεβοηθηκέναι πρὸς τὸν Κλεομένη, Tegea profectus τὸν μὲν Ὀρχομενὸν ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος εἷλε Polyb. II 54, 10. Cf. Plut. Cleom. 23 (διαρπάσαντος) et Plut. Arat. 45 (Achaei τὸν Ὀρχομενὸν δὲ συνεχώρησαν Antigono διαρπάσαντι φρουρὰν ἐμβαλεῖν Μακεδονικήν) et Polyb. IV 6: ὁ γὰρ βασιλεὺς Ἀντίγονος - - Ὀρχομενὸν δὲ κατὰ κράτος ἑλὼν οὐκ ἀποκατέστησε τοῖς Ἀχαιοῖς ἀλλὰ σφετερισάμενος κατεῖχε, βουλόμενος Peloponnesi τὴν μεσόγαιαν - - παραφυλάττειν διὰ τῆς ἐν Ὀρχομενῷ φρουρᾶς καὶ παρασκευῆς. Inde usque ad a. 196 (?) Macedonum erat.

a. 220. Pugna ad Caphyias Polyb. IV 10 sqq. Achaei victi Orchomeni refugium acceperunt.

c. a. 205. Ὀρχομένιοι Megalopolitarum decretum in Magnetum honorem factum probant. *Inschr. Magn.* 38.

a. 199. Philippus Macedo Orchomenum Achaeis offert; a. 196 reddita esse videtur, quamquam nihil diserte traditur: Liv. XXXII 5, XXXIII 34. Neque innotuerunt nummi Achaeorum Orchomeniorum; sed cf. ἀργύριον συμμαχικόν n. 345.

De Achaeorum decreto n. 344, quod paullo post a. 199 posuit Foucart (Niese III 35 adn. 3), v. supra sub a. 230/29.

a. 147. L. Aurelius Orestes legatus Achaeis Corinthi senatus consultum nuntiat: ὡς δίκαια ἡγοῖτο ἡ Ῥωμαίων βουλὴ μήτε Λακεδαιμονίους τελεῖν ἐς τὸ Ἀχαϊκὸν μήτε αὐτὴν Κόρινθον, ἀφεῖσθαι δὲ καὶ Ἄργος καὶ Ἡράκλειαν τὴν πρὸς Οἴτῃ καὶ Ὀρχομενίους Ἀρκάδας συνεδρίου τοῦ Ἀχαιῶν Paus. VII 14, 1. 'Igitur legati omnium civitatium principibus Corinthum evocatis decretum senatus recitant - - expedire omnibus dicunt, ut singulae civitates sua iura et suas leges habeant.' Iustin. XXXIV 1.

Post a. 150. παῖς Νεολάδα Κραῦγις ὁ θηρευτάς, Ἀρκὰς ἀπ' Ὀρχομενοῦ Πανί. Antipater (Sidonius?) Anth. Pal. VI 109. Nomen fictum esse potest.

a. 79/8: manumissio secundum aeram macedonicam lapidi inscripta: n. 345 (77/6 si aeram Corinthi deletae sequimur).

Post a. 30 a. Chr. Ὀρχομενός secundum Strabonem (VIII 388) inter Arcadiae oppida quae tunc ἢ οὐκέτ' εἰσίν, ἢ μόλις αὐτῶν ἴχνη φαίνεται καὶ σημεῖα.

c. a. 177 p. Chr. Pausaniae de urbis situ immutato testimonium VIII 13, 2 s. supra.

a. 192—212. Nummi (Head[2] 451). Severus-Geta. Ὀρχομενίων. Aesculapius, Apollo, Hercules (interdum clavae vice cantharum humero sustinet et satyrum aspicit). Bacchus, Diana, Neptunus. Venus pomum tenens, Victoria. — Severi ut εὐεργέτου statua: n. 346.

[Orchomenii qui Megarensium iudices decreto laudaverunt (IG VII 21), quamquam Boeckhio Arcades esse videbantur, a Keilio Foucartio Dittenbergero demonstrati sunt non posse alii fuisse nisi Boeoti.]

Libri et itinera.

1805/6. Leake *Morea* III 99 sqq.

— Dodwell *Class. Journ.* II 425 sqq. et *Views* tab. 63.

— Gell *Journey* 369 sqq. (imago).

1837—1840. Curtius *Pelop.* I 219 sqq.

c. 1854. Bursian II 203 sqq.

1868. Foucart; v. n. 344.

1880. A. Milchhoefer Orchomenum adiit; cf. *Inschrift aus Orchomenos* - - *Ath. Mitt.* VI 304 sqq. II.

1895. Frazer *Paus.* IV 223 sqq.

1904. Th. Reinach *Inscription d'Orchomène d'Arcadie* — *Bull. Hell.* XXVIII 1904, 5—19.

1906. Stela n. 343 inventa.

1909. A. v. Premerstein Orchomenum adiit: cf. eius *Die Urkunde eines arkadischen Synoikismos*, *Ath. Mitt.* XXXIV 237—268. Meisterii, Solmsenii de hoc lapide libellos v. ad n. 343.

1910. m. Iunio Lattermann urbem et viciniam dimensuravit; cf. *Ark. Forsch.*, *Abh. Berl. Akad.* 1911.

343 ORCHOMENIORVM LEX DE EVAEMNIIS. *Lebidii* in schola; inventa a 1906 Orchomeni in foro. Stela marmoris Dolianorum superne desecta, a. m. 0,95, l. 0,185, cr. 0,165. Litterae a. c. 0,012, saeculi IV. Edd. v. Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 237 sqq. cum imaginibus quas hic repetere licet ab Heberdeyo delineatis (Meister *Ber. Sächs. Ges.* LXII 1910, 11 sqq.; Solmsen Inscr. gr. dial.[3] 2), cf. Solmsen *Rhein. Mus.* LXV 1910, 321 sq. et LXVI 1911, 319 sq. Vidi. *Ect.* Phot. Lattermanni. *Tab.*

A

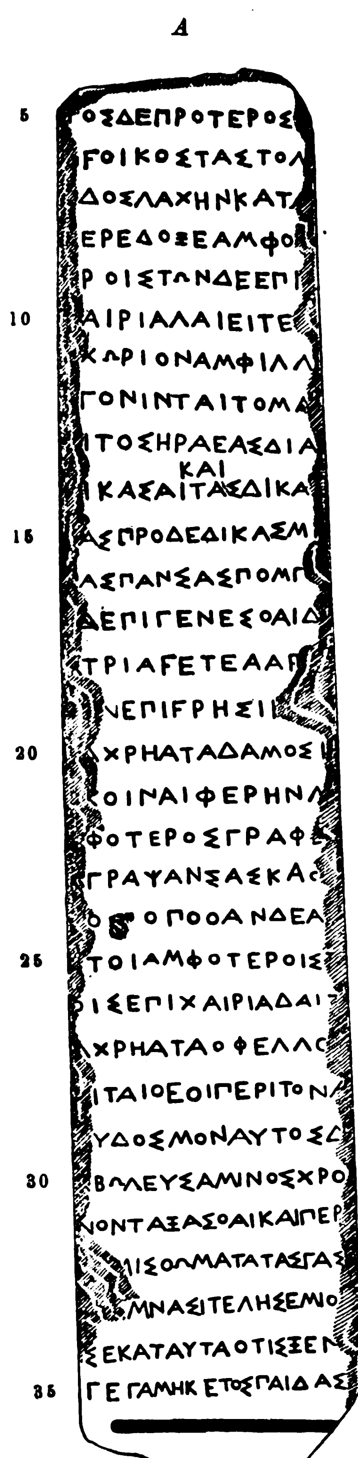

C

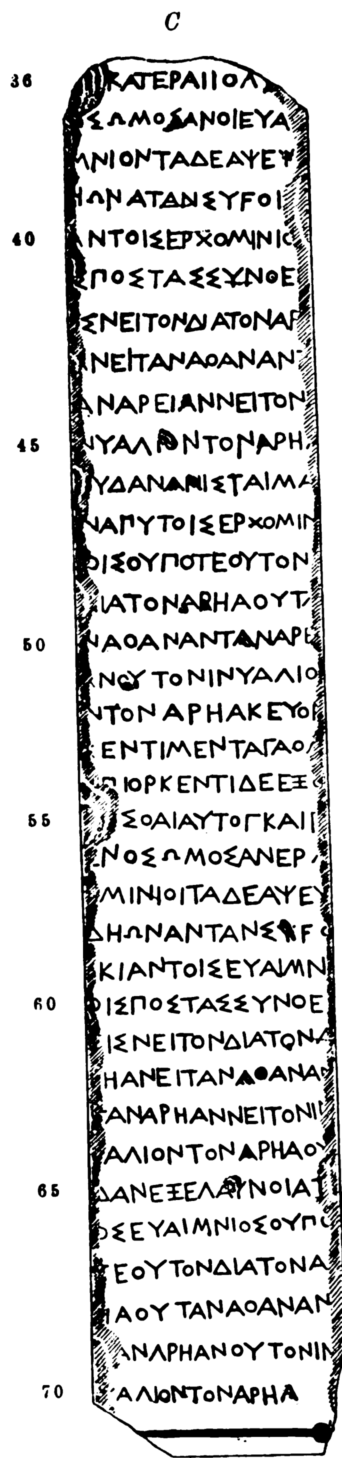

A latus adversum.
multa desunt

\- - - - - - -
τὸς δὲ προτέρος [ἰ]-
νϝοίκος τᾶς τομ-
[ά]δος λαχῆν, κατά-
[π]ερ ἔδοξε ἀμφο[τ]-
[έ]ροις· τῶν δὲ ἐπὶ
[Χ]αιριάδαι εἴ τέ [τ]-
[ι] χωρίον ἀμφίλλ-
[ο]γον ἰν τᾶι τομά-
[δ]ι, τὸς Ἡραέας δια-
[δ]ικάσαι καὶ τὰς δίκα[ς]
[τ]ὰς προδεδικασμέ-
νας πάνσας· πομπ[ὰ]-
[ς] δ' ἐπιγενέσθαι δ[ι]-
ὰ τρία ϝέτεα Ἀρ[κά]-
[δω]ν ἐπὶ ϝρῆσι. Ι . .
. α χρήατα δαμόσι-
[α] κοινᾶι φέρην ἀ-
[μ]φοτέρος. γράφε-
α γράψανσας (!) καθ[έ]-
[σ]θ[αι], ὁπόθ' ἂν δεά[σ]-
[η]τοι ἀμφοτέροις. [τ]-
οῖς ἐπὶ Χαιριάδαι τ-
ὰ χρήατα ὀφέλλον-
σι τᾶι θεοῖ περὶ τὸν ἀ-
[π]υδοσμὸν αὐτὸς δ[ι]-
αβωλευσαμίνος χρό-
νον τάξασθαι. καὶ περ[ὶ]
[τὰ] μισθώματα τᾶς γᾶς,
[τὰν] Μνασιτέλης ἐμί(σ)θ[ω]-
σε, κὰ ταὐτά. ὅτις ξέν[αν]
γεγάμηκε, τὸς παῖδας

(*continuatur in latere sinistro* = *B*)

C latus dextrum.
multa desunt

\- - - - - - -
[ϝε]κατέραι Ι Ο Λ Λ .
ος. ὤμοσαν οἱ Εὐα[ι]-
μνιον (!) τάδε· ἀπευ[δ]-
ήων ἃ(ν) τὰν συϝοι[κί]-
αν τοῖς Ἐρχομινίο[ι]-
ς πὸς τὰς συνθέ[σ]-
[ι]ς, νεὶ τὸν Δία τὸν Ἄρ[η]-
α, νεὶ τὰν Ἀθάναν τ-
ὰν Ἀρείαν, νεὶ τὸν [Ἰ]-
νυάλιον τὸν Ἄρηα,
[ο]ὐδ' ἂν ἀνισταίμα-
ν ἀπὺ τοῖς Ἐρχομιν-
[ί]οις οὔποτε, οὐ τὸν
[Δ]ία τὸν Ἄρηα, οὐ τὰ-
ν Ἀθάναν τὰν Ἀρε[ί]-
αν, οὐ τὸν Ἰνυάλιο-
ν τὸν Ἄρηα· κεὐορ-
κέντι μὲν τἀγαθά,
[ἐ]πιορκέντι δὲ ἐξο-
[λέ]σθαι αὐτὸγ καὶ γ-
ένος. ὤμοσαν Ἐρχ-
[ο]μίνιοι τάδε· ἀπευ-
δήων ἂν τὰν συϝο-
[ι]κίαν τοῖς Εὐαιμν[ί]-
οις πὸς τὰς συνθέ-
[σ]ις, νεὶ τὸν Δία τὸν Ἀ-
[ρ]ηα, νεὶ τὰν Ἀθάναν
τὰν Ἀρήαν, νεὶ τὸν Ἰν-
[υ]άλιον τὸν Ἄρηα· οὐ-
δ' ἂν ἐξελαύνοια τ-
ὸς Εὐαιμνίος οὔπο-
τε, οὐ τὸν Δία τὸν Ἄ[ρ]-
ηα, οὐ τὰν Ἀθάναν
[τ]ὰν Ἀρήαν, οὐ τὸν Ἰν-
υάλιον τὸν Ἄρηα. *vac.*

B

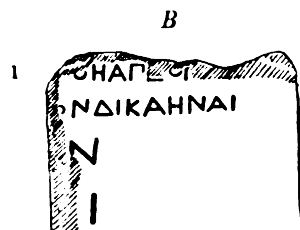

B latus sinistrum.
multa desunt

\- - - - - - -
. ο ἁ ἀπεόν[τι . . .]
ὄνδικα ἦναι .
Ν *vac.*
Ι

A Vs. 5. 6 [ἰ⁶]ν P.; [ἐπ⁹]ι M. Hasta litterae Ν, non Ι fuit. || 6 τομάς appellativum potius quam n. pr. M. S. || 9 ἐπὶ τῶι δ. arcadice i. q. ἐπὶ τοῦ d. attice. S. Cf. exempla Tegeatica. Opponuntur τοῖς προτέροις ἰνϝοίκοις. || 10. 11 ita P., S.; εἴτε [κ'|ἦ] M.; nobis κε a dialecto arcadica abesse videtur. Melius si licet per spatium εἴ τε [τι | ἦ]. || 16 πομπ[ὰ|ς] P.; πομπ[ᾶ|ι] '*auf Bestellung*' M. S., hic dubitanter. || 18 sq. ἀρ[χ|ᾶ]ν ἐπὶ ϝρῆσι P., ἄρ[τυ|νο]ν M., coll. Hes. s. v.; ἀρ[τύ|να]ν S., Ἀρ[κάδω]ν. || 23 corr. γράψαντας. || 28 τᾶι θεοῖ· Dianae Hymniae? Veneri? P. || *C* 36 in. ita fere temptavit P. [- κὰ τάδε ἐξώρκωσε τὸς πολίτας ἰν πόλι ϝε]κατέραι Ἰόλ[λα]³ος, ubi Ἰόλλα|ος volebant M. et S. De hoc v. p. 69₃₃. || 37 sq. lapsus pro Εὐαίμνιοι; an οἱ Εὐαιμνίων scil. πρέσβεις s. ἄρχοντες? sed Ο, non Ω, certum. De nomine v. p. 69₄. An τὸ λά[χ]|ος? || 37 sq. ἀπευδήων I. pers. sing. coni. W. Schulze ap. P.; oblocutus M.; approbavit S. || ἃ(ν)· ν omissum, sed fortasse in eo ipso loco ubi insequens Τ est postmodo obiter additum. || 46 litt. νι non integrae; nec tamen est ἀπυσταίμ[α]ν.

344 ACHAEORVM DECRETVM. Lebidii in muro exteriore casae Athanasii ΖΑ, a vico *Kalpaki* allata. Stela superne mutila; l. 0,57, a. m. 0,63. Litterae elegantes malleolis ornatae, a. 0,007 saeculi tertii parti alteri conveniunt. Edd. Foucart *Rev. arch.* XXXII 1876, 96 sqq. et Foucart(-Le Bas) II *Expl.* 353 (Hicks *Gr. hist. inscr.* 187; Dittenberger Syll.[2] 229, cf. *Herm.* XVI 1881, 176 sqq., 3; Hoffmann *SGDI* II 1634; Michel 199). Vidi. Litteras a nobis non recognitas lineolis notavi. *Ect.* *Tab.*

. . . . . . παρ̣αβαίνη̣ι̣ - - -
μ̣ον πέμπηι εἴτε ἄρχω[ν - - -]
π̣έοι εἴτε ἰ̣διώτας ψαφοφορ̣έοι [- - - - - - - - - - - - - - ὀφλέτω]
τριάκοντα̣ τάλαντα ἱερὰ τοῦ Δι̣[ὸς τοῦ Ἀμαρίου, καὶ ἐξέστω τῶι βουλομένωι δίκαν]
[θ]ανάτου εἰσάγειν εἰς τὸ κοινὸν τ[ῶν Ἀχαιῶν. v κατὰ τάδε ὀμνυόντων τὸν ὅρκον τὸν]
α̣ὐτὸν οἱ Ὀρχομένιοι καὶ οἱ Ἀχαιοί, ἐμ μ̣ὲ[ν Αἰγίωι οἱ σύνεδροι τῶν Ἀχαιῶν καὶ ὁ στρα]-
[τ]αγὸς καὶ ἵππαρχος καὶ ναύαρχος, ἐν δ̣ὲ [Ὀρχομενῶι οἱ ἄρχοντες τῶν Ὀρχομενί]-
[ων]· ὀ̣[μ]νύω Δία Ἀμάριον, Ἀθάναν Ἀμαρίαν, Ἀφρ̣[οδ]ίτα̣[ν καὶ τοὺ]ς θ[εοὺς πάντας, ἦ μὴν ἐν]
π̣ᾶσιν̣ ἐμμε[ν]ε̣ῖν ἐν τᾶι στάλαι καὶ τᾶι ὁμολογίαι καὶ τῶι ψαφίσματι [τῶι γεγονότι τῶι]
[κοι]ν[ῶι] τῶι τ[ῶ]ν Ἀχαιῶν, καὶ εἴ τίς κα μὴ ἐμμένηι, οὐκ ἐπιτρέψω εἰς δύναμ̣[ιν, καὶ εὐορ]-
[κέ]οντι μέν μοι εἴη τἀγαθά, ἐπιορκέοντι δὲ τἀναντία. v τῶν δὲ λαβόντων ἐν Ὀρ[χο]-
[μενῶι] κλᾶρον ἢ οἰκίαν, ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ ἐγένοντο, μὴ ἐξέστω μηθενὶ ἀπαλλοτριῶ-
[σα]ι ἐτέων εἴκ̣οσι. v εἰ δέ τι ἐκ τῶν ἔμπροσθε χρόνων ἢ οἱ Ὀρχομένιοι Ἀχαιοὶ ἐγέ-
[νον]το Νεάρχ[ω]ι ἔγκλημα γέγονεν ἢ τοῖς υἱοῖς, ὑπότομα εἶμεν πάντα, καὶ μ[ὴ]
[δικαζέ]σ̣θω μήτ̣ε̣ Νεάρχωι μηθεὶς μήτε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μηδὲ Νέαρχος μηδὲ [τῶν]
[υἱ]ῶ̣ν̣ α̣ὐτοῦ μηθε̣ὶ̣ς περὶ τῶμ πρότερον ἐγκλημάτων ἢ οἱ Ὀρχομένιοι Ἀχαιοὶ ἐγ̣[έ]-
[νο]ν̣[τ]ο̣· [ὃς δ]ὲ̣ δικάζοιτο, ὀφλέτω χιλίας δραχμάς, καὶ ἁ δίκα ἀτελὴς ἔστω. v περ[ὶ]
[δὲ τᾶς Νί]κ̣α̣ς̣ τ̣ᾶς χρυσέ[α]ς τοῦ Διὸς τοῦ Ὁπλοσμίου, ἂγ καταθέντες ἐνέχυρα οἱ Μεθυ[δρι]-
[εῖς οἱ μετοική]σ̣αντες ε[ἰ]ς Ὀρχομενὸν διείλοντο τὸ ἀργύριον καί τινες αὐτῶν ἀπήν[εγ]-
[καν εἰς Μεθύδρ]ι[ο]ν, ἐὰμ μὴ ἀποδιδῶντι τὸ ἀργύριον τοῖς Μεγαλοπολίταις, καθὼς ἐξ[ε]-
[χώρησεν ἁ πό]λις τῶν Ὀρχομενίων, ὑποδίκους εἶμεν τοὺς μὴ ποιοῦντας τὰ δίκαια. v

Tempus annum fere 234/3, postquam Lydiades Megalopoli (et Nearchus eum imitatus Orchomeni) tyrannidem deposuerit, esse statuit Dittenberger; ad Foucarti opinionem, qui de annis 199sqq. cogitaverat, vix recte rediit Niese *Gesch.* III 35 ad. 3.

Versus aliter atque priores distinxi. || Vs. 13 [ἐντὸς ἐτ]έων Ditt.; cf. Kuehner-Gerth *Gr. Gr.* II 1, 387 '*binnen*'. || 18 [Νί]κ̣α̣ς nos, [τραπέζα]ς F. || 19 in. Ditt. || **19 extr. certo legi et supplevi; ἀπέ[δοσαν, τινὲς δ' οὔ· ἐ]λμ Ditt. Postquam Methydrienses qui Orchomenum confugerant, Methydrium reversi sunt, Orchomenii iura sua Megalopolitanis, quorum tunc temporis Methydrium erat, concesserunt. || 20 extr. 21 legi et supplevi; καθὼς ἐ[παγγείλαντο ποτὶ τὰμ πό]λιν τὰν Ditt. priore lectione confisus.**

345 MANVMISSIO. Tegeae in museo; a. 1880 *Kalpaki* in casa; inventus sub radicibus arcis meridionalibus. **Lapis superne cymatio ornatus;** ab aliis lateribus olim alii lapides erant. L. 0,625, a. 0,74, cr. 0,15. Litterae non ornatae variae manuum diversarum; **Α Α Α Δ Δ Ε Ε Ε Η Ͱ Θ Θ Μ Μ Ν Ν Ο Ο Π Π Σ Σ Ω** sacc. II/I **a. Chr.** Versuum fines insolito modo inaequales; **initia in lapide sinistro fuerant. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.*** VI 1881, 304sqq., II (Drachmann *Nordisk Tidskr. for Filologi* VIII 1887, 20; G. Foucart De libertorum conditione **ap. Athen. 1896, 26sq.);** ***Inscr. jur.*** II 308sqq., 43 ectypo adhibito; Th. Reinach *Bull. Hell.* XXVIII 1904, 5sqq. **ex Mendelii ectypo; cf. Δελτίον 1888, 163; Calderini** ***Manomissione*** 71, 4 et passim; v. Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 253 adn. 1. Vidi. ***Ect.*** Fougèresii et meum.

I [ἐπειδὴ - - - - - -]έος Ὀρχομενῶι κατοικῶν εἰς τὸν γραμματῆ τῶν συνέ-
[δ ρ ω ν κ α τ έ β α λ ε ἐ]κ τᾶς ἀπελευθερώσιος ἀργυρίου ἡμίμναιον κατὰ τὸν νόμον,
[ἔ δ ο ξ ε τ ο ῖ ς ἄ ρ χ ο υ]σι καὶ συνέδροις δαμιοργοὺς τοὺς τὸ ἑβδομηκο-
[σ τ ὸ ν ἄ ρ χ ο ν τ α ς γ ρ ά]ψ̣αι τὰν Σωσικλέος ἀπελευθέρωσιν εἰς τὸν βωμὸν
[τ ᾶ ς Ἀ φ ρ ο δ ί τ α ς. v] μηνὸς Ὀγδόου ἕκται ἱσταμένου Δαμόξενος Ἀ-
[- - -c. 9- - Ὀ ρ χ ο μ έ]ν̣ιος ἀφίητι ἐλεύθερον Σωσικλῆ τὸν ἴδιον σύν-
[τ ρ ο φ ο ν, π α ρ α λ α β ὼ ν] π̣αρ' αὐτοῦ τὰ τροφεῖα ἀργυρίου μνᾶς τρεῖς, κα-
[θ ὼ ς δ ι έ θ ε τ ο ἀ π ο]θνάισκων Δαμόξενος Ἀγία Ὀρχομένιος ὁ τᾶς
[α ὐ τ ο ῦ μ α τ ρ ὸ ς Ἀ ν]τείας πατήρ. μάρτυρες· δαμιοργῶν
[ὁ δεῖνα - - - - - - - -]έος, γερουσίας Σωτέλης Λεπτίνα, γρ̣αμμα-
[τεὺς συνέδρων - -c. 3- -]ομενείδας Εὐκρίτου, ἰδιωτᾶν Ἀπολλόδω-
[ρος - - -c. 10- - - Π]ο̣λλις Διονυσίου Ὀρχομένιοι.
II [γ ρ α μ μ α τ ε ύ ο ν τ ο ς] τ̣ῶν συνέδρων Σωστράτου τοῦ Ἀρι-
[- - - -c. 10- - - μη]ν̣ὸς Δωδεκάτου εἰκάδι· v ἔδοξε τοῖς ἄρ-
[χ ο υ σ ι κ α ὶ σ υ ν έ δ ρ ο ι]ς· ἐπεὶ Ἀντίγονος κατέβαλε ἐν τῶι συνε-
[δ ρ ί ω ι τ ᾶ ς ἀ π ε λ ε υ θ ε]ρώσιος τὸ ἐκ τοῦ νόμου στατῆρας ὀκτὼ ἐννέ'
[ὀ β ο λ ο ύ ς, γ ρ ά ψ α ι α ὐ]τοῦ τὰν ἀπελευθέρωσιν εἰς τὸν βωμὸν τᾶς
[Ἀ φ ρ ο δ ί τ α ς ε ἰ ς τ ὸ β ά θ ρ]ον.
III - - - - - - - - - - ε̣του μηνὸς Δωδεκάτου πέμπται ἀπιόντος
- - - - - - - - - - ἀ̣φίητι ἐλεύθερον το-
[- - - - - - ἐπ' ἀργυρί]ου συμμαχικοῦ δραχμ-
[αῖς - - - ἐφ' ὧιτε οἰκ]ε̣ῖν οὗ ἂν αὐτὸς θέ-
[ληι. μάρτυρες· δαμιοργῶν]· Ἐπιμένης Ἀρχ- v
[- - -c. 11- - - γερουσίας]· Διονύσιος Ἀγα-
- - - - - -

Tres sunt manumissiones apud foedus Achaeorum actae. A dextra spatia vacua. || Vs. 1—3 litterae pressae.

Vs. 2 [κατέβαλ]ε̣ priores; [ἐ]κ̣ Wil. || 3 annus LXX a Reinachio (*Bull.*) et Swoboda (*Klio* XII 1912, 33) inde ab eo tempore computatur, quo in foedus achaicum intraverit Orchomenus, i. e. ab anno fere 234, unde annum efficit 164/3 a. Chr. Sed cum foedera paullo post a. 146 restituta esse compertum habeamus, non est, cur hic quoque aeram macedonicam anni 148 admittere dubitemus, qua ad annum 79/8 a. Chr. devenimus (ita Reinach in epistula ad Fraenkelium m. Nov. a. 1902 data), nisi de aera Corinthia anni 146 cogitare cogimur. || 4 in. Υ lineolae dextrae pars exstat. || intellige ἔτος. || 5 Ἀφροδίτας hic et 18 Prem.; Ἀρτέμιδος R. || 7 suppl. Fraenkel ap. Rein. || 9 in. non ΓΕΙ || 10 ΓΡΜ, sed Λ postea cum priore Μ ligatum. || 11 in. - Ρ Ο Milchh., [Π]ρο Rein. Nihil video nisi: - Ο || 16 8 στατῆρες 9 [ὀβολοί] = $17^1/_2$ δραχμαί = quarta pars eius minae, quae 70 drachmarum erat, qualem Delphi iam saec. IV a. Chr. noverant (ita Reinach, collato suo libro *L'histoire par les monnaies* 99sqq.). Iam cum vs. 2 in priore manumissione duplex numerus ἡμίμναιον i. e. 35 δραχμαί norma praescriberetur, sequitur pro infante dimidium pretii esse solutum. || 18 deest apud priores; suppl. Wil. || 19 [ἐπ' ἄρχοντος? Δαμαιν]έτου Rein.; sed cf. vs. 13 et Swoboda *Klio* XII 1912, 48. || 20 nomen a Το- incipiens Wil. || 22 pretium incertum.

346 Basis marmoris albi a dextra mutila, l. m. 0,90, a. c. 0,20, cr. 0,45. Anno 1909 exscripsit v. Premerstein; ed. Alexopulus Ἀρκαδικὰ Σύμμεικτα 1911, 37sq.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σεύηρο[ν]
Περτίνακα Σεβαστὸν ἁ πόλις ἁ τῶν Ὀρχομενίω̣[ν]
τὸν ἑαυτᾶς εὐεργέτην ⳨ ἐπὶ λογιστοῦ
Τ. Φλ. Φιλαργύρου.

Quod appellationes omnes, velut p. p. (194), Pius (195), Adiabenicus (195) aliae desunt, haud scio num probetur, ipsis annis 192/3 lapidem adscribendum esse, quibus orientis res Severo maxime cordi fuerint. Severum primum Arcadiae oppidis ius nummos cudendi reddidisse nummi reperti docent.

347 *Kalpaki* penes Georgium Bongam. Stelae fragmentum. Exstat aëtomatis pars sinistra l. m. 0,295, a. m. 0,26, cr. 0,21. In medio fastigio sirena alata stat, brachium sinistrum tollens. Infra olim anaglyphum erat columnis cinctum. Litterae saeculi III a. Chr.: Α Ν Ο Ω. Vidi. *Ect.*

in aëtomate: χαίρε- (*sirena*) [τε]·
in epistylio: Νικοστράτα, Νικώ, Ε- - - - - -

348. 349 Ed. Le Bas(-Foucart) II 353 *a*. *b*.

a (Α Ε Θ Ο) Βόϊθε ²χαῖρε.
b (Α Ε Ξ Ω) [Κ]λε̣όφρων ²χαῖρε.

b Α Ξ Ο.

350 *Lebidi* penes N. Papanastasium; ubi inventa sit, non constat. Stela aëtomate ornata, male facta; inferior pars defracta. L. 0,36, a. m. 0,43. Saec. I a. aut p. Chr. Α Ε Σ Ω. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Στρ̣(α)τόλα,
Ἀρίστων
χαίρετε.

Σ Τ Γ Τ, Α omissum.

V.

CAPHYIAE.

Situs: Paus. VIII 23, 3. τὸ μὲν δὴ πόλισμα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῷ πέρατι ὀρῶν οὐκ ἄγαν ὑψηλῶν παρὰ τοῖς ποσίν ἐστι. Καφυάταις δὲ ἱερὰ θεῶν Ποσειδῶνός ἐστι καὶ ἐπίκλησιν Κνακαλησίας Ἀρτέμιδος. 4 ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ ὄρος Κνάκαλος, ἔνθα ἐπέτειον τελετὴν ἄγουσι τῇ Ἀρτέμιδι. ὀλίγον δὴ ὑπὴρ τὴν πόλιν πηγή τέ ἐστι καὶ ἐπὶ τῇ πηγῇ πλάτανος[1]) μεγάλη καὶ εὐειδὴς πέφυκε · - - ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὴν πηγὴν κατὰ ταὐτὰ τῇ πλατάνῳ καλοῦσι Μενελαΐδα. 6 Καφυῶν δὲ ἀφέστηκεν ὅσον στάδιον Κονδυλέα χωρίον, καὶ Ἀρτέμιδος ἄλσος καὶ ναός ἐστιν ἐνταῦθα καλουμένης Κονδυλεάτιδος τὸ ἀρχαῖον[2]) - - 7 ἔτι καὶ νῦν - - καλοῦσιν Ἀπαγχομένην - -

[1]) Theophr. hist. plant. IV 13, 2. (Plin. n. h. XVI 238) τὴν δὲ μακροβιότητα μαρτυροῦσιν ἐπί γέ τινων καὶ ἡμέρων καὶ ἀγρίων καὶ αἱ παραδεδομέναι φῆμαι παρὰ τῶν μυθολόγων - - τινὲς δέ φασι καὶ τὴν ἐν Δελφοῖς πλάτανον Ἀγαμέμνονα φυτεῦσαι καὶ τὴν ἐν Καφύαις τᾶς Ἀρκαδίας. Quam Menelao attribuit Paus. [2]) Enarratur αἴτιον e fonte alexandrino (Callim. fr. 3 Schn. ap. Clem. Al. protr. 32 P.).

Τράγος ποταμὸς ἀέναος Paus. VIII 23, 2: fluvius prope Caphyias in χάσμα delapsus ἄνεισιν αὖθις περὶ Νάσους[1]) καλουμένους · τὸ δὲ χωρίον ἔνθα ἄνεισιν ὀνομάζεται Ῥεῦνος.

[1]) Ad Νάσους cf. Νᾶσον. Dion. Hal. I 49 de Aenea: ἕτεροι δὲ ἐκ Θρᾴκης ἀναστήσαντες αὐτὸν ἕως Ἀρκαδίας παρακομίζουσιν, οἰκῆσαι δὲ λέγουσιν ἐν Ὀρχομενῷ τε τῷ Ἀρκαδικῷ, καὶ Νήσῳ δὲ λεγομένῃ, καίπερ οὔσῃ μεσόχθονι, ἀπὸ τελμάτων καὶ ποταμοῦ· τάς τε καλουμένας Καπύας Αἰνείου τε καὶ Τρώων ἀπόκτισιν εἶναι, Καπύας ὀνομασθείσας ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ Κάπυος. λέγεται δὲ ταῦτα ἄλλοις τε καὶ Ἀριαίθῳ τῷ γράψαντι τὰ Ἀρκαδικά (FHG IV 318, 3), εἰσὶ δὲ καὶ οἳ δεῦρο μὲν ἀφικέσθαι τὸν Αἰνείαν μυθολογοῦσιν, οὐ μέντοι τήν γε τελευτὴν αὐτῷ τοῦ βίου συμπεσεῖν ἐν τοῖσδε τοῖς χωρίοις, ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ δηλοῦσι καὶ Ἀγάθυλλος Ἀρκὰς ὁ ποιητὴς ἐν ἐλεγείῳ λέγων ὧδε·

ἵκετο δ' Ἀρκαδίην, Νήσῳ δ' ἐγκάτθετο παῖδας
δοιάς, Κωδώνης λέκτρα καὶ Ἀνθεμόνης.
αὐτὸς δ' Ἑσπερίην ἔσυτο χθόνα, γείνατο δ' υἷα
Ῥωμύλον.

Carminis olympici verba (Loewy *Bildh.* 126) τοὺς ἀπὸ νάσων ... παῖδας propter ea quae antecedunt καὶ πάλιν Ἀρκαδίαι καλὸν ἄμειβε κλέος ad Cycladas quam ad Arcadiae locum referre malui.

Viae: 1) Καφύαι — Μεθύδριον Polyb. IV 11, 3 (a. 220): τῶν δ' Αἰτωλῶν ποιουμένων τὴν πορείαν ἀπὸ Μεθυδρίου παρὰ τὴν τῶν Ὀρχομενίων πόλιν ἐξάγοντες τοὺς Ἀχαιοὺς ἐν τῷ τῶν Καφυέων πεδίῳ παρενέβαλον (Achaeorum duces), πρόβλημα ποιούμενοι τὸν δι' αὐτοῦ ῥέοντα ποταμόν (i. e. Tragum). 4 οἱ δ' Αἰτωλοὶ καὶ διὰ τὰς μεταξὺ δυσχωρίας (ἦσαν γὰρ ἔτι πρὸ τοῦ ποταμοῦ τάφροι καὶ πλείους δύσβατοι) - ἀπεδειλίασαν, μετὰ δὲ - vide 2.

2) Καφύαι — Ὀλίγυρτος (— Στύμφαλος) Pol. § 5 pergit: μετὰ δὲ πολλῆς εὐταξίας ἐποιοῦντο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὰς ὑπερβολὰς ἐπὶ τὸν Ὀλίγυρτον - 6 τῆς μὲν πρωτοπορείας τῶν Αἰτωλῶν ἤδη προβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολάς, τῶν δ' ἱππέων οὐραγούντων διὰ τοῦ πεδίου καὶ συνεγγιζόντων τῷι προσαγορευομένῳ Πρόποδι τῆς παρωρείας, Achaei insecuti, deinde victi aufugerunt (c. 12, 13) ἐπὶ τὰς πόλεις · ὅ τε γὰρ Ὀρχομενὸς αἵ τε Καφύαι σύνεγγυς οὖσαι πολλοὺς ὤνησαν. 13, 2 Megalopolitae Achaeos mortuos sepeliverunt ὀρύξαντες τάφρον ἐν τῷ τῶν Καφυέων πεδίῳ. Philippi iter Pol. IV 69. 70.

3) K. — (VII stadia) ἐπὶ Νάσους καλουμένας καταβήσῃ· (L stadia) ὁ Λάδων Paus. VIII 23, 8, ubi Lado iam Clitoriae est; via Psophidem fert. Philippus V rex Macedoniae hieme 219/18 hoc itinere usus est: Polyb. IV 70 (Caphyis) προῆγε διὰ τῆς Κλειτορίας ὡς ἐπὶ Ψωφῖδος; cf. 11, 2 (221/0).

4) K. — Ὀρχομενός Paus. VIII 23, 2: ἐν δὲ τῷ πεδίῳ τῷ Καφυῶν πεποίηται γῆς χῶμα, δι' οὗ ἀπείργεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ τῆς Ὀρχομενίας μὴ εἶναι Καφυεῦσιν βλάβος τᾷ ἐνεργῷ. Inde prope stagnum et per vallem (παρὰ τὴν χαράδραν ἡ εὐθεῖα), v. sub Orchomeno.

5) Orchomenus — Amilus — Ὀρχομενίων καὶ Φενεατῶν τε καὶ Καφυατῶν ὅροι τῆς γῆς. ἀνατείνει δὲ ὑπὲρ τοὺς ὅρους κρημνὸς ὑψηλός· πέτραν Καφυατικὴν ὀνομάζουσι τὸν κρημνόν. — Caryae — Pheneus. Paus. VIII 13, 6; v. sub Orchomeno p. 68_{22}.

Nomen vulgo Καφυαι, rectius Καφυιαι, cf. Λάτυια Hypatae vicus in Aenide IG IX 2, 59 (dea Λατώ?) et participia perfecti activi in -υια, ad Καφέα (Κηφέα) heroem Tegeae et Mantineae cultum, voces κηφήν, κέκηφε (= τέθνηκεν Hesych.), κεκαφηότα θυμόν E 698, κωφός rettulit Solmsen *Beitr. gr. Wortf.* 123 (cf. ψᾶφος — ψωφίς). Verba κώδων — κώδυα, αἴθων — αἴθυια confert Wilamowitz.

Fabulae de origine *a*) ἀπὸ Κηφέως τοῦ Ἀλέου (Tegeatae). *b*) φασὶ δὲ οἱ Καφυεῖς τὰ ἄνωθεν ἐκ τᾶς Ἀττικᾶς εἶναι χώρας, ἐκβληθέντες δὲ ὑπὸ Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Ἀρκαδίαν φυγεῖν καὶ ἱκέται γενόμενοι Κηφέως οἰκῆσαι ἐνταῦθα. Paus. VIII 23, 3 ex Atthide aliqua. *c*) Apollodorus ap. Strab. XIII 608 οἱ μὲν οἰκῆσαι (Αἰνέαν), περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντίνειαν τᾶς Ἀρκαδίας κτίσαι Καπύας, ἀπὸ Κάπυος θέμενον τοὔνομα τῷ πολίσματι, cf. Hom. V 239 in Aeneae stemmate: Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης. De Anchise v. sub Mantinea p. 47_{2}.

Saec. VI Βάκις· schol. Ar. Pac. 1071 (Suid. Βάκις) χρησμολόγος ὁ Βάκις. Βάκιδες δὲ τρεῖς, ὧν πρεσβύτατος ἐξ Ἐλεῶνος τᾶς Βοιωτίας, ὁ δὲ δεύτερος Ἀττικός, τρίτος δὲ ὁ Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὥς φησι Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. || Θεόπομπος δὲ (FHG I 291, 81) ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Quae ad Boeotum Bacidem referenda esse docet schol. Ar. Av. 962.

Saeculi V parte priore. Donarium delphicum; Α Ϸ Ε Ν Γ Ξ Φ V, H = *h*, O = ω, ed. Pomtow Delphica II (= *Berl. phil. Woch.*) 1909, 35, cuius ectypum inspexi:

[Κα]φυιε̃ς ἀνέθεν [2][τὀ]πόλλονι δεκάτ[3][αν] *h*ελόντες τõν [4][πο]λεμίōν.

Ante a. 405 Athenienses Καφυᾶ quendam πρόξενον fecerant; stelam sub triginta tyrannorum dominio deletam paullo postea restituerunt. IG II[2] 66 cum Kirchneri notis.

Saec. IV a. Chr. Ἐρασίππα ἐκ Καφυιᾶν ab Aesculapio Epidaurio sanata: IG IV 952 (Dittenb. Syll. 803_{122}). Tabulam c. a. 320 (typotheta per errorem 420) perscriptam esse censuit Fraenkel l. l. p. 225; similiter Kabbadias ab eo laudatus.

Saec. III a. Chr. nummi aenei (Head[2] 446):
caput Proserpinae — Καφ. Proserpina malum punicum et spicas gestans,
caput Minervae — Καφ. intra coronam spiceam.

a. 266/5. Καφυεῖς Mantinienses Tegeatae Orchomenii alii (non Megalopolitae) foedus contra Macedones cum Atheniensibus inierunt IG II[1] 332.

Ante a. 228: Caphyae a Lacedaemoniorum partibus steterunt. Beloch III 1, 719 sq.

a. 228. Καφύας ἔλαβεν ὁ Ἄρατος Plut. Cleom. 4. Nummi argentei Ἀχαιῶν Καφυέων; symbolum Minervae caput. Head[2] 418. Magistratus Πελλανήας (?) *SGDI* 1188 cf. Weil *Z. Num.* IX 259 qui ΠΕΛΛΝΗΑΣ exhibet.

a. 228—226. ἁ πόλις Κ[αφυια]τ[ᾶ]ν Lydiadae statuam Lycosurae (n. 534) dedicavit.

c. a. 225. Cleomenes Caphyas cepit Polyb. II 52, Beloch III 1, 732.

a. 220. Achaei ab Aetolis ad Caphyas victi, Polyb. IV 10—13; v. supra.

c. a. 205. Καφυιεῖς Megalopolitarum decreto Magnetum in honorem facto subscripti: *Inschr. Magn.* 38.

Saec. II a. Chr. *Inschr. Olymp.* 50: arbitrium; commemorantur Τεγεᾶται et Καφυιεῖς et πόλεμος aliquis. Suo iure dicit Dittenberger non possi agi de lite inter has urbes, quarum fines contigui non fuerint; immo conicio Tegeatas fuisse arbitros, litem ortam Καφυιέων καὶ Ἐ[ρχομενίων].

a. 113—95 a. Chr. (Pomtow; cf. p. 5_{22}) CIG 1936 [Γ]όργῳ Γόργου Καφυσιεῖ (!). Ectypum contuli.

Ante a. 15 p. Chr. Καφυεῖς secundum Strabonem VIII 388 inter oppida quae tunc ἢ οὐκέτ' εἰσίν, ἢ μόλις αὐτῶν τὰ ἴχνη φαίνεται καὶ σημεῖα.

a. 193—212 p. Chr. Nummi aenei: Severus — Geta. Καφυιατᾶν — Apollo Neptunus Fortuna Diana alia. Head[2] 446.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* III 103 sqq. (C. in colle prope Chotussam posuit). Boblaye *Recherches* 150.

1848/9. Schwab *Arkadien* 1851, 47 urbem a Chotussa septentrionem versus collocat. Curtius *Pelop.* I 226. 230 sq.

1910. Lattermann cf. *Ark. Forsch. Abh. Ak. Berl.* 1911, 21 sq. 30; tab. VIII.

Tituli nondum innotuerunt.

VI.

ALEA.

Situs. Paus. VIII 23, 1 μετὰ δὲ Στύμφαλόν ἐστιν Ἀλέα - - Ἄλεον δὲ τὸν Ἀφείδαντος γενέσθαι σφίσιν ἀποφαίνουσιν οἰκιστήν. θεῶν δὲ ἱερὰ αὐτόθι Ἀρτέμιδός ἐστιν Ἐφεσίας καὶ Ἀθηνᾶς Ἀλέας, καὶ Διονύσου ναὸς καὶ ἄγαλμα. τούτῳ παρὰ ἔτος Σκιέρεια ἑορτὴν ἄγουσι - -

Muri praeclari optime ad id tempus conservati temporis satis remoti esse videntur. De nomine v. p. 1_{99}.

c. 430—370: nummi Head² 446.

Diana — Ἀλ. arcus Æ obolus et Æ.

idem — Ἀλε. inter T T T Æ tritartemorium.

Pallas — Ἀλέα in corona Æ.

a. 421/0. Ἀστέαν τὸν Ἀλεὸν Athenienses πρόξενον καὶ εὐεργέτην faciunt Thrasycle auctore, qui ab Astea cum inter legatos Atheniensium Spartam iret ad ius iurandum Lacedaemoniorum accipiendum et post Niciae pacem (Thuc. V 19, 2) et paullo post, cum foedus inter Athenienses Lacedaemoniosque factum esset (Thuc. V 24 1), comiter acceptus esse videtur. IG I 45 (Dittenb. Syll.² 34; v. Wilamowitz Curae Thucyd.; Wilhelm *GGA* 1898, 220). Prytania inter primas anni 421/(420) fuit.

Saec. V decretum Olympiae inventum. Dittenberger *Inschr. Olymp.* 30. ἔδοξεν Ἀλειοῖς ι.... ²Δίφιλον τὸν Ἀθαν[αῖ]³ον Μελανόπο ἀγιὺν ⁴πρόξενον καὶ εὐεργέ⁵ταν τῶν Ἀλειῶν γράφσ⁶αι ἐν Ὀλυνπίαι. ἔδοξεν. Arcadiae tribuerunt dialecto confisi Weil, Bechtel, Ditt., alii; scriptura et sermonis pars Atticam redolet (Meister, Ditt.). Tempus propter vasa quibus Atheniensis nomen inscriptum est saeculo IV aliquanto antiquius esse videtur. Cf. Kirchner Prosop. I 4467.

a. 362/1. Sicut Stymphalii nullos Tegeam δαμιοργοὺς ad commune Arcadum miserunt. Ditt. Syll.² 106.

a. 360—330 (v. sub Tegea p. 4_{51}) rationes tholi Epidauriorum IG IV 1485 B_{44} ἐφόδια ἐς Ἀλέαν ἐγδοτέρσι Δαμοφάνει :::, Χαρικλείδαι ::: IV s. Ἀλέα (St. B.:) πόλις Ἀρκαδίας, Θεόπομπος πεντηκοστῇ ἕκτῃ [FHG I 326, 269] - - ὁ πολίτης Ἀλεός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ, ὡς Δάρδανος Δανάός· ἔστι καὶ ἄλλο ἐθνικὸν Ἀλεάτης, ὡς τῆς Τεγέας Τεγεάτης. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν - - (v. p. 1_{103}) ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλεοῦ λέγεται καὶ Ἀλεαῖος.

'Ante a. 235' Head² 418. Nummi aenei Ἀχαιῶν Ἀλεατᾶν.

Nummos Ἀχαιῶν Αλειων, in quibus magistratus Ἱέρων et Ξεναίνετος, Weil *Z. Num.* IX 270, Head² 418 Eleorum saec. II a. Chr. esse censuerunt; Aleae Arcadiae Bechtel *SGDI* 1184, Dittenberger ad *Inschr. Olymp.* 30.

a. 227 (Beloch) Ἀλσαίαν (Ἀλέαν Xylander, Ἀσέαν Beloch) Cleomenes cepit, scilicet cum antea Achaeorum fuisset Plut. Cleom. 7. Lectio Ἀλέαν haud improbabilis, quia sequitur Orchomeni mentio.

Saec. III a. Chr.? Thespiis sepulta Νικὼ Ἀλεᾶτις IG VII 2112. ΑΛΕΣΩ.

c. a. 205. Decreto Megalopolitarum Magnetum in honorem facto subscriptum: ἀκολούθως δὲ ἔδοξεν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀρκάσιν· - - Ἀλεάταις. *Inschr. Magn.* 38.

c. a. 177 p. Chr. Ἀλέα συνεδρίου τοῦ Ἀργολικοῦ μετέχουσα καὶ αὐτὴ (sicut Stymphalus) Paus. VIII 23, 1. Nihilominus oppidum a Pausania sub Arcadia describitur.

Hodie quoque ὁ δῆμος Ἀλέας, cuius caput vicus Μπουγιάτι, provinciae Argolidis est.

Num a Ptolemaeo III 14 commemoratur? Λίλαια ibi codd.; Ἀλέα C. O. Mueller; Δίπαια improbabiliter C. Mueller.

De Aleae situ egerunt: Boblaye *Rech.* 147 (invenit Peytier); Schwab *Arkadien* 46 sq. (ex eo Curtius *Pelop.* I 208 sq. 218; Bursian II 198).

1895: Frazer *Paus.* IV 275 sqq. (cum forma).

Tituli (cf. n. 403) non innotuerunt.

VII.

STYMPHALVS.

Situs urbis antiquior in lacum ipsum prominens; confer Arnen Copaïdis: Paus. VIII 22, 2: ἐν δὲ τῇ Στυμφάλῳ τῇ ἀρχαίᾳ Τήμενόν φασιν οἰκῆσαι τὸν Πελασγοῦ καὶ Ἥραν ὑπὸ τοῦ Τημένου τραφῆναι τούτου καὶ αὐτὸν ἱερὰ τῇ θεῷ τρία ἱδρύσασθαι (- Παιδὶ - - Τελείαν - - Χήραν); cui alludit Pindarus Ol. VI 88: Ἥραν Παρθενίαν.

Urbs nova: § 3 ἡ δὲ ἐφ' ἡμῶν πόλις τῶν μὲν εἰρημένων οὐδέν, ἄλλα δὲ εἶχε τοσάδε. ἔστιν ἐν τῇ Στυμφαλίων πηγή ¹), καὶ ἀπὸ ταύτης ὕδωρ βασιλεὺς Ἀδριανὸς Κορινθίοις ἤγαγεν ἐς τὴν πόλιν - - (de lacu, fluvio [v. infra], avibus, Hercule). § 7 ἐν Στυμφάλῳ δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδός ἐστιν ἀρχαῖον Στυμφαλίας - - ξόανον - - πρὸς δὲ τοῦ ναοῦ τῷ ὀρόφῳ πεποιημέναι καὶ αἱ Στυμφαλίδες εἰσὶν ὄρνιθες - - τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Στυμφαλίας τὴν ἑορτὴν - -. Locum divinavit Curtius, demonstravit lapis ad rudera aedificii medio aevo exstructi inventus n. 351. Cf. Strabonem (infra vs. 100).

¹) Recentiorem igitur urbem intelligit Pausaniae praefatio: c. 4, 4 Στύμφηλος Elati f. Arcadis n.; § 6 καὶ ἀπὸ Στυμφήλου πηγή τε ὀνομάζεται καὶ πόλις Στύμφηλος ἐπὶ τῇ πηγῇ. Cf. Steph. Byz. Στύμφαλος πόλις Ἀρκαδίας καὶ πεδίον ὁμώνυμον καὶ πηγή. ἡ πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. τὸ ἐθνικὸν Στυμφάλιος καὶ Στυμφαλία Ἄρτεμις καὶ λίμνη καὶ γυνή.

Nomen Στύμφ-αλος (Στύμφ-ηλος) ut Φάρσ-αλος (Fick *Vorgr. Orten.* 93), cf. Στύμφη ἡ Χαλκίς (aetolica secundum Meinekium ad Steph. Byz. Χαλκίς, coll. Strab. X 459); comparari solent Τύμφη, Τυμφαῖοι Thesprotorum. Propter aquae sonitum e fonte scatentis dictum esse coniecerunt Pape-Benseler (cf. στέμβω *stampfe* στόμφος).

Μετώπη fons. Pind. Ol. VI 84: ματρομάτωρ ἐμὰ (Pindari) Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, cf. schol. τὴν δὲ Μετώπην φασὶ γήμαντα Ἀσωπὸν τὸν Ὠκεανοῦ, Λάδωνος οὖσαν θυγατέρα, τεκνῶσαι Κέρκυραν, Αἴγιναν, Σαλαμῖνα, Θήβην, Ἅρπινναν, Νεμέαν, Κλεώνην. Cf. Apd. III 156, Diod. IV 72, 1. Callim. I 26: πολυστιόν τε Μετώπην. Ael. v. h. II 33: βουσὶ μὲν οὖν εἰκάζουσιν οἱ Στυμφάλιοι μὲν τὸν Ἐρασῖνον καὶ τὸν(!) Μετώπην.

Ἐρασῖνος. Hdt. VI 76 ποταμὸν Ἐρασῖνον, ὃς λέγεται ῥέειν ἐκ τῆς Στυμφηλίδος λίμνης (τὴν γὰρ δὴ λίμνην ταύτην ἐς χάσμα ἀφανὲς ἐκδιδοῦσαν ἀναφαίνεσθαι ἐν Ἄργεϊ, τὸ ἐνθεῦτεν δὲ τὸ ὕδωρ ἤδη τοῦτο ὑπ' Ἀργείων Ἐρασῖνον καλέεσθαι). Strab. VI 275 τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ ἐπὶ διακοσίους σταδίους ὑπὸ γῆν ἐνεχθὲν ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν. Cf. p. 389 - εἴρηται καὶ τὸ περὶ Ἐρασῖνον τὸν ἐκδιδόντα ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργείαν νυνί, πρότερον δ' οὐκ ἔχοντα ἔκρυσιν τῶν βερέθρων, ἃ καλοῦσιν οἱ Ἀρκάδες ζέρεθρα, τυφλῶν ὄντων καὶ μὴ δεχομένων ἀπέρασιν, ὥστε τὴν τῶν Στυμφαλίων πόλιν νῦν μὲν καὶ πεντήκοντα (πέντε C. O. Mueller) διέχειν σταδίους ἀπὸ τῆς λίμνης, τότε δ' ἐπ' αὐτῆς κεῖσθαι. Paus. VIII 22, 3 de fonte, lacu, qui hieme modo existat, fluvio qui aestate ποταμὸς αὐτίκα ἐστὶν ἀπὸ τῆς πηγῆς.. ἐς χάσμα γῆς κάτεισιν, ab Argivis ἀντὶ Στυμφάλου Ἐρασῖνος appelletur.

Ab Erasino Ἔρασος heros Arcadis et Amilonis Gongyli filiae filius denominatus; v. donarium delphicum anni 369/8 a. Chr. in prolegomenis.

Viae: 1) supra Γερόντειον, quod Φενεατῶν καὶ Στυμφαλίων ὅρους exhibet, versus Pheneum: Paus. VIII 22, 1. 16, 1 cf. Polyb. IV 68: ἐκ Ψωφῖδος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν διὰ τῆς Φενικῆς καὶ Στυμφαλίας.

2) versus Caphyas Polyb. IV 68, 6. 70, 1 Φίλιππος πολλὰς ἀναδεξάμενος χιόνας καὶ ταλαιπωρίας ἐν ταῖς περὶ τὸν Ὀλίγυρτον ὑπερβολαῖς, τῇ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν κατῆρε νύκτωρ εἰς Καφυάς. Cf. IV 12.

3) versus Phliasiam (Sicyonem. Argos) Polyb. IV 67, 7. 69, 1: τὴν ὑπερβολὴν τὴν περὶ τὸ καλούμενον Ἀπέλαυρον, ἣ πρόκειται τῆς τῶν Στυμφαλίων πόλεως περὶ δέκα στάδια.. Cf. Liv. XXXIII 14: 'Apelaurum — Stymphaliae terrae is locus est'. Versus Argos: Diod. XIX 63, 1 (iter nocturnum notatur).

4) versus Aleam-Mantineam (cf. Paus. VIII 23, 1).

Saec. fere VIII a. Chr. Stymphalum urbem antiquiorem in peninsula lacu cincta sitam Iunonis cultus, Temenus heros, Herculis labor, nec non Pelopis fabula sub Argivorum dicione fuisse docent.

Herculis laborem Stymphalium carmen argivum saeculo fere octavo descripsit, unde et vasa antiquiora saeculi VI (Gruppe *Gr. Rel. Gesch.* I 201, 9; Furtwaengler *Myth. Lex.* I 2200 sq.) et scriptores pendent. Aves ἀνδροφάγους Hercules sagittis interfecit. Fabulam Pisander immutavit (Paus. VIII 22, 4: Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ὁ Καμιρεὺς ἀποκτεῖναι τὰς ὄρνιθας οὔ φησιν, ἀλλὰ ὡς ψόφῳ κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς). Pisandrum

Pherecydes (Luetke Pherecydea 47 sq.), Hellanicus, Apollonius Rhodius II 1046 sqq. (ubi Amphidamas Arcas Argonautis quo modo similes aves arcerent consilium dans inducitur) sequuntur; Apollonii scholiasta illos laudat. Apollodori Bibl. II 92 ἐπί τινος λόφου τῇ λίμνῃ παρακειμένου aves κροτάλοις ab Hercule fugatas esse dicit.

Stemmata fabularia:

Apd. III 102. *166.

Ἀμύκλας
|
Κινύρας — Ἀρκάς – Λεάνειρα
Λαοδίκη – Ἔλατος (τὸ πᾶν κράτος εἶχεν) — Ἀφείδας
Στύμφαλος* — Περεύς
Στύμφαλος βασιλεὺς τῶν Ἀρκάδων a Pelope necatus III 159
|
*Παρθενόπη – *Ἡρακλῆς
|
*Εὐήρης

Pausanias VIII praefatio historica.

Ἀρκάς
|
Ἔλατος βασιλεύς
Αἴπυτος βασιλεύς (sequuntur Tegeatae) — Στύμφηλος — alii
Στύμφηλος: Ἀγαμήδης — Ἀγέλαος
Ἀγαμήδης | Κερκύων | Ἱππόθους | Αἴπυτος βασιλεύς
Ἀγέλαος | Φάλανθος Phalanthi conditor VIII 35, 9.

Callimachus a Charace FHG III 637, 6 ap. schol. Arist. Nub. 508 citatus Cercyonem Arcadem novit, nempe ut Charax dicit Agamedis qui ἄρχων Στυμφήλου est filium. Hausit Callimachus e fonte arcadico (v. Wilamowitz *Griech. Lit.*[3] 210: cf. prolegg.); atticas fabulas adglutinavit. Unde regum Stymphaliorum seriem in libro illo arcadico (a Stymphalio conscripto?) fuisse probabile est; quam cum regum tegeaticorum rebus male conciliavit serior Pausaniae fons.

c. a. 600 navium catalogus Homericus inter Arcadum oppida Στύμφηλον refert. *B* 608.

[Saec. V. Aeschyli Ψυχαγωγοί· schol. Arist. Ran. 1266 (''Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν')· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἑρμᾶν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἥ ἐστιν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς· διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμὴν ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει, ᾄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Haec futtilem esse grammatici doctrinam et ab Aeschylo alienam docet Wilamowitz; cf. Kern *Eleus. Beitr.* 1909, 13.]

a. 468 aestate. Pindari Olympicum carmen VI in Hagesiae Syracusani honorem. Iamidae Stymphalii, Hagesiae affines, tunc fabulam excogitaverant, quae laconicam gentis probaret originem. Unde tunc temporis si non totam urbem, at certe factionem Spartanis favisse elucet (v. Wilamowitz *Isyllos* 162 sqq.); a. 472? O. Schroeder *Pindar* 76. De Mercurii cultu Stymphalio: 77 εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων, Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ. Moenia urbis: 99 ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων. 88 Αἰνέας [1]) (Στυμφάλιος) Hagesiae amicus victoriam celebrat; patriam deam Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι admonitus; Pindarus ipse affinitatem suam, ut a Theba nympha, Metopae Stymphaliae filia oriundus, eleganter gloriatur (84).

[1]) Inter posteros μάντις Ἠλεῖος Θρασύβουλος Αἰνέου τῶν Ἰαμιδῶν, statua Olympiae honoratus, qui Mantiniensium in dubia illa pugna (post a. 250 a. Chr.?) vaticinatus esse fertur: Paus. VI 2, 4. VIII 10, 5.

a. 484/80? Robert, 460/56 Hyde Olympion. 10. 37. Δρομεὺς ἐκ Στυμφήλου . . δολίχῳ . . δύο μὲν ἔσχεν ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκας, τοσαύτας δὲ ἄλλας Πυθοῖ καὶ Ἰσθμίων τε τρεῖς καὶ ἐν Νεμέᾳ πέντε. Statua Pythagorae: Paus. VI 7, 10. Pythios eius et posterorum honores v. s. a. 243.

a. 401. Σοφαίνετος ὁ Στυμφάλιος ὁπλίτας ἔχων χιλίους Xen. Anab. I 2, 3, 'inter duces redeuntium Graecorum natu maximus, plus semel ille a Xenophonte memoratus (II 5, 37 IV 4, 19; V 3, 1. 8, 1).' Idem secundum C. Muellerum est auctor de Cyri expeditione (ἐν Κύρου ἀναβάσει similiter) quater a Stephano Byzantino, sed semper sine ethnico laudatus FHG II 74 sq. Eius librum adhibuit Diodorus XIV 19—31; impugnavit Xenopho; cf. Wachsmuth *Einl.* 531.

Ἀγησίας (ita, non Ἀγασίας, scribendum: v. Wilamowitz *Isyll.* 174 adn. 31) Στυμφάλιος Xen. anal. IV 1, 27 et passim. Αἰνείας Στυμφάλιος λοχαγός moritur Anab. IV 7, 13.

c. a. 400—362. Nummi (Head[2] 454) argentei:
caput Herculis — Στυμφάλιον caput avis Stymphaliae e calyce surgens, una cum duobus floribus papaveris — triobolum; id. sine flore; T Y obolus.
aenei: caput Herculis — Σ T avis.

Saec. IV prima parte. IG IV 1484 (Asclepiei Epidauriorum) *A* 1_{23}. Πολέμαρχος Στυμφά[λιος ἥλετο ἔνκα]υσιν τᾶς περιστάσιος X ☰ ☰ -, ἔνγυος [Δ]ι[η?]νός.

a. 369. Iphicrates Atheniensis urbem aggreditur. Eratosthenes ap. Strab. VIII 389. τὸν Ἐρασῖνον δὲ περὶ Στύμφαλον ῥέοντα, ὑποδύντα ὑπὸ τὸ ὄρος, ἐν τῇ Ἀργείᾳ πάλιν ἀναφανῆναι· διὸ δὴ καὶ Ἰφικράτη, πολιορκοῦντα τὸν Στύμφαλον καὶ μηδὲν περαίνοντα, ἐπιχειρῆσαι τὴν κατάδυσιν ἀποφράξαι, σπόγγους πορισάμενον πολλούς, παύσασθαι δὲ διοσημίας γενομένης.

a. 366. Αἰνέας Στυμφάλιος στρατηγὸς τῶν Ἀρκάδων γεγενημένος Euphronem tyrannum Sicyone expellit Xen. Hell. VII 3, 1. Stymphalii igitur foederis Arcadici participes tunc erant.

Aeneam tacticum, quem pro Stymphalio habuerunt (Casaubonum secutus A. Hug *Aeneas von Stymphalos, ein arkadischer Schriftsteller aus klassischer Zeit* 1877), 'incertae aetatis ignotaeque nobis patriae' scriptorem dicit R. Schoene (in praefatione editionis, 1911, XII).

c. 362. Nummi (Head[2] 454):
caput Dianae Stymphaliae laureatum — Στυμφαλίων. Hercules clava feriens, Σ O Æ stater.
simile — Στυμφα, arcus, pharetra Æ.

a. 362/1. In Phylarchi decreto inter δαμιοργοὺς non nominantur. Iam tunc igitur a foedere discesserant.

Post a. 362. Cleonaeorum arbitrio τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων et ἁ πόλις τῶν Στυμφαλίων multas pependerunt, scilicet, ut vidit Fraenkel (*SB. Berl. Ak.* 1898, 635 et IG IV 616), ut scelus contra fanum Olympium commissum expiarent. 'Stymphalus urbs particeps quidem erat rapinarum' (v. a. 366), 'sed cum titulus exarabatur foederi arcadico non adscripta'.

a. 315. Apollonides Argorum praetor a Cassandro institutus urbem cepit Diod. XIX 63.

Saec. III parte priore? Stymphaliorum et Lusiatarum συμπολιτεία? cf. n. 358 et Lusorum decretum, quo Stymphalius commemoratur οἰκονόμος (n. 389). Hostes vicini Pheneatae et Clitorii, quorum alteruter Lusiatarum agrum occupare studebat.

a. 271/0. Ἄρχοντος Στράτωνος. Καλλίμαχος Λαμέδοντος Στυμφάλιος Delphorum proxenus. Bourguet *Delphes* III 14; Pomtow *Klio* VIII 1908, 193.

c. a. 243. Ἄρχοντος Λύσωνος· ἀνενεώσαντο - - τοῖς Δρομέος ἐγγόνοις Στυμφαλίοις Ἑρμίππωι καὶ Δρομεῖ Ἀλεξίωνος (προξενίαν Delphi) *SGDI* 2788 = Bourguet 38. Dromeum eundem atque illum a Pausania VI, 7, 10 commemoratum vidit Pomtow *Berl. phil. Woch.* 1909, 765; cf. s. a. 484/0.

Ante a. 234. Stymphalii cum alia urbe pactum de iudiciis fecerunt n. 357. Vel antiquiora sunt decreta eiusdem lapidis lateri adverso inscripta n. 351—6.

Iam ante a. 234. Stymphalii foederis Achaici participes facti. Nummi Ἀχαιῶν Στυμφαλίων; magistratus: Πύθων. Head[2] 418; *Brit. Mus.* 15, 170.

a. 228/2 a. Chr. Stymphaliorum ut Megalopolitarum nemo unquam Cleomenis partes adiuvit: Polyb. II 55: παρὰ μόνοις Μεγαλοπολίταις καὶ Στυμφαλίοις μηδέποτε δυνηθῆναι μήτε αἱρετιστὴν καὶ κοινωνὸν τῶν ἰδίων ἐλπίδων μήτε προδότην κατασκευάσασθαι.

a. 219. Philippus V ibi Eleos vicit; v. supra.

c. a. 205. Στυμφάλιοι Megalopolitarum decreto in Magnetum honorem facto subscripti *Inschr. Magn.* 38_{62}.

Ante a. 19 p. Chr. Strab. VIII 388, 73_{130}.

c. a. 177 p. Chr. Σ-ιοι δὲ τεταγμένοι μὲν οὐ μετὰ Ἀρκάδων ἔτι εἰσίν, ἀλλὰ ἐς τὸ Ἀργολικὸν συντελοῦσι μεταστάντες ἐς αὐτὸ ἐθελονταί Paus. VIII 22, 1, cf. VI 12, 9 et Aleam. Haec post foedus arcadicum restitutum scripta; v. prolegomena. Pausaniae aetate Dianae feriae restitutae, postquam os βαράθρου, quod clausum lacum ὅσον ἐπὶ τετρακοσίους σταδίους (τεσσαράκοντα Curtius) patentem effecerat, miro modo purgatum est: VIII 23, 8.

Etiamnunc ὁ δᾶμος Στυμφαλίας non Arcadiae est, sed cum provincia Corinthia coniunctus.

a. 125 p. Chr. sqq. Hadrianus e fonte Stymphalio aquam Corinthum duxit. Paus. VIII 22, 3; II 3, 5; Weber *Hadrianus* 191.

Ptolem. III 14, 35 ὁ Στύμφαλος ὄρος (ubi ἡ Στ. Σ Φ Ψ, Ζηρεία τὸ αὐτὸ καὶ Κυλλήνους ὄρος addunt A D O M Ξ) cf. Hesych. Στύμφηλος· πόλις ἢ ὄρος Ἀρκαδίας. Ptol. III 14, 40 Στύμφαλος, ubi ἡ Ζαρακά addunt A D M O Ξ.

Libri et itinera.

1806. Dodwell *Tour* II 432 sqq. Leake *Morea* III 107 sqq.

1831 sqq. Boblaye *Recherches* 147.

1839. Ross *Reisen* 54 sq.

1840. Curtius, v. *Pelop.* I 200 sqq.; 217; tab. IV (dimensuravit Curtius, delineavit Strack) et C. O. Mueller (O. et E. Kern *Lebensbild* 356).

1842. Welcker *Tageb.* I 304 sqq.

(1850. Beulé *Pelop.* 187 sqq.)

1854. Bursian II 194 sqq. (cf. 197 sq. adn. 1).

1877. Martha (cf. Radet *Éc. fr.* 289): *Bull. Hell.* VII 1883, 486 sqq.

Ante 1890. Gurlitt *Paus.* 229.

1895. Frazer *Paus.* IV 268 sqq. (qui alios laudat).

351—357 DECRETA SEX STYMPHALIORVM. ϹΥΜΒΟΛΑ. Athenis in museo. Inventa c. a. 1870 prope medii aevi parietinas ad *Kionia*. Stela superne et infra mutila a. 0,78, l. 0,48, cr. 0,17, post editionem primam in tres partes fracta. In latere adverso sex decreta saeculi III a. Chr., primum magnis litteris a. 0,013 ϲτοιχηδὸν scriptum. Postea minoribus litteris (Π C E et ⋚(!) Ι Ω et Ω) in postico latere, et minimis in latere dextro lex magna incisa est. Versus fere 130, litterarum fere 75 fuisse testatur Martha. '*Malheureusement la surface du marbre a beaucoup souffert: à quelque distance, les sillons des lignes sont assez nettement accusées pour donner l'illusion d'un texte parfaitement lisible, mais de près tous les détails échappent à l'œil. On ne distingue plus guère que des lettres isolées, dont on ne peut tirer parti.*' Edd. Martha *Bull. Hell.* VII 1883, 486 sqq. latus adversum et postici excerpta quaedam (n. 351 Hoffmann *Dial.* I 21 sq., 24; n. 356 Michel 192). Lapidis frustula servavi, cf. *Ark. Stud.* 9. Partem contulit et aliquot locis emendavit Lattermann; permulta, imprimis n. 357, Haussoullieri et Wilamowitzii curis debentur iterum iterumque indefesso studio repetitis; partes eas, quae et difficiliores et maioris momenti sunt, cum eorum consensu et quasi de consilii sententia edimus. Litteras quas non recognovi lineolis subductis notavi. *Ect. Phot.* Rohreri, quas faciendas curavit Weinreich v. d. Egregiam nobis imago photographica in maiorem modulum redacta utilitatem attulit. *Tab.* (357).

[*Textum vide pag. 77.*]

latus adversum

351 - - - - - -²⁵- - - - - - ΙΙΟΙΙΕΙ . .
[. . κ]αὶ ἰν τοῖ[ϲ πρότερον χρόνοι]ϲ γεγένη[τ]-
[α]ι καὶ ἰν το[ῖϲ νῦν περιεϲτακό]ϲι παργεγε-
ν̣ημίνοϲ εὑρέ[θη πᾶϲι, δεδόχθαι π]ολίταν θ-
έϲθαι αὐτόν [τε καὶ ἐγόνοϲ καὶ ϲ]τεφανῶϲαι
[χ]ιλίαιϲ δαρχμαῖϲ, κ̣α̣ὶ τ̣ο̣[ῖϲ . . . .]ίοιϲ τοῖ-
ϲ̣ ἐλύϲατο ἁ πόλιϲ, [τοῖϲ? ἰμ πολέ]μοι Ϝαλόντ-
[ο]ιϲ Μεγάλαμ̣ π̣ό̣λ̣ι̣[ν ϲτεφανῶϲθ]αι τριακοϲ-
ίαιϲ· τὸ δ[ὲ] ψ̣άφ̣ι[ϲ]μα θ[έϲ]θαι ἰν τοῖ Ἀρτεμιϲ-
ίοι. προμνάμων· Ἀν . . . ., προϲτάται βωλ-
ᾶϲ· Θέων, . . ϲ̣ . κ̣ιϲ, γρα[ματεὺϲ δάμω]· Τιμόξεν-
οϲ, δαμιορ[γ]ῶ̣ν̣· Δα[μοϲθένη]ϲ.

352 [- - - - - - -c. 42- - - - - - - τᾶι] πόλι τῶν Ϲτυμ-
[φ]αλίων [- - - - - -c. 45- - - - - -] τῶν παρὰ πολεμίων
(*3 et 4*:) - - - - - - - - - δικαίωϲ καὶ ϲυμφερόντ[ωϲ]
[- - - - - - - - - - - - - - - - - τ]ᾶι πόλι δε-
δόκηκε [-c. 15?- εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ πρόξενον κα]ὶ πολίταν τᾶϲ
πόλιοϲ τ[ᾶϲ Ϲτυμφαλίων - - - - - - - -] Ϲτυμφάλιοι ἐγ . .
κ . αμιο [- - - - - - - - - - - - - - λ . ευϲ Εὐφάνηϲ
- - - - - - - - - - - - - - - - - - λα[ν] Ἀριϲταίχμῳ̣
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ϲιγένεα Φιλ-
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ε . . ιοϲ ἦναι
- - - - - - - - - - - - - - - - - ἀϲυλίαν ἀτ[έ]-
[λειαν - - - - - - - - - - - - - - - -]φεῖϲ Εὐφ[ά]-
- - - - - - - - - - - - - - - - - Εὐ[φά(ν)]εοϲ .
- - -

353 - ταηι-
- ιν
- θεα
[- - - - - - - - - - - - - - - - - - πρόξ]ενον?
- λεα
- - - - - - - - - - - - - - - - - - Βοιώτιον
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ΙΙΟΝ

354 - - - - - - - - - - - - - - - - - - α Χαλκιδέα
[- - - - - - - - καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ] ἄλλοιϲ προξ-
[ένοιϲ δίδοται καὶ εὐεργέταιϲ - - - - -] ο . Πραξωνίδαϲ
- - - - - - - - - - - - - - - - - ίπυλοϲ Λαμπρί-
- - - - - - - - - - - - - - - - - Νι[κό]μαχοϲ Νι-

355 1–7 *Martha legit*: (2?) - εὐ]εργέταιϲ -, - γραμμ[ατ-
(5) - προμνά]μων· Δαμοϲθ[ένηϲ -]

356 ἔδο[ξε τοῖ δάμοι] κ̣αὶ τ̣ᾶ[ι βωλᾶι· Κ]αλλίαν Καλλιϲθένεοϲ
Τεγεάταν πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέταν αὐτὸν καὶ
ἐγόνοϲ· εἶναι δὲ αὐτοῖ ἀϲφάλειαν καὶ ἀϲυλίαν καὶ πολέ-
μω καἰράναϲ καὶ τὰ ἄλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξέ-
νοιϲ δίδοται καὶ εὐεργέταιϲ. δαμιοργοί· Μ̣αντίαϲ,
Ἀνδρότιμοϲ, Χρῶμιϲ, Φαίδιμοϲ, γραμματεύϲ·
Θεοξενίδαϲ, προϲτάται· Χαιρωνίδαϲ, Θράϲυλλοϲ,
προμνάμων· Ξένων.

latus adversum

351 ΙΙΟΙΙΕιι.
...ΛΙΙΝΤΟΙ ΣΓΕΓΕΝΗ.
.ΙΚΑΙΙΝΤΟ ΣΙΠΑΡΓΕΓΕ
ΙΙΗΜΙΝΟΣΕΥΡΕ ΟΛΙΤΑΝΟ
ΕΣΘΑΙΑΥΤΟΝ ΤΕΦΑΝΩΣΑΙ
.ΙΛΙΑΙΣΔΑΡΧΜΑΙΣΚΑΙΤΟ.......ΙΟΙΣΤΟΙ
ΞΕΛΥΣΑΤΟΑΠΟΛΙΣ..........ΜΟΙFΑΛΟΝΤ
.ΙΣΜΕΓΑΛΑΜΠΟΛΙ ΛΙΤΡΙΑΚΟΣ
ΙΑΙΣΤΟΔ.ΙΑΙΙ.ΜΑΟ..ΟΛΙ.ΝΤΟΙΑΡΤΕΜΙΣ
ΙΟΙΠΡΟΜΝΑΜΩΝΑΝ........ΠΡΟΣΤΑΤΑΙΒΩΛ
ΑΣΘΕΩΝ..Σ.ΚΙΣΓΡΑ ΤΙΜΟΞΕΝ
ΟΣΔΑΜΙΟΡ ΝΔΛ........Σ *vac.*

352 ΠΟΛΙΤΩΝΣΤΥΜ
ΑΛΙΩΝ ΤΩΝΠΑΡΑΠΟΛΕΜΙ
ΩΝ (*nihil legi*)
ΤΑΙΠΟΛΙΔΕ
ΔΟΚΗΚΕ *33 cm = c. 40 litterae* ΛΙΠΟΛΙΤΑΝΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΤ ΣΤΥΜΦΑΛΙΟΙΕΓ..
Κ.ΛΜΙΟ Λ.ΕΥΣΕΥΦΑΝΗΣ
..ΣΑΓ/ ΛΑ.ΑΙΙΣΤΑΙΧΜΟ
ΣΙΓΕΝΕΑΦΙΛ
Ε..ΙΟΣΗΝΑΙ
ΥΛΙΑΝΑΤ.
ΦΣΙΣΕΥΦ.
ΕΥ..ΣΟΣ

353 ΤΑΝΙ
ΙΝ *v*
ΘΕΑ
ΕΝΟΝ
ΚΛΕΑ
ΒΟΙΩΤΙΟΝ
ΙΙΟΝ

354 ΑΧΑΛΚΙΔΕΑ
ΣΛΛΛΟΙΣΠΡΟ¯
Ο.ΠΡΑΞΩΝΙΔΑΣ
Ν...ΙΠΥΛΟΣΛΑΜΠΡΙ
ΝΙ..ΜΑΧΟΣΝΙ *v*

vac.

355 ΙΠ.ΩΝ.Ε
ΛΣΙΝ...Γ
ΧΙ
Ξ
ΛΑ.ΚΛ
ΜΩΝΔΑΜΟΣΟ

356 ΕΔΓ ΚΑΙΤ/ ΑΛΛΙΑΝΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΟΣ
ΤΕΓΕΑΤΑΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΕΓΟΝΟΣΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΩΚΑΙΡΑΝΑΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΝΟΙΣΔΙΔΟΤΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΔΑΜΙΟΡΓΟΙΜΑΝΤΙΑΣ
ΑΝΔΡΟΤΙΜΟΣΧΡΩΜΙΣΦΑΙΔΙΜΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΘΕΟΞΕΝΙΔΑΣ *v* ΠΡΟΣΤΑΤΑΙΧΑΙΡΩΝΙΔΑΣΘΡΑΣΥΛΛΟΣ
ΠΡΟΜΝΑΜΟΝ *v* ΞΕΝΩΝ

latus posticum

357 -
.....10.... ισιμα ὑπ̣ο[- - - - - - - - - - - - - - - - - δι]καστηρι ..5.. .....9.... εἴ κα ἐπὶ τῶι ψευδ[ο]μάρτυρι - - - - - - - - - - ψ]ευ̣δομαρτυρία[ν, ὁ δὲ] ποταγέτω τὸν ἕτερον τὸν ψευδομάρτυρα π̣[ρ]ὸ̣ τᾶς δικαίας δίκας πὸτ τὸ δικαστήριον. — εἰ δ̣[έ] τις κα[λ]έση[ι] μάρτυρας ψευδομαρτύρων, ὀφλέτω τὸ ἥμισσον τᾶς γραφείσας δίκας. α[ἰ] μ[ή] τῳ κατοῦλαι εἶεν κατουλέοντος, [ἢ] ψευδομαρτύρων, μ̣ὴ ἡσσήσθω τὰν δίκαν· αἰ δὲ κατοῦλα[ι] εἶεν, [ὀφ]λέτω τὰν γεγραμμέναν δίκαν, καὶ ψᾶφος μηκέ[τι] φερέσθω. — εἰ δὲ [ὁ] ἄγων τὰ[ν] δίκαν τὰν ψευδομάρτυρα μὴ λάβ̣ει τὸ τρίτον μέρος τῶν (!) ψάφων, ὀφ[λ]έτω τὸ τρίτον μέρος τ̣ᾶς γεγραμμένας δί[κα]ς τῶι ἀγομένωι τὰν δίκαν, καὶ τ[οὶ] καταβολεῖς δόντω τὰν ζα[μ]ίαν τοῖς ἄρχουσιν [κ]ατάπερ τὰς ἄλλας καταδίκας. — [ε]ἰ δέ τις [κ]αλεῖ τινα σχεῖν αὐτῶι μαρτυρίαν, ὁ δὲ μὴ [φ]ανῆι, ὀμοσάμενος ἐπὶ τᾶι ἀρχᾶι τᾶι τὰς δίκας γραφούσαι τὸν νόμιμον ὅρκον, μὴ ἴσμεν τὰν μαρτυρίαν ἃν κέκληται μαρτυρεῖν, ἀφεώσθω τᾶς μαρτυρίας· εἰ δὲ μὴ ἀπόμνυσι ἢ μαρ[τυρ]εῖ, ἀποτεισάτω τὰν γεγραμ[μένα]ν δίκαν τῶι ἀδικημένωι, [ὁ] δὲ πρόεδρος ἐγγραφέτω κατάπερ τὰς ἄλλας δίκας, [ὧν γίγ]νεται ἄφεσις. συναύτας δὲ ἑλέσθαι ἑκατέραν τὰν πόλιν τρεῖς καὶ καταλύ[ταν τ]ὸ[ν κατ]αλύοντα τὰς δίκας ἐξ ἁπάντ[ων] [τῶν πολ]ιτᾶν μὴ νεωτέρων τετρώκοντα ἐτέων [ἐόντω]ν ἕως τοῦ μηνὸς οὗπ[έρ] κα [αἱ] παρκλήσιες γίγνωνται· τοὺς δὲ αἱρεθέντας συν[αύ]τας ἄρχεσθαι διαλύειν τᾶ[ι ν][ο]υμηνίαι τοῦ ὑστέρου μηνὸς τοὺς ἀγωνιζ[ομέ]ν[ους, παύ]εσθαι δὲ δεκάται κατὰ σελ[άναν]. [ἐσάγ]ειν δὲ τοὺς συναύτας κατὰ [τὰς] π[α]ρκλή[σ]ια[ς τὰν] δίκαν καὶ δικάζειν, τὰς δὲ π[όλις] ἀποστέλλειν τούς τε συναύτας καὶ [κατ]α[λύταν] καὶ τὸν γροφῆ τὰς γραφθείσας [δίκας] φέροντας, κατάλυσιν δὲ γίγν[εσθαι πορευομένοις] ἐν τὰς πόλις καθ' [ὁδ]ὸ̣ν τοῖς δικα[στ]α[ῖς], τ̣οὺς δὲ ἄρχοντας πορεῦσαι διὰ [συ]γγρά[φω]ν καὶ μὴ [δια]λόγῳ ποτάγειν τὰς δίκας, γράφ[οντας] κα[ὶ ὅ]σσας πὸτ τοὺς συναύτας ἴσχει, ὧνπερ πάρκλησίς ἐστι. — ὅκα δὲ ἀρνῆται πὸτ τὰν ἐχθόσ[δικ]ον δίκαν ἐπιγεγ(ρ)αμμέναν, εἰ μὴ αὐτ[ὸ]ς κατα[λ]ύσουσαν ἀναμένοι τὰν μαρτυρία[ν, ἐξέ][σ]τω τοῖς κατακόοις, κατάπερ τὰν ἀρχὰν [ἤδη ἐπιγ]ραφέντα πὸτ τὸ εὐθύδικον, δικά[σαι τ]ὰ[ν] [ἀ]στ[ί]αν δίκαν, ἐπὶ δὲ τῶι δικαστηρίωι καταλ[ειπέτ]ω πὸτ τὰν ἐχθόσδικον δίκαν ἐπι[δ]έκ[ατον], [καὶ] κρινέτω πρόσθε τὸ δικαστήριον ὑπὲρ [τ]οῦ ἐχθοσδίκου παρ' ἐπιδέκατον, καὶ Γ Τ . Τ .. [...6... μ]αρτυρια̣ - -c.16- - καὶ τ̣ῶ̣ν πὸτ τὸ ἐχθόσδικ[ο]ν .. Λ ... ων

.. διὰ λόγου κρινέσθω [- - - - - - - - - - - - - - κατα]λιπεῖν ἄλλοις ἢ τοῖ̣ς συναύταις, [οἵ] κα ἔωντι, ἐπιγρ[αψά]ντω ἐπὶ τᾶν δ[έλτων, οὗ τ]ὰς δίκας ἔγραψαν, τὰ ὀνόματα τῶν αἱρεθ̣έντων, καὶ οἱ μὲν ἀναγραφέντες δι[αλυσάν]τω, πάρος τὸ δικαστήριον παύεσθαι δικ̣ά̣[ζον, οἱ δὲ ....8.... τ[ὰ] ἐ[πιδ]έκατα τᾶς [δ]ίκα[ς καταλειπόν]τω· εἰ δέ κα μὴ διαλύσωντι οἱ ἐπιγραφ̣[θ][έ]ντ[ες], καὶ τὰ ... εν [- - - - - - - - κ]ὰτ τὰν συνβολὰν ἀποτεισάντω. — εἰ [δέ] [τι] ἔνκλημα ...7... τιτ - - - - - - - - - ψ̣αφιξάντω τὰν καταδίκαν κὰτ [τῶν κ][ατ]αλυτήρων τῶν μὴ [διαλυσ]άν[των ἢ δικ]ασάντω̣ν μ̣έρος· ἐξέστω δὲ τοῖς αἱρεθέντοις [ἄ][ν]δρεσσιν κα[ὶ π]ᾶσαν τὰν [γραφεῖσαν δίκαν ἐξετ]άσαι καὶ μέρος τι καὶ μηθὲν ἀμάστρευτ̣ο̣ν ὧν μὴ πὰρ τ[ὰν] γραφεῖσα[ν δίκαν ἴσχει ἐᾶσαι, ἐφ' ὅτωι τ]οὺς τὰς δ̣ι̣κας ἔχοντας μὴ παρκαταβάλλ̣[ειν πὸτ τὰν γ]ερουσ[ίαν τὸ ἐπιδέκατον, ἀλλ' ἐπιγράφειν πὸ]τ τοὺς συναύτας ἐπὶ τὸ δικαστήριο[ν τόν τ]ε οἶκον τ[ὸν αὐτῶν καὶ - - - - - - - καταλε]ιπέτω τ̣ῳ̣ .. αται οἱ δὲ κατακ[α]ρ[υχθ]έ̣ν̣τες πὰρ τῶν συ[ναυτᾶν - - - - - - - - -] ας καὶ τα ...7... [λ]αχόντω φ[έρο]ντες ἐπ̣ὶ τὸ δικαστήριον - - - - - - - γε[γραμ]μένας καὶ τὰς [δί]κας [πά][σ]ας γεγρ(α)μμέ̣ν̣ας καὶ προτιθέντω ἐ̣ν̣[- - - - -c.19- - - - δικα]στήριον σύνκλητον, ε[ἰ μ][ή] ἔστιν, ἔστω τ̣[ὸ ἐπ]ιδέκατον⟦ον⟧ τῶν - - - - - - - - - - - - -ντες τὰς μ[αρτυρίας] μὴ χρήσθω[σαν] τοὶ δικαστηρίοι υ[- - - - -c.21- - - - - συ]ναύτας αναει[... εἴ][τε τ]ῷ̣ ἄγοντ̣[ι ἐπὶ] τ̣ὸ̣ δ̣ι̣καστήριον εἴτε τῷ [ἀγομένῳ̣ - -c.16- - -] τὸ δικαστήρ[ιον ...] - - -c.15- - -ας .. λ̣ας εἰς ἃ ἔγραψεν - - -c.25- - - - ὁ̣ λαχὼν καὶ π̣ε̣ρ̣ι̣. [......13...... ἡ]σσώ̣μ[εν]οι? αὐτοῖς ἔσχατα[- - - -c.22- - - -] τὸ δικαστήριον Λ. - - -16- - - ποτάγειν τὰς δίκας - - - - - - - - -οντα ζαμιωσάτω [ἑκ][ατὸν? δρ]α̣χμαῖς Αἰγιναίαις αν επι- - - - - - - - - - - - - -ουσι τῶν δικαστᾶν ο̣ν .. ι .. ι ἑσατ[ο τ]οῦ σιτηρεσίου τῶν [- - - - - -c.37- - - - - ἐ]πὶ τὸ δικ[ασ]τήρι[ον ἔστ]ω ὡς γεγραφφὼς δεδικασμ[έναν δίκαν - - -c.23- - - . κα]ρ̣υξάντω ..5.. . ροπ ... ιο ...6... τὸ [δὲ] δικαστήριο̣ν̣ - - - - -c.31- - - - -ου μὴ παρέων[τι], ν̣ω ....8.... ετερ[α] ἐπάγει, ἢ μὴ - - - - - -c.25- - - - -τρὶς ἐπ̣[ικαρ]ύξαντες ἀνφοτέ[ρ- -8- - ἔνγ]υον κατεστῶ̣τα, α[- - - -c.19- - - - πρ]ῶταν κ..5.. δίκαν, αἰ δὲ δίκα̣ι̣ .. τὰν πόλιν ἑκάσταν - - - - - - - - - - -ιτον πα[ρκατα]β̣άλλεσθαι ἀνφ[ο]τέ[ρου]ς πρὸ τούτων λε ... Λ Ι Ι εσθαι ... Ι Ι τὸ ἐπιδέκατον [κα]ταλειπέτω· εἰ δ[ὲ ὁ μὲ]ν παρκαταβ[άλ][η̣ τὸ] ἐπιδέκατον, ὁ δὲ μὴ παρκαταβάλη̣ τὸ ἐ[πιδέκατ]ον ὑπακούων, [ὁ] παρκαταβαλλόμεν[ος] [τὸ ἐ]πιδέκατον νικήτω τὰν δίκαν· [- -8- - πά]λιν [ἐπ]αναγέτω τὰν [κατα]δίκαν ἄν κα δικ[ά][ζη̣ τὸ] δικαστήριον· τὰ ἐπιδέκατα δὲ ἀπο[τει]σάτω [εἴ] τί κα δικάζ[η̣ τὸ] δικαστήριον. — ἐπε[ὶ] [δέ κα κ]αὶ κριθῆ ἁ δίκα καὶ τὰν ψαφοφο[ρί]αν πᾶ[σαν] διαριθμήσων[ται], πάλιν τὸ δικαστήριον [κρῖν]αι· οἷς δὲ μὴ παρέωντι μάρτυρες, [ἀποτει]σάτω τᾶς δίκας τὸ ἐπιδέκατον, εἰ μὴ [ἐπί][δ]οσίν τις ἀπολείποι· εἰ δέ τις [μὴ ἀπο]λεί[ποι καὶ ἄλλα ἐ]πίδοσις μὴ ὑπάρχοι, οἱ πρόεδροι ἐκ τᾶν [π][ο]λίων κελευόντων ἄλλον πα[ρβαλεῖν· - - εἰ δέ κά] τις μὴ θέληι τῳ ἐπι[δόσ]ις ἀπολείπων παρ[βα][λεῖν], ἁ δίκα ἐπιτελείσθω .... ω - -c.16- - παρε ....8.... ιαν. εἴ κα μὴ παρέωντ̣ι ......12..... ως, ζαμιούσθω ὡς - - - -c.25- - - -ος τε .... αν ὑπακούων, οἱ γνώρι[μοι -]κα ἔωντι αἱ δίκαι, καὶ μὴ λῶντι ...

- -ας [πὸ]τ τὸς ἄρχοντας τὸς γράψαντας
- νάμενα τῶν πιστῶν μαρτυρίων. εἰ δέ [τις]
- τ.π..ασσθαι, τὰ δὲ μαρτύρια καὶ τὰ[ς] ἐνγύ-
[ας -]α ἐξέστω τὸν χρήζοντα συνδικ[εῖ]ν, ὅσσον κ[α]
[- τὰς] δὲ δίκας τὰς καταδικασθείσας τὸς ἀρχ[όν]-
[τας τὸς ἐν - - - - πένψαι τοῖς Στυμφαλίοις, ἐν Στυ]μφάλοι δὲ τὸς δαμιοργὸς πένψαι τοῖς
- μειον ἐν τριάκοντ' ἀμέραις· ὅσσα δὲ ὑπὲ[ρ]
[τριάκοντ' ἀμέρας πένψωσι, - - - - - - - - - - -]ντας μ ...?... πενπόντω δὲ τὸν νικά- (?)
[σαντα - - - - - - - - - - - - - - - - - -] ε λ [- -c.10- σύ]νδικος, καὶ ὧν ἂν ὑπ[ο]-
[δικος -c.8- πὸ]τ τὰν [γερουσίαν - - - - - - - -] ἁ δίκα [ε]ἴη· εἰ δὲ μὴ πένποι ἐπ[ι]-
[δέκατον πὸτ τὰν γερο]υσίαν .... ν[- - -c.19- - εἰ] δὲ μὴ πένποιεν, ἡμιόλιον [τὸ] ἐπιδέ[κα]-
[τον - -c.12- -]σθω ἕνδεκ' ἀμε[ρᾶν - - - -c.17- - - -]εντα· εἰ δὲ μὴ λύσαι, τὸ ἐνέ[χυ]-
[ρον - - -c.18- - - -]μένον ἔστω [- - - -c.17- - - - τριάκ]οντα μναῖ παρεδόθησαν ...
[- - -c.9- - ἀμέρα]ις, τριάκοντ[α - - - - - - - - - - -] ν .... ωπ ...6... Ε 7 \ 2 Ι.
- - - - - - - - - ωμα.ΣΙΜΛ - - - - - - - - - - - - - τ ...7... ενων ..
- - - - - - - - - ΜΙΟΙΙΟΛ - - - - - - - - - λ[... δεκ]άταν ..
- - - - - - - - - - - - - ΝΤΙΙ/ [- - - - ὑπε]ύ[θ]υνος ἔστω ἑκατέρας ...
- ντες [τὸ]ν ἐπιτραπόντα
[- μὴ ἐγγ]ράψαιεν, ἀποτεισάντω αὐτ-
- ἀρχόντων κα[ὶ] ἐγγραψάντω[ν]
[- - - - - - - - - - - - - - - - κὰ]τ [τὰν συ]νβολάν. — εἰ δέ τις ἐνέδειξεν, ὁ ἐ[ν]-
[δείξας - - - - - - - - - - - - - - -] ἐ[γ]γύους καταστασάτω πὸτ τὰν ἀρχὰ[ν]
[τρεῖς?, ἁ δὲ ἀρχά, ἐπεί κα καταστάσει τὸς] ἐνγύους μὴ ἐπιτρεπέτω ἄδικα συλῆν· εἰ
[δέ κα ἐπιτρέπωντι τοὶ - - - - - - - -, αὐτ]οὶ ὑπόχοι ἐόντω τοῦ ἐνκλήματος· ὧι δέ
[κα ἐπιτρέπωντι τοὶ - - - - - - εἰ] ὕστερον δικάζοιτο, μὴ ἔνδικον ἔστ[ω]·
[μήτε τῶν - - - - τις ῥυσιαζέτω τὸν Στ]υμφάλιον μήτε τῶν Στυμφαλίω[ν]
[τις τὸν - - - -, μήτε ἄνδρα ἀγέτω ἐκ τοῖν π]ολίοιν, μηδὲ χρήματα ἀφαιρε[ί]-
[σθω μηδὲ] λανβαν[έτ]ω χρήματα [πὰρ μη]δενό[ς, τὸ δὲ λοι]πὸν πᾶν δεικνύοι γεγραμέ[νον]
π[ὸ]τ τὸς ἄρχοντας καὶ κατα[δ]ίκ[α]ν γεγενημ[έναν κὰτ τὰν συ]νβολάν. — εἰ δέ τίς κα ἄνδρα ἄγ[η]
ἢ χρήματα ἀφαιρῆται ἢ ιι ..5.. ανα - -c.16- - κοντα δραχ(μ)ὰς Αἰγιναίας τα.
- ἀ [ἀ]ρχὰ πὰρ τοῦ μὴ ποι...
- -12- - εἰ δὲ μὴ - - - - - - - - - - - - - - - - - τε τοὶ ἄρχοντ[ες]

latus dextrum

101—129 *c. 29 vss. deleti.*

- - - - - - - - - - - - -
.ν ...7... ἐπιδέκατα - - -
ἀποτινόντω τὰ π[αρ]α[λει]πόμ[εν]-
[α] τοῦ ἐν ταῖς .. ιικα ..5.. ατ...
. νατο ... σσωλεντων [π]οιμ ...
. φαλε ... υωθει — λωου ....
.. αι ἐξεφα .. ωτες κα ...6...
...6... Γ Ι Ι Ι .. ιιχθεῖ συμι .
....9.... ς [.. ὅσ]σ[α] τις ἔγρα[ψε],
[ἀπ]οτ[ε]ισάτω [δ]ραχμ(ὰς) Αἰγιναί[ας ὅσ]-
[σας ἐπὶ τόκωι δι]δράχμωι, ὁ δὲ λα[β]-
[ὼν ...6...· τὸ]ν δὲ γροφέα
[....9.... τὸ]ς [ἄ]ρχοντα[ς ..]
....9.... τ.του.π ...
..5.. τοι δε .. οικουν ....
.... ατω ......12..... σσελ.
- - - - - - - - - - -
τὰν κα[τ]-
...7... χρήζων. εἰ δὲ μὴ ἀποτί[νοι]
[ἀδίκαν ἢ] μὴ κομίζοι τὰ ἐπιδέ[κα]-
[τα] ἐν ἀμέραις τριάκοντα, μηθ[ε]-
[νὶ] δικαζέτω, εἰ μ[ὴ ἀποτί]νοι ..
..5.. — εἴ τις φεύγο[ντα ζῷα] εἰς τ[ὸν]
[οἶκον σ]ώισαι ἢ δραπέτας [ἀποδ]-
[ρ]άσαντας, οὗ κα εὕρωνται, γ[ρ]αψά[ν]-
[τ]ω τὰ ὀνόματα τοῦ τε σώ[ισα]ντο[ς]
[κ]αὶ [τ]οῦ δραπέτα, ὁ δὲ δεσπότα[ς δό](τω)
[τοῖς σ]ωμάτεσι τροφεῖα κα[ὶ ἐφόδι]-
[α ὅσσον] χρόνον ἐ[κ]κομίζει [τὸς φ]-
[εύ]γοντας μὴ πλέον γε δυεῖν ὀ-
[βελ]οῖν τᾶς ἀμέρας. — τετραπόδ-
ων πάντων καὶ ὑποπτέρων π[άν]-
[των] αἴ τ[ι]ς ἀδικηθέ[ν]των δικά[ζοι]
[ἢ] ἀν[εν]γράφων ἀδικημάτων, [τ]-
ὸ ἐπιδ[έκατον] τᾶν δικᾶν ἀποτιν[έτω]
ὁ ἀδικέων, καὶ ἁ γ(ρ)α(φ)εῖσα δίκα ..
μεν ......12...... αι.μων Ι
....9.... τῶι ἐν[δ]ίκως γραφέν[τ]-
[ι] ἀγῶνι ἀγόμενος τὸ μὲν ἐπιδ[έκα]-
[το]ν ἀποτεισάτω πάσας τᾶς δίκας, [εἰ] (δὲ)
[γρ]άψαι [τι]ς ἄλου τετιμᾶσθαι τιμά-
[μα]τος, πάλιν τὰν ψᾶφον φερόντω,
[καὶ] τὸ πένπτον μέρος τ(οῖ)ς χρειζόντ[ο]-
[ις ἔστω, αἴ]κα γένωνται σὺν τῶι ἄγ[ο]-
[ντι τὰν] δ[ί]καν. — τὸς δὲ μετοικισ-
[θέντα]ς Κηρυνεῖς δίκαν τε[ῖ]-
[σαι κα]τάπερ πολιτεύοντας Ι Τ ..
....9.... ιας μὴ παρέχοι τοῦ
.....10.... ἀνάατον εἶμεν
[....8.... τ]ὰ[ν] καταδίκαν γράψα[ι]
[κὰτ τὰ γ]ε[γρα]μένα, εἰ μὴ τριῶ[ν ἀ(με)]-
[ρᾶν] τὸς στραταγὸς ἐπάξει μ[άρ]-
[τυρας] πὸτ τὸς δαμιοργός· πένπε[ιν]
....ον ..5.. τοῖς ἐνγραψ[άντ]-
[οις εἰς στά]λας .....10....
[..5.. συ]νβολαι ....9.....
....8.... ιταιχον ., εἰ μὴ συ[ναν]-
[φοτέροις] δοκέοι - - -

187—200 *sequuntur 14 versuum reliquae, quibus singulae modo litterae aegre dispiciuntur.*

351. Et Stymphalii nobilem Megalopolitam, et ....ιοι quicunque sunt (vs. 6) Magnam urbem (7 ἀ πόλις, cf. 8) coronis honorant. Simile argumentum fuit decreti n. 352. || 5 Α in ΤΕΦΝ postea super linea additam. || 6 med. legit Hauss. || γρα[ματεὺς δάμω] spatium capit. || 12 legit et suppl. Hauss.

352, 3 pars harum litterarum versus insequentis fuisse videtur. Nihil legi.

357. Toti legi, imprimis versibus 5—26 et aliis passim tantam operam aequa Minerva navavit Haussoullier, ut in singulis morari nollem.

Ad litterarum formas imprimis cf. Wilhelm *SB. Ak. Wien* 166, 1, 1911, 42 (ad titulum Tritaeae saec. III a. Chr., ubi Є et C). Praemonendum est maiorem litterarum partem aut deletam aut corrosam esse. Vs. 4—27 fere exstant, ita tamen, ut plurimae litterae ambiguae Α Δ Λ Ω, Ε Ι Κ Τ, Μ Π, ac vel C Θ Ο vix inter se distinguendae sint, multa non certo legi, sed verisimilitudinis ratione habita vix enucleari possint, lecta vero sententiarum nexu probo aut perverso comprobanda aut explodenda sint. Ampla igitur virorum doctiorum coniecturis remanet potestas, quibus maiorem titulorum et papyrorum copiam praesto futuram esse speramus.

Vs. 81. 128 Drachmae Aegineticae commemorantur in catalogo stipum Alexandro Magno paullo recentiore Argis reperto IG IV 617, ubi contribuunt urbes Thessalicae et Macedonicae aut Alexandri drachmas aut Aegineticas. Iam Mommsenus *Münzwesen* 66 adn. 210 censuerat titulum illum fortasse recentissimum esse testimonium de nummorum Aegineticorum usu. Stymphalum quando ibi valebant ab Achaeorum foedere afuisse constat, unde ad annos 234 antiquiores ducimur. Usque ad a. 229 s. 228 catalogi Thespiensis IG VII 1737 testimonio deduci Dittenbergero videmur; cf. de rebus Beloch III 1, 663. Postea Aegina Achaeorum, Atheniensium, Pergamenorum erat, ut nullus iam drachmis aegineticis locus relinqueretur; quae in serioribus hieropoeorum deliorum rationibus, velut Hypsoclis anno 180 a. Chr. scriptis, referuntur, iam priore aevo cusae et dedicatae esse videntur. Cf. Homolle *Bull. Hell.* VI 131. XV 129; Babelon *Traité des monn.* I 491; Hultsch *Realenc.*[2] V 1615.

3 sqq. de testibus falsis cf. Wilhelm *Jahresh.* XIV 233. || 5. 6 de αἱ et εἰ mixtis cf. Wilhelm *Jahresh.* XIV 207. || 6 ad κατουλ- cf. δίκην ἐξούλης. Nec tamen explicare possumus, quae vis iuridica insit. || 8 λάβει Hauss., Wil., λάγει Hiller. Illud per se melius. || 14 ἐγγραφέτω i. e. ἐκγραφέτω, 'deleto'; non ἐνγραφέτω. Wil., cf. 88 ἐγγραψάντων. || 18 κατὰ σελ[άναν] cf. Arist. Ἀθ. πολ. 43, 2; Thuc. II 28. || 20 γραφθείσας cf. Meister *Dorer u. Achäer* I 1904, 68; Jacobsthal *Indog. Forsch.* XXI 1907, *Beitr.* 18. || 22 πορεῦσαι διὰ [συ]γγρά[φω]ν cf. Soph. O. C. 1601 ἐπιστολὰς πατρὶ ἐπόρευσαν. || 26 [ἀ]στ[ί]αν δίκαν ut ϝαστίαν δίκαν Gortyne *SGDI* 4976, ἀστικὸν δικαστήριον Amorgi IG XII 7, 3_{32}; cui respondet εὐθύδικος. Huic oppositum ἐχθόσδικος, quod foris in alia urbe iudicatur. || 34 οἱ δὲ [κατάκοοι]? cf. vs. 25. || 38 ἀμάστρευτον cf. Hes. μαστρίαι· αἱ τῶν ἀρχόντων εὔθυναι, Rhodiorum μαστροί. || 174 Κηρυννεῖς lectio certa, quamquam *Inschr. Magn.* 38_{67} Καρυννεῦσιν, Polyb. II 41, 8. 14 Καρύνεια et Καρυνεῖς codd. *AR*, Κε- vulgata; πάγος Κερύνειος Call. h. in Dian. 110 [cf. Pind. fr. 277, Schroe., ubi Κᾶρες traditum est, ἀκηράτοις Pind. Pyth. V 44]. || 177 ἀνάατον cf. legem Olympicam Szanto *Ausg. Abh.* 198: ἀνάατορ ἤστω. || 179 pro μενα εἰ μὴ τριῶ[ν] olim legebam ἐν Δημητριά[δι], unde explicanda quae *Ark. Stud.* 10 scripsi. || 180 cf. Lys. VII 22 εἰ... τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἐπήγαγες... οὐκ ἂν ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων.

358 LVSIATARVM ET STYMPHALIORVM PACTVM. Olim Kioniis apud Nicolaum Maruphem, cuius apographum et Welcker (unde Fraenkel hausit) et C. Keil *Rhein. Mus.* XIV 1859, 533 (Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, 84 sq., 19) adhibuerunt.

Σ Ι Α Τ Α Ι Σ Γ	[Λου]σιάταις ἔ[δοσαν Στυμφάλι]-
Ε Π Ι Τ Θ Ι Σ Δ	[οι] ἐπὶ τοῖσδ[ε πολιτείαν τὰν]
Τ Υ Μ Φ Α Λ Ι Ω	[Σ]τυμφαλίω[ν, ὥστε ὑπάρχειν]
Ι Τ Ο Σ Σ Τ Υ Λ	[κα]ὶ τὸς Στυμ[φαλίος πολίτας]
Λ Ο Υ Σ Ι Α Τ Α	[τῶν] Λουσιατᾶ[ν. δαμιοργοί·]
Α Σ Τ Ο Σ Δ Ρ	...αστος Δρ- - - - -
Ρ Ο Σ Δ Ο Ξ	...ρος Δοξ- - - - -
Α Ι Ν Η	... Αίνη- - - - - -
Α Σ	...ας- - - - - - -

Exempli gratia supplevi, Wilhelmi et Fraenkelii paucis coniecturis usus. Vs. 6 vix [ἕκ]αστος Δρ[αχμ-]. || De Lusis v. n. 389_{16}.

359 Ad aquae molas in muro casae. Tabula l. 0,45, a. 0,55. Litterae non malae saeculi fere IV p. Chr. ⲗ Δ Є Ζ Ξ Π C Ш. Exscripsi.

✝
Α | Ω

παροδῖτα ξένε ἢ καὶ φίλε
χαῖρε· καὶ τί δρόμῳ παρέρχῃ;
στῆτι καὶ ἄκουσον καὶ αὐτὸς
μεριμνῶν τὸ τεθνάνε. ♥
Εὐπραξία ἐνθάδ' εἰμὶ ἐωνίῳ
οἴκῳ, μοίρας κατεπιξάσης,
ζήσασα τὸ πᾶν τεσσαρακοσ-
τὸν ἔτος, συνβιώσασα δὲ τ[ῷ]
ἀνδρί μου εἰκοστὸν καὶ δεύ-
τερον, μὴ ἔχουσα ἕτερον ἄν-
δρα, μὰ τὸν ἐλεοῦντα τὴν
ψυχὴν Κ[..]ύ[ριον].

Crux superior antiqua; infra litteras maior crux recentiore aevo incisa est. Vs. 3 extr. Υ intra Ο scriptum. || 6 i. e. κατεπειξάσης cf. Plut. Sert. 19 κατεπείξαντος. || 12 Christum (Kern).

VIII.
PHENEVS.

Urbs: Paus. VIII 14, 1 (Robert *Pausanias* 123). Φενεατῶν δὲ τὸ πεδίον κεῖται μὲν ὑπὸ ταῖς Καρυαῖς, πλεονάσαντος δέ ποτε αὐτῷ τοῦ ὕδατος κατακλυσθῆναί φασι τὴν ἀρχαίαν Φενεόν, ὥστε καὶ ἐφ' ἡμῶν σημεῖα ἐλείπετο ἐπὶ τῶν ὀρῶν ἐς ἃ ἐπαναβῆναι τὸ ὕδωρ λέγουσι ... 4 ἡ πόλις· οἰκιστὴν δὲ οἱ Φενεᾶται λέγουσιν ἄνδρα αὐτόχθονα εἶναι Φενεόν. ἔστι δέ σφισιν ἀκρόπολις ἀπότομος πανταχόθεν, τὰ μὲν πολλὰ ἔχουσα οὕτως, ὀλίγα δὲ αὐτῆς καὶ ὠχυρώσαντο ὑπὲρ ἀσφαλείας. ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀκροπόλει ναός ἐστιν Ἀθηνᾶς ἐπίκλησιν Τριτωνίας, ἐρείπια δὲ ἐλείπετο αὐτοῦ μόνα· καὶ Ποσειδῶν χαλκοῦς ἕστηκεν ἐπωνυμίαν Ἵππιος ...[1]). 9 Φενεατῶν δὲ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καταβαίνοντι ἔστι μὲν στάδιον, ἔστι δὲ ἐπὶ λόφου μνῆμα Ἰφικλέους (v. infra). 10 θεῶν δὲ τιμῶσιν Ἑρμῆν Φενεᾶται μάλιστα καὶ ἀγῶνα ἄγουσιν Ἕρμαια, καὶ ναός ἐστιν Ἑρμοῦ σφισι καὶ ἄγαλμα λίθου· τοῦτο ἐποίησεν ἀνὴρ Ἀθηναῖος Εὔχειρ Εὐβουλίδου. ὄπισθεν δέ ἐστι τοῦ ναοῦ τάφος Μυρτίλου (Mercurii filii Oenomai aurigae).

[1]) Inscriptio ficta ibi commemoratur a Pausania l. l. § 5—7: ἀναθεῖναι δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος Ὀδυσσέα ἔφασαν· ... καί μοι καὶ γράμματα οἱ Φενεᾶται παρείχοντο ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος γεγραμμένα τῷ βάθρῳ, τοῦ Ὀδυσσέως δή τι πρόσταγμα τοῖς ποιμαίνουσι τὰς ἵππους. (Sequitur Pausaniae iudicium.) Cf. notam donariorum formulam κατὰ πρόσταγμα. Ab Ulixe etiam ἱερὸν Ἀρτέμιδος Εὑρίππας intra Φενεατικὴν conditum: § 5.

Paus. l. l. 15, 1 Φενεάταις δὲ καὶ Δήμητρός ἐστιν ἱερὸν ἐπίκλησιν Ἐλευσινίας (τελετή, Ναὸς Eumolpi nepos, Πέτρωμα, πρόσωπον Δήμητρος Κιδαρίας [cf. Athen. XIV 631 d: ἡ δὲ ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ Ἀρκάσι κίδαρις], ἱερεύς). 4 οἱ δὲ τῷ Φενεατῶν λόγῳ δεξάμενοι τὴν θεόν, Τρισαύλης καὶ Δαμιθάλης, ἐποιήσαντο μὲν Δήμητρος ναὸν Θεσμίας ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κυλλήνῃ (τελετή), abest ab urbe c. XV stadia.

Conon. narr. 15 ἡ ιε' περὶ Φενεατῶν καὶ Δήμητρος καὶ Κόρης, ἣν Πλούτων ἁρπάσας καὶ λαθὼν τὴν μητέρα εἰς τὰ κάτω βασίλεια ἤγαγε· καὶ ὡς Φενεάταις μηνύσασι Δήμητρι τὸ χωρίον, δι' οὗ ἡ κάθοδος (ἦν δέ τι χάσμα ἐν Κυλλήνῃ), ἄλλα τε ἀγαθὰ ἐχαρίσατο καὶ μηδέποτε ὑπεριδεῖν ἑκατὸν ἄνδρας Φενεατῶν ἐν πολέμῳ πεσεῖν. Cf. fabulam hodiernam cum Ladonis faucibus non sub Cyllene, sed sub Pentelea (*Durduvana*) monte coniunctam: Leake *Morea* III 147 sqq.

Steph. Byz. Φενεός, πόλις Ἀρκαδίας ... λέγεται καὶ ἀρσενικῶς [καὶ θηλυκῶς]· ἔστι δ' ἡ πόλις τῆς Ἀζανίας. ὁμορεῖ δὲ ἐκ τῶν πρὸς βορρᾶν (immo ἑσπέραν!) μερῶν τῇ Κλειτορίᾳ, ἐν δὲ τῷ πρὸς ἄρκτους Αἰγείροις καὶ Πελλήνῃ ταῖς Ἀχαϊκαῖς πόλεσι. κεῖται δὲ ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν Κυλλήνην. ὁ πολίτης Φενεεὺς καὶ Φενεάτης καὶ Φενεαῖος καὶ θηλυκῶς Φενεαία καὶ Φενεαῖον. τὸ κτητικὸν Φενεατικὸς καὶ Φενεατικὴ καὶ Φενική.

Viae: 1) Ph. — Pellene — Aegira. Paus. VIII 15, 5. (XV stadia) Ἀπόλλωνος Πυθίου ναός· ἐρείπια δὲ ἐλείπετο μόνα καὶ βωμὸς μέγας λίθου λευκοῦ. ... ἡρώων μνήματα (v. infra). 8 (μετ' οὐ πολὺ) ἡ Κρᾶθις ὄρος, ubi τοῦ Κράθιδός εἰσιν αἱ πηγαί. 9 In monte: ἱερὸν Ἀρτέμιδος Πυρωνίας. 8 Termini πρὸς τὸ Ἀχαϊκὸν duo: πρὸς μὲν Πελλήνην ὁ καλούμενος Πωρίνας, πρὸς δὲ τὴν Αἰγειρᾶτιν τὸ ἐπ' Ἄρτεμιν.

2) Ph. — ἄκρα Γερόντειον, ubi ὅροι πρὸς Στυμφαλίους — Stymphalus c. 16, 1.

3) Ph. (16, 1). — τοῦ Γεροντείου δὲ ἐν ἀριστερᾷ διὰ τῆς Φενεατικῆς ὁδεύοντι ὄρη Φενεατῶν ἐστι Τρίκρηνα καλούμενα, καί εἰσιν αὐτόθι κρῆναι τρεῖς· ἐν ταύταις λοῦσαι τεχθέντα Ἑρμῆν αἱ περὶ τὸ ὄρος λέγονται νύμφαι ... 2 Τρικρήνων δὲ οὐ πόρρω ἄλλο ἐστὶν ὄρος Σηπία, ubi Αἰπύτου τάφος ... 3 γῆς χῶμα οὐ μέγα, λίθου κρηπῖδι ἐν κύκλῳ περιεχόμενον ... c. 17, 1 μετὰ δὲ τοῦ Αἰπύτου τὸν τάφον ὄρος τε ὑψηλότατον τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Κυλλήνη καὶ Ἑρμοῦ Κυλληνίου κατερριμμένος ναός ἐστιν ἐπὶ κορυφῆς τοῦ ὄρους ... 5 ἔχεται δὲ ἄλλο ὄρος Κυλλήνης Χελυδόρεα, ἔνθα εὑρὼν χελώνην Ἑρμῆς ... ἐνταῦθα Φενεάταις καὶ Πελληνεῦσιν ὅροι τῆς γῆς εἰσί, καὶ τοῦ ὄρους τῶν Χελυδορέων οἱ Ἀχαιοὶ τὸ πλέον νέμονται.

4) Ph. — Clitor. Paus. VIII 17, 6 (non describitur). 19, 4 παρὰ τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἔργον, ὃ τῷ ποταμῷ ῥεῦμα ἐποίησεν εἶναι τῷ Ἀροανίῳ ... ἐπὶ χωρίον Λυκουρίαν· καὶ ἔστι Φενεάταις ἡ Λυκουρία πρὸς Κλειτορίους ὅροι τῆς γῆς. Ibi Πεντέλεια (ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμὸς καταφέρεται Hesych., cf. Photius s. v.); cf. Πεντέλειον quod Cleomenes capit (v. s. a. 225).

5) Ph. — Nonacris (u. v.) — Λουσοί (u. v.) — Κυναιθεῖς VIII 17, 6—19, 1.

6) Ph. — Caphyiae — Orchomenus: Paus. VIII 13—14, 4 (a contraria parte incipit): Ph. — (L stadia) βάραθρα (Ὀλβίου s. Ἀροανίου) sub montibus qui Ὄρυξις et Σκίαθις vocantur ab Hercule effossa — (V stadia) Καρυαὶ χωρίον — φάραγξ intra quam ὕδωρ ἄνεισιν ἐκ πηγῆς — πέτρα Καφυατική, quae supra ὅρους Ὀρχομενίων καὶ Φενεατῶν τε καὶ Καφυατῶν imminet — Ἄμιλος — Ὀρχομενός.

[Φενεατῶν et Τεγεατῶν bellum ex ficto auctore Demarato ἐν δευτέρῳ Ἀρκαδικῶν enarrat Ps. Plut. Parall. 16 p. 309 *cde*].

Saec. VIII. VII. Dorum Argivorum principatum Herculis religio fabulaeque huc sicut Stymphalum translatae, postea a poetis logographis mythographis auctae arguunt. Quarto saeculo exstabat monumentum satis vetustum, quocum Thebana illa ab Herodoto V 59—61 commemorata apte conferas: Ps. Aristot. mir. ausc. 58 (59): ἐν Φενεῷ οἱ ὀρείχαλκοι καλούμενοι. ἐπιγέγραπται δ' αὐτοῖς·

Ἡρακλῆς Ἀμφιτρύωνος
Ἦλιν ἑλὼν ἀνέθηκεν.

Cf. Antig. hist. mirab. 131 χαλκόν, ἐξ οὗ καὶ τοὺς ἐν Φενεῷ τοὺς ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνατεθέντας ἀνδριάντας εἰργάσθαι. Pro 'prisco illo Bergkii metro' (Preger Epigr. 66) hexametrum restituere malo, mutato versuum ordine secundum usum a Wilhelmo *Beitr.* 1 sqq. tot exemplis probato:

Ἦλιν ἑλὼν ἀνέθηκε Ἡρακλῆς Ἀμφιτρύωνος.

Postea quinque annos Phenei moratum finxerunt Herculem, ut Eleum pararet bellum: Diod. IV 33.

Ἡρακλῆς. 1) μνῆμα Ἰφικλέους Herculis fratris Iolai patris a Molionidis volnerati, a Buphago et Promna Pheneatis recepti, cultu heroico honorati (ἐναγίζουσιν). Paus. VIII 14, 9. 2) Apollinis Pythii ἱερόν quod XV stadia septentrionem versus est Elide capta fecisse dicitur; sociorum eius Telamonis (cf. scholion Pausaniae: Spiro *Hermes* XXIX 1894, 149) et Chalcodontis ibi sepulcra. Paus. VIII 15, 6. 3) βάραθρα sub montibus qui Ὄρυξις et Σκίαθις vocantur fecit ἐν Φενεῷ παρὰ Λαονόμῃ τῇ Ἀμφιτρύωνος μητρὶ οἰκῶν· γενέσθαι γὰρ Ἀμφιτρύωνα ἐκ Λαονόμης Ἀλκαίῳ τῆς Γούνεω, γυναικὸς Φενεάτιδος ... διὰ μέσου δὲ ὤρυξεν Ἡρακλῆς τοῦ Φενεατῶν πεδίου (ἔλυτρον huc transposuit Hitzig), ῥεῦμα εἶναι τῷ ποταμῷ τῷ Ὀλβίῳ, ὅντινα Ἀροάνιον Ἀρκάδων καλοῦσιν ἕτεροι καὶ οὐκ Ὄλβιον etc. Paus. 14, 2. 4) Plut. ser. num. vind. 12 ὁ Ἡρακλῆς ἀνασπάσας τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν ἀπήνεγκε.

[Saec. VII a. Chr. Theopompus Spartanorum rex τὴν ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος εἰς Φενεὸν πομπεύουσαν ἥρπασε Polyaen. VIII 34.]

c. a. 600. Navium catalogus *B* 605: Φενεὸν inter Arcadiae oppida habet, post Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ et Αἰπύτιον τύμβον.

Ante a. 460. Paus. V 27, 8. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ τὸν κριὸν φέρων ὑπὸ τῇ μασχάλῃ καὶ ἐπικείμενος τῇ κεφαλῇ κυνῆν καὶ χιτῶνά τε καὶ χλαμύδα ἐνδεδυκὼς ... ὑπὸ δὲ Ἀρκάδων ἐκ Φενεοῦ δέδοται τῷ θεῷ. Ὀνάταν δὲ τὸν Αἰγινήτην, σὺν δὲ αὐτῷ Καλλιτέλην ἐργάσασθαι λέγει τὸ ἐπίγραμμα· δοκεῖν δέ μοι τοῦ Ὀνάτα μαθητὴς ἢ παῖς ὁ Καλλιτέλης ἦν. Cf. Perdrizet *Bull. Hell.* XXVII 1903, 300 sqq. et tab. VII.

a. 421—362. Nummi argentei (Head[2] 452):

Mercurius in basi residens; caput Mercurii — ΦΕ aries stans: obolus.

caput Mercurii — ΦΕΝΙΚΟΝ bos pascens: triobolum.

a. 404—364? Νεολαΐδας Προξένου ἐκ Φενεοῦ πυγμῆς ἐν παισὶν ἀνῃρημένος νίκην. Statuam Olympiae fecit Alypus Sicyonius. Paus. VI 1, 3; Foerster *Sieger* 300; Hyde *Olympion.* 3, 2.

a. 370. Φενεᾶται ut reliqui Arcades septentrionales praeter Clitorios ad condendam Megalopolin nullos οἰκιστὰς mittere decreverunt. Paus. VIII 27. Nihilo minus propter nummos foederis arcadici ab iis cusos paullo post accessisse videntur viris doctis. Imhoof-Blumer *Mon. gr.* 196 sqq. 202; Weil *Z. Numism.* IX 36 sq.; Niese *Herm.* XXXIV 1899, 521; inde ab a. c. 362 ponit Head[2] 452. Ex iis nonnulli inter insignia artis monumenta habendi sunt. 1) argentei:

caput Cereris — Φενεῶν Mercurius Arcadem infantem fert; interdum ΑΡΚΑΣ stater; Φενεῶν Mercurius sedens: drachme; Φενικόν taurus: triobolum,

caput Mercurii — Φε. aries, infra Ἀρ(κάς?): obolus.

2) aenei:

caput Cereris; Mercurii; Dianae (Heurippae) — Φε. caduceus; Φε. aries; Φενεῶν equus pascens,

caput Dianae; dimidia pars arietis — Φε. caduceus intra coronam.

a. 362/1 in Arcadum decreto n. 1 inter δαμιοργοὺς non recensentur.

Saec. IV exeunte. Theophr. hist. plant. III 1, 2 οἷον ἐν Φενεῷ τῆς Ἀρκαδίας ὡς ἐξερράγη τὸ συναθροισθὲν ὕδωρ ἐν τῷ πεδίῳ φραχθέντων τῶν βερέθρων — sequitur narratio de ἰτέαις et πτελέαις. Cf. V 4, 6 ἐν Φενεῷ· τῆς Ἀρκαδίας ὅτε αὐτοῖς ἐλιμνώθη τὸ πεδίον φραχθέντος τοῦ βερέθρου· τότε γὰρ τὰς γεφύρας ποιοῦντες ἐλατίνας etc.

a. 276/5 (Walek). ἄρχοντος Ἡρακλείδα ... ὃς φέρει κατὰ θηρα? ἐκ Φενεοῦ μνᾶς -. Bourguet *Delphes* 83. Supplementa incerta.

a. 270—63 Beloch, 233/2 Walek. ἄρχοντος Δαμαίου Ἐχεσθένης, Νέων ... άνευς [1]) Φενικοὶ Δελφῶν πρόξενοι *SGDI* 2770 = Bourguet l. l. 16.

[1]) [Διφ]άνευς Baunack, [Ἀφ]άνευς quod nomen non est Bourg. propter spatii angustias.

Saec. III. Epigramma Antigoni Epigoni f. Cnidii (Gonatae regis ut Usener) heroo a Cnidiis inscriptum Panem laudat et Mercurium (Kaibel Epigr. 781; *Brit. Mus.* IV, DCCXCVII; v. Wilamowitz *Textgesch. Bukol.* 200).

καὶ δρόμος ἠϊθέοισιν ἱδρύεται ἠδὲ παλαίστρη
λουτρά τε καὶ ταρσῷ Πὰν ὁ μελιζόμενος.
ἀλλ' Ἀσινῆς ἔρχευ καὶ ἀπ' Ἀρκαδίης τεμενουρὸν
Ἑρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐχ Φενεοῦ.

a. 234 sqq. (an saeculi II?) nummi argentei foederis achaici: symbolum caduceus; aenei Ἀχαιῶν Φενεῶν, magistratus Νίκαιος. Head^2 418; *Brit. Mus.* 15, 168. Iuppiter Μνασίλαος — Ceres Ἀχαιῶν Φενεῶν Weil *Z. Num.* IX 1882, 265.

a. 225. Φενεὸν Cleomenes προσηγάγετο καὶ Πεντέλειον Plut. Cleom. 17 cf. Arat. 39. Beloch III 1, 732.

c. a. 220. ἄρχοντος Ξενοκλεῦς Μνασέας Εὐχάνορος et Δάολκος Σατύρου Φενικοί *SGDI* 2792. 2793 = Bourguet 41. 42. Νικόλαος [Χ?]ορέα [Φε]ν[ικὸς] πρόξενος Δελφῶν. *SGDI* 2790 = Bourguet 39 (non [Τ]ορέα, fortasse Βορέα).

c. 220? ἄρχοντος Πεισίλα (non Ἀτεισίδα!) Εὔαντος Ξενοδίκου Φενικὸς πρόξενος Δελφῶν *SGDI* 2791 = Bourguet 40 (contra priores).

Saec. III parte altera Ἀνίαν (corr. Ἀροάνιον) ποταμὸν Eratosthenes ap. Strabonem VIII 389 περὶ Φενεόν refert.

a. 219 exeunte, hieme. Philippus rex ὁρμήσας ἐκ Ψωφῖδος διὰ τῆς Φενικῆς καὶ Στυμφαλίας exercitum duxit. Polyb. IV 68.

c. a. 205. Φενεᾶται decreto Megalopolitarum subscripti. *Inschr. Magn.* 38.

Saec. III. Γόργιππος Τυχανίδα(!) Φενεάτας πρόξενος Ἐπιδαυρίων καὶ θεαροδόκος IG IV 925_{40}, ubi Τυχανδρίδας sive Τυχανορίδας desiderat Bechtel *Genethliakon* (Robertianum) 84. Κλ[ε]ά[δα]ς Ἀριστο[μή]δεος Φενεάτας πρόξενος Ἐπιδαυρίων ibid. vs. 62.

Saec. III? Ὀλυμπιάδ[ας - - Φ]ενεάτας [Χορσι]είων πρ[ό]ξεν[ος] κὴ εὐ[ϝ]εργ[έτας] IG VII 2387.

Paullo ante 200? (Ἕρμαια ludi) cf. *Inschr. Olymp.* 184; v. sub Lusis.

Ante a. 150? a. Chr. Εὔχειρ Εὐβουλίδου Mercurii statuam fecit. Paus. VIII 14, 10. Robert *Realenc.* VI 875 (potest vel avus qui tertio a. Chr. saeculo vixit fuisse, ut Robert indicat).

a. 144—100 (Baunack). Soteria vicit Delphis Ἀπολλᾶς Φενεάτης κωμῳδός *SGDI* 2569.

c. a. 118 a. Chr. ἄρχοντος Ἀμύντα. Κλεόδωρος καὶ Θρασύβουλος οἱ Θεοξενίδα Φενεᾶται Delphis προφερόμενοι ἀριθμοὺς τῶν ἀρχαίων ποιητᾶν proxenia honorati. *SGDI* 2726.

a. 146—31 a. Chr. *Cat. Brit. Mus. Pelop.* 196, 25 nummi aenei: Mercurius — [ἐπὶ ἱερ]έος (?) Ἑρμαξόου. Cf. Head^2 452; Bechtel-Fick *GP* 113**.

a. 124 s. 122 (25 aerae macedonicae sive corinthiae?). [Φε]νεατᾶν [γρα]μματεὺς συνέ[δρων] ad Lacedaemoniorum ephoros et urbem exemplum decreti misit, quo illi olim — cratem Stepha[ni] f. Lacedaemonium laudaverant. IG V 1, 30.

Saec. II. I a. Chr. Fabulae graeco-romanae. Euandri patria: Verg. Aen. VIII 165. Servius ad h. l.: "nec nos debet movere quod, cum Euander de Pallanteo sit, dicit 'Phenei sub moenia', cum sciamus poetas vicinas omnes pro uno habere civitates" etc. Secundum Dionysium Hal. I 34, 2, cf. 42, 3 Φενεᾶται et Epei una cum Hercule Romam venerunt.

Ante a. 15 p. Chr. Φενεὸς a Strabone VIII 388 inter oppida evanida enumeratur.

Ante a. 79. Plin. n. h. XXXI 54: terrae quoque motus profundunt sorbentque aquas, sicut circa Pheneum Arcadiae quinquies accidisse constat.

Post a. 100 p. Chr. Plut. ser. num. vind. 12: ὁ Ἀπόλλων — Φενεάτας ἀπόλλυσι τοὺς νῦν ἐμφράξας τὸ βάραθρον καὶ κατακλύσας τὴν χώραν ἅπασαν αὐτῶν, ὅτι πρὸ χιλίων ἐτῶν, ὥς φασιν, ὁ Ἡρακλῆς ἀνασπάσας τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν εἰς Φενεὸν ἀπήνεγκε.

a. 192—212. Nummi (Head^2 452) Severi-Getae, Φενεατῶν (Є Ω).

Libri et itinera.

c. 1806. Leake *Morea* III 135 sqq. Dodwell *Class. Tour* II 435 sq. 437 sqq. (Παλαιόκαστρο prope Ph.). Gell *Morea* 373 sqq. (imago regionis).

Curtius *Pelop.* I 185 sqq. sua e Rossii epistula habet.

1842. Welcker *Tagebuch* I 302 sqq.

1854. Bursian Geogr. II 198 sqq. (cf. 200 adn. 1).

1895. Frazer *Pausanias* IV 230 sqq. alios laudat.

1901. Baker-Penoyre *Pheneos and the Pheneatike, Journ. hell. stud.* XXII 1902, 228 sqq. (tabulae geographicae, imagines).

CYLLENE.

Cyllene mons duobus attollitur cacuminibus, quae occidentale et orientale dicimus; a iugo meridiem versus curvato quod utrumque coniungit, vallis originem capit, quae ad sinum usque corinthium porrigitur. Ibi ad clivum occidentalem antrum est, quod anonymus invenit Graecus, Mercurio G. Hirschfeld attribuit. Montem ipsum olim Atlantem appellatum, deinde ab antro denominatum esse censuit Wilamowitz (*Griech. Trag.* II 227; *Eur. Herakl.*^{2} II 96; cf. Malten *Kyrene* 117). Locum quem ipsi adiimus, ita describit Graecus ille:

τὸ σπήλαιον τοῦτο ἢ ἄντρον κεῖται ΑΜ τοῦ ὄρους Κυλλήνης ἐπὶ μικροῦ βουνοῦ (πουλιοῦ ὄχθου) πρὸς τὸ μέρος τῆς Φλαμπουρίτσας, 2—1 1/2 ὥρας ἀπέχον τῶν Τρικάλων, καὶ διαιρούμενον φυσικῶς, ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ σ(τ)αλακτιτῶν, εἰς 11 ποικιλοσχήμους αἰθούσας, ὧν δίδομεν μιᾶς ἑκάστης συνοπτικὴν περιγραφήν.

Α' χρησιμεύει ὡς εἴσοδος, εἰς ἣν κατέρχεταί τις ἐκ τῶν ἔξω διὰ τριῶν βαθμίδων φυσικῶν, δι' ὀπῆς μετριαίας διαμέτρου περιφρασσομένης ὑπ' ἀλαξεύτων λίθων. ἐν αὐτῇ εὑρέθησαν μετὰ διαφόρους ἀνασκαφὰς πλεῖστα ἀρχαῖα διαφόρων ἐποχῶν ἀγγεῖα καὶ πήλινα ἀγαλμάτια, τὰ πλείονα τεθραυσμένα ... Β' ἔχει τὰς μεγαλειτέρας τῶν ἄλλων διαστάσεις. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ ἀριστερόθεν ὀπὴ πρὸς τὰ ἄνω, ἐφ' ἧς εὑρέθησαν ἐπίσης ἀρχαῖα ἀγγεῖα καὶ πήλινα ἀγαλμάτια, μετ' ἀνασκαφὴν χωμάτων (κλειόντων ἴσως τὴν ἀρχαίαν εἴσοδον). Δεξιόθεν ἠνεῴχθη ἑτέρα ἥτις ἄγει εἰς σμικρὸν σπήλαιον, ἐφ' οὗ εὑρέθησαν ὀστᾶ, ὧν τινα κεκρυσταλλωμένα ... Ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ κατωτάτῳ τῆς αἰθούσης ἀνυψοῦται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ὀροφῆς κίων μέγιστος ὡς κολοσσός, οἱονεὶ ὑποβαστάζων τὸ ὅλον ἐπιστέγασμα (οὗ τὸ μὲν ὕψος περὶ τὰ 25 μέτρα, ἡ δὲ παρὰ τὴν βάσιν περίμετρος περὶ τὰ 20—25). Κύκλῳ αὐτοῦ παρὰ τῇ βάσει διάφοροι διαφόροις γράμμασιν ἐπιγραφαὶ κυρίων ὀνομάτων (ἴσως τῶν ἀναθετῶν), ὧν σημειοῦμέν τινας. Κατὰ μέτωπον (n. 361, v. p. 84). δεξιόθεν τοῦ κίονος ἐπὶ τοῦ τοίχου (n. 364). ... Εἰς τὸ δεξιὸν πλάγιον ἐφ' οὗ ἐνυπάρχουσιν αἱ ἐπιγραφαὶ ἐσχημάτισται σταλακτίτης παρεμφερὴς πρὸς βωμόν, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγραφαί.

Γ' Δεξιόθεν εἰς συμφυὴς τῷ τοίχῳ, ὡς βωμός, ἐφ' οὗ σχηματίζεται κεφαλή ... ὕψωμά τι συμφυὲς ἐν εἴδει βωμοῦ, ἐφ' οὗ αἱ ἑξῆς τρεῖς ἐπιγραφαὶ μεγάλοις γράμμασιν, ἑκάστου τὸ μῆκος περὶ τὰ 0,40 (n. 365).

... ἐκτὸς τῶν ἐπιγραφῶν, οὐδαμοῦ ἄλλοθι φαίνεται χεὶρ ἀνθρώπου ἐργασθεῖσα· διότι τὰ ἐπιστάζοντα ὕδατα εἰς κρύσταλλον μεταβαλλόμενα ... ἔχουσι μεταβάλει καθολοκληρίαν τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ὄψιν. Ὅθεν πρὸς ἀνακάλυψιν πολλῶν, χρειάζονται ἔρευναι παρ' ἐπιστήμονος. Ἐκ δὲ τῶν ἐντὸς εὑρεθέντων ἀρχαίων ἀγγείων καὶ πηλίνων ἀγαλματίων καὶ τῶν διαφόρων ἐπιγραφῶν συμπεραίνει πᾶς τις εὐλόγως, ὅτι τοῦτο ἐχρησιμεύέ ποτε ὡς ναός.

Saec. VIII vel VII? Odyssea ω 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος.

c. a. 700. Atlantis fabula Hesiodo nota. Maia et Mercurius: Theog. 938; Πληιάδων Ἀτλαγενέων Op. 383; nomina fr. 275 (Rz. 1902) Peloponnesum et Boeotiam amplectuntur. Atlas Promethei frater coelum sustinet: Theog. 507 sqq. Hesiodum secuti Aeschylus Prometheo, Hellanicus, alii.

Saec. VII? Homericus in Mercurium hymnus (III) Ἑρμῆν celebrat Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, quem Maia nympha in antro a Iove pepererit. Locum dicit vs. 142 Κυλλήνης δῖα κάρηνα, 6 ἄντρον παλίσκιον, 172 ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι, cf. 234. 359; 229 πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, sed aliis locis mentionem facit 146 μεγάροιο, et vs. 246 μεγάλοιο δόμοιο, ubi τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε rerum

splendidarum plenas, οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν. Cf. Robert *Hermes* XLI 389sq., qui id agit, ut hymnum e diversis fontibus conflatum esse demonstret; cum huius loci non sit, quid poëtis liceat perquirere.

c. a. 600. Alcaeus hymnum in Mercurium condit. PLG⁴ III 148, 5.

— Navium catalogus a Cyllene Arcadiae descriptionem incipit, v. supra.

Ante a. 445 Sophocles Aiace 691 Panem ut Arcadem cum Cyllene ut eo Arcadiae monte quem ipse e patria sua videret coniunxit (ἰὼ ἰώ, Πὰν Πάν, ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ' ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ), ubi ἁλίπλαγκτε deo super mare ad chorum, qui in Troade versatur, vecto tribuit Wilamowitz.

Pan in Cyllene a Mercurio e nympha Dryopis filia progenitus: hymn. Hom. XX, cf. v. Wilamowitz *Kydathen* 224; ipse Pan Κυλλήνιος est apud Erycium Vergilii imitatorem (Anth. Pal. VI 96) et in donario cretico a Xanthudide (*Bull. Hell.* XXVII 1903, 295) explicato: [Πανὶ] ὑλος[κόπωι] Κυφαρισσ[ίται] — σοί, Κυφαρισσίτα Κυλλάνιε, cf. Philippum Anth. Pal. VI 107 ὑλησκόπῳ Πανί.

— Sophoclis drama satyricum Ἰχνευταί in monte Cyllene agitur: ipsa nympha, τόπων ἄνασσα τῶνδε Κυλλήνης σθένος inducitur (II 16). De bobus raptis ab Apolline quaesitis, Satyrorum ope inventis, lyra a Mercurio fabricata agitur. Hunt *Oxyrhynchus Papyri* IX 1912, 30; cf. v. Wilamowitz-Moellendorff *Jahrb. Philol.* 1912, 449sqq.: Robert *Hermes* 1912, 536sqq.

Saec. V Logographi. Pherec. fr. 85 (FHG I 92 ap. Dion. Hal. I 13): Λυκάων .. οὗτος γαμεῖ Κυλλήνην, νηΐδα νύμφην, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος ἡ Κ. καλεῖται. Cf. schol. Eur. Or. 1645 [1]). Hellanicus ἐν Ἀτλαντίδι Hesiodi vestigia premit (FHG I 52, 56); *Oxyr. Pap.* VIII 71.

[1]) Unus Pausaniae de regibus auctor Elati regis filium finxit, cui nomen Κυλλήν, montis (et portus eliaci) eponymum VIII 4, 4; VI 26, 4.

Saec. IV exeunte Dicaearchus ap. Geminum el. astron. 17 ἔστι μὲν τῆς Κυλλήνης τὸ ὕψος ἔλασσον σταδίων ιε', ὡς Δικαίαρχος ἀναμεμετρηκὼς ἀποφαίνεται· τοῦ δὲ Ἀταβυρίου ἐλάσσων ἐστὶν ἡ κάθετος σταδίων ιδ' (FHG II 253, 58).

Minus altum dixit Apollodorus ap. Eust. ω 1 p. 1951 (coll. Steph. Byz. Κυλλήνη) Κυλλήνης ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, καθά φησιν ἱστορεῖν Ἀ - ον. Strab. VIII 388: μέγιστον δ' ὄρος ἐν (Ἀρκαδίᾳ) Κυλλήνη· τὴν γοῦν κάθετον οἱ μὲν εἴκοσι σταδίων φασίν, οἱ δ' ὅσον πεντεκαίδεκα. Ad Dicaearchum redit Geminus: v. infra.

Saec. III parte altera Philostephanus Cyrenaeus librum περὶ Κυλλήνης scripsit. FHG III 30, 9 ap. schol. Pind. Ol. VI 144.

c. a. 70 a. Chr. (Tittel *Realenc.*² VII 1029 Gemin. elem. astr. 17): . . . μὴ δέκα στάδια τὸ ὕψος ἀνατείνειν τὰ νέφη. οἱ γοῦν ἐπὶ τὴν Κυλλήνην ἀναβαίνοντες ὄρος ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ὑψηλότατον καὶ θύοντες τῷ καθωσιωμένῳ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Ἑρμῇ, ὅταν πάλιν δι' ἐνιαυτοῦ ἀναβαίνοντες τὰς θυσίας ἐπιτελῶσιν, εὑρίσκουσι καὶ τὰ μηρία καὶ τὴν τέφραν τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν τῇ αὐτῇ τάξει μένουσαν, ἐν ᾗ καὶ κατέλιπον, καὶ μήθ' ὑπὸ πνευμάτων μήθ' ὑπὸ ὄμβρων ἠλλοιωμένα· διὰ τὸ πάντα τὰ νέφη καὶ τὰς τῶν ἀνέμων συστάσεις ὑποκάτω τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς συνίστασθαι. Cuius altitudo e Dicaearcho (v. s.) definitur. Quae quatenus non Dicaearcho debentur e Posidonio Gemini praeceptore fluxisse videntur (Tittel et quos laudat l. l.). De serioribus auctoribus qui e Gemino hauserunt egit Capelle Χάριτες (Leoninae) 1911, 221sqq.

Saec. II p. Chr. Artemid. I 45 εἶδον δὲ καὶ ἐν Κυλλήνῃ γενόμενος Ἑρμοῦ ἄγαλμα οὐδὲν ἄλλο ἢ αἰδοῖον δεδημιουργημένον λόγῳ τινὶ φυσικῷ. Cf. Hippol. ref. haer. V 8. Idem in Cyllene Eliaca: Paus. VI 26, 5 Preller-Robert I 388, 2.

c. a. 177 p. Chr. Paus. VIII 17, 1 ὄρος τε ὑψηλότατον ὀρῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Κ. καὶ Ἑρμοῦ Κυλληνίου κατερριμμένος ναός ἐστιν ἐπὶ κορυφῆς τοῦ ὄρους.

Schol. Ptol. III 16, 14 (Meliarakis Ἀργολίς 25sq.). Στύμφαλος ὄρος ἡ Ζηρεία· τὸ αὐτὸ καὶ Κυλλήνους ὄρος.

Libri et itinera.

1871. (Anonymus) Περιγραφὴ τοῦ ἐν Κυλλήνῃ τῶν Τρικάλων ἤδη ἀνακαλυφθέντος σπηλαίου. Ἐφ. φιλομ. ιθ' ἀρ. 780 p. 2425—2427. idem Παλιγγενεσία m. Augusto.

1874. G. Hirschfeld a. d. III Non. Febr. in societate archaeologica berolinensi de antro egit.

1884. A. Scheffler De Mercurio Puero. diss. Regimont.

1886. A. Gemoll *Die homerischen Hymnen herausgegeben und erläutert.*

1906. C. Robert *Zum homerischen Hermeshymnos. — Hermes* XLI 389—425.

1910. Hiller et Lattermann: *Ark. Forsch., Abh. Berl. Ak.* 1911, 4 fig. 1; 10.

NONACRIS. STYX.

Paus. VIII 17, 6 ἐκ Φενεοῦ δὲ ἰόντι ἐπὶ ⟦τὴν⟧ ἑσπέρας . . . ἐν δεξιᾷ δὲ ἐπὶ Νώνακριν καὶ τὸ ὕδωρ τῆς Στυγός. τὸ μὲν δὴ ἀρχαῖον ἡ Νώνακρις πόλισμα ἦν Ἀρκάδων καὶ ἀπὸ τῆς Λυκάονος γυναικὸς τὸ ὄνομα εἰλήφει· τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν ἐρείπια ἦν, οὐδὲ τούτων τὰ πολλὰ ἔτι δῆλα. τῶν δὲ ἐρειπίων οὐ πόρρω κρημνός ἐστιν ὑψηλός, οὐχ ἕτερον δ' ἐς τοσοῦτον ἀνήκοντα ὕψους οἶδα· καὶ ὕδωρ κατὰ τοῦ κρημνοῦ στάζει, . . . Στυγός . . . 18, 4 τὸ δὲ ὕδωρ . . . ἐσπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν, διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι . . . 7 ὑπὲρ δὲ Νώνακριν ὄρη τε καλούμενα Ἀροάνια καὶ σπήλαιόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς (v. sub Lusis).

Nomen: Hes. Νώνακρις· τόπος ἐπώνυμος Ἀρκαδίας· τινὲς δὲ Νώναπις.

Styx apud Homerum: O 37 Iuno in sacramento τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ advocat. Θ Styx inferorum flumen in narratione de Hercule Cerberum quaerente: 369 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγεν Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα. Quare Titaresius Thessaliae fluvius ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ (navium catal. B 755).

Saec. VII Hesiodus Theogonia 383sqq. de Styge Oceani filia Pallantis uxore fusius agit, loco non indicato; vs. 775sqq. in parte postea adiecta (A. Meyer De compos. Theog. Hesiodeae 70sq.) post Noctis eiusque filiorum et Plutonis domus Stygis κλυτὰ δώματα describit (778) μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντη 779 κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται . . . 784 Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι 785 τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ, πολυώνυμον ὕδωρ, 786 ψυχρόν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο 787 ὑψηλῆς ut decima Oceani pars.

c. a. 500. Epimenides fr. 6 Diels (*Vorsokr.*³ II 191 ap. Paus. VIII 18, 2) de Echidna Πείραντος e Styge filia.

Saec. V. Nonacris Pheneatarum erat.

c. a. 489 a. Chr. Hdt. VI 74. Cleomenes Spartae rex ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστεῶτας ἀγινέων ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ, καὶ δὴ καὶ ἔστι τοιόνδε τι· ὕδωρ ὀλίγον φαινόμενον ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, τὸ δὲ ἄγκος αἱμασιῆς τις περιθέει κύκλος. ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίης πρὸς Φενεῷ.

Saec. V (s. IV in.). Aristophanes fr. 829 (Kock I 581) ap. Steph. Byz. Νώνακρις· . . . τὸ ἐθνικὸν Νωνακριεύς. Quod ad Hesychii Νωνακρ(ι)εύς rettulerunt: οἱ μὲν ἀλείπτην ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν, et Photii Νωνακριεύς· πύκτης, παγκρατιαστής.

a. 336—323. Styx intra Lusiatarum fines: epigramma delphicum apud Philonem Heracleotam ἐν τῷ πρὸς Νύμφιν (qui vixit c. 310 — post a. 240: Susemihl *Gesch. Al. Lit.* I 620sq.) ap. Stob. flor. I 49, 52 et Ael. nat. an. X 40 [Preger Epigr. 88]:

σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο, Παιάν,
κάνθωνος Σκυθικοῦ, χρῆμά τι δαιμόνιον,
ὃ Στυγὸς ἀχράντωι Λουσιῖδος οὐκ ἐδαμάσθη
ῥεύματι, βάσταξεν δ' ὕδατος ἠνορέην.

2 σχῆμα τὸ Ael. || 3 ἀχράντου Stob. || Hinc fabula nata Alexandrum Stygia aqua perniciosa interfectum esse: Paus. VIII 18, 6 cf. historiolam de Antipatri et Aristotelis insidiis ab Arriano VII 27 relatam sed reiectam.

Saec. III a. Chr. Lycophro 680. Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός — schol. Νωνακριάτης δὲ ὁ Ἀρκαδικός· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας ὅπου τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. Cf. Steph. Byz. Νώνακρις. — Rhianus ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ τὸ ἐθνικὸν Νωνακρίτης (Steph. ibid.). — Ariaethus fr. 1 ap. Hyg. poët. astr. II 1 Megistonis res in Nonacri monte arcadico gestas dixit.

Saec. III p. Chr. exeunte Porphyrius philosophus de Styge librum composuit. G. Wolff Porphyrii de philosophia 1856, 23. Eo Stobaeus (v. supra) usus est.

Libros de Nonacri et Styge laudat Frazer *Pausanias* IV 252, qui a. 1895 adierat; satis habemus unum citare:

1852. Schwab *Arkadien* 47 (moenia in monte Aroanio, a Solo meridiem, a Zaruchla occidentem versus sita?). Idem p. 53sqq. testimonia de Styge collegit.

360 *Winterthur* in museo. Caput apri, l. 0,09, a. 0,055; a. 1875 ab Arcade aliquo Athenis emit Imhoof-Blumer; idem imaginem Kirchhoffio misit, qua utimur. Commemoravit Roehl IGA ad n. 60; cf. Imhoof-Blumer *Monn. gr.* 205 adn. 74, Farnell *Cults* V 80.

Ἑρμᾶνος Φενεοῖ.

Φενεοῖ locativus esse videtur; similia Lusi et Pellene achaica praebent.

---

361 Mossiae in ecclesia cum alios lapides, qui aedificii antiqui esse videbantur, tum fragmentum vidit Ross, cuius ex diario protraxit Fraenkel.

ΕΥΡΟΙ /// — Εὔροι[α].

362—366 CYLLENE. Antrum quod Mercurii dicunt (v. p. 82). Textum auctoris graeci utut est apposui; pauca quae ipsi legimus adieci. Partem saeculo IV s. III a. Chr. tribui posse haud infitior. Ectyporum usus in loco madido exiguus est.

	Graeci lectio:	*Nos legimus:*
(362)	Φ Ι Λ Ο Ν Ι Κ Ο Σ	Φ Ι Λ Ο Ν Ι Κ
	Λ Α Κ Ω Μ Ε Ν Ι Ο Σ	Α Λ Κ Ω Ν
	Α Ν Ε Θ Ε Ο (?)	Ν Ε Μ Ε D Ⅎ
	Ε Ρ Θ Υ Φ Ρ Ο Ν Δ Α Χ Α	Ε Υ Θ Υ Φ Ρ Ο Ν
	Λ Α Σ Θ Ε Ν Η Σ Α Ρ Κ Α Σ	Ν Α Τ Λ Α Σ Θ Ε Ν . Σ
	. . . . . Α Θ Α Μ Ι Δ Ο Σ	Α Γ Α Λ Λ Ι Δ Α Σ
	. . . . . Ν Α Κ Μ Ο Ν Ο Σ	
	etc. etc.	

Unde nomina Φιλόνικος, Ἄλκων, Εὐθύφρων (vix ο = ω), Λασθένης, Ἀγαλλίδας certa videntur; num ethnicum Ἀρκὰς recipiendum sit incertum. Infra littera ΜΕD quae iam incertae sunt alia sunt vestigia, quae ita fere notavimus: ΑΙΑΧΙΑΔ . . ΑΣ, sed ea intemptata relinquo.

Paullo infra vidimus:

(363) Α Γ Η Σ Α Ρ Χ Ο Σ — Ἀγήσαρχος

inferius:

(364) . Ρ Ι Ν Ο Τ Ε Λ Η Σ Ε Λ Ο Ρ Τ Α Σ Α — [Κ]ρινοτέλης - - (?)

Graeci apographa:

(365) Σ Π Λ Α Γ Γ Η Λ Α — Λ Υ Σ Ι Ο Δ Ι Κ Η
Π Ο Λ Υ Ν Ι Κ Ο Σ — Α Ρ Ε Σ

unde Πολύνικος et Λυσιδίκη (?) elicias.

(366) Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ν — Πιστόδαμ[ος]
Η Μ Ν Ο Σ — [Λ]ῆμνος
Ε Ι Φ Υ Λ Λ Ο Σ — Εὔφυλλος? an [Τρ]ί[τ]υλλος?

Haec nomina non tam adorantium quam curiosorum esse e similibus Pholegandri (IG XII 3, 1063) et Oliari (XII 5, 476 sqq.) concludere licet; quamquam vel curiositas suadet, ut celebre sanctumque quodammodo antrum fuisse sumamus. Nomen [Λ]ῆμνος si recte lectum est, seram probat aetatem; cf. n. 50_8. 215 Tegeae.

IX.

CLETOR CVM LVSIS.

Urbs et vicinia: Paus. VIII 21, 3: τῇ δὲ Κλειτορίων πόλει - οἰκεῖται ⟨δ'⟩ ἐν ὁμαλῷ, κύκλῳ δὲ ὄρη περιέχοντά ἐστιν οὐ μεγάλα. Κλειτορίοις δὲ ἱερὰ τὰ ἐπιφανέστατα Δήμητρος τό τε Ἀσκληπιοῦ, τρίτον δέ ἐστιν Εἰλειθυίας . . . 4 Κλειτορίοις δὲ καὶ Διοσκούρων, καλουμένων δὲ Θεῶν Μεγάλων ἐστὶν ἱερὸν ὅσον τέσσαρα ἀπέχον στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἀγάλματά ἐστιν αὐτοῖς χαλκᾶ. πεποίηται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους κορυφῆς σταδίοις τριάκοντα ἀπωτέρω τῆς πόλεως ναὸς καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς Κορίας[1]).

[1]) De Minerva: Cic. nat. deor. III 59: 'quarta Iove nata et Coryphe, Oceani filia, quam Arcades Κορίαν nominant, et quadrigarum inventricem ferunt'. Cf. Mnaseam ἐν α' Εὐρώπης ap. Harp. ἱππία Ἀθηνᾶ (FHG III 149, 2) τὴν Ἱππίαν Ἀθηνᾶν Ποσειδῶνος εἶναί φησι θυγατέρα καὶ Κορύφης τῆς Ὠκεανοῦ, ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν διὰ τοῦτο Ἱππίαν κεκλῆσθαι. — Diana Κορία ad οὔρεα Ἀζήνια relata a Callimacho III 235.

Viae: 1) Κλ. — (LX stadia) Λάδωνος πηγαί — (L stadia) Λυκουρία — Φενεός. Paus. VIII 20sq. 21, 1: ἡ δὲ ὁδὸς ἡ ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Λάδωνός ἐστιν αὐλὼν στενὸς παρὰ τὸν Ἀροάνιον ποταμόν. πρὸς δὲ τῇ πόλει διαβήσῃ ποταμὸν καλούμενον Κλείτορα[1]). ἐκδίδωσιν οὖν ὁ Κλείτωρ ἐς τὸν Ἀροάνιον, οὐ πλέον τῆς πόλεως σταδίους ἀπέχοντα ἑπτά.

[1]) Cf. Mnaseam ap. Ath. VIII 331 *d* (FHG III 150, 6 de piscibus ἐν τῷ Κλείτορι ποταμῷ cantantibus, quam rem de Aroanii piscibus ita commemorat Pausanias, ut se ipsum nihil audivisse dicat). — 'rapidus Clitor' Stat. Theb. IV 289.

2) Κλ. — Λάδων — Καφυιαί. Pars viae eadem quae primae; alteram v. sub 5.

3) Κλ. — Ψωφίς.

4) Κλ. — Λουσοί — Κύναιθα — Βοῦρα Achaiae.

5) via quae Caphyiis ἐπὶ Νάσους καλουμένας fert et inde (L stadia) per Clitoriam ad Ladonem fluvium. διαβήσῃ τε δὴ τὸν ποταμὸν καὶ ἐπὶ δρυμὸν ἀφίξῃ Σόρωνα διά τε Ἀργεαθῶν[1]) καὶ Λυκούντων καλουμένων καὶ Σκοτάνης. ἄγει μὲν δὴ ὁ Σόρων τὴν ἐπὶ Ψωφῖδος . . . τοῦ Σόρωνος δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἔστι μὲν Πάου κώμης ἐρείπια, εἰσὶ δὲ οὐ πολὺ ἀπωτέρω καλούμεναι Σεῖραι· ὅροι δὲ Κλειτορίοις τῆς χώρας πρὸς Ψωφιδίους εἰσὶν αἱ Σεῖραι. Paus. VIII 23, 8. 9. Hac via Philippus rex hieme (a. 219/8) Caphyiis Psophidem profectus est: Polyb. IV 70, 2. Cf. Pol. IV, 11, 2: ἀναστρέψαντες γὰρ ἐκ τῆς Κλειτορίας κατεστρατοπέδευσαν περὶ Καφύας.

[1]) Pro Ἀργεαθῶν, quod explicare conatus est Angermann (Grasberger *Ortsn.* 145) facilius intelligeres Ἀργεαδῶν, collato vicino Θαλιαδῶν (infra p. 86_4).

Κλήτωρ, postea Κλείτωρ, nomen agentis est, et urbi et fluvio proprium; aut 1) i. q. Καλήτωρ O 419 (Lobeck Ῥηματικόν 293, 6), s. κλητήρ, vocatur, cf. nomen-clator, καλέω, κέ-κλη-κα, aut 2) ὃς κλείει, qui claudit, sic ut κλειτορίς s. κλητορίς vulvam claudit muliebrem (huc, non ad urbem, pertinet obscoenum illud κλειτοριάζειν Hesych. etc.), ut arx sit munita quae valles claudat. Similia nomina ex aliis linguis affert Grasberger *Ortsn.* 126. 208. Quae vis loco quo viae (v. supra) conveniunt satis apta videtur, praesertim cum vallis ipsa montibus altis clausa sit.

*[saec. XI: Plut. Lyc. 2 Sous Proclis f. Lacedaemoniorum rex ἐν χώρῳ χαλεπῷ καὶ ἀνύδρῳ . . . ὑπὸ Κλειτορίων obsessus siti superata quam τῆς πλησίον πηγῆς aqua explere nolebat, τὴν δορίκτητον γῆν obtinet.] Soum per nefas inter reges relatum re vera vixisse, nec differre a Λακωνικῷ ἀνδρὶ τῶν εὐδοκίμων, cui ὄνομα ἦν Σοῦς (Plat. Crat. 412*b*), Wilamowitzius (*Hermes* XL 144sqq.) contendit; quam rem aut saeculo sexto aut, id quod praeferam, post pugnam Dipaeensem c. a. 470 a. Chr. agi potuisse nemo negabit.

c. a. 600. In navium catalogo non commemoratur.

Saec. V parte priore Κλειτορίας γυναικὸς Stesimbrotus dixit geminos Cimonis filios, Lacedaemonium et Eleum (Οὔλιον Koehler ad IG II s. 672*c*); Isodices legitimae uxoris Diodorus Periegeta ap. Plut. Cim. 16. Busolt III 1, 12 adn. 1; Kirchner Prosop. 8429. 11496. Κλειτορία pro Κλειτὼ nomine substitutum, obscoenitatis et contumeliae causa; v. supra.

Ante a. 460? Pind. Nem. X (Θεαίῳ Ἀργείῳ παλαιστῇ) victorias ab eius cognatis partas refert: 44 Πελλάνας 47 ὅν τε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες . . . Quocum Fraenkel confert Heraei argolici titulum n. 510: [. . . ἐν] Νεμέαι Τεγέαι τε[. . . Κλέ]τορι Παλλάνα[ι τε . . .]. Τιμοκλῆς μ' ἔθεκε, Timoclem censet cognatorum illorum fuisse affinem; titulum ante Ol. 80, 460 ponit.

c. a. 450 et postea (Head[2] 446; iam ante a. 467: Babelon *Traité* II 1, 878) nummi argentei:

equi protome aut ΚΛΕΤΟ eques nudus — quadratum incusum triobolum,
equi caput — ⩐ intra quadratum incusum hemiobolium,
equus liber — Ε in quadrato incuso hemiobolium.

a. 400—322 et iam antea. Nummi (Head[2] 447):

caput Minervae — Κλη. equus Ꞩ obolus, Æ,
caput Solis — Κλη. bos; ad bovem conf. bovem urbis insigne in lapide delphico anni 314, u. v. (supra eum interdum centaurus parvus aut folium hederaceum) Ꞩ tribolum,
idem — Κλη. intra coronam lauream Æ.

a. 405. Ἀθηνόδωρος καὶ Δαμέας Ἀρκάδες ἐκ Κλείτορος Delphis in Lysandri donario hic Dianam Neptunum Lysandrum, ille Apollinem et Iovem fecit. Paus. X 9, 8.

a. 404—368? (Hyde) Ἄλκετος Ἀλκίνου Ἀρκὰς ἐκ Κλείτορος Olympionicae statuam fecit Κλέων (Σικυώνιος) Paus. VI 9, 2.

Κριτόδαμος Λίχα Κλειτόριος παῖδας πυγμὴν νικήσας ibidem. Statuam fecit idem. Paus. VI 8, 5; *Inschr. Olymp.* 167.

a. 378. πολεμοῦντας τοὺς Κλειτορίους τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ ξενικὸν τρέφοντας Xen. Hell. V 4, 26.

Ignoramus, quando donarium Olympium dedicatum sit quod sexto aut ineunti quinto saeculo attribuit Robert *Realenc.* II[2] 960. Paus. V 23, 7: πλησίον τοῦ Ὑβλαίων ἀναθήματος βάθρον τε πεποίηται χαλκοῦν καὶ ἐπ' αὐτῷ Ζεύς· τοῦτον ὀκτὼ μάλιστα εἶναι ποδῶν καὶ δέκα εἰκάζομεν. οἵτινες δὲ αὐτὸν ἔδοσαν τῷ θεῷ καὶ ὧντινών ἐστιν ἔργον, ἐλεγεῖον γεγραμμένον σημαίνει [Preger 62]·

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάταν ἀνέθηκαν
  πολλᾶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασσάμενοι,
καί με Τρειτ[⏑ ⏑ υἱοὶ] Ἀρίστων ἠδὲ Τελέστας
  αὐτοκασίγνητοι καλὰ Λάκωνες ἔθεν.

3 καί με Κλειτορίοις Duemmler, quod post Κλειτόριοι versus primi non arridet; malo τοῦ δεῖνος υἱοί. Sculptores Pausanias se aliunde non novisse confitetur. Ex oppidis a Clitoriis victis duas refero:

Πάος inter Ladonem et fines Clitoriorum et Psophidiorum, τοῦ Σόρωνος (δρυμοῦ) δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἔστι μὲν Πάου κώμης ἐρείπια Paus. VIII 23, 9.

Ἀζὴν ἐκ Παίου πόλιος Λαφάνης Εὐφορίωνος τοῦ δεξαμένου τε, ὡς λόγος ἐν Ἀρκαδίῃ λέγεται, τοὺς Διοσκούρους οἰκίοισι καὶ ἀπὸ τού-

τοῦ ξεινοδοκέοντος πάντας ἀνθρώπους Hdt. VI 127 (inter Agaristae procos). [Rudera quae Pai esse putabat Gell *Städtemauern* tab. XVII, Νάσων esse videntur.]

Θαλιάδαι s. -άδες. Paus. VIII 25, 2: ad Ladonem fluvium (post: Λευκάσιον χωρίον καὶ Μεσόβοια καὶ διὰ τῶν Νάσων ἐπί τε Ὄρυγα τὸν καὶ Ἁλοῦντα ὀνομαζόμενον) paulo supra Cereris Eleusiniae fanum. V. saec. nummi (Head[2] 456) argentei:

Mercurius currens caduceum fert — quadratum incusum in sex trigona divisum: triobolum 61 gr.

ΘΑΛΙ? idem — '*swastica*' q. v. intra quadr. inc.

a. 370. Κλειτορίων Κλεόλαος, Ἀκρίφιος(?) οἰκισταὶ Megalopolis electi: Paus. VIII 27, 2. Quod notabile est, quia Heraeenses Thelphusii Psophidii Stymphalii Orchomenii absunt. Tunc moenia urbis praeclara exstructa esse videntur (Hiller *Ark. Forsch.* 8).

Propter Clitoriorum erga Magnam urbem et foedus arcadicum merita auctor certe arcadicus, ni fallor Clitorius, iam antiquiorem urbis gloriam augere studebat. Cum hoc anonymo regum arcadicorum scriptore Pausanias (VIII 4, 4 sqq.) Clitorem Azanis filium regem finxit, qui Lycosurae regnaret, sed Clitorem urbem conderet; mortuo Clitore regnum ad Aepytum Elati filium rediisse. Zenodotus quoque nobilissimus Alexandrinorum grammaticus auctore Clitorio usus esse videtur, ut Homeri sermonem explicaret; ad eum glossas Κλειτορίων ab anonymo grammatico (Bekker Anecd. III 1094/6, Hoffmann *Gr. Dial.* I 101 sqq.) citatas redire schol. Ap. Rh. II 1005: τραχεῖαν καὶ σκληράν. οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν Γλώσσαις demonstrat.

a. 362/1. Κλητόριοι quinque ex quinquaginta δαμιοργοῖς Tegeam ad Ἀρκάδων βουλὴν mittunt n. 1. Desunt Stymphalii. Pheneatae, Psophidii.

Chalcide. ΑΣ. Ed. Papabasileiu περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἀρχαίων τάφων 1910, 107, 2. Σατύρα Σατύρου Κλητορία.

a. 336 (Ol. 111). Κλεόμαντις Κλειτόριος στάδιον vicit Euseb. I p. 205/6 Schoe.

c. a. 314 a. Chr. ἄρχοντος Θεολύτου Delphi proxeniam dederunt Χαριδάμωι Ἁγία Ἀρκάδι Κλειτορίωι ... ὡς εὐεργέται Δελφῶν *Bull. Hell.* XXI 1896, 557 sq. Infra litteras bovis imago exsculpta est.

c. a. 300 Ἀριστοτέλης (Ἀριστοτέλους) Κλειτόριος ἐπόησεν v. p. 4_{102}.

a. 276/5 (Walek) ἄρχοντος Ἡρακλείδα Clitorii quidam Amphictionum decreto multa puniti. Bourguet *Delphes* 83: vs. 16: κατὰ ΚΗΣΟΥ (an Κρίσου?) Κλειτορίου μνᾶς τριάκον[τα -] 17: κατὰ Ἀρκέτου Κλειτορίου μνᾶ[ς τριά]κοντα - 18: [- κατὰ ...] Κλειτορίου μνᾶς τριάκοντα δύο καὶ ἄλ[λα ...].

a. 256/5 s. 260/59 (Walek) ἄρχοντος Κλεώνδα Soteriorum Delphicorum victores Κλειτόριοι Κλειτίας Καλλίου, Ἀλκίας Δαϊφάντου, Τίμαρχος Ἀνδροίτα παῖδες χορευταί, Ἀμφαρείδας Δεινία χορευτὴς ἀνδρῶν. Multi alii victores ut Ἀρκάδες enumerati, quod nomen Clitoriis tunc non placuisse videtur.

a. 300—250. Ἱππό[λ]ο[χ]ος? Κλεοκράτους [Κ]λειτόριος πρόξενος Δηλίων *Bull. Hell.* XXXIV 1910, 364, 11.

Ante a. 236? foedus achaicum: Beloch III 1, 655. Nummi argentei: Κλη. compendium Achaeorum, Solis caput; aenei: [Ν]ικίας — Ἀχαιῶν Κλειτορίων. Weil *Z. Num.* IX 260, Head[2] 418.

a. 228/22. Θεάρκης Κλειτορίων in bello Cleomeneo proditor, ὃν εἰκότως ἐξαρνοῦνται Κλειτόριοι μὴ φῦναι παρὰ σφίσι. γενέσθαι δ' ὑποβολιμαῖον ἐξ Ὀρχομενοῦ τῶν ἐπηλύδων τινὸς στρατιωτῶν Polyb. II 55, 9.

a. 220/19. Polyb. IV 18. 19 Aetoli προσεστρατοπέδευσαν τῇ τῶν Κλειτορίων πόλει. (19) - οἱ δ' Αἰτωλοὶ τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλουν τοὺς Κλειτορίους ἀποστάντας τῶν Ἀχαιῶν αἱρεῖσθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς συμμαχίαν. Sed Clitorii cum fortiter resisterent, abierunt Cynaetham.

c. a. 205. Κλειτόριοι et seorsum Λουσιᾶται Megalopolitarum decretum Magnetum in honorem factum probant *Inschr. Magn.* 38_{63}.

Saec. III. Τιμίας Ἀθανίωνος Κλειτόριος πρόξενος Ἐπιδαυρίων καὶ θεαροδόκος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀσκλαπιοῦ IG IV 925_{38}.

a. 196—146? Νικοκλῆς Νικcκλέους Κλειτ[όριος] ἄνδρας παγκρ[άτιον] Larisae vicit: Arbanitopullus *Rev. phil.* XXXV 1911, 124 sqq., 27.

a. 184 a. Chr. Ol. 148 παρουσία ἐγένετο πρεσβευτῶν Ῥωμαίων εἰς Κλείτορα καὶ σύνοδος τῶν Ἀχαιῶν. Polyb. XXII 2. Cf. Liv. XXXIX 35 Clitore in Arcadia datum est concilium.

a. 146 a. Chr. vel insequentibus annis, si non iam antea: Lusiatae Clitoriis attributi. v. sub Lusis.

Saec. I a. Chr. titulus latinus; ed. Le Bas 359 (CIL I 1473; III 497).

Paconiae · Q · f · uxsorei · Gemin(i).

Ante a. 15 p. Chr. Κλείτωρ a Strabone VIII 388 inter oppida evanida recensetur.

a. 192 sqq. nummi aenei Severi, Domnae, Plautillae Κλειτορίων. Aesculapius, Fortuna, Castores, Ceres(?), eques. Head[2] 447.

a. 212/3 *Inschr. Olymp.* 473 Κλαυδία Τύχη, Τιβ. Κλαυδίου Τερτύλλου καὶ Αἰμιλίας Φιλοξένας θυγάτηρ, Κλειτορία καὶ Ἠλεία, ἱέρεια Δήμητρος καὶ ἀρχιέρεια διὰ βίου τοῦ κυρίου ἡμῶν αὐτοκράτορος καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ἑστία διὰ βίου τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀρκάδων ἐπὶ τῆς cmz' Ὀλυμπιάδος, ϒ. Β. Cf. n. 474.

Saec. II s. III p. Chr. Κλίτωρ in catalogo urbium Peloponnesiacarum enumeratus n. 1605, cf. 619.

a. 301. Edictum Diocletiani de pretiis rerum venalium Clitore propositum. Fragmentum a. 1899 Mazeïkis exscripsit Wilhelm, cuius exemplar ed. Mommsen CIL III S. p. 2328^{61} sq. FFF

Saec. VII/VIII ὁ Κλήτου (i. e. Κλήτορος ἐπίσκοπος) cod. Paris. 1555 *A*; Gelzer *Z. wiss. Theol.* XXXV 1892, 423.

Medio aevo nomen ad vicum 4 chiliometra ab urbe antiqua occidentem versus situm transiit; *Kliturás* dicit tabula *Jahresh.* IV 9.

Libri et itinera.

c. 1806. Dodwell *Class. Tour* II 443 sqq.; *Views* LXIV.
Gell (arcis vicinae reliquiae: cf. Schwab *Arkadien* 44 sq.).
Leake *Morea* II 257 sqq. cum forma urbis (p. 258).

c. 1831. Boblaye *Recherches* 156 sq.

1841. Welcker *Tagebuch* I 296 sq.
Curtius *Peloponnes* I 376; 397, 25.
Le Bas (Reinach) *Voyage archéologique* tab. 34 (forma urbis).

1860. A. Conze et A. Michaelis v. n. 371 etc.

1880. L. Gurlitt et A. Milchhoefer: v. n. 368. 370.

1895. Frazer: *Paus.* IV 266 sqq.

1899. A. Wilhelm v. sub a. 301 et sub Lusis.

367 MAGNETVM ET DEMETRIENSIVM DOCVMENTA. Stela l. c. 0,80, a. c. 1,60, in urbe antiqua ad fluvium inventa. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* VI 1881. 303 *Beilage* 1 omissa transscriptione et interpretatione (tractaverunt Sonne [et v. Wilamowitz-Moellendorff et Viereck] de arbitris 1888, 94 sq.; Wilhelm *Ath. Mitt.* XV 1890, 289 sq.; et maxime Holleaux *Rev. ét gr.* X 1897, 284 sqq.; Wilhelm *Jahresh.* III 1900, 43, IV et *Herm.* XLIV 1909. 56, 5).

ΟΣΣΤ.\..Γ.ΣΜΑΓΝ..ΩΝΚΑΙΜΕΙΚΙ...ΓΡΑΜ.Α.ΕΥΣΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΛΕΙΤΟΡΙΩΝ..ΙΣΔ
ΙΤΟΝΠ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑΠ ΜΑΣΔΙΚ ΤΗΝΓΙΝΩΣΚΕΤΕΕΝΤΕ
ΟΠΟΝΚΑΙ ΝΗΝΑΝΔΡΙΚΑΛΩΙΤΕ ΙΑΘΩΙΤ.ΝΤΕΑΝΑΣΤΡ..ΗΝΠΕ
ΚΑΙΤΟ.ΚΟΙΝ.ΥΤΩ.Μ.ΓΝΙΙΙΩΝ.....ΥΣΜΑΓ.ΗΤΑΣΕΨΗ..ΣΜΕΝΟΥ
ΕΙΣΚ.....ΟΙΚΑΙΤΟΙΣΜ.ΓΝ...Ν...ΟΚΤΑΙ.ΡΟΝΟΗΘΕΙ ... ΟΠΩ
ΑΝΑΤΕΘΗΙΕΝΤ......ΡΛ...ΕΣΤ/ΛΚ\ ΕΥΜΙ.ΚΑΙΤΟΥΨΗΦΙ....ΟΣΤ
ΟΣΣΤΡΑ.......ΠΕΝΕΠΕΙΤΩ..Λ....ΩΝΑΠ..ΤΕΙΛΑΝΤΩ....ΣΤΗ
ΓΟΙ......./////ΔΗΝΔΕΙ ΡΟΣΤ...ΩΝΠΑΤΡΕΩ..ΡΧΙΑΝ
ΕΛΛ ΣΚΑΙΑΚΟΛΟ.........ΕΣ..ΛΞΙΟΥΜΕΝ..ΣΠΕΜΨ
ΜΙΟΝΤ ΔΕ.ΑΙ ΑΤΑ.ΣΟ ΣΙΑ..ΥΣΙΜΑΧΟΥ...ΑΣΚΛ
ΣΤΟΛ..ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΩΝΚΑΙ.. ΚΟΙΝΟΝ.ΩΝΜΑΓΝΗΤΩΝΔΙΕΞ
ΕΤΑΤΤΑ....ΣΤΟΥΔΙΚΑΙΟΥΔΕΔ.......ΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΕΠ....ΣΑΙΜΕ
ΚΑΛΟΥΣΚΑΙΑΓ.....ΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙ.........ΣΤΑΣ..ΡΟΘΕΟΝΛΑ/..ΚΡΑΤΗΣ
ΣΑΙΓ ΚΛΣΤ^ΙΜΙΗ ΔΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΚΑΣΤΟΝΑΥ
ΞΕΝ ΚΟΙΝΟΥΤΩΝΜ/ ΑΥΤ...ΤΕΚΑΙΕΚΓ..ΟΥΣΥΠΑ
..ΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘ.......ΝΚ..ΕΝΠΟΛΕ ΝΕΙΡΗΝΗΙΚΑΙΤΑΑΛΛ...ΜΙΑΟΣΑ
ΓΝΗΤΩ....ΗΝΑΙΔΕΚΑΙΞΕΝΙ.......ΩΙΑΥΤΩΝΤΑΜΕΓΙΣ..ΕΚΤΩΝΚ
ΤΩΝΜΑΓΝΗΤΩΝ.....ΛΨΑΙΔΕΚΑΙΤΟ ΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝ....ΝΑΘΕΙ.
Λ ΗΤΑΣΤΗΣΑ ΗΣ/ ΩΝΕΩΣΧΑΛ ΣΤΑΔ
ΝΔΕΚΑΙΠΡΟΣΤΑ ΓΩΙΑ ΤΟΝΣΤΡΑΤ ΝΚΑΙΜ/
ΛΣΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑΝ/ ΣΤΗΛΗΝΑΝ, ΣΙΝΚΑ
ΔΕ.....ΝΑΓΟΡΑΝ...ΑΤΟΝΑΙ ΛΛΙΔΕΕΝΤ....ΓΟΡΑΙ
.ΛΙΤ..ΕΚΚΛΗΣΙ/

I. Epistula praetoris Magnetum.

[Ζωΐλ]οϲ ϲτ[ρ]α[τη]γ[ὸ]ϲ Μαγν[ήτ]ων καὶ Μει[δ]ί[αϲ] γραμ[μ]α[τ]εὺϲ ϲυνεδρίου Κλειτορίων [το]ῖϲ δ[ημιοργοῖϲ καὶ τῶι δήμωι χαίρειν. Δω]-
[ρόθεο]ν τὸν π[αρ' ὑμῶν] ἀποσταλέντα π[ρὸϲ ἡ]μᾶϲ δικ[αϲ]τὴν γινώϲκετε ἔν τε [τοῖϲ ἄλλοιϲ πᾶϲι πεποιηκότα τὰ - - - κα]-
[θ' ὃν τρ]όπον κα[θῆκο]ν ἦν ἀνδρὶ καλῶι τε [κἀ]γαθῶι, τ[ὴ]ν τε ἀναϲτρ[οφ]ὴν πε[ποιημένον ἀξίωϲ ὑμῶν τε τῶν ἐκπεμψάντων]
[αὐτὸν] καὶ το[ῦ] κοιν[ο]ῦ τῶ[ν] Μ[α]γνήτων, [καὶ το]ὺϲ Μάγ[ν]ηταϲ ἐψη[φι]ϲμένου[ϲ αὐτῶι ταϲ καθηκούϲαϲ τιμάϲ, ποιήϲετε δὲ]
[καὶ ὑμ]εῖϲ κ[αλῶϲ, καθ]ό(τ)ι καὶ τοῖϲ Μ[ά]γν[ηϲι]ν [δέδ]οκται, [π]ρονοηθέν[τεϲ] ὅπω[ϲ τὰ τίμια ἀναγραφῆι εἰϲ ϲτήλην λιθίνην καὶ]
ἀνατεθῆι ἐν τ[ῆι ἀγο]ρᾶ[ι· ἀπ]εϲτάλκα[μεν δ]ὲ ὑμῖ[ν] καὶ τοῦ ψηφί[ϲματ]οϲ τ[ὸ ἀντίγραφον τὸ ὑπογεγραμμένον. ἔρρωϲθε].

II. Decretum Magnetum.

[Ζωΐλ]οϲ ϲτρα[τηγὸϲ εἶ]πεν· ἐπεὶ τῶ[ν Μ]α[γνήτ]ων ἀπ[οϲ]τειλάντω[ν πρὸ]ϲ τὴ[ν πόλιν τῶν Κλειτορίων ἐπιϲτολὴν περὶ δικαϲτοῦ καὶ δι]-
[καϲταγω]γὸν [Ἀϲκληπιά]δην Δει[νίου καὶ π]ρὸϲ τ[ὴν τ]ῶν Πατρέω[ν Ἀ]ρχίαν [Παυϲιμάχου, οἱ δᾶμοι ἑκάτεροι ϲπουδᾶϲ καὶ φιλοτιμί]-
[αϲ μηθὲν] ἐλλ[είποντε]ϲ καὶ ἀκολο[υθοῦντ]εϲ [τοῖϲ] ἀξιουμέν[οι]ϲ πέμψ[αι ἐψηφίϲαντο δικαϲτάϲ, οἵτινεϲ - - - - - - - -]
.....μιον τ.... δε .αι ..ατα. ϲο [.... Ἀρ]χία[ν Πα]υϲιμάχου [καὶ] Ἀϲκλ[ηπιάδην Δεινίου - - - - - - - - - - -]
[τὰϲ ἐπι]ϲτολ[ὰϲ] ἀποϲτειλάντων καὶ [τὸ] κοινὸν [τ]ῶν Μαγνήτων διεξ - - - - - - - - - - - - - - - - - - -]
....ετατα....ϲ τοῦ δικαίου, δεδ[όχθαι δὴ] τοῖϲ ϲυνέδροιϲ ἐπ[αινέ]ϲαι μὲ[ν (τοὺϲ) Κλειτορίουϲ καὶ (τοὺϲ) Πατρέαϲ ἐπὶ τῶι πέμψαι ἄνδραϲ]
καλοὺϲ καὶ ἀγ[αθούϲ], ὁμοίωϲ δὲ καὶ [τοὺϲ δικα]ϲτὰϲ [Δω]ρόθεον Δαμ[έα], Κρατηϲ[ι- -ον - - ἐπὶ τῶι - - - - - - - - -]
.......ϲαι......ΚΛΣΤ^ΙΜΙΗ........δι καὶ ϲτεφανῶϲαι ἕκαϲτον αὐ[τῶν - - ϲτεφάνωι τῶι ἐκ τοῦ νόμου, εἶναι δὲ αὐτοὺϲ]
[καὶ προ]ξέν[ουϲ τοῦ] κοινοῦ τῶν Μα[γνήτων] αὐτ[οὺϲ] τε καὶ ἐκγ[όν]ουϲ, ὑπά[ρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀϲυλίαν καὶ κα]-
[τὰ] γῆν καὶ κατὰ θ[άλαϲϲα]ν κ[αὶ] ἐν πολέ[μωι καὶ ἐ]ν εἰρήνηι καὶ τἆλλ[α τί]μια ὅϲα [καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ δίδοται τῶν]
[Μα]γνήτω[ν, δοθ]ῆναι δὲ καὶ ξένι[α ἑκάϲτωι αὐτῶν τὰ μέγιϲ[τα] ἐκ τῶν κ[οινῶν προϲόδων, καὶ καλέϲαι αὐτοὺϲ ἐπὶ τὰ κοινὰ ἱερὰ]
[τὰ] τῶν Μαγνήτων, [ἀναγρ]άψαι δὲ καὶ τό[δε τὸ ψήφιϲμα ε]ἰϲ ϲτήλην λιθίνην [καὶ ἀ]ναθεῖ[ναι ἐν Δημητριάδι, καὶ προνοηθῆναι]
[τοὺϲ κοινοὺϲ ἄρχο]νταϲ τᾶϲ ἀ[νακομιδ]ᾶϲ α[ὐτ]ῶν ἕωϲ Χαλ[κίδο]ϲ, τὰ δ[ὲ γενόμενα εἰϲ ταῦτα ἀνηλώματα δοῦναι τὸν δεῖνα τὸν]
[ταμίαν, γράψ]αι δὲ καὶ πρὸϲ τὰ[ϲ πόλειϲ] Ζωΐλ[ον] τὸν ϲτρατ[ηγὸ]ν καὶ Μ[ειδίαν τὸν γραμματέα, ὅπωϲ παρακολουθήϲωϲι τὰ δε]-
[δογμένα, καὶ τό]δ[ε] τὸ ψήφιϲμα ἀνα[γραφὲν εἰϲ] ϲτήλην ἀνα[θῶ]ϲιν κα[ὶ παρ' αὑταῖϲ, ἐν Κλείτορι μὲν ἐν τᾶι ἀγορᾶι, ἐν Πάτ]-
[ραιϲ] δὲ [εἰϲ τὴ]ν ἀγορὰν [παρ]ὰ τὸν Ἀπ[όλλωνα· ἐν Δημητρι]άδι δὲ ἐν τ[ῆι ἀ]γορᾶι [ἀνατεθήϲεται. ἔδοξεν τοῖϲ ϲυνέδροιϲ].
[ἔδοξεν κα]ὶ τ[ῆι] ἐκκληϲία[ι].

Magnetum foedus inde ab anno 168 demum liberum fuit, paucis annis exceptis (Niese, Kipp *Thessal. Studien* 1910, 87), quare annis 168—146 a. Chr. (160—150 Holleaux, Kern IG IX 2 p. XXII$_{53}$) haec documenta attribuenda videntur.

Textum Holleauxii plerumque recepimus. Vs. 2 extr. 25 τὰ ἑαυτοῦ Sonne. || 3 κα[θῆκο]ν Wilh. *Herm.* || 4 extr. 5 in. Wilh. || 11 requiro [ἀπὸ παντὸ]ϲ τοῦ δικαίου. || 14 ϲαι [ἐν τᾶι δι]καϲτ[ε]ί[αι τ]ᾶι ἐν Δημητριά]δι Holl. || 14 et 39. 40 genus coronae (χρυϲῶι? ἀπὸ δραχμῶν -? τῶι μεγίϲτωι ἐκ τοῦ νόμου?) dubium; cf. IG IX 2 p. 315 s. v. ϲτεφανῶϲαι. || 19 ἀ[νακομιδ]ᾶϲ Wilh. *Herm.*

ΔΙΙ ΣΝΟΙ..ΡΑΤΗΓΟΙΚΑΙΟΙΝΟΜΟΦΥΛ......⁻Λ......ΙΩΝΤΟΙΣΔ.....ΓΟΙΣΙ
ΣΙΝΠΕΠΟΙ.Κ..ΑΤΑ
ΙΟΣΤ ΤΑΔΙΚΑΣΤΗΝΓΙΝΩΣΚΕΤΕ ΛΞΙΩΣΥΜΩΝΤ..ΛΙΤΟΥ
ΚΑ..Γ ΤΕΑΝΑΣΤΡΟΦΗΝΠΕ ΣΤΕΠΡΟΝΟΙΙ...ΤΕΣ
ΕΥ ΙΙΣΜΕΝΟΥΣΑΥΤΩΙΤΙΜΑΣΚΑΛΩΣ.ΥΜ ... ΤΗΙΑΓΟΡΑΙ.ΝΤΩΙ
ΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑ ΔΕΥΜ
ΚΑΙΤΩΙΗΜΕΤΕΡΩΙΔΗΜΩΙΑΠΕΣΤ ΤΗΙΑΓ
Ε ΟΥΜΗΝΟΣΛ ΠΟΛΙΝΤΩΝ Λ Ο
ΛΑΝΤΩΝΗΜ
ΗΝΔΕΙΝΙΟΥΚΑΙ Τ ΙΩΝΑΙ Λ
ΝΑΡΧΙΑΝΠΛΥΣ ...... ΚΑΙΑΚΟΛΟ
ΙΤΟΡΙΟΙΜΕΝΔ ΕΟΝ Ι ΛΙΓΕΙ.Λ
Δ...ΣΤ..ΑΛΛΑΑΝΔΡΑΣΚΛ..ΥΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣ
ΑΠΟΣΤΕ.ΛΑΝΤΩΝΚΑΙΤΛ ΕΤΕΡΑΣΠΟΛ
ΣΤΟΥΔΙ ΚΑΙΟΥΔΕΔΟΧ...ΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔ
ΚΑΙΑΝΔΡΑΣΚΑΛ...ΚΑΓΑ..ΥΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΕ
ΟΝΕΠΙΤΟΙΣΠΕΠ...ΜΕΝΟΙ.ΚΑΙΣΤΕ..ΝΩ
ΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥ ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΥΣΤΕΚΑΙΕΚΓ
ΜΑΓΝΗΤΩΝΩΝ..ΛΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΑΤΕΛΕΙ
ΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΛΛΛΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤ
ΔΕΚΑΙΞΕΝΙΑΕΚΑΣΤΩΙΑΥΤΩΝΔΡ...ΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΛΕΣΑΙΔΕ
ΑΛΙΑΝΑΓΡΑΥΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΗΟΙΣΜΛΕΙ.ΣΤΗΛΗ
ΕΜΙ.ΟΣΤΗΣ..ΛΚΙΑΣΤ..Σ.ΕΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΚΑΙΝΟΜΟΦΥΛΑΚΑΣ
ΑΝΗΛΩΜ ΤΑΜΙΑΣΓΙΛ.ΛΙΔΕΙ
ΙΤΟΔΕΤΟΥΗΦ......Λ.......ΑΝΤ...ΕΙΣΣΣΤΗΛΗ
ΛΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΗΣΠΛΛ.....ΙΙ\ΤΑΙΛΣΠΑΡΑΤΩΝΑΞ
ΗΙΑΓΟΡΛ.ΠΑΡΑΤΟΝΑΠΟΛΛ...ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟ.ΛΗΙΚΑΙΤΗΙ

III. Epistula Demetriensium.

Δη[μητριέω]ν οἱ [ϲτ]ρατηγοὶ καὶ οἱ νομοφύλ[ακεϲ] Κλ[ειτορ]ίων τοῖϲ δ[ημιορ]γοῖϲ κ[αὶ τῶι δήμωι χαίρειν. τὸν παρ' ὑμῶν]
[ἀ]ποϲτ[αλέν]τα δικαϲτὴν γινώϲκετε [ἔν τε τοῖϲ ἄλλοιϲ ἅπα]ϲιν πεποι[η]κ[ότ]α τὰ [- - καθ' ὃν τρόπον καθῆκον ἦν ἀνδρὶ καλῶι]
κα[ὶ ἀ]γαθῶι, [τήν] τε ἀναϲτροφὴν πε[ποιημένον] ἀξίωϲ ὑμῶν τ[ε κ]αὶ τοῦ [ἡμετέρου δήμου, καὶ τοὺϲ Δημητριέαϲ]
ἐψ[η]φιϲμένουϲ αὐτῶι τιμάϲ, καλῶϲ [δ'] ὑμ[εῖϲ ποιή]ϲ(ε)τε προνοη[θέν]τεϲ, [ὅπωϲ τὰ παρ' ἡμῶν δεδομένα τίμια ἀνα]-
[γραφῆι εἰϲ ϲτ]ήλην λιθίνην κα[ὶ ἀνατεθῆι ἐν] τῆι ἀγορᾶι [ἐ]ν τῶι [ἱερῶι τᾶϲ ΠΛΛ.. τᾶϲ Ἀνταίαϲ, καθάπερ δέδοκ]-
[ται] καὶ τῶι ἡμετέρωι δήμωι. ἀπεϲτ[άλκαμεν] δὲ ὑμ[ῖν καὶ τοῦ ψηφίϲματοϲ τὸ ἀντίγραφον τὸ ὑπογεγραμμένον. ἔρρωϲθε].

IV. Decretum Demetriensium.

ἐ[φ' ἱερέωϲ Ἀγνί]ου, μηνὸϲ Λ - - - c. 14? - - - τηι, Ἀγ[νίαϲ ὁ ἱερεὺϲ τοῦ Διὸϲ τοῦ Ἀκραίου καὶ Ζωΐλοϲ ὁ ϲτρατηγὸϲ εἶπαν].
[ἐπεὶ ἀποϲτει]λάντων ἡμ[ῶν ἐπιϲτολὴν πρὸϲ τὴν] πόλιν τῶν [Κ]λ[ειτ]ο[ρίων περὶ δικαϲτοῦ δόϲεωϲ καὶ δικαϲταγω]-
[γὸν Ἀϲκληπιάδ]ην Δεινίου καὶ [πρὸϲ] τ[ὴν Πατρ]έων Ἀρ[χίαν Π]α[υϲιμάχου, οἱ δᾶμοι ἑκάτεροι ἀποδεξάμενοι Ἀϲκληπιά]-
[δην Δεινίου κα]ὶ Ἀρχίαν Παυϲ[ιμάχου] καὶ ἀκολο[υθοῦντεϲ τοῖϲ ἀξιουμένοιϲ πέμψαι ἐψηφίϲαντο - - - - -]
[δικαϲτάϲ, Κλε]ιτόριοι μὲν Δ[ωρόθ]εον [Δαμέα], Πατρεῖ[ϲ] δ[ὲ Κρατηϲι -ον - - - - - - - - - - - - - - - -]
... δ[. εἴ]ϲ [τε τ]ἄλλα ἄνδραϲ κα[λο]ὺϲ καὶ ἀγαθοὺϲ [- - - ἀξίωϲ τῶν τε πατρίδων καὶ ἡμῶν τῶν τὰϲ ἐπιϲ]-
[τολὰϲ] ἀποϲτε[ι]λάντων, καὶ τὰ[ϲ ἡμ]ετέραϲ πόλ[ειϲ - ἀπὸ]
[παντὸ]ϲ τοῦ δικαίου, δεδόχ[θαι] τῆι βουλῆι καὶ τῶι δ[ήμωι, ἐπαινέϲαι μὲν τοὺϲ Κλειτορίουϲ καὶ τοὺϲ Πατρέαϲ]
[ἐπὶ τῶι πέμ]ψαι ἄνδραϲ καλ[οὺϲ] κἀγα[θο]ύϲ, ὁμοίωϲ δὲ καὶ ἐ[παινέϲαι τοὺϲ δικαϲτὰϲ τοὺϲ παραγεγονόταϲ Δωρόθεον]
[καὶ Κρατηϲι -]ον ἐπὶ τοῖϲ πεπ[ραγ]μένοιϲ καὶ ϲτε[φα]νῶ[ϲαι ἕκαϲτον αὐτῶν - - - - ϲτεφάνωι - -]
..... τῶι ἐκ τοῦ νόμου, καὶ εἶναι αὐτοὺϲ τε καὶ ἐκγ[όνουϲ εὐεργέταϲ καὶ προξένουϲ τῶν Δημητριέων, καθάπερ]
[καὶ τῶν] Μαγνήτων[[ων]], [ὑπ]άρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ ἀτέλει[αν καὶ ἀϲυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαϲϲαν καὶ πολέ]-
[μου καὶ εἰρήνη]ϲ καὶ τἆλλα πάντα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ εὐεργέτ[αιϲ καὶ προξένοιϲ δίδοται τῶν Δημητριέων, δοθῆναι]
δὲ καὶ ξένια ἑκάϲτωι αὐτῶν δρ[αχμ]ὰϲ πεντήκοντα, καλέϲαι δὲ [αὐτοὺϲ καὶ - - - - - - - - - - ἐν Δημη]-
[τρι]άδι, ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψήφιϲμα εἰ[ϲ] ϲτήλη[ν λιθίνην, ἣν καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῆι ἀγορᾶι ἐν τῶι ἱερῶι τᾶϲ]
[Ἀρτ]έμι[δ]οϲ τᾶϲ [Ἰω]λκίαϲ, τ[οὺ]ϲ [δ]ὲ ϲτρατηγοὺϲ καὶ νομοφύλακαϲ [προνοηθῆναι τᾶϲ ἀναγραφᾶϲ καὶ ἀναθέϲεωϲ, καὶ τὰ εἰϲ]
[ταῦτα ἐϲόμενα] ἀνηλώμ[ατα δοῦναι τοὺϲ] ταμίαϲ· γρά[ψ]αι δὲ κ[αὶ πρὸϲ τοὺϲ Κλειτορίουϲ καὶ τοὺϲ Πατρέαϲ],
[ὅπωϲ ἑκάτερο]ι τόδε τὸ ψήφ[ιϲμα ἀν]α[γράψ]αντ[εϲ] εἰϲϲ ϲτήλη[ν λιθίνην ἀναθῶϲι καὶ παρ' αὐτοῖϲ, Κλειτόριοι]
[μὲν ἐν τῆι ἀγορ]ᾶι ἐν τῶι ἱερῶι τᾶϲ ΠΛΛ [.. τᾶϲ] Ἀνταίαϲ παρὰ τὸν Ἀζ[ᾶνα - - - - - - - - -, Πατρεῖϲ]
[δὲ ἐν τ]ῆι ἀγορᾶ[ι] παρὰ τὸν Ἀπόλλ[ωνα]. ἔδοξεν τῆι βο[υ]λῆι καὶ τῆι [ἐκκληϲίαι].

Vs. 27 ποιήϲετε Wilh. *Herm.* || 43 ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑϲτίαν Holl. || 48 vix Παλ[λάδοϲ - -]; immo de Ilithyia agi suspicor quovis nomine indicata; cf. Paus. (p. 85,4). Ἀζ[ᾶνα] Wilh., Ἀϲ[κληπιόν] Holl.

368 PROXENI. Olim Clitore in planitie, intra vici *Karnezi* agros, in sepulcro christiano. Lapis l. c. 0,80, a. c. 1,60, cr. 0,17, a quattuor lateribus inscriptus; posticum tamen fere deletum est. Edd. Milchhoefer *Ath. Mitt.* VI 1881, 303sq. (Bechtel *SGDI* 1189, Hoffmann *Dial.* I 18sq., 9, partes excerpserunt).

latus adversum

. . ιςις - -
Δαμόκριτος
Νεοκλῆς Νέωνος, Φιλευς - -?
- - - - Ἀγ[λ]ωμάχο[υ]
Ἀνθίας Ηρι -
Γρα - -
Ζωΐλος Νικομήδ[εος]
Γλ(α)ῦκος? Ἐπινίκου
ΚλεΩΣΔΙων Θε[μί]στου
- - - - - - - - -
Ἄρχανδρος Ἱππασία
- - - δας Ἀρίστου
Στρά̣τ[ι]ος? Αἰσχ-
- - - μον Λ
Καλλι[[ο]]κράτης Κάλλωνος
[Ἀ]νάξανδρος Πάτρωνος
[Ἐ]πικράτης Πάτ̣[ρω]νος
[Ἀ]λ̣υζαῖοι·
- λ̣ίας Στομίου
[Ἀ]μβρακιῶται· Λέων Μενεκράτεος, Π Λ . Ν . ς Μενεκράτεος
[Π]υθόδωρος Ἀ[γο]ράτω?
[Ἀρι]στομένης
[Ἀ]κάμας
[Ἀρι]στομένης
. . . μ[ω]ν Ἀγέα
. . . . ασι - -
Χαλκιδεῖς·
Σάτυρος Πυ-
Κλεόδωρος Κλε[- τοῦ]
Καφισοδώρου
Κρῆτες·
. ύλιχος Ἀνδρονίκου
[Τ]ιμάνωρ Δαμασ-
[Τι]μέας Δαμοσθένεος
[Ἀν]δ̣ρότιμος - -

- νεω - -
Ταραντῖνοι·
Π̣ . . ΗΛΙΕΙΕ
Ἀγ[η]σις -
. ιμος -
Διονυσίου
- - -
- - -
- - -
Μν[ασιθ]είδ̣α̣[ς - -]
Μεσσάνιοι
ΔΟΡΕΥΓΙΩΝ
Χαρτίας
[Φί]λτ̣ω̣ν̣ - -
Σινωπεῖς
[Ἄ]ν̣τιππος Δαμέ[α]
- - ς Φιλίππου
καὶ ἔκγονοι
Ἀλεῖοι·
Θράσων Τήρεος
Ἀλκέτας Νι(κο)κράτεος
Φιλιστέας Νικοδρόμου
Θεόδωρος Πίτθω[νος]

latus adversum

ΙΣΙΣ
ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ
ΝΕΟΚΛΗΣΝΕΩΝΟΣΦΙΛΕΥΣΛ, Λ
ΑΓΙΩΜΑΧΟ ?
ΑΝΘΙΑΣΗΡΙ
ΓΡ/
ΣΩΙΛΟΣΝΙΚΟΜΗΔ
ΓΛΥΚΟΣΕΠΙΝΙΚΟΥ
ΚΛΕΩΣΔΙΩΝΟΕ . . ΣΤΟΥ
- - - - - - - - - - - - - -
ΑΡΧΑΝΔΡΟΣΙΠΠΑΣΙΑ
ΔΑΣΑΡΙΣΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΕΟΣΑΙΣΧ '
ΜΟΝΑ
ΚΑΛΛΙΟΚΡΑΤΗΣΚΑΛΛΩΝΟΣ
ΝΑΞΑΝΔΡΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΠΙΚΡΑΤΗΣΠΛΓ . ΝΟΣ
/ΥΣΑΙΘΙ
\ΙΑΣΣΤΟΜΙΘΥ
ΜΒΡΑΚΙΩΤΑΙΛΕΩΝΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣΠΛ.ΝΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ
ΥΘΟΔΩΡΟΣΛ . . ΡΑΤΩ
ΣΤΟΜΕΝΗΣ
ΚΑΜΑΣ
ΣΤΟΜΕΝΗΣ
Μ . ΝΑΓΕΛ
ΛΣΙ
ΧΑΛΚΙΔΕΙΣ
ΣΑΤΥΡΟΣΠΥ
ΚΛΕΘΔΩΡΟΣΚΛΕ
ΚΑΦΙΣΘΔΩΡΟΥ
ΚΡΗΤΕΣ
ΥΛΙΧΘΣΑΝΔΡΘΝΙΚΘΥ
ΙΜΑΝΩΡΔΑΜΑΣ
ΜΕΑΣΔΑΜΘΣΘΕΝΕΘΣ
ΛΡΟΤΙΜΟΣ

ΝΕΩ
ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ
Ι' . . ΗΛΙΕΙΕ
ΑΓΕΣΙΣ
ΙΜΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
- - - -
- - -
- - -
ΜΝ . . . ΕΙΑΛ
ΜΕΣΣΑΝΙΟΙ
ΔΟΡΕΥΓΙΩΝ
ΧΑΡΤΙΑΣ
ΛΤΩΙ
ΣΙΝΩΠΕΙΣ
ΙΙ⁻ΙΠΠΟΣΔΑΜΕ
⁻ΣΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ
ΑΛΕΙΟΙ
ΘΡΑΣΩΝΤΗΡΕΟΣ
ΑΛΚΕΤΑΣΝΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΕΑΣΝΙΚΟΔΡΟΜΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΠΙΤΘΩ

latus sinistrum

ΓΑΤΡΗΣ
ΛΑΚΩΝΣΚΥΛΩΝΟΣ
ΓΥΛΛΟΣ.ΛΕΟΜΕΝΕ
ΚΙΗΤΕΣ
Λ.Λ...ΟΣΟΡΑΣ
ΣΤΛ ΛΣΣ.ΣΙΝΕ
Κ...///ΝΟΣΜ///ΟΝΙΕ
ΣΙ⁻Ο..Ι
ΑΛΛΩΝΞΕΝΟ
ΛΥΣΑΝΙΑΣ
ΝΗΣ
ΕΓΕΑΤΑΙ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΝΙΚ
ΤΕΛΗΣΑΚΛ
ΔΑΜΑΡΧΟΣΑΛΕΩ
ΜΕΝΕΚΛΗΣΝΙΚΟ
ΜΑΝΤΙΝΕΥ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
Ι..ΕΛΙΕΙΣ..ΙΝΟΣΚΡ
ΣΩ.ΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤ
ΑΡΚΑΔΙΩΝΑΛΕΞΙΜ
ΓΑΝΤΙΑΣΓΑΣΙΤ
ΝΤΙΑΣΛΕΟΝΤΟΣ
ΜΕΣΣΑΝΙΟΙ
ΞΕΝΟΚΛΗΣΛΥΣΑΝΔ
Λ.ΣΙΝΙΚΟΣΓΛΥΣΕΑ
ΤΙΜΑΡΧΙΔΑΣ.ΥΣΑ
ΓΕΝΙΧΩΝ
ΝΙΚΕΑΣ
ΑΙ
ΑΡΙΣΤΙ
ΛΑΙ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΑΡΙ
ΓΕΛΛΑΝΕΙΣ
ΚΛΕΟΔΩΡΟΣΔΑΜΟΝΟΣ
ΝΙΚΕΑΣΑΣΤ
Λ.ΕΙΑΣΚ
ΑΡΙΣΤΡΑ
ΚΑΛΛΙΑΣΛ
ΑΥΤΟΔΑΜΟΣ
ΓΡΑΤΙΣΣΙΜ
Α..ΣΤΡΟ
ΑΓΑΘΟΚΛ
ΑΡΙΔΝΟΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΞΕΝ
ΞΕΝΟΤΙΜΟΣΘΕΟΞΕΝ
ΝΩΝ
ΛΙΝΟΧΟΣΝΕΟΣΓ
ΝΙΚΙΑΣΟΝΟΜΑ

latus dextrum

ΝΙΚΟΔΑΜΑΣ
ΔΙΟΚ
ΚΑΙ

ΓΡΑΞΙΤ
ΙΩΝ
Σ..ΣΙΑΣ

ΙΛΟΞΕΝΟΣ
ΝΙΚΙΑΑ.ΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΦΙΛΩΝΣΑΤΥΡΟΥ
ΝΙΚΙΛΛΙ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ
ΑΡΤΕΜΩΝ
ΑΓΟΛΛΟΔΟΤΟΥ
ΝΙΚΟΜΗΔΕΟΥΣ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΙ
ΙΕΩ.ΔΕΤΑΙΓΟΛΕΙΓΡ
ΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΓΟΛΛ
ΝΕΙΝΑΙΚΑΙ
ΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟ

ΕΙΔΟ
ΞΕΝΟΚΛΗΣΝΙΚΟΚΛ
ΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝ

ΝΤΙΓΟΝΗΑΝΔΡ
ΙΑΣΙΚΥΩΝ
ΑΤΕΙΟΝΙΤ

ΣΤΟΜΑΧΟΝΑΡΙΣΤ
ΕΝΕΟΣ.ΡΑΣΩΝ
ΚΛΕΟΣΔΕΙΝΙΑΔ
ΥΣΙΓ΄...ΣΓΑΡΜ
ΜΕΓΑ ΡΙΛΛΥΣ
ΟΝΓΟ

latus sinistrum

Πατρῆς·
Λάκων Σκύλωνος
[Ἄ]γυλλος [Κ]λεομένε[ος]
Κρῆτες·
Λ[ά]ḍ[αμ]ος Θρασ- -
Στ[ί]λ[π]ας Σ[ω]σινε-
Κ[οίρα]νος Μ.ονι Ε
Ṣiṭọ..ι
[Κ]άλλων Ξενο-
Λυσανίας - -
...νης - -
[Τ]εγεᾶται·
Ἀντίμαχος Νικ-
[Σωσι?]τέλης Ἀκα-
Δάμαρχος Ἀλέω
Μενεκλῆς Νικο- -
Μαντινεύ[ς]·
Ἀριστόδαμος - -
Ι..ελιεῖς· ..ῖνος Κρ-
Σω[κ]ράτης Ἀριστ-
Ἀρκαδίων Ἀλεξιμ[άχου]
Παντίας Πασιτ[έλεος]
[Πα]ντίας Λέοντος
Μεσσάνιοι
Ξενοκλῆς Λυσάνδ[ρου]
Λ[υ]σινικος Παυσέα
Τιμαρχίδας [Λ]υσα- -
Πενιχων(?)
Νικέας
Αἰ- - -
Ἀριστι- - -
...λαι - -
Νικόμαχος Ἀρι-
Πελλανεῖς·
Κλεόδωρος Δάμωνος
Νικέας Ἀστ-
Ạ[ἰν]είας Κ-
Ἀρίστρα[τος - -]
Καλλίας Λ
Αὐτόδαμος - -
Πρᾶτις Σιμ-
Ἀ..στρο?-
Ἀγαθοκλ[ῆς - -]
Ἀριạνθος? - -
Ἀρίστων Ξεν- -
Ξενότιμος Θεοξέν[ου]
..νων - -
Ạνίοχος? Νεοσγ - -
Νικιας Ὀνομα - -

latus dextrum

Νικοδάμας
Διοκ[λ- -]
καὶ [ἔκγονοι].

Πραξιτ[έλης]
Ἴων
Σ[ω]σίας

[Φ]ιλόξενο[ν]
Νικία Ἀ[θ]ηναῖọν
καὶ ἐκγόνους.
Φίλων Σατύρου
Νικ[ο]μ̣ḥ[δεὺς?]
καὶ ἔκγονοι.
Ἀρτέμων
Ἀπολλοδότου
Νικομηδε[ο]ὺς
καὶ ἔγγονοι.
ἔ[δ]ο[ξ]ε τᾶι πόλει πρ[ό]-
ξενον εἶναι Ἀπολλ- - -
..ν εἶναι? καὶ? - -
[καὶ] αὐτὸν καὶ ἐκγό[νους]

.ειδο- - - - -
Ξενοκλῆ[ς] Νικοκλ[έος αὐ]-
τοὺς καὶ ἐκγόν[ους].
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[Ἀ]ντιγονῆ, Ἀνδρ-
..ια Σικυῶν[ιον]
..ΑΤΕΙΟΝΙΤ

[Ἀρι]στόμαχον Ἀριστ[ο]-
[μ]ένεος, [Θ]ράσων[α ..]
..κλέος. Δεινιάδ[αν]
[Λ]υσι[φ]ά[νεο]ς, Παρμ..
Μεγα...ριạ?, Λυσ-
.......ỌΝΓΟ

ΚΥΔΑΣΑΡ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΜ
ΚΛΕΩΝΠΟΜΠΙΑ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣΛΥ
ΜΝΑΣΩΝΑΝΔΡΟΜΕΝΕ
ΑΓΕΜΟΣΑΡΧΙ

ΜΑΝΤΙΝΗΣ
ΙΛΣΠΡΟΑΓΟΡΙΔ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
ΚΛΑΠΙΑΔΑΣ
ΛΑΚΤΟΣ
ΜΕΝΕΤΙΜΟΣΝΕΟΚΡΕΤΕΟ
ΗΝΑΙΟΙ
ΠΟΛΛ.ΔΩΡΟΣ
ΔΑ
Γ ΙΟΣ
ΑΡΧΟΣ
ΤΕΝΗΣ
ΤΙΜΑΡΙΤΟΣ
ΝΕΑΡΧΩΝ
ΑΙΝΗΣΙΛΑΟ
ΕΥΕΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΙΟΥ

ΑΛΕΙΟΙ
ΑΡΧΩΝΑΡΧΙΠΠΟ
ΑΡΧΙΑΣΦΙΛΑΙΑ
ΑΡΧΙΑ

ΟΠΟΥΝΤΙΟΙ

ΝΕΟΚΛΗΣΞΕΝΟΚΛ
ΛΕΑΓΡΟΣΑΓΝΩΝ
-ΣΙΟΙ

ΜΟΝΟΣ
ΟΞΕΝΩ
ΛΥΣΙΣΛΥΣΙΔΟΣ

ΛΛΙΑ

ΝΙΚΟΔΑΜΟ
ΜΕΓΙΑΗΡΑΕ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙ

. . . . Κύδας Ἀρ- -
Ἀλκίδαμος Μ- -
Κλέων Πομπία
Τιμοκράτης Λυ-
Μνάσων Ἀνδρομένε[ος]
Ἀγέ[λα]ος? Ἀρχι-

Μαντινῆς·
. . . ἴ[λ]ς Προαγορίδ[α]
Ἀριστόδαμος - -
[Ἀς]κλαπιάδας - -
. . λακτος
Μενέτιμος Νεοκρέτεο[ς]
-ηναῖοι
Ἀπολ[λ(ό]δωρος - -
. . . . . . δα[ς - -]
. . . γιος-
. . . αρχος - -
. . . γένης - -
Τιμάριτος - -
Νέαρχο[ς -]
Αἰνησίλαο[ς -]
Εὐέτης - -
Ἀριστόβιο[ς - -]

Ἀλεῖοι·
Ἄρχων Ἀρχίππο[υ]
Ἀρχίας Φιλαῖα[ς?]
Ἀρχία[ς -]

Ὀπούντιοι·

Νεοκλῆς Ξενοκλ-
Λέαγρος Ἅγνων[ος]
[Φλειά?]σιοι

. . . . μονος
. . . . οξένω
Λῦσις Λύσιδος

. . . . . λλία

Νικοδάμω[ι καὶ]
Μεγία Ἡραεῦ[σι]
καὶ ἐκγόνοις.

Vs. 9. 17. 21. 25. 51. 55. suppl. Wil. || 3 Tegeatae? cf. n. 106 Νέων, Νεοκλῆς. || 9 Κλεο[μέ]δων? || 38 vix Π[λατ]αιεῖς. || 47 [Χ]ορ[α]γίων? || 74 Μαντινεῦς ante a. 221, vs. 169. Ἀντιγονεῦς post hunc annum nominati sunt. || 77 an Τ[ριτ]αιεῖς? cf. Ἀρκαδίων Ἀχαιός Ath. VI 249c et alias; nolo Π[τ]ελεεῖς (Steph. Byz. Πτελεόν), coll. Apollodoro ap. Strabonem VIII 349. 350. || 54. 131 Ἀλεῖοι Elidis, vix Aleae, ut Bechtel. || 152 serioris aetatis Φιλόξενος Νικίου Kirchner Prosop. att. 14697. || 160. 162 Wilhelm *Beitr.* 278 ἔδοξε restituit, Νικομηδεῦς desiderat. || 164 desiderantur pater et ethnicum (Εἰνατ[ίωνος - -]?).

369 *A*) *Karnezi* in muro casae. Tabula a dextra et superne mutila, l. m. 0,205, a. m. 0,19; litterae accurate incisae, a. 0,012 et maiores. Ed. Wilhelm *Beitr.* 117, 100 delineatam. *Ectypum* misit Kosmopulus. *B*) In fenestra coenobii S. Athanasii (ΔΉΜΟΥ ΛΕΥΚΑCÍΑC) lapidem l. 0,75, a. 0,45 Clitore translatum vidit Saturninus Ximenes; cuius exemplar ed. Petrides ΠΑΡΝΑCCÓC 1881, 279.

A
ΙΟΥΛ·L
ΙΟΥΛ·ΓΑΙΟC
ΑΥΡΠΟCΙΔΩΝΙΟ
ΑΥΡ·ΦΙΛΟΥΜΕΝC
ΚΛ·ΦΙΛΑΡΙCΤΟC
ΚΛ·ΕΛΕΝΟC
ΙΟΥΛ·ΔΩΡΑ/////C
ΙΠΙΔ·CΕΚΟΥΝΔΟ
ΛΗΜ ΟΓ

\- - - - -
Ἰούλ. C - -
Ἰούλ. Γάϊος
Αὐρ. Ποσιδώνιο[ς]
Αὐρ. Φιλουμενό[ς]
Κλ. Φιλάριστος
Κλ. Ἕλενος
Ἰούλ. Δωρᾶς
. ρηδ. Σεκοῦνδο[ς]
Δημ[ήτρι?]ος

B
ΕΥΠ.HL///
ΕΥΝΟΙΔΑ
ΖΩ///ΜΟΕΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΟΝΗ///ΕΙΦΟΡΟC///
ΕΝΟΜΕΝΗC///Ζ
ΕΜΙΟCΚΩ///Ν ΗC
///ΜΦΟΡΟCΕΥ///Ο
//ΝΡΔΑΛΑC
Ρ//ΜΟΕCΥΜ//ΡΟ
ΑΝΕΡΩC>
ΑΥΡ·ΑΡΚΑΔΙΩΝΕΩΤΑΔ///
ΑΥΡ·ΕΩΤΑΔΗC >
ΚΛ·ΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟC
ΙΟΥΛ·ΟΙΕΙΒΑΤΗC
ΙΟΥΛ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC
ΑΥΡ·///ΘΑΜΟC·ΕΥΚΑΡΠΟ
ΑΥΡ·CΕΜΝΟC
ΑΥΡ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC>
ΑΥΡ·ΕΥΟΛΟC·ΙΕΡΩΝ

.... Εὐ[κλ]ῆς?
... Εὐνοΐδα[ς].
... Ζώ[σι]μος Κορίνθου
... Ὀνη[σ]ειφόρος
[.. Ξ]ενομένης . Ζ-
... ς [Δι]οσκω[ρίδ]ης?
[.. Σύ]μφορος Εὐ . ο - -
[... Πα]ρδαλᾶς
... ρ . μος Συμ . ρο - -
...... Ἀν(τ)έρως >
Αὐρ. Ἀρκαδίων Σωτάδ[ου]
Αὐρ. Σωτάδης >
Κλ. Νεικόστρατος
Ἰούλ. Ὀρειβάτης
Ἰούλ. Ἀλέξανδρος
Αὐρ. . θαμος? Εὐκάρπο[υ]
Αὐρ. Σέμνος
Αὐρ. Ἀλέξανδρος >
Αὐρ. Εὔοδος Ἱέρων[ος].

Vs. 8 Ἰουλ.? Wilh.; vestigia litterarum ΡΙΙ, i. e. ΡΗ, et sicut Wilh. Δ in ectypo dispexi. || 9 '*allenfalls* δημ[ιουργ]ός? *oder* Δημ[ήτρι]ος?' Wilh.

370 *Mazeïka* in schola. Stela ornata anaglypho militis manu dextra adorantis, exomide et chlamyde vestiti; lanceam tenet, clypeus et cassis apposita iacent; cingulo gladium fert. Litterae parvae olim in cymatio superiore negligenter incisae erant; nunc cum tota parte superiore perierunt. Ectypum gypseum Berolini (et aliis locis) exstat. Edd. L. Gurlitt *Ath. Mitt.* VI 1881, 154 sqq. et tab. V; Milchhoefer *Arch. Zeitg.* XXXIX 1881, 153 sq. qui ad Polybium historicum rettulit (cf. [Friedrichs-]Wolters *Gipsabg.* 1854; v. Scala *Polyb.* I 36 adn. 3, Susemihl *Alex. Litt.* II 88, 39, qui celebrem auctorem fuisse negaverunt, Dittenberger ad *Inschr. Olymp.* 1896, 449 et Fougères *Bull. Hell.* XX 1896, 147 sqq., qui ad Polybium redierunt, Studniczka *SB. Sächs. Ges* 1911, 14 tab. I. II). Vidi et truncum (*phot.* Lattermanni) et ectypum Berolinense.

[τοῦτο Λυκόρτα παιδὶ πόλις περικαλλὲς ἄγαλμα]
ἀντὶ καλῶν ἔργων εἵσατο Πο[λ]υ[βίωι].

Ex integro epigrammate Olympiae sera aetate Polybii historici postero homonymo dedicato restituit Milchh. Cf. Mantineae n. 304.

371 Olim inter Clitorem (Palaeopolim) et *Mazeïka* ad viam, in loco *Xerókampo*, inter sepulcra christiana. Stela fastigio ornata. Λ (pro Α) Π, aevi romani. Litteras lineolis significatas vici *Karnezi* ΠΆΡΕΔΡΟC se vidisse testatus est editoribus. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 62.

Ἀρχίας
Φιλίππου

372 Ed. Le Bas II 357.

CΤΑΤΙΑC
ΑΡΙCΤΟΠΟ
ΛΕΩC

Στατίας
Ἀριστοπό-
λεως

373 Ed. Le Bas II 358.

ΙΑ
ΑΡΧΩ
ΩΝΟΣ

374 (*Karnezi*?) olim in Heraclis cuiusdam casa. Lapis muri(?) nunc a dextra decurtatus Litterae magnae saec. I p. Chr.?; manus duae. ΑΕ ΟΠΣΦ[Ω]. Edd. Le Bas II 354; Milchhoefer *Ath. Mitt.* VI 1881, 304, 2. (Cauer Delect.[2] 466; Bechtel *SGDI* 1190). *Ectypum* misit A. Kosmopulus. Litteras lineolis significatas non vidi.

Ἀπελλίων
χαῖρε.
Ὀνασιφόρον
χαῖρε.

375 *Mazeïka.* Stela aëtomate ornata, l. 0,40, a. 0,52, cui incisus est naïscus duobus columnis nixus; in epistylio vs. 1. 2. Litterae saec. I s. II p. Chr. ΑΛΕΛΠΦ. Delineavit et ed. Wilhelm *Beitr.* 116, 98. *Ectypum* misit Kosmopulus.

Ἕκτικε
χαῖρε.
Φιλίππη
χαῖρε.

376 Olim intra urbem antiquam, ad S. Petri ecclesiam. Stela; ΑΕΘΞΣ. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* VI 1881, 304, 1 (Bechtel *SGDI* 1191; Hoffmann *Dial.* I 17, 3).

Θεόξενε.
Ἀριστοφάνη
χαίρετε.

377 *Mazeïka* penes P. Stephopulum. Litterae magnae saec. I/II p. Chr. ΑΛΕ. *Ectypum* misit Kosmopulus.

Κάλανδε
χαῖρε.

378 Clitore in ΤΩ͂Ν ΓΕΝΕCΊΩΝ ΤΗC ΘΕΟΤΌΚΟΥ ecclesia. Lapis l. 1,05, a. 1,33. Litterae aevi romani, *c* maiores. ΑΕΕΞΩ. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 61 (Bechtel *SGDI* 1192; Hoffmann *Dial.* I 18, 4). Cf. Wilhelm *Beitr.* 117 ad n. 99.

a Ξενομένη,
Νικὼ
χαίρετε.
c Δαμοξένα
χαῖρε.

b Ἡρᾶ
χαῖρε.

379 In ecclesia S. Georgii prope *Mazeïka*; meridiem et occidentem versus. Tabula a. 1,03, l. 078, cr. 0,19, olim aedificio (sepulcrali) inaedificata. Litterae bonae saec. I p. Chr. a. 0,03—0,04. ΑΕΘΞΣΩ. Ed. Wilhelm *Beitr.* 116, 99. Ectypum misit Kosmopulus.

Ξενοφῶν,
Θεαρί,
Θρασέα,
Κλεὼ (!)
χαίρετε.

Vs. 4 corrige Κλεώ.

380 *Mazeïka.* Stela. ΑΕC. Ed. Milchhoefer *Ath. Mitt.* VI 1881, 304, 3.

Ὀνησιφόρε
χαῖρε.

381 Edd. Le Bas II 356.

Λ Ι Ρ Ε	[χ]αῖρε	
Π Α Τ Ω	Πάτω(?) -.	Vs. 2 [Εὐ]πάτωρ? Fraenkel.
Α C Κ Λ Η Π Ι Α	Ἀσκληπια -	
\ Ι Ρ Ε	[χ]αῖρε.	

382 Ed. Le Bas II 355. Α Ε Ο Π.

Πρόκλα ²χαῖρε.

383 *Karnezi* apud Andream Oeconomum. Stela superne cymatio ornata, infra mutila; l. 0,425, a. m. 0,36, cr. 0,125. Litterae magnae, vs. 1 0,05, 2 0,072 saec. II p. Chr. Ε Α C. Ed. Wilhelm *Beitr.* 117, 101. *Ectypum* misit Kosmopulus.

Σέλευκε ²χαῖρε.

384 *Karnezi* apud Aecaterinam Zaburis viduam. Stela superne fracta, a. m. 0,67, l. 0,365, cr. 0,09. Litterae a. 0,04, vs. 4 multo minores. Α Ε saec. I s. II p. Chr. Ed. Wilhelm *Beitr.* 118, 102. *Ectypum* non ubique clarum misit Kosmopulus.

. Α? !
χαῖρε.
Φιλάργυρε,
[Δι]όκλεα
5 χαίρετε

Vs. 3 et 4 Τ Ε postea addita.

385 *Karnezi* apud Athanasium Giannopulum Ntambelem. Litterae magnae, vs. 1. 2 c. 0,06, 3 sqq., 0,04—0,05; manus duae, saec. I s. II p. Chr. accurate incisae. Ectypum et apographum misit A. Kosmopulos.

Ε Λ Π Ι · Ε Τ Ω Ν	Ἐλπὶ · ἐτῶν
Ι Η	ιη'·
Ε Υ Τ Υ Χ Ε Α Ρ Χ Ι	Εὔτυχε ἀρχι-
Ι Α Τ Ρ Ε Χ Α Ι Ρ Ε	ιατρὲ χαῖρε.

De archiatris v. Pohl De Graecorum medicis publicis 23 sqq. Aesculapii templum Clitore fuit (p. 85₃).

386 Lapis a sinistra integer. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 61. Habuit Fraenkel ex Michaelis diario.

_ Ι Ι \	- - -
Ε Λ Ο Υ Ι Ο Σ	Ἑλούιος
vac.	

Vs. 1 *Ann.* . . . _ ι κ υ ‖ 2 Helvius.

LVSI.

Paus. VIII 18, 7 ὑπὲρ δὲ τὴν Νώνακριν ὄρη τε καλούμενα Ἀροάνια καὶ σπήλαιόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς. ἐς τοῦτο ἀναφυγεῖν τὸ σπήλαιον τὰς θυγατέρας τὰς Προίτου μανείσας λέγουσιν, ἃς ὁ Μελάμπους θυσίαις τε ἀπορρήτοις καὶ καθαρμοῖς κατήγαγεν ἐς χωρίον καλούμενον Λουσούς — τοῦ μὲν δὴ ὄρους τῶν Ἀροανίων Φενεᾶται τὰ πολλὰ ἐνέμοντο· οἱ δὲ ἐν ὅροις ἤδη Κλειτορίων εἰσὶν οἱ Λουσοί. 8 πόλιν μὲν δή ποτε εἶναι λέγουσι τοὺς Λουσούς, καὶ Ἀγησίλας (v. s. 546) ... τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν (v. infra) ... τὰς δ' οὖν θυγατέρας τοῦ Προίτου κατήγαγεν ὁ Μελάμπους ἐς τοὺς Λουσοὺς καὶ ἠκέσατο τῆς μανίας ἐν Ἀρτέμιδος ἱερῷ· καὶ ἀπ' ἐκείνου τὴν Ἄρτεμιν ταύτην Ἡμερασίαν καλοῦσιν¹) οἱ Κλειτόριοι.

¹) Ἡμερασίαν καλοῦσιν] Wilhelm: Ἡμέραν καλοῦσιν καὶ ἀγῶνα Ἡμεράσια ἄγουσιν. Kolbe ad IG V 1, 1387; v. p. 94₃₅. Nominis formam addito accentu Bacchylidis papyrus exhibet Λοῦσον ποτὶ καλλιρόαν, unde collato fluvii nomine ὁ Χρυσορ(ρ)όας fluvius efficitur ὁ Λοῦσος. Nomen simile fluminis Gortynii (ὁ Λούσιος); fluvius urbi cognominis etiam vicinus est Clitor. Oppiduli nomen idem quod fluminis ὁ Λοῦσος fuisse locativus in decretis obvius Λούσοι docet; antiquiorem ac genuinam formam Λουσέα ex ethnico Λουσεάτης elicias, velut Ἀλέα Ἀσέα Τεγέα; Λουσία iam Meineke ad Steph. Byz. ex ethnicis Λουσιάτης et Λουσιεύς effecerat. Contra τὰ Λοῦσα Theophrastus, τὰ Λοῦσσα Herodianus ap. schol. Call. III 235 voluerat, proinde ac si ad λοῦσσον abietis lignum interius (Theophr. III 9, 7) pertineret. Inde a tertio aevo forma οἱ Λοῦσοι quocunque accentu pronuntiata frequens erat, cf. epigramma Olympium (v. infra). Polybii usus qui semper casibus obliquis utatur non clarus; οἱ Λουσοί etiam Pausanias dicet, unde ethnice Λούσιος et Λουσιεύς derivat Meineke.

Lusis in templo Dianae Hemerae decreta laminis aeneis impressa muro propylaei aliisque locis affigebantur. Foramina laminarum ostendunt clavorum locos. Wilhelm-Reichel p. 64 sq. Decreta haec saeculis IV—II a. Chr. attribuit Wilhelm; at moneo dialectum arcadicam doricae quam dicimus saepe iam cessisse. Laminae omnes lapidesque de quibus nihil adnotavimus, a doctis Austriacis effossa esse scias. Imagines photographicas, e quibus illi titulos in editione infra laudanda expresserunt, instituti austriaci humanitati debemus.

In ipsius templi fundamentis ecclesiolam semirutam exstructam fuisse iam Austriacorum viri docti questi sunt; quae ecclesiola non remota, sed iterum atque iterum restaurata etiamnunc manet. Post Reichelii expeditionem tituli n. 408 fragmenta muro ecclesiae inserta, sed iam Leonardi cura in scholam quae Sudenis est translata conservantur.

Saec. VII a. Chr.? Metapontiorum Dianam Lusis venisse dicit Bacchylides X 113 sqq. cum Achaeis (cf. Wilhelm *Jahresh.* IV 6 sq.) ἔνθεν καὶ ἀρηϊφίλοις [114] ἄνδρεσσιν ἱππότροφον πόλιν Ἀχαιοῖς [115] ἕσπεο· σὺν δὲ τύχαι [116] ναίεις Μεταπόντιον, ὦ [117] χρυσέα δέσποινα λαῶν· [118] ἄλσος τέ τοι ἱμερόεν [119] Κάσαν παρ' εὔυδρον προγό[120]νων ἐσσαμένων¹), Πριάμοι' ἐπεὶ χρόνωι [121] βουλαῖσι θεῶν μακάρων [122] πέρσαν πόλιν εὐκτιμέναν. De Metapontio ab Achaeis condito cf. Antiochum, Ephorum alios ap. Strab. VI 264 sq. Sed primi accolae Pylii dicuntur Πυλίων τῶν ἐξ Ἰλίου πλευσάντων μετὰ Νέστορος, postea demum locum a Samnitibus deletum rursus ab Achaeis conditum.

¹) - νοι ἐσ - νοι cod.

a. 708. Philostr. gymnast. 12 ἀνδρῶν δὲ πένταθλον καὶ ἀνδρῶν πάλην ἤσκησεν ἡ ὀγδόη ἐπὶ δέκα Ὀλυμπιάς· ἐνίκα δὲ πάλην μὲν Εὐρύβατος Λουσιεύς, τὰ δὲ πέντε Λάμπις Λάκων. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τὸν Εὐρύβατον Σπαρτιάτην γράφουσιν (cf. Paus. V 8, 7 de iisdem: Λακεδαιμονίοις καὶ τούτοις. African. ap. Euseb. p. 195 Schoene). Sed probabilius est notum Λάκων pro obscuro Λουσιεύς substitutum esse, quam contrarium.

Saec. VI aut antiquius Dianae Hemerae simulacrum: Reichel-Wilhelm 35 fig. 23; ornamenta artis fictilis quae templum perantiquum postulant.

a. 546. Ἀγησίλας ἀνὴρ Λουσεὺς ἀνηγορεύθη κέλητι ἵππῳ νικῶν Pythiade undecima Paus. VIII 18, 8.

Ante a. 450? Bacchylides (X) Ἀλεξιδάμῳ Μεταποντίνῳ παιδὶ παλαιστῇι Πύθια 94 sqq. de Proeti filiabus dementia captis φεῦγόν τε κατ' Ἀρκαδίαν [95] μηλοτρόφον· ἀλλ' ὅτε δὴ [96] Λοῦσον ποτὶ καλλιρόαν πατὴρ (i. e. Proetus) ἵκανεν, [97] ἔνθεν χρόα νιψάμενος φοι[98]νικοκραδέμνοιο Λατοῦς [99] κίκλησκε θύγατρα βοῶπιν ut virgines sanaret. [106] τοῦ δ' ἔκλυ' ἀριστοπάτρα [107] θηροσκόπος εὐχομένου· πιθοῦσα δ' Ἥραν [108] παῦσεν καλυκοστεφάνυς [109] κούρας μανιᾶν ἀθέων· [110] ταὶ δ' αὐτίκα οἱ τέμενος βωμόν τε τεῦχον, [111] χραῖνόν τέ μιν αἵματι μήλων [112] καὶ χοροὺς ἵσταν γυναικῶν. [113] v. supra ... Nulla igitur Melampodis mentio; cf. Wilhelm-Reichel l. l. 6; Friedlaender Argolica 31. — Callimachus h. Dian. 235 sqq. τὸν δ' ἐνὶ Λούσοις templum Ἡμέρῃ Dianae conditum esse refert a Proeto, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.

a. 401/0. Εὐρύλοχος Λουσιεὺς Ἀρκάς Xen. Anab. IV 2, 21; 7, 11. 12. VII 1, 32; 6, 40 (ubi Λουσιάτης Ἀρκάς).

c. a. 368 (Hultsch *Realenc.*² VI 931. 947). Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ γῆς περιόδου φησίν (Steph. Byz. Ἀζανία)· ἔστι κρήνη τῆς Ἀζηνίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι, εἰς ἣν λέγουσι Μελάμποδα, ὅτε τὰς Προιτίδας ἐκάθαιρεν, ἐμβαλεῖν τὰ ἀποκαθάρματα. Cf. Plin. n. h. XXXI 16 'vinum taedio venire his qui ex Clitorio lacu biberint ait Eudoxus, et Theopompus inebriari fontibus his quos diximus.' Carmen quod rem commemorat, saeculo demum altero a. Chr. compositum est; sed antiquius epigramma iam ab Eudoxo adhibitum esse videtur Weisshaeupelio¹). Praeterea Theopompus (fr. 258 Gr. Hunt) ap. Antig. ἱστ. παράδ. 137 Keller (τὴν ἐν Λούσοις κρήνην etc.) et Aristoteles mirab. ausc. 125 (ἐν Λούσοις δὲ τῆς Ἀρκαδίας κρήνην etc.) mures, Theophrastus h. nat. IX 15, 8 κώνειον περὶ Λοῦσα testati sunt.

¹) **Lusis.** Ps. Sotio i. e. Isigonus Nicaeensis, qui non post saeculi I a. Chr. initium scripsit, p. 186 (Westerm. Paradox.) coll. (Varrone apud)

Vitr. VIII 3, 21 (Preger IG metr. 215, Wilhelm *Jahresh.* IV 4). Tractaverunt Robert *Jahresh.* VIII 1905, 174 sqq.; Weisshaeupl *Wiener Eranos* 1909, 104 sqq. Cf. Ovid. Met. XV 322 sqq. — ἐν Κλειτορίοις δὲ τᾶς Ἀρκαδίας κρήνην φασὶν εἶναι, ἀφ' ἇς τοὺς πίνοντας μισεῖν τὸν οἶνον, ἐπικεχαράχθαι δὲ ἐπ' αὐτᾶς ἐπίγραμμα τοιόνδε·

ἀγρότα, σὺν ποίμναις τὸ μεσημβρινὸν ἤν σε βαρύνῃ
δίψος ἀν' ἐσχατιὰς Κλείτορος ἐρχόμενον,
τᾶς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα καὶ παρὰ Νύμφαις
ὑδριάσι στῆσον πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
ἀλλὰ σὺ μήτ' ἐπὶ λουτρὰ βάλῃς χροΐ, μή σε καὶ αὔρη
πημήνῃ, τερπνῆς ἐντὸς ἐόντα μέθης·
φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπους
λουσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀρτεμέας
πάντα καθαρμὸν ἔκουεν ἀπόκρυφον· αἰ γὰρ ἀπ' Ἄργους
οὔρεα τρηχείης ἤλυθον Ἀρκαδίης.

Vs. 8 ἀρτεμειας Varro, αργαλεης Isig. || Virorum doctorum coniecturas, quas discutere ab hoc loco alienum sit, repetere nolo.

Saec. IV s. III florentibus Lusiatarum rebus templum Dianae et βουλευτήριον infra id exstructa: Reichel-Wilhelm.

a. 336—323. Styx intra Lusiatarum fines? donarium Alexandri Magni delphicum: Στυγὸς Λουσηΐδος. Preger Epigr. 88 v. sub Pheneo (Nonacri) p. 83_{118}.

Saec. III? Lusiatarum et Stymphaliorum συμπολιτεία? cf. Stymphali n. 358, et infra n. 389_{16}.

a. 240/39. Polyb. IX 34 Τίμαιος τό τ' ἐπὶ Ταινάρῳ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὸ τῆς ἐν Λούσοις ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐσύλησε. Cf. Niese II 261; Pomtow *Philol.* 1899, 71; Dittenb. Syll.² 234 (infra sub Phigalia) 485; Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, 3.

Post a. 234? Nummi argentei Achaeorum Λου. et aenei Ἀχαιῶν Λουσιατᾶν (Head² 418), magistratus: Ἀντίμ²αχος. Cf. Lamprus *Z. Numism.* II 165 (*SGDI* 1196; Weil ibid. IX 260).

Ante a. 220 fontem ἐν Κλείτορι ponit Phylarchus FHG I 354, si accurate excerpsit Ath. II 43*f*; cf. epigrammatis verba ἐσχατιὰς Κλείτορος.

Ante a. 220. IG V 1, 1387 Thuriae: 2 [Ἡμεράσια] νικάσαντα τὰ ἐν Λούσοις στάδιον, 5 [- νικάσαν]τα Ἡμεράσια δ[ί]αυλον.

a. 220/19. Polyb. IV 18 Aetoli postquam Cynaetham vastaverunt, προῆγον ὡς ἐπὶ Λούσων· καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν, ὃ κεῖται μὲν μεταξὺ Κλείτορος καὶ Κυναίθης, ἄσυλον δὲ νενόμισται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα [1]) τῆς θεοῦ καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸν ναόν. οἱ δὲ Λουσιᾶται νουνεχῶς δόντες τινὰ τῶν κατασκευασμάτων τῆς θεοῦ, παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον. Cf. c. 25, 4.

[1]) Huc num referre licet πρόβατα n. 395_8?

Ante a. 200 [1]). Acestorides Alexandrinus Olympia vicit: *Inschr. Olymp.* 184 (Wilhelm l. l. 85, 20):

πρᾶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεὶς καρύχθην τοὔνομ' Ἀκεστορίδης·
καὶ μὰν καὶ Λοῦσοί με κατέστεφον ἠδ' Ἐπίδαυρος
καὶ Φενεὸς Νεμέα τ' ἴαχεν ἀθλοφόρον·
ἦ ῥα τόθ' Ἑρμοκρέοντος ἐς υἱέα λείπετο πώλων
αἷμα παλαιγενέων κραιπνὸν Ἐριχθονίου.

[1]) Qua Olympiade alter Alexandrinus vicerit: Paus. V 8, 11, sed non multo antea, propter formas Α Θ Π Σ, quae iam alterum a. Chr. saeculum sapiunt.

c. a. 205 Λουσιᾶται in suscriptione decreti Megalopolitanorum: *Inschr. Magn.* 38_{68}.

a. 146? vel antea Lusiatarum ager Clitori adiectus esse videtur.

Saec. II p. Chr. Paus. VIII 18, 8 ... τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν οὐδὲ ἐρείπια ἔτι λειπόμενα ἦν Λουσῶν.

Libri et itinera.

c. 1805/6. Dodwell *Class. Tour* II 447. Leake *Travels* II 109; III 181.

c. 1831. Pouillon-Boblaye *Recherches* 155. E. Curtius *Pelop.* I 375. 396 sq., 24.

1878. F. v. Duhn Dianae Lusiae simulacrum Calabrytae vidit.

1882. Purgold v. n. 401.

1887. A. Kirchhoff v. n. 401.

1890. Heberdey v. *Reisen des Pausanias* 84.

1895. Frazer v. *Pausanias* IV 258.

1897. Doerpfeld et Wilhelm locum inspiciunt.

1898/9. Reichel et Wilhelm Dianae Hemerae fanum effodiunt.

1899. Furtwaengler *SB. Ak. München* II 566 sqq. tres statuas aeneas edit.

1901. W. Reichel et A. Wilhelm *Das Heiligtum der Artemis zu Lusoi. Jahresh.* IV 1—89 (citavi: Wilhelm).

1904. E. Pernice *Arch. Anz.* 32, 47.

1905. G. K(aro) *Funde beim Heiligtum der Artemis von Lusoi. Ath. Mitt.* XXX. 415. W. Froehner *Collection de la comtesse R. de Béarn* I. *Apollon de Lusi* 21—23 et tab. V.

1908. H. Diels *Der Schlüssel des Artemistempels zu Lusoi. SB. Berl. Ak.* 27—30 et tab. I.

1910. Praschniker v. n. 408.

387 Berolini in museo (n. 8721). Discus aeneus, cuius dm. 0,19. Litterae profundae saec. V a. Chr. Ed. Wilhelm 78 sqq., 12 et fig. 156; cf. Pernice *Arch. Anz.* 1904, 32, 47. Discum ipsum delineavit Luebke, revisit Zahn. Vidi.

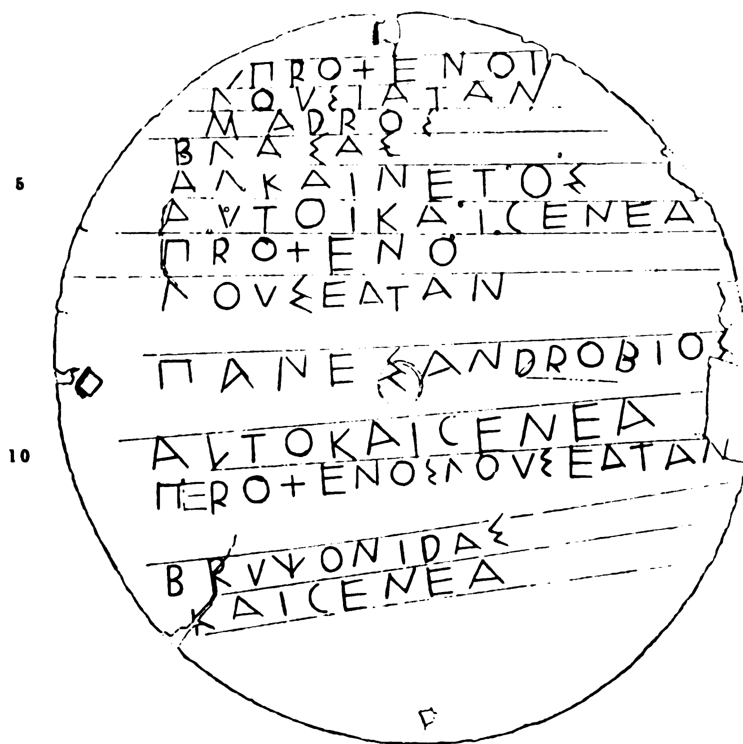

I πρόξενοι
Λουσιατᾶν·
Μάδρος
Βλάσας
Ἀλκαίνετος
αὐτοὶ καὶ γενεά.

II προξένō
Λουσεατᾶν·
Πανε͂ς, Ἀνδρόβιο[ς]
αὐτō καὶ γενεά.

III πρόξενος Λουσεατᾶν·
Βρυχōνίδας
καὶ γενεά.

388 Quattuor fragmenta laminae aeneae litteris saeculi III, si non IV a. Chr. inscripta; a. 0,007; olim apud mercatorem. Litterae elatae punctis expressae. Ed. et dubitanter restituit Wilhelm 81 sq., 13.

[θεόϲ: ἔδοξε τᾶι πόλι τῶλ Λο]υϲιατᾶ[ν . . .]
- - - - -c. 20- - - - - πρόξενο[ν ἦ]-
[ναι? καὶ εὐεργέτ]αν τ[ᾶϲ πόλιοϲ τῶ]λ Λουϲια[τᾶν]
[καὶ αὐτὸν καὶ] ἐγγόνο[υϲ . . . . . .]ϲ· ἦ[ναι? δὲ]
[καὶ ἀϲφάλειαν] καὶ πολέμω [καὶ εἰράναϲ καὶ]
[ἀϲυλίαν αὐτ]ῶι κα[ὶ] τοῖϲ αὐ[τοῦ χρήμαϲι κα]-
[θάπερ τ]οῖϲ ἄλλοιϲ προ[ξένοιϲ καὶ εὐερ]-
[γέται]ϲ: ἐπὶ δαμιοργο[ῦ . . . . .¹². . . . .]
[τοῦ Ν]ικοδάμο[υ].

389 Lamina aenea stelae similis aëtomate in quo lyra est, ornatae; l. 0,15, a. 0,225; litterae saeculi III (s. IV) a. Chr. Α Μ Ξ s. Ξ? Ο Π Σ Ω. Ed. Wilhelm 65 sqq., 1 et fig. 144.

θεόϲ.
ἔδοξε τᾶι πόλι τῶλ Λουϲ-
ιατᾶν· Ὀλύμπιχον Πολυκλέ-
οϲ Χαραδρέα θεαροδόκον
καὶ πρόξενον εἶμεν αὐτ-
ὸν καὶ [ἐ]γγόνουϲ καὶ ἀϲφά-
λειαν αὐτοῖϲ εἶμεν καὶ π-
ολέμου καὶ εἰράναϲ καὶ χ-
ρήμ[αϲι]· εἶ[μ]εν δὲ καὶ ἐπι-
[ν]ο[μίαν αὐ]τοῖϲ καὶ τἆλλ-
α ὅϲα [καὶ] τοῖϲ ἄλλοιϲ προ-
ξένο[ιϲ] καὶ θεαροδόκοιϲ·
ἔ[δ]οξε [δ]ὲ ἐπὶ δαμιοργῶν
ἱερέοϲ Δεινόλα, Ϲακρέτ-
εοϲ, Βούμα, οἰκονόμο-
υ Ἀνθεϲιλ[ά]ου Ϲτυμφαλίου.

Vs. 4 Χαραδρέα ad Phocidis oppidum Χαράδραν referendum videtur (Paus. X 33, 6, tituli Delphici); cf. n. 391 et Amphissensem n. 394. Lyram aut ad Charadram referri posse (*Jahresh.* l. l.), aut ad hominis honorati studia musica (*Beitr.* 11 sq.) indicat Wilhelm. || 7 εἶμεν certum; idem n. 390 ut certum restituit Wilhelm, qui his duobus decretis maiorem vindicat aetatem. In ceteris aut εἶναι (396) aut ἦναι et εἶναι promiscue (n. 393. 394) scripta sunt aut nihil omnino constat (n. 388. 391. 392). || 16 Ϲτυμφάλιοϲ Stymphali civis ϲυμπολιτείαν testatur; v. n. 358.

390 Lamina aenea, l. olim 0,27, a. 0,08 in multa frustula lacerata, e quibus sex exstant. Litterae saeculi (IV) s. III a. Chr. Α Ε Θ Μ Ν Ξ Ο Σ Ω. Ed. Wilhelm 67 sqq., 2 et fig. 145. *Tab.*

[θε]όϲ. ἔδοξε τῶι δάμω(ι) τῶλ Λουϲ[ι]ατᾶν Ἀ-
[ριϲτ]έ[α λ]έγοντοϲ· προξένουϲ καὶ εὐεργέτα-
[ϲ εἶ]μ[ε]ν καὶ θεαροδόκουϲ Φιλλίαν καὶ Ἐρίμα-
νθον Κυπαριϲϲιεῖϲ αὐτοὺϲ καὶ γενεάν· ἐ-
πὶ δαμιοργοῦ Ἀριϲτέα καὶ Δεξιλόχο-
υ.

Vs. 1. 2 Ἀ[ριϲτ]έ[α] idem qui 5 Ἀριϲτέα? Wilh. || 3 [εἶ]μ[ε]ν certum testatur Wilh. || 4 Κυπαριϲϲιεῖϲ Messeniae, non Laconiae (Strab. VIII 363).

391 Fragmenta decem laminae aeneae. Ed. Wilhelm 69, 3 et fig. 146.

[θεόϲ. Τ]ύχα. ἔδοξε τᾶι πό[λι τῶλ]
[Λουϲια]τᾶν Φ[ρ]ῖκιν Ἀριϲ[τ . . . .]
[. . . Χ]αραδρέ[α] πρόξεν[ον εἶναι?]
[καὶ ε]ὐεργέ[ταν] κ[αὶ] θε[αροδόκον]
[αὐτὸν] κα[ὶ ἐκγό]νουϲ, [καὶ εἶναι?]
[Λουϲοῖ καὶ γᾶϲ] ἔμπαϲ[ιν καὶ οἰκί]-
[αϲ καὶ ἀτέλειαν α]ὐ[τῶι καὶ ἐκγό]-
[νοιϲ].

Vs. 5. 6 ex n. 394$_{13}$ $_{16}$ suppl. Wilh.

392 Lamina aenea a dextra et infra mutila, in partes duas fracta; l. m. 0,18, a. m. 0,10; litterae punctis elatis expressae. Α Ε Ξ Σ saec. III a. Chr. partis prioris. In aëtomate caprea pascens, Pharae oppidi scilicet insigne. Ed. Wilhelm 69 sq., 4. *Tab.*

θεόϲ ⁝ ἔδοξε τᾶ[ι πόλι τῶν]
Λουϲιατᾶν Ἀνδρ- - - -
Φαραιέα ⁝ πρόξενο[ν Λουϲιατᾶν]
καὶ θεαροδόκον ἦ[ναι? καὶ αὐτὸν]
καὶ ἐγγόνουϲ κ[αθάπερ τοὺϲ]
[ἄ]λλ[ουϲ προξένουϲ *etc.*

Vs. 3 Φαραιεῖϲ urbis achaicae ethnicum testatur Polybius II 41, 4 etc.; Messeniae sunt Φαραιᾶται Paus. IV 30, 3 (Wilh.). Quamquam Lusorum exemplum quantua his distinctionibus fides habenda sit docet.

393 Lamina aenea a dextra mutila, l. m. 0,11, a. m. 0,115; litterae elatae punctis eleganter expressae. Saec. III a. Chr. Α Ε Ν Ξ Τ Σ Ω. Ed. Wilhelm 70 sq., 5 et fig. 148.

θεόϲ. Τ[ύχα. ἔδοξε τᾶι πό]-
λι τῶν Λ[ουϲιατᾶν . . . . . .]-
τη Ϲιμία [. . . . . πρό]-
ξενον ἦνα[ι καὶ εὐεργέ]-
ταν αὐτὸν κ[αὶ ἐκγόνουϲ]·
εἶναι δὲ αὐτ[ῶι ὅϲα τοῖϲ]
ἄλλοιϲ προξ[ένοιϲ δέδοται]
πάντα. ἐπὶ ἱε[ρομνάμοϲι το]-
ῖϲ περὶ Δαμ[- - - τὸν?]
Ἀλεξι *vac.* - -

Vs. 10 in medio versu clavi foramen, deinde alius nominis pars fuisse videtur. Wilh.

394 Fragmenta tria laminae aëtomate ornatae, l. 0,125, a. 0,22. Intra aëtoma oppidi Amphissae (vs. 6) compendium, parte superiore deleta; apparet Μ, postulantur Μ et Α coniuncta (Wilh.). Litterae punctis elatis expressae Α Ε Μ Ν Ξ Π C Ω; c. 200 a. Chr.? (Wilh.). Ed. Wilhelm 71 sqq., 6 et fig. 149 *a b*.

Ἀγαθᾶι Τύχαι.
[ἐ]πὶ ἱερομνάμ-
[ονι] Θεόξει ἔδοξε το-
[ῖϲ π]ολείταιϲ Μνα-
[ϲίλ]αον Εὐδαμίδα
[Ἀμ]φιϲϲέα πρόξ-
[ενο]ν ἦναι καὶ εὐ-
[εργέτ]αν τᾶϲ πόλ-
ιοϲ [τᾶϲ Λουϲιατᾶ]ν
καὶ θε[αροδόκον]
[α]ὐτὸν κ[αὶ γενεὰν κα]-
[ὶ] ἦναι αὐ[τ]ῶι ἰϲο[πο]-
λιτείαν· εἶναι δ[ὲ Λου]-
ϲοῖ καὶ γᾶϲ ἴμπαϲιν [κ]-
αὶ οἰκίαϲ καὶ ἀτέλε[ιαν]
καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγό[νοι]-
ϲ ἰϲ τὸμ πάντα χρ[όν]-
ον.

Μναϲίλαοϲ Εὐδαμίδα Ἀμφιϲϲεὺϲ a. 200/199 Delphis testis fuit; *SGDI* 2116 (Dittenb. Syll.² 845). Wilh. || 4 primo πολειτταιϲ incisum, deinde τ prius erasum. Wilh., qui itacismorum exempla antiquiora affert.

395 Fragmenta laminae ceteris maioris, aëtomate ornatae intra quod Φ Ι. Litterae elatae punctis scriptae vs. 2 Ε, deinde Є Θ Π C Ω, exeuntis fere saec. III a. Chr. Ed. Wilhelm 75 sq., 7 et fig. 151.

I

φι
θεός, Τύχα Ἀ[γαθά].
είπὶ (!) δαμιοργῶν Λο[υσιατᾶν μὲν - -]-
ος, Σατύρου, Δεινόλα, [- -, - -, Φια]-
λείων δὲ Σατυρί - - - - - -
[. Ν]ικέα ἐμφαν[ιξαντ - - - -]
. . . ο[ν]ος (?) - - - - - - -

II

[πρ]όβατα (?) - - -
. . πρὸ το - -
ὅτι ἀπειρ - -
ων βολο[μένων ? - -]
[ἐ]νφανιξ - -
γιων ο - -

III

- - - - -
[- Λο]υσιατᾶ[ν -]
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Vs. 1 φι ad nomen urbis vel gentis pertinere videtur, quacum pepigerunt Lusiatae; 5 -ό]πων s. -ο]γίων Wilh. Φια]λείων pro -έων restitui quamquam imago obstare videtur; idem vs. 13? || 3 Λο[υσιατᾶν] vel Λο[υσοῖ] Wilh. || είπὶ pro ἐπὶ ut epenthesin defendit Nachmanson *Beitr. Kenntn. altgr. Volkssprache* 1910, 60, improbante Wilamowitzio. || 4 Δεινόλας i. qu. 389_{14}? || 8 πρόβατα· cf. quae de deae θρέμμασιν ab Aetolis direptis Polybius (ad a. 220/19) dicit. || 10 ὅτι ἀπειρ[ήκαντι - -, τῶν δὲ - -]ων (?) βολο[μένων - -.

396 Lamina aenea, l. 0,14, a. 0,125. Litterae punctis impressis factae (non elatae) exeuntis fere saeculi III. Ed. Wilhelm l. l. p. 76 sq., 8 et fig. 152.

θεός, Τύχα ⁝ ἐδ-
οξε τᾶι πόλει
τῶν Λουσιατᾶν·
Εὔβουλον Φιλοκ-
ράτ⟦ατ⟧ους πρόξε-
νον εἶναι καὶ
εὐεργέταν· εἶ-
ναι δὲ αὐτῶι ἰσοπο-
λιτείαν καὶ ἀτέλ-
ειαν πάντων καθ-
άπερ καὶ τοῖς λοιπρ-
οῖς προξένοις.

(in margine: [Ἀ]θη[ν]αῖον)

Vs. 5 Ethnicum negligentia omissum, postea margini adscriptum. || Kirchner Prosop. I 5349. || 11 λοιπροῖς ex insequenta πρόξ- ortum? Wilh. Cf. Nachmanson l. l. (ad n. 395) 37 sqq.

397 Olim Athenis apud mercatorem (Judeich), qui e regione Kalabrytae acceperat. Litterae ori vasis aenei inscriptae. Delineavit Iudeich, ed. Kirchhoff *SB. Ak. Berl.* 1887, 992 sqq., 2 (Hoffmann *SGDI* II 1601 sub Achaia; Wilhelm l. l. 83, 17; cf. Diels *SB. Ak. Wiss.* 1908, 29).

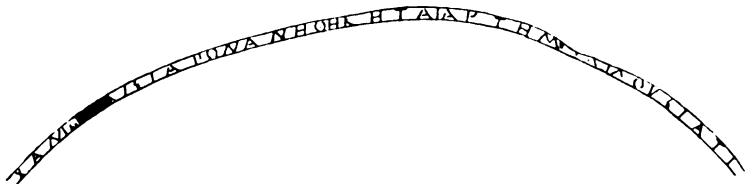

Χανι . λὶς ἰαρὼν ἀνήθηκη τᾶι Ἀρτήμ[ι] τᾶι Λουσιάτι

i. e. Χαν[υ]λὶς (Wilhelm, cf. Hesych. χανύειν, βοᾶν, Bechtel-Fick 287; an Χαμ[αι]λίς?) ἰαρὸν ἀνέθηκε τᾶι Ἀρτέμι τᾶι (hoc cum Kirchhoffio lectioni τᾶι Ἀρτέμιδι Λ. praeferendum) Λουσιάτι.

398 Berolini in museo. Lamina aenea aëtomatis similis. Ed. Wilhelm l. l. 84, 18 et fig. 157 cum imagine hic repetita. Vidi.

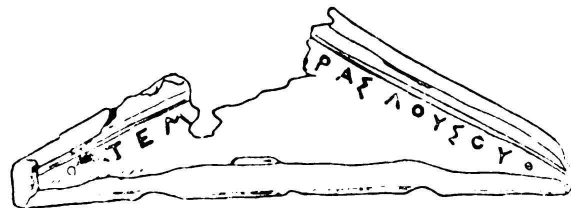

[Ἀρ]τέμ[ιτος Ἡμέ]ρας Λούσου.

De supplemento dubitari vix potest, quamquam spatium suppetere non videtur. An [Ἀρ]τέμ[ιος] ut Ἀρτέμι (n. 428_{12}, cf. 397)?

399 *Boston* in museo. Clavus aeneus, l. 0,405; litteris saeculi V partis prioris. Ed. Diels *SB. Ak. Berl.* 1908, 27 sqq. et tab. I ex imagine photographica a Fairbanksio accepta. *Tab.*

τᾶς Ἀρτάμιτος ⁝ τᾶς ἐν Λούσοις.

400 In βουλευτηρίῳ effossa lamina, a dextra et infra mutila, l. 0,07, a. m. 0,038. Litterae saec. VI/V a. Chr. (?). Ed. Wilhelm l. l. 77 sq., 9 et fig. 153.

[- Ἡμέ]ρει? ἰαρός.

Eleis propter dativum in -ει attribuit Wilhelm, cf. *Inschr. Olympia* 717.

401 Os crateris, quod prope Kalabrytam inventum esse dicitur. Edd. Purgold *Arch. Zeitg.* XL 1882, 393 (Hoffmann *SGDI* 1600 sub Achaia; Roehl Imag.^{3} 118, 1; Wilhelm l. l. 82 sq., 14); cf. Furtwaengler *SB. Ak. München* 1899, II 568.

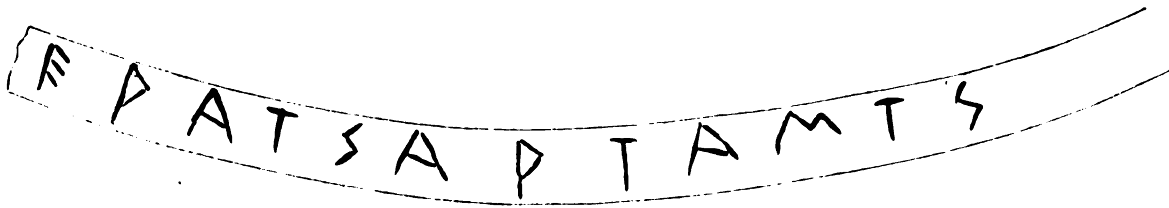

[ἱ]ερὰ τ(ᾶ)ι Ἀρτάμ(ι)τι.

Ita Wilh., deam iam Purg. Lusis attribuit Furtwaengler. Ad formam ϛ = ι cf. n. 410.

402 Manubrium aeneum ante a. 1898/9 Lusis inventum. Edd. Perdrizet *Rev. ét. anc.* I 1899. 281 (Wilhelm l. l. 83, 16).

Η Ι - ꝚΑΑꝚΤ - Μ Ι ʰιερὰ Ἀρτέμι.

Littera - eadem quae E sicut Mantineae n. 323. Wilh.

403 Parisiis in domo privata (v. infra). Apollo aeneus; arcum sinistra tenens, a. 0,123; titulus in dorso scriptus. Aleae inventus dicebatur, qua fraude solent falsi rebus clam venditis loci adscribi. Edd. Furtwaengler *SB. Ak. München* 1899 II 566 (v. Wilamowitz *Griech. Tragödien* III, VIII 62); H. G[rousset] *Rev. ét. gr.* 1899, 247 (Wilhelm l. l. 83, 15); Froehner *Collection de la comtesse R. de Béarn* I 1905, 21 sqq. tab. V (librum mecum communicavit R. Zahn).

ΤΑΣΑꝚΤΑΜΙΤΟΣ⁝ΑΠΟꝒΟ
ΣΑꝚƎΜƎΗ ƎΣΑΤ ΜΙΟΝ

τᾶς Ἀρτάμιτος ⁝ ἈποꝒό-
μιον τᾶς Ἡμέρας.

Ἀποβώμιον id est quod ab ara aliquo modo alienum est, dei simulacrum a deae virginis ara procul habendum erat. Cf. Eust. Od. 1720, 28. Wilam. Quod si iam satis mirum est, ita significari donarium, vel magis mira neque explicanda esset littera Ꝓ = F pro (B =) B adhibita. Veri certe similior Reischii est apud Froehnerum interpretatio Ἀπὸ βωμίων. Antiquam signi ipsius originem cum constare viri artis periti censeant, inscriptionem modo sero additam esse contendere nolo, quamquam simile verbum ἐπιβώμιος haud dubio fictum (Michaelis *Demosthenes Epibomios Jahrb. arch. Inst.* III 1888, 237 sqq.) ansam falsario alicui praebere poterat. Rem igitur iniudicatam relinquo, suspicionem celare nostra arte indignum ratus.

404 Anulus argenteus apud Dianae fanum a privatis hominibus inventus, quinti a. Chr. saeculi. Ed. K(aro) *Ath. Mitt.* XXX 1905, 415.

Καλά.

Deam ipsam intelligit Kern; cf. IG XII 3, 380 *c*.

405 Lamina aenea, a sinistra fracta, l. m. 0,075, a. m. 0,016. Litterae obiter incisae a. 0,005. Lusis inventa, postea Prottii erat; ubi nunc sit, ignoramus. Edo ex Prottii apographo, qui supplevit.

Λ Ε Τ Ο Ꝛ Ο λέτορο[ς].

Cf. Thessalorum frequens illud λειτορεύειν (Ἀσκλαπιοῖ IG IX 2 397 alias), Hesychii λῃτῆρες. Ἀθαμάν[[τ]]ες, et λῄτειραι ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν. Sacerdotis fuisse quam [Κ]λέτορο[ς], quem Prott proposuit, sive herois sive hominis, probabilius duco.

406 Olim apud mercatorem quendam. Lamina aenea l. 0,11, l. 0,06, litterae punctis expressae. Α Ε Θ Ω. Ed. Wilhelm l. l. 84, 18*a*.

Ἀγάθων
ἀνέθηκε.

2 prius E ex H correctum.

407 Stela lapidis albi, undique praeter dextram mutila, l. 0,18, a. 0,245, cr. 0,095; litterae infra anaglyphum (?) erant duabus columnis cinctum. Inventa prope templum. A. Ed. Wilhelm l. l. 78, 10 et fig. 154.

[Δαμ]ατρία.

408 Sudenis in schola, olim in muro ecclesiae super templi fundamentis exstructae. Fragmenta duo marmorea. Litterae bonae saeculi fere II s. I a. Chr. a. 0,08. Edo ex Praschnikeri apographo (1910).

ϽΣΑΙ ΔΡΟ
ΕΠΟ ⊣ΣΕ

-ος Ἀνδρο-
ἐπόησε.

409 In epistylio marmoreo stelae templi in formam sculptae, superne et a sinistro integrae; l. m. 0,13, a. m. 0,12, cr. m. 0,105 litterae Λ Ο C Ω, saec. I a. vel p. Chr.? Ed. Wilhelm l. l. 78, 11 et fig. 155.

- - - - - - - -ν Ἀριστο-
[- - - τὸν πάτρ]ωνα καὶ
[εὐεργέταν]. *vacat*

410 Fragmenta duo tabulae aeneae, Lusis Calabrytam transportata, ubi vidit D. Quinn, qui delineationem accurate factam Wilhelmo misit, cuius humanitate accepimus.

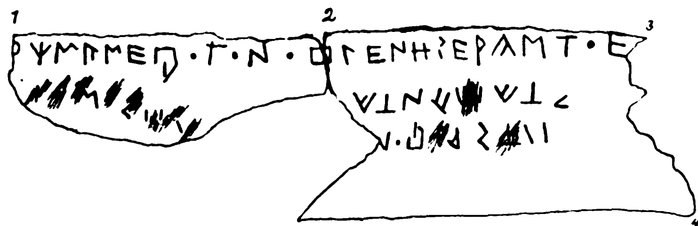

[δα]ρχμὰς ἐ[κ]οτὸν ὀφλὲν ʰιερὰς τō Ἐ[ρμᾶνος - -]
[Ϝί]κατι [τ]ᾶι πόλ[ι] τάλαντα.

Dubito ad Dianae templum referre quamquam Lusis oriundum esse non negem. Titulus nobile scripturae achaicae documentum. Ad Ϟ = ι cf. n. 401. An ἑϙοτόν?

X.

CYNAETHA.

Urbs: Paus. VIII 19, 1—3. Κυναιθαεῖς XL stadia a Lusis καί σφισιν ἐν ἀγορᾷ πεποίηνται μὲν θεῶν βωμοί, πεποίηται δὲ Ἀδριανοῦ βασιλέως εἰκών ... (2) Διονύσου ἐστὶν ἐνταῦθα ἱερόν (... ἑορτὴν ...). (II st.) πηγὴ Ἄλυσσος. Polybius IV 21, 5 Κυναιθεῖς dicit praeter ceteros musicae cultu egere διὰ τὸ σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἔχειν ἀέρα καὶ τόπον. Musicam cum neglexissent, τέλος ἀπεθηριώθησαν.

Viae Lusos (v. infra Aetolorum expeditionem) et Helicam in Achaiam ducunt.

Nominis forma solita ἡ Κύναιθα (Polyb.) incolarum plerumque οἱ Κυναιθεῖς. Steph. Byz. Κύναιθα· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Κυναίθου ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων (Apd. III 97). τὸ ἐθνικὸν Κυναιθεύς· καὶ Κυναιθαιεὺς καὶ Κυναιθαεὺς ἀπὸ τοῦ τετρασυλλάβου τοῦ Κυναίθαια. Cf. nomina humana Κύν-αιθος, Λύκ-αιθος, Πέρ-αιθος alia multa (Bechtel-Fick *GP* 47), oppidum arcadicum Περ-αιθεῖς, et Κυν-ουρία.

Incerta aetate Olympiae ad Iovis aram βάθρον τε πεποίηται χαλκοῦν καὶ ἄγαλμα ἐπ' αὐτῷ Διός, μέγεθος μὲν ὅσον ἓξ πήχεις, κεραυνὸν δὲ ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχει· ἀνέθεσαν δὲ αὐτὸ Κυναιθαεῖς Paus. V 22, 1, cf. VIII 19, 1. Hinc Lycophro 400 Κυναιθέως pro Διὸς dixit; cf. schol. Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται (ἀγρόται γὰρ καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες καὶ ἐν ταῖς κυνηλασίαις καὶ θεύσεσι τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν). Huc non facit Roehl IGA 99; v. add. p. 175 et *Inschr. Olymp.* 149; pro [Κ]υν[αίθας] restitutum est [Κ]υνίσκος.

a. 256/5 (Beloch), 260/59 (Walek). ἄρχοντος Κλεώνδα Delphis Soteria vicit Ἀλέξιππος Δεινομένου Κυναιθεὺς παῖς χορευτής *SGDI* 2566.

Ante a. 240. Polyb. IX 17 Aratus Achaeorum praetor τὴν τῶν Κυναιθέων πόλιν capere frustra conatus est. Commemorantur ο ἀπὸ Κυναίθης ῥέων ποταμός (i. e. Ἐρασῖνος, Strab. VIII, 371). una πύλη. Urbs ab Aetolorum partibus stetisse videtur. Niese II 261. 263.

Turbae intestinae, Polyb. IV 17, 4 συνέβαινε δὲ τοὺς Κυναιθεῖς, ὄντας Ἀρκάδας, ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις καὶ μεγάλαις συνεσχῆσθαι στάσεσι, καὶ πολλὰς μὲν κατ' ἀλλήλων πεποιῆσθαι σφαγὰς καὶ φυγάς, πρὸς δὲ τούτοις ἁρπαγὰς ὑπαρχόντων, ἔτι δὲ γῆς ἀναδασμούς.

Ante a. 222 (Cleomenis opinor florentibus rebus) legatos ad Lacedaemonios miserunt, qui propter nota Cynaethensium scelera a Mantiniensibus aliisque male tractati sunt Polyb. IV 21, 8.

Ante a. 220 foedus achaicum. Polyb. IV 16, 5. τέλος δ' ἐπικρατῆσαι τοὺς τὰ τῶν Ἀχαιῶν αἱρουμένους καὶ κατασχεῖν τὴν πόλιν, φυλακὴν ἔχοντας τῶν τειχῶν καὶ στρατηγὸν τῆς πόλεως ἐξ Ἀχαΐας. Tunc ab iis basis magna Aegii dedicata esse videtur, cui inscriptum: Κυναιθέων. v. Duhn *Ath. Mitt.* III 1878, 65, 1.

a. 220/19. Achaeorum παραφυλακὴ et στρατηγὸς dimissi, CCC fere exules recepti, qui statim Aetolos arcessiverunt, ita, ut eorum aliqui polemarchorum munus adepti portas Aetolis aperirent. Aetoli vero cum intrassent, et proditores necaverunt et urbem totam diripuerunt. Polyb. IV 18 (nota πύλας et πυλῶνας). Inde Lusos petierunt, reversi (c. 19) Cynaetham Eleis offerebant (qui iam Psophidem tunc tenebant), tandem cum hi accipere nollent, ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν ἀπηλλάγησαν.

a. 205? Κυναιθεῖς inter Arcades Megalopolitarum decreto in Magnetum honorem facto subscripti: *Inschr. Magn.* 38_{65}.

Titulus latinus. In ecclesia S. Laurae prope Kalabrytam vidit Fourmont (CIL III 528 ut Patrarum); a. 1877 recognovit Duhn CIL III 7252). C. Vireius[2] C. f. Q(uirina). Gallu[s][3] v(ixit). ann(is). XXIII.

Ante a. 15 p. Chr. Κύναιθα a Strabone VIII 388 inter Arcadiae oppida evanida enumeratur.

a. 124/5 p. Chr. Hadriani statua v. supra. Weber *Unters. Hadrian.* 190 sq.

a. 211—217 nummi aenei Caracallae. Κυναιθέων (Є Θ Ѡ) forum cum porticu, templo alioque aedificio, statua et arbore apposita ornato. Head[2] 447.

Castellum *Tremola* medii aevi antiquis reliquiis (cf. Schwab *Arkadien* 47) carere testatur Wilhelm *Jahresh.* IV 1901, 9.

Libri et itinera.

c. 1806. Leake *Morea* II 109 sqq. III 179 sq.
1840. L. Ross *Königreisen* I 175.
E. Curtius *Pelop.* I 383.
Bursian *Geogr.* II 266 sq.
Frazer *Paus.* IV 260 sqq.
1901. Wilhelm et Reichel *Jahresh.* IV 4 adn. 3 de Calabrytis Cynaethae situ.

Tituli graeci nondum innotuerunt.

XI.

PSOPHIS.

Urbs: Paus. VIII 24, 3 ἡ Ψωφίς· παρὰ δὲ αὐτὴν ὅ τε Ἀροάνιος ποταμὸς καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω τῆς πόλεως Ἐρύμανθος ῥέουσιν . . . 6 Ψωφιδίοις δὲ ἐν τῇ πόλει τοῦτο μὲν Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἐρυκίνης ἐστὶν ἐπίκλησιν — [ἧς] ἐρείπια ἐφ' ἡμῶν ἐλείπετο αὐτοῦ μόνα· ἐλέγοντο δὲ οἱ Ψωφῖδος αὐτὸ ἱδρύσασθαι παῖδες . . . 7 Προμάχου δὲ καὶ Ἐχέφρονος τῶν Ψωφῖδος οὐκ ἐπιφανῆ κατ' ἐμὲ ἔτι ἦν τὰ ἡρῷα. τέθαπται δὲ καὶ Ἀλκμαίων¹) ἐν Ψωφῖδι ὁ Ἀμφιαράου, καί οἱ τὸ μνῆμά ἐστιν οἴκημα οὔτε μεγέθει μέγα οὔτε ἄλλως κεκοσμημένον· περὶ δὲ αὐτὸ κυπάρισσοι πεφύκασιν ἐς τοσοῦτον ὕψος ἀνήκουσαι, ὥστε καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ Ψωφῖδι κατεσκιάζετο ὑπ' αὐτῶν. ταύτας οὐκ ἐθέλουσιν ἐκκόπτειν ἱερὰς τοῦ Ἀλκμαίωνος νομίζοντες· καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παρθένοι . . . 12 Ψωφιδίοις δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἐρυμάνθῳ ναός ἐστιν Ἐρυμάνθου καὶ ἄγαλμα.

¹) De Alcmaeonis monumento, cultu, fabula vide quae v. Wilamowitz Ind. lect. Gott. 1893, 16 adumbravit.

Μαλέα mons prope Psophidem? Glaucus Anth. Pal. IX 341. Πὰν Πάν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχευ. Cf. Reitzenstein *Epigr. und Skolion* 245sqq., 250sqq. qui nomen etiam in Theocriti Thalysiis (103) pro Ὁμόλας: (Πὰν) ὁ Μαλειήτης restituit, quamquam scholia Ὁμόλαν thessalicam intelligunt, a Panis patria certo remotam. Gruppe *Gr. Myth.* I 1385, 2. Callim. fr. 412 Schn.

Viae 1) διὰ τῆς Κλειτορίας Caphyas: Philippus a. 219/8 Polyb. IV 70; descripsit Paus. VIII 23, 8. 24, 3: Ψ. — (XXX stad.) Σεῖραι (ὅροι Κλειτορίοις τῆς χώρας πρὸς Ψωφιδίους — Πάος — Σόρων δρυμός — Λάδων — Νᾶσοι — Καφυαί (duos dies a Psophide: Pol.).

2) Versus (Pheneum)-Stymphalum: sine via (ταῖς ἀνοδίαις) Euripides Aetolus a. 219 e Stymphali regione Psophidem profectus. Pol. IV 69.

3) Ψ. — χωρίον Τρόπαια ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Λάδωνος — δρυμὸς Ἀφροδίσιον — ἀρχαῖα ἐν στήλῃ γράμματα, ὅροι Ψωφιδίοις πρὸς τὴν Θελπουσίαν χώραν — Καοῦς — Θέλπουσα. Paus. VIII 25, 1.

4) Ψ. — Λασιών: Philippus a. 219/8 hieme: Polyb. IV 70.

Ψωφίς nomen, apud Graios antiquissimos Ψαφίς, ut pagus Oropiae appellatur, Amphiarai ille fano insignis, cuius filius Alcmaeo Psophidiam in matrimonium ducit: v. Wilamowitz *Hermes* XXI 1886, 108 adn. 3, locus est ψάφοις s. ψήφοις, silicibus repletus, quos illic mare, hic torrentes adducunt, vallem implent, quam apte, ut Hermum Lydiae oraculum (Hdt. I 55), πολυψήφῖδα appellares (Wil.). De vocalibus α η ω, ψῆν ψωμός, ψήχω ψώχω sim., cf. Prellwitz *Et. Wört.*² 519, G. Meyer *Gr. Gr.*³ 36. — Notabile est in Oropia Amphiaraum, Alcmaeonem filium Psophide cultum esse. Psophidem genuinam Alcmaeonis patriam fuisse, poëseos homericae gloria occultatam, indicat Wilamowitz.

Saec. VIII sqq. Herculis fabulae ex Argolide propagatae; cf. Stymphalum Pheneum Tegeam. Hercules τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον vivum et in nivem montis propulsum capit et ad Eurystheum fert, ut vasa saeculi sexti, Hecataeus (fr. 344 ap. Steph. Byz. Ψωφίς), Apd. II 83 alii e vetusto carmine argivo testantur. Postea fabula de Echephrone et Promacho, Herculis e Psophide, Erycis Sicaniae regis filia, stirpe (Paus. VIII 24, 2) addita est.

Saec. VII? VI? Ἄγλαος Ψωφίδιος oraculo Delphico Gygae praelatus. 'is erat Arcadum pauperrimus, sed aetate iam senior terminos agelli sui numquam excesserat' Val. Max. VII 1, 2; 'senior hic in angustissimo Arcadiae angulo parvum sed annuis victibus longe sufficiens praedium colebat, numquam ex eo egressus' Plin. n. h. VII 151. Croesum nominat ceteroquin brevior Paus. VIII 24, 13.

c. a. 600: navium catalogus homericus Psophidem non commemoravit.

Saec. VI? Fabulam qua Alcmaeo dicitur matre necata exul Psophidem ad Phegeum¹) regem venisse, quod carmen epicum continuerit, non constat; neque enim Alcmaeonis in censum venire videtur; cf. Bethe *Realenc.* I 1563, Toepffer ibid. 1552; sed fuisse aliquod carmen ante Euripidem postulandum est cum Thebanis fabulis coniunctum, ubi etiam de Arione Thelphusaeo equo agi poterat. De Melampodia cogitavit Friedlaender Argolica 50 sqq.

¹) Quae Steph. Byz. Φήγεια de Phegeo rege Phoronei fratre, urbe primo Φήγεια, deinde Ἐρύμανθος denique Ψωφίς nominata tradit, Characis afferens Ἑλληνικῶν δ', ex logographo aliquo fluxisse videntur.

Saec. VI—IV? Paus. V 24, 2 Olympiae inter buleuterium et Iovis templum Ζεύς ἐστιν, ὅντινα ἀναθεῖναι Ψωφιδίους ἐπὶ πολέμου κατορθώματι τὸ ἔπος τὸ ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένον δηλοῖ.

Saec. V. Nummi argentei: cerva Cerynea(?), aut eius protome aut caput — Ψ, ΨΟ, ⋇Ο, ⋇Ο, ΨΟΦΙ piscis, interdum addita glande, intra quadratum incusum tetrobolum (62 gr.), trihemiobolium, obolus, hemiobolium (Ε). Head² 453, Babelon *Traité* II 1, 874 sqq.; Kirchhoff *Stud.*⁴ 158; Hiller *Ark. Forsch.* 14; cf. n. 323, 20.

caput Minervae — ΨΟΦΙΔΙΟΝ clava (Herculis): hemiobolum.

a. 438. Euripidis Ἀλκμαίων διὰ Ψωφῖδος. De fabulae argumento nimis obscuro egit v. Wilamowitz l. l.; mythographorum compilationem exhibet Apd. III 87 sqq., cf. Paus. VIII 24, 7 sqq. Phegeum regem Arsinoae (Apd.) sive Alphesiboeae (Paus. in hoc magis tragicus, ut fabulae Alphesiboeae docent) patrem pravum, Alcmaeonem a Pronoo et Agenore filiis eius necatum, deinde a probis Tegeatis vindicatum esse (Apd.), crederes effictum a poëta Tegeatico, velut Aristarcho Euripidis aemulo.

a. 370. Psophidii sicut ceteri Arcades occidentales et septentrionales, exceptis Clitoriis, nullos οἰκιστὰς ad Megalopolin condendam mittere decreverunt. Paus. VIII 27.

a. 362/1. In Arcadum decreto inter δαμιοργοὺς non enumerantur.

a. 350—300 (Dittenb.) Inschr. Olymp. 294 ἁ [πό]λ[ις ἁ Ψωφιδίων] ²Λεωνί[δ]ην Λεώτο[υ Νάξιον] ³Διὶ Ὀλυμπίωι ἀνέ[θ]η[κεν], cf. Paus. VI 16, 5: Λεωνίδας τε ἐκ Νάξου τῆς ἐν τῷ Αἰγαίῳ, Ψωφιδίων ἀνάθημα Ἀρκάδων (eius εἰκών). Psophidii iam tum Eleorum socii non Arcadiae, sed orae occidentalis res curasse videntur. Veneris Erycinae templum saeculis V—III conditum esse autumat Wilamowitz. Hinc Arcadicorum scriptores qui inde a saeculo quarto exstiterunt, fabulam de Psophide Erycis Sicaniae regis filia narraverunt, quam Paus. VIII 24, 2 ceteris praefert. — Tunc quoque Psophis Zacynthiorum arx a Zacyntho Dardani filio Psophidio condita esse dicebatur Paus. VIII 24, 3. Ad Arcadum cum Zacyntho insula commercium conferas Ζακύνθιον Μαντινέα, saeculi quinti vel quarti ineuntis: n. 323₃.

Ante a. 219? Nummos aeneos exhibet Head ¹379, ²453, quos illic quarto, hic secundo et insequenti a. Chr. saeculo attribuit. Symbola Pallas, caput iuvenis (an Alcmaeonis?), caput Herculis — ΨΩΦ, ΨΩΦΙ, ΨΩΦΙΔ, cerva, piscis, aper currens. Aetas si res gestas spectamus, foedere achaico, i. e. a. 219, antiquior esse videtur.

a. 219/8 hieme. Polyb. IV 70 Philippus Caphyiis προῆγε διὰ τῆς Κλειτορίας ὡς ἐπὶ Ψωφῖδος . . . ἡ δε Ψωφὶς ἔστι μὲν ὁμολογούμενον καὶ παλαιὸν Ἀρκάδων κτίσμα τῆς Ἀζανίδος, κεῖται δὲ τῆς μὲν συμπάσης Πελοποννήσου κατὰ τὴν μεσόγαιον, αὐτῆς δὲ τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ τοῖς πρὸς δυσμὰς πέρασι, συνάπτουσα τοῖς περὶ τὰς ἐσχατιὰς κατοικοῦσι τῶν προσεσπερίων Ἀχαιῶν· ἐπίκειται δ' εὐφυῶς τῇ τῶν Ἠλείων χώρᾳ, μεθ' ὧν συνέβαινε τότε πολιτεύεσθαι αὐτήν. πρὸς ἣν Φίλιππος τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, κατεστρατοπέδευε περὶ τοὺς ἀπέναντι τῆς πόλεως ὑπερκειμένους βουνούς, ἀφ' ὧν ἦν κατοπτεύειν τήν τε πόλιν ὅλην ἀσφαλῶς καὶ τοὺς πέριξ αὐτῆς τόπους. συνθεωρῶν δὲ τὴν ὀχυρότητα τῆς Ψωφῖδος ὁ βασιλεὺς ἠπορεῖτο . . . τὴν γὰρ ἀφ' ἑσπέρας πλευρὰν αὐτῆς καταφέρεται λάβρος χειμάρρους ποταμός, ὃς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ χειμῶνος ἄβατός ἐστι, ποιεῖ δὲ καὶ τὸ παράπαν ἐχυρὰν καὶ δυσπρόσοδον τὴν πόλιν διὰ τὸ μέγεθος

τοῦ κοιλώματος, ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων. παρὰ δὲ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει τὸν Ἐρύμανθον, μέγαν καὶ λάβρον ποταμόν, ὑπὲρ οὗ πολὺς καὶ ὑπὸ πολλῶν τεθρύληται λόγος. τοῦ δὲ χειμάρρου προσπίπτοντος πρὸς τὸν Ἐρύμανθον ὑπὸ τὸ πρὸς μεσημβρίαν μέρος τῆς πόλεως, συμβαίνει τὰς μὲν τρεῖς ἐπιφανείας αὐτῆς ὑπὸ τῶν ποταμῶν περιλαμβανομένας ἀσφαλίζεσθαι ... τῇ δὲ λοιπῇ, τῇ πρὸς ἄρκτον, βουνὸς ἐρυμνὸς ἐπίκειται τετειχισμένος, ἄκρας εὐφυοῦς καὶ πραγματικῆς λαμβάνων τάξιν. ἔχει δὲ καὶ τείχη διαφέροντα τῷ μεγέθει καὶ ταῖς κατασκευαῖς 71 Philippus διαβὰς τὴν κατὰ τὸν Ἐρύμανθον γέφυραν, οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος διὰ τὸ παράδοξον τῆς ἐπιβολῆς, ἧκε πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐνεργῶς καὶ καταπληκτικῶς ... οἱ δὲ μισθοφόροι τῶν Ἠλείων (praesidii) κατά τινα πύλην ὑπερδέξιον ἐξῆλθον ὡς ἐπιθησόμενοι τοῖς (Μακεδόσι) ... Macedones tribus locis scalis moenia ascendunt, Cretes κατὰ τὴν ὑπερδέξιον πύλην ingrediuntur. Psophidii et Elei ἀπεχώρησαν εἰς τὴν ἄκραν. 72 Arx dedita. Philippus urbem Achaeis tradit. Achaei arci Πρόλαον Σικυώνιον, urbi Πυθίαν Πελληνέα praeficiunt. Philippus ἐπιγενομένης χιόνος ἠναγκάσθη μένειν ἐπὶ τόπου τινὰς ἡμέρας, deinde ἐπὶ Λασιῶνος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν.

Psophidii in Achaeorum foedere mansisse videntur; nec tamen nummi Ἀχαιῶν Ψωφιδίων innotuerunt.

c. a. 205. Ψωφίδιοι decreto Megalopolitarum Magnetum in honorem facto subscripti. *Inschr. Magn.* 38. Postea a Polybio (v. supra) aliisque semper Arcadiae attribuuntur. Nota mira stemmata, quae Paus. VIII 24, 1 exhibet; secundum prius Psophis filius Ἄρρωνος τοῦ Ἐρυμάνθου τοῦ Ἀρίστα τοῦ Πορθάονος τοῦ Περιφήτου τοῦ Νυκτίμου, i. e. septimus a Lycaone, secundum alterum Psophis filia Ξάνθου τοῦ Ἐρυμάνθου τοῦ Ἀρκάδος, i. e. sexta a Lycaone est.

c. a. 177 p. Chr. miseram loci condicionem describit Pausanias v. Wilamowitz l. l. 16.

a. 192—212. Nummi (Head[2] 453) Severi-Getae. Ψωφ(ε)ιδίων (Є, Ω); Erymanthus fluvius, Diana, Pan, Bacchus.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* II 240 sqq. et tab. I (forma urbis et viciniae). Gell *Probestücke v. Städtemauern* tab. XVIII.

1834. Fiedler I 394 (pauca).

1838. Curtius *Pelop.* I 384 sqq. (tab. VIII 2 e forma Leakiana expressa, paucis mutatis).

1842. Welcker *Tagebuch* I 290 sqq.

1853. Vischer *Erinnerungen* 477. Bursian II 260 sqq.

1858. Wyse Peloponnesus II 158 sqq. tab. IV (imago noctu delineata).

c. 1895. Frazer 282 sq.

1893. U. de Wilamowitz-Moellendorff De tragicorum graecorum fragmentis commentatio, ind. lect. aest. Gott. 12—17.

ΛΑΣΙΩΝ Ad nomen cf. Nic. Ther. 488 δρυμοὺς καὶ λασιῶνας, Hesych. Λασιὼν πόλις ἢ χωρίον. οἱ δὲ δρυ[μοὺς καὶ] λασιῶνας. Situs in regione Κουτί prope vicum Κουμανί.

a. 402. Pausanias Spartae rex κατ' ἔφοδον τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλὼν εἰς τὴν Ἦλιν Λασιῶνα φρούριον εὐθὺς εἷλεν ἐξ ἐφόδου Diod. XIV 17.

a. 399. Aestate Elei Lacedaemoniis cedunt Λασιῶνα τὸν ὑπ' Ἀρκάδων ἀντιλεγόμενον. Xen. Hell. III 2, 30.

a. 394. Λασιώνιοι cum Eleis Triphyliis Acroreis Lacedaemoniorum ad Coroneam socii Xen. Hell. IV 2, 16.

c. a. 369. Λασιών ab Arcadibus recuperata Xen. Hell. VII 4, 12 Λασιῶνα τὸ μὲν παλαιὸν (Ἠλείων) ὄντα, ἐν δὲ τῷ παρόντι συντελοῦντα εἰς τὸ Ἀρκαδικόν.

a. 365. οἱ τῶν Ἀρκάδων φυγάδες ὁρμηθέντες ἐξ Ἤλιδος κατελάβοντο τῆς ὀνομαζομένης Τριφυλίας χωρίον ὀχυρόν, ὃ προσηγόρευται Λασιών. Arcades Eleos πλησίον τοῦ Λασιῶνος vicerunt. Diod. XV 77.

a. 219/8 hieme. Philippus rex Psophide ἐπὶ Λασιῶνος profectus; οἱ δὲ παραφυλάττοντες τὸν Λασιῶνα τῶν Ἠλείων aufugerunt; Philippus παρέδωκε καὶ τὸν Λασιῶνα τοῖς Ἀχαιοῖς. Polyb. IV 72, 73.

a. 214. Philippus rursus adest. Polyb. V 102, 6.

Saec. II a. Chr. Antipater (Sidonius) anth. Pal. VI 111 παῖς ὁ Θεαρίδεω Λασιώνιος εἷλε Λυκόρμας et κούρᾳ Ἀγροτίδι (Dianae) dedicat. Loci: Λάδωνα καὶ ἀμφ' Ἐρυμάνθιον ὕδωρ νῶτά τε θηρονόμου φερβομέναν Φολόας. Non est, cur hunc eundem esse censeamus atque Thearidam Polybii (XXXII 17, XXXVIII 2), ut Mackail a Stadtmuellero ad anth. citatus.

Arcadiae vel Nonnus XIII 288 attribuit.

1842. Welcker *Tagebuch* I 285 sqq. Curtius *Pelop.* II 41.

1853. Vischer *Erinnerungen* 473 sqq. Bursian II 306.

1895. Frazer *Paus.* IV 98 sqq.

1910. Lattermann (*Ark. Forsch.* 1911, 7, 16 sq.) tres titulos sepulcrales saec. IV a. Chr. invenit (v. IG VI).

ΦΑΡΑΙΑ oppidum arcadicum prope *Divri*? Partsch (*Olympia* I *Erläut. zur Übersichtskarte* 8; R. Kiepert ad Form. Orb. XIII).

a. 219. Polyb. IV 77. Φίλιππος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀναζεύξας τὴν ἐπὶ Φαραίαν παρῆν εἰς Τέλφουσαν κἀκεῖθεν εἰς Ἡραίαν.

Strab. VIII 357 παρὰ δὲ τὴν Ὀλυμπίαν ἐστὶ καὶ ἡ Ἅρπινα, ... δι' ἧς ῥεῖ ποταμὸς Παρθενίας, ὡς εἰς Φηραίαν ἰόντων· ἡ δὲ Φηραία ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας.

Tituli Psophidii nondum innotuerunt; unus cuius vestigium exstat, erasus est; cf. Ark. Forsch. 7.

XII.

THELPHVSA.

Urbs: Paus. VIII 25, 3 μετὰ δὲ τῆς Ἐλευσινίας τὸ ἱερὸν καὶ Θέλπουσαν τὴν πόλιν ὁ Λάδων παρέξεισιν ἐν ἀριστερᾷ, κειμένην μὲν ἐπὶ λόφου μεγάλου, τὰ πλείω δὲ ἐφ᾽ ἡμῶν ἔρημον, ὥστε καὶ τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῷ πέρατι οὖσάν φασιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ ποιηθῆναι τὸ ἐξ ἀρχῆς. ἔστι δὲ ἐν Θελπούσῃ ναὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ θεῶν ἱερὸν τῶν δώδεκα· τούτου τὰ πολλὰ ἐς ἔδαφος ἔκειτο ἤδη. Cf. § 2 ἡ πόλις· τεθῆναι δὲ αὐτῇ ὄνομα ἀπὸ νύμφης λέγουσι Θελπούσης, ταύτην δὲ θυγατέρα εἶναι Λάδωνος.

Viae: 1) Paus. VIII 25, 1—3 Θ. — ἱερὸν Δήμητρος Ἐλευσινίας (ἀγάλματα δὲ ἐν αὐτῷ, ποδῶν ἑπτὰ οὐκ ἀποδέον ἕκαστον, Δήμητρός ἐστι καὶ ἡ παῖς καὶ ὁ Διόνυσος, τὰ πάντα ὁμοίως λίθου) [1]). — (XL st. ab urbe) ἐρείπια Καοῦντος κώμης καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ Καουσίου πεποιημένον ἐν τῇ ὁδῷ — 2 (XXV st.) ποταμὸς Ἄρσην — ἀρχαῖα ἐν στήλῃ γράμματα· ὅροι Ψωφιδίοις πρὸς τὴν Θελπουσίαν χώραν — δρυμὸς Ἀφροδίσιον — Τρόπαια — Ψωφίς.

[1]) v. n. 415.

2) Paus. VIII 25, 4. μετὰ δὲ Θέλπουσαν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ὁ Λάδων κάτεισι τὸ ἐν Ὄγκείῳ (v. infra). 6. 7 ἀγάλματα Cereris et Ἐρινύος et Λουσίας permagna. 11 ὁ δὲ Λάδων τῆς Ἐρινύος τὸ ἱερὸν ἀπολιπὼν ἐν ἀριστερᾷ, παρέξεισιν ἐν ἀριστερᾷ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ὀγκαιάτου τὸν ναόν, τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ παρὰ Ἀσκληπιοῦ Παιδὸς ἱερόν, ἔνθα Τρυγόνος μνῆμά ἐστι (Aesculapii nutricis, quem expositum Αὐτόλαος Ἀρκάδος νόθος invenerat) ... 12 Τουθόα ποταμός· ἐμβάλλει δὲ ἐς τὸν Λάδωνα καὶ ὁ Τουθόα κατὰ τὸν Θελπουσίων ὅρον πρὸς Ἡραιεῖς, καλούμενον δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων πεδίον. — Heraea. a. 219 Philippus hac via profectus est: Polyb. IV 77, 5.

3) T. — Ὀλυμπία. a. 219 Philippus venit: Polyb. IV 77, 5.

Nomen Θέλφουσα sive Θέλπουσα, Androtioni Attico Δελφουσία πόλις (v. infra), secundum multos idem quod Boeotiae Τιλφῶσσα s. Τιλφοῦσσα s. Τελφούσιον, Delphorum fons Δελφοῦσσα cf. Δελφοί, δελφύς (uterus: Kretschmer *Einl.* 420 hoc premit: '*nicht Schlucht oder Wölbungen*'), Δελφίνιος etc. Sed cf. formam Θάλπουσα (Steph. Byz., v. infra) et hymnum Delphicum in Vestam, quae dicitur μοῦνα πυρὶ τελφεύουσα (velut θάλπουσα) βωμοὺς ἀθανάτων, Pomtow *Delphica* III 2, 249. 251, et fulguris symbolum in aere Thisoae (u. v.) quo Thelphusius honoratur.

Saec. VIII. Thebaide Arionem in Boeotia natum tradi censuit Bethe *Theban. Heldenlieder* 91, propter scholia Ψ 347, ubi οἱ ἐν τῷ κύκλῳ sive παρὰ τοῖς κυκλικοῖς ad Thebaidem ut cyclicum carmen refert. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς. Cf. Schwartz De schol. Homericis 427. Ad Thebaidem vero partem modo redire, excepto Hercule. Sed Adrastum Peloponnesium haud scio an non deceat equus Peloponnesius; cf. Wilamowitzium *Hermes* XXVI 1891, 225 adn. 1, a Bethio ipso allatum.

Satis antiqua est fabula Ὀγκείου fani: Paus. VIII 25, 4 Ὄγκ(ε)ιος Apollinis f. ἐν τῇ Θελπουσίᾳ περὶ τὸ χωρίον ἐδυνάστευε τὸ Ὄγκιον; Ceres equa a Neptuno equo compressa et filiam, ἧς τὸ ὄνομα ἐς ἀτελέστους λέγειν οὐ νομίζουσι, et equum Ἀρείονα genuit; propter iram Ἐρινύς, ὅτι τὸ θυμῷ χρῆσθαι καλοῦσιν ἐρινύειν οἱ Ἀρκάδες, propter lavationem Λουσία dicta (§ 6). Affert Antimachi testimonia, qui (fr. 25 Ki.), Ἀρείονα Θελπουσαῖον, τόν ῥά τ᾽ Ἀπόλλωνος σχεδὸν ἄλσεος Ὀγκαίοιο αὐτὴ Γαῖ᾽ ἀνέδωκε, σέβας θνητοῖσιν ἰδέσθαι, et aliud (fr. 28): Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἕδεθλον. Ario ille ab Oncio Herculi ad expugnandam Elidem datus (§ 10) ad carmen de Herculis facinoribus redit. De Pausania et Ariaetho ap. Tzetzem ad Hes. scut. 120 egit Kalkmann *Paus.* 126, 3.

Dubitari potest, utrum ex auctore suo arcadico an ex epico carmine, sive vetustiore sive Antimacho, hauserit Callimachus fr. 82 Schn. ap. Steph. Byz. Ἀπέσας· κοὺχ ὧδ᾽ Ἀρείων τὠπέσαντι παρ᾽ Διὶ | ἔθυσεν Ἀρκὰς ἵππος et fr. 207 ap. schol. Lycophr. 1225: ἐν Ὄγκαις τῆς Ἀρκαδίας Ἐρινὺς Δημήτηρ τιμᾶται ὡς καὶ Καλλίμαχος· 'τὴν μὲν ὅ γ᾽ ἐσπέρμηνεν (sc. Neptunus) Ἐρινύϊ Τιλφωσαίῃ. Cf. ad vs. 1040 Τέλφουσα πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀπὸ νύμφης λεγομένης Τελφούσης, θυγατρὸς Λάδωνος. ἔνθα ἡ Ἐρινὺς τιμᾶται. Cf. ad vs. 153 et Lycophronem ipsum vs. 1038 sqq.

Anathema aeneum, arietem, Thelpusa Demitsanam in Museum translatum commemorat v. Duhn *Ath. Mitt* III 1879, 80.

Saec. VI s. V? Θάλπουσα (Steph. Byz.) πόλις τῆς Ἀρκαδίας τοῦ Ὀρχομενοῦ. τὸ ἐθνικὸν Θαλπούσιος, ubi π. τοῦ Ἀρκαδικοῦ Ὀρχομενοῦ? Meineke; malo τῆς Ἀ. [ἀπὸ Θαλπουσίου] τοῦ Ὀρχομενοῦ. Utique scriptorem redolet vetustum, velut Hecataeum.

c. a. 400? Antimachus fabulam Thelpusiam tractat (poëta cuius carmina collegit Plato philosophus).

a. 400—370 et postea: nummi (Head[2] 456):

caput Cereris Erinyis — Θ equus Ario saliens, ΕΡΙΩΝ Ʀ obolus.

ΘΕΛ idem — ΕΡΙΩΝ idem equus. Æ.

a. 370. Sicut Heraeenses qui vel repugnabant et septentrionales praeter Clitorem οἰκιστὴν ad Megalopolin condendam mittere noluerunt; cf. Paus. VIII 27, 2.

a. 362/1. δημιοργοὺς quinque, sicut Ἡρᾶς, Tegeam ad Arcadum βουλὴν miserunt. Desunt Ψωφίδιοι alii. n. 1.

a. 352. οἱ Θηβαῖοι μετὰ τῶν συμμάχων ἐνίκησαν τοὺς πολεμίους (Lacedaemonios) περὶ Τέλφουσαν Diod. XVI 39. An huc spectat carmen n. 413, nec non Androtio Ἀτθίδος β᾽ ap. Steph. Byz. Δελφοί· Δελφουσία πόλις Ἀρκαδίας?

Saec. IV. (Fraenkel) IG IV 727 A_{13} inter Hermionensium θεαροδόκους est Ὀλυμπ . . . . ου Θ[ε]λ[φ]ούσσιος. Titulus στοιχηδὸν scriptus.

c. a. 250? Coorum legati Lacedaemonem, Messenen, Elidem, Thelphusam, Aegiram missi, ut Aesculapii ferias renuntiarent. Herzog apud Boeschium (Θεωρός 30).

Saec. III medio. Δωρόθεος Τελφούσιος Arcesilai Platonici discipulus. Academ. philos. index Hercul. 1902, XX p. 73 Mekler.

Paullo ante a. 234? Thelphusa sicut Heraea iam ante Megalopolin foederis achaici particeps? Nummi Ἀχαιῶν Θελπουσίων (Æ) iam tunc cusi? Beloch III 1, 655; Head[2] 418.

De exemplari aeneo: χάραγμα, XI — Ἀχαιῶν Θελπουσίων cf. Weil *Z. Numism.* IX 1882, 267. 234.

a. 224/3? (Pomtow), 228/7 (Walek). ἄρχοντος Εὐαγόρα *SGDI* 2628 Delphi Φιλίσκῳ Ἀγία Θελφουσίῳ proxeniam dederunt.

a. 222. Antigonus Doso Mantinea προῆγε τὴν ἐφ᾽ Ἡραίας καὶ Θελφούσης (ita mss; Τελφ. editores). παραλαβὼν δὲ καὶ ταύτας τὰς πόλεις ἐθελοντὴν προσχωρησάντων αὐτῶν τῶν κατοικούντων Pol. II 54, 13.

a. 219. Polyb. IV 60 Εὐριπίδας Aetolorum praetor [Στράτον] τῆς Τελφουσίας (εἷλε), ubi Γόργον τὸν *AR*, Γορτύναν τὴν *Rei* 347, Γόρτυνα *Di*, Στράτον correxit Bursian II 260, 2 coll. Curtio (*Pelop.* 396, 22), nam paullo post a. 218 (c. 73, 2) Philippus rex τὴν Στράτον [1]) ἐκλιπόντων τῶν Ἠλείων ἀποκατέστησε τοῖς Τελφουσίοις. Postea ipse εἰς Τέλφουσαν venit (c. 77, 5).

[1]) Strati locum indicant rudera inter vicos hodiernos Ῥάχες et Σταυρί· Vaudrimey apud Boblaye *Sur les ruines* 124; hinc Curtius *Pelop.* I 373. 396, 22. Cur Στράτος et a veteribus et a recentioribus scriptoribus putata sit non esse Στρατίη Homeri (B 606), mirum est, nisi iure leguntur apud Stephanum ὠνόμασται δ᾽ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Φενεοῦ.

a. 215/4 (Pomtow), 202/1 (Walek). ἄρχοντος Εὐδώρου. *SGDI* 2635 [Δελφοὶ ἀνενεώσαντο τὰν πά]τριον προξε[ν]ία[ν] καὶ θεαροδοκίαν ΑΓΙΗΛ...ΟΠΛ..ΙΓΑΙΟΥ Θελφουσίοις. Eodem archonte n. 2634: Delphi . . . . . . αι Φιλομβρότου Θελφουσίῳ proxeniam dederunt.

c. a. 205. Θελφούσιοι Megalopolitarum decretum in Magnetum Maeandrum accolentium honorem factum probant. *Inschr. Magn.* 38_{87}.

a. 146 sqq. (?) Nummi (Head[2] 456) aenei:

caput Solis radiatum — ΘΕΛ intra coronam lauream.

Ante a. 177 p. Chr. miseram urbis condicionem describit Pausanias; v. supra.

a. 192—212. Nummi (Head[2] 456) Severi-Getae. Θελπουσίων (ΘΕΛΠΩ) Pan pedum tenens, manum in calamo ponit (Syringis fabulam affert Imhoof). Diana, Bacchus, Mercurius, Fortuna (Imhoof-Gardner *Numism. comm. on Pausanias* 102).

Saec. IV p. Chr.? Titulum sepulcralem qui quarto p. Chr. saeculo utique non antiquior esset commemoravit Curtius *Pelop.* 370. Qui ubi editus sit non dicit (an idem qui n. 413?).

Ante a. 538. Hierocles 647₆ ΘΈΛΠΟΥΣΑ (praeter Tegeam Mantineam Phialeam unica Arcadiae urbs).

Saec. VII exeunte Thelpusa in patriarcharum libro commemoratur: Herthum Megalopol. 107 sq.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* II 97 sqq. Gell *Morea* 120.
1831. Boblaye *Recherches* 152.
1834. Ross *Reisen* 111 sqq.
Curtius *Pelop.* I 370 sqq. 395 sq., 20. Bursian II 259.
1878. R. Weil *Ath. Mitt.* III 177 sq.
1890. Leonardus Δελτίον 1890, 147.
1895. Frazer *Paus.* IV 285 sqq.

---

411 Olim Banaenae in casa inter S. Ioannis ecclesiam dirutam et Ladonem sita. Basis a dextra mutila, l. m. 0,60, a. m. 0,81. ΑΕΘΟΠΣΩ. Ed. Weil *Ath. Mitt.* III 1878, 177 sq. (Bechtel *SGDI* 1252; Loewy *Bildh.* 240); cf. Kirchner Prosop. att. 3925. 5092 sq.; Robert *Realenc.*² V 714.

Ἁ πόλις τ[ῶ]ν Θελ-
φουσίων [Χ]έλιν
Πλειστ[ία] ἀρετᾶς
ἕνεκεν [καὶ] καλο-
καγαθίας [ἇς ἔχων]
διατελεῖ [εἰς αὐτάν].

Διόδωρος Ἑ[ρμαπίου]
Ἀθηναῖος [ἐποίησεν].

Vs. 1 ˥.ΙΘ || 7 idem Argis Aristionis Argivi victoris statuam fecit (IG IV 611 ex Foucarti apographo), ubi Διόδωρος Ἑρματτίου Ἀθηναῖο[ς -] Fouc., Ἑρμαπίου Kirchner. Saeculi fuerit alterius potius quam primi a. Chr.

412 Palaeobanaenae, in agro Christi Kindí ante portam casae parvae. Stelae basis l. 0,785, a. 0,785, cr. 0,475. In latere superiore foramen oblongum; l. 0,60, cr. 0,15, prof. 0,03. Litterae bonae, Α Μ Σ. Ed. Leonardus Δελτ. 1890, 147. Vidi. *Ect.*

Ἄξια σοῦ, Θέλφουσα, καὶ Ἑλλάδος ἄνυσαν ἔργα
μαρνάμενοι πάτρας οἵδε περὶ σφετέρας·
ἦ γὰρ ἔσω νυκτὸς πυμάτας ὑπὲρ ἕρκεα πύργων
βάντα κατ' ἀκροτάτων ἤλασαν ἐκτὸς Ἄρη
δυσμενέων, πολλοὺς δὲ δι' αἵματος ἐκτανύσαντες
[κάτ]θανον εὐνομίαν ῥυσάμενοι πατέρων.

Utrum de Lacedaemoniis a Thebanis (et Thelphusiis ipsis?) a. 352 victis an de alio facinore ignoto saeculi III (quod Wil. praefert) agatur, non liquet. Confer decretum tegeaticum (n. 16) anni 218.

---

413 Banaenae, hodie Palaeobanaenae. Vs. 1. 2 litteris maioribus. Ed. Ross Inscr. gr. ined. 10 et tab. II, cf. *Reisen* 112 (Kaibel Epigr. 480).

ΙΟΥΛΙΑ ΠΟΘΟΥϹΑ
ΧΑΙΡΕ
ΑϹΕΙΜΕΝϹΟΙΠΕΜ ωϹΕΝΘωϹΕϹΘΑΙ
ΑΝΕΤΗΔΥΘΚΑΙΔΕΖΑΤΑΕΠΟΝ
ΑΓΕΙΓΑΡΤΑΔΟΚΟΥΝΤΑΘΕΟΙϹ ΕΝΚΑΤΑΜΑΝ
ΕΙΔΑΡ.ΙΠΕΕϹ
ΠΑΛΑΝ ωΝΤωΝΓΟΝΕωΝΠΟΛΥΧΕΙΡΟΝ ΧΕΙ
Δ ΜΟϹ ΤΑΧΙϹΤΑΔΙΚΑϹΤΕΛΕωΝ
ϹΑΝ ΕΠΕΙΤΑΥΤΟΠΕΠΙΚ ωΜΕΝΠΕΝ
ΚΑΙΔΙΕΑΙΤΕΚΝΟΝΕΡ ΑΝΠΑΥϹωΝΤΑΚ

Ἰουλία Ποθοῦσα
χαῖρε.
Ἆ σοὶ μέν, σοὶ πέν[θος ἐπέκλ]ωσεν θεὸς ἐσθλή,
[ἐξανύσαι ζήσασ]αν ἔτη δύο καὶ δέ[κ'] ἄτα[ρ]πόν·
αἰεὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς [κλειν]ὸν κατὰ μάν[τιν]
..ει δ' ἀρΙΠεες ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑
[ἐν] παλάμ[αις ζ]ώντων γονέων πολὺ χείρον[α πάσ]χει,
[νή]δ[υ]μος [ἢ ὃ?] τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο]·
[ὣ]ς ἂν ἔπειτ' αὐτοί τε πικ[ρ]ῷ μὲν πέν[θει – ⏑]
– ⏑⏑ καὶ δισ(σ)αὶ τέκνον ερ ⏑⏑ ἀνπαύσωνται.

'Lacunarum nusquam adcurata habetur ratio' Kaib. Vs. 3–5 id. praeter 5 [θεῖ]ον 'certum autem est poëtae alicuius verba citari'. || 7 id. || 8 extr. id. || 9 -σαν ἐπεί [γ]' id. || 8 cf. Soph. Oed. Col. 1228, ubi μὴ φῦναι optimum, mori ὡς τάχιστα dicitur πολὺ δεύτερον. Huic poëtae is qui puerulus moritur felicior dicitur quam qui adultus parentibus luctum maiorem movet.

---

414 ΕΛΕΥΣΙΣ? Templa duo anno 1891 invenit Leonardus prope vicum Dibritsam et prope vicum Bachliam, alterum in arce antiqua situm; in illo vas invenit aeneum, a. 0,105, cuius margini superiori nomen deae punctis incisum est. Cf. Leonardus Δελτίον 1891, 99 sq., Πρακτ. 1891, 23 sqq., Homolle *Bull. Hell.* XV 1891, 657; E. Gardner *Journ. Hell. stud.* XIII 1892/3, 149 sq.; Frazer *Paus.* IV 289 ad VIII 25. Delineavit Lattermann Athenis in museo.

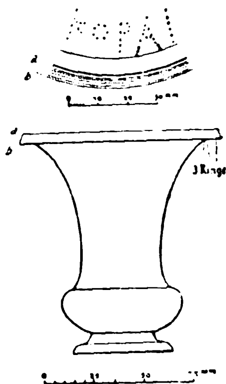

Κόραι.

De fano cf. p. 101₁.

Caput Minervae fictile gorgoneumque ibidem inventa non probant, huic deae templum esse adscribendum.

XIII.

HERAEA.

Urbs: Paus. VIII 26, 1. Ἡραιεῦϲι δὲ - κεῖται δὲ ἡ πόλιϲ ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἀλφειοῦ, τὰ μὲν πολλὰ ἐν ἠρέμα προϲάντει, τὰ δὲ καὶ ἐπ' αὐτὸν καθήκει τὸν Ἀλφειόν [1]). δρόμοι τε παρὰ τῷ ποταμῷ πεποίηνται μυρϲίναιϲ καὶ ἄλλοιϲ ἡμέροιϲ διακεκριμένοι δένδροιϲ, καὶ τὰ λουτρὰ αὐτόθι, εἰϲὶ δὲ καὶ Διονύϲῳ ναοί· τὸν μὲν καλοῦϲιν αὐτῶν Πολίτην, τὸν δὲ Αὐξίτην, (2) καὶ οἴκημά ἐϲτί ϲφιϲιν ἔνθα τῷ Διονύϲῳ [2]) τὰ ὄργια ἄγουϲιν. ἔϲτι καὶ ναὸϲ ἐν τῇ Ἡραίᾳ Πανὸϲ ἅτε τοῖϲ Ἀρκάϲιν ἐπιχωρίου, τῆϲ δὲ Ἥραϲ τοῦ ναοῦ καὶ ἄλλα ἐρείπια καὶ οἱ κίονεϲ ἔτι ἐλείποντο.

[1]) Ael. v. h. II 33. τὸν Ἀλφειὸν Ἡραιεῖϲ ἐν εἴδει ἀνδρῶν εἰκάζουϲιν. [2]) De vino: Theophr. IX 18, 10 ἐν Ἡρακλείᾳ (corr. Ἡραίᾳ) δὲ ὥϲ φαϲι τῆϲ Ἀρκαδίαϲ οἶνόϲ ἐϲτιν ὃϲ τοὺϲ μὲν ἄνδραϲ πινόμενοϲ ἐξίϲτηϲι, τὰϲ δὲ γυναῖκαϲ τεκνούϲϲαϲ ποιεῖ (ms. ἀτέκνουϲ, corr. Brunck ex Athenaeo I 31 f., ubi ἐν Ἡραίᾳ τῆϲ Ἀρκαδίαϲ, et Ael. v. h. XIII 6, ubi τεκνοποιοὺϲ τίθηϲιν; Plin. n. h. XIV 116).

Viae: 1) Ἡ. — (XV stadia) Λάδων fluvius — (XX) Ἐρύμανθοϲ fluvius τῇ δὲ Ἡραίᾳ ὅροι πρὸϲ τὴν Ἠλείαν λόγῳ μὲν τῶν Ἀρκάδων ἐϲτὶν ὁ Ἐρύμανθοϲ, Ἠλεῖοι δὲ τὸν Κοροίβου τάφον φαϲὶ τὴν χώραν ϲφίϲιν ὁρίζειν. Paus. VIII 26, 3.

2) Ἡ. — Θέλπουϲα v. p. 101_{17}.

3) Ἡ. — Ἀλφειόϲ (γέφυρα) — Ἀλίφειρα Polyb. IV 78, 2 (a. 219); cf. Paus. VIII 26, 5: Ἡ. — Ἀλφειόϲ — (c. X stadia) ὄροϲ — (c. XXX stadia) ἐϲ τὸ πόλιϲμα ἀναβήϲῃ διὰ τοῦ ὄρουϲ.

4) Ἡ. — Μελαινεαί (ἔρημοϲ δὲ ἦν ἐφ' ἡμῶν, ὕδατι δὲ καταρρεῖται) — (XL stadia) Βουφάγιον. καὶ ὁ ποταμὸϲ ἐνταῦθα ἔχει πηγὰϲ ὁ Βουφάγοϲ κατιὼν ἐϲ τὸν Ἀλφειόν· τοῦ Βουφάγου δὲ περὶ τὰϲ πηγὰϲ ὅροι πρὸϲ Μεγαλοπολίταϲ Ἡραιεῦϲίν εἰϲιν. — Megalopolis Paus. VIII 26, 8.

ΜΕΛΑΙΝΕΑΙ (Rhian. ap. Steph. Byz. Μελαιναί· πολυδρύμουϲ τε Μελαινάϲ, cf. Paus. V 7, 1 ἐκ δὲ Μελαινεῶν Βουφάγοϲ τῆϲ Μεγαλοπολίτιδοϲ μεταξὺ καὶ Ἡραιΐτιδοϲ χώραϲ. Tabula Peutingeriana '*Melena*'. Parietinas balnearum aliasque prope vicum Kokora huc referunt (Curtius *Pelop.* I 356). Arcem Melaenearum esse παλαιόκαϲτρον hodie Ἑλληνικὸν dictum supra *Kakuraiko* ad vicum *Papades* situm, (non Buphagium ut Gell *Städtemauern* XIII, Leake *Morea* II 92 censuerant), crediderunt Boblaye, Curtius (Bursian). (Cf. Blouet *Expéd. Morée* II 32 sqq.

Nomen urbis deae argivae cultum demonstrat, Stymphali quoque et Mantineae et Olympiae propagatum. Commemorat Ῥιανὸϲ ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ (Steph. Byz. Μελαιναί. Meineke Anal. Alex. 184) Γόρτυν' Ἡραιάν τε πολυδρύμουϲ τε Μελαινάϲ. Mira tradit Stephanus s. v. Ἥραια· ἔϲτι καὶ πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ, ἣ ἐλέγετο Ϲολογοργόϲ. κεῖται δὲ κατὰ Μεϲϲήνην πρὸϲ Πελοπόννηϲον (!). τὸ ἐθνικὸν Ἡραιεύϲ. λέγεται καὶ χωρὶϲ τοῦ ι.

VII s. VI s. in. ἁ Ϝράτρα τοῖρ Ϝαλείοιϲ καὶ τοῖϲ Ἐρϝαοίοιϲ· ϲυμμαχία κ' ἔα ἑκατὸν ϝέτεα *Inschr. Olymp.* 9. De nominis lectione v. Weil *Z. Numism.* XXIX 1911, 142 sq. ad. 4.

c. a. 550—490? Heraeensium nummi:

caput deae velatae (Cereris) — ꟷ, ꟷ, ꟷ, Αꟷꟷ, ΑꟷꟷꟷΕΡΑΙ etc. in quadrato incuso Æ triobola et oboli.

caput deae non velatae — Ε R A in quadrato incuso. Æ triob.

Cf. Head [2] 447, Babelon *Traité* tab. XXXVIII 1—7.

a. 520. (Ol. 65) Δαμάρατοϲ Δαμαράτου Ἡραιεύϲ Olympiae vicit primus ὁπλίτην. Cf. Foerster *Sieger* 135. 140; Euseb.; IG II 978 [πέ]μπτηι [κ]αὶ [ἑ]ξη[κοϲτῆι ἐτ]έθη ὁ[π]λί[τη]ϲ, ἧι [ἐνίκα Δ]ημάρα[τοϲ] Ἡρα[ιεύϲ]. Paus. VI, 10, 4: Δαμαρέτῳ δὲ Ἡραιεῖ υἱῷ τε τοῦ Δαμαρέτου καὶ υἱωνῷ δύο ἐν Ὀλυμπίᾳ γεγόναϲιν ἑκάϲτῳ νῖκαι, Δαμαρέτῳ μὲν πέμπτῃ ἐπὶ ταῖϲ ἑξήκοντα ὀλυμπιάδι, ὅτε ἐνομίϲθη πρῶτον ὁ τοῦ ὁπλίτου δρόμοϲ, καὶ ὡϲαύτωϲ τῇ ἐφεξῆϲ· πεποίηται ὁ ἀνδριὰϲ ἀϲπίδα τε κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχων τοῖϲ ἐφ' ἡμῶν καὶ κράνοϲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ κνημῖδαϲ ἐπὶ τοῖϲ ποϲί. Cf. VIII 26, 2. — Statuas eius et filii fecerunt Eutelidas et Chrysothemis; v. infra sub anno 504.

a. 516. Idem iterum vicit.

a. 504. 500 (Ol. 69. 70). Θεόπομποϲ Δαμαράτου τοῦ Δαμαράτου Ἡραιεύϲ bis Olympionica Paus. VI 10, 4: Θεοπόμπῳ δὲ τῷ Δαμαρέτου καὶ αὖθιϲ ἐκείνου παιδὶ ὁμωνύμῳ ἐπὶ πεντάθλῳ ... τὰϲ δὲ (εἰκόναϲ Theopompi maioris et Damarati patris eius) φηϲὶ τὸ ἐπίγραμμα Εὐτελίδα τε εἶναι καὶ Χρυϲοθέμιδοϲ Ἀργείων. Theopompi victorias circa initium saeculi V posuit Foerster *Sieger* 168. 169; nos sequimur Robertum *Realenc.* VI 1493 s. Eutelidas. De filio v. ad a. 484. 480.

c. a. 480 sqq. Nummos quibus Ἀρκαδικὸν sive Ἀρκαδικόν inscribebatur Heraeae cusos esse coniecit Imhoof, probaverunt Babelon *Traité* II 1, 843 et Head [2] 444. 447 ut propemodum certum, negavit Weil l. l. 142 sqq.

a. 480. ... φάνηϲ Ἡραιεὺϲ παίδων πὺξ Olympia vicit. Robert *Herm.* XXXV 1900, 141 sqq.

a. 484. 480? (Robert, Hyde). Θεόπομποϲ Θεοπόμπου (v. 504/500) Ἡραιεὺϲ πάλην Olympiae bis vicit. Paus. VI 10, 4. Foerster *Sieger* 216. 217 Aristomenis gener? Rhianus ap. Paus. IV 24, 1; Hiller *Hira und Andania* 10 sqq.

a. 460? (Robert, Hyde). Ἀλεξίβιοϲ Ἡραιεὺϲ πένταθλον Olympiae vicit Paus. VI 17, 4.

a. 430 sqq.? [Nummi ferrei: caput Minervae — circulus incusus et intra eum Η Ρ Α Ο Α Ι(?); Koehler *Ath. Mitt.* VII 1882, 377 sqq.; addubitat Head [2] 448 adn. 1 et lectionem et originem et num sit pecunia; defendit Weil *Z. Numism.* XXIX 145 sq. et annis 430—370, antequam aes cuderetur, adscribit.]

a. 420 sqq. Nummi argentei (Head [2] 448):

aquila serpentem tenens — Ε Ρ Α Ι venator (heros); obolus.

caput Minervae — Α Ϙ Ǝ, tria magna Ε intra quadratum incusum; trihemiobolium.

caput Dianae arcus — Α Ϙ Η, magnum Ε intra quadratum incusum; hemiobolium.

delphinus — Ε intra quadr. inc. (= hemiobolium et = nomen urbis).

a. 418. Ἀρκάδων Ἡραιῆϲ Lacedaemoniorum in pugna ad Mantineam commissa socii. Thuc. V 67, 1.

a. 444—404? (Hyde). Νικόϲτρατοϲ Ξενοκλείδου ἐξ Ἡραίαϲ παλαιϲτὴϲ παῖϲ (Pantiae statua). Paus. VI 3, 11.

c. a. 399 (Meyer *Gesch.* V § 760) Xen. Hell. III 3, 1. Agis rex Delphis reversus ἔκαμεν ἐν Ἡραίᾳ (ubi Leotychidem filium genuinum esse testatus est, quae οἱ ἐξ Ἡραίαϲ Ἀρκάδεϲ nuntiabant: Paus. III 8, 7 sq.), unde Spartam translatus moritur; cf. Plut. Lys. 22.

a. 375/4? Diod. XV 40 ἡ καλουμένη Ἥραια, χωρίον ὀχυρόν, unde exules ὁρμηθέντεϲ παρειϲέπεϲον εἰϲ τὴν Φιάλειαν, Curtio (*Pelop.* I 346), ab urbe cuius ϲυνοικιϲμόϲ tunc nondum confectus esset, diversa est visa; Heraea enim a Phigalia XXII fere chiliometrorum spatio et montibus altis erat divisa. Bursian II 257, 1 oblocutus Heraeae iam ante synoecismum refugium munitum vicorum in usum exstitisse putabat; Herthum Megalop. 55 adn. 4 (item E. Meyer V § 936. 948) rem ad a. 370 rettulit, quo Heraea per synoecismum χωρίον ὀχυρὸν factum esset. Mihi quamquam rem certo diiudicare non audeo, a vero vix aberrare videtur Bursian; nec multo maius intervallum est inter Heraeam et Phigaliam, quam inter Phylen Thrasybuli receptaculum et Athenas.

a. 372? (Foerster; 404—368 Hyde). Λυκῖνοϲ Ἡραιεὺϲ παῖϲ δρόμον Olympiae vicit. Statuam Cleo fecit. Paus. VI 10, 9.

a. 370? Strab. VIII 337. ἐκ τοϲούτων (i. e. ἐννέα δήμων) δὲ καὶ Ἥραια ὑπὸ Κλεομβρότου ἢ ὑπὸ Κλεωνύμου (Κλεομένου Boeckh ad CIG I 11) [ϲυνῳκίϲθη]. Cleombrotus ad Leuctra cecidit; Cleomenes (371—310/9, cf. Diod. XX 29: regnum eius LX annorum X mensium) ei successit. Qui synoecismi consilium cepisse (aut iam a patre propositum recepisse) videtur paullo post cladem Leuctricam, ut Mantineae urbem Spartanis deditam opponeret, ante (aut propter) Arcadum expeditionem; si postea factum est, explicatur quod in illius expeditionis narratione nulla munimentorum mentio fit. Cf. Curtius *Pelop.* I 394, Bursian II 257, 1.

a. 370 exeunte Ἡραιεῖϲ δὲ καὶ Λεπρεᾶται ϲυνεϲτρατεύοντο τοῖϲ Λακεδαιμονίοιϲ ἐπὶ τοὺϲ Μαντινέαϲ Xen. Hell. VI 5, 11. Quam ob rem conditorem Megalopolim non miserunt: Paus. VIII 27, 2. Hieme 370/69 οἱ Ἀρκάδεϲ postquam Agesilaus abiit ϲτρατεύουϲιν ἐπὶ τοὺϲ Ἡραιέαϲ, ὅτι τε οὐκ ἤθελον τοῦ Ἀρκαδικοῦ μετέχειν καὶ ὅτι ϲυνειϲβεβλήκεϲαν εἰϲ τὴν Ἀρκαδίαν μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων. ἐμβαλόντεϲ δὲ ἐνεπίμπρων τε τὰϲ οἰκίαϲ καὶ ἔκοπτον τὰ δένδρα (Xen. § 22).

a. 369. Etiam Heraeam ad Arcadum communem rem publicam transiisse probabile est. De constitutione civitatis in democratiam qu. v. mutata Aristoteles egit pol. 1303*a*: μεταβάλλουϲι δὲ αἱ πολιτεῖαι καὶ ἄνευ ϲτάϲεωϲ διά τε τὰϲ ἐριθείαϲ (i. e. ambitus), ὥϲπερ ἐν

Ἡραίᾳ (ἐξ αἱρετῶν γὰρ διὰ τοῦτο ἐποίησαν κληρωτάς, ὅτι ᾑροῦντο τοὺς ἐριθευομένους), καὶ δ' ὀλιγωρίαν ...

a. 362/1. In Arcadum foedere δαμιοργοὺς quinque Tegeam miserunt; item Θελφούσιοι, desunt Ὑωφίδιοι. n. 1.

Saec. IV ante a. 322 aut postea? Nummi (Head² 448, non diviso toto temporis spatio 420—322):

Pan in rupe stans — H P caput feminae Æ 13 gr.
caput Dianae vel Minervae — H arcus Æ 12 gr.
caput Minervae — H (interdum arcus) Æ 7—6.
caput Minervae, quale in Alexandri Magni stateribus est; — H arcus, H P A E Ω N et Θ E sive Θ E O; Æ, triobolum.
idem — H Diana genu alterum inflexa, arcum tenens. Æ 7.

c. a. 356? Heraeenses arbitri in rebus Orchomeniis: n. 344.

Saec. III a. Chr. IG IV 925 Epidauriorum πρόξενος vs. 34 Ἀ[ρ]ιστοκράτης Ἀγωνίππου Ἡραιεύς. θεαροδόκος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκλαπιοῦ καὶ πρόξενος· vs. 27 Θεοκτᾶς Ἀρισ[τ]αίνου Ἡραεύς.

a. 236 (Beloch III 1, 655) aut paullo antea (Niese II 261) τὴν Ἡραιέων πόλιν Dioetas Achaeorum praetor dolo capit Polyaen. II 36[1]). Fuit urbs munita (τὰς πύλας). Tunc nummi cusi: Ἀχαιῶν Ἡραιέων. Head² 418. Magistratus: Θεόξενος *Cat. Brit. Mus.* 14, 164.

[1]) Apud Aeneam Tacticum 18, 743 'an de Heraea agatur incertissimum' esse iudicat R. Schoene; si ageretur, interpolatio certa esset (legendum esset pro: περὶ Ἀχαΐαν δὲ ἐν πόλει ἐπιχειροῦντες: Ἀχαιοὶ δὲ Ἡραίᾳ πόλει ἐπ. vel simile quid. Nec tamen in hac re dubia morari iuvat).

a. 227 (Beloch III 1, 725). Ἡραίαν καὶ Ἀλσαίαν τὰς πόλεις ταττομένας ὑπὸ τοῖς Ἀχαιοῖς εἷλε (Κλεομένης) Plut. Cleom. 7.

Ante a. 219 aut post a. 194? Alipheraeorum et Heraeensium litem arbitri diiudicant, arbitrium Olympiae propositum: *Inschr. Olymp.* 48, v. sub Aliphera. Titulus n. 415 antiquior esse videtur.

a. 222. Antigonus Doso Mantinea profectus Heraeam παραλαβὼν ... ἐθελοντὴν προσχωρησάντων αὐτῷ τῶν κατοικούντων. Polyb. II 54, 12.

a. 219. Polyb. IV 77, 5 Philippus rex παρῆν εἰς Τέλφουσαν κἀκεῖθεν εἰς Ἡραίαν. καὶ τὴν μὲν λείαν ἐλαφυροπώλει, τὴν δὲ γέφυραν ἐπεσκεύαζε τὴν κατὰ τὸν Ἀλφειόν, βουλόμενος ταύτῃ ποιήσασθαι τὴν εἰς τὴν Τριφυλίαν εἰσβολήν. 78, 2 ὁ δὲ βασιλεὺς ... διαβὰς τῇ γεφύρᾳ τὸν Ἀλφειὸν ποταμόν, ὃς ῥεῖ παρ' αὐτὴν τὴν τῶν Ἡραιέων πόλιν, ἧκε πρὸς τὴν Ἀλίφειραν ... 80, 15 Lepreo ἀνέζευξε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐφ' Ἡραίας ... ibi τὴν μὲν λείαν διένειμε πᾶσαν, τὴν δ' ἀποσκευὴν ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἡραίας ἦλθε μέσου χειμῶνος εἰς Μεγάλην πόλιν.

a. 210. [Heraea ab Aetolis ex Elide profectis capta, a Philippo rege recuperata et praesidio firmata] Niese II 483.

a. 207. Liv. XXVIII 8 'reddidit inde (Philippus rex) Achaeis Heraeam et Triphyliam, Alipheram autem Megalopolitis ... restituit' scilicet offerebat; v. 196.

c. a. 205. Subscriptio decreti Megalopolitarum in Magnetum honorem facti (*Inschr. Magn.* 38 $_{65}$): Ἡραιεῦσιν.

a. 199 a. Chr. Philippus V Macedo Heraeam Achaeis offert Liv. XXXII 5.

a. 196. Heraea reddita Achaeis Liv. XXXIII 34; cf. Polyb. XVIII 47, 10. 42, 7 (Αἰτωλοὺς ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς Ἡραιῶν πόλεως, ὑπέρθεσιν ἔλαβε τὸ διαβούλιον (Romanorum) ἐπὶ τοὺς δέκα) 47, 10.

Paullo ante a. 170. ἡ πόλις ἡ Ἡραιέων Cassandrum Menesthei f. Troem ex Alexandria χρυσῷ στεφάνῳ honoravit. Pomtow *Herm.* XLI 1906, 359 sq., cf. prolegg.

a. 81 a. Chr. Ἥραια Hecatae Stratonicensis asyliam approbat. *Bull. Hell.* IX 1885, 450.

Ante a. 15 p. Chr. Ἥραια a Strabone (VIII 388) inter oppida evanida recensetur.

a. 82—96 p. Chr. (v. Arnim *Dio* 231). Dio Cassius exul Heraea Pisam profectus in silva Herculis fanum invenit: or. I 52 καὶ δὴ βαδίζων ὡς ἀφ' Ἡραίας εἰς Πῖσαν παρὰ τὸν Ἀλφειὸν μέχρι μέν τινος ἐπετύγχανον τῆς ὁδοῦ, μεταξὺ δὲ εἰς ὕλην τινὰ καὶ δυσχωρίαν ἐμπεσὼν καὶ πλείους ἀτραποὺς etc. Ibi mulier ἐκ μητρὸς θεῶν edocta ei exilii finem vaticinata est (53).

a. 192—218. Nummi Severi et Caracallae: H P A I Є Ω N. Solis simulacrum formae antiquae. Alpheus fluvius capite bovino, cauda piscis. Bacchus. Iuno. Fortuna. Head² 449; Imhoof-Gardner *Num. comm. Paus.* 103.

Anathemata aenea Heraea Demitsanam delata, vaccam, cervum, canem commemorat v. Duhn *Ath. Mitt.* III 1878, 80. Unde veri similius titulum quoque n. 415 Heraeae esse.

Anaglyphum histrionum cui inscriptum est: Ἡραεεῖς Διονύσωι ἀνέθη[καν], saeculo a. Chr. quarto aut omnino non aut non multo recentius (IG XIV 605 Sardiniae, cf. Maass *Arch. Jahrb.* XI 1896, 102 sqq.) ad Heras lutra insulam prope Sardiniam sitam (Plin. n. h. III 85) referre conatus est Wilamowitz *Herm.* XXXIII 1898, 524 XVIII. Ad Arcadiae urbem utique non pertinet.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* II 91 sqq. Gell *Itin.* 113 sq. Curtius *Pelop.* 363 sq. 394, 15. Vischer *Erinn.* 461 sq.
1858. Wyse *Pelop.* II 71 sqq. tab. II (imago vallis). Bursian II 255 sqq.
1877. Martha: iter; ed. *Bull. Hell.* III 1879, 190, 1.
1879? Furtwaengler *Kl. Schriften* I 242 sq.
1895. Frazer *Paus.* IV 296 sq.
1911. (R. Weil *Z. Numism.* XXIX, 142 sqq. de nummis.)
1912. Boelte *Heraia. Realenc.*² VIII cum forma regionis.

---

415 Demitsanae in museo. Stela superne fracta, l. 0,18, a. m. 0,37, cr. 0,11. Litterae saeculi III a. Chr. A E O M N Ξ P Π Σ Ω. Exscripsi. *Ect.*

multa desunt

. . . . ι ο . . . .
[. . Θε]άροι Φιλίσκ[ω, - -]
[Εὐ]μηλίδαυ, Φιλέα[ι Κλε]-
[ο]μβρότω, Θεοτίμ[οι . .]
. ., γραμματεῖ· Τιμοσ[θέ]-
νι Ἀρισάμω, συνδίκο[ις]
[δ]ὲ ἐν Ἡραίαι· Νικαρέτο[ι Νι]-
[κα]ρέτω, Τιμέαι Μιθυλίν[ω],
[Φι]λοξένοι Ὀνάταυ, Ἀσ[τέ]-
αι Ἀριστοφάνεος, Ἀρχ[ι]-
δάμοι Τιμάνορος. ἔγδ[ό]-
[τ]ας Στάλας· Πολέας, Ἱερ[ο]-
κλῆς, Ἀρίστων, Ἀλεξίω[ν].

vac.

Vs. 5 ΓΡᴬΜ ‖ 8 Μιθυλίν[ω] cf. Μιθύλιος Πύρρου (Aphrodisiade CIG 2776 $_{10}$). ‖ 11 Ρ^ΟΣ ‖ ἔγδ[ό(ται)].

Arbitrium ignotae civitatis arcadicae inter civitatem ignotam, cuius σύνδικοι vs. 1—6, et Heraeenses, cuius σύνδικοι vs. 7—11 enumerantur. Confer Heraeensium et Alipheraeorum litem seriore aevo diiudicatam (p. 105).

416 In vico Ἅγ. Γιάννης. Mensae tabulaa superior; l. 1,14, a. 0,135, cr. 0,43. Litterarum ductus eleganter curvati; a. 0,015 (⊙ O) — 0,037 (Y), A K N M P Σ saec. III fere ineuntis. Edd. Martha *Bull. Hell.* III 1879, 196 sqq., 1; Dencken De Theoxeniis 1891, 36 ex Furtwaengleri schedis. Cf. Wilhelm *Beitr.* 118 ad n. 103. Vidi. *Ect.*

Τίμαρχις Ἀσκλαπιοῦ παισὶν ἀνέθηκε.

417 Ibidem apud Georgium M. Michalopulum. Litterae saec. II s. III p. Chr., a. 0,04; X Є C M. Vidi. *Ect.*

Μύστης ²χαῖρε.

418 Ibidem apud Sarantum Ch. Rhegopulum. Stela aëtomate et tribus acroteriis ornata; l. 0,375, a. 0,79, cr. 0,11. Litterae bonae saec. II(?) a. Chr. A M N O Π Σ. Ed. Wilhelm *Beitr.* 1909, 118, 103 e Pulopuli ectypo. Vidi. *Ect.*

Χαρμονικὶ	Χαρίδαμος
Πολυξένα	*0,21 spatium*
Στρατόνικος	χαίρετε

Primo vs. 1 et 5 χαῖρε incisum erat, deinde vs. 2—4 et 5 τε addita sunt. Wilh.

XIV.

ALIPHERA.

Urbs: Polyb. IV 78, 3 τὴν Ἀλίφειραν, ἣ κεῖται μὲν ἐπὶ λόφου κρημνώδους πανταχόθεν, ἔχοντος πλεῖον ἢ δέκα σταδίων πρόσβασιν, ἔχει δ' ἄκραν ἐν αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ σύμπαντος λόφου καὶ χαλκοῦν Ἀθηνᾶς [1]) ἀνδριάντα (v. s. a. 450) ... 8 τὸ τῆς ἄκρας προάστειον et τείχη v. s. a. 219.

Paus. VIII 26, 5 ἔστι δὲ Ἀλίφηρα πόλισμα οὐ μέγα ... Heraeâ profectus διελθὼν πεδίον ἐπὶ ὄρος ἀφίξῃ καὶ αὖθις στάδια ὅσον τριάκοντα ἐς τὸ πόλισμα ἀναβήσῃ διὰ τοῦ ὄρους. Ἀλιφηρεῦσι δὲ ... ἱερὰ δὲ Ἀσκληπιοῦ τέ ἐστι καὶ Ἀθηνᾶς [1]), ... καὶ Διός τε ἱδρύσαντο Λεχεάτου βωμὸν ... καὶ κρήνην καλοῦσι Τριτωνίδα ... πανήγυριν (Minervae) -, Μυ[ι?]άγρῳ heroï προθύουσιν.

[1]) Ad hanc Minervam refert Leake *Morea* II 80 onycha Minervae imagine ornatam, circa quam scriptum: Ἀγησιπολίας, bonae quidem aetatis, sed male conservatam. Emit in vico *Fanari*. Sed nomen utique artificis (Ἀγησιπόλι[ο]ς?), non deae (Ἀγησιπολ(ε)ίας vix probum) esset. Onycha nec Londini in museo Britannico, neque Cantabrigae in museo Fritzwilliam adservari, monuit M. N. Tod, nec quidquam de eo novit Wolters.

Ad nominis Ἀλίφειρα priorem partem cf. Ἀλι-θέρσης Ἰθακήσιος Odysseae, Ἀλι-ρρόθιος Ποσειδῶνος f. Mantineae et Athenarum; quamquam de elemento asiano (Ἀλι-καρνασσός Ἀλίκαρνα etc.) cogitavit Fick *Vorgr. Ortsn.* 136; ad alteram partem idem v. d. (p. 93) Eretriae pagum Αἰγλε-φείρη contulit. Thessalorum πεφειράκοντες, Lesbiorum φήρ pro τεθηρακότες, θήρ secundum Wilamowitzium huc non faciunt. Quodsi Pausaniae codd. eponymum Lycaonis filium scribunt (VIII 3, 4): Ἀλίφθορος s. Ἀλίφηρος s. Ἀλίφηρος s. Ἀλίφειρος, corruptela factum esse potest. Stephanus s. v. Ἀλίφειρα (ita codd.: -φηρα editores)· Ἀλιφειρεύς· εὕρηται ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου. Hesych. Ἀλίφηρα· κώμη Θρᾴκης.

c. a. 450. Polyb. IV 78. Ἑκατόδωρος (corr. Ὑπατόδωρος, v. infra) et Σώστρατος ... χαλκοῦν Ἀθηνᾶς ἀνδριάντα κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντα fecerunt. Paus. VIII 26, 7: τῆς δὲ Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα πεποίηται χαλκοῦ, Ὑπατοδώρου ἔργον, θέας ἄξιον μεγέθους τε ἕνεκα καὶ ἐς τὴν τέχνην. Hypatodori aetas: Robert *Realenc.* II 932 et *Herm.* XXXV 1900, 193 sq.

a. 369/7. Ἀλίφηρα ἐκ Κυνουραίων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Megalopoli attributa Paus. VIII 27, 4; cf. Polyb. IV 77, 10 τὴν τῶν Ἀλιφειρέων πόλιν οὖσαν ἐξ ἀρχῆς (sic!) ὑπ' Ἀρκαδίαν καὶ Μεγάλην πόλιν.

a. 245 sqq. τὴν τῶν Ἀλιφειρέων πόλιν — Λυδιάδου τοῦ Μεγαλοπολίτου κατὰ τὴν τυραννίδα πρός τινας ἰδίας πράξεις ἀλλαγὴν δόντος τοῖς Ἠλείοις. Polyb. IV 77, 10. Beloch III 2, 443.

a. 219. Polyb. IV 78 Phillidas Aetolorum praetor mercennarios εἰς Ἀλίφειραν miserat; Philippus rex Macedoniae urbem undique aggressus est; ipse ἔχων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους διά τινων κρημνῶν ἔλαθε πρὸς τὸ τῆς ἄκρας προάστειον ἀναβάς· - - πρῶτος μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς κατέσχε τὸ προάστειον τῆς ἄκρας, ἔρημον καταλαβών· τούτου δ' ἐμπιπραμένου προϊδόμενοι τὸ μέλλον οἱ τοῖς τείχεσι ἐπαμύνοντες - - ὥρμησαν ἀπολιπόντες τὰ τείχη φεύγειν πρὸς τὴν ἀκρόπολιν· οἱ δὲ Μακεδόνες γενομένου τούτου παραχρῆμα καὶ τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως ἐκυρίευσαν. Deinde incolae se dederunt.

Ante a. 219. *Inschr. Olymp.* 48 δικαστάς refert, qui controversias inter Ἡραιεῖς et Ἀλιφειρεῖς diremisse videntur. Formae Α Σ et Σ Ο Ω tertium saeculum arguunt.

a. 207. Liv. XXVIII 8. (Philippus rex) 'reddidit inde Achaeis Heraeam et Triphyliam, Alipheram autem Megalopolitis, quod suorum fuisse finium satis probabant, restituit' (haec de conatu intelligas).

a. 199. Philippus Macedo legatos misit 'qui redderent Achaeis Orchomenon et Heraean et Triphylian, Megalopolitis Alipheran, contendentibus numquam eam urbem fuisse ex Triphylia, sed sibi debere restitui, quia una esset ex iis quae ad condendam Megalenpolin ex concilio Arcadum contributae forent'. Liv. XXXII 5.

a. 196. Megalopolitis restituta non esse videtur, cf. Liv. XXXIII 34.

a. 191 sqq. Oppidum aut liberum remanserat, aut Philopoemenis opera sui iuris factum Head[2] 418. Nummi Ἀχαιῶν Ἀλιφειρέων magistratus [Λυ?]σίμαχος *Brit. Mus.* 14, 159.

a. 113—95 (Pomtow, coll. *SGDI* 2291) ignotae urbis. CIG 1936: - - Ἀλιφηρεῖ.

Augusti aetate Alipheraei [alit(h)rei codd.] cum Abeatis Pyrgensibus Paroreatis Pharygenitis Tortunis Typaneis Thriusis Tritiensibus unum efficiebant conventum iuridicum: Agrippa apud Plinium IV 22, cf. Cuntz *Agrippa und Augustus* 1890, 512.

c. a. 177 p. Chr. τοῖς δὲ Ἀλιφηρεῦσι παραμεμένηκεν ἐξ ἀρχῆς πόλιν σφᾶς καὶ ἐς τόδε νομίζεσθαι Paus. VIII 27, 7.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* II 71 sqq., additis et collis et urbis formis (p. 72. 73). Gell *Itinerary* 86. 114.

c. 1831. Blouet (apud Boblaye *Recherches* 160).

1834. Ross *Reisen* 102 sq.
Curtius *Pelop.* I 360 sqq., 393 sq. 13 et tab. VII (forma urbis ex Leakio). (Bursian II 234.)

1895. Frazer *Paus.* IV 297 sqq.

Tituli nondum innotuerunt.

XV.

PHIGALEA.

Urbs. Paus. VIII 39, 5. κεῖται δὲ ἡ Φιγαλία ἐπὶ μετεώρου μὲν καὶ ἀποτόμου [τὰ] πλέονα, καὶ ἐπὶ τῶν κρημνῶν ᾠκοδομημένα ἐϲτὶ τείχη ϲφίϲιν· ἀνελθόντι δὲ ὁμαλήϲ ἐϲτιν ὁ λόφοϲ ἤδη καὶ ἐπίπεδοϲ. ἔϲτι δὲ Ϲωτείραϲ τε ἱερὸν ἐνταῦθα Ἀρτέμιδοϲ καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν λίθου· ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰϲ πομπάϲ ϲφίϲι πέμπειν κατέϲτη. 6 ἐν δὲ τῷ γυμναϲίῳ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ ... πεποίηται δὲ καὶ Διονύϲου[1]) ναόϲ· ἐπίκληϲιϲ... Ἀκρατοφόροϲ ... 40, 1 Φιγαλεῦϲι δὲ ἀνδριάϲ ἐϲτιν ἐπὶ τῆϲ ἀγορᾶϲ Ἀρ[ρα]χίωνοϲ τοῦ παγκρατιαϲτοῦ ... 41, 1 Φιγαλεῦϲι δὲ ἐπὶ τῆϲ ἀγορᾶϲ καὶ πολυάνδριον τῶν λογάδων τῶν Ὀρεϲθαϲίων ἐϲτί ... ποταμὸϲ δὲ ὁ καλούμενοϲ Λύμαξ ἐκδίδωϲι μὲν ἐϲ τὴν Νέδαν παρ' αὐτὴν ῥέων Φιγαλίαν, γενέϲθαι δὲ τοὔνομά φαϲιν τῷ ποταμῷ καθαρϲίων τῶν Ῥέαϲ ἕνεκα.

1) Cf. Lyc. 212 Φιγαλεύϲ et schol. ἐνόρχηϲ δὲ ὁ Διόνυϲοϲ, διότι μετ' ὀρχήϲεωϲ αὐτοῦ ἐπιτελεῖται τὰ μυϲτήρια. ὁ αὐτὸϲ δὲ καὶ Φιγαλεὺϲ τιμᾶται ἐν Ἀρκαδίᾳ. Quandt De Baccho ... in Asia min. culto 1913, 137.

Vicinia. Paus. VIII 41, 3. εἰϲὶ δὲ αἱ πηγαὶ τῆϲ Νέδαϲ ἐν ὄρει τῷ Κεραυϲίῳ· τοῦ Λυκαίου δὲ μοῖρά ἐϲτι ... οἱ Φιγαλέων παῖδεϲ ἀποκείρονται τῷ ποταμῷ τὰϲ κόμαϲ ... 4 ϲταδίοιϲ δὲ ὅϲον δώδεκα ἀνωτέρω Φιγαλίαϲ θερμά τέ ἐϲτιν λουτρὰ καὶ τούτων οὐ πόρρω κάτειϲιν ὁ Λύμαξ ἐϲ τὴν Νέδαν· ᾗ δὲ ϲυμβάλλουϲι τὰ ῥεύματα, ἔϲτι τῆϲ Εὐρυνόμηϲ τὸ ἱερὸν ἅγιόν τε ἐκ παλαιοῦ καὶ ὑπὸ τραχύτητοϲ τοῦ χωρίου δυϲπρόϲοδον ... 7 περιέχεται δὲ ἡ Φιγαλία ὄρεϲιν, ἐν ἀριϲτερᾷ μὲν ὑπὸ τοῦ καλουμένου Κωτιλίου, τὰ δὲ ἐϲ δεξιὰν ἕτερον προβεβλημένον ἐϲτὶν αὐτῆϲ ὄροϲ τὸ Ἐλάϊον. ἀπέχει δὲ τῆϲ πόλεωϲ ἐϲ τεϲϲεράκοντα τὸ Κωτίλιον μάλιϲτα ϲταδίουϲ· ἐν δὲ αὐτῷ χωρίον τέ ἐϲτι καλούμενον Βᾶϲϲαι καὶ ὁ ναὸϲ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ τοῦ Ἐπικουρίου ... 10 ἔϲτι δὲ ὑπὲρ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ τοῦ Ἐπικουρίου [χωρίον] Κώτιλον μὲν ἐπίκληϲιν, Ἀφροδίτη δέ ἐϲτιν ἐν Κωτίλῳ· καὶ αὐτῇ ναόϲ τε ἦν οὐκ ἔχων ἔτι ὄροφον καὶ ἄγαλμα ἐπεποίητο ... 42, 1 τὸ δὲ ἕτερον τῶν ὀρῶν τὸ Ἐλάϊον ἀπωτέρω μὲν Φιγαλίαϲ ὅϲον τε ϲταδίοιϲ τριάκοντά ἐϲτι, Δήμητροϲ δὲ ἄντρον αὐτόθι ἱερὸν ἐπίκληϲιν Μελαίνηϲ ... (v. p. 106_{89}). 12 ἱέρεια, ἱεροθύται τρεῖϲ ... ἔϲτι δὲ δρυῶν τε ἄλϲοϲ περὶ τὸ ϲπήλαιον καὶ ὕδωρ ψυχρὸν ἄνειϲιν ἐκ τῆϲ γῆϲ ...

Via: 1) Φ. — (XXX aut non multo plura stadia) Πλαταniϲτῶν fluvius — Λυκοϲοῦρα — (Megalopolis) Paus. VIII 39, 1.

Φιγάλεια nomen unde ortum sit non constat (cf. φιβαλέωϲ ἰϲχάδαϲ Aristoph. Ach. 802 c. schol.; Ath. III 75*c* sqq.. De β et γ mutatis Kuehner-Blass I 143*b*, G. Mayer *Gr. Gr.*[3] § 193; quamquam ne quid huic similitudini nominum tribuerem monuit Bechtel). De seriore (quod contra Spitzerum *Lautl.* 49 moneo; cf. Φιγαλεῖϲ Delphis a. 364/3 [u. v.] scriptum) elisione litterae γ, quae iam in titulo attico anni 266/5 (u. v.) occurrit, conferas ridicula et insulsa commenta auctoris qui de regibus egit[1]).

1) Paus. VIII 5, 7 Φίαλοϲ Βουκολίωνοϲ Arcadum rex ... τὸν Λυκάονοϲ Φίγαλον οἰκιϲτὴν ὄντα ἀφελόμενοϲ τὴν τιμὴν Φιαλίαν τὸ ὄνομα τῇ πόλει μετέθετο ἀφ' ἑαυτοῦ· οὐ μὴν καὶ ἐϲ ἅπαν γε ἐξενίκηϲεν. ἐπὶ δὲ Ϲίμου τοῦ Φιάλου βαϲιλεύοντοϲ ἠφανίϲθη Φιγαλεῦϲιν ὑπὸ πυρὸϲ τῆϲ Μελαίνηϲ Δήμητροϲ τὸ ἀρχαῖον ξόανον· ἐϲήμαινε δὲ ἄρα οὐ μετὰ πολὺ ἔϲεϲθαι καὶ αὐτῷ Ϲίμῳ τοῦ βίου τὴν τελευτήν. Cf. Paus. VIII 39, 2; ubi duo aliae fabulae, aut αὐτόχθονα εἶναι τὸν Φίγαλον aut ὡϲ ἡ Φιγαλία νύμφη τῶν καλουμένων εἴη Δρυάδων.

Carmen alexandrinum quod Αἴτια tractabat a Callimacho arcadicarum fabularum peritissimo aliove poëta compositum non solum quae Pausanias VIII 12, 3 de Phialone (Φιαλὼ Ἀλκιμέδοντοϲ ἥρωοϲ filia) ab Hercule compressa et Aechmagora filio excerpsit, sed alia quoque quae ad ipsam Phigaliam propius accedant tractasse probabile est; haec e Lepreatae illo libro (p. 107_{4}) fluxisse conicias. Pausaniae verbis Herodoti more additis [ὡϲ] Φιγάλιοι (Φιγαλεῖϲ corr.) λέγουϲι nulla alia inest vis.

Lepreum: Paus. V 5, 4 Lepreum heroëm ab Hercule occisum dicit ἐν τῇ Φιγαλέων ταφῆναι, sed addit οὐ μὴν εἶχόν γε οἱ Φιγαλεῖϲ ἀποφῆναι Λεπρέου μνῆμα.

a. 659 [?] Phigalia a Lacedaemoniis capta, per centum Oresthasios liberata Paus. VIII 39, 3—5. Φιγαλεῦϲι δὲ ἐπὶ τῆϲ ἀγορᾶϲ καὶ πολυάνδριον τῶν λογάδων τῶν Ὀρεϲθαϲίων ἐϲτί, καὶ ὡϲ ἥρωϲιν αὐτοῖϲ ἐναγίζουϲιν ἀνὰ πᾶν ἔτοϲ 41, 1. Temporum rationi nihil tribuendum; res vel bello Aristomeneo (Schwartz *Herm.* XXXIV 1899, 443) accidisse potest.

a. 572. 568. 564. Paus. VIII 40, 1 Φιγαλεῦϲι δὲ ἀνδριάϲ ἐϲτιν ἐπὶ τῆϲ ἀγορᾶϲ Ἀρ[ρα]χίωνοϲ τοῦ παγκρατιαϲτοῦ, τά τε ἄλλα ἀρχαῖοϲ καὶ οὐχ ἥκιϲτα ἐν τῷ ϲχήματι· οὐ διεϲτᾶϲι μὲν πολὺ οἱ πόδεϲ, καθεῖνται δὲ παρὰ πλευρὰν αἱ χεῖρεϲ ἄχρι τῶν γλουτῶν. πεποίηται μὲν δὴ ἡ εἰκὼν λίθου, λέγουϲι δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτὴν γραφῆναι· καὶ τοῦτο μὲν ἠφάνιϲτο ὑπὸ τοῦ χρόνου, τῷ δὲ Ἀρραχίωνι ἐγένοντο Ὀλυμπιακαὶ νῖκαι δύο μὲν ὀλυμπιάϲι ταῖϲ πρὸ τῆϲ τετάρτηϲ καὶ πεντηκοϲτῆϲ ...

Ἀρριχίωνα Philostr. Gymn. 21; imagg. p. 411; Syncell. et Africanus (Gelzer Afric. I 188). Suid: Ἀρραχίων ὄνομα κύριον. Foerster *Sieger* 98. 101. 103. De statua Phigaliae a. 1890 inventa v. Frazer *Paus.* IV 391 (= n. 424?). Juethner *Philostr. über Gymnastik* 232.

c. a. 500. Steph. Byz. Φιγάλεια πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ. Ῥιανὸϲ ἐν ε' Μεϲϲηνιακῶν 'τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κραναὴν Φιγάλειαν' (i. e. Ἀγναγόραν Aristomenis Messenii sororem Tharyx Phigalensis, cf. Paus. IV 24, 1 Kohlmann Quaest. Messeniacae 15; v. Wilamowitz *Textgesch. gr. Lyr.* 105 sq.; Hiller *Hira und Andania* 10 sqq.).

Ante a. 472/1 (quo mortuus esse videtur) Pausanias Spartae rex ἐϲ Φιγαλίαν τὴν Ἀρκάδων παρὰ τοὺϲ ψυχαγωγοὺϲ venisse fertur Paus. III 17, 9.

Ante a. 470. Paus. VIII 42, 7 Ὀνάταϲ Μίκωνοϲ Αἰγινήτηϲ ... εποίηϲε χαλκοῦν Φιγαλεῦϲιν ἄγαλμα (Δήμητροϲ Μελαίνηϲ), γενεαῖϲ μάλιϲτα (δυϲὶν add. C. O. Mueller) ὕϲτερον τῆϲ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιϲτρατείαϲ τοῦ Μήδου ... (sic!).

Hymnus in Cererem Melaenam quo Pausanias usus est quando sit compositus, non constat. Inest oraculum (Paus. VIII 42, 6, ubi Ἀρκάδεϲ Ἀζᾶνεϲ βαλανηφάγοι, οἳ Φιγάλειαν νάϲϲαϲθ', ἱππολεχοῦϲ Δηοῦϲ κρυπτήριον ἄντρον etc.).

Ante a. 468 (quo Tiryns capta: Diod. XI 65) Hdt. VI 83 οἱ δοῦλοι Argis expulsi μάχῃ ἔϲχον Τίρυνθα ... ἀνὴρ μάντιϲ Κλέανδροϲ, γένοϲ ἐὼν Φιγαλεὺϲ ἀπ' Ἀρκαδίηϲ· οὗτοϲ τοὺϲ δούλουϲ ἀνέγνωϲε ἐπιθέϲθαι τοῖϲι δεϲπότῃϲι. ἐκ τούτου δὲ πόλεμόϲ ϲφι ἦν ἐπὶ χρόνον ϲυχνόν, ἐϲ ὃ δὴ μόγιϲ οἱ Ἀργεῖοι ἐπεκράτηϲαν (468).

a. 437—431? 421—418? Phigalenses Apollini Epicurio ἐπικουρήϲαντι ἐπὶ νόϲῳ λοιμώδει[1]) Bassis templum exstruunt; Ἰκτῖνοϲ ὁ ἀρχιτέκτων ... Ἀθηναίοιϲ τὸν Παρθενῶνα καλούμενον καταϲκευάϲαϲ. (Paus. VIII 41, 8. 9); nec tamen inter belli Archidamei (431—421) turbas tale opus in Peloponneso ab artificibus atticis fieri potuit. Immo aut antea, Parthenone scilicet confecto, aut ante pugnam ad Mantineam commissam opus confectum est.

1) De Pausaniae fontibus, qui mera coniectura usus ad morbum atticam ex Thucydide notissimam rettulerit, v. Wentzel Ἐπικλήϲειϲ VII 41.

c. a. 418? Phigalia dolo capta a Lacedaemoniis, qui Argivorum ϲχῆμα ἀμφιεϲάμενοι ut socii admittuntur. Polyaen. VI 27, 2 antea pugnam ad Aegos flumen a. 405 commissam narraverat.

c. a. 380. [Θ]αρυκίδαϲ (ms. Ναρυκίδαϲ)[1]) Δαμαρέτου παλαιϲτὴϲ ἀνὴρ ἐκ Φιγαλίαϲ Olympionica Paus. VI 6, 1; Foerster *Sieger* 324; *Inschr. Olymp.* 161; Hyde Olympionic. 8, 49 [400—392. 384—364?]; statuam fecit Δαίδαλοϲ Πατροκλέοϲ Φλειάϲιοϲ (idem qui Ϲεκυώνιοϲ).

1) Ante nos (*Hira et Andania* 10) iam in scholis nomen emendaverat Preuner.

a. 375/4? s. post a. 371 (cf. p. 103_{105}). Diod. XV 40 πρῶτον δὲ τῶν Φιαλέων οἱ φυγάδεϲ (optimates) ϲυϲτραφέντεϲ κατελάβοντο τὴν καλουμένην Ἡραίαν, χωρίον ὀχυρόν. ἐκ ταύτηϲ δ' ὁρμηθέντεϲ παρειϲέπεϲον εἰϲ τὴν Φιάλειαν, καὶ Διονυϲίων κατὰ τύχην ὄντων ἐπιπεϲόντεϲ ἀπροϲδοκήτωϲ τοῖϲ ἐν τῷ θεάτρῳ καθημένοιϲ, καὶ πολλοὺϲ ἀποϲφάξαντεϲ, οὐκ ὀλίγουϲ δὲ καὶ ϲυναπονοήϲαϲθαι πείϲαντεϲ, ἀνεχώρηϲαν εἰϲ τὴν Ϲπάρτην.

a. 370. Phigalenses ad Megalopolin condendam οἰκιϲτὰϲ nullos mittere censuerunt Paus. VIII 27, 3. Tamen paullo postea Apollinis Epicurii ἄγαλμα Megalopolin miserunt, ubi in foro positum est c. 41, 9 (simul Panis Ϲινόεντοϲ ἄγαλμα c. 30, 2? Deubner *Rhein. Mus.* LIX 1904, 476).

a. 364/3. ἐπὶ Αἰϲ[χύλου ἄρχοντοϲ] Φιγαλεῖϲ Ἀρκάδεϲ δραχμὰϲ ἑβδεμήκοντα Apollini Delphico dedicant *Bull. Hell.* XXVII 1903, 15_{4}; Tunc igitur Arcades esse volebant.

a. 362/1. Ad Arcadum βουλὴν δαμιοργοὺϲ non miserunt, quamquam vicini omnes, Lepreatae, Heraeenses, Thelphusii tunc foederis participes erant; n. 1.

Saec. IV s. III a. Chr. Phigalensium mores: Harmodius Lepreates ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων (FHG IV 411 ap. Ath. IV 148*f*—149*d*) Phigalensium convivia descripsit. Quod iis annis fecisse videtur, quibus Lepreum patria eius cum Arcadia coniuncta erat, annis scilicet 369—c. 240. Commemorantur: ϲίταρχοϲ, duo chori (ἑκατέρῳ τῶν χορῶν), χορηγόϲ, Διονυϲιακὴ ϲύνοδοϲ quae et μαζῶν (cf. Tegeae n. 178), hominum πολυφαγία, ϲπονδαί, ὅταν τοῖϲ ἥρωϲι θύωϲι. Vota: ὗ δειπνίδιϲ (v. infra). Mensurae: οἴνου τρεῖϲ χόαϲ καὶ ἀλφίτου μέδιμνον καὶ τυροῦ πεντάμνουν. id. XI 479*c*: Ἁρμόδιοϲ ὁ Λεπρεάτηϲ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων διεξιὼν περὶ τῶν ἐγχωρίων δείπνων γράφει καὶ ταῦτα· ʽκαθαγιϲάντων ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτταβίδι πιεῖν ἑκάϲτῳ μικρόν, καὶ ὁ προϲφέρων ἂν εἴπεν· ʽεὖ δειπνείαϲʼ, cf. v. Premerstein *Ath. Mitt.* XXXIV 1909, 259. Ath. X 442*b* Ἁ. ὁ Λ. ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦϲι νομίμων φιλοπόταϲ φηϲὶ γενέϲθαι Φιγαλεῖϲ, Μεϲϲηνίοιϲ ἀϲτυγείτοναϲ ὄνταϲ καὶ ἀποδημεῖν ἐθιϲθένταϲ.

Id. 465*d* (Preger IG metr 2: IV vel III saec.). Πυθέαϲ ὁ Ἀρκὰϲ ἐκ Φιαλείαϲ, ὃϲ καὶ ἀποθνῄϲκων οὐκ ὤκνηϲεν ὑποθέϲθαι τοῖϲ οἰκείοιϲ ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε·

Πυθέα μνῆμα τόδʼ ἔϲτʼ, ἀγαθοῦ καὶ ϲώφρονοϲ ἀνδρόϲ,
  ὃϲ κυλίκων ἔϲχεν πλῆθοϲ ἀπειρέϲιον
ἀργυρέων χρυϲοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
  τῶν προτέρων πάντων πλείονα παϲάμενοϲ

τοῦτο δʼ ἱϲτορεῖ Ἁρμόδιοϲ ὁ Λεπρεάτηϲ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων.

a. 266/5. Φιαλεῖϲ foederis attici et laconici contra Macedones facti, a quo Megalopolitani absunt, participes IG II 332. De forma Φιαλεῖϲ pro Φιγαλεῖϲ apud Atticos v. Meisterhans-Schwyzer *Gramm.* 75, 651.

Paullo post a. 265/4. Ἀριϲτόδαμοϲ Ἀρτύλα Φιγαλεύϲ, a Tritaeo Megalopolita adoptatus, tyrannide Megalopolitarum potitus est. Paus. VIII 27, 11.

c. a. 240. Foedus Phigalensium et Messeniorum intercedentibus Aetolis horum iam pridem amicis ictum; v. n. 419.

a. 220 (Beloch III 1, 744). Pol. IV 3, 5. Δωρίμαχοϲ ὁ Τριχωνεὺϲ (Αἰτωλὸϲ) ... ἐξαπεϲτάλη κατὰ κοινὸν εἰϲ τὴν τῶν Φιγαλέων πόλιν, ἥτιϲ ἔϲτι μὲν ἐν Πελοποννήϲῳ, κεῖται δὲ πρὸϲ τοῖϲ τῶν Μεϲϲηνίων ὅροιϲ, ἐτύγχανε δὲ τότε ϲυμπολιτευομένη τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ, λόγῳ μὲν παραφυλάξων τήν τε χώραν καὶ τὴν πόλιν τὴν Φιγαλέων, ἔργῳ δὲ καταϲκόπου τάξιν ἔχων τῶν ἐν Πελοποννήϲῳ πραγμάτων. ϲυνδραμόντων δὲ πειρατῶν καὶ παραγενομένων πρὸϲ αὐτὸν εἰϲ τὴν Φιγάλειαν ... ἐπέτρεψε τοῖϲ πειραταῖϲ ληΐζεϲθαι τὰ τῶν Μεϲϲηνίων θρέμματα, φίλων ὄντων καὶ ϲυμμάχων. Secutum Messeniorum et Aetolorum bellum; Phigalia Aetolorum propugnaculum (c. 6, 10. 11 παρεγενήθηϲαν εἰϲ τὴν Φιγάλειαν. ποιηϲάμενοι δὲ τὴν ὁρμὴν ἐντεῦθεν etc.). Cf. 31, 1: τῆϲ Φιγαλείαϲ κειμένηϲ ἐπὶ τοῖϲ ὅροιϲ (τῶν Μεϲϲηνίων) καὶ ταττομένηϲ ὑπʼ Αἰτωλούϲ.

a. 219/8 hieme Pol. IV 79, 5. Ἅμα δὲ τούτοιϲ Φιαλεῖϲ ... δυϲαρεϲτούμενοι τῇ τῶν Αἰτωλῶν ϲυμμαχίᾳ, κατέλαβον μετὰ τῶν ὅπλων τὸν περὶ τὸ πολεμάρχιον τόπον. οἱ δὲ τῶν Αἰτωλῶν πειραταὶ (v. supra) ... ϲπειϲάμενοι καὶ λαβόντεϲ τὰϲ αὑτῶν ἀποϲκευὰϲ ἀπῆλθον ἐκ τῆϲ πόλεωϲ. οἱ δὲ Φιαλεῖϲ διαπρεϲβευϲάμενοι πρὸϲ τὸν Φίλιππον ἐνεχείριϲαν ϲφᾶϲ αὐτοὺϲ καὶ τὴν πόλιν ... 80, 3: τοῦ δὲ βαϲιλέωϲ εἰϲ μὲν τὴν Φιάλειαν Ταυρίωνα μετὰ ϲτρατιωτῶν ἐξαποϲτείλαντοϲ ...

a. 218. Pol. V, 4, 5. τῆϲ γὰρ τῶν Φιαλέων πόλεωϲ ἐξαιρεθείϲηϲ ἀπροφαϲίϲτωϲ τὸ λοιπὸν ἤδη μετεῖχον τοῦ πολέμου (sociorum).

a. 208 sqq. Nummi Ἀχαιῶν Φιγαλέων et Φιαλέων, magistratus Κλεόδικοϲ. Head[2] 418; *Brit. Mus.* 15, 169. [Mionneti lectioni Κλέαρχοϲ, Weil *Z. Numism.* IX 265, minor fides.]

c. a. 205. Decreto Megalopolitarum in Magnetum honorem facto subscriptum: ἀκολούθωϲ δὲ ἔδοξεν ψηφίϲαϲθαι καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Ἀρκάϲιν ... Φιαλεῦϲιν. *Inschr. Magn.* 38.

[Ante a. 170. Cassandrum Menesthei f. Troëm non ἡ Φιαλέων, sed ἡ Παλέων πόλιϲ honoravit: Pomtow *Herm.* XLI 1906, 359 ad Dittenberger Syll.[2] 291.]

Saec. II (post a. 182?). Phialensium et Messeniorum lites: IG V 1, 1430 (n. 1429 ubi vs. 6 [Φι]αλεῖϲ suppleri solebat, de Phialensibus agi demonstrari non potest). Arbitriorum fragmenta agros ἀντιλεγομένουϲ commemorant; κράνα, ὕδωρ κοινὸν nempe fluvii alicuius, κολωνὸϲ Κρήϲιον fines constituuntur. Cogitari potest, a. 182, cum Messeniis pars agri esset erepta, non solum Megalopolitarum, sed etiam Phigalensium agrum auctum, postea partem Messeniis restitutam esse.

Saec. I a. Chr.? Titulus Olympicus n. 402: ἁ πό[λιϲ] τῶν Φιαλέων τοὺϲ [........... ἀρε]τᾶϲ ἕ[νεκα κ]αὶ εὐνοίαϲ ἇ[ϲ] ἔχοντεϲ διατελοῦϲι εἰϲ αὐτάν, Ἄρχιππον Ἀγάλλου, Φιλόθηρον [Ἀρ]χίππου, Ὀνάταν Πραξία Φιαλεῖϲ.

Augusti aetate. Ad **Bassas** retulit Crinagorae epigramma (Anth. Pal. VI 253) Heck, quem secutus est Stadtmueller:

ϲπήλυγγεϲ Νυμφῶν εὐπίδακεϲ, αἳ τόϲον ὕδωρ
  εἴβουϲαι ϲκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνοϲ,
Πανόϲ τʼ ἠχήεϲϲα πιτυϲτέπτοιο καλιή,
  τὴν ὑπὸ Βαϲϲαίηϲ* ποϲϲὶ λέλογχε πέτρηϲ,
ἱερά τʼ ἀγρευταῖϲι γεράνδρυου ἀρκεύθοιο
  πρέμνα λιθηλογέεϲ θʼ Ἑρμέω ἱδρύϲιεϲ,
αὐταὶ θʼ ἱλήκοιτε καὶ εὐθήροιο δέχοιϲθε
  Ϲωϲάνδρου ταχινῆϲ ϲκῦλʼ ἐλαφοϲϲοΐηϲ.

* Καϲϲαίηϲ *P.*

c. a. 100 p. Chr.? (Dittenberger). Tituli Olympici duo: 1) 441 ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμοϲ ὁ Κυπαριϲϲέων Τιβ. Ὄππιον Τείμανδρον τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην, ἄριϲτα πολειτευόμενον. 2) 442 ἡ πόλιϲ ἡ τῶν Φιαλέων Τιβ. Ὄππιον Ἀριϲτοδάμου υἱὸν Τείμανδρον Φιαλέα, ἄριϲτα πολειτευόμενον. Unde Timandrum Cyparissiae natum, deinde etiam Phigaliae civitate donatum esse coniecit Dittenberger.

Ante a. 177. Pausanias Phigaliam adiit, sacrificium Cereri Melaenae solitum obtulit. De Onatae simulacro nihil audivit. VIII 42, 11.

a. 192—212. Severi-Getae. Φιαλέων (Є Ѡ) nympha (Neda), Minerva, Diana, Aesculapius, Concordia, Fortuna.

Saec. III (aut IV) p. Chr.? Epigramma Olympicum *Inschr. Olymp.* 481: τόνδʼ ἐτεὸν Φιαλῆεϲ εὐρέκτην Πολύχαρμον ϲτήϲαμεν ἕρμα δίκηϲ Ζηνὶ παρʼ ἰθυδίκῳ, ᾔνηϲαν δʼ Ἕλληνεϲ· ἐν αἰϲιμίῃ γὰρ ἄνυϲϲεν ἀρχήν, παντοίηϲ ἴδριϲ ἐὼν ἀρετῆϲ. Similia sunt epigrammata quaedam in magistratuum romanorum honorem composita (Dittenb.).

Ante a. 535. Φιάλεα ab Hierocle 647_{12} inter quattuor Arcadiae oppida nominatur.

Saec. VII excunte Phigalea in patriarcharum libro commemorata: Herthum Megalop. 107 sq.

Libri et itinera.

1765. Bocher Gallus Bassas adiit.

— Chandler *Travels in Greece* 295 sq.

1806. Leake *Morea* I 489 sqq. de Phigalia; II 1 sqq. de Bassis.
Dodwell *Tour* II 384 sqq.
Gell *Morea* 101 sqq. (Phigalia); *Itin.* 83; *Städtemauern* tab. XXII.

1812. v. Haller, Cockerell.

1813. v. Haller, Broendstedt, v. Stackelberg templum Bassis effoderunt, anaglypha abstulerunt; cf. v. Stackelberg *Der Apollotempel zu Bassae usw.* 1826, Stuart *and* Revett *Antiquities of Athens* suppl. (Cockerell Donaldson alii) 1830.

1831 sqq. *Expédition de Morée* II tab. 1 (forma urbis); 2 sqq. (Bassae).

1834. Ross *Pelop.* 97 sqq.

1840. Curtius *Pelop.* I 317 sqq., 343 sqq. tab. VI (ex: '*Expédition*').

1860. Conze et Michaelis Cereris Melaenae fanum investigant: *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 56 sqq.

1877. Martha adiit: cf. *Bull. Hell.* III 1879, 468 sq.

1880. Μ. Δ. Ϲεϊζάνηϲ τὸ ἐν Τρύπῃ ϲπήλαιον καὶ ὁ ἐν Φιγαλείᾳ ναὸϲ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ. Ἀθηναῖϲ V 26 (non vidi).

1890. Frazer adiit; librorum catalogum dedit *Paus.* IV 404.

1902 sqq. Kabbadias auspiciis societatis archaeologicae graecae templum restituit; cf. Πρακτικά 1902, 23 sqq.

1903. Κ. Κουρουνιώτηϲ Ἀναϲκαφὴ ἐν Κωτίλῳ Ἐφ. ἀρχ. 151—188 et tab. 11. 12.

1904. (L. Deubner *Zu den Funden vom Kotilon Rhein. Mus.* LIX 473—476 templum septentrionale Veneri, Dianae meridionale attribuit).

1905. Kabbadias *Der Apollotempel von Phigaleia — Comptes rendus du congrès international d'archéologie — Athènes* 171—179. Cum imaginibus et templi forma.

1910. Κ. Κουρουνιώτηϲ τὸ ἐν Βάϲϲαιϲ ἀρχαιότερον ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ Ἀρχ. ἐφ. 271—332 cum imaginibus et templi forma.

1912. E. Michon *Les sculptures d'Égine et de Phigalie. Les projets d'acquisition du Musée Napoléon en 1811—1813. Rev. ét. gr.* XXV 1912, 158—208.

419 MESSENIORVM DECRETVM. Athenis in museo, olim Paulitzae. **Tabula a sinistra et infra fracta; l. m. 0,42, a. m. 0,49, cr. 0,09; superne alius olim lapis erat, ut muri, non stelae pars fuisse videretur. Litterae bonae saec. III a. c. 0,015,** στοιχηδόν (vs. 1. 2 37, ceterae 36 l.). ΑΘΟΜΝΞΠΣΦΩ. Edd. ex Blasti apographi Kumanudes Φιλόπατρις 1859, n. 231 (*Arch. Anz.* 1859, 111) et Pittakes Ἐφ. Ἀρχ. 1859, 3493; ex lapide correxerunt Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 56 (Foucart ad Le Bas II *Expl.* 328*a*; Cauer[2] 45; Dittenberger Syll.[1] 181, [2]234; Michel 187; Meister *SGDI* 4645). Cf. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 215; Szanto *Bürgerrecht* 76 sqq.; Beloch III 1, 651 adn. 1; Niese II 260 adn. 3; Hoffmann *Dial.* I 20 sq., 22. Vidi. *Ect. Phot.* (Lattermanni). *Tab.*

[ἐπειδὴ ἐπελθόντες ο]ἱ πρεσβευταὶ καὶ διαλύο-
[ντες οἱ παρὰ τῶν Αἰτω]λῶν Τίμαιος Κλεόπατρος
[...7... τό τε ψάφισ]μα τὸ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπ-
[έδωκαν καὶ αὐτοὶ] διελέγοντο ὅμοια τοῖς ἐν τ-
[ῶι ψαφίσματι ἀ]ξιῶντες διαλυθῆναι ποτὶ τὼ-
[ς Φιαλέας, συνπ]αρόντες δὲ καὶ τῶν ἐ Φιαλείας
[παρελθόντων] Θαρυκίδας Ὀνόμανδρος, Ἀνφίμα-
[χος, ...7...]λας, Ὀρθολαΐδας Κραταιμένης, Τι-
[....8.... Δ]αμάρετος τὰ αὐτὰ ἀξίων, ἔδοξε τᾶι
[πόλει τᾶι Μ]εσανίων, ἦμεν τοῖς Μεσσανίοις κα-
[ὶ τοῖς Φια]λέοις ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμία-
[ν ποτὶ ἀλλ]άλως, ποιήσασθαι δὲ καὶ συνβολάν, ἄ-
[νπερ δοκεῖ] ἀνφοτέραις ταῖς πολέοις, τὰν δὲ χ-
[ώραν καρπ]ίζεσσθαι ἑκατέρως τώς τε Μεσανίω-
[ς καὶ τὼς Φι]αλέας, κάθὼς καὶ νῦν καρπιζόμεθα·
[....9.... κ]α ὁμολογήσωμες πὸτ [ἀ]λλάλως, ὀμό-
[σαι ἀνφοτέρω]ς καὶ στάλας καταθέσθαι ἐν τοῖς
[ἱεροῖς, ὅπαι κ]α δοκεῖ ἀνφοτέραις ταῖς πολέο-
[ις· εἰ δέ κα μὴ ἐμ]μένωντι οἱ Φιαλέες ἐν τᾶι φιλ-
[ίαι τᾶι πὸτ τὼς Μ]εσανίως καὶ Αἰτωλώς, ἄκυρος ἔ-
[στω πᾶσα ἁ ὁμολο]γία. ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς Φιαλέ[ο]-
[ις ποιεῖν καθ' ἃ οἱ Μεσσάνιοι ἐψαφίξαντ[ο. ὅρκ]-
[ος Μεσσανίων· ὀμν]ύω Δία Ἰθωμάταν, Ἥρα ...5...
.......14...... ον καὶ θεὼς ὀρκί[ως πάντας· ἦ]
[μὰν ἐμμενεῖν...] ἐν τᾶι φιλί[αι τᾶι ὑπαρχώσαι]
[πὸτ Αἰτωλὼς καὶ Φι]αλέας] τ[οῖς Μεσσανίοις, ..]
.......15....... μεν ....18......... *etc.*

Aetas circa a. 240 a. Chr., quo Timaeus Aetolus Laconiam invasit, a Messenia exorsus, a legato hic commemorato vix diversus (Dittenberger, Niese, Beloch). Ad belli socialis initium minus probabiliter rettulit Szanto. 'Nam 221 a. Chr. Phigalea iam Aetolorum concilii particeps erat (συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς Polyb. IV 3, 6, ταττομένη ὑπ' Αἰτωλούς IV 31, 1), cum hic etiamtum foedere modo (συμμαχία, non συμπολιτεία) cum iis coniuncta sit' (Ditt.).

Priores non curaverunt ordinem numerumque litterarum.

Vs. 1 διαλυ[ταὶ] omnes praeter Pittakem; quem sequor. Linea ultima ι fallax; vs. 2 nimis brevis (33 l.) erat. || 2 extr. Σ in margine additum. || 4. 5 ἐν τ|[ῶι ψαφίσματι] una littera brevius. || 7 Θαρυκίδας cf. Θάρυκα Φιγαλέα Aristomenis generum Paus. IV 24, 1; et Ναρυκίδαν, immo ut puto Θαρυκίδαν Δαμαρέτου ἐκ Φιγαλίας (v. testimonia c. a. 380 a. Chr.). || 10 πόλι una littera brevius esset. || 12. 13 ἄ|[ν κα δοκεῖ] una littera brevius. || 14 [ώραν καρπ] una littera brevius; melius non invenio nisi sumpto errore. || Μεσανίω|[ς] iota postea insertum. Quare 37 litterarum esse deberet versus. || 16 ὁπόσα tunc obsoletum (Meisterhans-Schwyzer 237, 16); [ὅσα δέ κα ἄλλ]α? || 17 τοῖς trium litt. spatium tenet. || 20 in. alterutrum αι unam litteram aequabat. Item vs. 25 extr. || 23 Ἥρα[ν] s. Ἡρα[κλέα].

420 Lapis conchyliatus (*Muschelkalk*) male habitus in ecclesia diruta Ἁγ. Σταυρούλης. Litterae a. 0,012 saec. II a. Chr. evanidae et dubiae. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 289 et *Voy.* II 327; Foucart *Expl.* l. l. ectypo Le Basii usus, quod inspexi.

Σ
ΓΕΣΙΛΕΙΣΤΘΥ.ΣΥΣ
ΤΕΡΑΠΟΛΕΙΙΛΙΡΟ..ΟΙΙΙΛΙ
ΙΛ ///// ΛΣΘΗΙC..ΦΕΡΟΜΕ
..ΤΑΤΕΑΡΧΑΙΑ
......:ΕΡΓC
......C.Α
....ΠΟΛΙΞ.......ΟΙ
..ΙΛΡΧΟΝΤΛ_
ΤΕΡΑΦΑΙΝΗΤΑΙΑΥΤΟΙ
Ι.ΟΔΟΝΤΩΤΟΛΙΙΙΡΙΟΝ
ΠΟΛΕΙΗΤΟ.ΣΩΦ.ΛΙΙΙ
ΕΡΓΩΙΙC ΤΩ
ΔΕΤΑΠΡΟΚΛΕΙΔΑΕΥC
ΗΤΑΙΚΑΙΠΑ..ΑΒΗ
ΤΑΣΚΑΙΟΙΑ.ΛΟ /////
ΙΙΟΞΥΛΙCΥΕΡ..ΤΛΞ
ΕΠΡΟΛΙΡΕΕΙΕΙΙΙ.ΟΣΑ
ΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΦΙΛ
ΑΙΠΡΟΚΛΕΙΔΑΝΑΡΙΣΤΟΙΙΟΞ

ς[- - - - - - - - - - - - εὐερ]-
γεσία εἰς τού[ς] συστά[ντας τᾶ ἀμε]-
τέρα πόλει καιρο[ύς]· ὅπ[ως δὲ [μὴ διπ]-
λα[σι]ασθῆι ἐ[πι]φερομέ[νων τῶν τόκων]
[τά] τε ἀρχαῖα - - - - - - - - - -
...6... ἔργο - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
.... πόλις ...6... οι - - - - - - -
[κα]ὶ ἄρχοντας· [ὅπως δὲ καὶ ἁ πόλις ἁ ἀμε]-
τέρα φαίνηται αὐτὸν [τιμῶσα, οἱ ταμίαι]
ἀ[π]οδόντω τὸ ἀργύριον [τὸ δανεισθὲν ἢ τᾶ]
πόλει ἢ το[ῖ]ς ὠφληκ[όσι τῶι δάμωι τῶν τε]
ἔργων ὧ[ν? καὶ] τῶ[- - - - - - -· ἵνα]
δὲ τὰ Προκλείδα εὐε[ργετήματα ἃ πεποί]-
ηται καὶ πα..αβη - - - - - - - - - -
τας καὶ οἱ ἄ[λ]λοι [μάθωσι, εἶμεν αὐτὸς προξέ]-
νος καὶ εὐερ[γέ]τας, ἐ[παινέσαι δὲ καὶ ἐπὶ]
(τ)ε προαιρέσει ΕΙΙΙ.ΟΣΑ - - - - -
εἰς τὸν δᾶμον τὸν Φια[λέων. στεφανῶσαι δὲ]
[κ]αὶ Προκλείδαν Ἀρίστωνος - - - - -

Vs. 10 ΑΥΤΟΙ ex alio verbo, fortasse ΚΑΤΑΞΙΟΙΣ, correctum. || 16 καὶ οἱ ἄ[λ]λο[ι]? καὶ οἱ ἀ[γ]λθ[οί]? || 18 προαιρέσει ex aliis litteris ex parte dubiis correctum.

421 Olim in ecclesia Ἁγ. Σταυρούλης. ΑΟΠΣΦΩ. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 289, 3, pauca correxit Foucart(-Le Bas) II 328 ex Le Basii ectypo; quod sine fructu vidi. Foucartum sequor.

όντω τοὶ ..5.. γ ... α ....
[τᾶι] Πολιά[δι?] α .....10....
αστα ... λιο .....10....
τα Ἀφ[ροδίτα? .]ο....8....
τᾶι Πολι[άδι?.] α ... λυσο ..
... ο .. δ .. κλ ....9....
τω καὶ θυ[σ]ίαι ἐν ἀγορᾶι θε[οῖς?]
φ ...6... παρ .....10.....
...7... ἑκάστα φυλὰ τα

Litteras a Foucarto visas lineis subductis distinxi. || Vs. 3 [ἑκ]άστα [φυλ]ὰ ut vs. 9? || 2. 5 sive τᾶι πόλι.

422 Lapis mutilus, a dextra integer. Litterae apicatae saec. II s. I a. Chr. n. a. 0,01. Olim in ecclesia Ἅγ. Σταυρούλης. Ed. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 289; *Voy.* II 329; Foucart *Expl.* l. l. ectypo Le Basiano usus (Dittenberger Syll.² 661; Michel 697). Ectypum illud vidi.

Ω Ι Ι Λ Σ Α Ν

ΛΑΙΛΙΛΠΟΛΙΣΤΑΔΙΟΝΥΣΙΑΕΝ

ΤΩΙΕΝΙΑΥΤΩΙΕΝΩΙΔΕΙΤΑΑΝΔΡΙΝΕΙ

ΑΓΙΝΕΣΘΑΙΓΙΝΕΣΘΩΠΑΡΑΤΡΙΑ

- - - - -16- - - - θεωρίας. ἂν
[δ]ὲ κωμάζει ἁ πόλις τὰ Διονύσια ἐν
τῶι ἐνιαυτῶι ἐν ὧι δεῖ τὰ Ἀνδρίνει-
α γίνεσθαι, γινέσθω παρὰ τρία.

Vs. 1 ἂν δὲ Ditt.; θεωρίας et 2 κωμάζει (ubi Ι dubium et ex Ν correctum videtur) Hiller. 'De sacris ab homine privato institutis dici apparet' (Ἀνδρίνεια a nomine proprio Ἀνδρῖνος) 'quae cum satis magnifica essent, auctor ea in eundem annum cum maximis civitatis feriis incidere nolebat, idque sanxit ut, si ordo a se institutus ferret, ut utraque eodem anno fierent, Andrinea in tertium annum differentur. Unde colligas Dionysia penteterica fuisse, Andrinea certe neque penteterica neque trieterica'. Ditt. παρὰ τρία 'scil. ἔτη, etsi antea masculinum ἐνιαυτῶι scriptum fuit'. id. Res ita cogitari potest:

annus 1. Διονύσια	6.	13. Διονύσια
2. Ἀνδρίνεια	7.	14. Ἀνδρίνεια
3.	8. Ἀνδρίνεια	15.
4. Ἀνδρίνεια	9. Διονύσια	16. Ἀνδρίνεια
5. Διονύσια (Ἀνδρίνεια ad annum 4 translata)	10.	17. Διονύσια (Ἀνδρίνεια ad a. 16 translata)
	11. Ἀνδρίνεια	
	12.	

423 Olim Phigaliae. Lapis undique mutilus: litterae minutae Α Μ Ο (prius vs. 3) et Ο Σ Ω. Ed. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 1837, 33, 7 ex C. Lenormantii schedis.

[Δα]μασί[ας],
[Στρ]ατόνι[κος]
[δα]μιοργοὶ Σ[αρά]-
[πι?] δῶρον.

Vs. 3 dei nomen quod requiritur exempli gratia supplevi. Cf. n. 292.

424 Phigaliae a. 1890 vidit Frazer, commemoravit *Paus.* III 40sq. (ad II 5): Statua perantiqua capite carens. '*Inscription on the front, just beneath the neck. The inscription consisted of a few letters, which I could not read with certainty. They looked like* ΕΥΝΛΙΑΔ. *The inscription was, I think, archaic ...*' cf. p. 106_{79}. Imaginem a. 1890 delineatam misit Blinkenberg; *ectypum* Kolbe. Monuerunt Wolters et Kern.

ΕΤΑΛΙΑΔ [π]ετάλια δ'.

ΕΥΛΛΙΑΔ Blink. Folia decem litteris quarto saeculo non antiquioribus indicantur; statua multo antiquior est.

425 Olim Paulitzae in porta casae. Tabula l. 0,34, a. 0,40. Edd. Martha *Bull. Hell.* III 1879, 468; Roehl IGA 93 ex huius et Lollingii exemplaribus (Cauer² 469; Bechtel *SGDI* 1214; Roberts *Introd.* I 275; Roehl Imag.³ 105, 2; Hoffmann *Dial.* I 20, 21). Nuperrime exemplar suum misit Blinkenberg a. 1890 confectum.

Lolling	Blinkenberg	
ΔΑΣΙΚΛΕΣ	ΦΑΣΙΚΛΕΣ	Φασικλῆς
ΦΙΛΟΔΕΜΟ	ΦΙΛΟΔΑΜΟ	Φιλόδαμος
ΚΟΛΟΙΦΟΝ	ΚΟΛΟΙΦΟΝ	Κολοίφων
ΑΙΘΟΝ	ΑΙΘΟΝ	Αἴθων
ΜΑΛΕΚΟΣ	ΜΑΛΕΚΟΣ	Μάλεκος
ΟΛΥΠΙΣ	ΟΛΥΠΙΣ	Ὀλυπίς.

Martha: Semper Λ 1 ΦΑ 2 ΔΑΜΟ 5 ΦΑ 7 ΑΛ

Vs. 4 i. e. Κολ-οίφων. || 5 cf. Therae IG XII 3, 762. || Sepulcrum?

426 In ecclesia diruta Ἅγ. Σταυρούλη prope Paulitzam. Lapis l. 0,69, a. 0,20, cr. 0,84. A dextra olim alius fuit lapis; a sinistra quoque fuisse videtur. Litterae saec. (II s.) I a. Chr. ΑΕΛΞΠ. Edd. Le Bas *Rev. arch.* I 1844, 288; Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXVI 1861, 57; Foucart(-Le Bas) II 330 ex Lebasii ectypo (Bechtel *SGDI* 1215; Hoffmann *Dial.* I 21, 23). Vidi.

Δωρικαΐ, Κληνίππα,	Ξένων.
Δαμέα	Ἀριστέα[ς].
χαίρετε.	Ξενοδαμ -

ΞενοΔΩ Le B., -ΔΑΙ C.-M.

427. 428 Unius fere horae spatium a Paulitza occidentem versus in medio clivo montis Δενδροῦλι camerae duae sepulcrales e lapidibus magnis constructae. In fronte coperculorum (*Deckplatten*) tituli. Α Ε Θ Μ Ξ Ρ Σ Ω. Edd. Dressel et Milchhoefer *Ath. Mitt.* II 1877, 441, 27. 28.

a	b
Ἀρχίνικο[ς],	χαῖρε Κρατησώ,
Φιλόδαμος,	χαῖρε Φιλόθηρε.
Πολυξένα χαίρετε.	Θεόδωρος.

429 ΚΩΤΙΛΙΟΝ. Athenis in museo. Tabula aenea. Ed. Kuruniotes Ἐφ. ἀρχ. 1903, 177sqq., εἰκ. 10; cf. Deubner *Rhein. Mus.* LIX 1904, 474, Kabbadias *Congrès d'archéologie* 1905, 179. Delineavit Lattermann.

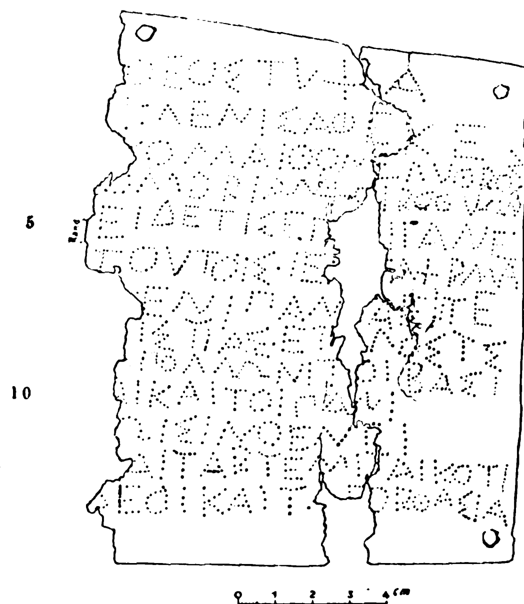

Θεός, Τύχα.
Κλεῆνις ἀφῆκε
Κόμαιθον, Ἔλυθρον,
Ὀμβρίαν, Χοιροθύωνα.
εἰ δέ τις ἐπ[ιθ]ιγάνε
τούτοις, ἱερὰ τὰ χρ(έ)μα-
[τ]α ἐν(α)ι πάν[τ]α, εἴτε
[F?]ιστίας, ε(ἴ)τ' ἄλλος τ(ι)ς,
[τ]ἀπόλλωνι τοῖ Βασί-
[τ]αι καὶ τοῖ Πανὶ
[τ]ῶι Σινόεντι
[κ]αὶ τἈρτέμι τᾶι Κοτι-
λεοῖ καὶ τᾶ Fορθασίᾳ.

Vs. 3 ἔλυθρον = ἐλεύθερον Kur.; iure suo addubitat Th. Reinach *Rev. ét. gr.* XVII 1904, 248; immo ab Ἔλυτρον non diversum est. || 5 ἐπιθιιάνε Kur., qui ἐπιθιγγάνη i. e. ἐφάπτηται interpretatur. || 7 in. vestigia litterae Α dispexit Kur. || 8 scilicet ἐπιθιγάνε. || 11 de Pane v. cultum Megalopolim hinc translatum: p. 106_{81} et Arnes fabulam mantiniensem (p. 46_{86} sqq.). || 12 Ἀρτέμι cf. n. 397 (Kur.). 402.

430 ΚΩΤΙΛΙΟΝ. Athenis in museo, inventa in Cotilio. 'Taeniae' aeneae, *a*) l. 0,077, a. 0,0175; *b*) minor. Ed. Kuruniotes l. l. 183. Delineavit Lattermann.

a -θίων ἰε- *b* Ἀρ[τεμ-?]

XVI.

MEGALOPOLIS.

A. MEGALOPOLIS VRBS.

Urbs: Paus. VIII 30, 2 (Curtius *Pelop.* I 288, Robert *Pausanias* 185 sqq.). διαιροῦντοϲ δὲ τὴν Μεγάλην πόλιν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἑλιϲϲόντοϲ ... ἐν μέρει τῷ πρὸϲ ἄρκτουϲ, δεξιᾷ δὲ κατὰ τὸ μετέωρον τοῦ ποταμοῦ, πεποίηταί ϲφιϲιν ἀγορά. περίβολοϲ δέ ἐϲτιν ἐν ταύτῃ λίθων καὶ ἱερὸν Λυκαίου Διόϲ. 3 ibi ἄγαλμα Πανὸϲ (Ϲινόεντοϲ) ... πρὸ τοῦ τεμένουϲ τούτου χαλκοῦν ἄγαλμα Ἀπόλλωνοϲ 4 Bassis translatum ... 5 πρὸ δὲ τοῦ ναοῦ τῆϲ Μητρὸϲ βάθρα ... 6 ϲτοὰν δὲ τῆϲ ἀγορᾶϲ ὀνομαζομένην Φιλίππειον ... Ἑρμοῦ δὲ Ἀκακηϲίου πρὸϲ αὐτῇ ναὸϲ κατεβέβλητο, καὶ οὐδὲν ἐλείπετο ὅτι μὴ χελώνη λίθου. ταύτηϲ δὲ ἔχεται τῆϲ Φιλιππείου μέγεθοϲ ἀποδέουϲα ἑτέρα ϲτοά, Μεγαλοπολίταιϲ δὲ αὐτόθι ᾠκοδομημένα ἐϲτὶ τὰ ἀρχεῖα, ἀριθμὸν οἰκήματα ἕξ· ἐν ἑνὶ δέ ἐϲτιν αὐτῶν Ἐφεϲίαϲ ἄγαλμα Ἀρτέμιδοϲ καὶ ἐν ἑτέρῳ χαλκοῦϲ Πὰν πηχυαῖοϲ ἐπίκληϲιν Ϲκολείταϲ. 7 (μετεκομίϲθη δὲ ἀπὸ λόφου τοῦ Ϲκολείτα· καὶ ὁ λόφοϲ οὗτοϲ τοῦ τείχουϲ ἐϲτὶν ἐντόϲ, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ κάτειϲιν ὕδωρ ἐϲ τὸν Ἑλιϲϲόντα ἐκ πηγῆϲ). τῶν ἀρχείων δὲ ὄπιϲθε ναὸϲ Τύχηϲ καὶ ἄγαλμα ... ϲτοὰν δὲ ἥντινα καλοῦϲι Μυρόπωλιν, ἔϲτι μὲν τῆϲ ἀγορᾶϲ ... 8 Μεγαλοπολίταιϲ δὲ ἐπὶ τῆϲ ἀγορᾶϲ ἐϲτιν ὄπιϲθεν τοῦ περιβόλου τοῦ ἀνειμένου τῷ Λυκαίῳ Διὶ ἀνὴρ ἐπειργαϲμένοϲ ἐπὶ ϲτήλῃ, Πολύβιοϲ Λυκόρτα ... 9 ... τῆϲ δ' εἰκόνοϲ τοῦ Πολυβίου τὸ βουλευτήριόν ἐϲτιν ἐν ἀριϲτερᾷ. 10 ... ϲτοὰν δὲ τῆϲ ἀγορᾶϲ Ἀριϲτάνδρειον ἐπίκληϲιν ἄνδρα τῶν ἀϲτῶν Ἀρίϲτανδρον οἰκοδομῆϲαι λέγουϲι. ταύτηϲ τῆϲ ϲτοᾶϲ ἐϲτιν ἐγγυτάτω ὡϲ πρὸϲ ἥλιον ἀνίϲχοντα ἱερὸν Ϲωτῆροϲ ἐπίκληϲιν Διόϲ ... (Ζεύϲ, Μεγάλη Πόλιϲ, Ἄρτεμιϲ Ϲώτειρα, Cephisodoti et Xenophontis). 31, 1 τὸ δὲ ἕτερον πέραϲ τῆϲ ϲτοᾶϲ παρέχεται τὸ πρὸϲ ἡλίου δυϲμῶν περίβολον θεῶν ἱερὸν τῶν Μεγάλων (Δημήτηρ, Κόρη Ϲώτειρα — Ἄρτεμιϲ Ἀϲκληπιὸϲ Ὑγεία — Ἀθηνᾶ Ἄρτεμιϲ Ἡρακλῆϲ = Ἰδαῖοϲ Δάκτυλοϲ (opera Damophontis[1]). — τράπεζα· (Ὧραι Πὰν Ἀπόλλων Νύμφαι [Νέδα Ἀνθρακία Ἁγνώ Ἀγχιρόη Μυρτωέϲϲη]). 4 τοῦ περιβόλου δέ ἐϲτιν ἐντὸϲ Φιλίου Διὸϲ ναόϲ (Polycleti ἄγαλμα). 5 τούτου δὲ ὄπιϲθεν τοῦ ναοῦ δένδρων ἐϲτὶν ἄλϲοϲ οὐ μέγα, θριγκῷ περιεχόμενον (Δήμητροϲ καὶ Κόρηϲ ἀγάλματα) ... ἔϲτι δὲ ἐντὸϲ τοῦ περιβόλου τῶν Μεγάλων θεῶν καὶ Ἀφροδίτηϲ ἱερόν (ante templum simulacra Trapezuntia, in eo Damophontis opera: Ἑρμῆϲ Ἀφροδίτη Μαχανῖτιϲ. 7 ἀνδριάντεϲ ἐν οἰκήματι Καλλιγνώτου τε καὶ Μέντα καὶ Ϲωϲιγένουϲ τε καὶ Πώλου ... κεῖται δὲ ἐντὸϲ τοῦ περιβόλου θεῶν τοϲάδε ἄλλων ἀγάλματα τὸ τετράγωνον παρεχόμενοι ϲχῆμα, Ἑρμῆϲ τε ἐπίκληϲιν Ἀγήτωρ καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποϲειδῶν (inventus est tridens, v. n. 454), ἔτι δὲ Ἥλιοϲ ἐπωνυμίαν ἔχων Ϲωτὴρ 〚δὲ〛 εἶναι καὶ Ἡρακλῆϲ. ᾠκοδόμηται δὲ καὶ [ἱερὸν] ϲφίϲι μεγέθει μέγα, καὶ ἄγουϲιν ἐνταῦθα τὴν τελετὴν ταῖϲ θεαῖϲ. 8 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν Μεγάλων θεῶν ἐϲτιν ἱερὸν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρηϲ ... γυμνάϲιον δὲ τῇ ἀγορᾷ ϲυνεχὲϲ κατὰ ἡλίου δυϲμάϲ ἐϲτιν ᾠκοδομημένον. τῆϲ ϲτοᾶϲ δὲ ἣν ἀπὸ τοῦ Μακεδόνοϲ Φιλίππου καλοῦϲι, ταύτηϲ εἰϲὶ δύο ὄπιϲθεν λόφοι, οὐκ ἐϲ ὕψοϲ ἀνήκοντεϲ· ἐρείπια δὲ Ἀθηνᾶϲ ἱεροῦ Πολιάδοϲ ἐπὶ αὐτῷ, καὶ τῷ ἑτέρῳ ναόϲ ἐϲτιν Ἥραϲ Τελείαϲ, ὁμοίωϲ καὶ ταῦτα ἐρείπια. ὑπὸ τούτῳ τῷ λόφῳ Βάθυλλοϲ καλουμένη πηγὴ ϲυντελεῖ καὶ αὐτὴ τῷ ποταμῷ Ἑλιϲϲόντι ἐϲ μέγεθοϲ.

[1] Singula huc non faciunt; nomina excerpsi, quae in tabula perscripta fuisse videntur: 31,3 post Panis et Apollinis mentionem: ἔϲτι δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτοῖϲ εἶναι ϲφᾶϲ θεῶν τῶν πρώτων.

32, 1 ... ἡ δὲ ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ μοῖρα ἡ κατὰ μεϲημβρίαν παρείχετο ἐϲ μνήμην θέατρον μέγιϲτον τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἐν δὲ αὐτῷ καὶ ἀέναόϲ ἐϲτιν ὕδατοϲ πηγή. τοῦ θεάτρου δὲ οὐ πόρρω λείπεται τοῦ βουλευτηρίου θεμέλια, ὃ τοῖϲ μυρίοιϲ ἐπεποίητο Ἀρκάδων· ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναθέντοϲ Θερϲίλ(ε)ιον. πληϲίον δὲ οἰκίαν, ἰδιώτου κατ' ἐμὲ κτῆμα ἀνδρόϲ, 〚ὃ〛 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου τὸ ἐξ ἀρχῆϲ ἐποίηϲαν ... 2 τὸ δὲ τῶν Μουϲῶν Ἀπόλλωνόϲ τε ἱερὸν καὶ Ἑρμοῦ, ... παρείχετο ἐϲ μνήμην θεμέλια οὐ πολλά· ἦν δὲ καὶ τῶν Μουϲῶν μία ἔτι καὶ Ἀπόλλωνοϲ ἄγαλμα κατὰ τοὺϲ Ἑρμᾶϲ τοὺϲ τετραγώνουϲ τέχνην. ἐρείπια δὲ καὶ τῆϲ Ἀφροδίτηϲ ἦν τὸ ἱερόν, πλὴν ὅϲον πρόναόϲ τε ἐλείπετο ἔτι καὶ ἀγάλματα ἀριθμὸν τρία, ἐπίκληϲιϲ δὲ Οὐρανία, τῇ δ' ἔϲτι Πάνδημοϲ, τῇ τρίτῃ δὲ οὐδὲν ἐτίθεντο· ἀπέχει δὲ οὐ πολὺ Ἄρεωϲ βωμόϲ ... 3 πεποίηται δὲ καὶ ϲτάδιον ὑπὲρ τῆϲ Ἀφροδίτηϲ τῇ μὲν ἐπὶ τὸ θέατρον καθῆκον — καὶ κρήνη ϲφίϲιν ἐϲτὶν αὐτόθι, ἣν ἱερὰν Διονύϲου νομίζουϲι —, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον τοῦ ϲταδίου πέραϲ Διονύϲου ναὸϲ ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεραυνωθῆναι ... Ἡρακλέουϲ δὲ κοινὸϲ καὶ Ἑρμοῦ πρὸϲ τῷ ϲταδίῳ ναὸϲ μὲν οὐκέτι ἦν, μόνοϲ δέ ϲφιϲι βωμὸϲ ἐλείπετο. 4 ἔϲτι δὲ ἐν τῇ μοίρᾳ ταύτῃ λόφοϲ πρὸϲ ἀνίϲχοντα ἥλιον καὶ Ἀγροτέραϲ ἐν αὐτῷ ναὸϲ Ἀρτέμιδοϲ, ἀνάθημα Ἀριϲτοδήμου καὶ τοῦτο· ἐνταῦθα ἔϲτι μὲν ἱερὸν Ἀϲκληπιοῦ καὶ ἀγάλματα αὐτόϲ τε καὶ Ὑγεία, εἰϲὶ δὲ ὑποκαταβάντι ὀλίγον θεοί, παρέχονται δὲ καὶ οὗτοι ϲχῆμα τετράγωνον, Ἐργάται δέ ἐϲτιν αὐτοῖϲ ἐπίκληϲιϲ — Ἀθηνᾶ τε Ἐργάνη καὶ Ἀπόλλων Ἀγυιεύϲ ... 5 ἔϲτι δὲ καὶ ἄλλο ὑπὸ τὸν λόφον τοῦτον Ἀϲκληπιοῦ Παιδὸϲ ἱερόν· τούτου μὲν δὴ τὸ ἄγαλμα ὀρθὸν πεποίηται πηχυαῖον μάλιϲτα, Ἀπόλλωνοϲ δὲ ἐν θρόνῳ κάθηται ποδῶν ἓξ οὐκ ἀποδέον μέγεθοϲ. ἀνάκειται δὲ αὐτόθι καὶ ὀϲτᾶ (Hoplodami gigantis). τούτου δέ ἐϲτι πηγὴ τοῦ ἱεροῦ πληϲίον, καὶ ἀπ' αὐτῆϲ ὁ Ἑλιϲϲὼν τὸ ὕδωρ δέχεται κατερχόμενον.

Steph. Byz. Μεγάλη πόλιϲ, πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ, ἣν ϲυνῴκιϲαν ἄνδρεϲ Ἀρκάδεϲ μετὰ τὰ Λευκτρικά [= Paus.]. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ τὸ ἥμιϲυ μέροϲ Ὀρεϲτία, ἀπὸ τῆϲ τοῦ Ὀρέϲτου παρουϲίαϲ. οἱ δὲ πολῖται Ὀρέϲτιοι καὶ Μεγαλοπολῖται. ἀφ' ἧϲ Κερκιδᾶϲ ἄριϲτοϲ νομοθέτηϲ καὶ μελιάμβων ποιητήϲ, καὶ Αἰνηϲίαϲ περιπατητικὸϲ ὁ Θεοφράϲτου μαθητήϲ, Ἀκεϲτόδωροϲ περὶ πόλεων ϲυγγεγραφώϲ, καὶ Πολύβιοϲ τεϲϲαράκοντα βιβλία ϲυγγράψαϲ. οὗτοι Μεγαλοπολῖται. τὸ κτητικὸν Μεγαλοπολιτικόϲ.

Magnae urbis res cum historia totius Arcadiae coniunctae in prolegomenis tractabuntur.

Libri et itinera.

1730. Fourmont: *javançais dans l'Arcadie jusqu'à Gortys, aujourd'hui Caritena; quelques inscriptions et quelques medailles furent la recompense de mes peines.* Omont *miss. archéol. franç.* I 1902, 611.

1806. Dodwell *Tour.* II 370 sqq. Gell *Journey* 176 sqq. Leake *Morea* II 31 sqq.

1813. Philopoemenis monumentum invenit Miltiades.

1831 sqq. *Expéd. de Morée* II 43—56, tab. 36—40.

1839. Ross *Reisen* 74 sqq. Lapides quos ecclesiae alicui conservandos tradidit (n. 433. 456), nihilominus perierunt.

1840. Curtius *Pelop.* I 276 sqq.

1853. W. Vischer; v. *Epigr. u. arch. Beiträge aus Griechenland* 1855, 41—42; *Erinnerungen ... aus Griechenland* 406 sqq.

1857. Heuzey Thenon Hinstin (Radet *Éc. fr.* 288).

1860. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 32 sqq.

1882. M. C(lerc) tituli n. 449 partem dextram edit *Bull. Hell.* VI 1882, 194.

1890/1. Megalopolis ab Anglis explorata.

1890. E. A. Gardner, W. Loring, G. C. Richards, W. J. Woodhouse *The Theatre at Megalopolis* - - *Journ. Hell. stud.* XI 294—298. W. Loring *A new portion of the edict of Diocletian from Megalopolis.* — ibid. 299—315.

1890. 1895. Frazer *Paus.* IV 317 sqq.

1892. E. A. Gardner, W. Loring, G. C. Richards, W. J. Woodhouse *Excavations at Megalopolis, with an architectural description by* R. W. Schultz. — *Society for the promotion of Hellenic studies, supplementary papers I.*

1892. E. F. Benson *The Thersilion at Megalopolis Journ. Hell. stud.* XIII 1892 3 319—327 et tab. XXI. A. G. Bather *The development of the plan of the Thersilion* ibid. 328—337. W. Loring *The theatre at Megalopolis* ibid. 356.

1894. E. A. Gardner *Note on Megalopolis* (de scaenotheca) *Journ. Hell. stud.* XIV 242 sq.

— P. Herthum De Megalopolitarum rebus gestis et de communi Arcadum republica. — Comm. phil. Ien. V 49—108. 239—242.

1896. W. Doerpfeld und E. Reisch *'Das griechische Theater'* p. 133—143: *Das Theater von Megalopolis.*

Reliqua vide sub Arcadia universa et sub urbis pagis.

SECTIO PRIMA.

DOCVMENTA PVBLICA.

431 Megalopoli in museo, cui tradidi a rustico emptam. Stela undique fracta, l. m. 0,21, a. m. 0,19, cr. 0,095. Litterae a. c. 0,013, saec. IV, στοιχηδόν. *Ect.*

\ Ṇ ! Ọ	
\ Ι Ο Ρ Γ Ω Ν	- ἀ̣ν̣τ̣ο - - - - - -
. Ν Ι Π Ρ Ο Σ Σ	[- δα]μ̣ιοργῶ̣ν̣ - - - - - -
Ạ Σ Α Μ Φ Ι	- νι προσσ[τάται βωλᾶς - -]
vac.	- ας, Ἀμφι - - - - - -

Subscriptio decreti. Malo exemplum Stymphalium n. 351_{10} quam Tegeaticum aevi aetolici n. 11_{13}, quod προστάταν τῶ δάμω praebet, adhibere.

432 PHILOPOEMENIS HONORES HEROICI. Λίθος μαρμάρου, ὅστις ἔχει μῆκος σπιθαμῶν ἑπτὰ καὶ πλάτος τριῶν. Inventus a. 1813 intra sepulcrum. Edd. Boeckh CIG 1536 ex Miltiadis apographo; Ross Inscr. gr. ined. I 12 (Keil Anal. epigr. et onomat. 9sqq.); Le Bas-Foucart II 331 (Dittenberger Syll.[2] 289). *Ectypum* Le Basii vidi et *tabula* (vs. 39—46) expressi.

[- - - - - - - - - - - - - - ὅπως]
[δὲ] καὶ ἐν τᾶι π̣[ατ]ρ̣[ίδι - - - - - - -]
. . ως ἐπαύξηται κατὰ π[λεῖστον, ἔδοξε τᾶι]
[π]όλει τιμᾶσαι Φιλο[π]ο[ίμενα Κραύγιος]
[τ]ιμαῖς ἰσοθέοις [ἀρε]τᾶς [ἕνεκεν καὶ εὐ]-
[ε]ργεσίας· ἱδρύσα[σθαι δὲ εἰς τιμὰν αὐτοῦ]
[ἐ]ν τᾶι ἀγορᾶι τὸ μ[νᾶμα καὶ μετᾶραι ἐκ - -]-
νίας τ[ὰ] ὀσ̣τέα εἰς τ[ὰν ἀγορὰν - -]
καὶ βωμ[ὸν κατασκευάσαι λευκόλιθον ὡς]
[κ]άλλιστον, καὶ β[ουθυτεῖν τᾶι ἁμέραι τᾶι]
[Δι]ὸς Σωτῆρος, στεφα[νῶσαι δὲ καὶ αὐτὸν εἰ]-
[κ]όσι χαλκέαι[ς τέσσαρσι?, ὧν στᾶσαι τὰν]
[μὲ]ν μίαν ἐν [τῶι θ]εάτ[ρωι - - - -]
[π]ε̣ζικάν, τὰ[ν δὲ ἄλλαν - - - - -]
. . κον, τὰν δὲ ἄλ[λαν ἐν - - - - -]-
[τ]ὰν δὲ ἄλλ[αν ἐν - - - - καὶ ἀνακα]-
[ρ]ῦξαι ἐν τῶ[ι ἀγῶνι τῶν Σωτηρίων τὸν]
[στ]έφ[α]νον - - - - - - - - - - -
[τ]αῖς δὲ - - - - - - - - - - - - -
. . ς . . στοι - - - - - - - - - - - -
. . . Δ - - - - - - - - - - - - -
. . . Ι - - - - - - - - - - - - - -
[τ]αῖς Δ - - - - - - - - - - - - -
. . . ς τοι - - - - - - - - - - - - -
[κ]αὶ αγ Δ̣ Ι - - - - - - - - - - - -
[π]όλιας Γ - - - - - - - - - - - - -
[τὰ]ν πόλι[ν - - - - - - - - - - - -]
. ν τ[ὸ]ν τε - - - - - - - - - - - -
[π]όλεος καὶ . . . . . . Μ - - - - - - - - -
. αις φ[ίλ]ος καὶ ἀπιγ - - - - - - - - - -
. . μπην ἀ[μ]φὶ ἀκερσεκό[μαν - - - - - -]
[τ]έμενες ἐς τὰν . . ολιδ - - - - - - - -
. σταινιται . ι . αιαν - - - - - - - - - -
. Ἀρκάσι ἀξίαν τ . . γι[- - - ἀγῶνα γυ]-
[μ]νικὸν καὶ ἱππικ[ὸν - - - - - - - - -]
[τ]ὸν δὲ ταμίαν ἀνα[- - - εἰς τὰν θυσίαν]
τοῖς τᾶς πόλιος ἱ[ερο]θ[ύτ]αι[ς - - - -]
μ̣νᾶς, τὰ δὲ κρέα τ[ὰ] βρώσ[ιμ]α κ[- - τὸ]
[δ]ὲ δέρμα καταδίδοσθαι τοῖς - - - - -
μένοις· τοῖς δὲ Σωτηρίοις - - - - - - - -]
ν οἰσὶν τοῖς κτωμένο[ις? - - - - - - - -]
του τὸν Δία τὸν Σωτῆρ[α - - - - - - -]
[ἐ]ν τὸ τέμενες τὸ Φιλοπ[οίμενος - - - -]
δ[ό]τω οἶν ἱερόθυτον τὸν τὸ ι[? - - καὶ ἀναγο]-
[ρε]υέτω? ἐπὶ ταῖς θυσίαις κα[τ' ἐνιαυτὸν καὶ]
[σ]τεφανώτω ὁ καὶ τᾶι Ἑστία[ι? - - - - -]
[κα]ὶ τὰ [γέρ]η λαμβανέτω καὶ
. . . . Γ Ι [. καρ]υσσ[έ]σθ[ω]
- - - - - - - - Ν . . ΙΟ .
- - - - - - - - - Τ

Polybii monumentum esse (de quo Paus. VIII 30, 8) negavit Boeckh; ad Philopoemenem rettulit interpretationis fundamentum iecit Keil; auxit Foucart, cuius textum (*Expl.*) quatenus fieri poterat correximus. In Philopoemenis honorem multa decrevit et Achaeorum foedus et Megalopolis urbs; hoc quod tenemus quamvis misere mutilatum urbis est placitum. Confer Polybii apud Livium XXXIX 50, 9 et Diodori XXIX 18 testimonia, illud nimis decurtatum, hoc memorabile: τὰς ἰσοθέους τιμὰς ἠλλάξατο τῶν κατὰ τὴν τελευτὴν ἀπηντηκότων ἀκληρημάτων. χωρὶς δὲ τῶν κοινῇ τοῖς Ἀχαιοῖς καταψηφισθέντων εἰς τιμὴν τἀνδρὸς ἡ πατρὶς ἱδρύσατο, καὶ τοῦ βουθυτεῖν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τῆς ἀρετῆς ἐγκώμιά τε καὶ ὕμνους κατέδειξεν ᾄδειν τοὺς νέους.

Primo honores Achaeorum commemorati erant; sequuntur ii quos patria urbs decernit. Vs. 1 ΚΑΙΕΝΙΑΙ...Ι Le B., ΑΤΕΝΤΑΙ R. π̣[α]τ̣ρίδι ex Diodoro addo. || 2 ΩΣ ect, [ὅ]πως Fouc. || 3 Κραύγιος Perdrizet *Rev. ét. anc.* II 1900, 264. || 6. 7 suppl. Wil. An [- ἐκ Μεσσα]||νίας? || 6 ΤΟΝΥ Le B., ΤΟΝΜ Ross, τὸ μ[νᾶμα καὶ κτίσαι μετὰ ται]||νίας F. || 7 ΝΑΣΤΙΟΣΤΑΜ̣Α̣ Milt.; ΝΑ.ΤΙΟΣ.ΑΣΜ̣ΑΙ Ross, unde τᾶς Ματ[ρὸς τῶν θεῶν] Keil, coll. Pausania; v. p. 110_7. ΝΑΣΤΙΟΣΠΛΕΙΣΤ Le B., νίας τ[ὰ] ὀ[σ]τ[έα] Fouc. ex ectypo. || 9 β̣[ουθυτεῖν] F. ex Diodoro. || 13 ._ΣΙΚΑΝΤΑ lego. πεζικὰν postulat aliam ἐφ' ἵππου. Praeterea materies et loci commemorandi. || 14 ..ΚΟ. || 17—30 desperavit F.; composui textum ex tribus apographis. Lacunas in initiis versum necessarias supplevi. || 20 ..Δ F. || 23 ..Σ.ΟΙ L. ...ΣΤΟ M. R. || 24 ΑΙΑΙΔΙ M., ΑΙΑΓ.Ι L. || 25 Γ unus M. || 26 .ΝΠΟΛΓ̣ M. || 27 ΝΤ̣ΙΝΠ̣ M., ΝΤ.ΝΤΕ R., ΝΓ.ΝΤΕ Le B. || 28 .ΛΕΩΣΚΑΙ R., ΟΛΕΟΣΚΑΙ......Μ Le B. || 29 .Ν.Φ..ΟΣΚΑΙ R., ΑΙΣΦ.:.Σ.Α.ΑΠΙΓ Le B. || 30 omiserunt M., R., ΜΠΗΝΛ̣.ΦΙΑ̣ΚΕΡΣΙΚ̣Ο̣ Le B. || 31 ΜΕΝΕΣΕΣΤ M., ΕΜΕΝΕΣΕΣ.ΑΝ..ΟΛΙΔ Le B. || 32 post ΤΑΙ:..Ι.ΛΒ R., .Ι.ΑΙΑΝ Le B. || 35 ΟΝ M., ΤΑΜΙΑΝΛΝΑ ect. || 37 aegre video in ectypo. || 40 ΟΙΣΙΝΤΟΙ.ΚΤΩΙ video. [ὑμ]νοισιν τοῖς κτωμενο F. collato Diodoro; dativum in -οισιν exeuntem addubitat Ditt. || 43 Δ.ΤΩ L., [θυσ]άντω F. || 45 ἑστιά[σει]? F., ΚΑΙ R., ΤΕΦΑΝΟΤΩΟΚΑΙΕΞ M. || 46 .ΙΤΑ...ΛΑΜΒ M., -c. 8- ΙΙ λα legi. || 47 ΓΙ....Υ̇ΣΣ.ΣΘ Le B.

433 LEX. Megalopoli in museo; inventa in Iovis Salvatoris fano. Tabula lapidis communis, undique fracta; l. m. olim 0,44, nunc 0,26; a. m. 0,26, cr. 0,16. Litterae bonae ineuntis saec. II a. Chr., in largitudinem productae. Ed. Richards *Exc.* 126 sq., IV. Vidi; litterae lineolis distinctae iam perierunt. *Ect. Tab.*

[- - - - - - - γ]ινέσθ[ω - - - - -]
. . . . τω ὁ ἀγορασθεὶς περὶ δι- - -
[. . . . . τὸ δὲ σ]υνέδριον κύριον ἔστω [φυλάσ]-
[σον ἐν τῶι γρ]αμματοφυλακίωι τὸ προ[ειρημένον]
[διάγραμμα].
[εἰ δέ τι δόξε]ι ἐνλείπειν ἐν τοῖς νόμοι[ς τοῖς προ]-
[γεγραμμέ]νοις, κύριον ἔστω τὸ ἐφετό[ς - - - -]
[. . . ὅσσα κα]ὶ δόξει τῶι συνεδρίωι ἁ διοίκει[τα προσθεῖ]-
[ναι. μηδέ] τις μήτε νομογράφος μήτε γ[ραμμα]-
[τοφύλαξ] ἀλλοτριωθῆναι τὰ βυβλία [ἐπιτρεπέ]-
[τω. οἱ δὲ νόμ]οι οἱ γεγραμμένοι περὶ τῶν [γραμμάτων],
[περὶ ὧν ἂν συ]νευδοκείσωσι μεταθέ[ιναι, κύριοι]
[ἔστωσαν. εἰ δέ τ]ις νόμον ἢ ψάφισμ[α γράψει παρὰ]
[ταῦτα, ἔστω ἔνοχο]ς καὶ ὃ βλάπτοι, διπ[λόον ἀποτι]-
[νέτω, εἰ μὴ ἔχει χ]ρείαν ὑπ᾽ ἀνάγκ[ας - - - - - -]
[- - - - - - ἔστω το]ῦ ἐμφα[νίσαντος -] - - -
- - - - - - - - - - - - - ια - - - - - -

Argumentum cum n. 434 arcte cohaerere videtur. Vs. 1 cf. 434, Haussoullier. || 2 περὶ δι[πλοῦ (?)] Rich.; an περίβ[ολος] — velut murorum templi? || 7 τὸ ἐφετό[ν δικαστήριον, ε]ἰ — ἃ διοικεῖ Rich. || 12 extr. ΘΗ Rich. || 13 extr. ΣΙ. Deinde γρ.—14 ταῦτα suppl. Haussoullier. || 14 extr. suppl. Wil. || 16 in. dubia vestigia.

434. 435 *A* LEX. *B* PROCVRATOR AVGVSTI HONORATVR. Olim Megalopoli in Panagiotae Papantonis casa. Stela marmorea opisthographa undique mutila; l. m. 0,31, a. m. 0,27, cr. 0,13. Litterae: Α Ε Π Σ Ω. *A*: Α Ε Θ Ο Π Σ Ω. Edd. *A*: G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 216 (Foucart[-Le Bas] II 331 *e*); *A B* Richards *Exc.* 128 sq., VII cf. Wilhelm *Beitr.* 214, 196. Exemplaria sua comiter miserunt Richards (*B*) et Loring (*A*).

A (434)

Ν Ι Ι
[- - - - - - - - - - - - ἔστ]ω καὶ τοῦτο εἰς ἐπισκευὰν τῶν [τει]-
[χέων· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὰν ἀν]αγραφὰν τοῦ τε διαγράμματος καὶ τ[οῦ]
[δόγματος? δότω ὁ δεῖνα ὁ κατ]ασταθεὶς ἀποδοχε[ὺ]ς ἐκ τῶν πεσό[ν]-
[των τᾶι πόλι κατ᾽ ἐνιαυτὸν δι]αφόρων.
[εἰ δὲ τῶι δάμωι ἄλλο δόξῃ, κύριο]ν ἔστω τὸ συνέδριον βουλευόμενον
- - - - - - - - - - - - ' ον, καὶ καθὼς ἂν δ[ό]ξῃ γινέσθω·
[εἰ δὲ δόξῃ τῶι δάμωι ἢ τοῖς συνέδρ]οις ἐπιδιορθῶσαι τὸ διάγραμμα,
[- - - - - - - - - μηνὸς - - -] τᾶι τρίται ἱσταμένου, καὶ ταῦ-
[τα κύρια ἔστω]. *vacat*
[εἰ δέ τινες τειχέων μέρος(?) καὶ τάφ]ρον καὶ πύργον κεκλαρωμέ-
[νοι εἰσὶν - - - ὧν μῆκος οὐκ ἔ]στι ἔλασσον ἢ πλέθρον,
[ἐπισκευασάτωσαν - - - καὶ τὰν καὶ]μακα καὶ ἔστωσ[αν]
[- - - - - - - - - κατὰ τὰν ἐπαγ]γελίαν
[- - - - - - - - - - - - - - διά]φορον εἰς
- - - - - - - - - - - - - - - - - Λ . Γ

B (435)

. . ακμ ! [- - - - - - - - τινὰ μὲν - - - - -]
νειν, τινὰ δὲ ἐνλογεῖ[ν - - - -' ὅσοι δὲ ὑπέσ]-
χοντο πρότερον χρήμα[τα - - - - - - - - -]
πόλιν σὺν τῶι δικαίωι καὶ - - - - - - - - -
ἔδοξε τοῖς συνέδροι[ς καὶ τῶι δάμωι· τιμᾶσαι - - - -]
τον υἱὸν Γέμενον ἐπ[ίτροπον Αὐτοκράτορος Καίσα]-
ρος τιμαῖς ἰσοθέοις [ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἃς ἔχων δι]-
ατελε(ῖ) εἴ[ς τε] τὰν [πόλιν - - - - - - - -]
δωσι . . . . . ηι - - - - - - - - - - - - -
α . . . . καὶ εἴ[ς τὴν ἀγορὰν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ]
Σωτῆρος ε ι [- - - - - - - - - - - - - - -]
α ον
θ
η

Exempli gratia supplevi. Vs. 2 ΣΚΕΙΑΝ Lo., σκευὰν Hi. || 11 [τάφ]ρον Foucart, collato Ps. Plut. v. X or. p. 851 *a* καὶ εἰς τὴν τειχοποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐπιδόντος αὐτοῦ τρία τάλαντα καὶ ἃς ἐπέδωκε δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας. πάροδον καὶ τάφ]ρον Haussoullier; cf. Choisy *Études* 57 adn. 26; Frickenhaus *Athens Mauern* 36.

Vs. 4 E. Gardneri apud Richardsium supplementis, qui de Arati filio cogitaverat, iam Fraenkel in schedis et Wilhelm l. l. fidem derogaverunt. Γέμενον i. e. Geminum proponit Wilhelm, nomen haud rarum. Deinde magistratum ipse supplevi (cf. Magie De Rom. iur. publ. 27, 111, *Inschr. Olymp.* 357). || 5 iidem honores Philopoemeni decreti erant: 432,!

436 DECRETVM. Kassidochorii in muro Athanasii Manolis. Stela a sinistra et infra integra; l. m. 0,19, a. m. 0,28. Litterae a. 0,008 saec. II a. Chr. Exscripsit Lattermann. *Ect.* contuli.

Μ Α Ν Ο Π Ω Σ Ο
Γ Α Θ Ω Ν Α Ν Δ Ρ Ω Ν Κ
Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ω Ι Δ Α Μ Ι
Τ Η Ν Α Λ Κ Ι Μ Ε Δ Ο Ν Τ Ο
Κ Α Γ Α Θ Ι Α Σ Α Σ Ε Χ Ω
Τ Ω Ι Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ
Ο Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Ν
Σ Τ Ε Φ Α Ν Ι Τ Α Ι Σ Τ
Τ Ω Δ Ε Κ Α Ι Ο Ε Π Ι
Ν Α Θ Ε Τ Ω Ε Ι Σ Τ
Γ Ο Ρ Γ Ι Π Π Ο
Θ Ρ Ο Υ Γ Η
Τ Ο Δ
vac.

μαν· ὅπως ο[ὖν καὶ ἁ πόλις φαίνηται μναμονεύουσα τῶν ἀ]-
γαθῶν ἀνδρῶν κα[ὶ - - - - - - - - - - - - -],
δεδόχθαι τῶι δάμω[ι καὶ τοῖς συνέδροις, ἐπαινέσαι Ξενοκρά]-
την Ἀλκιμέδοντο[ς Μεγαλοπολίταν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ καλο]-
καγαθίας ἃς ἔχω[ν διατελεῖ εἰς ἀμέ, στᾶσαι δὲ τὸν κίονα ἐν]
τῶι ἐπιφανεστά[τωι τόπωι τᾶς ἀγορᾶς, καρυξάτωσαν δὲ]
οἱ ἄρχοντες ἐν [τοῖς Λυκαίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι τοῖς]
στεφανίταις τ[ὰς δεδομένας τιμὰς Ξενοκράτηι, ἐγδό]-
τω δὲ καὶ ὁ ἐπι[μελητὰς μεθ᾽ ὧν ὁ νόμος κελεύει στάλαν καὶ ἀ]-
ναθέτω εἰς τ[ὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος, τὸ δὲ ἀνάλωμα δότω]
Γόργιππος [ὁ ταμίας· τὰν δὲ ἔγδοσιν τοῦ ἀνδριάντος καὶ τοῦ βά]-
θρου π[ο]ή[σωσαν οἱ ἄρχοντες ἐν τοῖς ἐκ τῶν νόμων χρόνοις]·
τὸ δ[ὲ ἀνάλωμα δότω ὁ ἀντιτυγχάνων ταμίας].

Vs. 3 Nomen ex catalogo n. 439,78 supplevi. || 11 idem videtur esse Γόργιππος [ὁ ταμίας] et n. 437,25 Γ[όργιππο]ς ὁ ταμίας; unde unius anni esse decreta efficio. || 12 π[ο]ή[σωσαν] propter n. 437,76 π[οιείσθ]ωσαν scripsi.

437. 438 DECRETVM. CATALOGVS STIPVM. Megalopoli in museo. Stelae opisthographae fragmenta duo. Superioris (*a*) margo sinister, inferioris (*b*) dexter servati sunt. A. m.: *a* + *b* plus 0,54; l. m.: *A* 0,39, *B* 0,40; cr. 0,13 (*b*)—0,17 (*a*), nisi falso dimensuravimus. Accedit (*c*) tertium fragmentum a sinistra integrum, l. m. 0,34, a. m. 0,29, de quo ante multos annos ad Leonardum scripsit Mpoberus: 'Ηλία Ἀ. Μπρατσολιᾶ κτισμένη. εἶναι καὶ τὸ ἄλλο τεμάχιον κτισμένον καὶ δὲν φαίνεται ἐπιγραφή, διότι την ἔχουν κτίσει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος'. In latere adverso decretum est (n. 437) litteris a. 0,015, post vs. 5 paullo minoribus, saec. II a. Chr. Α Β maius Δ Ε Θ Μ Ν Η Π Ξ Υ Ω Ω et Ω etc. In latere reverso catalogus paullo maioribus (0,015—0,02) litteris et melioribus perscriptus, eadem manu, quae catalogi n. 439 columnam scripsit sinistram. Exscripsi; *ectypa*, nondum lapides composui. Tertii fragmenti (*c*) ectypo Mpoberiano per Leonardi humanitatem uti licuit.

(437) *latus adversum*

initium deest

a - - - [18] - - - καὶ αἱ λελει - - - - - - - - - - - - - - -
- - - [16] - - - ον ἀπροφασίστ[ως - - - - - - - - - - - - - -
[μίως ἀνέστραπτ]αι ἐν ταῖς ἀρχαῖς πά[σαις - - - - - - - - - - - - - - κος]-
[- - [6] - - ἀξίως δ]ὲ τᾶς ἐνχειρισθείσας πί[στεως - - - - οὐδεμίαν - - - -]
- - [8] - - ιείαν περικλίνων πολλάκι[ς - - - - - - - - - - - - - - -]
- - [5] - - αις σιτοδείαις σίτου καὶ ἄρχων ὁ - - - - - - - - - - - - - -]
. . ι ίας ὅσου ἤθελον οἱ πολῖται, βλάπτων [- - - - - - - - - ἀξιωθεὶς δὲ]
[ὑ]πὸ τῶν πολιτᾶν ἐν τοῖς ἀρχ*οστασίοι[ς - - - - - - - - - - - - - -]
ἐπακολουθήσας τοῖς παρακαλουμέν[οις - - - - - - - - - - - - - -]
γε καθηκόντως δ[α]πά*ν**ας ε[- - - - - - - - - - - - - ἀγα]-
δὲ καὶ τῶν πυρῶν ἐν ἀγορᾶι** τοῦ μ[εδίμνου πωλουμένου - - στατήρων, ἐ]-
πώλησε μεδίμνους [χ]ι*λ*ίους ὀκτ[ακοσίους - - - τὸν μέδιμνον δύο στα]-
τήρων ἐννέ' ὀβολῶν, ἀνέθ*ηκε δὲ καὶ ἀ[- - - - ἀνέστραπται δὲ καὶ ἐν]
τῶι λοιπῶι βίωι δικαίως καὶ εὐγνωμ[όνως - - - -, χρήσιμος δὲ καὶ καθ' ἰ]-
δίαν καὶ κατὰ κοινὸν γεγένηται πᾶσι τοῖς πο[λίταις· ὅπως οὖν καὶ ἁ πόλις φαίνη]-
ται μναμονεύουσα τῶν ἀγαθῶν ἀ[νδρῶν - - - - - - - - - - - δεδό]-
χθαι τῶι δάμωι καὶ τοῖς συνέδροις ς[- - - - - - - - - - - - τῶν]
Μεγαλοπολιτᾶν· ἐπ[αινέσαι μὲν Ἀρι]σ[τώνυμον ἀρετᾶς ἕν]εκεν κα[ὶ εὐνοίας ἃς ἔχων] b
διατελεῖ εἰς [ἁμέ· στᾶσαι δὲ τὸν κί]ονα ἐν τῶι ἐπιφανεστ[άτωι τ]όπωι τᾶς
c [ἀγο]ρᾶς, καρυξάτωσαν δὲ [οἱ ἄρχον]τες ἐν τοῖς Λυκαίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
ἀγῶσι τοῖς στεφανίταις τὰ[ς δεδομέν]ας τιμὰς Ἀριστω[ν]ύμωι Πάσωνος Με-
γαλοπολίται, ἐγδότω δὲ [καὶ . . . . .]ς ὁ ἐπιμελητὰς μεθ' ὧν ὁ νόμος κελεύ-
vac. ει στάλαν, εἰς ἃν γραφῆς[ονται αἱ δε]δομέναι τιμαὶ Ἀριστωνύμῳ, ἐγδότω
δὲ καὶ τὰν ἀναγραφὰν ὡσαύ[τως καὶ ἀν]αθέτω εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆ-
ρος, τὸ δὲ ἀνάλωμα δότω Γ[όργιππο]ς ὁ ταμίας, τὰν δ[ὲ] ἔγδοσιν τοῦ ἀν- *vac.*
δριάντος καὶ τοῦ βάθρου π[οιείσθ]ωσαν οἱ ἄρχοντες ἐν τοῖς ἐκ τῶν νό-
μων χρόνοις· τὸ δὲ ἀνάλω[μα δότω ὁ ἀ]ντιτυγχάνων ταμίας.

Ἀριστώνυμος Πάσωνος Μεγαλοπολίτας notus ex iudicio n. 443$_{25}$, exeuntis saeculi II a. Chr. || 5 *Ath. Mitt.* XXXI 1906, 431 vs. 2 οὐ περιέκλινεν confert Haussoullier. || 9 extr. Wil. || 11 suppl. Hauss. || 15 in. vox omissa, postea inserta. || Asterisci (*) indicant lapidem laesum fuisse, antequam titulus incideretur.

(438) *latus reversum*

[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ὑπ]ὲρ Ξε- a
- - - - - - - - - - -
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος -] ὑπὲρ αὑ-
[σαυτὸν καὶ τὸν δεῖνα τὸν υ]ἱόν.
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος - ὑ]πὲρ Ἀρ-
[- - - - - καὶ] τὰς γε-
[νεὰς αὐτ - - - - -].
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] *v* ὑ-
[πὲρ - - - -]ην τὸν
[υἱόν].
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος - ὑπ]ὲρ Ξε-
- - - - - - - -
[- - καὶ τὰς τοῦ υἱο]ῦ Κα-
[- - καὶ τὰς τοῦ υἱοῦ Κ]αλ-
λικλέος [γεν]ε[άς]. b
Εὐμαρίδας Ἵππωνος β' [ὑπὲρ αὑσ]αυ-
τὸν καὶ Ἵππωνα τὸν υἱόν.
Ἄγιππος Ἀπέλλιος β' ὑπὲρ αὑσαυ-
τὸν καὶ Ἀπελλιν τὸν υἱόν.

Vs. 16 Εὐμαρίδας Ἵππωνος v. n. 443$_{6}$, exeuntis saeculi II a. Chr. || ad nomen cf. Ἀγίμαχος.

439—442. CATALOGI STIPVM.

439 Megalopoli in museo. Tabula a sinistra mutila, in partes duas fracta, l. m. 0,41, a. 0,89, cr. m. 0,17 (in parte inferiore, 0,16 in superiore). Litterae saec. II: Α Ε Ζ Θ Ξ Π Σ Ω a. 0,012—0,015 et maiores, versus finem columnae dextrae crassiores. In inferiori parte lateris postici litterae sunt magis ornatae: Ἀ Ν Π Σ alia certe manu incisae, si non aliquanto recentiores. Exscripsi. *Ect.*

latus adversum

[ἐπὶ γραμματέος τοῖς συνέδρ]οις Ἰασιδάμου ἔτους δευτέ-
[ρου εὐεργέται τᾶς πόλιος οἱ ἐπα]γγειλάμενοι καὶ δόντες κα- *a. 145 a. Chr.*
[τ' αὑσαυτοὺς καὶ τὰς γενεὰς ἐκ]άστας εἰκοσιπέντε στατῆ-
[ρας - - - - - - - - -] καὶ τᾶι πόλει.
- - - - - - - - - - - - β' ὑπὲρ αὑσαυτὸν καὶ Καλλίμα-
[χον τὸν υἱόν].
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
- - - - - - - -
[- - - - - - α'] *v*, ὑπὲρ
[αὑσαυτὸν καὶ - -]δωρον τὸν
[υἱόν].
[- - - - - α'] ὑπὲρ αὑσαυ-
[τὸν καὶ - - τὸν υἱό]ν.
[- - - - ὑπὲ]ρ Κλεαγόραν
[τὸν υἱόν].
- - - - - - - - - *v* Σ *v*
- - - - - - - -
- - - - - - - - - ου α' ὑπὲρ
- - - - - - -

Φιλῖνος Σικλείδα [α'].
Ἀριστίων Φιλογένο[υς α'].
Λησίας Εὐδάμου α'.
Δείνιππος Εὐδάμου α'.
Πραξίδαμος Διονυσί-
ου α'.
Ἥραιος Θρασυμάχου α'.
Εὔδαμος Λησία α'.
Θεότιμος Ἀλεξάνο-
ρος α'.
Κάλλιππος Τριτέα α'.
Κερκιδᾶς Ἀγησιστρά-
του α'.
Ἐπαίνετος Δαμέα α'.
Πασικράτης Ἱέρωνος [α']

[- - - - - - α' ὑπ]ὲρ αὑσαυτὸν
[καὶ τὰν δεῖνα - - -]νεος τὰν γυ-
[ναῖκα καὶ τὰν - - -]σιαν τὰς γενεάς.
- - - - - - - - Γ' *v* ὑπὲρ Προ-
[- - - καὶ - - - τ]ὰς θυγατέ-
[ρας].
[- - - - - - - - - α' ὑπὲ]ρ αὑ-
[σαυτὸν καὶ - - - - - -].
etc.

ὑπὲρ αὑσαυτὸν καὶ
Ζευξὼ Σαύλλου τὰν
γυναῖκα καὶ Κλεον[νὼ]
τὰν θυγατέρα καὶ
Ἱέρωνα τὸν υἱόν.
Πολυκρ[άτ]ης Λέοντος α'.
Ἐπίστρατος Θρασυμά-
χου α'.
Λάζυγος Δαμοδόκου
ὑπὲρ τὰς θυγατέ-
ρος γενεᾶς
Λεοντομένην
Λάζυγον Δαμαρχίδα β'.
Ξενοκλῆς Ξένωνο[ς]
γ' ὑπὲρ αὑσαυτὸν
καὶ Νικανδρίαν Κλέω-
νος τὰν γυναῖκα καὶ
Ξένωνα τὸν υἱόν.
Δαμάγητος
[Δ]αμαγήτου α'

latus posticum fragmenti inferioris.

...... εν[- τι]-
[μὰν] βοός. Ε / [- - - - ὑπὲρ - - - - - - - - τὰν]
τοῦ υἱοῦ θυγατέρα [τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα - - - - - - - -]
δα ὑπὲρ τὸν υἱὸν Ἀγησίλα[ν τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα ὑπὲρ]
αὑσαυτὸν καὶ τὸν πατέρα Υ[- - τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
ὑπὲρ αὑσαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν Κ[- - - τιμὰν βοός].
Πολυήρατος Καλλιβίου ὑπὲρ Τ[- - - - - - - - τιμὰν βοός].
Ἀρίστανδρος Νικολαΐδα ὑπὲ[ρ Τ - - - τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα]
Εὐπάτα ὑπὲρ τᾶς γενεᾶς Ν[- - - τᾶς θυγατρὸς τιμὰν βοός].
Ξενοκράτης Ἀλκιμέ[δ]ο[ντος ὑπὲρ - - - - - - - τιμὰν βοός].

Βοιωτὸς Τιμάνδρου [καὶ - - - - καὶ - - - - - - - - -]
ὑπὲρ ἕκαστον τιμὰν βοό[ς. ὁ δεῖνα ὑπὲρ - - - - - - - τὰν]
θυγατέρα τιμὰν βοός. [ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τιμὰν]
βοός. Εὔδαμος Λησία [ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς Λησίαν καὶ Δείνιππον]
ὑπὲρ ἑκάτερον τιμ[ὰν] βο[ός]. ὁ δεῖνα ὑπὲρ τᾶς - - - - -]
γενεᾶς Δαμοτέλην κα[ὶ τὸν δεῖνα τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα - -]
φάνεος ὑπὲρ Λυδιάδαν τ[ὸν υἱὸν τιμὰν βοός. ὁ δεῖνα]
[ὑπ]ὲρ Φιλόξενον τὸν υἱὸ[ν] τ[ιμὰν βοός. ὁ δεῖνα ὑπὲρ - - τὸν υἱ]-
[ὸ]ν τιμὰν βοός. Πρόξ[ενος - - - - - - - - - - - - - - -]
[Ἀγ]έστρατος - - - - - -

Vs. 1 Supplevi ex n. 440. 441. || 2 numero denario spatium non vacare versuum 1. 3 supplementa docent. Aeram corinthiam, de qua videas quae ad n. 440 notavimus, secuti annum 145 efficimus. Quamquam enim de macedonica anni 148, i. e. de anno 147, et de tributis a Critolao imperatis cogitaveram, minus probabile nunc cum Wilamowitzio duco, romanae aerae inter bellum romanum habitam esse rationem. — Sed etiam annos operis suscepti numerari potuisse monet Wil. || 4 dei nomen deest. || Numeri non στατῆρας singulos significare videntur, exiguam mehercule stipem, sed quot quisque vicenorum quinorum staterum donationes patriae obtulerit. Quae summa haud scio an bovis mediocris pretio respondeat, quod in postico latere norma est. Cf. 67 sqq., Boeckh *Staatsh.* I² 94 sq. || 29 Σικλείδας nomen ex usu et sermone laconico irrepsit. || 56 numerus *B* duplicis altitudinis. || 74 sq. ἕκαστον docet tres certe fuisse, cum vs. 78 ἑκάτερον dictum sit. || 77 idem vs. 36 lateris adversi.

440. 441 Olim Megalopoli in tabula opisthographa. Edd. Heuzey alii *Journ. instr. publ.* 1858, 45 (Foucart[-Le Bas] II 331 *d*, *c*; cf. Hoffmann *Dial.* I 20, 18).

A

[ἐπὶ γραμματέος τοῖς συνέδροις Νικ]ηράτου, ἔτους ἕκτου καὶ
[δεκάτου? εὐεργέται ἐγένοντο? τᾶς] πόλιος οἱ ἐπαγγειλάμενοι *a. 131 a. Chr.?*
[εἰς τὰν κατασκευὰν καὶ ἐπισκευὰ]ν τῶν τειχέων·
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ὑπὲρ - -]ορον
[τὸν υἱὸν καὶ - - - - - -]τὰν
[- - - - - - - - - - - - κ]αὶ
- - - - - - - - - - - Λυ-
etc.

Πασέας Φιλοκλέος καὶ ὑ-
πὲρ τ[ὰ]ν γυναῖκα Ἀρχεν[ί]-
καν Ξενάν[δρου καὶ] τὸν
υἱὸν Φιλοκλῆν, ὑπὲρ ἑκασ-
τον [β′?]
[Θε]όδωρος Φιλάρχου καὶ ὑπ[ὲρ]
τὸν υἱὸν Φίλαρχον [ἕκασ]-
τος β′
.... Μοσχίων[ος καὶ ὑπὲρ]
[τᾶς] γενεᾶ[ς - - -]
- - - - - - - -

B

ἐπὶ γραμματ[έος τοῖς συνέδροις τὸ β′ Νι]-
[κ]ηράτου, ἔτους ἑ[βδόμου καὶ δεκάτου?] *a. 130 a. Chr.?*
[εὐ]εργέται τᾶ[ς πόλιος οἱ ἐπαγγειλά]-
[με]νοι εἰς τὰν κατα[σκευὰν καὶ ἐπισκευὰν]
[τῶν] τειχέων·
Ἀσκλαπιὸς Κορτύ-
νιος $\hat{M}$ Ἀς - - -
Δαμάλκης, Ζευξ[ί]-
ας οἱ Σωσιστράτου $\hat{M}$ Κλ - - -
.... ορος Ν - - -

Haud improbabile est hoc fragmentum cum insequente unam olim effecisse tabulam; sed cum mensuras non adnotaverint illius tituli editores, nihil certi profiteri licet. || a. XVI aerae macedonicae = 133 (Wilhelm *Jahresh.* X 1907, 21), corinthiae = 131 a. Chr. antea (Wilhelm *Beitr.* 114, Foucarti argumento nisus). Foucartus (ad Le Basium) de Antiochi Epiphanis aetate cogitaverat, qui magna ad muros condendos dona misisset; usque ad a. 234/3 aerae initium dubitanter removit Th. Reinach *Bull. Hell.* XXVIII 1904, qui plura attulit. Nos corinthiam elegimus; cf. ad n. 439.

A Vs. 9 τηΝ. || *B* 1 τὸ β′ temptavi, ut a latere adverso discernerem || deus est Gortyne ad Lusium cultus. || 7. 9 $\hat{M}$ neque Δ′ μυριάδες (δραχμᾶν) neque decem (ut Fouc.) minae, sed quattuor minae; cf. $\overset{A}{M}$, $\overset{B}{M}$, $\overset{K}{M}$.

442 Megalopoli in museo. Fragmenta duo opisthographa lapidis unius, undique mutila, cr. 0,135. Litterae apicatae Λ Ε Θ Μ Η Π Σ a. 0,01 et minores. Columna II eleganter, I et posticum latus negligenter scripta. Vidi. *Ect.*

latus adversum

col. I

- - - - - - - - - - ς
- - - - - - - - - - ς
[- - - - - - - - κ]αὶ ‹
[ὑπὲρ - - τὸν ἀδ]ελφὸν ρ′
etc.

col. II

- - - - - - - - ν
- - - - - - καὶ ὑπὲρ τὸν
- - - - - - - - - - - -
[Θε]αρίδας Φιλ[οποίμεν]ος καὶ ὑπὲρ
τὰν θυγατέ[ρα .....]ειαν $\overset{K}{M}$
Ξένων Καλ[λιγένε]ος καὶ ὑπέ[ρ]
Καλλιγέν[ην τὸν υ]ἱὸν Τ
Ἀγήσιππος [..... κ]α[ὶ ὑπὲρ]
Βαθυκλῆν [τὸν υἱὸν]
Ἆγις Ξε - - - -
etc.

latus posticum

col. I

... εας Ϲ - - - -
[ὑπ]ὲρ τὸν υ[ἱὸν - - -]
Μᾶλος Μαν[- - καὶ ὑπὲρ τὰν]
θυγατέρα - - -
Φιλόνικος Αἰσ[χ]ρίων[ος - -]
Ἀγαθάμερος Κ[α]λλιβίου
καὶ ὑπὲρ Ε[ὔτυ]χον Εὐτύχ[ου]
vac. $\hat{M}$ *vac.*
- - - - - - - ς $\hat{M}$
[ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος ὑ]πὲρ τᾶς
[θυγατέρας τὰν δεῖνα] καὶ Δα-
etc.

col. II

vac.
Διον - - -
Ρϛ - - - *etc.*

Vs. 4 100 drachmae, si non stateres (cf. n. 439₃). || 9 Philopoemen nobilis est foederis achaici praetor. Alia eius neptis Μεγάκλεια Δαμοκράτους n. 461. || $\overset{K}{M}$ = 20 minae. || 11 an τ(άλαντον)? 300 drachmas mavult Haussoullier collato vs. 4.

443. 444. 445 IVDICIVM. Tria fragmenta. *A* (443) Olim Megalopoli (*Sináno*) apud Athanasium Leokopulum. Lapis opisthographus (*A* et *B*) a sinistra dextraque mutilus, cr. 6" = 0,15, litteris a. 1/4" = 0,006, saeculi II a. Chr. partis alterius aut primi ineuntis. Ed. Richards *Exc.* 129sqq., VIII *AB*. *B* (444) Olim Carytenae, '*dans la Panagia de* Ϲαλέχη *s.* Χαλέϲη', ubi a. 1730 exscripsit Fourmont f. 287. 288, cf. Omont *Missions arch. franç. en Orient au XVII et XVIII siècles* I 591 (ex Fourmontio: C. O. Mueller *Dorier* II 1824, 445sq.; CIG 1534; Richards l. l. 131 *C*; accuratius Fraenkel in schedis; cf. Kuruniotes Ἀρχ. ἐφ. 1910, 34sq., adn. 1. *CD* (445) Olim Megalopoli in muro apud Panagiotam Tsenganem, l. 0,27, a. 0,27 (de parte postica nihil constat). Ed. G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 216sq. (Richards l. l. 131sq., *D*). Cf. Wilhelm *Jahresh.* X 1907. 21 et *Beitr.* p. 114. Supplementa ex Hauss(oullieri) epistulis hausi.

(443) *A*

ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΟΙΣΣ
ΣΤΟΥΓΕΡΟΝΤΩΝΕΧΕΣΤΡΑΤΟΥΤΟ
ΝΟΥΤΟΥΘΕΟΤΙΜΟΥΧΟΡΑΓΙΚΛΕΟΣΤ
ΔΕΑΠΕΦΑΝΑΝΤΟΤΟΙΑΠΟΣΤΑΛΕΝ
ΥΝΙΚΟΜΑΧΟΥΦΙΛΙΣΚΟΣΑΛΙΟΔΩΡΟΥ
ΡΑΨΑΤΟΠΟΛΙΣΜΕΓΑ . ΛΟΠΟΛΙΤΑΝΚΑΙϚ
ΛΡΙΔΑΣΙΠΠΩΝΟΣΑΛΚ . ΜΟΣΛΥΚΙΝΟΥ
ΟΞΕΝΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥΙΕΡΩΝΑΝΤΙΚ
ΔΑΤΑΣΜΕΡΙΔΟΣΠΛΕΘΡΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ
ΗΣΑΝΠΕΡΙΩΡΙΓΟΤΕΣΟΙΤΕΣΥΝΔΙΚΟΙΚ
ΝΤΟΧΡΟΝΟΝΤΑΙΔΕΕΧΟΜΕΝΑΙΑΜ
ΡΟΥΛΕΙΟΝΕΧΟΝΤΕΣΚΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝ
ΝΤΟΝΤΟΠΟΝΕΞΑΥΤΑΝΤΑΝΓΕΙΤΟΝΕΙΑΙ
ΟΡΩΝΓΙΝΟΜΕΝΑΣΤΑΣΧΩΡΑΣΔΑΜΟΣ
ΝΤΟΠΟΝΤΟΝΑΝΤΙΛΛΕΓΟΜΕΝΟΝΑΣ
ΞΠΙΤΙΜΙΩΝΤΩΝΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΩΝΚ
ΧΕΣΘΑΙΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΝΑΠΕΛΥΣΑΜΕΙ
ΑΥΤΩΙΠΡΟΤΑΣΕΠΙΤΑΝΧΩΡΑΝΕΞΟΔΟΥΣ
ΡΟΙΤΟΚΑΤΑΛΟΓΟΝΣΥΝΠΕΡΙΦΟΡΑΣΕΝΤΕΥ
ΤΟΙΟΥΤΟΥΣΟΙΜΗΒΙΑΖΟΝΤΑΙΠΟΤΙΤΑΟΜΟ\
ΝΟΙΠΟΙΟΥΝΤΙΤΑΔΙΚΑΙΑ
ΝΙΟΥΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΟΜΑΧΟΥΤΟΥΝΙΚΟΜ
ΠΕΡΙΤΑΣΔΙΚΑΣΤΑΣΣΥΛΙΚΑΣΑΣΕΓΩ
ΝΟΣΠΟΛΥΞΕΝΟ . ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ
ΣΤΟΥΑΡΙΣΤΩΝ\ . ΟΣΠΑΣΩΝ
ΧΕΙΝΕΝΠΛΕΙΣΤΩΙΠΕΔΙΩΙΠΑΣ
ΤΟΙΠΡΟΑ

A

in latere adverso

[ἐπὶ] γραμματέοϲ τοῖϲ ϲ[υνέδροιϲ τοῦ δεῖνοϲ, ἔτουϲ - - καὶ τεϲϲερα]-
[κο]ϲτοῦ, γερόντων Ἐχεϲτράτου το[ῦ - -, - - τοῦ - -, - -]
. . νου τοῦ Θεοτίμου, Χοραγικλέοϲ τ[οῦ - -, - - τοῦ - - -]
[τά]δε ἀπεφάναντο τοὶ ἀποϲταλέν[τεϲ Νικοκλῆϲ Νικομάχου]
[το]ῦ Νικομάχου, Φιλίϲκοϲ Ἀλιοδώρου [καὶ οἱ ϲύνδικοι(?) περὶ ὧν]
[ἔγ]ραψατο πόλιϲ Μεγα˙λοπολιτᾶν καὶ Ϲ - - - - - - - -, Εὐ-
[μα]ρίδαϲ Ἵππωνοϲ, Ἄλκ[ι]μοϲ Λυκίνου, - - - - - - - -
[Πρ]όξενοϲ Ἀριϲτοδάμου, Ἱέρων Ἀντικ[ράτεοϲ, - - -]
. . δα˙ τᾶϲ μερίδοϲ πλέθρα τριάκοντα πέντ[ε ἐμετρήϲαμεν, ἅτι]-
[να] ἦϲαν περιωριγότεϲ οἵ τε ϲύνδικοι κ[αὶ οἱ ἄρχοντεϲ καθ' ὃν διεκρί]-
[νο]ντο χρόνον, τᾶι δὲ ἐχομέναι ἁμ[έραι ἐπορευϲάμεθα εἰϲ τὸ]
. . ρουλειον ἔχοντεϲ καὶ τοὺϲ ἄρχον[ταϲ μεθ' ἁμῶν καὶ περιωρίϲα]-
[με]ν τὸν τόπον ἐξ αὐτᾶν τᾶν γειτονειᾶν [καὶ τῶν - - τεθέν]-
[των] ὅρων, γινομέναϲ τᾶϲ χώραϲ δαμοϲ[ίαϲ, καὶ - - - - - - -].
[τὸ]ν τόπον τὸν ἀντιλλεγόμενον αϲ[- - - - - - - - - τῶν]
ἐπιτιμίων τῶν ἐξακολουθούντων κ - - - - - - - - - - -
χεϲθαι Μεγαλοπολιτᾶν, ἀπελύϲαμεν [δὲ - - - - - - - - -]
αὐτῶι πρὸ τᾶϲ ἐπὶ τὰν χώραν ἐξόδου, ϲ[- - - - - - οἱ ὅμο]-
ροι τὸ κατὰ λόγον ϲυνπεριφορᾶϲ ἐντευ[- - - - - - εὕρομεν]
τοιούτουϲ, οἵ μὴ βιάζονταί ποτε τὰ ὅμο[ρ]α, [ἀλλ' εὖ πολιτευόμε]-
νοι ποιοῦντι τὰ δίκαια. *vac.* [περὶ τοῦ - - - - - - - - -]
νίου Νικοκλῆϲ Νικομάχου τοῦ Νικομ[άχου τάδε ἀπεφάνατο]·
περὶ τᾶϲ δίκαϲ τᾶϲ ϲυλικᾶϲ ἃϲ ἐγὼ [καὶ - - - - - - - -
νοϲ, Πολύξενο[ϲ] Ἀριϲτάνδρου, [- - - - - - - - - - - - -]
ϲτου, Ἀριϲτώνυ[μ]οϲ Πάϲων[οϲ - - - - - - - - - - ὑπάρ]-
χειν ἐν Πλείϲτωι πεδίωι παϲ - - - - - - - - - - - - - -
τοὶ προα - - -

(443) *B*

ΔΑΜΙϹ ΩΙΙ
ΤΟΥΤΟΥΣΩΣΙΓΕΝΕΟΣ
ΤΑΣΧΩΡΑΣΠΕΜΤΟΥΕΝΑΤΑΙΙΣΙ
ΑΤ . ΡΑΣΤΟΥΣΠΕΡΙ . . . . ΑΝ
ΑΤΩΠΛ . . . . [13] . . . . . . Σ
ΩΚΩΣΠΑΡΑΤΟΥΠΑ . . . . . . ΟΝΔ
ΤΟΥΠΑΤΕΡΟΣΜΟΥΠ . . . . ΑΦΟΥΠΑΡ
ΠΡΟΤΕΡΗΘΗΣΔΙΑΤΟΥΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥΕΠΕΙ
ΑΤΕΤΑΝΧΩΡΑΝΦΑΜΕ . . . . . ΑΡΧΕΙΝΤΟΥΤΟ
ΕΝΙΟΙΣΤΑΥΤΑΤΑΧΩΡΙΑΜΗ . . . . . Α . Ρ . . . ΝΔΑ
ΤΩΝΠΡΟΤΟΥΕΝΠΛΕΙΣΤ . . Π . Δ . . . . . . ΑΛ
ΑΙΕΧΩΓΕΙΤΟΝΑΤΟΥΤΙΜΑΜ . Τ . . . . . . Ρ .
ΕΡΟΣΠΑΡΑΤΑΝΠΛΕΥΡΑΝΤΑΝΠ . . . . . . ΟΝΑ
ΣΔΥΣΜΑΣΜ . ΡΟΣΕΙΣΣΤΟΝΠΕ . . . . . . ΛΛΟ
ΕΤΟΥΤΟΥΤΑ . . . . . ΤΑΠ . . . ΥΣΜΑΣ
ΤΟΝΣΚΟΛ . . Δ . . . ΟΝΔΙΚΡ . Ο . ΑΠΟΔ
ΡΟΣΑΡΚΤΟΝΕΣΣΤΡΕΜΜΕΝΑΝΕΝΤΑ
ΝΞΕΝΙΚΑΝΤΑ . . . . ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝ
ΚΛΕΟΞΕΝΟΣ . . . . ΔΑΜΕΓΑΛΟΠΟΛ
ΑΙΠΛΕΘΡΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΟΙΣΓΕΙ
ΕΛΑΒΗΚΕΝΑΝ . . . . ΤΟΥΓΟΝΕ
ΣΕΠΑΡΑΔΕΞΙΜΕΝ . . . . ΘΕΑΡΙΔΑ
ΚΑΙΠΕΡΙΩΡΙΓΑΤΟΜ . . . . ΡΟ
ΘΑΙΤΟΥΤΟΤΟΤΙΜΑ . . .
ΤΙΜΑΜΑΑΡΞΑΜ . .

B

in latere reverso

[ἐπὶ] δαμιο[ργ]ῶν - - - - - - - - - - - - - - -
του τοῦ Ϲωϲιγένεοϲ - - - - - - - - - - - - - -
τᾶϲ χώραϲ Πέμτου ἐνάται ἰϲ[ταμένου - - - - - - - - τι?]-
[μ]ατ[ῆ]ραϲ? τοὺϲ περι[ορίϲ]αν[ταϲ - - - - - - - - - - - -]
. ατωπλ - -13- - ϲ [- - - - - - - - - - - - - - μεμιϲ]-
[θ]ωκὼϲ παρὰ τοῦ πα[τέροϲ, τ]ὸν δὲ - - - - - - - - - -
. τοῦ πατέροϲ μου π[ατέρα], ἀφ' οὗ παρα - - - - - - - - -
[ἐ]προτερήθηϲ διὰ τοῦ δικαϲτηρίου, ἐπειδ[ὴ - - - - - - - -]
[ϲ]ατε τὰν χώραν φάμε[νοι ὑπ]άρχειν τοῦτο - - - - - - - -
. ενιοιϲ ταῦτα τὰ χωρία μή[τε ὑπάρχει]ν δα[μόϲια - - - - -]
των πρὸ τοῦ ἐν Πλείϲτ[ωι] π[ε]δ[ίωι . . .]αλ - - - - - - - -
[κ]αὶ ἔχω γείτονα τοῦ Τιμάμ[α]τ[οϲ . . . .]ρ - - - - - - - - -
[. μ]έροϲ παρὰ τὰν πλευρὰν τὰν π[ρὸϲ ἅλι]ον ἀ[νατέλλοντα - - τὸ]
[πρὸ]ϲ δυϲμὰϲ μέροϲ εἰϲϲτὸν πε . . . . . . αλλο - - - - - - - -
. . . ε τούτου τὰ . . . . . . τὰ π[ρὸϲ δ]υϲμὰϲ - - - - - - - -
. . . . τὸν ϲκολ . . δ . . . ον δίκρ[ο]ο[ν] ἀποδ - - - - - - - - -
[. . . π]ρὸϲ ἄρκτον ἐϲϲτρεμμέναν ἐν τα [- - - - - - - - τὰν ὁ]-
[δὸν τὰ]ν Ξενικὰν τὰ[ν ἐπὶ] Λακεδαίμον[α - - - - - - - -]
. . . . . Κλεόξενοϲ . . . . δα Μεγαλοπολ[ίταϲ - - - - - - - -]
. . . . . αι πλέθρα πεντήκοντα οἷϲ γεί[των - - - - - - - - -]
[. . . . λ]ελάβηκεν ἀν[τὶ τού]του γονε - - - - - - - - - - -
. . . . . . ϲε παρὰ Δεξιμέν[εοϲ], Θεαρίδα - - - - - - - -
. . . . . . καὶ περιώριγα τὸ μ[έροϲ ὅ]ρο[ιϲ - - - - - - - - - -]
. . . . θαι τοῦτο τὸ τίμα[μα - - - - - - - - - - - -]
. . . . τίμαμα ἀρξάμ[ενοϲ ἀπὸ - - - - - - - - - - -]

(444) *C*

. . . ΓΡΑΜΜΑΤΕ . . . .
. . . . ΟΥ . ΟΥΤΑΣΚΑΝΝΑ . . . .
ΤΟΚΛΕΟΣΠΡΟΚΑΤΙΣΕΙΣ . . . .
ΠΟΛΙΣΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΝ . . . .
ΠΟΛΥΣ . . . . . ΕΙΣΤΑΝΔΙΟΥΜΥΜΑΡΙΔΑΣ . . ΩΜΟΣ . . . . .
ΟΣΙΑΣΩΝΟΣΙΠΟΞΕΝΟΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥΙΕΡΩ . ΙΠΟΚΡΑΤΕΟΣΜ
ΔΙΟΝΝΙΚΟΛΑΙΔΑΜΑΣΠΕ . . . ΕΑΙΠΟΣΤΟΙΓΑΝΙΣΥΛΩ . Ε . . ΔΕΦΑ
ΘΕΝΙΕΠΙΒΑΛΛΕΙΝΚΑΙΝ . . . . ΜΕΘΑΤΑΧΩΡΙΑΤΑΣΕΙΤΟΥΝΟΜΟ
ΠΕΡ . . ΑΠΟΤΑΜΠΕΤΡΑ . . . . . . ΑΦΕΣΤ . . . . ΙΤΑΝΑΠΟΤΟΥΠΥΤΙΟΥ
ΤΟΝΡΟΥΝΕΩΣΕΙΣΤΟΝΚΟΙΛΑΙ . . ΤΑΝΕΙΤΕΝΤΟΙΚΟΙΛΑΓΓΙΤ . . .
ΕΙΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΕΠΙΛΥΚΟΣΟΥΡΑΝΑΠΟΔΕΑΡΚΤΟΥΤΛ . . . . .
ΘΟΝΕΙΣΤΑΝΙΚΕΤΕΙΑΝΚΑΙΑΠΟΤΑΣΙΚΕΤΕΙΑΣΕΩΣΕ . . . . .
ΤΑΝΔΙΑΤΟΥΠΥΤΙΟΥΚΑΙΤΑΙΟΔΩΝΕΠΙΤΑΣΠΕ⁻ . . . . .
. . . ΕΙΑΠΕΡΙΟΝΠΡΟΕΚΑΛΕΣΑΝΤΟΑΡΙΣΤΟΔΑ . . . . .
. . . ΝΟΙΣΚΑΙΔΑΜΟΣΙΑΛΛΩΙΔΕΜΗ^^ . . . . .
ΕΙΑΠD
. . . .

(445) *D*

ιιιΟΣΠΑΣΩΝΟ//////
///ΛΟΠΟΛΙΤΑΝΣΥ////////////////////////////////ΟΚΑΛΕΣΑΜΕΝΑ///
ΤΕΒΟΝΥΠΟΤΩΝΜΑΤΑι//////////////////////ΙΙΣΣΘΩΣΙΝΕΞΩΝΚ///
///ΟΙΣΚΑΙΔΑΜΟΣΙΑΚΑΙΠ///ΟΝΤΑΝΣΑΣΣΥΜΕΣΕ////ΥΛΑ///
//ΠΑΣΑΝΤΑΝΧΩΡΑΝΠΕΡΙΑΣΣΕΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝΕΝΑΠ//////
//ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥΚΑΙΚΑΤΑΠΑΡΕΥΡΕΣΙΝΚΡΑΤΕΙΝΤΑ⁻////
///ΩΝΔΙΟΔΙΚΑΣΟ!!ΑΙΣΟΙΠΛΕΘΡΩΝΔΙΑΚΟΣΙΩΝΩΜ ////////
///ΚΑΙΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΙΤΟΑΔΙΚΗΜΑΕΤΙΚΑΙΕΤΟΥΣΤΡ
!!!ΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΠΟΛΙΣΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΝΜΕΓ//////
///ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣΠΟΛΥΞΕΝΟΣΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ///Μ//////////
//////ΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣΠΑΣΩΝΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣΑΡΙΣ⁻///ϽΔ
/////ΙΛΟΥΟΤΙΕΜΟΥΠΡΟΚΑΛΕΣΑΜΕΝΑΣΣΕΠΙΣΥΛΟΙC//////
///// ΝΕΙΣΜΙΣΘΩΣΙΝΕΞΩΝΚΑΙΦΟΡΙΑΗΛΑΒΩΚΑΙΠΡ////////
//// ΑΝΞΑΣΣΥΜΕΣΕΞΥΛΑΚΑΣΜΕΝΔΙΞ!ΣΥΛΟΙΣΑ/////////////
//////ΑΔΕΣΑΜΕΝΑΠΕΡΙΩΡΙΣΑΟΥΤΕΤΟΥΣΟΡΟΥΣΓΡΑD
/////ΡΑΣΟΥΤΕΟΥΣΑΣΕΝΤΟΥΤΩΙΤΩΙΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΙ////
///ΛΛΚΑΣΔΙΑΤΟΥΑΜΟΥCΥΛΟΥΜΕΤΑΦΕΡΩΝ////////
//////////ΕΤΟΥΣΤΕΤΑΡΤΟΥΚΑΙΤΕΣΣΑΡΑΚ///ΟΥ . ΙΡ/////

Ad testimonia oratione directa relata cf. titulos Larisaeos 521. 522.

443 *A* Vs. 1. 2 ἔτουϲ cf. 445_{18} et n. 439 sq. Non dubito ad aeram corinthiam anni 146 referre. || 2. 3 quinque gerusiastae fuisse videtur. || 10 ἄρχοντεϲ Hauss. || 12 μεθ' ἁμῶν idem. || 25 nomina non omnia cum iis quae n. 445_9 et 444_6 enumerantur congruunt.

443 *B* Vs. 16 ϲκολ[ιό]δ[ειρ]ον nomen ingeniose finxit Rich. || 18 [τὰ]ν ξενικὰν cf. Mantinensium ξενίδα, quae et ea Lacedaemonem ferebat: Pol. XI 11, 5.

444 *C* Vs. 3 corr. Rich. || 5 Ἄλκιμον Λυκίνου (*A* 7) non recepimus, ne versus nimis longus fieret. || 7 [τ]ᾶϲ μ[ερίδο]ϲ Hauss., quae sequuntur Wil. Simile argumentum *Inschr. Magn.* 93 *c*. || 12 Ἱκέτειαν locus cuius eponymus Hicetas Aristocratis Trapezuntii pater in regum historia ficticia ap. Paus. VIII 5, 13.

445 *D* Vs. 3 ΕΒΟΝ corr. Fraenkel, Wilhelm. || pro ματαιων Hauss. desiderat (τι)ματ[η]ρ[ων]. || extr. ex versu 13, quamquam hic ipse dubius est. || 4 Π . ΟΝΤΑΝΣ = 14 . . . . ΑΝΞ. || 7 Lysiae aetate incerto Atticae loco plethrum XC drachmas valuisse Boeckhii computus (*Staatshaush.*[3] 179) effecit; cf. Arbanitopullus *Rev. phil.* XXXV 1911, 136 sqq. (Hauss.). || 13 ΦΟΡΙΑΗΛΑΒΩ, φώρια Wil.

446 DECRETVM TRIBVS LYCOATARVM. Megalopoli in museo. Stela undique truncata et in capitulum ecclesiasticum deformata; l. m. 0,475; a. m. 0,245; cr. 0,12. Litterae saec. I a. Chr. a. c. 0,12. ΑΕΞΠΣ; singularis formae Ω = ω. Ed. Richards *Exc.* 138 XXII. Vidi. *Ect.*

(*incerta vestigia versus*)
ιοϲ, ἐφ' ο̣ἷ̣ϲ̣ καὶ τ̣ε̣τ̣ (?) . . . . . ρ̣α̣ϲ̣ (?) [- - φιλαν]-
θρώπων, καὶ πλειονάκιϲ τὰ[ϲ δαπάναϲ ὑπὲρ τῶν]
Λυκοατᾶν πεποίηκε καὶ κατ[ὰ κοινὸν καὶ καθ' ἰ]-
δίαν τοῖϲ χρείαν ἔχουϲι φιλαν[θρώπωϲ καὶ οἰκε̣ί]-
ωϲ, (ϲ)πουδᾶϲ καὶ φιλοτιμίαϲ οὐ[δὲν ἐλλείπων],
περὶ πλείϲτου δὲ ποιούμενο[ϲ ἀεί τι τᾶι τε φά]-
τραι καὶ τοῖϲ φατρίταιϲ ϲυν̣[πράττειν, τοῦ τε]
λυϲιτελοῦϲ ο[ὐδέν], ὅτε καιροὶ [ϲυνβαίνοιεν, ἐν]-
λείπων̣ - - - - - - - - - - - - -

Vs. 1 incertum; ΡΑΣ non vidi. An τετ[ίμαται]? || 4. 5 potiora suppl. Fraenkel. || 6—9 idem. 6 ωϲπ per haplographiam. Sed supra litteram Σ lineola est, qua geminationem indicari coniecit Rich. (immo Ξ i. e. Σ parvum dispicio).

(444) *C*

[ἐπὶ] γραμματέ[ος τοῖς συνέδροις - - - - - - - - - - - -]
. . . ου . ουτας καννα [- - - - - - - - - - - - - - - Ἀρισ]-
τοκλέος προκλήσεις - - - - - - - - - - - - - - - -
πόλις Μεγαλοπολιτᾶν - - - - - - - - - - - - - - -
Πολύξ[ενος Ἀ]ριστάνδρου, [Εὐ]μαρίδας [Ἵππ]ωνος, [Ἀριστώνυ]-
[μ]ος Πάσωνος, Πρόξενος Ἀριστοδάμου, Ἱέρω[ν Ἀντι]κράτεος, Μ[ικυ]-
λίων Νικολαΐδα [τ]ᾶς με[ρίδο]ς [ἃ] ἁρπ[α]στ[ᾶ]ι παν(τ)ὶ σύλω[ι, ταῦτ]α ἔφα[μεν μη]-
θενὶ ἐπιβάλλειν καὶ ν[εμό]μεθα τὰ χωρία τὰ [π]εριο[ριζ]όμ[ενα ἀφ' ἑσ]-
πέρ[ας] ἀπὸ τᾶμ πετρᾶ[ν κάτω ἕως] ε(ἰ)ς τ[ὸν Πύ]τι[ο]ν, ἀπὸ τοῦ Πυτίου κατὰ
τὸν ῥοῦν ἕως εἰς τὸν Κοιλαγ[γί]ταν, εἶτ' ἐν τῶι Κοιλαγγίτ[αι ἕως]
εἰς τὰν ὁδὸν τὰν ἐπὶ Λυκόσουραν, ἀπὸ δὲ ἄρκτου τὰν - - -
[ἕ]ω[ς] εἰς τὰν Ἱκέτειαν, καὶ ἀπὸ τᾶς Ἱκετείας ἕως ε[ἰς τὰν ὁδὸν]
τὰν διὰ τοῦ Πυτίου, καὶ τὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς πέτ[ρας - - - -]
. . εια περὶ ὧν προεκαλέσαντο Ἀριστόδα[μος - - - - - - -]
. . . . νοις καὶ δαμόσια, ἄλλωι δὲ μηθ[ενὶ - - - - - - - -]
. . . . ει απ *D*

(445) *D*

[- - - - - - - - - - - - - Ἀριστώνυ]μος Πάσωνο[ς καὶ πόλις Με]-
[γα]λοπολιτᾶν συ[λικὰν δίκαν? πρ]οκαλεσαμένα[- - - - - - πρό]-
τερον ὑπὸ τῶν ματαί[ων? εἰς] μίσσθωσιν, ἐξ ὧν κ[αὶ φώρια? ἐλάβω, καὶ - -]
. . οις καὶ δαμόσια καὶ Π . Ο Ν Τ Α Ν Σ, ἃς σύ με σε[σ]ύλα[κας - - - - -]
πᾶσαν τὰν χώραν, περὶ ἃς σε προκαλεσαμένα πά[λιν ἐπροτερήθης διὰ τοῦ]
δικαστηρίου καὶ κατὰ παρεύρεσιν κρατεῖν τὰ π - - - - - - - - - - -
[τ]ῶν δι[α]δικασθ[έντ]ων πλέθρων διακοσίων, ὧν [τὸ πλέθρον δραχμαὶ πεντήκον]-
[τα] καὶ τετρακόσιαι. τὸ ἀδίκημα ἔτι καὶ ἔτους τρ[ίτου καὶ τεσσαρακοστοῦ?] *a. 104/3 a. Chr.*
. . ! ! ! τας τᾶς πόλιος. πόλις Μεγαλοπολιτᾶν Μεγ - - - - - - - - - -
. . . Φιλοποίμενος, Πολύξενος Ἀριστάνδρου, [Εὐ]μα[ρίδας Ἵππωνος, - - -]
. . . . Ἀριστώνυμος Πάσωνος, Πρόξενος Ἀριστοδ[άμου - - - - - - - -]
. . . . ιλου, ὅτι ἐμοῦ προκαλεσαμένας σε ἐπὶ σύλωι ο - - - - - - - - -
. . . . ν εἰς μίσθωσιν, ἐξ ὧν καὶ φώρια [ἐ]λάβω, καὶ πρ[- - οις καὶ δαμόσια καὶ]
. . . . αν Ξ ἃς σύ με σεσύλακας μὲν δ[υ]σὶ σύλοις α - - - - - - - - -
[προκ]αλεσαμένα περιώρισα οὔτε τοὺς ὅρους γραφ[ομένους - - - - - - -]
[χώ]ρας οὔτε οὔσας ἐν τούτωι τῶι περιορισμῶι [- - - - - - - - - ἃς σὺ]
[. σε]σύλακας διὰ τοῦ ἁμοῦ [σ]ύλου, μεταφέρων [τοὺς ὅρους καὶ - - - -
ἔτους τετάρτου καὶ τεσσαρακ[οστ]οῦ . ΙΡ - - - - - - - - - - *a. 103/2 a. Chr.*

447 Megalopoli in museo. Tabula opisthographa. L. m. 0,12, a. m. 0,13, cr. 0,06. Litterae a. 0,07 saec. II a. Chr. Exscripsi. *Ect.*

latus adversum

Ξε -
Πόλλις
[Κ]λέων Κλ
Πολέας Σ
Δόρκος Δ
[Σ]ώσιππος
Σωκλῆς Κ
Φιλῖνος
Πρατομ-
[Ἱ]έρων
[Μ]έναν[δρος]

latus posticum

. \ ιχ ' -
[Φ]ιλλις
Ἀντια -
Δαμον -
Ἀρχικλ -
Ε . . ιο -
Ἀρις -
Νεω -
Σι -

448 Megalopoli in museo. Marmor album, ab adversa et sinistro latere inscriptum, a ceteris laesum. Litterae a. 0,006, cf. n. 280. Exscripsi. *Ect.*

latus sinistrum

λε
νομ[ος]
ζω
4 ς

latus adversum

[Ἀν]δροκλῆ[ς]
[Λ]άμαχος
Δαμόχαρις
[Ἀ]λεῖος?
[Ἀγ]ένομος
[Ε]ὐάγορο[ς]
[Κλε]όμαχο[ς]
. . . . δαμ -

SECTIO ALTERA.

RES SACRAE. STATVAE. VARIA.

449 Basis in duas partes fracta, cymatiis superne et infra ornata; *a*) olim Megalopoli, l. m. 0,21, a. 0,12. Ed. Blouet *Expéd. Morée* II tab. 38 II (Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 42, 9, cf. C. Keil *Jahrb. Philol.* XL 1844, 273); *b*) Megalopoli in museo; l. m. 0,41, a. 0,125, cr. 0,24. Litterae saec. II a. Chr., si non III exeuntis A (curv.) et A. Edd. C(lerc) *Bull. Hell.* VI 1882, 194; Richards *Exc.* 128 VI. Exscripsi. *Ect.* Composui.

ΓΥ ΗΣΑΣΚΛΗΠΙΩΙΥΓΙΕΙΑΙ
ΓΕΟΙΣΧΑΣΙΚ ΠΑΣΑΙΣ

Γυ . . . . ης Ἀσκληπιῶι Ὑγιείαι
[θ]εοῖς [π]ᾶσι κ[αὶ] πάσαις.

Qui lacunam post X premit, suppleat Χ[π]ᾶσι κ[αὶ λ]πάσαις. Ad Aesculapii templum (Paus. VIII 36, 4) rettulit Rich. Ad formulam cf. IG III 1 p. 491 n. 181*c* Asclepiei Athenarum: Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις et similia apud Hoeferum *Myth. Lex.* III 1, 1553.

450. 451. 452 Theatrum Megalopolitanum. 451 Dedicationes sedium in parte adversa, 452 nomina tribuum antiquiora in parte reversa, 453 eadem recentiora in parte adversa. Dedicationes IV a. Chr. saeculo incisae (v. commentarium); nomina priora tertio exeunte (aut altero ineunte?), seriora Hadriani fere aevo. Sedium numeros (I—IX) adscripsi. Edd. Δελτίον 1890, 79sqq.; Richards *Exc.* 122sqq., I; Doerpfeld-Reisch *Griech. Theater* 141, fig. 57. Cf. Szanto *SB. Ak. Wien* CXLIV 1901, 31sqq.; Herthum Megalop. 239sq.; Francotte *Polis grecque* 116sqq. Contulit Lattermann. *Ect.* Imagines ex Anglorum libro repetendas curavimus. *Ect.*

(a) ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΤΟΣΘΡΟΝΟΣΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙΤΟΝΟΧΕΤΟΝ

(b) ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕ
Η Σ Π Α Ρ

(c) ΑΝΤΙΟΧΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤ ΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕ

(450) I Ἀντίοχος ἀγωνοθετήσας ἀνέθηκε τὸς θρόνος πάντας [2]καὶ τὸν ὀχετόν.
V Ἀντίοχος ἀγωνοθετήσας ἀνέθηκε.
IX Ἀντίοχος ἀγωνοθετήσας ἀνέθηκε.

II ΑΡΚΑΔΙΣΙΑΣ
III ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ
IV ΠΑΝΑΘΑΝΑΙΑΣ
V ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ
VI ΠΑΝΙΑΣ
VII ΛΥΚΑΙΑΣ

(451) I *vacat*
II Ἀρκαδισίας.
III Ἀπ[ο]λλωνίας.
IV Παναθαναίας.
V Ἡρακλείας
VI Πανίας
VII [Λυ]καίας
VIII *vacat*
IX *vacat*

ΦΥΛΗΜΑΙΝΑΛΙΩΝ
ΦΥΛΚΑΕΙΤΩΝ
ΦΥΛΗΣΠΑΡΡΑΣΙΩΝ
ΦΠΑΝΙΑΤΩΝ
ΦΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ

(452)
I *vacat*
II *vacat*
III Φυλὴ Μαιναλίων
IV Φυ. Λυκαειτῶν
V Φυλῆς Παρρασίων
VI Φυ. Πανιατῶν
VII Φυ. Ἀπολλωνιατῶν.
VIII *vacat*
IX *vacat*

450 Ἀντίοχος Richardsio sine dubio idem esse videtur atque Ἀντίοχος ὁ παγκρατιαστής, a. 367 cum Pelopida Thebano aliisque Susa ad Persarum regem missus: Xen. Hell. VII 1, 33. 38. Quodsi Wilhelm apud Doerpfeldium l. l. concessit, dedicationem etiam altera parte saeculi quarti incidi potuisse, cum Richardsii opinione non pugnat. Unum noto, formam Ѧ, quae in Anglorum libro non bene reddita est, seriori potius aevo convenire.

451 Tribuum nomina antiquiora ad locos spectare Richards et Szanto censuerunt; gentilicia videntur Francottio. Derivata sunt a deis et heroibus: Arcade (Szanto), Apolline, Minerva, Hercule, Pane, (love) Lycaeo. Neque enim [Ἡ]ραίας sed utique [Λυ]καίας supplendum esse tessera demonstrat n. 468 Λυκαία τρίτου, quae ad priorem, non ut Szanto censuit, ad seriorem populi divisionem spectat, qua non Λυκαία φυλά, sed Λυκαειτῶν dicebatur.

Dolendum quod a. 1910 pars nominis Ἀρκαδισίας, quinque primae litterae, barbari alicuius scelere defracta est.

452 Serior tribuum ordo quando constitutus sit, utrum post bellum Cleomeneum, cum urbs denuo conderetur, an imperatorum Romanorum aetate, non liquet, cum argumentum ex tessera deductum irritum ceciderit. Notabilis est forma gentilicia nominum et eorum quae a gentibus antiquis oblitteratae memoriae deducta sunt: Μαιναλίων, Παρρασίων, ad quae proxime accedit Λυκαειτῶν, qui a Lycaea oppido (Paus. VIII 27, 5) appellati sunt, iidem Λυκαειτῶν φυλῆς n. 464, cf. Λυκοατᾶν φράτρα n. 446; — et divinorum quae fere manserunt (Πανιατῶν, Ἀπολλωνιατῶν).

453 In theatri orchestra. Basis cylindrata cymatiis ornata, a. plus 1,07 dm. sup. 0,708. Litterae bonae saec. II a. Chr., a. ± 0,03 Α Ε Θ Π Σ Ω. Ed. Richards *Exc.* 133 IX. Vidit Lattermann. *Ect.*

Εὐμαρίδας Ἱππωνος
ἀγωνοθέτες(!) ἀνέθηκε
τ[οῖ] Δ[ιον]ύσο(ι) καὶ τᾶι πόλι.
Νίκιππος Σωτίωνος
Μεγαλοπολίτας
ἐποίησε.

Vs. 1 Eumaridas v. n. 438,16. || 3 post Σ Ο postea demum Ι insertum esse videtur. Breves vocales (cf. 2 θέτες!) quadratarii errore scriptas esse censet Richards.

454 Megalopoli in museo. Inventus prope forum orientem versus. Hermes cui caput seorsum impositum erat; l. 0,34, a. 0,58, cr. 0,23. In parte adversa tridens. Litterae saec. II a. Chr. Edd. Bather *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 337, 4; Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 134 fig. 10 (litterarum) et 135 fig. 11 (lapidis). Vidi. *Ect. Phot.* instituti germ. *Tab.*

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ἈΣΦΑΛΕΙΩΙ
ΔΑΜΟΦΩΝ ἈΝΕΘΗΚΕ.

Pausaniae testimonium v. p. 110_{28}.

455 Megalopoli in museo; inventa in sinistra Helissontis ripa, a via hodiena orientem versus. Stela anaglypho ornata mulieris, quam tres viri sequuntur; post secundum et tertium virum mulier capite cistam portat. Dextra pars ubi deus vel dei (Aesculapius et Hygiea? Rich.) erant, defracta est. L. m. 0,29, a. 0,59, cr. 0,10. Litterae bonae saec. IV/III a. Chr. a. 0,015. Ed. Richards *Exc.* 126 III. Vidi.

Κ Λ _ Ο Ρ   Κλεομ- potius quam Κλεοδ- - -

456 Olim Megalopoli ad unum de pontibus 'Alphei', immo Helissontis. Litt. a: vs. 1—3 plus 0,05, 4: plus 0,04, 5sqq. c. 0,03. Edd. Pouqueville *Voy.* IV 1820, 276 ex Cartwrightii schedis (CIG 1537); Ross Inscr. gr. ined. I 1834, 11 et tab. I, qui ecclesiae megalopolitanae tradidit ut conservaretur; Le Bas *Exp. Morée* II 48 = *Inscr. gr. et lat.* 10 ex Gournagi et C. Lenormantii apographis; idem *Voy.* II 332 ex suo ectypo (CIL III 496); Foucart *Expl.* ad Le Bas l. l. ectypo eius examinato (CIL III 7250). Inspexi illud ectypum.

[Imp. Caesa]ri · Aug. et · civitati · ita · [iubente]
[senat]u ut promiserat T. Arm[i]-
[niu]s Tauriscus pontem fecit.
[Αὐτοκρ]άτορι Καίσαρι καὶ τῇ πόλει [Τ. Ἀρμίνι]-
[ος Ταυ]ρίσκος ἐπόησε τὴν γέφυραν, καθὼς [ἐπηγ]-
[γείλατο κ]ατὰ τὸ δόγμα τῶν συνέδρων, ἐφ' ᾧ[τε]
[λήγεσθ]αι αὐτὸν τὸ ἐπινόμιον καὶ βαλάνῳ- -
[ὅσων] ἔχει θρεμμάτων διὰ βίου.

Vs. 1 \ Le B. || U scriptum, V correctum. || 2 in. \ Lenorm., Ross, V Le B. l. 2 *ita. [iubente | senat]u* Mommsen. || 2 promiserat: R ex O correctum || praenomen T. postea insertum. Le B. || Nomen aut ANM (ut Fouc.) aut ARM (Le B.: ARIM) fuit. || 6 σύνεδροι sunt Megalopolitarum. || 7 in. \I R., I Le B. || 7 extr. ΩI R., Len., OI Gourn.; O Le B., O sive Ω F., Ω mihi probabilius.

'Pro ponte facto ex consulto synedrii nescio cuius' (immo Megalopolitarum 'ei qui fecit in tempus vitae remissa est scriptura pro pascuis silvisque glandiferis pendenda; nam sic explicanda esse τὸ ἐπινόμιον καὶ βαλανων ..... intellexit Boeckhius'. Mommsen. An βαλάνω[ν χρῆσιν], nisi novam vocem in -ωσιν s. -ωμα fingere licet.

457 Megalopoli in museo. Tabula ansata a dextra et superne fracta; l. m. 1,00, a. m. 0,81; cr. 0,10. Litterae magnificae, a. 0,025—0,06 Α Δ Ε (angustum) Η Θ Μ Ν Ξ Ο Π Σ Ω. Ed. Richards *Exc.* 136sq., XVIII (*Rev. arch.* XXII 1893, 403, 128; CIL III *S* 13691). Vidi. *Ect.*

[Imp ' Caes ' Divi ' Vespasiani]
[fil ' Domitianus ' Aug ' Germanicus]
pontife[x ' maximus ' trib ' pot ' $\overline{XIII}$ ' imp ' $\overline{XXII}$
cos ' $\overline{XVI}$ ' censor ' per[petuus ' p ' p ' porticum ' Mega]-
lopolitanis ' incendio ' co[nsumptam ' funditus ' s ' p ' re]-
stituit ❧
Αὐτοκράτωρ ' Καῖσαρ ' Θεο[ῦ ' Οὐεσπα]-
σιανοῦ υἱὸς | Δομετιανὸς |
| Γερμανικὸς ' | ἀρχιερεὺς ' μέγιστος ' δημαρχικῆς '
ἐξουσίας ' τὸ ' $\overline{ιγ}$ ' αὐτοκράτωρ ' τὸ ' $\overline{κβ}$ ' ὕπατος ' τὸ ' $\overline{ς}$ ' [τειμητὴς ' διὰ ' βί]-
ου ' πατὴρ ' πατρίδος ' στοὰν ' Μεγαλοπολείτας ' [πυρὶ ' ἐξουθε]-
νηθεῖσαν ' ἐκ θεμελίων ' ἰδίαις ' δαπάναις ' [ἐπεσκεύασεν]

Suppl. Richards et Mommsen; hunc sequor. || 3 TII... || 4 ILI = per. || 5 *suo sumptu* integrum Rich., Momms. nimis longum. || 9 [ἐξουθε]-[10]νηθεῖσαν Rich., cf. LXX. || 10 $\overline{ΙΓ}$ i. e. $\overline{ΙC}$ a. p. Chr. 93 XIV m. Sept. — 94 XIII m. Sept. Quaeritur, num de Philippi porticu agatur (Rich.).

458 Megalopoli in museo. Miliarium cylindratum infra mutilum, cuius a. m. 0,65, dm. 0,29. Exscripsi. *Ect.*

E
I M P · C A E S A R · N E R
V A E · F · N E R V A · T R A I
A N V S Ɛ P T V M V S A V
G E R M · D A C · P A //////
versus dubius

116/7 p. Chr.

E
Imp. Caesar Ner-
vae f. Nerva Trai-
anus optumus Aug.
Germ. Dac. Pa[rth?] - -

Vs. 3 Є pro O incisum.

459 Olim sub ponte Helissontis fluvii in ripa dextra. Epistylium (?) quod a dextra mutilum esse videtur, l. m. 1,02, a. 0,62, cr. 0,35. Litterae evanidae saec. II/III p. Chr. a. 0,037. Ed. Richards *Exc.* 137sq., XX (ubi typos maiusculos a typothetis non bene collocatos esse transscriptio docet).

Α Υ Ꞁ Ↄ Κ Ρ Α Τ Ο Ρ \ Κ \ Ι C . . . I I Λ . . .
|////////////////////////| . . . . . Υ . . I O I |////////////////|
|////////| Є Υ C Є Ρ //
//

Haec ita supplevit Rich.: Αὐτοκράτορα Καίς. [Αὐρ]ήλ[ιον [2]Ἀντωνεῖνον θεο]ῦ [υ]ἱὸ[ν Κομμο[3]δον] εὐσεβ[ῆ Σεβαστὸν - - [4]- - ἡ πόλις].

An: Αὐτοκράτορα Καίσ[αρα] Μ. Α[ὐρήλιον [2]Κόμμοδον? Insequentia dubia, an Γερμανικόν? Σαρματικόν? vs. 3 εὐσεβ[ῆ εὐτυχῆ -]. Etiam Elagabalum Αὐτ. Καίς. Μ. Αὐρ. Ἀντωνεῖνον etc. in censum venire indicavit Rich.

460 Megalopoli in museo. Basis superne laesa; a sinistra alius lapis fuerat. L. 0,84, a. 0,31, cr. 0,46. Litterae a. c. 0,028; ΑΕΘΜΝΟΠ ΣΩ saec. II exeuntis? Invenit Mpoberus. Ed. L(eonardos) Καιροί, 11. VIII 1897 ectypo usus. Vidi. *Ect.*

.......|..εν μο- - - - - - - - - - -
.......|..ι καὶ πάσας [Ἑλ]λάδ[ος - ⏑⏑ -]
[αἵματος | ἐ]ξ ἀγαθοῖο Προάγορός εἰμι Διαίου.
[ὃς στεφά]νους τρισσῶν εἷλεν ἀπ' ἀντιπάλων.
[γείνατο] | δ' ἁ Μεγάλα με πόλις, Σπάρτα δὲ τιθήν[α].
[ἀγλ]αΐς [αν δ'] ἀρετὰν αἱ δύο μοι πατρίδες.

Vs. 1 Μο[ύσαις?]. || 3 Diaeus num praetor Achaeorum Megalopolitanus, qui a. 146 obiit? Ad nomen cf. Polyb. XIII 8 (204 a. Chr.) τὰ Προαγόρου θρέμματα (Megalopolitani).

461 Megalopoli in museo, olim in agro inter vicum *Sinanu* et Helissontem. Tabula cuius superior pars recentiore aevo ita desecta est, ut arcum efficeret, qua re initia et fines versuum priorum perierunt; l. 0,88, a. 0,38, cr. 0,14. Litterae magnae a. 0,02—0,025, bene incisae, saec. II a. Chr.; ΑΕΝΠΣΩ Edd. Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 1855, 41, 43 et tab. VI 1; G. Hirschfeld *Bull. Inst.* 1873, 218 (ex hoc solo Kaibel Epigr. 1044); Foucart-[Le Bas] II 331*a* (Kaibel l. l. p. XXII); Richards *Exc.* 134sq., XIII (Wilhelm *Wiener Stud.* XXXIV 1912, 342sq., 1). Vidi. *Ect.*

. . ΕΤΙΙΤΟΝΕΥΟΠΛΟΥΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟ‾ΑΙΜ/
. . ΙΝΕΜΕΓΑΚΛΕΙΑΣΑΙΝΕΣΟΝΕΥΞΕΝΙΑΙ
. ΝΑΠΟΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣΛΕΚΤΡΩΝΗΝΕΓΚΑΤΟΜ/
. . . ΞΕΝΙΑΣ. . . . ΝΚΥΠΡΙΔΟΣΙΡΟΠΟΛΟΝ
. ΑΙΜΟΝΙΓΑΡΝΑΟΙΟΠΕΡΙΞΕΥΕΡΚΕΑΘΡΙΝΚΟΝ
ƆΗΚΑΤΟΚΑΙΞΥΝΟΙΣƆ.ΚΙΑΔΑΙΤΥΜΟΣΙ
ΕΙΔΕΓΥΝΑΠΛΟΥΤΟΙΟΚΑΛΑΝ\ΛΑΞΑΤΟΦΑΜΑ
ΥΟΑΥΜΑΠΡΟΓΟΝΩΝΠΑΙΣΙΕΠΕΣΤΙΑΡΕΤΑ

[τὰ]ς τρίτον εὐόπλου Φιλοποίμενος αἷμα [λαχοῦσας]
[ξε]ῖνε Μεγακλείας αἴνεσον εὐξενίαν,
[ἃ]ν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἠνέγκατο μά[τηρ],
[τᾶς] ξενίας [ἁγνὰ]ν Κύπριδος ἱροπόλον.
[δ]αίμονι γὰρ ναοῖο πέριξ εὐερκέα θρινκὸν
θήκατο καὶ ξυνοῖς ο[ἰ]κία δαιτυμόσι·
εἰ δὲ γυνὰ πλούτοιο καλὰν ἀλλάξατο φάμα[ν],
[ο]ὐ θαῦμ'· ἁ προγόνων παισὶ ἔπεστι ἀρετά.

Quae lineis subductis notavi, ab aliis recepi. || Vs. 1 ..ΕΤΙΙΤΟΝ ΡΛ.ΑΟΥΙΙΑ Vischer; hinc emendavi. Megaclea ut nobilissimi viri neptis commemoratur. Utrum Damocrates an Megacleae mater a Philopoemene genitus sit, incertum. Philopoemenis filium Thearidam habes n. 442$_5$. || [λαχοῦσας] Kaibel. || 4 [τᾶς] ξενίας θ[εία]ν Rich., [Εὐ]ξενία, σ[εμνὰ]ν Fraenkel. Certe Θ prorsus dubium est. Veneris templum Paus. VIII 32, 2. || 6 ο[ἰ]κία Rich. bene, quamquam alterum I non legerat; cf. Ziebarth *Vereinsw.* 42.

Stemma:

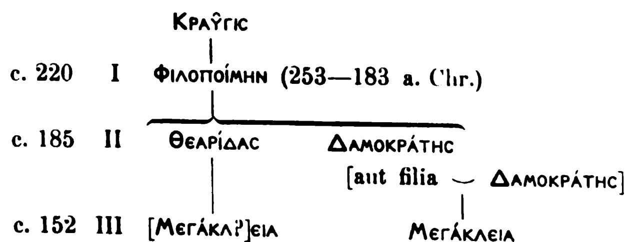

462 Frustulum marmoreum. Ed. Richards *Exc.* 134, 134 XI.

ΗΠΙΕΙ

Potest carminis esse ab ἤπιε incipientis, sicut tegeaticum n. 153. Nihil iuvat.

463 Megalopoli ante Museum. Basis l. 0,42, a. 0,71, cr. 0,52. Litterae v. 1—4. 13 a. 0,03, in εἰσθέσει, 5sqq. 0,022, saec. II p. Chr. ΛΔΕΘΛΜΞΟΠΣΨ et ω. Edd. Δελτίον 1885, (*Ath. Mitt.* X 1885, 287); S. Reinach *Rev. arch.* VIII 1886, 82; Richards *Exc.* 139sq., XXVI. Vidit Lattermann. *Ect.*

ἡ πόλις ἡ Μεγαλο-
πολειτῶν Μ̄ Τάδιον
Σπεδιανὸν Μ. Ταδίου
Τειμοκράτους υἱὸν
τά τε ἄλλα πολειτευσάμενον
φιλοτείμως καὶ ἀγωνοθετήσαν-
τα τῶν Λυκαίων καὶ Καισαρήων λαμ-
πρῶς καὶ ἐναρέτως, προσδεξα-
μένης τὸ ἀνάλωμα Κλαυδίας Ἰου-
λίτης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν
παιδίων Ταδίων Τειμοκράτους
καὶ Σωτηρίχου.
ψ̄. β.

Stemma:

Μ. Τάδιος Τειμοκράτης I	X.	
Μ. Τάδιος Σπεδιανός —	Κλαυδία Ἰουλιτ(τ)α	Τιβ. Κλαύδιος Πολύξενος ἀγορανόμος n. 464.
Τάδιος Τειμοκράτης II	Τάδιος Σωτήριχος	

Λύκαια καὶ Καισάρηα vide n. 515_{31}.

Vs. 2 cf. Κλαυδία Ἰούλιττα Ancyrae CIG 4056; alia habet W. Schulze *Lat Eigenn.* 77 adn. 3.

464 Olim *Sinanu* in casarum muris. Fragmenta tria baseos, l. olim plus 0,56, a plus 0,62. Litterae saec. II/III ΛΔΕΛΜΠCω a. 0,04, vs. 1—3 paullo maiores. Edd. Le Bas *Inscr. gr. et lat.* 61sqq., 10 ex Trézelii schedis (K. Keil *Jahrb. Phil.* XL 1844, 273 et *Z. Altertumsw.* IV 1846, 981sq.); Vischer *Epigr.-arch. Beitr.* 1855, 41sqq., 44—46 et tab. VI, 2—4, et *Arch. Zeitg.* XIII 1855, *Anz.* 118sq.; Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861. 33sq. (diarium illius adhibuit Fraenkel); Richards *Exc.* 136, XVII.

a [ἡ π]όλις
[Τιβ.] Κλαύδιον Πο-
[λύξ]ενον, ἀγορανο-
[μήσαντα λαμπρῶς],
[προσδεξαμέ]-
b νης τὸ ἀ[ν]άλωμα *c*
Τιβ. Κλα[υ]δίας Ἰου-
λίττης | τῆς ἀδελ-
φῆς ὑπ[ὲ]ρ τῆς Λυ-
καειτ[ῶ]ν φυλῆς.

Restituit Foucart. De familia v. ad n. 463. || Vs. 9 De tribu v. n. 452 IV.

465 Megalopoli in museo, inventa in foro ad viam publicam quae nunc est. Basis l. 0,66, a. 0,69, cr. 0,37, cymatiis carens. Litterae elegantes ΑΕΘΗΜΠΣΩ a. 0,03, saec. I/II p. Chr. Ed. Richards *Exc.* 137, XIX. Vidi. *Ect.*

.........c. 10.......ον Μην.......
.........c. 10.......φον ἡ πό[λις ἡ Με]-
[γάλη] καὶ τῶν Ἀρκάδων [τὸ κοι]-
[νὸν τὸ]ν ἐπίσκοπον καὶ φύλακ[α]
[τᾶς τ]ῶν πολειτῶν σωφροσύ-
[ν]ης ἀνέστησεν ὁ υἱὸς Θῆρις καὶ
Ἀγὼ ἡ ἀδελφιδῆ καὶ υἱός. <
Υ. Β.

Vs. 2 [τοῦ δεῖνος ἀδελ]φὸν Rich. || πό[λις. τὸ συνέδριον] καὶ id. || 4 magistratus ceteroquin ignotus. ||

Stemma: Μην -
- ος — X
Θῆρις — Ἀγώ

2. 3 exempli gratia supplevi. Ἀρκάδων κοινόν Hadriano utique non antiquius. || 4 in. I, extr. «

466 Olim *Kassilochori*, quo a foro ex Magnorum deorum fano transportatum esse elucet, in fronte casae. Lapis c. 0,62 : 0,85. Litterae saec. I a. Chr. vix antiquiores. ΑΕΘΜΣΟ. Ed. Richards *Exc.* 135, XV.

- - - -|.α Ἀγὼ καὶ Ἀριστόδαμον
[τοὺς γο]|νέας θεοῖς Μεγάλοις.

Vs. 2 suppl. Fraenkel.

467 Megalopoli in museo; inventa ante theatri scaenam. Cymatium magnum seorsum exsculptum, a. 0,28; litteris magnificis a. 0,052. Ed. Richards *Exc.* 138, XXI. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

vac. ΞΕ Ξε-

Post ε hasta? Dedicatio litteris magnis scripta: fortasse de Xenophilo Damophontis f. cogitare licet; qui magnis litteris uti solebat. Cf. infra sub Lycosura n. 540.

468 Athenis in museo (inv. n. 12231), inventa Megalopoli in theatro. Tessera theatri fictilis opisthographa, dm. 0,055. Litterae bonae saec. IV/III a. Chr. ΛΔΕΜΟ parvum ΓΣ. Ed. Kastriotes Ἐφ. νομισμ. ἀρχ. III 1900, 55 sqq. cum imaginibus (Szanto *Abh.* 246). Vidit Lattermann.

a Ἀπέλλι-
χος
Πολεμαρ-
χίδα.

b 5 Λυκαία
τρίτου

'ὁ φέρων τὸ εἰσιτήριον ἡμῶν ἠδύνατο νὰ καθίσῃ ἐπὶ τῶν ἑδωλίων τοῦ τρίτου μέρους τῆς κερκίδος τῆς Λυκαίας φυλῆς - -' Kastr. Cf. tesseras Mantineae n. 323.

469 LATERES. Athenis et Megalopoli in museis. Lateres cocti in variis urbis locis, imprimis circa forum, in theatro et Thersileo inventi. Ed. Richards *Exc.* 140sq., XXVIII 1—15, Bather *Journ. Hell. stud.* XIII 1892/3, 332, 1—6 (Thersilei). 336, 1—3. Propemodum omnes delineavit Lattermann. *Ect.* Megal(opoli) conservatos interdum notavi.

1 *a*) ΙΕΡΟΙΕΡΜΑ *b*) ΙΕΡΜΑΝΟ *c*) ΟΣ
ΑΘΑΝΑΣ ΝΑΣΔΙΩ
ἱεροὶ Ἑρμᾶνος
Ἀθάνας Διώ[νας?]
Nota templa Ἑρμοῦ Ἀκακησίου (Paus. VIII 30, 6) et Ἀθηνᾶς Πολιάδος (VIII 31, 9). De Diona Megalopoli culta nihil scimus. Rich., Latt.

2 ΟΥΔΑ.ΓΡΙΟ
ΑΝ
- ου δα(μόσιοι) Ἀ- (incerta) 2 vix Ἀθάν[ας - -]. Latt.

3 ΙΑΙΤΞ
ΔΥΟ
[Ἱ- s. Ἑ]στιαίου δα(μόσιοι). Inventus in portico Philippi. Bath. Latt.

4 ΘΕΩΝ
[Μεγάλων] θεῶν (Paus. VIII 31) Rich. Latt.

5 ΣΚΑΝΟΘΗΚΑΣΔ
σκανοθήκας δα(μόσιοι). Compositum e fragmentis plus viginti. Inventi infra occidentale theatri analemma. Rich. Latt. Cf. Doerpfeld-Reisch *Theater* 134. 139.

6 *a*) ΦΙΛΙΠΠΕΙΟΥ
a) Φιλιππείου. unus integer, duo fragmenta. Paus. VIII 30, 6 στοὰν Φιλίππειον. Unus inventus in orientali parte porticus qui forum a septentrione cingit. Rich. Latt.

b) ΦΙΛΙΠΠΕΙΟ
..ΠΟΡΟΣ·
b) additum .. πορος Mus. Megalop. Latt.

7 ΙΙΔΙΗΜΙΟΠΟΛΙΦ
Φιλοποίμην Δϊί. Inventus in regione fani Magnarum dearum. Bath.

8 *a*) ΑΡΙΣΙΤΑΝ *b*) ΔΙΙ
Ἀρισ⟨τ⟩αν[δρείου] Paus. VIII 30, 20, 10 στοὰν Ἀριστάνδρειον. (Bather). Quamquam in Thersileo inventus later, in opposita Helissontis ripa.

9 ΕΛΑΤ
ΓΑΛ
Ἐλατ[- Με]²γαλ[οπολιτᾶν] Bather; [Με]γάλ[ων θεῶν] melius Fraenkel. Inventus a porticu Philippi meridiem et occidentem versus. Latt. Vs. 1 in fine Ο?

10 ΑΡΙ
ΠΟ
Ἀρι- ²πο- Megal. Latt.

11 ΤΗΣΕΠΙ
ΡΟΠΕΙΘΕΙΕ
... της ἐπ' ἀ[γωνοθέται]
[Ἀν]δροπείθει. δα(μόσιοι).
Pars verbi ἀγων. per compendium scripta erat. Inventus prope Iovis Soteris fanum orientem versus. Rich. Latt.

12 ΔΑΜΟΣΙΟΙΑΡΧΙΝΟΥ
δαμόσιοι. Ἀρχίνου. Later fragmentis compositus et frustula in Thersilei porticu inventa. Bath. Latt.

13 *a*) ΑΡΧΙΝΟΥΑ
b) ΝΟΥΔΑΜΟΣΙΣ
c) ΣΙΟΙ
Ἀρχίνου. δαμόσιοι. *a*) *c*) Athenis Latt. *b*) Megal. Latt.

14 ΑΣΚΛΑΠΙΟ
Ἀσκλαπιο- Aesculapii statua (Paus. VIII 31, 1) in censum non venit; potest nomen humanum fuisse. Inventus in aedificio a Philippi porticu meridiem et occidentem versus sito. Bath. Latt.

15 Α intra circulum
Inventus in Thersileo. Bath. Latt.

16 *a*) ΕΠΙΑΙ *b*) ΠΑΓΩ *c*) ΟΘΕΤΑΙΑ
ΙΔΜΟ
ἐπὶ (s. ἐπ') ἀγωνοθέται Ἀ-.. ει. δαμό[σιοι]. Bath. Latt.

17 ΙΑΑ
[ἐπ' ἀγωνοθέ]τα Ἀτ-? Later a priore diversus (Α non Α) Latt.

18 ΛΕΩΝΟΣΕΠ
[Ἡρακ- s. Κ]λέωνος· ἐπ- Latt.

19 ΝΙΚ
Νικη[ράτου?] Rich., corr. Latt.

20 *a*) ΝΙΚΟΜΑΧΣ *b*) ΙΑΧΟΙ
Νικομάχου. *a*) Inventus in colle a porticu Philippi septentrionem versus sito (n. 7 in Loringii tabula).

21 ΑΞ
Ξα-

22 //ΟΜΙΛΟΥΑΙ | //ΠΟΛΥΒΙΟΥ | — ὁμίλου Αι ²Πολυβίου. Inventus a Philippi porticu meridiem et occidentem versus intra aedificium.

23 CC — Cω -

24 ΟCΙΟΙΤΕΤΑΡΤΟΥ — [δαμ]όσιοι. Τετάρτου. Inventus intra Thersileum. Τέταρτος nomen proprium potius quam seriei vel officinae numerus esse videtur. Bath.

25 a) ΕΠΑΓΩΤΙΜΟΜΑ — ἐπ' Ἀγω(νοθέται) Τιμομά(χωι) δα(μόσιοι) Βιβ[ίου] Bath. Latt. Inventi in Thersileo.

b) -ΩΤΙΜΟΜΑ ΔΒΙΒ

c) ΥΟΙΒΙΒ ΜΑΔ — Βιβίου. δαμ[όσιοι]. Megal. Latt.

26 ΑΣΔΑ| — -ας. δα(μόσιοι). Inventus in theatro. Latt.

27 \ΙΑΔ — -λία. δα(μόσιοι). Latt.

28 ΝΤΟΣΔ — -ντος. δα(μόσιοι). Inventus in Iovis Soteris fano. Rich. 3.

29 ΦΑΙΡΟΣ — [Σ]φαῖρος. Megal. Latt.

30 ΣΑΚΑ — Σάκα s. Σακά[δα]. Rich. 13.

31 \ΕΜΔΣΟΡ (retrograde) — -ρος. δα(μόσ[ι]οι). Μελ - Megal. Latt.

---

470 Olim Megalopoli. Glans plumbea. In altero latere tauri caput. Litterae elatae quamquam dextrorsum spectant, saeculum quartum fortasse non superat (Roehl); immo Megalopoli condita recentiores esse videntur; saepe enim formas qui faciebant contrariam fieri imaginem obliti sunt (cf. amphorarum notas). Edd. Foucart(-Le Bas) 332*a*. (Roehl IGA 108; Bechtel *SGDI* 1208; Hoffmann Dial. I 19, 16).

ΟΡΔΝΑΕΛΚ (retrograde) — Κλεάνδρō.

---

471 MENSURAE. Olim Megalopoli ante demarchi domum. Lapis a. 0,275, cr. 0,675, l. 0,775. In latere superiore mensurae excavatae erant quattuor; extant duo. Maiori adscriptum est (Richards *Exc.* 127 sq., V):

ΜΕΓ (vertical) ... ΤΩΝ (vertical)

ΑΜ . . . . ΥΣ

Ἀμ[φορε]ὺς Μεγ[αλοπολι]τῶν Richards. An Ἀμ[φιφορε]ύς?

SECTIO TERTIA.

MONVMENTA SEPVLCRALIA.

472 Megalopoli in museo. Stela superne cymatio ornata in duas partes fracta; l. 0,48, a. 0,70, cr. 0,10. Litterae saec. II s. III p. Chr., a. c. 0,013, vs. 14 sq. 0,03. ΑΕΖΘΗΞΜΟΠΣΩ (12 in. Ω), εἴσθεσις pentametrorum, neglecta vs. 11. 13. Exscripsi. *Ect.* Vidi Leonardi ectypum.

Τὴν πᾶσιν θαυμαστὰ βίον κυκλοτέρμονα σεμ[ν]ὸν
λείπουσαν ζωῆς τύνβος ὅδ' ἀνφιέπει·
ἣν δ' ὄνομα ζητῇς, Διονυσία, ἣν μακαρίζει
πᾶς ὁ γνοὺς θείας ἃς ἔλαβεν χάριτας.
ἡνίκα γὰρ λυκάβαντας ἔθ' ἡλικίης δεκαπέντε
ἔσχεν, παντοκράτωρ λάτριν ἑὴν ἔθετο
Εἶσις, ταῖς δ' ἰ[δ]ίαις κόσμησεν στολίσιν·
ἑξήκοντα δ' ἐτῶν ὅτε δὴ χρόνον ἡ λάτρις ἔσχεν,
τὴν ὁσίην ὁσίως στεῖλαθ' ἑὴν πρόπολον·
λουτρὸν γὰρ φαίδρυνε καλὸν χρόα· πλεξαμένη δὲ
τοὺς ἱεροὺς πλοκάμους ἴλλαθ' ὑγραῖς σταγόσιν·
βωμὸν δ' ὡς προσιοῦσ' εὐχὰς θέτο, σεμνὴ ἅπασιν
ἄστρ' ἔβα, ὡς ἀνόσως ᾤχετ' ἐς ἡμιθέους.
Διονυσία
χαῖρε.

Ectypo collato lectionem multis locis (vs. 3. 4. 8. 10) correxit Wil. || Vs. 1 ΟΝ alterum supra scriptum, deficiente lapide. || 6 παντοκράτωρ non iam cum Thesauro pro solius Dei epitheto habendum est; sed ex Hebraeorum more aegyptio in graecorum deorum velut Mercurii cretici (Kaibel Epigr. 865) cultum et papyrorum magicarum usum transiisse videtur, id quod exempla a Deissmanno et Nordenio mihi allata probant. || 7 ΙΣΙΑΙΣ in lapide esse videtur, ἰ[δ]ίαις correxit Wil. || 10 ΔΕ suprascriptum. || 11 ΙΛ/ΛΟ. ἴλλατο i. e. ἐπλέξατο εἰς ἕλικας, cf. Hesych. ἴλλαι· συστροφαί, δεσμοί..., et ἰλλάζει· δεσμεύει, συστρέφει... Wil. || De paucis cultus Isiaci documentis arcadicis egit Rusch De Sarapide et Iside in Graecia cultis 1906, 36; adde Mantineae n. 269₂₄.

473 Megalopoli in S. Athanasii ecclesia. Lapis a dextra mutila; l. et cr. 0,58, a. 0,25. Litterae saec. III p. Chr. Α Є Θ Μ Π C Ω. Exscripsi. *Ect.*

. . ϵ ϵ . . . . κω . . . ιαϵ - - -
οὐδέ [τις ἂν γ]ὰρ ἀμείνων ἐνὶ πτόλ[ι, ἀλλὰ πατρὸς μὲν]
εὖ γε[γαὼς] προὔχοντος καὶ πρωτε[ύοντος ἁπάντων]·
ἀλλὰ κακὸς δαίμων βουλεύσα[το – ᵕᵕ – ᵕ]
ἡλικίην τμήξας καὶ μηκέτι Κύ[πριν ἐάσας]
μηκέτι παρθενικῇ ἀλόχῳ κατα[ζεῦξαι ᵕ – ᵕ],
ἀλλὰ Τύχη φθονέσασα πνεῖ ἐτ' ἀ- -
οὔπω τεσσεράκοντ' ἐ(τέ)ων ζωή[ν οἱ ἀπηύρα].
ὦ πόλι δύσποιτνε, ποῖον σοι – ᵕᵕ – ᵕ
[Λυ]κόρτα φθιμένοιο καὶ μ[κετι – ᵕᵕ – ᵕ]
[μη]κέτι προστασίης τᾶς – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕ

Cum poëtaster artis metricae legibus parum obtemperaverit, restitutio omnis incerta erit. || Vs. 7 Π ΝЄ (potius Ν et Є ligata) Ι Є Τ' Α ante πνεῖ aliquid (ᵕ – ᵕᵕ) excidisse videtur. || 8 Ν Τ' Є Ω Ν. || 9 pro δύσποτμε. || 10 Fortasse a Polybio oriundus erat hic Lycortas; cf. titulos Olympios saeculi tertii. || 11 μηκέτι προστασίης, scil. Lycortae, urbs τεύξεται sim.

474 Megalopoli in museo. Tabula superne integra; l. m. 0,165, a. m. 0,15, cr. 0,022. Litterae saec. II/III p. Chr. Vidi. *Ect.* Habeo etiam Leonardi apographum.

Δ Є Θ Є Λ Γ Є Ν
Θ Α Τ Є Τ Υ Κ Τ Ο
Ο Ν Μ Є Ρ Ο Π Є C C Ι Ν
Τ Ω Ν Γ Є *vac.*
Є Ι Θ Υ Β Ι Ο Ι C Ι Ν Є Ι
Ο V Ν Α Є Τ Η C Ι Є
Ρ Α Δ Є Ι C Ο Υ *vac.*
Δ Τ . Κ Ο Ν Τ
Ι ᵕ

[ἔνθά]δε Θε(ι)αγέν[ους ᵕᵕ – ᵕᵕ –]θα τέτυκτο
– ᵕᵕ ον μερόπεσσιν ᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ τῶν γε
– ᵕᵕ εἰθυβίοισιν ε ι – ᵕᵕ ου ναέτησι
θ[– ᵕᵕ – πα]ραδείσου ᵕ – α τ[ε]κόντ ᵕᵕ – ᵕ

Vs. 3 i. e. ἰθυβίοισι. || 8 Λ Τ . Κ i. e. τ[ε]κοντ- (?) Leonardus quae non dispexi.

475 Megalopoli in museo. Tabula superne et a dextra mutila; l. m. 0,20, a. m. 0,15, cr. 0,02. Litterae saec. III/IV p. Chr. Ed. Richards *Exc.* 140, XXVII. Vidi. *Ect.*

Κ Α Π Η ///	. . . . κ' ἀπή[λυθε - ᵕ]
– Ш Μ Λ Δ Є Δ Ι Κ	ς͂ῶμα δὲ δικ-
ᵕ Ι Λ Κ Ι	(*dubia*)
Є Ν Θ Α Ι Ι Λ Τ Ω Ϲ Ω	ἐν θανάτῳ σῶ[σεν?]
ᵕ Є Ι Ι Ι	ε ι ι ι

Initio τύχη quae in coelum vel ad astra ivit supplenda.

476 Olim Megalopoli in museo. Frustulum a dextra integrum, serae aetatis. Litterae Ν hastae curvatae. Ed. Richards *Exc.* 139, XXV.

Π Ο L Μ Ο
> Γ Ο Π Ο Ι Є Ι Ν
Ξ Φ Ι Λ Λ Ν Δ Ρ Є
Π Ο Θ Є Ι Ν Η
Π Ο Θ Є Ι Τ Ω

[– ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ, τοῦτο δ' ἔ]πος μο[ι]
[– ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – λ]ογοποιεῖν·
– ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ε φίλανδρε
[– ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ πᾶσι] ποθεινή,
[πᾶς δὲ ᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕᵕ – ᵕ] ποθείτω.

Vs. 2 'dictitare aliquid, perhibere' (Thesaurus). Sequuntur laudes defunctae. || 4. 5 Ποθεινή et Ποθεῖτος etiam nomina propria esse possunt.

477 In ecclesia S. Athanasii. Later coctus a sinistra fractus; l. m. 0,29, a. 0,55, cr. 0,05. Litterae malae saec. III p. Chr. aut seriores. Exscripsi. *Ect.*

Α Ι Τ Ο C Κ Φ Ι Ο /////	[- κ]αὶ τὸ σκ(λ)φίο[ν -]
Φ Ι Ш Μ Ω Ν Κ Λ Ι ///	[- ἀμ]φὶ ὤμων καὶ -
Ι Τ Η C Φ Ι Λ Η Ξ	- - ι τᾶς φίλης -
Κ Η Τ Λ Ι	- - - κῆται.

478 Olim *Sinano* ('Συνάνου'). Stela l. τριῶν, a. ἓξ σπιθαμῶν (i. e. si morem antiquum adhibemus, 0,67 × 1,35). Litterae bonae fuisse videntur: Α Ε Ξ Μ Σ (Leake). Edd. Dodwell *Class. Tour* II 1819, 376; Boeckh CIG 1538 ex Miltiadis (a. 1814 facto) Koehlerique exemplaribus; Leake *Morea* III tab. n. 48, cf. II 41 (Bechtel *SGDI* 1211; Hoffmann *Dial.* I 20, 17). Koehlerum sequimur.

χαίρετε	Ἀστυκράτης
Θεαρίδας	Δαμοξένα
Ἀστυκράτης	Ἀρίστων
Θεαρίδας	Ἀριστομένης.

Vs. 1 Κ Koe. nihil alii, qui et in ceteris minus plenum habent textum. || 4. 5 nepos et pronepos prioris Thearidae (vs. 2) fuisse videntur.

479 In S. Athanasii ecclesia prope Helissontem. Tres manus: a) 1—6 saec. IV aut III ineuntis a. 0,035—0,03; b) saec. III exeuntis (antiquiorem crederes, excepto alpha) a. 0,03—0,05; c) minoribus litteris Ectypo a Leonardo dato utor.

a	Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε	*a* χαίρετε
	Α Λ Ε Ξ Ι Β Ι Ο Σ	Ἀλεξίβιος
	Ι Σ Χ Ο Μ Α Χ Ο Σ	Ἰσχόμαχος
	Κ Λ Ε Ω	Κλεώ
	Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι Α	Φιλόκλεια
	Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι Α	Φιλόκλεια
b	Ε Υ Α Λ Κ Ι Δ Α Σ	*b* Εὐαλκίδας
	Λ Λ Ε Ξ Ι Β Ι Ο Σ	Ἀλεξίβιος
c	Ε Υ Λ Ν Θ Λ	*c* Εὐάνθα.

480 In muro ecclesiae S. Athanasii. Lapis l. 0,52, a. 0,46. Litterae bonae a. 0,02 saec. II a. Chr. Α Ε. Ed. Richards *Exc.* 134 XII. Vidi. *Ect.*

χαίρετε.

Nihil aliud in hac tabula erat scriptum. Fuit igitus πολυάνδρειον.

481 Formae: Α Ε Ο. Ed. Le Bas(-Foucart) II 333.

Ἀπολ[λ]οφάνη
- - - - -
χαῖρε.

Vs. 1 π et η = Ι.

482 Olim *Sinano* in S. Nicolai ecclesia. Stela anaglypho viri stantis ornata. Α (Mitt., Ross), Є, C. Edd. Boeckh CIG 1539 ex Mustoxydis schedis; Leake *Morea* III tab. n. 49 unus integrum; *Expéd. Morée* II tab. 40 II (imago); Le Bas *Inscr. gr. et lat.* I 39, 8 ex C. Lenormantii Blioueti Virleti schedis (C. Keil *Jahrb. Philol.* XL 1844, 273; Foucart [-Le Bas] II 334 *c*; Hoffmann *Dial.* I 20, 19). Rossii exemplar (a. 1833) ex diario adhibuit Fraenkel. Cf. Haller de Hallerstein qui a 1811 vidit (B. Keil ex manuscripto Argentoratensi).

Ἀριστοκράτης
χαῖρε.

483 Megalopoli in museo. Stela aëtomate ornata, subest ex eodem lapide basis oblonga; sine basi a. 0,65, l. 0,455, cr. 0,10. Litterae bonae saec. III a. Chr. exeuntis, magno spatio et intervallis divisae, a. 0,025. Α Ε Σ Ω. Ed. Richards *Exc.* 126 II.

[Ἀρ]ίϲτων
χαῖρε.

484 Formae Α Є Μ. Ed. Le Bas(-Foucart) II 334 (Bechtel *SGDI* 1210; Hoffmann *Dial.* I 20, 20).

Διομήδη
χαῖρε.

485 Olim *Sinano*. Stela superne triangularis, rudis operis; l. 0,35, a. 0,55; litterae serae aetatis (christianae? Rich.) Α Ε Π Ω. Ed. Richards *Exc.* 139, XXIII.

Ἐπαφρί-
ων
χαῖρε.

486 Megalopoli in museo; olim in agro inter theatrum et vicum *Sinano*. Fragmentum stelae Ε Ω. Ed. Richards *Exc.* 134 X ex Loringii exemplari ectypoque; plura recognovit Lattermann. *Ect.*

Εὐρυμέδων
χαῖρε.

487 In theatro effossa. Lapis cymatio ornatus, a. (?) 0,48. Litterae saec. II/I a. Chr. a. c. 0,043. Α Ε Ξ Σ. Ed. Richards *Exc.* 135, XIV.

Ξενίϲκα χαῖρε.

488 Olim *Sinano*. Stela aëtomate ornata. Serae aetatis, Α Ρ Ε C. Edd. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII 1861, 33; Foucart[-Le Bas] II 334 *b*.

Ῥῆϲϲε
χαῖρε.

Ῥῆϲοϲ sicut Thraciae rex Homericus apud Cononem 4 scriptus.

489 Olim inter parietinas ecclesiae S. Sotirae. Stela. Litterae bonae Α Ε Θ Μ Ο Σ. Ed. Foucart(-Le Bas) II 334 *a* (Bechtel *SGDI* 1209).

Ϲεύθαϲ.
Μουϲαῖοϲ.

490 Megalopoli in museo. Stela cui dens subest, a. 1,15, l. 0,565. Litterae bonae a. 0,04, saec. III a. Chr., Α Ε Π Σ. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Ι Λ . . . . Ρ̣ Α Γ̣	. Ι . Λ . . . . ., ρ̣(?)άπ̣ -
/// Α Ι Ρ Ε Τ Ε	[χ]αίρετε
Ε Λ Ε ˂ Ι Π Π Ο Σ	[Τ]ελέϲιπποϲ.

Vs. 1 ita Latt.; in fine ' C velut Γ Ε esse videtur; Ρ incertum. [Φ]ιλ[ο-ϲά]ραπιϲ propter aetatem non placet. || 2 χαίρετε ad utrumque nomen spectat.

491 Megalopoli in museo; a. 1897 inventa (Leonardus). Tabulae l. 0,27, a. 0,28, cr. 0,05; litterae a. 0,02 saec. II/III p. Chr. Α Є Ζ Θ Λ Μ Ν Ξ Ο Π C Ω. Exscripsi. *Ect.*

Φιλεῖνε ἀγαθὲ	να ' λυπήϲαϲ, εὔ-
χαῖρε.	βιωτε, ξένων καὶ
φιλόφιλε καὶ φι-	ἐντοπίων ἀφθό-
λάνθρωπε, πᾶ-	νωϲ ζήϲαϲ ἔ-
ϲιν ποθητέ, μηδέ-	[τη] λ̣α̣.

492 Megalopoli in ecclesia S. Athanasii. Lapis l. 0,72, a. 0,19, cr. 0,83. Litterae permagnae a. 0,06—0,07 Λ Є Λ Μ C saec. II/III p. Chr. Ed. Richards *Exc.* 139, XXIV. Vidi. *Ect.*

Ἀϲιννία Μαμμια
φιλανδροτάτη
καὶ ϲεμνοτάτη
χαῖρε

493 Olim *Rusvanagae* (i. q. Λαδόκεια?) in fenestra casae (Charalampi Makropuli). Stela l. 0,15, a. 0,40. Α Ε. Ed. Richards *Exc.* 135, XVI.

Τιβ > Κλαύδιε
χαῖρε.

494 *Rusvanaga*, Olim in regione Μοναϲτηράκι (Αἰμονιαί? Loring), apud Kontargyrem Lamprum muro casae inaedificatus. Lapis superne cymatio ornatus, a dextra sinistraque fractus; l. m. 0,35, a. 0,10. Litterae bonae saec. I/II p. Chr. a. 0,045. Rusticus Premersteinio narraverat. Exscripsi. *Ect.*

ΗΙΙΔΙΑΙΓΥΝΑ

[ὁ δεῖνα τῆι δεῖνι τ]ῆι ἰδίαι γυνα[ικὶ - -].

B. AGER MEGALOPOLITANVS.

Vias sequimur a Pausania indicatas, sicut omnes secuti sunt; cf. iam Leakii tabulam *Morea* II 2.

I. HERAEA — MARATHA — GORTYS — THISOA — TEVTHIS — BRENTHE — TRAPEZVS ET VICINIA — THOCNIA — MEGALOPOLIS.

Paus. VIII 26, 8, cf. 27, 17. τοῦ Βουφάγου δὲ περὶ τὰς πηγὰς ὅροι πρὸς Μεγαλοπολίτας Ἡραιεῦσίν εἰσιν. 28, 1 Μάραθα χωρίον — Γόρτυς κώμη (u. v.) ... 3 (Γορτύνιος) ... ἔχει μὲν δὴ τὰς πηγὰς ἐν Θισόᾳ (u. v.) τῇ Μεθυδριεῦσιν ὁμόρῳ· καθότι δὲ τῷ Ἀλφειῷ τὸ ῥεῦμα ἀνακοινοῖ, καλοῦσι Ῥαιτέας. 4 τῇ χώρᾳ δὲ τῇ Θισόᾳ προσεχὴς κώμη Τεῦθίς ἐστι· πάλαι δὲ ἦν πόλισμα ἡ Τεῦθις (u. v.). 7 κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Γόρτυνος εἰς Μεγάλην πόλιν πεποίηται μνῆμα τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐν τῇ πρὸς Κλεομένην μάχῃ· τὸ δὲ μνῆμα τοῦτο ὀνομάζουσιν οἱ Μεγαλοπολῖται Παραιβασίον ... Παραιβασίου δὲ ἔχεται πεδίον ἑξήκοντα (ἓξ Curtius) σταδίων μάλιστα, καὶ πόλεως ἐρείπια Βρένθης ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ, καὶ ποταμὸς ἔξεισιν αὐτόθεν Βρενθεάτης καὶ ὅσον σταδίους προελθόντι πέντε κάτεισιν εἰς τὸν Ἀλφειόν. 29, 1 διαβάντων δὲ Ἀλφειὸν χώρα τε καλουμένη Τραπεζουντία καὶ πόλεώς ἐστιν ἐρείπια Τραπεζοῦντος (u. v.). καὶ αὖθις ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν ἐν ἀριστερᾷ καταβαίνοντι ἐκ Τραπεζοῦντος, οὐ πόρρω τοῦ ποταμοῦ Βάθος ἐστὶν ὀνομαζόμενον (u. v.). 5 (X stad.) καλουμένη Βασιλίς (u. v.) ... ἐντεῦθεν δὲ προϊὼν τὸν Ἀλφειὸν αὖθις διαβήσῃ καὶ ἐπὶ Θωκνίαν ἀφίξῃ (u. v.). ποταμὸς δὲ ὁ Ἀμίνιος ῥέων παρὰ τὸν λόφον ἐς τὸν Ἑλισσόντα ἐκδίδωσι, καὶ οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐς τὸν Ἀλφειὸν ὁ Ἑλισσών. 30, 1 πλησίον δὲ ἤδη τῆς πόλεως Ποσειδῶνός ἐστιν Ἐπόπτου ναός.

ΓΟΡΤΥΣ. Γόρτυς· πόλις Κυνουραίων Paus. VIII 27, 4; cf. 28, 2: τὴν δὲ Γόρτυνα ποταμὸς διέξεισιν ὑπὸ μὲν τῶν περὶ τὰς πηγὰς ὀνομαζόμενος Λούσιος, ἐπὶ λουτροῖς δὴ τοῖς Διὸς τεχθέντος· οἱ δὲ ἀπωτέρω τῶν πηγῶν καλοῦσιν ἀπὸ τῆς κώμης Γορτύνιον. Nomen: Hesych. Κορτύνιοι· οἱ Ἀρκάδες· ἡ γὰρ Κόρτυς τῆς Ἀρκάδων. Cf. Hesych. Κορύστιοι· οἱ Γορτύνιοι [ἢ ὁπλῖται]; Solmsen *Beitr. griech. Wortf.* 17. Forma Κορτυνίο iam in tit. saec. VI attico IG I s. 91, 373, 110.

Paus. VIII 4, 8 (Reg.) Γόρτυς δὲ ὁ Στυμφήλου πόλιν Γόρτυνα ᾤκισεν ἐπὶ ποταμῷ· καλεῖται δὲ Γορτύνιος καὶ ὁ ποταμός.

Gortys ita recentior esse indicatur oppidis a Lycaonis filiis conditis:

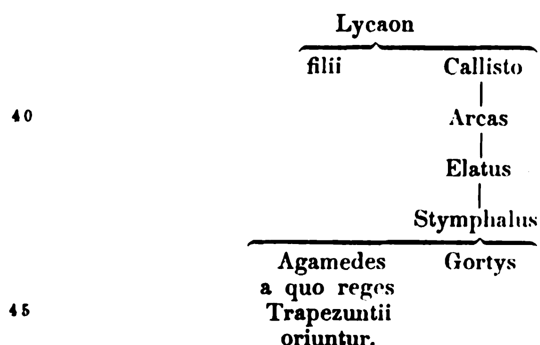

Gortys si Stymphali filius dicitur, eius oppidum Orchomeni oppidulis Methydrio Thisoae Teuthidi opponitur.

Iuppiter: Hes. Ἑκατόμβαιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ Ζεὺς ἐν Γορτύνῃ καὶ παρ' Ἀρκάσι καὶ Κρησίν.

a. 369/7. Megalopolin συνοικισθεῖσα Paus. VIII 27, 4 (decretum anni 369 esse, sed re vera conditam esse Magnam urbem a. 367 et postea, alio loco demonstratum est).

Post a. 349? Annus templi Tegeatici, v. p. 4_{21}. Aesculapii et Hygieae statuas Gortyne fecit Scopas Paus. VIII 28, 1. De Aesculapii cultu cf. Cic. n. d. III 57: tertius Arsippi et Arsinoae ... cuius in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur. Titanatarum Aesculapius ἐπίκλησιν Γορτύνιος. Paus. II 11, 8 quo referendus sit, incertum est. — Moenia oppidi praeclara eiusdem fere temporis esse videntur.

Post a. 338. Paus. VIII 28, 1 Alexander Philippi τὸν θώρακα καὶ δόρυ Aesculapio dedicasse fertur.

Saec. III. Rhianus ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ (St. B. Μελαιναί· Γόρτυν' Ἡραιάν τε πολυδρυμούς τε Μελαινάς· Meineke Anal. Alex. 184).

a. 219. Polyb. IV 60 Εὐριπίδας Aetolorum praetor Γόρτυναν τῆς Τελφουσίας (εἷλε) falsa est coniectura pro Γόργον τὸν.

Inde ab a. c. 191. Nummi aerei Ἀχαιῶν Κορτυνίων. (Head² 418.)

Post a. 146? Gortys Megalopolis κώμη. Paus. VIII 27, 7; 28, 1.

Saec. II a. Chr. Ἀσκλαπιὸς Κορτύνιος εἰς τὰν κατασκευὰν τῶν τειχῶν Megalopolitanorum Â dat. v. n. 441_6.

Antoninorum aevo: Pausanias adiit: ἐς ἐμέ γε ἦν.

1254. Hugues Bruyères de Champagne cum filio Carytaenae castellum condidit.

Medio aevo nomen regionis *Escorta*, *Caraitaine*, Καρίτενον similia, inde arx et hodiernum oppidum Καρύταινα ad Alpheum situm. Curtius l. l. 391, 2; Traquair *Ann. Br. Sch.* XIII 1906/7, 268 sqq. forma p. 270; imago pl. VIII.

Libri et itinera.

c. 1806. Leake v. *Morea* II 24 sq. cum forma arcis et portae.

— Dodwell v. *Tour* II 381 sq., *Views et descr.* tab. XVIII (imago loci). XIX (portae imago). Gell v. *Itinerary* 105; *Städtemauern* tab. XVII: portae imago.

1832. Boblaye *Recherches* 161.

1833. *Expédition de Morée* II 34, tab. 31: forma et porta. Curtius *Pelop.* I 349 sqq. et 391 tab. V (forma ex priore libro).

c. 1854. Bursian *Geogr.* II 233 (ipse vidit).

1874. Ἱερώνυμος Βογιατζῆς Περιήγησις κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος, Βύρων I 46 sqq. 103 sqq. 177 sqq. (non vidi).

1879. Furtwaengler *Kl. Schriften* I 241 sq.

1895. Frazer v. *Paus.* IV 307 sqq.

1909. Boelte v. *Realenc.*² VII s. v. Gortys.

Inscriptiones nondum innotuerunt.

495 ΠΡΟΣΥΜΝΑ? Olim *Karytaenae*, ubi a. 1730 exscripsit Fourmont (Mueller *Dorier* I² 395 adn. 2; CIG 1535, Bechtel *SGDI* 1194). Α et Α promiscue, Ε Θ Μ Π Σ Ω.

λ πάτρα τῶν Προσυμναίων
Νικομάχην Ἀριστοθέμιτος
δᾳδουχήσασαν.

Litterae Α Ω secundum p. Chr. saeculum arguunt; sed mirum tum dialecti vestigium (λ, sed -χην). Προσυμναίους in corrupto Pausaniae (VIII 27, 4) nomine Προσεῖς Παρρασίων latere coniecit Bursian *Geogr.* II 241 adn. 1.

Patra quin ad Megalopolitarum rem publicam referenda sit, dubitari non potest. Cum loco aliquo ab hodierno oppido Karytaena non nimis remoto, fortasse in opposita (sinistra) Alphei ripa sito coniungi potest, nisi hic quoque lapis, sicut n. 444, ex Magna urbe translatus est.

ΤΕΥΘΙΣ. Paus. VIII 28, 4 τῇ χώρᾳ δὲ τῇ Θιϲόᾳ προϲεχὴϲ κώμη Τεῦθίϲ ἐϲτι. 6 ἄγαλμα Ἀθηνᾶϲ ἔχον τραῦμα ἐπὶ τοῦ μηροῦ ... Ἀφροδίτηϲ τε ἱερὸν καὶ Ἀρτέμιδοϲ.

Minervae simulacrum explicat fabula aetiologica, quae carmine alexandrino et alio loco — duae enim versiones citantur a Pausania, altera etiam a Polemone fr. 24 Pr. — tractatae esse videntur.

Nomen a pisce τευθίδι i. e. lolligine, ab Aristophane saepe commemorato, derivatum. Ethnicum recte dicit Steph. Byz. πατρωνυμικῶϲ Τευθίδηϲ.

Ante a. 369. πόλιϲ τῶν ϲυντελούντων ἐϲ Ὀρχομενόν Paus. VIII 27, 4, cf. 28, 4 (πόλιϲμα).

a. 369/7. Megalopolin ϲυνοικιϲθεῖϲα.

c. a. 191—146. Foederis achaici particeps: nummi Ἀχαιῶν Τευθιδᾶν, Γνωϲέαϲ magistratus. Head[2] 418; *Brit. Mus.* 15, 174.

Post a. 146? Megalopolitarum κώμη Paus. VIII 27, 7; 28, 4.

Ante a. 177. Pausanias adiit c. 28, 6 αὐτὸϲ εἶδον.

a. 963. Prima nominis Demitsanae mentio in rescripto patriarchico. Forma slavica: Kandelorus p. 7.

Demitsanae in schola Museum est, quo lapides, vasa aliaeque res fictilia, statuae anaglypha etc. congesta sunt. Pars minima in loco ipso, i. e. Teuthide, inventa, pleraque aliunde allata, imprimis Sparta (cf. IG V 1, 700. 746. 747. 1505 sqq.), sed etiam ex arcadicis oppidis, Heraea (n. 415), Thelphusa, Gortynis vicinia, Scillunte. Etiam ex iis quae infra dabimus, maiorem partem alienam esse mihi persuasum habeo.

Libri et itinera.

c. 1806. Leake locum recognovit ad hodiernam Demitsanam: *Morea* II 63. Gell *Itinerary* 89.

1834. [Ross *Reisen* 115 de Thisoa cogitavit].
Curtius *Pelop.* II 353. Bursian *Geogr.* II 232.

1878. v. Duhn *Ath. Mitt.* III 79—81: Thisoa s. Teuthis.

1897. Κανδήλωροϲ Ἡ Διμιτϲάνα I 1897.

1895. Frazer v. Paus. IV 311 sq.

(1901. Richards *Archaic reliefs at Dhimitzana — Journ. Hell. stud.* XII 1891, 41—45 tab. XI Spartam spectat.)

1910. Lattermann v. *Ark. Forsch.* 1911, 25. 36 tab. XI cum imaginibus.

496 Demitsanae in museo. Stela a sinistra integra. Litterae mediocriter scriptae a. 0,012, saec. II/I a. Chr.: Α Α Ε Σ Ω.

Ι Σ Τ Α Σ Σ Ι
Ọ Α Υ Γ Ω Ο Ε Ν Τ C
Τ Α Τ Η Ρ Ω Ν Χ Ρ Ε C
Ω Ν Ε Κ Α Τ Ε Ρ Ω Ν
Δ Ι Κ Ο Σ Κ Α Τ Α Δ Ι Κ

multa desunt

[- τοὺϲ δικ]αϲτὰϲ ϲι - -
- - - - ·οαυγω ὁ ἐντο - -
[- - - - ϲ]τατήρων χρέο[ϲ -]
- - - - ·ων ἑκατέρων -
- - - - ·δικοϲ καταδικ- -

vacat

Vs. 2 participium in -ωθέντο[ϲ -? || 5 in. an Ν i. e. [ϲύ]ν̣δικοϲ?

497 Demitsanae in museo, originis incertae. Stela a sinistra et superne fracta; l. m. 0,13, a. m. 0,16, cr. 0,06. Litterae saec. I/II p. Chr. Α Ε Σ Ω a. 0,015 Exscripsi. *Ect.* Protti et meum.

[ὁ δεῖνα καὶ Ἀ]ριϲτοκρά-
[τ- οἱ? Ἀριϲτο?]τ̣έλευϲ
- - - - - ·ακτιων
- - - - - ·ν

498 Demitsanae in museo. Tabula a sinistra fracta. L. m. 0,31, a. 0,305, cr. 0,02. Litterae angustae accurate incisae saec. III p. Chr. vel postea Α Ε Μ Π Σ Ω.

[ἐνθάδ]ε̣ νηπιάχων παίδων κατὰ γαῖα καλύπτει
[ὀϲτέ᾽, ἅ γ᾽ ἀρ]ϲενίηι θάψε πατὴρ παλάμηι.
[ϲτυγνὴ ἀπή]νταϲ Μοῖρα· μί᾽ ἡμέρη ἔκτανε παῖδαϲ,
[αὐτίκα τ᾽ εἶδε γ]υνὴ δεινὸν ἐϲάντ᾽ Ἀΐδην.
[πρῶτοϲ μὲν] κούρηι Λ̣υκάβαϲ προγενεϲτέρηι ἦεν,
[ἀρτίτοκο]ϲ δ᾽ ἔμπηϲ κάτθανεν ὁπλοτέρηι.
[ἡ δ᾽ ἔχεν ἐν κόλ]ποιϲ μήτηρ δύο φίλτατα τέκνα,
[δῦνεν Φερϲεφό]νηϲ δώματ᾽ ἀμειψαμένη.

Vs. 3 ΜΙΗ || 4 Τ᾽ΑΪΔ || 8 ΜΑΤ᾽Α. || 3. 4. 6. 7 suppl. Wil. 6 ὁπλοτέρηι nominativus.

499 Demitsanae in museo; inventa dicebatur Thisoae '*wohl der französischen Karte*'. Stela rudis l. 0,35, a. m. 0,42, cr. 0,08. Litterae obiter incisae, Λ Ε Π Σ, saec. III a. Chr.? Ed. v. Duhn *Ath. Mitt.* III 1878, 81 (Bechtel *SGDI* 1254 *b*). Exscripsit Lattermann. *Ect.* Prottii.

Ἀϲπαϲία
χαῖρε.

500 Demitsanae in museo; originis incertae. Tabula undique mutila; a. m. 0,30, l. m. 0,50, cr. 0,095, saec. IV a. Chr. *Ect.* Prottii et Lattermanni. Hic exscripsit.

Βρόχυ[ϲ].

Ante B incerta vestigia, quae littera fuisse non videntur. Cf. Βρόχυϲ Γενναίειοϲ Crannone IG IX 2, 460$_{18}$.

501 Demitsanae in museo; inventa dicebatur ubi n. 499. Stela aëtomate ornata, l. m. 0,23, a. m. 0,30, cr. 0,04. Litterae saec. III/II a. Chr. Α Ε Σ. Ed. v. Duhn *Ath. Mitt.* III 1878, 81 (Bechtel *SGDI* 1254 *a*). Vidi. *Ect.* Prottii.

[Ξ]ενοϲτράτα.

502 Olim Demitsanae, inventum extra Teuthidis moenia. Ed. Κανδήλωροϲ Ἡ Δημιτϲάνα I 1897, 8.

Πλειϲτῶναξ χαῖρε.

503 Olim Demitsanae, ubi inventum esse dicebatur. Α Ε Ω. Edd. v. Duhn *Ath. Mitt.* III 1878, 81 (Bechtel *SGDI* 1254 *c*).

Ὠφέλα
χαῖρε.

504 Demitsanae in museo, originis incertae. Stela aëtomate (cum tribus acroteriis) ornata, litteris a. 0,03—(vs. 3) 0,065, quarum magnificentia quamvis sera et corrupta Spartam sapit: Α Δ Λ Ε C. Exscripsi. *Ect.* Protti et meum.

Τιβ. Κλαύδι
Cεκοῦνδε
χαῖρε.

Vs. 1 a nominativo in -ις pro -ιος.

505 Demitsanae in museo. Originis incertae. Stela a dextra et infra fracta; l. m. 0,22, a. m. 0,38, cr. 0,05. Λ Ε C Ω. Vidi. *Ect.*

χαῖρε γλυ-
κύτατε Νει-
κοκλῆ
βιώcαc
κγ̅.

506 Demitsanae in museo, originis incertae. Stela aëtomate ornata; infra fracta; l. 0,22, a. m. 0,22, cr. 0,02. Litterae saec. II p. Chr. Λ Ε Π Ω. Exscripsi. *Ect.* Protii et meum.

Κλαυδία
Ἐπιγόνη
χαῖρε κ[α]-
[λ]ὴ ἔτη βιώ-
[cαcα] λγ′.

507 Demitsanae in museo. Tabula a dextra mutila, l. m. 0,13, a. m. 0,26, cr. 0,03. Exscripsi. *Ect.* Prottii et meum.

Ι Τ Ạ	.ΙΤΑ..
Χ Α Ι	χαῖ[ρε]
Ζ Η C	ζήcαc[α?]
Ε Τ Η	ἔτη
Κ Ε	κε′.
♁ ♁	

508 Demitsanae in museo. Tabula superne et a sinistra integra. Litterae saec. I/II p. Chr. a. 0,025: Α Ε Λ Κ Μ Σ. Exscripsi. *Ect.*

Νεικομạ[χο-]
Λυcικράτ-
Κύλλου
vac.

Lapis originis incertae, nec quid nomina sibi velint constat.

509 Ibidem, originis incertae. Lateres cocti. Exscripsit Lattermann.

1)		Ξεναινέτου (formae Α Ε Ξ Ο). Duo alii mutili.
2)	Ɔ Α Π	Πας-
3)	' Ο Ɔ Α	cf. antecedentem.
4)	Δ	Δα(μόcιοc).
5)	Ο Σ Ι C et Δ Α Μ Ọ	δαμόcιοc.

ΘΙΣΟΑ. Nomen nisi in Pausaniae et Stephani codicibus, qui modo Θει modo Θι- modo corruptelas habent, semper Θι-, non Θει- scribitur. Locum hodie *Karkalu* dictum indicat Paus. VIII 28, 3 de Lusio: ἔχει μὲν δὴ τὰc πηγὰc ἐν Θιcόạ τῇ Μεθυδριεῦcιν ὁμόρῳ; cf. § 4: de vicina Teuthide. Homonymum apud Lycaeum oppidulum v. infra.

Ante a. 369. Unum erat e tribus oppidis τῶν cυντελούντων ἐc Ὀρχομενόν Paus. VIII 27, 4 (de epithetis Kalkmann *Paus.* 179).

c. a. 369/7. In Megalopolin cυνοικιcθεῖcα.

a. 361. ἐαρινᾶc Πυλαίαc ἑβδέμαc καὶ δεκάταc? (cf. 22 vs. 21 sqq.) ἀργυρολόγοι· - - [23]..... λης Θιcοαῖοc [ἐκ Μεγ]άλαc πόλιοc [25][δραχμ]ὰc δύο Delphos attulit. Bourguet *Bull. Hell.* XXVII 1903, 21 *B.*

c. a. 191 sqq. Nummi aerei foederis Achaeorum. Πολυήρηc — Ἀχαιῶν Θιcοαιέων s. Θιcοαίων (Steph. Byz. Θειcοάτηc ex analogia formae Λυκοάτηc finxit). Curtius *Pelop.* I 393 ex Sestinio; corr. Weil *Z. Numism.* IX 266. Head[2] 418.

Inde ab a. 146? Θιcόαν τὴν πρὸc Ὀρχομενῷ Megalopolitae κώμην habebant.

Libri et itinera.

1832. *Carte de la Grèce* rectum locum prope *Karkalu* indicat.

1857. Rangabé *Excursion en Arcadie* (*Mém. Ac. inscr.*) 348. Postea situm effodere coepit Hieronymus quidam.

1910. Lattermann v. *Ark. Forsch.* 1911, 37 sqq. cum forma loci et imaginibus tab. V. XI.

1911. G. Oeconomus situm effodit, nomen confirmat decretis inventis; cf. eum *Berl. phil. Woch.* 1911, 1206 sq. et Πρακτ. 243 sq.; idem nobiscum liberalissime apographa unde edimus communicavit.

510 Lamina aenea supra mutila, l. 0,247, a. 0,07. Litterae punctis expressae 'ἔντυπα cτικτὰ κακόcχημα' Ε Θ Μ Ν Ξ Π C Ψ Ω, saeculi II ineuntis (sive iam III?) a. Chr. (cf. legem Stymphaliam n. 357).

- - - - - - - - - - - - - - - εἶ[μεν] αὐτοῖc ἀcφά-
λειαν κ[αὶ π]ολέμου καὶ ἰράναc κạὐτῷ καὶ ἐγόνοιc· εἶμεν
δὲ αὐτοῖc καὶ ἐπιξυλίαν καὶ ἀτέλειαν πάντων ὧν ἁ [πό]-
λιc ἁ ἁμετέρα κυριεύει· εἶμεν δὲ αὐτὸν καὶ Θιcοαῖον καὶ εἰ-
c φάτραν ἕρπειν ὁποίαν ἂν βόληται· ὑπάρχε[ιν] δὲ αὐτοῖc̣ καὶ τὰ
λοιπὰ φιλάνθρωπα τῶν οἱ Θιcοαῖοι κυριεύονcι, ὅcα καὶ τοῖc ἄλλοι-
c προξένοιc καὶ εὐεργέταιc τῶν Θιcοαίων· γρά[ψαι] δὲ καὶ τὸc ἐπι-
μελητὰc τ(ὸ) ψάφιccμα ἐν χάλκω[μ]α κạṇạθḥṇạị ἐc τὸ ἱερὸν τô Με-
γάλο Cιοῦ.

Vs. 3 ἐπιξυλίαc = ius ξυλείαc (Pol. XXI 39, 12). || 9 cιοῦ insigne usus laconici apud Arcades propagati testimonium. Infinitivus εἶμεν et vox ἕρπειν (Wil.) dorica sunt. Magnus deus utrum cum Iove Aesculapio aliove deo Olympio an cum nullo conferendus sit, alii videant.

511 Lamina aenea e duodecim fragmentis composita, l. 0,305, a. 0,145; litterae a. c. 0,012, quales n. 510; vs. 13 c. 0,018.

ἐπει[δὴ] Θύμων Παυcίων[ο]c Θελφούc[ιοc]
ὑπ[άρ]χε[ι] φίλοc ὢν καὶ εὔχρηcτοc τᾶι π[όλει]
καὶ [τοῖc] ἰδ[ι]ώταιc τοῖc παραγινομένοιc κα[ὶ]
χρẹị[αν] ἔχουcιν, καὶ τᾶc πόλιοc χρείαν ἐχούcαc
διαφόρου ἔδωκε τᾶι πόλει, δεδόχθαι Θύμωνα
Παυcίωνοc Θελφούcιον πρόξενον ἦναι καὶ εὐερ-
γέταν τᾶc πόλιοc αὐτὸγ καὶ ἐγγόνοc· ἦν[αι δ]ὲ αὐ-
τοῖc καὶ ἐπινομίαν καὶ τὰ ἄλλα τίμια ὅcα ὑ[πά]ρχει
καὶ τοῖc ἄλλοιc προξένοιc καὶ εὐεργέταιc τᾶc πό-
λιοc· γράψαι δὲ καὶ τὸc ἐπιμελητὰc τὸ ψάφιcμα
ἐγ χάλκωμα καὶ ἀναθῆναι ἐν τὸ ἱερὸν τῶ Μεγά-
λω Θεῶ.

Θελ *fulgur* φου.

De fulgure Θελφουcίων signo v. p. 101$_{35}$.

ΒΡΕΝΘΗ. Paus. VIII 28, 7 v. p. 125,16. Fluvius Βρενθεάτης inter Helissontem et Gortynium a Pausania V 7, 1 enumeratur ut ἐκ τῆς Μεγαλοπολιτῶν γῆς in Alpheum cadens. Iure igitur suo Bursian II 241 non ad ipsum Carytaenae situm, ubi fluvius nullus sit idoneus, sed ad locum '*etwa 20 Minuten östlich*' Brenthen retulit. Certe ad fluvium erat vicus. (Steph. Βρένθη, πόλις Ἀρκαδίας, καὶ ποταμὸς Βρενθιάτης καὶ τὸ ἐθνικὸν Βρενθαῖος ἢ Βρενθιεύς, ὡς εἰρήσεται [ἐν τῷ] περὶ τοῦ Ὄρθη ex Pausania conficta sunt) nomen graecum: βρένθειον unguentum aliquod; cf. βρένθος, βρενθύομαι. Pars codicum (Paus. c. 28) formas Βερένθη, Βερενθεάτης exhibet. πεδίον ad dextram Alphei.

ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ. Sita e regione fere Brenthes in riva Alphei sinistra, ad Lycaei radices; cf. Curtius *Pelop.* I 304: '*das breite Tafelland, mit dem das Lykaion ostwärts gegen den Alpheios vortritt, ehe der Fluß in die Karitenaschlucht eintritt, war die alte Trapezuntia*'.

Saec. VI et V. In Herodoti (VI 127) narratione inter Agaristes procos est Ἀμίαντος Λυκούργου Ἀρκὰς ἐκ Τραπεζοῦντος, alius Ἀζὴν ἐκ Παίου. Quod bene illustratur Stephani s. Ἀζανία testimonio (ex Hecataeo?) ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἡ Ἀζανία, διῄρηται δὲ εἰς τρία, Παρρασίους, Ἀζᾶνας, Τραπεζουντίους, unde Trapezuntios gentem maiorem fuisse concludas, cuius rei memoria aliqua remansit quamvis infirma. Postea Trapezuntii cum Parrhasiis coaluerunt.

a. 369/7. Παρρασίων Τραπεζούντιοι Arcadum decreto Megalopoli additi, nec tamen paruerunt. Paus. VIII 27, 4.

a. 361. Paus. VIII 27, 5 Τραπεζούντιοι μετεβάλοντο ... καὶ οὐ γὰρ συνεχώρουν ἔτι (ipsorum ἄστυ) ἐκλιπεῖν, ... ἐκ Πελοποννήσου τὸ παράπαν ἐξεχώρησαν, ὅσοι γε αὐτῶν ἐλείφθησαν καὶ μὴ σφᾶς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ παραυτίκα διεχρήσαντο οἱ Ἀρκάδες· τοὺς δὲ αὐτῶν ἀνασωθέντας ἀναπλεύσαντας ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον συνοίκους ἐδέξαντο μητροπολίτας τ' ὄντας καὶ ὁμωνύμους οἱ Τραπεζοῦντα ἔχοντες τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Iam haec ficta sunt; Sinopes enim colonia erat Trapezus. Tunc Megalopolitae Trapezuntiorum ξόανα ἀρχαῖα (Ἥρα καὶ Ἀπόλλων τε καὶ Μοῦσαι) ad se transtulerunt: Paus. VIII 31, 5. Paullo post fabulae de regibus priscis Trapezuntiis fictae aut auctae. Novit iam Ephorus, siquidem Nicolai Damasceni fragmentum FHG III 376, 39 (Κύψελος Cresphontis μητροπάτωρ post huius mortem filios eius ἅμα τῇ θυγατρὶ κυούσῃ μέλλων Διὶ Ἀκραίῳ (an Λυκαίῳ?) εἰς Τραπεζοῦντα μετεπέμψατο etc.) ad Ephorum redit; cf. Niese *Herm.* XXVI 1891, 1 sqq., Busolt I² 224. Carmen aetiologicum Trapezuntem a τραπέζῃ hospitali derivavit quam Lycao sceleratus violaverat (Eratosthenes catast., Apd. III 98 sq.); liber Lycosurae scriptus, quo Pausanias in praefatione usus est, regum seriem, quae in Aristocratem desinit, antea Orchomeniam, Trapezuntiam fecit: VIII 5, 4 et in Messeniacis IV 17, 2. Iam quae fraus, quae vera sint, intellegimus.

Ante a. 177 p. Chr. πόλεώς ἐστιν ἐρείπια Τραπεζοῦντος. Paus. VIII 28, 7.

1907. K. Stephanos Trapezuntis situm effodiendo explorat, vasa haud antiqua, muros fundamentis nullis nisos (quales ei τοῦ νῦν ἀμέσως ὑπερκειμένου χωρίου Κυπαρισσίων) invenit: Πρακτ. 123.

ΒΑΘΟΣ et ΒΑΣΙΛΙΣ. Βάθος haud procul ab Alpheo. Paus. VIII 29, 1: ἔνθα ἄγουσι τελετὴν διὰ ἔτους τρίτου θεαῖς Μεγάλαις· καὶ πηγή τε αὐτόθι ἐστὶν Ὀλυμπιὰς καλουμένη τὸν ἕτερον τῶν ἐνιαυτῶν οὐκ ἀπορρέουσα, καὶ πλησίον τῆς πηγῆς πῦρ ἄνεισι. Ibi Γιγάντων μάχη ... καὶ θύουσιν Ἀστραπαῖς αὐτόθι καὶ Θυέλλαις τε καὶ Βρονταῖς. Cf. Arist. mirab. ausc. 127 καίεται δὲ συνεχῶς περὶ Λυκίαν καὶ Μεγάλην πόλιν τὴν ἐν Πελοποννήσῳ, Plin. n. h. II 237; Malten *Arch. Jahrb.* XXVII 1912, 243. Locum hodie Βαθύρρευμα dictum exploraverunt Bather et York *Journ. Hell. stud.* XIII 1892/3, 227 sqq. ubi et figurae fictiles inventae et taurus n. 512.

a. 1907. K. Stephanus vasa varia et simulacra fictilia et unum aeneum τῆς Μεγάλης Θεᾶς duosque sues aeneas invenit. Πρακτ. 124.

512 taurus aeneus (v. supra), cui inscriptum:

ΙΕΡ ἱερ(ός).

Βασιλὶς ab illo loco decem stadiis remota; ταύτης ἐγένετο οἰκιστὴς Κύψελος ὁ Κρεσφόντῃ τῷ Ἀριστομάχου τὴν θυγατέρα ἐκδούς· ἐπ' ἐμοῦ δὲ ἐρείπια ἡ Βασιλὶς ἦν, καὶ Δήμητρος ἱερὸν ἐν αὐτοῖς ἐλείπετο Ἐλευσινίας. Paus. VIII 29, 5.

Huc spectare videntur quae exhibet Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς ap. Ath. XIII 609 *e f* (FHG IV 463) διαθεῖναί φησιν (περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγῶνα) Κύψελον, πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τὸν Ἀλφειόν· εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίων τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀναστῆσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ, ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι· καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἡροδίκην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος, καὶ αἱ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. De Cypselo hoc vide ad Trapezuntem. Thucydidis τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἐν τῇ Παρρασικῇ κείμενον ἐπὶ τῇ Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς (V 33, a. 421 a. Chr.) aliud fuisse magis meridiem versus situm censuit Curtius *Pelop.* I 339, adn. 16.

ΘΩΚΝΙΑ. Sita in dextra Alphei ripa ἐλέγετο δὲ ὁ Θῶκνος (Λυκάονος cf. 3, 2) ἐν τῷ λόφῳ κτίσαι τὴν πόλιν. ποταμὸς δὲ ὁ Ἀμίνιος ῥέων παρὰ τὸν λόφον ἐς τὸν Ἑλισσόντα ἐκδίδωσι. Paus. VIII 29, 5.

a. 369/7. Θωκνεῖς Παρρασίων Megalopoli adiecti: VIII 27, 4; postea 29, 5: ἐς ἅπαν δὲ ἐφ' ἡμῶν ἔρημον.

Locus ad Bromosellam; cf. Gell *Itinerary* 102; Leake *Morea* 293, Boblaye 164, Curtius *Pelop.* I 304. Bursian *Geogr.* II 240 (in vici ecclesia columnae, basis ionica etc.).

1907. K. Stephanus locum explorat, colles ὑπεράνω τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Θωκνίας; in uno de tribus cacuminibus vasa ἐρυθρόμορφα aliaque invenit. Πρακτικά 122.

II. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΚΡΩΜΝΟΙ — ΜΕΣΣΗΝΗ.

Paus. VIII 34, 1 (VII stad.) ἐν ἀριστερᾷ τῆς λεωφόρου (cf. Xen. l. infra l. § 22) ἱερὸν Μανιῶν et χώρα Μανία ab Oreste et Eumenidibus dicta. 2 οὐ πόρρω δὲ τοῦ ἱεροῦ γῆς χῶμά ἐστιν οὐ μέγα, ἐπίθημα ἔχον λίθου πεποιημένον δάκτυλον. .. Δακτύλου μνῆμα (Orestae fabula). τούτῳ δέ ἐστιν ἕτερον συνεχὲς χωρίον Ἄκη καλούμενον (Orestae sanatio; Εὐμενίσι καὶ Χάρισι sacra faciunt). πρὸς δὲ τῷ χωρίῳ τοῖς Ἄκεσιν ἕτερόν ἐστιν ⟨Κουρεῖον⟩ ὀνομαζόμενον ἱερόν (Orestae iudicium). 5 (XV stad.) ἐκ Μανιῶν δὲ ὁδὸς ἐπὶ τὸν Ἀλφειόν ἐστιν ... κατὰ τοῦτο Γαθεάτας ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐς τὸν Ἀλφειόν, ἐς δὲ τὸν Γαθεάταν πρότερον ἔτι κάτεισιν ὁ Καρνίων (cf. Callim. h. I 24). 6 (XL stad.) Κρωμῖτις, ubi πόλεως Κρώμων (v. infra) τὰ ἐρείπια.. (XX stad.) ἐπὶ Νυμφάδα — (XX stad.) ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον, ἐς ὃ Μεσσηνίοις καὶ Μεγαλοπολίταις εἰσὶν ὅροι· πεποίηνται δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆν ἐπὶ στήλῃ.

ΚΡΩΜΝ.. cf. Steph. Byz. Κρῶμνα. ... ἔστι καὶ Πελοποννήσου πόλις ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. Ἀπὸ Κρώμνου τοῦ Λυκάονος (= Paus. VIII 3, 4, ubi nunc Κρῶμοι legitur). Ad nomen cf. Κρῶμνα Paphlagoniae *B* 855 (et vocem κρημνός?).

a. 369/7. Κρῶμοι Αἰγυτῶν πόλις Megalopoli attributa. Paus. VIII 27, 4.

a. 364. ὁ Κρῶμνος ab Archidamo rege Spartanorum occupatus, praesidium quod reliquerat ab Arcadibus obsessum. Archidamus Sparta profectus, ἐκτραπόμενος κατὰ τὴν ἐπὶ Κρῶμνον φέρουσαν ἁμαξιτόν (§ 22) Arcades aggressus est, sed re infecta abiit. Denuo Lacedaemonii venerunt, partem obsessorum liberaverunt, reliqui capti. Xen. Hell. VII 4, 20—27; cf. Callisthenes ap. Ath. X 452, qui modo habet Κρῶμνον (πολίχνιον δ' ἐστὶν ἱδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως), modo ἐν τῇ Κρώμνῃ.

Pausaniae aetate: τῷ Γαθεάτᾳ δὲ τῆς Κρωμίτιδος χώρας ἐν Γαθέαις (πηγαί). ἡ δὲ Κρωμῖτις ἀνωτέρω τοῦ Ἀλφειοῦ σταδίους ὡς τεσσαράκοντά ἐστι, καὶ ἐν αὐτῇ πόλεως Κρώμων τὰ ἐρείπια VIII 34, 5.

Locum indicaverunt: Boblaye *Recherches* 169 in Neochorii planitie, a Leontario oppido hodierno septentrionem et occidentem versus; Curtius *Pelop.* I 293. 335 sq., 7; Bursian *Geogr.* II 242; Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 77 sq., qui Leakii de hod. vico Samara opinionem refutat.

ΛΕΥΚΤΡΟΝ Plut. Pelop. 20 de Leuctris Boeotiae: ἐπεὶ καὶ τῆς Λακωνικῆς πολίχνιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ Λεῦκτρον ὀνομάζεται καὶ πρὸς Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας τόπος ἐστὶν ὁμώνυμος.

a. 370. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ Λεύκτρῳ ὑπὲρ τῆς Μαλεάτιδος ἄλλη φρουρά (Spartanorum) Xen. Hell. VI 5, 24.

a. 369/7. Λεῦκτρον πόλις παρὰ Αἰγυτῶν Megalopoli adiecta. Paus. VIII 27, 4.

a. 228. Λεῦκτρα τῆς Μεγαλοπολίτιδος χωρίον Cleomenes cepit. Plut. Cleom. 6.

ΜΑΛΕΑ dubium num sit intelligenda apud Xen. Hell. VII 1, 28, 29: ἐν τοῖς ὑπὲρ Μηδέας (potius Μηλέας?) γηλόφοις inter Παρρασίων χώραν et Spartam, prope τὴν ἐπ' Εὐτρησίους ἐκτροπήν. Malea mons Pani sacer prope Psophidem situs? v. p. 99_{16}.

a. 369/7. Μαλέα παρὰ Αἰγυτῶν Megalopoli adiecta. Paus. VIII 27, 4.

ΑΙΓΥΤΙΣ et ΒΕΛΕΜΙΝΑΤΙΣ. Antiquissimis temporibus: iudicium saec. II (*Inschr. Olymp.* 47_{36}): [γενέσθαι τὰν Σκιρ]ῖ[τ]ιν καὶ τὰν Αἰγῦτιν Ἀρ[κάδων ἀπὸ] τοῦ τοὺς Ἡρακλείδας εἰς [Πε]λοπόννασον κατελθεῖν.

[Saec. XII/XI. Ephorus (FHG I 238, 18 ap. Strab. VIII 364) de Eurysthene et Procle Λακωνικὴν ... διελεῖν εἰς ἓξ μέρη καὶ πολίσαι τὴν χώραν ... χρῆσθαι δὲ ... Αἴγυι δὲ πρὸς τοὺς πολέ[μους· πολεμίοις] γὰρ ὁμορεῖν τοῖς κύκλῳ. Restitutio incerta est.]

[Saec. IX/VIII; Schwartz *Königsl.* 62. Paus. III 2, 5 de Archelao Agesilai f. Spartae rege: ἐπὶ τούτου Λακεδαιμόνιοι πολέμῳ κρατήσαντες πόλιν τῶν περιοικίδων ἠνδραποδίσαντο Αἶγυν, ὑποπτεύσαντες ὡς οἱ Αἰγῦται φρονοῦσι τὰ Ἀρκάδων. Χάριλλος δὲ ὁ τῆς ἑτέρας οἰκίας βασιλεὺς συνεξεῖλε μὲν καὶ Ἀρχελάῳ τὴν Αἶγυν ... res haud dubie ficta est.]

a. 369/7. Megalopoli attributae: Paus. VIII 27, 3 παρὰ δὲ Αἰγυτῶν [1]) καὶ Σκιριτῶν [2]) Οἶον καὶ Μαλέα [3]) καὶ Κρῶμοι καὶ Βελεμίνα [4]) καὶ Λεῦκτρον. Pars Tegeatarum fuerat: p. 2_{136}.

[1]) Αἰγυπτίων codd. [2]) Σκιρτώνιον codd. et Steph. Byz.; em. Niese, qui ex -ιον insequens nomen indagavit. [3]) Μαλαία. [4]) Βελεμίνα C Βέλβινα D Βλενινα cett. codd.

Saec. IV Theopomp. (fr. 324 Grenf.-Hunt) ap. Steph. Byz. Αἶγυς: Θ. δὲ Αἰγυέας αὐτούς φησι.

a. 338.[1]) Liv. XXXVIII 34 (v. 189) ager Belbinates (Megalopoli restitutus) ex decreto vetere Achaeorum, quod factum erat Philippo Amyntae filio regnante, cf. Polyb. IX 33 et *Inschr. Olymp.* 47_{19}. αἵ τ' ἐν τοῖ[ς] Ἕλλασιν καὶ συμμάχοις γεγενημέναι πρότερον [κ]ρ[ί]σεις. Pars non Megalopolitanis sed Tegeatis attributa: Polyb. IX 28, 7.

[1]) Spartanorum res accuratius examinavit Kolbe IG V 1 in prolegomenis de Sparta et Messene.

Saec. III a. Chr. Euphorio ap. Steph. Byz. Αἶγυς πόλις Λακωνικῆς. — Lycophro Alex. 850: Αἰγύας κυνός, ubi recte schol: ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὔσης [unde Steph. Byz. Αἶγυς].

a. 228. Plut. Cleom. 4. Cleomenes cepit τὸ περὶ τὴν Βέλβιναν Ἀθήναιον. ἐμβολὴ δὲ τῆς Λακωνικῆς τὸ χωρίον ἐστί, καὶ τότε πρὸς τοὺς Μεγαλοπολίτας ἦν ἐπίδικον. καταλαβόντος δὲ τοῦτο καὶ τειχίσαντος τοῦ Κλεομένους ... Polyb. II 46 Κλεομένη ... ἐποικοδομοῦντα μὲν τὸ καλούμενον Ἀθήναιον ἐν τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρᾳ. Hoc Athenaeum ab eo, quod Paus. VIII 44, 3 dicit XX stadia occidentem versus ab Asea distare, diversum esse, cum Loringio (*Journ. Hell. stud.* XV 39. 71) censeo, qui Belminatidis Athenaeum in Chelmo posuit; aliter R. Kiepert ad form. orb. XIII p. 4.

a. 222. Polyb. II 54, 3. Antigonus Doso ἐκβαλὼν δὲ τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν ἐποικοδομηθέντων χωρίων ὑπὸ Κλεομένους κατά τε τὴν Αἰγῦτιν καὶ Βελμινᾶτιν χώραν, καὶ παραδοὺς τὰ φρούρια Μεγαλοπολίταις.

a. 219. Polyb. IV 37, 6 Λυκοῦργος δ' ἀπὸ τῶν ὁμοίων βουλόμενος ἄρχεσθαι Κλεομένει, τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν Ἀθήναιον ἐπολιόρκει προσεστρατοπεδευκώς, cf. c. 60.

a. 219/8 hieme. Polyb. IV 81 Lacedaemonii Philippum metuentes τὸ τῶν Μεγαλοπολιτῶν Ἀθήναιον κατασκάψαντες ἐξέλιπον.

Post a. 207? Nabis agrum Belbinatem iniuria possessit: Liv. XXXVIII 34. Lacedaemoniorum tyrannos ad Machanidam et Nabidem rettulit Dittenberger ad *Inschr. Olymp.* l. l.; sed melius de vi post Philopoemenis de Machanida victoriam illata cogitabis.

a. 192. Tripolis laconica: Liv. XXXV 27 Philopoemen ad depopulandam Tripolim Laconici agri, qui proximus finem Megalopolitarum est, cf. Polyb. IV 81, 7 de Pellene.

a. 188. Liv. XXXVIII 34: ager Belbinates ... restitutus (Megalopoli). Sed:

a. 164. Romani duos legatos miserunt (Polyb. XXXI 9, 7) τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Μεγαλοπολίταις διευκρινήσοντας περὶ τῆς ἀντιλεγομένης χώρας. *Inschr. Olymp.* 47_{48} sqq. Huc Dittenberger refert Callicratis Achaci arbitrium (Paus. VII 11, 1, qui pro Arcadibus falso Argivos dicit).

Post a. 164, ante a. 146. Lacedaemonii rursus agrum occupaverunt ob eamque causam multa (ζαμίᾳ) puniti sunt, quam non solverunt. Hinc novum arbitrium quinque virorum, quo Megalopolitae vicisse videntur: *Inschr. Olymp.* 47. Ager definitur vs. 31: [εἰ δοκεῖ τὰ]ν Σκιρῖ[τιν κατεσχῆσθαι ὑπὸ Μεγαλοπο]λιτᾶν, ἐν ἆι κ[αὶ ἁ Αἰγῦτι]ς χώρα, ἢ ὑ[πὸ Λακεδαιμονίων].

Post a. 146 a. Chr. Beleminatis et Sciritis Lacedaemoniorum: Paus. VIII 35, 3 de via quae Megalopoli Spartam fert (v. p. 129_{50}) τοῦ Ἑρμαίου τοῦ κατὰ Βελεμίναν. 4 λέγουσι μὲν δὴ οἱ Ἀρκάδες τὴν Βελεμίναν τῆς σφετέρας οὖσαν τὸ ἀρχαῖον ἀποτεμέσθαι Λακεδαιμονίους (vituperante Pausania). 5 (Καρνίωνι)[1]) c. 34, αἱ πηγαὶ γῆς εἰσι τῆς Αἰγύτιδος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Κερεάτα τὸ ἱερόν. Cf. III 21, 3 Πελλάνας δὲ ἑκατὸν στάδια ἀπέχει Βελεμίνα καλουμένη· τῆς δὲ χώρας τῆς Λακωνικῆς ἡ Βελεμίνα μάλιστα ἄρδεσθαι πέφυκεν, ἥντινα διοδεύει μὲν τοῦ Εὐρώτα τὸ ὕδωρ ...

[1]) Idem in Callimachi I 24 ms. Καρίωνος traditur, ubi Καρνίωνος Arnald., Καρνείωνος speciose Meineke.

III. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΔΕΣΠΟΙΝΑ (— ΚΑΡΝΑΣΙΟΝ — ΜΕΣΣΗΝΗ).

Paus. VIII 35, 1: Ἀλφειός — XXX stad. τὸν Μαλοῦντα ... διαβήσῃ ... καὶ ἀναβήσῃ δι' ὁδοῦ προσαντεστέρας ἐς χωρίον καλούμενον Φαιδρίαν ... 2 XV stad. κατὰ Δέσποιναν ὀνομαζόμενον Ἑρμαῖον· ὅροι Μεσσηνίων πρὸς Μεγαλοπολίτας καὶ οὗτοι, καὶ ἀγάλματα οὐ μεγάλα Δεσποίνης τε καὶ Δήμητρος, ἔτι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πεποίηται καὶ Ἡρακλέους.

IV. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ.

Paus. VIII 35, 3: XXX stad. ἐπὶ τὸν Ἀλφειόν — ἀπολιπὼν τὸν Θειοῦντα ἐν ἀριστερᾷ (XL stad.) ἐς Φαλαισίας — XX stad. Ἑρμαῖον τὸ κατὰ Βελεμίναν. Reliqua pars viae usque ad Spartam: III 20, 8—21, 3. Cf. Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 46 sq. (et partem laconicam p. 36 sqq.).

V. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΜΕΘΥΔΡΙΟΝ (— ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ s. ΚΑΦΥΙΑΙ).

Paus. VIII 35, 5. Meg. — XIII stad. χωρίον Σκιάς, Ἀρτέμιδος Σκιάτιδος ἐρείπια ἱεροῦ (Aristodemi tyranni) — X stad. πόλεως **Χαρισιῶν** ὑπομνήματα οὐ πολλά — X stad. Τρικόλωνοι, hinc viae duae:

A 6 XV stad. Ζοιτία — X stad. Παρωρία. 7 XV stad. Θυραῖον — τὰ δὲ Ὑψοῦντος (ἐρείπια) ἐστὶν ἐν ὄρει κειμένῳ μὲν ὑπὲρ τοῦ πεδίου, καλουμένῳ δὲ Ὑψοῦντι. ἡ δὲ Θυραίου τε καὶ Ὑψοῦντος μεταξὺ ὀρεινὴ πᾶσά ἐστι καὶ θηριώδης.

B 8 Τρικολώνων δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ πρῶτα μὲν ἀνάντης ὁδὸς (C—LV = XLV, v. § 9) ἐπὶ πηγὴν καλουμένους Κρουνούς — XXX stad. καταβάντι ... τάφος ἐστὶ Καλλιστοῦς. 9 XXV stad. κατὰ τὴν εὐθεῖαν Μεθυδρίου ... Ἀνεμῶσα χωρίον καὶ ὄρος Φάλανθον, ἐν αὐτῷ δὲ ἐρείπιά ἐστι Φαλάνθου πόλεως ... 10 ὑπὲρ τούτου δὲ πεδίον τέ ἐστι Πώλου καλούμενον καὶ μετ' αὐτὸ Σχοινοῦς ... εἶεν ἂν οἱ τῆς Ἀταλάντης δρόμοι σύνεγγυς τῷ Σχοινοῦντι ... ἑξῆς δέ ἐστι (*lacuna*) ἐμοὶ δοκεῖν καλούμενον, καὶ τοῖς πᾶσιν Ἀρκαδίαν εἶναι (Ἀρκάσιν ἀνεῖναι Curtius; an Ἀρκάσιν ἱερὰν εἶναι?) τὴν χώραν φασὶν ἐνταῦθα. 36, 1 (CXXXVII a Tricolonis) Μεθύδριον (u. v.). 4 XXX stad. Νυμφασία πηγή. Nymphasia fons a Bytina non orientem, sed septentrionem versus fuisse videtur prope Granitzam; nunc Προσινῖκος (cf. slav. Prossnitz) nominatus. Παπαζαφειρόπουλος 60, Fougères *Mant.* tab. X — XXX stad. Μεγαλοπολιτῶν καὶ Ὀρχομενίων καὶ Καφυατῶν ὅροι.

Cf. Rangabé *Mém. Ac. inscr.* V 1, 1857, 381 sqq. et tab. IX; Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 75 sq.

ΧΑΡΙΣΙΑ ita VIII 3, 4 ubi Χαρίσιος Λυκάονος; Χ-ίαι Steph. Byz. s. v.

a. 369/7. ἐκ δὲ Εὐτρησίων Τρικόλωνοι καὶ Ζοίτιον καὶ Χαρισία καὶ Πτολέδερμα καὶ Κναῦσον καὶ Παρώρεια Megalopoli attributae πόλεις. VIII 27, 3.

Ante a. 177 p. Chr. Paus. VIII 35, 5 ὑπομνήματα οὐ πολλά.

ΤΡΙΚΟΛΩΝΟΙ. VIII 3, 4 Τρικόλωνος Λυκάονος conditor; filii eius c. 35, 6 Ζοιτεὺς et Παρωρεὺς Ζοιτίαν et Παρωρίαν condiderunt.

a. 369/7. v. supra Χαρισίαι. Sed restiterunt (27, 5) ideoque vi coacti sunt (anno ut puto 361).

Ante a. 177 p. Chr. μένει δὲ αὐτόθι καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἐπὶ λόφου Ποσειδῶνος ἱερὸν καὶ ἄγαλμα τετράγωνον, καὶ δένδρων περὶ τὸ ἱερόν ἐστιν ἄλσος. Paus. VIII 35, 7.

Situm prope Κερατοῦλα sumpserunt Leake *Pelop.* 238 alii; prope Zonati (i. e. Ζουνάτιον) septentrionem versus Loring l. l. 75.

ΖΟΙΤΙΑ et **ΠΑΡΩΡΙΑ.** Ita Pausaniae libri c. 35; meliores ex Pausania ipso lectiones praebet Steph. Ζοίτειον πόλις Ἀρκαδίας, Παυσανίας η'. λέγεται καὶ Ζοίτεια. ἀπὸ Ζοιτέως etc. et Παρώρεια, πόλις Ἀρκαδίας. λέγεται δὲ καὶ Παρωραία. οἱ πολῖται Παρωρεῖς. Νικόλαος δὲ Παρωρεάτας φησίν.

a. 369/7. Ζοίτιον Παρώρεια Εὐτρησίων v. Χαρισία.

Ante a. 177 p. Chr. ἔρημοι δὲ καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἀμφότεραι· μένει δὲ ἐν Ζοιτίᾳ Δήμητρος ναὸς καὶ Ἀρτέμιδος. VIII 35, 7.

ΘΥΡΑΙΟΝ. a Thyraeo Lycaonis f. (VIII 3, 3; Ὑψοῦντος per errorem Steph. Byz. ex Pausania; cf. 35, 7) non solum Thyraeum oppidum, sed etiam Thyrea argolica et Θυρεάτης κόλπος derivantur. 35, 7: ἐρείπια Θυραίου.

ΥΨΟΥΣ ad radices montis qui supra vicum Stemnitzam est? Leake *Pelop.* 240. De eponymo v. s. Thyraeo.

(ΚΑΛΛΙΣΤΑ). VIII 35, 8 τάφος ... Καλλιστοῦς, χῶμα γῆς ὑψηλόν, δένδρα ἔχον πολλὰ μὲν τῶν ἀκάρπων, πολλὰ δὲ καὶ ἥμερα. ἐπὶ δὲ ἄκρῳ τῷ χώματι ἱερόν ἐστιν Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Καλλίστης.

c. a. 191 a. Chr. Nummos aeneos Ἀχαιῶν Καλλιστατᾶν cum magistratu Ἄντανδρος ad oppidum hic situm rettulit Weil *Z. Numism.* IX 1882, 258 sq.; cf. Head² 418 (dubitanter).

Locus circa Χρυσοβίτσι? Curtius *Pelop.* 309, qui vicinum vicum Ἀρκουδόρρευμα confert. Congruit Fougères *Mant.* tab. X.

ΜΕΘΥΔΡΙΟΝ. Situs: Paus. VIII 36, 1 ὠνομάσθη μὲν δὴ Μ., ὅτι κολωνός ἐστιν ὑψηλὸς Μαλοίτα τε ποταμοῦ καὶ Μυλάοντος μέσος, ἐφ' ᾧ τὴν πόλιν ὁ Ὀρχομενὸς ᾤκιζε[1])· πρὶν δὲ ἢ συντελεῖν ἐς τὸ Μεγαλοπολιτικόν, γεγόνασιν καὶ Μεθυδριεῦσιν ἀνδράσιν Ὀλυμπικαὶ νῖκαι. 2 ἔστι δὲ ἐν Μεθυδρίῳ Ποσειδῶνός τε Ἱππίου ναός, οὗτος μὲν ἐπὶ τῷ Μυλάοντί ἐστι· τὸ δὲ ὄρος τὸ Θαυμάσιον καλούμενον κεῖται μὲν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν τὸν Μαλοίταν (Rhea ab Hoplodamo aliisque gigantibus contra Saturnum adiuta). 3 ἔστι δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους σπήλαιον[2]) τῆς Ῥέας, καὶ ἐς αὐτὸ ὅτι μὴ γυναιξὶ μόναις ἱεραῖς τῆς θεοῦ ἀνθρώπων γε οὐδενὶ ἐσελθεῖν ἔστι τῶν ἄλλων.

[1]) Cf. c. 3, 3 Ὀρχομενὸς δὲ (ὁ Λυκάονος) ἐγένετο οἰκιστὴς Μεθυδρίου τε καλουμένης καὶ Ὀρχομενίων. Iovis Hoplosmii cultum tit. Orchomenius refert n. 344_{18}. [2]) Hodie ἄντρον Δρακότρουπας in monte Πατερίτσα, a Methydrio orientem versus sito, stalactitarum quos nos vocamus lapidum plenum (Παπαζαφειρόπουλος Μεθυδριάς 61 sqq.).

Templum a Methydrio occidentem versus situm in regione hodie Πετροβοῦνι dicta, quod Leake et Ross viderunt, nos effodimus, cuius dei fuerit explorari non potest. De choro aeneo quattuor arietum cf. Lattermann *Ark. Forsch.* tab. XIII; v. Wilamowitz *Griech. Litt. Gesch.*³ 71 et *N. Jahrb.* 1912, 466.

Saec. V moenia oppidi (Lattermann).

a. 418. θέρους μεσοῦντος. Lacedaemoniorum et Argivorum bellum; hostes primo conveniunt ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. Thuc. V 57. 58. Hinc optime vias ac semitas discimus, quae Methydrio Mantineam, Spartam, Phliuntem, Argos (tres, ex iis ἄλλην χαλεπὴν et ἄλλην ὀρθίαν) ducunt.

a. 401. Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς λοχαγός inter Cyreos: Xen. Anab. IV 1, 27; 7, 9.

c. a. 400. Delphorum proxeni ἐν Μεθυδρίοι Δαμοτέλεος παῖδες. Titulum στοιχηδὸν scriptum nobiscum communicavit Pomtow.

c. a. 369/7. Methydrium, quod usque ad id tempus cum Thisoa et Teuthide τῶν συντελούντων εἰς Ὀρχομενὸν πόλις fuerat, Megalopoli adiecta. Paus. VIII 27, 4.

Saec. IV a. Chr. Theopompus fr. 314 G.-H. ap. Porphyr. abst. II 16 historiolam de Clearcho Methydriense narrat pietatis et parsimoniae exemplari: Κλέαρχον κατοικοῦντα ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας. De Methydrio: μικροῦ καὶ ταπεινοῦ ὄντος τοῦ μεγέθους τοῦ χωρίου. Dei: τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἑκάτην καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἱερῶν.

Saec. IV (aut antea) Arist. de part. an. III p. $673a_{17}$ περὶ δὲ Ἀρκαδίαν[1]) ... καὶ κρίσιν ἐποιήσαντο περί τινος τῶν ἐγχωρίων. τοῦ γὰρ ἱερέως τοῦ Ὁπλοσμίου Διὸς[2]) ἀποθανόντος, ὑφ' ὅτου δὲ δὴ ἀδήλως, ἔφασάν τινες ἀκοῦσαι τῆς κεφαλῆς ἀποκεκομμένης λεγούσης πολλάκις· 'ἐπ' ἀνδρὸς ἄνδρα Κερκιδᾶς ἀπέκτεινεν[3])'. διὸ καὶ ζητήσαντες ᾧ ὄνομα ἦν ἐν τῷ τόπῳ Κερκιδᾶς, ἔκριναν.

[1]) Ita cod. Z, καρ . . αν E, Καρίαν Bekker; recte interpretatus est Foucart *Voy. Expl.* II p. 221. [2]) Mantineae tribus Ὁπλοδμίας et Iovis Methydrii culti Foucartus meminit. De Methydrio cogitare malo, quia oppidum Megalopolitanis attributum est, ceteri vero Cercidae Megalopolitani sunt, neque alibi nomen innotuit. Κερκιδᾶς non Κερκίδας secundum Herodiani legem (II 434 Lentz) scripsi, quamquam vel de ea dubitabatur; cf. Meineke Anal. Alex. 387 sq. et ad Steph. Byz. Μεγαλόπολις; Bechtel *Spitznamen* 33 adn. 3, qui ad κερκιδοποιός refert; — sine hac doctrina Κερκίδας collatis Κέρκις, Κερκίων multo magis placeret. [3]) Choliambus.

a. 274 ἄρχοντος Ἡρακλείδου Delphis: [κατὰ . . .]α . . ου Μεθυδριέως. Bourguet *Delphes* III 1, 83_{18}, correxit Nikitsky *Journ. Minist. Volksaufkl.* 1912, 121, 1 (monuit Pomtow).

Paullo ante a. 234? Methydrienses per breve tempus autonomi; nummi Μεθυδριέων: Callisto Dianae sagitta icta, Arcas infans humi. Imago ab Orchomeniis deprompta est (Head² 451), unde rationes quae iis cum hac urbe vicina intercesserint illustrantur (cf. n. 344). Paullo post rursus Megalopolitanis subiecta est.

a. 228. Μεθύδριον Cleomenes capit Plut. Cleom. 4.

a. 221/0. Aetoli κατεστρατοπέδευσαν περὶ Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολιτιδος Pol. IV 10, 10—11, 3.

c. 205 a. Chr.? Μεθυδριεῖς propriam urbem effecerunt: *Inschr. Magn.* 38_{61} quod decretum post a. 188 factum esse propter ipsum Methydriensium nomen dubitanter coniecit Niese *Herm.* XXXIV 1899, 551 adn. 2; ad tertii saeculi exitum rediit Kern ibid. XXXVI 1901, 501. 503 sq.

a. 191 sqq.? Nummi Ἀχαιῶν Μεθυδριέων Æ Head² 418.

Post a. 146? a. Chr. Μεθύδριον πόλιν μὲν οὐκέτι, κώμην δὲ ἐς τὸ Μεγαλοπολιτικὸν συντελοῦσαν Paus. VIII 12, 2; cf. 27, 7.

Ante a. 15 p. Chr. Μεθύδριον a Strabone VIII 388 inter oppida evanida enumeratur.

Libri et itinera.

1806. Leake *Morea* II 57 et *Pelop.* 200 sqq.
1834. Ross *Reisen* 116.
Curtius *Pelop.* 309 sq. 340, 18.
c. 1895. Frazer *Paus.* IV 362.

1859. Π. Παπαζαφειρόπουλος Περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Μεθυδρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ναῶν καὶ θεοτήτων Ἐφ. φιλομαθ. 1859, 967.

1883. Id. Μεθυδριὰς ἤτοι ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ ἀφήγησις περὶ τῆς ἐν Βυτίνῃ σχολῆς καὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ Νυμφασίας λόγου ἀξίων μνημείων.

1910. Templum prope Methydrium effossum; v. 1911.

1911. Hiller v. Gaertringen et Lattermann *Ark. Forsch.* 22. 31 sqq. tab. III. IV. IX—XI. XIII.

VI. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΜΑΙΝΑΛΟΝ.

Paus. VIII 36, 5 διὰ τῶν ἐπὶ τὸ ἕλος ὀνομαζομένων πυλῶν ... παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν Ἑλισσόντα ἔστι τῆς ὁδοῦ ἐν ἀριστερᾷ Ἀγαθοῦ θεοῦ ναός ... προελθόντι δὲ οὐ πολὺ ἔστι μὲν ... Ἀριστοδήμου τάφος ... ἔστι δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐπίκλησιν Μαχανίτιδος ... 6 πεποίηται δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ Βορέᾳ τῷ ἀνέμῳ τέμενος ... ἐξῆς δὲ Οἰκλέους τοῦ Ἀμφιαράου πατρὸς μνῆμά ἐστι. 7 V stad. ab urbe: Δήμητρος καλουμένης ἐν ἕλει ναός τε καὶ ἄλσος. XXX stad. Παλίσκιος χώρα (a dextra Ἔλαφος rivus). XX stad. ἐρείπια Περαιθέων καὶ ἱερόν ἐστι Πανός. ἢν δὲ τὸν χειμάρρουν (= Ἔλαφον?) διαβῇς, κατ' εὐθὺ πέντε μὲν σταδίοις καὶ δέκα ἀπωτέρω τοῦ ποταμοῦ (πεντήκοντα τοῦ Παλισκίου? Bursian II 229, 1) πεδίον ἐστί, διελθόντι δὲ τοῦτο, τὸ ὄρος ὁμώνυμον τῷ πεδίῳ τὸ Μαίναλιον. τοῦ δὲ ὄρους ὑπὸ τοῖς καταλήγουσι πόλεως σημεῖα Λυκόας ... 8 ἐν δὲ τοῖς κατὰ μεσημβρίαν τοῦ ὄρους Σουμητία ᾤκιστο. — (Τρίοδοι in parenthesi, ex descriptione Mantineae). λείπεται δὲ καὶ αὐτῆς ἔτι ἐρείπια Μαινάλου.

Cf. Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 76.

ΕΛΙΚΟΥΣ inter Aseam et Megalopolin Plut. Cleom. 23, Boelte *Realenc.* s. v. (a. 222 a. Chr.). Differt ab Helissonte.

ΠΕΡΑΙΘΕΙΣ ἀπὸ Περαίθου Lycaonis f. Paus. VIII 3, 4. a. 369/7 Περαιθεῖς ἐκ Μαινάλου Megalopoli adscripti. VIII 27, 3. Saec. II p. Chr.: ἐρείπια καὶ ἱερὸν Πανός.

ΛΥΚΟΑ s. minus bene Λύκαια, [ἀπὸ Λυκέως?] Lycaonis f. Paus. VIII 3, 4. Sub radicibus Maenalii montis ad campum Maenalium c. 36, 7; Helisson fluvius τήν τε Διπαιέων καὶ τὴν Λυκαιᾶτιν χώραν, τρίτα δὲ αὐτὴν διεξελθὼν Μεγάλην πόλιν c. 30, 1.

a. 369/7. Λύκαια ἐκ Μαινάλου Megalopoli attributa, nec tamen paruit. VIII 27, 3. 5.

a. 361. Λυκαιᾶται vi coacti ut Megalopolin abirent. VIII 27, 5, cf. Theop. LVI ap. Steph. Byz. Λύκαια, ubi ex Nicolao forma Λύκαιθα affertur. Megalopoli φάτρα constituta est ab iis Λυκοατᾶν (n. 446) denominata.

Ante a. 177 p. Chr. Paus. c. 36, 7 πόλεως σημεῖα Λυκόας καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ ἄγαλμά ἐστι χαλκοῦν Λυκοάτιδος.

Situm prope vicos hodiernos Καρτερόλι et Ζαράκωβα posuerunt Ross *Reisen* 120 sq., Bursian II 228.

ΣΟΥΜΑΤΙΑ ἀπὸ Σουματέως Lycaonis f. condita Paus. VIII 3, 4 cf. Steph. Σουματία πόλις Ἀρκαδίας ... γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου Σουμήτεια. Sita ἐν τοῖς κατὰ μεσημβρίαν τοῦ ὄρους. Ad arcem antiquam nunc Παλαιο-Σύλιμναν dictam refert Ross *Reisen* 120 (*'Reste polygonischer Mauern'*). Titulum saec. V s. IV v. infra n. 513.

a. 369/7. Σουμάτειον ἐκ Μαινάλου Megalopoli adiecta c. 27, 3.

ΜΑΙΝΑΛΟΣ. Paus. VIII 36, 8 ἐρείπια Μαινάλου, ναοῦ τε σημεῖα Ἀθηνᾶς καὶ στάδιον ἐς ἀθλητῶν ἀγῶνα καὶ τὸ ἕτερον αὐτῶν ἐς ἵππων δρόμον. Sed quamquam c. 3, 4 Maenalus Lycaonis f. τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλεων ὀνομαστοτάτην τὸ ἀρχαῖον Μαίναλον condidisse fertur (cf. Apd. bibl. III 98, ubi Lycaonis nefas fit συμβουλεύσαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου), neque enumeratur c. 27, 3 inter πόλεις ἐκ Μαινάλου a. 367 relictas, nec nummi Ἀχαιῶν Μαιναλίων inventi sunt; sed a Strabone VIII 388 inter oppida evanida aut quae vixdum exstant commemoratur. Nolo conicere Dipaeam et Maenalum idem fuisse oppidum, cum argumenta quae praesto sunt nondum sufficiant.

Locum ad Dabiae castellum posuit Ross *Reisen* 118 sq., ubi Leake *Morea* II 52 Dipaeam fuisse censuerat.

Pausaniae itinerario addenda.

ΔΙΠΑΙΑ ad Helissontem sita, qui primo τὴν Διπαιέων, deinde τὴν Λυκοᾶτιν χώραν affluat Paus. VIII 30, 1. cf. III 11, 7 οἱ δὲ Διπαιεῖς ἐν τῇ Μαιναλίᾳ πόλισμα Ἀρκάδων ἦσαν.

c. a. 470. Spartani ἐν Διπαιεῦσι πρὸς Ἀρκάδας πάντας πλὴν Μαντινέων victoriam reportaverunt Hdt. IX 35.

c. a. 440? Γνάθων Διπαιεὺς τῆς Μαιναλέων χώρας vicit Ὀλυμπίασι πυγμῇ παῖδας. Γνάθωνα δὲ καὶ ἐς τὰ μάλιστα, ὅτε ἐνίκησεν, εἶναι νέον τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ φησί· Καλλικλέους δὲ τοῦ Μεγαρέως ποίημα ὁ ἀνδριάς ἐστιν. Paus. VI 7, 9; Foerster *Sieger* 274 (c. 416?); Robert *Herm.* XXXV 1900, 194; Hyde *Olympion.* 10, 67.

a. 369/7. Δίπαια ἐκ Μαινάλου Megalopoli adiecta c. 27, 3.

c. a. 191. Nummi Ἀχαιῶν Διπαιέων Head[2] 418 (Μαιναλίων non inventi sunt).

Saec. II p. Chr. Ptol. III 14, 40 Arcadiae oppidum Λίλαια habet; ubi Δίπαια voluit C. Mueller, Ἀλέα C. O. Mueller.

De Dipaeae situ ad ea quae de Maenalo dixi relego.

ΕΛΙΣΣΩΝ. Paus. VIII 3, 3 ἀπὸ δὲ Ἑλισσόντος (τοῦ Λυκάονος) ἥ τε πόλις καὶ ὁ ποταμὸς Ἑλισσὼν τὰ ὀνόματα ἐσχήκασιν. Fluvius ἀρχόμενος ἐκ κώμης ὁμωνύμου c. 30, 1; 29, 5. Locum oppidi non ad Alonistenam, sed ad Pianam fuisse putat Ross *Reisen* 117; cf. Boelte *Realenc.* s. v.

a. 369/7. Ἑλισσὼν ἐκ Μαινάλου Megalopoli adiecta Paus. VIII 27, 3.

a. 352. Ἑλισσοῦντα πόλιν Lacedaemonii κατὰ κράτος ἑλόντες καὶ διαρπάσαντες. Diod. XVI 39.

Inde ab a. 146? κώμη Μεγαλοπολιτῶν. Paus. VIII 27, 7; 30, 1.

513 Σουμάτειον? In muro ecclesiae S. Cyriacae infra vicum Sylimnam (prope viam hodiernam quae Tripoli Demitsanam fert, et deversorium Papuliae). Lapis rutilus l. et a. c. 0,50, cr. 0,12, magnis et profundis litteris στοιχηδὸν inscriptus. Misit Arbanitopullus a. 1910; non repperit Krispi a. 1912.

ΑΕΣΙΟ	. . εσιο
ΟΔΕΣΑΜΑ	[τ]όδε σᾶμα.

Haec caute protulit Arb., adnotans vs. 1 primam litteram et Α et Δ esse posse. Malo [Ἀ]ρεσίο quam [Αἰ]δεσίο (Krispi). || In eadem ecclesia triglyphi et metopae templi dorici situm indicant (Arb.).

VII. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΛΥΚΟΣΟΥΡΑ — ΛΥΚΑΙΟΝ (— ΦΙΓΑΛΕΙΑ)[1].

Paus. VIII 36, 9 τοῦ δὲ τῆς Δεσποίνης ἱεροῦ καὶ Μεγαλοπολιτῶν τοῦ ἄστεως στάδιοι τεσσαράκοντα μεταξύ εἰσιν, ἥμισυ μὲν τῆς ὁδοῦ πρὸς τοῦ Ἀλφειοῦ τὸ ῥεῦμα· διαβάντων δὲ μετὰ μὲν δύο ἀπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ σταδίους Μακαρεῶν ἐστιν ἐρείπια, αὐτόθεν δὲ ἐς ἐρείπια ἄλλα τὰ Δασεῶν ἑπτά εἰσι στάδιοι, τοσοῦτοι δὲ ἐκ Δασεῶν πρὸς τὸν Ἀκακήσιον ὀνομαζόμενον λόφον ... 37, 1 ἀπὸ δὲ Ἀκακησίου τέσσαρας σταδίους ἀπέχει τὸ ἱερὸν τῆς Δεσποίνης ... 11 ἐντεῦθεν δὲ ἀναβήσῃ διὰ κλίμακος ἐς ἱερὸν Πανός ... 38, 1 ἀνωτέρω δὲ ὀλίγον τεῖχος τε περίβολος τῆς Λυκοσούρας ἐστί ... 2 ἐν ἀριστερᾷ δὲ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δεσποίνης τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ Λύκαιον ... 8 ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὄρους Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπίκλησιν Παρρασίου· ... 9 τοῦ Λυκαίου δὲ τὰ πρὸς τῆς ἄρκτου γῆ ἐστιν ἡ Θισοαία ... 11 τῆς Λυκοσούρας δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ Νόμια ὄρη καλούμενα, καὶ Πανός τε ἱερὸν ἐν αὐτοῖς ἐστι Νομίου καὶ τὸ χωρίον ὀνομάζουσι Μέλπειαν ... 39, 1 παρὰ δὲ τὴν Λυκόσουραν ὡς ἐπὶ ἥλιον δυσμὰς ποταμὸς Πλατανιστὼν παρέξεισιν· ἀνδρὶ δὲ ἰόντι ἐς Φιγαλίαν ἀνάγκη πᾶσα διαβῆναι τὸν Πλατανιστῶνα, μετὰ δὲ αὐτόν ἐστιν ἄνοδος ὅσον τε σταδίους τριάκοντα ἢ πλείους τῶν τριάκοντα οὐ πολλῷ.

[1]) Cf. Heberdey *Reisen* 90 sqq.

ΜΑΚΑΡΕΑΙ et ΔΑΣΕΑΙ. Lycaonis filii Δασεάτας καὶ Μακαρεύς c. 3, 2. Steph. Μακαρέαι ... τὸ ἐθνικὸν Μακαρεὺς et Μακαρεάτης, et Δασέαι ... τὸ ἐθνικὸν Δασεάτης.

a. 369/7. Παρρασίων Ἀκακήσιον Ἀκόντιον Μακαρία Δασέα Megalopoli adiecta. c. 27, 4.

ΑΚΑΚΗΣΙΟΝ. Cf. Ἄκακος Lycaonis f. c. 3, 2. 369/7 v. Μακαρέαι. — situs: c. 36, 9 πρὸς τὸν Ἀκακήσιον ὀνομαζόμενον λόφον. ὑπὸ τούτῳ δὲ τῷ λόφῳ πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου ... ἄγαλμα καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστιν ἐπὶ τοῦ λόφου. fabulam τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι καὶ Ἄκακον τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ τροφέα respiciens redarguit schol. Π 185 (Ἑρμείας ἀκάκητα): καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρου Ἀκακησίου προσηγόρευται καθ' Ὅμηρον ὁ Ἑρμῆς Ἀκακήσιος.

ΛΥΚΟΣΟΥΡΑ. Nomen apud Pausaniam Λυκόσουρα sive Λυκόσωρα, in titulo Megalopolitano Λυκόσουρα (n. 446_{11}) scribitur; lapides ex ipso Despoenae fano orti ethnicum exhibent Λυκουράσιος, unde oppidi nomen efficitur Λύκουρα, haud diversum a Parnassi et Pheneaticae Λυκώρεια. Cui comparanda Ἄκρ-ώρεια, Πάρ-ώρεια, Πόντ-ώρεια (Rhodi). Illam formam longiorem Λυκόσ-ουρα ad falsam nominis Κυνόσ-ουρα, quod et Κυνουρία etc., analogiam fictam esse sunt qui censeant; noluit Usener *Göttern.* 208sq.

Fanum Despoenae. Paus. VIII 37, 1 τὸ ἱερὸν τῆς Δεσποίνης. πρῶτα μὲν δὴ αὐτόθι Ἡγεμόνης ναός ἐστιν Ἀρτέμιδος (ἄγαλμα) ... ἐντεῦθεν δὲ ἐς τὸν ἱερὸν περίβολον τῆς Δεσποίνης ἐστὶν ἔσοδος. ἰόντων δὲ ἐπὶ τὸν ναὸν στοά τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ λίθου λευκοῦ τύποι· *a*) Μοῖραι καὶ Ζεὺς ... Μοιραγέτης, *b*) Ἡρακλῆς τρίποδα Ἀπόλλωνα ἀφαιρούμενος 2 -μεταξὺ τῶν τύπων ... πινάκιόν ἐστι γεγραμμένον, ἔχον τὰ ἐς τὴν τελετήν (n. 514?); *c*) Νύμφαι ... καὶ Πᾶνες, *d*) Πολύβιος (v. s. a. 146). ... πρὸ δὲ τοῦ ναοῦ Δήμητρί τε ἐστὶ βωμὸς καὶ ἕτερος Δεσποίνῃ, μετ' αὐτὸν δὲ Μεγάλης Μητρός. θεῶν δὲ αὐτὰ τὰ ἀγάλματα, Δέσποινα καὶ ἡ Δημήτηρ ... 4 Δαμοφῶντος δὲ καὶ ταῦτα ἔργα ...· Ἄρτεμις ... κύων ... 5 Ἄνυτος ... 6 Κούρητας et Κορύβαντας ἐπειργασμένους ἐπὶ τοῦ βάθρου ... 7 ἐν δεξιᾷ δὲ ἐξιόντι ἐκ τοῦ ναοῦ κάτοπτρον ... 8 παρὰ δὲ τὸν ναὸν τῆς Δεσποίνης ὀλίγον ἐπαναβάντι ἐν δεξιᾷ Μέγαρόν ἐστι καλούμενον, καὶ τελετήν τε δρῶσιν ἐνταῦθα καὶ τῇ Δεσποίνῃ θύουσιν ἱερεῖα ... 10 ὑπὲρ δὲ τὸ καλούμενον Μέγαρόν ἐστιν ἄλσος τῆς Δεσποίνης ἱερὸν θριγκῷ λίθων περιεχόμενον ... ὑπὲρ δὲ τὸ ἄλσος καὶ Ἱππίου Ποσειδῶνος ἅτε πατρὸς τῆς Δεσποίνης καὶ θεῶν ἄλλων εἰσὶ βωμοί· τῷ τελευταίῳ δὲ ἐπίγραμμά ἐστι 'θεοῖς' αὐτὸν τοῖς 'πᾶσιν' εἶναι κοινόν. 11 ἐντεῦθεν δὲ ἀναβήσῃ διὰ κλίμακος ἐς ἱερὸν Πανός (v. n. 530?) πεποίηται δὲ καὶ στοὰ ἐς τὸ ἱερὸν καὶ ἄγαλμα οὐ μέγα ... προφῆτιν δὲ Ἐρατὼ Νύμφην αὐτῷ γενέσθαι ταύτην ἣ Ἀρκάδι τῷ Καλλιστοῦς συνῴκησε (v. prolegg. s. a. 368) ... ἐνταῦθα ἐστι μὲν βωμὸς Ἄρεως, ἔστι δὲ ἀγάλματα Ἀφροδίτης ἐν ναῷ ... ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπόλλωνός τε καὶ Ἀθηνᾶς ξόανά ἐστι· τῇ δὲ Ἀθηνᾷ καὶ ἱερὸν πεποίηται.

a. 369/7. Παρρασίων Λυκοσουρεῖς Megalopoli decreto Arcadum attributi. Paus. VIII 27, 4.

a. 361. Paus. VIII 27, 6 civitates quae Megalopolin συνοικισθῆναι nolebant coactae sunt, velut Trapezuntii; Λυκοσουρεῦσι δὲ καὶ ἀπειθήσασιν ἐγένετο ὅμως παρὰ τῶν Ἀρκάδων αἰδὼς Δήμητρός τε ἕνεκα καὶ Δεσποίνης ἐλθοῦσιν ἐς τὸ ἱερόν.

Saec. IV templum Despoenae extructum esse censet Kuruniotes Καταλ. 18; eidem aevo simulacra fictilia adscribuntur (Pfuhl).

c. a. 228. Caphyiatae Lydiadae (ut Lycosura oriundo?) statuam dedicant n. 534.

Saec. II a. Chr. parte priore templum Despoenae restitutum. — Damophontis signa iam ante Corinthum deletum facta esse propter sumptus haud exiguos probabile est; non multo certe antiquiora esse iam Plinius demonstrat, cuius fontes hunc statuarium vix praeteriissent, si ante saeculum alterum floruisset. Cf. libros infra laudandos, Studniczkae Kuruniotis alios.

Saec. II exeunte τὰν ὁδὸν τὰν ἐπὶ Λυκόσουραν n. 441_{11}.

Saec. II(?) a. Chr. Arcadiae res scriptae esse videntur ab homine religiosissimo, cui Lycosurae fanum maxime erat cordi.

Pausanias in regum historia enarranda usque ad Aristocratis alterius mortem (VIII 1, 4—5 extr.) librum illum secutus est; sed et alia inde hausit, velut fabulosam illam pugnam Mantiniensem c. 10, 5—10; quam anno fere 249 a. Chr. tribuunt (Beloch). Inde pauca affero, ut quid velim doceam: c. 2, 1 Λυκάων ὁ Πελασγοῦ ... Λυκόσουράν τε γὰρ πόλιν ᾤκισεν ἐν τῷ ὄρει τῷ Λυκαίῳ καὶ Δία ὠνόμασε Λυκαῖον καὶ ἀγῶνα ἔθηκε Λύκαια. c. 4, 5 Κλείτωρ μὲν δὴ ὁ Ἀζᾶνος ἐν Λυκοσούρᾳ τε ᾤκει καὶ ἦν τῶν βασιλέων δυνατώτατος καὶ Κλείτορα ᾤκισεν ἀφ' αὑτοῦ πόλιν. 38, 1 πόλεων δέ, ὁπόσας ἐπὶ τῇ ἠπείρῳ ἔδειξε γῆ καὶ ἐν νήσοις, Λυκόσουρά ἐστι πρεσβυτάτη, καὶ ταύτην εἶδεν ὁ ἥλιος πρώτην· ἀπὸ ταύτης δὲ οἱ λοιποὶ ποιεῖσθαι πόλεις μεμαθήκασιν ἄνθρωποι. Porro conferas res ad a. 361 supra relatas. Denique c. 10, 10 Λεωκύδους δὲ τοῦ Μεγαλοπολιτῶν ὁμοῦ Λυδιάδῃ στρατηγήσαντος πρόγονον ἔνατον Ἀρκεσίλαον οἰκοῦντα ἐν Λυκοσούρᾳ λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες ὡς ἴδοι τὴν ἱερὰν τῆς καλουμένης Δεσποίνης ἔλαφον πεπονηκυῖαν ὑπὸ γήρως· τῇ δὲ ἐλάφῳ ταύτῃ ψάλιόν τε εἶναι περὶ τὸν τράχηλον καὶ γράμματα ἐπὶ τῷ ψαλίῳ·

νεβρὸς ἐὼν ἑάλων, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἦν Ἀγαπήνωρ.

Hinc elucet, auctorem aut ipsum a Leocyde illo oriundum esse, aut in posterorum eius honorem scripsisse. Gens iam octo aeva ante pugnam illam Mantiniensem Lycosurae viguisse sumitur; Arcesilaus circa exitum sexti saeculi reponendus esset. Lydiadae mentio a statua quae Lycosurae erat (n. 534) pendet. Librum illum post Antinoum inter deos relatum Hadriani aevo auctum esse probabile est.

Post 146 a. Chr. Ante Despoenae templum (Paus. VIII 37, 1) στοά τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ λίθου λευκοῦ τύποι ... 2 ἐπὶ δὲ τῷ τετάρτῳ (τύπῳ) Πολύβιος ὁ Λυκόρτα· καί οἱ ἐπίγραμμά ἐστιν 'ἐξ ἀρχῆς τε μὴ ἂν σφαλῆναι τὴν Ἑλλάδα, εἰ Πολυβίῳ τὰ πάντα ἐπείθετο, καὶ ἁμαρτούσῃ δι' ἐκείνου βοήθειαν αὐτῇ γενέσθαι μόνου'. Cf. Thearidae fratris nepotis honores n. 535.

a. 11 p. Chr. Aeram, quam Thessaliae sat multa exhibent exempla (IG IX 2, p. 317), etiam Lycosurae valuisse Wilhelm (*Beitr.* 153. 311) et v. Premerstein (*Jahresh.* XV 1911) si iure suo contenderunt, tunc ab Augusto (vix a Claudio) aliquod oppidis Achaiae beneficium impertitum esse concludendum erit. Lycosuram illo tempore πόλεως ius recuperasse probabile est, ut dicitur n. 516_{10}.

Post a. 14 p. Chr. Xenarchus Onesicratis f. et Nicasippe uxor Despoenae, Augustorum, Proserpinae (Corae) templa restituunt aut condunt. Decretum Megalopolitarum et Romanorum qui Megalopoli negotiantur n. 515.

a. 42 p. Chr.? Nicasippi honores a Lycurasiis decreti n. 516.

a. 125. Megalopolitani Hadrianum (praesentem?) ut κτίστην statua honoraverunt n. 533, cuius basim Traiano dempserant.

Ante a. 177 p. Chr. Pausanias VIII 38, 1 de Lycosurae oppido c. 38, 1 τείχους τε περίβολος τῆς Λυκοσούρας ἐστὶ καὶ οἰκήτορες ἔνεισιν οὐ πολλοί.

Post a. 192. Damophontis statuae in moneta Megalopolitarum quae Iuliae Domnae imaginem fert.

Libri et itinera.

c. 1806. Gell *Itinerary* 101. Dodwell *Class. Tour* II 394—397 cum imagine situs; *Views* tab. I. Leake *Travels* II 308sqq.

1832. *Expéd. de Morée* II 40sq. tab. 35 II (tab. geogr.).

1833. Boblaye *Recherches* 162sq.

1834. Ross *Reisen* I 87.

1840. Idem *Königsreisen* I 207.

1842. Welcker *Tagebuch* I 264.

1851. Curtius *Pelop.* I 295sqq. 237, 10; tab. 4, 2 (ex *Expéd.*).

1854. Bursian v. *Fleck. Jahrb.* LXXIV 1856, 428sq. et *Geogr.* II 237sqq.

1880. Kabbadias primum Lycosuram adiit.

1889. Leonardus humum effodit: Δελτίον 1889, 122. 153sqq. 159sqq. 170. 202. 252. Πρακτικά 1896 95sqq., 'τὰ ἥττονος λόγου ἄξια εὑρήματα' Megalopoli deposita, ubi etiamnunc (1910) adservantur.

1890. W. Doerpfeld *Ath. Mitt.* XV 230.

— Frazer v. *Pausanias* IV 367sqq. cf. V 622sqq.

1891. A. Wilhelm *Ath. Mitt.* XVI 353 Damophontis titulos messeniacos alteri a. Chr. saeculo exeunti tribuit.

— E. A. Gardner *Journ. Hell. stud.* XII 1891, 390sq.: saec. IV a. Chr.

1893. A. Conze *Ausgrabung bei Lykosura Arch. Anz.* 125 Damophontis signa ineunti saeculo II a. Chr. attribuit.

— W. Doerpfeld *Ath. Mitt.* XVIII 219—221: saec. II sive I a. Chr.

— P. Kabbadias (Cavvadias) *Fouilles de Lycosoura* I.

1894. J. Overbeck *Gesch. der griech. Plastik* II 485—489 et C. Robert *Lykosura und Damophon Hermes* XXIX 429—435, et *Realenc.* IV 2077sqq., Damophontem Hadriani aevo attribuerunt.

1895. Leonardus denuo humum effodit.

— Β. Λεονάρδος Λυκοσούρας ἐπιγραφαί Ἐφ. ἀρχ. 263—274.

1896. Λεονάρδος Λυκοσούρας ἐπιγραφαί. Ἐφ. ἀρχ. 101—130. 217—242 et Πρακτικά 93—126 et tabb. quattuor.

1897. M. Collignon *Histoire de la sculpture grecque* II 626—630 (statuas prioris partis saec. II a. Chr. esse iudicat).

1898. Λεονάρδος Λυκοσούρας νόμος ἱερός. Ἐφ. ἀρχ. 249—272.

1899. Λεονάρδος Λυκοσούρας ψήφωμα. Ἐφ. ἀρχ. 43—48 et tab. III.

— Idem Λυκοσούρας σήκωμα ἐπιγεγραμμένον. Ibid. 47—52.

— Perdrizet *Bull. Hell.* XXXIII 635sq. de figuris artis fictilis.

1904. A. M. Daniel *Damophon. Journ. Hell. stud.* XXIV 41—57 de arte: saec. IV a. Chr.

1906. Κ. Κουρουνιώτης Αἱ ἐν Λυκοσούρᾳ ἐργασίαι. Πρακτ. 120—123 de novo museo et statuis restitutis.

1907. Idem Ἀνασκαφαὶ ἐν Λυκοσούρᾳ. Ibid. 112—113.

1906. L. C. Thallon *The date of Damophon. Amer. Journ.* X 302sqq.: librorum rationem exhibet p. 328sq.

1906/7. G. Dickins et K. Kuruniotes *Damophon of Messene* II *Ann. Br. Sch.* XIII 1906/7, 357—404; tab. XII—XIV de signis.

1911. F. Studniczka *Damophon* I *SB. Sächs. Ges.*

1912. B. Staes Τὰ ἐν Λυκοσούρᾳ ἀγάλματα τοῦ Δαμοφῶντος ἐπ' ἀνεκδότου χαλκοῦ νομίσματος Μεγαλοπολιτῶν — Διεθν. ἐφ. νομ. ἀρχ. XIV 45—47 tab. Θ'.

— G. Dickins *Damophon of Messene* III — *Ann. Br. Sch.* XVII 80—87.

1911. Κ. Κουρουνιώτης Κατάλογος τοῦ Μουσείου Λυκοσούρας. Βιβλιοθήκη Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας. ἐν Ἀθήναις.

— Β. Λεονάρδος Λυκοσούρας ἀγάλματα ἐπὶ νομίσματος — Ἀρχ. ἐφ. 193.

— Α. Κ. Ὀρλάνδος Ἡ κρήνη τῆς Λυκοσούρας — Ἀρχ. ἐφ. 200—206.

— Στ. Δραγούμης v. ad n. 540.

— F. Hiller v. Gaertringen v. ad n. 540.

514 LEX SACRA. Athenis in mus. nat. Tabula infra mutila l. 0,48; a. max. 0,58, cr. 0,18. Litt. vs. 1: 0,035; 2sqq. 0,015, saec. II a. Chr., στοιχηδὸν dispositae, sed syllabis bene divisis (26—28 l.). Inventa a. 1889 in agro 'ς τὰ Σελά, quartam horae partem a colle Τερζά meridiem versus. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1898, 249sqq., 30 et tab. 15 imaginem phot. (Meister *SB. Sächs. Ges.* 1899, 147; Dittenberger Syll.[2] 939; Ziehen Leg. sacr. II 63); cf. Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 131. Vidi. *Ect.*

Δ ε σ π ̣ ο ί ν α ς.
[*17 l. erasae*] μὴ ἐξέστω
παρέρπην ἔχοντας ἐν τὸ ἱερὸν τᾶς
Δεσποίνας μὴ χρ[υ]σία ὅσα μὴ ἰν ἀνά-
θεμα μηδὲ πορφύρ̣εον εἱματισμὸν
μηδὲ ἀνθ̣ινὸν μηδὲ [μέλ]ανα μηδὲ ὑπο-
δήματα μηδὲ δ̣ακτύλιον· ε̣ἰ δ' ἄν τις
παρένθ̣η̣ ἔχων τ̣ι τῶν ἁ στάλα [κ]ωλύει,
ἀναθέτω ἐν τὸ ἱερόν. μηδὲ τὰς τ̣[ρί]-
χας ἀμπεπλεγμένας μηδὲ κεκαλυμ̣-
μένος, μηδὲ ἄνθεα παρφέρην μηδὲ
μύεσθαι [*7 l. erasae*] κύενσαν μηδὲ θη-
λαζομέναν· τὸς δὲ θύοντας πὸς̣ θύ[η]-
σιν χρέεσθαι ἐλαίαι, μύρτοι, κηρίο[ι],
ὀλοαῖς αἰρολογημέναις, ἀγάλματ[ι],
μάκωνι λευκαῖς, λυχνίοις, θυμιά-
μασιν, ζμύρναι, ἀρώμασιν· τὸς δὲ θ[ύ]-
οντας τᾶι Δεσ̣ποίναι θύματα θύ[ην]
θήλεα λευ̣κ̣[ὰ ..]ο ... ος καὶ κ ..... *etc.*

Titulum hunc eundem esse atque πινάκιον γεγραμμένον, ἔχον τὰ ἐς τὴν τελετήν (Paus. VIII 37, 2), cum Kabbadia (*Fouilles de Lyc.* 13 adn. 1), Dickinsio l. l. et Bluemnero ad Paus. l. l. opinor. Litteras quarum vestigia in ectypo satis certa dispiciuntur a Leonardo recte suppletas recepi. Vs. 2 μὴ παρέρπην ἔχοντας erasae esse videntur. Leon. || 4 Μ alterum ex Ν correctum. || 12 μύεσθαι alterum erasum. Leon. || 15 ὀλοαὶ αἰρολογημέναι i. e. οὐλαί lolio exemptae Leon. || ἀγάλματ[ι], ubi τ certum: Perdrizet *Rev. ét. anc.* II 1900, 268 (dubitante Ziehenio).

515 DECRETA MEGALOPOLITARVM ET LYCVRASIORVM. Anta ('παράστάμα') meridionalis templi Despoenae, e marmore albo Dolianorum facta, ab antico et a dextro latere inscripta. Constabat e pluribus lapidibus *A*) Infimus l. 0,83, a. 0,89, cr. 0,34 etiamnunc suo loco est (= 17*a*), cui addendum fr. 21. *B*) Medius = 17 (latus adversum) + n. 18 (latus dextrum), cuius maior pars Lycosurae in museo est, minora frustula Athenas translata sunt. Lateri dextro addenda videntur frustula 22. 23. 24. *C*) Superiori fragmenta 19. 20 adiudicantur, et ea Athenis conservata. In disponendis lapidibus accuratissimam sequimur editionem Leonardi, Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 217sqq., a Fraenkelio retractatam. Litterae ornatae aevi fere Augustei Α Β Ε Μ Ν Π Σ Ω vs. 11 ligatura ΗΝ. Vidimus maiorem partem. *Ect.* plerorumque. *Tab.* (phot. Lattermann).

A) *lapis infimus. latus adversum*

(21)
ΟΙΣ
Υ
Ρ̣ΟΣ
(17*a*) ΑΙΕ — ⁻ΑΣ
. Ε — ΙΔΕ
ΕΙΣ — Ν̣

A) Longitudo versuum eadem fuit quae in *b*.

B) *lapis medius; b*) *margo dexter lateris adversi, a*) *reliquiae lateris dextri*

b (17)

6 ΕΝΩ — ΙΙ
ΑΑΚΟΛΟι — ι
ΤΕΑΤΟΥΚ — Τ̣ΑΣ
ΕΠΙΣΚΕΥ — ⁻Γ
ΣΜΥΣΤΙ
ΔΕΝΞ
ΩΕΠΙ
ΨΙΝ
ΙΣΘ — ⁻Αι
ΑΣΔΙ/ — ⁻ΠΩΛΟ
ΕΣΚΕ — Π̣ΑΣ̣ΑΣ
ΕΚΑΤΑ/
ΣΑΤΟΕΦΩΝ
18
ΡΟΙΣ ΚΑΙ
ΜΕΝΟΙΣΕ
ΡΧΟΝΟΝΑΣΙΚ
ΑΥΤΟ //////////// ΚΑΙ

(18)

ΟΩ
ΕΓΡ
ΩΝ
ΥΑ̣Η
ΙΙΑ̣
Τ̣Α̣Νι
ΙΕ.
ΕΥ.
ΡΑΞΑΤ
Α
ΟΥ.

(23) *a*

ΚΑΙ
ΧΟΥ
ΤΑΝ
Ο
ΞΥ

(18)

ΝΤΟΥΤΟΤΟΥ
ΟΠΑΡΑΣΤΑ
ΝΑΙΟΥ

(22)

ΕΜΕ
ΑΘΙ
ΟΙΣ

(24)

ΖΙ
ΑΥΤΑΝΑΝ
⁻ΛΙΣΚΑ

b) latus adversum

- - - -ας .ι = - - - -
- - - τῶν = - - - -
[τούς τε] συν[έδρους] καὶ τοὺ[ς Ῥωμαίους τοὺς πραγματευομένους],
[ὅτι ἔμε]λλεν [πεσ]εῖν ὁ ναὸς τᾶ[ς θε]ο[ῦ, καὶ χρ]ηματίζοντ[ας]
[περὶ τοῦ] γ . . . . . . ου κατὰ τοὺς θεοὺς ἀτοπήματος - - c. 10–12 - -
. . . . ου παμμεγέθους ἀναλώματος, ὧν δηλουμένω[ν π]ẹρị[βλε]-
[πομένας τ]ᾶς πόλιος πρὸς τὸ ἐλπιζόμενον ἀτύχημα, ἀκολο[ύθως δια]-
[κείμενος] τοῖς προπεπολιτευμένοις ἀτῷ δικαίοις, ὑπέρ τε ἀτοῦ κ[αὶ] τᾶς
[γ]υναικὸς καὶ τᾶν γενεᾶν ἐπανγείλατο τὸν ναὸν ἐπισκευ[ά]σ[ειν]
παρ' ἀτοῦ, οὗ τὰν ἔγδοσιν ποιούμενος ἐκάρυξε τοῖς μυστ[ηρίοις δώ]-
σιν τῷ ἐγλαβόντι δηνάρια μύρια, πρὸς ὃ κεφάλαιον μηδεν[ὸ]ς [ἐγλαβόντος]
αὐτὸς τῶν τε ἔργων καὶ πάντων ἐπεμελήθη ἐπὶ τῷ ἐπιγράψιν [ἐπεσκευακέ]-
ναι μετὰ τῶν ἰδίων, παρέχεται δὲ καί, ὁσάκις ἂν ἁ πόλις θ[λίβητ]αι [καρ]- (18
πῶν ἐνδίạ, τὰ γενήματα καὶ πρὸς ἐλάσσονος τιμᾶς δι[αρκῶ]ṣ πωλῶ[ν],
γυμνασιαρχῶν τε εἵνεκεν τᾶς πρὸς τὰν πόλιν ἀρεσκε[ίας π]άσας
ἀφιδήσας δαπάνας, δαμιοργήσας δὲ ἐπὶ διετίαν τά τε καταλ[ύματα]
ἐδέξατο καὶ τὰς λοιπὰς δαπάνας παρ' ἀτοῦ ἐπετελέσατο, ἐφ' ᾧ μ[ηδένα]
ὀχληθῆναι τῶν πολιτᾶν·
ἐφ' οἷς καὶ πᾶσιν ἔδοξε τοῖς συνέδροις καὶ τ[ῷ δά]-
[μ]ῳ [κ]αὶ Ῥωμαίοις τοῖς πραγματευομένοις ἐ[ν Με]-
[γάλ]ạ πόλει εὐχαριστοῦντας ἐπαινῖν Ξέναρχον Ὀνασικ[ρά]-
[τεος ἐπ]ὶ πᾶσι τοῖς προγεγραμμένοις, ποιῆσαι δὲ αὐτο[ῦ τε] καὶ
[Νικίπ]πας τᾶς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τᾶν γενεᾶν ἀγάλματα καὶ
[ἰκόνας ἐν ὅπλ]οις ἐπιχρύσοις καὶ ἀναθῖναι ἐν τῷ ἱερῷ τᾶς Δεσποίνας, ἐπιγρά-
[ψαντας ὅτι· 'ἁ π]όλις τῶν Μεγαλοπολιτᾶν Ξέναρχον καὶ Νικίππαν καὶ τὰς γενεὰς
[αὐτῶν, εὐ]εργετοῦντας τὰν πόλιν παρὰ πάντα τὸν βίον', ὁμοίως τε καὶ ἐν [τ]ῷ ναῷ
[τᾶς Δεσποίνας], ὃν κατασκευάσιν ἐπάνγελται· ἐπιγραψάτω δὲ μετὰ τῶν ἰδίων
[ἐπὶ μὲν τὸν] ναὸν τᾶς Δεσποίνας, ἐπεσκευακέναι· ἐπὶ δὲ τὸν τῶν Σεβαστῶν,
[ἀνατεθεικέν]αι· ἐπὶ δὲ τὸν τὰς Κόρας, ὅτι ἐπεσκεύασε. ἔστω δὲ καὶ ἀρχιερεὺς
[τῶν Σεβαστῶ]ν διὰ βίο[υ κ]αὶ γένος α[ὐ]τοῦ, ἀλειτουργήτ[ως] ὑ[πά]ρχων πάσας λι-
[τουργίας, καλεῖν] δὲ καὶ ἐς προεδρίαν Ξέναρχον ἔν τε τοῖ[ς Λ]υκαίοις (καὶ) Καισαρήοις
[- - - - - - - - - - - - - - - - -], ἵνα καὶ ἄλ]λους εἰς τὰ ὅμοια
[προτρέπωμεν - - - - - - - -. ἡ]ρέθη ὁ δεῖνα Ξε]νοφάνεος.

B a) latus dextrum

Praeter [γε]γρα- ultimi modo versus intelliguntur: . . . ευ[- - χα|ρ]α-ξάτ[ωσ]ạν τοῦτο τὸ ψά|[φ]ị[σμ]α [εἰς τ]ὸ παράστα|[μα τ]οῦ [προ]ναίου.

Bb Decretum Megalopolitarum. Vs. 3 suppl. Fraenkel. || 4 ΙΖΟΝ Leon. primo se legisse testatur. || 5 γ[ενομέν]ου Fr., quae reliquiis non bene conveniunt. || 6. 7 μὴ εὐπο|ρούσας dubitanter Leon., ἀπεγνω|κυίας Fr. || 7. 8 suppl. Wil.; item 25. 29. || 12 ἐπὶ τῷ ἐπι omissa postmodo suprascripta. || 14 δι' [ἔτου]ṣ πωλῶν Leon., δι[όλου] Fr. || 19. 20 maioribus litteris scripti. || 24 [εἰκόνας ἐν ὅπλ]οις Leon., cf. n. 516_{22} et IG VII 2712_{71} (Acraephiae a. 37 p. Chr.): ἀνα[θεῖνα]ι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα γραπτὴν ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσῳ. || 27 [τῶν Σεβαστῶν] dubitanter Leon.; [τᾶς Δεσποίνας] Fr.; cf. vs. 9. || 28 Σεβαστῶν Augustus et Livia inde ab illius morte. || 31 Λυκαίοις Καισαρήοις. Lapicida καὶ alterum omisit. || 33 Curator honorum.

C) lapis superior (19)

ΔΟΞΑΝΤΑΛΥΚΟΥΡ
ΔΕΚΑΙΕΙΣΠΡΟΕ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΜΩ
ΛΑΠΟΛΙΓΡΑΜΜΑΤ
ΣΑΝΕΝΜΕΝΤΩΙΕ
ΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘ
ΤΑΝΑΥΤΩΝ⁝

Τ Ι Μ Α
‒ Γ

ḲẠỊṆỊḲỊ ‒ ‒ (20)
Γ ^ Τ ΞΔΕΣ
ΨẠ ^ ΞΑΝ
ẠΙẠ ‒ ẸΘΙΙ
////////// ΚΑΤΑ

C

δόξαντα Λυκουρ[ασίοις· ἐπαινέσαι Ξέναρχον Ὀνασικράτεος, καλεῖν]
δὲ καὶ εἰς προε[δρίαν αὐτὸν καὶ τὰς γενεὰς αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσι]
τᾶς πόλιος ἁμῶ[ν, κατατέθωσαν δὲ τὸ ψάφισμα τόδε εἰς τὸ ἐν Μεγά]-
λạ πόλει γραμματ[οφυλάκιον - - - - - - καὶ ἐγχαραξάτω]-
σαν ἐν μὲν τῷ ἱερῷ [τᾶς Δεσποίνας, ἀναγραψάτωσαν δὲ καὶ εἰς στάλαν λιθί]-
ναν καὶ ἀναθ[έτωσαν ἐν - - ὅπως πᾶσιν φανερὰν ποιῶμεν τὰν εὐεργεσίαν]
τὰν αὐτῶν - - - - -

τιμα[ὶ αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ Λυκουρασίων]
Ξε[νάρχῳ Ὀνασικράτεος - - - -]
καὶ Νικίπ̣π̣[αι - - - ἐν τῷ ἱε]-
ρῷ τ[ᾶ]ς Δεσ[ποίνας - - - ἐπιγρα]-
ψά[τ]ωσαν - - - - - - - - -
ἀ[ν]ατεθῆ[ναι - - - - - - - -]-
. . . κατὰ - - - - - - - - - -

516 DECRETVM LYCVRASIORVM. Megalopoli in museo. Stela l. 0,515, a. 0,63, cr. 0,10, in prodomo templi Despoenae effossa. Litterae vs. 1—8: a. 0,015, vs. 9 sqq., 0,01. ΑΕΕΖΞΠΣΩ. Edd. Leonardus Δελτίον 1890, 43; Kabbadias *Fouilles* 1893, 15; correxit Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 106 sqq., 5. Cf. Robert *Herm.* XXIX 1894, 433, Kubitschek *Kiepert-Festschrift* 1898, 351 sqq., Wilhelm *Beitr.* 1909, 153 sq. cum imagine n. 78 et 311. Vidi. *Ect. Tab.*

ἐπὶ ἱερέος τᾶς Δεσποίνας τὸ β´
Νικασίππου τοῦ Φιλίππου καὶ ἐπιμε-
λητᾶν Δαμύλλου τοῦ Ζευξία, Δαμο-
κράτεος τοῦ Καίτορος, ἔτους λ̄ καὶ β̄ — *a. 13 p. Chr.*
κατὰ τὸν Σεβαστόν· ν τιμαὶ αἱ δοθεῖσαι
Νικασίππωι Φιλίππου καὶ Τιμασιστρά-
ται Ὀνασικράτεος v τᾶι γυναικὶ αὐτοῦ.
ἐπεὶ Νικάσιππος Φιλίππου ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν καὶ
ἀπὸ προγόνων καλῶν καὶ ἐνδόξων καὶ πεποιηκότων
τᾷ τε πόλει τῶν Λυκουρασίων καὶ τοῖς θεοῖς τὰ δίκαια ἔν τε
συνδικίαις καὶ ἱερατείαις καὶ τέκνων Κορειθήαις καὶ ἐν ταῖς λοι-
παῖς δαπάναις πάσαις ἐκτενῶς καὶ μεγαλοψύχως, ἐπεδέξατο
δὲ καὶ τὰν ἱερατείαν Νικάσιππος τᾶς Δεσποίνας ὄντος Ὀλυμ-
πικοῦ ἐνιαυτοῦ μηδενὸς θέλοντος προσελθεῖν, τῶν τε χρημα-
των μὴ πεσόντων τοῖς μυστηρίοις, ἀπέδωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου βί-
ου τῶι φίσκωι, τόν τε ἐχόμενον ἐνιαυτὸν ἀφορίας καρπῶν γε-
νομένας, θελόντων τῶν Λυκουρασίων, ἐπεδέξατο τὰν ἱερα-
τείαν μετὰ Τιμασιστράτας τᾶς γυναικός, πρὸ πλείονος ἀ-
γησάμενος τὰν χάριν τῶν Λυκουρασίων τᾶς τοῦ βίου δαπά-
νας, ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἀναστρέφεται πρός τε θεοὺς καὶ πάν-
τας ἀνθρώπους ὁσίως καὶ δικαίως· ἐφ' οἷς καὶ πᾶσι ἔδοξε τᾶι
πόλει τῶν Λυκουρασίων αὐτοῦ τε καὶ Τιμασιστράτας τᾶς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ εἰκόνας ἐν τῶι ἱερῶι γραπτὰς ἀναθεῖναι ἐπι-
γραφὰν ἐχούσας· 'ἁ πόλις ἁ τῶν Λυκουρασίων Νικάσιππον Φι-
λίππου καὶ Τιμασιστράταν Ὀνασικράτεος ἀρετᾶς ἕνεκεν'·
παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ μετὰ τοῦτα μέν(ον)τας ἐπὶ τᾶς
αὐτᾶς ὑποστάσιος ἀεί τινος ἀγαθοῦ παραιτίους γείνεσθαι
τοῖς τε θεοῖς καὶ τᾶι πόλει τῶν Λυκουρασίων, γεινώσκον-
τας ὅτι καὶ ἁ πόλις εὐχάριστος οὖσα οὐδέποτε μὴ λειφθῇ ἐν χάρι-
τος ἀποδόσει· ἀνενενκάτωσαν δὲ οἱ ἐπιμεληταὶ τὸ ψάφισ-
μα τὸ γραφὲν εἰς τὸ γραμματοφυλάκιον τὸ ἐν Μεγάλαι
πόλει, ἀναγραψάτωσαν δὲ καὶ ἐστάλαν λιθίναν
καὶ ἀναθέτωσαν εἰς τὸ ἱερὸν τᾶς Δεσποίνας, ὅπως
ἧι πᾶσιν ἀνθρώποις γνωστὰ ἅ τε τῶν ἀγαθῶν ἀν- v
δρῶν εὐεργεσία v ἅ τε τᾶς πόλιος εἰς τοὺς v
ἀξίους εὐχαριστία.

Vs. 1. 8 ἔκθεσις singularum litterarum. || 4 Καίτωρ nomen a ficticio rege arcadico (p. 86_{15} sqq.) depromptum esse videtur. || 5 annus XXXII κατὰ τὸν Σεβαστόν primo obtutu Hadriani aeram indicare visus est: 124 + 31 = 155 p. Chr. (Robert); a Kubitschekio secundum Marci imperatoris tribuniciae potestatis annos (incipiunt a die X m. Dec. a. 146) computatur, ut 177/8 evadat; Wilhelm et Premerstein aeram anni 11 p. Chr. praeferunt, quam in Thessalia Claudio imperante valuisse constat (IG IX 2 p. 317). Aetatem seriorem et fisci mentio et litterae ω forma prava suadent; ad Iuliorum vel Claudiorum (ac ne Neronis quidem) revocant et sermo (Wilamowitz) et orthographia quam vocamus. Accedit quod annus ille Olympicum secutus est. Rursus κατὰ τὸν Σεβαστόν annum XXXII imperatoris adhuc vivi designari per se probabile est, nisi forte sumimus hanc denominationem vel post eius a quo derivata erat imperatoris mortem mensisse. Quare quamquam Wilhelmium secuti sumus, dubitationis locos aliquot relinqui non ignoramus. Ὀνησικράτης (vs. 7. 25) num quo modo cum homonymo Xenarchi patre (n. 515_{21}) componendus sit, incertum. || 13. 14 annus Olympicus Olympiadem continet m. Iulio anni 41 p. Chr. actam. || 26 μεντας. || 34 εὐεργεσία correctum ex εὐεργία.

517 DECRETVM ACHAEORVM. In pronao templi Despoenae. Basis cylindrata cymatiis carens. dm. 0,50, a. 0,67. Litterae more romano angustis spatiis divisae, eleganter dispositae, tertii fortasse ineuntis aut alterius exeuntis p. Chr. saeculi; a. 0,015, vs. 1: 0,025—0,03, 2, 22—24 c. 0,02. ΑΑΑ, ΕΗΘΜΝΞΟΠΣΩ. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 118, 13. Vidi. *Ect.*

οἱ Ἀχαιοὶ
Σάωνα Πολυχάρμου καὶ Σακλέας Μεγαλοπολείτην
τὸν ἱεροφάντην τῶν Μεγάλων θεῶν διὰ σωφροσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν.
ψήφισμα Ἀχαιῶν·
ἐστρατήγει τῶν Ἀχαιῶν Κλαύδιος Τείμανδρος· ἃ ἔδοξε τοῖς Ἀχαιοῖς· Πομπήϊος
Ἀπελλᾶς εἶπεν· ἐπειδὴ Σάων Πολυχάρμου Μεγαλοπολείτης ἔναγχος τετελεύ-
τηκεν, ἀνὴρ καὶ διὰ γένος καὶ διὰ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῆς αὐτο[ῦ] πατρίδος
ἐν τοῖς πρώτοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐπίσημος, γεγονὼς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτως τὴν τελετὴν
τῶν Μεγάλων θεῶν παρὰ τοῖς Ἀρκάσι συστησαμένων ἱεροφαντῶν, παῖς δὲ Πολυχάρμου καὶ Σα-
κλέας, οἳ καὶ σωφροσύνῃ καὶ τῇ περὶ τοὺς θεοὺς θρησκείᾳ καὶ σεμνότητι διαφέροντες
ἔτι νῦν εἰσιν, ῥώμῃ δὲ καὶ κάλλει σώματος ἐπ' ἄκρον ἐληλακὼς ἀπό τε χρημάτων καὶ τὴν (πατρίδα)
πολλὰ πολλάκις εὖ πεποηκὼς καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους τῶν Ἑλλήνων, ἐν ὑποδοχαῖς καὶ
συνόλως ταῖς κατὰ ψυχὴν ἀρεταῖς οὐθενὸς τῶν πολειτῶν· δι' ἃ πάντα δεδόχθαι τοῖς
Ἀχαιοῖς παραμυθήσασθαι μὲν τοὺς γονῆς αὐτοῦ, τετειμῆσθαι δὲ τὸν κατοιχόμενον
ἥρωα τειμαῖς ταῖς ἀρίσταις, ἀναστῆσαι δὲ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ χαλκέας ἐν τοῖς κοινοῖς
τῆς Ἑλλάδος πανηγυριστηρίοις, Ὀλυμπίασι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι, ἐχού-
σας ἐπιγραφήν· Σάωνα Πολυχάρμου καὶ Σακλέας Μεγαλοπολείτην οἱ Ἀχαι-
οὶ τὸν ἱεροφάντην τῶν Μεγάλων θεῶν διὰ σωφροσύνην καὶ τὴν ἄλλην
ἀρετήν, ὅ[π]ως ὅ τε μεθηλλαχὼς κατ' ἀξίαν πεποημένος φαίνηται v οἵ τε
ἄλλοι πάντες Ἕλληνες διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν περὶ τοὺς καλοὺς καὶ ἀγα-
θοὺς ἐπιμέλειαν προθύμως ἐπὶ τὸν κατ' ἀρετὴν βίον τρέπωνται.
Τὸ ἀνάλωμα ἰς τὸν ἀνδριάντα
παρέσχεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀριστό-
κλεια Σάωνος.

Κλαύδιος Τείμανδρος Ἀχαιῶν στρατηγός idem esse videtur qui commemoratur in fragmento Trozenio ita fere supplendo (IG IV 759): [ἐπὶ] στρατη[γοῦ τῶν Ἀχαιῶν ²Κλ]αυδίου Τειμ[άνδρου ³ὁ δεῖνα] ἀνθύπατος etc.

Vs. 8. 9 ad verba ἀπὸ τῶν πρώτων — ἱεροφαντῶν cf. Paus. VIII 31, 6. 7 ἑστήκασι δὲ καὶ ἀνδριάντες ἐν οἰκήματι (Magnarum Dearum Megalopoli), Καλλιγνώτου τε καὶ Μέντα καὶ Σωσιγένους τε καὶ Πώλου· καταστήσασθαι δὲ οὗτοι Μεγαλοπολίταις λέγονται πρῶτοι τῶν Μεγάλων Θεῶν τὴν τελετήν. Sosigenes num idem qui in lapide Megalopolitano n. 444_{29} nominatus (c. a. 104 a. Chr.), Saonis proavus? Leon. || 13 post πολειτῶν deest ἐλλείπων, ὕστερος vel simile verbum. Leon.

518. 519 DECRETVM ACHAEORVM. Lycosurae in museo. Basis l. 0,41, a. 0,79, cr. 0,49. In latere antico decretum, in dextro brevis honoris formula. Litterae I: a. c. 0,03 Α Ε Θ Μ Ξ Ο Π C Ω, II: c. 0,04 Α Ε Η Μ Σ Ω, saec. II s. III ineuntis p. Chr. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 125 sqq. 14. 15. Vidi. *Ect.*

I
ψήφισμα Ἀχαιῶν.
ἔδοξε τοῖς Ἀχαιοῖς·
Γέλλιος Βάσσος εἶπεν·
Ἡράκλειαν Εὐμήλου σω-
φροσύνης ἕνεκα καὶ τῆς
ἄλλης ἁπάσης
γυναικείας ἀρετῆς τε-
τειμῆσθαι ἑκάστοθι τῶν
ἑλληνίδων πανηγύρε-
ων ἀνδριᾶσι, καὶ τὸ ψή-
φισμα τοῦτο ἐν στήλῃ τοῦ
ἀνδριάντος ἐνγεγρά-
φθαι, ὅπως ἂν Ἡρακλεί-
ας Εὐμήλου ἡ μνήμη
ἀίδιος εἴη καὶ παράδει-
γμα σωφροσύνης καὶ εὐσε-
βείας αἱ ἄλλαι Ἀχαιΐδες
γυναῖκες ἔχοιεν.

II
οἱ Ἀχαιοὶ
Ἡράκλειαν
Εὐμήλου,
Ἁρμοδίου
γυναῖκα, διὰ
σωφροσύνην.

1) Gellius Bassus aliquis, Fraenkelio iudice fortasse idem, ὁ κράτιστος ἐπιστράτηγος septem nomorum sub Hadriano, paullo ante a. 135 ut videtur: papyrus Berol. (*Urk. Berl. Mus.* I 19), cf. Prosop. Rom. II 114, 76, Stein *Realenc.*[2] VII 1001. 2) Eadem nomina suppleri posse in titulo Olympio 460 Leonardus censuit: [Λούκιον? quidni Μᾶρκον?] Γέλλιον [Βάσ]σον τὸν ἑαυτ[ῶν εὐεργέτην, [2]...... ἱ]ερῶν καὶ .... ιων [κ]αὶ τῶν [......., ἱερέα τοῦ Δ]ιὸς τοῦ [3]Ὀ[λυμ]πίου, γραμ[ματεύσαντα τῆς πόλεω]ς καὶ ἑλλ[αδάρχ]ην τῶν [ἐν .... ἱερῶν] etc. 3) 'Sine dubio idem est' Μ̣[ᾶ]ρ̣κος(?) Γέλλιος Βάσσος qui Epidauriorum in Asclepieo Cn. Claudii Leontici correctoris Achaiae statuam 'imperatoribus fere Severo et Antonino' florentis (Prosop. Rom. I 383, 732) posuit: Fraenkel ad IG IV 1417. Alterum et tertium cum rogatore decreti supra scripti coniungi posse non nego; primus igitur (cum Steinio) propter temporum rationes procul habendus erit.

Heracleae nomen lapis in museo megalopolitano adservatus refert, qui exedrae fuisse videtur, a parte adversa concavus, l. 0,53, a. 0,25, cr. 0,62, litteris magnificis a. 0.045—0,05. Α Ε Η Λ Ο. Vidi. *Ect.*

οἱ Ἀχαιοὶ
Ἡράκλειαν < Εὐ-
[μήλου, γυ]ν[αῖκα]
[δὲ Ἁρμοδίου *etc.*]

quae exedra etiam Megalopoli exstructa fuisse potest.

De Achaeorum communi vide praefationem.

---

520 Lycosurae in museo. Stela marmoris albi, l. 0,32, a. 0,40, cr. 0,13, inventa inter parietinas quae supra Despoenae templum erant. Litterae a. 0,022 simplices; Ω sicut in Hadriani basi n. 533. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 235 sqq., 27. Vidi. *Ect.*

Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Α Α Γ Ι Α
Σ Κ Ε Υ Α Σ Α Ν Τ Ο Ν Ν Α
Ι Τ Ο Π Ρ Ο Ν Α Ι Ο Ν Κ Α ι Τ Α
Ω Κ Α Ν Ε Π Ε Σ Κ Ε Υ Α Σ
Χ Ο Ν Τ Ο

[ὁ δεῖνα καὶ -]μοκράτεα Ἁγία
[- -c. 11- - ἐπε]σκεύασαν τὸν να-
[ὸν τᾶς Δεσποίνας κα]ὶ τὸ προνάϊον καὶ τὰ
[ἀναθήματα ἀπέδ]ωκαν ἐπεσκευασ-
[μένα καθὼς ὑπέσ]χοντο.

Vs. 2 ethnicum desiderat Leon. || 3 προνάιον ut n. 515 *Ba*. Despoenae esse potest, quae prima in censum venit, si templi dominum quaerimus. || Κ Α Τ Α, postea insertum Ι. || 5 Χ certum, non Κ.

521 Lycosurae in museo. Tabula (mensae) ornamentis carens marmoris albi l. 1,45, a. 0,058, cr. 0,76. In parte adversa titulus. Litterae a. 0,03, saec. I a. Chr. vix anteriores Α Ε Π Σ (Σ). Edd. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 110, 7; cf. Πρακτ. 1896, 114; Kuruniotes Καταλ. 62, 64 et fig. 62. Vidi. *Ect.*

Αἰνησὼ Ἐρασίππου ἱερητεύσασα.

In latere inferiore litterae singulae Λ, Ι, Ο locos mensae pedibus destinatos indicant. || Dedicatio est, quamquam ἀνέθηκε deest.

---

522 Lycosurae in museo. Tabula mensae l. 1,77, a. 0,17, cr. 0,75, inventa ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ ἐπὶ τῷ ψηφιδωτῷ, περ(ίπου) 2 μέτρα ἀπὸ τοῦ δρυφάκτου καὶ τοῦ βορείου τοίχου. Litterae bonae saec. II s. I a. Chr. a. ± 0,02. Edd. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 107, 6; Kuruniotes Καταλ. 61, 63 et fig. 61. Vidi. *Ect.*

Κ Λ Ε Ο Δ Α Μ Ο Σ Π Ο Λ̣ Υ . . . Κ̣ Ο Υ Ι Ε Ρ Η Τ Ε Υ Σ Α Ν Τ Ε Σ
Κ̣ Λ̣ Ε Ω Ν̣ Θ Ρ Α Σ Ε Α Ε Σ Π Ο Ι Ν Α Ι Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ι

Intelligendum: Κλέοδαμος Πολυ[δεύ]κ̣ου, Κλέων Θρασέα ἱερητεύσαντες [Δ]εσποίναι, Ἀρτέμιτι.

Π Ο Λ Υ . . Ι Τ Ο Υ unde Πολυ[οίκ]του Leon., Kur., Πολυ[κρί]του Fraenkel.

---

523 Basis l. 0,73, a. 0,81, cr. 0,37 in Despoenae fano inventa, ubi etiamnunc est. Litterae a. 0,033; duo priores versus erasi. Α et Α Ε Η Θ Ξ C Ω. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 235, 26. Vidi. *Ect.*

Ξέναρχος Ὀνασικράτους
ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε.

Homo idem qui n. 515; nota litteraturam diversam.

---

524 Lycosurae in museo. Candelabrum (Kur.). Arboris marmorei truncus restituti ex tribus fragmentis intra fanum inventis. Totius ut nunc est altitudo 1,84. Tituli vs. 1—4 in capite arbori quasi columnae imposito; 5. 6 in echino. Litterae apicatae, 6. 7 paullo magis ornatae, Α Ε Ξ, 5 in. Є, Η Π Ρ Σ, 5 extr. C, Ω. Ed. Leonardus Δελτ. 1890, 44, 4; Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 127, 16 cum litterarum imagine (Dittenberger Or. 407); Kuruniotes Κατάλ. 64, 68 et im. 65. Vidi. *Ect.*

βασιλεὺς
Ἰούλιος Ἐπιφάνης
Φιλόπαππος Δεσποίν[α̣]
καὶ Σωτίρα̣ δῶρον.

ἐπὶ ἱερέος
Σωτηρίχου.

Notum est monumentum Athenis in museo eminens, quod βασιλεὺς Ἀντίοχος Φιλόπαππος βασιλέως Ἐπιφάνους τοῦ Ἀντιόχου sibi posuit (IG III 557, CIL III 552, Dittenb. Or. 409—413). Basis Lycosurensis et atticae quaedam utrum ad eum ipsum an ad patrem referendae sint dubitantur; eosdem esse censuit Dessau Prosopogr. II 166, 99; potius diversi videntur Dittenbergero, si recte intellegimus, quia Epiphanis nomine nunquam usus sit filius. Pater a Gaio Caesare amico a. 38 patrium regnum recuperavit, a. 72 regno privatus est a Vespasiano (Joseph. b. Iud. VII 219 sqq.). Quare annis 38—72 attribuendus est titulus.

525 Museum Megalopolitanum. Ara marmoris albi cymatiis ornata, l. 0,145, a. 0,275, cr. 0,125, intra Despoenae fanum inventa. Litterae accurate incisae n. 0,013. Ed. Leonardus Δελτίον 1890, 44, 3 et Ἐφ. Ἀρχ. 1896. 238, 28. Vidi. *Ect.*

ΕΠΑΓΑΘΟϹ
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙϹΑΡΟϹΤΑ
ΒΕΛΛΑΡΙΟϹ
ΔΕϹΠΟΙΝΑΙϹ
ΕΠΗΚΟΟΙϹ
ΕΥΧΗΝ

Ἐπάγαθος
τοῦ κυρίου
Καίσαρος τα-
βελλάριος
Δεσποίναις
ἐπηκόοις
εὐχήν.

Cf. Hirschfeld *Kais. Verwaltungsbeamten* 202, 4; Magie De Romanorum iuris publ. etc. 116. An cum Hadriano imp. Arcadiam adiit tabellarius eius? || Deas adde catalogo ἐπηκόων Weinreich *Ath. Mitt.* XXXVII 1912, 12.

526 Athenis in museo nationali. Ara cylindrata tribus bucraniis sertisque ornata, a. 0,185, dm. 0,135, prope Despoenae aram a. 1889 a Leonardo inventa. Litterae in margine superiore. Exscr. Lattermann. *Phot.*

ΕΥΥ..ΦΟϹ ΕΥΧΗΝ — Εὔγηφος εὐχήν.

527 Athenis in museo; Lycosurae effodit Leonardus. Fragmentum superne cymatio ornatum. Litterae bonae saec. I p. Chr. a. 0,019. Delineavit Lattermann. *Ect.*

)ΛΩΝΙΚΛΕϹ
ΜΙΓ

Vs. 1 [Ἀπ]όλωνι Κλεο s. Κλεω-, nisi nomen Ἀπολ(λ)ωνικλέος (cf. Ἀπολλωνικέτης) fingere licet. || 2 [- τα]μιε[ύσαντ -].

528 Lycosurae ante templi introitum effodit Leonardus a. 1889. Ara l. 0,10, a. 0,18, marmoris albi. Litterae saec. II p. Chr. ΛΕΘΠϹ. Delineavit Lattermann. *Ect.* et *phot.* (unde pauca lucramur).

ΑΡΘ
ΙΤΙ
ΑΡΟ
ΠΡ
ΟϹΑΕΙ/////
/////ΟϹΑΥΤϹ//
ΤΟΥΘΕΟΥ

Vs. 1 [κατ' ὄν]αρ? || 4—7 προσαεί[σαντ]ος αὐτο[ῦ] τοῦ θεοῦ cf. Ael. v. h. XIV 23 Ἀχιλλεὺς ὁ τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων.

529 Athenis in museo, apud lapides Lycosuraeos conservatur, quamquam de loco unde venerit nihil constat. Undique mutilum, l. m. 0,075, a. m. 0,08, cr. m. 0,024. Litterae a. 0,013, aera christiana vix antiquiores. Exscr. Lattermann. *Ect.*

vac.
ΚΑΘΕϹ — - καθεστ[ῶτες? -]
ΙΕΘΗ — [- ἀ]νέθη[καν -]
ΕΓΡ — [- ἀν]έγρ[αψαν -].
vac.

530 Apud antrum prope Lycosuram a. 1812 exscripsit Haller, cuius apographum mecum communicavit B. Keil (ex Hallero Hughes *Travels* I 1820, 188, adn. † [CIG 1540: in iugis Maenaliis]).

ΠΑΝΟΣ — Πανός.

Quamquam prorsus eandem delineationem sub '*Cockala*' Messeniae (ubi Ampheam ponunt) exhibet idem Haller (= IG V 1, 1530), tamen ad Panis sacellum quod Lycosurae supra Despoenae templum erat (Paus. VIII 37, 11) propter loci indicationem (v. lemma) refero.

531 Athenis in museo nationali. Ara cylindrata a. 1898 a Leonardo Lycosurae inventa, a. 0,155, dm. 0,135. Exscripsit Lattermann. *Ect. Phot.*

ΣΑΙΑΠΙΑΛ
v ΕΣ v
v

Σαράπι - -
- - - - -

Vs. 1 ext. ΑΛ Latt., quae minus clara et certa.

532 Athenis in museo nationali. Lapis undique fractus, l. m. 0,11, a. m. 0,07, cr. m. 0,03, a. 1889 a Leonardo in Despoenae fano inventus. Litterae ΑΕΟΣΩ, versuum loci lineis indicati, a. 0,012. Exscr. Lattermann. *Ect.*

ΝΕ /
Ι ΝΟΥ ΤΩΝ /
[- Σεβ]αστὸν Γερμαν[ικὸν -]
πρωτ - -

Vs. 3 Fortasse de legatione πρὸς (4) Τιβέριον Κλαύδιον (sive Αὐτοκράτορα Νέρωνα Κλαύδιον) Καίσαρα Σεβ]αστὸν Γερμαν[ικὸν agebatur.

533 In altero lapide baseos n. 536 (u. v.), in Despoenae pronao invento, ubi etiamnunc est. Litterae crassae a. 0,03—0,04. Ed. Leonardus Δελτίον 1890, 45, 5 et Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 104sqq., 4; cf. Weber *Hadrianus* 189, 675. Vidi. *Ect.* ΛΕΚΠΩΗΘ.

[Αὐτοκ]ράτορα Νερο[ύα]ν Τ[ραϊα]-
[νὸ]ν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σεβ[α]-
στὸν Γερμανικὸν Δακικ[ὸν]
Παρθικὸν Ἄριστον, Αὐτοκρά-
τορος Νερούα θεοῦ υἱωνόν,
Τραϊανοῦ θεοῦ υἱόν, εὐεργέ-
την καὶ σωτῆρα τῆς οἰκου-
μένης ἡ πόλις ἡ τῶν Μεγα-
λοπολειτῶν τὸν αὐτῆς κτίστην.

Vs. 1 Νερο[ύα]ν incertum. || 2 Ἁδριανὸν certum. Nervae praenomen, quamquam ceteroquin constat primis annis gessisse Hadrianum cognomina a Traiano translata (Liebenam fasti cons. 107), ab Hadriano semper alienum fuisse videtur. Crederes Traiani basim annis 115—117 positam ad successorem esse relatam.

534 Lycosurae in museo. Basis infra cymatio ornata, l. 0,66, a. 0,37, cr. 0,61, in templi Despoenae prodomo inventa. Litterae utique III, non II a. Chr. saeculi, a. c. 0,012 ΑΣΝ. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1895, 263sqq., 1 (Dittenberger Syll.³ 230). Cf. Thallon *Amer. Journ.* X 1906, 313; Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 130. Vidi, cf. Ἀρχ. Ἐφ. 1910, 393sq. *Ect.*

[ἁ] π[ό]λις Κ[αφυια]τ[ᾶ]ν
[Λ]υδιάδαν Εὐδάμου
ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτάν.

Vs. 1 Κ....Ι.Ν Leon., unde Κ[λειτορ]ί[ω]ν idem, Κ[λητορ]ί[ω]ν Dittenb.; sed Τ certum. Caphyias a. 228 Aratus cepit (p. 73 III sqq.); hinc in foedus achaicum intravit; statuam Lydiadae Arcadum in foedere principis ante eius mortem quam a. 226 oppetiit dedicavit. De Lydiada Megalopolitano qui a. 179 Romam legatus ivit ne cum Dickinsio cogitemus (*Ann.* l. l.). vetat litteraturae indoles.

535 Lycosurae in museo. Basis l. 0,37, a. 0,84, cr. 0,35, litterae bonae Α Θ Μ Π Σ † (voluit Φ). Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1895, 270 sqq., 2 (Dittenberger Syll.² 309; Michel 1094). Vidi. *Ect.*

Θ Ε Α Ρ Ι Δ Α Σ Λ Υ Κ Ο Ρ Τ Α
Θ Ε Α Ρ Ι Δ Α Ν † Ι Λ Ο Π Ο Ι Μ Ε Ν Ϲ
Τ Ϲ Ν Τ Ο Υ Υ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Δ Ε Σ Π Ϲ Ι Ν Α Ι

Θεαρίδαϲ Λυκόρτα
Θεαρίδαν Φιλοποίμενοϲ
τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν
Δεϲποίναι.

Λυκόρταϲ
Θεαρίδαϲ — Πολύβιοϲ
|
Φιλοποίμην
|
Θεαρίδαϲ.

'Thearidas Polybii rerum scriptoris, ut quidem videtur, frater natu maior. Qui cum hic iam nepotis ex filio imaginem dedicet, vix multo ante Corinthi deletae tempus (146 a. Chr.) titulus incisus esse potest.' Dittenb. Immo postea demum factum videtur quando etiam Polybius ibidem honorem accepit.

536 Basis ex duobus lapidibus composita. In lapide adverso titulus insequens, in postico n. 533. L. 0,82, a. 0,93, cr. 0,36. Cymatia seorsum exsculpta erant. Litterae bonae et simplices II a. Chr. saeculi, a. 0,015. Α Θ Μ Π Σ et Ϲ Ω. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 101 sqq., 3.

Ἀμετέρα Ἀρχικλέοϲ Μεγαλοπολῖτιϲ
Ἀριϲτὼ τὰν αὑτᾶϲ καὶ Ἀριϲτόλαυ
θυγατέρα καὶ Δαμάρηϲ Θεαγγέλου
τὰν ματέρα ἱερητεύϲαϲαν Δεϲποίναι.

537 Megalopoli in museo. Tabula a dextra et infra mutila, l. max. 0,17; a. max. 0,24; cr. 0,07. A sinistra litterarum lancea sive scipio (?) exsculptus. Litterae bonae saec. II a. Chr., a. c. 0,015. A lineâ curvatâ ornata. Effodit Leonardus a. 1889 proxime ab ara magna. Edidi Ἀρχ. ἐφ. 1911, 242 sq. *Ect.*

	vac.	
	Κ Α Ι Π Ρ Ι	καὶ Πρι[ηνεῖϲ καὶ Ἀντιοχ]-
	Ε Ι Σ Ο Ι Τ	εῖϲ οἱ π[ρὸϲ Μαιάνδρῳ ἐτίμ]-
vac.	Η Σ Α Ν	ηϲαν [αὐτόν, ἔτι δὲ καὶ Π]-
	Α Ρ Ω Ρ	αρωρ[εᾶται].
	vac.	

Agi videtur de additamento honorum nescio cui (Polybio? cf. p. 132_{78}) decretorum scripto. In parte defracta anaglyphum fuisse videtur viri lanceam tenentis quale Polybii exhibet tabula Clitoria n. 370. Vs. 2 πρὸϲ τῶι Μαιάνδρωι cf. *Inschr. Magn.* 34. 40. 44. 101. || 3 Παρωρεᾶται non oppiduli a Megalopolitanis a. 367 hausti, sed civitatis Triphyliae, Leprei vicinae: Strab. VIII 346; (Agrippa apud) Plinium n. h. IV 22 'Paroreatae'. Epigramma et nomina plurima in basi stelae fuisse videntur.

538 Megalopoli in museo, olim Lycosurae in prodomo templi Despoenae. Capitulum doricum l. 0,54. a. 0,115. In latere superiore foramen ad recipiendum donarium idoneum. Litterae elegantes Α Δ Ε Μ Ν Ο Σ Ω a. c. 0,015, saec. I a. aut p. Chr.? aevi Augustei aut Claudii? Media pars oblitterata. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 239, 29, cf. Kolbe IG V 1 p. 228. Exscripsit Lattermann. *Ect.*

Δαμόχαριϲ Ϲωτιμίδα καὶ Ἀριϲτήδεια
Νικία Τευθρώνιοι Ϲωτιμίδαν τὸν υἱὸν
Δεϲποίνα ἀν[έθηκαν χα]ρι[ϲτήριον].

Lectio ex parte dubia. Vs. 1. 2 Leonardum secutus sum. || 3 Δεϲποίναι [(εὐ)χαριϲτή?]ριον idem; Δεϲποίνα Μ Ε Γ .... Ρ Ι Ο Ν Ε Ι Ν Latt. || Τευθρώνη Eleutherolaconum urbs Paus. III 25, 4.

539 In pronao templi Despoenae. Basis a. 0,34, olim rectangula, postea in formam cylindri redacta, ut lapidem n. 517 sustentaret, cuius diameter (0,515) superiorem huius baseos diametrum (0,515) aequat. Litterae elegantes et ornatae, a. c. 0,02, saec. II a. Chr. exeuntis. Edd. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 117 sq., 12; Dickins *Ann. Br. Sch.* XII 1905/6, 130 sqq. 133, fig. 9. Vidi. *Ect. Tab.*

[Δαμοφῶν καὶ] Ξενόφιλοϲ Δα[μοφῶν]-
[τοϲ Μεϲϲάν]ιοι Νικίππαν Δημοφῶν[τοϲ]
[τὰν τοῦ π]ατρὸϲ ματέρα ἀνέθηκαν θε[οῖϲ].

Vs. 1 suppl. Kolbe; v. ad n. 540. || 2 litterae primae reliquiae ad Χ potius pertinere videntur, sed etiam ornamentum litterae Ν esse possunt, id quod contra Leonardum ('δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι γράμματοϲ Ν') probabiliter sumpsit Dickins.

Damopho filius (a fratre adiutus?) nobilis statuarius fuisse videtur.

540 Fragmenta tria *a*) Lycosurâ Athenas transportatum, l. m. 0,10, a. m. 0,12, cr. m. 0,12. *b*) item; l. m. 0,15, a. m. 0,10; cr. m. 0,08; *c*) nunc in museo Megalopolitano (Μεγαλοπόλεωϲ 19); l. max. 0,235, a. max. 0,175, cr. m. 0,22. Litterae saec. I a. Chr. vix multo antiquiores a. 0,04. Exscripsimus Hiller (*c*) et Lattermann (omnia). Edidi Ἀρχ. ἐφ. 1910, 395 sq.; cf. Dragumes ibid. 1911, 122, *B.*, idem (et Hiller) ibid. 222. *Ect.*

a	*b*	*c*
Φ Ι /	Λ Ε Σ	Λ Ι Ο Σ Τ Ϲ
Ο Ν /		Σ Π Ο Ι Ν

[Ξενό]φιλ[οϲ Δαμοφῶντοϲ] Μεϲ[ϲά]νιοϲ τὸ[ν ἀ]-
[δελφ]ὸν Δ[αμοφῶντα ἀνέθηκε Δ]εϲποίν[αι].

[ἀδελφ]όν Drag.; fratris nomen Kolbe. Frater idem invenitur n. 539.

Cf. basim duplicem Messenae inventam, post Dickinsii curas a Kolbio auctam et restitutam (IG V 2, 1443):

[Ξενόφι]λοϲ Δαμοφῶντ[ο]ϲ	Δαμ[οφῶν καὶ Ξενόφιλοϲ]
[ἀνέθηκε τὸ ἄ]γαλμα [τ]ᾶϲ Ἀγ[εμ]όνοϲ	Δαμο[φῶντοϲ τὸ ἄγαλμα]
[Ἀρτέμιδ]ι καὶ τᾶι πόλει.	τοῦ Τρ[ιόπα τᾶι πόλει].

541. 542 In Despoenae cella. *A*) Basis l. 0,27, a. 0,99, cr. 0,37. *B*) Basis l. 0,33, a. 0,85, cr. 0,35. Litterae a. c. 0,015 Α Λ Δ Ε Π Σ Ω. Edd. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 111, 8; Wilhelm *Beitr.* 1909, 155 addita imagine photographica. Vidi. *Ect.*

A	*B*
[ἐ]πὶ ἱερέοϲ Δα-	ἐπὶ ἱερέοϲ [Δ]α-
μύλλου	μύλλου
ἁ πόλιϲ ἁ τῶν	ἁ πόλιϲ ἁ τῶν
Μεγαλοπολι-	Μεγαλοπολι-
τᾶν	τᾶν
Γάϊον Ἰούλιον	Ἰουλίαν Παντι-
Λάκωνοϲ	μίαν Λάκω-
υἱὸν Κρατῖνον	νοϲ θυγατέρα
Δεϲποίναι.	Δεϲποίναι.

B Vs. 6. 7 pro Παντι|μίαν etiam Παντί|κλειαν enucleari potest.

Δάμυλλοϲ ἱερεύϲ idem videtur fuisse qui Δάμυλλοϲ Ζευξία ἐπιμελητάϲ n. 516_3 (a. 42 p. Chr.). De Lacone si quidem idem fuit atque C. Iulius Laco Euryclis f., qui Spartam moderabat, Leonardus et Wilhelm fusius egerunt. Laco dicitur in nummis Claudii imperatoris ἐπὶ Λάκωνοϲ, cf. Weil *Ath. Mitt.* VI 1881, 10. Rem absolvet Kolbe IG V 1.

543 Lycosurae in museo. Stela cymatio ornata, infra defracta, in duas partes fracta, l. 0,405, a. 0,315, cr. 0,12. Litterae a. 0,03: Α Ε Η Θ Ο Π Σ Ω. Sinistram partem ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 114, 10; dextram a. 1910 Musei custos in S. Georgii ecclesia invenit. Vidi et attribui. *Ect.*

Ἀγαθᾷ Τύχῃ.

ἐπὶ ἱερέως Πομ-
πηΐου Ἀρ[ι]στοκρά-
τους οἱ μυούμε-
νοι τῆι τῶν ἱερῶν
\- - - - - -

De Pompeio Aristocrate v. n. 544. || Vs. 5 ΤΗΙ non τὴ[ν]. || 6 an: [μυστῶν συνόδῳ]? Hoc Kern.

544 Basis marmoris albi cylindrata, cymatiis ornata, a. 0,95, dm. 0,405, in Despoenae templi pronao inventa, ubi etiamnunc est. Litterae bonae a. 0,025 Α Ε Θ Κ Μ Π C ω. Ed. Leonardus Δελτίον 1890, 44, 2 et Ἐφ. Ἀρχ. 1896, 114sqq., 11.

ἁ πόλις
ἁ τῶν Μεγαλο-
πολειτᾶν καὶ ἁ
τῶν Λυκουρα-
σίων Οὐολοσ-
σηνὰν Πους. τὰν
Οὐολοσσηνοῦ Ἀρι-
στοκράτους θυ-
γατέρα *v* καὶ Πομ-
πηΐου Δαμαινέτου
γυναῖκα ἀρετᾶς
ἕνεκεν.

Vs. 6 ΠΟΥC, ubi Ο postea obiter insertum. An Ποῦς(ιλλαν), coll. W. Schulze *Lat. Eigenn.* 462, 4? Nomen masculinum Ποῦς (Heberdey-Wilhelm *Kilikien* 123, 195; *Inschr. Magnesia* ad n. 4 confert Kern. Nolo errorem, ΠΟΥCΤΑΝ pro Ἰοῦσταν, sumere. Pompei nomen unde irrepserit, docet titulus Tegeaticus n. 151. Cf. Kolbe ad IG V 1, 537.

Kolbe hoc stemma proposuit:

Δαμάρης Λακεδαιμόνιος (IG IV 1441) c. ± 0
Ἀριστοκράτης (IG IV 940$_{35}$) ± 30 p. Chr., vivit 66/8 p. Chr.
|
δεῖνα c. 60 p. Chr.
|
Λ. Οὐολουσσηνὸς Δαμάρης IG V 1, 581 etc. ± 90 p. Chr.
|
Λ. Οὐολουσσηνὸς Ἀριστ[οκράτης] IG V 1, 68. 477 ± 120 p. Chr.
|
Πομπήϊος Δαμαίνετος ⌣ Οὐολοσσηνὴ Πους. ± 150 p. Chr.
|
Πομπήϊος Ἀριστοκράτης ἱερεύς ± 180 p. Chr.

(Kolbe γενεὰν XXX modo annorum sumit.)

545 Lycosurae in museo. Tabulae mensuras continentis fragmentum, extra fani porticum in agro effossum. l. max. 0,45, a. 0,268 et 0,24, cr. m. 0,25; litterae saec. fere I a. Chr. a. 0,04 et 0,025. In latere adverso nomen, in superiore mensurarum notae. Ed. Leonardus Ἐφ. Ἀρχ. 1899, 47sqq. cum imagine hic repetita. *Ect.*

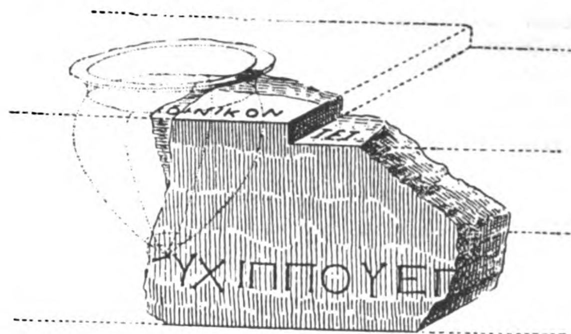

[ἐπὶ τοῦ δεῖνος καὶ] Τυχίππου ἐπ[ιμελητῶν] (immo -αν?) potius quam [ὁ δεῖνα] Τυχίππου ἐπ[οίησεν] Leon. De duobus curatoribus cf. n. 516$_3$.

Mensurae: [πενταχο]ίνικον, τετ[ραχοίνικον] Leon. Quinque χοίνικες secundum Nissenum (*Handb. Altertumsw.* I² 672) = 6,15, quattuor = 4,92 litrae quas nos dicimus. Mensurae, i. e. vasis diametri exteriores, secundum Leonardum 0,192 et 0,25.

Frustulum 'τᾶς προσθίας ἄνω γωνίας μετὰ τῶν δύο πρώτων γραμμάτων χ]ο' inscriptionis quae in superiore parte erat commemorat Leon. l. l. 47 adn. 1; Athenis vidit Lattermann: ʼ Ο

546 Lateres cocti in Despoenae fano inventi, litteris elatis saec. II/I a. Chr. Cf. Kabbadias Δελτίον 1890, 113 et *Fouilles de Lycosoure* 1893, 8; Doerpfeld *Ath. Mitt.* XVIII 1893, 221; Thallon *Amer. Journ. arch.* X 1906, 312. Quae Lycosurae conservantur vidi; aliorum eorumque potissimorum ectypa et apographa habeo a Woltersio confecta.

1)	*a)*	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΕΤΟΥΣΓΚΑ	*b)*	ΙΟΙΝΑΣ ΚΑΙΟ	Δεσποίνας ἔτους γʹ καὶ οʹ
	c)	ΟΙΝΑ⌞ ΥΣΓΚΑΙΟ	*d)*	ΔΕΣΠΟΙ ΕΤ⌒⸌	
2)	*a)*	ΕΣΠΟΙΝΑΣΑ			[Δ]εσποίνας αʹ καὶ πʹ.
	b)	ΠΟΙΝΑΣΑΚΑΙΠ			
3)		ƸΑИΙΟΠƸ			[Δε]σποίνας
4)		ϽЭΔ			Δεσ[ποίνας]
5)	*a)*	⸌ΣΚΛΑ	*b)*	ΙΑΔΑΣΔ	Ἀσκλα[π]ιάδας Δ
6)		ΙΜΗC//			Μης -

Anni 73 et 81 ab aera Corinthia computati nostris 74 et 66 a. Chr. respondent, si actiacae, annis 42 et 50 p. Chr. Illud et propter litterarum indolem praefero et quia Claudii aera anni 11 p. Chr. valuisse videtur; v. ad n. 516. || Vs. 1 *c* et *d* in uno καλυπτῆρι (Wolters). || 5 Δ(αμόσιος)?

547 Simulacra Despoenae fictilia Lycosurae inventa, quibus vaccae aut ovis capita imposita sunt. Nomen figuli in latere postico est. Litterae Α Λ Ο. Commemoravit Perdrizet *Bull. Hell.* XXIII 1899, 635 (1); ed. Kuruniotes Ἀρχ. ἐφ. 1912, 158, fig. 31. 32(1). 33(2).

1) Ἀφροδᾶς.
2) Ὑγέν(ου).

ΛΥΚΑΙΟΝ ΟΡΟΣ. Situs. Paus. VIII 38, 2 ἐν ἀριστερᾷ δὲ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δεσποίνης τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ Λύκαιον· καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ Ὄλυμπον καὶ ἱεράν γε ἕτεροι τῶν Ἀρκάδων κορυφήν. Iovis partus (v. Κρητέα, p. 142_{7}). 3 quem educaverunt Nymphae Θισόα, Νέδα, Ἁγνώ. 5 ἔστι δὲ ἐν τῷ Λυκαίῳ Πανός τε ἱερὸν καὶ περὶ αὐτὸ ἄλσος δένδρων καὶ ἱππόδρομός τε καὶ πρὸ αὐτοῦ στάδιον· τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐνταῦθα. ἔστι δ' αὐτόθι καὶ ἀνδριάντων βάθρα, οὐκ ἐπόντων ἔτι ἀνδριάντων· ἐλεγεῖον δὲ ἐπὶ τῶν βάθρων ἑνὶ Ἀστυάνακτός φησιν εἶναι τὴν εἰκόνα, τὸν δὲ Ἀστυάνακτα εἶναι γένος τῶν ἀπὸ Ἀρκάδος· 6 alia in Lycaeo: τέμενος ἔστιν ἐν αὐτῷ Λυκαίου Διὸς ... 7 ἔστι δὲ ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῇ ἀνωτάτω τοῦ ὄρους γῆς χῶμα, Διὸς τοῦ Λυκαίου βωμός ... πρὸ δὲ τοῦ βωμοῦ κίονες δύο ...

Panis et Lunae antrum sacrum: Porphyr. antr. 20 σπήλαια τοίνυν καὶ ἄντρα τῶν παλαιοτάτων πρὶν καὶ ναοὺς ἐπινοῆσαι θεοῖς ἀφοσιούντων ... ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ Σελήνῃ καὶ Πανὶ Λυκαίῳ cf. Verg. Georg. III 391 (ex Nicandro?), Immerwahr *Kulte* 208.

Schol. Dion. P. 415. Ἀζὰν δὲ καὶ τὴν ** (lacuna) τὸν διὰ παρρησίαν, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν εἰς τὰς κοινὰς εἰσόδους εἴασαν (s. ἔλασαν), ubi Meineke Anal. Al. 160 haec restituit: Ἀζὰν δὲ καὶ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀζανίαν [καλουμένην καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Λυκάονος παρανομίας εἰς] τὸν Δία Παρβασίαν.

Saec. VII a. Chr. Hesiodus a Lycaope Pelasgi filio multos filios genitos dicit, in his Pallantem eponymum; conferas Apollodori (III 96) catalogum, quem ex fonte epico fluxisse patet[1]); fr. 43. 44 Rzach (1892). Idem Arcadis et Callistus fabulam narrat, quae ad Lycaeum spectat. Arati scholia p. 181 Maass. Quando catasterismus ursae et arcturi carmine celebratus sit, dubitatur.

[1]) Apollodori catalogus et oppidorum arcadicorum et gentium exterarum eponymos et nomina mere poëtica exhibet. Alii filii: p. 140_{115}.

a. 600 a. Chr. Alcman ἐτύγχανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Λυκαίου κομίζων ᾄσματα Himer. V 3. PLG[4] III 14 sq., 1—8.

Ante a. 490, bello Aristomeneo? Aristocrates Orchomeni rex Messenios prodidisse fertur contra Lacedaemonios bellum gerentes; cuius rei in memoriam, si fides Callistheni interpreti, id quod minime constat, stela παρὰ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου βωμόν dedicata est, si non antea, at certe Epaminondae aetate, quam exscripsit Callisthenes, ex Callisthene hauserunt Polybius IV 33 et Pausaniae IV 22 fons (Preger Inscr. gr. met. 63; v. Wilamowitz *Textgesch. Lyriker* 102).

πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆι,
εὗρε δὲ Μεσσήνης[1]) σὺν Διὶ τὸν προδότην
ῥηϊδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον·
χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ καὶ σάω Ἀρκαδίαν.

[1]) Paus.; -η Pol.

a. 467—464 et antea. Pind. Nem. X 48 (467? Θεαίῳ Ἀργείῳ παλαιστῇ) καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει· cf. Ol. VII 83 (464 Διαγόρᾳ Ῥοδίῳ) τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα. Ol. IX 95 (468 Ἐφαρμόστῳ Ὀπουντίῳ παλαιστῇ) τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου. Ol. XIII 107 (464 Ξενοφῶντι Κορινθίῳ σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ) ὅσα τ' Ἀρκάσι βάσσαις μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ. — De Lycaeorum praemiis scholiastes (Ol. VII 153) dicit: οἱ αὐτόθι νικῶντες σκεύεσι τιμῶνται, quae non semper ad στλεγγίδας χρυσᾶς referenda esse docuit Immerwahr *Ark. Kulte* 7.

Nummorum quinto saeculo (Heraeae?) cusorum, Iovis Lycaei et deae imaginibus insignium, inscriptionem Ἀρκαδιϙὸν sive Ἀρκαδικὸν non ad foedus sed ad ludos rettulit Babelon *Traité* II 1, 849 sqq., ut sit Ἀρκαδικῶν ἀγώνων σῆμα (p. 860); sed etiamsi ita esset, tali nomine aliqua certe foederis species requireretur. Cf. sub Heraea p. 103_{7} et prolegomena.

Saec. V parte priore. Νικολάδας Κορίνθιος bis ἐν Λυκαίῳ vicit. 'Simonides' fr. 155 (PLG[4]) ap. Anth. Pal. XIII 19, cf. v. Wilamowitz *Sappho und Simonides* 217.

Saec. V. Paus. VI 8, 2 ἐς δὲ πύκτην ἄνδρα, γένος μὲν Ἀρκάδα ἐκ Παρρασίων, Δάμαρχον δὲ ὄνομα, οὔ μοι πιστὰ ἦν, πέρα γε τῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκης, ὁπόσα ἄλλα ἀνδρῶν ἀλαζόνων ἐστὶν εἰρημένα, ὡς ἐξ ἀνθρώπου μεταβάλοι τὸ εἶδος ἐς λύκον ἐπὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ Λυκαίου Διός etc. ἐλέγετο γὰρ ἂν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ· ἔχει γὰρ δὴ οὕτως [Preger Epigr. 61]·

υἱὸς Δινύτα Δάμαρχος τάνδ' ἀνέθηκεν
εἰκόν' ἀπ' Ἀρκαδίας Παρράσιος γενεάν.

Fabulam de Lycaeo Mueller (FHG IV 407) ad Euanoridae (Paus. VI 8, 1) de Olympionicis librum rettulit; tractavit Varro apud Plinium VIII 82, ubi '[S]copas qui Olympionicas scripsit' Detlefsen, Apollas Kalkmann (et Mayhoff), et apud Aug. civ. Dei XVIII 17; habent hi nomen Demaeneti. Vixit Euanoridas c. a. 218 a. Chr.; eandem Damarcho aetatem dedit Foerster *Sieger* 452; melius Hyde Olympion. 10, 74 et 38 sq. post 448 aut ante a. 480.

a. 445—427. Πλειστοάναξ Spartae rex exul ἐς Λύκαιον aufugit καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς habitavit, denique in patriam revocatus est. Thuc. V 16, 3.

*[Diotima Μαντινικὴ ... ἱέρεια γέγονε τοῦ Λυκαίου Διὸς τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ secundum fabulam commenticiam: schol. Aristid. II 127, 15 = III p. 468 Dind.; cf. sub Mantinea p. 48_{46}.]

a. 401. Peltis Xenias Arcas Cyreus τὰ Λύκαια ἔθυσε καὶ ἀγῶνα ἔθηκε. τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. Tempus 46 dies postquam Sardibus profectus est dicit Xenoph. Anab. I 2, 10; Maium mensem fere medium computat Immerwahr *Kulte* 21.

Saec. IV ineuntis auctorem (an Atthidographum?) apud Paus. VIII 2 subesse coniecit Vollgraff De Ovidii mythopoeia 35. Comparantur Cecrops qui Athenaea, et Lycao qui Lycaea instituerit. 3 Λυκάων δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Λυκαίου Διὸς βρέφος ἤνεγκεν ἀνθρώπου, καὶ ἔθυσε τὸ βρέφος, καὶ ἔσπεισεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὸ αἷμα, καὶ αὐτὸν αὐτίκα ἐπὶ τῇ θυσίᾳ γενέσθαι λύκον φασὶν ἀντὶ ἀνθρώπου ... 6 λέγουσι γὰρ δὴ ὡς Λυκάονος ὕστερον ἀεί τις ἐξ ἀνθρώπου λύκος γίνοιτο ἐπὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ Λυκαίου Διός ... ὁπότε δὲ εἴη λύκος, εἰ μὲν κρεῶν ἀπόσχοιτο ἀνθρωπίνων, ὕστερον ἔτει δεκάτῳ φασὶν αὐτὸν αὖθις ἄνθρωπον ἐκ λύκου γίνεσθαι, γευσάμενον δὲ ἐς ἀεὶ μένειν θηρίον.

a. 364? Κανθαρίων ὁ Ἀρκὰς ad Eleos cum Arcadibus bellum gerentes transfugit, μετὰ λείας Iovis Lycaei ἄβατον transiit. Bello finito exul a Spartanis traditur Arcadibus, cum oraculum iussisset ἀποδιδόναι τὸν ἔλαφον. Plut. quaest. gr. 39.

Post a. 361. Trapezus deleta, Lycaonis fabulae immutandae causa. Plura v. p. 128_{25} sqq. Megalopolitani Iovis Lycaei sacra in suam urbem recipiunt, v. p. 110_{18}.

Ante a. 318. Plato resp. VIII 565 μῦθον commemorat ὃς περὶ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν λέγεται ... ὡς ἄρα ὁ γευσάμενος τοῦ ἀνθρωπίνου σπλάγχνου ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείων ἑνὸς ἐγκατατετμημένου, ἀνάγκη δὴ τούτῳ λύκῳ γενέσθαι (cf. Ps. Platonem Min. p. 315c; Polyb. VII 13, 7).

Theopompus ap. Polyb. XVI 12, 7 τοὺς εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ἐμβάντας κατ' Ἀρκαδίαν ἀσκίους γίγνεσθαι dixit.

Saec. IV? Lebadensibus et Eleutherensibus cum Arcadibus erat ἰσοπολιτεία. Plut. qu. gr. 39, 300a. Causa dicitur quod oppidorum horum eponymi, Lycaonis filii, τοῦ περὶ τὸν Δία μιάσματος οὐ μετέσχον. Lebadeae clypeus monstrabatur ab Aristomene dedicatus. Rem Architimus ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς ap. Plutarchum l. l. explicat.

a. 320—304? Lycaeorum victores 'Arcades' appellati. n. 559. 550.

a. 308. Lagus Ptolemaei f. Lycaea vicit.

Saec. III parte priore. Leonidas Tarentinus Anth. Pal. VI 188.

ὁ Κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις etc.

a. 227. Ad Λύκαιον Cleomenes Eleis opem ferens Aratum vicit Plut. Cleom. 5. Polyb. II 51, 3. 55, 2.

c. a. 220. IG IV 428 (Sicyonis) Καλλίστρατος Φιλοθάλεος Sicyonius παῖδας Λύκαια παγκράτιον et ἄνδρας Λύκαια [πυ]γ[μ]ὰν δίς vicit. Statuam fecit Thoenias Tisicratis f., cuius opus annis 221—216 factum novimus (ibid. n. 427).

Saec. II auctor de regibus a Pausania adhibitus inter Lycaonis filios et urbium arcadicarum eponymos habet et oppidulorum a Magna urbe haustorum; quorum nomina facili negotio ex decreto foederis a. 369 facto depromere poterat (aliter Vollgraff 23, qui fontem anno 369 antiquiorem esse autumat).

Saec. II s. I a. Chr.? Σωκράτης Σωκράτεος τοῦ Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριος ἄνδρας Λύκαια δίαυλον καὶ ὁπλίταν vicit. IG IV 1136 Epidauri (Π et Π, Α, Σ et Σ; ibidem Ποτείδεια καὶ Ῥωμαῖα τὰ ἐν Ἀντιγονείαι).

Ante a. 15 p. Chr. Strab. VIII 388. τιμᾶται δ' ἐπὶ μικρὸν καὶ τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν κατὰ τὸ Λύκαιον (lacuna) ὄρος.

Post a. 14 p. Chr. Lycaea cum Caesareis ludis coniuncta. n. 515_{33} (inde a quo anno?).

Saec. II p. Chr. Lycaea non iam in Lycaeo in hippodromo et stadio celebrata: Paus. VIII 38, 5: τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐνταῦθα.

a. 193—222. Megalopolitarum nummi: Λύκαια vel Λύκεα. Head[2] 451.

Libri et itinera.

1806. Gell v. *Itinerary* 108.

1831 sqq. Blouet *Expéd. Morée* II tab. 33.

1834. Ross *Reisen* 91—94.
Curtius *Pelop.* I 299—304. 337—339. tab. VI.
Bursian *Geogr.* II 236 sq.

1892. W. H. Roscher *Die Schattenlosigkeit des Zeusabatons auf dem Lykaion, Fleckeis. Jahrb.* 145, 706.

1897. Kontopulus Lycaei cacumen effodit.
(W.) Vollgraff De Ovidii mythopoeia quaestiones sex, diss. Berol. (I). De fabula Lycaonis.

1902/3. K. Kuruniotes Lycaeum explorat Πρακτικά 1903, 22 sq. 50 sqq.

1904. K. Kuruniotes Ἀνασκαφαὶ Λυκαίου. Ἐφ. Ἀρχ. 153—214.

1905. K. Kuruniotes Κατάλογοι Λυκαιονικῶν. Ἐφ. Ἀρχ. 161—178 et tab. V.

1909. K. Kuruniotes Ἀνασκαφὴ Λυκαίου. Πρακτικά 185—200 cum decem tabulis.

1910. K. Kuruniotes Κρητέα. — Ναὸς Παρρασίου Ἀπόλλωνος. — Ἐφ. Ἀρχ. 29—36.

548 FOEDERIS ARCADICI DOCVMENTVM. Fragmenta tria tabulae aereae in Lycaei hippodromo inventae saec. IV a. Chr. A sinistra et infra margo. Ed. Kuruniotes Πρακτ. 1909, tab. εἰκ. 13. Imaginem et apographum idem v. d. nobis misit. *Tab.*

multa desunt

a Λ Ρ Κ Α Δ Ω Ν Κ ,
Δ Α Μ Ι Ο Ρ Γ Ο Σ
Μ Ε Γ Α Λ Ο Π
Τ Λ Σ Ν Ι Κ Ο Σ Τ
Λ Ο Π Ο Λ Ι Τ Α Σ
Κ Λ Ε Α Σ Τ Ε Γ
Φ Α Ρ Ε Λ
b Ο Υ Ρ Ι Ο   Ι Τ *c*
Α Π Ο Λ   Σ Τ
vacat

- - - - - - - - - -
Ἀρκάδων Κα - *s.* Κα - -
δαμιοργος, ὁ δεῖνα
Μεγαλοπ[ολίτας, ὁ δεῖνα Μεγαλοπολί]-
τας, Νικόστ[ρατος Μεγα]-
λοπολίτας, - - - -
κλέας Τεγ[εάτας, ὁ δεῖνα]
Φαρεάτ[ας, ὁ δεῖνα - -],
Οὔριο[- - - - - -]
Ἀπολ - - - - -

Utrum foederis testes an catalogus qualiscunque sit, incertum; vix fuerunt Lycaeonicae. Cf. 550 IV. Fragmenti *c* sedes incerta. || 7 Φαρεάτ[ας] ab urbe Φαρέα, cf. Φαραιάτας Messeniae Paus. IV 30, 3, Φαραιεῖς Achaiae Polyb. II 41, 12 etc.

549. 550 LYCAEORVM VICTORES. Stelae duae, repertae in meridionali hippodromi Lycaei ostio; prior nunc Athenis in museo, altera Caryis in schola adservata; n. 549 l. 0,42, a. 0,70, cr. 0,07. Litterae saeculi quarti ab initio fere στοιχηδόν, sed inde a vs. 23 angustius nec στοιχηδόν, ultimi septem diversa manu maioribus intervallis et rursus στοιχηδόν incisae; n. 550 superne fracta, a. 0,75, l. 0,46, cr. 0,16; vs. 1—14 paullo accuratius, insequentes negligentius exaratae. Ed. Kuruniotes Ἐφ. Ἀρχ. 1905, 167 sqq. et tab. 5 cum docto commentario; cf. A. J. Reinach *Rev. ét. gr.* XX 1907, 63 sq. adn. 3. Vidi. *Ect. Phot.* prioris. *Tab.*

(549)

I ἐπὶ ἱερεῖ Εὐκαμπίδαι Ἐσ[φ]αντίδ- *a. 320?*
αυ̣ Λυκαιονῖκαι· τελέαι συνωρ-
ίδι Δαμέας Τίμωνος Ἀλεῖος, τε-
θρίππωι πωλικῶι Εὐπόλεμος Δ-
άμιδος Ἀρκάς, τελέωι τεθρίππωι
Χιονίδας Εὐαινέτω Ἀρκάς, ἵππ-
ωι κέλετι (!) Φιλόνικος Φιλονίκ-
ω Ἀργεῖος, Θεοτήλες (!) Νικασίππω
στάδιον παῖδας Ἀρκάς, Θρασύδ-
ημος Θεα̣ίο̣υ Ἀθηναῖος πάλαν π-
αῖδας, Νικίας Μνασίαυ παῖδας πυ-
γμ?ὰν Ἀρκάς, Ἀρίστιππος Ἀριστ-
οκλέους ἄνδρας δόλιχον Ἀρκάς, Λ-
υσίλοχος Περίλα ἄνδρας στάδιον Ἀ-
ργεῖος, Δείνων Δεινίαυ ἄνδρας δίαυλο-
ν Ἀρκάς, Ἀριστομένης Ἀριστέος πάλ-
αν ἄνδρας Ἀργεῖος, Ἁγησίστρατος Περί-
λα πένταθλον Ἀργεῖος, Ἀνδρόμαχος Λυ-
σιάνακτος ἀν[δ]ρῶν πυγμ[[η̣]]ὴν Ἀλεῖος,
Ἀντήνωρ Ξενάρ̣εος Μιλήσιος ἄνδρ-
ας πανκράτιον, ὁπλίταν Πάντιχ-
ος Λεόντιος Ἀρκάς.

II Λυκαίοις̣ ἐ̣νίκ̣ων̣ ἐπ' Ἀ̣γ̣ίαι ἱερεῖ τῶ Πανός· *a. 316?*
ἄνδρας δόλιχον Ἀρίστιππος Ἀριστοκλέος Ἀρ-
κάς, παῖδας στάδιον Δεινίας Λαάνδρου Ἀρκάς,
ἄνδρας στάδιον Ἀριστόδαμος Ἀριστομάχου Ἀρ-
γεῖος, ἄνδρας δίαυλον Ἀρχέδαμος Ἀρχία Ἀργεῖος,
ἄνδρας πένταθλον Ἀνδρόβιος Εὐδαμίδα Λα-
κεδαιμόνιος, ἄνδρας ὁπλίταν Ἀμύνανδρος Πε-
ριάνδρου Ἀκαρνάν, παῖδας πάλαν Αἰσαγένης
Ἀγαθία Ἀρκάς, ἄνδρας πάλαν Σελείδας Ἀλεξαν-
δρίδα Λακεδαιμόνιος, παῖδας πυγμὰν Δίυλλος
Ἐπιγό̣νω Ἀρκάς, ἄνδρας πυγμὰν Διεύχης Ξενοστράτου
Ἀρκάς, ἄνδρας πανκράτιον Εὐάνωρ Εὐάρχω Ἀρκάς,
τελέαι συνωρίδι Ἀμφαίνετος Πεδαρέτω Ἀρκάς,
ἵππωι κέλητι Πασικλῆς Ἀ[σ]ίντου Λακεδαιμόνιος

τῶι Διὸς
III ἐπὶ Ξενοστράτωι ἱερεῖ *a. 312?*
Λυκαιονῖκαι· ἄνδρας δό-
λιχον Πισταγόρας Δαιλ-
[όχ]ω Ἀ[ρκ]άς, παῖδας στάδιο-
[ν . . . . . .]ς Τ̣ελευτιάδα̣[.]
. . . . ἄ̣νδρας στά[διον].
. . . . γ̣ε . ω̣ . . . . .
multa desunt

Annos dubitanter adscripsi, v. ad vs. 20; quamquam pentetericas ferias fuisse minime constat.

Vs. 1 ἱερεῖ scil. τοῦ Διός, sicut vs. 23, cum alternis vicibus Iovis et Panis sacerdotes ludis praefuisse videantur. Kur. || 10 Θ Ε Α Ρ Ο Υ̣ lapis, quod reprobavit Wil. Ad nomen cf. Kirchner Prosop. 6622. || 12 Γ Μ litt. erasa Α Ν. || 19 πυγμ[η erasum]ην. || 20 Ἀντήνωρ Μιλήσιος a. 308 Olympia παγκράτιον ἀκονιτί vicit; Euseb. I, Foerster *Sieger* n. 408. Unde elucet victoriam eius Lycaeis reportatam haud ita multum tempus ante annum 308 fuisse. Probabiliter igitur Kur. hunc catalogum insequenti nullo spatio interposito antecedere iudicavit. Ξενάρ̣εος, non Ξενάγ̣εος Wil. || 23 vestigia dispexerunt Wil. et Hiller. || 31 Ad Σελείδαν Λακεδαιμόνιον cf. Σελεάδαν Λακεδαιμόνιον Olympionicam Paus. VI 16, 6; Foerster *Sieger* n. 799. (Kur.). Titulus Olympius n. 183 ad eum referendus? Hyde Olympionic. 58 (Hitzig-Bluemner ad Paus. l. l.). Uterque cum ἀνδρῶν πάλην vicerit, quin idem fuerit homo dubitari vixdum potest. || 37 τῶ Διός omissa et postea suprascripta. || 39. 40 corr. Leonardus. || 41 sq. Τελευτιάδα *v* | [Ἀργεῖος]? || 42 ἄνδρας στάδιον alterum Σ postea insertum.

(550)

quot versus desint incertum

IV	- -	[Εὔ]ρ̣ύλοχος	Ἀλέξανδρος
	- -	. . . . λης	Ἵππαρχος
	- -	Ἀντιφάης	Κερκιδᾶς
	- -	Ἀναξικράτης	γροφεὺς
	- -	Ἀγησίας	δαμιοργῶν·
	- ας	Ὀνάσιλος	Ἑστάτας

V [ἐπὶ] ἱερεῖ Ἀγησιστράτωι Πανός. *a. 308?*
[θ]εός. Λυκαιονῖκαι· συνωρίδι Λᾶγος Πτολεμ-
αίου Μακεδών, πωλικῶι τεθρίππωι Δαμό-
λυτος Ἀλεξιμένεος Ἀλεῖος, κέλητι Ὀνό-
μαντος Ἐρυμάνθου Ἀργεῖος, τελέωι τε-
θρίππωι Ἐπαίνετος Σιλανοῦ Μακεδώ-
ν, ἄνδρας δόλιχον Ἀγεὺς Ἀριστοκλέο(ς).

VI Νῖκαι Λυκαίοις ἐπ' ἱε[[ιε]]ρεῖ Ἀεθίοι(?) *a. 304?*
[[δόλιχον Ἀργεῖος]] στάδιον παίδων
Τελλίας Ἀρκάς. *vac.*
στάδιον ἄνδρας Μακεδὼν Ἡρά-
κλειτος, πένταθλον Ἀρκὰς Ἀλεξίβιος,
δόλιχον ἄνδρας Φιλιστίδας Ἀργεῖος,
δίαυλον ἄνδρας Φιλοκράτης Συρακόσιος,
παίδων πάλαν Θεοτέλης Ἀρκάς,
π̣α̣ῖ̣δ̣ας πὺξ Θεογείτων Ἀρκάς,
ἄνδρας πάλαν Ἀριστόδαμος Ἀργεῖος,
ἄνδρας πὺξ Τιμόδωρος Ἀρκάς,
παγκράτιον ἄνδρας Ἀριστώνυμος Ἀργεῖος,
ὁπλίταν Φιλοκράτης Συρακόσιος,
συνωρίδι τελέαι Ῥόδιος Νικαγόρας,
τεθρίππωι πωλικῶι Θεαρίδας Ἀρκάς,
κέλητι τελέωι Βούβαλος ἐκ Κασσανδρείας.

Vs. 1—6 Nomina in tres, ut Kinch vidit, non duas columnas disposita, foederis δαμιοργῶν esse debent, quae γροφεὺς δαμιοργῶν sequitur; numerus qui tunc fuerit (cf. n. 1), incertum est. || 6 Ἑστάτας nomen scribae esse oportet quamvis mirum, nec licet Ietarum ἑστάτει pro ἐπεστάτει usurpatum (IG XII 5, 6_1. 1001_8) conferre. || 8 Λᾶγος Πτολεμαίου Σωτῆρος ex Thaïde filius (Clitarchus ap. Ath. XIII 576*e*) cum patre a. 308 in Peloponnesum venisse et ante a. 305, quo rex nominatus est Ptolemaeus, immo ipso anno 308 vicisse videtur. Kur. || 12 Ἐπαίνετος Σιλανοῦ Μακεδών an idem qui Ἐπαίνετος Ptolemaei ναύαρχος anni 312? (Kur.). || 13 Ἀγεὺς Ἀριστοκλέος an idem qui Ἀγεὺς Ἀργεῖος, qui iam a. 328 Olympiae δόλιχον vicerat (Euseb., Foerster 389)? || 14 sqq. Singuli victores iam singulos occupant versus. || 14 Ἀεθ(λ)ίοι Wil. || 15 v. 19. || 17 sqq. nota ethnica Μακεδὼν et Ἀρκὰς variationis rhetoricae causa anteposita; cf. 27. || 17 ΣΤΑΛΙΟΝ. || 29 Cassandrea a. 316 condita erat.

551 Ocreae aeneae fragmenta in Lycaei Iovis fano inventa. Ed. Kuruniotes Ἐφ. Ἀρχ. 1904, 209 sqq. et imag. 26. Dextram partem revisit Lattermann.

a ϜΗΙΔΑΣΑΝϜ *b* ΑΙΑΘΑΝΑΙ

- ελίδας ἀνέ[θεκε Δἰ κ]αὶ Ἀθάναι.

552 In Lycaei montis cacumine fragmentum lateris invenit Kuruniotes Ἐφ. Ἀρχ. 1904, 164, saec. fere IV a. Chr.

ΑΡ
ΟΕΙ

i. e. [Θε]αρ[ος s. - ἱδας vel simile nomen] [2][ἐπ]όει?

553 In hippodromo Lycaei lateres duos invenit Kuruniotes Πρακτικὰ 1909, 195 et 199 (3).

1) Ἀπελλίδα
2) - κλείδας δα(μόσιον).
3) ΙΣΟΔ

ΙΕΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Paus. VIII 38, 8: ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὄρους Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπίκλησιν Παρρασίου· τιθενται δὲ αὐτῷ καὶ Πύθιον ὄνομα. ἄγοντες δὲ τῷ θεῷ κατὰ ἔτος ἑορτὴν θύουσι μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ (Megalopolitana: Frazer, Bluemner) κάπρον τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἐπικουρίῳ, θύσαντες δὲ ἐνταῦθα αὐτίκα τὸ ἱερεῖον κομίζουσιν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Παρρασίου . . . Cf. c. 38, 2 de Iovis partu: χώρα τέ ἐστιν ἐν τῷ Λυκαίῳ Κρητέα καλουμένη — αὕτη δὲ ἡ Κρητέα ἐστὶν ἐξ ἀριστερᾶς Ἀπόλλωνος ἄλσους ἐπίκλησιν Παρρασίου . . .

Locum tres quartas horae partes supra vicum Ἴσωμα in orientali Lycaei clivo recognovit Kuruniotes Ἀρχ. ἐφ. 1910, 29 sqq. (cf. Πρακτικὰ 1903, 51; Ἐφ. Ἀρχ. 1904, 157, adn. 2). ἐν θέσει (Ἅϊ Γιάννης) 'ς τὰ Μάρμαρα. Ibi et moenia polygonia (Creteae?) et in ecclesia lapides templi antiqui invenit. Pythius rivus (τοῦ Πυτίου τὸν ῥοῦν in inscr. megalopolitana n. 444) haud procul afuisse videtur.

ΘΙΣΟΑ. Paus. VIII 38, 9 τοῦ Λυκαίου δὲ τὰ πρὸς τῆς ἄρκτου γῆ ἐστιν ἡ Θισοαία — Thisoa nymphe — διὰ δὲ τῆς χώρας τῆς Θισοαίας ῥέοντες ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἀλφειὸν Μυλάων, ἐπὶ δὲ αὐτῷ Νοῦς καὶ Ἀχελῷος καὶ Κέλαδός τε καὶ Νάλιφος. Cf. 38, 3 ἀπὸ μὲν τῆς Θισόας πόλις ᾠκεῖτο ἐν τῇ Παρρασίᾳ, quam titulus anni 369 a Pausania adhibitus c. 27, 4 ἐκ δὲ Κυνουραίων Θισόα ἡ πρὸς Λυκαίῳ dixerat. Tunc Megalopoli addicta mansit (c. 38, 3) ἐπ' ἐμοῦ μοίρας τῆς Μεγαλοπολίτιδος . . . κώμη. At c. 27, 7 alteram modo Θισόαν τὴν πρὸς Ὀρχομενῷ inter κώμας habet; erravisse igitur videtur Pausanias. Cf. de nominum (et fontium Pausaniae) varietate Kalkmann *Paus.* 178 sq. — Ceterum vide sub Thisoa Orchomeniorum p. 127.

De loco ambigitur; ad παλαιόκαστρο Λαύδας s. S. Helenae rettulerunt Leake *Morea* 18 sq., 315 sq. (Bursian *Geogr.* II 234 sq., Frazer *Paus.* IV 387 sqq., qui descripsit); ad Andritzaenam Ross *Reisen* 101 quamvis dubitanter, Curtius *Pelop.* II 358 sq.; cf. de Lycoa.

ΛΥΚΟΑ Cynuriae. De situ cf. Zenonem Rhodium et Polybium XVI 17 φησὶ γὰρ (Ζήνων) τὸν Ἀλφειὸν ἐκ τῆς πηγῆς εὐθέως κρυφθέντα καὶ πολὺν ἐνεχθέντα τόπον ὑπὸ γῆς ἐκβάλλειν περὶ Λυκόαν τῆς Ἀρκαδίας. — ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πολὺν τόπον ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυφθεὶς ἐπὶ δέκα στάδια πάλιν ἐκπίπτει, καὶ τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός, εἶτα λαμβάνων αὔξησιν καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημένην χώραν ἐπὶ διακοσίους σταδίους, γίνεται πρὸς Λυκόαν, ἤδη προσειληφὼς καὶ τὸ τοῦ Λουσίου ῥεῦμα καὶ παντελῶς ἄβατος ὢν καὶ βαθύς.

369/67. Λυκαιᾶται ἐκ Κυνουραίων Megalopoli attributi Paus. VIII 27, 4. 5. Steph. Byz. Λύκαια πόλις Ἀρκαδίας utrum ad hanc an ad Maenaliam (p. 131_{23}) pertineat, incertum.

ΜΕΛΠΕΙΑ. Paus. VIII 38, 11 τῆς Λυκοσούρας δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ Νόμια ὄρη καλούμενα, καὶ Πανός τε ἱερὸν ἐν αὐτοῖς ἐστι Νομίου, καὶ τὸ χωρίον ὀνομάζουσι Μέλπειαν, τὸ ἀπὸ τῆς σύριγγος μέλος ἐνταῦθα Πανὸς εὑρεθῆναι λέγοντες. κληθῆναι δὲ τὰ ὄρη Νόμια προχειρότατον μὲν ἐστιν εἰκάζειν ἐπὶ τοῦ Πανος ταῖς νομαῖς, αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀρκάδες νύμφης εἶναί φασιν ὄνομα (pinxit Polygnotus Delphis: Paus. X 31, 10).

Templum a. 1902 effodit Kuruniotes: Πρακτικά 1902, 72 sqq. In eo exstructa erat Ἀϊστρατήγου ecclesia, quae semihorae iter a vico Μπέρεκλα, unius horae a Lycaei cacumine, duarum a summo monte Τετραζίῳ abest. Montes hi Νόμια sunt a Pausania commemorata. Indidem Mercurii statua parva aenea Athenas delata, arietem ferentis aliaeque: Perdrizet *Bull. Hell.* XXVII 1903, 300 et tab. VII—IX; Studniczka *Ath. Mitt.* XXX 1905, 65.

554 Melpeae? Athenis in museo (n. 7959). Cymbalum aeneum, dm. 0,085. Edd. Oekonomides Ἐποίκια Λοκρῶν γρ. 1869, 129; Fraenkel *Arch. Zeitg.* XXXIV 1876, 31 et tab. V a Koehlero delineatum (Roehl IGA 324 = Imag.[3] 100, 14; Cauer[2] 392; Meister *Dial.* I 297; Kirchhoff *Studien*[4] 148; Roberts *Introd.* I 237 *a*; Fick *Bezz. Beitr.* V 1880, 20 et *SGDI* 373; Hoffmann *Dial.* II 52, 81); de Ridder *Cat. des bronzes* 1894, 664; anonymus Oeconomi professoris discipulus Ἄϲτυ 12. XII 1894 (*Ath. Mitt.* XIX 1894, 528); Chatzidakis Ἀθηνᾶ VII 1895, 87 sq.; Studniczka *Ath. Mitt.* XXI 1896, 240 sq. (Fraenkel ibid. 440 sqq.; Dittenberger Syll.[2] 625; cf. Meister *SB. Sächs. Ges.* 1896, 264, 1910, 26); Studniczka *Ath. Mitt.* XXX 1905, 66 (Buck *Greek Dial.* 174, 15).

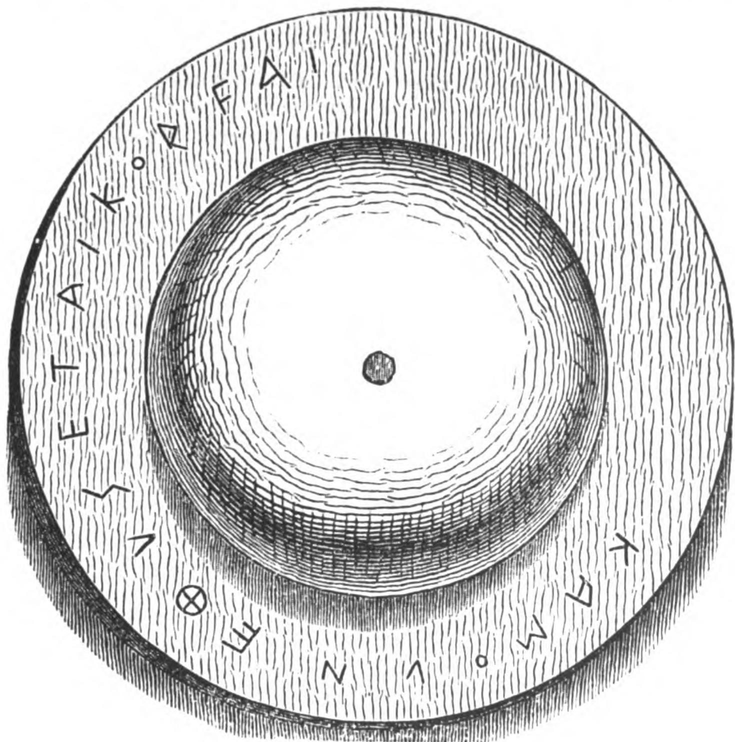

Καμὸ ὑνέθυϲε τᾶι Κόρϝαι.

Thessaliae propter lectionem Κάμουν, i. e. ου = ω, attribuit primus Oekonomides; addubitavit iam Meister (a. 1882), quia scriptura ου aetati remotae non conveniret; Καμὼ ὖν legit (1894) anonymus ille iuvenis. Peloponnesiam vero originem iam a. 1883 testatus est Kumanudes: aut Demitsanae regionem aut coenobium Panagiae in Messeniae pago hodierno Alagonia situm. Καμὼ ὑνέθυϲε i. e. ὀν- s. ἀνέθυϲε i. q. ἀνέθηκε Thurneysen apud Studniczkam. Oppugnaverunt Fraenkel Dittenberger alii; confirmavit interpretationem suam Studniczka (1905) illo ἀνέθυϲε (n. 555). Non obstat, quod praepositio υν in cypria, nondum in arcadica dialecto innotuit. Illud constat, arcadicum esse donarium, non messenium, nisi de priscis Messeniae incolis cum Arcadibus cognatis cogitamus.

555 Melpeae? '*In einer Privatsammlung im Süden von England.*' Ed. Studniczka *Ath. Mitt.* XXX 1905, *Beilage* (hinc *tabula* nostra) et tab. IV.

Φαυλέαϲ ἀνέθυϲε τοῖ Πανί.

Fano illi adscripsit Studniczka; Alagoniae J. Reinach *Rev. et. gr.* XX 1907, 63. Cf. n. 554.

556 Melpeae. 'ὄϲτρακον' Athenis conservatum. Saec. VI a. Chr. Edd. Kuruniotes l. l., Studniczka l. l. 66. Delineavit Lattermann.

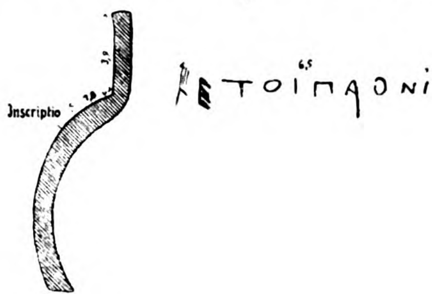

[ὁ δεῖνα ἀνέθυ]ϲε τοῖ Πάονι.

557 Melpeae. Parva basis (Athenas non transportata). Kuruniotes l. l. 74.

Γ Α Ν Ο Σ   Πανόϲ.

558 In vico *Suli*, in pristinis Megalopolitanorum et Messeniorum confiniis, intra hodiernum δᾶμον Λυκοϲούραϲ, a. 1900 stela s. basis inventa est. Edd. Ἑϲτία d. 29 et Ἄϲτυ d. 30 m. Apr. huius anni (*Ath. Mitt.* XXV 1900, 115) ex Ν. Μποβέρου epistula et ectypo ad Leonardum missis. Unum legerunt verbum. Ectypum sine fructu vidi.

Ἑρμείαϲ.

Quare terminus esse videtur.

VIII. ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ — ΤΕΓΕΑ.

Paus. VIII 44, 1 ἐκ Μεγάληϲ πόλεωϲ ... κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν Λαδόκειά ϲφιϲιν ὠνόμαϲται τὰ πρὸ τοῦ ἄϲτεωϲ ... καὶ μετὰ ταῦτα Αἱμονιαὶ ... 2 μετὰ δὲ Αἱμονιὰϲ ἐν δεξιᾷ τῆϲ ὁδοῦ πόλεώϲ ἐϲτιν Ὀρεϲθαϲίου καὶ ἄλλα ...). τὴν δὲ εὐθεῖαν ἰόντι ἐξ Αἱμονιῶν Ἀφροδίϲιόν τε ἐϲτιν ὀνομαζόμενον καὶ μετ' αὐτὸ ἄλλο χωρίον τὸ Ἀθήναιον· τούτου δὲ ἐν ἀριϲτερᾷ ναόϲ ἐϲτιν Ἀθηνᾶϲ καὶ ἄγαλμα ... 3 XX stad. ἐρείπια Ἀϲέαϲ ἐϲτι ... V stad. τοῦ Ἀλφειοῦ μὲν ὀλίγον ἄπο τῆϲ ὁδοῦ, τοῦ δὲ Εὐρώτα παρ' αὐτήν ἐϲτιν ἡ πηγὴ τὴν ὁδόν· πρόϲ τε τοῦ Ἀλφειοῦ τῇ πηγῇ ναόϲ τε Μητρὸϲ θεῶν ἐϲτιν οὐκ ἔχων ὄροφον καὶ λέοντεϲ λίθου δύο πεποιημένοι. 4 ... ἔϲτι δὲ ἄνοδοϲ ἐξ Ἀϲέαϲ ἐϲ τὸ ὄροϲ τὸ Βόρειον καλούμενον, καὶ ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρουϲ ϲημεῖα ἐϲτὶν ἱεροῦ (Ἀθηνᾶϲ v. p. 144_{90}) ... 5 τὸ δὲ ὀνομαζόμενον Χῶμα ὅροι Μεγαλοπολίταιϲ τῆϲ γῆϲ πρὸϲ Τεγεάταϲ καὶ Παλλαντιεῖϲ εἰϲι ...

ΛΑΔΟΚΕΙΑ. Paus. VIII 44, 1 Λαδόκειά (Λαδοϲμέα codd., Λαδοϲμένα L., em. Amasaeus) ϲφιϲιν ὠνόμαϲται τὰ πρὸ τοῦ ἄϲτεωϲ ἀπὸ Λαδόκου τοῦ Ἐχέμου.

a. 423 exeunte. Thuc. IV 134: pugna inter Mantinienses et Tegeatas ἐν Λαοδικίῳ τῆϲ Ὀρεϲθίδοϲ, ubi Λαοδοκείῳ Bursian; cf. p. 47_{157}.

a. 227. Polyb. II 55 (bellum Cleomenis) τῇ περὶ Λαδόκεια μάχῃ (Λαδοκείαι *A*, Λαδοκείουϲ *B*, Λαοδίκια *CDE*); II 51: ἐν τοῖϲ Λαδοκείοιϲ καλουμένοιϲ τῆϲ Μεγαλοπολίτιδοϲ (Λαοδοκίοιϲ *AB*, Λαοδικίοιϲ *CDE*).

ΑΙΜΟΝΙΑΙ. πόλιϲ ἦν τὸ ἀρχαῖον, conditor Αἵμων Λυκάονοϲ c. VIII 44, 1. Sita prope *Rusvanaga* orientem versus in colle moenibus cincto: Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1895, 31.

Titulum qui huc referri potest sub Megalopoli n. 494 dedimus.

ΟΡΕΣΘΑΣΙΟΝ. Paus. VIII 44, 2 ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ πόλεώς ἐστιν Ὀρεσθασίου καὶ ἄλλα ὑπολειπόμενα ἐς μνήμην καὶ Ἀρτέμιδος ἱεροῦ κίονες ἔτι· ἐπίκλησις δὲ Ἱέρεια τῇ Ἀρτέμιδί ἐστι.

Situm post Leakium Peloponnesiaca 247 ostendit Loring *Journ. Hell. stud.* 1895, 28 sqq. et tab. II. Forma collis delineata p. 29; oblocutus est post H. Kiepertum Curtium alios R. Kiepert ad Form. orb. XIII p. 4. Illi in occidentali clivo planitiei ubi Asea est, hi in orientali megalopolitanae ad hod. *Rapsomati* ponunt.

Paus. VIII 3, 2. Ὀρεσθεὺς (Λυκάονος) Ὀρεσθάσιον condidit, deinde Ὀρέστειον ἀπὸ Ὀρέστου κληθεῖσα τοῦ Ἀγαμέμνονος. Orestae fabula arcadica ante Euripidem et iam Pherecydem ab alio celebri poëta tractata esse videtur; de Stesichoro cogitavit Robert *Bild und Lied* 181, adn. 30; carmen epicum Delphis conditum proposuit v. Wilamowitz *Aischylos Orestie* 246 sqq.; Hoefer *Myth. Lex.* III 1013. Eponymus non tam oppidi quam tribus Arcadum fuisse videtur, cuius caput Oresthasium, cuius nomen ipsius Megalopoleos meridionalis referebat pars Orestia dicta, quae oppidulum antiquius fuisse videtur. Ad Orestem fabulae et sacella spectant quae prope Megalopolin ad viam messeniam commemorat Paus. VIII 34. Fabulae saec. VI. V: Schol. Eur. Or. 1645. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης [fr. 15] ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ἑβδομήκοντα ἐτῶν. ... ὁ δὲ Φερεκύδης [fr. 97] ὅτι καὶ ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐρινύες διώκουσιν· ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἵζει ἱκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. αἱ δὲ Ἐρινύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν θέλουσαι ἀποκτεῖναι, καὶ ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις. ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται (ἀπὸ Ὀρέστου). Theagenes ἐν Μακεδονικοῖς ap. Steph. Byz. Ὀρέσται.

a. 659? immo c. a. 490? cf. p. 106_{64} sqq. Phigalia a Lacedaemoniis capta, a profugis incolis et centum λογάσι Oresthasiorum recuperata, quorum πολυάνδριον Phigaliae in foro remansit. Paus. VIII 39, 3.

a. 479. Lacedaemoniorum exercitus ἐν Ὀρεσθείῳ esse dicitur contra hostes profecturus; inde in Isthmum et Plataeas abiit. Hdt. IX 11 (ubi Ὀρεστείῳ *SV*, Ὀρεστίῳ *R*). Ibi igitur exercitus convenit sociosque recepit; cf. a. 418.

a. 472. Τέλλων Δαήμονος Ἀρκὰς Ὀρεσθάσιος παῖς ἀπὸ πυγμαχίας Olympionica *Inschr. Olymp.* 147/8; annum docet papyrus Oxyrhynchi (Robert *Herm.* XXXV 1900, 167): [Τέλ]λων Μαινάλιος παίδων πύξ.

a. 423. Thuc. IV 134 Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεᾶται ... ξυνέβαλον ἐν Λαοδικίῳ (corr. Λαοδικείῳ) τῆς Ὀρεσθίδος.

a. 418. Thuc. V 64 Lacedaemoni ἐχώρουν ἐς Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας, inde Tegeam. De scriptione θ aut τ vide adn. editionis Hudianae.

a. 413. Euripidis Electra 1273: σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος, ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται cf. Orest. (408) 1643 sqq. qui Orestem intra Παρράσιον δάπεδον commorantem dicit, deinde eius φυγῆς ἐπώνυμον Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον.

a. 367. Ὀρεσθάσιον πόλις ἐκ Μαινάλου Megalopoli attributa Paus. VIII 27, 3. Nova urbs ἐκαλεῖτο κατὰ τὸ ἥμισυ Ὀρεστία, ἀπὸ τῆς τοῦ Ὀρέστου παρουσίας: Steph. Byz. Μεγάλη πόλις, cf. Ὀρεστία· ἔστι καὶ ἄλλη (πόλις) ἐν Ἀρκαδίᾳ Ὀρεστία, ἣν Εὐδαίμων καὶ Ὧρος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι, τὴν Ὀρέστειαν (ita *B*; Ὀρέστειον Meineke).

ΑΣΕΑ. Paus. VIII 3, 4 ἀπὸ Ἀσεάτα (τοῦ Λυκάονος) condita.

a. 370 (exeunte) οἱ — ἄλλοι Ἀρκάδες (praeter Orchomenios Heracenses Lepreatas) εἰς Ἀσέαν συνελέγοντο Xen. Hell. VI 5, 11. 15.

a. 369/7. Asea ἐκ Μαινάλου ex Arcadum decreto Megalopoli attributa Paus. VIII 27, 3; nec tamen res tunc confecta est; v. a. 362.

a. 362. Ἀσεᾶται a Xen. Hell. VII 5, 5 iuxta Megalopolitas inter Epaminondae socios enumerantur, quia συνοικισμὸς tunc nondum erat confectus. Quare

a. 361 demum a Pammene Megalopolitanis adiecti esse videntur. Iam dici poterat quod Strabo (ex Theophrasto?) habet (VIII 343): ῥεῖ δ' (Ἀλφειὸς) ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων, ἐξ ὧν καὶ ὁ Εὐρώτας· καλεῖται δὲ Ἀσέα, κώμη τῆς Μεγαλοπολίτιδος etc. [Steph. Byz. Ἀσέα qui nescio unde addit, Alpheum Ἀσεάτην appellari].

c. a. 191 sqq. nummi aerei Ἀχαιῶν Ἀσεατᾶν et Ἀσεατῶν Head[2] 418. magistratus: Ξενίας *Brit. Mus.* 14, 161.

Saec. II p. Chr. Ἀσέας ἐρείπια, καὶ ὁ λόφος ἀκρόπολις τότε οὖσα τείχους σημεῖα ἔχει καὶ ἐς τόδε. Paus. VIII 44, 3.

Libri et itinera.

c. 1806. Leake *Morea* I 83 sq. II 46. Gell *Itinerary* 137.
1833. Boblaye *Recherches* 173.
1834. Ross *Wanderungen* 223.
Curtius *Pelop.* I 266. 275, 35.
1860. Conze et Michaelis *Ann. Inst.* XXXIII *tav.* F (forma urbis).
Bursian *Geogr.* II 226 sq.
1895. Loring *Journ. Hell. stud.* XV, 32 et tab. II.
Frazer *Paus.* IV 414 sq.

559 Athenis in museo, olim *Frankobrysi* i. e. Aseae in arce Ζουρλοῦ μύλος (διότι ὁμοιάζει μὲ κρέμασιν μύλου) appellata; simul lapis inscriptus inventus esse fertur, qui ad pontem faciendam adhibitus sit (Fouc.). Statua mulieris (deae) sedentis, a. 0,97. Edd. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1874, 480 et tab. 71, *AAB*; C. Curtius *Arch. Zeitg.* XXXI 1873, 110 (ex G. Hirschfeldio); Foucart(-Le Bas) II 334 *d*, qui iam a. 1868 viderat (Roehl IGA 92; Roberts *Introd.* I 274; Bechtel *SGDI* 1185; Hoffmann *Dial.* I 17, 2); Tod-Wace *Cat. Sparta Museum* 119 fig. 17. Cf. v. Sallet *Z. Numism.* X 1883, 390 adn.; Furtwaengler *Arch. Zeitg.* XXXVII 1879, 40; Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 131; v. Sybel *Kat. Skulpt. Ath.* 1882, 22, Fraenkel (et Koehler) *Arch. Zeitg.* XL 1882, 390 adn. 1; Kirchhoff *Stud.*[4] 157; Kabbadias Γλυπτὰ Ἐθν. Μουσ. 1890/1, 52, 6; Staïs *Guide*[2] 3. Vidi. *Ectypum* facit Lattermann.

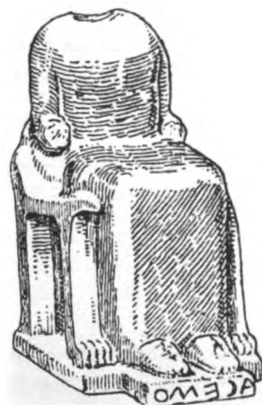

Ἀγεμό.

Eadem est atque Ἄρτεμις Ἡγεμόνη, quae Lycosurae colebatur: Paus. VIII 37, 1 (Kumanudes, Foucart, alii).

ΕΥΤΑΙΑ. a. 370. Agesilaus e Laconia profectus καταλαβὼν πόλιν ὅμορον οὖσαν Εὔταιαν, cuius viri εἰς τὸ Ἀρκαδικὸν (Aseam) exierant, καὶ ἐπῳκοδόμει δὲ τὸ τεῖχος αὐτῶν ὅσα ἐδεῖτο. Xen. Hell. VI 5, 12. Spartam rediit Mantineâ per Eutaeam.

a. 369/7. Εὔταια πόλις ἐκ Μαινάλου Megalopoli adiecta Paus. VIII 27, 3.

Theopompi (Philippicorum) LVI ap. Steph. Byz. Εὔγεια χωρίον Ἀρκαδίας nonne Εὐτέα s. Εὔταια est?

Loring *Journ. Hell. stud.* XV 1885, 51 cum fig. 5 muros in colle S. Constantini supra vicum Αλιανοῦ, Aseâ meridiem fere versus situm, ad Eutaeam rettulit.

ΑΘΗΝΑΣ ΣΩΤΕΙΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Paus. VIII 44, 4 ποιῆσαι δὲ τὸ ἱερὸν Ἀθηνᾷ τε Σωτείρᾳ καὶ Ποσειδῶνι Ὀδυσσέα ἐλέγετο ἀνακομισθέντα ἐξ Ἰλίου. Rudera invenit a. 1834 Ross *Reisen* 63 sq.

a. 1911 denuo examinavit Romaeus.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TEGEA.

p 2_{159} sqq. Cf. v. Wilamowitz ad n. 173 et *Sappho und Simonides* 215 sq.

p 6_{56}. 1881/2 adiit Jernstedt; v. p. XXXIV.

p 5_{83}. Titulus non est Delphorum, sed ignotae urbis graecae.

p 6_{8}. Ophelimi episcopi titulus in Museo Tegeatico adservatur. ΛΕΛ ΜCШ. Vss. 1. 2 intra tabulam ansatam. Ed. Mendel *Bull. Hell.* XXV 1901, 281, 33. *Vidi. Ect.*

† ὁ ἁγιώτα̣[τος] ²Ὠφέλιμ[ος] ³ὑπὲρ τᾶς ἑαυτο[ῦ ⁴ψυχᾶς].

p 6_{105}. 1912 K. A. Romaeus Ἡ Ἀθηνᾶ Πολιᾶτις ἐν Τεγέᾳ .. Διεθν. Ἐφ. Νομ. Ἀρχ. XIV 49—54.

1 cf. Wide *Ett forngrekiskt inskriftfynd i Upsala, Språkvetenskapliga Sällskapets Förhändlingar* 1910—2.

---

560 (post n. 3). Tegeae in museo. Fragmenta viginti laminarum aenearum, saeculi quinti a. Chr. Delineavit Lattermann. Partem ad dimidium verae magnitudinis redactam infra dabimus.

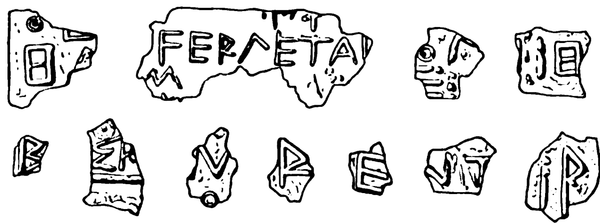

Dispiciuntur [- εὐ]ϝεργέτα Ι - - et:
θε[ὸς - s. θε[οί -]
ℎα - - (an ℎα[λέα -?)]

---

31. Vitia apographi Milchhoeferiani iam correxerat Jernstedt a. 1881. Vs. 3 Ξενοκλέος integrum.

32. Jernstedt a. 1881 partem vidit; in ea: ante vs. 1: ·ΙΙΟ̣Σ || 2 _ΙΑ ΝΤΟΚΛΗΣ(?) || 4 ΛΟΣΑΡΜΟΔΙΟΣ || 5 ΞΑΝΘΙΑΣ.

32. Τελεσα.

38_{70}. Σαῖττος voluerat W. Schulze Quaest. ep. 398 (Bechtel *Herm.* XXXIV 1899, 407 adn. 2). Forma Σάττου habetur IG XII 3, 1091 (Meli) et IG XI 105_{8} (Deli).

41_{16}. -ς̣ Ἀ[γ]άθωνος.

51. Ed. v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 5. Vs. 5 Ν[είκης].

53. Jernstedt a. 1881 in Marinaki horto vidit. Vs. 1 Ἡρᾶς. κ. || 3 ЄΙ ΙΙ‾ i. e. Ἐπιτ̣-. || 6 παλαιστρ[οφύλαξ· -]. || 7 Є̣ΑΔ(?) ubi [σπ]αδεικο[φόρος] suppletum.

---

561 (post n. 55). Sboleïkae apud Athanasium Sbolum a. 1882 tabulam a dextra integram, l. m. 0,12, a. m. 0,22 exscripsit Jernstedt.

C Π Ρ Ο	- - - - ς Προ-
Ο Ν Υ C Ι Ο Υ	[- - Δι]ονυσίου
Η Τ Ο Υ	- - ήτου
Ι Ο Ι Ε Ι Ε Ι Ι	- - - - - -
C Η Ι Α Κ Λ Є Ι Δ /	- ς Ἡρακλείδα̣
Ν Ω Μ Η	- νωμη
C Γ Η Τ Ι Ω Ν	[- Χ]ορηγίων
Τ Ο C	- τος
Μ Α C	- - μας - -

76. Cf. Milchhoefer *Ath. Mitt.* IV 1879, 132, qui '*Piali*' adnotat. Falso igitur Athenas translatum dicit Roehl (monuit Wolters).

77. Ed. v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 1.

106. Vide infra ad n. 368.

---

562 (post n. 90). Olim Achuriae. Ara parva marmoris 'pentelici' superne et infra mutila, l. et cr. 0,07, a. m. 0,15. A. 1882 exscripsit Jernstedt.

Η Ρ Α Ι Ν Ι Κ Ο	Ἥραι Νικο-
Σ Τ Ρ Α Τ Α Ι///	στράτα, Κ̣-
Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α	αλλιστρά-
Τ Α Α Ν Ε Θ Ε///	τα ἀνέθε[ν].

---

563 (post n. 100). Olim Achuriae. Sub statua mulieris sedentis (a. 0,72, l. m. 0,20), quae sinistra cornu copiae tenebat, in scamno, cui pedes impositi erant. Exscripsit Jernstedt a. 1882. (Differt a titulo n. 96!).

Υ Θ Υ Κ Ι Ε Τ Ε L .	[Є]ὐθυκρ̣έτει[α]
Α̣ Ν Ε Θ Η Κ Ε Α///////////	ἀνέθηκε Ἀ[γα]
//////////////////	[θᾶι Τύχαι].

De Fortuna vel Cybele cogitaverat Jernstedt.

---

564 (post n. 112). Olim Tegeae. Lapis a dextra integer. Ed. Foucart[-Le Bas] II 335*c* (Roehl IGA 97; Bechtel *SGDI* 1219: Hoffmann *Dial.* I 22, 27).

Ν Ε ⊕ Ε Κ Ε *vac.* — ἀνέθεκε.

---

125. Tractavit Kubitschek *Jahresh.* X 1907, 133.

151. Cum imagine ed. v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 4. Habet vs. 1—3 ita: [Μ.] Πομπήϊο[ν Μάρκου? υἱὸν (tribus in -)] ²να Μακρεῖν[ον Θεοφάνην, δ' ἀν]³δρῶν etc.

153. Ad Alarici tumultum anni 395 rettulit v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 7.

160. A. 1881 exscripsit Jernstedt, Piali in aula Demi Janilu. Vs. 2 ΑΓΑC i. e. Ἀγαθ-. || 3 Ὀρθ-.

163. Olim Piali in casa Demi Janilu; a. 1881 vs. 1 exscripsit Jernstedt. Est in cymatio baseos magnae.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Σ Α‾ — Ἀγαθοκλῆς Ἀγ(αθοκλέους).

173 v. supra ad *p* 2_{159}.

176. Vs. 1 ⌐ Ϝ Λ Ν̣ C ⌐ velut ἔκαν', δς Jernstedt a. 1881; quae commendare nolo.

178. Vs. 4 ΛΥΓΡΑC.\ЄΚΔ⊢‾.ΛЄΠЄΜC Jernstedt 1882.

---

565 (post n. 188). Achuriae, a dextra fractum; l. 0,29, a. 0,20. Exscripsit Jernstedt.

Α Ρ Ι C Τ C	Ἀριστό̣-
Δ Α Μ C	δαμο̣[ς].

ad n. 244. Vix idem lapis fuit, cuius ectypum mihi transmisit Arbanitopullus.

C ω T H P I X A I P Є	Cωτηρὶ χαῖρε.

MANTINEA.

p 49_{93}. De Pithia v. XXII_{123}.

p 50_{3}. Mantinea a. 222 ab Antigono capta, ante hiemem Polyb. II 54, 14; prolegg. p. XXIV_{40}.

268. Tractavit v. Premerstein testis oculatus (v. lemma) *Jahresh.* XV, 1912, .., 3. Praeter ea quae iam cum eo correximus vss. 22 sq. 30, haec proponit: 32 [αἰσίοις] γάμοις; ubi Σ imagine photographica probatur, pro [ἀ]ξ̣[ίοις]; 33 βιό[τοι]ς, quod mihi quidem minus arridet quam βίοις.

323, 107. Κάλλων quam Κάμων mavult Lattermann; sed conferas n. 554 Καμό. 97 = Sboronus tab. Γ' 7.

ORCHOMENVS.

329. Denuo ed. Sabbopulus Ἀρχ. ἐφ. 1912, 125, imagine apposita.

p 69_{136}. A. 319(—16) a. Chr. ἄρχοντος Διοκλέος Delphi Ἀριστίωνι Πολυφράστου Ὀρχομενίωι honores decreverunt. Supra scriptum ΑR i. e. Ἀρ(κάδων) foederis compendium (Pomtow). Cf. XXI_{80}.

343. In commentario verba 'An τ̣ὸ λά̣[χ]|ος?' ad vss. 36/7 spectare moneo. Spatium quod litterae Χ relinquitur in imagine photographica (v. tab.) paullo maius esse apparet quam in delineata. Lectionem Ἰόλ[λα]|ος retinet v. Premerstein *Jahresh.* 1912, .. adn.; neque cum lapide pugnat. Nihilominus dubitare pergo.

346. Ed. v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 6.

CAPHYIAE.

post *p* 73_{97}. C. a. 303? Ephesii Εὐθυδάμωι Εὐμήδους Ἀρκάδι ἐκ Καφυᾶν civitatem et proxeniam decernunt. *Brit. Mus.* III, CCCCLIX. Arcadiam praeter Mantineam et Ephesum Demetrio Poliorcetae favisse notat Hicks (monuit Oehler). Cf. p. XXI_{151}.

STYMPHALVS.

351. 352. Tempora belli ambigua sunt; de Aetolorum rapinis anni fere 240 cogitaveram; sed etiam bellum Chremonideum annorum fere 266—264, nec non pugnam a. 219 ad ipsum Stymphalum factam, qua Philippus Eleos vicerit, in censum venire p. XXII_{113} et XXIV_{111} monui, ne quid viri docti desiderent. Symbola vero n. 357 ab horum documentorum aetate pendet, quibus utique recentior est, ut vel de annis pugna Mantiniensi (a. 207) paullo anterioribus quamvis aegre cogitare possis, nisi drachmae Aegineticae obstant. Leges ipsas aurea illa papyro a Graeca Halensi libro *Dikaiomata* edita multifariam illustrari a peritioribus viris demonstratum iri speramus.

CLETOR.

368. Vs. 3 Νεοκλῆς Νέωνος cf. n. 106 Νέων, Νεοκλῆς; unde ante vs. 1. Τεγεᾶται suppleas.

375. Ediderat iam Papandreu Ἀζανιάς 1886, 46 (monuit Preuner).

LVSI.

390_{5}. Ἀριστέα τοῦ (non καὶ!) Δεξιλόχου.

PHIGALEA.

419_{22}. Uncus deest: καθ' λ̓ ο]ι.

MEGALOPOLIS.

457_{11}. Μεγαλοπολείταις (non -είτας).

516. De aera anni 10/11 p. Chr. Lycosurae adhibita egit v. Premerstein *Jahresh.* XV 1912, .., 2. || Vs. 10 τᾶι pro τᾶ̣ legas.

ad n. 553. Lycaei laterum ectypa et apographa nobis misit Kuruniotes.

4. ΙΑΠΕΛΛΙΔΑ|	[ἐπ]ὶ Ἀπέλλι. δα(μόσιον). Hinc corrigas n. 553_{1}.
5. ΑΡΙ- ΘΕ	Ἀρις̣- - Θε- -
6. 7. |Α Δ Ͻ Ο Ͻ Π Δ |ϽΗΚΟΤϽ ΤϽϽΙΡΑ	..αποc. δα(μόσιον) Ἀριστοκ(λ)ῆς.

Ex eadem forma; communes litteras lineis indicavi. Lectio certa.

8. Α̣ Ι Ω Θ Α Μ̣	2. An [ἔτους .]θ' δαμόσιον? Cf. n. $546_{1.2}$.
9. ΝΟΘΕ-	[ἐπὶ ἀγω]νοθέτ̣[αι - -]. Cf. n. 469_{16} sqq.
10. ΜΙΕΡ/	[ἐπὶ -]άρει. Μα̣- -
11. |ΕΠΙΙΣΟΔ |ΜΟΜΑ	ἐπὶ Ἰσοδ[- - - Τι]-μομά[χου]. Cf. n. 469_{25}.
12. pars eiusdem.	Plenius exemplar quam n. 553_{3}.
13. |ΝΙΚΙΠΠΟΥ|	Νικίππου.

INDICES

COMPENDIA.

Al = Alea
Ali = Aliphera
Ant = Antigonea
Ca = Caphyiae
Cl = Cletor
Cy = Cynaetha
D I. II = tituli Delphici p. XXXVI sqq.
He = Heraea
Lu = Lusi
Ly = Lycosura
Lyc = Lycaeum
Ma = Mantinea
Me = Megalopolis
Or = Orchomenus
Pa = Pallantium
Phe = Pheneus
Phi = Phigalea
Ps = Psophis
St = Stymphalus
Te = Tegea
Th = Thelphusa
Thi = Thisoa

Τελέϲιπποϲ *f*: Ϲαώταϲ = Ϲαώταϲ Τελεϲίππου.

numeri inclinati paginas indicant: *4*, 36

I.

Nomina virorum et mulierum.

Ἄρχιππος Εὐτυχᾶ (Τερεάτης) ἔφηβος 50, 56
Ἄρχιππος - - (Τεγεάτας) 38, 71
Ἄρχιππος *f*: Ἄρχων Ἀλεῖος 368, 182 || Φιλόθηρος Φιλλεύς *107*, 80 || .... τόνικος (Τεγεάτας) 41, 52
Ἄρχιππος *Ma* 332
Ἀρχίτιμος ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς *140*, 117
Ἀρχι - *f*: Ἀγέ[λα]ος Πελλανεύς 368, 113
Ἄρχυλλος Γλαυκίδαυ Ἐπαλέας (Μαντινεύς) 271, 4
Ἀρχὼ? - ωνος *Cl* 373
Ἄρχων Ἀρχίππου Ἀλεῖος πρόξ. Κλειτορίων 368, 182
Ἄρχων *f*: Καλλισθένης Ἀρκάς XXII, 79
Ἀρχ - *f*: Ἐπιμένης (Ὀρχομένιος) 345, 23
Ἀρχ - (Τεγεάτας) 35, 36
Ἀρ - *f*: .... κύδας Πελλανεύς 368, 108
Ἀρ - (Μεγαλοπολίτας) 438, 5
Γάϊος Ἀσίνιος Φηλει[ξ *s.* κίων] *Te* 26
Ἄσινις *f*: Ἀγησίας (Μαντινεύς) 323, 36
Ἀσιννία *v* Μαμμία 492
Ἀσίντας *f*: Πασικλῆς Λακεδαιμόνιος 549, 36
Ἀσκλαπιάδας - - Μαντινεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 117
Ἀσκλαπιάδας *f*: ... χίδης (Τεγεάτας) 30, 4
Ἀσκλαπιάδας *Ly* 546 || (Τεγεάτας) 165, 7
Ἀσκλαπιο - *homo? Me later* 469, 14
Ἀσκλάπιχος *f*: Ἀλεξίας Ἀρκάς XXII, 83
Ἀσκλάπων Σαώταυ (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 13
Ἀσκληπιάδης Δεινίου Μάγνης δικαστατωγός 367, 8. 82
Ἀσκληπια - *Cl* 381
Μεμμία Ἀσκληπώ *Ma* 310
Ἀσκληπ - (Τεγεάτης ἔφηβος) 48, 17
Ἀσκώνδας *f*: Ἐφουδίων Μαινάλιος IX, 3
Ἀσπασία 499
Ἀστέας Ἀριστοφάνεος σύνδικος ἐν Ἡραίαι 415, 9
Ἀστέας Ἀλεὸς Ἀθηναίων πρόξενος 74, 11
Ἀστέας ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 13 || Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 173, 35
Ἀστυκλῆς (Τεγεάτας) 6, 62
Ἀστυκράτης (*duo*) (Μεγαλοπολίτας) 478
Ἄστυλλος (Τεγεάτας) ἱερής 6, 96. 100
Ἀστ - *f*: Νικέας Πελλανεύς 368, 94
Ἀσφά[λιος] *f*: Νικάσιππος μέτοικος 36, 74
Ἀτέλης *voc.* - η *Ma* 337
Ἀτρεστίδας Ἀρκάς XX, 138
Ἀτρεστίδας Μαντινεὺς λοχαγός *49*, 98
Ἀτρεστίδας Μεγαλοπολίτας δαμιοργός 1, 27
Ἄτταλος Ἀνθεσφόρου ἱερεύς (Τεγεάτης) 49, 3
Ἄτταλος (Τεγεάτης ἔφηβος) 48, 1
Αὐρ. *II* 2
Αὐτάριστος *f*: Κοσμίερος (Μαντινεύς) 323, 8
Αὐτέας Νίκιος (Μαντινεύς) 323, 99
Αὐτίας *f*: Θεοφιλίδας (Μαντινεύς) 323, 29
Αὐτόδαμος - - Πελλανεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 98
Αὐτοκλῆς (Τεγεάτης) στραταγός 11, 18
Αὐτοκρέτ[ης - -] (Τεγεάτας) 38, 68
Αὐτόλυκος Ἀλεξάνδρου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 64
Αὐτόλυκος Λύκωνος Κρής 293, 81
Αὐτόνοος (*gen.* - νῶ) *f*: Αἰγικλῆς (Μαντινεύς) 323, 22
Αὐτόπας Λάκωνος (Τεγεάτας) 41, 38
Αὐτόπις Αἰμύλδ? (Μαντινεύς) 323, 9
Ἀφθόνητος Μεγαλοπολίτης ἀρχεθέωρος XXII, 49
Ἀφρεδώ *Te* 179
Ἀφροδᾶς Ἀπολλοῦ (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 38
Ἀφροδᾶς Εὐφροσύνου (Τεγεάτης) 55, 61
Ἀφροδᾶς Λουκᾶ (Τεγεάτης) 55, 57
Ἀφροδᾶς Ὀνησᾶ (Τεγεάτης) 55, 90
Ἀφροδᾶς *f*: Ἀφροδίων (Τεγεάτης) 55, 41 || Διογένης (Τεγεάτης) 50, 37 || Τέρτιος, Σωτηρᾶς (Τεγεᾶται) 50, 44. 45
Ἀφροδᾶς *Ly* 547
Ἀφροδίσιος Κυδίμου Ἀργεῖος *Ma* 263
Ἀφροδίσιος Φορτουνάτου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 6
Ἀφρο[δείσι]ος - - (Τεγεάτης) ἄρχων 131
Ἀφροδεῖσις Δαματρίου (Τεγεάτης) 55, 38
Ἀφροδίσις *Te* 207
Ἀφροδίων Ἀφροδᾶ (Τεγεάτης) 55, 41
Ἀφροδώ *Te* 208
Αὐρ. Ἀφ - - *Te* 57, 16
Ϝᾶχος Μαντινεὺς δαμιοργός 1, 36
Ἄυιππος Ἀπέλλιος (Μεγαλοπολίτας) *f*: Ἄπελλις 438, 18
Α.. στρο - - Πελλανεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 100
Ἀ - *f*: Ἐτέ⟦λ⟧αρχος (Τεγεάτας) 44, 3

Βάβις (Μαντινεύς) 323, 12
[Β]άβω[ν] (Μαντινεύς) 323, 19
Βαθυκλῆς Ἀγησίππου (Μεγαλοπολίτας) 442, 13
Βαθυκλῆς .... ίδαυ Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 38, 39
Βαθυκλῆς *f*: Αἰσαγένης (Τεγεάτας) 22
Βαθυκλῆς - - (Τεγεάτας) 42, 5 || - - (Τεγεάτας) 141
Βαθυκλῆς Ἀρκάς XVI, 161
Βάθυλ[λος Κλ]εομ[ά]χω (Ἀρκὰς) ἑλλανοδίκας XIX, 84
Κόϊντος Βαίβιος Κοΐντου υἱὸς Ῥωμαῖος *Te* 146, *cf.* 147
Βάκις χρησμολόγος Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης *73*, 83
Βάκχιος Νικόλαυ (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 19
Βακχι. *f*: Ἐπιήρατος *Te* 171
Βάριος *v* Σωτηρᾶς
Βασίας Ἀρκάς XIV, 2
Βάσσος *v* Γέλλιος
Βετούριος *Ma* XXXII, 88
Βήδιος *v* Λεωνᾶς
Βίβιος *Me. later* 469, 25
Βίαιος *f*: Ἀριστοφάνης (Τεγεάτας) 44, 4
Βλάσας πρόξ. Λουσιατᾶν 387, 4
Βλάστος (Τεγεάτας ἔφηβος) 48, 2
Βλύας Μεγαλοπολίτας δαμιοργός 1, 25
Βοάθοος Γοργίλω (Μαντινεύς) 323, 57
Βόηθος *Te* 190
Βόϊθος *Or* 348
Βοιωτὸς Τιμάνδρου (Μεγαλοπολίτας) 439, 74
Βορει. *later* 170, 21 (*homo?*)
Βότριχος Ἀρκάς XXV, 146
Βότρυς *Te* 191
Βούβαλος ἐκ Κασσανδρείας Λυκαιονίκας 550, 29
Βουγᾶς? (Μαντινεύς) 319, 2 *adn.*
Βουδᾶς Ἀριστίωνος (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 74
Βουδᾶς *f*: Εὐτυχιανός (Τεγεάτης) 55, 62
Βούμας Λουσιάτας δαμιοργός 389, 15
Βράχυλλος *f*: Κλεαινέτα *Te* 255 || *f?*: Θίσβων (Τεγεάτας) 6, 93
[Β]ρέτος? *later Te* 170, 19 *v* . ρετος
Βρόχυς 500
Βρυχωνίδας πρόξ. Λουσεατᾶν 387
Βῶθις (Μαντινεύς) 262, 12
Β - (Τεγεάτης) 55, 102

Γάδωρος Λεπρεάτας δαμιοργός 1, 22
Ἰούλ. Γάϊος (!) *Cl* 369, 2
Γά(ιος)? *f?* Ἀριστόδαμος (Τεγεάτης) 165, 2
Gallus *v* *II* 2 Vireius
Γελέας Δαμοκρίτου Τεγεάτης 5, 84
Γέλλιος Βάσσος (Ἀχαιός) 518, 3
- - του υἱὸς Γέμενος ἐπ[ίτροπος Αὐτοκράτορος Καίσα]ρος 435, 6
Geminus *Cl* *86*, 72
Γερμανός *f*: Στόλος (Τεγεάτης) 55, 33
Γλαυκίδας *f*: Ἄρχυλλος Ἐπαλέας (Μαντινεύς) 271. 4
Γλ(α)ῦκος Ἐπινίκου πρόξ. Κλειτορίων 368, 8
Γλύκων Γλύκονος (Τεγεάτης) 55, 67
Γνάθων Διπαιεύς IX, 10. *131*, 80
Γνωσέας Τευθίδας *126*, 14
Γοργέας Μεγαλοπολίτας δαμιοργός 1, 28
Γοργιάδας Γοργύθω (Μαντινεύς) 323, 25
Γοργιάδας (Τεγεάτας) στραταγός 6, 70
Γοργίας Τιμοκράτεος Κρής 293, 33
Γοργίλος *f*: Βοάθοος (Μαντινεύς) 323, 57
Γοργίλος (Τεγεάτας) 6, 86
Γοργιππίδας *f*: Ἐπαίνετος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 63
Γόργιππος (Μεγαλοπολίτας) [ὁ ταμίας] 436, 11. [437, 25]
Γόργιππος ἱερεὺς τῷ Ποσιδᾶνι (Ἀντιγονεύς) 274, 17
Γόργιππος Ἀρχέαυ (Τεγεάτας) 38, 27
Γόργιππος Γόργιος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 89
Γόργιππος Τυχανίδα (?) Φενεάτας πρόξενος Ἐπιδαυρίων *82*, 40
Γόργιππος *f*: Γόργων (Τεγεάτας) 116
Γόργιππος (Μαντινεύς) 323, 95
Γόργις (*gen.* - ιος) *f*: Γόργιππος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 89
Γόργος Γόργου Καφυσιεύς *73*, 128
Γόργος Ἑρμογ[ένεος?] (Ἀντιγονεύς) 293, 11
Γόργος *f*: Μικίων Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 101 || Φιλινίων Ἀρκάς XXII, 119
Γοργυθίων Κλεΐσκω (Μαντινεύς) 323. 76; *f*: Κλεΐσκος 323, 79
Γόργυθος *f*: Γοργιάδας (Μαντινεύς) 323, 25
Γόργυθος (Μαντινεύς) 278, 5 || (Τεγεάτας) 6, 73
Γόργων Γοργίππω (Τεγεάτας) ἵππαρχος 116
Γόργων Διονυσίω Ὁπλοδμίας (Μαντινεύς) 271, 12
Γοργ - (Τεγεάτας) 173, 16
Γρα - -? 368, 6
Γρῦλος Ξενοφῶντος Ἀθηναῖος *49*, 50. 54
Γυλλίας Προ - Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 43

Δαήμων *f*: Τέλλων Ἀρκὰς Ὀρεσθάσιος 144, 34
Δαϊλέων Λισσίδαυ (Μαντινεύς) 323, 26
Δαΐλοχος *f*: Πισταγόρας Ἀρκάς 549, 39
Δαϊμένης (Μαντινεύς) 278, 9
Δαΐστρατος Μαντινεὺς δαμιοργός 1, 38
Δαΐφαντος *f*: Ἀλκίας Κλειτόριος *86*, 43
Δαμάγητος Δαμαγήτου (Μεγαλοπολίτας) 439, 62
Δαμαγίδας *Cy D* II
Δαμάγητος *f*: Ἀλκαῖος (Τεγεάτας) 35, 16
Δαμάγητος Κλητόριος δαμιοργός 1, 56
Δαμαγίδας *Cy D* II, 65
Δαμαγόρας Ἐξί(?)κεος Ἐπαλέας (Μαντινεύς) 271, 3
Δαμαίνετος Ἀγαθίαυ Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 64
Δαμαίνετος Δει - Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 119
Δαμαίνετος Εὐρυτίμω Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 53
Δαμαινε[τ -] Κω - 249
Δαμαίνετος *f*: - ίας (Τεγεάτας) 39, 5
Πομπήϊος Δαμαίνετος *Ly* 544
Δάμαινος *f*: Φίλιος Μεγαλοπολίτας XXVII, 52
Δαμαι - (Τεγεάτας) 38, 59
Δαμακίων Ἀμύκου ἀρχέφηβος (Τεγεάτης) 50, 4
Δαμακίων *f*: Νείκιππος (Τεγεάτης) 55, 55
Δαμάλκης Σωσιστράτου (Μεγαλοπολίτας) 441, 8
Δαμάρατος Δαμαράτου Ἡραιεὺς *victor* *f*: Θεόπομπος *103*, 53. 64. XII, 52 (*non* Δαμάρετος)
Δαμαρέτα *Te* 102
[Δ]αμάρετος ἐ Φιαλείας 419, 9
Δαμάρετος *f*: Θαρυκίδας ἐκ Φιγαλίας *106*, 115
Δαμάρετος (Τεγεάτας) 32, 7
Δαμάρης Θεαγγέλου (Μεγαλοπολίτας) *Ly* 536
Δαμάριστος *f*: Δᾶμις (Τεγεάτας) 35, 11
Δαμαρχίδας (Μαντινεύς) 318, 23
Δάμαρχος Ἄλεω Τεγεάτας πρόξ. Κλειτορίων 368, 73
Δάμαρχος Δινύτα Παρράσιος *140*, 65
Δάμαρχος *f*: Κλεόνικος (Μαντινεύς) 323, 31
Δαμασίας (Φιγαλεὺς) δαμιοργός 423
Δαμασίλας *f*: Φαηνά (Ἀντιγονικά) 266, 21
Δαμας - *f*: Τιμάνωρ (Κρής) 368, 33
[Δαμ]ατρία *Lu* 407
Δαμάτριος Ἀπολλωνίδαυ μέτοικος *Te* 36, 43
Δαμάτριος Ἀριστίππου (Τεγεάτας) *victor* 142
Δαμάτριος Δαματρίω Αἰτωλὸς πρόξενος (Τεγεατᾶν) 10
Δαμάτριος Ϝισοκρέτεος (Μαντινεύς) 323, 77
Δαμάτριος Ὀρβανοῦ (Τεγεάτης) 55, 72
Δαμάτριος *f*: Ἀφροδεισις (Τεγεάτης) 55, 38 || Δαμόκριτος (Τεγεάτας) 31, 8 || Διονύσιος (Τεγεάτης) 55, 88 || Ἱεροτίμα *Ma* 328 || Φαηνὰ Ἀντιγονικά 266, 1
Δαμάτριος *Ma* 297 || *Te* 191 || *Te* 209 || *Te later* 170, 9
Δαμα - *f*: Δαμ - (Μαντινεύς) 323, 64
Δαμέας Ἀριστοδάμω ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 55
Δαμέας Δεξικλέος (Ἀντιγονεύς) 293, 4; ἀποτέλειος τῶν πεζῶν 293, 2
Δαμέας Θε[αρίδα?] Μεγαλοπολίτας XXVII, 49
Δαμέας Μενεκλέος (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 42
[Δα]μέας Σωτίαυ (Μαντινεύς) 323, 71
Δαμέας Τείσιος (Τεγεάτας) 41, 37
Δαμέας Τίμωνος Ἀλεῖος Λυκαιονίκας 549, 3
Δαμέας Φίντωνος (Τεγεάτας) στραταγός 116
Δαμέας Φυτίω ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 36, 108

Δαμέας *f*: Ἀντιππος Σινωπεύς 368, 51 || Δωρόθεος Κλειτόριος 367, 13. 34 || Ἐπαίνετος (Μεγαλοπολίτας) 439, 42 || Καλλίμαχος (Τεγεάτας) 43, 5
Δαμέας Ἀρκὰς ἐκ Κλείτορος *85*, 85 || (Μαντινεύς) 278, 10 || (Φιγαλεύς) 426
Δαμίνας (Τεγεάτας) *f*: Λίσων 6, 112
Δαμῖνος *f*: Δέρκετος Κρής 293, 28
Δᾶμις ἡγούμενος *Me* XXI, 104; ἐπιμελητὴς τῆς (Μεγάλης) πόλεως XXI, 119
Δᾶμις Ἀμάδαυ (Μαντινεύς) 323, 105
Δᾶμ[ι?]ς Δαμαρίστω (Τεγεάτας) 35, 11
Δᾶμις Θυμ- (Τεγεάτας) 38, 69
Δᾶμις *f*: Εὐπόλεμος Ἀρκάς 549, 4
Δᾶμις *nomen poët.* XVI, 2
Δαμόδοκος *f*: Λάζυγος (Μεγαλοπολίτας) 439, 52
Δαμοθοίδας Λεπρεάτης XII, 57. 64
Δαμοκλῆς Ἀπολλωνίδαυ Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 103
Δαμοκλῆς Ἀριστομάχου (Ἀντιγονεύς) 293, 24
Δαμοκλῆς Καβαίσω Ἐνυαλίας (Μαντινεύς) 271, 9
Δαμοκλῆς *f*: Εὐάνθης (Τεγεάτας) 40, 15 || Φιλέας (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 40
Δαμοκλῆς μέτοικος *Te* 36, 105 || (Τεγεάτας) 175
Δαμοκλ- Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 58
Δαμοκράτης Κλιτορος (Μεγαλοπολίτας) ἐπιμελητάς *Ly* 516, 3
Δαμοκρά[της -] (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 29
Δαμοκράτης *f*: Ἀριστοκράτης Κρής 293, 30 || Μεγάκλεια (Μεγαλοπολίτις) 461
Δαμοκράτης (Τεγεάτας) 32, 8
Δαμοκρατίδας Τεγεάτας δαμιοργός 1, 15
Δαμόκριτος Δαματρίω (Τεγεάτας) 31, 8
Δαμόκριτος [- - Τεγεάτας] πρόξενος Κλειτορίων 368, 2
Δαμόκριτος *f*: Γελέας Τεγεάτης 5, 84
Δαμόκριτος (Τεγεάτας) 39, 2
Δαμόλυτος Ἀλεξιμένεος Ἀλεῖος Λυκαιονίκας 550, 9
Δαμόνικος Ἰασιδάμου Μεγαλοπολίτας XXII, 85
Δαμόνικος *f*: Εὐρύδικος ἐν Τορουνείωι *D* II
Δαμόνομος (Μεγαλοπολίτης?) XXIII, 139
Δαμον- *Me* 447, 15
Δαμοξένα *Cl* 378 || (Μεγαλοπολῖτις) 478
Δαμοξενίδας Μαινάλιος πύκτης IX, 33
Δαμόξενος Ἀγία Ὀρχομένιος 345, 8
Δαμόξενος Α[........ Ὀρχομέ]νιος 345, 5
Δαμόξενος Νεάρχω (Μαντινεύς) 323, 58
Δαμόξενος Ὠφελίωνος (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 51
Δαμόξενος *f*: Καλλίερος Ἀρκὰς Μαντινεύς XXII, 21. *49*, 106
Δαμοπειθης *f*: ...ρις ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 19
Δα[μοσθένη]ς Στυμφάλιος δαμιοργῶν 351, 12; προμνάμων 355
Δαμοσθένης *f*: Τιμέας Κρής 368, 34
Δαμοσθένης *Ma* 329 || *Te* 103 || ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 14
Δαμόστρατος Ἀριστόλα[υ] Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 82
Δαμόστρατος (Τεγεάτας ἱερής) 6, 97. 99. 36, 60
Δαμόστρατος (Τεγεάτας) 164 || *Te* 63

Δαμος- (Τεγεάτας) 31, 1
Δαμοτέλης Δα[μ- -] ἐν Ἀσέωι(!) *D* II
Δαμοτέλης - - (Μεγαλοπολίτας) 439, 79
Δαμοτέλης *f*: Ἀριστόνικος (Μαντινεύς) 323, 74
Δαμοτέλης Μεθυδριεύς *130*, 90
Δαμότιμος[Εὐδ]άμω (Τεγεάτας) 35, 24
Δαμότιμος Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 39, 10
Δαμόφαντος (Τεγεάτας) 36, 9
Δαμοφάων (Τεγεάτας) 6, 91
Δαμόφιλος *f*: Καλλίας Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 38, 44 || -νετος (Τεγεάτας) 39, 6
Δαμοφῶν I *f*: Δαμοφῶν, Ξενόφιλος Μεσσάνιοι 539. 540 || Νικίππα (Μεσσανία) 539
Δαμοφῶν II Δαμοφῶντος Μεσσάνιος 539. 540; *cf.* XXVI, 120
Δαμοφῶν *Me* 454
Δαμόχαρις Σωτιμίδα Τευθρώνιος *f*: Σωτιμίδας 538
Δαμόχαρις *Me* 448
Δαμο- *f*: Ἀριστοκρέτης Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 46 || Θράσων (Τεγεάτας) 43, 14
Δάμυλλος Ζεύξια (Μεγαλοπολίτας) ἐπιμελητάς *Ly* 516, 3; *cf.*
Δάμυλλος ἱερεύς *Ly* 541. 542
Δαμύλος *libertus* ἔφηβος *Te* 50, 49
Δάμων Δάμωνος (Ἀντιγονεύς) 293, 9
Δάμων Ἐπικτᾶ (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 34
Δάμων Χαρικλέος (Τεγεάτας) 38, 25
Δάμων *f*: Κλεόδωρος Πελλανεύς 368, 93
Δάμων (Μαντινεύς) 272, 5
Δαμ- Ἀλεξι- Λουσιάτας ἱερομνάμων 393
Δαμ- Δαμα- (Μαντινεύς) 323, 64
Δαμ- *f*: .... τόλας Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 53
Δαμ- (Τεγεάτας) 173, 23 || ἰαρής 13
Δάολκος Σατύρου Φενικός πρόξενος Δελφῶν *82*, 28
Δάφνος *f*: Πρεῖμος (Τεγεάτης) 55, 54
Δαφν- (Τεγεάτας) 35, 47
Δάων Εὐαρείδαυ (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 10
Δα- - (Μεγαλοπολίτας) 442, 25 || (Τεγεάτας) 173, 19
Δείναρχος Δεξιλόχου *Cl D* II
Δείναρχος *f*: Δεινίας (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 45
Δεινιάδας Λυσιφάνεος πρόξ. Κλειτορίων 368, 174
Δεινίας Δεινάρχω (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 45
Δεινίας Λαάνδρου Ἀρκὰς Λυκαιονίκας 549, 25
Δεινίας - (Τεγεάτας) ἔφηβος 43, 16
Δεινίας *f*: Ἀμφαρείδας Κλειτόριος *86*, 44 || Ἀσκληπιάδης Μάγνης 367, 8. 32 || Δείνων Ἀρκάς 549, 15
Δεινίας *Te* 211 || ἐξ Ἀρκαδίας *fictus* XXIX, 43
Δείνιππος Εὐδάμου (Μεγαλοπολίτας) 439, 32. [77]
Δεινόβιος Πολυαίνου *Phi D* II
Δεινοκράτης *f*: Ὕμνος Ἀρκάς XXII, 88
Δεινόλας Λουσιάτας ἱερεύς, δαμιοργός 389, 14; δαμιοργός 395, 4
Δεινολέων *Ps D* II
Δεινομένης *f*: Ἀλέξιππος Κυναιθεύς *98*, 25
Δείνων Δεινίαυ Ἀρκὰς Λυκαιονίκας 549, 15
Δείνων - - Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 38, 9
Δείνων *f*: Εὐνομίδας (Ἀντιγονεύς) 293, 14

Δειν- - Παρράσιος (δαμιοργός?) 2
Δει I- (Τεγεάτας) 173, 21
Δει- - *f*: Δαμαίνετος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 119
Δει- (Τεγεάτας) 35, 46
Δεξίας Μνασιστράτω Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 81
Δεξίας Σωτέλεος Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 69
Δεξίας *f*: Δεξιφάνης (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 46
Δεξικλῆς *f*: Δαμέας (Ἀντιγονεύς) 293, 4
Δεξικράτης Δεξι- μέτοικος *Te* 36, 113
Δεξίλαος Τοξό[τ]αυ (Τεγεάτας) 40, 19
Δεξίλοχος *f*: Δείναρχος *Cl D* II
Δεξίλοχος Λουσιάτας δαμιοργός 390
Δεξιμένης - - (Μεγαλοπολίτας) 444, 49
Δεξιφάνης Δεξίαυ (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 46
Δέξων (Τεγεάτας) 6, 114
Δέρκετος Δαμίνου Κρής 293, 28
Δερκετῦς *Te* 248
Δερκυλλίς *nomen fictum* XXIX, 45
Δέρκω[ν] *f*: Μελια I- - (Μαντινεύς) 323, 97
Δημάρετος *v* Δαμάρατος
Δημήτριος *f*: Ἥρος (Τεγεάτης) 55, 43
Δημ[ήτρι?]ος *Cl* 369, 9
Δημήτρις Δημητρ. (Τεγεάτης) 55, 44
Δημοσθένης Μεγαλοπολίτης *philosophus* XXIII, 10
Δημοφάνης Μεγαλοπολίτης XXII, 136; *cf.* Μεγαλοφάνης
Δημοφῶν *f*: Νικίππα (Μεσσανία) 539
Δημῶναξ (Μαντινεύς) καταρτιστὴρ Κυρηναίων *47*, 41
Διαγόρας Μήλιος *Ma 47*, 136
Διαγόρας Ῥόδιος *Lyc vicit 140*, 47
Δίαιθος (Μαντινεύς) 323, 21 *a*
Διαίνετος Διαινέτω Κραριώτας (Τεγεάτας) 40, 28
Δίαιος [Διοφάνους τοῦ Διαίου?] Μεγαλοπολίτας στρατηγὸς Ἀχαιῶν XXVIII, 69. 85
Δίαιος Ἀγήμονος (Μαντινεύς) 323, 102
Δίαιος *f*: Διοφάνης Μεγαλοπολίτης XXVI, 87 || Προάγορος (Μεγαλοπολίτας) 460
Διάλκης *f*: Πρωτόλαος Μαντινεύς *47*, 70
Διδύμη δούλη *liberta Ant* 275, 11
Δίδυμος *f*: Φιλοκράτης (Τεγεάτης) 50, 43
Διεύχης Ξενοστράτου Ἀρκὰς Λυκαιονίκας 549, 33
Δινύτας *f*: Δάμαρχος Παρράσιος *140*, 70
Διογένης Ἀφροδᾶ (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 37
Διογένης Διογένους (Τεγεάτης) 55, 32
Διογένης *f*: Ἱεροκλῆς *He D* II
Δειογένης (Μαντινεύς) 287 || (Τεγεάτας) 164
Διόδωρος Ἑ[ρμαπίου] Ἀθηναῖος 411
Διόδωρος *f*: -της ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 7
Διόκλεα *Cl* 384
Διοκλ- *f*: Νικοδάμας 368, 147
Διομήδης Ὀρβανοῦ (Τεγεάτης) 55, 71
Διομήδης *voc.* -η *Me* 484
Διονυσία Ἴσιδος λάτρις *Me* 472
Διονύσιος Ἀγα- (Ὀρχομένιος) 345, 24
Διονύσιος Δαματρίου (Τεγεάτης) 55, 88
Διονύσιος Σωκλείδαυ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 4
Διονύσιος (Τεγεάτας) 35, 2

Ἰούλιος Διονύσιος (Τεγεάτης) 55, 28
Ὀφίλλιος Διονύσιος (Τεγεάτης) 55, 75
Π. Σύλλιος Διονύσιος (Τεγεάτης) γυμνασίαρχος 52, 4
Διονύσιος *f*: Γόργων Ὁπλοδαμίας (Μαντινεύς) 271, 12 || Πόλλις Ὀρχομένιος 345, 12 || Πραξίδαμος (Μεγαλοπολίτας) 439, 33 || Σωτήριχος (Τεγεάτης) 55, 25 || .ιμος- 368, 40
Διονύσιος *Te* 561
Διονυσόδωρος (Ἀντιγονεύς) ταμίας 342 *a* || (Τεγεάτας) 45, 4
Διον- - (Μεγαλοπολίτας) 442, 27
Δεῖος Ἡρᾶ (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 24
Δεῖος *Te* 210
Διοσκωρίδης? *Cl* 369, 15
[Διοτίμα Μαντινική *48*, 45; ἱέρεια τοῦ Λυκαίου Διός *ficta 140*, 82]
Διοφάνης Διαίου Μεγαλοπολίτης XXV, 132; Ἀχαιῶν στρατηγός XXVI, 76. 81. 85. 90. 151. XXVII, 49
Διοφάνης *f*: Σῖμος (Μαντινεύς) 323, 96
Διόφαντος Διοφάντου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 42
Διόφαντος *f*: Ἵππαρχος ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 36, 76 || Ὀνήσιμος (Τεγεάτης) 55, 50
Διόφαντος *Te* 212
Διο- (Τεγεάτας? *an deus?*) 168
Δίυλλος Ἐπιγόνω Ἀρκὰς Λυκαιονίκας 549, 32
Δίφιλος Ἀθαναῖος Μελανώπο ʰυιὺς πρόξενος καὶ εὐεργέτας τῶν Ἀλείων *74*, 20
Δίφιλος *f*: Εὔβουλος (Μαντινεύς) 293, 6
Δίων *f*: Ἀριστείδας μέτοικος *Te* 36, 114 || Σακλῆς Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 45
Δίων Ἀργεῖος 34, 21
Δόξα *Ma* 312
Δοξ- *f*: -ρος (Στυμφάλιος) 358, 7
Δόρκος *Me* 447, 5
Δόρκων Στυμφάλου (Ἀντιγονεύς) 293, 15
Δο- (Τεγεάτης) 55, 99
Δρομέας (Μαντινεύς) 262, 7
Δρομεὺς Ἀλεξίωνος Στυμφάλιος *75*, 109
Δρομεὺς ἐκ Μαντινείας *Olympionica 47*, 89 || ἐκ Στυμφήλου *Olympionica 75*, 51; *eius* ἔγγονοι *75*, 108
Δρ- *f*: -αστος (Στυμφάλιος) 358, 6
Δυαῖος (Τεγεάτης) στραταγός 11, 15. 13
Δυοκλῆς Ἐπάλκεος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 117
Δυοτέλης ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 174, 10
Δύων *f*: Λυσικλῆς (Τεγεάτας) 6, 92
Ἰούλ. Δωρᾶς *Cl* 369, 7
Δωρικλῆς (Φιγαλεύς) 426
Δωρίς *Ma* 341
Δωρόθεος Δαμέα Κλειτόριος δικαστής 367, [1]. 13. 34
Δωρόθεος Τελφούσιος *101*, 93
Γ. Ἰούλιος Δῶρος *Ma* 340

Ἐγρετίων *f*: Πραξίνοος (Μαντινεύς) 323, 17
Ἐκ- *cf.* Ἐς-
Ἑκαταῖος? *later Te* 170, 20
Ἑκάτων? (Τεγεάτας) 6, 111
Ἔκδηλος *s.* Ἔκδημος Μεγαλοπολίτης XXII, 136
Ἔκτικος *Cl* 375
Ἑλενιανός *f*: Σώτηρος (Τεγεάτης) 55, 47

Θεο- *f*: Ἵππων (Τεγεάτης) 54, 6
Θεο. (Ἡραεύς) *104*, 11 || (Τεγεάτας) 35, 38 || 35, 57 || 173, 29
Θέρπις *f*: Καλλίερος (Μαντινεύς) 323, 52
Θερσίας *f*: Ἰσόδαμος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 40
Θερσίας *Te* 104
Θερσίλος *s.* -λας Μεγαλοπολίτας *cf.* Θερσίλ(ε)ιον *110*, 55
Θεύξενος *f*: Σάτυρος *Cy D* II
Θεύφιλος (Μαντινεύς) 318, 1
Θέων Κλεοδώρω (Τεγεάτας) 40, 37
Θέων Πολίου τοῦ Σωστράτου (Τεγεάτης) 144
Θέων (Στυμφάλιος) προστάτας βωλᾶς 351, 11
Θέων *f*: Πολίας (Τεγεάτας) 44, 5. 143
Θηρίμαχος Κρής 140, 121
Θηρίνας(?) Ἐτεοκλέος (Τεγεάτας) 40, 36
Θῆρις Ἵππωνος (Τεγεάτης) 149
Θῆρις *f*: Ἀριστοκράτης (Τεγεάτας) 141 || Ἵππων (Τεγεάτας) 44, 16
Θῆρις *Me* 465 || [κυνηγό]ς? *Te* 54, 22
Θή[ρων] *f*: Ἑταίριχος Ἀρκάς XVIII, 160
Θήρων *Ma* 321, 4 || (Τεγεάτης ἔφηβος) 54, 17
Θίβρων Βραχύλλω (Τεγεάτας) 6, 93
Θίβρων *f*: Σιμίδας Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 50
Θρασέας Θρασύλλου (Μαντινεύς) 323, 30
Θρασέας Φίλωνος Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 97
Θρασέας *f*: Κλέας Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 116 || Κλέων *Ly* 522
Θρασέας *Cl* 379 || (Τεγεάτας) *nummi*
Θράσιππος (Τεγεάτας) 30, 9 || 32, 10
Θρασύβουλος Αἰνέου Ἰαμίδης XXII, 152
Θρασύβουλος Θεοξενίδα Φενεάτας πρόξενος Δελφῶν *82*, 81
Θρασύβουλος Λαττύπου(!) *Th D* II
Θρασύδημος Θεαίου Ἀθηναῖος Λυκαιονίκας 549, 9
Θρασυκλῆς (Τεγεάτας) ταμίας 6, 60
Θρασύλας *f*: Θρασέας (Μαντινεύς) 323, 30
Θράσυλλος (Στυμφάλιος) προστάτας 356, 7
Θρασύλος *Te* 225
Θρασύμαχος *f*: Ἐπίστρατος (Μεγαλοπολίτας) 439, 50 || Ἥραιος (Μεγαλοπολίτας) 439, 35
Θρασυμένης Πανανδρίου *Or D* II
Θρασυμήδης (Τεγεάτας) 36, 7
Θράσων Δαμο- (Τεγεάτας) ἔφηβος 43, 14
Θράσων Τήρεος Ἀλεῖος πρόξ. Κλειτορίων 368, 55; *cf. Baunack ad SGDI* 2580 *A II*, 20
Θράσων .... κλέος πρόξ. Κλειτορίων 368, 173
Θρασ- *f*: Λάδαμος Κρής 368, 63 || -κης Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 39, 11
Θρασ- (Μαντινεύς) 319, 26
Θρα- (Τεγεάτας) 35, 39 || 173, 20 || ἔφηβος 44, 23
Θρέπτος Θρέπτου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 54
Θύμων Παυσίωνος Θελφούσιος πρόξενος Θισοαίων 511
Θυμ- *f*: Δᾶμις (Τεγεάτας) 38, 69
Θυωνίδας Θυωνίδα Ἀντιγονεύς 265, 47
Θωρακίδας Ἀγησινόω Ποσοιδαίας (Μαντινεύς) 271, 17

Ἰασίδαμος (Μεγαλοπολίτας) γραμματεὺς συνέδροις 439, 1
Ἰασίδαμος *f*: Δαμόνικος XXII, 85
Ἰδριεύς (*Cariae*) 89
Ἱέραρχος? (Μαντινεύς) 318, 26
Ἱεροκλῆς Διογένεος *He D* II
Ἱεροκλῆς Ἱεροτίμω (Μαντινεύς) 323, 90
Ἱεροκλῆς Κλεομάχω (Μαντινεύς) 323, 98
Ἱεροκλῆς *f*: Θεόχαρις Ἀρκάς XXII, 80 || Ἱερότιμος Τεγεάτας *4*, 118
Ἱεροκλῆς (Τεγεάτας) 6, 63 || *civ. inc.* 415, 12
Ἱεροτίμα Δαματρίω *Ma* 328
Ἱερότιμος Ἱεροκλέους Τεγεάτης κωμωιδός *4*, 118. XXII, 124
Ἱερότιμος *f*: Ἱεροκλῆς (Μαντινεύς) 323, 90
Ἱερο- - *f*: Καλλιπάτας Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 122
Ἱέρων Ἀντικράτεος (Μεγαλοπολίτας) 443, 8. 444, 6
Ἱέρων Ἱερ- (Τεγεάτας) 42, 3
Ἱέρων Ἵππωνος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 90
Ἱέρων Ἵππωνος (Τεγεάτας) εφηβος 44, 14
Ἱέρων Ὀνησιφόρου (Τεγεάτης) 55, 83
Ἱέρων Πασικράτους τοῦ Ἱέρωνος (Μεγαλοπολίτας) 439, 48
Ἱέρων Σίκωνος (Τεγεάτας) 31, 7
Ἱέρων *f*: Αὐρ. Εὔοδος *Cl* 369, 28 || Καλλικρέτης Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 38, 34 || Πασικράτης (Μεγαλοπολίτας) 439, 43
Ἱέρων *Me* 417, 10
Ἱερώνυμος ἐκ Μαινάλου οἰκιστὴς *Magnae urbis* IX, 39. XVIII, 8; *idem* XX, 134. 140. XXI, 21
Ἱερώνυμος Πείου (Μαντινεὺς) ἱερεύς 287
Ἱε- (Μαντινεύς) 319, 5
Fικάδιος *f*: Τρίτιος Ἐνυαλίας (Μαντινεύς) 271, 8
Μέμμιος Ἵλαρος (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 61
Ἵλαρος *f*: Στράτυλλος (Τεγεάτης 50, 53
Ἰμπεδέας .. εσίαυ (Μαντινεύς) 323, 6
Ἰμπεδέας *f*: Εὔδοξος Ἐπαλέας (Μαντινεύς) 271, 2
Ἴμπεδις Ἀνταγόρω (Τεγεάτας) στραταγός 116
Ἰμπεδοκλῆς Θεοτίμω Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 51
Ἰμπεδόκριτος Πεδαρίτω Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 40, 21
Ἰναίσιμος *f*: Ξενόκριτος Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 38, 37 || Σίμος (Τεγεάτας) 44, 9
Ἰναίσιμος *Te* 105
Ἰόλαος, Ἰόλλας (Μακεδών) *Or* 69, 33. 36 *adn.*? 343, 36?
Ἰόλη Πρείμου *Ma* 327
Ἰουλία *v* Εὐδία, Παντιμία, Ποθοῦσα
Ἰουλιανός· Εἰ-ῳ κρατίστῳ *Te* 179
Ἰουλ- Γαῖος *Cl* 369, 2
Ἰούλιος *v* Διονύσιος, Δῶρος, Εὐδαίμων, Εὐρυκλῆς, Εὐφρόσυνος, Ἡρώδης, Κάλλουσα, Κρατῖνος, Ποθοῦσα, Στρόβειλος. Ἰουλ. *II*, 2
Ἰοῦλις Ἰουλίου (Τεγεάτης) 55, 31
Ἰούλιττα *v* Κλαυδία
Ἰούνιος *f*: Ἑρμείας (Ἀντιγονεύς) 275, 10
Ἱππαῖος *f*: Ἀλκίμαχος (Μαντινεύς) 323, 23
Ἵππακος *f*: Μικύλος Κυναιθεύς XXII, 120
Ἵππαρχος Διοφάντω ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 36, 76
Ἵππαρχος (δαμιοργός) *Lyc* 550, 2
Ἱππασίας *f*: Ἄρχανδρος 368, 11
Ἱππα- *f*: Καλλίστρατος ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 36, 110
Ἱππίας (Τεγεάτης) στραταγός 11, 17 || Λεπρεάτης δαμιοργός 1, 21
Ἱππίας *f*: Γ. Ἰων Τεγεάτης XXII, 82
Ἵππιχος Ἀλεξιάδαυ Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 52
Ἱππόλοχος? Κλεοκράτους Κλειτόριος πρόξενος Δηλίων *86*, 47
Ἱπποσθένης Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 24
Ἱπποσθένης Ἡραεὺς δαμιοργός 1, 63
Ἵππων Θεο- (Τεγεάτης ἔφηβος) 54, 6
Ἵππων Θήριος (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 16
Ἵππων Φιλομούσου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 48
Ἵππων I *f*: Εὐμαρίδας (Μεγαλοπολίτας) 438, 16. 443, 6. 444, 5. 453
Ἵππων II Εὐμαρίδα τοῦ Ἵππωνος (Μεγαλ.) 438, 17
Ἵππων *f*: Θῆρις (Τεγεάτας) 149 || Ἱέρων Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 90; *alius* 44, 14
Ἵππων *Te* 226
Ἰσ[αῖος?] Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 173, 9
Μ. Πομπήιος Εἰσᾶς Αἰλιανός *Te* 151, 15
Εἰσᾶς Φρονιμᾶ (Τεγεατης) 55, 92
Εἰσίδωρος Ὥρου (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 70
Fισϝόδαμος Πάνθιος (Μαντινεύς) 323, 21
Fισόδαμος *f*: Κλέας (Μαντινεύς) 323, 91
Ἰσόδαμος *f*: Πεισίας (Τεγεάτας) 43, 10
Ἰσόδαμος Θερσίαυ Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 40
Ἰσοδ- - *later Lyc* 553, 11 *add.*
Fισοκρέτης *f*: Δαμάτριος (Μαντινεύς) 323, 7
Ἰσόχρυσος Ἐπιτυνχάνου *Ma* 312
Fιστίας *f*: -λύγας Ποσοιδαίας Μαντινεύς 271, 18
[F]ιστίας 429
Ἴσχανδρος Ἀρκάς XX, 138
Ἰσχόμαχος *f*: Ἀριστίων (Τεγεάτας) 116
Ἰσχόμαχος (Μεγαλοπολίτας) 479 || (Τεγεάτας) στραταγός 12
Fιōνίδας Εὐϝέτō (Μαντινεύς) 323, 5
Ἴων - - 368, 150

Κάβαισος *f*: Δαμοκλῆς Ἐνυαλίας (Μαντινεύς) 271, 9
Κάλανδος *Cl* 377
Καλλᾶς Σωσικράτου (Τεγεάτης) 55, 42
Καλλίας Ἀρίστωνος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 41
Καλλίας Ἀρχαγόραυ (Τεγεάτας) 35, 22
Καλλίας Δαμοφίλω (Ἱπποθοιτας Τεγεάτας) 38, 44
Καλλίας Ἐπιτέλεος (Τεγεάτας) 41, 33
Καλλίας Εὐα- ἐπ' Ἀθαναιαν (Τεγεάτας) 40, 31
Καλλίας Καλλισθένεος Τεγεάτας πρόξενος Στυμφαλίων 356
Καλλίας Λ- Πελλανεὺς πρόξενος Κλειτορίων 368, 97
[Καλ]λίας Στιλπύρω ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 38, 18
Καλλίας - (Τεγεάτας) 38, 62
Καλλίας *f*: Κλειτίας Κλειτόριος *86*, 43. XXII, 120 || Λακράτης (Τεγεάτας) 35, 27 || Ὀνάσιμος μέτοικος *Te* 36, 46 || Σωσικράτης μέτοικος 36, 126
Καλλίας Ὀρχομένιος δαμιοργός 1, 51 || (Τεγεάτας) 6, 88 || 30, 12
Καλλίας ἐπ' Ἀθαναιαν (Τεγεάτας) 41, 19
Καλλίβιος Ἔρωτος καμινίων *Te* 50, 82
Καλλίβιος *f*: Ἀγαθάμερος (Μεγαλοπολίτας) 442, 20 || Πολυήρατος (Μεγαλοπολίτας) 439, 70
Καλλίβιος Τεγεάτης *3*, 129; XVII, 134
Καλλιγένης Ξένωνος τοῦ Καλλιγένεος (Μεγαλοπολίτας) 442, 11
Καλλίγνωτος (Μεγαλοπολίτας) 110, 35
Καλλίδαμος Καλλιφάμω (Μαντινεύς) 323, 44
Καλλίδαμος Ἀρκάς XIX, 162 || (Τεγεάτας) ἔφηβος 45, 7
Καλλίερος Δαμοξένου Ἀρκὰς Μαντινεὺς πρόξενος Δελφῶν 49, 106. XXII, 21
Καλλίερος Θέρπιος (Μαντινεύς) 323, 52
Καλλικλῆς Κυνούριος δαμιοργός 1, 42 || (Μεγαλοπολίτας) 438, 14 || Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 54
Καλλικράτης Ἀριστοξένου Ἀρκὰς παῖς χορευτής XXII, 80
Καλλικράτης Εὐθρασέος (Τεγεάτας) 19
Καλλικράτης Κάλλωνος πρόξ. Κλειτορίων 368, 15
Καλλικράτης *f*: Μένανδρος Μεγαλοπολίτας XXVI, 74 || Σιμίας (Ἀντιγονεύς) 293, 19 || Φιλοκλῆς Μεγαλοπολίτας XXXI, 83
Καλλικρατίδας *Te* 194
Καλλικρατώ *Te* 218
Καλλικρέτης Ἱέρωνος Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 38, 34
Καλλικρέτης (Τεγεάτας) *f*: Τιμίων 38, 24
Καλλικρέτης (Τεγεάτας) 30, 11
Καλλίκριτος (Τεγεάτας) 165, 6
Καλλικώ *Te* 227
Καλλιμαχίδας *f*: Πάντις Ἀρκάς XXVIII, 116
Καλλίμαχος Ἀγαθί- (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 18
Καλίμαχος Δαμέα (Τεγεάτας) ἔφηβος 43, 5
Καλλίμαχος Κάλλωνος Μεγαλοπολιτας XXIII, 146
Καλλίμαχος Λαμέδοντος Στυμφάλιος Δελφῶν πρόξενος 75, 105
Καλλίμαχος - - (Μεγαλοπολίτας) 439, 5
Καλλίμαχος *f*: Σαμωνίδας (Μαντινεύς) 323, 33
Καλλίμαχος Παρράσιος λοχαγός VIII, 109
Καλλίνβροτος Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 23
Καλλῖνος *Te* 94
Καλλιπάτας Ἱερο- Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 122
Κάλλιππος Τριτέα (Μεγαλοπολιτας) 439, 39
Κάλλιππος *f*: Κλεόστρατος (Τεγεάτας) 40, 41
Κάλλις *f*: Ἀγαλλίας Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 49
Καλλισθένης Ἄρχωνος Ἀρκὰς παῖς χορευτής XXII, 79
Καλλισθένης *f*: Ἀριστοξενίδας 323, 55 || Καλλίας Τεγεάτας 356, 1 || Σῖμος Ἀρκὰς Μεγαλοπολιτας XXIV, 75
Καλλιστίων Ἐπαφρῦ (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 71
Κάλλιστος Φιλλῦ (Τεγεάτης) 55, 37
Κάλλιστος *f*: Σωτήριχος (Τεγεάτης) 55, 85
Κάλλιστος *Ca D* II
Καλλιστράτα *Te* 562
Καλλιστρατος Ἱππα- ἐπ' Ἀθαναιαν (Τεγεάτας) 36, 110
Καλλίστρατος Σαιθίωνος (Τεγεάτας) 35, 19
Καλλίστρατος Τελεσα. (Τεγεάτας) 41, 32 *corr.*
Καλλίστρατος Φιλοθάλεος Σικυώνιος Λύκαια *vicit 140*, 125
Καλλίστρατος *f*: -ος (Τεγεάτας) 41, 27

Λίσων Μικίωνος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 87
Λίσων ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάτας) 174, 9 || Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 174, 5 || (Τεγεάτας) ἱερής 6, 61
Λίχας f: Κριτόδαμος Κλειτόριος 85, 90
[Λί]χας Μεγαλοπολίτας XXVII, 49
Λοβίας f: Ἀριστοκλῆς (Μαντινεύς) 323, 18
Λουκᾶς Ἐπεικτᾶ (Τεγεάτης) 55, 65
Λουκᾶς f: Ἀφροδᾶς (Τεγεάτης) 55, 57
Λούκιος (Τεγεάτης ἔφηβος) 48, 8
Λοχαῖος f: Ἀνδροσθένης Μαινάλιος IX, 14
Λο - (Τεγεάτης) 55, 98
Μ. Ἀντώνιος Λυγκεὺς (Τεγεάτης) ἄρχων 131
Λυδιάδας I Εὐδάμου (Μεγαλοπολίτας) 534; ἄρχων XXII, 156 *tyrannus* XXIII, 1—36. *105*, 39
Λυδιάδας II Μεγαλοπολίτης πρεσβευτής XXVII, 154
Λυδιάδας - - τοῦ - φάνεος (Μεγαλοπολίτας) 439, 80
Λυκῖνος f: Ἄλκιμος (Μεγαλοπολίτας) 443, 7
Λυκῖνος Ἡραιεύς *victor* *103*, 117 || Μεγαλοπολίτας *eponymus* XXV, 89
Λύκιος Θελφούσιος δαμιοργός 1, 69
Λύκιος (Τεγεάτης) προστάτας τοῦ δάμου 11, 13
Λυκίσκος Λυκομήδεος (Ἀντιγονεύς) 293, 22
Λυκολέων *libertus* *Ant* 274, 23
Λυκομήδης Μαντινεύς XVII, 138 *sqq.* XVIII, 120. XIX, 35 || *48*, 137; f: Φίλων *49*, 18 || XIX, 83
Λυκομήδης f: Λυκίσκος (Ἀντιγονεύς) 293, 22
Λυκόρμας Θεαρίδεω Λασιώνιος *100*, 66
Λυκόρτας Θεαρίδα Μεγαλοπολίτας στραταγὸς Ἀχαιῶν *etc.* XXVI, 53. 162 *etc.* XXVII, 1. 18 *sqq.* XXVIII, 18 || f: Θεαρίδας *Ly* 535. XXVII, 22, Πολύβιος XXVII, 27. 5, 76. 304. [370]
Λυκόρτας (Μεγαλοπολίτας) 473
Λύκος f: Ἡρακλείδης (Τεγεάτης) 55, 89
Λυκοῦργος f: Ἀμίαντος Ἀρκὰς ἐκ Τραπεζοῦντος *128*, 17
Λύκων f: Αὐτόλυκος Κρής 293, 31
Λύκωπος (Μαντινεύς) 319, 22. 25
Λυκωρίς *Te* 233
Λυσανδρίδας (Μεγαλοπολίτης) XXIV, 13
Λύσανδρος f: Ξενοκλῆς Μεσσάνιος 368, 83
Λυσανίας - - Κρὴς πρόξ. Κλειτορίων 368, 68
Λυσα - f: Τιμαρχίδας Μεσσάνιος 368, 85
Λυσιάναξ f: Ἀνδρόμαχος Ἀλεῖος 549, 18
Λυσίδαμος f: Ἐπισθένης (Τεγεάτας) 116
Λυσιδίκη? *Phe* 365
Λυσικλῆς Δύωνος (Τεγεάτας) 6, 92
Λυσικλῆς Π[ολυμ]νάστου Μεγαλοπολίτας XXIII, 23
Λυσικράτης f: Φύλαρχος Ἀθηναῖος 1
Λυσικρατ - Κύλλου? 508
Λυσίλοχος Περίλα Ἀργεῖος Λυκαιονίκας 549, 13
[Λυ?]σίμαχος (Ἀλιφειρεύς) *105*, 65
Λυσίνικος Ξενοκράτεος (Τεγεάτας) 31, 5
Λυσίνικος Παυσέα Μεσσάνιος πρόξ. Κλειτορίων 368, 84
Λυσίξενος Ἀρχεπόλιος Τεγεάτας 5, 20
Λύσιππος Ξενοτίμου Ἀρκὰς διδάσκαλος αὐλητῶν XXII, 118; *idem* Λύσιππος Ἀρκὰς ἐδίδασκεν XXII, 66
Λύσιππος f: Ἀριστοκλῆς (Τεγεάτας) 30, 6
Λῦσις Λύσιδος [Φλειά?]σιος πρόξ. Κλειτορίων 368, 141
Λυσίστρατος f: Ἀλκισθένης Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 62
Λυσι[φ]ά[νης] f: Δεινιάδας 368, 175
Λυσ - - 368, 176
Λύων (Τεγεάτας) 6, 90
Λυ - f: Σαίττος (Τεγεάτας) 38, 70 || Τιμοκράτης Πελλανεύς 368, 111
Λυ - - (Μεγαλοπολίτας) 440, 7

Μάδρος πρόξ. Λουσιατᾶν 387
Μαίκιος *v* Φαῖδρος
Μαίων (Τεγεάτης ἔφηβος) 48, 5
Μακρεῖνος *v* Πομπήϊος
Μάλεκος (Φιγαλεύς) 425
Μᾶλος Μαν - (Μεγαλοπολίτας) 442, 17
Ἀσιννία Μαμμία *Me* 492
Μανδρηκίδας f: Ἀλκαμένης (Ἀντιγονεύς) 265, 49
Μαντίας Σαστράτω (Μαντινεύς) 323, 65
Μαντίας (Στυμφάλιος) δαμιοργός 356, 5 || (Τεγεάτας) 6, 80
Μαντινεὺς Σατύρου Τήνιος *49*, 112
Μαντινίας *nomen fictum* XXIX, 45
Μαν - f: Μᾶλος (Μεγαλοπολίτας) 442, 17
Μᾶρκος Σωσικράτους (Τεγεάτης) ἔφηβος 50, 19
Μᾶρκος Τίτου (Ἀντιγονεύς) 274, 4
Μᾶρκος f: Σωτηρᾶς (Τεγεάτης) 50, 2
Μάρπησσα *v* Περιμήδα
Μαρτύριος ἐπίσκοπος *Me* XXXIII, 38
Μάρων f: Σῶσος (Τεγεάτης) 55, 96
Μαρ - (Τεγεάτας) 6, 87
Μεγάκλεια Δαμοκράτους (Μεγαλοπολῖτις) 461
Μεγακλῆς (Τεγεάτας) 6, 73
Μεγαλίας Μεγαλίαυ Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 58
Μεγαλοφάνης Μεγαλοπολίτης XXII, 138 *v* Δημοφάνης
Μεγα - f: Παρμ - 368, 176
Μεγίας Ἡραεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 144
Μεγιστώ *Te* 68
Μεγ - (Μεγαλοπολιτας) 445, 9
Μειδίας γραμματεὺς συνεδρίου (Μαγνήτων) 367, 1
Μειλίχω[ν] (Τεγεάτας) 38, 61
Μελαγκόμας Κίλλωνος Κραριώτας (Τεγεάτας) 40, 26
Μελανκόμας .... Μεγαλοπολίτας ἰατρός XXV, 20
Μελάνωπος f: Δίφιλος Ἀθαναῖος *74*, 20
Μελία I - - Δέρκω[νος] Μαντινεύς 323, 97
Μελισσίων Πύθωνος (Τεγεάτας) 35, 15
Μεμμία *v* Ἀσκληπώ
Μέμμιος *v* Ἀγαθοκλῆς, Ἵλαρος
Μενάλκης f: Ἀλεξίας (Μαντινεύς) 323, 73
Μενάλκης (Τεγεάτας) 42, 13
Μένανδρος Καλλικράτεος Μεγαλοπολίτας πρόξενος Μεγαρέων XXVI, 74
Μένανδρος Μενεστράτου Ἀρκὰς Μεγαλοπολίτας XXII, 18
Μένανδρος Πραξίαυ (Τεγεάτας) 35, 20
Μένανδρος *Me* 447, 11
Μενέας Ἀριστομένεος (Τεγεάτας) 35, 30
Μενέδαμος f: Ἀριστέας (Ἀντιγονεύς) 293, 20
Μενεκλῆς Νικο - Τεγεάτας πρόξ. Κλειτορίων 368, 74
Μενεκλῆς f: Δαμέας (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας) 38, 42
Μενεκράτης f: Ἀριστόδαμος (Μαντινεύς) 323, 41 || Λέων, Π....ς Ἀμβρακιῶται 368, 20 || Μένιππος (Τεγεάτας) 35, 34
Μενεκρ[έτης - -] (Τεγεάτας) 38, 64
Μενέστρατος f: Μένανδρος Ἀρκὰς Μεγαλοπολιτας XXII, 18
Μενέτιμος Νεοκρέτεος Μαντινεὺς πρόξ. Κλειτοριων 368, 119
Μέ[ν]ετος Π - Κραριώτας (Τεγεάτας) 41, 50
Μένιππος Μενεκράτεος (Τεγεάτας) 35, 34
Μένιππος f: Ἀρίσταρχος (Ἀντιγονεύς) 265, 48
Μενι - (Τεγεάτας) 173, 25
Μέντας (Μεγαλοπολιτας) *110*, 35
Μένων Μικίωνος (Τεγεάτας) 35, 28
Μεν - (Τεγεάτας) 173, 28
Μηνᾶς Μηνᾶ (Ἀντιγονεύς) 265, 50
Μην - *Me* 465
Μησ - *Ly* 546
Μιθυλῖνος f: Τιμέας (Ἡραιεύς?) 415, 8
Μικιων Γόργω Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 36, 101
Μικιων f: Λίσων Κραριώτας (Τεγεάτας 36, 57 || Μένων (Τεγεάτας) 35, 28
Μίκυθος Χοιρου Ῥηγῖνος και Μεσσήνιος, οἰκέων εν Τεγέει 3, 55
Μ[ικυ]λιων Νικολαΐδα 444, 6
Μικύλος Ἱππάκου Κυναιθεύς XXII, 120
Μικύλος *Te* 90
Μικ - (Τεγεατας) 35, 56
Μιλτιάδας f: Ἀριστόμαχος ἐπ' Ἀθαναιαν (Τεγεάτας) 38, 17
Μιλτιάδης f: Ἕλενος (Τεγεάτης) 55, 30
Μιμνέας (Μαντινεύς) 319, 31
Μναΐστρατος f: Αἴσχινας (Ἀντιγονεύς) 293, 10
Μνασέας Εὐχάνορος Φενικὸς πρόξενος Δελφῶν *82*, 28
Μνασίας f: Νικιας Ἀρκάς 549, 11
Μν[ασιθ]είδα[ς - - -] πρόξ. Κλειτοριων 368, 45
Μνασίλαος Εὐδαμίδα Ἀμφισσεὺς πρόξ. Λουσιατᾶν 394
Μνασίλαος Φενεός *82*, 24
Μνασίλας Κλεονικω (Μαντινεύς) 323, 81
Μνασίστρατος f: Δεξίας Ἱπποθοίτας (Τεγεάτας) 36, 81
Μνασιτέλης *Or* 343, 33
Μνασίων Χαιρήμονος (Μαντινεύς) 323, 66
Μνάσων Ἀνδρομένεος Πελλανεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 112
Μοισέας (!) f: Φίλων *Th D* 11
Λεύλιος Μόμμιος Λευκιου υἱὸς στρατηγός *etc.* 77
Μόνιτος f: Ὠκυμένης Κρης 293, 27
Μοσχίων Ἐπαινέτου Ἀρκὰς διδάσκαλος XXII, 84
Μοσχίων (Μεγαλοπολιτας) 440, 16
Μόσχος f: Σωσικλῆς μέτοικος *Te* 36, 45 || Φοῖβος (Τεγεάτης) 50, 23
Μοῦσα *Te* 28
Μουσαῖος f: Πλόκαμος (Τεγεάτης) 50, 75
Μουσαῖος *Me* 489
Μύλλων f: Πρόξενος (Τεγεάτας) 41, 35
Μύρτιχος (Μαντινεύς) 323, 10
Μύστης *He* 417
Μύστικος f: Ζώσιμος *Te* 50, 80
Μ.ονι. f: Κοίρανος Κρης 368, 65

Νάρκισσος Ὀνησᾶ (Τεγεάτης ἔφηβος) 54, 12
Ναρυκίδας *v* Θαρυκίδας
[Ν]αυσικράτης Ἀργεῖος 34, 30
Νεάδας f: Ξενοτέλης (Μαντινεύς) 323, 32
Νέαρχος Ὀρχομένιος (τύραννος?) 344, 15. *69*, 55—58
Νέαρχος - - πρόξ. Κλειτορίων 368. 127
Νέαρχος (Μαντινεύς) f: Ἀμφίστρατος 323, 42 || Δαμόξενος 323, 58 || Ξενίας 323, 82
Νεικ - *v* Νικ -
Νεμονῆς (*gen.* -νείου) f: -ανδρος Κ[νώσιος?] 34, 31
Νεοκλῆς Θεοχάρεος Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 120
Νεοκλῆς Νέωνος [Τεγεάτας?] πρόξ. Κλειτοριων 368, 3, *cf.* *Te* 106
Νεοκλῆς Ξενοκλ - πρόξ. Κλειτοριων 368, 136
Νεοκλῆς f: Νέων (Τεγεάτας) 38, 23
Νεοκλῆς *Te* 33
Νεοκλ - *Te* 250
Νεοκράτη[ς - -] (Τεγεάτας) 38, 67
Νεοκρέτης f: Μενέτιμος Μαντινεύς 368, 119
Νεολαΐδας Προξένου ἐκ Φενεοῦ *victor* *81*, 123
Νεολάδας f: Κραῦγις Ἀρκὰς ἀπ' Ὀρχομενοῦ *69*, 99
Νέος (Τεγεάτας) 6, 113
Νεο - f: Ἀνίοχος? Πελλανεύς 368, 106
Νέων Ἀπολλ[..... Ἀρ]κὰς ἀνὴρ χορευτής XXII, 81
Νέων Νεοκλέος (Τεγεάτας) 38, 23
Νέων ..ανευς Φενικός *82*, 10
Νέων f: Νεοκλῆς [Τεγεάτης?] 368, 3, *cf.* *Te* 106
Νεω - *Me* 447, 19
Νικαγόρας Αἰχμέου Ἀρκὰς παῖς χορευτής XXII, 80
Νικαγόρας Ῥόδιος Λυκαιονίκας 550, 27
Νικάδας f: Νικάτας Ἀρκάς XXII, 78
Νικαιος (Φενεός) *82*, 23
Νικανδρία Κλέωνος (Μεγαλοπολῖτις) 439, 59
Νίκανδρος Πεισικράτεος Ἀρκὰς *Trozene* XXVIII, 116
Νίκανδρος f: Ἀριστέας Μεγαλοπολίτας XXV, 157
Νικανδρος (Τεγεάτας) ἔφηβος 45, 5 || Ἀπολλωνιάτας (Τεγεάτας) 174, 2
Νικάνωρ Ἀπολλωνιου (Τεγεάτας) ὑπογυμνασίαρχος 46, 5
Νικάνωρ (Τεγεάτας) ἔφηβος 45, 11
Νικάρατος Κλεομήδεος (Τεγεάτας) 40. 17
Νικαρέτα (Τεγεᾶτις) 6, 101
Νικάρετος Νικαρέτω σύνδικος ἐν Ἡραιαι 415, 7
Νίκαρχος Νικάρχου (Τεγεάτας) ἔφηβος 43, 4 || Τεγεάτας δαμιοργός 1, 13
Νικαρχος Ἀρκὰς λοχαγός XIV, 4
Νικασίας Λακριτω Κραριώτας (Τεγεάτας) 36, 118
Νικασίας Πειθία (Τεγεάτας) ἔφηβος 43, 8
Νικασίας - (Τεγεάτας) ἔφηβος 44, 20
Νικασίας f: Ἐτέαρχος (Ἱπποθοίτας Τεγεάτας, 38, 50
Νικασίας (Τεγεάτας) 6, 110; *alius?* 115
Νικάσιππος Ἀσφα[λίω?] μέτοικος *Te* 36, 74
Νικάσιππος Φιλιππου (Μεγαλοπολίτας) ἱερεὺς τᾶς Δεσποινας *Ly* 516, 1. 8. 24
Νικάσιππος f: Θεοτέλης Ἀρκάς 549, 8
Νικάσιππος (Μαντινεύς) 319, 40
Νικάτας Νικάδα Ἀρκὰς αὐλητής XXII, 78
Νικα - - (Μαντινεύς) 319, 32
Νικέας Ἀστ - Πελλανεὺς πρόξ. Κλειτορίων 368, 94

Φίλεια *Te* 247
Φιλέρωϲ Φιλέρωτοϲ (Τεγεάτηϲ) 55, 60
Φιλημάτιον *Ma* 336
Φιλήϲιοϲ Ϲαμίδα (Ἀντιγονεύϲ) 265, 49
Φιλινίων Γόργου Ἀρκὰϲ παῖϲ χορευτήϲ XXII, 119
Φιλῖνοϲ Ϲικλείδα *Me* 439, 29
Φιλῖνοϲ *Me* 447, 8
Φιλεῖνοϲ *Me* 491
Φίλι[οϲ] Δαμαίνου Μεγαλοπολίταϲ XXVII, 51
Φίλιοϲ Φίλωνοϲ (Τεγεάταϲ) ϲτραταγόϲ 116
Φιλίππη *Cl* 375
Φιλιππίδηϲ Ἀθηναῖοϲ *2*, 102
Φίλιπποϲ Ἀγαθοκλέοϲ (Τεγεάταϲ) ϲτραταγόϲ 116
Φίλιπποϲ Ἀλεξάνδρου Μεγαλοπολίτηϲ XXVI, 66
Φίλιπποϲ Εὐθυδάμω (Μαντινεύϲ) 323, 86
Φίλιπποϲ - (Τεγεάταϲ) ἔφηβοϲ 44, 30
Φίλιπποϲ *f*: Ἀρχίαϲ (Κλειτόριοϲ) 370 || Νικάϲιπποϲ (Μεγαλοπολίταϲ) *Ly* 516, 2 || -ηϲ Τεγεάταϲ 5, 23 || -ϲ 368, 52
Φίλιπποϲ Ἀζὰν ἐκ Πελλάναϲ πύκτηϲ VIII, 45 || (Μαντινεύϲ) 318, 24
Φιλίϲκοϲ Ἁγία Θελφούϲιοϲ *101*, 101
Φιλίϲκοϲ Ἀλιοδώρου (Μεγαλοπολίταϲ) 443, 5
Φιλίϲκοϲ *f*: Θέαφοϲ *civ. inc.* 415, 2
Φιλιϲτέαϲ Νικοδρόμου Ἀλεῖοϲ πρόξ. Κλειτοριων 368, 57
Φιλιϲτίδαϲ Εὐφρα- μέτοικοϲ *Te* 36, 125
Φιλιϲτίδαϲ Ἀργεῖοϲ Λυκαιονίκαϲ 550, 19
Φιλλία[ϲ] Ἀρχία *f*: Ἀρχίαϲ Ἀλεῖοϲ 368, 133 *corr.*
Φιλλίαϲ *f*: Πιϲτοκλῆϲ μέτοικοϲ *Te* 36, 44
Φιλλίαϲ Κυπαριϲϲιεὺϲ πρόξ. Λουϲιατᾶν 390
Φίλλιϲ *Me* 447, 13
Φιλλύραϲ (Μαντινεύϲ) 319, 35
Φίλλυροϲ Ξενία (Ἀντιγονεύϲ) 293, 21
Φιλλῦϲ (*gen*: Φιλλῦ) *f*: Κάλλιϲτοϲ (Τεγεάτηϲ) 55, 37
Φιλογένηϲ *f*: Ἀριϲτίων (Μεγαλοπολίταϲ) 439, 30
Φιλόδαμοϲ (Τεγεάταϲ) ἱερήϲ 36, 106 || (Φιγαλεύϲ) 425 || 427
Φειλοδέϲποτοϲ *Te* 208
Φιλοθάληϲ *f*: Καλλίϲτρατοϲ Ϲικυώνιοϲ *140*, 125
Φιλόθηροϲ [Ἀρ]χίππου Φιαλεύϲ *107*, 80
Φιλόθηροϲ *Phi* 427
Φιλόκαϲ (Τεγεάταϲ) ἱερήϲ 40, 20
Φιλόκλεια *bis* (Μεγαλοπολῖτιϲ) 479
Φιλοκλῆϲ Ἀριϲτίωνοϲ Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 38, 29
Φιλοκλῆϲ Καλλικράτευϲ Μεγαλοπολίταϲ *statuarius* XXXI, 83
Φιλοκλῆϲ Κλεοδώρω (Τεγεάταϲ) 40, 18
Φιλοκλῆϲ Παϲέα τοῦ Φιλοκλέοϲ (Μεγαλοπολίταϲ) 440, 11
Φιλοκλῆϲ Φαίδρω Ἱπποθοίταϲ (Τεγεάταϲ) 40, 22
Φιλοκλῆϲ *f*: Παντιάδαϲ Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 36, 102 || Παϲέαϲ (Μεγαλοπολίταϲ) 440, 6 || Φερέαϲ (Ἱπποθοίταϲ Τεγεάταϲ) 38, 47
Φιλοκλῆϲ *Ma* 292
Φιλοκράτηϲ Δαμονίκου (Τεγεάτηϲ) *f*: Δαμόνικοϲ 83
Φιλοκράτηϲ Διδύμου (Τεγεάτηϲ) ἔφηβοϲ 50, 43
Φιλοκράτηϲ *f*: Εὔβουλοϲ Ἀθηναῖοϲ 396 || Θεοκλῆϲ Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 38, 32
Φιλοκράτηϲ Ϲυρακόϲιοϲ Λυκαιονίκαϲ 550, 20. 26

Φιλόλογοϲ *Te* 253
Φιλόμβροτοϲ *f*: Πλειϲτίαϲ (Τεγεάταϲ) 35, 52
Φιλόμβροτοϲ Θελφούϲιοϲ *101*, 120
Φιλομηλίδαϲ (Μαντινεύϲ) 262, 4
Φιλόμουϲοϲ *f*: Ἵππων (Τεγεάτηϲ) 50, 48
Φιλόνικοϲ Αἰϲχρίωνοϲ (Μεγαλοπολίταϲ) 442, 19
Φιλόνικοϲ Φιλονίκω Ἀργεῖοϲ Λυκαιονίκαϲ 549, 7
Φιλόνικοϲ *f*: Πόλειοϲ (Ἀντιγονεύϲ) 309
Φιλόνικοϲ (Τεγεάτηϲ) 165, 1 || *Phe* 362
Αἰμιλία Φιλοξένα (Κλειτορία) *86*, 78
Φιλοξενίδαϲ *f*: Φιλόξενοϲ Ἀρκὰϲ Μεγαλοπολίταϲ XXI, 37
Φιλοξενίδαϲ *later* *Te* 170, 17
Φιλόξενοϲ Ἕλλανοϲ Τεγεάτηϲ αὐλητήϲ *4*, 119. XXII, 125
Φιλόξενοϲ Νικία Ἀθηναῖοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 152
Φιλόξενοϲ Ὀνάτου ϲύνδικοϲ ἐν Ἡραίαι 415, 9
Φιλόξενοϲ Φιλοξενίδα Ἀρκὰϲ Μεγαλοπολίταϲ XXI. 37
Φιλόξενοϲ Φιλοξένω (Τεγεάταϲ) 31, 6
Φιλόξενοϲ Φιλωνίδαυ (Ἱπποθοίταϲ Τεγεάταϲ) 38, 49
Φιλόξενοϲ - - (Μεγαλοπολίταϲ) 439, 81
Φιλοποίμην Κραύγιοϲ (Μεγαλοπολίταϲ) [432]; ϲτραταγὸϲ τῶν Ἀχαιῶν τὸ τέταρτον 293; εὔοπλοϲ 461; *Me later* 469, 7; *cf.* XXIV, 17. 28 *sqq.*, XXV, 1. 140 *sqq.* *1*, 28. 5, 40. *f*: Θεαρίδαϲ 442, 8
Φιλοποίμην Θεαρίδα τοῦ Λυκόρτα (Μεγαλοπολίταϲ) *Ly* 535, *f*: Θεαρίδαϲ 442, 8; - (Μεγαλοπολίταϲ) 445, 10
Φιλοϲθένηϲ *f*: Αἴθων Ἀντιγονεύϲ 265, 50
Φιλοϲ - *f*: -ηϲ (Τεγεάταϲ) 30, 1
Αὐρ. Φιλουμενόϲ 369, 4
Φίλτων Μεϲϲάνιοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 49
Φίλτων *later* *Te* 170, 18
Φίλων Ἀριϲτοτέλεοϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 36, 109
Φίλων Λυκομήδεοϲ Μαντινεύϲ *49*, 18. XIX, 83
Φίλων Μοιϲέα(!) ἐν Θελφούϲϲαι *D* II
Φίλων Ϲατύρου Νικομηδεὺϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 155
Φίλων Τριτέα Ὀρχομένιοϲ Ἀρκάϲ *69*, 43
Φίλων *f*: Θραϲέαϲ Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 36, 97 || Κλέαϲ (Τεγεάταϲ) 40, 42 || Ϲώπατροϲ (Μαντινεύϲ) 323, 50 || Φίλιοϲ (Τεγεάταϲ) 116
Φίλων ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 36, 32 || (Τεγεάτηϲ ἔφηβοϲ) 48, 19
Φιλωνίδαϲ *f*: Φιλόξενοϲ (Ἱπποθοίταϲ Τεγεάταϲ) 38, 49
Φιλωνίδαϲ (Τεγεάταϲ) ἔφηβοϲ 44, 25
Φιλ - *f*: -ϲιγένηϲ 352, 9
Φίντων *f*: Δαμέαϲ (Τεγεάταϲ) 116
Φλάβιοϲ Ϲωϲικράτου υἱόϲ *Te* 87
Φλάβιοϲ *v* Ἡρακλείδαϲ, Φιλάργυροϲ
Φλέγων Εὐ[ίδου] (Τεγεάταϲ) 42, 4
Φλέγων *f*: Εὔιδοϲ (Τεγεάταϲ) 44, 11
Φοίβη *Ma* 283
Φοῖβοϲ Μόϲχου (Τεγεάτηϲ) ἔφηβοϲ 50, 23
Φόρμιϲ Ἀρκὰϲ Μαινάλιοϲ, νῦν δὲ Ϲυρακόϲιοϲ VIII, 160
Φορτουνᾶτοϲ *f*: Ἀφροδίϲιοϲ (Τεγεάτηϲ) 50, 6
Φρῖκιϲ Ἀριϲτ .... Χαραδρεὺϲ πρόξ. Λουϲιατᾶν 391
Φρονιμᾶϲ *f*: Εἰϲᾶϲ Τεγεάτηϲ 55, 92
Φύλαρχοϲ Λυϲικράτουϲ Ἀθηναῖοϲ πρόξενοϲ Ἀρκάδων 1

Φύτιοϲ *f*: Δαμέαϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 36, 108
Φ - (Τεγεάταϲ) 173, 18

Χαιρήμων *f*: Μναϲίαϲ (Μαντινεύϲ) 323, 66
Χαιρήμων *tragicus* 118, 26
Χαιριάδαϲ (Ὀρχομένιοϲ) 343, 10
Χαιριγένηϲ (Μαντινεύϲ) 318, 11
Χαίριποϲ Ποϲι - (Μαντινεύϲ) 323, 11
Χαιρίων Εὐάγεοϲ (Μαντινεύϲ) 323, 69
Χαιρωνίδαϲ (Ϲτυμφάλιοϲ) 356, 7
Χαμ . λίϲ *Lu* 397
Χαρέαϲ Κλέωνοϲ (Τεγεάταϲ) ἔφηβοϲ 44, 8
Χαρειδαϲ Μαντινεὺϲ δαμιοργόϲ 1, 39
Χάρηϲ Ἀπολλωνίου (Ἀντιγονεύϲ) 293, 13
Χαρίδαμοϲ Ἁγία Ἀρκὰϲ Κλειτόριοϲ πρόξενοϲ Δελφῶν *86*, 34
Χαρίδαμοϲ *He* 418
Χαρικλῆϲ *f*: Δάμων (Τεγεάταϲ) 38, 25
Χαρίλαοϲ (Μαντινεύϲ) 284
Χαρίτων κυναγόϲ *Te* 47, 4
Χαρι . *artifex*? XVIII, 104
Χαρμιάδαϲ (Ἀντιγονεύϲ) 297
Χαρμίων Ξένωνοϲ μέτοικοϲ *Te* 36, 47
Χαρμονικίϲ *He* 418
Χαρτίαϲ Μεϲϲάνιοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 48
Χαρτ - *s.* - χαρτ - *Te* 95
Χείλεωϲ Ἀρκάϲ *v* Χίλεοϲ
Χειρίϲοφοϲ Κρήϲ *Te* *1*, 37. 2, 99
[Χ]έλιϲ Πλειϲτ[ια] (Θελφούϲιοϲ) 411
Χη[ρι]κρ[έτηϲ] Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 173, 10
Χίλεοϲ Τεγεήτηϲ *2*, 114
Χιονίδαϲ Εὐαινέτω Ἀρκὰϲ Λυκαιονίκαϲ 549, 4
Χοίρα *v* Περιμήδα
Χοιροθύων *libertus* *Phi* 428
Χοῖροϲ *f*: Μίκυθοϲ Ῥηγῖνοϲ *etc.* *3*, 55
Χοραγικλῆϲ - - (Μεγαλοπολίταϲ) γέρων 443, 3
[Χ]ορ[α]γίων? - - Μεϲϲάνιοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 47
[Χ?]ορέαϲ *f*: Νικόλαοϲ Φενικόϲ *82*, 30
Χορηγίων *Te* 561
Χρέμων (Τεγεάταϲ) ϲτραταγόϲ 10
Χρήϲιμοϲ Ὠφελίωνοϲ (Τεγεάταϲ) 30, 5
Χρόνιοϲ (Τεγεάτηϲ) *1*, 12
Χρυϲέρωϲ Χρυϲέρωτοϲ (Τεγεάτηϲ) ἔφηβοϲ 50, 32
Χρυϲέρωϲ *f*: Ξένων (Τεγεάτηϲ) 50, 31
Χρυϲῆϲ Ἀρτεμᾶ (Τεγεάτηϲ) 55, 91
Χρῶμιϲ (Ϲτυμφάλιοϲ) δαμιοργόϲ 356, 6
Χρωτώ *Te* 259

Ὠκυμένηϲ Μονίτου Κρήϲ 293, 27
Ὧροϲ *f*: Εἰϲίδωροϲ (Τεγεάτηϲ) 50, 70
Ὠφέλαϲ 503
Ὠφέλιμοϲ *f*: Τρύφεροϲ (Τεγεάτηϲ) 50, 58 || Ϲωτέληϲ *Ma* 326
† Ὠφέλιμοϲ *Te* 6, 3 *cf. add.*
Ὠφελίων *f*: Δαμόξενοϲ (Ἱπποθοίταϲ Τεγεάταϲ) 38, 51 || Χρήϲιμοϲ (Τεγεάταϲ) 30, 5

-άδαϲ (Τεγεάταϲ) 41, 4
-άκηϲ Μεγαλοπολίταϲ 34, 2
.. άκλειτοϲ Εὐτυχίδαυ (Τεγεάταϲ) 30, 3
-αμοϲ (Μαντινεύϲ) 318, 13 || (Τεγεάταϲ) 6, 69
-ανδροϲ Νεμονείου Κ[νώϲιοϲ?] 34, 81
-ανδροϲ Ϲτρατοκλέοϲ (Τεγεάταϲ) 40, 13
-ανδροϲ (Μαντινεύϲ) 319, 15
-ανθίδαϲ (Τεγεάταϲ) 30, 23
-ανοϲ (Τεγεάταϲ) 40, 10
... αρχοϲ - - ηναῖοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 124

-αρχοϲ Ὀρχομένιοϲ (δαμιοργόϲ) 2 || (Τεγεάταϲ) 6, 114 || 40, 8
-αϲθένηϲ (Τεγεάταϲ) 40, 12
-αϲτοϲ Δρ - (Ϲτυμφάλιοϲ) 358, 5
-άτηϲ Ϲωκράτεοϲ (Τεγεάταϲ) 41, 25
-άτηϲ Ἀργεῖοϲ 34, 6 || *Te* 170
-αχοϲ (Τεγεάταϲ) 36, 6
... γένηϲ - - ηναῖοϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 125
-γόραϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 38, 15
-γων Ἱπποθοίταϲ (Τεγεάταϲ) 36, 17
-δαϲ Ἀρίϲτου πρόξ. Κλειτορίων 368, 12
.... δαϲ *f*: Κλεόξενοϲ (Μεγαλοπολίταϲ) 444, 46
-δαϲ Κυθήριοϲ 34, 4
-δικοϲ (Τεγεάταϲ) 36, 3
-δροϲ Μαντινεύϲ 49, 132
-δωροϲ - - (Μεγαλοπολίταϲ) 439, 11
-δωροϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 38, 9
... έαϲ Ϲ - (Μεγαλοπολίταϲ) 442, 15
...... εια Θεαρίδα τοῦ Φιλοποίμενοϲ 442, 9
. ειδο - 368, 166
-εινίαϲ (Τεγεάταϲ) 36, 10
-ελίδαϲ *Ly* 551
-εξίαϲ (Τεγεάταϲ) 6, 60
. ερετοϲ (?) *f*: Ϲάμιοϲ (Μαντινεύϲ) 323, 19
.. εϲίαϲ *f*: Ἰμπεδέαϲ (Μαντινεύϲ) 323, 6
-εϲίαϲ (Τεγεάταϲ) 36, 8
-ετοϲ *Or* 345, 19 || Ἱπποθοίταϲ (Τεγεάταϲ) 36, 18
-έων (Τεγεάταϲ) 6, 62
... ημοϲ Παρράϲιοϲ VIII, 89
-ηρίδαϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 38, 12
..... ηϲ Εὐκάρπου (Τεγεάτηϲ) 55, 46
-ηϲ Νικέοϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 36, 35
-ηϲ Φιλίππου Τεγεάταϲ πρόξενοϲ Ἐπιδαυρίων 5, 23
-ηϲ Φιλοϲ - 30, 1
-ηϲ *Laco* 251
.. ητορίδαϲ (Τεγεάταϲ) 42, 9
Αὐρ. . θαμοϲ? Εὐκάρπου *Cl* 369, 25
-ίαϲ Δαμαινέτω (Τεγεάταϲ) 39, 5
... ίαϲ Προαγορίδα Μαντινεὺϲ πρόξ. Κλειτορίων 368, 115
..... ιγένηϲ *Ma* 342*a*
.... ίδαμοϲ Μεγαλοπολίταϲ XX, 51
-ίδαμοϲ (Τεγεάταϲ) 6, 75
..... ίδαμοϲ (Τεγεάταϲ) 32, 4
.... ίδαϲ *f*: Βαθυκλῆϲ Ἀπολλωνιάταϲ (Τεγεάταϲ) 38, 39
-ίδαϲ ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 36, 81
-ικλῆϲ (Τεγεάταϲ) 30, 15
-ιμίδαϲ (Τεγεάταϲ) 30, 26
-ιλοϲ (Μεγαλοπολίταϲ)? 445, 12
. ιμοϲ - - Διονυϲίου πρόξ. Κλειτορίων 368, 40
-ίμων (Τεγεάταϲ) 6, 71
.. ῖνοϲ Κρ - [Τριτ]αιεύϲ 368, 77
.... ιοϲ Ἀγα - Κραριώταϲ (Τεγεάταϲ) 41, 55
-ίπυλοϲ (Ϲτυμφάλιοϲ?) 354, 4
... ιϲίαϲ Φαύλλω ἐπ' Ἀθαναίαν (Τεγεάταϲ) 38, 16
-ίτιοϲ *Ma* 308
-ιφάνηϲ (Τεγεάταϲ) 41, 28
- - κε . τεοϲ (*gen.*) (Τεγεάταϲ) 42, 10
-κηϲ Θραϲ - Ἱπποθοίταϲ (Τεγεάταϲ) 39, 11
-κλέαϲ Τεγεάταϲ 548
..... κλείδαϲ Μεγαλοπολίταϲ XX, 52
-κλείδαϲ *later* 553
.... κλῆϲ *f*: Θράϲων 368, 174
.... κλῆϲ [*h*ελλαν]οδικῶν XIX, 76
-κλῆϲ (Τεγεάταϲ) 6, 88. 103 || 36, 12 || 40, 2 || 110
-κόλαϲ Ἱπποθοίταϲ (Τεγεάταϲ) 36, 19
-κρέτηϲ (Τεγεάταϲ) 30, 18

II.

Nomina Romana.

* Asterisco nomina singularia notavimus, i. e. ea quae more graeco usurpantur.

Cognomina graeca exhibet index I.

1. Praenomina.

2. Nomina.

3. Cognomina.

Αἰλιανός *v* Πομπήϊος
Βάϲϲοϲ *v* Γέλλιοϲ
Γάϊοϲ *velut cognomen v* Ἰούλιοϲ
Gallus *v* Vircius
Γέμενοϲ 434, 6; Geminus *86*, 72
Γερμανόϲ *55, 38
Ἑλενιανόϲ *55, 47
Εὐτυχιανόϲ *55, 62
Ἡρκλανόϲ *v* Ἰούλιοϲ
Εἰουλιανόϲ *179
Ἰούλιττα *v* Κλαυδία
Κάλανδοϲ 377
Λαῖτοϲ *339
Λιβυρνόϲ *55, 79
Μακρεῖνοϲ *v* Πομπήϊοϲ
Μάρων *55, 90
Οἰκοδεϲποινιανόϲ *275, 8
Ὀρβανόϲ *55, 71—73. 93. 94
Οὐιβούλλιοϲ *v* Ἰούλιοϲ
Οὐολοϲϲηνή, -όϲ 544
Οὐρβανόϲ *253
Πεῖοϲ *287; *v* Ἰούλιοϲ
Πρῖμοϲ *55, 81; Πρεῖμοϲ 48, 14. *55, 54. *327
Πρόκλα 382
Π[ωλ]ίων *51, 20
Ῥουφεῖνοϲ 154
Ῥοῦφοϲ *50, 10 || Ὕπατοϲ 153
Σεκοῦνδοϲ *v* Κλαῦδιϲ, . ρηα-
Σπεδιανόϲ *v* Τάδιοϲ
Στατία 372
Τερτία *v* Αὐρηλία
Τέρτιοϲ *50, 44
Τέρτυλλοϲ *v* Κλαύδιοϲ
Τιτιανόϲ *55, 89
Φηλει[ξ *s.* -κίων] *v* Ἀσίνιοϲ
Φηλικίων *54, 23
*Φορτουνᾶτοϲ 50, 6

III.

Nomina geographica.

ποτ. = ποταμόϲ.

Ἀγκαῖον (Λύκαιον?) ὄροϲ XV, 68
Ἄγραι *Arcadiae oppidum?* XXXII, 32
Ἀγχιϲία ὄροϲ *Ma 47*, 1
Ἀδρίαν 268, 25
Ἀζανία, Ἀζηνία, Ἀζᾶνεϲ VIII, 1—82; Ἀζᾶνεϲ XXXII, 98; Ἀζανίϲ *Ps 99*, 109; Ἀζηνία *Lu 93*, 81; Ἀζανία (Φενεόϲ) *81*, 38; Ἀζὴν ἐκ Παίου *85*, 111; Ἀζὰν ἐκ Πελλάναϲ VIII, 44—76; Ἀζήνια οὔρεα *Cl 85*, 14; Ἀζαντίδα κούρην VII, 98
Ἀθᾶναι· Διονύϲια τὰ μεγάλα ἐν Ἀ. 118, 3
Ἀθαναῖοϲ *74*, 20; Ἀθηναῖοϲ 368, 153. 396. 411. 549, 10
Ἀθήναιον *1)* τὸ περὶ τὴν Βέλβιναν *129*, 40. XXIII, 76. τὸ τῶν Μεγαλοπολιτᾶν *129*, 59. 62. XXIV, 94. *2) Maenali 143*, 7
Αἰγιναῖαι δραχμαί 357, 81. 139
[Αἴγιον] 344, 6
Αἰγυνέα *Messeniae* XXVII, 102
Αἶγυϲ πόλιϲ *129*, 13. 17; Αἰγυεῖϲ *129*, 28; Αἰγῦται, Αἰγῦτιϲ 128, 68. *129*; [Αἰγῦτι]ϲ *pars* Σκιρίτιδοϲ? *129*, 81
Αἰζανείτηϲ, Αἰζανοὶ *Bithyniae* XXXII, 97
Αἱμονιαί πόλιϲ *143*, 3. 25
Αἰτωλόϲ 10, 3; Αἰτωλοί 419. *73*, 37. XXIII, 72 *sqq.*; Αἰτωλοῖϲ ϲυμπολιτευομένη Φιγάλεια *107*, 41; ϲυμμαχίδεϲ, ϲυμπολιτευόμεναι πόλειϲ *Ma Or Te 4*, 126. *49*, 141. *69*, 62 || IV 2 ψάφιϲμα, IV 3 πρεϲβευταὶ καὶ διαλύοντεϲ
Αἰ- - 368, 88
Ἀκακήϲιον Παρραϲίων πόλιϲ *131*, 50. 112
Ἀκαρνάν 549, 30
Ἄκη χωρίον, τοῖϲ Ἄκεϲιν *Me 128*, 54. 56
Ἀκίδαϲ ποταμόϲ XV, 69
Ἄκτιον· ἀπὸ τῆϲ ἐν Ἀ-ῳ ν[αυμαχίαϲ *s* ἰκηϲ] 50, 5
Ἀλαλκομένεια πηγή *Ma 46*, 126
ΑΛΕΑ *74* || ἐϲ Ἀλέαν *74*, 29; πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ *74*, 65; Ἀλεάτηϲ *74*, 67; Ἀλεᾶτιϲ *74*, 78; Ἀχαιῶν Ἀλεατᾶν *74*, 70 (*de* Ἀχαιῶν Ἀλείων *v 74*, 71); Ἀλεόϲ *74*, 11. 66; Ἀλεαῖοϲ *74*, 66; Ἀλειοί *74*, 20 [*n* 368 *v sub* Ἀλεῖοι]
ἱερὸν Ἀρτέμιδοϲ Ἐφεϲίαϲ *74*, 8; ἱερὸν Ἀθηνᾶϲ Ἀλέαϲ *74*, 3; ναὸϲ Διονύϲου *74*, 4

Ἀλέα *v* Τέγεα
Ἀλεῖοι 368, 54. 131 (*non* Ἀλειοί· *Baunack ad SGDI* II 2580 *A* II, 20); [Ϝαλε]ῖοι - Ἠλεῖοι? 351. XXIV, 112; Ἀλεῖοϲ 549, 3. 550, 10
Ἀλεξάνδρεια· Πτολεμαῖα ἐν Ἀ-αι 118, 13
Ἀλήϲιον ὄροϲ *Ma 46*, 63
Ἀλίφειρα *D* II, 80; Ἀλίφηρα *105*; Alipheraei *105*, 68. XXXII, 41; Aliphera *105*, 55; Ἀχαιῶν Ἀλιφειρέων *105*, 64
τείχη *105*, 47; ἀκρόπολιϲ *105*, 48; ἄκρα *105*, 3. 45; ἱερὰ Ἀϲκληπιοῦ, Ἀθηνᾶϲ *105*, 10; Τριτωνὶϲ κρήνη *105*, 10; πόλιϲ *105*, 36. 39. 72; προάϲτειον ἄκραϲ *105*, 45
Ἀλκιμέδων πεδίον *Ma 46*, 111
Ἀλλάντη πόλιϲ Ἀρκαδίαϲ = Ἀλλάντιον (*Theop.*). *Steph. Byz. s. v.*
Ἀλοῦϲ *v* Ὄρυξ
Ἀλϲαία (*corruptum; cum praecedat Heraea, de* Ἀλιφείρᾳ *quam de* Ἀλέᾳ *s.* Ἀϲέᾳ *cogitare malim*) XXIII, 98
Ἀλυζαῖοι 368, 18
Ἄλυϲϲοϲ πηγή *Cy 98*, 4
Ἀλφειόϲ *3*, 40; *103*, 2. 10; *125*, 18; *142*, 32; γέφυρα *He 104*, 35; πηγαί *ad Ascam* XX, 111. *143*, 10; Ἀ. *Tegeatidis 1*, 58; *cf.* Ἰάων
Ἀμβρακιῶται 368, 20
Ἄμιλοϲ χωρίον *68*, 24; *cf. VI*, 1 Ἀμιλῶ
Ἀμίνιοϲ ποτ. *Me 125*, 23. *128*, 102
Ἀμφικτύονεϲ XX, 157 *sqq.*
Ἀμφιϲϲεύϲ 394, 6
Ἄναποϲ ποταμόϲ *Mess* XXVII, 111
Ἀνδανία XXVII, 14. 144. XXXI, 88
Ἀνεμῶϲα χωρίον *130*, 13; *cf.* ἠνεμόεϲϲαν Ἐνίϲπην XI, 50
Ἀνθάνα Ἀρκαδίαϲ πόλιϲ *Steph. Byz.* (*eadem quae Cynuriae laconicae:* Ἀνθήνη) VIII, 10
Ἀντιγόνεια *v* Μαντίνεια
[Ἀντιοχ]εῖϲ οἱ π[ρὸϲ Μαιάνδρῳ] 537
Ἀπέλαυρον (ὄροϲ) *74*, 115
Ἀπιδανῆεϲ XVI, 81 *i. q.* Ἀρκάδεϲ *cf.*
Ἀπιδόνεϲ· οἱ Ἀρκάδεϲ ἀπὸ Ἀπιδόνοϲ ποταμοῦ *Steph. Byz.* Ἀπία
Ἀργεάθαι(?) *Cl 85*, 40 (*u. v.*)
Ἀργεῖοϲ, Ἀ-α 9. 34. 263, 2. 549. 550
Ἀργολικὸν ϲυνέδριον XXXII, 94; Ἀλέα *74*, 83; Στύμφαλοϲ 75, 128

Ἀργὸν πεδίον *Ma 46*, 36. *48*, 136
ΑΡΚΑΔΕϹ, ΑΡΚΑΔΙΑ *passim.* *nomen*: VII. IX, 101 || *poët*: Ἀ-ία πολύμηλοϲ *47*, 77. Ἀ-η *2*, 44; Ἀ-ίηθεν XVII, 24 || Ἀρκάδεϲ αὐτόχθονεϲ XI, 154. *48*, 142; αὐτόχθων ἱερᾶϲ λαὸϲ ἀπ' Ἀ-ίαϲ XVIII, 140; Ἀρκάδεϲ Πελαϲγοί XI, 153; Ἀρκάδων *glossae* XVI, 17. 25; τῶν πρώτωϲ τὴν τελετὴν - παρὰ τοῖϲ Ἀ. ϲυϲτηϲαμένων ἱεροφαντῶν 517, 9; Ἀρκάδων Ἱερὰ κορυφὴ = Λύκαιον *140*, 3; Ἀρκά[ϲιν ἱερὰν] χώραν *prope Schoenuntem? 130*, 18; Ἀρκαδικὸν δεῖπνον XI, 98
Ἀρκάϲι 432, 33; 173; ἔδοξεν τῆι βουλῆι τῶν Ἀρκάδων καὶ τοῖϲ μυρίοιϲ 1; Ἀρκάδεϲ πάντεϲ XVIII, 83. XXI, 43; Ἀ. π. πλὴν Μαντινέων *3*, 17; Ἀρ[κάδω]ν ἐπὶ Ϝρήϲι 343, 18; τοῖϲ Ἀρκάϲι *nummi saec. II p. Chr.* XXXII, 88; Ἀρκάδων κοινόν XVII, 134 *sqq.* XXXII, 86 *sqq.*; *cf.* Ἀρκαδάρχηϲ 132, 2, 7; Ἀρκαδικόν XVII, 135. XIX, 96. XXXI 105. *3*, 130. *140*, 56; Ἀρκαδικοὶ παῖδεϲ *p* XVII, 12; Ἀρκάδεϲ [ἐγκτη]μένοι *Trozene* XXVIII, 114; *mercennarii* ἔδοξεν τοῖϲ Ἀρκάϲιν XVIII, 95
v IV 1 βαϲιλεῖϲ
v IV 2 βουλή, ἔδοξεν, ἐκκληϲία, ἑϲτία κοινή, κοινόν, μύριοι, ϲύλλογοϲ κοινόϲ
v IV 3 γραμματεύϲ, δαμιοργοί, προεϲτῶτεϲ, ϲτρατηγόϲ
Ἀρκάϲ *sine urbis nota saepe* 549. 550 (*catalogi* Λυκαιονικῶν). 362; Ἀρκὰϲ ἐκ Κλείτοροϲ *85*, 85; Λουϲιεύϲ (Λουϲιάτηϲ) Ἀ. *93*, 79; Μαντινεύϲ XXII, 21. *49*, 106; Ἀ. οἱ μετὰ Μαντινέων *et* Μεγαλοπολῖται XXI, 17. 18; *49*, 64; Μεγαλοπολῖται ἐξ Ἀρκαδίαϲ XIX, 158; Ἀ. Μεγαλοπολῖται XXII, 19; *cf.* XXIV, 75; Ἀ. Ὀρεϲθάϲιοϲ *144*, 34; Ἀ. Ὀρχομένιοι *68*, 68, *cf. 69*, 44; Παρράϲιοϲ ἀπ' Ἀρκαδίαϲ *140*, 71; Ἀρκὰϲ ἐκ Τορ[υνείου] *v Bourguet Delphes* III 193; Ἀ. ἐκ Τραπεζοῦντοϲ *128*, 17; Τριταιεὺϲ Ἀρκάϲ XXIV, 86; Φιγαλεῖϲ Ἀ. *106*, 133. *107*, 65. XIX, 158; ἄλλοι Ἀρκάδεϲ XXV, 101 *v* Καρυννεῖϲ Πελλανεῖϲ Τριταιεῖϲ Φλεάϲιοι *etc.*

Ἀρκαδία *Messeniae* IX, 146
Ἀρκαδία *Zacynthi* IX, 147
Ἄρνη κρήνη *Ma 46*, 47 *cf.* 86 *sqq.*
Ἀροάνια ὄρη *83*, 51. *93*, 1
Ἀροάνιοϲ ποταμόϲ *1) Ps 99*, 1; *2) Cl 85*, 18; *3)* (= Ὄλβιοϲ) *Phe 81*, 66. 73. 106. *82*, 34
Ἄρϲην ποταμόϲ *Th 101*, 18
Ἀϲέα *143*, 8. *144*, 60; ἐν Ἀϲέωι (!) *D* II, III, 9; ἐκ Μαινάλου *144*, 68; Ἀϲεᾶται *144*, 66; Ἀχαιῶν Ἀϲεατᾶν *144*, 74; ἀκρόπολιϲ, τεῖχοϲ *144*, 76. 77
Ἀϲεάτηϲ *Alpheus 144*, 72
Ἄϲτρον *v* Φολόη
Ἀταλάντηϲ δρόμοι (Σχοινοῦϲ) *130*, 16
Ἄτλαϲ (- Κυλλήνη) *82*, 51
Αὐλὴ χῶροϲ· ἱερὸν Πανόϲ *Ael. n. an.* XI 6 [*cf.* Αὐλή]
Ἀφειδάντειοϲ κλᾶροϲ XVII, 24, Ἀφειδάντεϲ *v* Τεγέα
Ἄφριξ· ἀνθύπατον Ἄφρικοϲ(!) 151, 15
Ἀφροδίϲιον *1) Maenali 143*, 6 || *2)* δρυμόϲ *Ps 99*, 29
Ἀχαΐα *provincia* XXXI, 25. 118
ΑΧΑΙΟΙ 344. 345 (?). 518. 519. XXXII, 90; Ἀχαιῶν Ἀλεατᾶν *74*, 70 (*de* Ἀχαιῶν Ἀλείων *v s.* Ἀλεῖοι; Ἀλεατᾶν *74*, 70: Ἀ. Ἀλιφειρέων *105*, 64; Ἀ. Ἀντιγονέων *50*, 28; Ἀ. Ἀϲεατᾶν (-ῶν) *144*, 74; Ἀ. Διπαιέων *131*, 86; Ἑλιϲφαϲίων XXVI, 134; Ἀ. Ἡραιέων *104*, 19; Ἀ. Θελπουϲίων *101*, 96; Ἀ. Θιϲοαι(ε)ων *127*, 14; Ἀ. Καλλιϲτατᾶν *130*, 57; Ἀ. Καφυέων *73*, 112; Ἀ. Κλειτορίων *86*, 50; Ἀ. Κορτυνίων *125*, 67; Ἀ. Λουϲιατᾶν *94*, 29; Μαντινεῖϲ *49*, 139 *sqq.*; Ἀ. Μεγαλοπολιτῶν XXIII, 47; Ἀ. Μεθυδριέων *130*, 132; οἱ Ὀρχομένιοι Ἀ. ἐγένοντο 344, 13; Ἀ. Στυμφαλίων 75, 117; Ἀ. Τευθιδᾶν *126*, 13; Ἀ. Φενεῶν *82*, 22; Ἀ. Φιαλέων *et* Φιγαλέων *107*, 61; *cf. Ps 100*, 16; Ἀχαιῶν ϲύνοδοϲ εἰϲ Κλείτορα *86*, 67
v IV 2 βουλευταί, δόγμα, ἔδοξε, κοινόν, νόμοι, ϲύλλογοϲ, ϲύνεδροι, ψάφιϲμα, ψαφοφορέω
v IV 3 ἄρχοντεϲ, γραμματεὺϲ τῶν ϲυνέδρων, δαμιοργοί, ἵππαρχοϲ, ναύαρχοϲ, ϲτραταγοί
Ἀχελοῖοϲ *VI 1*
Ἀχελῶοϲ ποταμόϲ *Lyc 142*, 19

χώρα *Me 125*, 18; *reges* XV, 87. XXX
Τρικόλωνοι IX, 64. 70. *130*, 5. 31
Τρίκρηνα ὄρη Φενεατῶν *81*, 54
Τρίπολις *1*) *Me* XVIII, 70 || *2*) T. Ἀρκαδίας *Steph. Byz. s. v.* = Tripolim Laconici agri XXVI, 49
Τριταιεῖς *Achaiae Arcades* XXII, 89. XXIV, 81. 86. XXV, 110; ἐν Τριτέαι *D* II, 129 || [Τριτ]αιεῖς? 368, 77
Τριτωνὶς κρήνη *Al 105*, 10
Τριφυλία, -ιοι XIV. 13 *sqq.*; XX, 85. 91. XXIII, 7; *cf.* XVIII, 156
Τρόπαια χωρίον *Ps 99*, 29

Ὑσία... Ἀρκαδίας πόλις, ὡς Φερεκύδης πρώτῳ (*eadem quae argolica* Ὑσίαι *1*, 77)
Ὑψοῦς *130*, 7. 52

Φαιδρία χωρίον *Me 129*, 47
Φαισάνα, Φαιστός XIII, 53. VII, 96
Φαλαισίαι *Me* 129, 50
Φάλακρις *Mess* XXVII, 75
Φάλανθος ὄρος, πόλις *130*, 13. 14

Φαραία, Φηραία τῆς Ἀρκαδίας *100*, 76; Φαραιεύς 392
ΦΕΝΕΟΣ *81—84*; 360—366 || Φενεός, ὁ, *81*, 37. XIV, 101; Ἑρμῆς τρηχέος ἐχ Φενεοῦ *82*, 20; Φενεοῖ *loc.* 360; ἐν Φενεῶι *D* II, 118 || Φενεᾶται *81*, 1. 41. *82*, 40. 44. 79. 82. 87. 108. *93*, 5; Φενεᾶτις γυνή *81*, 104; Φενεεύς? *81*, 41; Φενεαῖος? *81*, 41; Φενεαία *et* Φενεαῖον *mulier 81*, 42; Φενικοί *82*, 12. 29; Φενεοί *81*, 139; Ἀχαιῶν Φενεῶν *82*, 23; Φενικόν (= νόμισμα) *81*, 122; Φενική *scil.* χώρα *82*, 37; Φενεατική *81*, 21. 42. 53 || *loci*: ἀρχαία Φενεός *81*, 3; ἀκρόπολις *81*, 8; ἱερά· Ἀρτέμιδος Εὐρίππης, Δήμητρος Ἐλευσινίας *et* Θεσμίας *81*; ναοί· Ἀθηνᾶς Τριτωνίας, Ἀπόλλωνος Πυθίου, Ἑρμοῦ *81*; στάδιον *81*, 11 || *v IV 2* σύνεδροι(?). *IV 3* γραμματεὺς συνέδρων
Φήγεια = Ψωφίς *99*, 66
ΦΙΑΛΕΙΑ, Φιγάλεια *106—109*; 419—430 || Φιγάλεια συμπολιτευομένη Αἰτωλοῖς *107*, 41; ἐ Φιαλείας 419, 6; ἐν Φιαλείαι *D* II, 82; Ἀρκάδες Ἀζᾶνες οἱ Φ-αν νάσσασθ' VIII, 34 || Φιγαλεῖς Ἀρκάδες *106*, 133. XIX, 158; Διόνυσος Φιγαλεύς *106*, 14; Φιαλέες 419; Φιαλέων 420; Φιαλείων 395; Φιαλέοις 419, 11; Φιαλέων *et* Φιγαλέων Ἀχαιῶν *107*, 61
loci: τείχη *106*, 2; ἀγορά *106*, 8; 421; γυμνάσιον *106*, 6; θέατρον *106*, 125; ἱερὸν Ἀρτέμιδος Σωτείρας *106*, 4; λουτρὰ θερμὰ *106*, 19; ναὸς Διονύσου *106*, 7; πολεμάρχιον *107*, 53
v IV 2: δᾶμος, φυλά *IV 3*: ἄρχοντες, δαμιοργοί, σίταρχος. *VI 2*: ἱέρεια, ἱεροθύται Δήμητρος Μελαίνας, χορηγός
Φισῶν *Paradisi flumen* 169
Φλεάσιοι Ἀρκάδες XXV, 104; [Φλειά]σιοι? 368, 138
Φοίζων, Ἀρηϊθόου μνῆμα *Ma 46*, 88
Φολόη ὄρος (- Ἄστρον) XXXII, 129. *100*, 67; Pholoe *mons* cum oppido XXXII, 36
Φορβαῖον διατείχισμα *Mess.* XXVII, 70; *cf.*
Φορίεια κώμη Ἀρκαδίας. τὸ ἐθνικὸν Φοριεύς, ὡς Ἔφορος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν. *Steph. Byz.* ς' (*an* Φορβεία, Φορβαεύς?)

Φρίξα *Arcadiae* (*Elidis*) XI, 126. XIII, 55; *D* II, 84
Φυλακεῖς, Φυλάκη *2*, 140, *v* Τεγέα
Φυλακτρίς *v* Τεγέα
Φωκεύς 34, 16

Χαλ[κίς] 367, 19; Χαλκιδεῖς 354. 368, 27
Χαραδρεύς 389. 391
Χαρισία(ι) *130*, 4. 26
Χελυδόρεα ὄρος *Phe 81*, 61
Χῶμα *Te 1*, 50. 45, 9

ΨΩΦΙΣ *99—100* || XIV, 100. XXIII, 8; ἐν Ψ-ῖδι *D* II, 124 || Ψωφίδιοι *99*, 12; Ψ-ιδιον (νόμισμα) *99*, 77, ὅρος *99*, 17; Ψ-ιδίων πόλις *99*, 90 || τείχη, πύλη *100*, 9. 15; ἱερὸν Ἀφροδίτης Ἐρυκίνης *99*, 8; μνῆμα Ἀλκμαίωνος *99*, 7; ναὸς Ἐρυμάνθου *99*, 13

- εῖς *Te* 21, στρατηγοί
- ηναῖοι 368, 120
- σύνιος 34, 32

ὅροι·
Ἡραιεῖς — Θελπούσιοι *101*, 25
— Μεγαλοπολῖται *125*, 7
Θελπούσιοι — Ἡραιεῖς *101*, 25
— Ψωφίδιοι *99*, 30 (ἀρχαῖα γράμματα) *101*, 14
Καφυᾶται — Ὀρχομένιοι — Φενεᾶται *68*, 26. *81*, 77
Κλειτόριοι — Φενεᾶται *81*, 67; — Ψωφίδιοι *85*, 35. *99*, 24
Μαντινεῖς — Ἀργεῖοι *46*, 35
— Μεγαλοπολῖται *46*, 115
— Ὀρχομένιοι *47*, 4
— Τεγεᾶται *46*, 71
Μεγαλοπολῖται — Ἡραιεῖς *125*, 7
— Θουριεῖς XXVII, 40 *sqq.*
— Καφυᾶται — Ὀρχομένιοι *130*, 23
— Μαντινεῖς *46*, 115
— Μεσσήνιοι *XXVII*, 84 *sqq.* *128*, 62. *129*, 94
— Ὀρχομένιοι — Καφυᾶται *130*, 23
— Παλλαντιεῖς — Τεγεᾶται *1*, 50
— Τεγεᾶται *143*, 14; — Τεγ. — Παλλαντιεῖς *1*, 50
Ὀρχομένιοι — Καφυᾶται — Μεγαλοπολῖται *130*, 23; — Καφ. — Φενεατῶν *68*, 26
— Μαντινεῖς *47*, 4
— Μεγαλοπολῖται — Καφ. *130*, 23
— Φενεᾶται — Καφυᾶται *68*, 26
— Παλλαντιεῖς *1*, 50; — Παλλ. — Μεγαλοπολῖται *1*, 50
Παλλαντιεῖς — Μεγαλοπολῖται — Τεγεᾶται *1*, 50
Στυμφάλιοι — (Φενεᾶται) *81*, 51. *74*, 108
Τεγεᾶται — Ἀργεῖοι *1*, 77
— Λακεδαιμόνιοι *1*, 57 (Ἀλφειός)
— Μαντινεῖς *46*, 71
Φενεᾶται — Αἰγ(ε)ιρᾶται *81*, 49
— Καφυᾶται — Ὀρχομένιοι *68*, 26. *73*, 62. *81*, 76
— Κλειτόριοι *81*, 67
— Ὀρχομένιοι — Καφυᾶται 68, 26 *etc.*
— Πελληνεῖς *81*, 62. 49
— Στυμφάλιοι *74*, 108. *81*, 51
Ψωφίδιοι — Θελπούσιοι *99*, 30. *101*, 14
— Κλειτόριοι *85*, 35. *99*, 24
ὅροι *non notantur*: Ἀλεατῶν, Ἀλιφειρέων, Κυναιθέων, Φιγαλέων, *unus* Στυμφαλίων
ὅρ(ος) χω(ρίου) *Ma* 315—317

IV.

Respublicae Graecae.

1. Reges et tyranni.

Arcadiae βασιλεῖς *fabulares*: VII *sqq.* XI, 109 *sqq.* XV, 73. 90 *sqq.* XXX. *128*. 33. 90 || *cf. ind. VI*
ϵλνης *Te 2*, 71
Magnae urbis:
Ἀριστόδημος, Λυδιάδας } τύραννοι *v I*
Orchomeni (*et Arcadiae*): [90
Ἀριστοκράτης *68*, 23. 55. *140*, 33. XII, Ἀριστόδημος Ἀριστοκράτους XII, 118
Ἀριστομηλίδας? Ἀριστοκλείδας? τύραννος *1*, 12. *69*, 45
Tegeae:
Περιμήδας δυναστεύουσης *2*, 59. XV, 136
Aegypti:
Πτολεμαῖος Μακεδὼν *nondum rex*; *f*: Λᾶγος 550, 8

Athamanum:
Ἀμύνανδρος βασιλεὺς XXVI, 63
Macedoniae:
βασιλεὺς Φίλιππος (*Amyntae f.*) *cf.* Φιλιππείου *Me* 469, 6
Ἀλέξανδρος Φιλίππου *Me cultus* XXI, 57 || *D* I
[βασιλεὺς Ἀντίγονος βασ]ιλέως Δημητρίου *Ma* 299
Spartae:
βασιλεῖ Σπάρτας *poët* 173, 38
Commagenes:
βασιλεὺς Ἰούλιος Ἐπιφάνης Φιλόπαππος *Ly* 524

2. Senatus et comitia.

ἀγορά *Th 101*, 3; *Cl* 367, 28; *Cy 98*, 2; *Ma 48*, 29. 268, 52; *Me 110*, 4; *Te 1*, 12. 16, 9; ἱδρύσασθαι ἐν τᾶι ἀ. τὸ μ[νᾶμα] *Me* 432, 6; *Or 68*, 2, *Phi* 421, 7. *106*, 8
αἱρεῖσθαι· ᾑρέθησαν οἰκισταί *Magnae urbis* XVIII, 5 || αἱρεῖσθαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτᾶν *etc.* συνλύτας τρεῖς καὶ καταλύταν *St et?* 357, 14
αἱρετοὶ κατὰ μέρος ἐκ πάντων *Ma 47*, 150; *He 104*, 1
οἱ ἁλιασταί *Te* 6, 24. 27
ἀρχεῖα *Me 110*, 11
ἀρχοστάσια *Me* 437, 8
ἀστὸς Μαντινέων 325; μήτε ξένον μήτε Fαστόν *Te* 3, 11
ἄστυ· *Ant*: πόλιν κ[αὶ ἄσ]τυ 263, 7 || *St* [ἀ]στ[ί]αν δίκαν 357, 26 || Μεγαλοπολιτῶν ἄστεως *131*, 46

MILITARIA.

3. Magistratus et curatores.

ἀγορανομῶν *Ma* 296 || -μοῦντεϲ *Te* 123; -ήϲαϲ 125; *Me* 464

ἀποδοχεὺϲ ὁ καταϲταθείϲ *Me* 434, 4

ἀρκαδάρχηϲ 132, 2, 7

ἀρχέφηβοϲ *Te* 50, 4; *tres* 52, 6

ἄρχοντεϲ· τῶν ἐν τοῖϲ Ἀρκάϲιν ἀ. XIX, 87; ἄ-τεϲ (Ἀρκαδικοῦ) κατὰ πόλειϲ XXII, 155 || *Ant*: ἔδοξε τοῖϲ ἄρχουϲι καὶ ϲυνέδροιϲ 266, 41; ἄρχοντεϲ Ἀχαιῶν XXIII, 45; 343, 2 || *Me*: οἱ ἄρχοντεϲ 436, 7. 437, 26. 443, 12 || *St et urbis inc.*: ἄρχοντεϲ 357, 10. 22. 73. 97. 100. 142 || *Phi*: ἄρχοντεϲ 420, 9

γραμματεύϲ· (Ἀρκάδων?) [γ. τοῦ ϲ]υνεδρίου *Ma* 313; ὑπὲρ γραμματείαϲ *Ma* 302, 5 || Μαγνήτων γ. ϲυνεδρίου 367, 1 || Ἀχαιῶν? γ-εὺϲ (-εύων) τῶν ϲυνέδρων *Or* 345 || *Me*: ἐπὶ γρ-έοϲ τοῖϲ ϲυνέδροιϲ 439—444 || *St*: 356, 6; γραματεὺϲ δάμωι 351, 11 || *Te*: γ-εύϲ 11, 19; *gymnasii* 43, 1. 50, 78 || [Φε]νεατᾶν? γ-εὺϲ ϲυνέδρων *82*, 87 || γ-εύϲ *civ. inc.* 415, 5

γ[ραμματοφύλαξ] *Me* 432, 9

γραμματ- *St* 355

γραφήϲ *Te* 8. 12. [13]. 116

γροφεὺϲ δαμιοργῶν (Ἀρκάδων) 550, 4

γυμναϲιαρχῶν *Me* 515, 15; γ-ήϲαϲ *Te* 50, 2. 119; γ-οϲ *Te* 43, 2. 46. 49, 6. 52, 3 || γυμνάϲιον *Ma* *46*, 16. 268, 19. *Phi* *106*. 6 || γυμναϲι- *Te* 29 || ἔφηβοι *Te* 43, 3. 45. 46. 47. [48]. 50. 52. [54. 55? 56. 57?] || ϲυνέφηβοι *Te* 44, 2

δαμιοργοί· Ἀρκάδων *quinquaginta* 1. [2?] 548; γροφεὺϲ δ-ῶν 550, 4. 5 || Ἀχαιῶν (XXVI, 101) || *Cl*: δη-οί 367, 24 || *Lu*: ἐπὶ δα-οῦ 388, 8; ἐπὶ δα-ῶν ἱερέοϲ Δ., C., B., 389, 13; ἐ. δ-οῦ Ἀ. τοῦ Δ. 390, 5; εἰπὶ δα-ῶν Λουϲιατᾶν μὲν Φιλλείων δὲ 395 || *Ma*: δαμιοργόϲ 261, 9; δη-οί *48*, 25 || *Me*: δαμιοργῶν 431; δα-οί XXVII, 74; δα-ήϲαϲ ἐπὶ διετίαν 515, 16 || *Or*: δαμιοργῶν (*partic*) 345, 9; δα-οὺϲ τοὺϲ τὸ -(ἔτοϲ) ἄρχονταϲ 345, 3 || *St*: δαμιοργοί *quattuor* 356, 5. *cf.* 357, 74. 181; δα-ῶν 351, 12 || *Te*: δα-οί 3, 28 || *Phi*: δα-οί *duo* 423

δεκάπρωτοϲ *Te* 152 *v* *V 3*

δεκτήρ *Ma* 274, 3

διαλύο[ντεϲ παρὰ Αἰτω]λῶν *Phi* 419, 1 *v* πρεϲβευταί

[δικαϲταγω]γὸϲ (Μαγνήτων) 367, 7

δικαϲταί *Ali-He* *105*, 51 || Ἀχαιῶν XXIII, 45 || *Ma* 262, 19 || [δικ]αϲτάϲ *Teuth?* 496 || δικαϲτὴϲ Κλειτόριοϲ *ad* Μάγνηταϲ *missus* 367 || δικαϲτάϲ *Te* 148

δικαϲτήριον *Me* 443, 35. 445, 6 *v IX*

ἐκδίδωμι. ἐκδότηϲ· ἐγδότω ὁ ἐπιμεληταὶϲ ϲτάλαν - ἐγδότω δὲ καὶ τὰν ἀναγραφάν *Me* 437, 22 || οἱ ἐϲδοτῆρεϲ *Te* 6, 6. 15. 48 || ἐγδό(ται) τᾶϲτάλαϲ *He?* *quattuor* 415, 11

ἐλαιοθέτηϲ *Te* 50, 77

ἐλαιοπάροχοϲ *Te* 47, 5. 48, 27. 53. 54, 21

ἐπιγνώμα, ὁ, *Ma* 269, 32, *cf.* 265, 34

ἐπιγνωμονεύοντοϲ *Ant* 275

ἐπιμελητάϲ (ὁ) *Me* 437, 22 || *Te* 24 || οἱ ἐ-αί *Lyc* 516, 30. 545 || τὸϲ ἐ-άϲ *Thi* 510, 7. 511, 10

θεαροδόκοϲ *Me* XXV, 95; *cf.* *IV 4*

τὸν ἐπίϲκοπον καὶ φύλακα τῆϲ τῶν πολειτῶν ϲωφροϲύνηϲ *Me* 465

θεωροί *Ma* *48*, 26

ἰατρόϲ (*gymnasii*) *Te* 50, 79

ἵππαρχοϲ (Ἀχαιῶν) 344, 7. XXIV, 165 || *Te* 11, 18. 116

καμινίων *gymnasii* *Te* 50, 82

κᾶρυξ *Te* 24, 3

κληρωταί *He* *104*, 1

κουρεύϲ *gymnasii* *Te* 48, 26. 50, 80. 53

κυναγόϲ (*gymnasii*) *Te* 47, 3; κυνηγόϲ 48, 25. 53

λογιϲτήϲ *Or* 346 || ῥήτορα, καθαρὸν λ-ήν *Te* 155; λογιϲτεύϲαντα *Te* 152

ναύαρχοϲ (Ἀχαιῶν) 344, 7

νομογράφοϲ *Me* 432, 9 || οἱ ν. οἱ ἰν τᾶι ἐπὶ Λυκίνοι ἐτείαι *Me* XXV, 89 || οἱ ν. *Te* 24, 4

νομοθέτηϲ *Ma* *47*, 134 || *Me* *110*, 82. XXIII, 133 *cf.* XXIV, 88

νομοφύλακεϲ Δημητριέων 367, 24. 45

οἰκονόμοϲ *Lu* 389, 15

παιδοτρίβηϲ *gymnasii* *Te* 50, 81

παλαιϲτροφύλαξ *Te* 47, 7. 48, 28. 53. παλ. 54, 24

πολέμαρχοι *Cy* *98*, 47 || *Ma* *48*, 26 || *cf.* πολεμάρχιον *Phi* *107*, 53

πρεϲβείαϲ πρὸϲ *Augustum* *Te* 25

πρεϲβεύϲαϲ δωρεὰν *ad Augustos* *Ant* 268, 28

πρεϲβευταὶ καὶ διαλύο[ντεϲ] Αἰτωλῶν *tres* *Phi* 419, 1; πρεϲβευτᾶν καὶ θεωρῶν *Magnetum a. M.* XXV, 50

προεϲτῶτεϲ Ἀρκάδων *83*, 72

προμνάμων *St* 351, 10. 355. 356, 8

προϲτάταϲ τῶ δάμω *unus* *Te* 13; π-αι τῶ δάμω 11. 12. [14?]; τοῦ δάμου *tres* 11, 12 || προϲτάται τοῦ δήμου ἐν Μαντινείᾳ *48*, 56; π-αί XIX, 96

ῥήτωρ *v* λογιϲτήϲ

ϲινδονοφόροϲ (*gymnasii*) *Te* 48, 29

ϲίταρχοϲ *Phi* *107*, 8

ϲπαδεικοφόροϲ *gymnasii* *Te* 50, 83. 53

ϲτρατηγὸϲ τῶν Ἀρκάδων XIX, 25; *75*, 80 || Ἀχαιῶν ϲτραταγὸϲ 344, 6; XXIII, 61 *sqq.* XXV *sq. passim*; ἐπὶ ϲτραταγοῦ τῶν Ἀ. Φιλοποίμενοϲ τὸ τέταρτον 293; ἐϲτρατήγει τῶν Ἀ. 517, 5 || Δημητριέων ϲ-οί 367, 24. 45 || *Cy*: ϲ-ὸϲ τῆϲ πόλεωϲ ἐξ Ἀχαΐαϲ *98*, 42 || Μαγνήτων ϲ-όϲ 367, 1. 7 || *St*: τοὺϲ ϲ-ούϲ 357, 180 || *Te*: ϲ-οί 6, 9; 12; *sex* 116; *undecim* *Te* 11, 14; *quattuor?* 13, 8; ϲ-οὶ, οἱ περὶ 6. 16, 8; ἐπὶ ϲ-οῖϲ τοῖϲ περὶ X. 10, 8; ταμίαι ϲτραταγῶν τῶν περὶ - 6, 59. 70 || *urbis inc*: ϲ-οί 21

ϲυνδικίαι *Ly* 516, 11

ϲύνδικοι ἐν Ἡραίαι *quinque* 415, 6 || οἱ ϲ. *Me* 443, 10

ϲυναύται 357 *v* IX

ταμίαι· Δημητριέων 367, 46 || [τα]μιε[ύϲαντ-? *Ly* 527; *Ma*: τ-αϲ 342*a*, 6; τ-αι 261 || *Me*: τ-αϲ 432, 35. 437, 25. XXV, 85 || *Te*: ταμίαι ϲτραταγῶν τῶν περὶ? - *Te* 6, 59. 70; (τοὶ) πὲ τὸ δικαϲτήριον ταμίαι 6, 98

ὑπογυμναϲίαρχοϲ *Te* 46, 3. 49, 8. 50, 3. 52, 4

φοινεικοφόροϲ *Te* 47, 10. 48, 30

φύλαξ *v* ἐπίϲκοποϲ

4. Honores iura privilegia.

ἀγάλματα καὶ [εἰκόναϲ ἐν ὅπλ]οιϲ ἐπιχρύϲοιϲ 515, 23

οἶδ' ἔλαχον αἶϲαν *Te* 39. 40, 43. 41

τἆλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ *etc.* *Lu* 389, 10; *sim*: *Te* 13. *St* 356, 4. *Thi* 511, 8

ἀνγράψανταϲ τὸ ψάφιϲμα εἰϲ ϲτάλαν ἀνθῆναι ἰν τὰν ἀγοράν *Te* 16, 7

ἀνακαρῦξαι ἀνδραγαθίαυ κὰ τὸν νόμον *Te* 16

(ἀνδριάϲ)· ἀδριάντι τὸν ἥρωα *Te* 152

ἀϲυλίαν *Te* 11, 10 *cf.* 12. 17. *St* 352, 11; ἀ. ἐν πολέμωι καὶ ἐν εἰρήναι *Ant* 263, 21; ἀϲφάλειαν καὶ ἀ. καὶ πολέμου καἰράναϲ *St* 356, 3; ἀ. αὐτῶι καὶ τοῖϲ αὐτοῦ χρήμαϲι *Lu* 388; ἀ. καὶ αὐτῶι καὶ χρήμαϲιν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰράναι *Te* 10

ἀϲφάλειαν *Ant* 263, 21; *Te* 10. 13; *St* 356, 3 *v* ἀϲυλία; καὶ πολέμω (-ου) καὶ εἰράναϲ (ἰρ.) *Lu* 388. 389 (καὶ χρήμαϲι). *Thi* 510; καὶ ἰν πολέμοι καὶ ἐν ἰράναι καὶ αὐτοῖ καὶ ἐγγόνοιϲ καὶ χρήμαϲι *Te* 17; κ. ἐμ. π. κ. ἐν εἰρήνηι καὶ αὐτῶι καὶ γένει *Te* 11, 10

ἀτέλειαν [*St* 352, 11]; *Te* 11, 10. 18; *Lu* 394, 15; πάντων 396, 9; πάντων ὧν ἁ πόλιϲ ἁ ἁμετέρα κυριεύει *Thi* 510, 3; [καὶ εἰϲ]αγόντοιϲ κα[ὶ ἐξαγόντοιϲ] *Te* 13; ἀ. καὶ ἀϲυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θ[άλαϲϲα]ν κ[αὶ] ἐν πολέ[μωι καὶ ἐ]ν εἰρήνηι *sim.* *Magn. Demetr.* 367, 15. 41 || ἀτέλεια *oppidi* *Pa* *45*, 80, *v* ἐλευθερία

τὰ γέρα *Te* 26

δωρεαί *v* τιμαί

εἰκόναϲ γραπτὰϲ ἐπιγραφὰϲ ἐχούϲαϲ *Ly* 516, 23; ε-νι χαλκέαι (γέροντεϲ) *Te* 22, 10; ε-ναϲ ἀναϲτῆϲαι χαλκέαϲ ἐν τοῖϲ κοινοῖϲ τῆϲ Ἑλλάδοϲ πανηγυριϲτηρίοιϲ, Ὀλυμπίαϲι καὶ Ἰϲθμοῖ καὶ Νεμέᾳ (*Achaei*) 517, 15; ε-ϲι χαλκέαιϲ, πεζικὰν ἐ-να *Me* 432, 10. 13

ἐλευθερία καὶ ἀτέλεια *oppidi* *Pa* *45*, 79

ἔμπαϲιν οἰκίαϲ καὶ γῆϲ *Te* 11, 8; γᾶϲ καὶ ο. 13, *cf.* 10; γᾶϲ ἐ. καὶ οἰκίαϲ *Lu* 391, *cf.* 394 (ἴμπαϲιν); ἴνπαϲιν γαῦ, οἰκίαυ *Te* 17

ἐπαινέϲαι *Ant* 263, 14; *Me* 437, 18; (γέροντεϲ) *Te* 22, 6; *civitates*, δικαϲτάϲ *Magn.* 367, 12; ἐπαινῖν *Me* 515, 21; ἐπαιν- *Te* 25. 8

ἐπιγαμίαν Μεϲϲανίοιϲ καὶ Φιαλέοιϲ 419, 11

ἐπινομία *Lu* 389, 9; *Te* 10. 11. [13.] 17. 18; *Thi* 511, 8

ἐπινόμιον καὶ βαλά- ὅϲων ἔχει θρεμμάτων διὰ βίου *Me* 456

ἐπιξυλίαν *Thi* 510, 3

εὐεργεϲία *Megalopolitis ab Amphictionibus concessa* XX, 158

εὐεργέται *Lu* 388—396 *saepe*; *St* 355; τᾶϲ πόλιοϲ *Me* 440. 441 || ε-ην *Ma* 299 *v* ϲωτήρ || εὐϝεργέται *Te add.* *v* πρόξενοϲ

εὐεργέτιν *Ant* 268, 5

θεαροδόκοϲ *Lu* 389—392. 394; *cf.* πρόξενοϲ

ἴμπαϲιϲ *v* ἔμπαϲιϲ

ἰϲοπολιτείαν *Lu* 394, 12. 396, 8; *Te* 9. 11 || Μεϲϲανίοιϲ καὶ Φιαλέοιϲ 419, 11

καλέϲαι- *Demetriade* 367, 43

καρυξάτωϲαν τὰϲ τιμὰϲ *Me* 437, 20; καρῦξαι ἐν τῶι ἀγῶνι - (γέροντεϲ) *Te* 22, 8

κλᾶρον ἢ οἰκίαν ἐν Ὀρχομενῶι λαβόντων *Achaei* 344, 12

λιτουργίαϲ πάϲαϲ ἀλειτουργήτωϲ *Me* 515, 30

ξένια τοῖϲ θεαροῖϲ τὰ ἐκ τῶν νόμων *Me* XXV, 98; ἑκάϲτωι αὐτῶν δραχμὰϲ πεντήκοντα *Demetr.* 367, 43; ἑκάϲτωι (τῶν δικαϲτῶν) τὰ μέγιϲτα ἐκ τῶν κοινῶν προϲόδων (*Magnetum*) 367, 17

οἰκία *v* ἔμπαϲιϲ, κλᾶροϲ

πανοπλία *Te* 9, 2

πάτρωνα καὶ εὐεργέταν *v* *V 2*

πολίταν θέϲθαι *St* 351, 4; π. τᾶϲ πόλιοϲ τᾶϲ Ϲτυμφαλίων 352, 5 || πολιτεία (Τεγεατῶν Περγαμηνοῖϲ *data*) 5, 62

πρόδικοι δίκαι *Ant* 264, 15 (*collegium*)

προhέδρα τειδένυ κἐπὶ θἀτέροι ἀγῶνι *Te* 113

προεδρίαν *Me* 515, 31; *Ant* 267 || προεδρία τοῖϲ Ἀλεαίοϲ *Pergamenis data* *Te* 5, 62

πρόξενοϲ (-οι) *Cl* 368, 162; Λουϲιατᾶν *etc.* 387. 388; τοῦ κοινοῦ τῶν Μαγνήτων 367, 15; *St* 354; *Te* 13; *Phi* 420 || π. καὶ εὐεργέταϲ (-ηϲ -αι) τῶν Ἀλειῶν *74*, 21; τᾶϲ πόλεωϲ τᾶϲ Ἀντιγονέων 263, 19; Ἀρκάδων 1, 6. XIX, 70; *Lu* 393. 396; *Thi* 510, 7. 511, 6; *St* 356; *Te* 10. 11. 14. 115 || θεαροδόκοϲ καὶ π. *Lu* 389. 391, *cf.* 392; π. καὶ ε. καὶ θε. 390. 394

ϲτέφανοϲ *Ant* 267; [ϲτεφανῶϲαι ἕκαϲτον τῶν δικαϲτῶν - ϲτε-

φάνωι] τῶι ἐκ τοῦ νόμου (Μαγνήτων) 367, 39, *cf.* 14; στεφανούτω ἐν τοῖς δείπνοις *Te* 24 || χρυσῷ στεφάνῳ *Tegeatarum* δᾶμος *a Pergamenis honoratur* 5, 64; στεφανοῖ χ. σ. καὶ εἰκόνι χαλκέαι (γέροντες) *Te* 22,10; στεφανῶσαι *virum* χιλίας, *Magnam urbem* τριακοσίαις δαρχμαῖς *St* 351, 5. 8; [ἀνακαρ]ῦξαι τὸν στέφανον *Me* 432,15
σωτῆρα καὶ εὐεργέτην *regem Ant* 299
τιμαί *Me* 515 *C*; *Lyc* 516, 5; τιμὰς καὶ δωρεάς *Ant* 263, 4; τιμαὶ μέγισται κατὰ πόλεις (*Polybii*) XXXI, 36; τιμᾶσαι τιμαῖς ἰσοθέοις (*mortuum*) *Me* 432, 3. 435, 5. 7; τετειμῆσθαι τὸν ἥρωα τειμαῖς ταῖς ἀρίσταις (*Achaei*) 517, 14; *cf. VI 2* || τετειμῆσθαι ἑκάστοθι τῶν ἑλληνίδων πανηγύρεων ἀνδριᾶσι (*Achaei*) 518; τὰ ἄλλα τίμια ὅσα ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος *Thi* 511, 8; *cf. Mag* 367,16; *Ant* 263, 22
φιλάνθρωπα τὰ λοιπὰ τῶν οἱ Θισοαῖοι κυριεύουσι 510, 6

5. Metrologica et numismatica.

τάλαντον, -α *Te* 6, 96; *Lu* 410; 𐅈 = 5 τ. *Te* 8; τάλαντα τριάκοντα ἱερὰ τοῦ Διὸς τοῦ Ἀμαρίου *Achaei* 344, 4
μναῖ *St* 357, 81; μναῖ διακάτιαι, τζετρακάτιαι μ. ἀργυρίο 159, 1. 10; ἀργυρίου μνᾶς τρεῖς (τροφεῖα *liberti*) *Achae* 345, 7; Δ = 10 μ. *Te* 8; $\overset{\Delta}{M}$ = 10 μναῖ, Μ = μνᾶ *Te* 6—8; $\overset{A}{M}\ \overset{\Delta}{M}\ \overset{K}{M}$ = *una quattuor viginti minae Me* 441. 442; ἀργυρίου ἡμίμναιον *Achae* 345, 2 || *nummi? mensurae?* μνᾶς *Me* 432, 37
στατήρ, -ῆρες *Achae* 345, 16. *Me* 437, 12; *Teuth?* 496; Σ = στατήρ *Te* 8; σ-ας εἰκοσιπέντε *Me* 439, 3; *iteratur* Α′, Β′; *an idem* τιμὰν βοός 439?
δραχμή· δαρχμαί *Te* 3. 6; *St* 351, 6; δραχάς *St* 357, 98 || < = *una*. Η = 100 δρ. *Te* 7. 8. Δ = *decem* 6. Ψ = 1000. 8 *etc.* || δραχμαί *Ant* 265, 19. 36. 266, 26; *multae*: δαρχμὰν *Te* 3, 14; δυόδεκο δαρχμάς *Te* 3, 8. 21; πεντήκοντα δαρχμάς *Te* 6, 23; π. δραχμαί *Ant* 265, 29; δαρχμὰς hεκοτόν *Te* 3, 4; *id.* hιερὰς τô Ε. 410; δρα. Αἰγιναῖαι 357, 51. 98. 139; χιλίας δρα. *ach.* 344, 17 || στεφανῶσαι δαρχ. χιλίαις, τριακοσίαις 351 || ξένια δρ. πεντήκοντα *Demetr.* 367, 43 || ἀργυρίου συμμαχικοῦ δραχμαῖς *ach. Or* 345, 21 *in manumissione*
ὀδελὸν ὀφλῆν *Te* 3, 19; δυεῖν [ὀβελ]οῖν τᾶς ἁμέρας 357, 158; τρὶς ὀδελός *Te* 3, 24; ἐννέ' ὀβολῶν *Me* 437, 13, *cf. Achae* 345, 16; Ι = ὀδελός *unus* 6—8
(ἡμιωδέλιον) = Ε *Te* 3, 73. 6; *Cl* 85, 77; (τριημιωδέλιον) = Ε Ε Ε *Te* 3, 71
(τεταρταμόριον) = Τ *Te* 6; (τριτεταρταμόριον) = Τ Τ Τ *Al* 74, 9. *Ma* 47, 64
(χαλκοῦς) = Χ 6
νομίσματα Ἀχαιῶν XXIII, 44, *cf.* XXIV, 115. XXVI, 131
σταθμά *Te* 27; χαλκᾶ 125; Ἀχαιῶν XXIII, 44
πεντάμνουν τυροῦ *Phi* 107, 12
μέτρα Ἀχαιῶν XXIII, 44
μέδιμνος ἀλφίτου *Phi* 107, 12; μ-οι (πυρῶν) *Me* 437, 11. 12
χόας οἴνου *Phi* 107, 11
πλέθρον *Me* 434, 12. 443, 9. 445, 7; π-α ἀμπέλων *Ant* 269, 10 [270, 10]
mensurae: *pleraque suppleta Ma* 314
ἀμφορεὺς Μεγαλοπολιτῶν 471

V.

Respublica Romana.

1. Imperatores eorumque propinqui.

AVGVSTVS *Imp. Caesari Aug.* =
Αὐτοκράτορι Καίσαρι *Me* 456
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Σεβαστόν *Te* 25

AVGVSTVS ET LIVIA
τῶν Σεβαστείων χαρακτήρων 268, 23
post mortem: Σεβαστῶν ναός, ἀρχιερεὺς *Ly* 515, 28; *v VI 3* Λύκαια (καὶ) Καισάρηα
Θεᾶς Ἰουλίας Σεβαστᾶς 301

CLAVDIVS
Ti. Claudius Caesar Aug. Germanicus pontif. max. trib. potest. VIIII *imp.* XVI *p. p.* 5, 104

CLAVDIVS? NERO?
Σεβαστὸν Γερμανικόν 532
ἔτους $\bar{\lambda}$ καὶ $\bar{\beta}$ κατὰ τὸν Σεβαστόν = *42 p. Chr. Ly* 516, 5

DOMITIANVS
Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς Δομετιανὸς Γερμανικὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ιγ′ αὐτοκράτωρ τὸ κβ′ ὕπατος τὸ ιϛ′ τειμητὴς διὰ βίου πατὴρ πατρίδος = *93/4 p. Chr. Me* 457

TRAIANVS
Imp. Caesar Nervae f. Nerva Traianus optimus Aug. Germ. Dac. Parth. = *116/7 p. Chr. Me* 458
Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραϊανοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ Παρθικοῦ *116/7 p. Chr. Te* 151
[- - θ]εοῦ Τραϊανοῦ 124

HADRIANVS
Αὐτοκράτορα Νερούαν Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν Δακικὸν Παρθικὸν Ἄριστον, Αὐτοκράτορος Νερούα θεοῦ υἱωνόν, Τραϊανοῦ θεοῦ υἱόν, εὐεργέτην καὶ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης τὸν αὐτῆς κτιστήν *Me-Ly* 533 (*de Traiano v. comm.*)
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, Θεοῦ Νέρβα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστόν (ναός) *Ma* 302
[Αὐτοκράτορι Καίσαρι Τρ]αϊανῷ Ἁδριανῷ [Σεβαστῷ Ὀλυμπίῳ Πυθίῳ] Πανελληνίωι *Te* 127
τοῦ κυρίου Καίσαρος *Ly* 525
Ἁδριανός *St* 74, 37
Ἁδριανοῦ βασιλέως εἰκών *Cy* 98, 2. 61
μέγιστος καὶ κεραυνοβόλος Ζεύς? *cf.* Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες *Te* 37
σωτῆρι καὶ κτιστῇ Αὐτοκράτορι Ἁδριανῷ Ὀλυμπίῳ *Te* 128. 129
Θεοῦ Ἁδριανοῦ ἰς τὴν Ἑλλάδα παρουσίας *Te* 50, 1
Θεοῦ Ἁ. ἰς τὴν Ἑ. τὸ πρῶτον ἐπιδημίας *Te* 51
eius β ἐν αὐτῇ (*Graecia*) ἐπ[ιδημία]? *Te* 28

ANTONINVS PIVS
Αὐτοκράτορος Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς *Te* 51
[- - Εὐ]σεβῆ σωτῆρα [καὶ κτιστὴν τῆς ο]ἰκουμένης *Te* 130
- - τὸν κτιστὴν τῆς πόλεως καὶ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης *Te* 132, 1, *cf. Pa* 45, 78

MARCVS
[Αὐτοκράτορα Καί]σαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Σεβαστόν *Te* 133

VERVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Βῆρον Σεβαστὸν Ἀρμενιακὸν Μηδικὸν Παρθικὸν μέγιστον δήμαρχον *Ma* 303

COMMODVS? ELAGABALVS?
Αὐτοκράτορα Καίσ. Αὐρήλιον - - θεοῦ υἱὸν - εὐσεβῆ Σεβαστόν *Me* 459

SEPTIMIVS SEVERVS
Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λ. Σεπτίμιον Σευῆρον Περτίνακα Σεβαστόν *Or* 346

CARACALLA ET GETA?
ἀρχιερέα τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν *Te* 132, 2

MAXIMVS
τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον Οὐῆρον Μαξιμεῖνον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν *Te* 134

FLORIANVS
[*Imp. Caes. M.*] *Annio Floriano P. F. Aug.* = *276 p. Chr.* 5, 132

PROBVS
Imp. Caes. M. Aur. Probo P. F. Aug. 5, 136

DIOCLETIANVS
[Αὐτοκράτορα Καίσ]αρα Γάϊον Ο[ὐαλέριον Διοκλητιανὸν] Εὐσεβῆ [Εὐτυχῆ Σεβαστόν] *Te* 135
edictum de pretiis Te 5, 141—149. *Cl* 86, 84. *Me* XXXIII, 23

CONSTANTIVS CHLORVS
τὸν ἐπιφανέστατον Καίσαρα Φλαούϊον Οὐαλέριον Κωνστάντιον *a. 292—305 p. Chr. Te 138, cf. 136*

CONSTANTINVS
τὸν ἀνδρειότατον καὶ ἐπιφανέστατον Καίσαρα Φλάβιον Οὐαλέριον Κωνσταντεῖνον *a. 306/7 p. Chr. Te* 139
τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Φλάβιον Οὐαλέριον Κωνσταντεῖνον Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν *a. 308—337 p. Chr. Te* 137

CONSTANS
τὸν μέγιστον καὶ θειότατον Αὐτοκράτορα Καίσαρα Κόνσταντα Εὐ[σεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν] *a. 337—350 p. Chr. Te* 140
[Αὐτοκράτορος Καίσα]ρος ἐπ[ίτροπος] *Me* 435, 6

INCERTVS
βασιλεύς *imp. Rom. saec. IV* 153

2. Senatus, comitia, magistratus, varia.

Ῥωμαῖοι· ἁ πόλις τῶν Ἀντιγονέων καὶ Ῥ. οἱ πραγματευόμενοι ἐν (Ἀντιγονείᾳ) 268, 2. 307; Ῥωμαίοις τοῖς πραγματευομένοις ἐν Μεγάλᾳ πόλει 515, 20
tribus
Φαβία *Ma* 311
Q(uirina) *Cy 98*, 57; -να 151

ἀν(ε)ισφορία XXXII, 18
ἀνθύπατον Ἄφρικος 151, 15; Σικελίας 151, 12; ἀ-οι *Achaiae* 268, 30
ἀντιστράτηγος *v* πρεσβευτής, ταμίας
ἀντιταμίας 147
ἀρχιερεὺς [τῶν Σεβαστῶ]ν διὰ βίου καὶ γένος αὐτοῦ *Me s.* *Ly* 515, 20 || τοῦ οἴκου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν *Te* 132, 2
ἀτέλεια φόρων *Pa* XXXII, 127
(δεκαπέντε) ἄνδρες· ἱερέα ἐν τοῖς ιε´ ἀνδράσιν 151
δεκάπρωτον, τὸν ἀξιολογώτατον, *Te* 152; *cf.* πόληος ἄριστοι *poët* 153
δήμαρχος 151, 5 || *i. e.* δημαρχικῆς ἐξουσίας *v.* *V 1 Verus*
δηνάρια μύρια *Ly* 515, 11
ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι XXXI, 9. 10; ἐλευθερία XXXII, 18. 127
ἐπαρχεία Κιλικία 151, 11; ἐ-ία *Achaia* XXXII, 19
ἐπιμελητὴν Λατείνης 151, 6
ἐπιταγά *Te* 20, 16
ἐπ[ίτροπος Αὐτοκράτορος Καίσα]ρος *Me* 435, 6
εὐεργέτας *v* πάτρων
ἡγεμόνα λεγιῶνος ἕκτης νεικηφόρου 151, 7
ἱερεὺς ἐν τοῖς Αὐγουσταλίοις, ἐν τοῖς ιε´ ἀνδράσιν *Romae* 151
λεγιών *v* ἡγεμών
τὸν αὐτᾶς πάτρωνα καὶ εὐεργέταν *Te* 146. 147. [154]; [409?]
πραγματευόμενοι ἐν Ἀντιγονείᾳ Ῥωμαῖοι 268, 2
πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον *Traiani* ἐπαρχείας Κιλικίας 151, 8
στρατη[γὸν Ῥώμης] 151, 5
συνκλήτῳ, τῇ θειοτάτῃ, 268, 29
ταβελλάριος τοῦ κυρίου Καίσαρος 525
ταμίας καὶ ἀν[τιστρά]τηγος Πόντου καὶ [Βειθυνίας] 151
[τεσσάρων *s.* δ´ ἀν]δρῶν (= *IV vir*) 151, 2 *corr.*
ὕπατος 151, 12. 153
φίσκος 516, 16
φόρος XXXI, 3; *v* ἀτέλεια

VI.

Res sacrae.

1. Dii, deae, heroës.

Adiecimus personas fictas.

Ἀγαθά *v* Τύχα
Ἀγαθὸς *v* Δαίμων
Ἀγαθοῦ θεοῦ ναός *131*, 3 || Ἀ-οὶ θεοὶ *Te* 60; Ἀ-ὸς θ. 67
Ἀγαμέμνων *Te* 172
Ἀγαμήδης XV, 101 *Ma 46*, 77
Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου X, 38. XI, 53. XVI, 172. *1*, 123. *2*, 24
Ἀγεμὸ́ *Aseae* 559
Ἀγήνωρ Φηγέως *Ps 99*, 83
Ἀγήτωρ *v* Ἑρμῆς
Ἀγκαῖος Λυκοόργου XI, 52. XV, 127. XVI, 177. XVII, 25
Ἀγνὼ Νύμφη *Me 110*, 29 *Lycaei 140*, 4
Ἀγροτέρα *v* Ἄρτεμις
Ἀγυιεύς *v* Ἀπόλλων
Ἀγχιρόη Νύμφη *Me 110*, 29
Ἀγχίσης *Or 68*, 15. 48. *Ca 73*, 80; μνῆμα *Ma 47*, 2
Ἀέροπος· Ἠέροπος Φηγέος *Te* X, 108
Ἀζὰν Ἀρκάδος VII, 99. XV, 95. XVIII, 143, 156. *45*, 17 (ἆθλα); *140*, 18; Ἀζ[άν]? *Cl* 367, 48
ἀθάνατοι IX *poët*
Ἀθάνα *etc.* [Ἀ. = Ἀθηνᾶ]. *Achaei*: Ἀθάναν Ἀμαρίαν 344, 8 *cf.* Ζεύς Ἀμάριος || *Al*: -ᾶς ἱερόν ἄγαλμα ἀνδριάς *74*, 3 || *Ali*: *105*, 4—11 || *Athenaei*: ναός, ἄγαλμα *143*, 7 || *Boreum*: Ἀ. Σωτείρας ἱερόν *144*, 90 || *Cl*: Ἀ. Ἱππία *85*, 11; Ἀ. Κορίας ἄγαλμα *85*, 8. 10. XVII, 120 || *Lyc*: Ἀθάναι 551 || *Ly*: ἱερόν, ξόανον *132*, 33 || *Maenali*: ναός *131*, 62 || ἐκ Μανθουρέων Ἀ. Ἱππίας ἄγαλμα *5*, 96 || *Ma*: Ἀθαναία 280; Ἀλέα *sola* 262, 1; *tribus* Ἐπαλέα 271; ἱερὸν Ἀθηνᾶς Ἀλέας *46*, 14 *cf.* 262, 25 || *Me* Ἀ. *110*, 27. 38; Ἀ. Ἐργάνη *110*, 73; Ἀ. Μαχανίτιδος ἱερόν *ad Me 131*, 5; Ἀ. Πολιάδος ἱερόν *110*, 45; *cf.* Ἀθάνας ἱεροὶ *lateres* 469, 1 (*cf.* 469, 2?) Παναθαναία *tribus* 451 || *Or*: Ἀθάνα Ἀρεία *s.* Ἀρήα 343, 42 *sqq.* || *Pergami*: ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἣν ἱδρύσατο Αὔγη *5*, 65 || *Te*: *h*αλέα 75; Ἀ. Ἀλέας ἱερόν *1*, 6. *3*, 114. *5*, 100; ναός *1*, 6; νηὸς τῆς Ἀλέης Ἀθηναίης *2*, 55 *cf.* *2*, 125; ἄγαλμα *5*, 90; ἱερεὺς τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς 50, 2; ἱερασαμένα Ἀλέᾳ Ἀθάνᾳ 81; ἱερεὺς τῆς Ἀθηνᾶς 11, 20; Ϝαστυόχω 77; Ἀ. Πολιάτιδος ἱερὸν *1*, 10 *cf. tribus* ἐπ' Ἀθαναίαν; τάθάνᾳ *poët* *4*, 102; Ἀθάναν *D* I, 57; τάθεναίαι (*att.*) 76; Ἀθηναίαν 86 || *Teuth*: XVI, 123 *sqq.*; ἄγαλμα *126*, 2 || *Phe*: Ἀ. Τριτωνίας ναός *81*, 8; *Phi*: Πολιάς 421; *an* πόλι?
cognomina: Ἀλέα *Al Ma Te*; Ἀμαρία *Achae* Ἀρεία *Or*; Ϝαστύοχος *Te*; Ἐργάνη *Me*; Ἱππία *Cl Manthurea*; Κορία *Cl*; Μαχανῖτις *Me*; Πολιάς *Me Phi*; Πολιᾶτις *Te*; Σώτειρα *Bor*; Τριτωνία *Phe*
Αἰγινήτης Πόμπου βασιλεύς XXX
Αἰζειός XI, 111
Αἰθήρ XVII, 105
Αἰνείας *Ca 73*, 20. XXIX, 6
Αἴπυτος Ἐλάτου VII, 95; XI, 19; βασιλεύς XXX; Αἰπύτιος τύμβος *Phe 81*, 112. 57
Αἴπυτος Κυψέλου βασιλεύς XXX. *46*, 79
Αἴπυτος *v* Ἑρμῆς
Ἄϊς *v IX p*
Αἰχμαγόρας Ἡρακλέος καὶ Φιαλοῦς *Ma 46*, 113. *106*, 55
Αἶχμις Βριάκα βασιλεύς XXX
Ἀκακήσιος *v* Ἑρμῆς
ἀκερσεκό[μαν] (= Ἀπόλλωνα?) *Me* 432, 30
Ἀκραῖος? *v* Ζεύς
Ἀκρατοφόρος *v* Διόνυσος
Ἀλέα *Me* 262, 1; *v* Ἀθηνᾶ
Ἀλεάδαι XII, 6
Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου οἰκία *Me 110*, 56
Ἄλεος Ἀφείδαντος *Al 74*, 1. XVII, 25; *Te 5*, 81; Ἀλέου οἰκία *Te 1*, 40; χρυσεΐης Ἀ-ου γενέθλης *Te poët* 156
Ἅλιος *Te* 82; *cf.* Ἥλιος
Ἀλιρόθιος *f*: Σᾶμος *Ma 47*, 26
Ἀλκαῖος *f*: Ἀμφιτρύων *Phe 81*, 104
Ἀλκιμέδων ἥρως *Ma 46*, 112
Ἀλκμαίων Ἀλκμέων Ἀμφιαράου *Ps 99*, 7. 59. 78; XII, 12 *sqq.*
Ἀλφειός *cultus He 103*, 10
Ἀλφεσίβοια *Ps 99*, 81. XII, 81
Ἀμαρία *v* Ἀθάνα
Ἀμάριος *v* Ζεύς
Ἀμιλὼ Γογγύλου IX, 92. XVIII, 146
Ἀμύκλας VII, 123. [XVIII, 145]
Ἀμφιάραος Ὀϊκλέους *ad Me 131*, 6
Ἀμφιδάμας Ἀλεοῦ XVII, 23
Ἀμφιδάμας Ἐπόχου XI, 136. XV, 73. *75*, 2
Ἀμφιτρύων *f*: Ἡρακλῆς *Phe 81*, 93
(Ἄνακες) Ϝανακισία *trib. Ma* 271, 19
Ἀνθεμόνη *73*, 31
Ἀνθρακία Νύμφη *Me 110*, 28
Ἀνταία *v* Παῖς
Ἀνταίωι Ἀρχεστράτου *tragoedia* 118, 10
Ἀντινόη Κηφέως *Ma 46*, 11; (*cf.* Ἀντίνοος)
Ἀντίνοος XXIX, 15. XXXII, 85—113; *Ma 46*, 15. *50*, 83 *sqq.* ναός, τελετή, ἀγών; θεός *Ma* 312; τῷ ἐπιχωρίῳ θεῷ Ἀ-ω *Ma* 281
Ἄνυτος *Ly 132*, 19
Ἀπαγχομένη *v* Ἄρτεμις
Ἆπις Ἰάσονος ἐκ Παλλαντίου *45*, 15
Ἀπόλλων VII, 97. XVI, 148. 174 || *Arcades*: Ἀ. Νόμιος XVII, 119 || *Aegytis*: Ἀ. Κερεάτα ἱερόν *129*, 88 || Ἀ. τοῖ ἐν Δελφοῖς, χρησμός XXV, 54; *cf. Ma* || *The*: Ἀ. Ὀγκαῖος *101*, 52; Ἀ. Ὀγκαιάτου ναός *101*, 21 || *ad Cyllenam 83*, 22 || *ad Lyc*: Ἀ. Παρρασίου *s.* Πυθίου ἱερόν *131*, 55. *142*, 1 || *Ly*: [Ἀπ]όλωνι? 527 *cf.* 528; Ἀ-ος ξόανον *132*, 33 *cf.* *132*, 13 || *Ma*: Ἀπόλλōνι 282; Ἀ. χαλκοῦς ἀνάθημα ἐκ Μαντινέας *Delphis 48*, 2; *cf.* *47*, 38. 158 || *Me 110*, 28. 37; ἄγαλμα *110*, 75; Μουσῶν Ἀπόλλωνος Ἑρμοῦ ἱερόν *110*, 57; Ἀ. Ἀγυιεύς *110*, 78; Ἀ. Ἐπικούριος *110*, 6. *142*, 5; *cf.* Ἀπολλωνία *tribus* 451; Ἀπολλωνιατῶν φυλή 452 || *Messene*: ἱερόν XXVII, 116 || *Patris*: Ἀπόλλων 367, 49 || *Te*: Ἀπόλλωνος 4, 4; Ἀ-α *D* I, 57; Ἀ. Πυθίου ἱερόν *1*, 71; ναός, ἄγαλμα *1*, 36, *cf.* 83 βωμός, ἀγ. τοῦ Ἀπόλλωνος; Ἀ. Ἀγυιεύς, ἀγάλματα *quattuor 1*, 30; *cf. tribus* Ἀπολλωνιᾶτις 4, 8 || *Trapez*: ξόανον *128*, 32 || *Phe*: Ἀπόλλων *82*, 102; Ἀ. Πυθίου ναός *81*, 45; ἱερόν *81*, 90 || *Phi-Bassae*: Ἀ. Ἐπικουρίου ναός *106*, 26. 102; ἄγαλμα *106*, 130; Ἀπόλλωνι τοῖ Βασίται *in Cotilio* 429 || Ἀγυιεύς *Me Te*; Βασίτας *Phi*; Ἐπικούριος *Phi*; Κερεάτης *Aegyt*; Νόμιος *Arc*; Ὀγκαῖος, Ὀγκαιάτης *The*; Παρράσιος *Lyc*; Πύθιος *Delphis Lyc Te Phe*
Ἀργεία VII, 116
Ἄργηπος Κηφέως XI, 136
Ἄργος ὁ πανόπτης *in Arcadia taurum et* Σάτυρον *interfecit Apd. II 4*
Ἀργώ 185
Ἀρεία, Ἀρήα *v* Ἀθάνα
Ἀρηϊθόου μνῆμα, Φοίζων *Ma 46*, 85
Ἄρης *v* Ἐνυάλιος (Ἰ-), Ζεύς || Ἄρεως βωμός *Lyc 132*, 32; *Me 110*, 63 || Ἄρεως Γυναικοθοίνα ἄγαλμα *Te 1*, 18; ἱερὸν Ἀφνειοῦ (Ἄρεως) *1*, 49
Ἀρίων Θελφουσαῖος *101*, 37 *sqq.* *cf.* Ἐρίων
Ἀρκάς II, 92. IX, 86 *sqq.* XI, 36 *sqq.* XVIII, 142. 151. *Ly 132*, 30; *Te* 3, 157; τάφος *Ma 46*, 8 || *f*: Ἀστυάναξ *Lyc 140*, 10; *f*: Αὐ-

Ὀγκαιάτης *v* Ἀπόλλων
Ὀδυσσεύς XVII, 53 || *in Boreo 144*, 91 || *Ma 48*, 155 || Ὀδυσσέως πρόσταγμα *Phe 81*, 19
Οἰκλέους μνᾶμα *131*, 6
Ὀλαίας Κυψέλου βασιλεύς XXX
Ὅμηρος *in Arcadia mortuus* XI, 82
Ὁπλόδαμος γίγας *Me 110*, 77. *Methydr. 130*, 68
Ὁπλόσμιος *v* Ζεύς
Ὀρέστης Ἀγαμέμνονος *144*, 10 *sqq.* XII, 17 || *Me 110*, 81. *128*, 51–57 || *Te* μνᾶμα, τάφος *1*, 66. *2*, 88; *cf. E. Schwartz, Straßburger Festschr.* 1901, 23 || Ὀρέστηι Εὐριπίδου 118, 4
Ϝορθασία *v* Ἄρτεμις
Ὀρθωσία VII, 112
ὅρκιος *v* θεός
Ὄρνυτος XVI, 123
Ὀρσιλόχη VII, 119
Ὀρφεύς Ἀρκάς XI, 85
Ὀρχομενὸς Λυκάονος *68*, 57 || *v* Ἀρκάς
Οὐρανία *v* Ἀφροδίτη
οὐράνιοι *poët v* Μοῦσαι

παισὶν Ἀσκληπιοῦ *He* 416
Παιδὸς (?) Ἀνταίας ἱερόν *Cl* 367, 48 || Παῖς *v* Ἀσκληπιός, Ἥρα
Πάλλας XXIX, 7. *45*, 18. 61; ναός, ἄγαλμα *Pa 45*, 1
Πάν XI, 88. XV, 81. XVI, 62. XVII, 5. 109. Πὰν ὁ Ἀρκάς *2*, 108 || *He*: ναός *103*, 7 || *ad Cyllenen 83*, 8. 14; Κυλλήνιος *83*, 15; ὑλοσκόπος Κυφαρισσίτας Κυλλάνιος *83*, 17 || *Lyc*: ἱερόν, ἄλσος *140*, 5; ἱερεύς *549*, 23. 550; Λύκαιος *140*, 60. 121 || *Lyc*: Πανός 530; ἱερόν, στοά, ἄγαλμα, προφῆτις *131*, 52. *132*, 28; Λύκαιος, σπήλαια (-ον) *140*, 16, *cf.* Σελήνη; Πᾶνες *Ly 132*, 16 || Πάν *Ma 46*, 103. 130 || *Me 110*, 28, *cf.* Πανία *tribus* 451; Πανιατῶν φυλή 452; Π. Σινόεντος ἄγαλμα *110*, 5; Π. Σκολείτας *110*, 13 || *Melpeae*: Πανί 555, Πάονι 556, Πανός 557; Π. Νομίου ἱερόν *131*, 59. *142*, 44 || Περαιθεῖς. ἱερόν *131*, 9. 22 || *Te*: ἱερόν *1*, 69; *aliud 1*, 75; βωμός *1*, 54; Πανὸς Λυκείου προκαθηγέτου 93; Πανί 92 || *Phi*: *Bassis 107*, 86; *in Cotilio* τοῖ Πανὶ τῶι Σινόεντι 429; Π. Σινόεντος ἄγαλμα *106*, 131 = *Me 110*, 5 || *Ps* 99, 17
Πάνδημος *v* Ἀφροδίτη
πάντες *v* θεοί
παντοκράτωρ *v* Ἶσις
Παρθενία *v* Ἥρα
Παρθενοπαῖος Μειλανίωνος XI, 135. XII, 4. 82
Πάρος Παρρασίου Ἀρκάς XVI, 159. VII, 121. XIV, 111
Παρράσιος *v* Ἀπόλλων, Πάρος
Πάσιος *v* Ζεύς
Πατρῶιος *v* Ζεύς
Παφία *v* Ἀφροδίτη
Πειρίθοος Αἰπύτου XI, 19
Πελασγός X, 119; ὁ Ἀργεῖος VII, 111; *f*: Λυκάων *140*, 23; βασιλεύς XXX || *f*: τήμενος *St 74*, 32
Πελίου θυγατέρων τάφοι *Ma 46*, 82
Περιμήδας· ἐν Τεγέᾳ δυναστευούσης, ἣν οἱ πλεῖστοι καλοῦσι Χοῖραν *2*, 59
Πηνελόπη XVII, 109; τάφος *Ma 46*, 122. 129
Πληϊάδες Ἀτλαγενεῖς *82*, 133
Πλούτων *Phe 81*, 31
Πολιάς *v* Ἀθηνᾶ
Πολιᾶτις *v* Ἀθηνᾶ
Πολίτης *v* Διόνυσος
Πολυμήστωρ Αἰγινήτου βασιλεύς XXX
Πόμπος Σίμου βασιλεύς XXX
Πορθάων (?) VII, 120
Ποσειδῶν (Ποσοιδ- *Ma Te*) || *Ca*: ἱερόν *73*, 3 || *Ma 46*, 94 *sqq.*; Π. Ἱππίου ἱερόν *46*, 66. *49*, 35. *50*, 31. 79; τέμενος *49*, 127; ἱερεύς 342*a*; ἐπὶ ἱερέος Ποσιδᾶνος *sim.* 274. 275; (Ἱππίου) 276; *cf.* Ποσοιδαία *tribus* 271 || *Lyc*: Π. Ἱππίου βωμός *132*, 26 || *Me 110*, 38; Ποσειδῶνι Ἀσφαλείωι 454; Π. Ἐπόπτου ναός *125*, 25 || *Methydr.*: Π. Ἱππίου ναός *130*, 66 || *Or*: ἱερόν *68*, 5 *Pa? 45*, 68 || *Te*: Ποσειδᾶν 73; Ποσειδᾶνι 94, 97; Ποσειδᾶνα *D* 1, 57; Ποσοιδᾶνος 95 [*dubium* 96]; ἱερὸν *in Boreo 144*, 91; *v* Ἀθηνᾶ || *Tricolonis* ἱερόν, ἄγαλμα, ἄλσος *130*, 36 || *Phe*: Π. Ἵππιος *81*, 9
Προῖτος *Lu 93*, 3. 66; Προιτίδες *94*, 13
προκαθηγέτης *v* Πάν
Πρόμαχος Ψωφῖδος *Ps 99*, 5
Πρόνοος Φηγέως *Ps 99*, 83
Προσέληνος Ἀρκάδων βασιλεύς XVII, 51
Πρῶμνα (Φενεᾶτις) *81*, 97
Πύθιος *v* Ἀπόλλων
Πυρωνία *v* Ἄρτεμις

Ῥέα *Ma 46*, 64. 94 || *Methydrii 130*, 68. 70 (σπήλαιον) || *Phe 106*, 12 || Ῥείη *Lyc poët* XVI, 78
Ῥοῖκος XVI, 69
Ῥώμη *dea VI 3* Ῥωμαῖα

Σᾶμος Ἁλιρροθίου ἀπὸ Μαντινέας *47*, 26
Σαράπι *Ly* 531? *Ma* 292; *Phi* 423
Σάτυρον τοὺς Ἀρκάδας ἀδικοῦντα Ἄργος ὁ πανόπτης ἀπέκτεινε *Apd II 4*; Σ-οι *83*, 22
Σελήνης καὶ Πανὸς Λυκαίου σπήλαιον *Lyc 140*, 16
Σῖμος Φιάλου βασιλεὺς Ἀρκάδων *106*, 48. XXX
Σινόεις *v* Πάν
Σινόεσσα *Ma 46*, 98 *v* Ἄρνη
Σινόη νύμφη XV, 82
Σιός *v* Μεγάλο
Σκέφρος XVI, 143
Σκιᾶτις *v* Ἄρτεμις
Σκολείτας *v* Πάν
Στέντωρ Ἀρκάς XI, 58
Στερόπη *Te 4*, 14
Στίλβη VII, 121
Στορπᾶος *v* Ζεύς
Στρατίη Φενεοῦ *101*, 115
Στυμφαλία *v* Ἄρτεμις
Στύμφηλος Ἐλάτου *74*, 45
Στύξ *f*: Ἔχιδνα *83*, 69
Συμμαχία *v* Ἀφροδίτη
Σώτειρα *v* Ἀθηνᾶ, Ἄρτεμις
Σωτήρ *v* Ζεύς || Ἥλιος
Σωτίρᾳ *Ly* 524

Τεγεάτης Λυκάονος, μνᾶμα *Te 1*, 22
Τελαμών *Phe 81*, 100
Τελεία *v* Ἥρα
Τέλειος *v* Ζεύς
Τεῦθις XVI, 123 *sqq.*
Τήλεφος X, 35. XII, 3. XV, 131; τέμενος *Te 1*, 74; *Pergami 5*, 66
Τήμενος Πελασγοῦ *St 74*, 31
Τλησήνωρ Αἰπύτου XI, 19
Τρισαύλης *Phe 81*, 27
Τριτωνία *v* Ἀθηνᾶ
Τρίφυλος Ἀρκάδος IX, 91. XV, 95 XVIII, 145
Τροφώνιος XV, 102. *Ma 46*, 77
Τρυγόνος μνᾶμα *Th 101*, 22
Τύχης ναός *Me 110*, 16
Τύχα *initio decretorum* || Ἀγαθᾶι Τύχαι *Lu* 394. *Ma* 265. 269. 270; Τ-ᾳ Ἀ-ᾷ, Ἀ-ᾷ-Τ. *Te* 98. 99; Τ-ης ἄγαλμα *Te* 100; Τ-α Ἀ. 395 || Ἀγαθῇ Τύχῃ *Lyc* 543; θεός· Τύχα *Lu* 391. 393; *Phi* 428; θ. Τύχη (-α) *Arc.* 1; *Te* 11 || Τύχη φθονέσασα *Me poët* 473, 7

Ὑγίεια *Ma* 269, 21, *v* Ἀσκληπιός; Ὑγιείαι *Me* 449; Ὑγεία *Me 110*, 27; ἄγαλμα *110*, 71
Ὑλαῖος XVI, 69
ὑλοσκόπος, ὑλησκόπος *v* Πάν
Ὑμνία *v* Ἄρτεμις

Φενεὸς αὐτόχθων *81*, 6; *f*: Στρατίη *101*, 115
Φηγεύς *Te* X, 108. *Ps 99*, 60. 66
Φίαλος Βουκολίωνος βασιλεύς *106*, 45. XXX
Φιαλὼ Ἀλκιμέδοντος *Ma 46*, 113. *Phi 106*, 55. XVI, 145
Φιγαλεύς *v* Διόνυσος
Φιγαλία νύμφη Δρυάς *106*, 51
Φίγαλος αὐτόχθων *106*, 51; Λυκάονος *106*, 46
Φίλιος *v* Ζεύς
Φινεὺς Ἀρκάς XXIX, 27

Χαλκώδων *Phe 81*, 100
Χάριτες *Me 128*, 55
Χάρμων *v* Ζεύς
Χήρα *v* Ἥρα
Χοῖρα *v* Περιμήδα

Ψωφίς *heros 99*, 5 *f*: Ἐχέφρων, Πρόμαχος, *cf. 100*, 25

Ὧραι *Me 110*, 28

2. Templa, sacerdotes, caerimoniae, varia.

ἄγαλμα Ἀθηνᾶς *Ali 105*, 32; *Teuth*: *126*, 2; *Athenaei*: *143*, 7; Ἀ. τῆς Ἀλέας *Te 5*, 90; *Ma 46*, 14; Ἀ. Ἱππίας ἐκ .. Μανθουρέων 5, 96; Ἀ. Κορίας *Cl 85*, 8 || Ἀντίνου *Ma 46*, 16 || Ἀπόλλωνος *Me 110*, 6. 59. 75; ἐπίχρυσον Ἀπόλλωνος *Te 1*, 36, ἐχρύσωσε τὸ ἄ. 83; Ἀπ. Ἀγυιέως ἀ-ατα *Te 1*, 30; Ἀ. Ἐπικουρίου *106*, 130 || Ἄρεως Γυναικοθοίνα *Te 1*, 18 || Ἀρτέμιδος *Ly 132*, 10; Ἀ. Ἐφεσίας *Me 110*, 12; Ἀ. Ἡγεμόνης *Ly 132*, 10; Ἀ. Λιμνάτιδος *Te 1*, 56; Ἀ. Λυκοάτιδος *131*, 34; Ἀ. Σωτείρας *Phi 106*, 4 || Ἀσκληπιοῦ *Ma 46*, 2; *Te 1*, 70; Ἀ. παιδός *Me* 110, 75; Ἀ. καὶ Ὑγείας *Me 110*, 71 || Ἀφροδίτης *Ly 132*, 32; *Or 68*, 5; *Te 1*, 15; Ἀ. Συμμαχίας *Ma 50*, 57; Ἀ. Οὐρανίας, Πανδήμου -? *Me 110*, 61; Ἀ. ἐν Κωτίλω *106*, 29 || Δεσποίνας Δήμητρος *Ly 132*, 18; *Despoenae 129*, 96; Δήμητρος καὶ Κόρης *Me 110*, 32; Δήμητρος, παιδός, Διονύσου *The 101*, 11 || Λυαίου *Ma* 287 || Διοσκούρων *Cl 85*, 6 || Εἰλειθυίας (Αὔγης) *Te 1*, 24 || Ἑρμοῦ *Phe 81*, 13; *Phi 106*, 6; Ἑ. (Κυλληνίου) *83*, 92; Ἑ. καὶ Ἡρακλέους *Despoenae 129*, 96 || Ἐρυμάνθου *Ps 99*, 13 || Εὐάνδρου *Pa 45*, 2 || τετράγωνον Διὸς Τελείου *Te 1*, 21; Διὸς Φιλίου *Me 110*, 30 || Ἡρακλέους *Te* 1, 38 || Μουσῶν *Me 110*, 59 || Πάλλαντος *Pa 45*, 1 || Πανός *Lyc 132*, 29; Π. Σινόεντος *Me 110*, 5 || Ποσειδῶνος *Or 68*, 5; τετράγωνον Π. *Tricolonis 130*, 36 || Τύχης *Me 110*, 16; *Te* 100
ἄδυτοι *Mercurii Cyllenii 82*, 142
ἄλσος Ἀρτέμιδος Κονδυλεάτιδος *Ca 73*, 8 || Δεσποίνης θριγκῷ περιεχόμενον *Ly 132*, 24 || Δήμητρος (ἐν Ἀλησίῳ) *Ma 46*, 64 || Δήμητρος ἐν Ἕλει *131*, 8 || δρυῶν Δήμητρος Μελαίνης *Phi 106*, 33 || Δήμητρος καὶ Κόρης *Me 110*, 31 || Πανός *Lycaei 140*, 5 || Ποσειδῶνος *Tricolonis 130*, 37
ἀνάθεμα *Ly* 514, 4 || θεοῖς πᾶσι *Ma* 293
ἀνατιθέναι IX
ἀνιέρωσε *imperatorem* 302, 8
ἄνοιξις τοῦ ναοῦ (Κόρας) *Ma* 265, 24
ἄντρον Δήμητρος Μελαίνας *Phi 106*, 31 || Ἑρμοῦ *Cyllenii 82*, 140: *tit.* 362—366
ἀποβώμιον Ἀρτάμιτος *Lu* 403 (?)
Ἀρκάδια *sacrificia* XVII, 99
ἀρχειέρια *Ma* 313
ἀρχιέρεια διὰ βίου *Imperatoris* καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀχαιῶν *Cl 86*, 79
ἀρχιερεύς *V 2*
ἀρχεθέωρος ἐγ Μεγάλης πόλεως *Delum* XXII, 49
ἄσυλον *Lu 94*, 39
αω + 359
β[ουθυτεῖν] *Philopoemeni Me* 432, 9 *adn.*
βωμὸς Ἀπόλλωνος 83 Ἄρεως *Ly 132*, 32; *Me 110*, 63 || Ἀρτέμιδος *Lu 93*, 72; *Oresthasii 144*, 23 || [Ἀφροδίτας] *Or* 345, 5. 17 || Γῆς *Te* 1, 25 || Δεσποίνης *Ly 132*, 17 || Δήμητρος *Ly 132*, 17; Δ. Ἐλευσινίας (Βᾳσιλίς) *128*, 93 || Ἑστίας XXIV, 152 || Διὸς Λεχεάτου *Al 105*, 10; Διὸς τοῦ Λυκαίου *in Lyc 140*, 12. 36; Λυκαίου Διός *Te 1*, 54; Διὸς Τελείου *Te 1*, 21 || Ἥρας *Ma 46*, 8 || Ἡρακλέους καὶ Ἑρμοῦ *Me 110*, 68 || (Εἴσιος) *Me* 472, 12 || Κόρης *Te 1*, 36 || Μεγάλῃ Μη-

3. Feriae et agonistica.

4. Annus, menses, dies.

VII.

Statuarii.

Ἀθηνόδωροϲ καὶ Δαμέαϲ Ἀρκάδεϲ ἐκ Κλείτοροϲ *85*, 85
Ἀλκαμένηϲ Ἀθηναῖοϲ *Ma 48*, 32
Ἀριϲτέαϲ Νικάνδρου Μεγαλοπολίταϲ ἐπόηϲε XXV, 156
Ἀριϲτοτέληϲ (Ἀριϲτοτέλεοϲ) Κλειτόριοϲ *4*, 102
Δαμοφῶν *Ly 132*, 18; *Me 110*, 28. 33; *cf.* 454
Ἀρίϲτων ἠδὲ Τελέϲταϲ Τρειτ ⏑⏑ υἱοὶ Λάκωνεϲ *85*, 102
Διόδωροϲ Ἑρμαπίου Ἀθηναῖοϲ ἐποίηϲεν *Th* 411
Ἑκατόδωροϲ *v* Ὑπατόδωροϲ
Ἐνδοῖοϲ *Te 2*, 96
Εὔχειρ Εὐβουλίδου Ἀθηναῖοϲ *Phe 81*, 14. *82*, 75
[Ζεύξιπποϲ καὶ Φιλέ]αϲ Ζευξίππου Μεγαλοπολῖται [ἐποίηϲαν] *Te* 143
Ἰκτῖνοϲ ἀρχιτέκτων *Phe 106*, 108
Καλλιτέληϲ *v* Ὀνάταϲ
Κηφιϲόδοτοϲ καὶ Ξενοφῶν *Me 110*, 24
Μύρων ἐποίηϲε VIII, 46 *sqq.*
Νίκιπποϲ Ϲωτίωνοϲ Μεγαλοπολίταϲ ἐποίηϲε *Me* 453
Νικόδαμοϲ Μαινάλιοϲ *v I*
Ξενοφῶν *v* Κηφιϲόδοτοϲ
Ὀνάταϲ Αἰγινήτηϲ (καὶ) Καλλιτέληϲ *Phe 81*, 115
Ὀνάταϲ Μίκωνοϲ Αἰγινήτηϲ *Phe 106*, 89
Πολύκλειτοϲ *Me 110*, 80
Πραξιτέληϲ *Ma 49*, 5
Ϲαμόλαϲ ἐποίηϲε Ἀρκὰϲ XVIII, 155
Ϲκόπαϲ Πάριοϲ *Gortyne 125*, 54; ἀρχιτέκτων *Te 4*, 61 *sqq.*
Ϲώϲτρατοϲ *v* Ὑπατόδωροϲ
Ὑπατόδωροϲ καὶ Ϲώϲτρατοϲ *Ali 105*, 4. 30. 33
[Φι]λοκλῆϲ Καλλικράτευϲ Μεγαλοπολίταϲ ἐποίηϲε XXXI, 83
Χειρίϲοφοϲ Κρὴϲ *Te 2*, 99
-οϲ Ἀνδρο- ἐπόηϲε *Lu* 408

VIII.

Carmina.

ἆ ϲοὶ μέν, ϲοι πένθοϲ ἐπέκλωϲεν θεὸϲ ἐϲθλῇ *Th* 413
ἀγρότα, ϲὺν ποίμναιϲ τὸ μεϲημβρινὸν ἦν ϲε βαρύνῃ *Lu 94*, 6
ἀθάνατον Τεγέαι τε καὶ Ἀρκάϲιν ἐξέτι τηλοῦ *Te* 173
Ἄξια ϲοῦ, Θέλφουϲα, καὶ Ἑλλάδοϲ ἄνυϲαν ἔργα *Th* 412
Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖϲ· μέγα μ' αἰτεῖϲ· οὔ τοι δώϲω *oraculum 2*, 14
Ἀρκὰϲ τοὺϲδ' ἐτέκνωϲ', οἳ τούτων δ' ἐκγεγαῶτεϲ XVIII, 151
βουχανδὴϲ ὁ λέβηϲ· ὁ δὲ θεὶϲ Ἐριαϲπίδα υἱόϲ (Ἀνύτηϲ) *4*, 100
γᾶϲ ὕπερ οἵδε φίλαϲ βίον ὤλεϲαν ἀντία βάντεϲ 173
Δόξηϲ παῖδα Ἰϲόχρυϲον, ὃν Ἀντίνοοϲ θεὸϲ αὐτόϲ *Ma* 312
ἐνθάδ' Ἐρευθαλίωνι φίλοι περὶ τύμβον ἔθηκαν XV, 72
ἐνθάδε νηπιάχων παίδων κατὰ γαῖα καλύπτει 498
εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνηϲώμεθα, τῶν ὅδε τύμβοϲ *5*, 11
Εὐτύχου ἔνθα ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ *Te* 180
Ἦλιν ἑλὼν ἀνέθηκε Ἡρακλῆϲ Ἀμφιτρύωνοϲ *Phe 81*, 93
ἡμετέραιϲ βουλαῖϲ Ϲπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν XVIII, 37
Ἤπιε καρτερόθυμε ϲαόπτολι ὕπατε Ῥοῦφε 153
εἱρὸν ἄγαλμα Λυαῖε τὸ ϲὸν νηῷ τόδ' ἔθηκε 287
Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάταν ἀνέθηκαν *85*, 100
Λαοδίκηϲ ὅδε πέπλοϲ· Ἀλέᾳ δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾷ *Te 2*, 27
Μαινάλιοϲ Ξενοκλῆϲ νίκαϲα Εὐθύφρονοϲ υἱόϲ IX, 25
μηδενὶ χάρμα λιποῦϲ' ἔθανον ἑκκαίδεκ' ἐνιαυτῶν *Te* 181
νεβρὸϲ ἐὼν ἑάλων, ὅτ' ἐϲ Ἴλιον ἦν Ἀγαπήνωρ *Ly 132*, 71
ὁ Κρὴϲ Θηρίμαχοϲ τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίωι (Λεωνίδα) *140*, 121
πάντων μαζώνων με διακρειτὸν ἤθεϲι καὶ νῷ *Te* 178
πάντωϲ ὁ χρόνοϲ εὗρε δίκην ἀδίκωι βαϲιλῆι *Lyc 140*, 40
Πραξιτέλεϲ ἀνέθεκε Ϲυρακόϲιοϲ τόδ' ἄγαλμα *47*, 75
πρόϲθε μὲν ἀμφ' ὤμοιϲιν ἔχων τραχεῖαν ἄϲιλλαν *Te 3*, 100
πρῶτοϲ ἐγὼ Τρώων Πιϲάτιδοϲ ἔρνει ἐλαίαϲ *94*, 47
Πύθι' Ἄπολλον ἄναξ, τάδ' ἀγάλματ' ἔδωκεν ἀπαρχὰϲ XVIII, 139
πύκταϲ τόνδ' ἀνέθεκεν ἀπ' εὐδόξοιο Κυνίϲκοϲ *Ma 47*, 118
ϲῆμ' ἐϲορᾶϲ, ὦ ξεῖνε, κατ' Ἄιδοϲ οἰχομένοιο *Te* 179
τᾶϲ τρίτον εὐόπλου Φιλοποίμενοϲ αἷμα λαχούϲαϲ 461
ταῦτα ἔλεγεν Ϲώδαμοϲ Ἐπηράτου, ὅϲ μ' ἀνέθηκεν *2*, 34
τὴν πᾶϲιν θαυμαϲτὰ βίον κυκλοτέρμονα ϲεμνόν *Me* 472
τοῦδ' ἀρετὰ καὶ δόξα καθ' Ἑλλάδα, πολλὰ μὲν ἀλκαῖϲ *Te 5*, 45
τοῦτο Λυκόρτα παιδὶ πόλιϲ περικαλλὲϲ ἄγαλμα *Ma* 304 *Cl* 370; (*repetitum*!) XXXII, 120
τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνόϲ *3*, 8; *ad 176*
υἱὸϲ Δινύτα Δάμαρχοϲ τάνδ' ἀνέθηκεν *140*, 70
χαῖρε καλὴ ϲώφρων Κλεαρὼ φιλότεκνε φίλανδρε *Te* 182
χρυϲείηϲ Ἀλέου γενέθληϲ ἔτι λείψανον ἐϲθλόν *Te* 156
ὧδε ϲτὰϲ ὁ Πελαϲγὸϲ ἐπ' Ἀλφειῶι ποκα πύκταϲ VIII, 52
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ νεκρῶναϲ ὑπ' οἴκοιϲ *Te* 176

reliquiae Te 75 (*pythiambicum*) 183—185. *Me* 443—477. 460. XXVI, 85
ἐπίγραμμα *in Polybium 132*, 81. XXXI, 41

IX.

Verba potiora.

ᾱ *doricum v* η.
ἀγαθόϲ *v* ἀνήρ, γυνή, ἐλπίϲ, τύχα || καλόϲ || ἀγαθέ *v* χαῖρε || ἄριϲτοϲ *v* γονεῖϲ, τιμή || ἀ-όν *subst. v* παραίτιοϲ· τἀγαθὰ εὐορκέοντι (εἴη μοι) 343, 53. 344, 11
ἀγάλματι πρὸϲ θύηϲιν χρέεϲθαι 514, 15; ἀ-τα ποιῆϲαι *hominum* 515, 23
ἀγκ- *v* ἀνακαρύϲϲω
ἀγορά· ἐν ἀ-ᾶι 421. 437, 11 (*frumenti*); ἐν τᾶι ἀ. ἱδρύϲαϲθαι 432, 6; ἀνθῆναι ἰν τὰν ἀ-άν 16, 9; τὸ λεῖπον ἔτι τῆϲ ἀ. κεκόϲμηκε 268, 52 || *cf. IV 2*
ἀγοράϲαϲ τοὺϲ- 20, 20; ὁ ἀγοραϲθεὶϲ περίδρομοϲ? 433, 2
ἀγορανομῶν, ἀ-ήϲαϲ *IV 3*
ἄγχι· τοὶ 'ϲ ἄϲιϲτα πόθικεϲ 159, 17
ἄγω· ἄγαγε τὰν πομπὰν ἐπιϲάμωϲ καὶ μεγαλοπρεπῶϲ 265, 15; ἄγειν αὐτῆϲ γενέθλιον ἡμέραν 269, 19 *cf.* 26, 3; ἑορτὰϲ αἱ πόλειϲ ἤγοϲαν 118, 32 || ἄνδρα ἄγῃ 357, 97 || τῷ ἄγοντι ἐπὶ τὸ δικαϲτήριον 357, 47, *sim.*, ἄγεϲθαι *v* δίκα
ἀγών *v VI 3*; ἀγῶϲι-ἀνατεθειμένοιϲ 37
ἀγωνιζομένουϲ διαλύειν, τοὺϲ, 357, 18
ἀγωνοθέταϲ *VI 3* || ἀγωνοθέτεϲ(!) 453
ἀγωνοθετήϲαντα τῶν Λ. καὶ Κ. λαμπρῶϲ καὶ ἐναρέτωϲ 463 || *VI 3*
ἀδελφεόϲ πεπαμέναι *D* I, 6; τὸν ἀ. καὶ αὐτὸν καὶ τὰν γενεάν *D* I, 8
ἀδελφῆϲ, τῆϲ, 464
ἀδελφιδῆ καὶ νυόϲ, ἡ, 465
ἀδελφόν, τόν, 442, 4
ἀδικέων, ὁ, 357, 164; ὁ ἀδικημένοϲ ἀπυέϲθω τὸν ἀδικέντα 6, 3. 4; τῶι ἀδικημένωι 357, 13; ἀδικηθέντων τετραπόδων . . . 357, 161
ἀδίκημα, τό, 445, 8; τὸ ἀδίκημα γένητοι 6, 5; ἀν[εν]γράφων ἀδικημάτων 357, 162
ἄδικα ϲυλῆν 357, 91
ἀδιοίκειτα 433, 8
ἀεὶ καὶ καθ' ἡμέραν ἐπινοῶν 268, 10; τοῦ Πέμτου μηνόϲ 269, 19 || *v* ἀντιτυγχάνω, γίνομαι, ἐπιμέλειαν ἔχειν, παραίτιοϲ, ὑποδέχομαι
ἀέκων 4, 18
ἀέλιοϲ *v* ἥλιοϲ
ἆηται XVI, 27
αἴ κα 357, 172; αἴ κ' *coni.* -αί δέ κ' -αί δέ κα μὲ 159; αἰ μὴ -αί δὲ 357, 5
ἀΐδιοϲ *v* μνήμη
αἴξ· αἶγα νέμεν 3, 2
αἱρέω· *h*ελόντεϲ τῶν πολεμίων 73, 93; ἑλέϲθαι 357, 15 *v* ϲυναύται; τοῖϲ αἱρεθέντοιϲ ἄνδρεϲϲιν 357, 87; τὰ ὀνόματα τῶν αἱρεθέντων 357, 32; τὸϲ ἀμὲ ἑαρημένοϲ XXV, 69
αἵρεϲιν XXV, 72 *v* ἐκτένεια
αἱρολογημέναιϲ 514, 15, *v* ὁλοαί
αἶϲαν ἀποϲτέλλειν αὐτῇ 269, 26 *cf.* 28; *sim.* πέμπειν 265, 33 || ἔλαχον *IV 4*
αἰτη- 4, 4

αἰῶνος, δι', 269, 23

αἰώνιος *v* ἀπόλαυσις, μνεία· ἐώνιος *v* οἶκος

ἀκαταγνόστως λογιστεύσαντα 152

ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀξιουμένοις 367, 9

ἀκολούθως τοῖς 515, 7

ἄκουσον 359, 3

ἄκρον· ἐπ' ἄ. ἐληλακὼς 517, 11

ἄκυρος ἔ[στω ἁ ὁμολο]γία 419, 20

ἀλειτουργήτως 515, 30 *v* λιτουργία

ἁλιασταί, οἱ, 6, 24

ἁλίσκομαι· [τοῖς ἰμ πολέ]μοι ϝαλόντοις 351, 7

ἀλλά· μηδέποθι ἀλλ' ἤ 6, 34 || μὴ - ἀλλ' *D* I, 27; *v* μόνον

ἀλ[λάξαντι]? 262, 24 *adn.*

ἀλλήλους φθάνοντες 268, 34; πὸτ ἀλλάλως 419, [12]. 16

ἄλλος· *v* ἀγῶνες *IV 4*; ἀρετή (ἕνεκα), Ἕλληνες *III*, ἔργον, εὐεργεσία, πολιτεῖαι, πρόξενοι, τίμαμα, τίμια || τὰν μὲν μίαν εἰκόνα ... τὰν δὲ ἄλλαν (*ter*) 432, 13 || εἰ ἔχει κᾶπον, ἄλλον μὴ λαμβανέτω *D I*, 11 || ἄλος τις 429; ἄλλωι μηθ[ενί] 444, 15; τι ἄλλυ τῶν - ἔργων 6, 38; ἄλλα σιν' 262, 23 || *subst. m.*: ἄλλοις ἢ τοῖς 357, 31 || *n.*: τἆλλα 261, 3; τά τε ἄλλα πολειτευσάμενον 463, 5; τὰ ἄλλα (τἆλλα) ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις ... δίδοται 356, 4, *cf.* 388. 389

ἀλλοτριωθῆναι τὰ βυβλία 433, 10

ἄλλως, ἤ, *adv.* *D* I, 41

ἄλυπος *v* χαῖρε

ἀμάστρευτον ἐᾶσαι 357, 38

ἁμέ *v* ἡμεῖς

ἀμέριστος *v* ὁμόνοια

ἄμμε *v* ἡμεῖς

ΑΜΟΙΝΑ? 4, 22

ἁμός *v* ἡμέτερος

ἀμπέλων πλέθρα 269, 10. [270, 10]

ἀμπλέκω *v* ἀναπλέκω

ἀ[μφ]ὶ ἀκερσεκό[μαν] *poët?* 432, 30

ἀμφιδεκάτη *VI 4*

ἀμφιλέγω· εἰ δέ κ' ἀνφιλέγοντοι 159, 18

ἀμφίλλογον? 6, 1 *adn.* || *v* χωρίον

ἀμφοτέροις, παρ', 268, 33; ἀμ-οι 343, 8. 21. 25; ἀνφ. 357, 57. 55; ἀν-αις ταῖς πολέοις 419, 13

ἄν· *h*ἄν 3, 9 || *post*: εἰ δ' 3 *saepe*. 6. 514, 7; εἴκ 6; καθώς 434, 6; καί (κἂν ἅπαξ 268, 25), μέστε, ὅπως, ὅς, ὅ, τις, *u. v.*; πὰρ ἂν (= ἃ ἂν) λέγε 3, 7 || *plerumque c. coniunctivo* || *c. partic.*: τὰς ἂν ὧδ' ἐάσας 262, 17 || = ἐάν 422

ἀνάατον εἶμεν 357, 177

ἀναγνωσθείσης διαθήκης 274, 7

ἀνάγκη· δι' ἀ-ας ἔφυγον *D I*, 53; ὑπ' ἀνάγκ[ας] 433, 15

[ἀν]αγραφὰν τοῦ τε διαγράμματος καὶ - 434, 3

ἀναγράφω· ἀνγράψαντες 16, 7; ἀναγράψαι (ἀναγραψάτωσαν) τὸ ψάφισμα (ψή.) εἰστάλαν (εἰς στήλην) 266, 40. 367, 18. 44. 269, 32 (*add.* ἐνχαράξαντας). 516, 32 *cf.* 23; τοὺς ἀναγράψοντας τὸ ἀντίγραφον ἐν στάλαι - εἰς τὰν - πινακίδα 265, 42—46; ἀνέγραψεν, - αν 50, 3. 529; οἱ ἀναγραφέντες 357, 38

(ἀνάδικος)· ὄνδικα ἦναι 343, 2

ἰν ἀνάθεμα 514, 4; εἰσενένκαντες εἰς τὸ ἀ. 293

ἀναθύω· ὑνέθυσε 554; ἀνέθυσε 555

ἀναιρέω· ἀνελέσθω *pecuniam depositam* 159, 2; ἀνελέσθω αὐτὸς - τοὶ υἱοὶ ἀνελόσθω 159, 11. 12

ἁνάκα *v* ἡνίκα

ἀνακαλούσας τᾶς - ἱερείας 266, 36

ἀνακαρῦξαι, ἀγκαρῦξαι *IV 4*; ἀγκαρυσσόντω ἰν ἐπίκρισιν 6, 19

ἀναλαβοῦσα 268, 41 *v* ἱερωσύνη

ἀνάλωμα· πανμεγέθους ἀ-τος 515, 6; τὸ ἀ. δότω 437, 25. 27; ἰς τὸν ἀνδριάντα παρέσχεν 517, 22; προσδεξαμένης 132. 152. 463. 464; τοῖς ἰδίοις ἀ-ασιν 6, 41; ἀνηλώματα 367, 46

ἀναμένω 357, 24 *v* μαρτυρία

ἀναπλέκω· ἀμπεπλεγμένας τὰς τρίχας 514, 10

ἀνασκἔθέα 3, 6 *cf.* ἀσκἔθής

ἀναστρέφεται (ἀνέστραπται) ἐν τοῖς λοιποῖς πρός τε θεοὺς καὶ πάντας ἀνθρώπους ὁσίως καὶ δικαίως 516, 20; καλῶς ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καὶ εὐσεβῶς 266, 2; φιλοδόξως ἐν τοῖς εὐεργετήμασι 266, 24; ἐν τούτοις εὐεργετικῶς 266, 13; ἀνεστράφη ἐν τᾶι στασιάσει φιλαν[θρώπως] 20, 15; τῶν εἰς αὐτὰν ἀναστρεφομένων καλῶς καὶ ἐνδόξως 266, 31; τὴν ἀ. πεποιημένον 367, 3

ἀναστροφή· τὰν ἀ. ἐποιήσατο καὶ τὰν λοιπὰν εὐταξίαν 19

ἀνατέλλω· ὀν[τέλλοι] ἀέλιος 4, 12

ἀνατίθημι· ἀνθῆναι 16, 9 || ἀνέθηκε(ν) 283. 297. 406. 416. 453. 454. (ἱαρόν) 397. [551]; τὸς θρόνος καὶ τὸν ὀχετὸν 450; (εὐχήν) 298; (ἐκ τῶν ἰδίων) 523; (*uxorem*) 145; ἀνέθεν 111. 116. 117. 260. 73, 93; ἀνέθεαν 278, 13; ἀνεθέταν 74 || *1*) *c.* ἰν (ἐν) *c. acc.*: ἀνθῆναι ἰν τὰν ἀγοράν 16, 9; ἀναθῆναι (ἀναθέτω) ἐν τὸ ἱερόν 511, 11. 514, 9 || 2) ἐν *c. dat.*: ἀνατεθῆι ἐν τῆι ἀγορᾶι 367, 6; *add.* ἐν τῶι ἱερῶι 367, 28; *sim.* ἀναθῖναι 515, 24; ἀναθήσοντας ἐν τόπωι 265, 44; ἀναθεῖναι εἰκόνα *hominis* ἐν τῷ ναῷ 269, 14. 270, 15 || *3*) ἐς *c. acc.*: κἀναθῆναι ἐς τὸ ἱερόν 510, 8 || *4*) εἰς *c. acc.*: ἀναθεῖναι, -θέτω(σαν) 266, 41. 269, 33. 436, 10. 437, 24. 516, 33 || ἀναθῶσιν - εἰς τὴν ἀγορὰν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα - ἐν τ[ῆι ἀ]γορᾶι [ἀνατεθήσεται] 367, 22 || ἀνατέθεικεν τοῖς ἱερεῦσι *vineas* 269, 8. 270, 8 || ἀνάκεικε *pro* ἀνατέθεικε? εἰς (- χρείαν) 266, 26 || ἀνατεθειμένοις *v* ἀγών || ἀνατεθεῖσα 266, 28 *v* δωρεά

ἀναφέρω ἀνενενκάτωσαν τὸ ψάφισμα εἰς τὸ γραμματοφυλάκιον 516, 30

ἀνδραγαθίαυ ἀνκαρῦξαι 16, 6

ἀνδρειότατος καὶ ἐπιφανέστατος *V 1*

ἀνδριάς· ἀδριάντι 152; τὸν ἀν[δριάντα] 141; τὸ ἀνάλωμα ἰς τὸν ἀ. 517, 22; τὰν ἔγδοσιν τοῦ ἀ. καὶ τοῦ βάθρου 437, 25; ἐν στήλῃ τοῦ ἀ. ἐνγεγράφθαι 518, 12; ἀνδριᾶσι τετειμῆσθαι 518, 10

ἀν[εν]γράφων ἀδικημάτων 357, 162

(ἀνεκδ-) ἀνέσδοτοι *filiae* *D I*, 5

ἀνεμεσήτως 268, 14

ἀνενδεὲς τῆς τροφῆς, τὸ 268, 17

ἀνεπικωλύτως 265, 13; *v* ἐπιδέχομαι

ἀνεπίτακτος 268, 40 *v* ἱερωσύνη

ἀνήκω *v* δαπάνα

ἀνήρ· ἄνδρα ἄγῃ 357, 97; ἀνδρῶν 262, 31 || ἀ. ἀγαθὸς ὤν 516, 8; τῶν ἀ-ῶν ἀνδρῶν 436, 2. 437, 16; τοὺς ἀγ. ἄ. 22, 5; ἄ. ἀγ. ἐγένοντο μαχόμενοι 16, 2; ὅπως οἱ λοιποὶ ἄ. ἀγ. γίνωνται 16, 11; ἁ τῶν ἀγ. ἀνδρῶν εὐεργεσία 516. 34; ἀνδρὶ καλῶι τε κἀγαθῶι 367, 3; ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθούς 367, 12; ἀνὴρ - ἐν τοῖς πρώτοις, - ἐπίσημος 517, 7 || τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς 269, 7; τῷ ἀνδρί μου 359, 9; μὴ ἕτερον ἄνδρα 359, 10 || τοῖς αἱρεθέντοις ἄνδρεσσιν 357, 87 || ἐν τοῖς δ' ἀνδράσιν *V 3* || ἄνδρας *VI 4*

ἀνθινός 514, 6 *v* εἱματισμός

ἄνθεα παρφέρην 514, 11

ἀνθρώπινον πάθῃ, ἐάν τι, 266, 20

ἄνθρωπον καθίξετοι 4, 13; τὸν ἄ-ον 4, 16; τοὺς ἀ. εὐώχησε 268, 43; ὅπως πᾶσιν ἀ. γνωστὰ ἦι 516, 34; πρός τε θεοὺς καὶ πάντας ἀ. ὁσίως καὶ δικαίως 516, 21; τὰ πρὸς τοὺς ἀ. δίκαια - τὰ πρὸς τοὺς θεούς 265, 5

ἀνθύπατος *V 3*

ἀνιερόω *VI 2*

ἀνίστημι· ἀνέστησεν *statuas* 313. 465; ἀναστῆσαι εἰκόνας ἐν τοῖς - 517, 15 || ἀνισταίμαν ἀπὺ τοῖς δ. 343, 46

ἀνοίξει τοῦ ναοῦ 265, 24

ἀντευεργετῆν τοὺς συγγενέας *XXV*, 68

[ἀν]τὶ ϝεκάσταυ ὀφλὲν 3, 24 || *vice*: ἀντ' αὐσαυτᾶς 266, 19 || *temp*: ἀντ' ἐνιαυτοῦ 266, 8. 35

ἀντίγραφον 265, 43 *v* δόγμα

ἀντιλέγω· τὸν τόπον τὸν ἀντιλεγόμενον 443, 15; τὰ ἰν τοῖ διαγράμματι ἀντιλεγόμενα *D* I, 3

ἀντιστράτηγος *V 3*

ἀντιταμίας *V 3*

ἀντιτυγχάνων (*magistratus*) 437, 27; [καθ'] ἔτος 26, 7; ταῖς ἀεὶ ἀνούσαις ἱερείαις 266, 9

ἄνωδ(α)? 262, 17 *adn.*

ἀνώτερον δὲ μηκέτι εἶναι *D* I, 9

ἀξιολογώτατος 28; *v* γυνή, *V 2* δεκάπρωτος

ἀξίαν 432, 33; αὐσαυτοῦ *etc.* 20, 2; εἰς τοὺς ἀ. εὐχαριστία 516, 36

ἀξίως ὑμῶν τε καὶ - 367, 26; αὐσαυτᾶς καὶ τᾶς συνόδου καλλιερεῖν 265, 17; τῶ προκειμένω κινδύνω ἀπεδείξαντο 16, 5; τᾶς ἐνχειρισθείσας πί[στεως] 437, 4; καλῶς καὶ ἐνδόξως καὶ ἀ. ἁτοῦ τε - 25, 5

ἀξιόω· ἀξιόσιν *XXV* 83; ἀξιῶντες *inf.* 419, 5; ἀξίων τὰ αὐτά 419, 9; ἀξιώσαντος *inf.* 263, 4 || τὰ ἀξιωμένα ὑπὸ τοῖς ... ὑπακούει *XXV*, 95; ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀξιουμένοις 367, 9

ἄορ *XVI*, 25

ἀπαλλοτριῶσαι (κλᾶρον ἢ οἰκίαν) 344, 12

ἅπαξ 142, 39; κἂν ἀ. 268, 25

ἅπας *v* ἀρετή, πολῖται

ἀπειθῆναι τοῖς ἐπιμελομένοις 6, 46

ἄπειμι *absum*: ἀπεόντι 343, 1

ἄπειμι *abeo*: ἀπιόντα 3, 32 || ἀπιόντος *VI 4*

(ἀπείρω) ἀπειρ[ήκαντι]? 395, 10

ἀπελεύθεροι, οἱ ἀποκαρυχθέντες, 342 *a*

ἀπελευθέρωσις· ἐκ τᾶς ἀ-σιος 345, 2; γράψαι τὰν ἀ-ιν 345, 4. 17

ἀπέχεν [μ]ηδὲν τὸς ὀρχηστάς 4, 8; ἀπέχων πλέον πλέθρω, κᾶπος, *D* I, 14 || ἀπεχομίνος 262, 20

ἀπό, ἀπύ· *1*) ἀπὸ *c. gen.*: ἀ. τᾶμ ... ἀφ' ἑσπέρας ... ἀπὸ ... ἕως ... εἰς ... ἀπὸ ἄρκτου 444, 9. 11 || *origo*: *v* γίνομαι, πρόγονοι, ἀ. γένους πολῖτις 268, 31; *libertus* ἀ. τοῦ δ. 50, 49 || *temp.*: ἀ. τῆς παρουσίας, ἐπιδημίας *etc.* (*aerae*) 50—52 *etc.* || ἀ. νεότατος 20 || ἀ. χρημάτων εὖ πεποιηκώς 517, 11 || *v* δίκαιον

2) ἀπὺ *c. dat.*: ἀ. τοῖ τοῦ δ. 6, 94; ἀ. (*lacuna*) καθαρὸν ἦναι 4, 16; ἀνισταίμαν ἀ. τοῖς 343, 47; ἀπεχομίνος ἦναι ἀ. τοῖ ἱεροῖ 262, 22; ἐν ἁμέραις τρισὶ ἀ. τᾶι ἂν - γένητοι 6, 4; *cf.* ἀ. τᾶι ἂν ἁμέραι καθιστᾶι *D* I, 29; *sim.* *D* I, 60 || Μάγνητες ἀπὸ Μαιάνδροι *XXV*, 70

ἀποβώμιον? *VI 2*

ἀπυγραφέσθω πὸς τὸς στραταγὸς τὰ πάματα *D* I, 33

ἀπεδείξαντο τὰν εὔνοιαν ἀξίως - 16, 4; ἀποδειχθεὶς ἱερεύς 20, 3

ἀποδέχηται τὰν πανάγυριν *etc.* *XXV*, 61

ἀποδέω· τῶ ταλάντω τῶ ἀπυδίει 6, 96

ἀποδίδωμι· ἐὰμ μὴ ἀποδιδῶντι τὸ ἀργύριον 344, 20; ἀπυδώσονσι 6, 97. 100; ἀπέδωκεν (- αν) τῷ φίσκῳ 516, 15; τοῖσδε ἔπαθλα 6, 71; ἐπεσκευασ[μένα] 520; ἀπεδώκανσι 6, 82; ἀποδόντω τὸ ἀργύριον τᾷ πόλει 420, 11; ἀπυδόας (*part. aor.*) τὸ ἀργύριον 6, 13; τὸ ἡμίσεον ἀπυδότω *D* I, 39; *v* χάρις; ἀπυδεδωκώς *D* I, 44 || *med.* ἀπυσεδομίνος τὸ λάχος 262, 19

ἀποδόσεως τῶν φιλανθρώπων καὶ εὐχρήστων 263, 2; ἐν χάριτος ἀποδόσει λειφθῇ 516, 30

ἀπυδόσμιος *v* κόπρος 3, 28

ἀπυδοσμός· περὶ τὸν ἀ. διαβωλευσαμίνος 343, 28

ἀποδοχεύς *IV 3*

[ἀπο]θνάισκων 345, 8; αἰ δέ κ' ἀποθάνει 159, 3; τῶν τότε ἀπυθανόντων 262, 32

ἀποκαθίστημι· ἀπυκαθιστάτω τὸ κατυβλαφθὲν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασι 6, 40

ἀποκαρύσσω· ἀποκεκαρ[ύκασι] 342 *a* 2; ἀποκαρυχθέντες (ἀπ)ελεύθεροι 274, 20. 342 *a* 7

ἀπόλαυσις βαίτης εὔχρηστος 268, 49; αἰωνίῳ ἀ-ει 268, 18

ἀπολείποι *v* ἐπίδοσις 357, 64

(ἀπολιόω) τὰ χρήματα ἀφεῶσθαι τὰν πόλιν καὶ μὴ ἀπυλιῶσαί τινι *D* I, 20

ἀπόλλυμι· ἀπολέσθαι *D* I, 8

[ἀπολο]γιξαμένου ὅσα ἦν 263, 6

ἀπελύσαμεν - 443, 17

ἀπόμνυσι, εἰ μή, 357, 13

ἀποστέλλειν *homines* 357, 20; αὐτῇ αἶσαν 269, 25 *cf.* 28; ἀποστειλάντων τὰς ἐπιστολάς 367, 11; πρὸς - καὶ πρὸς 367, 7; ἀπεστάλκαμεν [ἀντίγραφον] 367, 6. 29; τοὶ ἀποσταλέντες 443, 4; *v* δικαστής

ἀπυτειέτω τὰ ἐπιζάμια 6, 43 || ἀπυτεισάτω τὸ χρέος διπλάστον 6, 35

ἀποτέλειος *IV 3*

ἀποτινόντω τὰ παραλειπόμενα? 357, 132 || *v* δίκα

ἀπεφάναντο τάδε 443, 4

ἀποφέρω· ἀπήν[εγκαν] τὸ ἀργύριον 344, 19

ἀπρόσκοπον, ἄτ[ρ]υ[τον καί, 20, 19

ἀπροφάσιστος *v* βίος, φίλος || ἀπροφασίστως 437, 2; χρείας παρέχειν 265, 9

ἀπὺ *v* ἀπό

ἀπυέσθω ὁ ἀδικημένος τὸν ἀδικέντα *med.* '*in ius vocato*' 6, 8

ἀργύριον, τό, *pecunia* 420, 11; ἀ-ιδόας 6, 13; ἀποδιδῶντι, δι-είλοντο 344, 19. 20 || *IV 6*

ἀρεσκείας, εἵνεκεν τᾶς πρὸς τὰν πόλιν, 515, 15

ἀρετή· οὐ μόνον οὐκ ἐμίωσέν τι τῆς πατρῴας ἀ. 268, 9; τὰν τῶν προγόνων ἀ. τειρεῖν 265, 4; πάσης

δέχομαι· τὰ καταλύματα ἐδέξατο 515,17
δήμαρχοϲ *V* 2
δηλόω· ὧν δηλουμένων 515,6
δαμιοργοί, -γῶν, -γήϲαϲ *v* *IV* 3; τὸϲ δαμιοργὸϲϲ τὸν 3,28
δῆμοϲ, δᾶμοϲ *IV* 2; [ἰ]ν δάμοι 3,33; ὀφλὲν ἰν δᾶμον 3,4. 8; τῶι ἡμετέρωι δήμωι 367,29
δημόϲιοϲ (δα-) *v* ἔργον, κόϲμοϲ, οἶκοϲ, χρήατα || δαμόϲια 444,15. 445,4 || *IV* 2
δηνάρια *V* 2
διά 1) *c. gen*: αἰῶνοϲ, βίου, παντόϲ *u. v.* || κατεϲκεύαϲε δ. τῶν κληρονόμων 281; ϲτεφανούτω δ. τοῦ κάρυκοϲ 24,3; κρινέϲθω δ. λόγου 357,31; ἐπροτερήθηϲ δ. τοῦ δικαϲτηρίου 443,35; πορεῦϲαι δ. ϲυγγράφων 357,22; δι' ἧϲ 28; δι' ὧν παρέχει χρειῶν 265,8; ἔφυγον δι' ἀνάγκαϲ *D* I,53
2) *c. acc*: *temp*: δ. τρία Fέτεα 343,17 || *propter*: δ. οὖν ταῦτα 265,26; δι' ἃ (καὶ) πάντα δεδόχθαι 269,12. 270,13; 517,13; δ. τὴν ἐπιμέλειαν 517,20; δ. γένοϲ καὶ δ. τὴν προαίρεϲιν 517,7; δ. ϲωφροϲύνην (519) καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν 517,3
3) διὰ βίο[υ] καὶ γένοϲ αὐτοῦ 515,30
διαβωλευϲαμίνοϲ περὶ τὸν ἀπυδοϲμόν 343,29
διαγιγνώϲκω· διαγνόμεν, διαγνόντω κὰ τὸν θεθμόν 159,7. 19; διαγνόντω τί δεῖ - 6,8
διάγραμμα· κατὺ τὸ δ. *D* I,10; τὰν ἀναγραφὰν τοῦ τε δ-ατοϲ καὶ 434,3; τὸ δ. γραφῆναι *D* I,2; τὸ δ. ἐπιδιορθῶϲαι 434,8; ἐ[πανορ]θώϲατυ τὰ ἐν τοῖ δ-τι ἀντιλεγόμενα *D* I,3
διαγραφόμενοϲ καλλονὴν ἐργαϲτηρίων (μάκελλοϲ) 268,46
διαδεξάμενοϲ προγονικὴν εὔνοιαν 268,8
διαδικάϲαι τὰϲ δίκαϲ τὰϲ προδεδικαϲμίναϲ 343,13; τῶν διαδικαϲθέντων πλέθρων 445,7 || *med*: ὅϲοι μὴ διαδικάϲωντοι, μὴ ἦναι δικάϲαϲθαι *D* I,26; *cf.* 30
διαθήκηϲ ἀναγνωϲθείϲηϲ 274,7
διαιρέω· διείλοντο τὸ ἀργύριον 344,19
διακειμένα εὐϲεβῶϲ 265,6
διακόϲιαι· διακάτιαι μναῖ 159
διακωλύϲει (-ύοι) τι (ὁ) πόλεμοϲ 6,6. 13; οὔτε διακωλύϲω τὰν ϲωτηρίαν *D* I,60
διελέγοντο ὅμοια τοῖϲ - 419,4; διαλεχθέϲϲι περὶ τῶν XXV,57
διαλείπω· οὐ διαλέλοιπε εὐεργετοῦϲα 266,14
[δια]λόγῳ (?) ποτάγειν δ. 357,22 *v* δίκα
διαλύειν τοὺϲ ἀγωνιζομένουϲ 357,17 *v* ϲυναλύται; εἴ κα μὴ διαλύϲωντι 357,34; διαλυέτω τὸ χρέοϲ - διαλυϲάτω πᾶν *D* I,46. 48; διαλυθῆναι ποτὶ τὼϲ 419,5; διαλύ[ντεϲ] *IV* 3
διαριθμήϲων[ται] 357,62 *v* ψαφοφορία
δι[αρκῶ]ϲ *v* πωλῶν
διαρπαζομένων [ϲωμάτων] 20,17
διατελεῖ 263,16. 437,19; ὅπωϲ διατελεῖ *c. part.* 266,23; ἧι ἔχων διετέλεϲεν 26,2
δίαυλον *VI* 4
διαφέροντεϲ ϲωφροϲύνῃ .. 517,10
διάφορον 434,15; δ-ου χρείαν ἐχούϲαϲ 511,5; [δότω] ἐκ τῶν πεϲό[ντων - δι]αφόρων 434,5

δίδωμι· δότω οἶν 432,43; τὸ ἀνάλωμα δότω 437,25; δόντω *imper. pl.* τὰν ζαμίαν 357,9; δούλην δοῦϲαν τὴν ὑπὲρ ἑαυτῆϲ τειμὴν 275,12; ἔδωκε τᾶι πόλει 511,5; ἔδωκαν ἐν τὸν τειχιϲμόν XXV,74; ἐπαγγειλάμενοι καὶ δόντεϲ 439,3 || δίδοται, δίδοϲθαι, δεδόϲθαι, διδόμενα, δεδομένα, δοθεῖϲαι *v* γέρα τιμαί τίμια *etc.* || ἐδόθη θῦϲαι ... XXV,96
διελαυνόμενα τύχε τὰ .. πρόβατα 3,16
ἐπὶ διετίαν 515,16
διεξ- - 367,11
δικάζω 357 *saepe*, *v* δίκα, ἐπιδέκατον; τὸ δικαϲτήριον δικάζεν *D* I,24 || εἰ τοῖϲ Fοφληκόϲι ἐπὶ τοῖδ' ἐδικάϲαμεϲ ἃ τε θεὸϲ κὰϲ οἱ δικαϲϲταί 262,18 || *med*: εἰ δ' ἂν ἰνδικάζητοι - τὸ χρέοϲ - τὸ ἂν δικάζητοι 6,25; εἰ δικάζοιτο, μὴ ἔνδικον ἔϲτω 357,93; μ[ὴ δικαζέ]ϲθω περὶ τῶν ἐγκλημάτων· [ὃϲ δ]ὲ δικάζοιτο 344,15. 17; ὅϲοι ἂν μὴ διαδικάϲωντοι ..., μὴ ἦναι δικάϲαϲθαι ἐπὲϲ τοῖϲ πάμαϲι ἰν .. δικαϲτηρίοι *D* I,26 || *pass*: δεδικαϲμ[ένα] *v* δίκα
δίκαιοϲ *v* δίκα, χάριϲ || *subst*: ἀπὸ παντὸϲ τοῦ δικαίου 367,12. 37 || τὰ δ. ποιοῦντι 443,21; τοὺϲ μὴ ποιοῦνταϲ τὰ δ. 344,21; πεποιηκότων τᾳ τε πόλει καὶ τοῖϲ θεοῖϲ τὰ δ. 516,10; τὰ πρὸϲ τοὺϲ ἀνθρώπουϲ δ-α, τὰ π. τοὺϲ θεούϲ 265,5; τοῖϲ πεπολιτευμένοιϲ ἀτῷ δ-οιϲ 515,8
δικαίωϲ καὶ εὐγνωμ[όνωϲ] 437,14; δ. καὶ ϲυμφερόντωϲ 352,3; ὁϲίωϲ καὶ δ. ἀναϲτρέφεται 516,21
δικαϲτήριον 21. 357 *passim*; δ. ϲύνκλητον 357,44 || -πὲ τὸ δ. ταμίαι 6,98; τὸ δ. τὸ ξενικὸν δικάζεν, μὴ δικάϲαϲθαι ἰν τοῖ ξ. δ-οι, ἀλλ' ἰν τοῖ πολιτικοῖ δι.; τῶ δ-ω τῶ ξ. μηκέτι ἐόντοϲ *D* I,24–32; τῷ ἄγοντ[ι ἐπὶ] τὸ δ. 357,47; ἰναγόντω ἰν δ. 6,20; [ἐπιγράφειν] ἐπὶ τὸ δ-ον 357,41; καταλειπέτω ἐπὶ τῶι δ. 357,26; ἐπροτερήθηϲ διὰ τοῦ δ. 443,35; φέροντεϲ ἐπὶ τὸ δ. 357,43; μὴ χρήϲθωϲαν τοῖ δ-ίοι 357,46; ἀπὺ τᾶι ἂν ἀμέραι τὸ δ. καθιϲτᾶ *D* I,29 δ. ἦναι Μαντινέαν *D* I,35
δικαϲτάϲ *IV*, 4. 357 *passim*; δικαϲϲταί 262,19; τὸν ἀποϲταλέντα δ-ὴν 367,2. 25
δίκη· τὰν ἀϲτίαν δ. δικάϲαι 357,26; - ἃ δ. ἀτελὴϲ ἔϲτω 344,17; πρὸ τᾶϲ δικαίαϲ δ. 357,4; πὸτ τὰν ἐχθόϲδικον δ. ἐπιγεγ(ρ)αμμέναν 357,24. *cf.* 26; τὰν δ. τὰν ψευδομάρτυρα 357,8; [δίκαι πρ]όδικοι 264,15; περὶ τᾶϲ δ. τᾶϲ ϲυλικᾶϲ 443,23
ὁ ἄγων τὰν δίκαν 357 7, *cf.* 172; τῶι ἀγομένωι τὰν δ. 357,9 || ἀποτειϲάτω (πάϲαϲ) τᾶϲ δ. τὸ ἐπιδέκατον 357,63. 168; ἀπ. τὰν γεγραμμέναν δ. τῶι ἀδικημένωι 357,13 || ἔγραψαν, γράφουϲα ἀρχά, γραφ(θ)εῖϲα, γεγραμμένα 357 *saepe* || γράφονταϲ ὅϲϲαϲ πὸτ τοὺϲ ϲυναλύταϲ ἴϲχει, ὧνπερ πάρκληϲίϲ ἐϲτι 357,23 || διαδικάϲαι τὰϲ δ. τὰϲ προδεδικαϲμίναϲ 343,14 || δικάϲαι 357,26 *v. supra*; δεδικαϲμ[έναν δ.] 357,53 || ἃ δ. εἴη 357,78; κα ἔωντι αἱ δίκαι 357,68 || [ἐϲάγ]ειν (?) τὰν δ. καὶ δικάζειν 357,19 || ἐγγραφέτω (= ἐκγρ.) κατάπερ τὰϲ ἄλλαϲ δ. 357,14 || τοὺϲ τὰϲ δ. ἔχονταϲ 357,39 || μὴ ἡϲϲήϲθω τὰν δίκαν 357,6 || γράφονταϲ ὅϲϲαϲ ἴϲχει (δ.) 357,22 || τὰϲ δ. τὰϲ καταδικαϲθείϲαϲ 357,73 || καταλειπέτω πὸτ τὰν ἐχθόϲδικον δ. ἐπιδέκατον 357,26 || καταλύταν τὸν καταλύοντα τὰϲ δ. 357,15 || κριθῇ ἃ δ. 357,62 || νικήτω τὰν δίκαν 357,60 || ὀφλέτω τὸ ἥμιϲϲον (τρίτον μέροϲ) τᾶϲ γραφείϲαϲ (γεγραμμέναϲ) δ. 357,5. 9 || πορεῦϲαι διὰ ϲυγγράφων καὶ μὴ διαλόγῳ ποτάγειν τὰϲ δίκαϲ 357,22, *cf.* 50 || τεῖϲαι δίκαν 357,174 || φέροντεϲ τᾶϲ γραφθείϲαϲ [δ.] 357,20
δίκροοϲ 443,54 *v* ϲκολιόδειροϲ
διορθώϲατυ ἁ πόλιϲ (ὀφειλήματα) *D* I,38; διορθωμένοϲ τᾶι θεοῖ τὸ χρέοϲ *D* I,42
διπλαϲιάζω· ὅπωϲ μὴ δ-αϲθῆι τὰ ἀρχαῖα 420,5
διπλάϲιον *v* τίμαμα, χρέοϲ
διπ[λόον] 433,14
δίϲ 142
δόγμα *IV* 2; τοῦδε τοῦ δ-ατοϲ τὸ ἀντίγραφον 265,43
δοκέω· τὰ μέτρια εἶναι δοκοῦντα 268,53 || ἔδοξεν δόξαντα *IV* 2 || καθὼϲ ἂν (ἂν ἂν) δόξῃ 434,7. 266,28 (*inf.*); ϲυ[ναμφοτέροιϲ] δοκέοι 357,186; δεδόκηκε τᾶι πόλι 352,4
δοκιμάζεϲθαι αὐτάϲ *pass.* *D* I,55
δόλιχον *VI* 4
δούλη *v* δοῦλοϲ || τὴν ἰδίαν θυγατέρα (275,12) καὶ δ. 277
δοῦλοϲ· τοὺϲ δ. καὶ τὰϲ δούλαϲ 22,2
δραπέταϲ 357,152; τοῦ δραπέτα 357,155
δραχμή, δαρχμά *IV* 6; δραχαί 357,98
δρόμοϲ· τί δ-ῳ παρέρχῃ 359,3
δυναμένη εἶναι - (ἐξέδρα) 268,47
δύναμιν, εἰϲ, 343,10, *cf.* ἐπιτρέπω
δύο· πλέον ἢ δύο ἔργα 6,22. 26; δυεῖν 357,158; δυϲί 445,14
δυόδεκο 3,7
δυϲμαί· τὰ π[ρὸ]ϲ δυϲμὰϲ 443,32
δῶμα· ἐπὶ δῶμα πῦρ ἐποίϲε 3,21
δωρεά· ἁ ἀνατεθεῖϲα ὑπ' αὐτᾶϲ δ. εὔχρηϲτοϲ εἶναι 266,28 || δ-αί *IV* 4 || δωρεάν 268,28 *v* πρεϲβεύω
δῶρον 295; *dis* 423. 524 || τὰ προηγούμενα τοῖϲ μετὰ ταῦτα δώροιϲ ὑπερβῆναι 268,44

ἐάν τι *coni. aor.* 266,20; ἐ. μὴ *coni. praes.-inf. praes.* 344,20; ἐ. δέ τιϲ μὴ *coni. aor.* εἶ (= ἠ) μὴ *coni. aor.* - ἔϲτω 269,27
ἑαυτῷ (-οῖϲ) καὶ τοῖϲ ἰδίοιϲ (τέκνοιϲ) 252. 341 || τὸ ἐξ ἑατᾶϲ παιδίον 274,13 || *v* εὐεργέτηϲ, -τιϲ
ἐάω· εἰ δ' ἄλλα ϲιν' ἐᾶτοι κὰ τῶννυ 262,23
ἑβδόμαυ 6,83; τᾶι *h*εβδόμαι 3,20
ἔγγαιοϲ· ἔγηοϲ 179, *v* ληνόϲ
ἔγγονοι, ἔγονοι *v* ἔκγονοι
ἐγγράφω I τοῖϲ ἐνγραψ[άντοιϲ] 357,182; ἐνγεγράφθαι ἐν ϲτήλῃ 518,12
ἐγγράφω II *v* ἐκγράφω
ἐνγύαϲ, τάϲ, 357,71
ἔγγυοϲ· τῶ ἐπιζαμίω ὁ αὐτὸϲ ἴγγυοϲ ὅπερ καὶ τῶ ἔργω ἧϲ ἰν ἔϲτειϲιν 6,36; ἐνγύουϲ 357,91; ἐ[γ]γύουϲ καταϲϲταϲάτω πὸτ τὰν ἀρχὰν 357,90; [ἔνγ]υον καταϲτῶτα 357,56
ἐγδ- *v* ἐκδ-
ἐγείρω· ναοὺϲ ἤγειραν 268,35
ἔγκλημά τι γέγονεν *alicui* 344,14; ἔνκλημα 357,36; ὑπόχοι τοῦ ἐν-ατοϲ 357,92; περὶ τῶμ πρότερον ἐγ-άτων ἃ ἐγένοντο δικαζέϲθω 344,16
ἐνχαράξανταϲ ἀναγράψαι τὸ ψήφιϲμα εἰϲ ϲτήλην 269,33
ἐγχειρέω· εἰ μὴ ἰγκεχηρήκοι τοῖϲ ἔργοιϲ 6,12
ἐγχειρίζω *v* πίϲτιϲ
ἐγώ· ἐμοῦ προκαλεϲαμέναϲ (= Μεγάλαϲ πόλεωϲ) 445,12; ϲύ με ϲεϲύλακαϲ 445,4 || τῷ ἀνδρί μου 359,9
ἔδαφοϲ ἠρειμμένουϲ, εἰϲ, 268,35
ἐθίζω· εἰθιϲμένοϲ *v* γέρα
ἔθοϲ· καθώϲ ἐϲτιν ἔ. τοῖϲ - ἱερεῦϲιν 265,22
εἰ· 1) *Ma saec. V*: εἴ ϲιϲ *ind. praes.* *quater* εἰ ϲε - εἰ δὲ μή - εἰ εἰϲε *bis* - κὰϲ μὴ - *inf.* εἰ δὲ - κὰϲ μὴ - *inf.* 262,25–36;
2) *Te saec. IV*: *inf. praes.* εἰ δ' ἂν *coni. praes.* - *inf. praes.* 3,2; *idem* - *inf. aor.* 3,3. 13. 17; εἰ δ' ἂν *coni. aor.* - *inf. aor.* 3,7; - εἰ δ' ἂν (*sine verbo*) - *inf. praes.* 3,10; μὴ *inf. praes.*, εἰκ ἂν *coni. aor.*, εἰ δ' ἂν *coni. praes.* (*aor.*?), *inf. aor.* 3,15–17; εἰκ *coni. aor.* - *inf. aor.* 3,21; εἰκ ἂν *coni. praes.* - *inf. aor.* 3,23; εἰκ ἂν ἰόντα - εἰ δ' ἀπιόντα 3,31; μὲ νέμεν εἰ μὲ θίκοντα 3,12
εἰκ ἂν *coni. praes.* 6,2; *id.* - εἰ δὲ *fut.* ἠ *opt. aor.* (φθέραι) - *imp. aor.* 6,6; εἰ δ' ἂν *coni. praes.* 6,31; *imp. praes.* εἰκ ἂν *coni. praes.* (*interrog.*); εἰ δὲ *opt. perf.* - δὲ *opt. praes.*, *imp. perf.*; εἰκ ἂν *coni. praes.*; εἰ δ' ἂν *coni. praes.*; *imp. praes.* 6,10–17; *saepius* εἰ δ' ἄν, *semel* εἰκ ἂν *c. coni. aor.* *D* I,28–35; εἰ δὲ μή, *imp. aor.* 6,22. 33; κατ' εἰ δέ τινα τρόπον 6,17. 27; κατ' εἰ δέ τι 6,32
3) *reliqua*: εἴ τιϲ *ind. praes.*, ὁ δὲ μὴ *coni. aor.* - *imp. perf.*; εἰ δὲ μὴ *ind. praes.* ἠ *ind. praes.*, - *imp. aor.* 357,11 *sqq.*; ει τιϲ *ind. aor.* - *imp. aor.* 357,89; εἰ δὲ τιϲ μὴ *ind. fut.*, *imp. praes.* 265,33; εἰ - γέγονεν, εἶμεν 344,13 || εἴ τιϲ *coni. praes.* - *inf. praes.* 429; εἰ μὲν ἂν *coni. praes.* - *imp. aor.*; εἰ δ' ἂν μὴ *coni. praes.* - *imp. aor. et imp. praes.*; εἰ δ' ἂν μὴ *coni. praes.* - *imp. aor.* *D* I,41–47 || εἰ δ' ἂν *coni. aor.* - *imp. aor.* 514,7; εἴ τιϲ μὴ καλέϲῃ εἶ (= ἠ) μὴ *ind. fut.*, ἔϲτω 266,43; εἴ τίϲ κα μὴ *coni. praes.*, οὐκ *ndi. fut.* 344,10; εἰ δέ κα μὴ *coni. aor.* - *imp. aor.* 357,34; εἴ τε *sine verbo* 343,10 || εἰ *et* αἰ 357
εἰκάδι *VI* 4
εἴκοϲι· πέντε καὶ εἴκοϲι *arc.* 3,1; [Fί]κατι (?) 410; εἴκοϲι πέτε 228
εἰκοϲτὸν καὶ δεύτερον (ἔτοϲ) 359,9 || τὰ ἰκαϲτὰ οἶϲαι 4,18
εἰκών *IV* 4
εἱματιϲμὸϲ πορφύρεοϲ, ἀνθινόϲ, μέλαϲ 514,5
εἰμί· ἐϲϲτι 262,30 || αἴ κ' αὐτὸϲ ἦι (= ἦι) 159,2 = ζŏε̄ 159,11; (κα) ἔωντι 357,32 || ἔοι ζατὸν 4,22; εἴη εὐορκέοντι τἀγαθά 344,11; *v* ὅπωϲ, δίκα || εἶεν 357 *saepe* || ἔϲτω ἀρχιερεὺϲ 515,29;

μή οἱ ἔ. ἴνδικον 6, 33; v κύριοϲ, ὑπεύθυνοϲ, ὑπόδικοϲ, ὕποχοϲ || κύριοι ἐόντω 6, 48 || ἐόντοϲ 6, 11; *D 1*, 32; ἐόντι v καιρόϲ, ϝοικίαϲ τὰϲ ἂν ὦδ' ἐάϲαϲ 262, 17; ὑπογυίου οὔϲαϲ τᾶϲ θυϲίαϲ 265, 11 || ἦναι 262, 16. 22. 3; ἦν(α)ι 429; ἤναι *D* I, 17 *etc.* 4, 14. 17. 20. 6, 10. 343, 2. 352, 10. 393. 394 (*et* εἶναι!) 511, 6; ἦμεν 159, 4. 6; ἤμεν 419, 10; εἶμεν 263, 19. 344, 14. 21. 357, 177. 389, 5. 9. 510; ἶμεν XXV, 54 || ἦϲ III *imperf.* 6, 37 || ἔϲετοι 262, 24 || *gen. poss.*: 262, 16. 159, 4. 6; εἶναι *etc. iura* 10, 5. 11, 7. 17. 419, 10. 510 || ἦναι ὁ κωλύων 6, 10; ἐπιβάλλον ἐϲτιν 269, 28; ὡϲ πρέπον ἐϲτίν 22, 5; ἐϲτιν εὐχρηϲτηκὼϲ 263, 3; ἦϲαν περιωριγότεϲ 443, 10; ἀπεχομίνοϲ ἦναι ἀπὺ τοῖ ἱεροῖ 262, 22 || ἔτι νῦν εἰϲιν = *vivunt* 517, 11

εἶμι· ἰόντα 3, 31 *cf.* ἀπιόντα 3, 32; τὸν ἰόντα 4, 11; ἴτω ἀνελέϲθω 159, 2

εἵνεκεν v ἕνεκα

εἶπεν *IV 2*; *acc. c. inf.* 275, 3

εἰράνα 10, 7; ἰράναϲ 510, 2; καἰράναϲ 356, 4 || v ἀϲυλία, ἀϲφάλεια

εἰϲ· εἰϲϲ ϲτήλην 367, 47; 50, 1; ἐϲ· τοὶ 'ϲ ἄϲιϲτα 159, 17; ἐϲτάλαν 516, 32; κἀναθῆναι ἐϲ τὸ ἱερὸν 510, 8 || ἕωϲ εἰϲ 444, 10; εἰϲ δύναμιν 344, 10; εἰϲ τὰ μετὰ ταῦτα 516, 26; ἰϲ τὸμ πάντα χρόνον 394, 17; εἴϲ τε καὶ (εἰϲ) 266, 12. 263, 16 || v ἐπίνοια, εὐεργέταϲ, εὔνοια, εὐχαριϲτία, λόγοϲ - ἀνάλωμα, παρουϲία || ἀναγράφω (εἰϲ ϲτάλαν ἀνγράψανταϲ ἀνθῆναι ἰν τὰν ἀγορὰν 16, 9), ἀνατιθέναι (*cf.* ἐν), ἀναφέρω, γράφω, ἀγχαράϲϲω, εἰϲάγω, εἰϲφέρω, ἐρείπω, ἕρπειν, ἑτοιμάζω, καλέω, νομοθετέω, παραγίνομαι, προϲαποδίδωμι, ὑποδέχομαι

εἷϲ· τὰν μίαν - τὰν δὲ ἄλλαν (*ter*) μὲν 432, 12

εἰϲάγειν θανάτου [δίκαν] εἰϲ τὸ κοινόν 344, 5

εἰϲφέρω· εἰϲήνεκε τᾶι θεῶι πέπλον 265, 19; εἰϲενένκανteϲ εἰϲ τὸ ἀνάθεμα 293

εἶτα· εἶτ' 444, 10

εἴτε *bis*: 4, 21. 429; *ter* 6, 39; *saepe* 344, 2. 3; εἶϲε *sexies* 262, 26—31

ἐκ· *1*) *c. gen.* τὸϲ ἐϲ ταννί *D* I, 55; ἐκ Καϲϲανδρείαϲ 550, 29; ἐξ Ϲκοτούϲϲηϲ 11, 4; ἐ Φιαλείαϲ 419, 6; *cf.* ὑψόω, θεμέλια; ἐξ ὧν [ἐλάβω] 445, 3; ἑλέϲθαι ἐξ ἁπάντων 357. 15; ἐκ τῶν ἰδίων 296 *etc.* || [περιωρίϲαμεν] ἐξ αὐτᾶν τᾶν γειτονειᾶν 443, 13. || v χρόνοϲ || ἐϲ τοῖ νόμοι *D* I, 19; τὸ ἐκ τοῦ νόμου 345, 16; ἐν τοῖϲ ἐκ τῶν νόμων χρόνοιϲ 437, 26; ἐκ τᾶϲ ἀπελευθερώϲιοϲ 345, 2

2) *c. dat.*: ἐϲ τοῖ ἔτι 6, 99; ἐϲ τοῖ ἡμιϲέοι διαλυέτω *D* I, 45; ἐϲ τοῖ ἔργοι ἐϲδέλλοντεϲ 6, 49; ἐϲ τοῖϲ ἔφευγον *D* I, 5

ἑκάϲτοθι τῶν - πανηγύρεων 518, 8

ϝέκαϲτοϲ· τὸ πρόβατον F. 3, 17; τῶ οἴκω ἑ-ω *D* I, 16; ἑ-α φυλά 421; ἐπὲϲ ταῖϲ οἰκίαιϲ μίαν ἕκαϲτον ἔχειν *D* I, 10; [τὰϲ γενεὰϲ ἑκ]άϲταϲ 439, 3 || *subst.*: ὀφλέτω ἕ-οϲ 6, 23; [ϝ]έ-ον τῶν - 261, 6; ἕ-ον αὐτῶν 367, 14; καθ' ἕ-ον τῶν - ἔργων 6, 29 || ἑ-οιϲ 265, 8

[ϝε]κατέραι 343, 36; ἑ-αϲ 357, 85; ἑ-αν τὰν πόλιν 357, 15; ὑπὲρ ἑ-ον 439, 78; ἑ-ων 496; ἑ-ωϲ *acc. pl.* 419, 14

ἑκατόν· Ϝεκοτόν 3, 4; ἑκοτόν 410

ἐκβάλλω· ἐϲδέλλοντεϲ ἐϲ τοῖ ἔργοι 6, 49

ἔκγονοι 10, 4. 269, 23. 368 *saepe*; ἔγγονοϲ (- οι) 266, 20. 45. 310. 368, 161. 511, 7. 388. 389. 392; ἐγόνοϲ *acc.* 356, 3; ἐγόνοιϲ 510, 2 || (καὶ) αὐτὸν (- ογ, - ουϲ) καὶ ἐ. 368. 389 *sqq.* 356, 3; αὐτᾷ τε καὶ τοῖϲ ἐ. αὐτᾶϲ 266, 45; τὰϲ ἐ-ουϲ αὐτᾶϲ 266, 20; τοὺϲ ἐ. αὐτῆϲ 269, 23 || *sing.*: τὴν ἰδίαν ἐ-ον 310

ἐκγράφω· ἐγγραφέτω (*deleto*) κατάπερ τὰϲ ἄλλαϲ δίκαϲ 357, 14

ἐκδίδωμι· ἐγδότω ϲτάλαν 437, 22, τὰν ἀναγραφάν 437, 23; τῶν ἔργων τῶν ἐϲδοθέντων 6, 7; ὅτι δ' ἂν ἐϲδοθῆ ἔργον 6, 52; *filiae* ἐϲδοθένϲαι *D* I, 7

ἐκδικέω· [ἐϲδ]ικῆτοι τῶν - κατ' εἰ δέ τι 6, 31

ἔκδοϲιϲ· τὰν ἔγδοϲιν τοῦ ἀνδριάντοϲ καὶ τοῦ βάθρου ποιείϲθωϲαν 437, 25; οὗ τὰν ἔγδοϲιν ποιούμενοϲ 515, 10; ταῖϲ ἐϲδόϲεϲι ἐπιϲυνίϲτατοι 6, 16

ἐκδοτήρ· οἱ ἐϲδοτῆρεϲ 6, 6

ἐκδοχή· πὰρ τὰν ϲύγγραφον τᾶϲ ἐϲδοκαῦ 6, 40; τὸϲ ἐπιϲυνιϲταμένοϲ ταῖϲ ἐϲδοκαῖϲ 6, 51

ἐκεχειρία *VI 3*. XV, 48

ἔκκληροϲ? Ϝέϲκλαροϲ 262, 12 *adn.*

ἐκκληϲία *IV 2*

ἐκκομίζει· *servos* 357, 157

ἐκλαμβάνω· τῷ ἐγλαβόντι 515, 11

ἐκλείπω· ταῖϲ παναγορίαιϲ ταῖϲ ἐϲλελοίπαϲι *D* I, 22

ἐκπεράω· ἐϲπερᾶϲαι Ϝιεροθυτέϲ· εἰ δ' ἂν ἐϲπεράϲε 3, 6. 7

ἔκτειϲιϲ· ἴγγυοϲ ἰν ἔϲτειϲιν 6, 37

ἐκτένειαν εἰϲ τὸ θεῖον v μεγαλοψυχία 266, 5; ἁ ἐ. αὐτᾶϲ εἰϲ ... τυχάνουϲα διατελεῖ 266, 22; τὰν ἔχοιεν ἐ-αν καὶ αἵρεϲιν XXV, 72

ἐκτενῶϲ· ἀφειδῶϲ καὶ ἐ. 265, 14; ἐ. καὶ μεγαλοψύχωϲ v δαπάνη 516, 12

ἔκυροϲ 20, 22

ἐκχωρέω· ἐξεχώρηϲε ληνὸν *alicui* 179

ἐλαίαι *dat.* 514, 14

ἐλαιοθέτηϲ *IV 3*

ἐλαιοπάροχοϲ *IV 3*

ἐλαύνω· ῥώμῃ ... ἐπ' ἄκρον ἐληλακὼϲ 517, 11

ἔλαφον (ϲταθμόν) 125

ἐλευθερία· μαχόμενοι ὑπὲρ τᾶι τᾶϲ πόλιοϲ ἐ-ίαι 16, 4

ἐλεύθεροϲ· ἐ-ον ἀφίητι, ἀφῆκεν 345, 6. 274, 24; ἐ-αν ἀφῆκε 274, 12; ἐ-αν εἶναι αὐτεξούϲιον ἐπέτρεψεν 277; οἱ ἀποκαρυχθέντεϲ ἐ-οι 274, 21

ἐλευθερόω· ἠ-ωϲαν (εν), τὴν δούλην 275, 11, τὴν ἰδίαν θυγατέρα καὶ δούλην 277

ἐλεέω· μὰ τὸν ἐλεοῦντα τὴν ψυχὴν κύριον † 359, 11

ἐλλείπω· ἐνλείπειν ἐν τοῖϲ νόμοιϲ 433, 6 || φιλοτιμίαϲ οὐθὲν ἐλλείπων 263, 11; τοῦ λυϲιτελοῦϲ οὐδὲν ἐνλείπων 446; οὐδὲν ἐνλείπουϲα τῆϲ ἰδίαϲ μεγαλοψυχίαϲ καὶ χρηϲτότητοϲ 269, 10. 270, 11

ἐλλογέω· ἐνλογεῖν τινα 435, 2

ἐλπίζω *de re mala*: τὸ ἐ-ζόμενον ἀτύχημα 515, 7

ἐλπίϲ· [ἔχουϲα] περὶ τῶν μελλόντων ἀγαθὰϲ ἐ-αϲ 265, 41

ἐμμεμφήϲ· ἰνμενφὲϲ ἦναι 262, 23. 28

ἐμμενεῖν ἐν τᾶι ϲτάλαι καὶ τᾶι ὁμολογίαι καὶ τῶι ψαφίϲματι - εἴ τίϲ κα μὴ ἐμμένηι - 344, 9; [ἐμ]μένωντι ἐν τᾶι φιλίαι 419, 19

ἔμπαϲιϲ, ἴνπαϲιν 17 v *IV 4*

ἐμπίμπρημι· ἐνπρηϲθέντοϲ τοῦ κύκλου 268, 18

ἰμπλατίαι ἱλάϲκεϲθαι 4, 2

ἐμπολαί· τὰ ἰν ταῖϲ ἰνπολαῖϲ πάντα 3, 27

ἐμπολιτεύω ἐν - 263, 18 v *IV 2*; παραγενόμενοϲ εἰϲ τὰν πόλιν καὶ ἐνπ-εύϲαϲ ἔτη - 19

ἔμπροϲθε v χρόνοϲ

ἐμφαίνω· ἰμφαίνεν τὸμ βολόμενον ἐπὶ τοῖ ἡμίϲϲοι 6, 24

ἐμφανίζω· ἰνιφάνιζον τὰν ἐπιφάνειαν XXV, 59; ἐμφανιϲάντων τῶν ἱερέων 265, 12; [το]ῦ ἐμφα[νί]ϲαντοϲ] 433, 16; ἐμφανιξ - 395,

ἐμφορβέω· ἰνφορβίεν *animalia* 3, 3. 6. 10; μὴ ἰνφορβίε 3, 3

ἰνφορβιϲμὸν ἦναι - 3, 2

ἐν, ἰν *1*) ἰν *c. dat.*: Ἀλέαι, ταῖϲ ἰνπολαῖϲ, τοῖ περιχόροι, τᾶι τομάδι, εἴτε ἰν ἱεροῖ εἴτε ἰν ὁϲίοι 3, 5. 27. 10; 343, 12; 4, 21 || ἁμέραιϲ τριϲί, τοῖ χρόνοι τᾶϲ, τᾶι ἐτείαι 6, 4. 42, XXV, 89 v καιρόϲ || ἰν τοῖ ἔργοι 6, 2

2) ἰν *c. acc. post*: ἀγκαρύϲϲω, ἀνθῆναι, γράφω, δίδωμι, ἔγγυοϲ, ἰνάγω (= ἐν-), ἐπηρειάζω, εὐεργεϲία, εὐχρηϲτία, ζαμιόω, ὀφλῆν, τίθημι, χωράζω || ἐγάμαντυ ἰν Τεγέαν *D* 1, 50 || νόμοϲ ἰν ἅματα πάντα 5; ἰν τὸ λοιπόν XXV, 27; χρυϲία ὅϲα μὴ ἰν ἀνάθεμα 514, 4; ἰν τὸ ... φαίνεϲθαι (*velut* ὥϲτε) XXV, 68

3) ἐν *c. dat.*: ἐν Ὀρχομενῶι, Λούϲοιϲ 344, 11. 399 || *temp. sim.*: καιρῶι χρόνοιϲ ἁμέραιϲ ἐνιαυτῶι, (*feriis*), ἀρχοϲταϲίοιϲ, ϲυνεδρίωι, ϲυνόδωι, δείπνοιϲ, πολέμωι, καὶ ἐν τούτοιϲ 20, 18 *etc.* || v ἀναϲτρέφομαι ἀνατιθέναι, ἐνγεγράφθαι ἐν ϲτήλῃ 518, 11; ἐμμένω, ἱδρύϲαϲθαι, καταθέϲθαι, λείπεϲθαι

4) ἐν *c. acc.*: γράψαι ἐγ (ἐν) χάλκωμα καὶ ἀναθῆναι (κἀν.) ἐϲ τὸ ἱερόν 511, 11. 510, 8; ἀναθέτω, παρέρπην ἐν τὸ ἱ. 514, 3. 9; ἐν τὰϲ πόλιϲ 357, 21

5) ἰν πολέμοι καὶ ἐν ἰράναι? 17

ἔνανχοϲ τετελεύτηκεν 517, 6

ἐνάγω· ἰναγόντω ἰν δικαϲτήριον τὸ γινόμενον 6, 19

ἐναντίοϲ· τἀναντία (εἴη μοι) 344, 11

ἐναρέτωϲ 463 v ἀγωνοθέτεω

ἔνδεια· θ[λίβητ]αι [καρ]πῶν ἐνδίᾳ 515, 14

ἐνδείκνυμι· εἴ τιϲ ἐνέδειξεν 357, 89

ἐνδεικτόϲ· ὑπόδικοϲ ἔϲτω καὶ ἐ. ποτὶ δραχμάϲ - αὐτᾷ 266, 44

ἔνδεκ' ἁμερᾶν 357, 80

ἐνδικάζω· v ἔνδικοϲ

ἔνδικοϲ· μή οἱ ἔϲτω ἴνδικον μηδέποθι - ἀλλ' ἦ ἰν Τ. - εἰ δ' ἰνδικάζητοι 6, 33; εἰ ὕϲτερον δικάζοιτο, μὴ ἔ-ον ἔϲτω 357, 93

ἔνδοξοϲ v πρόγονοι || τοὺϲ ἐνδοξοτάτουϲ τῶν Ἑλλήνων 517, 12

ἐνδόξωϲ v (καλῶϲ), ἀναϲτρέφομαι

ἕνεκα· ἀρετᾶϲ καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ αὐτάν 534; εὐνοίαυ ἕ. καὶ εὐεργεϲίαυ τᾶϲ ἰν τὰν πόλιν 9; ϲωφροϲύνηϲ ἕ. καὶ τῆϲ ἄλληϲ ἁπάϲηϲ γυναικείαϲ ἀρετῆϲ 518

ἕνεκεν· ἀρετᾶϲ ἕνεκεν 516, 25; *id.* καὶ εὐνοίαϲ 22, 11. 263, 15, καὶ εὐεργεϲίαϲ 432, 4, καὶ καλοκαγαθίαϲ 411. [436, 4]; εἵνεκεν τᾶϲ πρὸϲ τὰν πόλιν ἀρεϲκείαϲ 515, 15

(ἐνέϲτιον)· ἰνίϲ[τιον] XXV, 86

ἐνέχυρον, τὸ 357, 80. ἐ-α 344, 18, v κατατίθημι

ἐνθάδ' εἰμί 359, 5

ἐνιαυτόϲ *IV 4* || ἐν τῷ ἰδίῳ ἐνιαυτῷ (*magistratus*) 302; τὸν ἐχόμενον ἐ. 516, 16; ἀντ' ἐ-οῦ 266, 8. 18. 35

ἐνιδρύετο αὐτοῖϲ ἐξέδρα μέϲη 268, 46

ἐννέ' ὀβολῶν 437, 13

ἔνοικοϲ· τὸϲ προτέροϲ ἰνϝοίκοϲ 343, 5

ἐντέλλω· ἐντέταλμαι *med. c. acc. c. inf.* 266, 19

ἐντολή· τὰϲ ἰντολὰϲ εἶχον παρὰ τᾶι ... πόλι XXV, 58

ἐντόπιοϲ· ξένων καὶ ἐ-ων ἀφθόνωϲ 491

ἐντυγχάνουϲι πολίταιϲ 263, 8; τοὺϲ καθ' ἰδίαν ἐ-άνονταϲ τῶν πολιτᾶν 263, 17

ἐξάλημι· *med.*: ἐξάετοι 261, 10. [20?]

ἐξαιρέω· ἐξελομένα τειρεῖν 265, 3

ἐξακολουθούντων *part.* v ἐπιτίμια 443, 16

ἐξαντίαι *opp.* πὸϲ τᾶι οἰκίαι *D* I, 12

ἐξέδρα· τὴν ϲτοὰν ϲὺν ταῖϲ ἐν αὐτῇ ἐ-αιϲ 281; ἐ. μέϲη ἐνιδρύετο δυναμένη μόνη - κόϲμοϲ εἶναι 268, 47

ἔξειμι I *semper c. inf.*: ἐξῆναι 3, 13; ἐξέϲτω 357, 37; 357, 72 (*acc. c. inf.*); μὴ ἐ. 514. 2 (*acc. c. inf.*) 6, 21; μὴ ἐ. μηθενὶ 344, 12

ἔξειμι II· ἐξίεν 4, 1

ἐξελαύνω· οὐδ' ἂν ἐξελαύνοια τὸϲ - 343, 65

ἑξήκοντα v ἡμέρα

ἔξοδοϲ· πρὸ τᾶϲ ἐπὶ τὰν χώραν ἐ-ου 443, 18

ἐξόλλυμι· ἐξολέϲθαι αὐτὸγ καὶ γένοϲ 343, 51

[ἐξουθε]νηθεῖϲαν [πυρί] 457, 11

[ἐπαγ]γελίαν 434, 14

ἐπαγγέλλοϲι τὰν θυϲίαν - XXV, 84; ἐπανγείλατο *c. inf. fut.* 515, 9; ἐπαγγειλάμενοι καὶ δόντεϲ *pecuniam* 439, 2; ἐπάνγελται *inf. fut.* 515, 27

ἐπάγει 357, 55; ἐπάξει μάρτυραϲ πὸτ τοὺϲ δαμιοργούϲ 357, 180

ἔπαθλα *VI 3*

ἐπαινέϲαι *IV 4* || ἕνεκα || ἐπί τε τᾷ καλοκαγαθίᾳ καὶ εὐεργεϲίᾳ 266, 32; ἐπὶ τοῖϲ πεπραγμένοιϲ 367, 38; ἐπὶ τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ 22, 6 (*sim.* ἐπαινῖν 515, 21); ἐφ' ᾆι ἔχει φιλανθρωπίαι 265, 27

ἔπαινον ἀνθυπάτων κομίζων 268, 30 *cf.* κατηγορία

ἐπακολουθήϲαϲ τοῖϲ παρακαλουμένοιϲ 437, 9

ἐπαναγκαζέ(ϲ)θω *inf.* 265, 35

ἐ[π]απύλογον· εἰκ ἄν τι αὐτοῖϲ ἐ. ἦι *D* I, 34

ἐπάριτοι, ἐπαρόητοι (!) XVI, 43. XIX, 88

ἐπαύξηται 432, 2

ἐπεζάρηϲαν XVI, 45

ἐπεί 265, 2. 367, 7. 516, 8 || *inf. praes.* - ἐπεί κα *coni. praes.* 159, 4

ἐπειδή 266, 1. 268, 7. 269, 2. 270. 2. 443, 35. 511. 517, 6

ἐπείκεια v ἐπιείκεια

ἔπειτα δὲ καὶ XXV, 67 v μάλιϲτα

(ἐπέκ) ἐπέϲ· γεγραμμέναι ἐ. τοῖ ἔργοι 6, 54; βωλεύϲαϲθαι ἐ. ταῖϲ παναγορίαιϲ *D* I, 21; δικάϲαϲθαι ἐ. τοῖϲ πάμαϲι *D* I, 26; '*quod attinet ad*' *D* I, 9. 37

ἐπελαύνω· εἰ δὲ μὴ ἐπελάσ[ιντο?] 261, 8; ἐπελασάσθων οἱ ἀλιασταὶ *multam* 6, 23
ἐπερείδω· περίστυλον κείοισιν ἐπεριδόμενον 268, 51
ἐπέχω· μέστ' ἂν ἐπισ[χῆ] - τὰ ἔργα 6, 30
ἐπηκόοις *VI 1*
ἐπηρειάζειν ἰν τὰ ἔργα 6, 46
ἐπί· εἰπὶ 395, 3 || *1) c. gen. temp*: ἐ. Αὐτοκράτορος 51, 1 || δαμιοργοῦ (- ων) 388—390; ἱερέως *VI 2. 4*; λογιστοῦ 346, 3 || μένειν ἐ. τῆς ὑποστάσιος 516, 26; ἐ. τῆς πατρίδος ἐν τοῖς πρώτοις 517, 7
2) c. dat. (*arc.*): ἀγωνοθέται 469, 16. ἐφ' ἱερῖ 6, 59 *etc.*; ἐπὶ ἱε[ρομνάμοσι το]ῖς 393; ἐ. στραταγοῖς 10, 8; *cf.* XXV, 89. 343, 9 || - ἐ. ταῖς θυσίαις 432, 4; ἐ. Γρῆσι 343, 19; ἐ. τοῖσδε 358, 2; ἐ. τοῖδ' 262, 18; ἐφ' οἷς 25, 6. 446; ἐφ' ὧτε, ἐ. τῶι *inf.* 456, 6. 515, 12; ἐφ' ᾧ *c. inf. aor. pass.* 515, 17; ἐφ' οἷς ἔδοξε 515, 19. 516, 21 || κοινᾶνας γενέσθαι ἐ. μηδενὶ τῶν ἔργων 6, 22; ἐπαινέσαι (ἐφ' ἃ) ἔχει 265, 27); ἐμφαίνειν ἐ. τοῖ ἡμίσσοι 6, 24; ἐφ' οἷς εὐχαριστοῦσα 20, 12; καταλειπέτω ἐ. τῶι δικαστηρίωι 357, 26; ὀμοσάμενος ἐ. τᾶι ἀρχᾶι 357, 11; προκαλέομαι ἐ. σύλωι 445, 12; τέτακται ἐ. τοῖς ἔργοις (ἐπιζάμια) 6, 44
3) c. acc.: ἐπ' Ἀθαναίαν 6, 83 *v III* Τεγέας || ἐφ' ἔτος 433, 7; ἐ. διετίαν 515, 16 || αὔξεσθαι, ἐλαύνω, ἔξοδος, ἐπιβαίνω, ἐπιφέρω, καλεῖν, λίκω, ὁδός, τρέπομαι, φέρω
ἐπιβάντων τῶν πολεμίων ἐπὶ τὰ τείχεα 16, 2
ἐπιβάλλειν [μη]θενὶ ταῦτα 444, 8; οἷς ἐπιβάλλον ἐστὶν 269, 28; τοὺς ἐπιβάλλοντας αὐτῶι - 20, 20
ἐπιγαμία *IV 4*
ἐπιγενέσθαι πομπ[ᾶς] 343, 17
ἐπιγνώμα *IV 3*
ἐπιγνωμονεύοντος *IV 3*
ἐπιγραφή· εἰκόνα(ς) ἐπιγραφὴν ἔχουσαν (ἐ-σας) 269, 16. 517, 17
ἐπιγραψάντω ἐπὶ τᾶν δ[έλτων] οὓ ἔγραψαν, τὰ ὀνόματα 357, 32; οἱ ἐπιγραφ[θέ]ντ[ες] 357, 34; ἐπιγραψάτω ἐπὶ τὸν ναὸν 515, 27; ἐπὶ τῷ ἐπιγράψιν 515, 12; [ἐπιγ]ραφέντα πὸτ τὸ εὐθύδικον 357, 25; ἐπιγεγ(ρ)αμμέναν 357, 24 *v* δίκα
ἐπιδέκατον, τὸ, 357 *passim*; ἀποτίνειν (- τεῖσαι *etc.*) τὸ ἐ. (τὰ ἐ.) τᾶς δίκας (πάσας τ. δ., τᾶν δικᾶν, εἴ τί κα δικάζη) 357, 63. 167. 163. 61 || καταλειπέτω (τὸ) ἐ. 357, 58 || κομίζοι τὰ ἐ. 357, 148 || κρινέτω πὰρ ἐ. 357, 27 || πέμποιεν ἐ. 357, 79 || ἡμιόλιον τὸ ἐ. 357, 79
ἐπιδέχομαι· ἐπεδέξατο τὰν λειτουργίαν ἀνεπικωλύτως 265, 13; τὰν ἱερατείαν 516, 12
ἐπιδημία *imperatoris* 51, 9
ἐπιδικατὸν ἔμεν, τὸν, 159, 6
ἐπιδιορθῶσαι τὸ διάγραμμα 434, 8
ἐπίδοσις· εἰ μὴ [ἐπίδ]οσίν τις ἀπολείποι - [ἄλλα ἐ]πίδοσις μὴ ὑπάρχοι *etc.* 357, 63—65
ἐπιεικεία· τὴν ἐπιείκειαν τῶν τρόπων γεγεννημένος 268, 11
ἐπιέτεια 6, 61; *VI 4*
ἐπιζάμιον· τὰ ἐ. ἀπυτειέτω 6, 43; τωνὶ τῶ ἐ-ίω ἴγγυος 6, 36; τῶν ἐ. τῶν τεταγμένων κατυφρονῆναι 6, 47
ἐπιζύγιον νέμεν 3, 13
ἐπιθιγγάνω· ἐπ[ιθ]ιγάνε τούτοις 429
ἐπ[ικαρ]ψάξαντες τρὶς 357, 55
ἐπίκρισις· ἀγκαρυσσόντω ἰν ἐ. 6, 19; ζαμιόντες ἰν ἐ-σιγ 6, 50
[ἐπ]ίλυσιν ὠνήσαντο *D I*, 51
ἐπιμέλεια· τὴν ἐ. ἔχοντος ἀεὶ τοῦ ἐπιγνώμα 269, 31; διὰ τὴν περὶ τοὺς ... ἐ-αν 517, 21
ἐπιμελομένοις, τοῖς, 6, 47; ἐπεμελήθη τῶν ἔργων - 515, 12; ἐπιμεληθέντων 131
ἐπιμελητὴς *IV 3*
ἐπίνοια· φθάνοντες ἀλλήλους ταῖς εἰς εὐποΐας ἐ-αις 268, 35
ἐπινοῶν *c. inf.* 268, 10
ἐπινομία *IV 4*
ἐπινόμιον *IV 4*
ἐπιξυλία *IV 4*
ἐπιορκέοντι 344, 11 *cf.* εὐορκέω; ἐπιορκέντι 343, 54
ἐπίσημος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν 517, 8; ἐπισάμως καὶ μεγαλοπρεπῶς 265, 16 *v* ἄγω
ἐπεσκεύασε (- σαν) 515, 29. 123. 520; τὸν ναὸν ἐπισκευάσειν παρ' αὐτοῦ 515, 9; ἐπεσκευακέναι 515, 28; [ἀπέδ]ωκαν ἐπεσκευας[μένα] 520
ἐπισκευὰν τῶν τειχέων, εἰς, 434, 2; τὰν τοῦ μεγάρου ἐ-ειάν 266, 27
ἐπισ[κευα - 27
ἐπίσκοπος *IV 3*
ἐπιστολὰς ἀποστειλάντων, τὰς, 367, 11
ἐπισυνίστατοι ταῖς ἐσδόσεσι 6, 15; τὸς ἐπισυνισταμένος ταῖς ἐσδοκαῖς 6, 51
ἐπεσφραγίσατο τὴν πολυτέλειαν περίστυλον 268, 50
ἐπιταγά *V 2*
ἐπιτελεῖν τὰς δαπάνας 266, 19; ἐπιτελείσθω ἁ δίκα 357, 66; μελλόντων ἐπιτελεῖσθαι τῶν μυστικῶν 265, 11; ἐπετελέσατο δαπάναν 515, 17
ἐπιτιμίων τῶν ἐξακολουθούντων 443, 16
ἐπιτρέπω· μὴ ἐπιτρεπέτω *inf. praes.* 357, 91; ἐπέτρεψεν *acc. c. inf.* 277; οὐκ ἐπιτρέψω εἰς δύναμιν 344, 10
ἐπιφανέστατος *v* τόπος, *V 1 Constantius Chlorus*
ἐπιφέρω· εἰκ ἐπὶ δῶμα πῦρ ἐποίσε 3, 21 || ἐπη[νί]χθαι? 4, 5 *adn.*
ἐπίχρυσος *v* ὅπλον
ἐπιχώριος *VI 1* θεός
ἐργάζομαι *pass.*: τῶν ἠργασμένων τι φθέραι 6, 8 || *med.*: τις τῶν ἐργωνᾶν ἢ τῶν ἐργαζομένων 6, 45
ἐργαστηρίων καλλονὴν 268, 45
ἐργάτας· τὸν μὲν ἐ-αν - τὸν δὲ ἐργώναν 6, 49
Ϝέργον 262, 33. 35. ἔργων (*opera publica*) 420, 13; ἀφεώσθω τῶ ἐ. 6, 14; τᾶι ἐπὲς τοῖ ἐ. γεγραμμέναι συγγράφοι 6, 54; διακωλύσει τι τῶν ἐ. τῶν ἐσδοθέντων 6, 6; ἴγγυος τῶ ἐ. 6, 37; ἐσδέλλοντες ἐς τοῖ ἔργοι τὸν ἐργάταν 6, 49; τῶν τε ἐ. καὶ πάντων ἐπεμελήθη 515, 12; τοῖς ἐργώναις τοῖς ἰν τοῖ αὐτοῖ ἐ. 6, 3; εἰ δέ τι ἐργωνήσας μὴ ἰγκεχηρήκοι τοῖς ἐ. 6, 12; ὅτι δ' ἂν ἐσδοθῆ ἔργον εἴτε ἱερὸν εἴτε δαμόσιον 6, 52; ἐπισ[χῆ πάντα] τὰ ἐ. τὰ πλέονα 6, 31; ἐργωνήσας ἐ. τι 6, 38; πλέον ἢ δύο ἐ. ἔχη τῶν ἱερῶν ἢ τῶν δαμοσίων 6, 26; ποσκαθυβλάψη τι τῶν ἐ. 6, 39; κὰς μὴ προσσθαγενὲς τὸ Ϝέργον τὸ τότε ἦ - εἰ δὲ π. τὸ F. 262, 33. 35; τῶν περὶ τὰ ἐ. συγγεγραμμένων 6, 32 || ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐ. τοῖς ὑπεραμέροις 6, 44
ἐργώνης· τὸν μὲν ἐργάταν - τὸν δὲ ἐ-αν 6, 50; τοῖς ἐ-αις τοῖς ἰν τοῖ αὐτοῖ ἔργοι 6, 2; τις τῶν ἐ-ᾶν ἢ τῶν ἐργαζομένων 6, 45
ἐργωνήσας (ἔργον) τι 6, 37. 12
ἐργωνία· ἰν τοῖ χρόνοι τᾶς ἐ-ίας 6, 42
ἐρείπω· ναοὺς εἰς ἔδαφος ἠρε[ιμμέ-ν]ους 268, 35
ἐρινύειν XVI, 47. *101*, 49
Ϝέρια, τὰ, 261. 13
ἕρπειν εἰς φάτραν 510, 5; *cf.* καθέρπονσι
ἐς *v 1)* εἰς *2)* ἐκ
ἐσθολόν XVI, 28
ἐσπέρας, ἀφ', 444, 9
ἐστίαι, τᾶι? 432, 45
ἔστιοι XVI, 28
τῶι ἐσχάτωι ... 20, 6; ἔσχατα -? 357, 49
ἔται· τοὺς ἔτας πάντας τοὺς ἐν τᾶι πόλει 20, 5
ἐτεία *VI 4*
ἕτερος· τὸν ἕ. τὸν υ. 357, 4; μὴ ἕτερον *v* ἀνήρ
ἔτι 268, 52; *v* λείπω; ἕ. καὶ ἔτους - 445, 8; ἐ. νῦν εἰσιν 517, 11; ἐ. δέ 263, 3
ἑτοιμάζω τὰς εἰς τὴν ἰδίαν εὐχρηστίαν ἡτοιμασμένας πλίνθους 268, 20; τὰν ἑτοιμασμένην .. 421
ἔτος *VI 4* || Ϝέτεα 159; διὰ τρία Ϝέτεα 343, 18; ἔτη καὶ πλείω 19; τῶ ἔτεος τῶ ἐπὶ 6, 97; ἐφ' ἔτο[ς] 433, 7
εὖ *v* πεποηκώς
εὐβίωτε 491
εὐγενέστερος *v* τύχη
εὐγνώμων· πάντων τῶν γεγονότων ε-όνων XXV, 77 || εὐγνωμ[όνως] 437, 14; *v* δικαίως
εὐεργεσία 420, 2; πληρώσας ποικίλης ε-ας τὴν πόλιν 268, 22; γνωστὰ ἦ ἅ τε τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ε. ἅ τε τᾶς πόλιος εὐχαριστία 516, 35; καλοκαγαθίᾳ καὶ ε-ᾳ τᾷ ἔσχηκε εἰς - 266, 33; ἐ-ας τᾶς ἰν τὰν πόλιν 9 || *v* ἕνεκεν, εὐεργετεῖν
εὐεργετῶν 20, 14; ε-οῦντας τὰν πόλιν 515, 26; οὐ διαλέλοιπε ε-οῦσα δείπνοις - καὶ ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις τε καὶ δαπάναις 266, 14; ε-τουμένης 268, 27; *v* πατρίς
εὐεργέτημα· ἐν τοῖς προγεγραμμένοις ε-ασι 266, 24 (*v* ἀναστρέφομαι)
εὐεργέτης *v IV 4* || ε. καὶ σωτῆρα *V 1 Hadr.*; τὸν ἑαυτῆς ε-την 346, 3; τοὺς εἰς αὐτὰν γινομένους ε-τας 263, 13
εὐεργετικῶς 266, 13 *v* ἀναστρέφομαι
εὐεργέτιν, τὰν αὐτᾶν (ἑαυτῶν), 266, 39. 268, 5
εὐθηνίαν σιτωνίας 268, 16
εὐθύδικον, [ἐπιγ]ραφέντα πὸτ τὸ, 357, 25
εὔκολον 20, 8
εὐλαβοῦνται πλεῖν *opp*: καταφρόνησε 268, 25
εὐνόησω τοῖς καθηνθηκόσι *D I*, 57
εὔνοια *v* ἕνεκα; εὐνοίαυ 9, 3; ε-ας ἃς ἔχων ... 22, 11; τᾶι πρὸς τὰν σύνοδον ε-αι 265, 29; προγονικὴν εἰς τὴν πατρίδα διαδεξάμενος ε-αν 268, 8
εὐνοίοις, τοῖς, XXV, 95
εὐνόως *v* ἔχοντες, προσδέχομαι
εὐορκέω· κεὐορκέντι 343, 52
εὐπλόησεν μέχρι τῶν - χαρακτήρων 268, 24
εὑρίσκω· εὑρέ[θη] παργεγενημένος 351, 4; εὑρῶνται 357, 158
εὐσέβειαν θεοῖς παρεχόμενοι 268, 38; *v* παράδειγμα
εὐσεβής· φιλάγαθος καὶ ε. *fem* 266, 2 || εὐσεβῶς διακειμένα 265, 5; *v* ἀναστρέφομαι, θρησκεύω
εὐσχημονίζω· εὐσχημόνισεν 265, 21; *v* στεγάζω
εὐσχημ - 20, 1
εὐταξίαν· τὰν ἀναστροφὰν ἐποιήσατο καὶ τὰν λοιπὰν ε. 19
εὐχαριστοῦντας τὰ ἐπαινῖν 515, 21; ἐφ' οἷς εὐχαριστοῦσα αὐτῶι 20, 12
εὐχαριστία· ἅ τε τᾶς πόλιος εἰς τοὺς ἀξίους ε. 516, 36; λέγοντες τὰν τᾶς π. ε-ίαν 16, 10
εὐχάριστος οὖσα φαίνηται ἁ σύνοδος 265, 40. 266, 30
εὐχήν, - αν *VI*, *2*; θαρρεῖν αὐτὸν πατρίδος εὐχαὶ προετρέποντο 268, 27
εὐχρηστικῶς ἐστιν 263, 3; *v* εὔχρηστα, φιλάνθρωπα
εὐχρηστία(!) τὰν γεγονῶσαν XXV, 61; εἰς τὴν ἰδίαν ε-ίαν ἡτοιμασμένας 268, 19
εὔχρηστος *v* ἀπόλαυσις, δωρεά, εἰς 266, 29 || φίλος ὢν καὶ ε. τᾶι πόλει *etc.* 511, 2; παρέσχηται ε-ον αὑσαυτὰν 266, 10 || *subst: n.* ἀποδόσεως τῶν φιλανθρώπων καὶ ε-ων ἅ ἐστιν εὐχρηστικῶς 263, 3
εὐχωλὰ ἔσετοι τοῖ - 262, 24
εὐώχησε τοὺς ἀνθρώπους πανδήμως 268, 43
ἐφαγ[νίζειν?] 3, 33
ἐφευρίσκω· εἰ δ' ἄν τι ὕστερον ἐφευρίσκωνσι *D I*, 28
ἔφηβοι *v IV 2*
ἔφοδος· πρῶτα δευτέρα πεμπότα κάτω ἔσω 33
ἐχθόδικος 357, 23. 26; *v* δίκα || *subst.* ὑπὲρ τοῦ ἐ. 357, 27; ποτ τὸ ἐ. 357, 28
ἔχω γείτονα 443, 39; *v* ἄνδρα, δίκα, ἐπιγραφήν, ἐπιμέλειαν, πᾶμα, παράδειγμα, χρείαν; ἔχων τι, ἔχοντας *de vestibus etc.* 514, 8. 13; οἰκίαν ἔχεν *D I*, 10; οἰκία ἔχει κᾶπον *D I*, 11; ἔχοντες καὶ τοὺς ἄρχοντας - 443, 12; ἔχοιεν ἐκτένειαν XXV, 71; ἔχον τὰς ἰντολὰς παρὰ τᾶι πόλι XXV, 57; ἃς ἔχων διατελεῖ *post* ἀρετάς, εὐνοίας, καλοκαγαθίας 263, 16. 436, 5; εὐεργεσίᾳ τᾷ ἔσχηκε 266, 34; σχεῖν 357, 10 *v* μαρτυρία; ἔχοντες εὐνόως πρὸς ἄμμε XXV, 70 || ἐχόμενος *v* ἡμέρα, ἐνιαυτός
ἕως Χαλκίδος 367, 19; εἰς 444, 10 *sqq.*; τοῦ μηνὸς 357, 16

F *in ordine alphabetico neglexinus, v. X.*

ζάω· ζῶε - μὲ ζῶε - μὲ ζῶντι 159 *B* || ζήσας(α) ἔτη - 228. (ἀφθόνως) 492; τὸ πᾶν τεσσαρακοσίον ἔτος 359, 7; ζῶν(τες) 252. 341
ζάω II = ζητέω· μέστε ζατὸν ἔοι 4, 22
ζέρεθρα - βέρεθρα *74*, 98. XVII, 42. XVI, 49
ζεύγνυμι· ἐζεύγνυντο βίοι βίοις *etc.* 268, 32
ζεῦγος νέμεν 3, 1
ζημία· δόντω τὰν ζ. τοῖς ἄρχουσιν 357, 9; τὸ γινόμενον τοῖ πλήθι

μηθενὶ 344,12 v μή || μηθὲν *subst.* 357,38 (*post* πᾶςαν *et* μέρος τι)
μηκέτι *c. imper.* 357,7; *c. inf.* D I, 9; εἰ - μ. *c. part.* D I, 32
μάκωνςι λευκαῖς 514,16
μήν *VI 6*; τῶ λ. μῆνός 3,29; ἕως τοῦ μηνὸς οὗπέρ κα γίγνωνται 357,16
μήτε *bis* 433,9; μέτε *bis* 3,11 || v μή
μήτηρ· τὰν ματέρα 536; τὰν τοῦ πατρὸς μ. 539
ματρῶια *scil.* πάματα D I, 5 *cf.* πατρῶια
μικρὸς· τὸ μεῖον πρόβατον 3,15 *opp.* μέζον
μιμέομαι· μειμησαμένη τὸν γαμήσαντα 268,39
μιμνήσκω· μεμναμένα τᾶς XXV, 76
μισθόω· ἐμίσωσε (!) (γᾶν) 343,38
μίσθωμα· περὶ τὰ μ-α τᾶς γᾶς τὰν ἐμί(ς)θωσε 343,32
μίσθωσιν, εἰς, 445,13; μίσσθωσιν 445,8
μνᾶ *IV 6*
μνεία· αἰωνίου μ-ας τυγχάνουσα (ἐκτένεια) 266,23
μνημεῖον, τὸ, 26,6 v *VI 2*
μνήμη ἀίδιος εἴη, ἡ, 518,11
μναμονεύουσα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 437,16 *cf.* 266,30
μνησικακέω· οὐ μνα-ήσω οὐ[δενί] D I, 59
μοῖρας κατεπιξάσης 359,6
μόμφος· ἰν μόμφον θέ[ναι] 262,34
μόνος· δυναμένη καὶ μόνη - εἶναι 268,47 || οὐ μόνον - ἀλλὰ 266, 23; οὐ μ. ἀλλὰ καὶ 265,4. 266, 12. 268,8.38 (μὴ μ.). 517,7.8
μύεσθαι 514,12; μυούμενοι *VI 2*
μύριοι v *IV 2*
μύρτοι *dat.* 514,14
μυστήριον· ἐστέγασεν καὶ εὐσχημόνισεν τὰ περὶ τὰν θεὸν ἄρρητα μ-ια 265,21; τοῖς μυστ[ηρίοις] *dat. temp.* 515,10
μυστικός· τῶν περὶ τὰν θεὸν μ-ῶν τῶν ἀρρήτων 265,12
μῶλος = ἡ μάχη 46,90
μῶλυ XIV, 101
μωρίαι XVI, 56

ναός *VI 2*; ἀνοίξει τοῦ ναοῦ 265,24; ναοὺς ἤγειραν εἰς ἔδαφος ἠρειμμένους 268,35; τὸν ν. ἐπισκευάσειν 515,9
ναύαρχος *IV 3*
νεὶ τὸν (τὰν) *deum* 343,42 *sqq.* 61 *sq. opp.*: οὐ τόν
νέμεν οἷς, ὅ,τι ἂν ἕ, ὅ,τι ἂν βόλετοι 3,1.5.9; μὴ ν. εἰ μὲ ἥκοντα 3,11; νεμόμεθα τὰ χωρία 444,8
νέος· μὴ νεωτέρων - ἐτέων 357,16
ἀπὸ νεότατος 20,1
νικώσης χιμέριον κατάστημα (βαίτης) 268,49; νικήτω τὰν δίκαν 357, 60; *cf.* τὸν νικάσαντα 357,76; ἐνίκων *ludos* 549,23
νῖκαι λυκαίοις 550,14
νεικηφόρος *fem.* v *V 2* ἡγεμών
νόθοι, τοὶ 159,16.17, *opp.*: γνήσιοι
νομίζω· κατάπερ ἁ πόλις νομίζει D I, 18; νομίζοσιν (*part.*) τὰς πόλιν - ἱερὰν καὶ ἄσυλιν XXV, 56; ἐποίησε τὰ νομιζόμενα ἐν τοῖς *feriis* 265,23
νόμιμος v ὅρκος
νομογράφοι *IV 3*
νομοτεθεῖν· τὴν πρόσοδον τῆς χώρας εἰς εὐθηνίαν σιτωνίας ἐ-θησε (*privatus*) 268,17

νόμος *IV 2. VI 2* || ἐς τοῖ νόμοι D I, 19; μεθ' ὧν ὁ ν. κελεύει 437,22; γράψατωσαν νόμον περὶ τούτων 24,4; γεγραμένοι νόμοι περὶ τῶν - 433,11
νομοφύλακες *IV 3*
νουμηνίαι 357,17 v *VI 6* μήν
νῦν· ἔτι ν. εἰσιν 517,11; καθὼς καὶ ν. 419,15; ἰν τοῖ ν. ἐόντι καιροῖ D I, 54
νύξ· ἀμέραν καὶ νύκτα 3,13; πλὸς ἀμέραν καὶ νυκτός 3,16
νυός· ἡ ἀδελφιδῆ καὶ ν. 465

ξένια *IV 4*
ξενικὰν (ὁδὸν) 443,56 || v δικαστήριον
ξένος· τοῖ ξένοι καταγομένοι 3,12; τοῖς ξ. 3,31; ξέν[αν] γεγάμηκε 343,34; τοὺς παρεπιδημοῦντας ξ. 22,4; ξ. καὶ ἐντοπίων ἀφθόνως 491; παροδίτα ξένε ἢ καὶ φίλε 359 || *IV 2*
ξυνόν XVI, 26

ὁ· τόν XXV, 80; [τ]οὶ 159 *B.* 357,9. 100. 443,4; ταὶ 159 *B*; τῶλ λ- 389. 390; τός 510,7. 514,13; τὼς 419 || τἄγαθά 343,53. 344, 11; τἀναντία 344,11; τἀρτέμι 429; τἆλλα 261,8; τόρρέντερον 262,21 || πόλεμος ἦναι ὁ κωλύων ἢ ἐφθορκώς 6,10 || v αὐτός || τὸμ βολόμενον 6,24 || ὁ καὶ 53 || οἱ περὶ θ. 16,13; καὶ αὐτὰς καὶ τὸς ἐκ ταννί D I, 55 || ὁ *ante infinitivum*: μεριμνῶν τὸ τεθνάνε 359,4; ἐπὶ τῷ ἐπιγράψιν 515,12; μετὰ τὸ ἱεριτεῦσαι 266,14 || *in parentetis*: τὰν γυναῖκα 145; τὰν θυγατέρα, *sed* τὰς ἐγγόνους αὐτᾶς 266,20 *etc.* || ὁ *pro relativo*: τῶ 6,96; εὐεργεσίᾳ τᾷ ἔσχηκε 266,34 (*attr.*); παναγορίαις ταῖς ἐσλελοίπασι D I, 22 *etc.*; ἀπὺ τᾶι ἂν γένητοι (καθιστᾶ) 6,4. D I, 29; τό 6,14. 35; τάν XXV, 71; τι τῶν κωλύει 514,8; φιλάνθρωπα τῶν κυριεύονσι 510,6; ἐς τοῖς ἔφευγον D I, 5
ὀβολός *IV 6*
ὀγδόαυ 6,79
ὀγδοηκοστῶι 265,10
ὅδε ὁ v δόγμα, ψήφισμα || *subst. m*: ὅἰδε 1,9. 262,1; τοῖσδε 6,61 || *n*: ἐπὶ τοῖδε 262,18; ἐπὶ τοῖσδε 358,2
ὀδελὸν ὀφλέν 3,19
ὁδὸν τὰν ἐπὶ *acc.* 444,11; καθ' [ὁδ]όν 357,21
ὅθι· τὰν αὐτάν, ὅ. καὶ 16,12
οἶδα· μὴ ἴσμεν 357,12 v μαρτυρία
οἰκία· μίαν ἕκαστον ἔχεν, πὸς τᾶι ο. μὴ πό(ς)εστι κᾶπος, τᾶν οἰκίᾶν τιμᾶν τῶ ο. ἐκάστω *etc.* D I, 10 *sqq.*: κλᾶρον ἢ οἰκίαν λαβόντων 344,12; ὑπεδέξατο τὰν θεὸν εἰς τὰν ἰδίαν οἰκίαν 265, 22; Ϝοικίας δάσασθαι 262,17 || *IV 4* ἔγκτησις, ἔμπασις
Ϝοικιᾶται 262,16; τοῖς Ϝοικιάται 262,15
οἰκοδομά· ἇς προσεδεῖτο ὁ ναὸς ο-ᾶς 265,26
οἰκονόμος *IV 3*
οἶκον 125 (*deorum*). 357,41; τᾶς κατ' οἶκον ὠφελίας *opp.* τὸν δημόσιον κόσμον 268,21; ἐωνίῳ οἴκῳ 359,6 || τοῖς οἴκοι πολιτεύονσι D I, 21; θυγατέρες οἴκοι μίνονσαι D I, 49

οἶκτος 28
οἶος XVI, 26
ὄϊς θῦσαι XXV, 97; νέμειν 3,1; οἰσὶν 432,40; δότω οἶν ἱερόθυτον 432,43
ὅκα *c. coni. praes.* 357,23
ὀλίγος· ἔλασσον ἢ πλέθρον 434, 12 || v τιμά
ὀλοαῖς αἰρολογημέναις 514,15
ὅλος· ἀπυδότω τὸ πᾶμα ὅλον, διαλυσάτω τὸ χρέος πᾶν D I, 47
ὅμιλος 469,22
ὀμνύω Δία *etc.* 419,23. D I, 57; ὤμοσα τὸν ὅρκον D, I, 60; ὤμοσαν τάδε 343,37; ὀμόσαι 419, 16; ὀμοσάμενος ἐπὶ τᾶι ἀρχᾶι τὸν νόμιμον ὅρκον 357,11
ὁμοθυμαδὸν πάντες παρῆλεταζωνςι 6,28
ὅμοιος· τὸ δὲ ὅ. καὶ 20,6; ὅ-α τοῖς - διελέγοντο 419,4; εἰς τὰ ὅ. 515,32 || ὁμοίως δὲ καὶ 265, 45. 367,18. 515,26
ὁμολογήσωμες πὸτ ἀλλάλως 419, 16
ὁμολογία· ἄκυρος ἔστω ἁ ὁ. [419, 21] || 344,9 v ἐμμένω
ὁμόνοια ἀμέριστος 268,34
[ὄν]αρ, κατ', 528
ὄνδικα v ἄνδικα
ὁνί· τωνί D I, 14; τωνὶ τῶ ἐ. 6,36; περὶ τοινί XXV, 91; ταινὶ τᾶι θ. XXV, 88; τανὶ (= ταινί) D I, 9; τὰν ς. ταννί 6,53; ἁ αὐταὶ ἁ παῖδες ταννί, ἐς ταννί (*gen. pl.*) D I, 55; ἰν ταινιν (= ταισνί) ταὶς λ. D I, 36; ὅσαι - ταννί (= τασνί) D I, 51
ὄνυ· πὰρ τάνυ 3,14; τάνυ 4,5; ἰν ταίννυ = ταίσνυ D I, 30; τῶννυ οὐ[δενί] D I, 59; κὰ τῶννυ 262, 23
ὄνυν(?)· τάννυν, τόσνυν XXV, 91. 92
ὄνομα· ἐπιγραψάντω τὰ ὀ-ατα τῶν αἱρεθέντων 357,32. τὰ ὀ. γραψάντω 357,153
ὄνοι ἱππόβατοι XXXI, 138
ὅπερ· ὁ αὐτὸς ἴγγυος ὅ. καὶ 6,36; τοῦ μηνὸς οὗπέρ κα γίγνωνται 357,16; ὧνπερ 357,23; *cf.* κατάπερ
ὀπλίταν *VI 4*
ὅπλον· εἰκόνα ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσῳ ἐπιγραφὴν ἔχουσαν 269,16; [ἰκόνας ἐν ὅπλ]οις ἐπιχρύσοις 515, 24
ὀπόθι· καθέσθαι ὀπόθ' ἂν δεάσητοι 343,24
ὀποίαν ἂν βόληται 510,5
ὀπότε '*quandoquidem*' 16,1. 19,1
ὅπως γίνωνται 16,9; διατελεῖ (*coni*) 266,22; εἰδῶσιν 269,34; ἦι 516,33; οὖν ἦι 22,4; (οὖν καὶ) φαίνηται 517,19. 266,29 || ἂν εἴη 518.13.15
ὅρκιος *VI 2* θεός
ὅρκος· ὤμοσα τὸν ὅ. D I, 60; ὀμοσάμενος τὸν νόμιμον ὅ. 357,12
ὀρκωμότας 261,2
ὅρος *IV extr.* || τοὺς τᾶς Ἑλλάδος ὅ-ους ὑπερέβη 268,28; ὅρων 443,114 || τοὺς ὅ. γραφ - 445, 15
ὀρχηστάς, τὸς, 4,8; τῶν ὀ-ᾶν 4,10
ὅς· ἇς προσεδεῖτο οἰκοδομᾶς 265, 25; νέμεν - ὅς μὴ ἰν τοῖ περιχόροι 3,9; οἷς μὴ παρέωντι, ἀποτεισάτω 357,68 || *attractio*: ἇς ἔχων 263,16; ἧι ἔχων 26; τοῖς - οἷς ἐλύσατο 351,6; ἃν ἂν δόξη 266,28; πὰρ ἂν (= ἃ ἂν) λέγη 3,7; ἃν κα 357,60 || ἃ ἔδοξε

517,5; ὧν δηλουμένων 515,6; οὗ τὰν ἔγδοσιν ποιούμενος 515, 10 || ὃν - τοῦτον 268,24 || ἀφ' οὗ ἐγένοντο 344,13; δι' ἧς - 28; δι' ἃ πάντα 269,12. 270,13. 517, 13; εἰς ἃν 437,28; ἰν οἷ XXV, 53; ἐφ' ἃ ἔχει 265,27; ἐφ' ᾧ *c. inf. aor. pass* 515,17; ἐφ' οἷς (20,12. 25,6. 446) καὶ πᾶσιν ἔδοξε 515,19. 516,21. καθ' ὃ ἂν 269,24; μεθ' ὧν - 437,22; περὶ τᾶς - ἇς (*attr.*) 443,23; περὶ ἇς (ὧν) 445,5. 444,14; πρὸς ὃ κεφάλαιον - 515,11
ὀσάκις ἂν 515,13
ὁσίως καὶ δικαίως 516,21 v ἀναστρέφεται
ὅσω ποσεδεόμεθα 6,94; ὅσου ἤθελον 437,7; ὅσαι (*dat.*) ἂν δέατοί σφεις ζαμίαι; 6,18; ὅσοι δ' ἂν *coni. aor.* D I, 25; ὅσαι δὲ - ταννί D I, 48; ὅσσον κα 357, 72; ὅσσας 357,23; [ἀπολο]γιξαμένου ὅσα ἦν 263,6; ὅσα - πάντα [393] || *post*: τίμια 511,8. *IV 4*, φιλάνθρωπα 510,6
ὀστέα, τά, 432,7
ὅτε καιροὶ [συνβαίνοιεν] 446
ὅτι 445,12; *post* καρῦξαι 22,9, ἐπιγραψάτω 515,29; γεινώσκω ὅτι οὐδέποτε μὴ λειφθῇ 516,29
ὅτις 343,34; ὁςέοι ἂν *coni. aor.* 262,14; ὅ,τινι ἂμ μὴ παρετάξωνςι 6,27; ὅ,τι ἄγ, ἂν, ἄλν, δ' ἂν *coni.* 6,5. 3,5.9.52. D I, 23
οὐ(κ) v διαλείπω, ἐπιτρέπω || οὐ μόνον οὐκ ἐμίωσεν - ἀλλὰ καὶ 268, 8; v μόνον || οὐ τὸν *deum* 343, 48 *sqq.*
οὐ ἂν θέλη 345,22
οὗ *pron*: οἱ 6,33
οὐδέ· ἀψευδὴων - οὐδ' ἂν - οὔποτε 343,46
οὐδείς v λόγος || *subst.* οὐδὲν τῆς v ἐνλείπω
οὐδέποτε· ὅτι ο. μὴ λειφθῇ 516, 29
οὐθείς· φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων 263,11; οὐθενὸς τῶν πολειτῶν 517,13
οὖν 268,22.28; διὰ ο. ταῦτα 265, 26 || v ὅπως
οὖνει XVI, 57
οὔποτε *post* οὐδ' ἂν ἀνισταίμαν 343,48
οὔτε *ter* 266,7.8
οὗτος· ὃν - τοῦτον 268,25 || v περιορισμός || *subst. m.*: τούτοις 429; *subst. n.*: καὶ τοῦτο 434,2; τούτων συντελ[ουμένων] 265, 39; ὁ τούτων τι μὴ ποιήσας 265, 36; δὶς οὖν καὶ ταῦτα δωρεὰν πρεσβεύσας 268,28; διὰ οὖν ταῦτα 265,26; (καὶ) ἐν τούτοις 266,13. 20,18; εἰς τὰ μετὰ ταῦτα μένοντας 516,26; τοῖς μ. τ. δώροις 268,43; περὶ τούτων 24
οὕτως 262,34
ὀφείλημα· ἱεροῖς χρήμασι .. σὺν τοῖς ὀ-ασι D I, 37
ὀχετόν, τόν, 450
ὀφέλλονσι τὰ χρήματα τᾶι θεοῖ 343, 27; ὅσοι ὤφηλον τᾶι θεοῖ συνιν- γύας ἢ ἄλλως D I, 40
(ὀφλισκάνω)· ὀφλέτω *poenam* 6,23. 344,17; τὰν γεγραμμέναν δίκαν, τὸ ἥμισσον τᾶς δίκας 357,7.5 || ὀφλέν 410; *poenam* ἰν δᾶμον 3; ἀντὶ Ϝεκάσταυ 3,24 || [ϝδ]φλέασι ἰν Ἀλέαν 262,1; τοῖς Ϝδφλεκόσι 262,18; τοῖς ὠφληκόσι (ἀργύριον) 420,12

πανκράτιον *VI 4*

παιδίον, τὸ ἐξ ἑατᾶϲ(!), 274,13; τὸ ἴδιον π. 342*a*

παιδοτρίβηϲ *v IV 3*

παῖϲ δὲ Πολυχάρμου καὶ Ϲακλέαϲ 517,9; παῖδεϲ 6,63; τὸϲ παῖδαϲ 343,35. *VI 4* ϲτάδιον || παιϲὶν Ἀϲκλαπιοῦ 416 *VI 1*; ἢ αὐταὶ ἢ παῖδεϲ ταννί *D* I, 55

παλαιόϲ *v* χρόνοϲ

παλαιϲτροφύλαξ *IV 3*

πάλαν *VI 4*

πάλιν κρῖναι 357,62; [ἐπ]αναγέτω 357,60

πᾶμα· ὁ ἔχων τὸ π. ἀπυδότω *D* I, 39 *cf.* 47; πατρῶια καὶ ματρῶια π-τα, κατῆχον τὰ π. *D* I, 4. 5; δικάϲαϲθαι ἐπὲϲ τοῖϲ π-αϲι *D* I, 27

πανμεγέθουϲ 515,6 *v* ἀνάλωμα

πάνπολλα ε[ὐεργέτηκε] 25

πανάκεια XIV,100

πανδήμωϲ 268,43 *v* εὐώχηϲε

παναγόρϲι, τᾶι, 3,26

παναγορία· ταῖϲ π-αιϲ ταῖϲ ἐϲλελοίπαϲι *D* I, 21

πανάγυριϲ *VI 3*

πανηγυριϲτηρίοιϲ, ἐν τοῖϲ κοινοῖϲ τῆϲ Ἑλλάδοϲ, 517,16

πανοπλίαν *v IV 4*

πάομαι· οὐκ ἐτύγχανον ἀδελφεὸϲ πεπαμέναι *D* I, 7

παρά, πάρ· *1*) *c. gen.*: παρ᾽ αὐτοῦ 345,7; παρ᾽ ἁτοῦ *de suo* 515,10. 17; πὰρ τοῦ, τῶν 357,99. 42 *etc.*; παρὰ πολεμίων 352,2 *2*) *c. dat.* *a*) *arcad.* εἶχον ἰντολὰϲ παρὰ τᾶι πόλι XXV,58 || *b*) *volg.*: τοῖϲ Ἕλληϲιν, π. τοῖϲ Ἀρκάϲι 517,8. 9; παρ᾽ ἀμφοτέροιϲ 268,33 *3*) *c. acc.* παρὰ τὸν Ἀζᾶνα [ἀναθῶϲι] 367,48; τὰν πλευράν 443,50; πάντα τὸν βίον 515,26; π. τρία (ἔτεα) '*tertio quoque anno*' 422; κρινέτω παρ᾽ ἐπιδέκατον 357,27 || πὰρ τὰν δίκαν, τὸν νόμον, τὰν ϲύγγραφον, τάνυ 357,39. 264. 5. 6,40. 3,14; πὰρ ἂν (= ἃ ἂν) λέγε 3,7

παραβαίνηι 344,1

παραγενόμενοϲ εἰϲ τὰν πόλιν 19; *v* ἰδιῶται; παρεγέν[ον]το πὸϲ αὐτὸϲ πρεϲβεύοντεϲ XXV,72; παργεγενημίνοϲ 351,3

παράδειγμα ϲωφροϲύνηϲ καὶ εὐϲεβείαϲ ἔχοιεν 518,15

παραδιδόναι 27; παρέδωκε 20,21; μναῖ παρεδόθηϲαν 357,81

παραίτιοϲ· ἀεί τινοϲ ἀγαθοῦ π. γείνεϲθαι τοῖϲ τε θεοῖϲ (!) καὶ τᾶι πόλει 516,27

παρακαλέντωϲ (!) ὧϲ ἀποδέχηται XXV,61; παρακαλεῖν αὐτοὺϲ *c. inf.* 516,26; τοῖϲ παρακαλουμένοιϲ ἐπακολουθήϲαϲ 437,9

(παρακ-)· παρκαταβάλλ[ειν πὸτ τὰν γ]ερουϲ[ίαν τὸ ἐπιδέκατον] 357,39; πα[ρκατα]βάλλεϲθαι 357,57; ὁ μὲν παρκαταβάλῃ τὸ ἐπιδέκατον - ὁ δὲ μὴ π. τ. ἐ. - ὁ παρκαταβαλλόμενοϲ τὸ ἐ. 357,58. 59

παρακαταθήκα· παρκαθέκα 159,9

παράκληϲιϲ· (δικᾶν) ὧνπερ πάρκληϲίϲ ἐϲτι 357,23; αἱ παρκλήϲιεϲ γίγνωνται 357,17; κατὰ τὰϲ παρκλήϲιαϲ 357,19

παράκτιοι, οἱ, *opp.* ὁ μεϲόγαιοϲ 268,24

παραλειπόμενα, ἀποτινόντω τά, 357,132

παραμαξεύε· εἴκ ἂν π. θύϲθεν τᾶϲ κελεύθο 3,23

παραμείναντα (342*a*,4) αὐτῷ τὸν τᾶϲ ζωᾶϲ χρόνον 274,24

παραμυθήϲαϲθαι τοὺϲ γονῆϲ 517,14

παράϲταμα τοῦ προναίου 515 *Ba*

παρατίθημι· παραθέμενοϲ τὸ ἀνενδεὲϲ τῆϲ τροφῆϲ - ἀπολαύϲει 268,18

παραφέρω· παρφερην ἄνθεα 514,11

πάρειμι· (οἷϲ) μὴ παρέωντι (μάρτυρεϲ) 357,54. 63. 66

παρέλ[κ]ων μηδὲν ἀπυδότω *D* I, 43

παρεπιδημῶν *v* ξένοϲ

παρέρπην ἐν τὸ ἱερόν 514,3

παρετάζω· ὅ,τινι ἂμ μὴ - παρετάξωνϲι 6,28; παρhεταξάμενοϲ *concilia duo* 3,20

παρεύρεϲιν, κατά, 445,6

παρέρχομαι· τί δρόμω παρέρχῃ 359,2; εἰ δ᾽ ἂν παρένθῃ 514,8

παρέχει· δι᾽ ὧν χρειῶν πρὸϲ τὰν τιμάν 265,8; παρέχοι -ίαϲ 357,176; τὸ ἀνάλωμα ἰϲ τὸν ἀνδριάντα παρέϲχεν 517,23 || παρέχεται τὰ γενήματα 515,13; παρέχεϲθαι πλεῖόν τι τῇ πόλει 268,10; *cf.* εὐϲέβειαν, κόϲμον; παρέϲχηται *alicui* εὔχρηϲτον αὑϲαυτὰν καὶ τὸν ἴδιον βίον ἀπροφάϲιϲτον 266,9

παρθένοι (κυπάριϲϲοι) *99*,12; τᾶϲ φαρϑένο 262,28. 31

παρίημι· παρείϲ 20,13

παρκαθέκα *v* παρακαταθήκη

παροδῖτα ξένε ἢ καὶ φίλε 359,2

πάροιθεν XVI,29

πάροϲ *c. inf. praes.* 357,33

παρουϲία· ἰϲ τὴν Ἑλλάδα π-ίαϲ *Hadriani* 50,1. 52

πᾶϲ· I *adi. a*) *sing. sine art*: *v* ἀρετή, δαπάνη, θεόϲ, καιρόϲ, λειτουργία, ϲῦλοϲ, τρόποϲ || *b*) *sing. cum art*: *v* βιοϲ, δίκα, ϲύνοδοϲ, χρόνοϲ, ψαφοφορία, τὸ χρέοϲ πᾶν *D* I, 48 *cf.* ὅλοϲ || *c*) *plur. sine art*: ἅματα πάντα 6; Ἀρκάδων πάντων 1,7; *v* ἄνθρωποι, *VI* 1 θεοὶ πάντεϲ καὶ πᾶϲαι, τετράποδα, ὑπόπτερα || *d*) *plur. c. art*: οἱ ἁλιαϲταὶ ... πάντεϲ 6,28; τὰϲ δίκαϲ πάνϲαϲ 343,16; τὸϲ θρόνοϲ πάνταϲ 450; τοὺϲ ἐν τᾶι πόλι πάνταϲ 22,2; ἱερὰ τὰ χρήματα εἶναι πάντα 429; *v* ἔται ?, πολῖται, προγεγραμμένα || II *subst.*: τὸ πᾶν '*summa*' 8. 359,7; διὰ παντὸϲ 266,35. 20,14 ? || *plur. m.*: *v* ποθητόϲ || *n.*: 344,14; τὰ ἰν ... πάντα 3,27; ὅϲα - πάντα 393; πάντων ὧν 510,3; τῶν τε ἔργων καὶ πάντων ἐπεμελήθη 515,12; δι᾽ ἃ πάντα 517,13; [ἐμ] πᾶϲιν 344,9; ἐφ᾽ οἷϲ καὶ πᾶϲι(ν) ἔδοξε 515,19. 516,21

παϲιφίλητοϲ 254

παϲίφιλοϲ *v* χαῖρε

πάϲχω· ἐάν τι ἀνθρώπινον πάθῃ 266,20

πατὴρ *servae* 345,9; τοῦ πατέροϲ μου π[ατέρα] 443,34; τὰν τοῦ π. ματέρα 539 || πατὴρ λαοῦ *hebr.* 295

πάτρα *IV 2*

πάτριόν ἐϲτιν *inf.* XXV,66

πατρίϲ· εὔνοιαν εἰϲ τὴν π-ίδα 268,8; πατρίδοϲ εὐεργετουμένηϲ εὐχαί 268,27; ἐπὶ τῆϲ αὐτοῦ π. ἐν τοῖϲ πρώτοιϲ 517,7; ἐν τῇ π. 517,16

πάτρων [409]. *V 2*

πατρῷοϲ *v* ἀρετή || τὰ π. (*scil.* πάματα) *D* I, 4; μὴ κομίζεϲθαι τὰ χρέα τὰ π. μήτε τὰ ματρῶια *D* I, 52

παύεϲθαι 357,18; δικά[ζον] 357,83

πὲ = πεδὰ *1*) *c. dat.*: πὲ τοῖϲ - εἶναι 262,16 || *2*) *c. acc.*: πὲ [τὸ δι]καϲτήριον 6,98

πεδίον· ἐν Πλείϲτωι π. 443,26

πεζικὰν εἰκόνα 432,13

πεζοί *IV 2 mil.*

[πεμ]πότα ἔφοδοϲ 33,13

πέντε· πέτε 228

πεντήκοντα 6,23; τὸϲ πεντέκοντα 3,20. *IV 2*

πέμπηι -μον 344,2; πέμπειν αὐτᾶι αἶϲαν 265,32; πέμψαι (δικαϲτάϲ) 367,9; εἰ μὴ πένποι ἐπιδέκατον 357,78, *cf.* 168; πενπόντω τὸν - 357,76

πέπλον εἰϲήνεκε τᾶι θεῶι 265.20

περί *1*) *c. gen.*; *v* ἀποφαίνομαι, γράφω, διαλέγομαι, περὶ τῶν ἐγκλημάτων [δικαζέ]ϲθω 344,16; π. τᾶϲ ... πόθοδον ποιηϲαμένου 263,1; π. πλείϲτου ποιούμενοϲ, προκαλέομαι; *2*) *c. acc.*: οἱ π. (τὸν Δ.) 16,13; ἱερομνήμονεϲ 393,9; ϲτραταγοὶ (οἱ) π. (τὸν Δ.) 6,109. *IV 3* || *v* διαβωλευϲαμίνοϲ, ἐπιμέλεια, θρηϲκεία, μυϲτικά, ϲυγγεγραμμένα

περιδρ[ομοϲ] ὁ ἀγοραϲθείϲ ? 433,2

περικλίνων [οὐδεμίαν -]ειαν 437,5

περιώριϲα 445,15; περιώριγα τὸ μ[έροϲ ὅ]ρο[ιϲ] 443,50; περιωριγότεϲ ἦϲαν 443,10

περιοριϲμόϲ· ἐν τούτωι τῶι π. οὔϲαϲ 445,16

περίϲτυλον μαρμαρίνοιϲ ἐπεριδόμενον κείοϲιν 268,50

περιχόροι, ἰν τοῖ 3,10

πέϲϲεται XVI,60

πετάλια 424

πέτρα· ἀπὸ τᾶμ πετρᾶν 444,9

πινακίϲ· εἰϲ τὰν κοινὰν π-ίδα ἀναγράψονταϲ 265,46

πίπτω· τῶν χρημάτων μὴ πεϲόντων 516,15; πεϲόν *v* διάφορον

πιϲτόϲ 357,70 *v* μαρτύριον

πλατύναϲ τὴν ψυχήν 268,12

πλέθρα *IV 6*; ἰϲόθι πλέθρω *D* I, 13

πλεονάκι *ante voc.* 20,9. 16; πλειονάκιϲ 446

πλευράν, παρὰ τάν, 443,50

πλέω· ὃν πλεῖν κἂν ἅπαξ - τοῦτον πλεύϲαϲ 268,24. 25

πλήθι τᾶϲ ζαμίαυ, τοῖ, 6,20

πληρώϲαϲ τὴν πόλιν εὐεργεϲίαϲ 268,21

πλίνθοϲ· τὰϲ ἡτοιμαϲμέναϲ πλίνθουϲ 268,20

πλὸϲ ἀμέραυ καὶ νυκτόϲ 3,16

ποθητέ πᾶϲιν 491

πόθικεϲ, τοὶ 'ϲ ἄϲιϲτα, 159,17

πόθοδοϲ *v* πρόϲοδοϲ

ποιέω· ποίενϲι ἀγῶνα XXV,80; πόϲοδομ ποέντω 6,9; [ἐπ]όει ? 552; ἐπόηϲε τὴν γέφυραν 456; ἐπόηϲε *statuam* 408; ποιοῦντι (τοὺϲ μὴ ποιοῦνταϲ, πεποιηκότων) τὰ δίκαια 443,21. 344,21. 516,10; καλῶϲ δ᾽ ὑμεῖϲ ποιήϲετε προνοηθέντεϲ 367,27; ἐποίηϲεν τὰ αὐτά 20,7; ὁ τούτων τι μὴ ποιήϲαϲ 265,36 || *v* ἀγάλματα 515,22; τὰ νομιζόμενα 265,23; ϲυμφανέϲ || φανερὰν πεποίηκε τὰν - μεγαλοψυχίαν 266,5; τὴν ... πολλὰ πολλάκιϲ εὖ πεποηκὼϲ 517,12 || ποεῖται 263,10; ποιεῖϲθαι *v* ἀναϲτροφή; δαπάνη; ἔγθοϲιϲ; εὐταξία; λόγοϲ; πόθοδοϲ (πρόϲοδοϲ); ϲυνβολά 419,12 || '*aestimare*' ? ὅπωϲ κατ᾽ ἀξίαν πεποημένοϲ φαίνηται 517,19

ποικίλοϲ *v* εὐεργεϲία

ποινίζω· ποινίξαϲθαι 261,14

πολεμίων ἐπιβάντων, τῶν - 16,1; παρὰ π-ίων 352,2

πόλεμοϲ *v* ἀϲυλία, ἀϲφάλεια *IV 4* || ἐμ π-ωι 251 (*Laco*); π-οϲ διακωλύϲει 6,6; π. ἦναι ὁ κωλύων ἢ ἐφθορκὼϲ τὰ ἔργα 6,10

πόλιϲ *IV 2 passim* || *deest articulus*: π. Μεγαλοπολιτᾶν 443,6; πόλεωϲ κόϲμοϲ εἶναι 268,47 || (τᾶϲ) πόλιοϲ 432,36. 440,2. 511,4. 515,7; κατὺ τᾶϲ πόλιοϲ 6,12; πόλεοϲ 432,28; πόλι 352,1 *etc.*; τᾶϲ πόλιοϲ *sed* τᾶι πόλει 511,2. 5; τοὺϲ ἐν τᾶι πόλει πάνταϲ 22,2; [τοῖν π]ολίοιν 357,95; πολέοιϲ *v infra*; ἐν τὰϲ πόλιϲ 357,21 || ἁ π. ἁ ἀμετέρα 510,3; *cf.* XXV,66; ἀνφοτέροιϲ ταῖϲ πολέοιϲ 419,13; τὰν π. ἑκάϲταν 357,57; ἑκατέραν τὰν π. 357,15; τᾶι ἰδίαι πόλι XXV,58 || βωλεύϲαϲθαι τὰν π. *D* I, 23; ἰν τοῖ κοινοῖ τᾶϲ π-ιοϲ *D* I, 62; ἁ π. εὐχαριϲτοῦϲα 20,12; κατάπερ ἁ π. νομίζει *D* I, 18; ἁ π. φαίνηται τιμῶϲα 263,11; τᾶι τᾶϲ πόλιοϲ ἐλευθερίαι 16,3; τὰν τᾶϲ πόλιοϲ εὐχαριϲτίαν 16,10; *cf.* 516,35; πόλεωϲ κόϲμοϲ εἶναι 268,47; τᾶι πόλι ἀνέθηκε 453; παραγενόμενοϲ εἰϲ τὰν π. καὶ ἐνπολιτεύϲαϲ 19

πολιτεία· ἔν τε ταῖϲ ἄλλαιϲ πολειτείαιϲ καὶ λογιϲτεύϲαντα 152

πολιτεύονϲι, τοῖϲ πρότερον οἴκοι. *D* I, 21; πολειτευϲάμενον φιλοτείμωϲ 463

πολῖται, οἱ, 437,7 *IV 2*; πολεῖται 394,4 *etc.* || ἐξ ἁπάντων τῶν π-ᾶν μὴ νεωτέρων τετρώκοντα ἐτέων ἑλέϲθαι 357,16; π-ηϲ ἡμέτεροϲ 268,7; τὸν ἴδιον πο[λείτην] 150; οὐθενὸϲ τῶν πολειτῶν 517,13; πᾶϲι τοῖϲ πο[λίταιϲ] 437,15; τοῖϲ ἐντυγχάνουϲι πολίταιϲ 263,8; τοῖϲ ϲυνέδροιϲ καὶ τοῖϲ λοιποῖϲ π. 263,14; τῆϲ τῶν πολειτῶν ϲωφροϲύνηϲ 465; π-αν θέϲθαι αὐτόν 351,4

πολιτικόϲ *v* δικαϲτήριον

πολῖτιϲ *IV 3*

πολλάκιϲ 437,5; πολλὰ π. εὖ πεποηκώϲ 517,12

πολύϲ *v* πολλάκιϲ || ἔτη καὶ πλείω 19; καθ᾽ ἕκαϲτον τῶν πλεόνων ἔργων 6,29 || πλεῖόν τι παρέχεϲθαι 268,10 || *adv.* πλέον ἢ δύο ἔργα ἔχη 6,26; κοινᾶναϲ πλέον ἢ δύο 6,22; πλέον ἀπέχων πλέθρω *D* I, 14; μὴ π. γεδυεῖν 357,158 || [π]λέονοϲ 4,4; πρὸ πλείονοϲ 516,18 *v* ἀγεῖϲθαι || περὶ πλειϲτου ποιούμενοϲ *inf.* 446 || *v* πεδίον

πολυτέλεια· αὐτῶν τὴν π. ἐπεϲφραγίϲατο 268,50

πολυτελήϲ ἐν - 268,12 || *v* δαπάνη; μάκελλοϲ

πομπά *VI 3*; πομπ[ὰϲ] ἐπιγενέϲθαι 343,16

πορεῦϲαι διὰ ϲυγγράφων 357,22 *v* δίκα

πορφύρεοϲ 514,5 *v* εἱματιϲμόϲ

πόϲ, πότ, ποτί *v* πρόϲ

ποτε· μὴ βιάζονταί π. 443,20

πραγματευόμενοι ἐν (πόλει) *V 2* Ῥωμαῖοι

πράϲι[μα] *D* I, 52, *v* χρέοϲ

πράττουϲιν 268,14; ἐπαινέϲαι ἐπὶ τοῖϲ πεπραγμένοιϲ 367,39

πρέπον ἐϲτίν, ὧϲ 22,5

πρεϲβείαϲ πρὸϲ - 25 *v IV 3*

πρεϲβεύϲαϲ δωρεὰν ὑπὲρ τὴν πόλιν 268,28

πρεϲβευτήϲ, -αί *IV 3*. V 2

πρὸ τᾶϲ .. δίκαϲ 357,4; τᾶϲ ἐξόδου 443,18; τούτων 357,58 || π. πλείονοϲ 516,18 *v* ἀγεῖϲθαι

προαιρέϲει 420, 18; διὰ τὴν τοῦ βίου π-ιν 517, 7
πρόβατα 395, 8; τὰ ἱερὰ π. 3, 15; τὸ μὲν μέζον πρόβατον - τὸ δὲ μεῖον 3, 14; *cf.* 17
προγονική *v* εὔνοια
προγόνοιϲ XXV, 60; π-ων τῶν ἀρίϲτων 270, 4; τὰν τῶν π. ἀρετάν 265, 4; ἀπὸ π-ων καλῶν καὶ ἐνδόξων καὶ πεποιηκότων ... τὰ δίκαια 516, 9; ἀπὸ π-ων φιλοδόξων 265, 2
προγράφω· προγεγραμμένα *v* εὐεργετήματα || τὰμ προγεγραμμέναν *subst. f.* 23; *n.*: ἐπὶ πᾶϲι τοῖϲ προγεγραμμένοιϲ 22, 7
προδικάζω· τὰϲ δίκαϲ τὰϲ προδεδικαϲμίναϲ 343, 15
πρόδικοϲ *v* δίκαι
προεδρία *IV 4*
πρόεδροϲ, ὁ (*iudicii*) 357, 14; οἱ π. 357, 64
προηγούμενα *opp.* τὰ μετὰ ταῦτα 268, 44 *v* δῶρον
προθύμωϲ 517, 21 *v* τρέπομαι
προκαλέομαι· περὶ ὧν προεκαλέϲαντο 444, 14; προκαλεϲαμένα 445, 2. 15; ἐμοῦ π-αϲ ϲε ἐπὶ ϲύλωι 445, 12, *cf.* περὶ ἇϲ ϲε π-α 445, 5
προκείμενοϲ 16, 5 *v* κίνδυνοϲ
προκλήϲειϲ 444, 3
προκρείναϲ τηϲ - ὠφελίαϲ τὸν - κόϲμον 268, 21
προμνάμων *IV 3*
προνάιον, τὸ, 520 *v VI 2*; τὸ παράϲτα[μα τ]οῦ [προ]ναίου 515 *Ba*
προνοέω· προενοήθη οἰκοδομᾶϲ 265, 25; προνοηθέντεϲ ὅπωϲ 367, 5
πρόξενοϲ *IV 4*; προξένω *dual.* 387, 7; (καθάπερ) (καὶ τἆλλα ὅϲα) (καὶ) τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ *etc.* 388. 389; γράφϲαι πρόξενόν τινα 74, 21
προπολιτεύω· ἀκολούθωϲ τοῖϲ προπεπολιτευμένοιϲ ἀτῷ δικαίοιϲ 515, 8
πρόϲ, πόϲ, πότ, ποτί· *1) c. gen.*: πρὸϲ ἐλάϲϲονοϲ τιμᾶϲ πωλῶν 515, 14
2) c. dat.: οἰκία ἔχει κᾶπον πὸϲ αὐτᾶι *D* I, 11; [π]ὸϲ θηλέαι ἧι 4. 6; πὸϲ τᾶι - ϲυγγράφοι 6, 54
3) c. acc.: τὰ πὸϲ τὰν θεόν *D* I, 38; πὸϲ αὐτὸϲ παρεγένετο XXV, 72; πὸϲ θύ[η]ϲιν χρέεϲθαι 514, 13 || '*secundum*' πὸϲ τὰϲ ϲυνθέϲιϲ || ἀπυγραφέϲθω πὸϲ τὸϲ - *D* I, 33. 343, 41. 60; ποτ, ποτί· ἀρνηται πὸτ τὰν δίκαν 357, 23; γεγραμένον πὸτ τούϲ 357, 97; διαλυθηναι ποτὶ τώϲ 419, 5; ἐνδεικτὸϲ ποτὶ δραχμάϲ 266, 44; ἐπάξει πὸτ τούϲ 357, 181; ἐπιγραφέντα πὸτ τὸ εὐθύδικον 357, 25; ἴϲχει (δίκαϲ) πὸτ τούϲ 357, 23; καταϲϲταϲάτω πὸτ τὰν ἀρχάν 357, 90; ὁμολογήϲωμεϲ πὸτ ἀλλάλωϲ 419, 16; ποταγέτω πὸτ τὸ δικαϲτήριον 357, 4 || πρὸϲ ἅλιον ἀνατέλλοντα, πρὸϲ δυϲμάϲ, πρὸϲ ἄρκτον 443, 50—55; *v* ἀρέϲκεια, δίκαια, εὔνοια *et* εὐνόωϲ, ὁϲίωϲ καὶ δικαίωϲ, ὑπηρετοῦϲα π. λειτουργίαν καὶ δαπάναν 266, 11; π. ϲύγκριϲιν 268, 53; πρόϲ τε τὰν ... καὶ τάν 266, 3
προϲάγω· ποτάγειν δίκαϲ 357, 50; ποταγέτω πὸτ τὸ δικαϲτήριον 357, 4
προϲαεί[ϲαντ]οϲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ 528
προϲδεῖϲθαι· ἇϲ προϲεδεῖτο ὁ ναὸϲ οἰκοδομᾶϲ 265, 25; ὅϲω ποϲεδεόμεθα 6, 94. 99. 108
προϲδέχομαι· ποϲεδέξαντο εὐνόωϲ XXV, 74; προϲδεξαμένηϲ τὸ ἀνάλωμα 152. 463. 464
πρόϲειμι· εἰ πὸϲ τᾶι οἰκίαι μὴ πό(ϲ)εϲτι κᾶποϲ *D* I, 12
προϲεπέδωκε εἰϲ χρείαν δραχμὰϲ 265, 18
προϲέρχομαι· προϲελθεῖν μηδενὸϲ θέλοντοϲ *de petendo sacerdotio* 516, 14
προϲήκειν μηδενὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἢ ἀτῇ μόνῃ 275, 4; μηδενὶ μηδὲν προϲήκοντεϲ (π-ουϲαν *etc.*) 274, 15. 277; *cf.* 275, 14
προϲηνὴϲ ἐγένετο τῇ ϲυνκλήτῳ 268, 29
προϲϲθαγενὲϲ τὸ ϝέργον ἢ 262, 33. 35
προϲκαταβλάπτω· ποϲκατυβλάψη ἔργον - τὸ κατυβλαφθέν 6, 38
προϲεμήκυναν δειπνιϲτήρια δειπνιϲτηρίοιϲ 268, 36; προϲεμηκύνετο αὐτοῖϲ βαίτηϲ ἀπόλαυϲιϲ 268, 48
πρόϲοδοϲ· *1)* τὴν π-ον τηϲ χώραϲ (*privatae*) 268, 16; *2)* πόϲοδομ ποέντω, εἴκ ἂν - 6, 9; πόθοδον ποηϲαμένου περὶ τᾶϲ ἀποδόϲεωϲ 263, 1; *v IV 2*
προϲτάται βωλᾶϲ *IV 2*; προϲτάταϲ τῶ δάμω *IV 3*
προτερέω· ἐπροτερήθηϲ διὰ τοῦ δικαϲτηρίου 443, 35
πρότεροϲ 343, 5 *v* ἴνϝοικοϲ || πρότερον 435, 3. 445, 2; π. -η 344, 16 *v* ἔγκλημα || τοῖϲ π. οἴκοι πολιτεύονϲι *D* I, 21
προτιθέντω 357, 44
προτρέπω· προετρέποντο εὐχαὶ θαρρεῖν αὐτόν 268, 27
πρῶταυ 6, 90; [πρ]ώταν 357, 56 || *subst. m.*: ἐν τοῖϲ πρώτοιϲ *viris* 517, 8; *n.*: τὸ πρῶτον 51, 9 || πρώτωϲ 517, 8 *v* ϲυνίϲτημι
πυγμάν *VI 4*
πύξ *VI 4*
πῦρ· ἐπὶ δῶμα π. ἐποίϲε̄ 3, 21
πύργοϲ· [τάφ]ρον καὶ π. κεκλαρωμένοι 434, 11
πυρῶν, τῶν, 437, 11
πυροφορικόϲ *VI 2*
πωλῶν πρὸϲ ἐλάϲϲονοϲ τιμᾶϲ δι[αρκῶ]ϲ 515, 14; ἐπώληϲε μεδίμνουϲ [*gen. pretii*] 437, 12
πωλικόν *v VI 4* τέθριππον

ῥηϲιϲ· ἐπὶ ϝρηϲι γενέϲθαι 343, 19
ῥήτορα 155
ῥόδα *VI 3*
ῥοῦϲ· Πυτίου κατὰ τὸν ῥοῦν 444, 10
ῥώμῃ καὶ κάλλει ϲώματοϲ 517, 11

κατὰ ϲελάναν 357, 18
ϲεμνοτάτη 492; ϲὺ γυνή *v* χαῖρε; ϲ. καὶ φίλανδροϲ 268, 39
ϲεμνότητι 517, 10 *v* θεοί
ϲῆμα· τοῦ δ. τόδε ϲᾶμα 513
ϲινδονοφόροϲ *IV 3*
ϲιόϲ *v VI 1* θεόϲ
ϲιταρχίαι *VI 2*
ϲιταρχῶ *gen.* -οῦϲ 266, 37 *VI 2*
ϲιτηρεϲίου 357, 52
ϲιτοδείαιϲ ϲίτου 437, 6
ϲίτου 437, 6
ϲιτωνία· τὴν πρόϲοδον εἰϲ εὐθηνίαν ϲ-αϲ ἐνομοτέθηϲε 268, 16
ϲκανοθήκαϲ 469, 5
ϲκηνικοὺϲ ἀγῶναϲ 118, 29
ϲκολ[ιό]δ[ειρ]ον δίκρ[ο]υ[ν]?, τόν, 443, 43 *adn.*
ϲπαδεικοφόροϲ *IV 3*
ϲπουδᾶϲ καὶ φιλοτιμίαϲ οὐ[θὲν ἐλλείπων] 446
ϲτάδιον *VI 4*
ϲταθμά *IV 6*
ϲταϲίαϲιϲ· ἐν τᾶι κοινᾶι ϲ-ει ἀνεϲτράφη 20, 15
ϲτατήρ *IV 6*
ϲτεγάζω· ἐϲτέγαϲεν καὶ εὐϲχημόνιϲεν τὰ μυϲτήρια 265, 20
ϲτεφανίτηϲ *VI 4*
ϲτέφανοϲ *IV 4*; ἐκομίϲαντο τοὺϲ ϲ. 37
ϲτεφανοῖ ϲτεφάνωι καὶ εἰκόνι 22, 10; *v* ϲ-νώτω 432, 45; ϲ-ῶϲαι αὐτὸν εἰκόϲι 432, 10
ϲτήλη· ἐϲτάλαν λιθίναν 516, 32; ἀναγράψαι εἰϲτάλαν λ. 266, 40; ἀνγράψαντεϲ εἰϲ ϲτάλαν 16, 9; ἀναγράψονταϲ ἐν ϲτάλαι λ. 265, 43; γράψαι ἰν τὰν ϲτάλαν τὰν αὐτὰν ὅθι καὶ - 16, 12; ἐνγεγράφθαι ἐν ϲτήλῃ τοῦ ἀνδριάντοϲ 518, 11; ἐγδό(ται) τᾶϲτάλαϲ 415, 12; ἐμμενεῖν ἐν τᾶι ϲτάλαι 344, 9; ἐνχαράξανταϲ εἰϲ ϲτήλην 269, 33; καταθέϲθαι ϲτάλαϲ 419, 17; κωλύει ἁ ϲτάλα 514, 8
ϲτοά· 457; τὴν ϲ. ϲὺν ταῖϲ ἐν αὐτῇ ἐξέδραιϲ καταϲκεύαϲε 281
ϲτοιβά 33, 2
ϲτρατευϲάμενοι *IV 2*
ϲτρατηγέω ἐ-ήγει *IV 3*
ϲτραταγοί *v IV 3*, ϲτρατηγόϲ *V 2*
ϲτρέφω· ἐϲϲτρεμμέναν πρὸϲ ἄρκτον 443, 44
ϲτυφελήν *Cl* XVI, 19
ϲύ με ϲεϲύλακαϲ 445, 4; χαῖρε ϲεμνοτάτη ϲὺ γυνή 218
ϲυγγενείαϲ καὶ φιλίαϲ XXV, 76
ϲυγγράφω· τῶν περὶ τὰ ἔργα ϲυγγεγραμμένων 6, 32 *adn.*
ϲύγγραφοϲ· ὑπάρχεν τὰγ κοινὰν ϲ-ον ταννὶ κυρίαν πὸϲ τᾶι γεγραμμέναι ϲ-οι 6, 53. 54; πὰρ τὰν ϲ-ον τᾶϲ ἐϲδοκαῦ 6, 40; διὰ ϲ-ων ποpεῦϲαι 357, 22
ϲυγκατατιθεμένου τῇ αὐτηϲ μεγαλουχίᾳ καὶ τοῦ ἀνδρὸϲ αὐτηϲ 269, 5. [270, 6]
ϲυγκεράννυμι· γυνὴ γάμοιϲ ϲυνκεραϲθεῖϲα 268, 32
ϲύνκλητον 357, 44, *v* δικαϲτήριον
ϲύνκριϲιν, πρὸϲ, 268, 53
ϲυϝοικίαν *v* ϲυνοικία
ϲυλην ἄδικα 357, 91; ἇϲ ϲύ μὲ ϲεϲύλακαϲ (δυϲὶ ϲύλοιϲ) 445, 14; διὰ τοῦ ἁμοῦ ϲύλου 445, 17
ϲυλικόϲ *v* δίκα
ϲῦλοϲ *v* ϲυλάω; ἐπὶ ϲύλωι προκαλεϲαμέναϲ ϲε 445, 12; ἅρπαϲται παντὶ ϲύλωι 444, 7
ϲυναύταϲ ἑλέϲθαι τρεῖϲ καὶ καταλύταν 357, 14; τοὺϲ αἱρεθένταϲ ϲ. ἄρχεϲθαι διαλύειν 357, 17; ἀποϲτέλλειν ϲ. 357, 20; *cf.* 23
ϲυνβιώϲαϲα τῷ ἀνδρὶ εἰκοϲτὸν καὶ δεύτερον (ἔτοϲ) 359, 8
κὰτ τὰν ϲυνβολάν 357, 35. 89. 97; *cf.* 184; ϲυνβολὰν ποιήϲαϲθαι 419, 12
ϲυμμαχικοῦ ἀργυρίου 345, 21
ϲυνμάχων 282
[ϲυνπ]αρόντεϲ 419, 6
ϲυμπεριφορά· τὸ κατὰ λόγον ϲυνπ-ᾶϲ ἐντευ - 443, 19
ϲυμπίπτω· εἰ δέ τινι ϲυνέπεϲε *acc. c. inf.* *D* I, 7
ϲυμφανὲϲ ποιηϲάντων XXV, 71
ϲυμφερόντωϲ· δικαίωϲ καὶ ϲ. - - 352, 3
ϲύν· τὴν ϲτοὰν ϲ. ταῖϲ ἐξέδραιϲ 281; *Hadrianum* ϲ. τῷ ναῷ ἀνιέρωϲε 302, 6; ϲ. τῶι δικαίωι 435, 4; γένωνται ϲ. τῶι ἄγοντι 357, 172
ϲυναγωγή *VI 2*
ϲυναρμόζω· ϲυνηρμόϲθη αὐτῷ γυνή 268, 30
ϲυναύξειν τὰϲ τιμάϲ XXV, 67; ϲυναύξηϲεν (*opp.*: ἐμίωϲέν τι τηϲ ἀρετηϲ) 268, 9
ϲυνδικεῖν 357, 72
ϲυνδικίαιϲ, ἐν, *IV 3*. 516, 11
[ϲύ]νδικοϲ 357, 77; ϲ-οι *IV 3*
(ϲυνεγγύα)· ὅϲοι ὤφηλον τᾶι θεοῖ ϲυνιγύαϲ *D* I, 41
ϲυνέδριον *IV 2*; τὸ ϲ. κύριον ἔϲτω 434, 6
ϲύνεδροι *IV 2*
[ϲυ]νευδοκείϲωϲι μεταθε[ῖναι] 433, 12
ϲυνευκοϲμοῦϲα *deam* τοῖϲ ἱερεῦϲι 265, 7
ϲυνέφηβοι 44
ϲύνθεϲιϲ· πὸϲ τὰϲ ϲυνθέϲιϲ 343, 41. 60
ϲυνίϲτημι ϲυϲτάϲ 420, 2 *v* καιρόϲ; τῶν πρώτωϲ τὴν τελετὴν ϲυϲτηϲαμένων 517, 9
ϲύνοδοϲ 26, 8. 264. 266, 26; πᾶϲαν τὴν ϲ. 269, 5. 270, 5 || *IV 2* γέροντεϲ
ϲυνοικία· ἀψευδήων ἂν τὰν ϲυϝοικίαν 343, 39. 58
καὶ ϲυνόλωϲ 517, 13
ϲύν[τροφον?], τὸν ἴδιον, 345, 6
ϲυνωρίδι *VI 4*
ϲῦϲ· τᾶν ϲυῶν 3, 19
ϲφειϲ 6, 10. 18
ϲῶμα· ῥώμῃ καὶ κάλλει ϲώματοϲ ἐπ' ἄκρον ἐληλακώϲ 517, 11; ϲώμαϲιν ψυχαὶ ἐζεύγνυντο 268, 33 || [τοῖϲ ϲω]μάτεϲι (*servis*) 357, 156
ϲωτηρα καὶ εὐεργέτην 299 || *V 1* *Hadrianus*
ϲωτηρία· οὔτε διακωλύϲω τὰν τῶν κατηνθηκότων ϲωτηρίαν *D* I, 61; θύονταϲ ὑπὲρ τηϲ ϲ-αϲ αὐτηϲ .. 269, 21
ϲωφροϲύνῃ διαφέροντεϲ 517, 10; διὰ ϲ-ην (519) καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν 517, 3; τὸν ἐπίϲκοπον καὶ φύλακα τηϲ τῶν πολειτῶν ϲ-ηϲ 465 || *v* ἕνεκα, παράδειγμα

ταβελλάριοϲ *V 2*
τάλαντα *IV 6*; τῶ τ-ω 6, 96
ταμεῖα ϲυνόδοιϲ ἐχαρίϲαντο 268, 37
ταμίαϲ *IV 3*
τάϲϲω· ἐπιζάμια ἐπὶ - ἔργοιϲ - τέτακτοι 6, 44; τεταγμένοϲ *v* ἐπιζάμια 6, 48; χρόνον τάξαϲθαι 343, 31
[τάφ]ρον καὶ πύργον κεκλαρωμένοι 434, 11
τε 367, 3 *bis*; ἅ τε - ἅ τε 516, 34. 35; εἰϲ τε - καὶ εἰϲ - 263, 16; ὑπέρ τε - καὶ - καὶ 515, 8; τε *sententias coniungit* 268, 39
τέθριππον *VI 4*
τειχιϲμόϲ· ἔδωκαν ἰν τὸν τ. τᾶϲ πόλιοϲ XXV, 74
τεῖχοϲ· ἐπιβάντων ἐπὶ τὰ τείχεα 16, 2; (τῶν) τειχέων 440, 3. 441. 5
τέκνα 252; γένε̄ται 159, 6; τῶν τέκνο̄ν ἔμεν 159, 3 || *v VI 4* Κορειτηα
τελευτάω· ἔναγχοϲ τετελεύτηκεν 517, 6
τέλεοϲ *v VI 3* ϲυνωρίϲ, τέθριππον
τελέω· ἀρχὰϲ τετέλεκεν καλῶϲ καὶ ἐνδόξωϲ καὶ ἀξίωϲ 25, 4
τέμενεϲ (*nom.*) 432, 31. 42
τεϲαρακοϲτοῦ 274, 6; τεϲϲ-όν *v* ἔτοϲ
τέταρτον· ϲτραταγὸϲ τὸ τ. 293; τετόρτα ἔφοδοϲ 33, 11; τετόρταυ 6, 104. 7
τετράκιϲ 142, 33
τετραπόδων πάντων 357, 159

Appendix. Sermo poëticus.

X.

Exempla sermonis arcadici.

Formas quae arcadicae non sunt asteriscis notavimus.

*Α-Ε· Ἀρτάμιτος *etc.* *Lu* 399. 401. 403; ἰαρ- *Lu* 397. 400; ἰαρής *Te* 13

Α-Η· καἰράνας *St* 356, 4; Καρυννεῖς XXV, 109; *sed* Κηρυννεῖς *St* 357, 174

Α-Ο· *διακάτιαι, *τζετρακάτιαι * *Te* 159 *B*, τριακάσιοι *Te* 3, 20. 6, 8; ἰκαστά *Te* 4, 18

Α-Ω· θεαρία XXV, 88, θεαροί, Θεαρίδας, βωλεύσανται

Α-ΑΟ· Πάν *passim*, *sed* Πάονι 556

Ε-Α· Ἐρίων *The* *101*, 75; Θερσίαυ *Te*; ἐσδέλλοντες 6, 49; *nomina in* -κρέτης *Ma* *Te* *Lu etc.* ℎιερα *Lu* 402, ℎιερ *Te* *Ma etc.*

Ε-Η· *in scriptione antiquiore*

ΕΙ· νεί *Or* 343, 42

ΕΙ-Η· Ἀλίφειρα *105*, 19

ΕΥ-ΕΟ· Θεύφιλος *Ma* 318, 1

Η· ἥμισος Ἡμέρα *Lu* ἡσσ- *St*, ℎēβōντι (*Te*) 159; Κηρυννεῖς *St* 357, 174 (*v. supra*) Πέτηλος XVIII, 161 (*sed* Πέταλος *Te*); Μάλēκος *Phi* 425; ἰερητεύσασαν *Ly* 536

Η-ΕΙ· ἦναι; Κλητόριοι 1, 40 *etc.*; Κληνίας *Te* 61; Κληνίππα *Phi* 426; φθήρων *Te* 6, 17; Πληστίερος, Πλήσταρχος *Te* 32; ἰγκεχηρήκοι *Te* 6, 12; ἐκεχηρίαν XXV, 78; μή (μέ), μήν, ἀσκēθēς *etc.*; Ἀρήαν *Or* 343, 63. 69 *propter vicinum* Ἄρηα, *sed* Ἀρείαν 44. 50

ΗΙ· [μ]αντήιαν *Ma* 278

Η = Α + Ε; Ε + Α· *Sty* 357: νικήτω, συλῆν, γροφῆ

Ι-Ε· ἰν *et composita* *Te* *Ma* *Lu* *Ly* *St* *Me* XXV, 58. Ἰνυάλιος Ἐρχομίνιοι *Or* 343. *augm. syll.*: ἰνιφάνιζον *Me* XXV, 59. μίνονσαι *Te* *D* I; Τιλείας *Te* 6. 41 || *partic.*: ἀπυσεδομίνος *Ma* 262, 19; διαβωλευσαμίνος *Or* 343, 30; παργεγενημίνος *St* 351, 4; ἰστία *Meg* XXV, 97 *etc.*

ΙΕΙ-ΕΕΙ· ἀπυδίει *Te* 6, 96

Ι-ΕΙ· ἰράναι *Te* 17, ἰκαστά *Te* 4, 18, Ποσιδᾶνος *Ma* 274. τρῖς *Te* 3, 9. 24. ἔτι *Te* 6

Ο (ω?)· πλός *Te* 3, 16

Ο-Α· Βρόχυς 500 γροφῆ *St* 357, 20; Στορπάο *Te* 64; δεκόταν *Ma* 282, *cf.* [πεμ]πότα *Te* 33, 13; ℎεκοτόν *Te* 3, 4 (Ἑκοτόνβοια *Te* 142); δυόδεκο *Te* 3, 7; ὄνδικα *Or* 343, 2; ὀν[τέλλοι] *Te* 4, 12; τετόρταυ *Te* 6, 104; ἐφθορκώς 6, 10; ἀπυδοσμόν *Or* 343, 29

ΟΙ-ΑΙ· III *sing. med. et pass. in* -οι *Te*

ΟΙ· Ποσοιδᾶνος 95; Ποσοιδαία *Ma* 271

Ο-Υ· Πανάγορσις, Τριπανάγορσις *Te* 3; Ἐρατώνομος, Κλεώνομος *Ma* 319, 18. 323, 80

Υ-Ο· ἀπύ *Te* 4, 16 *etc.* ἀπυσεδομίνος *Ma* 262 *etc* ἀπυδοσμόν *Or* 343, 29. κατύ *Te* 6, 11. *D* I; ἄλλυ *Te* 6

Υ-Ο-Α· ὑνέθυσε *Melpeae* 554

ΥΙ· Καφυιαι 73 (*properisp?*)

Ω· τετρώκοντα *St* 357, 16

Ω-Α· πρώταυ *Te* 6, 90 *etc.*; Ψωφίς *99*, 33; Κρῶμνα *128*, 64 (κρημνός)

Ω-ΟΥ· βωλᾶς *St* 351, 10, βωλεύσανται XXV, 90; Εὐβωλέος *Ma* 289

crasis τέπιόντα *Te* 75; κἐπί *Te* 113; τἀθεναίαι *Te* 76; θἀτέροι *Te* 113 *v IX* καί

duae aspiratae: θε-θμόν *159, 201 Θέλ-φουσα; φαρ-θένος *Ma* 262

syncope, apocope: ὄνδικα *Or* 343, 2; ἀγκαρυσσόντω *Te* 6, 19, ἀνγράψαντας *Te* 16, 7; ἀμπεπλεγμέναυ *Ly* 514, 10; κὰ τόν *Te* 16, 7, κακειμέναυ *Te* 3, 24; κὰτ τάν *St* 357, 35 (*sed* καταλείπω *ibid.*); πέ *Ma* 262; πὰρ τάν *Te* 6, 40, παργεγενημίνος *St* 351, 3, παρκαταβάλλειν *St* 357, 39; παρκλήσιες 357, 17; πὸτ τό *St* 357 *saepe*

De accentibus arcadicis quamquam aut parum aut nihil certi compertum habemus, id fere egimus, ut volgaris sermones leges, et eas saepe ambiguas, sequamur; qua de cruce ad Wilamowitzium Sappho und Simonides *98. 101 relego, ita tamen, ut inconstantiam meam iusto maiorem excusare nolim.*

Β *v* Δ

Γ· ἐπιθιγάνε *Phi* 428; γίγνωνται *St* 357, 17; *sed* γίνητοι *iam* *Te* 6, 2; Φιγάλεια, Φιάλεια *106*, 37

Γ-Κ· ἐγγραφέτω *St* 357, 14 [*volg*: *λυγάβαντα 327]; ἐγόνος *St* 356, 3

Δ-Β· ἐσδέλλοντες *Te* 6, 49; ὀδελόν *Te* 3, 19

ΔΜ-ΣΜ· Ὁπλοδμία *Ma* 271

F· Fαλόντοις *St* 351, 7; Fανακισία *Ma* 271; Fαστόν *Te* 3, 11; Fασστυόχο *Te* 77; Fᾶχος Μαντινεύς 1, 36; Fεκάσταυ *Te* 3; Fέργον *Ma* 262; Fέρια *Ma* 261, 13; Fέτεα *Or* 343, 18; *159; Fικάδιος *Ma* 271; Fισfόδαμος, Fισόδαμος *Ma* 323, 21. 91; Fισοκρέτεος 323, 77; Fιστίαυ *Ma* 271, *cf.* *Phi* 429; Fιōνίδας *Ma* 323, 5; Fοικία, Fοικιάται, [Fō]φλέασι, Fōφλēκόσι, καfοικίας = καff = κὰς f *Ma* 262; ἰνfοίκος *Or* 343, 5; συfοικία = συff = συνf *Or* 343; Fορθασία *Phi* 429; Fράδων, Fριψίδας *Ma* 323, 1. 20; Fρήσι *Or* 343, 19 || ἄfεθλα *Te* 75 (*sed* ἀέλιος *iam* 4, 12); Εὐf- (αἰνō, ἀνορος, ἐτο) *Ma* 323, 2. 5. 15; Ἐρfαοῖοι *Olympiae* *103*, 44; Fισfόδαμος *Ma* 323, 21; Κόρfα *Melpeae* 554; κάταρfον *Te* 3, 4

Ζ-Β· ζέρεθρα XVI, 50; ἐπεζάρησαν XVI, 45

ΖΜ-ΣΜ· ζμύρναι *Ly* 514, 17

h: ℎαλέα *Te* 75 (*sed* Ἀλέα *iam* 3) (ℎᾶν *Te* 3!); ℎεβδόμα ℎέμισυ (*et* εμισυ, οτι) ℎεκοτόν ℎιερέν *etc.* παρℎεταξάμενος, ℎίκοντα *Te* *3*; ℎεβōντι *159; ℎελόντες *73*, 98; ℎερακλēς *Te* 77. 95; ℎερμᾶνος *Te* 95; προℎέδρα *Te* 113; ℎέσκλαρος (*sed* ιερ-, ιλαον *etc.*) *Ma* 262; ℎυιύν *Al* *74*, 20; ℎεμέρας, ℎιερ- *Lu* 402. 403. 410; *sed*: Ἀγεμώ *Aseae* 559; *in compositione*: καθ' ἕκαστον *Te* 6, 29; πόθοδον *Ant* 263, 1 *etc.*; *sed*: Πλειστίερος 1, 30; Πληστίερος *Te* 32, 11; ἔνδεκ' (τριάκοντ') ἀμερ- 357, 75. 80

**h* = σ [Εὐτρήϊοι δωρικῶς IX, 61; Μναΐστράτου *Ma* 293]

[Θ-Δ· Θέλφουσα - Δελφουσία *101*, 28?]

Θ-Τ *v* ΣΘ; Θέλφουσα - Τέλφουσα

Κ-Γ· Κόρτυς, Κορτύνιος *125*, 31. 69. 441, 6

Λ *v* Ρ?

Λ-Ν Ἑλισφάσιοι - Ἐνίσπη XXXVI, 134. 136

ΛΛ· ἀμφίλλογον *Or* 343, 11

ΛΛ-ΝΛ· τῶλλουσιατᾶν *Lu* 389. 390

Ν-Λ· κατενθόντας *sim* *D* I παρένθη *Ly* 514, 8; Φίντων *Te* 116

ΝΣ· ℎιερομνάμονσι *Te* 3, 26, μάκωνσι *Ly* 514, 16; πάνσας *Or* 343, 16; Πανσιτιμίδαις *Te* 113; κελεύωνσι *Te* 6, 15; ὀφέλλονσι *part* *Or* 343, 23; κύενσαν *Ly* 514, 12

ΝΣ(!) *pro* ΝΤ· γράψανσας *Or* 343, 28

ΝΒ, ΝΓ, ΝΚ, ΝΛ, ΝΠ, ΝΨ, ΝΥ, ΝΧ, *St* 357 *et passim*; *cf.* ἐγγράφω = ἐκγρ.

Ξ· παρℎετάξωνσι *Te* 6, 28; ποινίξασθαι *Ma* 261, 14; ἐνφανιξ- *Lu* 395

ΞΞ· Πολυξξένα *Te* 108

Π-Β Πωταχίδαι - Βώταχος, Βωταχίδαι *Te* *2*, 136. 151

ΠΤ· Πτόλις *Ma* *46*, 25

ϙ Ἀρκαδιϙόν *nummi* *140*, 56; *an* ἐϙοτόν 400?

Ρ-Λ· Βερβένιοι XVI, 38, *cf.* Βέλβινα Βελ(ε)μινᾶτις? Κραριῶται *Te* *cf.* κλᾶρος Κλάριος Κλαριῶται *Pausan.*

ΡΡ, ΡΣ· τόρρέντερον *Ma* 262, 21. 27; *sed* ἄρσενα *Te* 4, 6, Παναγόρσιος *etc.* *Te* 3

Ρ = ΡΡ = ΡΣ· φθέραι *Te* 6, 8; Ὀριπίων *Ma* 271, 15

Σ· κάς *Ma* 261. 262

ꟿ = Σ· εἴσε, σις *Ma* 262

Σ (Σ)-Δ *pro* Δ-Δ· ἀπυσεδομίνος *Ma* 262, Ἀρκασίδης XVI, 109 (*dissimilatio*)

*Σ-Θ (*laconice*) σιοῦ *Thi* 510, 9; Σικλείδας *Me* 439, 29; Σέανθος *St* *D* II

Σ-Κ· ἐς *et composita*: *Te* *Ma* *Lyc* *Me* 439, 29

Σ-Τ· πός, Ποσοιδαία *Ma*; Ποσοιδᾶνι *Te*, πός *Or* 343, 41, πόσοδομ *Te* 6, 9

Σ-Ν? παρακαλέντως, χρόνως XXV, 61. 70 *scribae ionici*

Σ *simplex*: λεύσοντες *Te* 16, 10; Λίσων (*cf.* λίσσομαι) *Te*; Βασίται *Phi* 428 (Βᾶσσαι); Μεσάνιοι *et* Μεσσ- *promiscue*: *Phi* 419

ΣΣ· ἡμισσ- *Te* 6, 25, *St* 357, 5, ὄσσας 357, 28

ΣΣΘ· προσσθαγενές *Ma* 262

ΣΣΜ· Θεόκοσσμος *Ma* 262

ΣΣΤ· ἔσστι, δικασσταί *Ma* 262; Fασστυόχο *Te* 77; τὸς δαμιοργὸσστὸν *Te* 3, 28; κατασστασάτω *St* 357, 90

ΣΘ-ΡΘ· θύσθεν *Te* 3, 28, *cf.* θύρδα XVI, 51

ΣΘ-ΣΤ· Ὀρεσθάσιον - Ὀρέστειον Ὀρέσται *144*, 1

ΣΦ-ΣΠ· Ἑλισφάσιοι - Ἐνίσπη XXVI, 134

Τ-Θ· Πύτιος *Me* 444, 9; Πυτίαρχος *Te*

Τ-Σ· πότ *St* 357 *etc.*

*ΤΖ? τζετρακάτιαι 159, 10

Φ-Π· φαρθένο *Ma* 262, 28; Θέλφουσα

ΦΦ γεγραφφώς *St* 357, 53

---

declinationes:

prima:

nom.: ἀγωνοθέτες *Me* 453; ὁ ἐπιγνώμα *Ant* 265, 34

gen. in -αυ *passim* (*masc. et fem.*: γαῦ *et* Ἀριστόλαυ) *Te saepe*; *He?* 415; *Ma* 294. 323; *Ly* 536; *Lyc* 549. 550; *sed* τᾶς γᾶς *iam* *Or* 343, 32

dat.: Βασίται, τᾶι, *sed* τᾶ fορθασία *Phi* 429; [Ἡμέ]ρει? **Lu* 400

loc.: Ὀλυμπίαι *Ma* 322

altera:

gen. in -ω; *contr.*: Αὐτονῶ *Ma* 323, 22

dat. in -οι

loc.: Φενεοῖ 360 (*sed* Ὀρχομενῶι *345, 1)

acc. pl. in -ος

dualis: προξενō, αὐτō *Lu* 387

tertia:

nomina in -ατ· [σω]μάτεσι *St* 357, 156

- -ιτ· Ἀρτέμιτι *Ly* 522; *Ἀρτάμιτος *Lu* 399. 403?; Ἀρτάμ(ι)τι **Lu* 401 (*v infra*); Ἀριστοθέμιτος *Me* 495
- -ντ· *Fαλόντοις *St* 351, 7; εἰσαγόντοις **Te* 13
- -ιδ· *iam* *Te* 6, 95: Πόλλιδος
- -νδρ· ἄνδρεσσιν *St* 357, 37
- -ον, -ων· *dat.* ℎιερομνάμονσι *Te* 3, 23; μάκωνσι *Ly* 514, 16
- -ες· *nom.*: τέμενες *Me* 432, 31; *dat.*: Μεγακλῖ Πολυκρέτι *Te* 6, 73. 78; ἔτι 6, 99; πλήθι 6, 20; Τιμοσ[θέ]νι *He?* 415; Σακλῆν *iam* *Te* 6, 109
- -εϝ· *nom.*: γραφής ἰερής *Te*, φονēς *Ma* 262; *dat.*: ἐφ' ἰερῖ *6*, *sed* ἰερεῖ *iam* *Lyc.* 549. 550; *acc.* ἰερέν *Te* 3, 1; γροφῆ *St* 357, 20

-ι· πόλιοϲ, πόλι *et* πόλει *saepe*, Ἀρτέμι (Λουϲιάτι) *Te* 68; *Lu* 397. 402; *Phi* 429; Ϲαράπι *Ma* 292; τᾶϲ πόλιϲ 357, 21; παρκλήϲιαϲ *St* 357, 19; πολίοιν *dual.* 357, 95

-υ· ℎυιύν *Al* 74, 20; (**serae aetatis*: *genetivi* Δερκετῦ, Ἐπαφρῦ, Φιλλῦ *Te*)

-ηυ(?)· Ἄρηα 343

coniugatio

activum

praesens ind.: τιθεῖ *Me* XXV, 64; ποίενϲι *Me* XXV, 80; ἀξιοϲιν XXV, 83; κυριεύονϲι *Thi* 510, 6; *ἀφίητι 345, 6

coni.: ἀυευδήων ἂν *Or* 343, 38. 57; ἐ͂, ἰνφορβίε͂, καταλλάϲϲε͂, λέγε͂, νέμε͂ *Te* 3; κελεύωνϲι κρίνωνϲι 6, 5. 15; ἐπιθιγάνε͂ *Phi* 428; τυγχάνη 6, 14; κακρίνε͂ *Ma* 262; *εἶ, ζόε͂, ζο͂ντι, ℎε͂βο͂ντι 159; ἔωντι, λῶντι 357, 68

opt.: I. *sing.* ἐξελαύνοια *Or* 343, 65; δείπνειαϲ *Phi* 107, 16; ἔοι *Te* 4, 22

imp.: ποιέντω *Te* 6, 9; ζαμιόντο *Te* 6, 17; ἐόντω *Te* 6, 48

inf.: ἦναι *Ma* 262; ἦναι *Te* 4. 6, 10; *Or* 343, 2; *Thi* 511, 6; *St* 352, 10; ἀπειθῆναι, κατυφρονῆναι *Te* 6; νέμεν, ἰνφορβίεν, ἀρτύεν *Te* 3; ἐξίεν *Te* 4, 1; ἐπηρεάζεν, ὑπάρχεν *etc.* *Te* 6; φέρην *Or* 343, 21; παρέρπην *Thi* 514; [πέ]μπην *supplendum* 432, 30; ϲυλῆν *St* 357, 91 || ἶμεν *Me* XXV, 54; εἶμεν *Lu* 388 *sqq.*; **Ach* 344, 14; *Thi* 510; *St* 357, 177

partic.: ℎιεροθυτέϲ *Te* 3, 7; ἀδικέντα 6, 4; κεὐορκέντι *etc.* *Or* 343, 52; ζαμιόντεϲ 6, 50; ὀφέλλονϲι *Or* 343, 27; κύενϲαν *Ly* 514, 12; ἐόντοϲ *Te* 6, 11; ἐάϲαϲ *Ma* 262; *[εἰϲ]αγόντοιϲ *Te* 13

imperf.: III. *sing.* ἦϲ *Te* 6, 37

perf.: λέλαθε *Te* 4, 20; *ἱερίτευχε, ἀνάκεικε *Ant* 266; [Fο͂]φλέαϲι, Fο͂φλε͂κότεϲ *Ma* 262; ἀπεδώκανϲι *Te* 6, 82 *pro* ἀπ(υδ)εδώκανϲι?

opt.: ἰγκεχηρήκοι *Te* 6, 12

inf.: ἴϲμεν *St* 357, 12

part.: ἐφθορκώϲ *Te* 6, 10; λελαβηκώϲ *Te* 6, 14; γεγονῶϲαν *Me* XXV, 60

fut.: ἀπυδώϲονϲι *Te* 6, 100

aor.: ἐδικάϲαμεϲ *Ma* 262, 18; ἀνέθεν *Ca* 73, 93; *Te* 111. 260; ἀνέθεαν *Ma* 278, 13; ἀνεθέταν (*dual.*) *Te* 74

coni.: διαλύϲωντι (*videtur* - ϲαντι) *St* 357, 34; παρℎετάξωνϲι 6, 28; *ἐβάϲο͂ντι 159 *B*; *ἀποθάνει 159 *A*

opt.: φθέραι *Te* 6, 8

imp.: ψαφιξάντω *St* 357, 36

inf.: ἀνθῆναι *Te* 16, 9; λαχῆν *Or* 343, 7; ὀφλέν *Te* 3; *διαγνόμεν 159, 7; ἐϲπερᾶϲαι *Te* 3

part.: ἀπυδόαϲ, *Te* 6, 13; γράψανϲαϲ(!) *Or* 343, 23

medium et passivum

praesens ind.: ἐξαετοι *Ma* 261, 10; βόλετοι *Te* 3, 9; ἐᾶτοι 262, 23; ἀμφιλέγοντοι 159, 18

coni.: δέατοι *Te* 6, 10, ἐπιϲυνίϲτατοι *Te* 6, 15; γίνητοι *Te* 6, 2

opt.: ἀνιϲταίμαν *Or* 343, 46

inf.: χρέεϲθαι *Ly* 514, 14

fut.: ἔϲετοι *Ma* 262, 24; καθίξετοι *Te* 4

perf. ind.: γέγραπτοι, τέτακτοι *Te* 6, 44. 51

imp.: ἀφεώϲθω *Te* 6, 14, *St* 357, 12

part.: ἐαρημένοϲ *Me* XXV, 69; ἀπυϲεδομίνοϲ *Ma* 262, 19; προδεδικαϲμίναϲ *Or* 343, 15

aor. med.

coni.: βωλεύϲανται *Me* XXV, 90; ἂν δεάϲητοι *Or* 343, 24

imp. sing.: ἀνελέϲθω *pl.* ἀνελόϲθω *159, 11. 12

inf.: ποινίξαϲθαι *Ma* 261, 14

part.: παρℎεταξάμενοϲ *Te* 3, 20

aor. pass.: *κατεϲτάθεν *Ant* 265, 46

coni.: κριθε͂ε͂ *Ma* 262

part.: διαλεχθέϲϲι *Me* XXV, 57; γραφθείϲαϲ *St* 357, 20

Ex typographia Imperii Germanici.

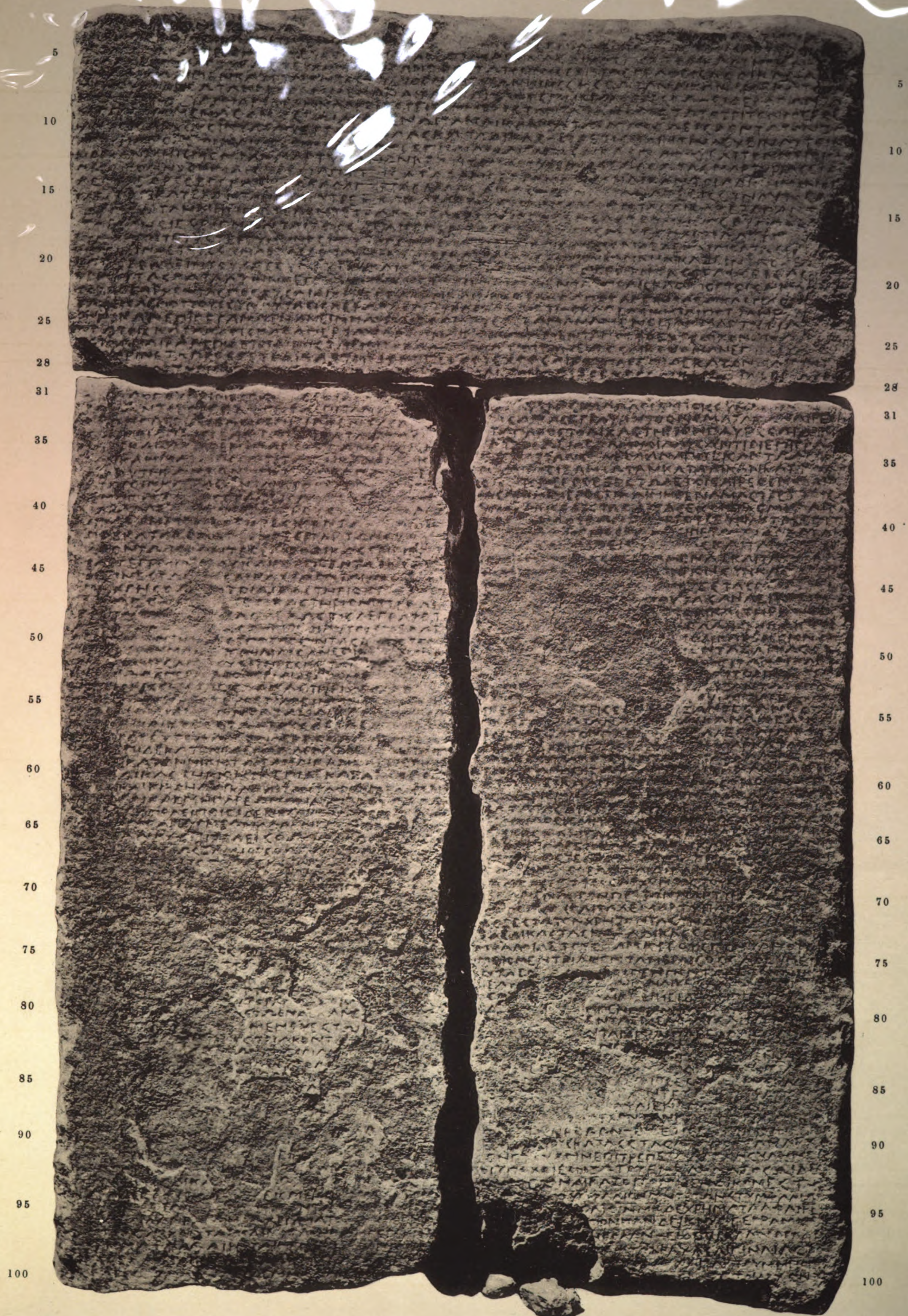

LEX STYMPHALIA

N. 357

ANTE ANNVM 234 A. CHR.

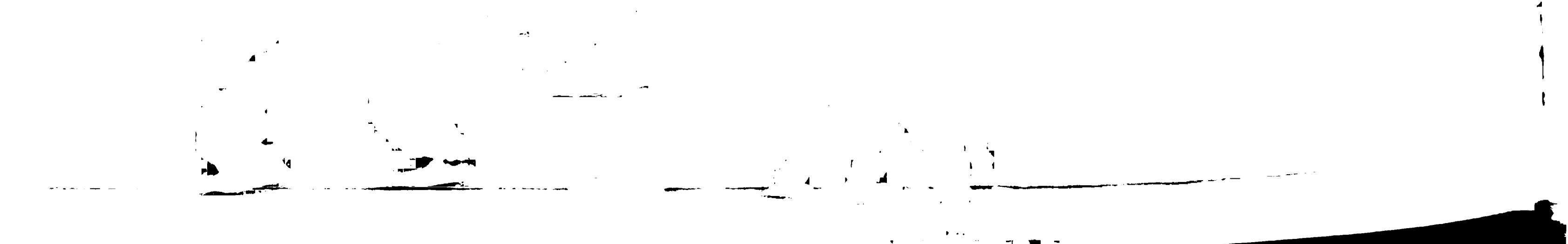

MANTINEAE n. 261
Saec. VI s. V a. Chr.

MELPEAE? n. 555
Saec. VI s. V a. Chr.

TEGEAE n. 159 Saec. V

MANTINEAE n. 262 Saec. V

LVSORVM n. 399 Saec. V

TEGEAE n. 3 Saec. IV ineuntis

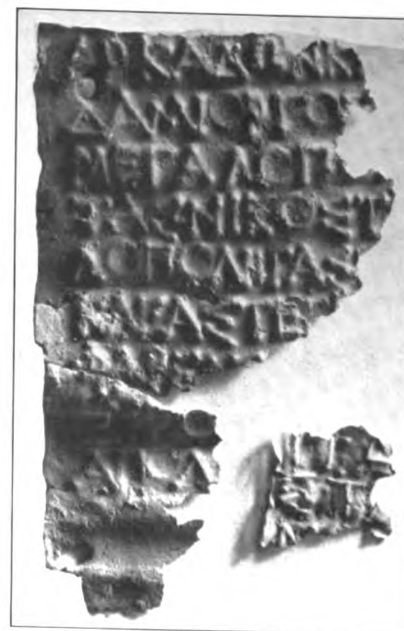

FOEDERIS ARCADVM LYCAEI
n. 548
Saec. IV

ORCHOMENI n. 343
Saec. IV a. Chr.

TEGEAE (ARCADVM) n. 2
paullo post a. 370/69 a. Chr.

TEGEAE n. 6 Saec. IV a. Chr.

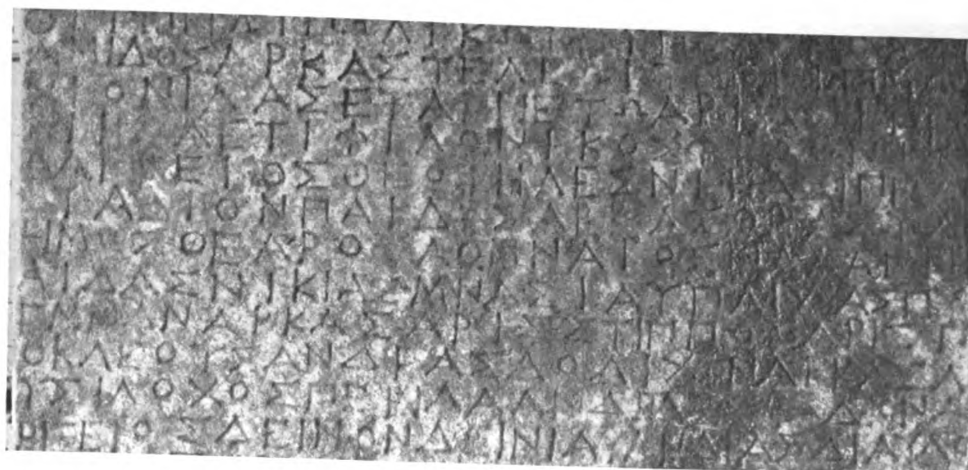

LYCAEI n. 549 c. a. 320 a. Chr.

LYCAEI n. 550 c. a. 308 a. Chr.

LVSORVM n. 390 Saec. IV s. III a. Chr.

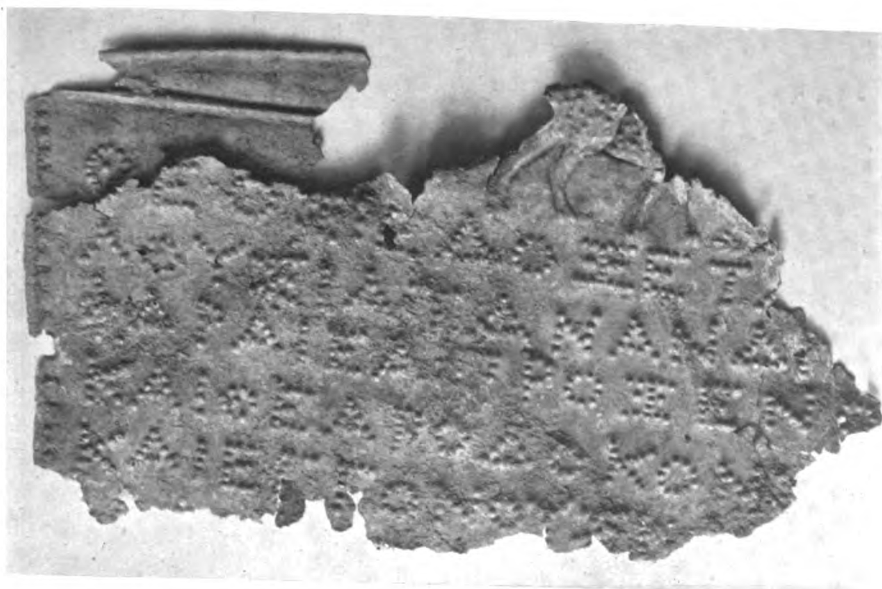

LVSORVM n. 392 Saec. III a. Chr.

STYMPHALI n. 351. 352
c. a. 240 a. Chr.?
cf. p. 146

PHIGALIAE n. 419 c. a. 240 a. Chr.

TEGEAE n. 13
paullo ante a. 228 a. Chr.

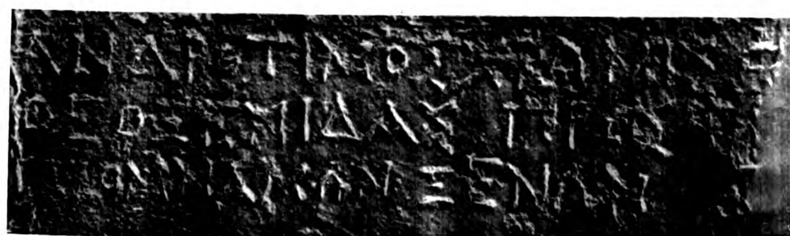

STYMPHALI n. 356 c. a. 240 a. Chr.?
cf. p. 146

ORCHOMENI n. 344 post a. 234 a. Chr. (post a. 199?)

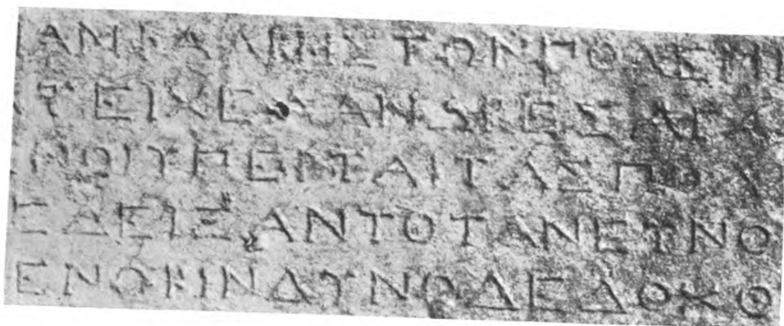

TEGEAE n. 16 a. 218 a. Chr.

MEGALOPOLIS n. 433 Saec. II a. Chr.

ANTIGONEAE n. 293 Philopoemen praetor IV a. 193/2 a. Chr.

ANTIGONEAE n. 304 Polybius post a. 146 a. Chr.

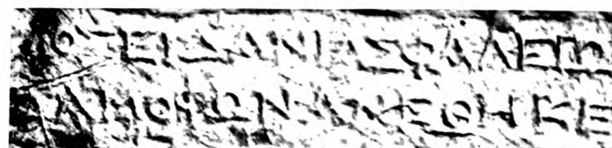

MEGALOPOLIS n. 454 Damopho Saec. II a. Chr.

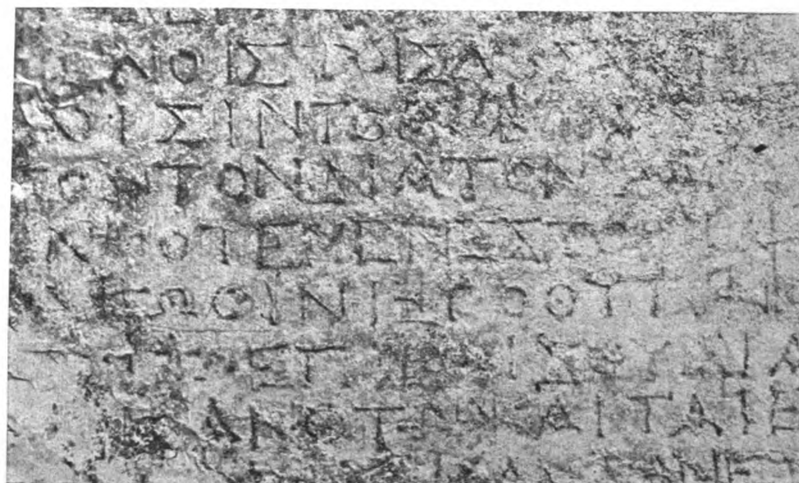

MEGALOPOLIS n. 432 Philopoemenis honores a. 182 a. Chr.

LYCOSVRAE n. 539 Saec. II a. Chr.

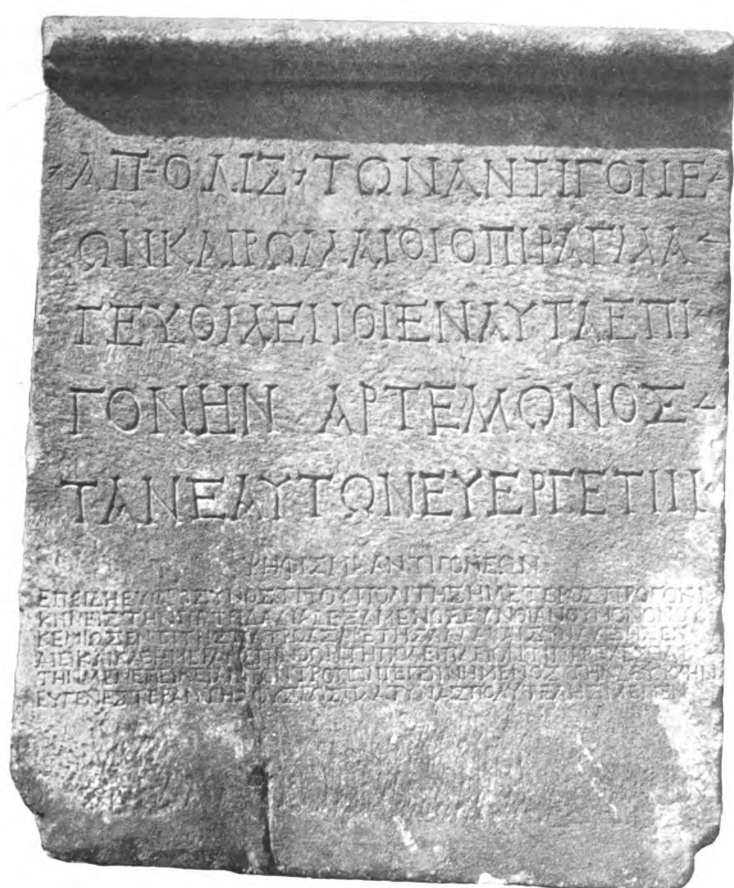

ANTIGONEAE n. 268 27 a. — 15 p. Chr.

LYCOSVRAE n. 515 *Bb* inde ab a. 14 p. Chr.

MANTINEAE n. 275 Saec. II/III p. Chr.

LYCOSVRAE n. 516 a. 42 p. Chr.

ARCADIA

1:450,000

Stadia Olympica (1=192,27 metra)

Chiliometra

∴ΗΡΑΙΑ Urbs arcadica quae Pausaniae aetate sui iuris erat.

Ἀ. = Ἀχούρια	Κασ. = Κασιδοχῶρι
Βρ. = Βρωμόσελλα	Ὀμ. = Ὀμερτσαοῦσι
Ἰμπρ. = Ἰμπραΐμεφέντι	Π.Ε. = Παλαιὰ Ἐπισκοπή

H. Lattermann.

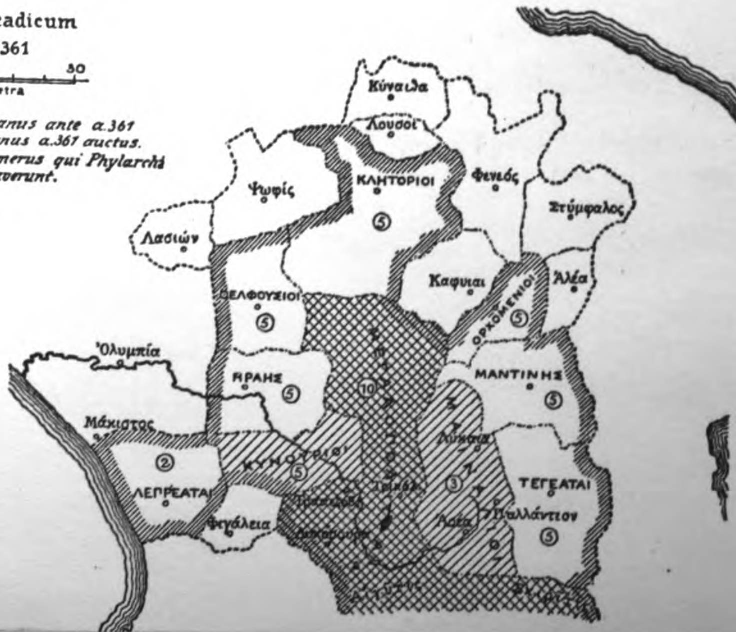

UNIVERSITY OF MINNESOTA
3 1951 P00 098 761 9